

မ ၂ ၇ ၂ ၇

ပေ မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော် ။

အရှင်ဇနကာဘိဝံသ၏

အပိုင်း [၄၀] ရုပ်ပုံ

ဒိဗ္ဗနိကာယ်အဋ္ဌကထာ

မဟာဝါဘသင်္ဃီကာ

ပါဠိတော်နိဿယ

[တတိယအပိုင်း]

ဆုတ်မဟာဝါဘဋ္ဌကထာရုံ နိဿယ အဖွဲ့ဝင်
ရဲလင်္ဂကုမ္ပဏီလီမိတက်ကော်မတီဝင်

ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
သာသနာရေးဦးစီးဌာန

သာသနာ့ ဝန်ကြီးဌာန၊ ဝန်ကြီးရုံး၊ ဝန်ကြီးဌာန၊ ဝန်ကြီးရုံး၊ ဝန်ကြီးရုံး

အရှင်ဇနကာဘိဝံသ၏

ကဘဝ သံသရာဖြစ်စဉ်-အကျဉ်း

- ၁။ အရှင်ဇနကာဘိဝံသ ဆရာတော်လောင်း သူငယ်ကို စစ်ကိုင်းတိုင်း ရွှေဘိုခရိုင် ဝက်လက်မြို့နယ် သရိုင်ရွာ ဦးဇောထိ-ဒေါ်အုန်း လှိုင်တို့မှ ၁၂၆၁-ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၁၄-ရက်၊ (၁၉၀၀-ပြည့်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၇-ရက်) အင်္ဂါနေ့တွင် ဖွားမြင်သည်။
- ၂။ ၁၂၆၆-ခုနှစ်၌ ပထမအကြိမ် ရှင်သာမဏေ ပြုတော်မူသည်။
- ၃။ ၁၂၇၅-ခုနှစ်၌ ဒုတိယအကြိမ် ရှင်သာမဏေပြုတော်မူသည်။
- ၄။ ၁၂၇၉-ခုနှစ် သက်တော် ၁၈-နှစ် အရွယ်တွင် ပထမကြီးတန်း စာမေးပွဲကို အောင်မြင်တော်မူသည်။
- ၅။ ၁၂၈၀-ပြည့်နှစ် တပေါင်းလပြည့်နေ့၌ ပထမအကြိမ် ရဟန်း အဖြစ် ခံယူတော်မူသည်။
- ၆။ ၁၂၈၁-ခုနှစ် နယုန်လပြည့်နေ့၌ ဒုတိယအကြိမ်၊ ၁၂၈၁-ခုနှစ် တပေါင်းလပြည့်နေ့၌ တတိယအကြိမ် ရဟန်းအဖြစ် ခံယူတော်မူသည်။
- ၇။ ၁၂၈၇-ခုနှစ်၌ “ပထမကျော်” အောင်မြင်တော်မူသည်။
- ၈။ ၁၂၈၉-ခုနှစ်၌ “သကျသီဟစာမေးပွဲ ပရိယတ္တိ သာသနယိတ ဓမ္မာစရိယ” သို့ ရရှိ အောင်မြင်တော်မူသည်။
- ၉။ ၁၃၀၃-ခု ဝါဆိုဦး (၁၉၄၁-၄၂) ဂျပန်စစ်တပ်များ မြန်မာပြည်သို့ ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်မည့်နှစ်တွင် ယခုလက်ရှိ အမရပူရ မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက် နေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့သီတင်းသုံးတော်မူသည်။ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့စဉ်က သံဃာတော်ငါးပါးမျှသာ ရှိ၍ ပျံလွန်တော်မူချိန်တွင် သံဃာတော် ငါးရာကျော်မျှ သီတင်းသုံးလျက် ရှိသည်။
- ၁၀။ (လွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက်) ၁၃၁၂-ခုနှစ် -ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် အစိုးရ၏ (ရွေးဦးစွာ) “အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ” သို့တံဆိပ်ဆက်ကပ်ခြင်းကို ခံယူရသည်။

(ခ)

အရှင်ဇနကာဘိဝံသ၏ ဘဝမြစ်စဉ်အကျဉ်း

၁၁။ ၎င်းနှစ်မှာပင် နိုင်ငံတော် စာသင်ကျောင်းများ၌ သင်ကြားရန် “မူလတန်း ဗုဒ္ဓဘာသာလက်စွဲ ခေါ် သင်ခန်းစာ” များကို ရေးသားခဲ့သည်။

၁၂။ ၁၃၁၅-ခုနှစ်၌ (က) ဆဋ္ဌသံဂီတိဩဝါဒါစရိယ သံဃနာယက၊
(ခ) ဆဋ္ဌသံဂီတိ ဘာရနိတ္ထာရက၊
(ဂ) ဆဋ္ဌသံဂီတိ ပါဠိပဋိဝိသောဓက၊
(ဃ) ဆဋ္ဌသံဂီတိ ဩသာနသောဓေယျ ပတ္တ-ပါဌကအဖြစ် တင်မြောက်တော် မူခြင်းကို ခံယူရသည်။

၁၃။ ၁၃၃၇-ခုနှစ် ပဲခူးမြို့၌ ကျင်းပအပ်သော ဂိုဏ်းလုံးကျွတ်အစည်း အဝေးကြီးက ရှေ့ကျင်ဂိုဏ်းကြီး၏ ဥပဉ္စကဋ္ဌ (ဒုတိယဘာသာ ဖိုင်)အဖြစ် တင်မြောက်ခြင်းကို ခံယူတော်မူရသည်။

၁၄။ ၁၂၉၁-ခု သက်တော် ၃၀-မူစ၍ ကျမ်းစာများကို စတင် ပြုစုတော်မူခဲ့ရာ ၁၂၉၃-ခုနှစ်တွင် ပထမဦးဆုံး ကျမ်းစာကို ရေး သုံးပြီးစီးတော်မူ၍၊ ၁၃၃၀-ခု တန်ဆောင်မုန်းလတွင် “နောက် ဆုံးဆယ်လ မြတ်ဗုဒ္ဓ” ကျမ်းစာကို ရေးသားပြီးလျှင် “တဘဝ သံသရာ” အမည်ဖြင့် ထေရူပတ္တိကို ကိုယ်တိုင် ရေးတော်မူခဲ့သည်။ ပုဂ္ဂလကရုဏာဘာသာဋီကာနှင့် မူလဋီကာနိဿယ ပါဠိတော်နိဿယ များကို ၁၃၃၆-ခု တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၅-ရက် (၁၀-၁၁-၇၄) တနင်းလာနေ့ ၁-နာရီအချိန် စတင် ပို့ချရေးသား ၍၊ ၁၃၃၉-ခု ဝါခေါင်လဆန်း ၁၂-ရက်နေ့မှာ ပြီးဆုံးခဲ့ပါ သည်။ သုတ်မဟာဝါ ဘာသာဋီကာကို ၁၃၃၇-ခု ဝါဆိုလပြည့် ကျော် ၂-ရက် ကြာသပတေးနေ့ (၂၄-၇-၇၅) စတင်ပို့ချ ရေးသား၍၊ ၁၃၃၉-ခု နတ်တော်လဆန်း ၁၃-ရက် (၂၃= ၁၂-၇၇) သောကြာနေ့ ပျံလွန်တော်မမူမီ ၅-ရက်အလိုတွင် ပြီးစီးတော်မူခဲ့ပါသည်။ သုတ်ပါထေယျ ဘာသာဋီကာကိုပင် တရက်မျှ ရေးသားပို့ချခဲ့ပါသေးသည်။

၁၅။ ၁၃၃၉-ခုနှစ်၊ သက်တော် ၇၀-နှစ်အရောက်၊ နတ်တော်လပြည့် ကျော် ၂-ရက် (၁၉၇၇-ခု ဒီဇင်ဘာလ ၂၇-ရက်) အင်္ဂါနေ့ ညနေ ၄-နာရီ မိနစ် ၃၀-တွင် တဘဝအတွက် ငြိမ်းတော်မူ ပါသည်။ ။

မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်

အရှင်ဇနကာဘိဝံသ၏

ဒိဃနိကာယ်အဋ္ဌကထာ

မဟာဝါဘသဒ္ဓိကာ

အတွဲ (၃)

ဤ သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ ဘာသဒ္ဓိကာကို တောင်မြို့ မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော် အရှင်ဇနကာဘိဝံသ သည် ၁၃၃၇-ခု၊ ဝါဆို လပြည့်ကျော် ၂-ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ (၂၄-၇-၇၅) တွင်စတင်ပို့ချ ရေးသား၍ ၁၃၃၉-ခုနှစ်တော်လဆန်း ၁၃-ရက် (၂၃-၁၂-၇၇) သောကြာနေ့ ပျံလွန်တော်မမူမီ ၅-ရက်အလိုတွင် ပြီးစီးတော်မူသည်။

(ဧ ၂၆၁-ခု မှ၊ ၁၃၃၉-ခု)

စဉ်ဆက်သားသနာတည်စေသောဝင်

အကယ်၍သာ—

မြတ်ဗုဒ္ဓာသည် လူ့ရွာထင်ရှား မပွင့်ငြားက ဤကားကုသိုလ် အကုသိုလ်နှင့် ထိုထိုဘုံဘဝ မသိရ များလှအပြစ်တွေ။

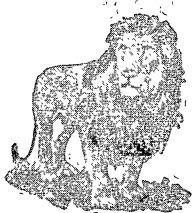
ယခုသော်ကား—

ဘုရားရှင်တော် ပွင့်ထွန်းပေါ်၍ ဟောဖော်ညွှန်ကြား မြတ် တရားကြောင့် ဤကားကုသိုလ် အကုသိုလ်နှင့် ထိုထိုဘုံဘဝ သိကြရ များလှကျေးဇူးပေ။

ဂန္ဓာရုံရှင် ထို့သခင်သည်—

ထွတ်တင်ဗုဒ္ဓ ဟောညွှန်ပြသည့် ဓမ္မဒေသနာ အဖြာဖြာကို များစွာဗိုလ်လူ သိစိမ့်ဟူ၍ ဆူဆူကျမ်းစာ ကိုယ့်ဘာသာဖြင့် ပွင့်ရာပြရာ များ၍ကာဟု စာဝါမျိုးမျိုး ကမ္မည်းထိုးခဲ့၊ နောင်ကျိုးကိုမျှော် ဆရာတော်၏ ဉာဏ်တော်စေစား နှလုံး သားမှ ကိုးစားလောက်ဖွယ် ကျမ်းသွယ်သွယ်ကို မကွယ် မပျောက် စဉ်ထွန်းတောက်ဖို့ မြားမြောက်ကျေးဇူး အထူးထူး ကိုညွတ်နှူးရည်လျက် တို့ဆောင်ရွက်သည် စဉ်ဆက်သားသနာ တည်စေသော်။

ထို နှော ပုည နိဗ္ဗာနသံ ပစ္စယော ဟောတူ။

သုတ်မဟာဝဂါ အဋ္ဌကထာ ဘာသာဋီကာနှင့်
ပါဠိတော်နိဿယ

(တတိယတွဲ)

မာတိကာ

စာမျက်နှာ

မဟာသုဒဿနသုတ် အဋ္ဌကထာ

ဘာသာဋီကာ၊ ပါ-နိဿယ

ကုသဝတီရာဇောနီအဖွင့်	၁၊	၃၅၇
စက္ကရတနာ	၄၊	၃၆၀
မာတ္တိရတနာ	၂၅၊	၃၆၄
အဿရတနာ	၂၉၊	၃၆၅
မဏိရတနာ	၃၀၊	၃၆၅
ဣတ္ထိရတနာ	၃၁၊	၃၆၆
ဂဟပတိရတနာ	၃၆၊	၃၆၇
ပရိဏာယကရတနာ	၃၇၊	၃၆၈
စတုတ္ထဒွိသမန္နာဂတ	၃၈၊	၃၆၈
ဓမ္မပါသာဒပေါက္ခရဏီ	၃၈၊	၃၆၉
ဈာနသမ္ပတ္တိ	၄၅၊	၃၇၅
ဗောဓိသတ္တပုဗ္ဗယောဂ	၄၅၊	-
စတုရာသီတိနဂရသဟဿာဒိ	၅၀၊	၃၇၈
သုဘဒ္ဒါဒေဝိဥပသင်္ကမန	၅၁၊	၃၈၀
ဗြဟ္မလောကူပဂမ	၅၄၊	၃၈၃
ဇနဝသဘသုတ် အဋ္ဌကထာ		
နာတိကိယာဒိဗျာကရဏ	၆၀၊	၃၈၇
အာနန္ဒပရိကထာ	၆၁၊	၃၈၈
ဇနဝသဘယက္ခ	၆၃၊	၃၉၂
ဇနဝသဘာ	၆၆၊	၃၉၆
သနက္ခမာရကထာ	၆၈၊	၄၀၀
ဘာဝိတက္ခိပါဒ	၇၂၊	၄၀၄
တိဝိရဩဇာသာဓိဂမ	၇၈၊	၄၀၅

မာတိကာ	စာမျက်နှာ	
	ဘာသာဠိကာ၊	ပါ-နိဿယ
စတုသတိပဋ္ဌာန	၈၃၊	၄၀၉
သတ္တသမာဓိပရိက္ခန္ဓာ	၈၄၊	၄၁၀
မဟာဂေါတမိန္ဒသုတ် အဋ္ဌကထာ	၈၈၊	၄၁၅
ဒေဝသဘာ	၉၀၊	၄၁၅
အဋ္ဌယထာဘူစွ	၉၇၊	၄၁၅
သနင်္ကမာရကထာ	၁၁၇၊	၄၂၁
အဋ္ဌယထာဘူစွဝဏ္ဏ		၄၂၁
ဂေါတမိန္ဒပြာဟ္မဏဝတ္ထု	၁၁၈	၄၂၁
မဟာဂေါတမိန္ဒဝတ္ထု		၄၂၄
ရုဇ္ဇသိဝိဘဇန	၁၂၃၊	၄၂၅
ကိတ္တိသဒ္ဓအဗ္ဗဂ္ဂမန	၁၂၇၊	၄၂၉
မြဟ္မနာသာကဏ္ဍာ	၁၃၂၊	၄၃၂
ရေဏုရာဇအာမန္တနာ	၁၄၀၊	၄၃၈
ဆခတ္တိယအာမန္တနာ	၁၄၅၊	၄၄၁
ပြာဟ္မဏမဟာသာလာဒိနိ အာမန္တနာ	၁၄၈၊	၄၄၄
ဘရိယာနိ အာမန္တနာ	၁၅၀၊	၄၄၅
မဟာဂေါတမိန္ဒပဗ္ဗဇာ	၁၅၀	၄၄၆
မဟာလမယသုတ် အဋ္ဌကထာ		
နိဒါန	၁၅၅	၄၅၃
ဒေဝတာသန္နိပါတ	၁၈၁၊	၄၅၆
သက္ကပဋ္ဌသုတ် အဋ္ဌကထာ		
နိဒါန	၂၂၂၊	၄၄၇
ပဋ္ဌသိခဂီတဂါထာ	၂၃၃၊	၄၈၀
သက္ကပ္ပသင်္ကမ	၂၄၂၊	၄၈၆
ဂေါပကဝတ္ထု	၂၄၈၊	၄၈၉
မဃမာဏဝတ္ထု	၂၆၀၊	
ပဋ္ဌဝေယျာကရဏ	၂၈၃၊	၄၉၇
ဝေဒနာကမ္မဋ္ဌာန	၂၉၄၊	၅၀၁
မဟာသိဝတ္ထေရဝတ္ထု	၃၁၁၊	

မာတိကာ	ဘာသာဋီကာ၊	စာမျက်နှာ ပါ-နိဿယ
ပါတိမောက္ခသံဝရ	၃၂၉၊	၅၀၅
ဣန္ဒြိယသံဝရ	၃၃၇၊	၅၀၇
သောမနဿပဋိလာဘကထာ	၃၄၀၊	၅၃၁
မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်အဋ္ဌကထာ		
ဥဇ္ဈေသ		၇၃၇
ဥဇ္ဈေသဝါရကထာ	၅၂၁၊	၇၃၇
ကာယာနုပဿနာ အာနာပါနပဗ္ဗ	၅၀၉၊	၇၄၀
ကာယာနုပဿနာ ဣရိယာပထပဗ္ဗ	၆၀၄၊	၇၄၄
သမ္မဇာနပဗ္ဗ		၇၄၅
ကာယာနုပဿနာ စတုသမ္မဇညပဗ္ဗ	၆၁၂၊	
ကာယာနုပဿနာ ပဋိက္ခလမနသိကာရပဗ္ဗ	၆၁၃၊	၇၄၇
ကာယာနုပဿနာ ဓာတုမနသိကာရပဗ္ဗ	၆၁၅၊	၇၄၈
ကာယာနုပဿနာ-နဝသိဝထိကပဗ္ဗ	၆၁၈၊	၇၄၉
ဝေဒနာနုပဿနာ	၆၂၄၊	၇၅၃
စိတ္တာနုပဿနာ	၆၃၁၊	၇၅၄
ဓမ္မာနုပဿနာ နိဝရဏပဗ္ဗ	၆၃၃၊	၇၅၆
ဓမ္မာနုပဿနာ ခန္ဓပဗ္ဗ	၆၅၀၊	၇၅၈
ဓမ္မာနုပဿနာ အာယတနပဗ္ဗ	၆၅၂၊	၇၅၉
ဓမ္မာနုပဿနာ ဗောဇ္ဈင်္ဂပဗ္ဗ	၆၅၅၊	၇၆၀
စတုသစ္စပဗ္ဗ	၆၈၆၊	၇၆၁
ဒုက္ခသစ္စနိဇ္ဈေသ	၆၈၇၊	၇၆၁
သမုဒယသစ္စနိဇ္ဈေသ	၆၉၅၊	၇၆၈
နိရောဓသစ္စနိဇ္ဈေသ	၇၀၀၊	၇၇၀
မဂ္ဂသစ္စနိဇ္ဈေသ	၇၀၃၊	၇၇၀
ပါယာသိရာဇညသုတ်အဋ္ဌကထာ		
ပါယာသိရာဇညသုတ်	၇၀၅၊	၇၇၅
ပါယာသိရာဇညဝတ္ထု	-	၇၇၆
နတ္ထိကဝါဒ	-	၇၇၉
စန္ဒိမသုရိယဥပမာ	၇၁၉၊	၇၇၉

မာတိကာ	စာမျက်နှာ
	ဘာသာဋီကာ၊ ပါ-နိဿယ
စောရဥပမာ	၇၈၃
စောဏှဒိဥပမာ	၇၂၀၊
ဂူထကူပပုရိသဥပမာ	- ၇၈၅
ဂူထဘာရိကာဒိဥပမာ	၇၂၇၊
တာဝတိံသဒေဝဥပမာ	- ၇၈၈
ဇေယျဥပမာ	- ၇၈၉
ဂဗ္ဘိနိဥပမာ	- ၇၉၂
သုပိနက ဥပမာ	- ၇၉၅
သန္တတ္တအယောဂုဋ္ဌဥပမာ	- ၇၉၇
သင်္ခမေ ဥပမာ	- ၇၉၉
အဂ္ဂိကဇဠိလ ဥပမာ	- ၈၀၁
ဒွေသတ္တဝါယ ဥပမာ	- ၈၀၄
ဂူထဘာရိက ဥပမာ	- ၈၀၈
အက္ခရတ္တက ဥပမာ	- ၈၀၉
သာဏဘာရိကဥပမာ	- ၈၁၀
သရဏ ဂမန	- ၈၁၃
ယညကထာ	- ၈၁၅
ဥတ္တရမာဏဝ ဝတ္ထု	- ၈၁၆
ပါယာသိဒေဝပုတ္တ	- ၈၁၈
ဥဒ္ဓါနဂါထာ	- ၈၃၉

မာတိကာပြီး၏။

အက္ခရာစဉ်မာတိကာ

(က)

အက္ခရာစဉ်		စာမျက်နှာ
အကာစော	....	၁၄၄
အင်္ဂ	....	၁၃၃
အဋ္ဌကထာထေရာ	....	၃၁၃
အတ္တနော။ပ။ ဇာနာပေတိ	....	၃၄၈
အန္တရာမဂ္ဂေ	....	၃၁၃
အတ္တနိဿိတံ	....	၂၈၂
အဒဏ္ဍာ	....	၂၈၃
အနုစရိယံ	....	၆၅
အနန္တကို ဝိပုလံဟုဖွင့်	....	၁၉၄
အနဿာသိကာ	....	၃၈၅
အနာဒီနဝဒဿာဝိနော	....	၃၂၃
အနုစရိယံ	....	၂၂၉
အနေသနာ	....	၃၃၄
အနောဓိဇိနဿ	....	၃၂၂
အမ္မသဏ္ဍာ	....	၂၂၂
အဘိက္ကန္တယရတ္ထိယာ	....	၈၉
အဘိနန္ဒိတော, အနုမောဒိတော	....	၁၅၄
အဘိနိဝိဋ္ဌသောမနဿေသု	....	၃၀၆
အဘိမုခေ	....	၂၅၁
အဘိရူပါ စသည်	....	၃၂
အဘိဝဒန္တိ	....	၂၄၃
အဗ္ဗဂ္ဂစ္ဆတိ	....	၁၂၉
အပနုဇ္ဇေဝ။ပ။ဝိဟရတိ(သဗ္ဗပဒံ သာဝဓာရဏံ)	....	၁၀၂
အမတဿ, ဒွါရာ	....	၈၅
အမူဇော ဂဗ္ဘမေဿာမိ	....	၃၅၀
အရဇန္တဿ အဒုဿန္တဿ	....	၃၂၅
အရဟတ္တံ နာမ ကိ	....	၃၁၅
အရိယပရိယေသနာ	....	၃၃၃

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
အရူဏဂုံ	၆၈
အလမတ္ထဒသတရော	၁၂၁
အဝဉ္ဇာ	၁၅၁
အဝဿယော	၃၁၂
အဝိဇ္ဇာဒိဟေတုကာ(အာဒိအရ)	၂၉၅
အဝိဇ္ဇာရေ	၂၇၄
အဝိဒ္ဓါ(ရူပပြီး)	၁၃၇
အဝိပါကဇိနဿ	၃၂၂
အဝေရာ	၂၈၃
အသဒိသဒါန	၁၀၄
အသပတ္တာ စသည်	၂၈၃
အသမ ။ပ။ မုယုန္တဿ	၃၂၅
အသယံဝသေ	၂၀၅
အဿရတနာ အဖွင့်	၂၉
အသိတာတိဂံ	၂၁၁
အဿုတဝတော ပုထုဇ္ဇနဿ	၃၂၃
အောက်နတ်က အထက်နတ်မမြင်	၆၉
အာကာသဂင်္ဂီ	၉
အာဂတဗုဒ္ဓေ	၂၅၉
အာဒိစ္စပန္နုနံ	၃၅၃
အာယတနေ	၄၉
အာယုနာ ပညာယ	၃၅၁
အာရမ္မဓ္ဓော	၁၄၆
အာရာဓနာ	၃၅၃
အာသာဝတိန္ဒယံပန်း	၉၂
ဣတ္ထိရတနာ	၃၁
ဣဒမေဝ တံ	၄၁၁
ဣဒ္ဓိပါဒိ	၇၄
ဣဒ္ဓိပါဒိလေးပါး၏ဥပမာ	၇၆
ဥက္ကဏ္ဍနာ, ပရိတဿနာ	၁၃၁
ဥစ္စာဝစံ	၃၄၇

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
ဥဋ္ဌာယာသနာ	၁၄
ဥပကပ္ပေထ	၂၀
ဥပဋ္ဌာနံ	၂၄၉
ဥပပရိက္ခိတ္တာ	၂၀
ဥပရိပါသာဒဝရဂတထာ	၄
ဥရုန္ဒာ သမပါဒိ	၂၄၄
ဥပဝုယန္တာ	၂၀၃
ဥပသန္တပတိသော	၆၂
ဥပါယတော [ဝစနတ္ထ]	၇၀
ဥပါယံ အာစိက္ခိ	၁၀၅
ကေန္တဝါဒါ	၃၄၂
ကောစာရာ စသည်	၃၄၂, ၃၄၃
ကောေဒိ	၁၃၆
ဇော	၃၄၆
ဩကာသာဓိဂမော	၄၀၇, ၄၀၈
ဩဒါတစိတ္တာ	၁၉၂
ဩဓတ္တပတောဒေါ	၁၇၉
ကက္ကဋကဝိဇ္ဇနသုလသဒိသံ	၂၇၀
ကဗုတ္တိ	၃၄၇
ကဏ္ဍိကပရိယန္တတော	၃၀
ကဏ္ဍသုကုသပုဋိတာဂံ	၈၁
ကာယဝစိသင်္ခါရာ။ပ။ဟောန္တိ	၈၇
ကာသိတိုင်းကောသလတိုင်းတို့၌ ဂတိ-ဖြေ	၆၀
ကိံ ကာရပဋိဿာဝိတံ	၁၉
ကိံ ကာရပဋိဿာဝိနီ	၃၅
ကုသလသာဓိဂမာယ	၈၃
ကိုယ်ကျိုးမပါ, သူ့ကျိုးသာကျင့်	၃၁၄
ကေနစိ ပပဉ္စေန	၃၁၅
ကေဠာယိတာ မမာယိတာ	၂၀၇
ကေဝလကပ္ပံ	၈၉
ခမနီယော	၃

		စာမျက်နှာ
အက္ခရာစဉ်		
ခိဉ္စာပဒေဝါသိကာ, မနောပဒေဝါသိကာ	....	၂၀၈, ၂၀၉
ဂဏှေ, သလ္လံ	....	၃၄၆
ဂန္ဓဗ္ဗပုတ္တော	....	၄၁၅
ဂတာဂတဋ္ဌာနံ	....	၃၂၈
ဂတာသေဉ္စိ သေ သည် နိပါတ်	....	၁၈၁
ဂတိ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါယ	....	၆၂
ဂဟပတီရတနာ အဖွင့်	....	၃၆
ဂုတ္တဒ္ဓါရုတာယ	....	၃၃၇
ဂေဟသိတံ	....	၃၀၄
ဃောသောယေဝ	....	၄၀၃
စက္ကရတနံ	....	၆, ၃၆၀
စက္ခုပထသ္မိံ	....	၆၈
စက္ခုဝိညေယျာနံ (အနက်)	....	၃၀၃
စကြာမင်း၏ ရှေးကောင်းမှု	....	၄၅
စရန္တိ	....	၃၄၄
စိတ္တက္ခရံ စိတ္တဗျဉ္ဇနံ	....	၃၃၉
စိတ္တဗျဉ္ဇပွားဒေတဗ္ဗိ	....	၃၃၆
စိတ္တဿ အာဝဋ္ဌနာ စသည်	....	၇၉
စိန္တိယမာနံ	....	
ဆန္ဒငါးမျိုး	....	၂၈၉
ဆန္ဒသမာဓိပ္ပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ	....	၇၃
ဇဂ္ဂတိ	....	၃၁၀
ဇနဝသဘော	....	၆၃
ဇိနိံသု	....	၃၄၈
ဇောတိပါလော	....	၁၂၀
တံ ကိံ မညတိ	....	၄၁၃
တဏှာသင်္ခယော	....	၃၄၄
တဗြာဟ္မိ အစွဲ	....	၃၁၁
တယော။ပ။ဂါဟာပေတွာ	....	၃၁၄
တရုဏသက္ကော	....	၃၂၈
တသ္မာ	....	၃၂၅

အက္ခရာစဉ် မာတိကာ (က)

ကု

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
တသ္မိံ အတ္တဘာဝေ	၃၅၂
တိပေဂါရိသင်္ဂ	၂
တိသု ဌာနေသု	၃၂၀
တုကာပိဋံ (လင်းလွန်းမှုန့်)	၇၂
တုက္ကိ အဟောသိ	၃၃၀
တုတ္တံ (တုတ်)	၂၃၅
တူရိယာငါးမျိုး	၃
တေမာသိကံ	၃၁၀
ဒဋ္ဌံ စသည်၌ အနက်	၁၀၃
ဒါနဂုံ	၄၁
ဒယော (ဆုလာဘ်)	၂၅၂
ဒိဋ္ဌိဂတာနံ	၇၅
ဒိဗ္ဗံ	၆
ဒိဗ္ဗာ အတ္တဘာဝါ	၃၅၀
ဒိဗ္ဗာနုဘာဝယုတ္တတ္တာ	၅
ဒိဝါတိ မညမာနာ	၃၆၅
ဒုဒ္ဓိက္ခော	၄၄
ဒုဒ္ဓိပနာ	၃၀၀
ဒုပယိရူပါသိယာ	၂၃၁
ဒုရစ္စယာနိ	၂၅၆
ဒေဝါယေဝ ပရိဘူတိဿန္တိ	၃၄၉
ဒွိဟိ ဝေဒိကာဟိ	၄၃
ဓတရဋ္ဌ၏ အခြေအရံ	၁၉၇
ဓနုက္ကဟပေသနာဒိ	၃၃၆
ဓမ္မပါသာဒပေါက္ခရဏီ အပွင့်	၃၀
နံသာမျိုးလေးပါး	၃၄
န ပညာယတိ	၃၂၀
န ပနဿ။ပ။လဒ္ဓိ [ဋီကာနည်းနှင့် အတ္တနောမတိ။]	၈၆
န သေဝိတဗ္ဗာ မပါသင့်	၃၂၄
နာတိကိယာ	၆၁
နာဘိပနာဋိပရိက္ခေပပဇ္ဇေသု	၇

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
နိဗ္ဗတ္တိပရိယာယေန	၇၄
နိဗ္ဗတ္တိတဖလမေဝ	၃၂၀
နိဝတ္တေတွာ	၃၀၁
နေက္ခမ္မ	၃၀၄
နေက္ခမ္မသိတံ	၃၀၄
နေက္ခမ္မသိတာ ဥပေက္ခာဝေဒနာသဘာဝါ	၃၂၅
နေဝ အတိတိသေ။ပ။တေန ဘဂဝတာ	၄၁၆
နေသံ လောမာပိ ဣဉ္ဇယံ	၂၁၇
နတ်နဲ့အသုရာ ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲ	၃၄၀
နတ်များလူ့ပြည်ဆင်း၍စာရင်းမှတ်	၆၅, ၆၆
နာတကသတာနိ	၄၂၉
ပံသွာဂါရကိဋ္ဌံ ဝိယ	၅၆
ပစ္စာနုသိဋ္ဌဝစနာ	၆၀, ၃၉၉
ပဉ္စသတာ	၁၆၇
ပဉ္စသိခနတ်သား အတိတ်ဝတ္ထု	၈၀
ပဉ္စသိခေါ	၇၀
ပဇ္ဇိ	၁၃၃
ပဏ္ဍိတာ	၂၁
ပဏ္ဍိတော ဗျတ္တော မေဓာဝိ	၃၇
ပနဇိဝိသေသအနက်	၅၀
ပပဉ္စာ	၂၉၂
ပမုဒါ, ပါမောဇ္ဇိ	၈၀
ပယံရုဒါဟာသိ	၉၇
ပရဝေဒိယေသု	၁၃၅
ပရသမ္ပတ္တိဒိယနလက္ခဏာ	၂၀၄
ပရာမသိတွာ ပတ္ထိတပဉ္စာ	၃၅၄
ပရိက္ခာရသဒ္ဓါ၏အနက်	၈၄
ပရိဏာယက ရတနာအဖွင့်	၃၇
ပရိတော ပရိတော ဇနပဒေသု	၆၀
ပရိဒဟာမိ	၅၄
ပရိမဇ္ဇိ	၃၂၀

အက္ခရာစဉ် မာတိကာ (က)

ကေ

အက္ခရာစဉ်	....	စာမျက်နှာ
ပရိယေသနာ	....	၃၃၀
ပဋိပညာ	....	၂၁၁
ပဟတဗုဒ္ဓဝိထိယာဝ	....	၁၇၆
ပါတိမောက္ခ။ပ။ပဋိပန္နော	....	၃၃၇
ပါရိစ္ဆတ္တကံ (ပင်လယ်ကသစ်ပင်)	....	၉၃
ပိဋကဋ္ဌေန	....	၃၄၆
ပုညံ ဥပနိဿာယ	....	၃၅
ပုရတ္ထိမ မဟာသမုဒ္ဒပရိယန္တံ	....	၂၃
ပုရောဟိတော	....	၁၁၉
ပေါက္ခရာသဒ္ဓါ၏မျက်နှာအနက်	....	၂၆
ဖာလိတဋ္ဌာနာနိ	....	၃၁၆
ဗာလဿ စသည်	....	၃၂၁
ဗိန္ဒု	....	၇၁
ဗုဒ္ဓတန္တိ	....	၁၄၀
ဗေလူဝပဏ္ဍု (နတ်စောင်း)	....	၂၂၉
ဘဂဝတော ဒိဋ္ဌသဒိသမေဝ	....	၆၅
ဘဂဝတော ။ပ။ န ဗျာကရေယျ	....	၃၉၀
ဘတ္တသမ္ပဒေါ	....	၅၄
ဘတ္တာဘိဟာရော	....	၅၀
ဘဒ္ဒန္တ (သမုဒါန်)	....	၂၀၅
ဘယံ	....	၁၃၂
ဘဝမတ္ထု	....	၁၂၁
ဘာတိရိဝ	....	၆၂, ၃၉၂
ဘုမ္မာ	....	၁၉၁
ဘုရားအလောင်းတော်တို့အရူပဈာန်၌မနှစ်သက်	....	၅၀
ဘူဇတိ (နတ်သမီး)	....	၂၄၆
မဏိရတနာအဖွင့်	....	၃၀
မစ္ဆရူပေန	....	၂၇၀
မတ္တပမတ္တာကာရပါပနဋ္ဌေန	....	၂၉၃
မန္တာယံ	....	၁၄၇, ၁၇၀
မဒနိယာ	....	၁၂၃

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
မမိကာရတကျံ	၁၃၅
မဟာဂဏေ	၃၁၁
မဟာဂေဝိန္ဒသုတ်	၁၅၂
မဟာဂေဝိန္ဒော	၁၂၂
မဟာနုဘာဝေ	၄၅
မဟာဝိယူဟံ	၄၉
မဟာသီဝတ္ထေရဝတ္ထု	၃၁၁
မဟိဒ္ဓိကော	၄၅
မဟေသက္ခံ	၁၄၉
မာတုဂါမ ဟန်လုပ်	၃၅
မာရိသ	၂၂၆
မုဉ္ဇိတ္ထ	၂၁၅
မုဉ္ဇကေသော	၃၀
မုတ္တဇာလကေ ဌပေတွာ	၃၁
မုသတိ	၄၄
မေတ္တာဒိဝသေန ဌိ အာဒိအရ	၃၄၁
မောဠိမဏိ (မကိုဋ်ပတ္တမြား)	၁၉
ယတ္ထ ။ပ။ ဝုသိတံ	၃၉၄
ယတ္ထ (ဝိစ္စာ)	၁၉၁
ယထာဘူဇ္ဇေ ဝဏ္ဏေ	၉၇
ယထာဝါဒိ	၄၁၈
ယသသိနော	၁၉၅
ယာဝတံ ။ပ။ န ပရိမုစ္ဆန္တိယေဝံ	၂၈၆
ယာဝ ဒီဃရတ္တံ (ယာဝအနက်)	၁၁၈
ယာဝ မညေ	၄၁၇
ယေသ္မာဟံ ဘန္တေ	၃၄၇
ယောဇနမတ္တံ သြဂန္ဓာ ဌိ မှတ်ချက်	၂၂
ယောနိသော မနသိကာရ	၄၀၆
ယောနိသော မနသိကရေတိ	၇၈
ရဇနိယော	၉
ရတ္တသုဝဏ္ဏကဏ္ဍိကံ	၈၉

အက္ခရာစဉ် မာတိကာ(က)

(ကော)

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
ရဟန်းသုံးပါးစိတ်ထားပုံ	၂၄၁, ၂၄၂
ရူပံ	၂၂
ရူပံ သာ နာတိဝတ္ထတိ	၂၂၃
ရောဒတိနှင့်ရောဒသိ	၃၁၇
လဒ္ဒသဟာယော	၁၀၁, ၁၀၂, ၄၁၀
လူနို့ထက် သီလအနံ့ သာလွန်	၂၂၀
ဝင်္ကံ, ကုဋိလ, ဇိမ္မ (အကောက်သုံးမျိုး)	၁၇၉
ဝဂ္ဂါ	၃
ဝဏ္ဏော နာမ န ဟောတိ	၂၀၆
ဝယသ	၄၃
ဝဝတ္ထပေတွာ	၁၉၄
ဝဠာဟက နတ်များ	၂၀၆
ဝိညေယျော	၇၁
ဝိပဿနာယ အာရမ္မဏံ	၂၂၀
ဝိမုတ္တာ	၃၄၅
ဝိရာဂါယ-စသည်	၁၅၂
ဝိရောစတိ	၆
ဝိဿဋ္ဌော	၇၀
ဝိဟရေမူ ။ပ။ ဣတိ စ နေသံ ဟောတိ	၂၀၃
ဝုတ္တဝစနာပိ	၆၇
ဝုတ္တဝစနာပိ တံ	၃၉၉
ဝူပသမော	၂၉၄
ဝေဒိယကေ	၂၂၂
ဝေဿဝဏ်လည်း သံသယ မဖြစ်	၄၁၃
သံကီလေသဓမ္မံ	၃၃၃
သံယမ (ငါးပါးသီလ, ဆယ်ပါးသီလ)	၄၅
သက္ကာ (ရူဠိ)	၁၅၄
သက္ကဏိကာယ ဝိယ	၃၂၉
သက္ကော ဒေဝရာဇာ	၃၅၂
သိကြားကျင့်ဝတ် ခုနစ်ပါး	၃၄၇
သင်္ခါ ဝုစ္စတိ ကောဋ္ဌာသော	၂၉၃

(ကော်)

အက္ခရာစဉ် မာတိကာ(က)

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
သဒဏ္ဍာဝစရော	၃၄၉
သန္တာဂါရုံ	၁၃၂
သန္တီဝေသက္ခမော	၁၇
သဗ္ဗကာမေဟိ	၄၄
သမဝေပါကိနိယာ	၃၇
သမ္မာဝိပ္ပသီဒတိ	၄၀၉
သမိတိ (သမိတိ-သဒ္ဓါ၏အနက်)	၁၉၅, ၁၉၆
သမိတိ ဝနံ၌ အနက်-တနည်း	၂၀၁
သမုပဗျူဠော	၃၄၀
သမေန	၃၅၁
သဝနီယော	၇၁
သဝိတက္ကသဝိစာရဒေါမနုဿေ	၃၁၀
သဟဘာရဓာ	၁၂၆
သဟဝိပဿနာယ။ပ။ဝုစ္စတိ	၂၉၄
သဟဿာရုံ-စသည်	၆
သာကိဝင်နှင့် ကောလိယမင်းတို့၏စစ်ပွဲ	၁၅၆
သာဒိသိယော	၁၃၀, ၄၃၁
သာဓုကာရုံ	၅၀
သာပေက္ခိ အပေက္ခိ	၅၂
သာမန္တာ သာမန္တာ (အာမေဋိတ်)	၆၀
သာရိပုတ္တထေရ် စသည်မအိပ်သောနှစ်များ	၃၄၀
သိက္ခာပဒ ဝိတိက္ကမ	၃၃၀
သိလောက မနုကဿာမိ (ရုပ်ပြီး)	၁၉၁
သုဓမ္မာသဘင် (ဇရပ်)	၉၀
သုနိမ္မဒယာ	၁၃၉
သုပညတ္တာ	၇၃
သုလဘာဟာရူပကရဏော	၁၇, ၁၈
သုကရယက္ခ (ဝက်ဘီလူး)	၁၁၂
သော။ပ။သုဂတိ	၃၀၉
ဟတ္ထိရတနာ အဖွင့်	၂၅

မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်, ပါယာသိရာဇညသုတ်
အတွက်

အက္ခရာစဉ်မာတိကာ

(၁)

အက္ခရာစဉ်		စာမျက်နှာ
အဂ္ဂညာ, ရတ္တညာ, ဝံသညာ	....	၅၅၁
အဂ္ဂိကော	....	၇၂၅
အနဘိဘဝနိယော	....	၇၁၆
အနယဗျသနံ	....	၇၂၂
အနိဿိတော န ဥပါဒိယတိ	....	၇၄၃
အနုဒ္ဓိသတိ	....	၇၃၂
အနုပါယမနသိကာရော	....	၆၃၅
အနုပဝေဇ္ဇေယျံ	....	၇၃၀
အနုရောဓဝိရောဓဝိမုတ္တော	....	၇၀၀
အပ္ပဋိစ္ဆိတပဟေဏကံ	....	၆၄၂
အပ္ပဝတ္တိ	....	၆၀၃
အပ္ပိကာ, ဗျပ္ပိကာ	....	၅၀၅
အဗျဂ္ဂနိမိတ္တံ	....	၆၇၀
အဘူတပက္ခေပဘူတာပနယန ဝိရဟိတော	....	၇၀၀
အယျမိတ္တထေရ်ဝတ္ထု	....	၆၆၀
အရဏီသဟိတံ	....	၇၂၅
အရတိ, တန္တိ, ဝိဇမ္ဘိတာ	....	၆၄၃
အရတိ ရတိသဟော	....	၅၀၀
အရိယော	....	၇၀၃
အလင်္ကတော စေပိ သမံ သစေ (ဂါထာအနက်)	....	၅၆၆
အဝိဇ္ဇာဒိ ပစ္စယာကာရ	....	၅၆၆
အသံကိဏ္ဍာ-စသည်	....	၅၅၃
အသေသဝိရာဂနိရောဓော	....	၇၀၀
အသုစိသင်္ခါတော	....	၇၂၁, ၇၀၆, ၇၀၇

(ကား)

အက္ခရာစဉ် မာတိကာ (ခ)

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
အဿသမိ, ပဿသမိ	၅၉၇
အဿာသ, ပဿာသ (သုတ္တန်အလို)	၇၄၁
အဟံ ပဌမံ, အဟံ ပဌမံ	၅၃၁
အာတာပိ	၅၇၄
အာဒေဝေါ-စသည်	၆၉၃
အာရမ္မဏာဓိပတိ သဟဇာတဘူမိကမ္မ- ဝိပါကကိရိယာဒိ နာနတ္ထဘေဒါနံ	၅၈၈
အာရမ္မဓာတု-စသည်	၆၄၄
ဣရိယာပထော	၆၄၀
ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ, ပရိယာပုဏိတဗ္ဗံ, ဓေရေတဗ္ဗံ- ဝါစေတဗ္ဗံ (အထူး)	၅၅၂
ဥဂ္ဂရန္တိ, ပဋ္ဌရန္တိ	၇၂၇
ဥစ္ဆုဘာရ	၅၃၂
ဥတုပစ္စယာဒိ သမ္ပန္နတ္တာ (မြောက်ကျွန်း၏ဂုဏ်)	၅၂၅
ဥတြတ္ထိ	၅၄၅
ဥဒ္ဒစ္စ ကုက္ကုစ္စ ပယ်နည်း	၆၄၆
ဥဒ္ဓါမာတကံ	၆၁၉
ဥပဒ္ဒဝ	၅၅၂
ဥပနိသီဒတိ, ဥပနိပဇ္ဇတိ	၅၉၃
ဥပဝိဇညာ	၇၂၅
ဥပါဒိသေသေ	၇၁၃
ဥပါယမနသိကာရော	၆၃၆
ဥပေက္ခာ တိုးပွားနည်း	၆၈၂
ဥပေတော (စသည်)	၅၈၃
ဥပ္ပိဂ္ဂံ	၅၄၅
ဥဿက္ကိတွာ	၆၀၄
ဧကံ ဗုဒ္ဓန္တရံ	၇၁၆
ဧကတ္ထသမောသရဏ ဝသေန	၅၆၃
ဧကောဘိ သမယ	၇၀၄
ဧကောယနော	၅၂၆, ၅၂၇-၈-၉
ဧဝံဘာဝိ	၆၂၁

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
ဩဒိဿက အနောဒိဿကဒိသာဖရဏံ	.... ၆၄၀
ဩဒိသော အနောဒိသောဖရဏာ	.... ၆၄၁
ဩရုနာထ-စသည်	.... ၇၂၅
ကဏပတ္တမ္ဘိလယာဂု (ဗျူးစမ် ယာဂု)	.... ၆၆၉
ကဏာဇကံ	... ၇၃၁
ကဏသုက္က သပ္ပင်ိတာဂ-	.... ၆၄၈
ကထေတုကမျတာပုစ္ဆာ	.... ၅၆၅
ကမ္မဋ္ဌာနံ	.... ၅၈၁
ကမ္မာသဓမ္မိ နာမ	.... ၇၃၇
ကရဇကောယော(အရ)	.... ၅၉၈, ၆၀၀
ကာမစ္ဆန္ဒ-ပယ်နည်း	.... ၆၃၆, ၆၃၇, ၆၃၈
ကာမတဏှာ-စသည်အရ	.... ၆၉၅
ကာယဝေဒနာစိတ္တဓမ္မ(အရ)	.... ၇၃၉
ကာယေကာယာနုပဿိ၌အနက်အမျိုးမျိုး	... ၇၃၈
ကာယော	.... ၅၆၆, ၅၆၇
ကိဉ္ဇနံ	.... ၅၃၇
ကုမာရကဿပထေရ်ဝတ္ထု	.... ၇၁၅
ကုရုရဋ္ဌဝါသီ	.... ၅၂၁
ကော ဂစ္ဆတိ-စသည်	.... ၆၀၆
ကျားချီစဉ်တရားနှလုံးသွင်း	.... ၅၄၀
ကျေးသားကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်	.... ၅၂၄
ခဏှိစ္စံ-စသည်	.... ၆၈၉
ဂဏနပရိစ္ဆေဒေါ	.... ၅၅၄
ဂမနိယဋ္ဌေန	.... ၅၃၄
ဂဝမ္ပတိထေရ်ဇာဝတ္ထု	.... ၇၃၂
ဂါမပဋိ, ဂါမပဒံ	.... ၈၁၁
ဂုဏာတိရေကံ	.... ၇၃၁
ငရဲထိန်းရှိ-မရှိ	.... ၇၂၁
စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာနံ	.... ၇၃၃
စတ္တာဇရာ ပဉ္စ အာလောပေ(ဂါထာအနက်)	.... ၆၃၇
စိတ္တကိရိယဝါယောဓာတုဝိပ္ပာရေန	.... ၆၀၇

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
စိရယန္တိ	၅၄၄
ဇာတိဓယန္တဒဿိ	၅၂၉
ဇာတိဇရာအပ္ပင်	၆၀၇, ၆၀၈
ဉာဏမတ္တာယ	၆၀၂
ဉာဏေ	၅၄၇
ဌိတိသုခ၊ ဝိပရိဏာမဒုက္ခ	၅၀၇
တိဏဂဟနံ-စသည်	၅၉၅
တိပု, သီသံ	၈၁၂
တေရောဝဿိကာနိ	၆၂၂
တောရဏဂေ	၅၂၅
ထိနမိဒ္ဓ-ပယ်နည်း	၆၄၅
ဒန္တသုစိဝေဓက	၅၉၇
ဒိသာစာရိကဝိမာနံ	၇၃၄
ဒုက္ခမနဋ္ဌေန	၆၉၃
ဒုက္ခေတ္တေ, ဒုဗ္ဗိမေ	၅၂၉
ဓညံ(ဝိဂ္ဂဟ)	၆၁၄
န သမ္ပဇ္ဇတိ	၅၇၇
နာညတြဗောဇ္ဈာ (ဂါထာနက်)	၅၄၆
နာဘိနန္ဒာမိ မရဏံ(ဂါထာနက်)	၇၂၃
နာဝါ မာလုတဝေဂေန (ဂါထာနက်)	၆၀၆
နိဗ္ဗာနဂမနဋ္ဌေန	၅၃၃
နိဗ္ဗိန္ဒတိ-စသည်	၅၇၃
နိဗ္ဗိသံ	၇၂၃
နိယျာနမုခံ	၅၉၈
နိဝါသိနော	၇၂၈
ပစလာယန္တိ	၅၄၀
ပဇ္ဇောဟိဿာမိ	၇၂၇
ပညာ(ဓမ္မဝိစယ)တိုးပွားကြောင်း	၆၅၈
ပဋိက္ခလမနသိကာရ	၆၁၃
ပဋိဆနိမိတ္တံ	၆၃၈
ပရက္ခမဇဝယောဂ္ဂဗူမိ*	၅၉၆

အက္ခရာစဉ် မခတ်ကာ(ခ)

(၁၆)

အက္ခရာစဉ်		စာမျက်နှာ
ပရိညာဘိသမယ	....	၇၀၄
ပဿဒ္ဓိတိုးပွားကြောင်း	....	၆၇၆, ၆၇၈
ပါဠိကဓိ	....	၇၁၃
ပါဠိတောဂ	....	၅၃၈
ပါဒါပိ သံဇုသိတုံ	....	၇၃၂
ပိတမလ္လတ္ထေရော	....	၅၄၂
ပိတိတိုးပွားကြောင်း	....	၆၇၄, ၆၇၆
ပုဉ္ဇကိတာနိ	....	၇၅၂
ပုတောဠိ(အိတ်)	....	၆၁၄
ပုန စပရံ(အနက်)	....	၇၄၄
ပုရာသညာပေတိ	....	၇၇၈
ပေါနောဗ္ဗဝိကာ	....	၆၉၅
ဗိလသော	....	၆၁၆, ၇၄၉
ဗောဇ္ဈင်္ဂီပုဒ်အဖွင့်	....	၆၅၅
ဘမကာရော-စသည်	....	၅၉၆, ၆၃၈, ၆၃၉
ဘက္ခာ, ဝဂ္ဂရနာဠိ	....	၆၀၀
မဂ္ဂေါ	....	၅၃၃, ၅၃၄
မစ္စမရဏံ	....	၆၉၁
မရဏဘယသန္တဠိတော	....	၅၄၄
မိဿကမဂ္ဂေါ	....	၅၃၁
မေတ္တာယ, စေတောဝိမုတ္တိယာ	....	၆၃၉
မျက်လုံးစသည်၌ ထင်မှားပုံ	....	၆၉၈
ယံ ပဿတိ န တံ ဒိဋ္ဌိ (ဂါထာနက်)	....	၅၇၀
ယထာ ကဏံ ဝိယ	....	၇၈၀
ယထာ ထမ္ဘေ (ဂါထာနက်)	....	၅၉၃
ယပ္ပိစ္ဆံ	....	၆၉၅
ယောဂါနုဘာဝေါ	....	၅၈၁
ယော ဒုက္ခတော အဒ္ဓ (ဂါထာနက်)	....	၅၈၇
ရာဇညော	....	၇၁၈, ၇၇၅
ရာမငဏယျကံ	....	၇၂၃
ရူပါရုံ-စသည်၌ ထင်မှားပုံ	....	၆၉၉

	စာမျက်နှာ
အက္ခရာစဉ်	
လှည့်တွာ လှည့်တွာ	၆၂၀
ဝစနာနုသန္တိနာ	၅၅၉
ဝဏ္ဏဘဏန	၅၄၉
ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာစရိယော	၅၉၄
ဝိစိကိစ္ဆာ ပယ်နည်း	၆၄၉
ဝိနိလကံ၊ ဝိပုဗ္ဗကံ	၆၁၉
ဝိပဿနာယာနိက	၅၆၁
ဝိဟရတိ	၅၇၄
ဝိဟရတိ၏ အဖွင့်	၅၈၃
ဝိရိယသမထံ	၆၂၆
ဝိရိယ၊ သမာဓိ လွန်လျှင် အပြစ်	၆၂၆
ဝိရိယ တိုးပွားကြောင်း	၆၆၅, ၆၇၄
ဝေဒိယနံ (ဝေဒယနံ)	၆၂၄
သံဃာတံ	၇၂၉
သံသီဒနဝိသီဒနာကာရပတ္ထော	၆၉၃
သင်္ခမေဓာ	၇၂၅
သစ္စာလေးပါး နက်နဲ	၇၀၆
သတိပဋ္ဌာန	၅၅၅, ၅၅၆, ၅၅၇
သတိပဋ္ဌာန ဘာဝနာနုယောဂံ	၅၂၃
သတိတိုးပွားကြောင်း . .	၆၅၇
သတိလွန်သည်မရှိ	၆၉၃
သဒ္ဓါပညာလွန်လျှင်အပြစ်	၆၆၁
သဒ္ဓါယိကာ	၇၂၈
သန္တိ	၆၃၄
သဗ္ဗတ္ထကကမ္မဋ္ဌာန	၅၈၂
သဗ္ဗတ္ထိကံ	၅၇၆
သဗ္ဗလောကဂ္ဂဝါဒီ	၅၄၃
သဗ္ဗသင်္ဂါဟကဝစနံ	၆၁၁
သမထယာနိက	၅၆၁
သမာဓိတိုးပွားကြောင်း	၆၇၉
သမ္ပဇာနော	၅၇၅

အက္ခရာစဉ် မာတိကာ(ခ)

(၃)

အက္ခရာစဉ်		စာမျက်နှာ
သမ္မာဒေန္တိ	....	၅၆၅
သံယောဇဉ် ၁၀-ပါးဖြစ်ကြောင်း	....	၆၅၂
သရာဂံ, ဝိတရာဂံ (စသည်အရ)	....	၆၃၁
သံဝေဂဝတ္ထုရှစ်ပါး	....	၆၈၀
သာဓုကာရီ	....	၅၂၃
သာရထိ	....	၆၀၉
သာသနပညတ္တိကောဝိဒေ	....	၅၄၈
သိဝထိကပဗ္ဗ(ဝိဂ္ဂဟ)	....	၆၁၈
သိဝထိကနှင့်စပ်၍မှတ်ချက်	....	၇၅၂, ၇၅၃
သုတဗုဒ္ဓေါ	....	၅၃၂
သုနိမ္မဇ္ဇထ	....	၇၂၁
သုဘနိမိတ္တံ	....	၆၃၄
သုဘဝိပလ္လာသဝိပလ္လာတာ	....	၅၆၁
သုဝဏ္ဏစင်္ကောဇ္ဇကံ	....	၅၂၂
သောက, ပရိဒေဝ	....	၅၃၆
သောစိတတ္ထံ	....	၆၉၃
ဟရိတကပဏ္ဍိ	....	၈၀၄
ဟိတာနုကမ္ပိ	....	၅၂၉

အက္ခရာစဉ်မာတိကာပြီးပြီ။

သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ

ဘာသာဋီကာ

မဟာသုဒဿနသုတ် အဋ္ဌကထာ

ကုသဝတီ ရာဇဓာနီ အဖွင့်

၂၄၁-၂။ ဧဝံ မေ သုတန္တံ၊ ဟူသောသုတ်သည်။ မဟာသုဒဿနသုတ္တံ၊ မဟာသုဒဿန-သုတ်တည်း။ တတြ၊ ထို မဟာသုဒဿန-သုတ်၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့ကား။ အပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာ၊ တည်း။ သဗ္ဗရတနမယောတိ တ္ထေ၊ ဟူသော ဤပါဠိ၌။ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗျော။) ကော၊ အချို့သော။ ဣဋ္ဌကာ၊ အုတ်တို့သည်။ သောဝဏ္ဏမယာ၊ ရွှေအတိပြီး၏။ ကော၊ အချို့သော။ (ဣဋ္ဌကာ။) ရူပိယမယာ၊ ငွေဖြင့် ပြုအပ်သည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။) [ဤသို့လည်းပေးပါ။] ။ပ။ ဝေဠုရိယမယာ၊ ကြောင်မျက်ရွဲဖြင့် ပြုအပ်သည်။ ဖလိကမယာ၊ ဖန်ဖြင့် ပြုအပ်သည်။ လောဟိတကမယာ၊ ပတ္တမြားနီဖြင့် ပြုအပ်သည်။ မသာရဂလ္လမယာ၊ ပတ္တမြားပြောက်ဖြင့် ပြုအပ်သည်။ သဗ္ဗရတနမယာ၊ အလုံးစုံသော ရတနာတို့ဖြင့် ပြုအပ်သည်။ (အဟောသိ။) အယံ ပါကာရော၊ ဤ မြို့ရိုးသည်။ သဗ္ဗပါကာရနံ၊ အလုံးစုံသော မြို့ရိုးတို့၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ဥဗ္ဗေဓေန၊ အစောက်အားဖြင့်။ သဠိဟတ္ထော၊ အတောင်ခြောက်ဆယ်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ပန၊ ဝါဒန္တရ-ကား။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ ထေရာ၊ တို့သည်။ “နဂရံ နာမ၊ မြို့မည်သည်။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ သြလောကေန္တာနံ၊ အပြင်ကိုကြည့်သူတို့၏။ ဒဿနီယံ၊ ရှုချင့်ဖွယ်သည်။ (သမာနံ၊ သော်။ ဝါ၊ ဖြစ်မှ။) ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗဗာဟိရော၊ အလုံးစုံသော မြို့ရိုးတို့၏ အပြင်၌ဖြစ်သော မြို့ရိုးသည်။ သဠိဟတ္ထော၊ အတောင်ခြောက်ဆယ်ရှိ၏။ သေသာ၊ ကြွင်းသော မြို့ရိုးတို့သည်။ အနုပုဗ္ဗနိစာ၊ အစဉ်အတိုင်း နိမ့်ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။

ကော၊ ကုန်သော။ (ထေရာ၊ တို့သည်။) “ဗဟိ၊ ဌ။ ဌတော၊ ရှိ။ ဩလော-
 ကေန္တာနံ၊ တို့၏။ ဒဿနိယံ၊ သည်။ (သမာနံ။) ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ သဗ္ဗအဗ္ဗန္တရိမော၊ အလုံးစုံသောမြို့ရိုးတို့၏ အတွင်းဘက်၌ဖြစ်သော
 မြို့ရိုးသည်။ သဠိဟတ္ထော၊ ရှိသည်။ (အဟောသိ။) သေသာ။ အနုပုဗ္ဗနိစာ၊
 ကုန်၏။” ဣတိ (ဝဒန္တိ)။ ဧကေ (ထေရာ)။ “အန္တော စ၊ အတွင်း၌လည်း
 ကောင်း။ ဗဟိ စ၊ အပြင်၌လည်းကောင်း။ ဌတော၊ ရှိ။ ဩလောကေန္တာနံ၊
 ကြည့်သူတို့၏။ ဒဿနိယံ၊ သည်။ (သမာနံ။) ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ပါကာရော၊ မြို့ရိုးသည်။ သဠိဟတ္ထော၊
 ရှိသည်။ (အဟောသိ။) အန္တော စ၊ အတွင်း၌လည်းကောင်း။ -ဗဟိ စ၊
 ပြင်ဘက်၌လည်းကောင်း။ တယော တယော၊ သုံးထပ် သုံးထပ်တို့သည်။
 အနုပုဗ္ဗနိစာ၊ အစဉ်အတိုင်း နိမ့်ကုန်၏။” ဣတိ သို့။ (ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။)

သေကာတိ၊ ကား။ သေကတ္ထမ္ဘာ၊ တံခါးတိုင်တို့သည်။ (အဟေသံ။) ။
 [ခုနစ်တိုင်ဖြစ်သောကြောင့် “သေကတ္ထမ္ဘာ” ဟု ရှိရမည်။] တိပေါရိသင်္ဂါတို့၊
 ကား။ ဧကံ၊ တခုသော။ ပေါရိသံ၊ တရပ် တသူသည်။ မဇ္ဈိမပုရိသဿ၊
 အလယ်အလတ်၌ဖြစ်သော ယောက်ျား၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဟတ္ထေန၊
 အတောင်အားဖြင့်။ ပဉ္စ ဟတ္ထံ၊ ငါးတောင်ရှိ၏။ တေန၊ ထိုငါးတောင်ဖြင့်။
 တိ ပေါရိသပရိက္ခေပေါ၊ သုံးရပ် သုံးသူ အကျယ်အပြန့် ရှိကုန်သော။ ပန္နရသ-
 ဟတ္ထပရိမာဏာ၊ တဆယ့်ငါးတောင် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ (သေကာ
 အဟေသံ-၌ စပ်။) ဣတိ၊ ဤကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပန၊ ပရိဟာရ
 ။ပ။အံ့။ တေ၊ ထိုတံခါးတိုင်တို့သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်
 သနည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။ နဂရဿ၊ မြို့၏။ ဗဟိရပုဇ္ဈေ၊
 အပြင်ဘက်နံဘေး၌။ ဧကေကံ၊ တခုတခုသော။ မဟာဒ္ဓါရဗဟံ၊ တံခါး
 ဘောင်ကြီးကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဧကေကော၊ တလုံးတလုံးသော တိုင်သည်။
 (ဌိတော၊ ၏။) ဧကေကံ၊ တခုတခုသော။ ခုဒ္ဒကဒ္ဓါရဗဟံ၊ ငယ်သော
 တံခါးဘောင်ကို။ နိဿာယ၊ ရှိ။ ဧကေကော၊ တလုံးတလုံးသော တိုင်သည်။
 (ဌိတော၊ ၏။) မဟာဒ္ဓါရ ခုဒ္ဒကဒ္ဓါရနံ၊ ကြီးသောတံခါး ငယ်သောတံခါး
 တို့၏။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ တယော တယော၊ သုံးလုံး သုံးလုံးကုန်သော
 တိုင်တို့သည်။ (ဌိတာ၊ ကုန်၏။) ဣတိ၊ ဤကား အဖြေတည်း။

တာလပန္နိသု၊ ထန်းပင် အစဉ်တို့တွင်။ သဗ္ဗရတနမယာနံ၊ အလုံးစုံ
 ရတနာဖြင့် ပြီးကုန်သော။ တာလာနံ၊ ထန်းပင်တို့တွင်။ ဧကံ၊ တပင်သည်။
 သောဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပါကာရေ၊ တံတိုင်း၌။

ဂုတ္တလက္ခဏမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာကိုသာ။ ဝေဒိတဗျံ၊ ၎င်း။ ပဏ္ဏ-
 ဖလေသုပိ၊ အရှက် အသီးတို့၌လည်း။ ဒေသဝနယော၊ တည်း။ ပန၊
 ဆက်။ တာ တာလပန္နိယော၊ ထို ထန်းပင်အစဉ်တို့သည်။ ဥဗ္ဗေဓေန၊
 အစောက်အားဖြင့်။ အသိတိဟတ္တာ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်ရှိကုန်၏။ ဝိပွက်ဏ္ဏ-
 ဝါလုကေ၊ အထူးထူး ရောပြုမ်းသော သဲရှိသော။ သမတလေ၊ ညီသော
 အပြင်ရှိသော။ ဘူမိဘာဂေ၊ မြေအဖို့၌။ ပါကာရန္တရေ၊ မြို့ရိုး တို့၏
 အကြား၌။ ဧကေကာ၊ တခုတခုသော ထန်းပင်အစဉ်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။
 ဌိတာ၊ ၎င်း။

ဝဂ္ဂူတိ၊ ကား။ ဆေကော၊ ကျွမ်းကျင်သော။ သုန္ဒရော၊ ကောင်း
 သော။ [ဆေကောတိ ပဋု သုဝိသဒေါ၊ သော စသ ပဋုဘာဝေါ
 မနောသာရောတိ အာဟ “သုန္ဒရေ”တိ။-ဋီကာ။] ရဇနိယောတိ၊ ကား။
 ရဇေတုံ၊ တပ်မက်စေခြင်းငှာ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်၏။ ခမနိယောတိ၊
 ကား။ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ သုယျမာနောပိ၊ ကြားအပ်ပါသော်
 လည်း။ ခမဒတဝ၊ နှစ်သက်သည်သာ။ န ဗိဘစ္ဆေတိ၊ မစက်ဆုပ်စေ။
 ဝါ၊ နားမငြီးစေ။ [န ဗိဘစ္ဆေတိတိ န တဇ္ဇေတိ၊ သောတသုခဘာဝ-
 တော ပိယာယိတဗ္ဗော စ ဟောတိ။-ဋီကာ။] မဒနိယောတိ၊ ကား။
 မာနမဒပရိသမဒဇနော၊ မာန်တည်းဟူသော ယစ်ခြင်း ငါယောကျ်ားဟူသော
 ယစ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ပဉ္စဂိကဿာတိ၊ ကား။ အာတတံ၊ တဘက်
 ပိတ် စည်လည်းကောင်း။ ဝိတတံ၊ နှစ်ဘက်ပိတ် စည်လည်းကောင်း။
 အာတတဝိတတံ၊ အလုံးစုံပိတ်အပ်သော စည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ လေး
 ဘက်ပိတ်အပ်သော စည်လည်းကောင်း။ သုသိရံ၊ အခေါင်းရှိသော စည်လည်း
 ကောင်း။ သနံ၊ အခေါင်းမဖက်တခဲနက်သော စည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်
 စုံသော။ (တူရိယသ-၌ စပ်။) တတ္ထ၊ ထိုင်းမျိုးသော တူရိယာတို့တွင်။ စဗ္ဗ-
 ပရိယောနဗ္ဗေသု၊ သားရေဖြင့် ကြက်အပ် ကုန်သော။ ဘေရိအာဒိသု၊
 စည်ကြီးအစရှိသော တူရိယာတို့တွင်။ ဧကတလံ၊ တဘက်သော အပြင်
 ရှိသော။ တူရိယံ၊ အိုးစည် အစရှိသော တူရိယာသည်။ အာတတံ နာမ၊
 မည်၏။ ဥဘယတလံ၊ နှစ်ဘက်၌ အပြင်ရှိသော။ (တူရိယံ၊ မုရိုးစည်
 အစရှိသော တူရိယာသည်။) ဝိတတံ နာမ၊ မည်၏။ သဗ္ဗတော၊ အလုံး
 စုံအားဖြင့်။ ဝါ၊ လေးဘက်အားဖြင့်။ ပရိယောနဒ္ဓံ၊ ကြက်အပ်သော
 သားရေရှိသော၊ (တူရိယံ၊ ထက်စည်အစရှိသော တူရိယာသည်။) အာတတ-

ဝိတံတံ နာမ၊ မည်၏။ ဝံသာဒိ၊ ပလ္လေ အစရှိသော တူရိယာသည်။ သုသိရိ နာမ၊ မည်၏။ သမ္မာဒိ၊ မောင်း ကြေးနင်း ခွက်ခွင်း-အစရှိသော တူရိယာသည်။ ဆနံ နာမ၊ မည်၏။

ဗ္ဗုဝိနိတဿာတိ၊ ကား။ အာကဗ္ဗနသိထိလ ကရဏာဒီဟိ၊ ဆွဲဆွဲငင်ငင် တီးခြင်း-လျော့လျော့ပြုခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ သမုစ္ဆိတဿ၊ ကောင်းစွာ တီးအပ်သော။ (တူရိယဿ သဇ္ဇော-၌ စပ်။) [သရာ သတ္တ တယော ဂါမိံ၊ ဝေကဝိသတိ မုစ္ဆနာ။-အဘိဓာန် (၁၃၁)။] သုပ္ပဋိတာဋ္ဌိတဿာတိ၊ ကား။ ပုံမာဏေ၊ သင့်လျော်သော အတိုင်းအရှည်၌။ ဌိတဘာဝဇာနနတ္ထိ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကို သိခြင်းအကျိုးငှာ။ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ။ ပဋိတာဋ္ဌိ-တဿ၊ အဖန်ဖန် တီးအပ်သော။ သုကုသလေဟိ သမန္နာဟတဿာတိ၊ ကား။ 'ယေ၊ အကြင် တူရိယာ-ဆရာတို့သည်။ ဝါဒီတုံ၊ မြည်စေခြင်းငှာ။ ဝါ၊ တီးမှုတ်ခြင်းငှာ။ ဆေကာ၊ ကျွမ်းကျင်ကုန်၏။ ကုသလာ၊ ကျွမ်းကျင်ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထို တူရိယာ-ဆရာတို့သည်။ ဝါဒီတဿ၊ မြည်စေအပ်သော။ ဝါ၊ တီးမှုတ်အပ်သော။ ဓုတ္တာတိ၊ ကား။ အက္ခုတ္တာ၊ ကြွေအန်ကြွေသုတို့သည်။ သောဏ္ဍာတိ၊ ကား။ သုရာသောဏ္ဍာ၊ သေသောက်ကြွေသုတို့သည်။ (အဟေသု-၌ စပ်။) တေယေဝ၊ ထိုကြွေအန်ကြွေသု သေသောက်ကြွေသုတို့သည်ပင်။ ပုနပုနံ၊ အဖန်ဖန် အထပ်အထပ်။ ပါတုကာမတဝသေန၊ ဘောက်ခြင်းကို အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပိပိသ၊ မှတ်သိပ်ဆာလောင် သူတို့သည်။ (ဟောန္တိ။) ပရိစာရေ-သုန္တိ။ ကား။ ဟတ္ထိ၊ လက်ကိုလည်းကောင်း။ ပါဒိ ဝါ၊ ခြေကိုလည်းကောင်း။ စာလေတော၊ လှုပ်စေ၍။ နစ္စန္တော၊ က-ကုန်လျက်။ ကိဋ္ဌိသု၊ ပျော်မြူးကြကုန်ပြီ။

စက္ကရတနာအဖွင့်

၂၄၃ ။ သိသံ နာတဿာတိ၊ ကား။ သိသေန၊ ဦးခေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွဲ၊ ဂန္ဓောဒကေန၊ နံသာရေဖြင့်။ နဟာတဿ၊ ရေချိုးပြီးသော။ ဥပေါ-သထိကဿာတိ၊ ကား။ သမာဒိန္နုဥပေါသထင်္ဂဿ၊ ကောင်းစွာယူအပ်သော ဥပုသ်အင်္ဂါရှိသော။ 'ဝါ၊ ဆောက်တည်အပ်သော ဥပုသ်အင်္ဂါရှိသော။ ဥပရိပါသဒဝရဂတဿာတိ၊ ကား။ ပါသဒဝရဿ၊ မြတ်သောပြာသာဒ်၏။ -ဥပရိ၊ အထက်ထပ်၌။ ဂတဿ၊ ရောက်နေသော။ သုဘောဇနံ၊ ကောင်းသောဘောဇဉ်ကို။ ဘုဒ္ဓိတော၊ စားပြီး၍။ ပါသဒဝရဿ၊ မြတ်

သော ပြာသာဒ်၏။ ဥပရိမဟာတင်္ဂလ၊ အထက်ဖြစ်သော မြတ်သောအပြင်
 ။ သိရိဂဗ္ဘံ၊ အသရေရှိသော တိုက်ခန်းကို။ ပဝိသိတွာ - ဝင်၍။ သီလာနိ၊
 တို့ကို။ အာဝဇ္ဇန္တဿ၊ ဆင်ခြင်နေသော။ (တဿ ရညော-၌ စပ်။) ကရ၊
 ချဲ့။ တဒါ၊ စကြာရတနာ ဆိုက်ရောက်လောက်ရာ ထိုအခါ၌။ ပါတောဝ၊
 နံနက် စောစော၌ပင်။ ဃတသဟဿံ၊ တသိန်းသောဥစ္စာကို။ ဝိဿဇေတွာ၊
 စွန့်လွှတ်၍။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။ ဒတွာ၊ ပေးပြီး၍။ သောဠ-
 သဟိ၊ တဆယ့်ခြောက်လုံးကုန်သော။ ဂန္ဓောဒကဃဇ္ဈေဟိ၊ နံသာရေအိုးတို့
 ဖြင့်။ သိသံ၊ ကို။ နဟာယိတွာ၊ စင်ကြယ်စေပြီး၍။ ကတပါတရာသော၊
 ပြုအပ်ပြီးသော နံနက်စာရှိသည်။ (ဟုတွာ။) သုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်သော။ ဥတ္တရ-
 သင်္ဂံ၊ အပေါ်ခွံကို။ ကေသံ၊ တခုသောလက်ဝဲအဖို့၌။ ကရိတွာ၊ ၍။
 ဥပရိပါသာဒဿ၊ ပြာသာဒ်၏အထက်ထပ်၌။ သိရိသယနေ၊ အသရေရှိသော
 နေရာ၌။ ပလ္လင်္ဂံ၊ ထက်ဝယ် တင်ပလ္လင်ကို။ အာဘုဇိတွာ၊ ချေ၍။ နိသိန္ဓော၊
 ထိုင်နေလျက်။ အတ္တနော၊ ၎င်း။ ဒါနာဒိမယံ၊ ဒါန-အစရှိသည်ဖြင့်ပြီးသော။
 ပုညသမုဒါယံ၊ ကောင်းမှုအပေါင်းကို။ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်လျက်။
 နိသိဒိ၊ ထိုင်ပြီ။ အယံ၊ ဤသို့ နေခြင်းသည်။ သဗ္ဗစက္ကဝတ္တိနံ၊ အလုံးစုံသော
 စက္ကဝတ်မင်းတို့၏။ ဓမ္မတာ၊ သဘောတံတွာ ဓမ္မတာတည်း။ (ထုံးစံ ရိုးရာ
 တည်း။)

တေသံ၊ ထို စကြာမင်းလောင်းတို့၏။ ဝါ၊ တို့သည်။ တံ၊ ထို ဒါန
 သီလ-အစရှိသော ကောင်းမှုအပေါင်းကို။ အာဝဇ္ဇန္တောနံ ယေဝ၊ ဆင်ခြင်
 ကုန်စဉ်ပင်။ ဝုတ္တပ္ပကာရပုညကမ္မပစ္စယံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော
 ကောင်းမှုကံ-ဟူသော အကြောင်းရင်းရှိသော။ ဥတုသမုဠာနံ၊ ဥတု-ဟူသော
 ဖြစ်ကြောင်းရှိသော။ (စက္ကရတနံ-၌ စပ်။) နိလမဏိသဗ္ဗာတသဒိသံ၊ ပတ္တမြား
 ညိုအပေါင်းနှင့်တူသော။ ပါစိနသမုဒ္ဓင်္ဂလတလံ၊ အရှေ့သမုဒ္ဓရာ ရေအပြင်
 ကို။ ဘိန္ဒုမာနံ ဝိယ၊ ဖောက်ခွဲ၍ တက်လာသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အာကာ
 သံ၊ ကောင်းကင်ကို။ အလကုရုမာနံ ဝိယ၊ တန်ဆာဆင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။
 ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ စက္ကရတနံ၊ စကြာ-ရတနာသည်။ ပါတုဘဝတိ၊ ထင်
 ရှားဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုစကြာရတနာသည်။ မဟာသုဒဿနဿာပိ၊ မင်း၏
 (အတွက်) လည်း။ ဝါ၊ အားလည်း။ တဇေဝ၊ ထိုအတိုင်းပင်။ ပါတု
 ရဟောသိ၊ ပြီ။ တယိဒိ၊ ထို စကြာရတနာကို။ ဒိဗ္ဗာနုဘာဝယုတ္တတ္တာ၊

၁။ ဒိဗ္ဗာနုဘာဝယုတ္တတ္တာ။ ။ဒံဿနယုတာ၊ (ရှုချင့်စံဖွယ် တင့်တယ်သည်၏
 အဖြစ်။) မနုညဇောသတာ၊ (သာယာသော အသိရှိသည်၏အဖြစ်။) အာကာသ
 ဂါမိတာ၊ (ကောင်းကင်၌ ပျံသွားနိုင်သည်၏အဖြစ်။) ဩဘာသဝိဿဇ္ဇနံ၊ (အရောင်

နတ်၌ဖြစ်သော အာနုဘော်နှင့် ယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (နတ်များကဲ့သို့ ကောင်းကင်၌ သွားနိုင်သောကြောင့်။) ဒိဗ္ဗန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ အဿ၊ ထို စကြာ-ရတနာ၏။ အရာနံ၊ အကန့် ထောက်ဆံတို့၏။ သဟဿ၊ တံတောင်သည်။ (အတ္တိ။) ဣတိ၊ ကြောင့်။ သဟဿာရံ၊ သဟဿာရ-မည်၏။ နေမိယာ၊ အကုပ်နှင့်။ (တံကုနှင့်။) သဟ၊ ကု။ (ဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိ စ၊ ထို့ကြောင့် လည်းကောင်း။) နာဘိယာ၊ ပုံတောင်းနှင့်။ (ပဒေါင်းနှင့်။) ဝါ၊ ချက်မ နှင့်။ သဟ၊ ကု။ (ဝတ္တတိ၊ ၏။) ဣတိ စ၊ ထို့ကြောင့်လည်းကောင်း။ သနေမိကံ၊ သနေမိက-လည်းမည်၏။ သနာဘိကံ၊ သနာဘိက-လည်း မည်၏။ သဗ္ဗေတိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ စကြာရတနာဝယ် ပါဝင်ထိုက်သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗာကာရပရိ- ပုဏ္ဏံ၊ မည်၏။

တတ္ထ၊ ထို ဒိဗ္ဗံ စက္ကရတနံ ပါတုဘဝတိ-ဟူသောပါဠိ၌။ စက္ကဉ္စ၊ စက်လည်း ဟုတ်၏။ တံ၊ ထို စက်ဟူသည်။ ရတိဇနနဋ္ဌေန၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေ တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ရတနဉ္စ၊ ရတနာလည်း ဟုတ်၏။ ဣတိ၊ ဤ နှစ်ပါးသော သတ္တိကြောင့်။ စက္ကရတနံ၊ မည်၏။ ပန၊ ဆက်။ တံ၊ ထို စကြာရတနာကို။ ယာယ နာဘိယာ၊ အကြင် ပုံတောင်း ချက်မ-ကြောင့်။ “သနာဘိက”န္တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ သာ၊ ထို ပုံတောင်း ချက်မ-သည်။ ဣန္ဒနိလမယာ၊ ပတ္တမြားညိုဖြင့် ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ အဿာ၊ ထို ပုံတောင်း ချက်မ-၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သာရ- ရဇတမယာ၊ အနှစ်ရှိသော ငွေဖြင့်ပြီးသော။ ပနာဠိ၊ ပုံတောင်းအပေါက် သည်။ (အတ္တိ။) ယာယ၊ အကြင် ပုံတောင်းအပေါက်ဖြင့်။ သုဒ္ဓသိနိဒ္ဓ- ဒန္တပန္နိယာ၊ စင်ကြယ်သော ပြေပြစ်သော သွားအစဉ်ဖြင့်။ ဟာသမာနာ ဝိယ၊ ပြုံးရယ်သကဲ့သို့။ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏။ (ပနာဠိ၊ သည်။) မဇ္ဈေ-

ကိုလွှတ်နိုင်ခြင်း။) ရညော ဣန္ဒြိတတ္ထနိပုတ္တိကာရဏတာ၊ (အလှိုရှိအပ်သောအကျိုး ပြီးခြင်း၏ အကြောင်း၏အဖြစ်။) ဣတိ ဝေမာဒိဟိ ဒိဗ္ဗသဒိဿေဟိ အာနုဘာဝေဟိ သမန္နာဝတတ္တာ။ စတေန၊ (ဤ “ဒိဗ္ဗံ” ဟူသောပါဠိဖြင့်။) ဒိဗ္ဗံ ဝိယာတိ ဒိဗ္ဗန္တိ ဒဿေတိ၊ န ဟိ တံ ဒေဝလောကပရိယာပန္နံ-ဦးကာ။ [ဒိဝိ+ဘဝံ၊ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၌ ဖြစ်သော အာနုဘော်။ ဤ စကြာရတနာကား-နတ်၌ဖြစ်သော အာနုဘော်နှင့် တူသောကြောင့် “ဒိဗ္ဗံ ဝိယာတိ ဒိဗ္ဗံ” ဟု ဥပမာ တဒ္ဓိတ် ဆင့်ရသည်။]

၁။ ဝိရောစတိ။ ။ သုဒ္ဓသိနိဒ္ဓဒန္တပန္နိယာ နိဗ္ဗိဝရာယာတိ အဓိပ္ပာယော။ တဿာ ပန ပနာဠိယာ၊ (ထို ပုံတောင်း ချက်မ - အပေါက်၏။) သမန္တတော ပုဿဿ၊ (ပတ်ဝန်းကျင် နား၏။) ရဇတမယတ္တာ၊ (ငွေအတိပြီးသည်၏ အဖြစ်

ဆိခွေန၊ အလယ်၌ အပေါက်ရှိသော။ စန္ဒနမဏ္ဍလေန ဝိယ၊ လ-အဝန်းသည် ကဲ့သို့။ ဥဘောသုပိ။ နှစ်ဘက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဗာဟိရန္တေသု၊ အပ-အစွန်းတို့၌။ ရတတပဇ္ဇေန၊ ငွေပြားဖြင့်။ ကတပရိက္ခေပပါ၊ ပြုအပ်သော အကာအရံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ပန၊ ဆက်။ အဿ၊ ထို စကြာရတနာ၏။ တေသု နာဘိပနာဠိပရိက္ခေပပဇ္ဇေသု၊ ထိုပုံတောင်းချက်မ-၏ အကာအရံဖြစ်သော ငွေပြား၊ ပုံတောင်းအပေါက်၏ အကာအရံဖြစ်သော ငွေပြား-တို့၌။ ယုတ္တယုတ္တဋ္ဌာနေသု၊ ယှဉ်သင့်ရာ ယှဉ်သင့်ရာ ဌာန-တို့၌။ ပရိစ္ဆေဒလေခါ၊ အပိုင်းအခြားဖြစ်သော အရေးအသားတို့သည်။ သုဝိဘတ္တာဝ၊ သူ့နေရာနှင့် သူ ကောင်းစွာဝေဖန်အပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်၏။ [နာဘိပနာဠိပရိက္ခေပပဇ္ဇေသုတိ၊ နာဘိပရိက္ခေပပဇ္ဇေ စေဝ နာဘိယာ ပနာဠိပရိက္ခေပပဇ္ဇေ၊ စ-ဋီကာ။] အယံ ဤ ဆိုအပ်ပြီးကား။ တာဝ၊ အကန့် ထောက်ဆံတို့မှ ရှေးဦးစွာ။ အဿ၊ ထို စကြာရတနာ၏။ နာဘိယာ၊ ၎င်း။ သဗ္ဗာကာရပရိပူရတာ၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ပြည့်သည်၏ အဖြစ်တည်း။

ပန၊ ကား။ တံ၊ ထို စကြာရတနာကို။ “ယေဟိ အရေဟိ၊ အကြင် အကန့် ထောက်ဆံတို့ကြောင့်။ သဟဿာရ”န္တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တေ (အရာ)၊ ထို အကန့် ထောက်ဆံတို့သည်။ သတ္တရတန-မယာ၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့် ပြီးကုန်သည်။ (ဟုတွာ၊ ၍။) သူရိယ-ရသိယော ဝိယ၊ နေရောင်ခြည်တို့သည် ကဲ့သို့။ ပဘာသမ္ပန္နာ၊ အရောင်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသမ္ပိ၊ ထိုအကန့် ထောက်ဆံတို့၏လည်း။ သဋ္ဌကမဏိက ပရိစ္ဆေဒလေခါဒိနိ၊ ရေပြည့်အိုးသဏ္ဍာန် ပုလဲ သွယ်သဏ္ဍာန်ရှိသော အပိုင်းအခြား အရေးအသား အစရှိသည်တို့သည်။ သုဝိဘတ္တာနေဝ၊ ကုန်သည်သာ။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပညာယန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ ကား။ အဿ၊ ၎င်း။ အရာနံ၊ တို့၏။ သဗ္ဗာကာရပရိပူရတာ၊

ကြောင့်။) သာရရတမယာ ဝုတ္တာ။ [“ထို သာရရတမယဖြစ်သော ပုံတောင်းအပေါက်သည်။ သုဒ္ဓသိနိဒ္ဓပန္နိယာ-စင်ကြယ်ပြေပြစ်သော သွားအစဉ်ဖြင့် ပြီးနေသကဲ့သို့ တင့်တယ်သည်”ဟူလို။] ယသ္မာ စဿ စက္ကဿ ရတစက္ကဿ ဝိယ အန္တောဘာဝေါ နာမ နတ္ထိ၊ (ပကတိ-ရထားဘီး၌ ဝင်ရိုးတပ်ရှိရာ အလယ်က ပုံတောင်းအပေါက်သည် ထုတ်ချင်းပေါက်နေ၏။ “စကြာရတနာ”၏ ဘီးတို့ကား-ဝင်ရိုးတပ်စရာမလိုသောကြောင့် ထို ပုံတောင်း၏အတွင်း၌ အပေါက်မရှိ။ ဘေး၌သာ အပေါက်ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသည်။) တသ္မာ ဝုတ္တံ “ဥဘောသုပိ ဗာဟိရန္တေသု”တိ။-ဋီကာ။

တည်း။ [ဃဋ္ဌကာ နာမ၊ အလင်္ကတဘူတာ ခုဒ္ဒကပုဏ္ဏသဋ္ဌာ၊ တထာ မဏိ
ကာ နာမ မုတ္တာဝဋ္ဌိကာ၊ ပရိစ္ဆေဒလောခါ တဿ တဿ ပရိစ္ဆေဒ
ဒဿနဝသေန ဌိတာ ပရိစ္ဆိန္ဒလောခါ။ အာဒိသဒ္ဓေန မာလာကမ္ပာဒိ
သင်္ဂဏာတိ။-ဋီကာ။]

ပန၊ ကား။ တံ၊ ကို။ ယာယ နေမိယာ၊ အကြင် အကွပ် တံကူကြောင့်။
“သနေမိက”န္တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ သာ၊ ထို အကွပ်
တံကူသည်။ ဗာလသူရိယရသ္မိကလာပသိရိံ၊ တက်သစ်စ နေဝန်း၏ ရောင်
ခြည်အပေါင်း၏ အသရေကို။ အဝဟသမာနာ ဝိယ၊ ပြက်ရယ်ပြုသကဲ့သို့။
(ပြိုင်သကဲ့သို့။) သုရတ္တသုဒ္ဓသိနိဒ္ဓပဝါဠမယာ၊ အလွန်နိမြန်းသော စင်ကြယ်
ပြေပြစ် ညက်ညောသော သန္တာအတိပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊
ဆက်။ အဿ၊ ထိုအကွပ် တံကူ၏။ သန္ဓိသု၊ အစပ်တို၍။ [အစပ်မရှိ-
စပ်သင့်ရာအရပ်ကို ဆိုသည်။] သဉ္စာရာဂသဿိရိကာ၊ ဆည်းဆာ ရောင်၏
နှစ်သက်ဖွယ်ကဲ့သို့ တင့်တယ်သော အသရေရှိကုန်သော။ ရတ္တဗျူနဒပနာ၊
နိမြန်းသော ဗျူရစ်ရွှေပြားတို့သည်။ ဝဇ္ဇပရိစ္ဆေဒလောခါ၊ လုံးသောအပိုင်း
အခြား အရေးအသားရှိကုန်သည်။ သုဝိဘတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ဝေဖန်အပ်ကုန်
သည်။ ဟုတူ။ ပညာယန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ ကား။ အဿ၊ ၏။ နေမိယာ၊
၏။ သဗ္ဗာကာရပရိပူရတာ၊ တည်း။

ပန၊ ဆက်။ အဿ၊ ထို စကြာရတနာ၏။ နေမိမဏ္ဍလပိဋ္ဌိယံ၊ အကွပ်
တံကူ-အဝန်း၏ ကျောက်ကုန်း၌။ ဒသန္တံ ဒသန္တံ၊ ဆယ်ချောင်း ဆယ်ချောင်း
ကုန်သော။ အရာနံ၊ အကန့် ထောက်ဆံတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။
ဝါ၊ အနီး၌။ မေနဝံသော ဝိယ၊ မှုတ်ကြောင်း ပလ္လေသည်ကဲ့သို့။ ဝါ၊
ပလ္လေနှင့်တူသော။ (ပဝါဠဒဏ္ဍော-၌ စပ်။) အန္တော သိရော၊ အတွင်း၌
အပေါက်ရှိသော။ ဆိဒ္ဓမဏ္ဍလခစိတော၊ လှပအောင် စီခြယ်အပ်သော
အပေါက် အဝန်းအပိုင်းရှိသော။ ဝါတဂ္ဂါဟိ၊ လေကို ယူနိုင်သော။ ပဝါဠ
ဒဏ္ဍော၊ သန္တာရိုးသည်။ ဟောတိ၊ ရှိ၏။ ဝါတေရိတဿ၊ လေသည်

၁။ သန္ဓိသု။ ။ကာမံ တဿ စက္ကရတနဿ နေမိမဏ္ဍလံ အသန္ဓိကမေဝ
နိဗ္ဗတ္တံ၊ သဗ္ဗတ္တကမေဝ ပန ဧဝံပလံ ပဝါဠဒဏ္ဍေန စ သောဘတိတိ ပကတိ
စက္ကဿ သန္ဓိယုတ္တန္တနာနေ သုရတ္တသုဝဏ္ဏပနာဒိမယာဟိ ဝဇ္ဇပရိစ္ဆေဒလောခါဟိ
ပညာယမာနာဟိ သသန္ဓိကာ ဝိယ ဒိဿန္တိတိ အာဟ “သန္ဓိသု ပနဿာ”တိ
အာဒိ။-ဋီကာ။

တိုက်ခတ်အပ်သော။ ယဿ၊ အကြင် သန္တာရိုး၏။ (သဗ္ဗေ၊ အသံသည်။) သုကုသလသမန္တာဟတဿ၊ အလွန် ကျွမ်းကျင်သော အတတ်သည်သည် ကောင်းစွာ တီးအပ်သော။ ပဉ္စဂိုကတူရိယဿ၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိသော တူရိယာ၏။ သဗ္ဗေ၊ ဝိယ၊ အသံသည်ကဲ့သို့။ ဝဂ္ဂ၊ စ၊ သာယာသည်လည်း ကောင်း။ ရဇနိယော စ၊ တပ်မက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်လည်းကောင်း။ [ရဇနံ ဇနေတိတိ ရဇနိယော-ဟုပြု။] (တနည်း) ရဇနိယော စ၊ တပ်မက် ဖွယ်ကောင်းသည်လည်းကောင်း။ [ဤအလို အနိယ-ပစ္စည်း။] ကမနိယော စ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်လည်းကောင်း။ (တနည်း) ကမနိယော စ၊ နှစ်သက်ဖွယ် ကောင်းသည် လည်းကောင်း။ မဒနိယော စ၊ မာန်ယစ် ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည် လည်းကောင်း။ (တနည်း) မဒနိယော စ၊ မာန်ယစ်ဖွယ်ကောင်းသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။

တဿ ပဝါဠဒ္ဓဗ္ဗဏ္ဍဿ၊ ထို သန္တာရိုး၏။ ဥပရိ၊ ဌိ။ သေတစ္ဆတ္တံ။ ထီးဖြူသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) [စပုပုမရိရိ၊ ထည့်သည်။ “သေတစ္ဆတ္တံ” ဟု ရှိလျှင်ကောင်း၏။ မရှိသောကြောင့် “တဿ” ဟု ထည့်ရတော့မည်။] (တဿ၊ ထိုထီးဖြူ၏။) ဥဘောသု၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ ပဿေသု၊ နံပါးတို့ ဌိ။ သမောသရိတကုသုမဒါမာနံ၊ ကောင်းစွာ တွဲလျားကျသော ပန်းဆိုင် တို့၏။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ပန္နိယော၊ အစဉ်တို့သည်။ (ဟောန္တိ။) ဣတိ ဝေ၊ သို့။ သမောသရိတကုသုမဒါမပန္နိသတဒ္ဓယပရိဝါရသေတစ္ဆတ္တံသတစာရိနာ၊ ကောင်းစွာ တွဲလျားကျသော ပန်းဆိုင်တရာနှစ်လီ အခြံအရံရှိသော ထီးဖြူ တရာကိုဆောင်းသော။ ပဝါဠဒ္ဓဗ္ဗဏ္ဍသတေန၊ တရာသော သန္တာရိုးဖြင့်။ (အကန့်ထောက်ဆံဆယ်ခုလျှင် သန္တာရိုးတခုစီရှိသောကြောင့် သန္တာရိုးပေါင်း တရာဖြင့်။) သမုပသောဘိတ နေမိပရိက္ခေပဿ၊ ကောင်းစွာတင့်တယ်သော အကွပ်တံကူ အကာအရံ၏။ (အကာအရံရှိသော စက်ဘီး၏။) ဒွိန္ဒုမ္ပိ၊ နှစ် ဘက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ နာဘိပနာဌိနံ၊ ပုံတောင်း ပုံတောင်း၏ အပေါက် တို့၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ သီဟမုခါနိ၊ ခြင်္သေ့ခံတွင်း တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ယေဟိ၊ ယင်း နှစ်ခုသော ခြင်္သေ့ခံတွင်းတို့ဖြင့်။ တာလကန္ဓပ္ပမာဏာ၊ ထန်းလုံးပင်စည် ပမာဏ-ရှိကုန်သော။ (မုတ္တကလာပါ- ဌိ၊ စပံ။) ပုဏ္ဏစန္ဒကိရဏကလာပသသိရိကာ၊ လပြည့်ဝန်း၏ အရောင်အပေါင်း ၏ အသရေနှင့်တူသော အသရေရှိကုန်သော။ တရုဏဂုဝိသမာနုရတ္တကမ္မလ ဂေဏ္ဍကပရိယန္တာ၊ တက်သစ်စ နေလုလင်နှင့်တူသော နီမြန်းသော ကမ္မလာ-ဂျင်လုံး အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိကုန်သော။ အာကာသဂင်္ဂါ၊ တိ- သောဘံ၊ ကောင်းကင်ရေတံခွန်စီးသွားခြင်း၏တင့်တယ်ခြင် ကို။ အဝဟသ-

မာနာ ဝိယ၊ ပြက်ရယ်ပြုကုန်သကဲ့သို့။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ မုတ္တကလာပါ၊ ပုလဲအပေါင်း တို့သည်။ ဩလမ္ပန္တိ၊ တွဲရ၍ ဆွဲကုန်၏။ စက္ကရတနေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ က။ အာကာသော ဌံ။ သမ္ပရိဝတ္တမာနေဟိ၊ တပြောင်းပြန်ပြန် လည်နေကုန်သော။ ယေဟိ၊ ယင်း ပုလဲအပေါင်းတို့ဖြင့်။ တိထိ၊ ကုန်သော။ စက္ကာနိ၊ စကြာ တို့သည်။ ဧကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ပရိဝတ္တန္တာနိ ဝိယ၊ လည်နေကုန်သကဲ့သို့။ ခါယန္တိ၊ ထင်ရကုန်၏။ အယံ၊ ဤ ဆီအုပ်ပြီးကား။ အဿ၊ ထို စကြာရတနာ၏။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံအားဖြင့်။ သဗ္ဗာကာရပရိပူရတာ၊ တည်း။

ပန၊ ဆက်။ ဝေ၊ သို့။ သဗ္ဗာကာရပရိပူရံ၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ပြည့်သော။ တံ တေ၊ ထို စကြာရတနာသည်။ (အဘိဓမ္မံ အာဂစ္ဆတိ-ဌံစပ်။) ပကတိယာ၊ ပင်ကို ရိုးရာအားဖြင့်။ သာယမာသတတ္တိ၊ ညနေအခါ၌ စားအပ်သော ထမင်းကို။ (ညနေစာ ထမင်းကို။) ဘုဒ္ဓိတွာ၊ ၍။ အတ္တနော အတ္တနော ၏။ သရဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါးအနီး၌။ ပညတ္တာသနေသု၊ ခင်းထားအပ်သော နေရာတို့၌။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊ ၍။ မနုဿေသု၊ တို့သည်။ ပဝတ္တကထာသလ္လာပေသု၊ ဖြစ်သော စကားပြောခြင်း ရှိကုန်လတ်သော်။ ဝိထိစတုက္ကာဒိသု၊ လမ်းလေးခုအပေါင်း အစရှိသောအရပ်တို့၌။ ဒါရကဇနေ၊ ကလေးဖြစ်သူ လူအပေါင်းသည်။ ကိဠမာနေ၊ ကစားနေစဉ်။ နာတိဥစ္စေန၊ အလွန်လည်းမမြင့်သော။ နာတိနိစေန၊ အလွန်လည်း မနိမ့်သော။ ဝနသဏ္ဍမတ္တကာ သန္ဓေန၊ တောအုပ်အထက်၏ အနီးဖြစ်သော။ အာကာသပုဒေသေန၊ ကောင်းကင်အရပ်ဖြင့်။ ရုက္ခသာခဂ္ဂါနိ၊ သစ်ပင်၏ အကိုင်းအခက် အဖျားတို့ကို။ ဥပသောဘယမာနံ ဝိယ၊ တင့်တယ်စေသကဲ့သို့။ ဒွါဒသယောဇနတော၊ တဆယ့်နှစ်ယူဇနာမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ သုယုမာနေန၊ ကြားအပ်သော။ မဓုရဿရေန၊ သာယာသော အသံဖြင့်။ သတ္တာနိ၊ တို့၏။ သောတာနိ၊ နားတို့ကို။ ဩဓာပယမာနံ၊ ရှေးရှုထားလေျက်။ (ထောင်စေလျက်။) ယောဇနတော၊ တယူဇနာမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ နာနပ္ပဘာ သမုဒယသမုဇ္ဇလေန၊ အမျိုးမျိုးသော အရောင်အပေါင်းတို့ဖြင့် တောက်ပသော။ ဝဏ္ဏေန၊ အဆင်းဖြင့်။ နယနာနိ၊ မော်၍ကြည့်သော မျက်လုံးတို့ကို။ သမာကဗ္ဗန္တိ ဝိယ၊ ကောင်းစွာ ဆွဲငင်သကဲ့သို့။ စက္ကဝတ္တိယ၊ သော။ ရညော၊ မဟာသုဒဿန-မင်း၏။ ပုညာနုဘာဝံ၊ ကောင်းမှု၏ အာနုဘော်ကို။ ဥဂ္ဂေါသယန္တိ ဝိယ၊ ကြွေးကြော်သကဲ့သို့။ ရာဇဓာနိယာ၊ ကုသာဝတီ-မင်းနေပြည်၏။ အဘိဓမ္မံ၊ ရှေးရှုအရပ်သို့။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။

အထကုသာဝတီမင်း-နေပြည်သို့ စကြာရတနာ ရှေးရှုလာရာ ထိုအခါ၌။
 အထ စက္ကရတနာထ၊ ထို စကြာရတနာ၏။ သဒ္ဓဿဝနေနေဝ၊ အသံကို
 ကြားရခြင်း ကြောင့်ပင်။ “အယံ သဒ္ဓေါ၊ ဤ အသံသည်။ ကုတော၊
 အဘယ်မှ။ (အာဂတော) နှ ခေါ၊ လာပါလိမ့်မည်နည်း။ ကဿ၊ အဘယ်
 အရာဝတ္ထု၏။ (သဒ္ဓေါ) နှ ခေါ၊ အသံပါလိမ့်မည်နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာဝဇ္ဇိတဟဒယာနံ၊ ဆင်ခြင်သော စိတ်နှလုံးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ဆင်
 ခြင်ကြောင်း စိတ်နှလုံးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပုရတ္ထိမဒိသံ၊ အရှေ့အရပ်ကို။
 အာလောကယမာနာနံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ တေသံ မနုဿာနံ၊ ထိုလူတို့တွင်။
 အညတရော၊ အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သည်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိ တစုံ
 တယောက်ကို။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြောပြီ။ (ကိံ)။ “ဘော၊ အမောင်။
 ပဿထ၊ ကြည့်ကြကုန်လော့။ အစ္ဆရိယံ၊ အံ့ဩဖွယ်တည်း။ အယံ ပုဏ္ဏ-
 စန္ဒော၊ ဤ လပြည့်ဝန်းသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဧကော၊ တစင်းတည်းသည်။
 (ဟုတုာ။) ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ တက်လာ၏။ အဇ္ဇေဝ ပန၊ ယနေ့၌သာ။ အတ္တ-
 ဒုတိယော၊ မိမိဟူသော နှစ်စင်းမြောက်ရှိသည်။ (ဟုတုာ။) ဥဂ္ဂတော၊
 တက်လာပြီ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဝေံ၊ ဤ စကြာရတနာသည်။ ရာဇဟံသမိထုနမိဝ၊
 ဟင်္သာမင်း အစုံကဲ့သို့။ ပုဏ္ဏစန္ဒမိထုနံ၊ လပြည့်ဝန်း အစုံသည်။ (ဟုတုာ။)
 ပုဗ္ဗာပရိယေန၊ ရှေ့နောက်အားဖြင့်။ ဂဂနတလံ၊ ကောင်းကင်အပြင်ကို။
 အဘိလဗ်တိ၊ ရှေးရှုပုံနေ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ပြီ)။

တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အညော၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာဟ၊ ပြီ။ “ကိံ၊
 နည်း။ သမ္မ၊ မိတ်ဆွေ။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ကထေသိ၊ ပြောသနည်း။
 ကုဟိံ နာမ၊ အဘယ်မည်သောအရပ်၌။ တယာ၊ သင်သည်။ ဒွေ၊ နှစ်စင်း
 ကုန်သော။ ပုဏ္ဏစန္ဒာ၊ လပြည့်ဝန်းတို့ကို။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။
 ဥဂ္ဂစ္ဆန္တာ၊ တက်လာသည်တို့ကို။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ ရှေး၌ မြင်အပ်ကုန်သနည်း။ ဝါ၊
 မြင်ဖူးကုန်သနည်း။ တပနိယရံသိဓာရော၊ အပူကိုဖြစ်စေတတ်သော အရောင်
 ကိုဆောင်သော။ ပိဉ္ဇရကိရဏော၊ ပြန့်ကျယ်သော အရောင်ရှိသော။ ဝေ
 (သော) ဒိဝါကရော၊ ဤ နေမင်းသည်။ ဥဂ္ဂတော နန၊ တက်လာသည်
 မဟုတ်လော။” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ တံ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အညော၊
 အခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟသိတံ၊ ပြုံးရယ်ခြင်းကို။ ကတုာ၊ ၍။ ဝေံ၊
 သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ “ကိံ။ (တံ၊သည်။) ဥဗ္ဗတ္တော၊ ရူးသည်။ အသိ ကိံ၊
 ဖြစ်သလော။ ဣဒါနေဝ၊ ယခု၌ပင်။ ဒိဝါကရော၊ သည်။ အတ္တဂံတော
 နန၊ ဝင်သွားပြီ မဟုတ်လော။ သော၊ ထို နေမင်းသည်။ ကထံ၊ အဘယ်

ကြောင့်။ ဣမံ ပုဏ္ဏဝနံ။ ဤ လပြည့်ဝန်းကို။ အနုဗန္ဓမာနေံ။ အစဉ်လိုက်လျက်။ ဥဂ္ဂစ္ဆိယတိ။ တက်လာလတ္တံ့နည်း။ ပန၊ စင်စစ်ကား။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ တေ၊ ဤ အရာဝတ္ထုသည်။ အနေကရတနပုဘာသမုဒယုဇ္ဇလံ၊ တပါးမက များစွာသော ရတနာအရောင်အပေါင်းတို့ဖြင့် တောက်ပသော။ ကေဿာပိ၊ တယောက်လည်းဖြစ်သော။ ပဲ့ညှပ်တော၊ ဘုန်းရှင် ကိရှင်၏။ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်သည်။ ဘဝိယတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။

တေ သဗ္ဗေပိ၊ ထို အလုံးစုံသော လူတို့ကိုလည်း။ အပသာရယန္တော၊ ဖယ်ရှားစေကုန်လျက်။ (တနည်း) အပသာဒယန္တော၊ မောင်းမဲကုန်လျက်၊ အညော၊ အခြားသောလူတို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ “ကိ။ ဘော၊ အမောင်တို့။ ကိ။ ကြောင့်။ ဗဟံ၊ များစွာ။ ဝိလပထ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ပြောဆိုကြသနည်း။ အယံ၊ ဤ အရာဝတ္ထုသည်။ နေဝ ပုဏ္ဏဝနော၊ လပြည့်ဝန်းလည်းမဟုတ်။ န သူရိယော၊ နေလည်းမဟုတ်။ န ဒေဝဝိမာနံ၊ နတ်ဗိမာန်လည်းမဟုတ်။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဧတေသံ၊ ဤ လပြည့်ဝန်း၊ နေ၊ နတ်ဗိမာန်-တို့၏။ ဝါ၊ တို့မှာ။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သိရိသမ္ပတ္တိ၊ အသရေ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ စင်စစ်ကား။ ဧတေန၊ ဤ အရာဝတ္ထုသည်။ စက္ကရတနေန၊ စကြာရတနာသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ထိုက်၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ တဿ မဟာဇနဿ၊ ထို များစွာသော လူအပေါင်းသည်။ ပဝတ္တသဗ္ဗာပဿေဝံ၊ ဖြစ်သော စကားပြောဆိုခြင်း ရှိစဉ်ပင်။ စန္ဒမဏ္ဍလံ၊ လဝန်းကို။ ဩဟာံယ၊ ပယ်စွန့်၍။ တံ၊ စက္ကရံတနံ၊ သည်။ အဘိမုခံ၊ မိမိတို့သို့ ရှေးရှုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုမှ နောက်၌။ တေဟိ၊ ထို လူတို့သည်။ “ဣဒံ၊ ဤ စကြာရတနာသည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏ အတွက်။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ နုခေါ၊ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ပြောဆိုအပ်သော်။ ဝတ္တာရော၊ ပြန်၍ပြောသူတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (ကိံ၊ နည်း။) “အညဿ၊ ငါတို့၏ မဟာရာဇာ-မှ အခြားသော။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်၏ အတွက်။ န၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ မဟာရာဇာ၊ သည်။ ပူရိတစက္ကဝတ္တိဝတ္တော၊ ပြည့်စေအပ်ပြီးသော စကြာမင်း၏ ကျင့်ဝတ်ရှိ၏။ ဧဝံ၊ ဤ စကြာရတနာသည်။ တဿ၊ ထို ငါတို့ မင်းအတွက်။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ (ဝတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိကုန်၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌။ သော စ မဟာဇနော၊ ထို များစွာသော လူအပေါင်းသည် လည်းကောင်း။ အညော၊ အခြားသော။ ယော စ၊

အကြင်လူသည်လည်း။ ပဏတိ၊ မြင်ရ၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော။
(သော စ၊ ထိုလူအပေါင်းသည်လည်းကောင်း။) စက္ကရဲတနမေဝ၊ စကြာ
ရတနာသို့သာ။ အနုဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။

တဉ္စာပိ စက္ကရဲတနံ၊ ထို စကြာရတနာသည်လည်း။ ရညော ယေဝ၊
မင်း၏သာ။ အတ္တယ၊ အကျိုးငှာ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာဂတဘာဝံ၊
လာသည်၏အဖြစ်ကို။ ဉပေတုကာမံ ဝိယ၊ သိစေခြင်းငှာ အလိုရှိသကဲ့သို့။
သတ္တက္ခတ္တံ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ ဝါ၊ ခုနစ်ပတ်။ ပါကာရမတ္ထကေနေဝ၊ မြို့ရိုး၏
ထိပ်အရပ်ဖြင့်ပင်။ နဂရံ၊ မြို့တော်ကို။ အနုသံယာယိတွာ၊ အစဉ်အတိုင်း
လှည့်ပတ်၍။ အထ၊ ထိုမှ နောက်၌။ ရညော၊ ၏။ အန္တေပုရံ၊ နန်းတော်
တွင်းကို။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ယာရစ်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အန္တေပုရဿ စ၊ နန်းတော်
တွင်း၏လည်း။ ဥတ္တရသီဟပဉ္စရသဒိသေ၊ မြောက်အရပ်၌ ခြင်္သေ့ရုပ်ရှိသော
လေသာနန်းတံခါးနှင့်တူသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာ
အားဖြင့် တည်လတ်သော်။ ဂန္ဓပုပ္ဖာဒိတိ၊ နံ့သာ ပန်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။
သုခေန၊ လွယ်ကူသဖြင့်။ ပူဇေတု၊ ပူဇော်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေ၊ ဤသို့ လွယ်ကူစွာ ပူဇော်နိုင်လောက်အောင်
သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အက္ခာဟတံ ဝိယ၊ ဝင်ရိုးစွန်း၌ ထိခိုက်အပ်
သကဲ့သို့၊ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ [လှည်းဘီးသည် တစ်တစ်ခုဖြင့် ထိသောအခါ
ရပ်နေရသကဲ့သို့ စကြာရတနာလည်း ရပ်နေသည် ဟူလို။]

ပန၊ ဆက်။ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဌိတဿ၊ တည်သော။ အဿ၊ ထို စကြာရတနာ၏။
ဝါတပါနဆိဒ္ဓါဒိတိ၊ လေသာတံခါးပေါက် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပဝိသံတွာ၊
ဝင်၍။ နာနာဝိရာဂရတနပုဘာသမုဇ္ဇလံ၊ အထူးထူးသော တပ်စွဲဖွယ်ကောင်း
သော ရတနာရောင်တို့ဖြင့် တောက်ပသော။ အန္တောပါသာဒံ၊ နန်းပြာသာဒ်
အတွင်းကို။ အလကုရုမာနံ၊ တန်ဆာဆင်သော။ ပဘာသမူဟံ၊ အရောင်
အပေါင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ရ၍။ ဒဿနတ္တယ၊ ကြည့်ရှုခြင်းအကျိုးငှာ။
ရာဇာ၊ သည်။ သဉ္စာတာဘိလာသော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော အလိုဆန္ဒ
ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုမင်း၏။ ပရိဇနောပိ၊ အခြံအရံဖြစ်သော
လူအပေါင်းသည်လည်း။ ပိယဝစနပါဘတေန၊ ချစ်ဖွယ်ကောင်းသော
စကားလက်ဆောင်ဖြင့်။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ တမတ္ထံ၊ စကြာရတနာဆိုက်ရောက်
နေသည်၏ အဖြစ်ဟူသော ထို အကြောင်းကို။ နိဝေဒေတိ၊ သံတော်ဦးတင်၏။
အထ၊ သံတော်ဦး တင်ရာ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ သည်။ (ဥပုသ်စောင့်၍ တင်ပလ္လင်
ငွေလျက် မိမိ၏ဒါန - စသည်ကို ဆင်ခြင်နေသောပင်းသည်။) ဗလဝပီတိ-

ပါမောဇ္ဇုဗ္ဗသရီရော၊ အားရှိသော နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည် ဖြန့်အပ်
 သောကိုယ်ရှိသည်။ (ဟုတော့။) ပလ္လင်္ဂံ၊ ထက်ဝက် တင်ပလ္လင်ကို။ မော-
 စေတော၊ ပြေ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ သိဟပဉ္စရသမိပံ၊
 ခြင်္သေ့ရုပ်ရှိသော၊ လေသာနန်းတံခါးအနီးသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ တံ စက္ကရတနံ၊
 ကို။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ “သုတ် ခေါ် ပန မေတ”န္တိ အာဒိကံ၊-အစရှိသော။
 စိန္တနံ၊ အကြံကို။ စိန္တယတိ၊ ကြံ၏။

မဟာသုဒဿနဿာပိ၊ မဟာသုဒဿန-မင်း၏လည်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သော။ တံ၊ ထို စကြာရတနာ ဖြစ်ပေါ်ပုံသည်။ တထေဝ၊ ထို အခြား
 စကြာမင်းတို့ အတူပင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ “ဒိသ္မာ
 ရညော။ပ။စက္ကဝတ္တိ”တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ၊ ထို ဒိသ္မာ
 ရညော-အစရှိသော ပါဠိရုပ်၌။ သော ဟောတိ ရာဇာ စက္ကဝတ္တိတံ၊
 ကား။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အကြောင်းဖြင့်။
 စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကို လည်စေနိုင်သောမင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သ
 နည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။ ကေဂံလဒ္ဓဂံလမတ္တမ္ပိ၊ လက်တစ်
 လက်နှစ်သစ်မျှလောက်လည်း။ စက္ကရတနေ၊ သည်။ အာကာသံ၊ ကောင်း
 ကင်သို့။ အဗ္ဗဂ္ဂန္ဓာ၊ တက်သွား၍။ ပဝတ္ထေ၊ လည်လတ်သော်။ စက္က-
 ဝတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဣတိ၊ ဤကား အဖြေတည်း။) ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌။ တဿ၊ ထို စကြာရတနာ၏။ ပဝတ္တာပနတ္ထံ၊ လည်စေခြင်း
 အကျိုးငှာ။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုထိုက်၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။
 ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အထ ခေါ် အာနန္ဒာတံ-
 အာဒိံ၊-အစရှိသော စကားကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၂၄၄။ တတ္ထ၊ ထို အထ ခေါ် အာနန္ဒာ-အစရှိသော စကားရပ်၌။
 ဥဋ္ဌာယာသနာတိ၊ ကား။ နိသိန္နာသနတော၊ ထိုင်နေရာမှ။ ဥဋ္ဌဟိတော၊
 ထ၍။ စက္ကရတနသမိပံ၊ စကြာရတနာ၏ အနီးသို့။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။
 သုဝဏ္ဏဘိကာရံ ဂဟေတောတိ၊ ကား။ ဟတ္ထိသောဏ္ဍသဒိသပနာဠိံ၊ ဆင်၏
 နှာမောင်နှင့်တူသော နှုတ်သီးရှိသော။ သုဝဏ္ဏဘိကာရံ၊ ရွှေကရားကို။
 ဥက္ခိပိတော၊ မြှောက်၍။ အန္တဒေဝ ရာဇာ မဟာသုဒဿနော သဒ္ဓိံ စတု-
 ရိဂိနိယာ သေနာယာတိ (တ္ထေ)၊ ၌။ (ဂုဠတ္ထံ၊ ကို။) ဟိ (ဥဒ္ဓရိတော-
 ဒဿေမိ)၊ အံ။ သဗ္ဗစက္ကဝတ္တိနံ၊ အလုံးစုံသော စက္ကဝတ်မင်း တို့၏။
 ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ အဗ္ဗက္ခိရိတော၊ ရှေးရှု အထက်၌သွန်းဖျန်း၍။ “အဘိ
 ဝိဇီနာတု ဘဝံ စက္ကရတန”န္တိ၊ ဟူသော။ ဝစနသမနန္တရမေဝ၊ စကား၏

အခြားမဲ့၌ပင်။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဗဂ္ဂန္ဒာ၊ ရှေးရှုတက် သွား၍။ စက္ကရတနံ၊ သည်။ ပဝတ္တတိ၊ လည်၏။ ယဿ၊ ယင်း စကြာ ရတနာ၏။ ပဝတ္တိသမကာလမေဝ၊ လည်ခြင်းနှင့်ညီမျှသော ကာလ၌ပင်။ သော ရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်။ စက္ကဝတ္တိ နာမ၊ စက္ကဝတ်မင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ဆက်။ စက္ကရတနေ၊ သည်။ ပဝတ္တေ၊ လည်လတ်သော်။ တံ၊ ထို စကြာရတနာသို့။ အနုဗန္ဓမာနောဝ၊ အစဉ်လိုက်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ရာဇာ၊ သည်။ စက္ကဝတ္တိယာနဝရံ၊ မြတ်သောစကြာယာဉ်ကို။ အာရုယျ၊ စီး၍။ ဝေဟာသံ၊ သို့။ အဗ္ဗဂ္ဂန္ဒတိ၊ ရှေးရှုတက်သွား၏။ အထ၊ ထို အခါ၌။ အဿ၊ ထို စက္ကဝတ်မင်း၏။ ဆတ္တစာမရာဒိဟတ္ထော၊ လက်၌ထိုးဖြူ၊ စာမရီ သားမြီးယပ်-အစရှိသော မင်းမြှောက်တန်ဆာရှိသော။ ပရိဇနော စေဝ၊ အခြေအရံ လူအပေါင်းသည်လည်းကောင်း။ အန္တေပုရဇနော စ၊ နန်းတွင်း နေသူ လူအပေါင်းသည်လည်းကောင်း။ တတော၊ ထိုမှတပီး။ နာနာ ကာရကဉ္စကကဝစာဒိသန္နာဟဝိဘူသိတေန၊ အမျိုးမျိုးသော အခြင်းအရာ ရှိသော သင်ခိုင်း၊ ချုပ်ဝတ်-အစရှိသည်ကို ကောင်းစွာဖွဲ့ခြင်းဖြင့် တင့် တယ်သော။ [ဆရာတော်၏ နိဿယ၌ နာနာကာရ-နေရာဝယ် “နာနပု- ကာရ” ဟု ရှိ၏။] ဝိဝိဓာဘဂ္ဂဏပုဘာသမုဇ္ဇလေန၊ အထူးထူးအပြားပြား ရှိသော တန်ဆာ၏ အရောင်တို့ဖြင့် တောက်ပသော။ သမုဿိတဒ္ဓဗညာက- ပဋိမဏ္ဍိတေန၊ ကောင်းစွာစိုက်ထူအပ်သော တံခွန်၊ ကုက္ကား-တို့ဖြင့် တန် ဆာ ဆင်အပ်သော။ အတ္တနော အတ္တနော၊ ၏။ ဗလကာယေန၊ စစ် သည်ဗိုလ်ပါအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကု။ ဥပရာဇသေနာပတိပဘုတယောပိ၊ အိမ်ရှေ့မင်း၊ စစ်သူကြီး-အစရှိသူတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝေဟာသံ၊ သို့။ အဗ္ဗဂ္ဂန္ဒာ၊ ၍။ ရာဇာနမေဝ၊ စက္ကဝတ်မင်းကိုသာ။ ပရိဝါရေန္တိ၊ ခြံရံ ကြကုန်၏။

ပန၊ ဆက်။ ရာဇယုတ္တာ၊ မင်းမှုကိုစွဲ၍ အားထုတ်သူ လူတို့သည်။ ဇနသင်္ဂဟတ္တံ၊ လူအပေါင်းကို။ ချီးမြှောက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ နဂရဝိထိသု၊ မြို့၏ လမ်းမတို့၌။ ဘေရိယော၊ စည်ကြီးတို့ကို။ စရာပေန္တိ၊ လှည့်လည် စေကြကုန်၏။ (ကိံ၊ နည်း။) “တာဘာ၊ အမောင်တို့။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ရရညာ၊ ၏။ ဝါ၊ ဖို့။ စက္ကရတနံ၊ သည်။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ပြီ။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝိဘဝါနုဂ္ဂပေန၊ စည်းစိမ်အား လျှော်သဖြင့်။ မဏ္ဍိတပသာဓိကာ၊ ဆင်အပ်သော တန်ဆာရှိကုန်သည်။ (ဟုတွာ။) သဒ္ဓိံ၊ တထ၊ စည်းဝေးကြ

ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (စရာပေန္တိ။) ပန၊ ကား။ မဟာဇနော၊ သည်။ ပကတိယာ၊ ပင်ကိုအားဖြင့်။ စက္ကရတနသဒ္ဓေနေဝ၊ စကြာရတနာ၏ အသံကြောင့်ပင်။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ အလုံးစုံသော ကိစ္စတို့ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဂန္ဓပုပ္ဖါဒိနိ၊ နံ့သာ ပန်း-အစရှိသည်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ သန္နိပတိတောဝ၊ စည်းဝေးပြီးသည်သာ။ သဗ္ဗော၊ သော၊ သောပိ၊ ထို လူအပေါင်းသည်လည်း။ ဝေဟာသံ၊ သို့။ အဗ္ဗဂ္ဂန္ဓာ၊ ၍။ ရာဇာန-မေဝ၊ သို့သာ။ ပရိဝါရေတိ၊ ၏။ တိ၊ မှန်။ ယဿ ယဿ၊ အကြင် အကြင်လူ၏။ ရညာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွဲ။ ဂန္ဓုကာမတာစိတ္တံ၊ လိုက်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဟူသောစိတ်သည်။ ဥပုဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော သော၊ ထိုထို လိုက်လိုသောစိတ်ဖြစ်သူ လူအပေါင်းသည်။ အာကာသဂတောဝ၊ ကောင်းကင်သို့ ရောက်သည်သာ။ ဟောတိ၊ ၏။

ဝေ၊ သို့။ ဒွါဒသယောဇနာယာမဝိတ္တာရာ၊ တဆယ့်နှစ်ယူဇနာ အလျား အပြန်အကျယ်ရှိသော။ ပရိသာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပရိသတ်၌။ ဧကပုရိသောပိ၊ တယောက်သော ယောက်ျားသည်လည်း။ ဆိန္ဒာဒိန္ဒ-သရီရော ဝါ၊ ပြတ်သောကိုယ် ကွဲသောကိုယ် - ရှိသူသည်လည်းကောင်း။ ကိလိဋ္ဌဝတ္ထော ဝါ၊ ညစ်နွမ်းသော အဝတ်ရှိသူသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝါ။ မပါ။ တိ၊ မှန်။ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကို လည်စေနိုင်သော။ ရာဇာ၊ သည်။ သုစိပရိဝါရော၊ စင်ကြယ်သော အခြံအရံရှိ၏။ စက္ကဝတ္တိပရိသာ ပန၊ စက္ကဝတ်မင်း၏ ပရိသတ်သည်ကား။ ဝိဇ္ဇာဓရပရိသာ ပိယ၊ ဝိဇ္ဇာဓိရိယောကျ်ားတို့ကဲ့သို့။ အာကာသေ၊ ၌။ ဂစ္ဆမာနာ၊ သွားလတ်သော်။ ဣန္ဒနီလမဏိတလေ၊ ဣန္ဒနီလာ-ပတ္တမြားအပြင်၌။ ဝိပွကိဏ္ဍ-ရတနသဒိသာ၊ အထူးထူးအပြားပြား ရောပြွမ်းသော ရတနာနှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာသုဒဿနသာပိ၊ မဟာသုဒဿန-စက္ကဝတ်မင်း၏ပရိသတ်သည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုအတိုင်းပင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေန၊ ကြောင့်။ “အနုဒေဝ ရာဇာ။ပ။သေနာယာ”တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ပန၊ ဆက်။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် လည်လတ်သော်။ ရူက္ခာနံ၊ တို့၏။ ပုပ္ဖလပလ္လဝေဟိ၊ အပွင့် အသီး အညွန့်တို့ဖြင့်။ အတ္ထိကာ၊ အလိုရှိသူတို့သည်။ တာနိ၊ ထို အပွင့် အသီး အညွန့်တို့ကို။ သုခေန၊ လွယ်ကူသဖြင့်။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ သက္ကောန္တိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ (တထာ၊ ထို စွမ်းနိုင်လောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်းကောင်း။) ယထာ၊ လတ်သော်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ဌိတာ၊ တည်သူတို့သည်။

“သေ (သော)၊ ဤသူသည်။ ရာဇာ၊ စက္ကဝတ်မင်းတည်း။ သေ (သော)၊ သည်။ ဥပရာဇာ၊ အိမ်ရှေ့မင်းတည်း။ သေ (သော)၊ သည်။ သေနာ-ပတိ၊ စစ်သူကြီးတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ သလ္လက္ခေတံ၊ မှတ်သားခြင်းငှာ။ သက္ကောန္တိ၊ ကုန်၏။ (တထာ) စ၊ ထို စွမ်းနိုင်လောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်းကောင်း။ တံ စက္ကရတနံ၊ သည်။ ရုက္ခဂ္ဂါနံ၊ သစ်ပင်အဖျားတို့၏။ ဥပရူပရိ၊ အထက်အထက်၌။ နာတိဥစ္စေန၊ အလွန်မမြင့်သော။ နာတိနိစေန၊ အလွန်မနိမ့်သော။ ဂဂနပုဒေသေန၊ ကောင်းကင်အရပ်ဖြင့်။ ပဝတ္တတိ၊ လည်၏။ စ၊ ဆက်။ ဌာနာဒိသု၊ ရပ်ခြင်း အစရှိကုန်သော။ ဣရိယာပထေသု၊ ဣရိယာပုထ်တို့တွင်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ယေန၊ အကြင် ဣရိယာပုထ်ဖြင့်။ (ဂန္တိ၊ လိုက်သွားခြင်းငှာ) ဣစ္စတိ၊ အလိုရှိ၏။ သော၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တေနေဝ၊ ထို ဣရိယာပုထ်ဖြင့်ပင်။ ဂစ္စတိ၊ လိုက်သွား၏။

စ၊ ဆက်။ ဣ၊ ဤလူတို့တွင်။ စိတ္တကမ္မာဒိသိပ္ပသုတာ၊ ဆန်းကြယ်စွာ ပြုအပ်သော ပန်းချီဆေးရေး အစရှိသောအတတ်ကို အားထုတ်ကြသူတို့သည်။ အတ္တနော အတ္တနော၊ ၏။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို။ ကရေန္တာယေဝ၊ ပြုကုန်လျက်သာ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ မှန်။ ဘူမိယံ၊ ၌။ (တေသံ၊ ထိုလူတို့၏။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ တို့သည်။ ဣဇ္ဇန္တိ-ယထေဝ၊ ပြီးစီးကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ တေသံ၊ တို့၏။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ တို့သည်။ အာကာသေဝ၊ ၌သာ။ ဣဇ္ဇန္တိ၊ ပြီးစီးကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ စက္ကဝတ္တိပရိသံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ တံ စက္ကရတနံ၊ သည်။ ဝါမပသေန၊ လက်ဝဲနံပါးဖြင့်။ သိနေရုံ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ (မြင်းမိုရ်တောင်ကို လက်ဝဲဘက်ကလှည့်၍) မဟာသမုဒ္ဒယ၊ ၏။ ဥပရိ-ဘာဂေန၊ အထက်အဖို့ဖြင့်။ သတ္တသဟဿယောဇနပုမာဏံ၊ ယူဇနာ-ခုနစ်ထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ပုဗ္ဗဝိဒေဟံ၊ ပုဗ္ဗဝိဒေဟ-ကျွန်းသို့။ ဝါ၊ အရှေ့ကျွန်းသို့။ ဂစ္စတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထို ပုဗ္ဗဝိဒေဟ-ကျွန်း၌။ ဝိနိဗ္ဗေဓေန၊ ထုတ်ချင်းပေါက်အားဖြင့် (အလျားအားဖြင့်)။ ဒွါဒသယောဇနာယ၊ တဆယ့်နှစ်ယူဇနာ ရှိသော။ ပရိက္ခေပတော၊ အဝန်းအဝိုင်းအားဖြင့်။ ဆတ္တိံ သ ယောဇနာယ၊ သုံးဆယ့်ခြောက်ယူဇနာရှိသော။ ပရိသာယ၊ ၏။ သန္နိဝေသက္ခမော၊ ကောင်းစွာ စုဝေးတည်နေခြင်းကို ခံသော။ (သစ်ခက်တန်နန်းတည်ခြင်း၌ ခံသော။) [သန္နိဝေသက္ခမောတိ ခန္ဓာဝါရသန္နိဝေသ ယောဂျော။ဟု-ဋီကာ၌ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သည်။] သုလဘာဟာရူပကရဏော၊ လွယ်ကူစွာရအပ်သော အာဟာရ-၏

အဆောက်အဦဖြစ်သော စပါး၊ နွားနို့၊ ထင်း၊ မြက်-အစရှိသော ပစ္စည်းရှိ
 သော။ ဝါ၊ အာဟာရ-၏အဆောက်အဦဖြစ်သော စပါး၊ နွားနို့၊ ထင်း၊
 မြက်-အစရှိသော ပစ္စည်းကို ရလွယ်သော။ [သုလဘာဟာရူပကရဏောတိ
 သုခေနော လဗ္ဗဗ္ဗညဂေါရသ ဒါရုတိဏာဒိဘောဇနသာဓနော။-ဋီကာ။]
 ဆာယုဒကသမ္ပန္နော၊ အရိပ်-ရေ-နှင့်ပြည့်စုံသော။ သုတိသမတလော၊ စင်ကြယ်
 ညီညွတ်သော၊ အပြင်ရှိသော။ ရမဏီယော၊ မွေ့လျော်ထိုက်သော။ ယော
 ဘူမိဗာဂေါ၊ အကြင် မြေအဖို့သည်။ (အတ္ထိ။) တဿ၊ ထို မြေအဖို့၏။ ဥပရိ
 ဘာဂေါ၊ အထက်အဖို့၌၊ တံ စက္ကရတနံ၊ သည်။ အက္ခာဟတံ ဝိယ၊ ဝင်ရိုး၌
 ထိခိုက်အပ်သော လှည်းဘီးကဲ့သို့။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်တည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
 တေန သညာဏေန၊ ထို စကြာရတနာ၏ ရပ်နေခြင်းဟူသော အမှတ်အသား
 ဖြင့်။ သော မဟာဇနော၊ ထို များစွာသော လူအပေါင်းသည်။ ဩတရိတာ၊
 သက်ဆင်း၍။ ယထာ ရုစိ၊ အလိုရှိတိုင်း။ နဟာနဘောဇနာဒိနိ၊ ရေချိုးခြင်း၊
 အစာစားခြင်း-အစရှိကုန်သော။ သုဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ ထို့ကို။ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလျက်။
 ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပေတိ၊ ၎င်း။ မဟာသုဒဿနဿာပိ၊ ၎င်းလည်း။ သဗ္ဗ၊
 အလုံးစုံသောအစီအရင်သည်။ တထေဝ၊ ထိုအတိုင်းပင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။
 တေန၊ ကြောင့်။ “ယသ္မိံ ခေါ ပနာနန္ဒ။ ပ။ သေနာယာ” တိ၊ ဟူ၍။
 (ဘဂဝတာ။) ဝတ္ထိ၊ ပြီ။

ဝေ၊ သို့။ ဝါ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ စက္ကဝတ္တိမ္ပိ၊ စက္ကဝတ်မင်း
 သည်။ ဝါသံ၊ သို့။ ဥပဂတေ၊ ကပ်ရောက်လတ်သော်။ တတ္ထ၊ ထို ပုဗ္ဗဝိဒေဟ-
 ကျန်း၌။ ယေ ရဇာနော၊ အကြင် မင်းတို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေ၊
 ထိုမင်းတို့သည်။ “ပရစက္ကံ၊ တပါးသောမင်း၏ စစ်တပ်ဟူသော စက်သည်။
 ဝါ၊ တပါးသောမင်း၏ အာဏာစက်သည်။ အာဂတံ၊ လာ၏။” ဣတိ၊ သို့။
 သုတ္တာပိ၊ ကြား၍လည်း။ ဗလကာယံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါအပေါင်းကို။ သန္တိ-
 ပါတေတွာ၊ ကောင်းစွာစည်းဝေးစေ၍။ (ကောင်းစွာစု၍။) ယုဒ္ဓသဇ္ဇာ၊ ပြင်
 ဆင်အပ်သော စစ်တိုက်ခြင်းရှိကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဟိ၊ မှန်။ စက္က-
 ရဗ္ဗနဿ၊ ၎င်း။ ဥပုတ္တိသမနန္တရမေဝ၊ ဖြစ်ခြင်း၏ အခြားမဲ့၌ပင်။ ယော
 (သတ္တော)၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ ပစ္စတ္ထိကသညာယ၊ ရန်သူ-ဟူသောအမှတ်
 သညာဖြင့်။ ‘တံ ရာဇံ’ ထို စက္ကဝတ်မင်းကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။
 အာဝုဓံ၊ လက်နက်ကို။ ဥက္ခိပိတံ၊ မြှောက်ခြင်းငှာ။ ဝိသဟေယျ၊ ရဲဝံ့ရာ၏။
 သော သတ္တော နာမ၊ ထိုသတ္တဝါမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိတော့။ အယံ၊ ဤ
 တန်ခိုးရှိန်စော် အာနုဘော်သည်။ စက္ကရတနဿ၊ ၎င်း။ အာနုဘာဂေါ၊
 အာနုဘော်တည်း။

ဂါထာနက်။ ။ဟိံဆက်။ တဿ ရညော၊ ၎။ စက္ကာနုဘာဝေန၊
 စကြာရတနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ အသေသာ၊ အကြွင်း မရှိကုန်
 သော။ အရိ၊ရန်သူတို့သည်။ ဒမထံ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်သို့။
 ဝါ၊ ယဉ်ကျေးခြင်းသို့။ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။ တေနေဝ၊
 ထို့ကြောင့်ပင်။ တံ၊ ထို စကြာရတနာကို။ နရာဓိပဿ၊ လူတို့ကို
 အစိုးရသော။ တဿ၊ ထို စက္ကဝတ်မင်း၏။ အရိန္ဒမံ နာမ၊ ရန်သူတို့ကို
 ဆုံးမတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် အရိန္ဒမ-မည်သော။ စက္ကန္တိ၊ စက်-
 ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ တေ ရာဇာနော၊ ထို ပုဗ္ဗ
 ဝိဒေဟ-မင်းတို့သည်။ အတ္တနော၊ အတ္တနော။ ၎။ ရဇ္ဇသိရိဝိဘဝါနုရူပံ၊
 မင်း၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ကျက်သရေစည်းစိမ်အားလျော်သော။ ပါဘတံ၊
 လက်ဆောင်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ တံ ရာဇာနံ၊ ထို စက္ကဝတ်မင်းသို့။
 ဥပဂမ္မ၊ ကပ်ရောက်၍။ သြနတသိရာ၊ ညွတ်သောဦးခေါင်းရှိကြကုန်သည်။
 (ဟုတွာ။) အတ္တနော၊ ၎။ မောဠိမဏိပွတာဘိသေကေန၊ မကိုဋ်သရဇ္ဇိ
 တပ်အပ်သော ပတ္တမြားအရောင်တည်းဟူသော အဘိသိက်ဖြင့်။ တဿ၊ ထို
 စက္ကဝတ်မင်း၏။ ပါဒပုဇံ၊ ခြေကိုပူဇော်ခြင်းကို။ ကရောန္တာ၊ ကုန်လျက်။
 “ဟေ ခေါ မဟာရာဇာ”တိ အာဒိတိ၊ အစရှိကုန်သော။ ဝစနေဟိ၊ စကား
 တို့ဖြင့်။ တဿ၊ ထို စက္ကဝတ်မင်း၏။ ကိံကာရပဋိဿာဝိတံ၊ ပြုအပ်သော
 အမှုကား အဘယ်ပါနည်း-ဟူသော အမေးကို ကြားသိစေရသူတို့၏အဖြစ်သို့။
 အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ မဟာသုဒဿနဿာပိ-၏အတွက်လည်း။ တထေဝ၊
 ထိုအတိုင်းပင်။ အကံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ “ယေ ခေါ ပနာနန္ဒ
 ။ပ။ မဟာရာဇာ”တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

တတ္ထ၊ ထို ယေ ခေါ ပနာနန္ဒ-အစရှိသော စကားရပ်၌။ သ္မာဂတန္တိ၊
 ကား။ သု အာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းပါတည်း။ ဟိ၊ ချဲ့။ ကေသ္မိံ၊

၁။ ကိံကာရပဋိဿာဝိတံ။ ။ကရိယဒတတိ ကာရော၊ ကိံ+ကာရော ကိံကာရော။
 “ပြုအပ်သောအမှုကား အဘယ်ပါနည်း” ဟူသော အမေးစကားတိုင်အောင်ယူပါ။
 ပဋိဿာဝေန္တိတိ ပဋိဿာဝိနော၊ (ရှေးရှု ကြားသိစေရသူတို့။ ဝါ၊ သံတော်ဦးတင်
 ရသူတို့။) ကိံကာရံ+ပဋိဿာဝိနော ကိံကာရပဋိဿာဝိနော၊ (ပြုအပ်သော အမှုကား
 အဘယ်ပါနည်း- ဟူသောအမေးကို ကြားသိစေရသူတို့။) ကိံကာရပဋိဿာဝိနော+
 ဘာဝေါ ကိံကာရပဋိဿာဝိတာ၊ (ပြုအပ်သောအမှုကား အဘယ်ပါနည်း-ဟူသော
 အမေးကို ကြားသိစေရသူတို့၏အဖြစ်။ ဝါ၊ သံတော်ဦးတင်ရသူတို့၏ အဖြစ်။)
 [ဤပုဒ်၏အဖွင့်ကို “ဗုဒ္ဓိရတနာအခန်း၌ တွေ့ရလတ္တံ့။]

အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာဂတေ၊ လာလတ်သော်။ သောစန္ဒိ၊ ဝမ်းနည်းကြ
ရကုန်၏။ ဂတေ၊ ပြန်သွားလတ်သော်။ နန္ဒန္တိ၊ နှစ်သက်ကြရကုန်၏။ ကေသ္မိံ၊
အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာဂတေ၊ လာလတ်သော်။ နန္ဒန္တိ၊ နှစ်သက်ကြရ
ကုန်၏။ ဂတေ၊ ပြန်သွားလတ်သော်။ သောစန္ဒိ၊ ဝမ်းနည်းကြရကုန်၏။ တံ၊
အရှင်မင်းမြတ်သည်။ တာဒိသော၊ ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သည်။ (ဟုတော့။)
အာဂမနနန္ဒနော၊ လာခြင်းကြောင့် နှစ်သက်စေတတ်ပါ၏။ [အာဂမနေန
နန္ဒိဇနနော။-ဋီကာ။] ဂမနသောစနော၊ ပြန်သွားခြင်းကြောင့် ဝမ်းနည်း
စေတတ်ပါ၏။ [ဂမနေန သောစေတိတိ ဂမနသောစနော။-ဋီကာ။] တသ္မာ၊
ကြောင့်။ တံဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်၏။ အာဂမနံ၊ ကြွလာခြင်းသည်။
သု အာဂမနံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းပါတည်း။ ဣတိ-ဝုတ္တိ ဟောတိ။

ပန၊ ဆက်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သံဃောဦးတင်လတ်သော်။ စက္က-
ဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကို လည်စေနိုင်သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “မေ
ငါဖို့။ အနုဝဿံ၊ နှစ်စဉ်။ ထွေကံ နာမ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်
မည်သော။ ဗလိံ၊ အခွန်အတုတ်ကို။ ဥပကပေထ၊ အထက်အထက်ဖြစ်သော
နောက်ကာလ၌ ပြုကြကုန်လော့။” ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ န ဝဒတိ၊
မပြောဆို။ [ဥပကပေထာတိ ဥပရူပရိ ကပေထ။ သံဝိဒဟထ ဥပနေထာတိ
အတ္ထော။-ဋီကာ။] အညဿ၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဘောဂံ၊ စည်းစိမ်ကို။
အတ္ထိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်တောက်၍။ ဝါ၊ လုယူ၍။ အညဿပိ၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်
အားလည်း။ န ဒေတိ၊ မပေး။ [ပေါများသူ၏ ဥစ္စာကို ဖြတ်တောက်၍
ဆင်းရဲသူတို့အား မပေး။] ပန၊ အနုယ-ကား။ အတ္တနော၊ ၏။ ဓမ္မရာဇ-
ဘာဝဿ၊ တရားမင်း၏အဖြစ်အား။ အနုရူပါယ၊ လျော်သော။ ပညာယ၊
ဖြင့်။ ပါဏာတိပါတာဒိနိ၊ ပါဏာတိပါတ-စသော မကောင်းမှု၏ အကြောင်းဖြစ်
သော အကုသိုလ်စိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သူ့အသက်သတ်မှု-စသော သံဘာဝ-အား
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ထို ပါဏာတိပါတ-စသော မကောင်းမှု၏ အကျိုးအားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဤဘဝ နောက်ဘဝ၌ဖြစ်သော အပြစ်အားဖြင့်လည်းကောင်း စူးစမ်း
ဆင်ခြင်၍။ [ဥပရူပရိတွာတိ ဟေတုတောပိ သဘာဝတောပိ ဖလေတောပိ ဒိဋ္ဌ-
ဓမ္မိကသမ္မရာယိကာဒိအာဒိနဝတောပိ ဝိမိသိတွာ။-ဋီကာ။]

၁။ ဥပရူပရိတွာ။ ။မည်သူ၏အထံက-မှ တရားမနာရပဲ “မိမိဉာဏ် ပညာဖြင့်
စူးစမ်းဆင်ခြင်”ဟူရာ၌ ပါဏာတိပါတ-စသော မကောင်းမှုတို့၏ အကြောင်းဖြစ်
သော အကုသိုလ်စိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သူ့အသက်သတ်မှု-စသော သံဘာဝ-အား
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ထို ပါဏာတိပါတ-စသော မကောင်းမှု၏ အကျိုးအားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဤဘဝ နောက်ဘဝ၌ဖြစ်သော အပြစ်အားဖြင့်လည်းကောင်း စူးစမ်း
ဆင်ခြင်၍။ [ဥပရူပရိတွာတိ ဟေတုတောပိ သဘာဝတောပိ ဖလေတောပိ ဒိဋ္ဌ-
ဓမ္မိကသမ္မရာယိကာဒိအာဒိနဝတောပိ ဝိမိသိတွာ။-ဋီကာ။]

ဖြင့်။ “တာတာ၊ အမောင်တို့။ ပဿထ၊ ကြည့်ကြကုန်လော့။ သေ (သေသော) ပါဏာတိပါတော နာမ၊ ဤ ပါဏာတိပါတ-မည်သည်။ အာ-သေဝိတော၊ မှီဝဲအပ်သည်။ ဘာဝိတော၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်စေအပ်သည်။ ဗဟုလိကတော၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ အလေ့အလာပြုအပ်သည်။ (သမာနော။) နိရယ သံဝတ္တနိကော၊ ငရံ၌ ဖြစ်စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ-အာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ မဓံ၊ ကို။ ဒေသေတွာ၊ ဟောပြီး၍။ “ပါဏော န ဟန္တဗော”တိ အာဒိကံ-အစရှိသော။ ဩဝါဒိ ကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။

မဟာသုဒဿနောပိ၊ သည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုအတိုင်းပင်။ အကာ-သိ၊ ပြီ။ တေန၊ ကြောင့်။ “ရာဇာ။ပ။ဘူဇာထာ”တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ပန၊ ပရိ။ပ။အံ။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော မင်းတို့သည်လည်း။ ရညော၊ စက္ကဝတ်မင်း၏။ ဣမံ ဩဝါဒိ၊ ကို။ ဂဏ္ဍန္တိ ကိ၊ ယူကြကုန် သလော။ ဝါ၊ လိုက်နာကြကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။ တာဝ၊ စက္ကဝတ်မင်းမှ ရှေးဦးစွာ။ (နိဒ္ဒိဋ္ဌဿ၊ သော။) ဗုဒ္ဓဿာပိ၊ ဘုရားရှင်၏သော်မှလည်း။ (ဩဝါဒိ၊ ကို။) သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါ တို့သည်။ န ဂဏ္ဍန္တိ၊ မနာယူကြကုန်။ ဝါ၊ မလိုက်နာကြကုန်။ ရညော၊ စက္ကဝတ်မင်း၏။ (ဩဝါဒိ၊ ကို။) ကိ* ဂဏ္ဍိယန္တိ၊ အဘယ်မှာယူကုန်အံ့ နည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အဖြေတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယေ၊ အကြင် လူတို့သည်။ ပဏ္ဍိတာ၊ ကြောင်းကျိုးမြင်သိ သဘာဝ-ပညာ ရှိကုန်၏။ ဝိဘာဝိနော၊ ထင်စွာဖြစ်စေတတ်သော ဉာဏ်ရှိကုန်၏။ [ဝိဘာဝေန္တိ ပညာယ အတ္ထံ ဝိဘူတံ ကရောန္တိတိ ဝိဘာဝိနော။-ဋီကာ။] တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ (ဩဝါဒိ၊ ကို။) ဂဏ္ဍန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင် အချို့မင်းတို့က ဩဝါဒ-ကို ခံယူ၍ အချို့ မင်းတို့က ဩဝါဒ-ကို မခံယူပါကုန်သော်လည်း။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော မင်းတို့သည်။ အနုယန္တာ၊ အစဉ် လိုက်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယေ ခေါ် ပနာနန္ဒာတိအာဒိ*၊ ကို။ (ဘဂဝါ။) အာဟ၊ ပြီ။

အထ၊ ထိုမှ နောက်၌။ တံ စက္ကရတနံ၊ သည်။ (အဗ္ဗုဂ္ဂန္တာ အဇ္ဈော ဂါဟတိ-၌ စပ်။) ဝေံ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗဝိဒေဟဝါသိနံ၊ အရှေ့ကျွန်း၌ နေ လေ့ရှိကုန်သော မင်းတို့အား။ ဩဝါဒေ၊ ကို။ ဒိန္နေ၊ ပေးအပ်ပြီးသော်။ စက္ကဝတ္ထိဗလေ၊ စက္ကဝတ်မင်း၏ စစ်သည်ဗိုလ်ပါအပေါင်းသည်။ ကတပါတ- ဂုသေ၊ ပြုအပ်ပြီးသော နံနက်စာစားခြင်း ရှိလတ်သော်၊ ဝါ၊ နံနက်စာ စာ-ပြီးလတ်သော်။ [စက္ကဝတ္ထိဗလေန-ဟု တတိယန္တ-ရှိသည်ကား မကောင်း။]

ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဗဂ္ဂန္ဓာ၊ ရှေးရှု တက်သွား၍။ ပုရတ္ထိမ-
 သမုဒ္ဓံ၊ အရှေ့သမုဒ္ဓရာကို။ အဇ္ဈောဂါဟတိ၊ သက်ဝင်၏။ စ၊ ဆက်။
 ယထာ ယထာ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တံ၊ ထို စကြာ
 ရတနာသည်။ အဇ္ဈောဂါဟတိ၊ ၏။ တထာ တတော၊ ထိုထို အခြင်းအရာ
 အားဖြင့်။ အဂဒဂန္ဓံ၊ အဆိပ်ပြေဆေး အနံ့ကို။ ဗာယံတော၊ နံရ၍။
 သံခိတ္ထဖဏော၊ ချိုးအပ်သော ပါးပျဉ်းရှိသော။ ဝါ၊ ချအပ်သော ပါး
 ပျဉ်းရှိသော။ နာဂရာဇာ ဝိယ၊ နဂါးမင်းသည်ကဲ့သို့။ သံခိတ္တဉ္စိမိဝိပ္ပာရံ၊
 ချိုးအပ်သော လှိုင်းတံပိုး၏ ပြန့်ကျယ်ခြင်းရှိသည်။ ဝါ၊ လှိုင်းတံပိုး၏
 ပြန့်ကျယ်ခြင်းကို ချိုးသည်။ ဟုတော၊ ၍။ ဩဂစ္ဆမာနံ၊ အောက်သို့
 သက်လျောသော။ မဟာသမုဒ္ဓသလိလံ၊ မဟာသမုဒ္ဓရာ-ရေသည်။ ယောဇန-
 မတ္တံ၊ တယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိအောင်။ ဩဂန္ဓာ၊ အောက်သို့ လျော
 ကျ၍။ အန္တောသမုဒ္ဓေ၊ သမုဒ္ဓရာ အတွင်း၌။ ဝေဠုရိယဘိတ္တိ ဝိယ၊
 ကြောင်မျက်ရွဲ နံရံကဲ့သို့။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ [“တယူဇနာ-ရှိအောင်”
 ဟုရာ၌ ဘေးပတ်ဝန်းကျင် တယူဇနာကို ဆိုလိုသည်။ အောက်အနိမ့်ကား
 စကြာရတနာပေါ်ကလူများ မြေအပြင်ကို မြင်ရလောက်ရုံသာ နိမ့်သည်။
 ထိုသို့နိမ့်သည့်အတွက် ပတ်ဝန်းကျင်၌ မြင့်နေသောရေတွေက ကြောင်မျက်ရွဲ
 နံရံကဲ့သို့ တည်သည်။]

စ၊ ဆက်။ တင်္ဂဏညေဝ၊ ထိုခဏ-၌ပင်။ တဿ ရညော၊ ထိုစက္က
 ဝတ်မင်း၏။ ပုညသီရိံ၊ ကောင်းမှု၏ အသရေကို။ ဒဠုကာမာနိ ဝိယ၊
 ကြည့်ရှုခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သကဲ့သို့။ မဟာသမုဒ္ဓတလေ၊ မဟာသမုဒ္ဓရာ
 အောက်အပြင်၌။ ဝိပင်္ကိဏ္ဍာနိ၊ အထူးထူးအပြားပြား ရောပြုမ်းကုန်သော။
 နာနာရတနာနိ၊ အမျိုးမျိုးသော ရတနာတို့သည်။ တတော တတော၊
 ထိုထိုအရပ်မှ။ အာဂန္ဓာ၊ ၍။ တံ ပဒေသံ၊ ထို စကြာရတနာ သက်ဝင်ရာ
 အရပ်ကို။ ပူရယန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သာ ရာဇပရိသာ၊
 ထို စက္ကဝတ်မင်း၏ ပရိသတ်သည်။ နာနာရတနပရိပူရံ၊ အမျိုးမျိုးသော
 ရတနာတို့ဖြင့် ပြည့်နေသော။ တံ မဟာသမုဒ္ဓတလံ၊ ထို မဟာသမုဒ္ဓရာ ရေ
 အပြင်ကို။ ဒိသာ၊ ၍။ ယထာ ရုစိ၊ အလိုအတိုင်း။ ဥစ္ဆဂံဂါဒိဟိ၊ ခါးပိုက်
 အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အာဒိယတိ၊ ယူ၏။ ပန၊ ဆက်။ ပရိသာယ၊ သည်။
 ယထာ ရုစိ၊ တိုင်း။ အာဒိန္နရတနာယ၊ ယူအပ်ပြီးသော ရတနာရှိလတ်သော်။
 (ရတနာတို့ကို ယူပြီးလတ်သော်။) တံ စက္ကရတနံ၊ သည်။ ပဋိနိဝတ္တတိ၊
 ပြန်နစ်၏။

စ၊ ဆက်။ တသို့ ၊ ထို စကြာရတနာသည်။ ပဋိနိဝတ္တမာနေ၊ ပြန်နစ်လတ်
 သော်။ ပရိသာ၊ သည်။ အဂ္ဂတော၊ အဦး၌။ ဝါ၊ ဦးပိုင်းက။ ဟောတိ၊
 ၎င်း။ မဇ္ဈေ၊ အလယ် ၌။ ဝါ၊ က။ ရာဇာ၊ စက္ကဝတ်မင်းသည်။ (ဟောတိ။)
 အန္တေ၊ အဆုံး၌။ ဝါ၊ က။ စက္ကရတနံ၊ သည်။ (ဟောတိ။) တမ္ပိ ဇလနိဓိ-
 ဇလံ၊ ထို သမုဒ္ဒရာရေသည်လည်း။ စက္ကရတနသိရိယာ၊ စကြာရတနာ၏။
 အသရေသည်။ ပလောဘိယမာနမိဝ၊ ဖြားယောင်းအပ်သကဲ့သို့ လည်း
 ကောင်း။ တေန၊ ထို စကြာရတနာနှင့်။ ဝိယောဂံ၊ ကျွေကွင်းခြင်းကို။
 အသဟမာနမိဝ စ၊ သည်းမခံနိုင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ နေမိမဏ္ဍလပရိယန္တံ၊
 အကွပ် တံကူအဝန်း၏ အဆုံးအပိုင်းခြားကို။ အဘိဟနန္တံ၊ ထိခတ်လျက်။
 နိရုန္တရမေဝ၊ အကြားမရှိအောင်ပင်။ ဥပဂစ္ဆတိ၊ အနီးသို့ ရောက်လာ၏။
 ဧဝံ သို့။ စက္ကဝတ္တိ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ပုရတ္ထိမ မဟာသမုဒ္ဒပရိယန္တံ၊
 မြင်းမိုရ်တောင်၏ အရှေ့အရပ်၌ဖြစ်သော မဟာသမုဒ္ဒရာ အဆုံးအပိုင်းအခြား
 ရှိသော။ ပုဗ္ဗဝိဒေဟံ၊ ကို။ အဘိဝိဇိနိတွာ၊ အောင်နိုင်၍။ ဒက္ခိဏသမုဒ္ဒ-
 ပရိယန္တံ၊ မြင်းမိုရ်တောင်၏ တောင်အရပ်၌ဖြစ်သော သမုဒ္ဒရာ အဆုံး
 အပိုင်းအခြားရှိသော။ ဇမ္ဗုဒိပံ၊ ဇမ္ဗုဒိပံကို။ ဝါ၊ သပြေကျွန်းကို။
 ဝိဇေတုကာမော၊ အောင်နိုင်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ (ဟုတွာ။) စက္ကရတန-
 ဒေသိတေန၊ စကြာရတနာသည် ညွှန်ပြအပ်သော။ မဂ္ဂေန၊ လမ်းဖြင့်။
 ဒက္ခိဏသမုဒ္ဒါဘိမုခေါ၊ မြင်းမိုရ်တောင်၏တောင်ဘက်သမုဒ္ဒရာသို့ ရှေးရှုသည်။
 (ဟုတွာ။) ဂစ္ဆတိ၊ ၎င်း။ မဟာသုဒေသံနောပိ တထေဝ။ အဂမာသိ၊ ပြီ။
 တေန၊ ကြောင့်။ “အထ ခေါ အာနန္တံ။ ပ။ ပဝတ္တိ” တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝ-
 တာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ [ပုရတ္ထိမော မဟာသမုဒ္ဒေါ ပရိယန္တော တေသာတိ
 ပုရတ္ထိမမဟာသမုဒ္ဒပရိယန္တော၊ တံ ပုရတ္ထိမမဟာသမုဒ္ဒပရိယန္တံ။ ပုရတ္ထိမမဟာ-
 သမုဒ္ဒံ ပရိယန္တံ ကတွာတိ အတ္ထော။-ဋီကာ။]

ပန၊ ဆက်။ ဧဝံ ဤသို့။ ပဝတ္တမာနဿ၊ လည်သော။ တဿ၊ ထို၊ စကြာ
 ရတနာ၏။ ပဝတ္တနဝိဇာနံ၊ လည်ပုံအစီအရင်လည်းကောင်း။ (ဣတိ-၌စပ်။)
 သေနာသန္တိဝေသော၊ စစ်တပ်၏ စုဝေး တည်နေခြင်းလည်းကောင်း။ ပဋိ-
 ရာဇာဂမနံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်မင်းတို့၏ လာခြင်းလည်းကောင်း။ တေသံ၊ ထို
 ဆန့်ကျင်ဘက်မင်းတို့အား။ အနုသာသနိပုဗ္ဗါနံ၊ အဆုံးအမကို ပေးခြင်း
 လည်းကောင်း။ ဒက္ခိဏသမုဒ္ဒအဇ္ဈောဂါဟနံ၊ တောင်သမုဒ္ဒရာသို့ သက်ဆင်း
 ခြင်းလည်းကောင်း။ သမုဒ္ဒသလိလဿ၊ သမုဒ္ဒရာရေ၏။ ဩဂစ္ဆမာနံ၊
 ကောက်သို့ သက်လျှောက်ခြင်းလည်းကောင်း။ ရတနာနံ၊ တို့ကို။ အာဒါနံ၊

ယူကြခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော အစီအရင်ကို။ ပရိမနယေနော၊ ရှေး ပုဗ္ဗဝိဒေဟ-ကျွန်း၌ဖြစ်ပုံနည်းဖြင့်သာ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပန၊ ဆက်။ ဒသသဟဿယောဇနပ္ပမာဏံ၊ ယူဇနာ-တသောင်း အတိုင်း အရှည်ရှိသော။ တံ ဇမ္မုဒိပံ၊ ကို။ ဝိဇိနိတံ၊ အောင်နိုင်ပြီး၍။ ဒုက္ခိဏ- သမုဒ္ဒတောပိ၊ တောင်သမုဒ္ဒရာမှလည်း။ ပစ္စုတ္တရိတွာ၊ တဖန်တက်၍။ သတ္တ- ယောဇနသဟဿပ္ပမာဏံ၊ ယူဇနာ-ခုနစ်ထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အပရဂေါယာနံ၊ အပရဂေါယာ - ကျွန်းကို။ ဝိဇေတံ၊ ငှာ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး ဇမ္မုဒိပံကို သွားရာ၌။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဖြင့်ပင်။ ဂန္ဓာ၊ သွားပြီး၍။ သမုဒ္ဒပရိယန္တံ၊ သော။ တမ္ပိ၊ ထို အပရဂေါယာ-ကျွန်းကိုလည်း။ တထေဝ၊ ထို အတူပင်။ အဘိဝိဇိနိတံ၊ ၍။ ပစ္စိမသမုဒ္ဒတော ပိ၊ အနောက်သမုဒ္ဒရာမှ လည်း။ ဥတ္တရိတွာ၊ တက်ပြီး၍။ အဋ္ဌယောဇနသဟဿပ္ပမာဏံ၊ ယူဇနာ- ရှစ်ထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥတ္တရကုရုံ၊ မြောက်ကျွန်းကို။ ဝိဇေတံ၊ ငှာ။ တထေဝ၊ ပင်။ ဂန္ဓာ၊ ပြီး၍။ သမုဒ္ဒပရိယန္တံ၊ သော။ တမ္ပိ၊ ထို မြောက်ကျွန်းကိုလည်း။ တထေဝ၊ ပင်။ အဘိဝိဇိယ၊ အောင်နိုင်၍။ ဥတ္တရသမုဒ္ဒတော၊ မှ။ ပစ္စုတ္တရတိ၊ တဖန်တက်၏။

တ္ထောဝတ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ စက္ကဝတ္တိနံ၊ စကြာရတနာကို လည်စေနိုင်သော။ ရညာ၊ သည်။ စာတုရန္တာယ၊ သမုဒ္ဒရာ လေးစင်း အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော။ ပထဝိယာ၊ လေးကျွန်းမြေ၌။ အာဓိပစ္စံ၊ အကြီးအကဲ၏ အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ ကို။ [အဓိပတိနော+ဘာဝါ အာဓိပစ္စံ။] အဓိဂတံ၊ ရအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထို စက္ကဝတ် မင်းသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိဇိတဝိဇယော၊ အောင်အံ့ပြီးသော စစ်မြေပြင်ရှိသည်။ (ဟုတွာ။) အတ္တနော၊ ၏။ ရဇ္ဇသိရိသမ္ပတ္တိဒဿနတ္ထံ၊ မင်းအဖြစ်၏ အသရေ၏ ပြည့်စုံပုံကို ကြည့်ရှုခြင်းအကျိုးငှာ။ သပရိသော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ ဖြစ်သည်။ (ဟုတွာ။) ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဖြစ်သော။ ဂဂနတလံ၊ ကောင်းကင်အပြင်ကို။ အဘိလဿိတွာ၊ ရှေးရှု ခုန်တက်၍။ သုဝိကသိတ၊ ဒုမကုမုဒပုဏ္ဏရိကဝန- ဝိစိတ္ထေ၊ ကောင်းစွာပွင့်သော ပဒုမ္မာကြာ၊ ကုမုဒြာကြာ၊ ကြာပုဏ္ဏရိက- တောတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော။ စတ္တာရော၊ လေးအိုင်ကုန်သော။ ဇာတဿ- ရေ၊ ဇာတဿရ-အိုင်တို့ကို။ (ဩလောကေတိ) ဝိယ၊ ကြည့်ရသကဲ့သို့။ (တထာ၊ တူ။) ပဉ္စသတပဉ္စသတပုဂ္ဂိတ္တဒိပပရိဝါရေ၊ ငါးရာ ငါးရာသော ကျွန်းငယ်အခြံအရံ ရှိကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ မဟာဒီပေ၊

ကျွန်းကြီးတို့ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ စက္ကရတနဒေသိတေနေဝ၊ စကြာရတနာသည် ညွှန်ပြအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ မဂ္ဂေန၊ ကောင်းကင်လမ်းဖြင့်။ ယထာနုက္ကမံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ အတ္တနော၊ ၎င်း။ ရုဇဇာနိံ၊ မင်းနေပြည်သို့။ ပစ္စာဂစ္ဆတိ၊ ပြန်လာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တံ စက္ကရတနံ၊ သည်။ အန္တေပုရဒ္ဒါရံ၊ နန်းတော်အတွင်း တံခါးပေါက်ကို။ သောဘယ-မာနံ၊ တင့်တယ်စေသည်။ ဟုတွာ။ တိဋ္ဌတိ၊ ပြီ။

ပန၊ ဆက်။ တသ္မိံ စက္ကရတနေ၊ သည်။ ဝေံ၊ သို့။ ပတိဋ္ဌိတေ၊ တည်လတ်သော်။ ရုဇန္တေပုရေ၊ နန်းတော်အတွင်း၌။ ဥက္ကာဟိ ဝါ၊ မီးရှူးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒီပိကာဟိ ဝါ၊ ဆီမီးတိုင်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကိဉ္ဇိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ ကရဏိယံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ န ဟောတိ၊ မရှိ။ စက္ကရတနောဘာသောယေဝ၊ စကြာရတနာရောင် သည်သာလျှင်။ ရတ္ထိံ ။ ၌။ အန္တကာရံ၊ အမိုက်အမှောင်ကို။ ဝိမမတိယေဝ၊ ပယ်ဖျောက်နိုင်သည်သာ။ ပန၊ ဆက်။ ယေ၊ အကြင် လူတို့သည်။ အန္တကာရတ္ထိကာ၊ အမှောင်ဖြင့် အလိုရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ တေသိ၊ ထိုလူတို့၏။ အန္တကာရမေဝ၊ အမှောင်သည်သာ။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ မဟာသုဒဿနဿာပိ၊ ၎င်းလည်း။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဧတံ၊ ဤ အစီအရင်သည်။ တထေဝ၊ ထိုအတူပင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေန၊ ကြောင့်။ “ဒက္ခိဏံ။ပ။ပါတုရဟောသိ”တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ဟတ္ထိရတနာအဖွင့်

ဝေံ၊ ဤသို့။ ပါတုဘူတစက္ကရတနဿေဝ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီးသော စကြာရတနာ-ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ စက္ကဝတ္ထိနော၊ စက္ကဝတ်မင်း၏။ အမစွာ၊ တို့သည်။ ပကတိမဂ်လဟတ္ထိဋ္ဌာနံ၊ ပကတိမဂ်လာ-ဆင်တော် တည်ရာအရပ်ကို။ သမံ၊ ညီညွတ်အောင်လည်းကောင်း။ သုစိဘူမိဘာဂံ၊ စင်ကြယ်သော မြေအဖို့ရှိအောင်လည်းကောင်း။ ကာရေတွာ၊ ပြုလုပ်စေ၍။ ဟရိစန္ဒနာဒီပိ၊ စန္ဒကူး-ရှေ့ အစရှိကုန်သော။ သုရဘိဂန္ဓေဟိ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိသော နံ့သာတို့ဖြင့်။ ဥပလိမ္မာဓပတွာ၊ လိမ်းကျံစေ၍။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝိစိတ္တဝဏ္ဏသုရဘိကုသုမသမောကိဏ္ဏိ၊ အထူးသဖြင့် ဆန်းကြယ်သော အဆင်းရှိသော ကောင်းသောအနံ့ရှိသောပန်းတို့ဖြင့် ရောပြုမိအောင်လည်းကောင်း။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ သုဝဏ္ဏတာရကာနံ၊ ရှေ့ကြယ်တို့၏။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ သမောသရိတမနုညကုသုမဒါမပဋိမဏ္ဍိတဝိတာနံ၊ ကောင်းစွာ

တွဲလျားကျသော စိတ်ကိုနှစ်သက်စေနိုင်သော ပန်းဆိုင်တို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော မျက်နှာကြက်ရှိအောင်လည်းကောင်း။ ဒေဝဝိမာနံ ဝိယ၊ နတ်ဗိမာန်ကဲ့သို့။ အဘိသင်္ခရိတွာ၊ ပြုပြင်စီမံပြီး၍။ “ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ဝေ-ရူပဿ နာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသည် မည်သော။ ဟတ္ထိရတနဿ၊ ဆင်ရတနာ၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ စိန္တေထ၊ ကြံတော်မူပါကုန်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ သံတော်ဦးတင်ကြကုန်၏။

သော၊ ထို စက္ကဝတ်မင်းသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဖြင့်သာ။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။ ဒတွာ၊ လှူပြီး၍လည်းကောင်း။ သီလာနိ၊ တို့ကို။ သမာဒါယ စ၊ ကောင်းစွာ ယူ၍လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဆောက်တည်၍လည်းကောင်း။ တံ ပုညသမ္ပတ္တိံ၊ ထိုကောင်းမှု၏ ပြည့်စုံပုံကို။ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်လျက်။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထို စက္ကဝတ်မင်း၏။ ပုညာနုဘာဝစောဒိတော၊ ကောင်းမှု၏ အာနုဘော်သည် တိုက်တွန်းအပ်သည်။ (ဟုတွာ။) ဆဒ္ဒန္တကုလာ ဝါ၊ ဆဒ္ဒန်ဆင်မျိုးမှသော်လည်းကောင်း။ ဥပေါသထကုလာ ဝါ၊ ဥပေါသထ-ဆင်းမျိုးမှသော်လည်းကောင်း။ တံ သက္ကာရဝိသေသံ၊ ထို ပူဇော် အထူးကို။ အနုဘဝိ-တုကာမော၊ ခံစားခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ (ဟုတွာ။) တရုဏရဝိမဏ္ဍလာ-ဘိရတ္တစရဏဂီဝါ၊ မုခပဋိမဏ္ဍိတဝိသုဒ္ဓသေတသရိရော၊ တက်သစ်စ နေ၏ အပိုင်းကဲ့သို့ နီသော ခြေ၊ နီသော လည်၊ နီသော ခံတွင်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော အထူးသဖြင့် သန်ရှင်း စင်ကြယ်သော ဖြူသောကိုယ်ရှိသော။ သတ္တပတိဋ္ဌော၊ မြေ၌ ထိသော ခုနစ်ပါးသော ကိုယ်အင်္ဂါတို့ဖြင့် တည်နေသော။ [သတ္တပတိဋ္ဌောတိ ဘူမိဖုသနကေဟိ ဝါလမိ၊ ဝရင်္ဂံ၊ (အင်္ဂါဇာတ်။) ဟတ္ထော (နှာမောင်း။) တိ ဣမေဟိ စ တိဟိ၊ စတူဟိ ပါဒေဟိ-စာတိ သတ္တဟိ အဝယဝေဟိ ပတိဋ္ဌိဟတ္တာ သတ္တပတိဋ္ဌော။-ဋီကာ။] သုသဏ္ဍိတအင်္ဂပစ္စင်္ဂသန္နိဝေသော၊ ကောင်းစွာ တည်သော အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏ စုဝေးတည်နေရာဖြစ်သော။ ဝိကသိတရတ္ထပဒုမစာရူပေါက္ခရာ၊ ပွင့်သော ပဒုမ္မာကြာပန်း၏ တင့်တယ်ခြင်းနှင့်တူသော တင့်တယ်သော မျက်နှာရှိသော။ [ဤနေရာ၌ “ပေါက္ခရာ” သဒ္ဓါ မျက်နှာအနက်ဟော-တည်း။] ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးရှိသော။ ယောဂီ ဝိယ၊ ယောဂီ - ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကဲ့သို့။ ဝေဟာသဂမနသမတ္ထော၊ ကောင်းကင်ဝယ် သွားခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သော။ မနောသိလာစုဏ္ဏရူပိတပရိယန္တော ဝိယ၊ ဆေးဒန်းမြင်းသီလာမှုန်ဖြင့် တပ်စွဲစေအပ်သော အပိုင်းအခြားရှိသော။ ရဇတပဗ္ဗတော ဝိယ၊ ငွေတောင်သည်

ကဲ့သို့။ ဟတ္ထိသေဋ္ဌော၊ ဆင်မြတ်ရတနာသည်။ အာဂန္ဓာ၊ ရှိ။ တသ္မိ-
ပဒေသေ၊ ထို မင်္ဂလာဆင်ထားရာ အရပ်၌။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။

သော၊ ထိုဆင်ပျံတော်သည်။ ဆန္ဒန္တကုလား၊ ဆန္ဒန်ဆင်မျိုးမှ။ အာဂစ္ဆန္တော၊
လာလတ်သော်။ သဗ္ဗကနိဋ္ဌော၊ အလုံးစုံသော ဆင်တို့အောက် ငယ်သည်။
(ဟုတွာ။) အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ဥပေါသထကုလား၊ မှ။ အာဂစ္ဆန္တော၊
လတ်သော်။ သဗ္ဗဇေဋ္ဌော၊ အလုံးစုံသော ဆင်တို့ထက် ကြီးသည်။ (ဟုတွာ။
အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။) ပါဠိယံ ပန၊ ပါဠိတော်၌ကား။ ဥပေါသထော နာဂ-
ရာဇာဗ္ဗစေတံ၊ ဟူ၍သာ။ အာဂတံ၊ ပြီ။ နာဂရာဇာ နာမ၊ ဆင်မင်းမည်
သည်။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အပရိဘောဂေါ၊ အသုံး
အဆောင်မဟုတ်သည်။ (ဟောတိ။) သဗ္ဗကနိဋ္ဌော၊ အလုံးစုံသော ဆင်တို့
အောက် ငယ်သောဆင်သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌ-
ကထာသု၊ ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ သွာယံ (သော အယံ)၊
ထို ဆင်ပျံတော်သည်။ ပူရိတစက္ကဝတ္တိဝတ္တာနံ၊ ပြည့်စေအပ်ပြီးသော စက္က
ဝတ်မင်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်ရှိကုန်သော။ စက္ကဝတ္တိနံ၊ စက္ကဝတ်မင်းတို့၏။ ဝုတ္တ-
နယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ စိန္တယန္တာနံ၊ ကြံကုန်စဉ်။
အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ပန၊ အထူးကား။ မဟာသုဒဿနဿ၊ မဟာသုဒဿန-
မင်း၏။ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်။ (အထူးမကြပ်သာလျှင်။) ပကတိ-
မင်္ဂလာဟတ္ထိဋ္ဌာနံ၊ ပကတိသော မင်္ဂလာဆင်တော်ထားရာ အရပ်ကို။ အာဂန္ဓာ၊
ရှိ။ တံ ဟတ္ထိံ၊ ထို မင်္ဂလာဆင်တော်ကို။ အပနေတွာ၊ ဖယ်ရှား၍။
တတ္ထ၊ ထို မင်္ဂလာဆင်၏တည်ရာအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။ တေန၊
ကြောင့်။ “ပုန စ ပရံ အာနန္ဒ။ ပ။ နာဂရာဇာ” တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝတာ။)
ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ပန၊ ဆက်။ ဝေ၊ သို့။ ပါတုဘူတံ၊ ထင်ရှားဖြစ်သော။ တံ ဟတ္ထိ-
ရတနံ၊ ထို ဆင်ရတနာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍။ ဟတ္ထိဂေါပကာဒယော၊
ဆင်ထိန်း အစရှိသူတို့သည်။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌော၊ ရှင်လန်း နှစ်သက်ကုန်သည်။
(ဟုတွာ။) ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ ရညော၊ အား။ အာရော-
စေန္တိ၊ သံတော်ဦး တင်ကြကုန်၏။ ရာဇာ၊ သည်။ တုရိတတုရိတော၊
အလွန်လျင်မြန်သည်။ (ဟုတွာ။) အာဂန္ဓာ၊ ရှိ။ တံ၊ ထို ဆင်ရတနာကို။
ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍။ ပသန္တစိတ္တော၊ ကြည်လင်သော စိတ်ရှိသည်။ (ဟုတွာ။)
“ဟတ္ထိယာနံ၊ ဆင်ရတနာ ယာဉ်သည်။ ဒမထံ၊ ဆိုးမအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။
ဝါ၊ ယဉ်ကျေးခြင်းသို့။ သစေ ဥပေယျံ၊ အကယ်၍ ကပ်ရောက်ပါမူကား။

ဘဒ္ဒကံ ဝတ ဘော၊ ကောင်းလေစွ-ဪ။” ဣတိ၊ သို့။ စိန္တယန္တော၊ ကြံလျက်။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ပသာရေတိ၊ ဆန့်တန်း၏။ အထ၊ ဆန့်တန်းရာ ထိုအခါ၌။ သော၊ ထိုဆင်ရတနာသည်။ သရဓေနုဝစ္ဆကော-ဝိယ၊ အိမ်၌ နွားမကြီး၏ သားကလေးကဲ့သို့။ ကဏ္ဏေ၊ နားတို့ကို။ ဩလမ္ပိတွာ၊ တွဲလျားချ၍။ သူရတဘာဝံ၊ ကောင်းသောအမှု၌ မွေ့လျော်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြုလျက်။ ရုဇာနံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကံမတိ၊ ချဉ်းကပ်၏။

ရာဇာ၊ သည်။ တံ၊ ထိုဆင်ရတနာကို။ အာရောဟိတုကာမော၊ တက်စီးခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ၊ တက်စီးလိုရာ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုစက္ကဝတ်မင်း၏။ ပရိဇနာ၊ အခြွေအရံ လူတို့သည်။ အဓိပ္ပာယံ၊ မင်း၏အလိုကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ တံ၊ ဟတ္ထိရတနံ၊ ကို။ သုဝဏ္ဏဒ္ဓဇံ၊ ရွှေအလံ ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏာလင်္ကာရံ၊ ရွှေတန်ဆာ ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ ဟေမဇာလပဋိစ္စန္ဒံ၊ ရွှေကုန်ရက်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ကိုလည်းကောင်း။ ကတွာ၊ ၍။ ဥပနေန္တိ၊ အနီးသို့ ဆောင်ကြကုန်၏။ ရာဇာ၊ သည်။ တံ၊ ထိုဆင်ရတနာကို။ အနိသိဒါပေတွာဝ၊ မတုပ်လပ်စေပဲသာ။ သတ္တရတနမယာယ၊ ခုနစ်ပါးသော ရတနာဖြင့် ပြီးသော။ နိဿေဏိယာ၊ လှေကားဖြင့်။ အာရုယျ၊ တက်၍။ အာကာသဂမနနိန္ဒ-စိတ္တော၊ ကောင်းကင်သို့ သွားခြင်း၌ ညွတ်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထို စက္ကဝတ်မင်း၏။ စိတ္တုပ္ပါဒေနေဝ၊ စိတ် ဖြစ်သည်နှင့်သာလျှင်။ သဟ၊ တပြိုင်နက်။ သော နာဂရာဇာ၊ ထိုဆင်မင်းသည်။ ရုဇာပံသော-ဝိယ၊ ဟင်္သာမင်းသည်ကဲ့သို့။ ဣန္ဒြနိလမဏိပုဘာဇာလံ၊ ဣန္ဒြနိလာ-ပတ္တမြားရောင် တည်းဟူသောဇာကုန်ရက် ရှိသော။ နီလဂဂနတလံ၊ ညိုသော ကောင်းကင်အပြင်သို့။ အဘိလဿံတိ၊ ရှေးရှုပုံသွား၏။

တတော၊ ထိုမှ၊ နောက်၌။ စက္ကစာရိကာယ၊ စကြာရတနာ၏ လည်ခြင်း၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်ပင်။ သကလရာဇပရိသာ၊ အလုံးစုံသောစက္ကဝတ်မင်း၏ ပရိသတ်သည်။ (နီလဂဂနတလံ၊ သို့။ အဘိလဿံတိ၊ ၏။) ဣတိ၊ သို့။ သ ပရိသော၊ ပရိသတ်နှင့် တကွဖြစ်သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အန္တောပါတရာသေ ယေဝ၊ နံနက်စာ စားရာကာလ၏ အတွင်း၌ပင်။ သကလပထဝီ၊ ဇမ္ဗူဒိပ် ပဓာနရှိသော အလုံးစုံသော မြေကို။ [သကလဇမ္ဗူဒိပ်သညိတပထဝီ - ဇူကာ။] အနု သံယာယိတွာ၊ အစဉ်အတိုင်း လှည့်လည်၍။ ရာဇဓာနံ၊ မင်းနေပြည်တော်သို့။ ပစ္စာဂစ္ဆတိ၊ ပြန်လာ၏။ စက္ကဝတ္တိနော၊

စက္ကဝတ်မင်း၏။ ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကံ၊ ဤသို့ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော။ ဝါ၊ သို့က
လောက် ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော။ ဟတ္ထိရတနံ၊ သည်။ ဟောတိ။ မဟာ
သုဒဿနဿာပိ၊ ၎င်းလည်း။ တာဒိသမေဝ၊ ထိုကဲ့သို့ရှိအပ်သော ဆင်ရတနာ
သည်ပင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေန၊ ကြောင့်။ “ဒိသ္မာ၊ ရညော။ ပ။
ပါတုရဟောသိ” တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ။

အဿရတနာအဖွင့်

၂၄၇။ ပန၊ ကား။ ဧဝံ၊ သို့။ ပါတုဘူတဟတ္ထိရတနဿ၊ ထင်ရှား
ဖြစ်ပြီးသော ဆင်ရတနာရှိသော။ စက္ကဝတ္တိနော၊ ၎င်း။ အမစ္စာ၊ တို့သည်။
ပကတိမင်္ဂလအဿဋ္ဌာနံ၊ ပကတိမင်္ဂလာ-မြင်းတော်တည်ရာ အရပ်ကို။ သုစိ-
သမတလံ၊ စင်ကြယ်သော ညီညွတ်သော အပြင်ရှိသည်ကို။ ကာရေတွာ၊
ပြုစေပြီး၍လည်းကောင်း။ အလက်ရိတွာ စ၊ တန်ဆာဆင်ပြီး၍လည်းကောင်း။
ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်ပင်။ (ဟတ္ထိရတနာ-၌ ဆိုခဲ့သောနည်းဖြင့်ပင်။)
ရညော၊ ၎င်း။ တဿံ၊ ထို မြင်းရတနာ၏။ အာဂမနစိန္တနတ္ထံ၊ လာခြင်းကို
ကြံစည်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ဇနေန္တိ၊ ဖြစ်စေကြ
ကုန်၏။ သော၊ ထို စက္ကဝတ်မင်းသည်။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ဖြင့်ပင်။ ကတ-
ဒါနမာနနသက္ကာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော အလှူပေးခြင်း၊ မြတ်နိုးခြင်း၊
ကောင်းစွာပြုခြင်း-ရှိသည်။ (ဟုတွာ စ၊ ၍လည်းကောင်း။) သမာဒိန္နသိဗဗ္ဗ-
တော၊ ဆောက်တည်အပ်သော သီလအကျင့်ရှိသည်။ (ဟုတွာ စ၊ ၍
လည်းကောင်း။) ပါသာဒတလေ၊ ပြာသာဒ်အပြင်၌။ သုခနိသိန္နော၊ ချမ်း
သာစွာထိုင်လျက်။ ပုညသမ္ပတ္တိံ၊ ကောင်းမှု၏ ပြည့်စုံပုံကို။ သမနုဿရတိ၊
အောက်မေ့၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထို စက္ကဝတ်မင်း၏။ ပုညာနုဘာဝစောဒိ-
တော၊ ကောင်းမှု၏အာနုဘော်သည် တိုက်တွန်းအပ်သည်။ (ဟုတွာ။)
သိန္ဓဝကုလတော၊ သိန္ဓောမြင်းမျိုးမှ။ ဝိဇ္ဇုလတာဝိနဒ္ဒသရဒကာလသေတ-
ဝလာဟကရာသိသဿိရိကော၊ လျှပ်စစ်နှယ်တို့ဖြင့် မြွေးယှက်အပ်သော သရဒ-
အခါ၌ ဖြူသောတိမ်တိုက်အစု၏ အသရေနှင့်တူသော အသရေရှိသော။
ရတ္တပါဒေါ၊ နိုသောခြေရှိသော။ ရတ္တတုဏ္ဍော၊ နိုသောနှုတ်သီးရှိသော။
စန္ဒပွဘာပုဉ္ဇသဒိသသုဒ္ဓသိနိဒ္ဓဗနသံဟတသရိရော၊ လ-၏အရောင်အစုနှင့်တူ
သော စင်ကြယ်သော ညက်ညောသော တခဲနက် ပေါင်းစုအပ်သော
ကိုယ်ရှိသော။ ကာကဂီဝါ ဝိယ၊ ကျီး၏လည်ပင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း။

ဣန္ဒြိယမဏိ ဝိယ စ၊ ဣန္ဒြိယာ-ပတ္တမြားညိုကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ကာဠ-
 ဝဏ္ဏေန၊ မည်းနက်သော အဆင်းရှိသော။ သီသေန၊ ဦးခေါင်းနှင့်။ သမန္နာ-
 ဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကာဠသီသော၊ မည်းနက်သော
 ဦးခေါင်းရှိသော။ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ။ ကပေတု၊ ဖြတ်၍။ ဌပိတေဟိ
 ဝိယ၊ ထားအပ်ကုန်သကဲ့သို့။ မုဉ္ဇသဒိသေဟိ၊ ဖြူဆံ့မြက်နှင့်တူကုန်သော။
 သဏှဝဋ္ဋဥဇုဂတေဟိ၊ သိမ်မွေ့သော လုံးသော ပြောင့်သောဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်
 သော။ ဧကသေဟိ၊ ဆံတို့နှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 မုဉ္ဇဧကသော၊ ဖြူဆံ့မြက်နှင့်တူသော ဆံရှိသော။ ဝေဟာသင်္ဂမော၊ ကောင်း
 ကင်၌သွားနိုင်သော။ ဝလာဟကော နာမ၊ ဝလာဟက-မည်သော။ အဿ-
 ရာဇာ၊ မြင်းမင်းသည်။ အာဂန္ဓာ၊ ရှိ။ တသ္မိံ ဌာနေ၊ မင်္ဂလာမြင်းတော်
 တည်ရာ ထိုအရပ်၌။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ မဟာသုဒဿနဿ၊
 -မင်းဖို့။ သေ(သော)၊ ဤ မြင်းရတနာသည်။ ဟတ္ထိရတနံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။
 အာဂတော၊ ပြီ။ သေသံ၊ ကြွင်းသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော အစီအရင်
 ကို။ ဟတ္ထိရတနေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဖြင့်ပင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။
 ဝေရူပံ၊ သော။ အဿရတနံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဘဂဝါ၊ သည်။
 “ပုန စ ပရ”န္တိအာဒိံ၊ အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ ပြီ။

မဏိရတနာအဖွင့်

၂၄၇။ ပန၊ ကား။ ဝေ၊ သို့။ ပါတုဘူတအဿရတနဿ၊ ထင်ရှား
 ဖြစ်ပြီးသော မြင်းရတနာရှိသော။ စက္ကဝတ္ထိနော၊ သော။ ရညော၊ ၏။
 စတုဟတ္တာယာမံ၊ လေးတောင်အလျားရှိသော။ သကဋ္ဌနာဘိသမပရိဏာဟံ၊
 လှည်းပုံတောင်းနှင့်ညီမျှသော လုံးပတ်ရှိသော။ ဥဘောသု၊ ကုန်သော။
 အန္ဓေသု၊ အစွန်တို့၌။ [အန္ဓေသုတိ ဟေဋ္ဌာ၊ ဥပရိ စာတိ ဒွိသု အန္ဓေသု။-
 ဒွိကာ။] ကဏ္ဍိကပရိယန္တတော၊ ရွှေပဒုမ္မာကြာပွင့်တို့၏ ကြာချက်အဆုံးအပိုင်း
 အခြားမှ။ [ကဏ္ဍိကပရိယန္တတောတိ ဒွိန္ဒူ ကဋ္ဌနပဒုမာနံ ကဏ္ဍိကာယ ပရိ-
 ယန္တတော။-ဒွိကာ။] ဝိနိဂ္ဂတေဟိ၊ ထွက်ကုန်သော။ သုပရိသုဒ္ဓမုတ္တာ-
 ကလာပေဟိ၊ အလွန်စင်ကြယ်သော ပုလဲအပေါင်းရှိကုန်သော။ ဒွိဟိ၊ နှစ်ပွင့်
 ကုန်သော။ ကဋ္ဌနပဒုမေဟိ၊ ရွှေပဒုမ္မာကြာတို့ဖြင့်။ အလင်္ကံတံ၊ တန်ဆာဆင်
 အပ်သော။ စတုရာသီတိမဏိသဟဿပရိဝါရံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော
 ပတ္တမြားအခြံအရံရှိသော။ တာရာဂဏပရိဝုတဿ၊ တာရာအပေါင်းတို့သည်
 ခြံရံအပ်သော။ ပုဏ္ဏစန္ဒဿ၊ လပြည့်ဝန်း၏။ သိရိံ၊ အသရေကို။ ဖရမာနံ

ဝိယ၊ ဖြန့်သကဲ့သို့။ (လွမ်းမိုးသကဲ့သို့။) ဝေပုလ္လပဗ္ဗတတော၊ ဝေပုလ္လ-
တောင်မှာ၊ မဏိရတနံ၊ ပတ္တမြားရတနာသည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။

ဝေ၊ သို့။ အာဂတဿ၊ ရောက်လာသော။ မုတ္တာဇာလကေ၊ ပုလဲကွန်
ရက်၌။ ဌပေတွာ၊ ၍။ [မုတ္တာဇာလကေ ဌပေတွာတီ သုဝိသုဒ္ဓေ မုတ္တမယေ
ဇာလကေ ပတိဋ္ဌာပေတွာ။-ဋီကာ။] ဝေဠုပရမ္မဗုဒ္ဓ၊ ဝါးအဆက်ဆက်
ဖြင့်။ သဠိယတ္ထပုမာဏံ၊ အတောင်ခြောက်ဆယ် ပမာဏ-ရှိသော။ အာ-
ကာသံ၊ သို့။ အာရောပိတဿ၊ တင်အပ်သော။ တဿ၊ ထို ပတ္တမြားရတနာ၏။
(အာဘာ-၌ စပ်။) ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အဖို့၌။ သမန္တာ၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌။
ယောဇနပုမာဏံ၊ တယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဩကာသံ၊ အရပ်သို့။
အာဘာ၊ အရောင်သည်။ ဖရတိ၊ ဖြန့်၏။ ယာယ၊ ယင်း အရောင်ဖြင့်။
သဗ္ဗေ၊ သော။ သော ဩကာသော၊ ထို အရပ်သည်။ အရူဏဂ္ဂမန-
ဝေလာ ဝိယ၊ အရုဏ်တက်ရာ အခါသည်ကဲ့သို့။ သဉ္ဇာတာလောကော၊
ကောင်းစွာဖြစ်သော အရောင်အလင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ တတော၊ကြောင့်။
(ထိုသို့ တယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသော အလုံးစုံသောအရပ်သည် အရုဏ်
တတ်ရာအခါကဲ့သို့ ကောင်းစွာဖြစ်သော အရောင်အလင်း၏ ဖြစ်ခြင်း
ကြောင့်။) ကဿကာ၊ လယ်လုပ်သူတို့သည်။ ကသိကမ္ပံ၊ လယ်ထွန်မှုကို လည်း
ကောင်း။ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်။ အာပဏ္ဍဝ္ဋါဉ္ဇနံ၊ ဈေးတံခါးကို ဖွင့်
ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ တေ တေ သိပ္ပိနော၊ ထိုထို အတတ်သည်တို့သည်။
တံ တံ ကမ္ပံ၊ ထိုထိုအလုပ်ကိုလည်းကောင်း။ ပယောဇေန္တိ၊ ယှဉ်စေကြ
ကုန်၏။ ဒီဝါတိ၊ နေ့အခါဟူ၍။ မညမာနာ၊ မှတ်ထင်ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ။)
မဟာသုဒဿနဿာပိ၊ ၎င်းလည်း။ တံ သဗ္ဗံ၊ သည်။ တထေဝ၊ ပင်။
အဟောသိ၊ တေန၊ ကြောင့်။ “ပုန စ ပရံ အာနန္ဒ။ပ။ မဏိရတနံ ပါတု-
ရဟောသိ” တိ၊ ဟူ၍ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ဣတ္ထိရတနာအဖွင့်

၂၄၉။ ပန၊ ကား။ ဝေ၊ သို့။ ပါတုဘူတမဏိရတနဿ၊ ထင်ရှား ဖြစ်
ပြီးသော ပတ္တမြားရတနာရှိသော။ စက္ကဝတ္တိနော၊ ၎င်း။ ဝိသယသုခဝိသေ-
သဿ၊ အာရုံကိုခံစားသော သုခ-အထူး၏။ ဝိသေသကာရဏံ၊ ထူးသော
အကြောင်းဖြစ်သော။ ဣတ္ထိရတနံ၊ မိဖုရားရတနာသည်။ ပါတုဘဝတိ၊ ၎င်း။
ဟိ၊ မှန်၏။ အဿ၊ ထို စက္ကဝတ်မင်း၏။ မဒ္ဒရာဇက္ခလတော ဝါ၊ မဒ္ဒရာဇ်မျိုးမှ
သော်လည်း။ အဂ္ဂမဟေသိ၊ မြတ်သော(ဖုရားကို။ ဝါ၊ မိဖုရားခေါင်ကို။

အာနေန္တိ၊ ဆောင်ယူကြကုန်၏။ ဥတ္တရကုရုတော ဝါ၊ မြောက်ကျွန်းမှသော်လည်း။ ပုညာနုဘာဝေန၊ စက္ကဝတ်မင်း ကောင်းမွန် တန်ခိုးအာနုဘော်ကြောင့်။ [ပုညာနုဘာဝေနာတိ စက္ကဝတ္တိရညော ပုညတေဇေန။=ဋီကာ။] သယံ၊ အလိုလို။ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လာ၏။ ပန၊ ဆက်။ အဿာ၊ ထို မိဖုရားရတနာ၏။ အဝသေသာ၊ ကြွင်းသော။ သမ္ပတ္တိ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ “ပုန စ ပရံ အာနန္ဒ။ပ။ဒဿနီယာ”တိ အာဒိနာ-အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ပါဠိယံ ယေဝ၊ ပါဠိတော်၌ပင်။ အာဂတာ၊ တိုက်ရိုက်လာပြီ။

တတ္ထ၊ ထို အဘိရူပါ ဒဿနီယာ-အစရှိသော ပါဠိရပ်၌။ သဏ္ဌာန-ပါရိပူရိယာ၊ လက် ခြေ-စသော ပုံသဏ္ဌာန်၏ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ အဿာ၊ ထို မိဖုရားရတနာ၏။ အဓိကံ၊ လွန်ကဲသော။ ရူပံ၊ ပုံသဏ္ဌာန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) [ရူပန္တိ သရိရံ “ရူပန္နော သင်္ခံ ဂစ္ဆတိ”တိ-အာဒိသု ဝိယ။-ဋီကာ။] ဣတိ၊ ကြောင့်။ (သာ၊ သည်။) အဘိရူပါ၊ မည်၏။ ဒိဿမာနာဝ၊ ကြည့်ရှုအပ်သော်သာ။ စက္ခုနိ၊ တို့ကို။ ပိဏယတိ၊ ပျို့စေနိုင်၏။ ဝါ၊ နှစ်သက်စေနိုင်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အညံ၊ သော။ ကိစ္စဝိက္ခေပံ၊ ကိစ္စ၌ပျံ့လွင့်ခြင်းကို။ ဟိတုာပိ၊ စွန့်၍လည်း။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကြည့်ရှုထိုက်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဒဿနီယာ၊ မည်၏။ ဒိဿမာနာဝ၊ ကြည့်ရှုအပ်သော်သာ။ သောမနဿဝသေန၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပသာဒေတိ၊ ကြည်လင်စေနိုင်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ပါသာဒိကာ၊ မည်၏။ ပရမာယာတိ၊ ကား။ ဝေံ၊ သို့။ ပသာဒါဝဟတ္တာ၊ ကြည်လင်ခြင်းကို ဆောင်နိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥတ္တမာယ၊ မြတ်သော။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယာတိ၊ ကား။ ဝဏ္ဏသုန္ဓရတာယ၊ အဆင်း၏ ကောင်းသည်၏အဖြစ်နှင့်။ သမန္နာဂတာတိ၊ ကား။ ဥပေတာ၊ ပြည့်စုံ၏။

ဝါ၊ တနည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာတိဒိဗာ၊ အလွန်လည်း မမြင့်သည်။ နာတိရဿာ၊ အလွန်လည်း မနိမ့်သည်။ (ဟောတိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။) အဘိရူပါ၊ လွန်ကဲသောအဆင်းရှိ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာတိ-ကိသာ၊ အလွန်လည်း မပိန်သည်။ နာတိထူလာ၊ အလွန်လည်း မဝသည်။ (ဟောတိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။) ဒဿနီယာ၊ ကြည့်ရှုသင့် ကြည့်ရှုထိုက်၏။ ဝါ၊ ရှုချင့်စဖွယ် တင့်တယ်၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာတိကာဋီကာ၊ အလွန်လည်း မမည်းသည်။ -နာစောဒါတာ၊ အလွန်လည်း မဖြူသည်။ (ဟောတိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။) ပါသာဒိကာ၊ စိတ်၏ ကြည်လင်ခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ မာနုသိဝဏ္ဏံ၊ လှည့်ဖြစ်သော အဆင်းကို။

အတိက္ကန္တာ၊ လွန်သည်။ ဒိဗ္ဗဝဏ္ဏံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော အဆင်းသို့။ အပတ္တာ၊ မရောက်တတ်သည်။ (ဟောတိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။) ပရမာယ၊ မြတ်သော။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရာတယ၊ အဆင်း၏ ကောင်းသည်၏အဖြစ်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဟိ၊ မှန်။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ ဝဏ္ဏာဘာ၊ အဆင်းအရောင်သည်။ ဗဟိ၊ အပြင်၌။ န နိစ္ဆရတိ၊ မထွက်။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ (ဝဏ္ဏာဘာ) ပန၊ သည်ကား။ အတိဒ္ဓရမ္ပိ၊ အလွန်ဝေးသော အရပ်သို့လည်း။ နိစ္ဆရတိ၊ ထွက်၏။ ပန၊ ဆက်။ တဿာ၊ ထို မိဖုရားရတနာ၏။ ဒွါဒသဟတ္ထပ္ပမာဏံ၊ တဆယ်နှစ်တောင် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ပဒေသံ၊ အရပ်ကို။ သရီရာဘာ၊ ကိုယ်ရောင်သည်။ ဩဘာသတိ၊ ထွန်းလင်း၏။

စ၊ ဆက်။ နာတိဒီဃာဒီသု၊ နာတိဒီဃာ-အစရှိသော ပုဒ်တို့တွင်။ အဿာ၊ ထို မိဖုရားရတနာ၏။ ပဌမယုဂဋ္ဌေန၊ ပထမ-အစုံဖြင့်။ (နာတိ-ဒီဃာ နာတိရဿာ-ဟူသော ပထမ-အစုံဖြင့်။) အာရောဟသမ္ပတ္တိ၊ အရပ်အမောင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ (ဝုတ္တာ၊ ပြီ။) ဒုတိယယုဂဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ (နာတိကိသာ နာတိထူလာ-ဟူသော ဒုတိယ-အစုံဖြင့်။) ပရိဏာဟသမ္ပတ္တိ၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ (ဝုတ္တာ၊ ပြီ။) တတိယယုဂဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ (နာတိကာဋီကာ နာစောဒါတာ-ဟူသော တတိယ-အစုံဖြင့်။) ဝဏ္ဏသမ္ပတ္တိ၊ အဆင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝုတ္တာ၊ ပြီ။

ဝါ၊ တနည်း။ ဆဟိ၊ ကုန်သော။ ဧတေဟိပိ၊ ဤ အစုံတို့ဖြင့်လည်း။ ကာယဝိပတ္တိယာ၊ ကိုယ်၏ ဖောက်ပြန်ခြင်း၏။ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းကို။ (ဝုတ္တာ၊ ပြီ။) အတိက္ကန္တာ မာနုသိဝဏ္ဏန္တိ ဣမိနာ၊ ဤပါ၌ဖြင့်။ ကာယသမ္ပတ္တိ၊ ကိုယ်၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝုတ္တာ၊ ပြီ။ တူလပိစုနော ဝါ ကပ္ပိသပိစုနော ဝါ တိ၊ ကား။ သပ္ပိမဏ္ဍေ၊ ထောပတ်ကြည့်၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ထပိတဿ၊ ထားအပ်သော။ သတဝါရဝိဟတဿ၊ အကြိမ်တရာ ဖတ်အပ်သော။ ဝါ၊ အကြိမ်တရာ ထုရိုက်အပ်သော။ တူလပိစုနော ဝါ၊ လဲအစု၏လည်းကောင်း။ ကပ္ပိသပိစုနော ဝါ၊ ဝါဂွမ်းအစု၏လည်းကောင်း။ [သတဝါရဝိဟတဿာတိ သတက္ကတ္တု ဝိဟတဿ၊ “သတဝါရဝိဟတဿာ”တိ စ ဣဒံ ကပ္ပိသပိစုဝသေန ဝုတ္တံ။ (ထို့ကြောင့် သတဝါရဝိဟတဿ-သည် ကပ္ပိသပိစုနော-၏ ဝိသေသန-တည်း။) တူလပိစုနော ပန ဝိဟနနမေဝ နုတ္တိ။-ဋီကာ။] သိတေတိ၊ ကား။ ရညော၊ ၏။ သီတကာလေ၊ အေးသော အခါ၌။ ဥဏှေတိ၊ ကား။ ရညော၊ ၏။ ဥဏှကာလေ၊ ပူသောအခါ၌။ စနုနဂန္ဓောတိ၊ ကား။ နိစ္စကာလမေဝ၊ အမြဲကာလပတ်လုံးသာ။ သု-

ပိသိတဿ၊ ကောင်းစွာကြိုက်အပ်သော။ အဘိနဝဿ၊ အသစ် ဖြစ်သော။ စတုဇ္ဇာတိသမာယောဇိတဿ၊ လေးမျိုးသော ဇာတ်ရှိသော နိဗ္ဗာတို့ဖြင့် ကောင်းစွာယှဉ်စပ်အပ်သော။ ဟရိစန္ဒနဿ၊ စန္ဒကူးရွှေ၏။ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ ကာယတော၊ ကိုယ်မှ။ ဝါယတိ၊ သင်းပျံ့၏။ ဝါ၊ မွှေး၏။ [ကုကံမ တဂရ တုရက္ခ ယဝနပုပ္ဖုနိ (ကုကံမံ၊ တောင်ဇလပ်၊ ကမ္မည်း၊ လေးညှင်းပန်းတို့။) စတုဇ္ဇာတိ။ “တမာလ တဂရတုရက္ခယဝနပုပ္ဖုနိ” (ပန်းညို၊ တောင်ဇလပ် ကမ္မည်း လေးညှင်းပန်းတို့။) ဣတိ အပရေ။-ဋီကာ။] ဥပ္ပလဂန္ဓော ဝါယတိတိ၊ ကား။ ဟသိတကထိတကာလေသု၊ ပြုံးရယ်ရာ အခါ စကားပြောရာ အခါတို့၌။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ တခံဏံ၊ ထိုခဏ၌။ ဝိကသိတဿ၊ ပွင့်ပြီးခါစ ဖြစ်သော။ နိလပ္ပလဿ ဣဝံ၊ ကြာညိုပန်း၏ကဲ့သို့။ အတိသုရဘိဂန္ဓော၊ အလွန်ကောင်းသော အနံ့သည်။ ဝါယတိ၏။ ဝါ၊ ၏။

ပန၊ ဆက်။ ဝေ၊ သို့။ ရူပသမ္ပဿဂန္ဓသမ္ပတ္တိယုတ္တယ၊ အဆင်း၏ ပြည့်စုံခြင်း၊ အတူ၏ပြည့်စုံခြင်း၊ အနံ့၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့် ယှဉ်သော။ အဿာ၊ ထို မိဖုရား၏။ သရီရသမ္ပတ္တိယုာ၊ ကိုယ်၏ပြည့်စုံခြင်းအား။ အနု ရူပံ၊ လျောက်ပတ်သော။ အာစာရံ၊ အကျင့်ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ တံ ခေါ် ပနာတိအာဒိ၊ ကို။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို တံ ခေါ် ပန-အစရှိသော စကားရပ်၌။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဒိသုာ၊ ရှိ။ နိသိန္ဒာ-သနတော၊ ထိုင်ရာနေရာမှ။ အဂ္ဂိဒဗ္ဗာ၊ ဝိယ၊ ထိုင်နေရာ၌ ဖြစ်သောမီးသည် လောင်အပ်သူကဲ့သို့။ [အဂ္ဂိဒဗ္ဗာဝိယာတိ အာသနဂတေန အဂ္ဂိနာ ဒဗ္ဗာ ဝိယ။-ဋီကာ။ (ဤဥပမာ-စကားဖြင့် မြန်မြန်ထ-သည်ဟု ပြသည်။) ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးစွာသာ။ ဥဋ္ဌာတိ၊ ထ-တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှေးဦးစွာ ထ-တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (သာ၊ သည်။) ပုပ္ဖုဋ္ဌာယိနိ၊ မည်၏။ တသ္မိံ၊ ထို စက္ကဝတ်မင်းသည်။ နိသိန္ဒေ၊ ထိုင်ပြီးလတ်သော်။ တဿ၊ ထိုစက္ကဝတ်မင်းကို။ တာလဝဏ္ဏေန၊ ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းဖြင့်။ ဗီဇနာဒိ-ကိစ္စံ၊ ယပ်ခတ်ပေးခြင်း အစရှိသော ကိစ္စကို။ ကတုာ၊ ရှိ။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ နိပတတိ၊ ကျရောက်တတ်၏။ နိသိဒတိ၊ ထိုင်တတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုသို့ နောက်မှထိုင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (သာ၊ သည်။) ပစ္ဆာ-နိပါတိနိ၊ မည်၏။

ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်။ တေ၊ အရှင်မင်းမြတ်ဖို့။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ကရောမိ၊ ပြုရပါမည်နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝါဇာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ကိံကာရံ၊ ပြုထိုက်သောအမှုကား အဘယ်ပါနည်း-ဟူသောစကားကို။ ပဋိဿာဝေတိ၊ ကြား

စေတတ်၏။ ဝါ၊ မေးတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုသို့ ပြုထိုက်သောအမှုကား အဘယ်
 ပါနည်း-ဟု မေးတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (သ၊ သည်။) ကိံ ကာရပဋိ-
 သာဝိနီ၊ မည်၏။ [တံ တံ အတ္တနာ ရညော ကာတဗ္ဗကိစ္စံ “ကိံ ကရောမိ” တိ
 ပုစ္ဆိတဗ္ဗတံယ ကိံ ကာရံ ပဋိသဝေတိတိ ကိံ ကာရပဋိသာဝိနီ။-ဋီကာ။]
 ရညော၊ ၏။ မနာပမေဝ၊ မြတ်နိုးဖွယ်ကိုသာ။ စရတိ၊ ကျင့်တတ်၏။
 ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုသို့ မြတ်နိုးဖွယ်ကိုသာ ပြုကျင့်တတ်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်။ (သ၊ သည်။) မနာပစာရိနီ၊ မည်၏။ ယံ၊ အကြင်
 စကားကို။ ရညော၊ သည်။ ပိယံ၊ ချစ်အပ်၏။ တဒေဝ၊ ထိုစကားကိုသာ။
 ဝဒတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ထိုသို့ ချစ်အပ်သောစကားကိုသာ ပြောဆိုတတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ (သ၊ သည်။) ပိယဝါဒီနီ၊ မည်၏။

ဣဒါနိ၊ ဌံ။ “အဿာ၊ ၏။ သော အာစာရော၊ ထိုအကျင့်သည်။
 ဘာဝဝိသုဒ္ဓိယာဝ၊ ပင်ကိုသဘော၏ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်းကြောင့်သာ။
 (ဟောတိ၊ ၏။) သာဠေယျေန၊ ကောက်ကျစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ န၊
 မဟုတ်။” ဣတိ၊ ဤအနက်ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ တံ၊ ခေါ် ပနာတိအာဒိံ၊
 ကို။ (ဘဝဝါ။) အာဟ၊ ပြီ။ [မာတုဂါမော နာမ ယေဘုယျေန သဋ္ဌဇာတိ-
 ကော၊ (မာတုဂါမ-မည်သည် များသောအားဖြင့် ဟန်လုပ်တတ်၏။) ဣတ္ထိ-
 ရတနဿ ပန တံ နတ္ထိတိ ဒဿေတုံ “သွာဿာ” တိအာဒိ ဝုတ္တံ။-ဋီကာ။]
 တတ္ထ၊ ထို တံ ခေါ် ပန-အစရှိသော စကားရပ်၌။ နော အတိရေတိ၊ ကား။
 အတိက္ကမိတွာ၊ ကျော်လွန်၍။ န စရိ၊ မကျင့်။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ထပေတွာ၊
 ၍။ အညံ၊ သော။ ပုရိသံ၊ ကို။ စိတ္တေနပိ၊ စိတ်ဖြင့်သော်မှလည်း။ န
 ပတ္တေတိ၊ မတောင့်တ။ ဣတိ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဝါ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထို အဆင်းဂုဏ် အကျင့်ဂုဏ်တို့တွင်။ တဿာ၊ ထို မိဖုရား၏။
 အာဒိမိ၊ အစ၌။ “အဘိရူပါ” တိအာဒယော၊ ကုန်သော။ အန္တေ၊ အဆုံး
 ၌။ “ပုဗ္ဗုဋ္ဌာယိနီ” တိအာဒယော၊ ကုန်သော။ ယေ ဂုဏာ၊ အကြင် ဂုဏ်
 တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ ပကတိဂုဏာ ဝေ၊ ပင်ကိုဂုဏ်
 တို့သာတည်း။ ပန၊ ကား။ “အတိက္ကန္တာ မာနုသိဝဏ္ဏ” န္တိအာဒယော၊ ကုန်
 သော။ (ဂုဏာ၊ တို့သည်။ နိဗ္ဗတ္တာ-၌ စပ်။) စက္ကဝတ္တိနော၊ ၏။ ပုညံ၊ ကို။
 ဥပနိဿာယံ၊ မှီ၍။ စက္ကရတနပါတုဘာဝတော၊ စကြာရတနာ၏ ထင်ရှား

၁။ “ပုညံ ဥပနိဿာယ။ ။ပုရိမကမ္မာနုဘာဝေနာတိ ကတဿ ပုရိမကမ္မဿာနုဘာ-
 ဝေန ဣတ္ထိရတနဿ တဗ္ဗာဝသံဝတ္တနိယဿ ပုရိမကမ္မဿ အာနုဘာဝေန။ စက္က-
 ဝတ္တိနောပိ ပရိဝါရသမ္ပတ္တိသံဝတ္တနိယပုညကမ္မံ တာဒိဿဿ ဖလဝိသေဿဿ ဥပ-

ဖြစ်ရာအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ချုံ။ ပုရိမကမ္မာနုဘာဝေန၊ ရှေး၌ဖြစ်သော
 ကောင်းမှုကံ၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။
 ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဝါ၊ တနည်း။ အဘိရူပတာဒိကာပိ၊ အဘိရူပတာ-အစ
 ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ (ဂုဏာ၊ တို့သည်။) စက္ကရတနပါတုဘာဝတော၊
 မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ချုံ။ သဗ္ဗာကာရပရိပူရာ၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်
 ပြည့်ကုန်သည်။ ဇာတာ၊ ကုန်ပြီ။ တေန၊ ကြောင့်။ “ဝေရူပံ ဣတ္ထိရတနံ-
 ပါတုရဟောသိ”တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဝါ။) အာဟ၊ ပြီ။

ဂဟပတိရတနာအဖွင့်

၂၅၀။ ပန၊ ကား။ ဝေ၊ သို့။ ပါတုဘူတဇုတ္တိရတနဿ၊ ထင်ရှားဖြစ်
 ပြီးသော မိဖုရား ရတနာရှိသော။ စက္ကဝတ္တိနော၊ သော။ ရညော၊ ၏။ ဓနကရဏိ-
 ယာနံ၊ ဥစ္စာဖြင့် ပြုထိုက်ကုန်သော။ ကိစ္စာနံ၊ တို့ကို။ ယထာ သုခံ၊ ချမ်းသာ
 သည်အား လျော်စွာ။ ပဝတ္တနတ္ထံ၊ ဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဂဟပတိရတနံ၊
 သူကြွယ် ရတနာသည်။ ပါတုဘဝတိ၊ ၏။ သော၊ ထို သူကြွယ်သည်။
 ပကတိယာဝ၊ ပင်ကိုအားဖြင့်ပင်။ မဟာဘောဂေါ၊ များသောစည်းစိမ်
 ရှိ၏။ မဟာဘောဂကုလေ၊ များသောစည်းစိမ်ရှိသော အမျိုး၌။ ဇာတော၊
 ဖြစ်၏။ ရညော၊ ၏။ ဓနရာသိဝစုကော၊ ဥစ္စာအစုကို တိုးပွားစေတတ်သော။
 သေဋ္ဌံ၊ သဋ္ဌေးဖြစ်သော။ ဂဟပတိ၊ အိမ်ရှင်သူကြွယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 ပန၊ ဆက်။ အဿ၊ ထို အိမ်ရှင်သူကြွယ်၏။ စက္ကရတနာနုဘာဝသဟိတံ၊
 စကြာရတနာ၏ အာနုဘော်နှင့်တကွဖြစ်သော။ ကမ္မဝိပါကဇံ၊ ကံ၏ အကျိုး
 ကြောင့်ဖြစ်သော။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ နတ်၌ဖြစ်သော ပသာဒစက္ခုနှင့်တူသော စက္ခု
 သည်။ ပါတုဘဝတိ၊ ၏။ ယေန၊ ယင်း ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်။ အန္တောပထဝိယမ္ပိ၊
 မြေ၏အတွင်း၌လည်း။ ယောဇနဗုဒ္ဓိရေ၊ တယူဇနာ၏အတွင်း၌။ နိဓိံ၊ ရွှေအိုး
 ကို။ ပဿတိ၊ မြင်နိုင်၏။ သော၊ သည်။ တံ သမ္ပတ္တိံ၊ ထိုပြည့်စုံခြင်းကို။
 ဒိသ္မာ၊ ချုံ။ တုဋ္ဌမာနသော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်။ (ဟုတွာ၊ ချုံ။) ဂန္ဓာ၊
 ချုံ။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဓနေန၊ ဖြင့်။ ပဝါရေတွာ၊ ဖိတ်မန်၍။ သဗ္ဗာနံ၊ ကုန်

နိဿယော ဟောတိယေဝ။ တေနာဟ “စက္ကဝတ္တိနော ပုညံ ဥပနိဿာယာ”တိ၊
 ဇောန သေသေသုပိ သပိညာဏကရတနေသု အတ္တနော ကမ္မဝေေန နိဗ္ဗတ္တေသုပိ
 တေသံ တေသံ ဝိသေသာနံ တဒုပနိဿယတာ ဝိဘာဝိတာ ဇေတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ။ ပုဗ္ဗေ
 ဧကဒေသဝေေန လဒ္ဓမာနာ ပါရိပုရိ ရညော စက္ကဝတ္တိဘာဝပပမနတော ပဋ္ဌာယ
 သဗ္ဗာကာရပရိပူရာ ဇာတာ။-ဋီကာ။

သော။ နေကရဏီယာနိ၊ ဥစ္စာဖြင့်ပြုထိုက်သော ကိစ္စ-တို့ကို။ သမ္မာဒေတိ၊ ပြီးစီးစေ၏။ မဟာသုဒဿနဿာပိ၊ ၏လည်း။ တထေဝ၊ ပင်။ သမ္မာဒေသိ၊ ပြီ။ တေန၊ ကြောင့်။ “ပုန စ ပရံ အာနန္ဒံ ။ပ။ ဂဟပတိရတနံ ပါတု-ရဟောသိ” တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ပရိဏာယကရတနာအဖွင့်

၂၅၁။ ပန၊ ကား။ ဝေံ၊ သို့။ ပါတုဘူတဂဟပတိရတနဿ၊ ထင်ရှားဖြစ် ပြီးသော သူကြွယ်ရတနာရှိသော။ စက္ကဝတ္တိနော၊ သော။ ရညော၊ ၏။ သဗ္ဗ-ကိစ္စသိဝိဓာနသမတ္ထံ၊ အလုံးစုံသော ကိစ္စကို စီရင်ခြင်း၌စွမ်းနိုင်သော။ ပရိ-ဏာယကရတနံ၊ ရွှေဆောင်ဦးစီး သားတော်ကြီးရတနာသည်။ ပါတုဘဝတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ရညော၊ ၏။ ဇေဋ္ဌပုတ္တောဝ၊ အကြီးဆုံး သားတော်ကြီး သည်သာ။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသားတော်ကြီးသည်။ ပကတိယာ ဝေ၊ ပင်ကိုအားဖြင့်ပင်။ ပဏ္ဍိတော၊ ကြောင်းကျိုးမြင်သိ ပညာရှိ၏။ ဗျတ္တော၊ ထက်မြက်၏။ မေဓာဝီ၊ နက်နဲသော ပညာရှိ၏။ ဝိဘာဝီ၊ ထင်စွာဖြစ်စေတတ် သော ပညာရှိ၏။ ပန၊ ဆက်။ အဿ၊ ထို သားတော်ကြီး၏။ ရညော၊ ၏။ ပုညာနုဘာဝံ၊ ကောင်းမှု၏ အာနုဘော်ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ကမ္မာနုဘာဝေန၊ ကံ၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ ပရစိတ္တဉာဏံ၊ သူတပါး စိတ်ကို သိနိုင်သောဉာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ယေန၊ ယင်း သူတပါး စိတ်ကို သိနိုင်သောဉာဏ်ကြောင့်။ ဒွါဒသယောဇနာယ၊ တဆယ့်နှစ်ယူဇနာ ရှိသော။ ရာဇပရိသာယ၊ မင်းပရိသတ်၏။ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်၏အကျင့်ကို။ ဥတှာ၊ သိ၍။ ရညော၊ ၏။ ဟိတေ စ၊ စီးပွားဖြစ်သူလူတို့ကိုလည်းကောင်း။ အဟိတေ စ၊ စီးပွားမဲ့သူ လူတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝဝတ္ထပေတုံ၊ အသီးအသီး ပိုင်းခြား၍ထားခြင်းငှာ။ ဝါ၊ ပိုင်ခြားသတ်မှတ်ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှာ။ သမတ္တော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောပိ၊ ထို သားတော်ကြီးသည်လည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ တံ အာနုဘာဝံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ တုဋ္ဌဟဒယော၊ နှစ်သက် သော စိတ်နှလုံးရှိသည်။ (ဟုတှာ၊ ၍)။ ရာဇာနံ၊ ကို။ သဗ္ဗကိစ္စာနုဿာ-သနေန၊ အလုံးစုံသော မင်းကိစ္စကို သွန်သင်ဆုံးမခြင်းဖြင့်။ ပဝါရေတိ၊ ဖိတ်မန်၏။ မဟာသုဒဿနမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ တထေဝ၊ ပင်။ ပဝါရေသိ၊ ပြီ။ တေန၊ ကြောင့်။ “ပုန စ ပရံ၊ပ။ပရိဏာယကရတနံ ပါတုရဟောသိ” တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

တတ္ထ၊ ထို ပုန စ ပရံ-အစရှိသော စကားရပ်၌။ ထပေတဗ္ဗံ ထပေတုန္တိ၊ ကား။ တသ္မိံ တသ္မိံ ဌာနန္တရေ၊ ထိုထို ရာထူး၌။ ထပေတဗ္ဗံ၊ ထား ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ထပေတု၊ ထားခြင်းငှာ။ (ပဋိဗလော-၌ စပ်။)

စတုတ္ထန္ဒိသမန္နာဂတအပ္ပဋ္ဌ

၂၅၂။ သမဝေပါကိနိယာတိ၊ ကား။ သမဝိပါစနိယာ၊ အညီအမျှ ကြေကျက်စေနိုင်သော။ (ဂဟဏိယာ-၌ စပ်။) ဂဟဏိယာတိ၊ ကား။ ကမ္မဇတေဇောဓာတုယာ၊ ကမ္မဇတေဇော-ဓာတ်နှင့်။ (သမန္နာဂတော-၌ စပ်။) တတ္ထ၊ ထို သမဝေပါကိနိယာဂဟဏိယာ-ဟူသောပါဌ်၌။ (အတ္ထော ဝေ ဝေဒိတဗ္ဗော။) ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဘုတ္တမတ္ထောဝ၊ စားအပ်ခါ မျှသာလျှင်ဖြစ်သော။ အာဟာရော၊ အာဟာရ-သည်။ ဇီရတိ၊ အစာ ကြေ၏။ (သော စ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း။) ဝါ ပန၊ တနည်းကား။ ယဿ၊ ၏။ (အာဟာရော၊ သည်။) ပုဋ္ဌဘတ္တံ ဝိယ၊ ထမင်းထုပ်သည် ကဲ့သို့။ တတ္ထေဝ၊ ထို အစာသစ်အိမ်၌သာ။ (တနည်း) တထေဝ၊ ထို စားအပ်သည့်အတိုင်းသာ။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ (အစာမကြေ-ဟူလို။ သော စ၊ လည်းကောင်း။) ဥဘောပိ၊ နှစ်ဦးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေ၊ တို့သည်။ သမဝေပါကိနိယာ၊ အညီအမျှ ကြေကျက် စေနိုင်သော။ (ဂဟဏိယာ၊ ကမ္မဇတေဇောဓာတ်နှင့်။ ဝါ၊ ဝမ်းမီးနှင့်။) သမန္နာဂတာ၊ ကုန်သည်။ န (ဟောန္တိ)၊ ကုန်။ ပန၊ အနွယ်-ကား။ ယဿ၊ ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ဘတ္တကာလေ၊ ထမင်းစားချိန်အခါ၌။ ဝါ၊ ထမင်းစားချိန်ရောက်မှ။ ဘတ္တ-ဆန္ဒော၊ ထမင်း၌ ဆန္ဒ-သည်။ ဝါ၊ ထမင်းစားလိုခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတေဝ၊ သည်သာ။ အယံ၊ သည်။ သမဝေပါကိနိယာ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

ဓမ္မပါသာဒပေါက္ခရဏီအပ္ပဋ္ဌ

၂၅၃။ မာပေသိ ခေါ တိ၊ ကား။ နဂရေ၊ ၌။ ဘေရိံ၊ စည်ကို။ စရာ ပေတွာ၊ လှည့်လည်စေ၍။ ဇနရာသိံ၊ လူအစုကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ န မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်းစေသည်မဟုတ်။ ပန၊ အဟုတ်ကား။ ရညော၊ ၏။ စိတ္တုပ္ပါဒေနေဝ၊ စိတ်ဖြစ်ခြင်းနှင့် သာလျှင်။ သဟ၊ တပြိုင်နက်။ ဘူမိံ၊ ကို။ ဘိန္နိတွာ၊ ခွဲ၍။ စတုရာသိံတိပေါက္ခရဏီသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင် သော ရေကန်တို့သည်။ နိဗ္ဗတ္တိံ သု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တာနိ၊ ထိုရှစ်သောင်းလေး

ထောင်သော ရေကန်တို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ တေံ၊ ဤ မာပေသိ ခေါ-အစ ရှိသောစကားကို။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဒွိဟိ ဝေဒိကာဟိတိ၊ ကား။ ကောယ၊ တခုသော။ (ဝေဒိကာယ၊ ပုတ်တိုင်ဖြင့်။) ဣဋ္ဌကာနံ၊ အုတ်တို့၏။ ပရိယန္တေ ယေဝ၊ အဆုံး၌သာ။ ပရိက္ခိတ္တာ၊ ကာရံအပ်ကုန်ပြီ။ ကောယ၊ သော။ (ဝေဒိကာယ၊ ဖြင့်။) ပရိဝေဏပရိစ္ဆေဒပရိယန္တေ၊ ပရိဝုဏ်အပိုင်း အခြား၏ အဆုံး၌။ (ပရိက္ခိတ္တာ၊ ကုန်ပြီ။)

တေဒဟောသိတိ၊ ကား။ ကသ္မံ၊ ကြောင့်။ (တေံ၊ သည်။) အဟောသိ၊ နည်း။ ကိရ၊ ချဲ့။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ နဟတွာ စ၊ ရေချိုးပြီး၍လည်း ကောင်း။ ပိဝိတွာ စ၊ ရေသောက်ပြီး၍လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားနေ သော။ မဟာဇနံ၊ များစွာသောလူအပေါင်းကို။ မဟာပုရိသော၊ မြတ်သော ယောက်ျားသည်။ ဩလောကေတွာ၊ ရှိ။ ဣမေ၊ ဤလူတို့သည်။ ဥမ္မတ္တက- ဝေဝေနေဝ၊ သူရူး၏ အသွင်ဖြင့်သာ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ [ရေချိုးပြီး တန်ဆာ မဆင်ပဲ သွားကြရသည်-ဟူလို။] တေသံ၊ ဤလူတို့၏။ တွေ၊ ဤရေကန် တို့၌။ ပိဋ္ဌန္တနပုပ္ဖုနိ၊ ပန်ဆင်ကြောင်း ပန်းတို့သည်။ သစေ ဘဝေယျံ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့။ (ဝေံသန္တေသု၊ ကုန်လတ်သော်။) ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်း သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံပြီ။ အထ၊ ထိုမှ နောက်၌။ အထ၊ ထို မင်းမြတ်၏။ တေံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုယန္တူနာဟံ-အစရှိ သော အကြံ၌။ သဗ္ဗောတုကန္တိ၊ ကား။ ပုပ္ဖု နာမ၊ သည်။ ကေသ္မိံ ယေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဥတုမ္ပိ၊ ဥတု၌။ ပုပ္ဖတိ၊ ပွင့်တတ်၏။ အဟံ ပန၊ ကား။ “ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုအပ်သော်။ သဗ္ဗေသု၊ ကုန် သော။ ဥတုသု၊ တို့၌။ ပုပ္ဖိဿတိ၊ လတ္တံ့။” တထာ၊ ထိုဥတု ၃-ပါးလုံး၌ ပွင့်နိုင်လောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ ရောပါပေသိတိ၊ ကား။ နာနာဝဏ္ဏဥပုလဗီဇာဒီနိ၊ အမျိုးမျိုးသော အညို အဖြူ အနီ အဆင်းရှိသော ဥပုလ-မျိုးစေ့ အစရှိသည် တို့ကို။ တတော တတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ။ အာဟာရာပေတွာ၊ ဆောင်ယူစေ၍။ န ရောပါပေသိ၊ စိုက်ပျိုးစေသည်မဟုတ်။ ပန၊ အဟုတ်ကား။ အထ၊ ထို မင်းမြတ်၏။ စိတ္တုပ္ပါဒေနေဝ၊ သာလျှင်။ သဟ၊ နက်။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ တံ၊ ထိုကြာအပေါင်းတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်။ ရညာ၊ သည်။ ရောပိတိ၊ ပေါက်စေအပ်ပြီ။ ဝါ၊ စိုက် ပျိုးအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ မညိ၊ မှတ်ထင်ပြီ။ တေန၊ ကြောင့်။ “ရောပါပေသိ” တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ရှိ။

မဟာဇနော၊ သည်။ နာနုပ္ပကာရံ၊ အထူးထူးသောအပြားရှိသော။ ဇလဇ-
ထလဇမာလံ၊ ရေ၌ဖြစ်သောပန်း ကုန်း၌ဖြစ်သောပန်းကို။ ပိဋ္ဌန္တိတော၊ ပန်ဆင်၍။
နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်သဘင်ကို။ ကိဋ္ဌမာနောဝ၊ ကစားသူ လူအပေါင်းကဲ့သို့။
ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။

၂၅၄။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ သည်။ တတော၊ ထို့ထက်။
ဥတ္တရိပိ၊ အလွန်လည်း။ ဇနံ၊ ကို။ သုခသမပ္ပိတံ၊ သုခ-ဖြင့် ကောင်းစွာရောက်
အပ်သည်ကို။ ဝါ၊ ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသည်ကို။ ကာတုကာမော၊ ပြုခြင်းငှာ
အလိုရှိသည်။ (ဟုတော။) “ယန္နူနာဟံ ဣမာသံ ပေါက္ခရဏီနံ တိရေ”တိ
အာဒိနာ၊ အစရှိသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇနဿ၊ ၏။ သုခဝိဇာနံ၊ ချမ်းသာ
ကြောင်း အစီအရင်ကို။ စိန္တေတော၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊
ထို ယန္နူနာဟံ-အစရှိသော ပါဠိ၌။ နှံပေသုန္တိ၊ ကား။ အညော၊ အခြား
တယောက်သည်။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ဥဗ္ဗဇ္ဇေသိ၊ ပွတ်တိုက်ပေးပြီ။ အညော၊
သည်။ စုဏ္ဏာနိ၊ ရေချိုး ကသယ်မှုန်တို့ကို။ ဝါ၊ ရေချိုး ဆပ်ပြာမှုန်တို့ကို။
ယောဇေသိ၊ ယှဉ်စေပြီ။ ဝါ၊ စပ်ပေးပြီ။ အညော၊ သည်။ တိရေ၊ ကမ်း၌။
နဟာယန္တဿ၊ ရေချိုးသူဖို့။ ဥဒကံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်ယူပြီ။ (ခပ်
ပေးပြီ။) အညော၊ သည်။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေသိ စေဝ၊
လှမ်းလည်း လှမ်းယူပြီ။ အဒါသိ စ၊ ပေးလည်းပေးပြီ။

ပဋ္ဌပေသိ ခေါ်တိ၊ ကား။ ကတံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဝါ၊ အဘယ်နည်းဖြင့်။
ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေသနည်း။ ဣတ္ထိနဉ္စ၊ တို့အားလည်ကောင်း။ ပုရိသာနဉ္စ၊ တို့
အားလည်းကောင်း။ အနုစ္ဆဝိကေ၊ လျောက်ပတ်ကုန်သော။ အလင်္ကာရေ၊
တန်ဆာတို့ကို။ ကာရေတော၊ ၍။ ဣတ္ထိမတ္တမေဝ၊ မိန်းမမျက်သာ။ တတ္ထ၊ ထို
ရေကန်နား၌။ ပရိစာရဝသေန၊ အလုပ်အကျွေး၏ အဖြစ်ဖြင့်။ [ပရိစာရ-
ဝသေနာတိ တင်္ဂဏိကပရိစာရဝသေန၊ ဣဒဉ္စ ပဋ္ဌပံ ပဋ္ဌပိတနိယာမေနေဝ
ဝုတ္တံ၊ ပစ္စာ ပန ယာနသယနာဒိနိ ဝိယ ဣတ္ထိယောပိ အတ္ထိကာနံ
ပရိစ္စတ္တာ ဝေ။ တေနာဟ “ဣတ္ထိဟိပိ” တိအာဒိ။ -ဋီကာ။] သေသံ၊ မိန်းမ
မကြွင်းသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ဒါနဝတ္ထုကို။ ပရိစ္စာဂဝသေန၊
ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသော စွန့်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ [ပရိစ္စာဂဝသေနာတိ နိရပေက္ခ-
ပရိစ္စာဂဝသေန။-ဋီကာ။] ထပေတော၊ ထား၍။ မဟာသုဒဿနော၊
သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ တံ၊ ထို အလှူဒါနကို။
ပရိဘူဠာ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဘေရိံ၊ ကို။ စရာ-
ပေသိ၊ ပြီ။ မဟာဇနော၊ သည်။ ပေါက္ခရဏီတိရိ၊ ရေကန်၏ ကမ်းနား

သို့။ အာဂန္ဓာ။ ၍။ နဟတော၊ ငရားချိုးပြီး၍။ ဝတ္ထာနိ၊ တို့ကို။ ပရိဝတ္ထေ-
 တော၊ လဲလှယ်၍။ နာနာဂန္ဓေဟိ၊ အမျိုးမျိုးသော နံ့သာတို့ဖြင့်။
 ဝိလိတ္တော၊ လိမ်းကျံပြီးသည်။ ပိဋန္တနုဝိစိတ္တမာလော၊ ပန်ဆင်အပ်သော
 ဆန်းကြယ်သောပန်းရှိသည်။ (ဟုတော။) ဒါနဂုံ၊ လူအပ်သောဝတ္ထုကို
 စွန့်လှူရာ အလှူတင်းကပ်သို့။ [ဒိယတိတိ ဒါနံ၊ ဒေယျဝတ္ထု။ တံ အဂ္ဂိယတိ
 နိဿဇ္ဇိယတိ တ္ထောတိ ဒါနဂုံ၊ ပရိဝေသနဋ္ဌာနံ—ဋီကာ။] ဂန္ဓာ၊ ၍။ အနေ-
 ကပ္ပကာရေသု၊ များသော အပြားရှိကုန်သော။ ယာဂုဘတ္တခဇ္ဇကေသု၊
 ယာဂု ထမင်း ခဲဖွယ်တို့တွင်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌဝိပေါနေသု၊ စ၊ ရှစ်ပါး
 အပြားရှိသော အဖျော်တို့တွင်လည်းကောင်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။
 ယံ၊ အကြင်ပစ္စည်းကို။ ဣစ္ဆတိ၊ ၎င်း။ သော၊ သည်။ တံ၊ ကို။ ခါဒိတော-
 စ၊ ခဲစားပြီး၍လည်းကောင်း။ ပိဝိတော၊ စ၊ သောက်ပြီး၍လည်းကောင်း။
 နာနာဝတ္ထာနိ၊ အမျိုးမျိုးသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ခေါမဿုမာနိ၊
 ခေါမတိုင်း၌ဖြစ်သော သိမ်မွေ့နူးညံ့ကုန်တော။ ဝတ္ထာနိ၊ တို့ကို။ နိဝါ-
 သေတော၊ ၍။ သမ္ပတ္တိံ၊ ကို။ အနုဘဝိတော၊ ၍။ ယေသံ၊ အကြင်
 ယောက်ျားတို့၏။ တာဒိသာနိ၊ ထိုကဲ့သို့ရူအပ်ကုန်သော အဝတ်တို့သည်။
 အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ဩဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ -ဂစ္ဆန္တိ။

ပန၊ ကား။ ယေသံတို့၏။ (တာဒိသာနိ၊ တို့သည်။) နတ္ထိ၊ ကုန်။ တေ၊
 တို့သည်။ ဂဟေတော၊ ၍။ ဂစ္ဆန္တိ။ ဟတ္ထိအဿယာနာဒိသုပိ၊ ဆင်ယာဉ်
 မြင်းယာဉ် အစရှိသည်တို့၌လည်း။ နိသီဒိတော၊ ထိုင်၍။ ယောကံ၊ အနည်း
 ငယ်။ ဝိစရိတော၊ ၍။ အနတ္တိကာ၊ အလိုမရှိသူတို့သည်။ ဩဟာယ၊ ၍လည်း
 ကောင်း။ အတ္တိကာ၊ အလိုရှိသူတို့သည်။ ဂဟေတော၊ ၍လည်းကောင်း။
 ဂစ္ဆန္တိ။ ဝရသယနေသု၊ ကောင်းမြတ်သော အိပ်ရာတို့၌။ နိပဇ္ဇိတော၊ အိပ်ပြီး
 ၍။ သမ္ပတ္တိံ၊ ကို။ အနုဘဝိတော၊ ၍။ အနတ္တိကာ၊ တို့သည်။ ဩဟာယ၊
 ၍လည်းကောင်း။ အတ္တိကာ၊ တို့သည်။ ဂဟေတော၊ ၍လည်းကောင်း။
 ဂစ္ဆန္တိ။ ကုန်၏။ ဣတ္ထိဟိပိ၊ တို့နှင့်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္ပတ္တိံ၊ ကို။
 အနုဘဝိတော၊ ၍။ အနတ္တိကာ၊ တို့သည်။ ဩဟာယ၊ ၍လည်းကောင်း။
 အတ္တိကာ၊ တို့သည်။ ဂဟေတော၊ ၍လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆန္တိ။ ကုန်၏။ သတ္တ
 ဝိဓေတနပဿာဓနာနိ၊ စ၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော ရတနာတန်ဆာတို့ကိုလည်း။
 ပဿာဓေတောပိ၊ ပန်ဆင်ပြီး၍လည်း။ သမ္ပတ္တိံ၊ ကို။ အနုဘဝိတော၊ ၍။
 အနတ္တိကာ၊ တို့သည်။ ဩဟာယ၊ ၍လည်းကောင်း။ အတ္တိကာ၊ တို့သည်။
 ဂဟေတော၊ ၍လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆန္တိ။ ဣမိ ဒါနံ၊ ကိုလည်း။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။

သမုဋ္ဌာယ၊ ကောင်းစွာထ၍။ ဒီယတေဝ၊ ပေးအပ်သည်သာ။ ဇမ္ဗုဒီပ-
 ဝါသိကာနံ၊ ဇမ္ဗုဒီပကျွန်း၌ နေလေ့ရှိကုန်သောလူတို့၏။ အညံ၊ မင်း၏ဒါန-
 ကို သုံးဆောင်ခြင်းမှ အခြားသော။ ကမ္မံ၊ အလုပ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိတော့။
 ရညော၊ ။ ဒါနံ၊ ကို။ ပရိဘူဇန္တော၊ သုံးဆောင်ကုန်လျက်သာ။ ဝိစရန္တိ၊
 လှည့်လည်ကြကုန်၏။

၂၅၅။ အထ၊ ။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုဏ္ဏား သူကြွယ်တို့သည်။
 စိန္တေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ (ကိံ၊ နည်း။) “အယံ ရာဇာ၊ သည်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒဒန္တောပိ၊ လှူနေပါသော်လည်း။ မယံ၊
 အား။ တဏှုလာဒီနိ၊ ဆန် အစရှိသည်တို့ကို။ ဒေထ၊ ပေးကြကုန်။ ဣတိ
 ဝါ၊ ဤသို့သော်လည်းကောင်း။ ခိရာဒီနိ၊ နို့ရည် အစရှိသည်တို့ကို။ ဒေထ၊
 ကုန်။’ ဣတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ န အာဟရာပေတိ၊
 မဆောင်စေ။ ပန၊ ထိုသို့ပင် မဆောင်စေပါသော်လည်း။ အမှာကံ၊ ငါတို့
 အား။ ဝါ၊ ငါတို့မှာ။ (ပတိရူပံ-၌ စပ်။) ‘ရာဇာ၊ သည်။ န အာဟရာပေတိ၊
 မဆောင်စေ။’ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အာသိတုံ၊ နေ
 မြင်းငှာ။ န ပတိရူပံ၊ မလျှောက်ပတ်။” ဣတိ၊ ။ တေ၊ တို့သည်။ ဗဟု၊
 သော။ သာပတေယံ၊ ဥစ္စာနှစ်ကို။ သံဟရိတွာ၊ စုဆောင်း၍။ ရညော၊
 အား။ ဥပနာမေသုံ၊ ဆက်သကြကုန်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အထ ခေါ်
 အာနန္ဒ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကာ” တိအာဒိံ၊ ကို။ (ဘဂဝါ။) အာဟ။ ဧဝံ
 သမစိန္တေသန္တိ၊ ကား။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ စိန္တေသုံ၊ နည်း။
 ကဿစိ၊ တစုံတယောက်၏။ ဗရတော၊ အိမ်မှ။ အပုံ၊ အနည်းငယ်သော
 ဥစ္စာကို။ အာဘတံ၊ ဆောင်ယူအပ်ပြီ။ ကဿစိ၊ ။ (ဗရတော၊ မှ။)
 ဗဟု၊ များစွာသော ဥစ္စာကို။ (အာဘတံ၊ ပြီ။) တသ္မိံ၊ ထို ဥစ္စာကို။
 ပဋိသံဟရိယမာနေ၊ တဖန် ပြန်ဆောင်အပ်သော်။ “တဝေဝ၊ သင်၏သာ
 လျှင်။ ဗရတော၊ မှ။ သန္နရံ၊ ကောင်းသော ဥစ္စာကို။ အာဘတံ ကိံ၊
 ဆောင်အပ်သလော။ မယံ၊ ငါ၏။ ဗရတော၊ မှ။ (သန္နရံ၊ ကို။) န
 (အာဘတံ ကိံ)၊ လော။ တဝေဝ၊ လျှင်။ ဗရတော၊ မှ။ ဗဟု၊ များ
 သောဥစ္စာကို။ (အာဘတံ) ကိံ၊ လော။ မယံ၊ ။ (ဗရတော၊ မှ။ ဗဟု၊
 ကို။) န (အာဘတံ ကိံ)၊ လော။” ဣတိ ဧဝံ သို့။ ကလဟသဇ္ဈေပိ၊
 ငြင်းခုံသည်လည်း။ ဥပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ [ကလဟသဇ္ဈေပိတိ ပိသဇ္ဈေန
 ဒါနာဓိပ္ပာယေန (ပေးလှူခြင်း၌ဖြစ်သောအလိုဖြင့်။) ဂေဟတော နိဟတံ
 ပုန ဂေဟံ ပဝေသေတုံ န ယုတ္တန္တိ ဣမမတ္တံ သမုဇ္ဈေတိ။ တေနာဟ “န
 ခေါ် တေ အမှာကံ ပတိရူပံ”န္တိ အာဒိံ-ဋီကာ။] သော၊ တို့ ငြင်းခုံခြင်း

သည်။ မာဥပုဇ္ဈိတ္တ၊ မဖြစ်ကြပါစေလင့်။ ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ သမစိန္တေသုံ၊ အညီအမျှ ကြံစည်ကြကုန်ပြီ။

၂၅၆။ ဟေိ တံ သမ္မာတိ၊ ကား။ ဝယသ၊ အရွယ်တူဝိသကြုံ။ (ဝယေန+သမာနော-ဝယသော၊ အရွယ်အားဖြင့်တူသူ။) တံ၊ သည်။ ဟေိ၊ သွားချေ။ ဓမ္မံ နာမ ပါသာဒန္တိ၊ ကား။ ပါသာဒဿ၊ ပြာသာဒ်၏။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အာရောပေတွာဝ၊ တင်စား၍သာ။ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်းပြီ။ (တရား၏အမည်ကို ပြာသာဒ်အပေါ်၌တင်စား၍ နာမည်ပေးလိုက်သည်။) ဝိဿကမ္မော ပန၊ ဝိသကြုံနတ်သားသည်ကား။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်။ ကိဝ မဟန္တော၊ အဘယ်မျှလောက်ကြီးသော။ ပါသာဒေ၊ သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလိုပါသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိပုစ္ဆိတွာ၊ တဖန်ပြန်မေး၍။ ဒီသတော၊ အလျားအားဖြင့်။ ယောဇနံ၊ တယူဇနာရှိအောင်။ ဝိတ္တာရတော၊ အနံအားဖြင့်။ အခုယောဇနံ၊ ယူဇနာဝက်ရှိအောင်။ သဗ္ဗရတနမယောဝ၊ အလုံးစုံသော ရတနာအတိပြီးသော ပြာသာဒ်သည်သာ။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေပိ၊ ပြောအပ်ပြန်သော်လည်း။ ဝေံ၊ အမိန့်အတိုင်း။ ဟောတု၊ စေ။ တဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းလှပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တဿ၊ ထိုသို့ကြား၏။ (ဝစနံ၊ ကို။) ပဋိသုဏိတွာ၊ ရှေးရှုနားထောင်၍။ ဓမ္မရာဇာနံ၊ တရားမင်းဖြစ်သော မဟာသုဒဿန-မင်းကို။ သမ္ပဋိစ္ဆာပေတွာ၊ လက်ခံစေ၍။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်းပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုဝေံ ဘဒ္ဒံ တဝ-အစရှိသော ပါဠိ၌။ ဝေံ ဘဒ္ဒံ တဝါတိ ခေါ် အာနန္ဒာတိ၊ ကား။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဝေံ၊ အမိန့်အတိုင်းပါ။ တဝ၊ ၏။ (ဝစနံ၊ သည်။) ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းပါ၏။ ဣတိ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ ပဋိသုဏိတွာ၊ ကား။ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ဝတွာ၊ သံတော်ဦးတင်၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ တုဏှိဘာဝေနာတိ၊ ကား။ မေ၊ ငါ၏။ သမဏဓမ္မပဋိပတ္တိကရဏောကာသော၊ ရဟန်းတရားကိုကျင့်မှုကို ပြုရာအရပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဣစ္ဆန္တော၊ သည်။ (ဟုတွာ) တုဏှိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ လက်ခံပြီ။ သာရ-မယောတိ၊ ကား။ စန္ဒနုသာရမယော၊ စန္ဒကူးနှစ်ဖြင့်ပြုအပ်သော။ (ပလ္လင်္ဂော-၌ စပ်။)

၂၅၇။ ဒိဟိ ဝေဒိကာဟိတိ တ္ထေ၊ န္တံ။ အဿ၊ ထိုပြာသာဒ်၏။ ဥဏှိသ-မတ္တကေ၊ အထုတ်ဖျား၏ အထက်၌။ [ဥဏှိသမတ္တကေတိ သီခါပရိယန္တမတ္တ-ကေ။-ဋီကာ။] ကော၊ တခုသော။ ဝေဒိကာ၊ ဝရံတာသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဟေဋ္ဌာ၊ နှံ။ ပရိစ္ဆေဒမတ္တကေ၊ ပြာသာဒ်အပြင် အပိုင်းအခြား၏ အထက်

၌။ [ပရိစ္ဆေဒမတ္တကေတိ ပါသာဒဂံဏ ပရိစ္ဆေဒဿ မတ္တကေ။-ဒီကာ။]
ကော၊ သော။ (ဝေဒိကာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။)

၂၅၇။ ဒုဒ္ဓိက္ခော အဟောသိတိ၊ ကား။ ဒု ပုဒ္ဓိက္ခော၊ ခဲယဉ်းသဖြင့်
ကြည့်အပ်သည်။ ' ဝါ၊ ကြည့်၍ မကောင်းသည်။ ပဘာသမ္ပတ္တိယာ၊
အရောင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ ဒုဒ္ဓိသော၊ သည်။ ဝါ၊ သည်။
(အဟောသိ။) ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ မုသတိတိ၊ ကား။ ဟရတိ၊
ပယ်ရှားတတ်၏။ ဖန္ဒာပေတိ၊ တုန်လှုပ်စေတတ်၏။ နိစ္စလဘာဝေန၊
တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပတိဋ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှာ။ ဝါ၊
တည်ခွင့်ကို။ န ဒေတိ၊ မပေး။ [ဟရတိတိ အတိဝိယ ပဘာဿရဘာဝေန
စက္ခုနိ ပဋိဟရန္တံ ဒုဒ္ဓိက္ခတာယ ဒိဋ္ဌိယော ဟရတိ အပနေန္တံ ဝိယ
ဟောတိ။ တံ ပန ဟရဏံ နေသံ (ထိုမျက်စိတို့၏။) ပရိပ္ပန္နနေနာတိ အာဟ
“ဖန္ဒာပေတိ” တိ။-ဒီကာ။] ဝိဒ္ဓေတိ၊ ကား။ ဥဗ္ဗိဇ္ဇေ၊ အထက်၌
ဖောက်ထွင်းအပ်သော်။ ဝါ၊ ထုတ်ချင်းထွင်းအပ်သော်။ မေဗဝိဂမေန၊
မိုးတိမ်၏ ကင်းခြင်းကြောင့်။ ဒုရိဘူတေ၊ ဝေးသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်လတ်သော်။
ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ ဒေဝေတိ၊ ကား။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်သည်။
(ဝိဒ္ဓေ-၌ စပ်။)

၂၅၉။ မာပေသိ ခေါ၊ တိ၊ ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊
၌။ ပေါက္ခရဏိ၊ ကို။ မာပေမိ၊ ဖန်ဆင်းအံ့။ တုမ္မာကံ၊ တို့၏။
သရာနိ၊ အိမ်တို့ကို။ ဘိန္ဒုထ၊ ဖျက်ကြကုန်လော့။ ဣတိ ဝေံ၊ သို့။
(သူတပါးအိမ်တို့ကိုဖျက်စေမှုကို။) ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ န မာပေသိ၊
ဖန်ဆင်းသည်မဟုတ်။ ပန၊ ကား။ အဿ၊ ထို မဟာသုဒဿန-မင်း၏။
စိတ္တုပ္ပါဒဝသေနဝ၊ စိတ်ဖြင့်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ဘူမိံ၊ မြေကို။
ဘိန္ဒုတွာ၊ ခွဲ၍။ တထာရူပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပေါက္ခရဏိ၊ သည်။
အဟာသိ၊ ပြီ။ ဧတ သဗ္ဗကာမေဟိတိ၊ ကား။ သဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။
ဣစ္စိတိစ္စိတဝတ္ထုဟိ၊ အလိုရှိအပ် အလိုရှိအပ်သော ဝတ္ထုတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။
သ - ဧက၊ သမဏ-အမည်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သမဏပရိက္ခာရေဟိ၊ သမဏတို့၏
ပရိက္ခရာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပြာဟ္မဏေ၊ ပြာဟ္မဏ-အမည်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်
တို့ကို။ ပြာဟ္မဏပရိက္ခာရေဟိ၊ ပြာဟ္မဏ-တို့၏ ပရိက္ခရာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။
သန္တပေသိ၊ ကောင်းစွာ ရောင့်ရဲစေပြီ။ ဣတိ၊ အပြီးတည်း။

ပဌမဘာဏဝါရဝဏ္ဏနာ၊ ပထမဘာဏဝါရ- ၏အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ဈာနသမ္ပတ္တိအဖွင့်

၂၆၀။ မဟိဒ္ဓိကောတိ၊ ကား။ စိတ္တုပ္ပါဒဝသေနော၊ သာလျှင်။ စတုရာသီတိ ပေါက္ခရဏီသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ရေကန် တို့၏။ နိဗ္ဗတ္တိသင်္ခါတာယ၊ ဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ မဟတိယာ၊ ကြီးစွာ သော။ ဣဒ္ဓိယာ၊ အလိုရှိအပ်သော အကျိုး၏ပြီးစီးခြင်းနှင့်။ [မဟတိယာ ဣဒ္ဓိယာတိ မဟန္တေန ဣစ္ဆိတတ္ထသမိဇ္ဈနေန။-ဋီကာ။] သမန္နာဂတော၊ ပြည့် စုံ၏။ မဟာနဘာဝေတိ၊ ကား။ အနဘဝိတဗ္ဗာနံ၊ ခံစားထိုက်ကုန်သော။ တေသံ ယေဝ၊ ထို အလိုရှိအပ် အလိုရှိအပ်သော အကျိုးတို့၏ပင်။ [တေသံယေဝ ဣစ္ဆိတိစ္ဆိတတ္ထာနံ။ -ဋီကာ။] မဟန္တတယ၊ ကြီးကျယ် ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မဟာနဘာဝေန၊ ကြီးသောအာနုဘော်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ သေယျထိဒန္တိ၊ ဟူသောသဒ္ဓါသည်။ နိပါတော၊ တည်း။ တဿ၊ ထို သေယျထိဒံ-ဟူသောနိပါတ်၏။ “ကတမေသံ တိဏ္ဍိ အဘယ်သုံးပါးတို့၏နည်း။” ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ ဒါနဿာတိ၊ ကား။ သမ္ပတ္တိ ပရိစ္စာဂဿ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို စွန့်ကြဲပေးကမ်း လှူဒါန်းခြင်း၏။ ဒမဿာတိ၊ ဟူသောပါင်၌။ အာဠဝကသုတ္တေ၊ ၌။ ပညာ၊ ပညာသည်။ ဒမောတိ၊ ဟူ၍။ အာဂတော၊ လာ၏။ ဣမ၊ ဤ မဟာသုဒဿန-သုတ်၌။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဒမေန္တေန၊ ဆုံးမသည်။ (ဟုတွာ၊ ၍။) ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ဥပေါသထ- ကမ္ပံ၊ ဥပုသ်ကံတည်း။ သံယမဿာတိ၊ ကား။ သီလဿ၊ ငါးပါးသီလ ဆယ်ပါးသီလ၏။ (ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။)

ဗောဓိသတ္တပုဗ္ဗယောဂအဖွင့်

ပန၊ ဆက်။ ဣမ၊ ဤ ဒါနဿ ဒမဿ သံယမဿ-ဟူသောပါင်၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ အဿ၊ ထို မဟာသုဒဿန-မင်း၏။ ပုဗ္ဗယောဂေါ၊ ရှေး၌ အားထုတ်အပ်သော ကောင်းမှုကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ကိရ၊ ချဲ့။ ဣဇာ၊ သည်။ ပုဗ္ဗော၊ ၌။ ဂဟပတိကုလေ၊ အိမ်ပိုင်ရှိသူတို့၏အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ပြီ။ စ၊ ဆက်။ တေန သမယေန၊ ၌။ ဓရမာနကဿေဝ၊ သက်တော် ထင်ရှားရှိသေးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကဿပဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ သာသနေ၊ ၌။ ဧကော၊ သော။ ထေရော၊ သည်။ အရညေ၊ ၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ဝသတိ၊ ၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ကမ္ပေန၊ အလုပ် ဖြင့်။ အရညံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သည်။ (သမာနော၊ သော်။) ထေရံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ ဝနိတွာ၊ ၍။ ထေရဿ၊ ၏။

နိသဇ္ဇနဋ္ဌာန စင်္ဂမနဋ္ဌာနာနိ၊ ထိုင်ရာအရပ် စင်္ကြံသွားရာအရပ်တို့ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ရှိ။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်ပြီ။ (ကိံ၊ နည်း။) “ဘန္တေ၊ ရား။ အယျော၊ သည်။ ဣဓေဝ၊ ဤ အရပ်၌သာ။ ဝသတိ၊ နေပါသလော။” ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ ဥပါသက၊ ဥပါသကာ။ အာမ၊ အိမ်း။ ဣတိ၊ သို့။ သုတွာ၊ ရှိ။ “ဣဓေဝ၊ ၌သာ။ အယျဿ၊ အား။ ပဏ္ဍသာလံ၊ သစ်ရွက်ကျောင်းကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ရှိ။ အတ္တနော၊ ၏။ ကမ္ပံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ရှိ။ ဒဗ္ဗသမ္ဘာရံ၊ သစ်သားအဆောက်အဦကို။ ကောဇ္ဇေတွာ၊ ခုတ်ဖြတ်၍။ ပဏ္ဍသာလံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ရှိ။ ဆာဒေတွာ၊ မိုး၍။ ဘိတ္တိယော၊ နံရံတို့ကို။ မတ္တိကာယ၊ မြေညက်ဖြင့်။ လိမ္ပိတွာ၊ လိမ်းကျံ၍။ ဒွါရံ၊ ကို။ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်စေ၍။ ဝါ၊ တပ်၍။ ကဋ္ဌတ္တရဏံ၊ သစ်သားအခင်းကို။ ကတွာ၊ ရှိ။ “ပရိဘောဂံ၊ သုံးစွဲခြင်းကို။ ကရိဿတိ န ခေါ၊ ပြုလတ္တံ့လော။ န ကရိဿတိ န ခေါ၊ မပြုလတ္တံ့လော။” ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ ဧမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်တစုသောအရပ်အဖို့၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။

ထေရော၊ သည်။ အန္တောဂါမတော၊ ရွာတွင်းမှ။ အာဂန္တု၊ ရှိ။ ပဏ္ဍသာလံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ရှိ။ ကဋ္ဌတ္တရဏေ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ ဥပါသကောပိ၊ သည်လည်း။ အာဂန္တု၊ ရှိ။ ဝနိတွာ၊ ရှိ။ သမိပေ၊ အနီး၌။ နိသိန္တော၊ သည်။ (ဟုတွာ၊ ရှိ။) “ဘန္တေ၊ ရား။ ပဏ္ဍသာလာ၊ သည်။ ဖာသုကာ၊ ချမ်းသာပါသလော။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဘဒ္ဒမုခ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော ဒါယကာ။ (ပဏ္ဍသာလာ၊ သည်။) ဖာသုကာ၊ ၏။ ပဗ္ဗဇိတသာရူပိ၊ ရဟန်းတို့အား လျှောက်ပတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣမ၊ ဤကျောင်း၌။ ဝသိဿထ၊ နေပါကုန်လတ္တံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီ။ ဥပါသက၊ ကာ။ အာမ၊ အိမ်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ သော၊ သည်။ အဓိဝါသနာကာရေန၊ လက်ခံခြင်းဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝသိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဥတွာ၊ ရှိ။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ မယံ၊ ၏။ ဘရဒွါရံ၊ သို့။ အာဂန္တုဗ္ဗံ၊ ကြွလာသင့်ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနာပေတွာ၊ ဝန်ခံစေ၍။ “ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ အား။ ဧကံ၊ သော။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ဒေထ၊ ပေးတော်မူပါကုန်။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဥပါသက၊ ကာ။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ တို့သည်။ အတိက္ကန္တဝရာ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်သော ကောင်းမြတ်သောဆုရှိကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယဉ္ဇ၊ အကြင်ဆု သည်လည်း။

ကပုတိ၊ ရဟန်းတို့အား အပ်၏။ ယဉ္ဇ၊ သည်လည်း။ အနဝဇ္ဇံ၊ ပေးခြင်း
 ကြောင့် အပြစ်မရှိသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဆုကို။ ဒေထ၊ ပေး
 တော်မူပါကုန်။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ ဥပါသက၊ ကာ။ ဝဒေဟိ၊
 လျှောက်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ နိဗ္ဗဒ္ဓဝသန-
 ဌာနေ နာမ၊ အမြဲနေရာအရပ်၌မည်သည်။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ မင်္ဂလေ
 ဝါ၊ မင်္ဂလာ၌သော်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မင်္ဂလာရှိရာ အခါ၌သော်လည်း
 ကောင်း။ အမင်္ဂလေ ဝါ၊ အမင်္ဂလာ၌သော်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မင်္ဂလာ
 မရှိရာ အခါ၌သော်လည်းကောင်း။ အာဂမနံ၊ ကြွလာခြင်းကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊
 ကုန်၏။ အနာဂစ္ဆန္တဿ၊ မကြွလာသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကုဇ္ဈန္တိ၊ စိတ်ဆိုးကြ
 ကုန်၏။ တဿ၊ ကြောင့်။ အညံ၊ သော။ နိမန္တိတဋ္ဌာနံ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်ရာ
 အရပ်သို့။ ဂန္ဓာပိ၊ ကြွသွားပြီး၍လည်း။ မယံ၊ ၏။ ခံ၊ သံ၊ ပဝိ-
 သိတော၊ ဝင်၍သာ။ ဘတ္တကံစုံ၊ ကို။ နိဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ၊ ပြီးဆုံးစေထိုက်
 ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ ထေရော၊ သည်။ အဓိဝါသေသိ၊ ပြီ။

သော၊ ထို ဥပါသကာသည်။ ပဏ္ဏသာလာယ၊ ၌။ ကဋ္ဌသာရကံ၊ ဗျာ
 သင်ဖြူးကို။ ပတ္တရိတော၊ ဖြန့်ခင်း၍။ မဉ္ဇူပိဋံ၊ ကို။ ပညပေသိ၊ ခင်းထား
 ပြီ။ အပဿေနံ၊ ကပ်မိရာဖြစ်သောပျဉ်ချပ်ကို။ (တံကမ္ပိ ပျဉ်ချပ်ကို။)
 နိက္ခိပိ၊ ချထားပြီ။ ပါဒကထလိကံ၊ ခြေပွတ်အိုးခြမ်းကို။ ထပေသိ၊ ထား
 ပြီ။ ပေါက္ခရဏိံ၊ ကို။ ခဏိံ၊ တူးပြီ။ စက်မံ၊ ကို။ ကတော၊ ၍။
 ဝါလိကံ၊ သံကို။ ဩကိရိ၊ ကြဖြန့်ပြီ။ မိဂေ၊ သမင်တို့ကို။ အာဂန္ဓာ၊
 ၍။ ဘိတ္တိံ၊ ကို။ ခံ၊ သံ၊ ပုတ်တိုက်၍။ မတ္တိကံ၊ မြေညက်ကို။ (ကျောင်း
 နံရံ၌ သုတ်ထားအပ်သော မြေညက်ကို။) ပါတေန္တေ၊ ကျစေသည်တို့ကို။
 ဒိသော၊ ၍။ ကဏုကဝတိံ၊ ဆူးစောင်ရန်းကို။ ပရိက္ခိပိ၊ ကာရံပြီ။ ပေါက္ခ-
 ရဏိံ၊ သို့။ ဩတရိတော၊ သက်ဆင်း၍။ ဥဒကံ၊ ကို။ အာဠုလိကံ၊ နောက်
 ကျခြင်းရှိသည်ကို။ ဝါ၊ နောက်ကျခြင်းရှိအောင်။ ကရောန္တေ၊ ပြုသော
 သမင်တို့ကို။ ဒိသော၊ ၍။ အန္တော၊ ရေကန်၏အတွင်း၌။ ပါသာဏေဟိ၊
 ကျောက်တို့ဖြင့်။ စိနိတော၊ စီ၍။ ဗဟိ၊ ရေကန်၏အပြင်ဘက်၌။ ကဏုက-
 ဝတိံ၊ ကို။ ပရိက္ခိပိတော၊ ၍။ အန္တောဝတိပရိယန္တေ၊ အတွင်း ဆူးစောင်
 ရန်း၏ အဆုံး၌။ တာလပန္နိယော၊ ထန်းပင်အစဉ်တို့ကို။ ရောပေသိ၊
 ပေါက်စေပြီ။ ဝါ၊ စိုက်ပြီ။ မဟာစက်မေ၊ စကြံကြီး၌။ သမ္ပဋ္ဌဋ္ဌာနံ၊
 တံမြက်လှည်းအပ်သောအရပ်ကို။ အာဠုလေန္တေ၊ မွေနှောက်သည် တို့ကို။
 ဒိသော၊ ၍။ စက်မမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဝတိယာ၊ စည်းစောင်ရန်းဖြင့်။ ဝါ။

စည်းရိုးဖြင့်။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ချုံ။ အနန္တဝတိပရိယန္တေ၊ ခွံ။ တာလပန္နိ၊ ကို။ ရောပေသိ၊ ပြီ။

ဝေံ၊ သို့။ အာဝါသံ၊ နေရာကျောင်းကို။ နိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ထေရဿ၊ အား။ တိစိဝရံ၊ သုံးထည်သော သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဩသဓံ၊ ဆေးကိုလည်းကောင်း။ ပရိဘောဂဘာဇနံ၊ အသုံးအဆောင် ခွက်ကိုလည်းကောင်း။ အာရကဏ္ဍကံ၊ အပ်နဖားထွင်း စူးကိုလည်းကောင်း။ ပိပ္ပလိကံ၊ သင်ဇုန်းဓားငယ် ကိုလည်းကောင်း။ နေစ္ဆေဒနံ၊ လက်သည်းဖြတ်ကြောင်း၊ ဓားငယ်ကိုလည်းကောင်း။ သူစိံ၊ အပ်ကိုလည်းကောင်း။ ကတ္တရယဋ္ဌိံ၊ တောင်ဝှေးကိုလည်းကောင်း။ ဥပါယနံ၊ ဖိနပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒကတုမ္ပံ၊ ရေဗူးကိုလည်းကောင်း။ ဆတ္တံ၊ ထီးကိုလည်းကောင်း။ ဒီပကပလ္လကံ၊ ဆီမီးခွက်ကိုလည်းကောင်း။ မလဟရဏိံ၊ သညစ်အခွက်ကို ပယ်ရှားကြောင်းဖြစ်သော နဖား ချူကိုလည်းကောင်း။ ပရိဿာဝနံ၊ ပဝါဒရစစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဓမကရဏိံ၊ ဓမကရိုဏ်ရေစစ်ကိုလည်းကောင်း။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကိုလည်းကောင်း။ ထာလကံ၊ ခွက်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါပန၊ သည်သာမကသေး။ အညမ္ပိ၊ အခြားလည်းဖြစ်သော။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ တို့၏။ ယံ ပရိဘောဂဇာတံ၊ အကြင်အသုံးအဆောင်သည်။ (အတ္ထိံ၊ ၏။) သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော အသုံးအဆောင်ကို။ အဒါသိ၊ ပြီ။ ထေရဿ၊ အား။ ဗောဓိသတ္တေန၊ သည်။ အဒိန္နပရိက္ခာရော နာမ။ မပေးလှူအပ်သော ပရိက္ခရာမည်သည်။ နာဟောသိ၊ မရှိ။ သော၊ ထို ဘုရားအလောင်းသည်။ သီလာနံ၊ တို့ကို။ ရက္ခန္ဓော၊ စောင့်လျက်။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ကရောန္တော၊ လျက်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်၏အပိုင်းအခြားတိုင်အောင်။ ထေရံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌယံ၊ ပြုစုလုပ်ကျွေးပြီး။ ထေရော၊ သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်။ ဝသန္တော၊ နေလျက်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတွာ၊ ချုံ။ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီး။

ဗောဓိသတ္တောပိ၊ သည်လည်း။ ယာဝတယုကံ၊ အသက်အပိုင်းအခြားတိုင်အောင်။ ပုညံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ချုံ။ ဒေဝလောကေ၊ ခွံ။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ချုံ။ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ။ စုတော၊ သည်။ (ဟုတွာ။) မနုဿလောကံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာလတ်သော်။ ကုသဝတိယာ၊ သော။ ရုဇဇာနိယာ၊ ခွံ။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ချုံ။ မဟာသုဒဿနော၊ သော။ ရုဇာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝါ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ နာတိမဟန္တမ္ပိ၊ အလွန်မကြီးကျယ်ပါသော်လည်း။ ဝါ၊ အလွန်မကြီးကျယ်သည်လည်း။

ဖြစ်သော။ အာယတနေ၊ သီလ သမာဓိ ပညာတို့ဖြင့် ကဲလွန်သော သူမုန်သူမြတ်တို့၏နေရာ သာသနာတော်၌။ ဝါ၊ သီလ သမာဓိ ပညာ တို့ဖြင့် ကဲလွန်သော သူမုန်သူမြတ်၌။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ မဟာဝိပါကံ၊ ကြီးကျယ်ဖွံ့ဖြိုး များသောအကျိုးရှိ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဝိဘာဝိနာ၊ ကြောင်းကျိုးမြင် သိ ပညာရှိသည်။ တံ၊ ထိုကောင်းမှုကို။ ကတ္ထဗ္ဗံ၊ မေ့မေ့လျော့လျော့ ဝေ့၍မနေ ပြုထိုက်ပေသတည်း။

မဟာဝိယူဟန္တိ၊ ကား။ ရဇတမယံ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော။ မဟာကုဋ္ဌာဂါရံ၊ ကြီးစွာသောအထွတ်ရှိသော နန်းတော်သည်။ (အတ္ထိံ) တတ္ထ၊ ထိုနန်းတော်၌။ ဝသိတုကာမော၊ နေခြင်းငှာအလိုရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ တောဝတာ ကာမဝိတက္ကာတိ၊ ကား။ ကာမဝိကက္က၊ ယဲ - ကာမဝိတက်။ တယာ၊ သင်သည်။ တောဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော တံခါး အရပ်ဖြင့်။ နိဝတ္တိတဗ္ဗံ၊ ပြန်နှစ်ထိုက်၏။ ဝါ၊ ပြန်နှစ်တော့။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ ပရံ၊ နောက်အရပ်သည်။ တယံ၊ ၏။ အဘူမိ၊ ဖြစ်ရာမြေမဟုတ်။ ဣဒံ၊ ဤအရပ်သည်။ ဈာနာဂါရံ နာမ၊ ဈာန်အိမ်မည်၏။ ဣဒံ၊ ဤဈာန် သည်။ တယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကူ။ န ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်မဟုတ်။ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့ပြော၍။ တယော၊ သုံးမျိုးကုန်သော။ ဝိတက္ကေ၊ ကာမဝိတက် ဗျာပါဒဝိတက် ဝိဟိံသဝိတက်တို့ကို။ ကုဋ္ဌာဂါရဒ္ဓါရေယေဝ၊ အထွတ်ရှိသော နန်းတော်၏တံခါး၌ပင်။ နိဝတ္ထေသိ၊ ဆုတ်နှစ်စေပြီ။

၂၆၁။ ပဌမဇ္ဈာနန္တိ အာဒိသု - အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ ဝိသု၊ အသီးအခြား။ ကသိဏပရိကမ္မကိစ္စံ နာမ၊ - ကသိုဏ်းပရိကံကို ပြုဖွယ်ကိစ္စ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိတော့။ နီလကသိဏေန၊ ညိုသောကသိုဏ်းဖြင့်။ အတ္ထေ၊ အလိုသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ နီလမဏိံ၊ ညိုသောပတ္တမြားကို။ (ဩလော ကေသိံ၊ ပြီ။) ပိတကသိဏေန၊ ရှေ့သောကသိုဏ်းဖြင့်။ အတ္ထေ သတိံ။ သုဝတ္ထံ၊ ကို။ (ဩလောကေသိံ။) လောဟိတကသိဏေန၊ နီသောကသိုဏ်း ဖြင့်။ အတ္ထေ သတိံ၊ ရတ္တမဏိံ၊ နီသောပတ္တမြားကို။ (ဩလောကေသိံ။) ဩဒါတကသိဏေန၊ ဖြူသောကသိုဏ်းဖြင့်။ အတ္ထေ သတိံ။ ရဇတံ၊ ငွေကို။

၁။ အာယတနေ။ ။ “အပိ စ နိဝါသဋ္ဌာနဋ္ဌေန အာကာရဋ္ဌေန သမောသရဏ- ဋ္ဌာနဋ္ဌေန သဉ္စာတိဒေသဋ္ဌေန ကာရဏဋ္ဌေန စ အာယတနံ ဝေဒိတဗ္ဗိ” ဟု အာယ- တန-ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ၌လာသော အာယတန-အနက်လို့တွင် သမောသရဏဋ္ဌာန- အနက်ကို ယူ၍ပေးပါသည်။ အခြားအနက်များကို ဆရာတော်၏ နိဿယ၌ကြည့်ပါ။

(ဩလောကေသိ။)ဣတိ၊ သို့။ ဩလောကိတဩလောကိတဋ္ဌာနေ၊ ကြည့်အပ် ကြည့်အပ်သောအရပ်၌။ ကသိဏမေဝ၊ ကသိုဏ်းချည်းသာ။ ပညာယတိ၏။

၂၆၂။ မေတ္တာသဟဂတေနာတိအာဒီသု၊ တို့၌။ ယံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုထိုက်၏။ တံ သဗ္ဗမ္ပိ၊ ထိုအလုံးစုံသော စကားကိုလည်း။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ (မယာ။) ဝုတ္တမေဝ၊ သာ။ ဣတိ၊ သို့။ ပါဠိယံ၊ ၌။ စတ္တာရိ၊ ဈာနာနိ၊ ကသိုဏ်းဈာန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ စတ္တာရိ၊ အပ္ပမညာနေဝ၊ အပ္ပမညာတို့ကိုသာလည်းကောင်း။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်ပြီ။ ပန၊ ထိုသို့ပင် ဈာန်လေးပါးအပ္ပမညာလေးပါးတို့ကိုသာဟောတော်မူအပ်ကုန်သော်လည်း။ မဟာပုရိသော၊ သည်။ သဗ္ဗာပိ အဋ္ဌ။ သမာပတ္တိယော၊ သမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဉ္စ။ အဘိညာယော စ၊ အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတု၊ ရှိ။ အနုလောမပဋိလောမာဒိဝသေန၊ အနုလုံ ပဋိလုံအစရှိသည်တို့၏ အဖြစ်ဖြင့်။ စုဒ္ဓသတိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ သမာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ ပဝိသန္ဓေ၊ ဝင်စားလျက်။ မဓုပဋ္ဌလံ၊ ပျားလဘို့သို့။ ပဝိဋ္ဌဘမရော၊ ဝင်သောပျားကောင်သည်။ မဓုရသေန၊ ပျား၏အရသာဖြင့်။ ဝါ၊ ပျားရည်ဖြင့်။ ယာပေတိ ဝိယ၊ မျှတသကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ သမာပတ္တိသုခေနေဝ၊ သမာပတ်ချမ်းသာဖြင့်သာ။ ယာပေတိ၊ ၏။ [စတ္တာရိ ဈာနာနိတိ စတ္တာရိ ကသိဏဇ္ဈာနာနိ။ ကသိဏဇ္ဈာနပ္ပမညာနံယေဝ ဝစနံ တာသံ တဒါ အာဒရဂါရဝဝသေန နိဗ္ဗတ္တိတတ္တာ။ မဟာဗောဓိသတ္တာနဉ္စိ အရူပဇ္ဈာနေသု အာဒရော နတ္ထိ၊ အဘိညာပဒဋ္ဌာနတံ ပန သန္ဓာယ တာနိပိ နိဗ္ဗတ္တေန္တိ၊ တသ္မာ မဟာသတ္ထော တာပသပရိပ္ပာဇကကာလေ ယတ္ထကေ လောကိယဂုဏေ နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ တေ သဗ္ဗေပိ တဒါ နိဗ္ဗတ္တေသိယေဝ။ တေနာဟ “မဟာပုရိသော ပနာ”တိအာဒိ။ ဋီကာ။]

စတုရသီတိနဂရသဟဿာဒိအပ္ပဋ်

၂၆၃။ ကုသာဝတိ ရာဇဓာနိပ္ပမုခါနီတိ၊ ကား။ ကုသာဝတိ သော။ ရာဇဓာနိ၊ သည်။ တေသံ နဂရာနံ၊ ထို ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော မြို့တော်တို့၏။ ပမုခါ၊ အကြီးအမှူးတည်း။ သဗ္ဗသေဋ္ဌာ၊ အလုံးစုံသော မြို့တို့ထက် မြတ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ ဘတ္တာဘိဟာရေတိ၊ ကား။ အဘိဟရိတဗ္ဗဘတ္တံ၊ ရှေးရှုဆောင်ထိုက်သော ပွဲတော်စာကို။ (အဘိဟရိယိတ္ထံ၊ ပြီ။)

၂၆၄။ ဝဿသတဿ ဝဿသတဿာတိ၊ ကား။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေံ သို့။ စိန္တေသိ၊ နည်း။ တေသံ၊ ထို ဆင်တို့၏။ သဒ္ဓေန၊ ပြင့်။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ ငြီးငွေ့၍။ ဝါ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်။ (ဝေံ စိန္တေသိ။) တိ၊ မှန်။ “သမာပန္နဿ သဒ္ဓေါ ကဏ္ဍကော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ သမာပတ်ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်အတွက် အသံသည် ဆူးပြောင့်နှင့်တူ၏ ဟူ၍။ ဝတ္ထံ၊ ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဟာ ပုရိသော၊ သည်။ သဒ္ဓေန၊ ပြင့်။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ ပြီ။ အထ၊ ထိုသို့ ငြီးငွေ့လတ်သော်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ မာ အာဂစ္ဆန္တု၊ မလာကြနှင့်တော့။ ဣတိ၊ သို့။ န ဝဒတိ၊ မဆိုသနည်း။ ဣဒါနိ၊ နှံ။ ရဇာ၊ သည်။ န ပဿတိ၊ မကြည့်တော့။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ နိဗဒ္ဓဝတ္ထံ၊ အမြဲအပ်သောဝတ်ကို။ န လဘိဿန္တိ၊ မရကုန်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုအမြဲအပ်သောဝတ်ကို မရခြင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အတွက်။ မာ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ထ၊ လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ညှာတာတော်မူခြင်းကြောင့်။ (မာ အာဂစ္ဆန္တု၊ တော့။ ဣတိ၊ သို့။) န ဝဒတိ၊ မဆို။

သုဘဒ္ဒါဒေဝိ ဥပသင်္ကမနအဖွင့်

၂၆၅။ တေဒဟောသီတိ၊ ကား။ ကဒါ၊ နှံ။ ဧဝံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ နည်း။ ရညော၊ ၏။ ကာလကိရိယဒိဝေ၊ ပြာဟွာပြည်စံရာနေ၌။ (တေ အဟောသိ။) ကိရ၊ ချဲ့။ တဒါ၊ နှံ။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ စိန္တေသု၊ ကုန်ပြီ။ (ကံ၊ နည်း။) “ရဇာ၊ သည်။ အနာထကာလကိရိယံ၊ ကိုယ်ကွယ်ရာမဲ့ ကွယ်လွန်ခြင်းကို။ မာ ကရောတု၊ မပြုပါစေလင့်။ ဗဟူဟိ၊ ကုန်သော။ ဩရောဓေဟိ၊ မောင်းမတို့သည်လည်းကောင်း။ ဗဟူဟိ၊ ကုန်သော။ ဓိတူဟိ၊ သမီးတော်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဗဟူဟိ၊ ကုန်သော။ ပုတ္တေဟိ၊ သားတော်တို့သည် လည်းကောင်း။ ပရိဝါရိတောဝ၊ ခြံရံအပ်သည်သာ။ (ဟုတွာ၊ ၍။ ကာလကိရိယံ၊ ကံ။) ကရောတု၊ ပြုပါစေသတည်း။” ဣတိ ဤသို့ ကြံကြကုန်ပြီ။ အထ၊ အကြံဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။ ဒေဝိ၊ ကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ပူးဝင်၍။ တဿာ၊ ထိုမိဖုရား၏။ ဝေံ၊ သို့။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေသု၊ ဖြစ်စေကြကုန်ပြီ။ [မင်းတရားထံ ချဉ်းကပ်ဖို့ရန်အကြံဖြစ်စေကြပြီ။]

ပိတာနိ ဝတ္ထာနိတိ၊ ကား။ တာနိ၊ ထို ရှေ့သောအဝတ်တို့သည်။ ပကတိယာ၊ ပင်ကိုအားဖြင့်။ ရညော၊ ၏။ ဝါ၊ သည်။ မနာပါနိ၊ စိတ်နှလုံးကို တိုးပွားစေတတ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ မြတ်နိုးအပ်ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ) ကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာနိ၊ ထို ရှေ့သောအဝတ်တို့ကို။ ပါရူပထ၊

မြို့ကြကုန်လော့။ ဣတိ။ သို့။ အာဟာပြီ။ ဧတ္ထေဝ ခံဒဝိ တိဋ္ဌာတိ၊ ကား။ ဒေဝိ၊ မိဖုရား။ ဣမံ ဤနန်းတော်သည်။ ဈာနာဂါရံ နာမ၊ ဈာန်အိမ်မည်၏။ တုမေဟိ၊ အသင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကု။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဟုတ်။ မမ၊ ၏။ ဈာနရတိဝိနွနဋ္ဌာနံ၊ ဈာန်ဖြင့် မွေ့လျော်ခြင်းကို ရရာအရပ် တည်း။ ဣမ၊ ဤဈာန်အိမ်တော်သို့။ မာ ပါဝိသိ၊ မဝင်ခဲ့လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။

၂၆၆။ တေဒဟောသီတိ၊ ကား။ လောကော ဌံ။ သတ္တာ နာမ၊ သတ္တဝါ တို့မည်သည်။ မရဏာသန္ဓကာလော၊ သေခါနီးအခါ၌။ အတိ ဝိယ၊ အလွန် အက်သာလျှင်။ ဝိရောစန္တိ၊ တင့်တယ်ကြကုန်၏။ တေန၊ ထိုသေခါနီးအခါ ဝယ် အလွန်တင့်တယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဿ ရညော၊ ထိုမဟာ သုဒဿန-မင်း၏။ ဝိပ္ပသန္တုန္တိယဘာဝံ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်လင်သော ဣန္ဒြေ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တတောံ၊ ထိုသို့ အကြံဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ရညော၊ ၏။ ကာလကီရိယာ၊ ကွယ်လွန်ခြင်းသည်။ မာ အဟောသိ၊ မဖြစ်ပါစေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ တဿ၊ ထို မဟာသုဒဿန-မင်း၏။ ကာလကီရိယံ၊ ကို။ အနိစ္စမာနာ၊ အလို မရှိသည်။ (ဟုတော။) သမ္ပတိ၊ ယခုအခါ၌။ အဿ၊ ထို မဟာသုဒဿန-မင်း ၏။ ဂုဏံ၊ ကို။ ကထယိတော၊ သံတော်ဦးတင်၍။ တိဋ္ဌနာကာရံ၊ တည်နိုင် သူ၏ အခြင်းအရာကို။ (တနည်း) တိဋ္ဌနာကာရံ၊ တည်နိုင်ခြင်း အကြောင်း ကို။ ကရိယာမိ၊ အံ။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတော၊ ရှိ။ ဣမာနိံ တေ ဒေဝါတိ- အာဒိံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို ဣမာနိံ တေ ဒေဝ-အစရှိသော စကား ရပ်၌။ ဆန္တံ ဇနပတိတိ၊ ကား။ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ဥပ္ပပါဒေဟိ၊ ဖြစ်စေပါ လော့။ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို။ ကရောဟိ၊ လော့။ ဇီဝိတေ အပေက္ခန္တိ၊ ကား။ ဇီဝိတေ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၌။ ဝါ၊ အသက်ရှည်ခြင်း၌။ သာပေက္ခံ^၁၊ ငဲ့ကွက်တတ်သော တဏှာနှင့်တကွသော ဆန္ဒ-ကို။ (ပါဌ်ရှိ၍ အနက်ပေးလိုက်၏။ ကောင်းမည်

၁။ သာပေက္ခံ အပေက္ခံ။ ။ အပေက္ခတိ အာရမ္မဏံ တောယ နပိဿဇေတီတိ အပေက္ခာ၊ တဏှာ။ အာရုံကိုငဲ့ကွက်ကြောင်း တဏှာ-။ ဋီကာ။ ဤဒီကာအဖွင့်သည် ပါဠိတော်၌လာသော “အပေက္ခံ” ပုဒ်ကိုဖွင့်သော အဖွင့်တည်း။ “အပေက္ခံ” ပုဒ်ရင်း က တဏှာကိုဟောနိုင်လျှင် “သယ+အပေက္ခာယ+ယာ ဝဠုတီတိ သာပေက္ခာ” ဟု ဝိပြုလုပ်၍ တဏှာကို အရမကောက်နိုင်။ တဏှာနှင့်တကွဖြစ်သော လောဘမူ စိတ်ကို အရကောက်ရလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် သာပေက္ခံ-မပါပဲ အာလယ-ပုဒ်ချည်းရှိ လျှင် ကောင်း၏။ တဏှံ ကရောဟိ-ကား အဖြောင့်ဖွင့်သော အဓိပ္ပာယ်အနက်တည်း။

မထင်။) အာလယ်၊ တွယ်တာတတ်သော တဏှာ-ကို။ တဏှံ၊ တဏှာ-ကို။ ကရောဟိ၊ လော့၊ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။

ဧဝံ ခေါမံ တံ ဒေဝီတိ၊ ကား။ “ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်။ မယံ ဣတ္ထိ-ယော နာမ၊ အကျွန်ုပ်တို့ မိန်းမသားတို့မည်သည်။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဥပစာရကထံ၊ ပြောဆိုရိုးစကားကို။ န ဇာနာမ၊ ကုန်။ မဟာရာဇ၊ မဟာ-ရာဇာ။ ကထံ၊ သို့။ ဝဒါမ၊ သံတော်ဦးတင်ရပါကုန်မည်နည်း။” ဣတိ သို့၊ ရာဇာနံ၊ ကို။ “အယံ ဤမင်းသည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းဖြစ်နေ၏။” ဣတိ သို့၊ မညမာနယ၊ မှတ်ထင်နေသော။ ဒေဝီယာ၊ သည်။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ “ဧဝံ ခေါ မံ တံ ဒေဝီ သမုဒါစရာဟိ” တိ အာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ဂရဟိတာတိ၊ ကား။ ဗုဒ္ဓေဟိ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗေကဗုဒ္ဓေဟိ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ သာဝကေဟိ၊ အရိယာဖြစ်ပြီးသော သာဝက-တို့သည်လည်းကောင်း။ အညေဟိ၊ ကုန်သော။ ဗဟုဿုတေဟိ၊ ကုန်သော။ ပဏ္ဍိတေဟိ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဂရဟိတာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်ပါပြီ။ [ဂရ-ဟိတာတိ ဣတ္ထ ကေဟိ ဂရဟိတာ၊ ကသ္မာ စ ဂရဟိတာတိ အန္တောလိန-စောဒံနံ ဝိသဇ္ဇေန္တော “ဗုဒ္ဓေဟိ” တိအာဒိမာဟ၊ တေန ဝိညဂရဟိတတ္ထာ၊ ဒုဂ္ဂတိသံဝတ္တနိယတော စ သာပေက္ခကာလကိရိယာ ပရိဝဇ္ဇေတဗ္ဗာတိ ဒဿေတိ။-ဋီကာ။] ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ (ဂရဟိတာ၊ နည်း။) ဟိ (ယသ္မာ၊) ကြောင့်။ သာပေက္ခကာလကိရိယာ၊ ငဲ့ကွက်ကြောင်း တဏှာနှင့်တကွ သေခြင်းသည်။ အတ္တနော ယေဝ၊ ၏သာ။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ယက္ခကုက္ကုရအဇဂေါဏမဟိံ သမ္မသိကကုက္ကုရုဋ္ဌိကာမဂ္ဂလာဒိဘာဝေန၊ သရဲ ဘီလူး ခေး ဆိတ် နွား ကျွဲ ကြက် ကြက် သန်း ကြမ်းပိုး-အစရှိသည်တို့၏ အဖြစ်ဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တနကာရဏံ၊ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဂရဟိတာ၊ ပြီ။)

၂၆၈။ အထ ခေါ အာနန္ဒ သုဘဒ္ဒါ ဒေဝီ အဿုနိ ပုဉ္ဇိတူတိ၊ ကား။ ဒေဝီ၊ သည်။ ကေမန္တံ၊ သို့။ ဂန္တံ၊ ၍။ [ကေမန္တံ ဂန္တံတိ ရညော စက္ခုပထံ ဝိဇဟိတူ။ (မျက်စိမြင်လောက်ရာအရပ်ကိုစုံန့်၍။)-ဋီကာ။] ရောဒိတူ၊ ငို၍။ ကန္တိတူ၊ မြည်တမ်း၍။ အဿုနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို။ ပုဉ္ဇိတူ၊ သုတ်၍။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဗြဟ္မလောကူပဂမအဖွင့်

၂၆၉။ ဂဟပတိဿ ဝါတိ၊ အစရှိသောစကားကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဟ၊ နည်း။ ကိရ၊ ချွေ။ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ သောဏ-
 သေဋ္ဌိပုတ္တဒီနံ ဝိယ၊ သောဏသဌေးသား အစရှိသူတို့၏ကဲ့သို့။ မဟတိ၊
 ကြီးစွာသော။ သမ္ပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောဏဿ၊ သော။
 သေဋ္ဌိပုတ္တဿ၊ ၏။ ဧကောဘတ္တပတိ၊ တံခွဲသောထမင်းခွက်သည်။ ဒွေ
 သတသဟဿာနိ၊ နှစ်သိန်းတို့ကို။ အဂ္ဂတိ ကိရ၊ ထိုက်တန်သတတ်။ ဣတိ၊
 သို့။ တာဒိသံ၊ ထိုကဲ့သို့ရှုအပ်သော။ ဘတ္တိ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ထို သောဏ
 သဌေးသား-အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (ဘုတ္တာနံ-၌ စပ်။) ဝါ၊ တို့၏။
 (ဘတ္တသမ္ပဒေါ-၌ စပ်။) ဘုတ္တာနံ၊ စာပြီးကုန်လတ်သော်။ မဟုတ္တိ၊ တမဟုတ်
 လောက်၊ ဘတ္တသမ္ပဒေါ၊ ထမင်းကြောင့် ယစ်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ထမင်းဆီ
 ယစ်ခြင်းသည်။ ဘတ္တမုစ္ဆာ၊ ထမင်းကြောင့် တွေဝေခြင်းသည်။ ဘတ္တကိလမ-
 ထော၊ ထမင်းကြောင့်ပင်ပန်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ဂဟပတိဿ ဝါတိ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။) (ကသ္မာ အာဟ-အမေးကို ပြန်၍လှည့်
 သည်။)

၂၇၁။ ယံ တေန သမယေန အဇ္ဈာဝသာမိတိ၊ ကား။ ယတ္ထ၊ အကြင်
 မြို့၌။ ဝသာမိ၊ နေ၏။ တံ နဂရံ၊ သည်။ ဧကံ ယေဝ၊ တမြို့သာလျှင်။
 ဟောတိ၊ ၏။ အဝသေသေသု၊ ကြွင်းသောမြို့တို့၌။ ပုတ္တမိတာဒယောစေဝ၊
 သား သမီး-အစရှိသူတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒါသမနုဿာ စ၊ ကျေးတော်
 မျိုး ကျွန်တော်မျိုးတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝသိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ပါသာဒ-
 ကုဋ္ဌာဂါရေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဒေဝေဝနယော၊ တည်း။ ပလ္လင်္ကာဒိသုပိ၊
 ပလ္လင် အစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဧကံ ယေဝ၊ သော။ ပလ္လင်္ကံ၊ ကို။ ပရိ-
 ဘုဇ္ဇတိ၊ သုံးစွဲ၏။ သေသာ၊ ကြွင်းသောပလ္လင်တို့သည်။ ပုတ္တဒီနံ၊ တို့၏။
 ပရိဘောဂါ၊ အသုံးအဆောင်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတ္ထိသုပိ၊
 လည်း။ ဧကော၊ တယောက်သည်သာ။ ပစ္စုပဋ္ဌာတိ၊ ရှေးရှု တည်နေ၏။
 ဝါ၊ ပြုစုလုပ်ကျွေး၏။ သေသာ၊ ကြွင်းသောမိန်းမတို့သည်။ ပရိဝါရ-
 မတ္တာ၊ အခြံအရံမျှတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပရိဒဟာမိတိ၊ ကား။
 ဧကေမေဝ၊ တစုံသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဒုဿယုဂံ၊ ပုဆိုးအစုံကို။ နိဝါသေမိ၊
 ဝတ်၏။ သေသာနိ၊ ကြွင်းသော ပုဆိုးအစုံတို့သည်။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ

၍။ ဝိစရန္တာနံ၊ လုညံလညံကုန်သော။ အသီတိသဟဿာဓိကာနံ၊ ရှစ်
 သောင်းအလွန်ရှိကုန်သော။ သောဠသန္တံ ပုရိသသတသဟဿာနံ၊ တသန်း
 ခြောက်သိန်းကုန်သော ယောက်ျားတို့၏။ (ပရိဘောဂါ၊ တို့သည်။) ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ ဘုဉ္ဇာမိတိ၊ ဖြင့်။ ပရမပုမာဏေန၊ အလွန်ဆုံး အတိုင်းအရှည်
 အားဖြင့်။ နာဠိကောဒနမတ္ထံ၊ တကွမ်းစားချက်မျှဖြစ်သော ထမင်းကို။
 ဝါ၊ ထစလယ်ချက်မျှဖြစ်သော ထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ ၏။ သေသံ၊ ကြွင်း
 သောထမင်းသည်။ ပရိဝါရေတွာ ဝိစရန္တာနံ၊ စတ္တာလီသသဟဿာဓိကာနံ၊
 လေးသောင်းအလွန်ရှိကုန်သော။ အဠသန္တံ ပုရိသသတသဟဿာနံ၊ ရှစ်သိန်း
 ကုန်သော ယောက်ျားတို့၏။ (ပရိဘောဂေါ၊ သည်။) ဟောတိ၊ ၏။
 ဣတိ၊ ဤအနက်ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ဟိ၊ မှန်။ ဧကထာလိပါကော၊
 တခုသော ပွဲတော်ချက် အိုးသည်။ ဒသန္တံ၊ ဆယ်ကျိပ်ကုန်သော။ ဇနာနံ၊
 တို့အား။ ဝါ၊ တို့၏အတွက်။ ပဟောတိ၊ လောက်၏။

[ဣဒါနိ ယထာဝုတ္တာယ ရညော မဟာသုဒဿနဿ ဘောဂ-
 သမ္ပတ္တိယာ ကမ္မသရိက္ခတံ ဥဒ္ဓရန္တော “တောနိ ပနာ” တိ၊ အာဒိ-
 မာဟ၊ တံ သုဝိညေယျမေဝ။-ဋီကာ။]

ပန၊ ဆက်။ တောနိ စတုရာသီတိ နဂရသဟဿာနိ စေဝ၊ ဤ ရှစ်
 သောင်းလေးဘောင်သော မြို့တို့သည်လည်းကောင်း။ (တောနိ စတုရာသီတိ)
 ပါသာဒသဟဿာနိ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ (တောနိ စတုရာသီတိ)
 ကုဋ္ဌာဂါရသဟဿာနိ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဧကိဿာယေဝ၊ တခု
 သာလျှင်ဖြစ်သော။ ပဏ္ဍသာလာယ၊ ၏။ နိဿန္ဓေန၊ အကျိုးဆက်ကြောင့်။
 နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ စတုရာသီတိ ပလ္လင်္ဂသဟဿာနိ၊ တို့သည်။ နိပဇ္ဇ-
 နတ္တာယ၊ လျောင်းခြင်းအကျိုးငှာ။ ဒိန္နမဉ္ဇကဿ၊ ပေးလှူအပ်သော ညောင်
 စောင်းငယ်၏။ နိဿန္ဓေန နိဗ္ဗတ္တာနိ။ စတုရာသီတိ ဟတ္ထိသဟဿာနိ၊
 တို့သည်လည်းကောင်း။ (စတုရာသီတိ) အဿသဟဿာနိ၊ လည်းကောင်း။
 (စတုရာသီတိ) ရုထသဟဿာနိ၊ လည်းကောင်း။ နိသိဒနတ္တာယ၊ ထိုင်ခြင်း
 အကျိုးငှာ။ ဒိန္နပဋ္ဌဿ၊ ပေးလှူအပ်သော အင်းပျဉ်၏။ နိဿန္ဓေန နိဗ္ဗတ္တာနိ။
 စတုရာသီတိ မဏိသဟဿာနိ၊ တို့သည်။ ဧကဒိပဿ၊ တခုသောဆီမီး၏။
 နိဿန္ဓေန နိဗ္ဗတ္တာနိ။ စတုရာသီတိ ပေါက္ခရဏိ သဟဿာနိ၊ တို့သည်။
 ဧကပေါက္ခရဏိယာ၊ ၏။ နိဿန္ဓေန နိဗ္ဗတ္တာနိ။ စတုရာသီတိ ဣတ္ထိသဟဿာနိ၊
 တို့သည်လည်းကောင်း။ (စတုရာသီတိ) ပုတ္တသဟဿာနိ၊ လည်းကောင်း။

(စတုရာသီတိ) ဂဟပတိသဟဿာနိ၊ လည်းကောင်း။ ပရိဘောဂဘာဇန-
 ပတ္တဒါနဿ၊ အသုံးအဆောင်ဖြစ်သော စားခွက် သပိတ်အလှူ၏ လည်း
 ကောင်း။ (အဋ္ဌကထာ-၌ ပေယျာလမြှုပ်ထားသည်၊ ခွဲ၍ပေးပါ။) ထာလက-
 ဒါနဿ၊ ခွက်အလှူ၏လည်းကောင်း။ ဓမကရဏဒါနဿ၊ ဓမကရိုက်ရေစစ်
 အလှူ၏လည်းကောင်း။ ပရိသာဝနဒါနဿ၊ ပဝါရေစစ် အလှူ၏လည်း
 ကောင်း။ အာရကဏ္ဍကဒါနဿ၊ အပ်နဖားတွင်းဆူး အလှူ၏လည်းကောင်း။
 ပိပ္ပလကဒါနဿ၊ သင်ဇုန်းဓားငယ် အလှူ၏လည်းကောင်း။ နခစ္ဆေဒန-
 ဒါနဿ၊ လက်သည်းဖြတ်ကြောင်း ဓားငယ်အလှူ၏လည်းကောင်း။ ကုဉ္ဇက-
 ဒါနဿ၊ သံကောက်အလှူ၏လည်းကောင်း။ ကဏ္ဍမလဟရဏီဒါနဿ၊ နား၏
 အညစ်အကြေးကို ဆောင်ကြောင်းဖြစ်သော နဖာကလော် အလှူ၏လည်း
 ကောင်း။ ပါဒကထလိကဒါနဿ၊ ခြေပွတ်အိုးခြမ်း အလှူ၏လည်းကောင်း။
 ဥပါဟနဒါနဿ၊ ဖိနပ်အလှူ၏လည်းကောင်း။ ဆတ္တဒါနဿ၊ ထီးအလှူ၏
 လည်းကောင်း။ ကတ္တရယဠိဒါနဿ၊ တောင်ပွေးအလှူ၏ လည်းကောင်း။
 နိဿန္ဓေန နိဗ္ဗတ္တာနိ။ စတုရာသီတိ ဓေနုသဟဿာနိ၊ တို့သည်။ ဂေါရသ-
 ဒါနဿ၊ နွားမွှဖြစ်သော အရသာအလှူ၏။ နိဿန္ဓေန နိဗ္ဗတ္တာနိ။ စတုရာ-
 သီတိ ဝတ္ထကောဠိသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော အဝတ်အစုံ
 တို့သည်။ နိဝါသန ပါရုပဒဒါနဿ၊ အဝတ်အရံအလှူ၏။ နိဿန္ဓေန နိဗ္ဗတ္တာနိ။
 စတုရာသီတိ ထာလိပါကသဟဿာနိ၊ တို့သည်။ ဘောဇနဒါနဿ၊ ဘောဇဉ်
 အလှူ၏။ နိဿန္ဓေန နိဗ္ဗတ္တာနိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။

၂၂၂။ ဝေ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဟာသုဒဿနဿ၊ ၏။ သမ္ပတ္တိ^၁။
 ကိ။ အာဒိတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ် အားဖြင့်။
 ကထေတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တံ၊ ထိုစည်းစိမ်ကို။ ဒါရကာနံ၊ တို့၏။
 ပံသ္မာဂါရကီဠုနံ ဝိယံ၊ မြေမှုန့်အိမ်ဖြင့် ကစားခြင်းကိုကဲ့သို့။ ဒဿေန္တော၊

၁။ ပံသ္မာဂါရကီဠု ဝိယ။ ။ ပံသ္မာဂါရကီဠုဝိယာတိ ယထာ နာမ ဒါရကာ ပံသုဟိ
 ဝါပိဂေဟဘောဇနာဒိနိ (ရေကန် အိမ် ဘောဇဉ်-အစရှိသည်တို့ကို။) ဒဿေန္တော
 ယထာရူပိ ကိဠိတွာ ဝမနကာလေ သဗ္ဗံ တံ ပိဓံသေန္တော ဝစ္ဆန္တိ၊ ဝေမေဝ ဘဂဝါ
 မဟာသုဒဿနကာလေ အတ္တနာ အနုဘူတံ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိသဒိသံ အစိန္တေယျာနုဘာဝ-
 သမ္ပတ္တိံ (မကြံစည်ထိုက်သော အာနုဘော်ရှိသော စည်းစိမ်ကို။) ဝိတ္တာရတော
 ဒဿေတွာ ပုန အတ္တနော ဒေသနံ အာဒိနဝနိဿရဏ ဒဿနဝသေန (ကာမဂုဏ်၏
 အပြစ်၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက်ကြောင်း နိဗ္ဗာန်ကို-ပြခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။) ပိဝဇ္ဇာဘိမုခံ
 ပိပရိဝတ္တေန္တော “သဗ္ဗာ သာ သမ္ပတ္တိ အနိစ္စတာယ ပိပရိဏတာ ပိဓံသိတာ”တိ
 ဒဿေန္တော “ပဿာနန္နာ”တိ အာဒိမာဟ။

ပြတော်မူလိုသည်။ (ဟုတော့။) ပရိနိဗ္ဗာန်မခွဲကေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူရာ
 ညောင်စောင်းငယ်၌။ နိပဇ္ဇောဝ၊ လျောင်းတော်မူလျက်သာ။ ပဿာနန္ဒာတိ-
 အာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို ပဿာနန္ဒ-အစရှိသော စကားရပ်၌။
 ဝိပရိဏတတတိ၊ ကား။ ပကတိဝိဇယနေန၊ ပင်ကိုသဘောကို စွန့်ခြင်းအား
 ဖြင့်။ နိဗ္ဗုတပဒိပေါ ဝိယ၊ ငြိမ်းပြီးသော ဆီမီးသည်ကဲ့သို့။ အပညတ္တိက-
 တာဝံ၊ နာမည်ပညတ်ပင် မရှိတော့သည်၏အဖြစ်သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။
 ဧဝံ အနိစ္စာ ခေါ် အာနန္ဒ သင်္ခါရာတိ၊ ကား။ ဧဝံ သို့။ ဟုတော့၊ ဖြစ်
 ပြီး၍။ အဘာဝဋ္ဌေန၊ မရှိတော့သည် အဖြစ်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။

တ္ထောဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ဒေသနာတော်အစဉ်ဖြင့်။
 တဂဝါ၊ သည်။ ယထာ နာမ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ သတဟတ္ထု-
 ဗ္ဗေဓေ၊ အတောင်တရာ အစောက်ရှိသော။ စမ္ပကရုက္ခော၊ စကားပင်၌။
 နိဿေဏိံ၊ လှေကားကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ အဘိရူပိတွာ၊ တက်ပြီး၍။
 စမ္ပကပုပ္ဖံ၊ စကားပန်းကို။ အာဒါယ၊ ၍။ နိဿေဏိံ၊ ကို။ မုဉ္ဇန္တော၊
 ဖြေလျက်။ ဩတရေယျ ယထာ၊ သက်ဆင်းရာသကဲ့သို့။ (တက်သွားတုန်းက
 လှေကားကို ဖွဲ့ချည်၍ တက်သွားသောကြောင့် ဆင်းလာသောအခါ ထိုအဖွဲ့
 ကို ဖြေ၍ ဆင်းရသည်။) ဧဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ နိဿေဏိံ၊ ကို။ ဗန္ဓန္တော
 ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အနေကဝဿ ကောဋီသတသဟဿုဗ္ဗေဓံ၊ နှစ်ပေါင်း ကုဋေ
 တသိန်းမက အစောက်ရှိသော။ (ကုဋေတသိန်းမက ကြာခဲ့သော။)
 မဟာသုဒဿနသမ္ပတ္တိံ၊ သို့။ အာရုယျ၊ တက်၍။ သမ္ပတ္တိမတ္ထကေ၊
 စည်းစိမ်၏ အထက်၌။ ဌိတံ၊ တည်သော။ အနိစ္စလက္ခဏံ၊ ကို။ အာဒါယ၊
 ၍။ နိဿေဏိံ၊ ကို။ မုဉ္ဇန္တော ဝိယ၊ သို့။ ဩတိဏ္ဏော၊ သက်ဆင်းတော်မူပြီ။
 တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်ပင်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝသတရာဇာ၊ ဝသတ-မင်းသည်။
 ဒိဃဘာဏကထေရရာနံ၊ ဒိဃနိကာယ်ကိုဆောင်ကုန်သော ထေရ်တို့၏။ ဝါ၊
 တို့သည်။ လောဟပါသာဒဿ၊ ကြေးပြာသာဒ်၏။ ပါစိနပဿေ၊ အရှေ့
 နံပါး၌။ အမ္ပလဋ္ဌိကာယံ၊ နုပျိုသော သရက်ပင်ရှိရာအရပ်၌။ ဣမံ သုတ္တံ၊
 ဤ မဟာသုဒဿန- သုတ်တော်ကို။ သဠာယန္တာနံ၊ သရဠာယ်ကုန်စဉ်။
 သုတွာ၊ နာရ၍။ “ဘော၊ အချင်းတို့။ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌။ မယံ၊ ၎င်း။
 အယျကေန၊ ဘိုးတော်ဘုရားသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်ပါလိမ့်မည်နည်း။ အတ္တနော၊ ၎င်း။ ခါဒိတပီတဋ္ဌာနေ၊ ခဲအပ်ရာ
 သောက်အပ်ရာ အရပ်၌။ သမ္ပတ္တိမေဝ၊ ကိုသာ။ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ
 နေ၏။” ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေန္တော၊ ကြံစဉ်။ “ဧဝံ အနိစ္စာ ခေါ် အာနန္ဒ

သင်္ခါရာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တကာလော၊ ဟောတော်မူအပ်ရာ အခါ၌။ “ဇောဘာ
 တို့။ ဣမံ၊ ဤ အနိစ္စ-သဘောကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။
 စက္ခုဟိ၊ တို့ဖြင့်။ စက္ခုမတော၊ စက္ခုရှိတော်မူသော ဘိုးတော်ဘုရားသည်။
 ဧဝံ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ”ဣတိ၊ ဤသို့ သဘောပေါက်၍။ ဝါမဟတ္ထံ၊
 လက်ဝဲလက်ကို။ သမိဉ္စိတွာ၊ ကျွေး၍။ ဒက္ခိဏဟတ္ထေန၊ လက်ယာလက်ဖြင့်။
 အပေျါဇေတွာ၊ လက်ပမ်းပေါက်ခတ်၍။ ဝါ၊ လက်ခမောင်းခတ်၍။
 “သာဓု သာဓု”တိ၊ ဟူ၍။ တုဋ္ဌဟဒယော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်။
 (ဟုတွာ။) သာဓုကာရံ၊ သာဓု သာဓု-ဟု အံ့ခရန္တံလို့ မြှက်ဆိုအပ်သော
 အသံကို။ ဝါ၊ ကောင်းချီးသံကို။ အဒါသိ၊ ပြီ။

ဧဝံ အဒ္ဓါဝါတိ၊ ကား။ ဧဝံ သို့။ ဥဒကပုပ္ဖုဋ္ဌာဒယော ဝိယ၊ ရေပွက်
 အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့။ ဓုဝဘာဝဝိရဟိတာ၊ ခိုင်မြဲသည်၏အဖြစ်မှ ကင်းကုန်၏။
 ဧဝံ အနုဿာသိကာတိ၊ ကား။ ဧဝံ သို့။ သုပိနကော အိပ်မက်၌။
 ပိတပါနိယံ ဝိယ စ၊ သောက်အပ်သောရေသည် ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။
 အနုလိတ္ထစန္ဒနံ ဝိယ စ၊ လိမ်ကျံအပ်သော စန္ဒကူးသည်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။
 အဿာသဝိရဟိတာ၊ သက်သာရာမှကင်းကုန်၏။

သရီရိနိက္ခိပေယျာတိ၊ ကား။ သရီရံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ ဆဇ္ဈေယျ၊ စွန့်ချ
 ရာ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ဣဒါနိ၊ ၌။ အညဿ၊
 သော။ သရီရဿ၊ ကို။ နိက္ခေပေါ ဝါ၊ ပစ်ချရခြင်းသည်လည်းကောင်း။
 ပဋိဇဂ္ဂနံ ဝါ၊ သုတ်သင်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိတော့။ (ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်နည်း။) ကိလေသပဟိနတ္တာ၊ ကိလေသာကို ပယ်အပ်ပြီး၏
 အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ ဣဒံ၊ ဤ စကားကို။
 ဝတွာ၊ ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ထေရံ၊ ကို။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကိံ၊ နည်း။)
 စက္ကဝတ္ထိနော၊ ၏။ အာနုဘာဝေါ နာမ၊ သည်။ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ သော။
 ရညော၊ ၏။ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက် ဖြစ်သော။ ဒီဝသေ၊ ၌။ အန္တရ-
 ဓာယတိ၊ ကွယ်ပျောက်၏။ ပန၊ အထူးကား။ [ပန-သဒ္ဓေါ ဝိသေသတ္ထ-
 ဇောတနော။-ဋီကာ။] မဟာသုဒဿနဿ၊ ၏။ ကာလကီရိယံတော၊ ကွယ်

၁။ မဟာသုဒဿနဿ ပန။ ။မဟာသုဒဿနဿ ပနာတိ ပန-သဒ္ဓေါ ဝိသေသတ္ထ-
 ဇောတနော၊ တေန (ထို ပန-ဖြင့်။) (ဒဿေတိ-၌ စပ်။) မဟာသုဒဿနမဟာရာဇော
 ဈာနာဘိညာ သမာပတ္တိယော နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ တဒဂ္ဂေန ပရိသုဒ္ဓေ စ သမဏဘာဝေ
 ပတိဋ္ဌိတော၊ ယဘော ဝိရယ ဧဝ ကာမဝိတက္ကာ သမဏဘာဝသံကိလေသံ (အကြင်

လွန်ခြင်းကို ပြုရာအခါမှ။ ဝါ၊ ဗြဟ္မာပြည် စံရာအခါမှ။ သတ္တမေဝ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်ပင်ဖြစ်သော။ ဒီဝသေ၊ ခွံ။ သတ္တရတနပီကာရာ၊ ခုနစ်မျိုးသော ရတနာတံတိုင်းတို့လည်းကောင်း။ သတ္တရတနတာလာ၊ ခုနစ်မျိုးသော ရတနာထန်းပင်တို့လည်းကောင်း။ စတုရာသီတိ ပေါက္ခရဏီသဟယာနိ၊ တို့လည်းကောင်း။ ဓမ္မပါသာဒေါ၊ လည်းကောင်း။ ဓမ္မပေါက္ခရဏီ၊ လည်းကောင်း။ စက္ကရတနံ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ ဧတံသဗ္ဗံ၊ သည်။ အန္တရဓာယံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

ပန၊ ဆက်။ ဟတ္ထိအာဒိသု၊ တို့၌။ အယံ၊ ဤသို့အပ်လတ္တံ့ကား။ ဓမ္မတာ၊ သဘောတံထွာ ဓမ္မတာတည်း။ ဝါ၊ ထုံးစံတည်း။ ဒိဏာယုကာ၊ ကုန်ပြီးသောအသက်ရှိသော ဆင်-အစရှိသည်တို့သည်။ သဟေဝ၊ စကြာမင်းနှင့် တကွသာလျှင်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ကရေန္တိ၊ ကုန်၏။ အာယုသေသေ၊ အသက်၏ အကြွင်းအကျန်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဟတ္ထိရတနံ၊ သည်။ ဥပေါသထကုလံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ပြန်သွား၏။ အဿရတနံ၊ သည်။ ဝလာ-ဟကကုလံ၊ သို့။ (ဂစ္ဆတိ။) မဏိရတနံ၊ သည်။ ဝေပုလ္လပဗ္ဗတမေဝ၊ သို့သာ။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတ္ထိရတနဿ၊ ၏။ အာနုဘာဝေါ၊ သည်။ အန္တရဓာယတိ၊ ၏။ ဂဟပတိရတနဿ၊ ၏။ စက္ခု၊ သည်။ ပါကတိကမေဝ၊ ပင်ကိုအတိုင်းသာ။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရိဏာယကရတနဿ၊ ၏။ ဝေယျတ္တိယံ၊ ထက်မြက်သူ၏အဖြစ်သည်။ နဿတိ၊ ပျောက်၏။ (ဣတိ အယံ၊ ကား။ ဓမ္မတာ၊ တည်း။)

ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါတိ၊ ကား။ ဣဒံ၊ ဤ မဟာသုဒဿန-သုတ်တော်ကို။ (သာမည-ကံ။) ပါဠိယံ၊ ခွံ။ အာရုဠေ၊ တက်ရောက်သည်လည်းဖြစ်သော။ အနာရုဠေ၊ မတက်ရောက်သည်လည်းဖြစ်သော။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ (ဝိသေသ-ကံ။) ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သေသံ၊ ကြွင်းသော ပုဒ်အပေါင်းသည်။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ သည်သာ။ ဣတိ၊ မဟာသုဒဿန-သုတ်အဖွင့် အပြီးတည်း။

မဟာသုဒဿနသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

အခါမှစ၍ ကာမဝိတက်-အစရှိသော သမဏ-အဖြစ်၏ သံကိလေသ-ကို ခါတွက်၍ သာ သုညာဂါရ-သို့ဝင်ပြီ။ ထိုနေ့အပိုင်းအခြားအားဖြင့် စင်ကြယ်သောသမဏ-အဖြစ်၌ လည်း တည်ပြီ။) သုညာဂါရံ ပါဝိသိ၊ ဝေဘူတဿာပိ တဿ ကာလံ ကိရိယတော သတ္တမေ ဒီဝသေ သဗ္ဗာ စက္ကဝတ္ထိသမ္ပတ္တိ အန္တရဟိတာ၊ န တတော ပရံ၊ အဟော အန္တရိယမနုဿော အနုညသာဓာရဏဂုဏဝိသေသောတိ ဣမံ ဝိသေသံ ဒသေတိ။

ဇနဝသဘသုတ် အဋ္ဌကထာ

နာတိကိယာဒိဗျာကရဏအဖွင့်

၂၇၃-၂၇၅။ ဧဝံ မေ သုတန္တိ၊ ဟူသောသုတ်သည်။ ဇနဝသဘသုတ္တံ၊ ဇနဝသဘ-သုတ်တည်း။ [ရွေးရွေးသုတ်အတိုင်း အနက်အမျိုးမျိုးပေးပါ။] တကြ၊ ထို ဇနဝသဘ-သုတ်၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့ကား။ အနုတ္တာန-ပဒဝဏ္ဏနာ၊ တည်း။ ပရိတော ပရိတော ဇနပဒေသုတိ၊ ကား။ သာမန္တာ သာမန္တာ၊ အနီးအနီး၌။ ဝါ၊ အနီးအနီးဖြစ်ကုန်သော။ ဇနပဒေသု၊ ဇနပုဒ်တို့၌။

ပရိစာရကေတိ၊ ကား။ ပုဗ္ဗဓမ္မသံဃာနံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ တို့ကို။ ပရိစာရကေ၊ ပြုစုလုပ်ကျွေးတတ်သော ဥပါသကာတို့ကို။ ဥပပတ္တိသုတိ၊ ကား။ ဉာဏဂတိ-ပုညာနံ၊ သွားကြောင်းဖြစ်သော မဂ်ဉာဏ် ကုသိုလ်ကံတို့၏။ ဥပပတ္တိသု၊ ဖြစ်ရာ ဘုံဘဝတို့၌။ (ဗျာကရေတိ-၌ စပ်။) ကာသိကောသလေသုတိ၊ ကား။ ကာသိသု စ၊ ကာသိ-ဟု ဗဟုဂုဏ်အမည်ရသော ဇနပုဒ်၌လည်းကောင်း။ ကောသလေသု စ၊ ကောသလာ-ဟု ဗဟုဂုဏ် အမည်ရသော ဇနပုဒ်၌ လည်းကောင်း။ ကာသိရဋ္ဌေ စ၊ ကာသိတိုင်း၌လည်းကောင်း။ ကောသလရဋ္ဌေ စ၊ ကောသလတိုင်း၌လည်းကောင်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံ သော ဝဇ္ဇိမလ္လေသု-အစရှိသော ပုဒ်တို့၌။ ဧဝ (ဧသော)၊ သည်။ နယော၊ တည်း။ ပန၊ အထူးကား။ အင်္ဂမဂဓယောနက ကမ္မောဇအဿကအဝန္တိ^၂ရဋ္ဌေသု၊ အင်္ဂတိုင်း မဂဓ-တိုင်း ယောနက-တိုင်း ကမ္မောဇ-တိုင်း အဿက-တိုင်း

၁။ သာမန္တာ သာမန္တာ။ ။စာအုပ်တို့၌ “သမန္တာ သမန္တာ” ဟု ရှိသော်လည်း ဋီကာ၌ “ပရိတောတိ ပဒံ ယထာ သမန္တတ္ထဝါစကော၊ ဧဝံ သမိပတ္ထဝါစကောပိ ဟောတိတိ” ဟု ဆိုသောကြောင့် သမိပတ္ထဝါစက-ဖြစ်ရကား “သာမန္တာ သာမန္တာ” ဟု ပါဠိမှန်ရှိပါစေ။ “သာမန္တာ သာမန္တာ” နှစ်ပုဒ်ကို အာမေဗိုတ်-ဟု ဆိုထား ၏။ အနီးအနီး-ဟု ဆိုလျှင် အနီးတခုတည်းမက အနီးများစွာဟု သိသာ၏။ (ပတ်ပတ်လည်-ဟု သိသာ၏။) ပတ်ပတ်လည်ဖြစ်လျှင် ထက်ဝန်းကျင်ဟူသော အနက်ကို ထွန်းပြတော့၏။ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ “အာမေဗိုတေန ပန သမန္တတ္ထော ဇောတိတော” ဟု မိန့်သည်။

၂။ အင်္ဂမဂဓ ၂။ အဝန္တိ။ ။တိုင်းကြီး တဆယ့်ခြောက်တိုင်းတို့တွင် ကာသိ-တိုင်း ကောသလ-တိုင်းစသော ဆယ်တိုင်းတို့၌ ဖြေဆိုရမည့်ပုဂ္ဂိုလ်တို့က များသောကြောင့် ကွယ်လွန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကောင်းသော ဂတိကို ဖြေတော်မူ၏။ [ပရိစာရကေ ဗျာ-

အဝန္တိ-တိုင်း ဟူကုန်သော။ ဆသု၊ ခြောက်တိုင်းတို့၌။ န ပျာကရေတိ၊
 ဖြေဆိုတော်မမူ။ ပန၊ ကား။ သောဋ္ဌသန္တံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ မဟာ-
 ဇနပဒါနံ၊ ဤ ဇနပုဒ်ကြီးတို့တွင်။ ဝါ၊ ဤ တိုင်း ကြီးတို့တွင်။ ပုရိမေသု၊
 ကုန်သော။ ဒသသုယေဝ၊ ဆယ်တိုင်းတို့၌သာ။ ပျာကရေတိ၊ ၎င်း။ နာတိကံ-
 ယာတိ၊ ကား။ နာတိကဂါမဝါသိနော၊ နာတိက-ရွာ၌ နေလေ့ရှိကုန်သော။
 (ပရိစာရကာ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခသန္တံ ကရိယန္တိ-၌ စပ်။)

တေနာတိ၊ ကား။ တေန အနာဂါမိအာဒိဘာဝေန၊ ထို အနာဂါမိ
 အစရှိသည်တို့၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သုတွာတိ၊ ကား။ သဗ္ဗညုတညာဏေန၊
 ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္တိတွာ၊ ပိုင်းဖြတ်၍။ ပျာကရေန္တဿ၊ ဖြေဆိုတော်မူသော။
 ဘဂဝတော၊ ၎င်း။ ပညာပျာကရဏံ၊ ပြဿနာ-ဖြေတော်မူခြင်းကို။ သုတွာ၊
 ၍။ တေသံ၊ ထို ကွယ်လွန်ပြီးသော နာတိက-ရွာသားတို့၏။ အနာဂါမိ-
 အာဒိသု၊ တို့၌။ နိဋ္ဌကံတာ၊ ဆုံးဖြတ် ခြင်းသို့ ရောက် ကုန်သည်။
 ဟုတွာ၊ ၍။ တေန အနာဂါမိအာဒိဘာဝေန၊ ကြောင့်။ အတ္တမနာ၊ ကုန်
 သည်။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ အဋ္ဌကထာယံ ပန၊ ရှေးအဋ္ဌကထာ၌ကား။
 တေနာတိ၊ ဟူသောပါဠိ၌။ တေ နာတိကိယာ၊ ထို နာတိက- ရွာ၌ နေကုန်
 သော လူတို့သည်။ (အတ္တမနာ အဟေသံ။) ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီ။
 တေသို့ အတ္ထေ၊ ဤ တေ နာတိကိယာ-ဟူသောအနက်၌။ န ကာရော၊ န-
 အက္ခရာသည်။ နိပါတမတ္တံ၊ အနက်မရ နိပါတ်မျှသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

အာနန္ဒပရိကထာအဖွင့်

၂၇၇။ ဘဂဝန္တံ ကိတ္တယမာနရူပေတိ၊ ကား။ ပုဒ္ဓေါ၊ သည်။ အဟော၊
 ဩော်...အံဩဖွယ် ကောင်းပါပေစွ။ အဟော ဓမ္မော၊ အဟော သံဃော။
 သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ သည်။
 အဟော၊ စွ။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ ကိတ္တယန္တောဝ၊ ချီးမွမ်းလျက်သာ။ ကာလံ၊
 ကွယ်လွန်ခြင်းကို။ ဝါ၊ နတ်ရွာစံချိန်ကို။ အကာသိ၊ ပြီ။ ပဟုဇနော ပသိ-

ကရေတိ ပျာကာတဗ္ဗာနံ ဗဟူနံ တတ္ထ (ထိုဆယ်တိုင်းတို့၌) လတ္တနတော။-ဋီကာ။
 ဤဋီကာကိုထောက်လျှင် အင်္ဂ-တိုင်း မဂဓ-တိုင်းစသော ခြောက်တိုင်းတို့၌ကား “ဖြေရ
 မည့် (သုဂတိရောက်) သုတို့က မများသောကြောင့် ဖြေတော်မမူ”ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။
 ထိုသို့ဖြစ်သင့်၏။-ရာဇဂြိုဟ်မဂဓ-တိုင်းသည် တိတ္ထိဆရာကြီးတို့၏ နေရာဖြစ်၏။ ထို့
 ကြောင့် သုဂတိရောက်သူ နည်းရမည်သာ။

ဒေယျာတိ၊ ကား။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ပိတာ၊ တည်း။ (အမှာကံ။) မာတာ၊ တည်း။ (အမှာကံ။) ဘာတာ၊ တည်း။ (အမှာကံ။) ဘဂိနီ၊ တည်း။ (အမှာကံ။) ပုတ္တော၊ တည်း။ (အမှာကံ။) ဝိတာ၊ တည်း။ (အမှာကံ။) သဟာယကော၊ တည်း။ တေန၊ ထိုသူနှင့်။ အမေဟိ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓိံ၊ တူ။ ဧတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဘုတ္တော၊ စားအပ်ကုန်ပြီ။ ဧတော၊ တည်း။ သယိတာ၊ အိပ်အပ်ကုန်ပြီ။ တဿ၊ ၏။ ဣဒဗ္ဗိဒဗ္ဗ၊ ဤမည် ဤမည်သော။ မနာပံ၊ မြတ်နိုးဖွယ်ကို။ အကရိမ္မ၊ ကုန်ပြီ။ သေ၊ သည်။ အနာဂါမိံ ကိရ၊ အနာဂါမိဖြစ်သတတ်။ သကဒါဂါမိံ ကိရ၊ တတ်။ သောတာပန္နော ကိရ၊ တတ်။ အဟော သာဓု၊ ဩော်...ကောင်းလေစွ။ အဟော သုဠ၊ ဩော်...ကောင်းလေစွ။ ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ ဗဟုဇနော၊ သည်။ ပသာဒံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။

၂၇၈။ ဂတိန္တိ၊ ကား။ ဉာဏဂတိံ၊ သွားကြောင်းဖြစ်သော ဉာဏ်ကို။ ဝါ၊ ဉာဏ်၏ဖြစ်ခြင်းကို။ အဘိသမ္မရာယန္တိ၊ ကား။ ဉာဏာဘိသမ္မရာယမေဝ၊ မဂ်ဉာဏ်ကြောင့်ပင် ရှေးရှုကောင်းစွာ အလွန်ရောက်အပ်သော ဘဝကို။ (ဇာနိဿာမိ-၌ စပ်။) အဒ္ဓသာ ခေါ၊ တိ၊ ကား။ ကိတ္တကေ၊ အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဇနေ၊ တို့ကို။ အဒ္ဓသာ၊ နည်း။ စတုဝိသတိသတ-သဟဿာနိ၊ နှစ်သန်းလေးသိန်းသော လူတို့ကို။ (အဒ္ဓသာ၊ ပြီ။)

၂၇၉။ ဥပသန္တပတိသော ဝိတိ၊ ကား။ ဥပသန္တဒဿနော၊ ငြိမ်သက်စွာ ဖူးမြင်ရခြင်းရှိပါ၏။ ဘာတိ ရိဝါတိ၊ ကား။ အတိ ဝိယ၊ အလွန်အကဲသာ လျှင်။ ဘာတိ၊ တောက်ပတော်မူပါ၏။ အတိ ဝိယ၊ လျှင်။ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်တော်မူပါ၏။ ဣန္ဒြိယာနန္တိ၊ ကား။ မနစ္စန္ဒာနံ၊ မနိန္ဒြေ-ဟူသော

၁။ ဥပသန္တပတိသော။ ။အဋ္ဌကထာစာအုပ်၌ “ဥပသန္တပဒိသော” ဟု သံဝဏ္ဏေ-တဗ္ဗ-ရှိသော်လည်း ငွီကာ၌ “ဥပသန္တ ပတိ သမ္ပတိ အာလောကီယတီတိ ဥပသန္တ-ပတိသော” ဟု ရှိသောကြောင့် “ပတိသော” သာ ပါဠိမှန်တည်း။ ပတိ-ရှေးရှိသော + သမုဓာတ်။ “ဓာတုနံအနေကတ္တတာ” နှင့်အညီ ပတိဥပသာရကြောင့် သမုဓာတ်သည် အာလောကန-အနက်ကို ဟော၏။ ဤနေရာ၌ ကြည့်ရှုအပ်သော ဗုဒ္ဓမြတ်စွာကို ရသောကြောင့် “ပတိသမ္ပတိ အာလောကီယတီတိ ပတိသော” ဟု စဝနတ္ထ-ပြုရသည်။ ပတိ-သဒ္ဓါပပဒ + သမုဓာတ် + ကိပစ္စည်း-ကံဟောကြပါ။ ထို့နောက် ဥပသန္တ-ငြိမ်သက်စွာ + ပတိသော-ဖူးမြင်အပ်သည်တည်း။ ဥပသန္တပတိသော။ ဤသို့ သဒ္ဓတ္ထ-ဖြစ်သော်လည်း အဋ္ဌကထာ၌ အဓိပ္ပာယ်ထွက်သော ပြလိုသောကြောင့် “ဥပသန္တဒဿနော” ဟု ဖွင့်သည်။ ဥပသန္တဒဿနော-ကား ဥပသန္တဒဿနော-၏ အဓိပ္ပာယ် အဖွင့်တည်း။

ခြောက်ပါးမြောက် ရှိကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ အဒ္ဓသံ၊ ခေါ် အဟံ
 အာနန္ဒာတိ၊ ကား။ ဒသ၊ ဆယ်ယောက်တို့ကို။ ဇနဝ (အဒ္ဓသံ)၊ မြင်တော်
 မူရသည်မဟုတ်။ ဝိသတိ၊ နှစ်ကျိပ်ကို။ န (အဒ္ဓသံ)၊ မဟုတ်။ သတံ၊ တရာကို။
 န (အဒ္ဓသံ)၊ မဟုတ်။ သဟဿံ၊ တထောင်ကို။ န (အဒ္ဓသံ)၊ မဟုတ်။
 ပန၊ စင်စစ်ကား။ အန္ဓနာဓိကာနိ၊ အလျော့အလွန် မရှိကုန်သော။ ဝါ၊
 အလိုအပို မရှိကုန်သော။ စတုဝိသတိ သတသဟဿာနိ၊ နှစ်သန်း လေးသိန်း
 သော ဥပါသကာတို့ကို။ အဒ္ဓသံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

ဇနဝသဘယက္ခအဖွင့်

၂၇၀။ ပန၊ ဆက်။ဒိသွာ၊ ၍။ မေ၊ ငါ၏။တ္ထေကော၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်
 ရှိသော။ ဇနော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဒုက္ခာ၊ မှ။ ပမုတ္တော၊
 လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ စဉ်းစား၍။ ဗလဝသောမနဿံ၊ အားရှိသော
 ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ စိတ္တံ၊ သည်။ ပသိဒိ၊ ပြီ။ စိတ္တဿ၊
 ၏။ ပသန္နတ္တာ၊ ကြည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စိတ္တသမုဋ္ဌာနံ၊ စိတ် ဟူ
 သော ဖြစ်ကြောင်းရှိသော။ လောဟိတံ၊ သွေးသည်။ ပသိဒိ၊ ပြီ။ လောဟိ-
 တံဿ၊ ၏။ ပသန္နတ္တာ၊ ကြောင့်။ မနုစ္ဆဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနံ၊
 တို့သည်။ ပသိဒိ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ သပ္ပံ၊ သော။
 ဣဒံ၊ ဤစကားတော်ကို။ ဝတု၊ ၍။ အထ ခေါ် အာနန္ဒာတိအာဒိ၊
 ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို အထ ခေါ် အာနန္ဒ-အစရှိသော စကားရပ်၌။
 ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော၊ ထိုနတ်သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မကံထံ၊ ကို။
 သုတု၊ နာရ၍။ ဒသသဟဿာဓိကဿ၊ တထောင်းအလွန်ရှိသော။ ဇန-
 သတသဟဿဿ၊ လူတသိန်း၏။ ဇေဋ္ဌကော၊ အကြီးအကဲသည်။ ဟုတု၊
 ၍။ သောတာပန္နော၊ သည်။ ဇာတော၊ ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဿ၊
 ထိုနတ်၏။ ဇနဝသဘောတိ၊ ဇနဝသဘ-ဟူသော။ ဝါ၊ လူအပေါင်းတို့၏
 အကြီးအကဲဟူသော။ နာမံ၊ အမည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ [ဇေဋ္ဌကဘာဝေန
 ဇနေ ဝသဘသဒိသောတိ ဇနဝသဘောတိ အဿ ဒေဝပုတ္တဿ နာမံ
 အဟောသိ။-ဋီကာ။]

ဣတော သတ္တာတိ၊ ကား။ ဣတော ဒေဝလောကတော၊ ဤနတ်ပြည်မှ။
 စဝိတု၊ စုတေ၍။ သတ္ထ၊ ကုန်သော။ (သံသာရာနိ၊ သံသရာတို့ကိုလည်း
 ကောင်း။) တတော သတ္တာတိ၊ ကား။ တတော မနုဿလောကာ၊ ထိုလူ
 ပြည်မှ။ စဝိတု၊ ၍။ သတ္ထ၊ ကုန်သော။ (သံသာရာနိ၊ လည်းကောင်း။)

သံသာရာနိ စတုဒ္ဒသတိ၊ ကား။ သဗ္ဗာပိ၊ ကုန်သော။ စတုဒ္ဒသ၊ ကုန်
 သော။ ခန္ဓပဋိပင်္ဂါယော၊ ခန္ဓာ-အစဉ်တို့ကို။ (အဘိဇာနာမိ၊ ဧ။) [ဆရာ
 တော်၏ နိဿယ-၌ “ခန္ဓာအစဉ်တို့ပတ်လုံး” ဟု ပေး၏။] နိဝါသမဘိဇာနာ-
 မိတိ၊ ကား။ ဇာတိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းဖြင့်။ နိဝါသံ၊ နေရာကို။
 ဇာနာမိ၊ ဧ။ ယတ္ထ မေ ဝုသိတံ ပုရေတိ၊ ကား။ ယတ္ထ၊ အကြင် နတ်
 ပြည် လူ့ပြည်၌။ ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။ ဝေဿဝဏဿ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်၏။
 သဟဗျတံ၊ အတူတကွဖြစ်သူ၏အဖြစ်သို့။ ဝါ၊ အဖော်၏အဖြစ်သို့။ ဥပဂုတေန
 စ၊ ကပ်ရောက်သည်လည်းဖြစ်သော။ မနုဿေသု၊ တို့၌။ ရာဇဘူတေန စ၊
 မင်းဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ မယာ၊ သည်။ ဣတော အတ္တဘာဝ-
 တော၊ ဤ အတ္တဘောမှ။ ပုရေ ယေဝ၊ ရှေး၌ပင်။ ဝုသိတံ၊ နေ့ခွဲခြင်း
 သည်။ (အဟောသိ၊ ပြီ။) [ဝုသိတံ၏ ကံမရှိသောကြောင့် “ခြင်း” ဟု ဥပ
 လိုက်သည်။] စ၊ ဆက်။ ပုရေ၊ ၌။ ဝေ၊ သို့။ ဝုသိတတ္ထာ ဝေ၊ နေအပ်
 ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ပင်။ ဣဒါနိ၊ ၌။ သောတာပန္နော၊ သည်။
 ဟုတု၊ ၍။ တိသု၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထုသု၊ ဘုရား တရား သံသာတို့၌။ ဗဟံ၊
 စွာ။ ပုညံ၊ ကို။ ကတု၊ ၍။ တဿ၊ ထိုကောင်းမှု၏။ အာနုဘာဝေန၊
 ဖြင့်။ ဥပရိ၊ အထက်နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတံ၊ ငှာ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သည်။
 (သမာနော) ပိ၊ လည်း။ ဒီသရတ္ထံ၊ ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဝုသိတ-
 ဌာနေ၊ နေအပ်ရာအရပ်၌။ နိကန္တိယာ၊ နှစ်သက်သော တဏှာ၏။ ဗလဝ-
 တာယ၊ အားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧတ္ထေဝ၊ ဤ စွာတုမဟာရာဇ်တံ၌
 သာ။ နိဗ္ဗတ္ထော၊ ဖြစ်ရပါပြီ။

၂၀၁။ အာသာ စပန မေ သန္တိဋ္ဌတိတိ ဣမိနာ၊ ဤပါ၌ဖြင့်။ အဟံ၊
 သည်။ သောတာပန္နော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ သုတ္တပမတ္ထောဝံ၊
 အိပ်ပျော် မေ့လျော့သည်သာလျှင်။ ဟုတု၊ ၍။ ကာလံ၊ အချိန်ကို။ န ဝိတိ၊
 နာမေသံ၊ မလွန်စေပါ။ ပန၊ စင်စစ်ကား။ မေ၊ သည်။ သကဒါဂါမိ-
 မဂ္ဂတ္ထာယ၊ ငှာ။ ဝိပဿနာ၊ ကို။ အာရဒ္ဓါ၊ ပြီ။ အဇ္ဇေဝံ၊ သန္ဓေ၌ပင်။ ပဋိ-
 ဝိဇ္ဇိဿာမိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအံ့။ အဇ္ဇေဝံ ပင်။ (ပဋိဝိဇ္ဇိဿာမိ။) ဣတိ ဝေ၊
 သို့။ သ ဥဿာဟော၊ အားထုတ်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သည်။ (ဟုတု။) ဝိဟရာမိ၊
 ၍။ ဣတိ၊ ဤ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ၍။ ယဒဂေတိ၊ အစရှိသော
 စကားကို။ လဠိဝနုယျာနေ၊ ထန်းတောဥယျာဉ်၌။ ပဌမဒဿနေ၊ ပထမ-ဗုဒ္ဓ
 မြင်ရခြင်း၌။ သောတာပန္နဒိဝသံ၊ သောတာပန်ဖြစ်ရာနေ့ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။
 ဝဒတိ၊ ၍။ တဒဂေ အဟံ ဘန္ဓေ ဒီသရတ္ထံ အဝိနိပါတော အဝိနိပါတံ

သဉ္ဇာနာမိတိ၊ ပါဠိ၏။ (အတ္ထော-၌ စပ်။) တံ ဒိဝသံ၊ ထိုနေ့ကို။ အာဒိံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ရှိ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ပုရိမံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော။ စတုဒ္ဒသ အတ္တဘာဝသင်္ခါတံ၊ တဆယ့်လေးကြိမ်သော အတ္တဘောဟု ဆိုအပ်သော။ ဒိသရတ္တံ၊ ရှည်စွာ-သော ညဉ့်ပတ်လုံး။ အဝိနိပါတော၊ ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ကျခြင်းမရှိသည်။ (ဟုတွာ။) လဠိဝနုယျာနေ၊ ဌိ။ သောတာ-ပတ္တိမဂ္ဂဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သော။ အဝိနိပါတဓမ္မတံ၊ ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ကျရောက်ခြင်းသဘော မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ သဉ္ဇာ-နာမိ၊ ကောင်းစွာသိပါ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။

အနုစ္စရိယန္တိ၊ ကား။ အနု အစ္စရိယံ၊ အဖန်ဖန် အံ့ဩထိုက်ပါ၏။ ကေနစိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ကရဏိယေန၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကြောင့်။ ဂစ္ဆန္တော၊ စဉ်။ ဘဂဝန္တိ၊ ကို။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ လမ်းခရီးအကြား၌။ ယံ အဋ္ဌသံ၊ အကြင် ဖူးမြင်ရပါ၏။ ဣဒံ၊ ဤ ခရီးသွားယင်း ဖူးမြင်ရခြင်းကို။ စိန္တိယမာနံ၊ ကြံစည် စဉ်းစားအပ်သော်။ ပုနုပျုနု၊ အဖန်ဖန် အထပ်ထပ်။ အစ္စရိယမေဝ၊ အံ့ဩအပ်သည်သာ။ ဝေဿဝဏဿ၊ သော။ မဟာရာဇဿ၊ သည်။ သယံ ပရိသာယ၊ မိမိပရိသတ်၌။ ဘာသတော၊ ပြောဆိုစဉ်။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌသဒိသမေဝ၊ မြင်အပ်သည်နှင့် တူစွာသာလျှင်။ [“ဒိဋ္ဌ”၏ ကတ္တားဖြစ်သောကြောင့် “ဘဂဝတော”သည် ဆဋ္ဌိကတ္တား ဖြစ်သည်။-ဘဂဝတော ဒိဋ္ဌသဒိသမေဝါတိ အာဝဇ္ဇနသမနန္တရံ ယထာ တေ ဘဂဝတော စတုဝီသတိသတသဟဿမတ္တာ သတ္တာ ဉာဏဂတိတော ဒိဋ္ဌာ၊ ဝေ တုမေဟိ ဒိဋ္ဌသဒိသမေဝ။ -ဋီကာ။] ယဉ္ဇ၊ အကြင်စကားကိုလည်း။ သမ္ပ၊ ခါ၊ ၌။ သုတံ၊ ပြီ။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤစကားကိုလည်း။ အစ္စရိယံ၊ အံ့ဩအပ်ပါ၏။ ဒေ ပစ္စယာတိ၊ ကား။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဒိဋ္ဌဘာဝေ၊ စ၊ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဝေဿဝဏဿ၊ ၏။ သမ္ပ၊ ခါ၊ ၌။ သုတံ၊ ကြားအပ်သော စကားကို။ အာရောစေတု-

၁။ စိန္တိယမာနံ ။ စာအုပ်တို၌ “စိန္တိယမာနံ” ဟု ကတ္ထု-ရုပ် တွေ့ရ၏။ သို့သော် အံ့ဩအပ်သော အကြောင်းအရာကား ကြိုတင်သည်မဟုတ်။ ကြိုအပ်သော အကြောင်း အရာသာတည်း။- ခရီးသွားယင်း မြတ်စွာဘုရားကို မြင်ရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဿဝဏနတ်မင်း၏ စကားနှင့် မြတ်စွာဘုရား စကားတော်၏ တူမျှနေသည်ကို ကြံစည် စဉ်းစားအပ်သော်လည်းကောင်း ထပ်ခါထပ်ခါ ကြိုအပ်သောအရာ ဖြစ်ပါသည်- ဟု လျှောက်ထားသောစကားတည်း။ ထို့ကြောင့် “စိန္တိယမာနံ” ဟု ကမ္မရုပ်ရှိမှ ကောင်းသည်။

ကာမတာ စ၊ မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်းတည်း။

ဒေဝသဘာအဖွင့်

၂၀၂။ သန္နိပတိတာတိ၊ ဌ။ (စောဒနာသောဓနာနယော ဧဝံ ဝေဒိ-
တဗ္ဗော။) ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သန္နိပတိတာ၊ ကောင်းစွာ ကျရောက်ကြ
ကုန်သနည်း။ ဝါ၊ စည်းဝေးကြကုန်သနည်း။ ကိရ၊ ချဲ့။ (တနည်း)
ကိရ(ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ တေ၊ ထို၊ တာဝတိံသာ-နတ်တို့သည်။ စတူဟိ။
ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ သန္နိပတန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝဿူပနာယိက-
သင်္ဂဟတ္ထံ၊ ဝါသို့ ကပ်သော ရဟန်းတို့ကို ချီးမြှောက်ခြင်း အကျိုးငှာ
လည်းကောင်း။ ပဝါရဏာသင်္ဂဟတ္ထံ၊ ပဝါရဏာပြုသော ရဟန်းတို့ကို
ချီးမြှောက်ခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း။ ဓမ္မသဝနတ္ထံ၊ တရားနာခြင်းအကျိုးငှာ
လည်းကောင်း။ ပါရိစ္ဆတ္တကင်္ဂိဋ္ဌာနုဘဝနတ္ထံ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်နှင့်စပ်၍
မြူးပျော်ခြင်းကို ခံစားခြင်း အကျိုးငှာလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ (စတူဟိ
ကာရဏေဟိ သန္နိပတန္တိ။) [ဝဿူပနာယိကသင်္ဂဟတ္ထန္တိ ဝဿူပနာယိကာယ
အာရက္ခာသဝိဓာနဝသေန ဘိက္ခုနံ သင်္ဂဟဏတ္ထံ “ဝဿူပဂတာ ဘိက္ခု
ဧဝံ သုဓေန သမဏဓမ္မံ ကရောန္တိ”တိ၊ ပဝါရဏသင်္ဂဟော ပနဿ ပဝါရေတွာ
သတ္တု သန္တိကံ ဂစ္ဆန္တာနံ ဘိက္ခုနံ အန္တရာမဂ္ဂေ ပရိယယပရိဟရဏတ္ထံ။
ဓမ္မသဝနတ္ထံ ဒုရဋ္ဌာနံ ဂစ္ဆန္တေသုပိ ဒေသဝနယော။ အတ္တနာပိ အာဂန္တာ
ဓမ္မသဝနတ္ထံ သန္နိပတိယေဝ။-ဋီကာ။] တတ္ထ၊ ထိုလေးမျိုးတို့တွင်။ သေ၊
နက်ဖြန်သည်။ ဝဿူပနာယိကာ၊ ဝါကပ်ရာနေတည်း။ ဣတိ၊ သို့။
(ဝတ္ထုဗ္ဗဒိဝသေ၊ ဆိုထိုက်ရာနေ၌။) အာသာဠိပုဏ္ဏမာယ၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ
၌။ ဒိသု၊ နှစ်ထပ်ကုန်သော။ ဒေဝလောကေသု၊ တို့၌။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။
သုဓမ္မာယ၊ သော။ ဒေဝသဘာယ၊ နတ်သဘင်၌။ သန္နိပတိတာ၊ ၍။
မန္တေန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကိံ၊ နည်း။) အသုကဝိဟာရေ၊ ၌။ ဧကော၊ သော။
ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝဿူပဂတော၊ ဝါကပ်ပြီ။ အသုကဝိဟာရေ၊ ဒွေ၊ ကုန်
သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ (ဝဿူပဂတာ)။ (အသုကဝိဟာရေ) တယော
(ဘိက္ခု ဝဿူပဂတာ)။ (အသုကဝိဟာရေ)စတ္တာရော (ဘိက္ခု ဝဿူပ-
ဂတာ)။ (အသုကဝိဟာရေ) ပဉ္စ(ဘိက္ခု ဝဿူပဂတာ)။ (အသုကဝိဟာ-
ရေ) ဒသ (ဘိက္ခု ဝဿူပဂတာ)။ (အသုကဝိဟာရေ) ဝိသတိ (ဘိက္ခု
ဝဿူပဂတာ)။ (အသုကဝိဟာရေ)တိံ သံ (ဘိက္ခု ဝဿူပဂတာ)။ (အသုက-

ဝိဟာရေ) စတ္တာလိသံ (ဘိက္ခု ဝဿူပဂတာ)။ (အသုကဝိဟာရေ) ပညာသံ (ဘိက္ခု ဝဿူပဂတာ)။ (အသုကဝိဟာရေ) သတံ (ဘိက္ခု ဝဿူပဂတာ)။ (အသုကဝိဟာရေ) သဟသံ ဘိက္ခု ဝဿူပဂတာ။ ဧထေတ္ထ ဌာနေ၊ ဤမည် ဤမည်သော် အရပ်၌။ အယျာနံ၊ တို့ကို။ အာရက္ခံ၊ ကို။ သု သံဝိဟိတံ၊ ကောင်းစွာ စီရင်အပ်သည်ကို။ ကရေထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့ ပြုလတ်သော်။ ဝဿူပနာယိကသင်္ဂဟော၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ ကတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါပိ၊ လည်း။ ဧတေနော ကာရဏေန၊ ဤဝါသို့ ကပ်သော ရဟန်းတို့ကို ချီးမြှောက်လိုသော အကြောင်းကြောင့်သာ။ သန္နိပတိတာ။ [ဧတေနော ကာရဏေနာတိ ဝဿူပနာယိကနိမိတ္တမေဝ။-ဋီကာ။]

ဣဒံ တေသံ ဟောတိ အာသနသ္မိန္နိ၊ ကား။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ တေသံ မဟာရာဇာနံ၊ တို့၏။ ဣဒံ အာသနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ တေသု၊ ထို နတ်မင်းကြီးတို့သည်။ နိသိန္နေသု၊ ထိုင်ပြီးကုန်လတ်သော်။ အထပစ္ဆာ၊ ထိုမှ နောက်၌။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့၏။ အာသနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယေနတ္ထေနာတိ၊ ကား။ ယေန ဝဿူပနာယိကတ္ထေန၊ အကြင် ဝါသို့ ကပ်ရောက်သောရဟန်းတို့အား ချီးမြှောက်ခြင်းကိုစွဖြင့်။ ဝါ၊ အကြင် ဝါသို့ ကပ်ရောက်သော ရဟန်းတို့အား ချီးမြှောက်ခြင်းအကျိုးဖြင့်။ တံ အတ္ထံ စိန္တယိတွာ တံ အတ္ထံ မန္တယိတွာတိ၊ ကား။ အရညဝါသိနော၊ တော၌နေလေ့ ရှိသော။ ဘိက္ခုသံသယ၊ ကို။ တံ အာရက္ခတ္ထံ၊ ထို စောင့်ရှောက်ခြင်း အကျိုးကို။ စိန္တယိတွာ၊ ရှိ။ ဧတ္ထ ဧတ္ထ၊ ဤမည် ဤမည်သော အရပ်၌။ ဝုဠဘိက္ခုသံသယ၊ ဝါကပ်သောအားဖြင့် နေပြီးသော ရဟန်းအဖွဲ့ကို။ [ဝါကျွတ်ပြီးမဟုတ်၊ ယခုမှ ဝါကပ်ပြီးစရှိသေးသည်။] အာရက္ခံ၊ ကို။ သံဝိဟာထ၊ စီရင်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ မဟာရာဇေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကူ။ မန္တေတွာ၊ ရှိ။ ဝုတ္ထဝစနာပိ တန္နိ၊ ကား။ တေတ္ထိံသ၊ သုံးကျိပ်သုံးယောက်သော။ ဒေဝပုတ္တာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ပြောကြကုန်၏။ [သိကြားမင်းနှင့်အတူ ကောင်းမှုပြုဖက် နတ်မင်းများက ပြောဆို တတ်သူ (အမိန့်ပေးသူ)များ ဖြစ်ကြသည်။] မဟာရာဇာနော၊ တို့သည်။ ဝုတ္ထဝစနာ နာမ၊ ပြောဆိုအပ်သော စကားရှိသူတို့မည်၏။ [နတ်မင်းကြီးတို့က ပြောဆိုအပ်သောစကားကို နားထောင်ရသူများ ဖြစ်ကြသည်-ဟူလို။] တထာ၊ တူ။ တေတ္ထိံသ၊ သော။ ဒေဝပုတ္တာ၊ တို့သည်။ ပစ္စာနုသာသန္နိ၊ တဖန် ဆုံးမကြကုန်၏။ ဣတရေ၊ သုံးကျိပ်သုံးယောက်သော နတ်တို့မှတစ်ပါး

ကုန်သော။ (မဟာရာဇာနော၊ တို့သည်။) ပစ္စာနုသိဋ္ဌဝစနာ နာမ၊ တဖန် ဆိုးမအပ်သော စကားရှိသူတို့ မည်၏။ ပန၊ ကား။ ပဒဒ္ဒယေပိ၊ ခွဲလည်း။ တံ၊ တံ-ဟူသောပုဒ်သည်။ နိပါတမတ္ထမေဝ၊ တည်း။ အဝိပက္ကန္တာတိ၊ ကား။ အ ဂတာ၊ မပြန်သွားကြကုန်။

၂၇၃။ ဥဋ္ဌာရေတိ၊ ကား။ ဝိပုလော၊ ပြန်ပြောသော။ မဟာ၊ ကြီးသော။ (အာလောကော-၌ စပ်။) ဒေဝါနုဘာဝန္တိ၊ ကား။ သဗ္ဗ ဒေဝ-တာနံ၊ တို့၏။ ဝတ္ထာလင်္ကာရ ဝိမာန သရီရာနံ၊ အဝတ် တန်ဆာ ဗိမာန် ကိုယ်တို့၏။ ယာ သာ ပဘာ၊ အကြင် အရောင်သည်။ ဒွါဒသယောဇနာနိ၊ တဆယ့်နှစ်ယူဇနာတို့တိုင်တိုင်။ ဖရတိ၊ ပျံ့နှံ့၏။ ပန၊ ကား။ မဟာပညာနံ၊ ကြီးသောဘုန်းရှိသော နတ်တို့၏။ သရီရပူဘာ၊ ကိုယ်အရောင်သည်။ ယော-ဇနသတံ၊ ယူဇနာတရာတိုင်တိုင်။ ဖရတိ၊ ၏။ တံ ဒေဝါနုဘာဝံ၊ ထိုနတ်တို့၏ ဘာနုဘော်ကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ (ဩဘာသော ပါတု-ရဟောသိ-၌ စပ်။)

ဗြဟ္မာနော ဟေတံ ပုဗ္ဗနိမိတ္တန္တိ၊ ဖြင့်။ ဥဒယတော၊ တက်လာသော။ သူရိယဿ၊ နေ၏။ ယဒိဒံ အရူဏဂ္ဂံ၊ အကြင်အရူဏဦးသည်။ ဝါ၊ တက်လာသော အရူဏသည်။ (အတ္ထိ။) [ဥဂ္ဂစ္ဆတိတိ ဥဂ္ဂံ၊ ဥ+ဂမု+ကို၊ အရူ-ဏဿ+ဥဂ္ဂံ-အရူဏဂ္ဂံ။(တနည်း) အရူဏံ စ+တံ+ဥဂ္ဂံ စာတိ-အရူဏဂ္ဂံ။]တေံ၊ ဤ အရူဏဦးသည်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ရှေ့သွားသည်။ (ဟောတိ)ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ တေံ၊ ဤ အရောင်သည်။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ သည်။ (ဟောတိ)-ယထာ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ဗြဟ္မာနော၊ ၏။ တေံပိ၊ ဤ အရောင်သည်လည်း။ “ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ တည်း။” ဣတိ၊ ကို။ ဒိပေတိ၊ ပြ၏။

သနင်္ဂမာရကထာအဖွင့်

၂၇၄။ အနဘိသမ္ဘဝနိယောတိ၊ ကား။ အပတ္တဗ္ဗော၊ မရောက်အပ်မရောက်နိုင်ပါ။ တံ၊ ထို သနင်္ဂမာရ-ဗြဟ္မာကို။ တာဝတိံသာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ န ပဿန္တိ၊ ကုန်။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ စက္ခု-ပထသိန္တိ၊ ကား။ စက္ခုပသာဒေ၊ စက္ခုပသာဒ-၌။ ဝါ၊ တနည်း။

၁။ စက္ခုပထသိန္တိ ။ ။ “စက္ခုယေဝ (စက္ခုသည်ပင်။) ပထော (လမ်းကြောင်းတည်း။) ရူပဒဿနဿ (ရူပါရုံကိုမြင်ခြင်း၏။) မဂ္ဂော (လမ်းကြောင်းတည်း။) ဥပါယော (အကြောင်းတည်း။) ဣတိ စက္ခုပထော။” [ဤနည်းအရ စက္ခုနှင့်ပထ-ကို အရတူမှတ်ပါ။] “ဝါ၊ စက္ခုဿ (စက္ခုပသာဒ၏။ ဝါ။ စက္ခုဗိညာဉ်၏။) ဂေါဇရ-

အာပါထေ၊ ရှေးရှု ကျရောက်ရာလမ်း၌။ သော၊ ထို မြဟ္မာတို့၏ ပင်ကို အဆင်းသည်။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ စက္ခုဿ၊ စက္ခုပသာဒ-၏။ ဝါ၊ စက္ခု-ဝိညာဉ်၏။ အာပါထေ၊ ရှေးရှု ကျရောက်ရာ အရပ်၌။ သမ္မဝနီယော ပတ္တဗ္ဗော၊ ရောက်ထိုက်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ န အဘိ (သ) ဘဝတိ၊ မရောက်နိုင်ပါ။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ဟိ၊ မှန်။ ဟေဋ္ဌာ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက် အောက်၌။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ဥပရူပရိ၊ အထက်အထက်၌။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဩဋ္ဌာရိကံ၊ ကြမ်းအောင်။ ကတွာ၊ ရှိ။ မာပိတမေဝ၊ ဖန်ဆင်းအပ်သည် သာလျှင်ဖြစ်သော။ အတ္တဘာဝံ၊ ကို။ ပဿိတုံ၊ ငှာ။ သက္ကောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေဒပဋိလာဘန္တိ၊ ကား။ တုဋ္ဌိပဋိလာဘံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ရခြင်းကို။ ဝါ၊ ရအပ်သော နှစ်သက်ခြင်းကို။ အဓုနာ ဘိသိတ္တော ရဇ္ဇေနာတိ၊ ကား။ သမ္မတိ၊ ယခု၌။ ဝါ၊ မှ။ ရဇ္ဇေန၊ မင်းအဖြစ်ဖြင့်။ အဘိသိတ္တော၊ အဘိသိက်ရစေင် ဖြင့် သွန်းလောင်းအပ်သော။ (ရာဇာ-၌ စပ်။)

ပန၊ ဆက်။ အယံ အတ္တော၊ ကို။ ဒုဋ္ဌဂါမဏိအဘယဝတ္ထုနာ၊ ဖြင့်။ ဒီပေတဗ္ဗော၊ ၏။ သော၊ ထို ဒုဋ္ဌဂါမဏိအဘယ-မင်းသည်။ ဒုတ္တိံသ၊ သော။ ဒမိဋ္ဌရာဇာနော၊ ဒမိဋ္ဌ-လူမျိုး မင်းတို့ကို။ ဝိဇိတွာ၊ ရှိ။ အနုရာဇ-ပုရေ၊ ၌။ ပတ္တာဘိသေကော၊ ရောက်အပ်ပြီးသော အဘိသိက်ရှိသည်။ (ဟုတွာ။) တုဋ္ဌသောမဿေန၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ဖြင့်။ မာသံ၊ တလပတ်လုံး။ နိဗ္ဗံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းကို။ န လဘိ ကိရ၊ မရ သတတ်။ တတော၊ ထိုသို့ မရခြင်းကြောင့်။ “ဘန္တေ၊ တို့။ နိဗ္ဗံ၊ ကို။ န လဘာမိ၊ မရပါ။” ဣတိ၊ သို့။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ အား။ အာစိက္ခိ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ဇာ။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ အဓိဋ္ဌာဟိ၊ ဆောက်တည်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ သော စ၊ လည်း။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ အဓိဋ္ဌာတိ၊ ပြီ။ သံဗော၊ သည်။ (ပေသေသိ-၌ စပ်။)

ယောဂော (အာရုံဖြစ်ခြင်းငှာ လျှောက်ပတ်သော။ ပထော၊ ဟည်း။) စက္ခုပထော။” [ဤအလို “စက္ခုဿ+ပထော စက္ခုပထော။”ဟုပြု။]-ဋီကာ။

ဝါ၊ ဟေဋ္ဌာ ဟေဋ္ဌာ ။ပ။ သက္ကောန္တိ။ ။ဟေဋ္ဌာ ဟေဋ္ဌာတိ တာဝတိံသတော ပဋ္ဌာယ ဟေဋ္ဌာ ဟေဋ္ဌာ၊ န စာတုမဟာရာဇိကတော ပဋ္ဌာယ၊ နာပိ မြဟ္မပရိသဇ္ဇတော ပဋ္ဌာယ။ “စာတုမဟာရာဇိကာ ဟိ တာဝတိံသာနံ ယထာ ဇာတိရူပါနိ ပဿိတုံ သက္ကောန္တိ၊ ကထာ မြဟ္မာနော ဟေဋ္ဌိမာ ဥပရိမာနံ”န္တိ ဧကေဝိ၊ တံ န ယုတ္တံ။ န ဟိ ဟေဋ္ဌိမာ မြဟ္မာနော ဥပရိမာနံ မူလပဋိသန္ဓိရူပံပဿိတုံ သက္ကောန္တိ၊ မာပိတမေဝ ပဿိတုံ သက္ကောန္တိတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-ဋီကာ။

ဂန္ဓာ၊ ချို။ “စိတ္တယမကံ၊ ကို။ သဇ္ဈာယထ၊ သရဇ္ဈာယံကြကုန်လော့။”
ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၍။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ အဘိဓမ္မိကဘိက္ခု၊ အဘိဓမ္မာ
ဆောင် ရဟန်းတို့ကို။ ပေသေသိ၊ ပြီ။

ထေ၊ တို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ ချို။ “မဟာရံဇ၊ ဇာ။ တံ၊ သည်။ နိပဇ္ဇ၊
လျောင်းနေလော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ချို။ သဇ္ဈာယံ၊ ကို။ အာရတိံ၊ သု
ကုန်ပြီ။ ရဇာ၊ သည်။ သဇ္ဈာယံ၊ ကို။ သုဏန္တောဝ၊ နာလျက်သာ။ နိဗ္ဗံ၊
သို့။ ဩက္ကမိ၊ ပြီ။ ထေရာ၊ တို့သည်။ ရဇာနံ၊ ကို။ မာ ပဗောယေတ္ထ၊ မနိုး
စေကြကုန်လင့်။ ဝါ၊ မနိုးကြကုန်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၍။ ပက္ကမိံ၊ သု
ကုန်ပြီ။ ရဇာ၊ သည်။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ ချို။ သုရိယဂုမနေ၊ နေထွက်ရာ
အခါ၌။ ပဗုဇ္ဈိတွာ၊ ချို။ ထေရေ၊ တို့ကို။ အပဿန္တော၊ လတ်သော်။
“အယျာ၊ တို့သည်။ ကယံ၊ နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ တုမ္မာကံ၊ တို့၏။
နိဒ္ဒေ၊ ကမ္မနာဘဝံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ ချို။
ဂတာ၊ ပြန်ကြွကြပါကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံတော်ဦးတင်ကြကုန်ပြီ။ ဘော၊
အမောင်တို့။ မယံ၊ ၏။ အယျကဿ၊ နှစ် ဘိုးတော်ဘုရား၏။ ဒါရကာနံ။
ကလေးတို့၏။ အဇာနနကဘေသဇ္ဇံ၊ နာမ၊ မသိအပ်သော ဆေးမည်သည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယာဝ နိဒ္ဒါဘေသဇ္ဇမ္ပိ၊ အိပ်ဆေးတိုင်အောင်ကိုလည်း။ ဇာနန္တိ-
ယေဝ၊ သိတော်မူကြကုန်သည်သာ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

ပဉ္စသိခေါတိ၊ ကား။ ပဉ္စသိခဂန္ဓဗ္ဗသဒိသော၊ ပဉ္စသိခ-ဂန္ဓဗ္ဗနတ်နှင့်တူသည်။
ဟုတွာ၊ ချို။ (ပါတုရဟောသိ။) ကိရ (ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ ပဉ္စသိခဂန္ဓဗ္ဗ-
ဒေဝပုတ္တဿ၊ ပဉ္စသိခ-ဂန္ဓဗ္ဗနတ်သား၏။ သဗ္ဗဒေဝတာ၊ တို့သည်။ အတ္တဘာဝံ၊
ကို။ မမာယန္တိ၊ မြတ်နိုးကြကုန်၏။ [ပဉ္စသိခါ တေဿာတိ ပဉ္စသိခေါ၊
ပဉ္စသိခေါ ဝိယ ပဉ္စသိခေါတိ အာဟ “ပဉ္စသိခဂန္ဓဗ္ဗသဒိသော” တိ။ မမာယန္တိ
တိ ပိယာယန္တိ။-ဋီကာ။] တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗြဟ္မာပိ၊ သနက်မာရ-ဗြဟ္မာ
သည်လည်း။ တာဒိသံ ယေဝ၊ ထို ပဉ္စသိခ-နတ်သားကဲ့သို့ ရှုအပ်သည်သာလျှင်
ဖြစ်သော။ အတ္တဘာဝံ၊ ကို။ နိမ္မိနိတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ပါတုရဟောသိ၊ ပြီ။
ပလ္လင်္ကေန နိသိဒ္ဓိတိ၊ ကား။ ပလ္လင်္ကံ၊ ထက်ဝက်တင်ပလ္လင်ကို။ အဘုဗ္ဗိတွာ၊
ဖွဲ့ခွေ၍။ နိသိဒ္ဓိ၊ ပြီ။

ဝိဿဋ္ဌောတိ၊ ကား။ သုမုတ္တော၊ အသံ၏ အပြစ်တို့မှ ကောင်းစွာ
လွတ်သည်။ အပလိဗုဒ္ဓေါ၊ သလိပ် သည်းခြေတို့ မမြှေးယှက်အပ်သည်။
(ဟောတိ။) [သုမုတ္တောတိ သရဒေါသေဟိ သုဋ္ဌ၊ မုတ္တော။ ယေဟိ ပိတ္တ

သေမှာဒိဟိ ပလိဗုဒ္ဓတ္တာ သရော အဝိဿဋ္ဌော သိယာ၊ ၊ တဒဘာဝတော
 ဝိဿဋ္ဌောတိ ဒဿေန္တော အာဟ “အပလိဗုဒ္ဓေါ”တိ။-ဋီကာ။] ဝိညေ-
 ယျောတိ။ ကား။ အတ္ထဝိညာပနော၊ အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို သိစေနိုင်သည်။
 (ဟောတိ။) [ဝိပုဗ္ဗ+ဉာဓာတ်+ကာရိတ်ပစ္စည်း-ဏှပစ္စည်း၊ ကတ္တား ဟော
 တည်း။ ထို့ကြောင့် “အတ္ထဝိညာပနော” ဟု ဖွင့်သည်။ ဝိညာပေတိတိ ဝိညေ-
 ယျော၊ အန္တောဂဓဟေတုအတ္ထော ကတ္ထုသာဓနော သေ ဝိညေယျသဒ္ဓေါတိ
 အာဟ “အတ္ထဝိညာပနော” တိ။-ဋီကာ။] မဇ္ဈတိ။ ကား။ မရုရော၊ ချိုသာသည်။
 ဝါ၊ သာယာနာပျော်ဖွယ်ကောင်းသည်။ မုဒု၊ နူးညံ့သည်။ (ဟောတိ။) သဝ-
 နိယောတိ၊ ကား။ သောတဗ္ဗယုတ္တကော၊ ကြားနာထိုက်သည်၏ အဖြစ်နှင့်
 ယှဉ်သည်။ ကဏ္ဍသုခေါ၊ နားတို့၏ ချမ်းသာကြောင်းသည်။ ဝါ၊ နားတို့ကို
 ချမ်းသာစေတတ်သည်။ (ဟောတိ။) [သဝနံ အရဟတီတိ သဝနိယော။
 (အရဟတိ အနက်၌+ဏိကပစ္စည်း၊ က-ကို ယ-ပြု။ (တနည်း) ဣယ-ပစ္စည်း။
 ဤအလို “သဝနိယ” ဟု ရှိစေ။) သဝနာရဟတယ စ အာပါထသုခတယာ
 တိ အာဟ “ကဏ္ဍသုခေါ” တိ။-ဋီကာ။] ဗိန္နုတိ၊ ကား။ ကေဝ္လနော၊
 တခဲနက်သည်။ [ဗိန္နုတိ ပိဏ္ဍိတော။ အာကောဋိတဘိန္နကံသသဒ္ဓေါ ဝိယ
 အနေကာဝယဝေါ အဟုတ္တာ နိရဝယဝေါ၊ ကေဘာဝေါတိ အတ္ထော။
 တေနာဟ “ကေဝ္လနော” တိ၊ ဧတေနဝဿ အဝိဿာရိတာ သံဝဏ္ဏိတာ
 ဒဋ္ဌဗ္ဗာ။-ဋီကာ။] အဝိသာရိတိ၊ ကား။ သုဝိသဒေါ၊ အလွန် သန့်ရှင်း
 သည်။ အဝိပွကိဏ္ဍော၊ အထူးထူးအပြားပြား မရောပြမ်းသည်။ (ဟောတိ။)
 ဂမ္ဘိရောတိ၊ ကား။ နာဘိမူလတော၊ ချက်အရင်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ ဂမ္ဘိရ-
 သမုဋ္ဌိတော၊ နက်သောအရပ်မှ ကောင်းစွာထွက်လာပါ၏။ ဇိဝှာဒန္တဩဋ္ဌ-
 တာလုမတ္တပုဟာရသမုဋ္ဌိတော၊ လျှာ သွား နှုတ်ခမ်း အာစောက်မျှတို့၏
 ပုတ်ခတ်ခြင်းကြောင့် ထွက်ပေါ်လာသော အသံသည်။ န (ဟောတိ)၊ မဟုတ်။
 ဟိ၊ မှန်။ ဧဝံ ဤ လျှာ-စသည်တို့၏ ပုတ်ခတ်ခြင်းကြောင့်။ သမုဋ္ဌိတော၊
 ကောင်းစွာဖြစ်သော အသံသည်။ အ မရုရော စ၊ မချိုသာသည်လည်း။
 ဟောတိ၊ ။ [ဧဝံ သမုဋ္ဌိတောတိ ဇိဝှာဒိပုဟာရမတ္တသမုဋ္ဌိတော။
 အမရုရော စ ဟောတိ ဥပ္ပတ္တိဋ္ဌာနာနံ ပရိလဟုဘာဝတော။-ဋီကာ] ဒူရံ စ၊
 ဝေးသောအရပ်ကိုလည်း။ န သာဝေတိ၊ မကြားစေနိုင်။ [န စ ဒူရံ သာဝေတိ
 ဝီရဘာဝါဘာဝတော။-ဋီကာ။] နိန္နာဒိတိ၊ ကား။ မဟာမေဃမုဒိဂံသဒ္ဓေါ
 ဝိယ၊ ကြီးစွာသောမိုးခြိမ်းသံ မုရိုးစည်သံကဲ့သို့။ နိန္နာဒယုတ္တော၊ ပဲ့ဘင်ထပ်
 သည်၏ အဖြစ်နှင့် ယှဉ်သည်။ အပိ စ၊ တနည်းကား။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိဿဋ္ဌ-စသော
 ပုဒ်တို့တွင်။ ပစ္ဆိမံ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်နောက်ဖြစ်သော။ ပဒံ၊ ပုဒ်သည်။ ပုရိမဿ

ပုရိမဿ၊ ဧါ။ အတ္တော ယေဝ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗျော၊ ဧါ။
 [ပစ္စိမံ ပစ္စိမန္တိ ဒုတိယံ၊ စတုတ္ထံ၊ ဆဋ္ဌိ၊ အဋ္ဌမဉ္ဇ ပဒံ။ ပုရိမဿ ပုရိမဿာတိ
 ယထာက္ကမံ ပဌမဿ၊ တတိယဿ၊ ပဉ္စမဿ၊ သတ္တမဿ စ။ အတ္တောယေဝါတိ
 အတ္တနိဒ္ဓေသော ဝေ။ ဝိဿဋ္ဌတာ ဟိဿ ဝိညေယျတာယ ဝေဒိတဗျော၊ မဉ္ဇု-
 ဘာဝေါ သဝနိယတာယ၊ ဗိန္နုဘာဝေါ အဝိသာရိတာယ၊ ဂမ္ဘီရဘာဝေါ
 နိန္ဒာဒိတာယာတိ။-ဋီကာ။]

ယထာ ပရိသန္တိ၊ ကား။ ယတ္တကာ၊ အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။
 ပရိသာ၊ သည်။ (အတ္တိ။) တတ္တကမေဝ၊ ကိုသာ။ ဝိညာပေတိ၊ သိစေ၏။
 အဿ၊ ထို သနက်မာရ-ပြဟွာ၏။ သဒ္ဓေါ၊ သည်။ အန္တောပရိသာယံ ယေဝ၊
 ပရိသတ်၏ အတွင်း၌သာ။ သမ္ပရိဝတ္တတိ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်၏။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သို့။
 န ဝိဓာဝတိ၊ မပြေးသွား။ ယေဟိ ကေစိတိအာဒိ၊ ကို။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊
 ငှာ။ ပဋိပန္နဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ ကျင့်သည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ။ (ပြဟွာ။)
 ဝဒတိ၊ ဧါ။ သရဏံ ဂတာတိ၊ ကား။ ယထာ ဝါ တထာ ဝါ၊ အကြင်အခြင်း
 အရာ ထို အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ညားညားသော အခြင်းအရာ
 အားဖြင့်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသို့။ ဂတေ၊ ဆည်းကပ်သောသူတို့ကို။ သန္ဓာယ၊
 ၍။ န ဝဒတိ၊ ဆိုသည်မဟုတ်။ ပန၊ အဟုတ်ကား။ နိဗ္ဗေမတိကဂဟိတသရ-
 ဏေ၊ ယုံမှားမရှိသည်ဖြစ်၍ ယူအပ်သော သရဏ-ရှိသူတို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။
 ဝဒတိ၊ ဧါ။ ဂန္ဓဗ္ဗကာယံ ပရိပူရေန္တိတိ၊ ကား။ ဂန္ဓဗ္ဗဒေဝဂဏံ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်
 အပေါင်းကို။ ပရိပူရေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အမှာကံ၊ တို့၏။ သတ္ထု၊ ဧါ။
 လောကေ၊ ၌။ ဥပန္နကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဒေဝ-
 လောကာ၊ တို့သည်။ တုကာပိဋ္ဌံ၊ လင်းလွန်းမှုန်ကို။ ကောဇေတော၊ ထောင်း၍။
 ပူရိတနာဋိ ဝိယ စ၊ ပြည့်စေအပ်သော ကျည်တောက်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။
 သရဝန နဋ္ဌဝနံ ဝိယ စ၊ မြားတော ကျူတောကဲ့သို့လည်းကောင်း။ နိရန္တရံ၊
 အကြားမရှိအောင်။ ဇာတပရိသာ၊ ဖြစ်သော ပရိသတ် ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။
 အာဟ၊ ပြီ။ [တုကာ ဝုစ္စတိ ဒိရိဏီ၊ (နိရည်ရှိသောသစ်ပင်။) ယာ တုကာတိပိ
 ဝုစ္စတိ။ တဿာ စုဏ္ဏံ တုကာပိဋ္ဌံ။ တံ ကောဇေတော၊ ပက္ခိတ္တံ သနံ နိရန္တရစိတံ
 ဟုတော တိဋ္ဌတိ။-ဋီကာ။]

ဘာဝိတဗုဒ္ဓိပါဒအဖွင့်

၂၇၇။ ယာဝ သုပညတ္တာ စိမေ တေန ဘဂဝတာတိ၊ ကား။ မယံ၊
 ဧါ။ သတ္ထာရာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ ယာဝ၊

အလွန်အကဲသာလျှင်။ သုပညတ္တာ^၁၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိစေ
 တော်မူအပ်ပါပေကုန်ပြီ။ ဝါ၊ ဝေနေယျတို့၏သန္တာန်၌ ကောင်းစွာအပြား
 အားဖြင့် ထားတော်မူအပ်ပါပေကုန်ပြီ။ ယာဝ၊ သာလျှင်။ သုကထိတာ၊
 ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပါပေကုန်ပြီ။ ဗုဒ္ဓါပါဒါတိ ဧတ္ထ၊ ။ ဣဇ္ဈနဋ္ဌေန၊
 ပြီးစီးခြင်းဟူသော သဘောကြောင့်။ ဣဒ္ဓိ၊ ။ ပတိဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ တည်ရာ၏
 အဖြစ်ဟူသော အနက်ကြောင့်။ ပါဒါ၊ ပါဒတို့မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓိပဟုတာယာတိ၊ ကား။ ဗုဒ္ဓိပဟောနကတာယ၊ ဗုဒ္ဓိ-ကိုဖြစ်စေ
 ခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ် အကျိုးငှာ။ ဗုဒ္ဓိဝိသဝိတာယာတိ၊ ကား။
 ဗုဒ္ဓိဝိပဇ္ဇနဘာဝါယ၊ ဗုဒ္ဓိတန်ခိုး အမျိုးမျိုးကို ဖြစ်စေနိုင်သည်၏အဖြစ်ဟူသော
 အကျိုးငှာ။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်ဖန်။ အာသေဝနဝသေန၊ မှီဝဲခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။
 စိတ္ထဝသိတာယ၊ လေ့လာအပ်သော အစွမ်းသတ္တိရှိသည်၏အဖြစ် အကျိုးငှာ။
 ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ဗုဒ္ဓိဝိကုဗ္ဗနဘာယာတိ၊ ကား။ ဗုဒ္ဓိဝိကုဗ္ဗနဘာဝါယ၊
 တန်ခိုးအမျိုးမျိုးကို ပြုလုပ်တတ်သည်၏အဖြစ် အကျိုးငှာ။ နာနပ္ပကာရတော၊
 အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်။ ကတွာ၊ ၍။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ပြခြင်းအကျိုးငှာ။

ဆန္ဒသမာဓိပုဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတန္တိအာဒိသု၊ အစရှိသော ပါဠိရပ်တိုင်။
 ဆန္ဒဟေတုကော၊ ဆန္ဒ-ဟူသော အကြောင်းရှိသော။ သမာဓိ၊ တည်း။ ဆန္ဒ-
 သမာဓိ၊ တည်း။ ဝါ၊ တနည်း။ ဆန္ဒာဓိကော၊ ဆန္ဒ-အလွန်အကဲရှိသော။
 သမာဓိ၊ တည်း။ ဆန္ဒသမာဓိ၊ တည်း။ ဧဝံ၊ ဤ ဆန္ဒသမာဓိ-ဟူသောအမည်
 သည်။ ကတ္ထုကမ္ပတဆန္ဒ၊ ပြုခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဟူသော ဆန္ဒ-ကို။
 အဓိပတိ၊ အကြီးအကဲကို။ ကရိတွာ၊ ၍။ ပဋိလဒ္ဓသမာဓိဿ၊ ရအပ်သော
 သမာဓိ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ပဓာနဘူဘာ၊ ပဓာန-ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။
 သင်္ခါရာ၊ တို့တည်း။ ပဓာနသင်္ခါရာ၊ တို့တည်း။ ဧဝံ၊ ဤ ပဓာနသင်္ခါရာ-ဟူသော
 အမည်သည်။ စတုကိစ္စသာဓကဿ၊ လေးပါးသော ကိစ္စကိုပြီးစေတတ်သော။
 သမ္ပပုဓာနဝိရိယဿ၊ သမ္ပပုဓာနဝိရိယ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ သမန္နာဂတန္တိ၊ ကား။

၁။ သုပညတ္တာ-စသည်။ ။ သုပညတ္တာတိ သုဋ္ဌ၊ ပကာရေဟိ ဣပိတာ ဗောဓိတာ၊
 အသင်္ကရတော ဝါ၊ ဌပိတာ၊ တံ ပန ဗောဓနံ၊ အသင်္ကရတော ဌပနဉ္စ အတ္တတော
 ဒေသနာ ဝေဟိ အာဟ “သုကထိတာ”တိ။

ဗုဒ္ဓိပဟောနကတာယာတိ ဗုဒ္ဓိယာ နိပ္ပါဒနေ သမတ္တိဘာဝါယ။ ဗုဒ္ဓိဝိသဝိတာယာ
 တိ ဗုဒ္ဓိယာ နိပ္ပါဒနေ ယောဂျဘာဝါယ။ အနေကတ္တကာဟိ ဓာတုနံ ယောဂျတ္ထော
 ဝိ-ပုဗ္ဗော သု-သဒ္ဓေါ၊ ဝိသဝန် ဝါ ပဇ္ဇနံ ဝိသဝိတာ၊ တတ္ထ ကာမကာရိတာ ဝိသဝိတာ။
 တေနာဟ “ပုနပျုနံ”န္တိ အာဒိ။-ဋီကာ။

ဆန္ဒသမာဓိနာ စ၊ ဆန္ဒသမာဓိ-သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ နှင့်လည်းကောင်း။ ပဓာနသင်္ခါရေန စ၊ ပဓာနသင်္ခါရ-သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ နှင့်လည်းကောင်း။ ဥပေတံ၊ ကပ်ရောက်အပ်သော။ ဝါ၊ ပြည့်စုံသော။ (ဣဒ္ဓိပါဒံ ဘာဝေတိ။)

ဣဒ္ဓိပါဒန္တိ (ပဒဿ)၊ ၎င်း။ (အတ္ထော-၌ စပ်။) နိပ္ပတ္တိပရိယာယေန၊ နိပ္ပတ္တိ၏ ပရိယာယ်ဖြစ်သော။ ဣဇ္ဈနဋ္ဌေန၊ ပြီးစီးတတ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အနက်ကြောင့်။ ဣဒ္ဓိ၊ ဣဒ္ဓိမည်၏။ (ဤ၌ ဝါ-သဒ္ဓါ မလိုဟု ထင်သည်။) ဝါ၊ တနည်း။ တောယ၊ ဤ တရားသဘောဖြင့်။ (ဤ ဆန္ဒသမာဓိ ပဓာန သင်္ခါရ-တို့ဖြင့်။) သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဣဇ္ဈန္တိ၊ ပြီးစီးကြရကုန်၏။ ဣဒ္ဓါ၊ ပြီးစီးကုန်သည်။ ဝုဒ္ဓါ၊ ကြီးပွားကုန်သည်။ ဥက္ကံသဂတာ၊ လွန်မြတ်သူတို့၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမိနာပရိယာ-ယေန၊ ဤ ပရိယာယ်ဖြစ်သော။ ဣဇ္ဈနဋ္ဌေန၊ ပြီးစီးကြောင်းဖြစ်သော အနက်ကြောင့်။ (နိပ္ပတ္တိပရိယာယေန ဣဇ္ဈနဋ္ဌေန-၌ ဣဇ္ဈနဋ္ဌေန-ကိုယူ၍ အနက်ပေးသည်။) ဣဒ္ဓိ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သင်္ချံ၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်သည် ၎င်း အဖြစ်သို့။ ဂတာနံ၊ ရောက်ကုန်သော။ အဘိညာဉ်စိတ္တသမ္ပယုတ္တာနံ၊ အဘိညာဉ်စိတ်နှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဆန္ဒသမာဓိပဓာနသင်္ခါရနံ၊ ဆန္ဒ-ဟူသော အကြီးအကဲရှိသောသမာဓိ၊ အားထုတ်ကြောင်း လုံ့လဝီရိယ ဟူသော သင်္ခါရတို့၏။ အဓိဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ တည်ရာ၏အဖြစ်ဟူသော အနက် ကြောင့်။ ပါဒဘူတံ၊ အခြေခံဖြစ်၍ဖြစ်သော်။ သေသစိတ္တစေတသိကရာသိ၊ ဆန္ဒသမာဓိ ပဓာနသင်္ခါရ-တို့မှကြွင်းသော စိတ် စေတသိက်အစုကို။ (ဘာ-ဝေတိ။) ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။

ဟိ၊ သာဓက ကား။ ဣဒ္ဓိပါဒေါတိ တထာဘူတဿ ဝေဒနာက္ခန္ဓော။ပ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓောတိ-ဟူသော။ ဧတံ (သုတ္တံ)၊ ကို။ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ [ဣဒ္ဓိပါဒေါတိ၊ ကား။ တထာဘူတဿ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ် သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ (ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို ရသောပုဂ္ဂိုလ်၏။) ဝေဒနာက္ခန္ဓော၊ လည်း

၁။ နိပ္ပတ္တိပရိယာယေန ။ ။ နိပ္ပတ္တိပရိယာယေန ဣဇ္ဈနဋ္ဌေန-သည် အရတူ၏။ ပထမအနက်သည် ဝါ-သဒ္ဓါ ပါးရိုးမရှိ။ ထို့ကြောင့် ဝါ-မပါလျှင် ကောင်း၏။ ဣဒ္ဓိ-ကို ဝစနတ္ထ-ပြုရာ၌၊ “ဣဒ္ဓတိတိ ဣဒ္ဓိ”ဟု ကတ္တုသာဓန-လည်း ပြုရ၏။ “ဣဒ္ဓန္တိ တောယာတိ ဣဒ္ဓိ”ဟု ကရဏသာဓန-လည်း ပြုရ၏။ ထိုတွင် ကတ္တားအနက်ဟော ဣဒ္ဓိကို ပြလို၍ “နိပ္ပတ္တိပရိယာယေန ဣဇ္ဈနဋ္ဌေန”ဟု မိန့်သည်။

၂။ ဣဒ္ဓန္တိ တောယ။ ။ ကတ္တား အနက်ဟော ဣဒ္ဓိကို ပြပြီး၍ ကရဏ-အနက် ဟော ဣဒ္ဓိကို ပြလိုသောကြောင့် “ဣဒ္ဓန္တိ တောယ” အစရှိသော စကားကို မိန့်။

ကောင်း။ပ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓော၊ လည်းကောင်းတည်း။] ဣမိနာ နယေန၊
 ဖြင့်။ သေသေသံပိ၊ ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒ်မှ ကြွင်းသော ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့လည်း။ အတ္ထော
 ဝေဒိတဗျော။ ဟိ၊ ချဲ့။ ဆန္ဒ၊ ကို။ အဓိပတိံ၊ အကြီးအကဲကို။ ကရိတွာ၊
 ရှု။ ပဋိလဒ္ဓသမာဓိ၊ ကို။ ဆန္ဒသမာဓိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော ယထေဝ၊
 ဟောဘော်မှုအပ်ပြီးသကဲ့သို့သာ။ ဧဝံ၊ တူ။ ဝီရိယံ၊ ကို။ (အဓိပတိံ
 ကရိတွာ) ။ပ။ စိတ္တံ၊ ကို။ (အဓိပတိံ ကရိတွာ)။ပ။ ဝိမံသံ၊ ဝိမံသာကို။
 အဓိပတိံ၊ ကို။ ကရိတွာ၊ ရှု။ ပဋိလဒ္ဓသမာဓိ၊ ကို။ ဝိမံသာသမာဓိတိ၊
 ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ၊ ၎င်း။ အပိ စ၊ တနည်းကား။ ဥပစာရဇ္ဈာနံ၊ ပထမဈာန်၏
 ဥပစာ ဖြစ်သော ကာမာဝစရ ဈာန်သည်။ ပါဒေါ၊ မည်၏။ ပဌမဇ္ဈာနံ၊
 သည်။ ဣဒ္ဓိ၊ မည်၏။ သဥပစာရံ၊ ဥပစာနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ပဌမဇ္ဈာနံ၊
 သည်။ ပါဒေါ၊ မည်၏။ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ သည်။ ဣဒ္ဓိ၊ မည်၏။ ဣတိ ဧဝံ သို့။
 ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေ့အဖို့၌။ (ဈာနံ၊ သည်။) ပါဒေါ၊ ၎င်း။ အပရဘာဂေ၊
 နောက်အဖို့၌။ (ဈာနံ၊ သည်။) ဣဒ္ဓိ၊ မည်၏။ ဣတိ ဧဝံ သို့။ ဧတ္ထ၊ ဤ
 ဣဒ္ဓိပါဒ်-ဟူသောပါဠိ၌။ အတ္ထော ဝေဒိတဗျော။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။
 ဣဒ္ဓိပါဒ်ကထာ၊ ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဝိဘင်္ဂဋကထာယ
 စ၊ ၌လည်းကောင်း။ (မယာ။) ဝုတ္တာ၊ ပြီ။

ပန၊ ဝါဒန္တရ-ကား။ ကေစိ၊ အချို့သော အဘယဂိရိဝါသီ ဆရာ
 တို့သည်။ “ဣဒ္ဓိ၊ သည်။ နိပ္ပန္နာ၊ အကြောင်းတရားတို့သည် ပြီးစေအပ်
 သော ပရမတ္ထတရားတည်း။ ဣဒ္ဓိပါဒေါ၊ သည်။ အနိပ္ပန္နော၊ အကြောင်း
 တရားတို့သည် မပြီးစေအပ်သော တရားတည်း။ (ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှား
 မရှိသော တရားတည်း။)” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ။ တေသံ၊ ထို အဘယဂိရိ-
 ဝါသီ ဆရာတို့၏။ ဝါဒမဒ္ဒနတ္ထာယ၊ ဝါဒကို နှိမ်နင်းခြင်း အကျိုးငှာ။
 အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ-ပါဠိတော်၌။ ဥတ္တရစူဠိကဝါရော နာမ၊ ဥတ္တရ-
 စူဠိကဝါရ-မည်သည်ကို။ အဘာဒတာ၊ ဆောင်အပ်ပြီ။ ‘ဣဒ္ဓိပါဒေါ၊ ဣဒ္ဓိ-
 ပါဒ်တို့သည်။ စတ္တာရော၊ တို့တည်း။ ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒေါ၊ လည်းကောင်း။ ဝီရိ-
 ယိဒ္ဓိပါဒေါ၊ လည်းကောင်း။ စိတ္တိဒ္ဓိပါဒေါ၊ လည်းကောင်း။ ဝိမံသိဒ္ဓိပါဒေါ၊
 လည်းကောင်းတည်း။ တတ္ထ၊ ထို လေးပါးသော ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့တွင်။ ဆန္ဒိဒ္ဓိ-
 ပါဒေါ၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဣမ၊ ဤ သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊
 သည်။ ယသ္မိံ သမဒယ၊ ၌။ ဒိဋ္ဌိဂတာနံ၊ ခြောက်ဆယ်နှစ်ဖြာ မိစ္ဆာအယူ
 တို့ကို။ [ဂတ-အနက်မရှိ။] ဝါ၊ ခြောက်ဆယ်နှစ်ဖြာ မိစ္ဆာအယူတို့၌ ပါဝင်
 သော မိစ္ဆာအယူတို့ကို။ [ဂတ-သဒ္ဓါ အန္တောဂဓ-အနက်ဟော။] ဝါ၊

ဒိဋ္ဌိ၏ဖြစ်ခြင်းနှင့်တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိသော သသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပာဒ်တို့ကို။
 ပဟာနာယ၊ သမုစ္ဆေဒ-ပဟာနိဖြင့် ပယ်ခြင်းငှာ။ ပဌမာယ၊ ပထမဖြစ်
 သော။ ဘူမိယ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် တည်းဟူသောဘုံသို့။ ပတ္တိယ၊
 ရောက်ခြင်းငှာ။ နိယျာနိကံ၊ တေဘူမက ဝဋ်ဒုက္ခဟူသော လောကမှထွက်
 မြောက်တတ်သော။ အပစယဂါမိံ၊ တေဘူမကကုသိုလ်သည် စီအပ်သော
 စုတိပဋိသန္ဓေဟူသော အစီကိုဖျက်ဆီးလျက် သွားတတ်သော။ လောကုတ္တရံ၊
 လောကုတ္တရာဖြစ်သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ လောကီ
 ဈာန်တို့ထက် တိုးပွားစေ၏။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။ ဒုက္ခ-
 ပဋိပဒံ၊ ခဲယဉ်းသောအကျင့်ရှိသော။ ဒန္ဓာဘိညံ၊ နံ့နှေးလေးလံသော အထူး
 ဉာဏ်ရှိသော။ ပဌမံ ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ။ တသ္မိံသမယေ ဌံ။
 ယော ဆန္ဒော၊ အကြင် လိုလားတတ်သော ဆန္ဒ-သည်။ (ယာ) ဆန္ဒိကတာ၊
 အကြင် လိုလားခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်သည်။ (ယာ) ကတ္ထုကမ္ပတာ၊ အကြင်
 ပြုခြင်းငှာ အလိုရှိသူ၏ အဖြစ်သည်။ ကုသလော၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော။
 (ယော) ဓမ္မစ္ဆန္ဒော၊ အကြင်တရားသဖြင့်ဖြစ်သော ဆန္ဒ-သည်။ အတ္တိ၊ ၏။
 အယံ၊ ဤ ဆန္ဒ-ကို။ ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒေ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ [ဤ ပါဠိတော်
 အရ- “ဣဒ္ဓိပါဒ” ဟူသည်။ အနိပ္ပန္န-မဟုတ်၊ အကြောင်းတရားတို့သည်
 ပြုစီမံအပ်သော တရားတည်း။] အဝသေသာ၊ ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒ်မှ ကြွင်းကုန်သော။
 ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒ်သမ္ပယုတ္တာ၊ ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒ်နှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော
 တရားတို့တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ (အာဘတော။)

ပန၊ ဆက်။ ဣမေ၊ ဤ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့သည်။ လောကုတ္တရဝသေနေဝ၊
 လောကုတ္တရာ အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်။ အာဂတာ၊ ကုန်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို ဣဒ္ဓိပါဒ်
 တို့တွင်။ ရဋ္ဌပါလတ္ထေရော၊ သည်။ ဆန္ဒံ၊ ကို။ ဓရံ၊ အကြီးအမှူးကို။
 ကံတွာ၊ ၍။ လောကုတ္တရံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ပြီ။ သောဏတ္ထေ-
 ရော၊ သည်။ ဝီရိယံ ဓရံ ကတွာ (လောကုတ္တရံ ဓမ္မံ နိဗ္ဗတ္တေသိ)။ သမ္ပူ-
 တတ္ထေရော၊ သည်။ စိတ္တံ ဓရံ ကတွာ (လောကုတ္တရံ ဓမ္မံ နိဗ္ဗတ္တေသိ)။
 အာယသ္မာ မောဆရာဇာ၊ သည်။ ဝီမံသံ ဓရံ ကတွာ (လောကုတ္တရံ ဓမ္မံ
 နိဗ္ဗတ္တေသိ)။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

တတ္ထ၊ ထို လေးပါးသော ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့တွင်။ စတူသု၊ ကုန်သော။ အမစ္စ-
 ပုတ္တေသု၊ အမတ်သားတို့သည်။ ဌာနန္တရံ၊ ရာထူးဌာနန္တရကို။ ပတ္ထေတွာ၊
 တောင်းတ၍။ ရဇာနံ၊ ကို။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရန္တေသု၊ နေကုန်လတ်
 သော်။ ဧကော၊ တယောက်သော အမတ်သားသည်။ ဥပဋ္ဌာနေ၊ လုပ်ကျွေး

ခြင်း၌။ ဆန္ဒဇာတော၊ ဖြစ်သောဆန္ဒရှိသည်။ (ဟုတော။) ရညော၊ ၎င်း။ အဇ္ဈာသယဉ္ဇ၊ အလိုကိုလည်းကောင်း။ ရုစိဉ္ဇ၊ အကြိုက်ကိုလည်းကောင်း။ ဥတု၊ ၎င်း။ ဒိဝါ စ၊ နေအခါ၌လည်းကောင်း။ ရတ္တာ၊ စ၊ ညဉ့်အခါ၌လည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌဟန္တော၊ ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေးလျက်။ ရာဇာနံ၊ ကို။ အာရာဓေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍။ ဌာနန္တရံ၊ သို့။ ပါပုဏိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုအမတ်သားကို။ (ဝေဒိတဗျော) ယထာ၊ သိထိုက်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဆန္ဒဓုရေန၊ သဖြင့်။ လောကုတ္တရဓမ္မနိဗ္ဗတ္တကော၊ လောကုတ္တရတရားကို ဖြစ်စေတတ်သော ရဋ္ဌပါလ-ထေရ်ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၎င်း။

ပန၊ ကား။ ဧကော၊ သည်။ “ဒိဝေ ဒိဝေ၊ ၎င်း။ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ ဌာ။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်အံ့နည်း။ ကိစ္စော၊ သည်။ ဥပုန္နော၊ လတ်သော်။ ပရက္ကမေန၊ -လုံ့လဖြင့်။ အာရာဓေသာမိ၊ ပြီးစေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့တွေး၍။ ပစ္စန္တော၊ ပစ္စန္တ-အရပ်သည်။ ကုပိတော၊ ပျက်စီးလတ်သော်။ (သုပုနုထလတ်သော်။) ရညာ၊ သည်။ ပဟိတော၊ စေလွတ်အပ်သည်။ (ဟုတော။) ပရက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်။ သတ္တမဒ္ဓနံ၊ ရန်သူကို နှိမ်နင်းခြင်းကို။ ကတော၊ ၎င်း။ ဌာနန္တရံ ပါပုဏိ။ သော၊ ကို။ (ဝေဒိတဗျော) ယထာ၊ သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဝီရိယဓုရေန၊ သဖြင့်။ လောကုတ္တရဓမ္မနိဗ္ဗတ္တကော-သောဏထေရ်ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၎င်း။

ဧကော၊ သည်။ “ဒိဝေ ဒိဝေ၊ ၎င်း။ ဥပဋ္ဌာနမ္ပိ၊ လည်းကောင်း။ ဥရေန၊ ရင်ဖြင့်။ သတ္တိသရပဋိစ္စန္ဒမ္ပိ၊ လုံ့ကိုခံယူခြင်း မြားကိုခံယူခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဘာရောယေဝ၊ ဝန်လေးသည်သာ။ မန္တဗလေန၊ မန္တန်၏အစွမ်းဖြင့်။ အာရာဓေသာမိ၊ အံ့။” ဣတိ၊ ၎င်း။ ခတ္တဝိဇ္ဇာယ၊ ခတ္တမန္တန်အတတ်၌။ ကတပရိစယတ္တာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော အလေ့အလာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မန္တံသဝိဓာနေန၊ အတိုင်အပင်ကို စီရင်ခြင်းဖြင့်။ ရာဇာနံ၊ ကို။ အာရာဓေတွာ၊ ၎င်း။ ဌာနန္တရံ၊ သို့။ ပါပုဏတိ၊ ၎င်း။ သော၊ ကို။ (ဝေဒိတဗျော) ယထာ၊ သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ စိတ္တဓုရေန၊ သဖြင့်။ လောကုတ္တရဓမ္မနိဗ္ဗတ္တကော-သမ္ဘူတထေရ်ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၎င်း။

အပရော၊ အခြားသော အမတ်သားသည်။ “ဣမေဟိ ဥပဋ္ဌာနာဒိတိ၊ ဤ ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေးခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ရာဇာနော နာမ၊ တို့မည်သည်။ ဇာတိသမ္ပန္နဿ၊ အမျိုးဇာတ်နှင့် ပြည့်စုံသူအား။ ဌာနန္တရံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဒိသဿ၊ ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သူအား။ ဒေန္တော၊ လတ်သော်။ မယံ၊ အား။ ဒဿတိ၊ လတ္တံ။”

ဣတိ၊ ရှိ။ ဇာတိသမ္ပတ္တိမေဝ၊ အမျိုးဇာတ်၏ ပြည်စုံခြင်းကိုသာ။ နိဿာယ
 ဌာနန္တရံ။ ပါပုဏိ၊ ပြီ။ နိဿာ၊ ကို။ (ဝေဒိတဗျော) ယသ၊ ကဲ့သို့။
 ဝေ၊ တူ။ သုပရိသုဒ္ဓိ၊ အလွန်စင်ကြယ်သော။ ဝိမံသံ၊ ကို။ နိဿာယ၊
 ရှိ။ ဝိမံသရုနေ၊ သဖြင့်။ လောကုတ္တရဓမ္မနိဗ္ဗတ္တကော၊-အရှင်မေဃရာဇာကို။
 ဝေဒိတဗျော၊ ။

အနေကဝိဟိတန္တိ၊ ကား။ အနေကဝိဓံ၊ တပါးမက များသောအပြား
 ရှိသော။ ဣဒ္ဓိဝိဓန္တိ၊ ကား။ ဣဒ္ဓိကောဌာသံ၊ ဣဒ္ဓိအစုကို။ (ပစ္စနုဘောသုံ။)

တိုဝိဓဩကာသဒိဂမအဖွင့်

၂၀၇။ သုဿ အဓိဂမာယာတိ၊ ကား။ ဈာနသုဿ စ၊ ဈာန
 ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း။ မဂ္ဂသုဿ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဖလသုဿ
 စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှာ။ (အိန္ဒုဗုဒ္ဓါ။) သံသဋ္ဌောတိ၊
 ကား။ သမ္ပယုတ္တစိတ္တော၊ အညီအမျှ ကျေပွါဒိတာ-အစရှိသော အပြား
 တို့ဖြင့် ယှဉ်သော စိတ်ရှိသည်။ (ဟုတော ဝိဟရတိ။) အရိယဓမ္မန္တိ၊ ကား။
 အရိယေန၊ အရိယာဖြစ်တော်မူသော။ ပုဗ္ဗေန၊ သော။ ဘဂဝတာ၊ သည်။
 ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏာတိတိ၊ ကား။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား
 ။ သမ္မုခါ၊ ဌံ။ (သုဏာတိ။) [သမ္မုခါ-နောက်၌ ပို၍ခတ်။] ဝါ၊
 တနည်း။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီအာဒိဟိ၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီ-အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
 ဒေသိယမာနံ၊ ဟောအပ်သော တရားတော်ကို။ သုဏာတိ၊ ။ ယောနိ-
 သော မနသိကရောတိတိ၊ ကား။ ဥပါယတော၊ သင့်သောအစီအရင် အားဖြင့်။
 ပထတော၊ မှန်ကန်သောလမ်းအားဖြင့်။ ကာရဏတော၊ အကြောင်းအားဖြင့်။
 အနိစ္စန္တိအာဒိဝသေန၊ အနိစ္စ-အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ မနသိ၊
 စိတ်၌။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ (တနည်း။) မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။

၁။ ဥပါယတော။ ပ။ ကာရဏတော။ ။ ဥပါယောတိ ဝိဓိတော (သင့်သော အစီ
 အရင်အားဖြင့်)။ ပထတောတိ မဂ္ဂတော (မှန်သောလမ်းအားဖြင့်)။ ကာရဏတောတိ
 ဟောတုတော (အကြောင်းအားဖြင့်)။ ယေန ဟိ ဝိဓိနာ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ ဟောတိ၊
 ဧတေန (ဤ အစီအရင်ဖြင့်)။ သော (ထို အစီအရင်ကို)။ ဥပေတိ (ဈာန်-စသော
 အကျိုးတရားသို့ ကပ်ရောက်တတ်၏)။ ဣတိ ဥပါယော၊ (တိ ဝုစ္စတိ။) သော (ထို
 အစီအရင်ကို)။ တဒဓိဂမဿ (ထို အကျိုးကို ရခြင်း၏)။ မဂ္ဂဘာဝတော ပထော၊
 (တိ ဝုစ္စတိ။) တဿ (ထို အကျိုးကို ရခြင်းကို)။ ကရဏတော (ပြုတတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်)။ ကာရဏန္တိ စ ဝုစ္စတိ။-ဋီကာ။

“ယောနိသော မနသိကာရော နာမ၊ မည်သည်။ ဥပါယမနသိကာရော၊ သင့်သော အစီအရင်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းတည်း။ ပထ မနသိကာရော၊ မှန်သောလမ်းအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းတည်း။ အနိစ္စေ၊ အနိစ္စဖြစ်သော တေဘူမက-တရား၌။ အနိစ္စန္တိ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဒုက္ခေ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော တေဘူမက-တရား၌။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ အနတ္တနိ၊ အတ္တမဟုတ်သော တေဘူမက-တရား၌။ အနတ္တာတိ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ အသုဘော၊ သုဘမဟုတ်သော တေဘူမက-တရား၌။ အသုဘန္တိ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ (အဘောဂေါ-စသည်၌ စပ်။) ဝါ၊ တနည်း။ သစ္စာန-လောမိကေန၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိတတ်သော မဂ်ဉာဏ်အားလျော်သော ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်။ စိတ္တဿ၊ ဘဝင်စိတ်ကို။ အာဝဇ္ဇနာ၊ လည်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ လည်စေတတ်သော အာဝဇ္ဇန်းသည်။ အနာဝဇ္ဇနာ၊ အဖန်ဖန်လည်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ လည်စေတတ်သော အာဝဇ္ဇန်းသည်။ အဘောဂေါ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ဝါ၊ နှလုံးသွင်းစေတတ်သော အာဝဇ္ဇန်းသည်။ သမ္ပန္နာဟာရော၊ ကောင်းစွာဆောင်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ကောင်းစွာဆောင်တတ်သော အာဝဇ္ဇန်းသည်။ မနသိကာရော၊ စိတ်၌ထားခြင်းသည်။ ဝါ၊ စိတ်၌ထားတတ်သော အာဝဇ္ဇန်းသည်။ (အတ္ထိ။) အယံ၊ ဤ အာဝဇ္ဇန်းကို။ ယောနိသော မနသိကာရော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ယောနိသော မနသိကာရော၊ ၌။ ကမ္မိ၊ အားထုတ်မှုကို။ အာရဘတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။

အသံသဋ္ဌောတိ၊ ကား။ ဝတ္ထု၊ ကာမေဟိပိ၊ တို့မှလည်းကောင်း။ ကိလေသကာမေဟိပိ၊ တို့မှလည်းကောင်း။ အသံသဋ္ဌော၊ မရော့နှောသည်။ (ဟုတွာ။) ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သုခန္တိ၊ ကား။ ပဌမဇ္ဈာနသုခံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။

၁။ စိတ္တဿ အာဝဇ္ဇနာ-စသည်။ ။အာဝဇ္ဇနာ ဟိ ဘဝင်စိတ္တံ အာဝဇ္ဇတီတိ (အာဝဇ္ဇန်းသည် ဘဝင်စိတ်ကို လည်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) စိတ္တဿ အာဝဇ္ဇနာ၊ (မည်၏။) အနု အနု အာဝဇ္ဇတီတိ (ဘဝင်စိတ်ကို အထပ်ထပ် လည်စေတတ်၏။) အနာဝဇ္ဇနာ၊ (မည်၏။) ဘဝင်္ဂါရမ္မဏတော အညံ အာဘူဇတီတိ (ဘဝင်အာရုံမှ အခြားအာရုံကို နှလုံးသွင်းတတ်၏။) အဘောဂေါ။ သမ္ပန္နာဟရတီတိ သမ္ပန္နာဟာရော။ တဒေဝါရမ္မဏံ အတ္တာနံ အနုမဗ္ဗိတွာ အနုမဗ္ဗိတွာ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ မနသိ ကရောတိ ဌပေတီတိ (ထို အာရုံကိုပင် မိမိသို့အစဉ်လိုက်၍ ဖြစ်အောင်-စိတ်နှင့် မကွေမကွာဖြစ်အောင်-စိတ်၌ထားတတ်၏။) မနသိကာရော။ အယံ ဝုစ္စတီတိ အယံ ဥပါယမနသိကာရလက္ခဏော ယောနိသော မနသိကာရော နာမ ဝုစ္စတိ။ ယဿ ဝသေန ပုဂ္ဂလော ဒုက္ခာဒိနိ သစ္စာနိ အာဝဇ္ဇိတုံ သက္ကောတိ။-ဋီကာ။

၏။ သုခါ ဘိယျော သောမနဿန္တိ၊ ကား။ သမာပတ္တိတော၊ ပထမဈာန် သမာပတ်မှ။ ဝုဠိတဿ၊ ထသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဈာနသုခပစ္စယာ-အကြောင်း ကြောင့်။ အပရာပရံ၊ နောက်တမျိုး နောက်တမျိုးဖြစ်သော။ ဝါ၊ အဆက် ဆက်ဖြစ်သော၊ သောမနဿံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ပမုဒါတိ၊ ကား။ တုဋ္ဌာကာရတော၊ နှစ်သက်ခြင်းဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဒုပ္ပလပီတိ၊ အားမရှိသောပီတိသည်။ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ။) ပါမောဇ္ဇန္တိ၊ ကား။ ဗလဝကရံ၊ ဒုပ္ပလ ပီတိထက် သာလွန်၍ အားရှိသော။ ပီတိသောမနဿံ၊ သည်။ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ။) ပဌမောဩကာသာဂေမောတိ၊ ကား။ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ကို။ (ဝုတ္တံ-၌ စပ်။) ဝါ၊ သည်။ (တိဋ္ဌတိ-၌ စပ်။) ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ နိဝရဏာနိ၊ တို့ကို။ ဝိက္ခမ္ဘေတွာ၊ ပယ်ခွာ၍။ အတ္တနော၊ မိမိဟူသော ပထမဈာန်၏။ ဩကာသံ၊ အခွင့်အလမ်း ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ ထိုသို့ ငါးပါး သောနိဝရဏ-တို့ကို ပယ်ခွာ၍ မိမိဟူသော ပထမဈာန်၏ အခွင့်အလမ်းကို ယူ၍ တည်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ “ပဌမော ဩကာသာဂိမော” တိ၊ ဟူ၍။ (ဗြဟ္မ၊ နာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ [ဩကာသ-အခွင့်အလမ်းကို၊ အဓိဂမော- ရကြောင်းတရား။]

ဩဋ္ဌာရိကာတိ ဣ၊ ဌံ။ တာဝ၊ စိတ္တသင်္ခါရ-တို့မှ ရှေးဦးစွာ။ (နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ ညွှန်ပြအပ်ကုန်သော။) ကာယဝစီသင်္ခါရာ၊ ကာယသင်္ခါရ ဝစီသင်္ခါရ-တို့ သည်။ ဩဋ္ဌာရိကာ၊ ရုန့်ရင်းကုန်သည်။ ဟောန္တ၊ ဖြစ်ပါစေကုန်တော့။ စိတ္တသင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ ကထံ၊ ကြောင့်။ ဩဋ္ဌာရိကာ၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။ အပ္ပဟိန္တော၊ မပယ်အပ်ကုန်သေးသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ (စိတ္တသင်္ခါရာ ဩဋ္ဌာရိကာ။ ဣတိ၊ ဤကား အဖြေတည်း။) ဟိ၊ ချဲ့။ ကာယသင်္ခါရာ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ဟူသော ကာယသင်္ခါရ-တို့ကို။ စတုတ္ထဇ္ဈာနေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ ပဟိယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝစီသင်္ခါရာ၊ ဝိတက်

၁။ ကာယဝစီသင်္ခါရာ။ ပ။ ဟောန္တ။ ။ ရူပသဘာဝတာယ၊ (အသာသံ ပသာသ- ဟူသော ရူပသဘောရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။) ဧကန္တရူပါဓိန- ဝုတ္တိတာယ၊ (ဧကန် ရုပ်နှင့်စပ်သော ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း။) သပ္ပိယိရိကာတာယ စ (ဝိတက်ပိစာရထိုက ပျံ့နှံ့တုန်လှုပ်ခြင်း ရှိကုန်သည် ၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။) အာနာပါနဝိတက္ကံပိစာရာနံ ထူလဘာဝံ၊ အနုဇာ- နန္တော “ကာယဝစီသင်္ခါရာ တာဝ ဩဋ္ဌာရိကာ ဟောန္တ။” တိ အာဟ။ တဗ္ဗိရတယ ပန (ထိုကာယသင်္ခါရ ဝစီသင်္ခါရ-တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား။) ဧကစ္စာနံ ဝေဒနာသညာနံ ထူလတံ အနုဇာနန္တော “စိတ္တသင်္ခါရာ ကထံ ဩဋ္ဌာ- ရိကာ” တိ အာဟ။-ဋီကာ။

ဝိစာရ-ဟူသော ဝစီသင်္ခါရ-တို့ကို။ ဒုတိယဇ္ဈာနေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ (ပဟိယန္တိ။) စိတ္တသင်္ခါရ၊ ဝေဒနာ သညာ-ဟူသော စိတ္တသင်္ခါရ-တို့ကို။ နိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ (ပဟိယန္တိ။) ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ကာယဝစီသင်္ခါရေသု၊ တို့ကို။ ပဟိနေသုပိ၊ ပယ်အပ်ပြီးကုန်သော်လည်း။ တေ၊ ထိုစိတ္တသင်္ခါရ-တို့သည်။ တိဋ္ဌန္တိယေဝ၊ တည်ရှိကုန်သည်သာ။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ပဟိနေ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ကာယသင်္ခါရ ဝစီသင်္ခါရ-တို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ ရှိ။ အပဟိနတ္တာ၊ ကြောင့်။ သြဋ္ဌာရိကာ နာမ၊ တို့မည်သည်။ ဇာတာ၊ ကုန်ပြီ။

သုခန္တိ၊ ကား။ နိရောဓာ၊ နိရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌဟန္တဿ၊ ထသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ (သန္တာန်၌)။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ စတုတ္ထဇ္ဈာနိက ဖလသမာပတ္တိသုခံ၊ စတုတ္ထဈာန်နှင့်ယှဉ်သော ဖလသမာပတ်သုခ-သည်။ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ။) သုခါ ဘိယျော သောမနသန္တိ၊ ကား။ ဖလသမာပတ္တိတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတဿ၊ ၌။ အပရာပရံ၊ သော။ သောမနသံ၊ သည်။ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ။) ဒုတိယော သြကာသာဓိဂမောတိ၊ ကား။ စတုတ္ထဇ္ဈာနံ၊ ကို။ ဝါ၊ သည်။ သုခံ သုခ ဝေဒနာကိုလည်းကောင်း။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကိုလည်းကောင်း။ ဝိက္ခမ္ဘေတွာ၊ ရှိ။ အတ္တနော၊ ၏။ သြကာသံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဒုတိယော သြကာသာဓိဂမော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ပန၊ ဆက်။ ဣ၊ ဤသုတ်၌။ ဒုတိယ တတိယဇ္ဈာနာနံ၊ တို့ကို။ ဝါ၊ တို့သည်။ စတုတ္ထေ၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။ ဂဟိတာနေဝ၊ သာ။ ဟောန္တိ။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဝိသံ၊ သီးခြား။ န ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မမူ အပ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

ဣဒံ ကုသလန္တိအာဒိသု၊ တို့၌။ ကုသလံ နာမ၊ မည်သည်။ ဒသ၊ ကုန်သော။ ကုသလကမ္မပထာ၊ တို့တည်း။ အကုသလန္တိ၊ ကား။ ဒသ။ အကုသလကမ္မပထာ၊ တို့တည်း။ သာဝဇ္ဇဒုကာဒယောပိ။ သာဝဇ္ဇဒုဂ် အစရှိ သည်တို့ကိုလည်း။ ဧတေသံ၊ ဤ ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့၏။ ဝသေနေဝ၊ စပ် သဖြင့်သာ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ် သော။ တေံ၊ ဤ လေးပါးသောဒုဂ်တို့ဖြင့် သိမ်းယူရေတွက်အပ်သော တရား အပေါင်းသည်။ ကဏှ၊ ကဏှ-လည်းဟုတ်၏။ သုက္က၊ သုက္က-လည်းဟုတ်၏။ သပ္ပဋိဘာဂဉ္စ၊ တူသောအဖို့ရှိသည်လည်းဟုတ်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ကဏှသုက္က- သပ္ပဋိဘာဂံ၊ ၏။ ဟိ၊ မှန်။ ဧဝံ၊ သော။ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ သည်သာ။ အပ္ပဋိဘာဂံ၊ တူသောအဖို့မရှိ။ အဝိဇ္ဇာ ပဟိယတိတိ၊ ကား။ ဝဋ္ဌပဋိစ္စာဒိကာ၊ ဝဋ္ဌကိုပိုး

လွမ်းတတ်သော။ အဝိဇ္ဇာ၊ ကို။ ပဟိယတိ၊ ၎င်း။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ၊ ကား။ အရဟတ္တမဂ္ဂဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ သုခန္တိ၊ ကား။ အရဟတ္တမဂ္ဂသုခဉ္စေ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဖလသုခဉ္စေ၊ လည်းကောင်း။ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ။) သုခါ၊ ဘိယျော သောမနဿန္တိ၊ ကား။ ဖလသမာပတ္တိတော ဝုဋ္ဌိတဿ အပရာပရံ သောမနဿံ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ)။ တတိယော၊ ဩကာသာဓိဂမောတိ၊ ကား။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ ကို။ ဝါ၊ သည်။ သဗ္ဗကိလေသေ၊ တို့ကို။ ဝိက္ခမ္ဘေတွာ၊ အတ္တနော ဩကာသံ ဂဟေတွာ တိဋ္ဌတိ၊ တသ္မာ “တတိယော၊ ဩကာသာဓိဂမော” တိ ဝုတ္တော။ ပန၊ ဆက်။ သေသမဂ္ဂါ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂံမှ ကြွင်းသောမဂ္ဂံတို့ကို။ ဝါ၊ တို့သည်။ တသ္မိံ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ္ဂံကို၊ ဂဟိတေ၊ သော်။ အန္တောဂဓာ ဝေ၊ အတွင်ဝင်ကုန်သည်သာ။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဝိသုံ၊ ခြား။ န ဝုတ္တာ၊ ကုန်။

ပန၊ ဆက်။ တယော၊ ကုန်သော်။ ဣမေ၊ ဩကာသာဓိဂမာ၊ တို့ကို။ အဋ္ဌတိံသာရမ္ပဏဝသေန၊ သုံးဆယ်ရှစ်ပါးသော အာရုံနှင့်စပ်သဖြင့်။ ဝိတ္တာ- ရေတွာ၊ ရှိ။ ကထေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ (ဝိတ္တာရေတွာ ကထေတဗ္ဗာ။) သဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ အာရမ္ပဏာနိ၊ တို့ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဌံ။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ သာလျှင်။ ဥပစာရဝသေန၊ စ၊ ဥပစာရ-ဈာန်နှင့် စပ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ အပ္ပနာဝသေန၊ စ၊ အပ္ပနာဈာန်နှင့် စပ်သဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ ပိုင်းခြားသတ်မှတ်၍။ စတုဝိသတိယာ၊ သော။ ဌာနေသု၊ တို့၌။ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ကို။ “ပဌမော၊ သော။ ဩကာ သာဓိဂမော” တိ၊ ဟူ၍။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ တေရသသု၊ ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဒုတိယတတိယဇ္ဈာနာနိ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပန္နရသသု၊ ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ တို့၌။ စတုတ္ထဇ္ဈာနဉ္စေ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နိရောဓသမာပတ္တိံ၊ သို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ “ဒုတိယော၊ ဩကာသာဓိဂမော” တိ၊ ဟူ၍။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ပန၊ ကား။ မဂ္ဂဿ၊ ၎င်း။ ပဒဋ္ဌာနဘူတာနိ၊ နီးစွာသောအကြောင်း ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ ဒသ၊ ကုန်သော။ ဥပစာရဇ္ဈာ- နာနိ၊ တို့သည်။ တတိယံ၊ သော။ ဩကာသာဓိဂမံ၊ သို့။ ဘဇန္တိ၊ ကုန်၏။

အပိ၊ စ၊ တနည်းကား။ တိသု၊ ကုန်သော။ သိက္ခာသု၊ တို့တွင်။ အဓိ- သိလသိက္ခာ၊ သည်။ ပဌမံ ဩကာသာဓိဂမံ ဘဇတိ။ အဓိဝိတ္ထသိက္ခာ၊ သည်။ ဒုတိယံ (ဩကာသာဓိဂမံ ဘဇတိ)။ အဓိပညာသိက္ခာ၊ သည်။ တတိယံ (ဩကာ သာဓိဂမံ ဘဇတိ)။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ သိက္ခာဝသေနပိ၊ သိက္ခာနှင့်စပ်သဖြင့် လည်း။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ သာမညဖလေပိ၊ ၌လည်း။ စူဠသိလတော၊ မှ။ (ပဌာယ၊ ရှိ။) ယာဝ ပဌမဇ္ဈာနာ၊ တိုင်အောင်။ ပဌမော၊ သော။

ဩကာသာဓိဂမော သည်။ (ဟောတီ။) ဒုတိယဇ္ဈာနတော၊ မှ။ (ပဋ္ဌာယ။) ယာဝ နေဝသညာနာသညာယတနာ၊ တိုင်အောင်။ ဒုတိယော (ဩကာသာဓိဂမော ဟောတီ။) ဝိပဿနာတော၊ မှ။ (ပဋ္ဌာယ။) ယာဝ အရဟတ္တံ၊ တိုင်အောင်။ တတိယော ဩကာသာဓိဂမော (ဟောတီ။) ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ သာမညဖလ နုတ္တန္တဝသေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ပန၊ ကား။ တီသု၊ ကုန်သော။ ပိဋကေသု၊ တို့တွင်။ ဝိနယပိဋကံ၊ သည်။ ပဌမံ ဩကာသာဓိဂမံ ဘဇတိ။ သုတ္တန္တပိဋကံ၊ သည်။ ဒုတိယံ (ဩကာသာဓိဂမံ ဘဇတိ)။ အဘိဓမ္မပိဋကံ၊ သည်။ တတိယံ (ဩကာသာဓိဂမံ ဘဇတိ)။ ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ ပိဋကဝသေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ကထေတဗ္ဗံ။

ပုဗ္ဗေ၊ ဌံ။ မဟာထေရာ၊ တို့သည်။ ဝဿူပနာယိကာယ၊ ဝါကပ်ရာ နေ၌။ ဣမမေဝ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကိုသာ။ ပဋ္ဌပေန္တိ ကိရ၊ ဖြစ်စေကြကုန် သတတ်။ ကိံ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ (ပဋ္ဌပေန္တိ၊ နည်း။) တီဏိ၊ ကုန် သော။ ပိဋကနိ၊ တို့ကို။ ဝိဘဇိတွာ၊ ၍။ ကထေတံ၊ ငှာ။ လဘိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်။ (ပဋ္ဌပေန္တိ။) ဟိ၊ မှန်။ တေပိဋကေန၊ သုံးပါးသောပိဋကတ်နှင့်။ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍။ (ယှဉ်စေ၍။) ကထေန္တဿ၊ အား။ ဝါ၊ သည်။ ဒုတ္တထိတံ၊ မကောင်း သဖြင့် ပြောဆိုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတစ်ကောင်း။ တေပိဋကံ၊ ကို။ ဝိဘဇိတွာ၊ ၍။ ကထိတမေဝ၊ သော။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ သုကထိတံ၊ သည်။ ဟောတီ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ [ဆရာတော်၏နိဿယ-၌ “ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ တေပိဋကေန။ပ။ဝတ္တံ၊ န သက္ကာ”ဟု ပြန်လှည့်သည်။]

စတုသတိပဋ္ဌာနအဖွင့်

၂၈၉။ ကုသလသာဓိဂမာယာတိ၊ ကား။ မဂ္ဂကုသလဿ စေဝ၊ ကို လည်းကောင်း။ ဖလကုသလဿ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အဓိဂမတ္တာယ၊ ရခြင်း အကျိုးငှာ။ ဟိ၊ မှန်။ ဥဘယမ္ပိ၊ သော။ တေံ၊ ဤ မဂ်ကုသိုလ် ဖိုလ်ကုသိုလ် သည်။ အနဝဇ္ဇေနဋ္ဌေန၊ အဖြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အနက်ကြောင့်။ ဝါ၊ တနည်း။ ခေမဋ္ဌေန၊ လေ့ပါးသောယောဂ-တို့ဖြင့် ဘေးမရှိသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အနက်ကြောင့်။ ကုသလမေဝ၊ ကုသလ - သည်သာ။ (ဟောတီ။) တတ္ထ သမ္မာ သမာဓိယတိတိ၊ ကား။ တသ္မိံ အဇ္ဈတ္တ-

ကာယေ၊ ထို အဇ္ဈတ္တကာယ၌။ သမာဟိတော၊ ကောင်းစွာ အာရုံ၌ ထားအပ်သောစိတ်ရှိသည်။ ဧကဂ္ဂစိတ္တော၊ တခုတည်းသော အာရုံရှိသော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ပရကာယေ ဉာဏဒဿနံ အဘိနိဗ္ဗုတ္တေတိတိ၊ ကား။ အတ္တနော၊ ၎င်း။ ကာယတော၊ မှ။ ပရဿ၊ ၎င်း။ ကာယာဘိမုခံ၊ ကာယသို့ရှေးရှု။ ဉာဏံ၊ ကို။ ပေသေတိ၊ ၎င်း။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဌာနတို့၌။ သေ နယော၊ တည်း။ စ၊ ဆက်။ သဗ္ဗတ္ထေဝ၊ အလုံးစုံသောဌာနတို့၌ပင်။ သတိမာတိ ပဒေန၊ ဖြင့်။ ကာယာဒိပရိဂ္ဂဟိကာ၊ ကာယအစရှိသည်ကို ပိုင်းခြား၍ ယူတတ်သော။ သတိ၊ သတိကို။ (ကထိတာ။) လောကောတိ ပဒေန၊ ဖြင့်။ ပရိဂ္ဂဟိတကာယာဒယောဝ၊ ပိုင်းခြား၍ယူအပ်သော ကာယ-အစရှိသည်တို့ကိုပင်။ လောကော၊ ဟူ၍။ (ကထိတာ။) စ၊ ဆက်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဧတေ သတိပဋ္ဌာနာ၊ တို့ကို။ လောကီယလောကုတ္တရမိဿကာ၊ လောကီ လောကုတ္တရ-ရောနှောသော သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ ကထိတာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗိ၊ ကုန်၏။

သတ္တသမာဓိပရိက္ခာရအဖွင့်

၂၉၀။ သမာဓိပရိက္ခာရတိ ဣတ္ထေ၊ ၌။ (လဗ္ဘမာနာ။) ပရိက္ခာရာ၊ တို့သည်။ တယော၊ တို့တည်း။ ဟိ၊ ချဲ့။ “ရထော၊ အရိယ-မဂ်တည်း ဟူသော ရထားသည်။ သီလပရိက္ခာရော၊ သီလတည်းဟူသော တန်ဆာ ရှိ၏။ [အချို့စာအုပ်တို့၌ “သေတပရိက္ခာရော”ဟု ရှိ၏။ “ဖြူစင်သော သီလတည်းဟူသော တန်ဆာရှိ၏”ဟု အနက်ပေးပါ။] ဈာနက္ခော၊ ဈာန် တည်းဟူသော ဝင်ရိုးရှိ၏။ စက္ကဝိရိယော၊ ဝီရိယ-တည်းဟူသော စက်ဘီးရှိ၏။ [မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်၊ အဝိဇ္ဇာဝဂ်၊ ဇာဏုသောဏိ ပြာဟုဏ-သုတ်။] ဣတိ ဣတ္ထေ၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရုပ်တို့၌။ အလင်္ကာရော၊ တန်ဆာသည်။ ပရိက္ခာရော နာမ၊ မည်၏။ “သတ္တဟိ၊ ကုန်သော။ နဂရပရိက္ခာရေဟိ၊ မြို့၏ အခြံအရံတို့ဖြင့်။ သုပရိက္ခတံ၊ ကောင်းစွာခြံရံအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။” [အရုံတ္တရနိကာယ်၊ မဟာဝဂ်၊ နဂရပေပမ-သုတ်။] ဣတိ ဣတ္ထေ၊ တို့၌။ ပရိဝါရော၊ အခြံအရံသည်။ ပရိက္ခာရော နာမ၊ ၎င်း။ “ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇ-ပရိက္ခာရော၊ ဂိလာန-၏ ရောဂါအတွက် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ အသက်၏ အရံအကာ အဆောက်အဦဖြစ်သောဆေးကို။” (အနုညာတော။) [ဒိဗ္ဗ-နိကာယ်၊ ပါထိကဝဂ်၊ ပါသာဒိက-သုတ်။] ဣတိ ဣတ္ထေ၊ တို့၌။ သမ္မာဒရော၊ အဆောက်အဦသည်။ ပရိက္ခာရော နာမ၊ ၎င်း။ ပန၊ အတ္ထုဒ္ဓါရ။ ပ။ ဝိသေသ-

ကို ဆိုဦးအံ့။ ဣမ၊ ဤ သမာဓိပရိက္ခရာ-ဟူသောပါဠိ၌။ ပရိဝါရပရိက္ခရာ-
 ဝသေန၊ အခြံအရံဖြစ်သော ပရိက္ခရာ-၏ အဖြစ်ဖြင့်။ “သတ္တ သမာဓိ-
 ပရိက္ခရာတိ၊ ဟူ၍။” (ဗြဟ္မ၊ နာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ပရိက္ခရာတိ၊ ကား။
 ပရိဝါရိတာ၊ ခြံရံအပ်ပြီ။ အယံ ဝုစ္စတိ သော အရိယော သမ္မာသမာဓိတိ၊
 ကား။ သတ္တဟိ၊ ကုန်သော။ ရတနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပရိဝုတော၊ သော။
 စက္ကဝတ္တိ ဝိယ၊ စက္ကဝတ်မင်းကိုကဲ့သို့။ သတ္တဟိ အင်္ဂေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပရိ-
 ဝုတော၊ သော။ အယံ၊ ဤ ကေဂ္ဂတာကို။ “အရိယော သမ္မာသမာဓိ”တိ၊
 ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

သဥပနိသော ဣတိပီတိ၊ ကား။ သဥပနိဿယော ဣတိပိ၊ အားကြီး
 သော မှီရာအကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်သော သမာဓိဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊
 ၏။ သပရိဝါရော ယေဝ၊ အခြံအရံနှင့်တကွဖြစ်သော သမာဓိပင်တည်း။
 ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကဿာတိ၊ ကား။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယံ၊ ၌။
 ဌိတဿ၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ ပဟောတိတိ၊ ကား။
 သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ သဗ္ဗပဒေသု၊ တို့၌။ သေ နယော။
 ပန၊ ဆက်။ အယံ အတ္ထော၊ ဤ သမ္မာဒိဋ္ဌိဿ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ ပဟောတိ
 အစရှိသော ပုဒ်တို့၏အနက်ကို။ မဂ္ဂဝသေနာပိ၊ လည်းကောင်း။ ဖလဝသေ-
 နာပိ၊ လည်းကောင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ကထံ (မဂ္ဂဝသေနာပိ ဖလ-
 ဝသေနာပိ ဝေဒိတဗ္ဗော)။ မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိယံ၊ ၌။ ဌိတဿ၊ ၏။ မဂ္ဂသမ္မာ-
 သင်္ကပ္ပေါ ပဟောတိ။ပ။ မဂ္ဂဉာဏေ၊ ၌။ ဌိတဿ၊ ၏။ မဂ္ဂဝိမုတ္တိ၊ မဂ်
 ဟူသော ဝိမုတ္တိသည်။ ပဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ ဖလသမ္မာဒိဋ္ဌိယံ
 ဌိတဿ ဖလသမ္မာသင်္ကပ္ပေါ ပဟောတိ။ပ။ ဖလသမ္မာဉာဏေ ဌိတဿ ဖလ-
 ဝိမုတ္တိ ပဟောတိ။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

သ္မာက္ခာတောတိအာဒိနိ၊ ပုဒ်တို့ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ (မယာ။) ဝဏ္ဏိ-
 တာနိ၊ ကုန်ပြီ။ အပါရုတာတိ၊ ကား။ ဝိဝဋ္ဌာ၊ ဖွင့်အပ်ပြီ။ အမတဿာ-
 တိ၊ ကား။ နိဗ္ဗာနဿ၊ ၏။ ဒွါရာတိ၊ ကား။ ပဝေသနမဂ္ဂါ၊ ဝင်ကြောင်း
 ဖြစ်သော မဂ်တံခါးကို။ (ဝစနဝိပလ္လာသ-ကြံပါ။) [“အမတဿ ဒွါရာတိ
 အရိယမဂ္ဂ မာဟ။ သော ပန ဝိနာ စ အာစရိယမုဋ္ဌိနာ အနန္တရံ အဗာ-
 ဟိရံ ကရိတွာ ယာဝဒေဝ မနုဿေဟိ သုပ္ပကာသိတတ္တာ ဝိဝဋ္ဌော”ဟု
 ဋီကာရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ မဟာပဒါန-သုတ်အဋ္ဌကထာ၌ “အမ-
 တဿ ဒွါရာတိ အရိယမဂ္ဂေါ။ သော ဟိ အမတသင်္ခါတဿ နိဗ္ဗာနဿ
 ဒွါရံ”ဟု ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း ကေဝုဇ်ပေးလိုက်ပါသည်။]အဝေစ္စ-

ပုသာဒေ'နာတိ၊ ကား။ အစလပုသာဒေန၊ မတုန်လှုပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။
(သမန္တာဂတော-၌စပ်။)

ဓမ္မဝိနိတာတိ၊ ကား။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ နိယျာနေန၊ ထုတ်ဆောင်
ကြောင်းတရားဖြင့်။ နိယျာတာ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ကုန်သော။ (တေ လူမေ
ပရိစာရကာ-၌ စပ်။) အတ္ထာယံ လူတရာ ပဇာတိ၊-အစရှိသောစကားကို။
အနာဂါမိနော၊ တို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ (ဗြဟ္မာ) အာဟ၊ အနာဂါမိနော
စ၊ တို့သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိပါကုန် သေး၏။ ဣတိ စုတ္တံ ဟောတိ။
ပုညဘာဂါတိ၊ ကား။ ပုညကောဋ္ဌာသေန၊ ကောင်းမှု၏ အဖို့အစုကြောင့်။
နိဗ္ဗတ္တာ၊ သော။ (အယံ ပဇာ-၌ စပ်။) သြတ္တပုန္နိ၊ ကား။ သြတ္တပုမာနော၊
ကြောက်လန့်သည်။ (ဟုတ္တာ န သက္ကောမိ။) တေန၊ ထို သြတ္တပု-ဟူသော
ပါဠိဖြင့်။ ကဒါစိ၊ တရံတခါ၌။ မုသာ၊ မုသားသည်။ ဝါ၊ လွဲမှား
ခြင်းသည်။ အဿ နာမ၊ ဖြစ်ရာသေး၏။ ဣတိ၊ သို့။ မုသာဝါဒ-
ဘယေန၊ မုသာဝါဒ-မှ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ သင်္ခါတုံ၊ ရေတွက်ခြင်း
ငှာ။ န သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ပန၊ ထိုသို့ မစွမ်းနိုင်ပါသော်လည်း။
မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါ၊ မှာ။ သင်္ခါတုံ၊ ငှာ။ ဗလံ၊ ဉာဏ်အားသည်။
န န အတ္ထိ၊ မရှိမဟုတ် ရှိပါ၏။ ဣတိ ဒီပေတိ။

၂၉၁။ တံ ကိ မညတိ ဘဝန္တိ ဣမိနာ၊ ဤပါဠိဖြင့်။ ကေဝလံ၊
မိမိအယူနှင့် မရောမယှက် သက်သက်။ ဝေဿဝဏံ၊ ကို။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။
ပန၊ ထိုသို့ပင် မေးပါသော်လည်း။ အဿံ၊ ထို ဝေဿဝဏ်နတ်၏။ (ဋီကာ

၁။ န ပနဿံ။ပ။လဒ္ဓိ။ ။ပါဠိတော်၌ သနက္ခိမာရ-ဗြဟ္မာက ဝေဿဝဏ် နတ်
မင်းကို “တံ ကိ မညတိ ဘဝံ ဝေဿဝဏော” စသည်ဖြင့် မေးပုံကို ပြ၏။ ထို
အမေးသည် “ဤသို့သော ဘုရားသည် အတိတ် အနာဂတ်ကာလ၌ မရှိ”ဟု အယူ
ရှိသောကြောင့်ပါလော ဟု-မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် “န။ပ။လဒ္ဓိ အတ္ထိ”ဟု မိန့်
သည်။ ထို့ကြောင့် “လဒ္ဓိ”အရ မေးသော သနက္ခိမာရ-ဗြဟ္မာ၏ “လဒ္ဓိ”သာ
ဖြစ်၏။ သို့သော်၊ ဋီကာ၌ “အဿာတိ ဝေဿဝဏဿ။ လဒ္ဓိ ပန န အတ္ထိ
ပုဋိဝိဒ္ဓသစ္စတ္တာ။”ဟု ဧကရ၏။ “လဒ္ဓိ”အရ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း၏ အယူကို
ယူစေလိုသတဲ့။ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းမှာ ထိုကဲ့သို့ အယူမရှိပါ။ ဘာကြောင့်နည်း-
“ပုဋိဝိဒ္ဓသစ္စတ္တာ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိပြီးသော အရိယာဖြစ်သောကြောင့်တည်း”ဟု
ဆိုသည်။

မိမိအယူ။ ။မိမိကား “အစ္စရိယံ ဝတ ဘော”စသည်ဖြင့် တအံ့တဩ ဖြစ်
ခြင်းသည် ရှေးက ဤကဲ့သို့ မသိသောကြောင့် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းမှာ တအံ့တဩ
ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ထိုသို့ တအံ့ဘံသ ဖြစ်ပုံကို သနက္ခိမာရ-ဗြဟ္မာမင်းက သိသော

ဖွင့်အတိုင်း ပေးသည်။) (တနည်း) အဿ၊ ထို သနက္ခမာရ-မြဟ္မာ၏။ (မိမိ အယူ) ဝေရူပေါ၊ သော။ သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ နာဟောသိ ရှေးကလည်း မဖြစ်ခဲ့ဖူး။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ န ဘဝိဿတိ၊ နောင်အခါလည်း မဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ လဒ္ဓိ၊ အယူသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ၊ (ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ လဒ္ဓိ န အတ္ထိ။) ဟိ (ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ အဘိသမယေ၊ တရားတော်ကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်း၌။ ဝိသေသော၊ သည်။ နတ္ထိ။ (တသ္မာ လဒ္ဓိ န အတ္ထိ။)

၂၉၂။ သယံ ပရိသာယန္တိ၊ ကား။ အတ္တနော၊ ၏။ ပရိသာယ၊ ၌။ (အာရောစေသိ။) တယိဒံ၊ မြဟ္မစရိယန္တိ၊ ကား။ သကလံ၊ သော။ တံ ဣဒံ သိက္ခတ္တယမြဟ္မစရိယံ၊ ထို သိက္ခာသုံးပါးအပေါင်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို။ (သုပုကာသိတံ။) သေသံ၊ သည်။ ဥတ္တာနမေဝ၊ သည်သာ။ ပန၊ ဆက်။ ဣမာနိ ပဒါနိ၊ ဤ ဣမတ္ထံ ဇနဝသဘော ယက္ခော အစရှိသော ပုဒ်တို့ကို။ ဓမ္မသင်္ဂါဟကတ္ထေရေဟိ၊ သုတ် အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းကို သိမ်းယူကြသော ထေရ်တို့သည်။ ဝါ၊ သံဂါယနာတင် ထေရ်တို့သည်။ ဌပိတာနိ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဇနဝသဘ-သုတ်အဖွင့် အပြီးတည်း။

ဇနဝသဘသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ကြောင့် “တံ ကိံ မညတိ ဘဝံ ဝေဿဝဏော” စသည်ဖြင့် မေးသည်။ အဿ၊ ထို သနက္ခမာရ-မြဟ္မာမှာ “အတိတ် အနာဂတ်ကာလ၌ ထိုကဲ့သို့ သတ္တာ မဖြစ်လည်း မဖြစ်ဖူးခဲ့။ မဖြစ်လည်း မဖြစ်လတ္တံ့” ဟု အယူရှိသောကြောင့် မေးခြင်းမဟုတ်။ ဘာကြောင့်နည်း-သနက္ခမာရ-မြဟ္မာမှာ သစ္စာလေးပါးကို သိပြီးဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဤသို့ ယူလိုပါသည်။

မဟာဂေါရိန္ဒသုတ် အဋ္ဌကထာ

၂၉၃။ ဧဝံ မေ သုတန္တိ မဟာဂေါရိန္ဒသုတ္တံ။ တတြ၊ ထို မဟာ
 ဂေါရိန္ဒ-သုတ်၌။ အယံ ကား။ အနတ္တာနုပဒဝဏ္ဏနာ၊ တည်း။ ပဉ္စ-
 သိခေါတိ၊ ကား။ ပဉ္စစူဠော၊ ငါးခုသော ဦးစွန်းရှိသော။ ပဉ္စကုဏ္ဍလိကော၊
 ဖြေချအပ်သော ငါးခုသော ဆံစည်းရှိသော။ (ဂန္ဓဗ္ဗပုတ္တော ဥပသင်္ကမိ။)
 ကိရ၊ ချဲ့။ သော၊ သည်။ မနုဿပထေ၊ လူတို့၏ သွားလာရာ လမ်း၌။
 [ဆရာတော်၏ နိဿယ-၌ “ကုသိုလ်၏အကြောင်းဖြစ်သော လူ့ပြည်၌” ဟု
 ပေး၏။] ပုညကမ္မကရဏကာလေ၊ ကောင်းမှုကို ပြုရာအခါ၌။ ဒဟရော၊
 ကလေးသည်။ (ဟုတော။) ပဉ္စစူဠကဒါရိကကာလေ၊ ငါးခုသော ဦးစွန်းရှိသော
 သူငယ်ဖြစ်ရာအခါ၌။ ဝစ္ဆပါလကဇေဋ္ဌကော၊ နွားကျောင်းသားတို့၏ အကြီး
 အကဲသည်။ ဟုတော၊ ၍။ အညေပိ၊ ကုန်သော။ ဒါရကေ၊ တို့ကို။
 ဂဟေတော၊ ၍။ ဗဟိဂါမေ၊ ရွာပြင်ဘက်၌။ စတုမဂ္ဂဋ္ဌာနေသု၊ လမ်းလေးခု
 တို့၏ ဆုံရာအရပ်တို့၌။ သာလံ၊ ဇရပ်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်လည်း
 ကောင်း။ ပေါက္ခရဏံ၊ ကို။ ခဏန္တော၊ လည်းကောင်း။ သေတုံ၊ ကို။
 ဗန္ဓန္တော၊ ဖွဲ့လျက်လည်းကောင်း။ ဝိသမံ၊ မညီမညွတ်သော။ မဂ္ဂံ၊ ကို။
 သမံ၊ ညီညွတ်အောင်။ ကရောန္တော၊ လည်းကောင်း။ ယာနာနံ၊ တို့၏။
 အက္ခပဋိသာတနရက္ခေ၊ ဝင်ရိုးတို့၏ ထိခိုက်ရာသစ်ပင်တို့ကို။ ဟရန္တော၊
 ဖယ်ရှားလျက်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဝေဂ္ဂပါနိ၊ ကုန်သော။ ပုညာနိ၊
 တို့ကို။ ကရောန္တော၊ လည်းကောင်း။ ဝိစရိတော၊ ၍။ ဒဟရောဝ၊ ငယ်ရွယ်
 သည်သာလျှင်။ (ဟုတော။) ကာလံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ပြီ။ တဿ၊ ထို
 ပဉ္စသိခ-နတ်သား၏။ ဝါ၊ သည်။ သော အတ္တဘာဝေါ၊ ထို ကလေး၏
 အတ္တဘောသည်။ ဝါ၊ ကို။ ဣဋ္ဌော၊ အလိုရှိအပ်သည်။ ကန္တော၊ နှစ်
 သက်အပ်သည်။ မနာပေါ၊ စိတ်ကို တိုးပွားစေတတ်သည်။ ဝါ၊ စိတ်ဖြင့်
 ရောက်အပ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

သော၊ ထိုသူငယ်သည်။ ဣလံ၊ ကို။ ကတော၊ ၍။ စာတုမဟာရာဇိက-
 ဒေဝလောကေ၊ ၌။ နဂုတိဝဿသတသဟဿပုမာဏံ၊ အနှစ်ကိုးသန်း အတိုင်း
 အရှည်ရှိသော။ အာယံ၊ ကို။ ဂဟေတော၊ ၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီ။ တဿ၊ ၍။
 တိဂါဝုတပုမာဏော၊ သော သုဝဏ္ဏက္ခန္ဓသဒိသော၊ ရွှေတုံးနှင့်တူသော။
 အတ္တဘာဝေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ သည်။ သက္ကဋ္ဌသဟဿ-
 မတ္တံ၊ လှည်းတထောင်တိုက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အဘရဏံ၊ တန်ဆာ

ကို။ ပသာဓေတွာ၊ ရှိ။ နဝကမ္မမတ္တေ၊ ကိုးကမ္မ-အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။
 ဂန္ဓေ၊ တို့ကို။ ဝိလိမ္ပိတွာ၊ ရှိ။ ဒိဗ္ဗရတ္တဝတ္ထဓရော၊ နတ်၌ဖြစ်သော နီသော
 အဝတ်ကိုဆောင်သည်။ (ဟုတွာ။) ရတ္တသုဝဏ္ဏကဏ္ဍိကံ၊ နီမြန်းသော ရွှေဖြင့်
 ပြုအပ်သော ဦးဆောက်ပန်းကို။ [ဆရာတော်၏ နိဿယ-၌ “နီမြန်းသော ရွှေ
 နားသယ်ကို။ ဝါ၊ နီမြန်းသော ရွှေနားကောက်ကို။ ဝါ၊ နီမြန်းသော
 ရွှေဖြင့်ပြီးသော နတ်ဝတ်တန်ဆာကို”ဟု ပေး၏။] ပိဋ္ဌန္တိတွာ၊ ပန်ဆင်၍။
 ပိဋ္ဌိယံ၊ ကျောက်ကုန်း၌။ ဝတ္တမာနေဟိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။
 ကုဏ္ဍလကေဟိ၊ ဆံထိုးငယ်တို့ဖြင့်။ ပဉ္စပဋ္ဌကဒါရကပရိဟာရေနဝ၊ ငါးခု
 သော ဦးစွန်းငယ်ရှိသော သူငယ်၏အဆောင်အယောင်ဖြင့်သာလျှင်။ ဝိစရ-
 တိ၊ ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ တေ၊ ဤနတ်သားကို။ “ပဉ္စသိခေါ”
 တွေဝ၊ ပဉ္စသိခ-ဟူ၍သာ။ ဝါ၊ ငါးခုသော ဦးစွန်းရှိသော နတ်သား
 ဟူ၍သာ။ သဉ္စာနန္တိ၊ ကုန်၏။ (အသိအမှတ်ပြုကြကုန်၏။)

အဘိက္ကန္တယ ရတ္တိယာတိ၊ ကား။ အဘိက္ကန္တယ၊ လွန်ပြီးသော။ ခိဏာယ၊
 တဖို့ကုန်ပြီးသော။ ရတ္တိယာ၊ သန်းခေါင်ယံညဉ့်အခါ၌။ ဧကကောဋ္ဌာသံ၊ တခု
 သော ညဉ့်ဦးအဖို့ကို။ အတိတာယ၊ လွန်ပြီးသော။ (ရတ္တိယာ၊ ၌။) ဣတိ
 အတ္ထော။ [ယသ္မာ မဇ္ဈိမယာမေ ဝေ ဒေဝတာ သတ္တာရံ ဥပသင်္ကမိတုံ
 အဝသရံ(အခွင်ကို)လဘန္တိ၊ တသ္မာ “ဧကကောဋ္ဌာသံ အတိတာယာ” တိ ဝုတ္တံ။
 -ဋီကာ။] အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏောတိ၊ ကား။ အတိဗုဒ္ဓကန္တမနာပဝဏ္ဏော၊ အလွန်
 အလိမ္မိအပ် နှစ်သက်အပ် မြတ်နိုးအပ်သော အဆင်းရှိသည်။ (ဟုတွာ။)
 ဟိ၊ မှန်း။ သေ (သေ့)၊ ဤ ပဉ္စသိခ- နတ်သားသည်။ ပကတိယာပိ၊
 အားဖြင့်လည်း။ ကန္တဝဏ္ဏော၊ နှစ်သက်အပ်သော အဆင်းရှိ၏။ အလင်္က-
 ရိတွာ၊ ရှိ။ အာဂတတ္တာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏော၊ အလွန်
 နှစ်သက်အပ်သော အဆင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧကဝလကပ္ပန္တိ၊

၁။ ဧကဝလကပ္ပံ။ ။ ဤ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ-ပုဒ်သည် သမာသ်ပုဒ်တည်း။ သမာသ်
 ပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့် “အနဝသေသ သမန္တတော” ဟု သမာသ်ပုဒ်ဖြင့် ဖွင့်လျှင်
 ကောင်းမည်ထင်၏။ စာအုပ်တို၌ “အနဝသေသံ” ဟု ရှိသောကြောင့် ဝိဇ္ဇာကုဋ်-၌
 စပ်ကြသည်။ “သမန္တတော” အရ ထက်ဝန်းကျင်ဟူရာ၌ အကြိုင်းအကျွန်ရှိသော
 ထက်ဝန်းကျင်မဟုတ်။ အကြိုင်းအကျွန်မရှိသော ထက်ဝန်းကျင်-ဟုလို။
 ဋီကာ။ ။ “ဧကဝလကပ္ပန္တိ ဝါ မနံ ဗြိနံ (အနည်းငယ်ယုတ်လျော့သော။)
 အဝသေသံ (ကြိုင်းကျန်သော။) ဤသင်္ကံ (အနည်းငယ်သော။) အသမတ္တံ
 (မပြည့်စုံသော။) ဣတိ အတ္ထော”။ ဤသို့ ဋီကာ၌ အဋ္ဌကထာနည်းမှ တနည်းဖွင့်သေး၏။
 အလုံးစုံ ထက်ဝန်းကျင်သော ဝိဇ္ဇာကုဋ်ကို ထွန်းလင်းစေရာ၌ မြတ်စွာဘုရား၏ အနီး

ကား။ အနဝသေသသမန္တတော၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသော ထက်ဝန်းကျင်ဖြစ်
 သော။ (ဂိဇ္ဈကုဋ် ပဗ္ဗတံ-၌ စပ်။ အနဝသေသတ္ထော ဟေတ္ထ-ဟု ပါဠိရှိစေ။)
 ဟိ၊ မှန်။ ဧတေ ဤ ကေဝလကပ္ပံ-ဟူသောပုဒ်၌။ ကေဝလသဒ္ဓေါ၊ သည်။
 အနဝသေသတ္ထော၊ အကြွင်းအကျန်မရှိဟူသော အနက်ရှိ၏။ [အဘိဓာန်လာ
 ကေဝလ-သဒ္ဓါ၏ အနက်တို့တွင် အနဝသေသ-အနက်ဟောတည်း။] (ကံသ္မိ
 ဝိယ၊ နည်း။) ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်စုံအောင်။
 (ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။) ဣတိ ဧတေ ဝိယ၊ ဤ မါဠိရပ်၌ကဲ့သို့တည်း။ ကပ္ပသဒ္ဓေါ၊
 သည်။ သမန္တတော အတ္ထော၊ ထက်ဝန်းကျင်ဟူသော အနက်ရှိ၏။ (ကေသု
 ဝိယ၊ နည်း။) ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံ ထက်ဝန်းကျင်သော။ ဇေတဝနံ၊
 ကို။ (ဩဘာသေတွာ၊ ၍။) ဣတိ အာဒိသု ဝိယ၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိ
 ရပ်တို့၌ကဲ့သို့တည်း။ ဩဘာသေတွာတိ၊ ကား။ အာဘာယ၊ ကိုယ်၏အရောင်
 တန်ဆာအရောင်ဖြင့်။ ဖရိတွာ၊ ၍။ စန္ဒိမာ ဝိယ စ၊ လည်းကောင်း။ သူရိ-
 ယော ဝိယ စ၊ လည်းကောင်း။ (ဂိဇ္ဈကုဋ် ပဗ္ဗတံ။) ကောဘာသံ၊ တခု
 တည်းသော အရောင်ရှိသည်ကို။ (ကော+ဩဘာသော+ယဿာတိ ကော-
 ဘာသော၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်ပဗ္ဗတော။) ကေပဇ္ဇောတံ၊ တခုတည်းသော အလင်းရှိ
 သည်ကို။ ကရိတွာ၊ ၍။ (ဥပသကံမိ။) ဣတိ အတ္ထော။

ဒေဝသဘာအဖွင့်

၂၉၄။ သုဓမ္မာယံ သဘာယန္တိ၊ ကား။ 'သုဓမ္မာယ နာမ၊ သုဓမ္မာ-
 မည်သော။ ဣတ္ထိယာ၊ ၏။ ရတနမတ္ထကဏ္ဍိကရုက္ခနိဿန္ဓေန၊ တတောင်
 အတိုင်းအရှည်ရှိသော သစ်သားဖြင့်ပြုအပ်သော အထွတ်အလှူ၏ အကျိုး
 ဆက်ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တသဘာယံ၊ ဖြစ်သောစည်းဝေးရာ ဓမ္မာရုံ၌။ (သန္နိသိန္နံ

အပါးအရပ်ကိုချန်၍ ထွန်းလင်းစေသောကြောင့်“မနံ ဦနံ အဝသေသံ၊ အနည်းငယ်
 ယုတ်လျော့ ကြွင်းကျန်သော” ဟု ဖွင့်သည်။ ဤဇီကာဖွင့်အလို ကေဝလ-သဒ္ဓါသည်-

“ယေဘုယျတာ ဗျာမိဿေသု၊ ဝိသံယောဂေ စ ကေဝလံ။
 ဒဠတ္ထေ န တိရေကေစံ၊ နဝသေသမိ တံ တိသု။”-

ဟူသော ၇၀၆-အဘိဓာန်လာ အနက်တို့တွင်“ယေဘုယျတာ အနက်ဟောတည်း”
 ဟု ကြံပါ။ “များသောအားဖြင့် အလုံးစုံသော ဂိဇ္ဈကုဋ်ကျောင်းတိုက်ကို ထွန်းလင်း
 စေသည်။ အနည်းငယ်သော မြတ်စွာဘုရားအနီးအပါးကို မထွန်းလင်းစေနိုင်” ဟူလို။

ဟောန္တိ။) [ဤအလှူကို ဓမ္မပဒ၊ အပ္ပမာဒဝဂ်၊ မဆဝတ္ထု၌ကြည့်ပါ။] ကိရ၊
 ချဲ့။ တဿ၊ ထိုစဉ်းဝေးရာ ဓမ္မာရုံ၏။ ဘူမိ၊ သည်။ ဖလိကမယာ၊
 ဖန်အတိပြီး၏။ အာဏိယော၊ မယ်န-တို့သည်။ ဝါ၊ စို့တို့သည်။ မဏိမယာ၊
 ကုန်၏။ ထမ္မာ၊ တို့သည်။ သုဝဏ္ဏမယာ၊ ကုန်၏။ ထမ္မသဋီကာ စ၊ တိုင်
 ၏အထိပ်၌ တပ်အပ်သော ကြာသွတ်အိုးတို့သည်လည်းကောင်း။ သင်္ခါတာ
 စ၊ ထုပ် လျှောက်တို့သည်လည်းကောင်း။ ရဇတမယာ၊ ကုန်၏။ ဝါဠုပုပါနိ၊
 သားရဲရုပ်တို့သည်။ ပဝါဠုမယာနိ၊ ကုန်၏။ ဂေါပါနသိယော စ၊ အခြင်
 ယနယ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ပက္ခပါသကာ စ၊ ဝမ်းဘဲတောင်-ခေါင်အုပ်
 တို့သည်လည်းကောင်း။ မုခဝဋ္ဋိ စ၊ ခြင်ပိတ်သည်လည်းကောင်း။ သတ္တ-
 ရတနမယာ၊ ၏။ ဣန္ဒြနီလက္ခဏာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဆဒနံ၊ အတုင်းအမိုးသည်။
 (ဟောတိ။) ဆဒနပိဋိ၊ အပြင်အမိုးသည်။ ဝါ၊ အမိုးအပြင်သည်။ သော-
 ဝဏ္ဏမယံ၊ ၏။ ထူပိကာ၊ အထွတ်သည်။ ရဇတမယာ၊ ၏။ အာယာမတော
 စ၊ လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာရတော စ၊ လည်းကောင်း။ တီဏိယောဇန-
 သတာနိ၊ တို့သည်။ (ဟောန္တိ။) ပရိက္ခေပတော၊ အဝန်းအဝိုင်းအားဖြင့်။
 နဝ ယောဇနသတာနိ (ဟောန္တိ။) ဥဗ္ဗေမတော၊ အားဖြင့်။ ပဉ္စ ယော-
 ဇနသတာနိ (ဟောန္တိ။) ဝေရူပယံ၊ သော။ သုဓမ္မာယံ၊ သော။ သဘာယံ၊
 ၌။ (သန္တိသိန္ဒာ ဟောန္တိ။)

ဓတရဋ္ဌောတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ (အတ္ထော ဝေ ဝေဒိတဗျော။) ဓတရဋ္ဌော
 သော။ ဂန္ဓဗ္ဗရာဇာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်တို့၏မင်းသည်။ ဂန္ဓဗ္ဗဒေဝတာနံ၊ တို့၏။
 ကောဋိသတသဟဿေန၊ သည်။ ပရိဝုတော၊ သည်။ (ဟုတွာ။) ကောဋိ-
 သတသဟဿသုဝဏ္ဏမယာနိ၊ ကုဋေတသိန်း အတိုင်းအရှည်ရှိသော ရှေ့အတိ
 ပြီးကုန်သော။ ဖလကာနိ စ၊ မြားကာ ပျဉ်ချပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏ-
 သတ္တိယော စ၊ ရှေ့လှံတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂါဟာပေတွာ၊ ရှိ။ ပုရတ္ထိ-
 မာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ၌။ ပစ္စိမာဘိမုခေါ၊ အနောက်အရပ်သို့ရှေးရှု
 မျက်နှာရှိသည်။ (ဟုတွာ။) ဒွိသု၊ ကုန်သော။ ဒေဝလောကေသု၊ တို့၌။
 ဒေဝတာ၊ တို့ကို။ ပုရတော၊ ၌။ ကတွာ၊ ရှိ။ နိသိန္ဒော၊ သည်။ (ဟောတိ။)

ဝိရူဠကော၊ သော။ ကုမ္ဘဏရာဇာ၊ သည်။ ကုမ္ဘဏဒေဝတာနံ၊ တို့၏။
 ။ပ။ နိသိန္ဒော(ဟောတိ)။ ဝိရူပက္ခော နာဂရာဇာ နာဂါနံ။ ပ။ နိသိန္ဒော
 (ဟောတိ)။ ဝေဿဝဏော ယက္ခရာဇာ ယက္ခာနံ။ပ။နိသိန္ဒော (ဟောတိ)။
 ဣတိ ဝေဒိတဗျော။

အထ ပစ္စာ အမှာကံ အာသနံ ဟောတိတိ၊ ကား။ တေသံ၊ ထိုနတ်မင်းတို့
 ၏။ ပစ္စတော၊ ၌။ အမှာကံ၊ တို့၏။ နိသိဒိတုံ၊ ငှာ။ ဩကာသော။ နေရာ

အရပ်သည်။ ပါပုဏာတိ၊ ဧ။ တတော၊ ထိုနေရာမှ။ ပရံ၊ ဌ။ ပဝိသိတုံ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ပသိတုံ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ န လတာမ၊ ကုန်။

ပန၊ ဆက်။ ဣ၊ ဤ သန္နိသိန္နာ-ဟူသောပါဠိ၌။ သန္နိပါတကာရဏံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ သော။ စတုဗ္ဗိမမေဝ၊ သည်သာ။ တေသု၊ တို့တွင်။ ဝဿုပနာယိကသင်္ဂဟော၊ ကို။ ဝိတ္တာရိတော၊ ပြီ။ ပန၊ ဆက်။ ဝဿုပနာယိကာယ၊ ဌ။ (မန္တေန္တိ) ယတာ၊ သို့။ ဝေံ၊ တူ။ မဟာပဝါရ-ဏာယံပိ၊ ဌလည်း။ ပုဏ္ဏမဒိဝသေ၊ လပြည့်နေ၌။ သန္နိပတိတွာ၊ ရှိ။ “အဇ္ဇ၊ ယနေ။ ကတ္ထ၊ အဘယ်ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ ကဿ၊ အဘယ်ထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ ဌ။ ပဝါရေသာမ၊ အံ့နည်း။” ဣတိ မန္တေန္တိ၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်တို့တွင်။ ဒေဝါနမိန္ဒော သက္ကော ယေဘုယျေန ပိယင်္ဂုဒီပမဟာဝိဟာရသို့ ယေဝ၊ ပိယင်္ဂုကျန်း၌ရှိသော မဟာဝိဟာရ-၌သာ။ ပဝါရေတိ၊ ဧ။ သေသာ၊ သိကြားမှကြင်းကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ပါရိစ္ဆတ္တကာဒီနိ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပန်း အစရှိကုန်သော။ ဒိဗ္ဗပုပ္ဖါနိ စေဝ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗစန္ဒန-စုဏ္ဏာနံ စ၊ နတ်၌ဖြစ်သော စန္ဒကူးမှူးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ အတ္တနော အတ္တနော၊ ဧ။ မနာပဋ္ဌာနမေဝ၊ မြတ်နိုးအပ်သော အရပ်သို့သာ။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ ပဝါရေန္တိ၊ ကုန်၏။ [“ပဝါရဏာပြုသော ရဟန်းတို့ကို နတ်ပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်ခြင်း၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုပင် ပဝါရဏာပြုသည်” ဟု ဆိုလိုဟန်တူသည်။] ဝေံ၊ သို့။ ပဝါရဏသင်္ဂဟတ္တာယ၊ ငှာ။ သန္နိပတန္တိ။ ။

ပန၊ ဆက်။ ဒေဝလောကေ၊ ဌ။ အာသာဝတီ နာမ၊ သော။ လတာ၊ နွယ်သည်။ အတ္ထိ၊ သာ၊ ထိုအာသာဝတီမည်သော နွယ်သည်။ ပုပ္ဖိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုထိုက်ရာအခါမှ စ၍။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဝဿသတိ၊ ပတ်လုံး။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ အနီးအပါးဝယ် တည်ရာအရပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါရိစ္ဆတ္တကေ၊ သည်။ ပုပ္ဖမာနေ၊ ဖွင့်ခါနီးလတ်သော်။ ဧကဝဿံ၊ လုံး။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ တဿ၊ ထိုပင်လယ်ကသစ်ပင်၏။ ပဏ္ဍုပလာသာဒိဘာဝတော၊ ဖျော့တော့ဝင်းဝါသော အရွက်

၁။ မဟာပဝါရဏာယ။ ။ တာဝတိံသာ၊ ဧကစ္ဆေ စ စာတုမဟာရာဇိကာယထာလဒ္ဓါယ သမ္ပတ္တိယာ ထာဝရဘာဝါယ (ရအပ်ပြီးသောစည်းစိမ်၏ ခိုင်မြဲသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကျိုးငှာလည်းကောင်း။) အာယတိံ သောဓနာယ စ (နောင်အခါ၌ သုတ်သင်ခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း။) ပဉ္စသီလာနိ ရက္ခန္တိ၊ တေ တဿဝိသောဓနတ္ထံ ပဝါရဏာသင်္ဂဟံ ကရေန္တိ။ ဓတန ဝုတ္တံ “မဟာပဝါဏာယာ” တိ အာဒိ-ဇီကာ။

အစရှိသည်တို့၏ ဖြစ်ရာအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ အတ္တမနာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ယထာဟ၊ နည်း။-

“ယသ္မိံ” ဘိက္ခုဝေ သမယေ။ ဒေဝါနံ တာဝတိံသာနံ၊ တို့၏။ ပါရိစ္ဆတ္တကော၊ ထက်ဝန်းကျင် ထီးနှင့်တူသော။ [“ဝန်းကျင်ပတ်လည် ထီးသို့တည်သော်” ဟု ဆရာတို့ပေးကြသည်။] ကောဝိဋ္ဌာရော၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်သည်။ ပဏ္ဍုပလာသော၊ ဖျော့တော့ ဝင်းဝါသော အရွက်ရှိသည်။ ဟောတိ။ အတ္တမနာ ဘိက္ခုဝေ ဒေဝါ တာဝတိံသာ တသ္မိံ သမယေ ဟောန္တိ။ (ကိံ၊ နည်း။) ‘ဒါနိ၊ ဌံ။ ပါရိစ္ဆတ္တကော၊ သော။ ကောဝိဋ္ဌာရော၊ သည်။ ပဏ္ဍုပလာသော၊ ၏။ န စိရဿေဝ၊ ပင်။ ပန္နပလာသော၊ ကြော့ကျသော အရွက်ရှိသည်။ ဘဝိဿတိ။ ဘတ္တံ။ ဣတိ (အတ္တမနာ ဟောန္တိ။) ယသ္မိံ ဘိက္ခုဝေ သမယေ ဒေဝါနံ တာဝတိံသာနံ ပါရိစ္ဆတ္တကော ကောဝိဋ္ဌာရော ပန္နပလာသော ဟောတိ။ (အတ္တမနာ။ ပ။ ဘဝိဿတိတိ။) [ဤသို့ ပေယျာလကို ဖော်ပါ။] ခါရကဇာတော၊ ဖြစ်သော ငယ်သော အငုံရှိသည်။ ဟောတိ။ ဇာလကဇာတော၊ အငုံအကင်းတို့ဖြင့် ဖြစ်သော ဇာကုန်ရက်ရှိသည်။ ဟောတိ။ ကုဠုမလကဇာတော၊ ဖြစ်သော အငုံအကြီးရှိသည်။ ဟောတိ။ ကောရကဇာတော၊ ဖြစ်သော အငုံတို့၏ ကဲ့အာခြင်းရှိသည်။ ဝါ၊ ပွင့်ခါနီးသည်။ ဟောတိ။ အတ္တမနာ ဘိက္ခုဝေ ဒေဝါ တာဝတိံသာ တသ္မိံ သမယေ ဟောန္တိ ‘ကောရကဇာတော ဒါနိ ပါရိစ္ဆတ္တကော ကောဝိဋ္ဌာရော န စိရဿေဝ။ သဗ္ဗပါလိဖုလ္လာ၊ အလုံးစုံ ထက်ဝန်းကျင်ပွင့်သော အပွင့်ရှိသည်။ ဘဝိဿတိ။’ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၍။ အတ္တမနာ ဟောန္တိ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗပါလိဖုလ္လာ၊ သော။ ပါရိစ္ဆတ္တကဿ၊ သော။ ကောဝိဋ္ဌာရဿ၊ ၏။ သမန္တာ၊ မှ။ ပညာသယောဇနာနိ၊ တိုင်တိုင်။ အာဘာယ၊ ဖြင့်။ ဖုဋ္ဌံ၊ ပျံ့နှံ့သည်။ ဟောတိ။ ၏။ အနုဝါတံ၊ လေစုန်သို့။ ယောဇနသတံ၊ တိုင်တိုင်။ ဂန္ဓော၊ သည်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤ အာနုဘော်သည်။ ပါရိစ္ဆတ္တကဿ၊ သော။ ကောဝိဋ္ဌာရဿ၊ ၏။ အာနုဘာဝေ၊ တည်း။” ဣတိ (အာဟ)။ [အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၊ မဟာဝဂ်၊ ပါရိစ္ဆတ္တက-သုတ်။]

ပါရိစ္ဆတ္တကော၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်သည်။ ပုပ္ဖိတေ၊ ဖြစ်သော အပွင့်ရှိလတ်သော်၊ ဝါ၊ ပွင့်လတ်သော်။ (သဉ္ဇာတံ+ပုပ္ဖံ+ယဿာတိ ပုပ္ဖိတေ၊ သဉ္ဇာတ အဿတ္ထိ-အနက်၌ ဣတ-ပစ္စည်း။) အာရောဟဏကိစ္စံ ဝါ၊ တက်၍ခူးရခြင်း

ကိစ္စသည်လည်းကောင်း။ အကံသကံ၊ တံချူကို။ ဝါ၊ ချိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊
 ရှိ။ နမနကိစ္စံ ဝါ၊ အကိုင်းအခက်ကို ညွှတ်စေခြင်း ကိစ္စသည်လည်း
 ကောင်း။ ပုပ္ဖါဟရဏတ္ထံ၊ အပွင့်ကိုဆောင်ယူခြင်းအကျိုးငှာ။ စကောဒ္ဓက-
 ကိစ္စံ ဝါ၊ ပန်းတောင်းကို ဆောင်ယူဖွယ် ကိစ္စသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊
 မရှိတော့။ ကန္တနကဝါတော၊ ပန်းတို့ကို ခူးဖြတ်တတ်သော လေသည်။
 (ကတိ-ဆေဒနေ၊ ဓာတ်ကျမ်း။) ဥဠဟိတွာ၊ ထ၍။ ပုပ္ဖါနိ၊ တို့ကို။ ဝဏ္ဏ-
 တော၊ အညာမှ။ ကန္တတိ၊ ဖြတ်၏။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စနကဝါတော၊ ပန်းတို့ကို
 ခံယူတတ်သော လေသည်။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စတိ၊ ခံယူ၏။ ပဝေသနကဝါတော၊
 ပန်းတို့ကို ဓမ္မာရုံအတွင်းသို့ သွင်းတတ်သော လေသည်။ သုဓမ္မံ၊ သော။
 ဒေဝသဘံ၊ သို့။ ပဝေသေတိ၊ ဝင်စေ၏။ ဝါ၊ သွင်း၏။ သမ္ပုဋ္ဌနကဝါတော၊
 တံမြက်လှည်းတတ်သော လေသည်။ ပုရာဏပုပ္ဖါနိ၊ တို့ကို။ နိဟရတိ၊ ၏။ သန္တ-
 ရဏကဝါတော၊ ပန်းတို့ကို ခင်းတတ်သော လေသည်။ ပတ္တကဏ္ဍိကကေသရာနိ၊
 အရွက် အချက် ဝတ်ဆံ-တို့ကို။ နစ္စန္ဒော အထူးထူးအပြားပြား ဝေဖန်မှုကို
 ပြုလျက်။ သန္တရတိ၊ ၏။ [နစ္စန္ဒောတိ နာနာဝိဓာတ္ထိံ သန္တိဝေသဝေနေ၊
 နစ္စနံ ကရောန္တော။-ဋီကာ။] မဇ္ဈဋ္ဌာနေ၊ ဌံ။ ဓမ္မာသနံ၊ သည်။ ဥပရိ၊
 ဌံ။ တိယောဇနေန၊ သော။ ဓာရယမာနေန၊ ဆောင်းမိုးသော။ ဓေတစ္စ-
 တ္တေန၊ ထီးဖြူနှင့်တကွ။ ယောဇနပုမာဏော၊ သော။ ရတနပလ္လကော၊
 သည်။ ဟောတိ၊ တဒနန္တရံ၊ ထိုရတနာပလ္လင်၏ အခြားမဲ့၌။ ဒေဝရညော၊
 သော။ သက္ကဿ၊ ၏။ အာသနံ၊ ကို။ အတ္တရိယတိ၊ ခင်းထားအပ်၏။
 တတော၊ ထို သိကြားနေရာမှ နောက်၌။ တေတ္ထိံ သာယ၊ သော။ ဒေဝ-
 ပုတ္တာနံ၊ တို့၏။ (အာသနံ အတ္တရိယတိ။) တတော၊ ဌံ။ အညာသံ၊ ကုန်
 သော။ မဟေသက္ခဒေဝတာနံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော နတ်တို့၏။ (အာ-
 သနံ အတ္တရိယတိ။) ပန၊ ကား။ အညတရဒေဝတာနံ၊ အမျိုး အမည် အနွယ်
 အားဖြင့် မထင်ရှားသောနတ်တို့၏။ ပုပ္ဖကဏ္ဍိကာဝါ၊ ပန်းပွင့်အချက်သည်
 သာ။ အာသနံ ဟောတိ။

ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဒေဝသဘံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ရှိ။ နိသိဒန္တိ၊ ကုန်
 ၏။ တတော၊ ထို ထိုင်နေရာအရပ်မှ နောက်၌။ ပုပ္ဖေဟိ၊ တို့မှ။ ရေဏု-
 ဝနိ၊ ဝတ်မှုန်ဝတ်ဆံ အလုံးသည်။ ဥဂ္ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ ဥပရိ၊ ဌံ။ ကဏ္ဍိကံ၊
 အထွတ်ကို။ အာဟစ္စ၊ ထိခိုက်၍။ နိပတမာနာ၊ ကျလတ်သော်။ ဒေဝ-
 တာနံ၊ တို့၏။ တိဂါပုတပုမာဏံ၊ သော။ အတ္တဘာဝံ၊ ကို။ လာခါရသ-
 ပရိကမ္မသဇ္ဇိတံ ဝိယ၊ ချိပ်ရည်ဖြင့် စီမံအပ်သော ပရိကံရှိသကဲ့သို့။ ကရေတိ။

တေသံ၊ ထိုနတ်တို့၏။ သာ ကိဋ္ဌာ၊ ထို ပင်လယ်ကသစ်ပန်းဖြင့် ပျော်မွှေးခြင်းသည်။ စတုဟိ မာသေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပရိယောသနံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဝေံ၊ သို့။ ပါရိစ္ဆတ္တကကိဋ္ဌာနုဘဝနတ္ထာယ၊ ငှာ။ သန္နိပတန္တိ၊ ကုန်၏။

ပန၊ ကား။ မာသဿ၊ တလ၏။ ဝါ၊ တလလျှင်။ အဋ္ဌဒိဝသေ၊ ရှစ်ရက်နေ့၌။ ဒေဝလောကေ၊ ၌။ မဟာဓမ္မဿဝနံ၊ ကြီးစွာသောတရားနာခြင်းကို။ သုဿတိ၊ ကြွေးကြော်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထို တရားနာရာ၌။ သုဓမ္မာယံ၊ သော။ ဒေဝသဘာယံ၊ ၌။ သနက္ခမာရော၊ သော။ မဟာဗြဟ္မာ ဝါ၊ သည်သော်လည်းကောင်း။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သက္ကော ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ ဓမ္မကထိကဘိက္ခု ဝါ၊ လည်းကောင်း။ အညတရော၊ အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သော။ ဓမ္မကထိကော၊ တရားဟောခြင်းကိစ္စ၌ ယှဉ်သော။ ဝါ၊ တရားဟောကောင်းသော။ ဒေဝပုတ္တော ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ဓမ္မကထံ ကထေတိ။ ပက္ခဿ၊ လဆန်းပက္ခ လဆုတ်ပက္ခ-၏။ အဋ္ဌမိယံ၊ ရှစ်ရက်မြောက် နေ့၌။ စတုန္နံ မဟာရာဇာနံ၊ တို့၏။ အမစွာ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ စာတုဒ္ဒသိယံ၊ ၌။ (စတုန္နံ မဟာရာဇာနံ။) ပုတ္တာ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ပန္နရသေ၊ ၌။ သယံ၊ တိုင်။ စတ္တာရော မဟာရာဇာနော၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ နိက္ခမိတွာ၊ ရှိ။ သုဝဏ္ဏပဉ္စူ၊ ရွှေပြားကိုလည်းကောင်း။ ဇာတိဟိဂုံလကဉ္စ၊ ဟင်္သာပြဒါးအစစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဂဏိတွာ၊ ရှိ။ ဂါမနိဂမရာဇဓာနိယော၊ တို့သို့။ အနုဝိစရန္တိ၊ ကုန်၏။

တေ၊ ထို အမတ်စသူတို့သည်။ ‘အသု.က နာမ၊ သော။ ဣတ္ထိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ (အသုကော နာမ။) ပုရိသော ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတော၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂတော၊ သံဃံ သရဏံ ဂတော၊ ပဉ္စသီလာနိ ရက္ခတိ။ မာသဿ၊ ၏။ ဝါ၊ လျှင်။ အဋ္ဌ ဥပေါသထေ၊ တို့ကို။ ကရေတိ။ မာတု၊ အား။ ဝါ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပြုစုလုပ်ကျွေးကြောင်းဝတ်ကို။ ပူရေတိ၊ ၏။ ပိတု ဥပဋ္ဌာနံ ပူရေတိ။ အသုကဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဥပ္ပလဟတ္တကသတေန၊ ကြာလက်တရာဖြင့်။ ပူဇာ၊ ကို။ ကတာ၊ ပြု။ ပုပ္ဖကုမ္မေန၊ တကုမ္မ-အတိုင်းအရှည်ရှိသော ပန်းဖြင့်။ ပူဇာ၊ ကို။ ကတာ၊ ပြု။ ဒိပသဟဿံ၊ ဆီမီးတထောင်ကို။ အာရောပိတံ၊ တင်ထားအပ်ပြီ။ အကာလဓမ္မဿဝနံ၊ အခါမဲ့ တရားနာခြင်းကို။ ကာရိတံ၊ ပြုစေအပ်ပြီ။ ဆတ္တဝေဒိကာ၊ ခေတီတော်၏ ထီးအောက်၌ပြုအပ်သော ဝရန်တာကို။ (ကာရိတာ။) ပုဋ္ဌဝေဒိကာ၊ ခေတီတော်၏ ပတ်ပတ်လည်၌ပြုအပ်သော ဝရန်တာကို။ (ကာရိတာ။) ကုစ္ဆိဝေဒိကာ၊ ခေတီတော်၏ အလယ်ဝမ်း၌ ပြုအပ်သော

ဝရန်တာကို။ (ကာရိတာ။) သီဟသနံ၊ ခြင်္သေ့ရုပ် အခြေရှိသော နေရာကို။
 (ကာရိတံ။) သီဟသောပါနံ၊ စေတီပတ်၏ ဘေးနှစ်ဘက်တို့၌ ခြင်္သေ့ရုပ်ရှိ
 သော စောင်းတန်းလှေကားကို။ ကာရိတံ။ တီထီ၊ ကုန်သော။ သုစရိတာနိ၊
 တို့ကို။ ပူရေတိ။ ဒသ ကုသလကမ္မပထေ တို့ကို။ သမာဒါယ၊ ရှိ။ ဝတ္တတိ၊
 ကျင့်၏။ ”ဣတိ၊ သို့။ သုဝဏ္ဏပဋေ၊ ၌။ ဇာတိဟိဂုံလကေန၊ ဖြင့်။ လိခိတွာ၊
 ရှိ။ အာဟရိတွာ၊ ရှိ။ ပဉ္စသိခဿ၊ ၏။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဉ္စ-
 သိခေါ မာတလိဿ ဟတ္ထေ ဒေတိ။ သင်္ဂါဟကော၊ နတ်လူအများကို သိမ်းယူ
 ချီးမြှောက်တတ်သော။ မာတလိ၊ သည်။ ဒေဝရညော သက္ကဿ ဒေတိ။

ယဒါ၊ ၌။ ပုညကမ္မကာရကာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုလုပ်သူတို့သည်။
 ဗဟူ၊ ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ။ (တဒါ၊ ၌။) ပေါတ္တကော၊ စာရင်း ရွှေပေလွှာ
 သည်။ ခုဒ္ဒကော၊ သည်။ ဟောတိ။ တံ၊ ထို ငယ်သော စာရင်း ရွှေပေလွှာကို။
 ဒိသ္မာဝ၊ သာလျှင်။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ “မဟာဇနော၊ သည်။ ပမတ္ထော၊
 မေ့လျော့သည်။ (ဟုတွာ။) ဝိဟရတိ ဝတ ဘော၊ နေလေစွ... ဪ။
 စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ အပါယာ၊ တို့သည်။ ပရိပူရိယန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဆ၊
 ကုန်သော။ ဒေဝလောကော၊ တို့သည်။ တုစ္ဆာ၊ အချဉ်းနှိုးတို့သည်။ ဘဝိ-
 ယန္တိ၊ မည်။ ”ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၍ အနတ္တမနာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။
 ပန၊ အနုယ ကား။ ပေါတ္တကော၊ သည်။ မဟာ၊ သည်။ သစေ
 ဟောတိ၊ အံ့။ (ဧဝံ သတိ။) တံ၊ ထို ကြီးသောရွှေပေလွှာကို။ ဒိသ္မာဝ။
 ဒေဝါ၊ တို့သည်။ “မဟာဇနော၊ သည်။ အပမတ္ထော၊ မမေ့မလျော့သည်။
 (ဟုတွာ။) ဝိဟရတိ ဝတ ဘော၊ .... ဪ။ စတ္တာရော အပါယာ။ သုညာ၊
 ကင်းဆိတ်ကုန်သည်။ ဘဝိယန္တိ၊ မည်။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဒေဝလောကော၊
 တို့သည်။ ပရိပူရိယန္တိ၊ လတ္တံ့။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ၌။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။
 ကရိတွာ၊ ရှိ။ အာဂတေ၊ ကုန်သော။ မဟာပုညေ၊ ကြီးသောဘုန်းရှိသော
 နတ်တို့ကို။ ပုရက္ခတွာ၊ ရွှေသွားပြု၍၊ နက္ခတ္တံ၊ ကို။ ကိဉ္စိတံ၊ ငှာ။ လဘိဿာမ၊
 ကုန်အံ့။ ”ဣတိ အတ္တမနာ ဟောန္တိ။ တံ ပေါတ္တကံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။
 ဒေဝရာဇော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဝါစေတိ၊ ဖတ်၏။ ပကတိ နိယာ-
 မေန၊ ပကတိ-အမှတ်အသားဖြင့်။ ဝါ၊ ပြောရိုးဆိုစဉ်ဖြင့်။ ကထေန္တဿ၊
 သော။ တဿ၊ ထို သိကြား၏။ သဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဒွါဒသယောဇနာနိ၊
 တို့ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူနိုင်၏။ ဥစ္စေန၊ မြင့်သော။ သရေန၊ ဖြင့်။ ကထေန္တဿ၊
 သော။ (တဿ သဒ္ဓေါ။) သကလံ၊ သော။ ဒသယောဇနသဟဿံ၊ ယူဇနာ
 တသောင်းရှိသော။ ဒေဝနဂရံ၊ ကို။ ဆာဒေတွာ၊ ရှိ။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဝေံ၊

သို့။ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ၊ ငှာ။ သန္နိပတန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ အတ္ထုဒ္ဓါရ။ ။ပ။ ဆိုဦးအံ့။ ဣဓ၊ ဤ မဟာဂေါဝိန္ဒ-သုတ်၌။ ပဝါရဏသင်္ဂဟတ္ထာယ သန္နိပတိတာတိ ဝေဒိတဗျာ။

တထာဂတံ နမဿန္တာတိ၊ ကား။ နဝဟိ၊ ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ ဘုရားဂုဏ်တော်တို့ကို ပြသောအကြောင်းတို့ဖြင့်။ တထာဂတံ၊ ကို။ နမဿ-မာနာ၊ ကုန်လျက်လည်းကောင်း။ ဓမ္မဿ စ သုဓမ္မတန္တိ၊ ကား။ သွာက္ခာ-တတာဒိဘေဒံ၊ သွာက္ခာတတာ-အစရှိသော အပြားရှိသော။ ဓမ္မဿ၊ ၎င်း။ သုဓမ္မတံ၊ ကောင်းသောဓမ္မ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ဂုဏ်တော်ကိုလည်းကောင်း။ ဥဗ္ဗုပ္ပုပ္ပန္နတာဒိဘေဒံ၊ သော။ သံသံဿ စ၊ ၎င်းလည်း။ သုပ္ပုပ္ပုပ္ပတ္တိံ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကိုလည်းကောင်း။ (အဘိတ္ထဝန္တာ မောဒန္တိ။) ဣတိ အတ္ထော။

အဋ္ဌယထာဘူစွအဖွင့်

၂၉၆။ ယထာဘူစွတိ၊ ကား။ ယထာဘူတေ၊ အကြင်အကြင် ဟုတ်မှန်ကုန်သော။ ယထာသဘာဝေ၊ အကြင်အကြင် ထင်ရှားရှိသော အနက်သဘောဖြစ်ကုန်သော။ (ဝဏ္ဏေ-၌ စပ်။) [သ-ထင်ရှားရှိသော+ဘာဝ-ပရမတ္ထသဘော။ အထည်ကိုယ်၊ အနက်ခြပ်။] ဝဏ္ဏေတိ၊ ကား။ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်တော်တို့ကို။ ပယိရုဒ္ဓါဟာသိတိ၊ ကား။ ကထေသိ၊ ပြီ။ [ပရိ+ဥ+အာ+ဟရ-ဓာတ်၊ ဟရ-ကို ဟာ-ပြု၊ ဓ-လာ၊ ယ-လာ။ ယ-နှင့် ရ-ကို ရှေ့နောက်ပြန်။] ဗဟုဇနဟိတာယ ပဋိပန္နောတိ၊ ကား။ ကထံ၊ သို့လျှင်။ ပဋိပန္နော'၊ သနည်း။ ဒီပင်္ဂရပါဒမူလေ၊ ၌။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ ဂုဏ်တို့ကို။ (မနုဿတ္တံ လိင်္ဂသမ္ပတ္တိ-စသော ဂုဏ်အင်္ဂါတို့ကို။) သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍။ ဗုဒ္ဓတ္ထာယ၊ ဗုဒ္ဓ၏အဖြစ် အကျိုးငှာ။ အဘိနိဟရမာနောပိ၊ ရှေးရှုဆောင်တော်မူစဉ်လည်း။ ဝါ၊ ရှေးရှုဆောင်တော်မူစဉ်တုန်းကလည်း။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ ငှာ။ ပဋိပန္နော နာမ၊ သည်။ ဟေတိ။

၁။ ကထံ ပဋိပန္နော။ ။ကထံ ပဋိပန္နောတိ ဟေတုအဝတ္ထာယံ၊ (ပါရမီဖြည့်ရာ အကြောင်းအခိုက်အတန့် လည်းကောင်း။) ဖလအဝတ္ထာယံ၊ (ဘုရားအဖြစ် တည်းဟူသော အကျိုးအခိုက်အတန့်လည်းကောင်း။) သတ္တာနံ ဥပကာရာဝတ္ထာယံ၊ (သတ္တဝါတို့အား ကျေးဇူးပြုရာ အခိုက်အတန့်လည်းကောင်း။) ဣတိ တီသုပိ အဝတ္ထာသုလောကနာထဿ ဗဟုဇနဟိတာယ ပဋိပတ္တိယာ ကထေတုကမျတာပုစ္ဆာ။ တထာဟိ နံ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ ယာဝ ပရိယောသာနာ သင်္ခေပေနေဝ ဒဿန္တော 'ဒီပင်္ဂရပါဒမူလေ'တိ အာဒိမာဟံ-ဋီကာ။

ဒါနပါရမီ၊ လည်းကောင်း။ ပ။ ဥပေက္ခာပါရမီ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ကပ္ပသတသဟဿာဓိကာနိ၊ ကမ္ဘာတသိန်း အလွန်ရှိကုန်သော။ စတ္တာရိ အသင်္ချေယျာနိ၊ တို့ပတ်လုံး။ ဒသ၊ ကုန်သော။ ဣမာ ပါရမိယော၊ တို့ကို။ ပူရေန္တောပိ၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူစဉ်လည်း။ ဗဟုဇနဟိတာယ ပဋိပန္နော (နာမ ဟောတိ)။

ခန္တိဝါဒိတာပသကာလေ၊ ခွဲလည်းကောင်း။ စူဠဓမ္မပါလကုမာရ ကာ- လေ၊ ခွဲလည်းကောင်း။ ဆဒ္ဒန္တနာဂရာဇကာလေ၊ ခွဲလည်းကောင်း။ ဘူရိ- ဒတ္တစမေယျသင်္ခပါလနာဂရာဇကာလေ၊ ဘူရိဒတ္တ-နဂါးမင်း စမေယျ-နဂါး မင်း သင်္ခပါလ-နဂါးမင်းဖြစ်ရာ အခါခွဲလည်းကောင်း။ မဟာကပိကာလေ စ၊ မျောက်ကြီးဖြစ်ရာ အခါခွဲလည်းကောင်း။ တာဒိသာနိ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ကရာနိ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့်ပြုအပ်သော အမှုတို့ကို။ ကရောန္တောပိ ဗဟုဇန- ဟိတာယ ပဋိပန္နော (နာမ ဟောတိ)။ ဝေဿန္တရတ္တဘာဝေ၊ ဝေဿန္တရာ မင်း၏ အတ္တဘော၌။ ဌတော၊ ရှိ။ သတ္တသတ္တကမဟာဒါနံ၊ ခုနစ်မျိုး ခုနစ်လီသော အလှူကြီးကို။ ဒတော၊ ရှိ။ သတ္တသု၊ ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ တို့၌။ ပထဝိံ၊ ကို။ ကမ္မေတော၊ ရှိ။ ပါရမိက္ခု၊ ပါရမီအထွတ်ကို။ ဂဏှန္တောပိ ဗဟုဇနဟိတာယ ပဋိပန္နော (နာမ ဟောတိ)။ တထော၊ ထို ဝေဿန္တရာ-အတ္တဘောမှ။ အနန္တရေ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော။ အတ္တဘာဝေ၊ ၌။ တုသိတပုရေ၊ ၌။ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ တိဋ္ဌန္တောပိ ဗဟုဇနဟိတာယ ပဋိပန္နော (နာမ ဟောတိ)။

တတ္ထ၊ ထို တုသိတာနတ်ပြည်၌။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ [ပုဗ္ဗနိမိတ်ငါးပါးကို မဟာပဒါန-သုတ်၌ ပြခဲ့ပြီ။] ဒိသော၊ ရှိ။ ဒသသဟဿ- စက္ကဝါဠဒေဝတာဟိံ၊ တသောင်းသောစကြဝဠာ၌ နေကုန်သော နတ်တို့ သည်။ ယာစိမတာ၊ တောင်းပန်အပ်သည်။ (ဟုတော။) ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ မဟာဝိလောကနာနိ၊ မြတ်သော ကြည့်ရှုအပ်သော အရာတို့ကို။ (ကြည့်ခြင်း ငါးပါးတို့ကို။) 'ဝိလောကေတော၊ ရှိ။ ဒေဝါနံ၊ တို့ကို။ သင်္ဂဟတ္ထာယ၊ ဌာ။ ပဋိညံ၊ ကို။ ဒတော၊ ရှိ။ တုသိတပုရာ၊ မှ။ စဝိတော၊ ရှိ။ မာတု- ကုစ္ဆိယံ၊ ၌။ ပဋိသန္နိံ၊ ကို။ ဂဏှန္တောပိ ဗဟုဇနဟိတာယ ပဋိပန္နော (နာမ ဟောတိ)။

ဒသမာသေ၊ ပတ်လုံး။ မာတုကုစ္ဆိယံ၊ ၌။ ဝသိတော၊ ရှိ။ လုမ္ဗိနီဝနေ၊ ၌။ မာတုကုစ္ဆိတော၊ မှ။ နိက္ခမန္တောပိ၊ လည်းကောင်း။ ဧကေနတံ သ ဝဿာနိ၊ တနှစ်ဖြင့်ယုတ်လျော့သော နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်တို့ပတ်လုံး။ အဂါရံ၊ ၌။

အဇ္ဈာဝသိတွာ၊ ရှိ။ မဟာဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သော တောထွက်ခြင်းကို။
 နိက္ခမိတွာ၊ ရှိ။ [အဘေဒုပစာ။] အနောမနဒိတိရေ၊ အနောမာမြစ်ကမ်း
 အနီး၌။ ပဗ္ဗဇန္တောပိ၊ လည်းကောင်း။ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ ပတ်လုံး။ ပစာနေန၊
 အားထုတ်ကြောင်းလုံ့လဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ကိလမေတွာ၊ ပင်ပန်းစေ၍။
 ဗောဓိပလ္လင်္ဂံ၊ သို့။ အာရယု၊ ရှိ။ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ ကို။ ပဋိဝိဇ္ဇန္တောပိ၊
 လည်းကောင်း။ သတ္တသတ္တာဟံ၊ ခုနစ်သတ္တာဟ-ပတ်လုံး။ ဗောဓိမဇ္ဈော၊ ၌။
 ယာပေန္တောပိ၊ မျှတတော်မူစဉ်လည်းကောင်း။ ဣသိပတနံ၊ ဣသိပတန
 မည်သော မိဂဒါဝုန်တောသို့။ အာဂမ္မ၊ လာ၍။ အနုတ္တရံ၊ သော။ ဓမ္မ-
 စက္ကံ၊ ကို။ ပဝတ္တေန္တောပိ၊ လည်းကောင်း။ ယမကပါဋိဟာရိယံ၊ ရေ မီး
 အစုံဖြစ်သော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရောန္တောပိ၊ လည်းကောင်း။ ဒေဝေါ-
 ရောဟဏံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ သက်ဆင်းတော်မူခြင်းကို။ ဩရော-
 ဟန္တောပိ၊ လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ရှိ။ ပဉ္စတ္တာလီသ-
 ဝဿာနိ၊ တို့ပတ်လုံး။ တိဋ္ဌန္တောပိ၊ လည်းကောင်း။ အာယုသင်္ခါရံ၊ ကို။
 ဩဿဇန္တောပိ၊ လည်းကောင်း။ ယမကသာလာနံ၊ တို့၏။ အန္တရေ၊ အလယ်
 ၌။ အနုပါဒိသေသံယ၊ သော။ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တောပိ၊
 လည်းကောင်း။ ဗဟုဇနဟိတာယ ပဋိပန္နော (နာမ ဟောတိ)။ ယာဝ၊
 လောက်။ အဿ၊ ထို မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသပမတ္တာပိ၊ မှန်ညှင်း
 စေ့ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဓာတုယော၊ တို့သည်။
 ဓရန္တိ၊ ထင်ရှားရှိကုန်သေး၏။ တာဝ၊ လောက်။ ဗဟုဇနဟိတာယ ပဋိ-
 ပန္နောတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

‘သေသပဒါနိ၊ ကြွင်းသော ဗဟုဇနသုခါယ-စသော ပုဒ်တို့သည်။ တေ-
 သေဝ၊ ဤ ဗဟုဇနဟိတာယ-ပုဒ်၏သာ။ ဝေဝစနာနိ၊ တို့တည်း။ တတ္ထ၊
 ထိုခြောက်ပါးသောပုဒ်တို့တွင်။ ပစ္စိမံ ပစ္စိမံ၊ နောက် နောက်ဖြစ် သော
 အတ္ထာယ ဟိတာယ သုခါယ-ဟူသော ပုဒ်သုံးပါးအပေါင်းသည်။ ပုရိမဿ
 ပုရိမဿ၊ ရှေးရှေးဖြစ်သော ဗဟုဇနဟိတာယ ဗဟုဇနသုခါယ လောကာနု-
 ကမ္မာယ-ဟူသော ပုဒ်သုံးပါးအပေါင်း၏။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝါ၊
 အနက်ကိုပြသော သဒ္ဓါအပေါင်းတည်း။ [သေသပဒါနိတို့ ‘‘ဗဟုဇနသုခါ-
 ယာ’’တိ အာဒိနိ ပဒါနိ။ ပစ္စိမန္တိ ‘‘အတ္ထာယ ဟိတာယ သုခါယာ’’တိ
 ပဒတ္ထယံ။ ပုရိမဿာတိ တတော ပုရိမဿ ပဒတ္ထယယ။ အတ္ထောတိ အတ္ထ-
 နိဒ္ဒေသော။-ဋီကာ]။

နေဝ အတိတံသေ သမန္နပဿာမ၊ န ပနေတရပီတိ တ္ထေ၊ ၌။ အတ္ထော
 (ဝေ ဝေဒိတဗ္ဗော)။ အတိတေပိ၊ ၌လည်း။ ဗုဒ္ဓတော၊ မြတ်စွာဘုရားမှ။

အညံ၊ အခြားသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ န သမနုပဿာမ၊ ပါကုန်။ အနာဂတေပိ၊ ခွဲလည်း။ န သမနုပဿာမ၊ ပါကုန်။ တေရဟိ ပန၊ ခွဲကား။ အညဿ၊ ငါတို့မြတ်စွာဘုရားမှ အခြားသော။ သတ္ထုနော၊ ၏။ အဘာဝတော ယေဝ၊ မရှိခြင်းကြောင့်ပင်။ တေန ဘဂဝတာ၊ ထို ငါတို့မြတ်စွာဘုရားကို။ အညတြ၊ ထား၍။ န သမနုပဿာမ၊ ပါကုန်။ ဣတိ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ် ပြီးကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဟိ၊ မှန်။ အဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ရှေး အဋ္ဌကထာ ခွဲလည်း။ “အတိတာနာဂတာ၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ အမ္မာကံ၊ တို့၏။ သတ္တာရာ၊ နှင့်။ သဒိသာယေဝ၊ ခံသည်သာ။ သက္ကော၊ သည်။ ကံ၊ ကို။ ကထေတိ၊ နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝိစာရေတွာ၊ စိစစ်၍။ “တေ- ရဟိ၊ ခွဲ။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ ငှာ။ ပဋိပန္နော၊ သော။ သတ္တာ၊ သည်။ အမ္မာကံ၊ တို့၏။ သတ္တာရံ၊ ကို။ မုဉ္ဇိတွာ၊ လွှတ်၍။ အညော၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ပဿာမာတိ၊ ဟူ၍။ ကထေတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ စ၊ ဆက်။ ဧဝံ၊ ဤ နေဝ အတိတံသေ သမနုပဿာမ၊ န ပနေတရဟိ-ဟူသော ပါဠိ၌။ (အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိ- တဗ္ဗော) ယထာ၊ သို့။ ဝေံ၊ တူ။ ဣတော၊ မှ။ ပရေသု၊ နောက်ဖြစ် ကုန်သော။ ပဒေသုပိ၊ တို့ခွဲလည်း။ အယံ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော။ သွာက္ခာ- တာဒိနိ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ကုသလာဒိနိ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝုတ္တတ္တာနေဝ၊ ကုန်သည်သာ။

ဂင်္ဂေါဒကံ ယမုနောဒကေနာတိ၊ ကား။ ဂင်္ဂါယမုနာနံ၊ တို့၏။ သမာဂမဋ္ဌာနေ၊ ပေါင်းဆုံရာအရပ်၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ ဝဏ္ဏေနပိ၊ အား ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဂန္ဓေနပိ၊ အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ရသေနပိ၊ အားဖြင့် လည်းကောင်း။ သံသန္ဓတိ၊ ရောနှော၏။ သမေတိ၊ အတူတကွဖြစ်၏။ ဝါ၊ ညီညွတ်၏။ မဇ္ဈေ၊ ၌။ ဘိန္ဒသုဝဏ္ဏံ ဝိယ၊ ခွဲအပ်သော ရွှေသည် ကဲ့သို့။ ကေသဒိသမေဝ၊ တထပ်တည်းတူသည်သာ။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာသမုဒ္ဒ- ဥဒကေန၊ နှင့်။ သံသဋ္ဌကာလေ ဝိယ၊ ရောနှောအပ်ရာ အခါ၌ကဲ့သို့။ ဝိဃဒိသံ၊ မတူသည်။ န၊ မဟုတ်။ ပရိသုဒ္ဓဿ၊ သော။ နိဗ္ဗာနဿ၊ ၏။ ပဋိပဒါပိ၊ အကျင့်သည်လည်း။ ပရိသုဒ္ဓါဝ၊ သည်သာ။ ဟိ၊ မှန်။ ဒဟရ- ကာလေ၊ ငယ်ရွယ်သူ၏အခါ၌။ ဝေဇ္ဇကမ္မာဒိနိ၊ ဆေးကုမှု အစရှိသည်တို့ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အဂေါစရေမကျက်စားအပ်သောအရပ်၌။ စရိတွာ၊ လှည့်လည်ပြီး ၍။ မဟာလ္လကကာလေ၊ ၌။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ဒဠု၊ ငှာ။ န သက္ကာ၊ ပန၊ အနွယ် ကား။ နိဗ္ဗာနဂါမိနိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊

သည်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ သည်။ (ဟုတော)ဝ၊ သာ။ အာကာသုပမာ၊ ကောင်းကင်
 ဟူသော ဥပမာ-ရှိသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဟိ၊ ချဲ့။ အာကာသေ၊ ဌ။
 ဣစ္ဆိဟိစ္ဆိတဋ္ဌာနံ၊ အလိုရှိအပ် အလိုရှိအပ်သောအရပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တာနံ၊ ကုန်သော။
 စန္ဒိမသုရိယာနံ၊ တို့၏။ အာကာသမ္ပိ၊ လည်း။ အလဂ္ဂံ၊ အငြိအကပ်မရှိ
 သည်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ သည်။ (ဟောတိ)ယထာ၊ သို့။ (ဝေ၊ တူ။) နိဗ္ဗာနံ၊ သို့။
 ဂစ္ဆန္တဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပဋိပဒါပိ၊ လည်း။ ကုလေ ဝါ၊ ဌ
 လည်းကောင်း။ ဂဏေ ဝါ၊ ဌလည်းကောင်း။ အလဂ္ဂါ၊ သည်။ အဗဒ္ဓါ၊
 နှောင်းဖွဲ့ခြင်းမရှိသည်။ အာကာသုပမာ၊ သည်။ (ဘဝိတုံ၊ ငှာ။) ဝဋ္ဋတိ၊
 ၏။ ပန၊ ဆက်။ တာဒိသာဝ၊ သော။ သာ သော၊ ထိုအကျင့်ကို။
 ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပညတ္တာ၊ ပြီ။ ကထိတာ၊ ပြီ။ ဒေသိတာ၊ ညွှန်ပြတော်မူအပ်ပြီ။
 တေန၊ ကြောင့်။ “သံသန္တတိ နိဗ္ဗာနဉ္စ ပဋိပဒါစာ” တိ၊ ဟူ၍။ (သက္ကေန။) ဝုတ္တံ။

ပဋိပန္နာနန္တိ၊ ကား။ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်၌။ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သော။
 (သေခါနံ-၌ စပ်။) ဝုသိတဝတန္တိ၊ ကား။ ဝုတ္တဝါသာနံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော
 မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဝါသ-ရှိကြကုန်သော။ (ခိဏာသဝါနံ-၌ စပ်။) ဧတေသံ၊ ဤ
 မသေ၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ (ဝသေန၊ စပ်သဖြင့်။) လဒ္ဓသဟာယော၊
 ရအပ်သော အဖော်ရှိတော်မူ၏။ ဟိ၊ မှန်။ ဧတေ၊ ဤ သေခ၊ ရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသာဝက-တို့နှင့်တကွ ပြုရမည့်ကိစ္စ၌။

၁။ ပဋိပန္နာနန္တိ ။ ပ။ အတ္ထော။ ။ ဤ သံဝဏ္ဏနာ၏ ဆိုင်ရာ ပါဠိတော်စာသည်
 “အဘိနိပ္ပန္နော ခေါ ပန” စသော ပါဠိတော်စာ၏ နောက်၌ ရှိ၏။ ထို့ကြောင့်
 “ပါဠိတော်စာနှင့် အဋ္ဌကထာ ရှေ့နောက်မညီ” ဟု မှတ်ပါ။ ပခုက္ကူ၊ ညောင်ဦး
 ဆရာတော်၏ နိဿယ၌ “အဘိနိပ္ပန္နော ခေါ ပန” စသော ပါဠိတော်စာ၏ သံဝဏ္ဏ-
 နာ-ကို ရှေးဦးစွာ နိဿယ-ပေးတော်မူ၏။ ဤ နိဿယ၌ ကား “ပဋိပန္နာနန္တိ” စသော
 ပါဠိတော်စာ၏ အဖွင့်ကို ယခု အဋ္ဌကထာ စာအုပ်များ၌ ရှိသည့်အတိုင်း ရှေးဦးစွာ
 ပေးလိုက်ပါသည်။

ယခုရှိသော အဋ္ဌကထာပါဠိ။ ။ ယခုအဋ္ဌကထာ စာအုပ်များ၌ “ဝုသိတဝတန္တိ
 ဝုတ္တဝါသာနံ” ၏ နောက်ဝယ် ပိုဒ်မခတ်ပဲ “ဧတေသံ” ဟု ရှိ၏။ ထို “ဧတေသံ”
 နောက်၌ ပိုဒ်ခတ်၍ “လဒ္ဓသဟာယောတိ” ဟု သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ-ရှိ၏။ ထို သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ
 ၏ သံဝဏ္ဏနာကို “ဧတေသံ တတ္ထ တတ္ထ သဟ အယနတော သဟာယော” ဟု
 ဆို၏။ ထိုအားလုံးကို စဉ်းစားသော် ဧတေသံဖြင့် “ဝုတ္တဝါသာနံ” ကို ညွှန်ရလိမ့်မည်။
 အမှန်အားဖြင့်ကား ဧတေသံသည် ပဋိပန္န၊ ဝုသိတဝန္တ-နှစ်မျိုးကို ညွှန်သောပိုဒ်တည်း။
 ထို့နောက် ပိုဒ်လည်း မရှိရ။ ဋီကာမှ_ဝသေန-ကို ယူ၍ ဝသေန-၌ စပ်ပါ။ “လဒ္ဓ-
 သဟာယောတိ” ဟု သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ-လည်း မရှိရ။ ရှိလျှင် နောက် သံဝဏ္ဏနာ-နှင့်
 မလျော်။

သဟ၊ တက္ခ။ အယနတော၊ ဖြစ်ရခြင်းကြောင့်။ သဟာယာ၊ တို့မည်၏။
 [သဟ အယန္တိ၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ပဝတ္တန္တိတိ သဟာယာ-မြတ်စွာဘုရားနှင့် အတူတကွ
 ထိုထိုကိစ္စ၌ ဖြစ်ကြရသော သေက္ခ-ပုဂ္ဂိုလ် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့။] ပန၊ ဆက်။
 “အဒုတိယော၊ နှစ်ပါးမြောက် ပုဂ္ဂိုလ်ရှိတော်မမူ။ အသဟာယော၊ အဖော်
 သဟ ရှိတော်မမူ။ အပုဋိသမော၊ တူသောပုဂ္ဂိုလ်ရှိတော်မမူ။” ဣတိ ဣဒံ၊
 ဤစကားကို။ အသဒိသဋ္ဌေန၊ ဂုဏ်အားဖြင့် မတူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊
 ထိုထိုသုတ္တန်၌ ဆိုအပ်ပြီ။ အပနုဇ္ဇာတိ၊ ကား။ တေသံ၊ ထိုသေက္ခ၊ ရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ မဇ္ဈေပိ၊ ၌လည်း။ ဖလသမာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ဝိဟရန္တော၊
 လတ်သော်။ စိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ အပနုဇ္ဇ အပနုဇ္ဇေဝ၊ ပယ်ခွာ၍သာ။
 ဧကာရာမတံ၊ တပါးတည်း မွေ့လျော်ရာရှိသူ၏ အဖြစ်ကို။ အနုယုတ္တော။
 သည်။ (ဟုတူ)ဝိဟရတိ၊ ဣတိ အတ္တော။

ဆရာတော်၏ ပြင်ချက်။ ။ ထိုသို့ ယခုရှိသော ပါဠိ၏ မသန်ရှင်းသောကြောင့်
 ဆရာတော်၏ နိဿယ၌ “ဝသိတဝတန္တိ ဝုတ္တဝါသာနံ” ဟု ပိုဒ်ခတ်၍ “ဧတေသံ
 လဒ္ဓသဟာယော၊ ဧတ ဟိ တတ္ထ တတ္ထ သဟ အယနတော သဟာယာ” ဟု
 ပြင်ဘော်မူသည်။ လဒ္ဓသဟာယော-ကိုလည်း “လဒ္ဓါ+သဟာယာ ဧတေနာတိ လဒ္ဓ-
 သဟာယော” ဟု ဗဟုဗ္ဗိတိ ပြု၍ “သဟာယ” အရ သေက္ခ ဒိဏာသဝတို့ကို ယူပြီးလျှင်
 “လဒ္ဓသဟာယ” အရ ဘုရားရှင်ကို ယူရသည်။ [“ဧတေ ဟိ ” စသည် ဒဠိကရဏ
 ဝါကျ။ (တနည်း) ကာရဏဝါကျ။]

အဒုတိယော။ပ။ဝုတ္တံ။ ။ ဤပါဠိတော်ဝယ် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာကို “လဒ္ဓသဟာယာ၊
 ရအပ်သော အဖော်ရှိတော်မူ၏။” ဟု ဆိုထား၏။ သိကြားမင်း၏ အဆိုသည် “အ
 ဒုတိယော၊ နှစ်ပါးမြောက်ရှိတော်မမူ။ အသဟာယော၊ အဖော်ရှိတော်မမူ” ဟူသော
 အခြား သုတ္တန်တို့၌ ဟောတော်မူအပ်သော စကားတော်နှင့် ဆန့်ကျင်သည့် မဟုတ်ပါ
 လော-ဟု စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် “အဒုတိယော။ပ။ဝုတ္တံ” ဟု မိန့်သည်။ ထို
 သုတ္တန်လာသော အသဟာယ-သည် ဂုဏ်အားဖြင့် အတူမရှိသော အသဟာယ-ဖြစ်၍
 ဤ သဟာယ-မှာ ထိုထိုကိစ္စ၌ (ဥပမာ-ဆွမ်းခံကြံတော်မူခြင်း၊ တရားဟောတော်မူခြင်း
 စသော ကိစ္စ၌) အတူတကွဖြစ်ကြသော ကြောင့် “သဟာယ” ဟု ခေါ်၍ ထိုသို့သော
 သဟာယ-ရှိတော်မူသောကြောင့် “လဒ္ဓသဟာယ” ဟု ခေါ်ရပါသည်။ ထို့ကြောင့်
 လဒ္ဓသဟာယ-နှင့် အသဟာယ-ပုဒ်တို့ မဆန့်ကျင်ကြပါ-ဟုလို။

အပနုဇ္ဇေဝ။ပ။ဝိဟရတိ။ ။ အပနုဇ္ဇ-ကို “သဗ္ဗပဒံ သာဝဓာရဏံ” နှင့် အညီ
 အဝဓာရဏ-အနက် ရနိုင်သောကြောင့် အပနုဇ္ဇေဝ-ဟု ဝေ-ထည့်၍ ဖွင့်သည်။
 သမာပတ်ဝင်စားတော်မူသောအခါ အဖော်များနှင့် စိတ်အားဖြင့် ဧကန်မူ၍ ခွဲခွါရ
 မည် ဖြစ်သောကြောင့် “အပနုဇ္ဇေဝ” ဟု ဝေ-အနက်လည်း ရနိုင်သည်။ အာ-
 ရမတိ ဣတ္ထာတိ အာရာမော၊ မွေ့လျော်ရာ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အာရုံ။ ဧကော+
 အာရာမော ယဿာတိ ဧကာရာမော (ဘဂဝါ)၊ တဿ+ဘာဝေါ ဧကာရာမတာ။

အဘိနိပ္ပန္နော ခေါ် ပန တဿ ဘဂဝတော လာဘောတိ၊ ကား။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ မဟာ လာဘော၊ သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ပြီ။ ကဒါ၊ ဝှံ။ ဝါ၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နော၊ နည်း။ အဘိသမ္မောဓိံ၊ အလုံးစုံသော တရားကို သိတော်မူတတ်သော 'သဗ္ဗညုတ-ဉာဏ်တော်သို့။ ပတွာ၊ ၍။ သတ္တ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်သတ္တာဟ-ကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ ၍။ ဣသိပတနေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ-ဟူသော ဣသိတို့၏ ကြွရောက်ရာ၏ အဖြစ်ကြောင့် ဣသိပတန မည်သော မိဂဒါဝုန်တော၌။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ကို။ ပဝတ္ထေတွာ၊ လည်စေ၍။ အနုက္ကမေန၊ အားဖြင့်။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ တို့ကို။ ဒမနံ၊ ဆုံးမတော်မူခြင်း ကို။ ကရောန္တဿ၊ ၏လည်းကောင်း။ တယော၊ ကုန်သော။ ဇင်္ဂိလေ၊ ညီနောင်ရသေ့တို့ကို။ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ၍။ ရုဇဂဟံ၊ သို့။ ဂတဿ၊ ကြွတော် မူသော မြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း။ ဗိမ္ဗိသျံရဒမနတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ (မဟာလာဘော) ဥပ္ပန္နော။ ယံ၊ ယင်း ကြီးစွာသောလတ်ကို။ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ (ကို။) “တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ သက္ကတော၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သည်။ ဂရုကတော၊ အလေးဂရုပြုအပ် သည်။ မာနိတော၊ မြတ်နိုးအပ်သည်။ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်သည်။ အပ- စိတော၊ အရိုအသေပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စိဝရ ပိဏ္ဍပါတ သေနာ- သန ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရာနံ၊ တို့ကို။ လာဘိ၊ သည်။ ဟောတိ။” ဣတိ (သံဂီတိကာရေဟိ ဝုတ္တံ)။ [နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်၊ မဟာဝဂ်၊ သုသိမ သုတ်။] သတသဟဿကပ္ပါဓိကေသု၊ ကုန်သော။ စတုသု အသင်္ချေယျေသု၊ တို့၌။ ဥဿန္တပုညနိဿန္တသမုပ္ပန္နော၊ များစွာသောကောင်းမှု၏ အကျိုးဇာန် ကြောင့် ကောင်းစွာဖြစ်သော။ လာဘသက္ကာရော၊ ရအပ်သော သာမည လတ်၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော ဝိသေသ-လတ်သည်။ မဟောဘော ဝိယ၊ ကြီးစွာသော ရေ အယဉ်ကဲ့သို့။ အဇ္ဈောတ္ထရမာနေော၊ လွှမ်းမိုးလျက်။ အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။

ကိရ၊ ချဲ့။ ကေသိံ၊ သော။ သမယေ၊ ၌။ ရုဇဂဟေ၊ ၌လည်းကောင်း။ ပ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဝါ၊ ဖို့။ ပဋိပင်္ဂါဒိတတ္ထံ နာမ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော ဘတ်မည်သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုမြို့တို့၌။ ဧကော၊ သည်။ “အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သတံ၊ ကို။ ဝိဿဇေတွာ၊ ၍။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒဿာမိ၊ အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ပဏ္ဍိံ၊ စာကို။ လိခိတွာ၊ ၍။ 'ဝိဟာရဒ္ဓါရေ၊ ကျောင်းတိုက်တံခါး၌။ ဗန္ဓိံ၊ ဖွဲ့ထားပြီ။ ဝါ။ ဆဲထားပြီ။ အညော၊ အခြားသော ဒုတိယ-လူသည်။ အဟံ၊ ဒွေသတာနိ (ဝိဿဇေတွာ ဒါနံ ဒဿာမိတိ ပဏ္ဍိံ လိခိတွာ ဝိဟာရဒ္ဓါရေ ဗန္ဓိံ)။ အညော၊

အခြားသော တတိယ-လူသည်။ အဟံ ပဉ္စသတာနိ (။ပ။ ဗန္ဓိ)။ အညော၊
 သည်။ အဟံ သဟဿံ(။ပ။ ဗန္ဓိ)။ အညော၊ သည်။ အဟံ ဒေသဟဿာနိ
 (။ပ။ ဗန္ဓိ)။ အညော အဟံ ပဉ္စ(သဟဿာနိ။ပ။ ဗန္ဓိ)။ ဒသ (သဟဿာနိ
 ။ပ။ ဗန္ဓိ)။ ဝိသတိ (သဟဿာနိ။ပ။ဗန္ဓိ)။ ပညာသံ(သဟဿာနိ။ပ။ဗန္ဓိ)။
 အညော အဟံ သတသဟဿံ (။ပ။ ဗန္ဓိ)။ အညော အဟံ ဒေ သတ-
 သဟဿာနိ ဝိသံဇေတော ဒါနံ ဒဿာမိတိ ပဏ္ဍိ လိခိတော ဝိဟာရဒ္ဓါရေ
 ဗန္ဓိ။ ဇနပဒစာရိကံ။ ကိ။ စရန္တမ္ပိ၊ လှည့်လည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
 သို့လည်း။ (အနုဗန္ဓိယေဝ-၌ စပံ။) ဩကသံ၊ ကိ။ လတိတော၊ ချံ။ “ဒါနံ၊
 ကိ။ ဒဿာမိ အံ။’ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ သကဋ္ဌာနိ၊ ထို့ကို။ ပူရေတော၊ ချံ။
 မဟာဇနော၊ သည်။ အနုဗန္ဓိယေဝ၊ သည်သာ။

ယထာဟ၊ နည်း။ “တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ခွံ။ ဇာနပဒါ၊ ဇနပုဗ်
 ခွံနေကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဗဟံ၊ သော။ လောဏမ္ပိ၊ ဆားကို
 လည်းကောင်း။ တေလမ္ပိ၊ ဆီကိုလည်းကောင်း။ တဏှုလမ္ပိ၊ ဆန်ကို
 လည်းကောင်း။ ခါဒနီယမ္ပိ၊ ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း။ သကဋ္ဌေသု၊ ထိုခွံ။
 အာရောပေတော၊ တင်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပိဋ္ဌိတော ပဋ္ဌိတော၊ နောက်ခွံ
 နောက်ခွံ။ ဝါ၊ နောက်က နောက်က။ အနုဗန္ဓာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။
 ကုန်၏။ (ကိ၊ အဘယ်သို့ကြံ၍လိုက်ကုန်သနည်း။) ‘ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။
 ပဋိပါဒိ၊ ဆွမ်းအလှည့်ကို။ လတိဿာမ၊ အံ။ တတ္ထ၊ ခွံ။ ဘတ္ထံ၊ ကို။
 ကရိဿာမ၊ အံ။’ ဣတိ’ (အနုဗန္ဓာ ဟောန္တိဣတိ အာဟ) [ဝိနည်း မဟာ-
 ဝဂ္ဂ၊ ဘေသဇံက္ခန္ဓက၊ ယာဂုမုဓုဂေါဋ္ဌကာနုဇာနနာ။] ဝေံ၊ တူ။ အညာနိပိ၊
 ကုန်သော။ ခန္ဓကေ စ၊ ခွံလည်းကောင်း။ ဝိနယေ စ၊ ဥဘတောဝိဘင်း
 ဟူသော ဝိနည်းခွံလည်းကောင်း။ ဗဟူနိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထုနိ၊ ထို့ကို။
 ဝေဒိတဗျာနိ၊ ကုန်၏။

ပန။ ဆက်။ အသဒိသဒါနေ၊ ခွံ။ ဝါ။ အတူမရှိသော အလှူကိုပေးရာ၌။
 သေ(သော)လာဘော၊ သည်။ မတ္တကံ၊ အထွတ်အတိပ်သို့။ ပတ္တော၊ ပြီ။
 ကိရ၊ ချဲ့။ ကေသိံ သမယေ။ ဘဂဝတိ၊ သည်။ ဇနပဒစာရိကံ၊ ကိ။
 စရိတော၊ ချံ။ ဇေတဝနံ၊ သို့။ သမ္ပတ္တေ၊ လတ်သော်။ ရာဇာ၊ သည်။
 နိမန္တေတော၊ ချံ။ ဒါနံ အဒါသိံ၊ ဒုတိယ ဒိဝသေ၊ ခွံ။ နာဂရာ၊ မြို့သူမြို့သား
 တို့သည်။ (နိမန္တေတော ဒါနံ။) အဒံသု၊ ကုန်ပြီ။ ပုန၊ ဖန်။ တေသံ၊ ထို
 မြို့သူမြို့သားတို့၏။ ဒါနတော၊ ထက်။ အတိရေကံ၊ အပိုအလွန်ဖြစ်သော။
 (ဒါနံ၊ ကိ။) ရာဇာ၊ သည်။ (အဒါသိ ပုန။) တဿ၊ ထိုမင်း၏။ ဒါနတော

အတိရေကံ(ဒါနံ)နာဂရာ(အဒိသု)။ ဣတိ ဝေံ သို့။ ဗဟူသု၊ ကုန်သော။ ဒီဝသေသု၊ တို့သည်။ ဂတေသု၊ လွန်သွားကုန်လတ်သော်။ ရာဇာ စိန္တေသိ။ (ကိံ။) ‘‘ဣဒမ နာဂရာ၊ တို့သည်။ ဒီဝသေ ဒီဝသေ၊ ဌံ။ အတိရေကတရံ၊ သာဠိပိလွန်သော အလှူကို။ ကရေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပထဝိဿရော၊ မြေကိုအစိုးရသော။ ရာဇာ ပန ကား။ နာဂရေဟိ၊ တို့သည်။ ဒါနေ၊ ဌံ။ ပရာဇိတော၊ ရှုံးစေအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဂရဟာ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။’’ ဣတိ(စိန္တေသိ)။ အထ၊ အကြံဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။ အထ၊ ထိုမင်း၏။ မလ္လိကာ၊ သည်။ ဥပါယံ၊ နည်းလမ်းကို။ အာစိက္ခိ၊ ပြီ။

- သော၊ ထိုမင်းသည်။ ရာဇဂံဏေ၊ မင်းရင်ပြင်၌။ သာလကလျာဏိပဒ-
ရေဟိ၊ သစ်ပင်တို့တွင် အကောင်းဆုံးဖြစ်သော သစ်ပင်တို့၏ ပျဉ်ချပ်တို့ဖြင့်။
(ယခုခေတ် မင်းတို့သာသုံးနိုင်သော ကျွန်းပင်ပျဉ်ချပ်တို့ဖြင့်။) မဏ္ဍပံ၊ ကို။
ကာရေတွာ၊ ရှုံ။ တံ၊ ထို မဏ္ဍပံကို။ နီလုပ္ပလေဟိ၊ ကြာညိုပန်းတို့ဖြင့်။
ဆာဒေတွာ၊ ရှုံ။ ပဉ္စ အာသနသတနံ၊ ငါးရာသော နေရာတို့ကို။ ပညာ-
ပေတွာ။ ခင်းစေ၍။ ပဉ္စဟတ္ထိသတနံ၊ တို့ကို။ အာသနာနံ၊ တို့၏။ ပစ္စာ-
ဘာဂေ၊ ဌံ။ ထပေတွာ၊ ရှုံ။ ဧကေကေန၊ တစ်စီးတစ်စီးသော။ ဟတ္ထိနာ၊
ကို။ ဧကေကဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ သေတစ္ဆတ္တံ၊ ကို။ ဓာရာ-
ပေသိ၊ ဆောင်းမိုးစေပြီ။ ဒိန္နံ၊ ဒိန္နံ၊ ကုန်သော။ အာသနာနံ၊ တို့၏။
အန္တရေ၊ ဌံ။ သဗ္ဗာလင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတာ၊ ဆင်မြန်းအပ်သော အလုံးစုံသော
တန်ဆာရှိသော။ ဝါ၊ အလုံးစုံသော တန်ဆာတို့ဖြင့် ဆင်မြန်းအပ်သော။
ဧကေကာ၊ သော။ ခတ္တိယဓိတာ၊ သည်။ စတုဇ္ဇာတိယဂန္ဓံ၊ ကို။ ပိသတိ၊
ကြိတ်၏။ [စတုဇ္ဇာတိယဂန္ဓံ-ကို မဟာသုဒဿန-သုတ်၊ ဣတ္ထိရတနာ-အဖွင့်၌
ပြခဲ့ပြီ။] နိဋ္ဌိတံ နိဋ္ဌိတံ၊ ကြိတ်ပြီး ကြိတ်ပြီးသော နံ့သာကို။ မဇ္ဈဋ္ဌာနေ၊ ဌံ။
ဂန္ဓမ္မဏေ၊ နံ့သာကြုတ်၌။ ပက္ခိပတိ၊ ၏။ တံ၊ ထို နံ့သာကြုတ်ကို။ အပရာ၊
သော။ ခတ္တိယဓိတာ၊ သည်။ နီလုပ္ပလဟတ္ထကေန၊ ကြာညိုလက်ဖြင့်။ သမ္ပရိ-
ဝတ္ထေတိ၊ ကောင်းစွာ ထက်ဝန်းကျင် လည်စေရ၏။ ဝါ၊ မေ့ရ၏။ ဝေံ၊

၁။ ဥပါယံ အာစိက္ခိ။ ။ ဥပါယံ အာစိက္ခိ နာဂရာနံ အသက္ကာဏေယျရူပေန
(မဲစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ဟူသော သဘောဖြင့်။) ဒါနံ ဒါပေတံ။ သာလကလျာဏိရက္ခာ
ရာဇပရိဂ္ဂဟာ (သာလကလျာဏိသစ်ပင်တို့သည် မင်းတို့သိမ်းပိုက်အပ်ကုန်သော သစ်ပင်
များဖြစ်၍။) အညေဟိ အသာဓာရဏာ၊ တသ္မာ တေသံ ပဒရေဟိ မဏ္ဍပေါ ကာရိတော၊
ဟတ္ထိနော စ ရာဇဘဏ္ဍာဘူတာ နာဂရေဟိ န သက္ကာ လဗ္ဗန္တိ တေဟိ ဆတ္တံ ဓာရာ-
ပိတံ၊ တထာ ခတ္တိယဓိတာဟိ ဇေယျာဝစ္စံ ကာရိတံ။-ဇီကာ။

သို့။ ဧကေကဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ဧ။ တိဿော၊ တိဿော၊ ကုန်
 သော။ ခတ္ထိယဓိတရော၊ တို့သည်။ ပရိဝါရာ၊ အခြံအရံတို့သည်။ (ဟောန္တိ။)
 အပရာ၊ သော။ သဗ္ဗာလင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတာ၊ သော။ ဣတ္ထိ၊ သည်။
 တာလဝဏံ၊ ထန်းရွက်ယပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ရှုံ။ ဗီဇတိ၊ ယပ်ခတ်၏။ အညာ၊
 သော။ (သဗ္ဗာလင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတာ ဣတ္ထိ။) ဓမမရဏံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ
 ဥဒကံ။ ပရိသာဝေတိ၊ အောက်သို့ လျှောက်ကျစေရ၏။ ဝါ၊ စစ်ရ၏။ အညာ၊
 သော။ (သဗ္ဗာလင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတာ ဣတ္ထိ။) ဝတ္ထတော၊ မှ။ ဥဒကံ၊ သပိတ်
 ဆေးရေကို။ ဟရတိ၊ ပယ်ရှားရ၏။ ဘဂဝေတံ၊ ဖို့။ စတ္တာရိ၊ လေးမျိုး၊
 သော လူ့ဖွယ်တို့သည်။ အနုတ္တါနိ၊ မပိုင်းဖြတ်အပ်သော အဖိုးရှိကုန်သည်။
 ဝါ၊ အဖိုးမဖြတ်နိုင်ကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ပါဒကထလိကော၊ လည်း
 ကောင်း။ အာဓာရကော၊ သပိတ်ခြေလည်းကောင်း။ အပဿေနဖလကံ၊
 တံကံမှီ ပျဉ်ချပ်လည်းကောင်း။ ဆတ္တပါဒမဏိ၊ ထီး၏အခြေဖြစ်သော
 ပတ္တမြားလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမာနိ စတ္တာရိ အနုတ္တါနိ အဟေသံ၊
 သံဆနဝကဿ၊ သံဆနဝကရဟန်း၏။ ဝါ၊ သံဃာတွင် အငယ်ဆုံးရဟန်း
 ၏။ ဒေယျဓမ္မော၊ ပေးလှူထိုက်သော သဘောရှိသော ပစ္စည်းသည်။ သတ-
 သဟယံ၊ ကို။ အဂ္ဂတိ၊ ၏။

စ၊ ဆက်။ တသ္မိံ ဒါနော၌။ အင်္ဂုလိမာလတ္ထေရောသည်။ သံဆနဝကော၊
 သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တဿ၊ ထို အင်္ဂုလိမာလ-ထေရ်၏။ အာသနသမိပေ၊
 ၌။ အာနိတော၊ ဆောင်ယူအပ်သော။ ဟတ္ထိ၊ သည်။ တံ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလ-
 ထေရ်သို့။ ဥပဂန္တိ၊ ငှာ။ နာသက္ခိ၊ နိုင်။ တတော၊ ထိုသို့ မကပ်ဝံခြင်း
 ကြောင့်။ ရညော၊ အား။ အာရောစေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။
 “အညော၊ သော။ ဟတ္ထိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။” ဣတိ (အာဟ၊
 မေးပြီ။) ဒုဋ္ဌဟတ္ထိ ပန၊ ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော ဆင်သည်ကား။
 ဝါ၊ ဆင်ရိုင်းသည်ကား။ အတ္ထိ၊ ၏။ အာနေတံ၊ ငှာ။ န သက္ကာ၊ ပါ။
 ဣတိ (အာရောစေသံ)။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ မဟာရာဇ၊ ဇာ။ သံဆ-
 နဝကော၊ သည်။ ကတရော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊
 ရား။ အင်္ဂုလိမာလတ္ထေရော-ပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။
 မဟာရာဇ၊ ဇာ။ တေနဟိ၊ လျှင်။ တံ ဒုဋ္ဌဟတ္ထိံ၊ ကို။ အာနေတွာ၊ ရှုံ။
 ထပေတု၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဟတ္ထိံ၊ ကို။ မဏ္ဍယ်တွာ၊
 ရှုံ။ အာနယိံသု၊ ဆောင်ခဲ့ကြကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုဆင်သည်။ ထေရဿ၊
 ၏။ တေဇေန၊ ကြောင့်။ နာသာဝါတ သဉ္စရဏမတ္တမ္ပိ၊ နှာခေါင်းလေ၏

လှည့်လည်ခြင်းမျှကိုလည်း။ (ရှုခြင်း ရှိုက်ခြင်းမျှကိုလည်း။) ကာတုံ၊ ပြုခြင်း
ငှာ။ နာသက္ခိ။ ဝေံ၊ သို့။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်မလပ်။ သတ္တဒိဝသာနိ၊ တို့ပတ်
လုံး။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒီယိတ္တ၊ ပေးလှူအပ်ပြီ။ သတ္တမေ၊ သော။ ဒိဝသေ၊
ဦး။ ရာဇာ၊ သည်။ ဒသဗလံ၊ ကို။ ဝန္တတော၊ ရှိ။ ဘဂဝါ၊ ရူး။ မယံ၊
အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေဝေထ၊ ကုန်။ ဣတိ အာဟ။

၈၊ ဆက်။ တသံ ပရိသတိ၊ ဦး။ ကာဠော ၈၊ ကာဠ-အမတ်လည်း
ကောင်း။ ဇုဏော ၈၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မေ၊ ကုန်သော။
အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ။ ကာဠော၊ သည်။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။
(ကို။) “ရာဇကုလဿ၊ ၏။ သန္တကံ၊ သည်။ နယတိ၊ ပျက်စီးရ၏။
တ္ထေကာ၊ ကုန်သော။ ဧတေ ဇနာ၊ ဤ ရဟန်းတို့သည်။ ကိံ နာမ၊
အဘယ်မည်သော အမှုကို။ ကရိယန္တိ၊ နည်း။ ဘူတိတော၊ ရှိ။ ဝိဟာရံ၊
သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ နိဒ္ဒါယိယန္တေဝ၊ အိပ်ကြကုန်မည်သာ။ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာကို။
ဧကော၊ သော။ ရာဇပုရိသော၊ သည်။ လဘိတော၊ ရှိ။ ဝါ၊ လတ်
သော်။ ကိံ နာမ၊ ကို။ န ကရေယျ၊ မပြုပဲနေအံ့နည်း။ ရညော၊ ၏။
သန္တကံ၊ ဥစ္စာတွေသည်။ အဟော နယတိ၊ ဪဉာ် ပျက်စီးလေစွ။”
ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံပြီ။ ဇုဏော စိန္တေသိ၊ (ကို။) “ဣဒံ ရာဇတ္တန် နာမ၊
ဤ မင်း၏အဖြစ် မည်သည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်ပါပေ၏။ အညော၊ မင်းမှ
အခြားသော။ ကော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤအမှုကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ သက္ခိယတိ၊
နည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ရာဇတ္တနေ၊ မင်း အဖြစ်၌။ ဌိတော၊
သည်။ (သမာနော) ပိ၊ လည်း။ ဝေရူပံ၊ သော။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ငှာ။
န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ သော၊ သည်။ ကိံ ရာဇာ နာမ၊ အဘယ်မှာ မင်း
မည်နိုင်အံ့နည်း။”ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိသယ၊ ၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ ကို။ ဩလော-
ကေန္တော၊ လတ်သော်။ ဒိန္တံ၊ ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုအမတ်တို့၏။ အဇ္ဈာ-
သယံ၊ ကို။ ဝိဒိတော၊ ရှိ။ “အဇ္ဈ၊ ယနေ။ ဇုဏဿ၊ ၏။ အဇ္ဈာသယေန၊
အားဖြင့်။ ဓမ္မကထံ၊ ကို။ သစေ ကထေမိ၊ အံ့။ (ဝေံ သတိ။) ကာဠဿ၊ ၏။
မုဒ္ဒါ၊ ဦးထိပ်သည်။ သတ္တဓာ၊ ခုနစ်စိတ် ခုနစ်ဖြာ။ ဖလိယတိ၊ လတ္တံ့။
ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ မယာ၊ သည်။ သတ္တာနုဒ္ဒယတာယ၊ သတ္တဝါ
တို့ကို သနားစောင့်ရှောက်တော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပါရမိယော၊
တို့ကို။ ပူရိတာ၊ ကုန်ပြီ။ ဇုဏော၊ သည်။ အညသ္မိမ္မိ၊ သော။ ဒိဝသေ၊
ဦး။ မယံ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ကထယန္တေ၊ လတ်သော်။ မဂ္ဂဗလံ၊ ကို။

ပဋိဝိဇ္ဈိယတိ၊ လတ္တံ။ ဣဒါနိ ပန၊ ဌိကား။ ကာဠ၊ ကို။ ဩလောကေ-
 သာမိ၊ ကြည့်ရှုအံ့။ (ညာအံ့-ဟူလို။) ဣတိ၊ ဤသို့ကြံတော်မူ၍။ ရညော၊
 အား။ စတုပ္ပဒိကမေဝ၊ လေးပါး-ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဂါထံ၊
 ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။ (ကိံ။)-

ဂါထာအနက်။ “ကဒရိယာ၊ ဝန်တို့နှမြော စက်ဆုပ်အပ်
 သော သတ္တဝါတို့သည်။ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဝေ၊ စင်စစ်။
 န ဝဇန္တိ၊ မရောက်ကြကုန်။ ဗာလာ၊ မကောင်းတာကြံ မမှန်တာ
 လုပ် မဟုတ်တာပြော များစွာသောလူမိုက်တို့သည်။ ဟဝေ၊ စင်
 စစ်။ ဒါနံ၊ သူတပါးတို့ ပြုပြုသမျှ အလှူဒါန-ကို။ နပ္ပသံသန္တိ၊
 မချီးမွမ်းကြကုန်။ ဓိရော စ၊ ကြောင်းကျိုးမြင်သိ ပညာရှိသည်
 ကား။ ဒါနံ၊ ကို။ အနုမောဒမာနော၊ အဖန်ဖန် ဝမ်းမြောက်
 နိုင်သည်။ (ဟောတိ။) တေနေဝ၊ ထိုသူတပါးတို့၏ ဒါန-ကို ဝမ်း
 မြောက်ခြင်းကြောင့်ပင်။ သော၊ ထိုပညာရှိသည်။ ပရတ္ထ၊ တမလွန်
 လောက၌။ သုခိ၊ ကိုယ်စိတ် နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။” ဣတိ အဘာသိ။

ရာဇာ၊ သည်။ အနတ္တမနော၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ “မဟာ၊ သည်။
 မဟာဒါနံ၊ ကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်ပြီ။ သတ္တာ စ၊ သည်လည်း။ မေ၊
 အား။ မန္တမေဝ၊ အနည်းငယ်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ကထေသိ၊
 ပြီ။ ဒသဗလဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဂဟေတံ၊ ငှာ။ နာသက္ခိံ မညေ၊
 မစွမ်းနိုင်လေယောင်တကား။” ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ သော၊ ထိုမင်းသည်။
 ဘုတ္တပါတရာသော၊ စားအပ်ပြီးသော နံနက်စာရှိသည်။ ဝါ၊ နံနက်စာ
 စားပြီးသည်။ (ဟုတွာ။) ဝိဟာရံ ဂန္ဓာ ဘဂဝန္တံ ဝန္နိတွာ။ ပုစ္ဆံ၊ ပြီ။ (ကိံ။)
 “ဘန္တေ၊ ရား။ မယာ မဟန္တံ ဒါနံ ဒိန္နံ၊ မေ၊ သည်။ ဝါ၊ အတွက်။
 မဟတိ၊ သော။ အနုမောဒနာ၊ အနုမောဒနာ-ကို။ ဝါ၊ အဖန်ဖန် ဝမ်း
 မြောက်ကြောင်း တရားကို။ န ကတာ၊ ပြုတော်မမူအပ်ပါ။ ဘန္တေ၊ ရား။
 မေ၊ ၏။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့
 လျှောက်ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ဇာ။ တဝ၊ ၏။ ဝါ၊ မှာ။ ဒေါသော၊ သည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ သော်လည်း။ ပရိသာ၊ သည်။ အပရိသုဒ္ဓါ၊ မစင်ကြယ်။
 တသ္မာ၊ ထိုသို့ ပရိသတ်၏ မစင်ကြယ်ခြင်းကြောင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ န-ဒေသေသိံ၊
 ကြီးကျယ်စွာ ဟောတော်မမူ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊ ရား။
 ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရိသာ၊ သည်။ န သုဒ္ဓါ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်

ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ ဒိန္နံ၊ ကုန်သော။ အမစ္စာနံ၊ ထို၏။ ပရိဝိတက္ကံ၊ ကို။ အာရောစေသိ၊ ပြီ။

ရာဇာ၊ သည်။ ကာဠံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ (ကိ။) “တာတ ကာဠ၊ အမောင် ကာဠ။ ဧဝံ၊ ဤအတိုင်းလော။” ဣတိ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ဇာ။ ဧဝံ၊ ဤအတိုင်း မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ပြီ။ မယိ၊ သည်။ မမ၊ ၏။ သန္တကံ၊ ကို။ ဒဒမာနေ၊ လတ်သော်။ တဝ၊ ၏။ ကတရံ၊ ဌာနံ၊ အဘယ်အရပ်သည်။ ရုဇတိ၊ ကြင်နာသနည်း။ တံ၊ ကို။ ပယိတုံ၊ ငှာ။ န သက္ကောမိ၊ နိုင်။ နံ၊ ထို ကာဠ-အမတ်ကို။ မမ၊ ၏။ ရဋ္ဌတော၊ မှ။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ နှင်ထုတ် ကြကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ။ တတော၊ ထိုမှ နောက်၌။ ဇုဏုံ၊ ကို။ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ (ကိ။) “တာတ၊ အမောင်။ ဧဝံ၊ သို့။ စိန္တေသိ ကိရ၊ ကြံစည်သလော။” ဣတိ၊ ပြီ။ အာမ မဟာ-ရာဇာတိ။ တဝ၊ ၏။ စိတ္တာနုရူပမေဝ၊ စိတ်အားလျော်စွာသာလျှင်။ ဟောတု။ ဖြစ်ပါစေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၍။ တသ္မိံ၊ ယေဝ မဏ္ဍပေ၊ ၌ပင်။ ဧဝံ၊ ဤအတိုင်း။ ပညတ္တေသု၊ ယေဝ၊ ကုန်သော။ အာသနေသု၊ ထို၌။ ပဉ္စ ဘိက္ခုသတာနိ၊ ထိုကို။ နိသိဒါပေတွာ၊ ၍။ တာယေဝ ခတ္တိယဓိတ-ရော၊ ထို့ကိုပင်။ ပရိဝါရာပေတွာ၊ စေ၍။ ရာဇဂေဟတော၊ မှ။ ဓနံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ မယာ၊ သည်။ ဒိန္နသဒိသမေဝ၊ လူအပ်သောအလူ နှင့် တူသည်သာလျှင်။ သတ္တ ဒိဝသာနိ၊ တို့ပတ်လုံး။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ပြီ။ သော။ ထို အမတ်သည်။ တတာ၊ ပြောသည့်အတိုင်း။ အဒါသိ၊ ပြီ။ ဒတွာ၊ ၍။ သတ္တမေ၊ သော။ ဒိဝသေ၊ ၌။ “ဘဂဝါ၊ ရား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေထ၊ ပါကုန်။” ဣတိ အာဟ။

သတ္တာ၊ သည်။ ဒိန္နမ္ပိ၊ ကုန်သော။ ဒါနာနံ၊ မင်း၏ဒါန အမတ်၏ ဒါန-တို့၏။ အနုမောဒနံ၊ ကို။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ကတွာ၊ ၍။ ဒွေ၊ နှစ်စင်းကုန်သော။ မဟာနဒိယော၊ ထိုကို။ ဧကောသပုဏ္ဏာ၊ တခဲနက် သော ရေအယဉ်ဖြင့် ပြည့်သည်တို့ကို။ ကုရုမာနော ဝိယ၊ ပြုတော်မူသကဲ့သို့။ မဟာဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ ဒေသေသိ၊ ပြီ။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ၌။ ဇုဏော၊ သည်။ သောတာပန္နော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ ပယိဒိတွာ၊ ၍။ ဒသဗလယ၊ အား။ ဗာဟိရဝတ္ထိ၊ နာမ၊ အပဖြစ်သော ဝတ္ထုမည်သည်ကို။ အဒါသိ၊ ပြီ။ ဧဝံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ တယ ဘဂဝတော၊ ၏။ လာဘော၊ သည်။ အဘိနိပ္ပန္နော၊ ပြီးစီးပြီ။ ဝါ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ ဝေဒိတဗျော။

အဘိနိပ္ပန္နော သိလောကောတိ၊ ကား။ ဝဏ္ဏဂုဏကိတ္တနံ၊ ဂုဏ်ကို ချီးမွမ်း
 ပြောဆိုခြင်းသည်။ (အဘိနိပ္ပန္နော။) သောပိ (သိလောကော)၊ ထို ဂုဏ်ကို
 ချီးမွမ်းပြောဆိုခြင်းသည်လည်း။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနတော၊
 သဒ္ဓိန္ဒြေ-စသော တရားတည်းဟူသောစက်ကို ဖြစ်စေတော်မူရာအခါမှ။ ဝါ၊
 ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တန-သုတ်တော်ကို ဟောတော်မူရာအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အဘိ-
 နိပ္ပန္နော။ ဟိ၊ ချဲ့။ တတော၊ ထို ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တန-သုတ်တော်ကို ဟောတော်
 မူရာအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ ဘဂဝတော။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ ခတ္တိယာပိ၊ လည်း။
 ကထေန္တိ။ ပြာဟ္မဏာပိ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဂဟပတယောပိ၊ လည်း
 ကောင်း။ နာဂါ၊ လည်းကောင်း။ သုပဏ္ဏာ၊ လည်းကောင်း။ ဂန္ဓဗ္ဗာ၊
 လည်းကောင်း။ ဒေဝတော၊ အထက်နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ပြဟ္မာ-
 နောပိ၊ လည်းကောင်း။ ကိတ္တိံ၊ ချီးမွမ်းအပ်သောဂုဏ်ကို။ ဝတော၊ ၍။
 “ဣတိပိ သော ဘဂဝါ” တိအာဒိနာ၊ အစရှိသောနည်းဖြင့်။ (ဝဏ္ဏံ ကထေ-
 န္တိ။) အညတိတ္တိယာပိ၊ လည်း။ ဝရရောဇဿ၊ ဝရရောဇ-မည်သော ခတ္တိယ
 အား။ သဟဿံ၊ ကို။ ဒတော၊ ၍။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ အဝဏ္ဏံ၊
 ကို။ ကထေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှာ၍။ ဥယျောဇေသုံ၊ လွတ်လိုက်ကြ
 ကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုဝရရောဇ-မည်သော ခတ္တိယသည်။ သဟဿံ ဂဟေတွာ ဒသ-
 ဗလံ။ ပါဒတလတော ခြေဖဝါးတော်အပြင်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယာဝ ကေ-
 သန္တာ၊ ဆံ အဆုံးတိုင်အောင်။ အပလောကယမာနော၊ ကြည့်လတ်သော်။
 လိက္ခာမတ္တမ္ပိ၊ တလိက္ခ-မျှလည်းဖြစ်သော။ ဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ကို။ အ ဒိသော၊ ၍။
 “ဝိပွကိဏ္ဏဒ္ဓတ္တိံ သမဟာပုရိသလက္ခဏော အထူးထူးအပြားပြား ရောပြွမ်းသော
 သုံးဆယ်နှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီး ရှိတော်မူ
 သော။ အသီတိအနုဗျူဟနဝိဘူသိတေ၊ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ်တို့
 ဖြင့် အလွန်တင့်တယ်တော်မူသော။ ဗျာမပုတာပရိက္ခိတ္တေ၊ ထက်ဝန်းကျင်ခြံ
 ရံအပ်သော တလံမျှလောက်သော ကိုယ်ရောင်ရှိတော်မူသော။ သုဗုလ္လိတ-
 ပါရိစ္ဆတ္တကတာရာဂဏသမုဗ္ဗလိတအန္တလိက္ခဝိစိတ္တကုသုမသသိရိကနန္ဓနပန -
 သဒိသေ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောပွင့်ခြင်းရှိသော ပင်လယ်ကသစ်ပန်းနှင့်လည်းတူ၊
 ကြယ်တာရာအပေါင်းတို့ဖြင့် လွန်စွာတောက်ပသောကောင်းကင်နှင့်လည်းတူ၊
 အထူးသဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ပန်းတို့ဖြင့် အသရေရှိသော နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်နှင့်
 လည်းတူသော။ အနဝဇ္ဇအတ္တဘာဝေ၊ အပြစ်မရှိသော အတ္တဘောဉ်။ အဝဏ္ဏံ
 ဝဒန္တိယ၊ ၏။ မုခမ္ပိ၊ နှုတ်ခမ်းသည်လည်း။ ဝိပရိဝတ္တေယျ၊ ပြောင်းပြန်လည်
 မှာ၏။ မုဒ္ဒါပိ သတ္တဓာ ဖလေယျ၊ အဝဏ္ဏံ ဝတ္ထု။ ဥပါယော။ အကြောင်းသည်။
 နတ္ထိ၊ ဝဏ္ဏမေ။ ဝဒိဿာမိ၊ အံ။ ” ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ပါဒဗ္ဗာလတော

ပဋ္ဌာယ ယာဝ ကေသန္တာ။ အတိရေကပဒသဟဿေန၊ ပုဗ်ပေါင်းတထောင် ထက် ပိုလွန်သော စကားဖြင့်။ ဝဏ္ဏမေဝ ကထေသိ။ ပန၊ ဆက်။ သေ (သော)ဝဏ္ဏော နာမ၊ သည်။ ယမကပါဠိဟာရိယေ၊ ဌံ။ မတ္တကံ ပတ္တော။ ဝေ၊ သို့။ ဝါ။ ဤနည်းအားဖြင့်။ သိလောကော၊ ကျော်ဇောတော်မူခြင်း သည်။ အဘိနိပ္ပန္နော။ ဣတိ၊ အပြီးတည်း။

ယာဝ မညေ ခတ္တိယာတိ၊ ကား။ ခတ္တိယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့် မင်းဖြစ် သူတို့သည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝေဿာ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ သုဒ္ဓါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ နာဂါ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ သုဏ္ဏာ၊ 'တို့သည်လည်းကောင်း။ ယက္ခာ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ အသုရာ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဒေဝါ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မာနော၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ သဗ္ဗေဝ၊ သော။ တေ၊ ထို ခတ္တိယ-စသည်တို့သည်။ သမ္ပိယာယမာနရူပါ၊ လွန်စွာ မြတ်နိုးကုန်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိကုန်သည်။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ၊ ရွှင်လန်း နှစ်သက်ကြကုန်သည်။ (ဟုတော။) ဝိဟရန္တိ မညေ၊ နေကုန်သကဲ့သို့ထင်ရ၏။ ဝိဂတမဒေါ ခေါ ပနာတိ၊ ကား။ တောကော၊ ကုန်သော။ ဇနာ မံ သမ္ပိယာယမာနရူပါ(ဟုတော)ဝိဟရန္တိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ မဒပမတ္တော၊ ယစ်မှူးခြင်းဖြင့် မေ့လျော့သည်။ ဟုတော။ ဒဝါဒိဝေသေန၊ မြူးပျော်ခြင်း အစရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ အာဟာရံ န အာဟာရေတိ။ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်။ သော ဘဂဝါ။ ဝိဂတမဒေါ၊ ကင်းသော ယစ်မှူးခြင်းရှိသည်။ (ဟုတော။) အာဟာရံ အာဟာရေတိ။

ယထာဝါဒိတိ၊ ကား။ ယံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝါစာယ၊ နှုတ်တော်ဖြင့်။ ဝဒတိ။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ တဒန္ဓယမေဝ၊ ထို နှုတ်တော်သို့အစဉ် လိုက်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝါ၊ နှုတ်အားလျော်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံကည်။ ဝါ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော အမှုသည်။ ဟောတိ။ ယဉ္ဇ၊ အကြင် အမှုကိုလည်း။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ကရေတိ၊ ၏။ အဿ၊ ၏။ တဒန္ဓယမေဝ၊ ထို ကိုယ်တော်သို့ အစဉ်လိုက်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ကိုယ်တော်အားလျော်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝစိကမ္မံ၊ ဝစိကံသည်။ ဝါ။ နှုတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော အမှုသည်။ ဟောတိ။ ကာယော ဝါ၊ သည်လည်း။ ဝါစံ၊ ကို။ (နာတိက္ကမတိ၊ နိုင်။) ဝါစာ ဝါ၊ သည်လည်း။ ကာယံ၊ ကို။ နာတိက္ကမတိ၊ နိုင်။ ဝါစာ၊ သည်။ ကာယေန၊ နှင့်။ (သမေတိ၊ ညီညွတ်၏။) ကာယော စ၊ သည်လည်း။ ဝါစာယ၊ နှင့်။ သမေတိ၊ ၏။

၈။ ဥပမာဆောင် ထင်အောင်ပြဦးအံ့။

ဝါမေန၊ လက်ဝဲဘက်အားဖြင့်။ သူကရော၊ ဝက်သည်။ ဝါ၊ ဝက်နှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒက္ခိဏေန၊ လက်ယာဘက် အားဖြင့်။ အဇာမိဂေါ၊ ဆိတ်သည်။ ဝါ၊ ဆိတ်နှင့်တူသည်။ (ဟောတိ။) သရေန၊ အသံအားဖြင့်။ နေလကော၊ နွားငယ်သည်။ ဝါ၊ နွားငယ်နှင့်တူသည်။ ဟောတိ။ ဝိသာဏေန၊ ဦးချိုအားဖြင့်။ ဇရုဂ္ဂေါ၊ နွားအိုသည်။ ဝါ၊ နွားအိုနှင့်တူသည်။ (ဟောတိ။) ဣတိ၊ သို့။ (ဓုတ္တော၊ သော်။) -

အယံ သူကရယက္ခော၊ ဤ ဝတ်ဘီလူးသည်။ သူကရေ၊ တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ သူကရသဒိသံ၊ သော။ ဝါမပယံ၊ လက်ဝဲနံပါးကို။ ဒသ္မေတွာ၊ ရှိ။ တေ၊ ထိုဝက်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ ခါဒတိ ယထာ၊ ခဲစားသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အဇာမိဂေါ၊ တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ တံ သဒိသံ၊ သော။ ဒက္ခိဏပယံ၊ လက်ယာနံပါးကို။ ဒသ္မေတွာ၊ ရှိ။ တေ၊ ထိုဆိတ်တို့ကို။ ဂဟေတွာ။ ခါဒတိ ယထာ၊ လည်းကောင်း။ နေလကဝစ္ဆကော၊ နွားငယ်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ ဝစ္ဆကရဝံ၊ နွားငယ်၏ မြည်ခြင်းကို။ ရဝန္ဓော၊ မြည်လျက်။ တေ၊ ထို နွားငယ်တို့ကို။ ဂဟေတွာ။ ခါဒတိ ယထာ၊ လည်းကောင်း။ ဂေါဏေ ဒိသ္မာ၊ တေသံ၊ ထို နွားတို့၏။ ဝိသာဏသဒိသာနိ၊ ကုန်သော။ ဝိသာဏာနိ၊ တို့ကို။ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ဒုရတောဝ၊ ခွံပင်။ “ဂေါဏော ဝိယ၊ သည်ကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ မြင်ရ၏။ ဝါ၊ ထင်ရ၏။” ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့ပြော၍။ ဥပဂတေ၊ ကပ်ရောက်ကုန်သော။ တေ၊ ထို နွားတို့ကို။ ဂဟေတွာ။ ခါဒတိ ယထာ၊ လည်းကောင်း။ ၈။ သည်သာ မကသေး။ ဓမ္မိကဝါယသဇာတကေ၊ ခွံ။ သကုဏေဟိ၊ ထိုသည်။ ပုဋ္ဌော၊ သော။ ဝါယသော၊ ကျီးသည်။ “အဟံ၊ ဝါတတက္ခော၊ လေဟူသော အစာရှိသည်။ ဝါ၊ လေကိုသာ စားသည်။ (ဟောတိ။) ဝါတတက္ခတာယ၊ အဖြစ်ကြောင့်။ မုခံ၊ ကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ရှိ။ ပါဏကာနဉ္စ၊ ပိုးကောင်ငယ်တို့၏လည်း။ မရဏဘယေန၊ သေခြင်းမှကြောက်ခြင်းကြောင့်။ ဧကေနဝ၊ သော။ ပါဒေန၊ ဖြင့်။ ဌိတော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တုမ္ပဟိ၊ ထိုသည်လည်း။ -

ဓမ္မံ၊ ကို။ စရထ၊ ကုန်လော့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ မင်္ဂလာသည်။ [ဆရာတော်၏ နိဿယ၌ “ဘဒ္ဒန္တ” ဟု ရှိ၏။] (ဟောတု၊ သတည်း။) ဉာတယော၊ အို....

ဆွေမျိုးတို့။ ဓမ္မိ စရထ။ ဓမ္မစာရီ၊ သည်။ အသို့ လောကေ စ၊
ဌ်လည်းကောင်း။ ပရမိ စ၊ ဌ်လည်းကောင်း။ သုခံ၊ စွာ။ သေတိ၊
အိပ်ရ နေရ၏။”ဣတိ၊ သို့။ (ဝတွာ၊ ရှိ။) -

သကုဏေသု၊ တို့ဌ်။ ဝိဿာသံ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်
စေပြီ။ တတော၊ ထိုသို့ အကျွမ်းဝင်ခြင်းကြောင့်။

အယံ ပက္ခိ၊ သည်။ ဘဒ္ဒကော ဝတ၊ ကောင်းမြတ်ပါပေစွ...။
ဒိဇော၊ ငှက်သည်။ ပရမဓမ္မိကော၊ အလွန်မြတ်သောတရားကို ကျင့်
သူပါပေစွ...။ ကေပါဒေန၊ ဖြင့်။ တိဋ္ဌန္တော၊ လျက်။ ဓမ္မော ဓမ္မောတိ၊
ဟူ၍။ ဘာသတိ၊ ၏။ -

ဣတိ ဝေ၊ သို့။ ဝိဿာသံ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသို့။ အာဂတေ၊ ရောက်ကုန်
သော။ သကုဏေ၊ တို့ကို။ ခါဒိတ္ထ၊ ခဲ့စားပြီ။ တေန၊ ကြောင့်။ တေသံ၊
ဝက်ဘီလူး ထိုးငှက်တို့၏။ ဝါစာ၊ သည်။ ကာယေန၊ နှင့်။ (န သမေတိ
ယထာ။) ကာယော စ ဝါစာယ န သမေတိ ယထာ။ ဝေ၊ တူ။ ဘဂဝ-
တော၊ ၏။ န (ဟောတိ)။ ပန၊ အဟုတ်ကား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝါစာ
ကာယေန (သမေတိ ယေဝ)၊ ကာယော စ ဝါစာယ သမေတိယေဝ၊ ဣတိ
ဒဿေတိ။

အဿ၊ ထို မြတ်စွာဘုရား၏။ (ဝိစိကိစ္ဆာ-ဌ် စပ်။) ဝါ၊ သည်။
(တိဏ္ဍာ-ဌ် စပ်။) တိဏ္ဍာ တရိတာ၊ လွန်မြောက်အပ်ပြီးသော။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊
သည်။ (အတ္ထိ)ဣတိ။ (သော။) တိဏ္ဍဝိစိကိစ္ဆော၊ မည်တော်မူ၏။ “ဗာဿ၊
၏။ ဣဒံ၊ ဤတရားသည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။ ဣဒံ၊
သည်။ ကထံ၊ နည်း။”ဣတိ ဝေရူပပါ၊ သော။ ဝိဂတော၊ ကင်းပြီးသော။
ကထံ ကထာ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း-ဟု ပြောဆိုကြောင်းစကား
သည်။ (အတ္ထိ။) ဣတိ၊ ကြောင့်။ (သော။) ဝိဂတကထံကထော၊ မည်
တော်မူ၏။ ဟိ၊ ချဲ့။ မဟာဇနော၊ သည်။ “အယံ ရုက္ခော၊ သည်။ ကိ
ရုက္ခော နာမ၊ အဘယ်မည်သော သစ်ပင်တဲနည်း။ အယံ ဂါမော၊
သည်။ (ကိ ဂါမော နာမ။) အယံ ဇနပဒေါ၊ သည်။ (ကိ ဇနပဒေါ
နာမ။) ဣဒံ ရဋ္ဌံ၊ သည်။ ကိ ရဋ္ဌံ နာမ၊ နည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။
အယံ ရုက္ခော၊ သည်။ ဥဇုက္ခန္ဓော၊ ဖြောင့်မတ်သော ပင်စည်ရှိသည်။
(ဟောတိ) န ခေါ၊ နည်း။ အယံ (ရုက္ခော)၊ သည်။ ဝက်က္ခန္ဓော၊
ကောက်သော ပင်စည်ရှိသည်။ (ဟောတိ) န ခေါ၊ နည်း။ ကသ္မာ၊
ကြောင့်။ ကောစိ၊ အချို့သော။ ကဏှကော၊ ဆူးသည်။ ဥဇုကော၊

သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကောစိ(ကဏ္ဍကော) ဝကောံ (ဟောတိ)။ ကိဉ္ဇိ၊
 သော။ ပုပ္ဖံ၊ သည်။ သုဂန္ဓံ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိသည်။ (ဟောတိ)။
 ကိဉ္ဇိ(ပုပ္ဖံ)ဒုဂန္ဓံ(ဟောတိ)။ ကိဉ္ဇိ ဖလံ။ မဓုရံ၊ ချိုမြိန်သော အရသာရှိသည်။
 (ဟောတိ)။ ကိဉ္ဇိ(ဖလံ)အမဓုရံ(ဟောတိ)။” ဣတိ၊ သို့။ သကခေါဝ၊
 ယုံမှားခြင်းနှင့် တကွဖြစ်သည်သာ။ ဟောတိ ယထာ၊ သို့။ ဝေံ၊ တူ။
 သတ္တာ၊ သည်။ (သကခေါဝ) န(ဟောတိ)။ ဟိ၊ မှန်။ သတ္တာ၊ သည်။
 “ဣမေသံ နာမ ဓာတုနံ၊ တို့၏။ ဥဿန္တုဿန္တတ္တာ၊ များကုန် များကုန်
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤအရာဝတ္ထုသည်။ ဝေံ၊ သို့။ ဟောတိ၊
 ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဂတကထံကထော ဝံ၊ သည်သာ။ စ၊ ဆက်။
 ပဌမဇ္ဈာနာဒိလာဘိနံ၊ တို့၏။ ဒုတိယဇ္ဈာနာဒိသု၊ တို့၌။ ကင်္ခါ၊ သည်။
 ဟောတိ ယထာ၊ သကဲ့သို့။ ဟိ၊ မှန်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနဗ္ဗိ၊ တို့၏သော်မှလည်း။
 သဗ္ဗညုတညာဏေ၊ ၌။ ယာထာဝသန္နိဋ္ဌာနာဘာဝတော၊ အကြင်အကြင်
 ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း ဆုံးဖြတ်ခြင်း၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ ဝေါဟာရဝသေန၊
 နာမည် အနွယ်ကို ခေါဝေါ်ပြောဆိုခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကင်္ခါ နာမ
 ဟောတိ ယေဝ။ ဝေံ၊ တူ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ။ (ကင်္ခါနာမ) န(ဟောတိ)။ ဟိ၊
 မှန်။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရာဝတ္ထုတို့၌။
 ဝိဂတကထံကထော၊ သည်။ (ဟောတိ)။ ဣတိ ဒဿေတိ။

ပရိယောသိတသင်္ကပ္ပေတိ၊ ကား။ ကေစိ၊ တို့သည်။ သီလမတ္တေန၊
 ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကေစိ ဝိပဿနာမတ္တေန၊ ကေစိ ပဌမဇ္ဈာနေန ။ပ။
 ကေစိ နေဝသညာနာသညာယတနသမာပတ္တိယာ၊ ကေစိ။ သောတာပန္န
 ဘာဝမတ္တေန၊ သောတာပန်၏ အဖြစ်မျှဖြင့်လည်းကောင်း။ ပ။ ကေစိ
 အရဟတ္တေန၊ ကေစိ သာဝကပါရမီဉာဏေန၊ ကေစိ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏေန။
 ပရိယောသိတသင်္ကပ္ပာ၊ ပြီးဆုံးစေအပ်ပြီးသော အကြံရှိကုန်သည်။ ပရိပုဏ္ဏ-
 မနောရထာ၊ ပြည့်စုံပြီးသော စိတ်၏အလိုရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ ယထာ။
 ဝေံ၊ တူ။ မမ သတ္တာ(ပရိယောသိတသင်္ကပ္ပော ပရိပုဏ္ဏမနောရထော) န
 (ဟောတိ)။ ပန၊ အနွယ် ကား။ မမ သတ္တာ သဗ္ဗညုတညာဏေန
 ပရိယောသိတသင်္ကပ္ပော (ဟောတိ)။ ဣတိ ဒဿေတိ။

အဇ္ဈာသယံ အာဒိဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဟူသောသဒ္ဓါသည်။ ကရဏတ္ထေ၊ ၌။
 ပစ္စတ္တဝစနံ၊ ပထမာ-ဝိဘတ်ရှိသော သဒ္ဓါတည်း အဓိကာသယေန စ၊
 လွန်ကဲသော မှီရာလည်းဖြစ်သော။ ဥတ္တမနိဿယဘူတေန စ၊ မြတ်သော
 မှီရာဖြစ်၍ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်သော။ အာဒိဗြဟ္မစရိယေန စ၊ အစဉ်ဖြစ်သော

မြတ်သောအကျင့်ဖြစ်သော။ ပေါရာဏမြဟ္မစရိယဘူတေန စ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော
 မြတ်သောအကျင့်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်သော။ အရိယမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ တိဏ္ဏ-
 ဓိစိကိစ္ဆော ဝိဂတကထံကထော ပရိယောသိတသင်္ကပ္ပောတိ အတ္ထော။ ဟိ၊
 ချဲ့။ “ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အနန္တသုတေသု၊ မကြားအပ်ဖူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။
 သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ သစ္စာနံ၊ တို့ကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓိံ၊ ပြီ။ တတ္ထ စ၊ ထိုသစ္စာ
 လေးပါးတို့ကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းကြောင့်လည်း။ [တတ္ထာတိ နိမိတ္တတ္ထေ
 ဘုမ္မံ၊ သစ္စာဘိသမ္မောဓနိမိတ္တန္တိ အတ္ထော။-ဋီကာ။] သဗ္ဗညုတံ၊ သို့။ ပတ္တော၊
 ပြီ။ ဗလေသု စ၊ ဆယ်ပါးသော ဉာဏဗလတို့၌လည်း။ ဝသိဘာဝံ၊ ဝသိ-
 ဘော်၏အဖြစ်သို့။ (ပတ္တော။)” ဣတိ၊ သို့။ စစနတော၊ ကြောင့်။ ဘဂဝ-
 တော၊ ၏။ ပရိယောသိတသင်္ကပ္ပတာပိ၊ အဖြစ်သည်လည်း။ အရိယမဂ္ဂ-
 နေဝ၊ ဖြင့်သာ။ နိပ္ပန္နာ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ အပြီးတည်း။

၂၉၇။ ယထရိဝ ဘဂဝါတိ၊ ကား။ ဘဂဝါ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေံ၊
 တူ။ ကေသို့၊ သော။ ဇမ္ဗုဒီပတလေ၊ ၌။ စတုသု ဒိသာသု စာရိကံ။
 စရမာနာ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော ဇိနာ ဓမ္မံ၊ ဒေသေယျ၊ ဟောတော်မူ
 ပါကုန်မူကား။ အဟော ဝတ၊ စွ...။ ဣတိ၊ သို့။ ပစ္စာသိသမာနာ၊ တောင့်တ
 ကြကုန်သည်။ (ဟုတွာ။) ဝဒန္တိ။ အထ၊ ထိုမှနောက်၌။ အပရေ၊ အခြား
 သောနတ်တို့သည်။ တီသု၊ ကုန်သော။ မဏ္ဍလေသု၊ တို့၌။ ဧကတော၊
 တပေါင်းတည်း။ ဝိစရဏဘာဝံ၊ လှည့်လည်ကုန်သည်၏အဖြစ်ကို။ အာကခံ-
 မာနာ၊ ကုန်သည်။ (ဟုတွာ။) တယော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါတိ အာဟံသု။ အပရေ၊
 တို့သည်။ “ဒသ ပါရမိယော နာမ၊ တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ၍။ စတုန္ဒံ၊ လေး
 ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏လည်းကောင်း။ တိဏ္ဏံ ဝါ၊ တို့၏လည်းကောင်း။
 ဥပတ္တိံကို။ ဒုလ္လဘာ၊ ၏။ ပန၊ ကား။ ဧကော၊ တဆူသည်။ နိဗ္ဗဒ္ဓဝါသံ၊ အမြဲ
 နေတော်မူခြင်းဖြင့်။ ဝသန္တော၊ လျက်။ ဓမ္မံ သစေ ဒေသေယျ၊ (ဝေံ သတိ။)
 ဧကော၊ သည်။ စာရိကံ စရန္တော (ဓမ္မံ သစေ ဒေသေယျ)။ ဝေမ္ပိ၊ သို့
 လည်း။ ဇမ္ဗုဒီပေါ၊ သည်။ သောဘေယျ စေဝ၊ တင့်တယ်လည်း တင့်
 တယ်ရာ၏။ ဗဟံ စ၊ သော။ ဟိတသုခံ၊ ကို။ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။”
 ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ အဟော ဝတ မာရိသာတိ အာဟံသု။

၂၉၈။ အဋ္ဌာနမေတံ အနဝကာသော ယန္တိ တ္ထေ၊ ၌။ ဌာနံ၊ ဌာနံ-
 ဟူသော ပုဒ်လည်းကောင်း။ အဝကာသော၊ အဝကာသော-ဟူသော ပုဒ်
 လည်းကောင်း။ ဣတိ တေံ ဥဘယံ၊ ဤ နှစ်ပါးစုံသော ပုဒ်အပေါင်း
 သည်။ ကရဏာဓိဝစနမုဝ၊ အကြောင်းကိုဟောသော ပုဒ်အပေါင်းသာ

တည်း။ ဟိ၊ ချွဲ။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤ အကြောင်း၌။ တဒါ-
ယတ္ထဝုတ္တိတယ၊ ထိုအကြောင်းနှင့်စပ်သော ဖြစ်ခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
ဖလံ၊ အကျိုးသည်။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကျိုးတရား၏ တည်ရာ၏
အဖြစ်ကြောင့်။ (တံ၊ သည်။) ဌာနံ၊ မည်၏။ စ၊ ဆက်။ အဿ၊ ထို အကျိုး
၏။ တံ၊ ထို အကြောင်းသည်။ ဩကာသော ဝိယ၊ တည်ရာနှင့် တူ၏။
(ကသွာ၊ နည်း။) တေန၊ ထို အကြောင်းနှင့်။ ဝိနာ၊ ၍။ အညတ္ထ၊ အခြား
သော အရပ်၌။ အဘာဝတော၊ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ကြောင့်။
အဝကာသော၊ မည်၏။ ယန္တိ၊ သည်။ ကရဏမတ္ထ၊ ၌။ ပစ္စတ္တံ၊ တည်း။
ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ (ကံ ဝုတ္တံ ဟောတိ။) “ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။
ကေဿာ လောကဓာတုယာ၊ ၌။ ဒွေ၊ နှစ်ဆူကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။
ကေတော၊ တပြိုင်နက်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ ကုန်ရာ၏။ တံ ကာရဏံ၊ ထို တခု
သော လောကဓာတ်၌ နှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏ ပွင့်တော်မူခြင်း၏
အကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ (ဝုတ္တံ ဟောတိ)။

စ၊ ဆက်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ကေဿာ လောကဓာတုယာ-ဟူသော ပါဠိ၌။-
“ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်သော အရပ်ဖြင့်။ စန္ဒိမသုရိယာ၊
လ နေ တို့သည်။ ပရိယာရန္တိ၊ လက်ယာရစ် လည်ကုန်၏။ ဒိသာ၊
အရပ် မျက်နှာတို့၌။ ဝိရောစနာ၊ တင့်တယ်ကုန်လျက်။ ဘန္တိ၊
တောက်ပကုန်၏။ (တနည်း) ဒိသာ၊ တို့ကို။ ဘန္တိ (သောဘေန္တိ)၊
တင့်တယ်စေကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ပမာဏဖြင့်။
လောကော၊ ဩကာသလောကသည်။ သဟဿဓာ၊ တထောင်ပြား
၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဩကာသလောက-တထောင်၌။ တေ၊ သင် ဗက-မြဟွံာ
၏။ ဝသော၊ အလိုသည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။”
[မဇ္ဇိမနိကာယ်၊ မူလပဏ္ဏာသ၊ ဝုဠယမကဝဂ်၊ ဗြဟ္မနိမန္တနိက-သုတ်။]

ဣတိ (ဣမာယ) ဂါထာယ၊ ၌။ ကေစက္ကဝါဠမေဝ၊ တခုသော စကြ
ဝဠာသည်သာ။ ကော၊ သော။ လောကဓာတု၊ လောကဓာတ်တည်း။
သဟဿိ၊ တထောင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ လောကဓာတု၊ သည်။ အကမ္မိတ္ထ၊
ပြီ။ [အနုတ္တရနိကာယ်၊ ကုသိနာရဝဂ်၊ ဂေါတမကဓေတိယ-သုတ်။] ဣတိ၊ သို့။
အာဂတဠာနေ၊ လာသော ပါဠိရပ်၌။ စက္ကဝါဠသဟဿိ၊ စကြဝဠာ
တထောင်သည်။ ကော၊ သော၊ လောကဓာတု၊ တည်း။ “အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။
တထာဂတော၊ သည်။ အာကင်္ခမာနော၊ လတ်သော်။ တိသဟဿိမဟာ
သဟဿိလောကဓာတု၊ တထောင်ကိုတည် ထောင်သုံးလီဖြင့် အညီ မြောက်

လတ် ကုဋေ တသိန်းသော လောကဓာတ်ကို။ သရေန၊ အသံတော်ဖြင့်။
 ဝိညာပေယျ၊ သိစေနိုင်ရာ၏။ ဩဘာသေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ ဖရေယျ၊
 ဖြန့်နိုင်ရာ၏။” [အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၊ အာနန္ဒဝဂ်၊ ဝုဋ္ဌနိကာ-သုတ်။] ၊ ဣတိ၊ သို့။
 အာဂတဋ္ဌာနေ၊ ဌ်။ တိသဟယိမဟာသဟယိ၊ သည်။ ဧဝံ၊ လောကဓာတ်။
 “ဒသသဟယိ၊ တသောင်းသော အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အယဉ္ဇ လောက-
 ဓာတ်၊ သည်လည်း။ (အကမ္မိတ္တ။)” [မဇ္ဈိမနိကာယ်၊ ဥပရိပဏ္ဏာသ၊ သုညဓဝဂ်၊
 အစ္ဆရိယအန္တုတ-သုတ်။] ဣတိ၊ သို့။ အာဂတဋ္ဌာနေ၊ ဌ်။ ဒသစက္ကဝါဠ-
 သဟယာနိ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ လောကဓာတ်။ တံ၊ ထို တသောင်းသော
 စကြဝဠာကို။ သန္ဓာယ၊ ဌ်။ ဧကိဿာလောကဓာတ်ယာတိ၊ ဟူ၍။ (သက္ကော)
 အာဟ။ တံ၊ မှန်။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော တသောင်းသော
 စကြဝဠာသည်။ ဇာတိဓေတ္တံ နာမ၊ မည်၏။ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဖွားမြင်
 တော်မူရာ ခေတ်မည်၏။ တတြာပိ၊ ထို တသောင်းသော စကြဝဠာတို့တွင်
 လည်း၊ ဣမသ္မိံ စက္ကဝါဠေ၊ ဌ်။ ဇမ္ဗုဒိပဿ၊ ၏။ မဇ္ဈိမဒေသံ၊ ကို။
 ထပေတွာ၊ ၍။ အညတြ၊ အခြားသော ဒေသ စကြဝဠာတို့၌။ ဗုဒ္ဓါ
 န ဥပုဇ္ဇန္တိ။ ပန၊ ဆက်။ ဇာတိဓေတ္တတော၊ မှ။ ပရံ၊ အခြားသော ခေတ်သည်။
 ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပတ္တိဋ္ဌာနမေဝ၊ ပွင့်တော်မူရာအရပ်သည်ပင်။ (တိသု
 ပိဋကေသု၊ တို့၌။) န ပညာယတိ၊ မထင်ရှား။ [န ပညာယတိတိ တိသု
 ပိဋကေသု အနာဂတတ္တာ။-ဋီကာ။] ယေနတ္ထေနာတိ၊ ကား။ ယေန
 ပဝါရဏသင်္ဂဟတ္ထေန၊ အကြင် ပဝါရဏာကို ချီးမြှောက်ခြင်း ဟူသော ကိစ္စ
 ဖြင့်။ (သန္နိသိန္နာ ဟောန္တိ သန္နိပတိတာ။)

သနက်မာရကထာအဖွင့်

၃၀၀။ ဝဏ္ဏေန စေဝ ယသသာ စာတိ၊ ဟူသော ပါဠိရပ်၏။
 အလင်္ကာရပရိဝါရေန စ၊ တန်ဆာ အခြံအရံအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပုည-
 သိရိယာ စ၊ ကောင်းမှု၏ အသရေအားဖြင့်လည်းကောင်း။ (အတိရောစတိ)
 ဣတိ အတ္တော။ [ဝဏ္ဏေနာတိ ရူပသမ္ပတ္တိယာ။ သုဝိညေယျတ္တာ တံ
 အနာမသိတွာ ယသသဒ္ဓဿေဝ အတ္တမာဟ၊ (ဝဏ္ဏေန-အဖွင့် မပါ၊ သိလွယ်
 သောကြောင့် ဟု ဆိုသည်။) အလင်္ကာရပရိဝါရေနာတိ အလင်္ကာရေန စ
 ပရိဝါရေန စ။ ပုညသိရိယာတိ ပုညဒ္ဓိယာ။-ဋီကာ။]

၃၀၁။ သာဓု မဟာဗြဟ္မေတိ ဧတ္ထံ၊ ဌ်။ သာဓု-သဒ္ဓေါ၊ သည်။
 သမ္ပယာဒနေ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် ကြည်လင်စေခြင်း၌။ (ဝတ္တတိ။)

သင်္ခါယ မောဒါမာတိ၊ ကား။ ဇာနိတွာ၊ သိ၍။ မောဒါမ၊ ဝမ်းမြောက်
ပါကုန်၏။

ဂေါတမီသုတ်အဋ္ဌကထာ

၃၀၄။ ယာဝ ဒီဃရတ္တံ မဟာပညောဝ သော ဘဂဝါတိ၊ ကား။
တ္ထေကန္တိ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိ၏ ဟူ၍။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ပိုင်းဖြတ်၍။ ဝတ္ထံ၊
ငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းပါ။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။
သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ယာဝ၊ အလွန်အကဲသံသလျှင်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။
အတိ စိရရတ္တံ၊ အလွန် ကြာမြင့်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး။ မဟာပညောဝ၊
ကြီးသောပညာ ရှိတော်မူသည်သာ။ (အဟောသိ နော၊ ဖြစ်ပြီမဟုတ်လော။)
ကထံ၊ လျှင်။ တုမေ၊ တို့သည်။ မညထ၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤကား
အမေးတည်း။ အထ၊ မေးရာ ထိုအခါ၌။ သယမေဝ၊ သာလျှင်။ တေ ပဉ္စ၊
ကို။ ဗျာကာတုကာမော၊ သည်။ (ဟုတွာ။) (ဘူတပုဗ္ဗံ ဘောတိ အာဒိမာဟ-

၁။ တ္ထေကန္တိ။ပ။နော။ ။ယာဝ-သဒ္ဓါသည် အတိုင်းအရှည်ပမာဏ-မရှိသော
ကာလကို ထင်ရှားပြကြောင်း သဒ္ဓါတည်း။ ထို့ကြောင့် “တ္ထေကန္တိ ပရိစ္ဆိန္ဒိတွာ န
သက္ကာ ဝတ္ထံ” ဟု မိန့်သည်။ “အထ ခေါ ယာဝ ဒီဃရတ္တံ” ကား-န သက္ကာ
ဝတ္ထံ-၏ အန္တယ-ကို ပြသောဝါကျတည်း။ ယာဝ ဒီဃရတ္တံ-ကိုပင် “အတိ စိရ-
ရတ္တံ” ဟု ယာဝ-အတွက် အဝိ-သဒ္ဓါထည့်၍ ဖွင့်ပြန်သည်။ စိရကား-ဒီဃ ၏
အနက်တည်း။ ပါဠိတော်၌ “ယာဝ ဒီဃရတ္တံ မဟာပညောဝ သော ဘဂဝါ
အဟောသိ” ဟူသောဝါကျသည် သနင်္ဂုမာရ-မြဟာက နတ်တို့၏အလိုကို စုံစမ်း
သောအားဖြင့် မေးသောဝါကျတည်း။ ထို့ကြောင့် “မဟာပညောဝ သော ဘဂဝါ
နော” ဟု “နော” သဒ္ဓါထည့်၍ ဖွင့်သည်။ အနက်ကို နိဿယအတိုင်း သိပါ။ နော-
၏ နောက်၌ဣတိ-သဒ္ဓါကား ပိုဟန်တူသည်။ “ကထံ တုမေ မညထ” ဖြင့် အနုမတိ
ပုစ္ဆာ-ဖြစ်ကြောင်းကို ထင်ရှားပြပြန်သည်။ [ယာဝ ဒီဃရတ္တံ ယာဝါတိ ပရိ-
မာဏတော အပရိမိတကာလပရိဒီပနမေတံန္တိ အာဟတ္ထေကန္တိ။ပ။အတိစိရရတ္တံ” န္တိ။
မဟာပညောဝ သော ဘဂဝါတိ တေန မြဟ္မာနာ အနုမတိပုစ္ဆာဝသေန ဒေဝါနံ
ဝတ္ထန္တိ ဒသေန္တော “မဟာပညောဝ သော ဘဂဝါ နော ကထံ တုမေ မည-
ထာ” တိ အာဟ-ဒီကာ။]

၂။ အထ။ပ။ဗျာကာတုကာမော။ ။အနုမတိ-ပုစ္ဆာအားဖြင့် မေးအပ်ပြီးသော
ထိုပုစ္ဆာကိုပင် ကိုယ်တိုင်ဖြေလိုသောကြောင့် “ဘူတပုဗ္ဗံ ဘော” အစရှိသောစကားကို
ပါဠိတော်၌ မိန့်သည်။ “ဗျာကာတုကာမော” ကို ဘူတပုဗ္ဗံ ဘော-၌စပ်။ “အနုစ္ဆရိယ
မေတံ” စသော စကားရပ်တို့ကား သနင်္ဂုမာရ-မြဟာ၏ ဆိုလိုအပ်သော အဓိပ္ပာယ်ကို
အဋ္ဌကထာဆရာက ဖွင့်ပြအပ်သော စကားရပ်တို့တည်း။

၌ စပ်။) “မာရိသာ၊ တို့။ ဣဒါနိ၊ ဌ။ ပါရမိယော၊ တို့ကို။ ပူရေတွာ၊
၍။ ဗောဓိပလ္လင်္ကေ၊ ဌ။ တိဏ္ဍိ၊ ကုန်သော။ မာရာနံ၊ ကိလေသာမာရ်
အဘိသင်္ခါရမာရ် ဒေဝပုတ္တမာရ်တို့၏။ မတ္တကံ၊ ကို။ ဘိန္နိတွာ၊ ၍။ ပဋိဝိဒ္ဓ-
အသာဓာရဏဉာဏော၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီးသော အသာဓာရဏ-ဉာဏ်ရှိ
တော်မူသော။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ မဟာပညော၊ သည်။ ယံ ဘဝေယျ၊
အကြင်ဖြစ်ရာ၏။ တေ၊ ဤ ကြီးသောပညာရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကို။
အနစ္စရိယံ၊ မအံ့ဩအပ်ပါ။ တွေ၊ ဤ ကြီးသောပညာရှိသူ၏ အဖြစ်ဖြင့်
ဖြစ်ခြင်း၌။ အစ္စရိယံ၊ အံ့ဩဖွယ်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ပန၊
စင်စစ်ကား။ မာရိသာ၊ တို့။ ဗောဓိယာ၊ သဗ္ဗညုတ - ဉာဏ်တော်သည်။
အပရိပက္ခာယ၊ မရင့်ကျက်သေးမီ။ ပဒေသဉာဏော၊ ဌ။ ဌိတဿ၊ တည်
သော မြတ်စွာဘုရား၏။ သရာဂါဒိကာလေပိ၊ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သူ အစရှိသူ
တို့၏ ဖြစ်ရာကာလ၌လည်း။ မဟာပညဘာဝမေဝ၊ အဖြစ်ကိုသာ။ ဝေါ၊
တို့အား။ ကထေဿာမိံ၊ အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဝပဋိစ္စန္ဒကာရဏံ၊ ဘဝဖြင့်
ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အကြောင်းကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ ဒဿေန္ဓော (ဟုတွာ)၊
ဘူတပုဗ္ဗံ တောတိအာဒိမာဟ။

ပုရောဟိတော^၁တိ၊ ကား။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ တို့ကို။ - အနုသာသနပုရော-
ဟိတော၊ သွန်သင်ပြသခြင်း၌ ပုရောဟိတ်ဖြစ်သော။ ဂေါဝိန္ဒောတိ၊ ကား။
ဂေါဝိန္ဒိယာဘိသေကေန၊ ဂေါဝိန္ဒိယ-အဘိသိက်ဖြင့်။ အဘိသိတ္ထော၊ သွန်း
လောင်းအပ်ပြီးသော။ (မြာဟူဏော။) ပန၊ ဆက်။ အဿ၊ ထို မြဟူ၏။
ပကတိယာ၊ အားဖြင့်။ အညဒေဝ၊ ဂေါဝိန္ဒ-အမည်မှ တမျိုးတခြားသာ
လျှင်ဖြစ်သော။ နာမံ၊ သည်။ (အတ္ထိ။) အဘိသိတ္တကလတော၊ မှ။ ပဋာယ၊
၍။ “ဂေါဝိန္ဒော”တိ၊ ဟူ၍။ သင်္ချံ၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။
ဂတော၊ ပြီ။

၁။ ပုရောဟိတော။ ။ရညော ဒိဋ္ဌဓမ္မကသမ္ပရာယိက အတ္တာနံ (မျက်မှောက်
ဘဝ၌ဖြစ်သော စီးပွား တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော စီးပွားတို့ကို။) ပုရော၊ (ရှေး၌။ ဝါ၊
က။) ဓာနတော (စီမံတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) ပုရေ ပုရေ သံဝိဓာနတော
(ပုရော ဓာနတော-ကို ထပ်ဖွင့်သည်။) ပုရောဟိတောတိ အာဟ၊ “သဗ္ဗကိစ္စာနိ
အနုသာသနပုရောဟိတော”တိ။-ဋီကာ။ “ပုရော ဓာတိ သံဝိဓဟတိတိ ပုရောဟိ
တော”ဟုပြု။ ရှေ့ကရှေ့ကနေ၍ စီမံတတ်သောကြောင့် “ပုရောဟိတ်”ဟု ခေါ်သည်။
ပုရော ဓာနတော-ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ပုရော-ကို နိပါတ်ပုဒ်ဟု ကြံပါ။ [“ဆရာ
တော်၏ နိဿယ၌ကား-ပုရသဗ္ဗ၊ ပဒ ဓာ-ဓာတ် ကြံ၍ ရုပ်စီရင်လေ၏။]

ဇောတိပါလောတိ၊ ကား။ ဇောတနတော စ၊ တောက်ပစေတော်သည်
၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပါလနတော စ၊ စောင့်ရှောက်တတ်သည်
၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဇောတိပါလော၊ မည်၏။ ကိရ၊ ချဲ့။
တဿ၊ ထိုကလေး၏။ ဇာတဒိဝသေ၊ ပွားမြင်ရာနေ့၌။ သဗ္ဗာဝုဓာနိ၊
အလုံးစုံသော လက်နက်တို့သည်။ ဥဇ္ဇောတိ သု၊ တောက်ပကုန်ပြီ။ ရာဇာပိ၊
သည်လည်း။ ပစ္စုသသမယေ၊ ၌။ အတ္တနော၊ ၏။ မင်္ဂလာဝုခံ၊ ကို။
ပဇ္ဇလိတံ၊ တောက်ပ နေသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဘီတော (ဟုတွာ) အဋ္ဌာသိ။
ဂေါဝိန္ဒော၊ သည်။ ပါတောဝ၊ ၌ပင်။ ရုဇူပဋ္ဌာနံ၊ မင်းအား ဆည်း
ကပ်ရာ အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ သုခသေယံ၊ ချမ်းသာစွာ အိပ်ရခြင်းကို။
ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ “အာစရိယ၊ ဆရာ။ မေ၊ ကျွန်ုပ်၏။ သုခ-
သေယံ၊ သည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊
၍။ တံ ကာရဏံ အာရောစေသိ။ မဟာရာဇ၊ ဇာ။ မာ ဘာယိ၊ လင့်။
မယံ ပုတ္တော ဇာတော။ တဿ၊ ထိုသား၏။ အာနုဘာဝေန သကလ-
နဂရေ အာဝုဓာနိ။ ပဇ္ဇလိ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ပြီ။
ရာဇာ၊ သည်။ “ကုမာရော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ပစ္စုတ္တိကော၊ သည်။
ဘဝေယျ ကိံ နုခေ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော။” ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။
သုဋ္ဌုတရံ၊ သာ၍လွန်စွာ။ ဘာယိ၊ ပြီ။ “မဟာရာဇ၊ ဇာ။ ကိံ၊ ကို။
ဝိတက္ကေသိ၊ နည်း။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ပုဋ္ဌော (သမာနော) တမတ္တံ
အာရောစေသိ။ အထ၊ ထိုမှနောက်၌။ နံ၊ ထိုမင်းကို။ ဂေါဝိန္ဒော၊
သည်။ “မဟာရာဇ၊ ဇာ။ မာ ဘာယိ၊ နှင့်။ ဧသော ကုမာရော တုမှာကံ။
န ဒုဗ္ဗိဿတိ၊ ပြစ်မှားလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ ပန၊ စင်စစ်ကား။ သကလ-
ဇမ္ဗဒိပေ၊ ၌။ တေန၊ ထို သတို့သားနှင့်။ ပညာယ၊ အားဖြင့်။ သမော၊
တူသူသည်။ န ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ မမ ပုတ္တဿ ဝစနေန
မဟာဇနဿ ကင်္ခါ။ ဆိဇ္ဇိဿတိ၊ ပြတ်ပါလိမ့်မည်။ တုမှာကံ။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ
စ၊ တို့ကိုလည်း။ အနုဘာဝိဿတိ၊ ပါလိမ့်မည်။” ဣတိ၊ သို့။ သမဿာသေသိ၊
သက်သာရာရစေပြီ။ ရာဇာ တုဋ္ဌော (ဟုတွာ)။ “ကုမာရဿ၊ ၏။ ဒီရမူလံ၊
ဒို့ရည်အဖိုးသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၍။ သဟဿံ
ဒတွာ။ “ကုမာရံ၊ ကို။ မဟလ္လကကာလေ၊ ကြီးရင့်သူ၏အခါ၌။ မမ၊ အား။
ဒသေထ၊ ပြပါကုန်။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ကုမာရော အနုပဗ္ဗေန၊ ပုစို။
သို့။ အနုပုတ္တော၊ ရောက်ပြီ။ ပန၊ ဆက်။ အထ၊ ထိုကလေး၏။ ဇောတိ-
တတ္တာ စ၊ လက်နက်တို့၏ တောက်ပစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း။ ပါလနသမတ္တတာယ စ၊ ခုတ္တဝါတို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်း

၌ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဇောတိပါလောတွေဝ၊ ဟူ၍သာ။ နာမံ အကံသု။ တေန၊ ကြောင့်။ “ဇောတနတော စ ပါလန တော စ ဇောတိပါလော”တိ၊ ဟူ၍။ (မယာ) ဝုတ္တံ။

သမ္ပ ဝေါဿဇ္ဇိတွာတိ၊ ကား။ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝေါဿဇ္ဇိတွာ၊ စွန့်လွှတ်၍။ (ပရိစာရေမ-၌ စပ်။)ဝါ၊ တနည်း။ အယမေဝ၊ ဤ သမ္ပာ ဝေါဿဇ္ဇိတွာ-ဟူသော ပါဠိသည်ပင်။ ပါဠော၊ ပါဠိတော် ပါဠိရင်းတည်း။ အလမတ္တဒသတရောတိ၊ ကား။ သမတ္တော ပဋိပလော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ (ဟုတွာ။) အတ္တဒသော၊ စီးပွားကို မြင်နိုင်သူတည်း။ အလမတ္တဒသော၊ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍ စီးပွားကိုမြင်နိုင်သူ။ တံ အလမတ္တဒသံ၊ ကို။ တရတိ၊ လွမ်းမိုးနိုင်၏။ ဝါ၊ လွန်နိုင်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ အလမတ္တဒသတရော၊ မည်၏။ ဇောတိပါလယေဝ မာဏဝဿ အနုသာသနိယာတိ၊ ပါဠိဖြင့်။ သောပိ၊ ထို ဂေါဝိန္ဒ-ပုရောဟိတ်သည်လည်း။ ဇောတိပါလံ ယေဝ၊ ကိုပင်။ ပုစ္ဆိတွာ။ အနုသာသတိ၊ သွန်သင်ရပါ၏။ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို။ ရေဏု၊ ရေဏုမင်းသားသည်။ ဒဿေတိ။

၃၀၅။ ဘဝမတ္ထု^၂ဘဝန္တံ ဇောတိပါလန္တိ၊ ကား။ ဘောတော ဇောတိ-ပါလဿ၊ ၏။ ဘဝေါ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသည်။ ဝိသေသာဓိဂမော၊ အကျိုးထူးကို ရခြင်းသည်။ (ဝုဒ္ဓိံ-ကို ထပ်ဖွင့်သည်။) သဗ္ဗကလျာဏဉ္စေဝံ၊ အလုံးစုံသော ကောင်းကျိုးသည်လည်းကောင်း။ မဂ်လဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ဣတိ အတ္တော။ သမ္မောဒနိယံ ကထန္တိ။

၁။ အလမတ္တဒသတရော။ “အလံ”ကို “သမတ္တော ပဋိပလော”ဟု ဖွင့်၏။ စွမ်းနိုင်သူ။ “တံ တံ အတ္တံ ကိစ္စံ ပဿတိတိ အတ္တဒသော”ဟု ဋီကာဖွင့်၏။ အလံ+အတ္တဒသော အလမတ္တဒသော-ထိုထိုကိစ္စကို မြင်စွမ်းနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်။ တရ ဓာတ်၏ အနက်များစွာတို့တွင် အဘိဘဝန-အနက်ဟောလည်း ပါ၏။ “တရတိတိ အလမတ္တ ဒသတရော” ဤသို့ရှိမှ ဓာတ်ကျမ်းနှင့် ညီသည်။ စာအုပ်တို့၌ “တိရေတိ” ဟု ရှိသည်ကို စဉ်းစားပါ။ (တနည်း) “အလမတ္တဒသောသု ဝိသေသောတိ အလ-မတ္တဒသတရော” ဤသို့ ဝိသေသ-အနက်၌ တဒ္ဓိတ် တရ-ပစ္စည်းသက်၍ တနည်းကြိ နိုင်သေး၏။

၂။ ဘဝမတ္ထု။ ။ဘဝနံ ဝဇ္ဇနံ ဘဝေါ၊ ဘဝတိ ဧတေနာတိ ဝါ ဘဝေါ၊ ဝုဇ္ဇိ ကာရဏံ။ (ဘူဓာတ်သည်ဝုဇ္ဇိအနက်ကိုလည်း ဟော၏။) သန္ဓိဝနေန မ-ကာရာဂမော၊ ဩ-ကာရဿ စ အ-ကာရာဒေသံ ကတုာ (ဘဝေါ၌ ဩ-ကို အ-ပြု၍) “ဘဝမတ္ထု”တိ ဝုတ္တံ။-ဋီကာ။

ကား။ “မဟာရာဇ၊ ဇာ။ အလံ၊ တောင်တောင် ဤဤ ကြံစည်ခြင်းငှာ မသင့်ပါ။ မာ စိန္တယံ၊ ပါလင့်။ [‘ဂေါဝိန္ဒပုရောဟိတ် ကွယ်လွန်သည့် အတွက် တောင်တောင် ဤဤ မကြံစည်ပါနှင့်’ ဟူလို။] သေ(သေ)။ ဤ သေရခြင်းသဘောသည်။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဓုဝဓမ္မော၊ မြဲသော သဘောပါတည်း။” ဣတိ အာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ မရဏပုဋိသံယုတ္တံ၊ သေခြင်းနှင့်စပ်ယှဉ်သော။ သောကဝိနောဒနပဋိသန္တာရကထံ၊ သောကကို ပယ်ဖျောက်ကြောင်းဖြစ်သော ပဋိသန္တာရ-စကားကို။ ပရိယောသာပေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ မာ နော ဘဝံ ဇောတိပါလော့၊ အနုသာသနိယာ ပစ္စုပ္ပာ-ဟာသီတိ၊ ကား။ မာ ပဋိပ္ပာကာသိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် မဆိုပါလင့်။ “အနု-သာသ၊ သွန်သင်ပါလော့။” ဣတိ သို့။ ဝုတ္တော (သမာနော)၊ “အဟံ န အနုသာသမိ။” ဣတိ သို့။ နော၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို။ အနုသာသနိယာ၊ သွန်သင်ခြင်းမှ။ မာ ပစ္စုပ္ပာကာသိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်မဆိုပါလင့်။ ဝါ၊ မပယ် စွန့်ပါလင့်။ ဣတိ အတ္တော။ အဘိသမ္ဘောသီတိ၊ ကား။ သံဝိဒဟိတွာ၊ စိမ့်၍။ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။ မနုဿာ ဝေမာဟံသုတိ၊ ကား။ တံ၊ ထို ဇောတိပါလ-ကို။ ပိတရာ၊ အဖထက်။ မဟာပညတရံ၊ သာ၍ကြီးသော ပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ တို့ကို။ အနုသာသန္တံ၊ သွန်သင်သည်ကို လည်းကောင်း။ သဗ္ဗကမ္မော၊ တို့ကို။ အဘိသမ္ဘဝန္တံ၊ စိမ့်နေသည်ကိုလည်း ကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ တုဋ္ဌစိတ္တာ၊ ကုန်သည်။ (ဟုတွာ) ဂေါဝိန္ဒော ဝတ ဘော၊ ပြာဟုဏော၊ မဟာဂေါဝိန္ဒော ဝတ ဘော၊ ပြာဟုဏောထိ ဝေမာ-ဟံသု၊ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ (ကိံ ဝုတ္တံ ဟောတိ)။ “ဘော၊ အမောင်တို့။ တေဿ၊ ဤ ဇောတိပါလ-၏။ ပိတာ၊ သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဂေါဝိန္ဒော၊ သော။ ပြာဟုဏော အဟောသိ။ ဘော၊ တို့။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အယံ ပန ပြာဟုဏော၊ ဤ ပုဏ္ဏားငယ်သည်ကား။ မဟာဂေါဝိန္ဒော (အဟောသိ။)” ဣတိ (ဝုတ္တံ ဟောတိ)။ [ဘဝါ (ကြီးပွားခြင်းထက်) ဘဝံ (ကြီးပွားခြင်းကို) ပညာ ဝိန္ဒူ ပဋိလဘိတိ ဂေါဝိန္ဒော၊ မဟန္တော ဂေါဝိန္ဒော မဟာဂေါဝိန္ဒော။ “ဂေါ’ တိ ဟိ ပညာယေတံ အဓိဝစနံ၊ ဂစ္ဆတိ အတ္ထေ ဗုဇ္ဈတိတိ။-ဋီကာ။ ဂစ္ဆတိ အတ္ထေ ဗုဇ္ဈတိတိ (ကိစ္စတို့ကို သိတတ်သောကြောင့်) ဂေါ၊ ဂဝံ (ကိစ္စတို့ကို သိတတ်သောဉာဏ်ကို)။ ဝိန္ဒူတိတိ ဂေါဝိန္ဒော-ပညာကိုရတတ် သော ပုဏ္ဏား။]

ရဇသံဝိဘဇနအဖွင့်

၃၀၆။ ယေန တေ ဆ ခတ္တိယာတိ၊ ကား။ “သဟာယာ”တိ၊ သဟာယ တို့ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဆ၊ ကုန်သော။ ယေ တေ ခတ္တိယာ၊ အကြင် မင်းသားတို့သည်။ (သန္တိ။) တေ၊ ထို ခြောက်ယောက်သော မင်းသားတို့ သည်။ ရေဏုဿ၊ ၏။ ဧပိတိကာ၊ တူသောခမည်းတော်ရှိကုန်သော။ ကနိဋ္ဌဘာတရော၊ ညီငယ်တို့သည်။ (ဟောန္တိ)ကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဟာဂေါဝိဇ္ဇော၊ သည်။ “အယံ၊ ဤရေဏုမင်းသားသည်။ ဝါ၊ ကို။ အဘိသိတ္တော၊ သည်။ (သမာနော။) ဧတေသံ၊ ဤညီတော်တို့အား။ ရဇသံဝိဘဂံ၊ တိုင်းပြည်ဖြင့် ဝေဖန်ခြင်းကို။ ကရေယျ ဝါ၊ ပြုမှုလည်း ပြုရာ၏။ န (ကရေယျ) ဝါ၊ မပြုမှုလည်း မပြုရာ။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ ထို ခြောက်ယောက်သော မင်းသားတို့ကို။ ပဋိကစ္စေဝ၊ ခွဲပင်။ ရေဏုဿ သန္တိကံ ပေသေတွာ ပဋိညံ။ ယန္တု၊ န ဂဏှာပေယံ။ အကယ်၍ ယူစေရပါမူ ကား ကောင်းလေစွ။”ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေန္တော၊ ကြံမိသည်။ (ဟုတွာ၊ ၍။ ဝါကြောင့်။) ယေန တေ ဆ ခတ္တိယာ တေနုပသကံမိ၊ ရာဇကတ္တာရေတိ၊ ကား။ ရာဇကာရကာ၊ မင်း၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော။ အမစ္စာ၊ တို့သည်။ (အဘိသိဉ္ဇေယျံ-၌ စပ်။)

၃၀၇။ မဒနိယာ^၁ကာမာတိ၊ ကား။ ကာမာ၊ ကာမ-တို့သည်။ ဝါ၊ လိုလား တောင်းတအပ်သော ဝတ္ထုအာရုံတို့သည်။ မဒကရာ၊ ယစ်မူးခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ပမာဒကရာ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ကာလေ၊ အခါသည်။ ဂစ္ဆန္တေ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားလတ် သွားလတ်သော်။ ဝါ၊ လွန် လတ် လွန်လတ်သော်။ သေ (သေော)၊ ဤ ရေဏု-မင်းသည်။ အနုဿရိ- တုမ္ပိ၊ အမှတ်ရခြင်းငှာလည်း။ န သက္ကုဏေယျ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘောန္တော၊ အို...မင်းသားတို့။ အာယန္တု၊ လာကြကုန်လော့။ အာဂစ္ဆန္တု၊ ကုန်လော့။ ဣတိ အတ္တော။

၃၀၈။ သရာမဟံ ဘောတိ၊ ကား။ တဒါ၊ ဌံ။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ သစ္စဝါဒိကာလော၊ မှန်သောစကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိသူတို့၏ အခါသည်။

၁။ မဒနိယာ။ ။မဒန္တိတိ (ယစ်မူးစေတတ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) မဒနိယာတိ ကတ္တုသာမနတံ ဒဿေန္တော “မဒကရာ”တိ အာဟာမဒကရာဏံ ပန ပမာဒဿ ဝိသေသကာရဏန္တိ ဝုတ္တံ “ပမာဒကရာ”တိ။-ဋီကာ။ မဒ-ဓာတ်၊ ကာရိတ်ကျေ၊ ကတ္တားဟော အနိယ-ပစ္စည်း။ ယစ်မူးလျှင်မေ့လျော့တတ်၏။ ထို့ ကြောင့် “မဒ”ကို “ပမာဒ”ဟု ဖွင့်သည်။

ဟောတိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ [နောက် “တသ္မာ” ရှိ၍ “ကိရ (ယသ္မာ)၊
 ကြောင့်။” ဟုလည်း ပေးနိုင်သည်။] တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ထိုသို့ လူတို့၏
 အမှန်ကိုပြောဆိုရာ ကာလ၏အဖြစ်ကြောင့်။) “ကဒါ၊ ဌံ။ ဝါ၊ ဘယ်တုန်းက။
 မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြောဆိုအပ်သနည်း။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ ဒိဋ္ဌံ၊
 မြင်အပ်သနည်း။ ကေန၊ သည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။
 အဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို။ အ ဝတွာ၊ မပြောမူ၍။ “ဘော၊
 အမောင်တို့...။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ သရာမိ၊ အမှတ် ရပါ၏။” ဣတိ၊ သို့။
 အာဟ၊ ပြီ။ သမ္မောဒနိယံ ကထန္တိ၊ ကား။ မဟာရာဇ၊ မဟာရာဇာ။
 ကိံ၊ အဘယ်သို့ပါနည်း။ ရညေ၊ ခမည်းတော် မင်းသည်။ ဒေဝတ္ထံ၊
 နတ်၏အဖြစ်သို့။ ဂတေ၊ ရောက်လတ်သော်။ မာ စိန္တယိတ္တံ၊ တောင်
 တောင်၍၍ မကြံစည်ပါကုန်လင့်။ သေ (သေသော)၊ ဤ သေခြင်းသဘော
 သည်။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဓုဝဓမ္မော၊ မြဲသော သဘောပါတည်း။
 သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ ဝေ ဘာဝိနော၊ ဤသို့ ဖြစ်လေ့ရှိပါကုန်၏။ ဣတိ
 ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပဋိသန္ဓာရကထံ၊ ပဋိသန္ဓာရ-စကားကို။
 (ကတွာ၊ ရှိ။) [ကံနှင့် မာ စိန္တယိတ္တံ-ကို တဝါကျတည်း တွဲထားသော
 ကြောင့် “စာသွားမဖြောင့်” ဟု ထင်၏။ (ကိံ-ပါလျှင် မာ-မလို။ မာ-
 ပါလျှင် ကိံ-မလို။) ဆရာတော်၏ နိဿယ၌လည်း “မဟာရာဇ၊ မဟာရာဇာ။
 (ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား။) ကိံ၊ အဘယ်နည်း” ဟု ဝါကျခွဲထားတော်
 မူသည်။]

သဗ္ဗာနိ သကဋမုခါနိ ပဋ္ဌပေသီတိ၊ ကား။ သဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ ဆ၊
 ခြောက်ပြည်ကုန်သော။ ရဇ္ဇာနိ၊ တိုင်းပြည်တို့ကို။ သကဋမုခါနိ၊ လှည်းဦး
 နှင့်တူသည်တို့ကို။ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။ ဧကေကဿ၊ တယောက်တယောက်
 သော။ ရညေ၊ ၏။ ရဇ္ဇံ၊ တိုင်းပြည်သည်။ တိ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာ
 သုံးရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ရေဏုဿ၊ ရေဏု-မည်သော။ ရညေ၊ ၏။
 ရဇ္ဇောသရဏပဒေသော၊ တိုင်းပြည်သို့ သက်ဝင်ရာ အရပ်သည်။ ဒသ ဂါဝုတံ၊
 ဆယ်ဂါဝုတ်သည်။ (ဟောတိ။) မဇ္ဈေ၊ ပန၊ အလယ်၌ကား။ ရေဏုဿ၊
 ရေဏု-မင်း၏။ ရဇ္ဇံ၊ တိုင်းပြည်သည်။ ဝိတာနသဒိသံ၊ လေးထောင့် မျက်နှာ
 ကြက်နှင့်တူသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ [ဝိတာနသဒိသံ စတုရဿဘာဝတော။-
 ဋီကာ။] ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေ၊ သို့။ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေသနည်း။ ဣတိ၊
 ဤကား အမေးတည်း။ ကာလေန ကာလံ၊ ရံခါ ရံခါ။ ရာဇာနံ၊ နောင်
 တော်မင်းကို။ ပဿိတုံ၊ ငှာ။ အာဂစ္ဆန္တာ၊ လာကုန်သော မင်းတို့သည်။
 အညဿ၊ အခြားမင်း၏။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ အ ပိဋ္ဌေတွာ၊ မနှိပ်စက်မူ၍။ အတ္တနေ

အတ္တနော၊ ဧ။ ရုဇ္ဇပဒေသေနော၊ တိုင်းပြည်အရပ်ဖြင့်သာ။ အာဂမိယန္တိ
စေဝ၊ လာလည်း လာကုန်လတ္တံ့။ ဂမိယန္တိ စ၊ ပြန်လည်း ပြန်ကုန်လတ္တံ့။
(ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်။ ဧဝံ ပဌပေသိ။ ဣတိ၊ ဤကား အဖြေ
တည်း။)

ဟိ၊ ချဲ့။ ပရရဇ္ဇံ၊ တပါးသူ၏ တိုင်းပြည်ကို။ ဩတိဏ္ဏယ၊ သက်ရောက်
သော မင်းသည်။ “ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဂေါဏံ၊
နွားကို၊ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတော၊ ပြောလတ်သော်။
ဝါ၊ ပြောသော မင်းအား။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏။
(ကိံ၊ နည်း။) “ဣမေ ရုဇာနော၊ တို့သည်။ အတ္တနော အတ္တနော၊ ဧ။
ဝိဇိတေန၊ နိုင်ငံဖြင့်။ န ဂစ္ဆန္တိ၊ မသွားကြကုန်။ အမှာကံ၊ ငါတို့ကို။ ပိဋံ၊
နှိပ်စက်ခြင်းကို။ ကရေန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ (ဥဇ္ဈာယန္တိ။) အတ္တ-
နော၊ ဧ။ ဝိဇိတေန၊ တိုင်းပြည်ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တိယ၊ သွားသောမင်း၏။
“အမှာကံ၊ တို့၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ဣမိနာ၊ ဤ မင်းသည်။
ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤမည်သော ဤမည်သော ဝတ္ထုကိုလည်း။ လဒ္ဓဗ္ဗမေဝ၊
ရထိုက်ပေသည်သာ။” ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ပိဋံ၊
ကို။ န မညန္တိ၊ မမှတ်ထင်ကြကုန်။ ဣမတ္ထံ၊ ဤ အကြောင်းကို။ စိန္တိ-
ယိတွာ၊ ကြံစည်၍။ မဟာဂေါဝိန္ဒော၊ သည်။ “သမ္မောဒမာနာ၊ လွန်စွာ
ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ (ဟုတွာ။) ရုဇာနော၊ တို့သည်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်
စွာ၊ ရဇ္ဇံ၊ တိုင်းပြည်ကို။ အနုသာသန္တံ၊ သွန်သင်ကြပါစေကုန်။” ဣတိ၊
ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝါ၊ လှည်းဦးနှင့် ဣအောင်။ ‘ပဌပေသိ၊
ဖြစ်စေပြီ။

ဂါထာအနက်။ ။ကလိဂ်ါနံ၊ ကလိဂ်ါ-ဟု ဗဟုဝုဇ်အမည်ရ
သော ဇနပုဒ်၏။ ဒန္တပုရံ၊ ဒန္တပုရ-မြို့တော်ကို။ (မာပိတံ၊ ဖန်ဆင်း
အပ်ပြီ။) အဿကာနံ၊ အဿကာ-ဟု ဗဟုဝုဇ်အမည်ရသော ဇနပုဒ်၏။
ပေါတနံ စ၊ ပေါတန-မြို့တော်ကိုလည်း။ (မာပိတံ။) အဝန္တိနံ၊
အဝန္တိ-ဟု ဗဟုဝုဇ်အမည်ရသော ဇနပုဒ်၏။ မာဟိဿတိ၊ မာဟိဿတိ-
မြို့တော်ကို။ (မာပိတံ။) သောဝိရာနံ၊ သောဝိရာ-ဟု ဗဟုဝုဇ်
အမည်ရသော ဇနပုဒ်၏။ ရောဒကံ စ၊ ရောဒက-မြို့တော်ကိုလည်း။
(မာပိတံ။) ဝိဒေဟာနံ၊ ဝိဒေဟာ-ဟု ဗဟုဝုဇ်အမည်ရသော
ဇနပုဒ်၏။ မိထိလာ စ၊ မိထိလာ-မြို့တော်ကိုလည်း။ (မာပိတာ။)
အင်္ဂေသု၊ အင်္ဂါ-ဟု ဗဟုဝုဇ်အမည်ရသော ဇနပုဒ်၌။ စမ္မာ၊ စမ္မာ-
မြို့တော်ကိုလည်း။ မာပိတာ၊ ပြီ။ ကာသိနံ၊ ကာသိ-ဟု ဗဟုဝုဇ်

အမည်ရသော ဇနပုဒ်၏။ ဗာရာဏသီ စ၊ ဗာရာဏသီ-ပြည်ကိုလည်း။
 (မာပိတာ။) ဇတေ၊ ဤမြို့တို့ကို။ ဂေါတမိန္ဒမာပိတာ၊ ဂေါတမိန္ဒ-
 ပုရောဟိတ်သည် ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝုတ္တံ၊ သံဂါ
 ယနာတင်ထေရ်တို့ ဆိုအပ်ပြီ။)-

သတ္တ၊ ခုနစ်မြို့ကုန်သော။ တောနိ နဂရာနိ၊ ဤမြို့တို့ကို။ မဟာ-
 ဂေါတမိန္ဒနေဝ၊ မဟာဂေါတမိန္ဒ-သည်သာလျှင်။ တေသံ ရာဇ္ဇနံ၊ တို့၏။
 အတ္ထာယ၊ ငှာ။ မာပိတာနိ၊ ကုန်ပြီ။

ဂါထာအနက်။ ။သတ္တဘူ၊သတ္တဘူ-မည်သောမင်းလည်းကောင်း။
 ဗြဟ္မဒတ္တော စ၊ ဗြဟ္မဒတ္တ-မည်သော မင်းလည်းကောင်း။ ဝေဿဘူ၊
 ဝေဿဘူ-မည်သော မင်းလည်းကောင်း။ (တေန၊ ထို ဝေဿဘူ-
 မည်သောမင်းနှင့်။)သဟ၊ အတူတကွ။ ဝါ၊ မကွဲကွဲပဲ။ ဘာရဇော၊
 ဘာရဇာ-မည်သော မင်းလည်းကောင်း။ ရေဏ၊ ရေဏ-မည်သော
 မင်းလည်းကောင်း။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဓတရဋ္ဌာံ စ၊ ဓတရဋ္ဌ-
 မည်သော မင်းတို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္တ၊ ခုနစ်
 ယောက်ကုန်သော မင်းတို့သည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘာရဇော၊
 တိုင်းပြည်၏တာဝန်ကို ဆောင်ကြကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။
 (တနည်း) သတ္တဘူ၊ မင်းလည်းကောင်း။ ဗြဟ္မဒတ္တော စ၊ ဗြဟ္မ-
 ဒတ္တ-မင်းလည်းကောင်း။ပ။ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဓတရဋ္ဌာံ စ၊ တို့လည်း
 ကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္တ၊ တို့သည်။ တဒါ၊ ၌။ သဟ၊ အတူ
 တကွ။ ဝါ၊ စိတ်ဝမ်းမကွဲကြကုန်ပဲ။ ဘာရဇော၊ ကုန်သည်။ အာသုံ၊
 ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁။ သဟ ဘာရဇော။ ။သဟာတိ ဂါထာယ ပဒပရိပူရဏတ္ထံ ဝုတ္တံ။ တဿ
 အတ္ထံ ဒဿေန္တော “တေနော သဟာ”တိ၊ အာဟ။သဟ-သဒ္ဓါကို ပဒပူရဏ-
 အကျိုးငှာ ဆိုအပ်သော်လည်း အနက်ရှိသော သဟ-တည်း။ ထို့ကြောင့် “တေနော
 သဟ”ဟု ဖွင့်သည်။ (တနည်း) သဟာတိ အဝိနာဘာဝတ္ထေ၊ မကင်းသည်၏
 အဖြစ်ဟူသော အနက်၌။ (ပဝတ္ထော) နိပါတော။ သော၊ ထို သဟ-သဒ္ဓါကို။
 (ယောဇေတဗ္ဗော-၌ စပ်။) သဟ အာသုံ သတ္တ ဘာရဇောတိ ယောဇေတဗ္ဗော၊
 တေန၊ ထို သဟ-သဒ္ဓါဖြင့်။ တေ၊ ထို မင်းတို့သည်။ (သဟဘာဝိနော၊ အဝိနာ-
 ဘာဝိနော-တို့၌ စပ်။)ဒေသန္တရေ၊ အရပ်တပါး၌။ ဝသန္တာပိ၊ နေကုန်သော်လည်း။
 စိတ္တေန၊ စိတ်အားဖြင့်။ [စာအုပ်တို့၌ “ဝသန္တာ ပိစိတ္တေန”ဟု ရှိ၏။ မကောင်း
 ပါ။] သဟဘာဝိနော၊ တကွဖြစ်ကြကုန်သည်။ အ ဝိနာဘာဝိနော၊ မကွဲကွဲ ဖြစ်
 ကြကုန်သည်။ (အာသုံ။)ဣတိ ဒီပတိ။ ရဇ္ဇဘာရံ ဓာရန္တိ အက္ကနိ အာရောပေန္တိ
 ဝဟန္တိတိ ဘာရဇော။-ဇီကာ။

ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့ကား။ သတ္တန္တမ္ပိ၊ ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုမင်းတို့၏။ နာမာနိ၊ အမည်တို့တည်း။ ဟိ၊ ချဲ့။ တေသု၊ ထိုမင်းတို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ သတ္တဘူ နာမ၊ သတ္တဘူ-မည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧကော၊ သည်။ ပြဟ္မဒတ္တော နာမ၊ သည်။ (အဟောသိ။) ဧကော၊ သည်။ ဝေဿဘူ နာမ၊ မည်သည်။ (အဟောသိ။) ဧကော၊ သည်။ တေ-
 နေဝ၊ ထို ဝေဿဘူ-မင်းနှင့်ပင်လျှင်။ သဟ၊ တကွ။ ဘာရတော နာမ၊ သည်။ (အဟောသိ။) ဧကော၊ သည်။ ရေဏု နာမ၊ ရေဏု-မည်သော မင်းသည်။ (အဟောသိ။) ဧဒ္ဒ ပန၊ နှစ်ယောက်သော မင်းတို့သည်ကား။ ဓတရဋ္ဌာ၊ ဓတရဋ္ဌာ-တို့သည်။ (အဟောသိ၊ ကုန်ပြီ။) ဣတိ၊ သို့။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤမင်းတို့သည်။ ဓမ္မုဒ္ဒိပတလေ၊ ဓမ္မုဒ္ဒိပအပြင်၌။ ဘာရဓာ၊ တိုင်းပြည်၏ တာဝန်ကို ဆောင်ကြကုန်သော။ မဟာရာဇာနော၊ တို့သည်။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။

ပဌမဘာဏဝါရဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ကိတ္တိသဒ္ဒါအဗ္ဗဂ္ဂမနအဖွင့်

၃၁၁။ ဥပသကမိံ သူတိ၊ ကား။ “အမ္မာကံ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏။ အယံ ဣဿရိယသမ္ပတ္တိ၊ ဤ အစိုးရသူ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ရာထူးဂုဏ်သိမ် စည်းစိမ်သည်။ အညဿ၊ အခြားသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ကြောင့်။ (နိပုဇ္ဈာ၊ ပြီးစီးရသည်။) န၊ မဟုတ်။ မဟာဂေါဝိန္ဒဿ၊ ၏။ အာနုဘာဝေန၊ ကြောင့်။ နိပုဇ္ဈာ၊ ပြီးစီးရ၏။ မဟာဂေါဝိန္ဒော၊ သည်။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ အမေ ရာဇာနော၊ ငါတို့မင်း တို့ကို။ သမဂ္ဂေ၊ ညီညွတ် သည်တို့ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဓမ္မုဒ္ဒိပတလေ၊ ဓမ္မုဒ္ဒိပ အပြင်၌။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေပြီ။ ပန၊ စင်စစ်ကား။ ပဗ္ဗုပကာရိဿ၊ ရှေးဦးစွာ ကျေးဇူး ပြုလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပဋိကိရိယာ၊ အတုံ့ပြန်၍ ပြုခြင်းကို။ ဝါ၊ ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ငှာ၊ န သုကရာ၊ လွယ်ကူစွာ မပြုအပ်။ ဝါ၊ မလွယ်ကူ။ သတ္တပိ၊ ကုန်သော။ အမေ ဇနေ၊ ငါတို့လူတို့ကို။ ဧသေ ယေဝ၊ ဤ မဟာဂေါဝိန္ဒ-သည်ပင်။ အနံသာသတု၊ သွန်သင်ပါစေ။ တေ ယေဝ၊ ဤ မဟာဂေါဝိန္ဒ-ကိုပင်။ သေနာ ပတိဋ္ဌ၊ စစ်သူကြီးကို လည်းကောင်း။ ပုရောဟိတဉ္စ၊ ပုရောဟိတ်ကိုလည်းကောင်း။ ကရောမ၊ ပြုကြပါကုန်စို့။ ဝေံ၊ ဤသို့ ပြုကုန်လတ်သော်။ နော၊ တို့၏။ ဝုဒ္ဓိ၊ ကြီးပွားခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝိန္တေတွာ၊ ၍။ ဥပသကမိံ သု၊ ကုန်ပြီ။

မဟာဂေါရိန္ဒာပိ၊ သည်လည်း။ “မယာ၊ သည်။ ဧတေ၊ ဤ ခုနစ်
 ယောက်သော မင်းတို့ကို။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်သည်တို့ကို။ ကတာ၊ ကုန်ပြီ။
 ဧတေသံ၊ ဤ မင်းတို့၏။ အညော၊ ငါမှတပါး အခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးသည်လည်းကောင်း။ ပုရောဟိတော စ၊ ပုရောဟိတ်
 သည်လည်းကောင်း။ သစေ ဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ (ဝေ သတိ။)
 တတော၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ အတ္တနော အတ္တနော၊ ၏။ သေနာပတိ
 ပုရောဟိတာနံ၊ စစ်သူကြီး ပုရောဟိတ်တို့၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။
 အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဘိန္နိဿန္တိ၊ ကွဲကုန်လတ္တံ့။ နေသံ၊ ထိုမင်းတို့၏။
 သေနာပတိဋ္ဌာနဉ္စ၊ စစ်သူကြီးရာထူးကိုလည်းကောင်း။ ပုရောဟိတဋ္ဌာနဉ္စ၊
 ပုရောဟိတ် ရာထူးကိုလည်းကောင်း။ အဓိဝါသေမိ၊ လက်ခံအံ့။” ဣတိ၊ သို့။
 စိန္တေတွာ၊ ၍။ “ဝေ ဘော”တိ၊ ဟူ၍။ ပစ္စုဆောသိ၊ လက်ခံပြီ။

သတ္တ စ ပြာဟုဏမဟာသာလေတိ၊ ကား။ “အဟံ၊ သည်။ သဗ္ဗဋ္ဌာနေသု၊
 အလုံးစုံသောဋ္ဌာနတို့၌။ သမ္မုခေါ၊ မျက်မှောက်သည်။ ဘဝေယျံ ဝါ၊ ဖြစ်မှု
 လည်း ဖြစ်ရာ၏။ န (ဘဝေယျံ) ဝါ၊ မဖြစ်မှုလည်း မဖြစ်ရာ။ ယတ္ထ၊ အကြင်
 အရပ်၌။ အဟံ၊ သည်။ သမ္မုခေါ၊ သည်။ န ဘဝိဿာမိ၊ အံ့။ တတ္ထေဝ၊
 ထို အရပ်၌သာ။ တေ၊ ထို လက်ထောက် ပုရောဟိတ်တို့သည်။ ကတ္ထဗ္ဗံ၊ ပြုထိုက်
 သော အမှုကို။ ကရိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ သတ္ထ၊ ကုန်
 သော။ အနုပုရောဟိတေ၊ လက်ထောက် ပုရောဟိတ်တို့ကို။ ထပေသိ၊ ပြီ။
 တေ၊ ထို လက်ထောက် ပုရောဟိတ်တို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ “သတ္တ စ ပြာဟုဏ-
 မဟာသာလေ”တိ-ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤ စကားကို။ (သင်္ဂီတိကာရေဟိ။) ဝတ္ထံ။
 ဒိဝသဿ၊ တနေ၌။ တိက္ခတ္ထု ဝါ၊ သုံးကြိမ်သော်လည်းကောင်း။
 [စာအုပ်တို့၌ “ဒိက္ခတ္ထု” ဟု ရှိသော်လည်း ဋီကာအတိုင်း “တိက္ခတ္ထု” ဟု
 ရှိမှ ကောင်းမည်။ တိဝဝနံ၊ ဆရာ့ အထံ၌ သုံးကြိမ် နာယူခြင်းကို။
 ကရောန္တေ၊ ပြုသူတို့ကို။ သန္ဓာယ “ဒိဝသဿက္ခတိတ္ထု” န္တိ ဝတ္ထံ။-ဋီကာ။] ဝါ၊
 တနည်း။ သာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌လည်းကောင်း။ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌လည်း
 ကောင်း။ နဟာယန္တိ၊ ရေချိုးကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ နဟာတကာ၊
 နဟာတက-တို့မည်၏။ [ဒိသု၊ သန္တိသု၊ နှစ်ခုသော အစပ်တို့၌။ သဝနံ၊
 ကြားနာခြင်းကို။ ကရောန္တေ၊ ပြုသူတို့ကို။ သန္ဓာယ “သာယံ၊ ပါတော
 ဝါ” တိ ဝတ္ထံ။ -ဋီကာ။] ဝါ၊ တနည်း။ ဝတစရိယပရိယောသာနေ၊
 အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း၏ အဆုံး၌။ နဟာတာ၊ ရေချိုးတတ်ကုန်၏။ တတော၊
 ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပြာဟုဏဟိ၊ အခြားပုဏ္ဏားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ န

ခါဒန္တိ၊ မစားတော့ကုန်။ န ပိဝန္တိ၊ မသောက်တော့ကုန်။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ နဟာတကာ၊ တို့မည်၏။ [“ဤပုဏ္ဏားတို့ကား-အကျင့် ကျင့်ပြီးဖြစ်၍ မြင့်သွားသောကြောင့် အခြားပုဏ္ဏားတို့နှင့်အတူ မစားကြ မသောက်ကြ တော့”ဟူလို။ တတော ပဋ္ဌာယာတိ ဝတစရိယံ မတ္ထကံ ပါပေတွာ 'နာတ-ကာလလော ပဘုတိ (ပြာဟ္မဏေဟိ သဒ္ဓိံ န ခါဒန္တိ န ပိဝန္တိ။)-ဋီကာ။]

၂၁၂။ အတ္ထုဂ္ဂစိတိ၊ ကား။ အဘိဥဂ္ဂစိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကိရ၊ ချဲ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ (ကထာ-၌ စပ်။) “ဗြဟ္မာနာ၊ ဗြဟ္မာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အ မန္တေတွာ၊ မတိုင်ပင်မူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ဝါ၊ သို့ကလောက်။ သကလဗမ္ပဒိပံ၊ အလုံးစုံသော ဗမ္ပဒိပံကို။ အနုသာသိတံ၊ သွန်သင်ခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။” ဣတိ၊ သို့။ နိသိန္နနိသိန္နဋ္ဌာနေ၊ ထိုင်နေရာ ထိုင်နေရာအရပ်၌။ အယမေဝ ကထာ၊ ဤစကားသည်သာ။ ပဝတ္ထိတ္ထ၊ ဖြစ်ပြီ။ န ခေါ ပနာဟန္တိ၊ ကား။ မဟာပုရိသော၊ ယောက်ျားမြတ်သည်။ “မယံ၊ ငါ၏။ ဝါ၊ ငါ့မှာ။ အ ဘူတော၊ မဟုတ်မမှန်သော။ အယံ ဝဏ္ဏော၊ ဤ ဂုဏ်သတင်းသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။ ပန၊ ဆက်။ ဝဏ္ဏပုတ္တိ၊ ဂုဏ်သတင်း၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ န ဘာရိယာ၊ ထမ်းဆောင်ထိုက်သော ဝန် မဟုတ်။ (ဝန်မလေး။) ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ ဝဏ္ဏဿ၊ ဂုဏ်သတင်းကို။ ရက္ခနမေဝ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်သာ။ ဘာရိယံ၊ ထမ်းဆောင်ထိုက်သော ဝန်ဖြစ်၏။ (ဝန်လေး၏။)

အ စိန္တေတွာ၊ ဗြဟ္မာနှင့် တိုင်ပင်အံ့ဟု မကြံစည်မူ၍။ အ မန္တေတွာ၊ ဗြဟ္မာနှင့် မတိုင်ပင်မူ၍။ ကရောန္တဿေဝ၊ ပြုသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ မေ၊ ၏။ အယဉ္ဇံ ဝဏ္ဏော၊ ဤ ဂုဏ်သတင်းသည်လည်း။ ဥပ္ပန္နောဝ၊ ဖြစ်သည်

၁။ အတ္ထုဂ္ဂစိ။ ။အခြားနေရာတို့၌ကဲ့သို့ “အဘိ”ကို “အဘိဘဝိတွာ-အနက်” မယူပဲ အနက်မရှိကြ၍ “ဥပ္ပဟိ” ဟုလည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂစိ-ကိုလည်း “အထက်သို့တက်ခြင်း” အနက်ကို မယူပဲ “ဖြစ်ပေါ်ခြင်း”အနက်ကို ယူစေလို၍ “ဥဒပါဒိ” ဟုလည်းကောင်း ဋီကာဖွင့်သည်။ မှန်၏-မဟာဂေါရိန္ဒ-၏ ကျော်စောသံသည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ ကျော်စောသံကဲ့သို့ သဒေဝက လောကဥဿံ အလုံးစုံကို လွှမ်းမိုး၍တက်သည်မဟုတ်။ တိုင်းသူပြည်သား လူအများ၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ဖြစ်ရုံသာ ဖြစ်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် “ဥဒပါဒိ” ဟုဖွင့်သည်။

သာ။ စိန္တေတွာ၊ ရှိ။ မန္တေတွာ၊ ရှိ။ ကရောန္တဿ၊ ပြုလတ်သော်။ ဝါ၊ ပြုသော။ (မေ၊ ဓါ။ ဝဏ္ဏော) ပန၊ ဂုဏ်သတင်းသည်ကား။ ဝိတ္တာရိက-
 တရော၊ သာ၍ ပြန်ကျယ်ခြင်းရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ လူတိ၊
 ဤသို့ ကြံ၍။ ဗြဟ္မဒဿနေ၊ ဗြဟ္မာကို မြင်ခြင်း၌။ ဥပါယံ၊ အကြောင်း
 ကို။ ပရိယေသန္တော၊ ရှာမှီးလတ်သော်။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ (ထို
 ဗြဟ္မဝိဟာရ-ဖြစ်သော ကရုဏာဈာန်ကို။) ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ သုတံ ခေါ၊ ပန
 မေတန္တိအာဒိ အတ္တံ၊ အစရှိသော အကြောင်းကို။ ပရိဝိတက္ကေသိ၊ ကြံစည်
 ပြီ။ [တံ ဒိသ္မာတိ တံ ကရုဏာဗြဟ္မဝိဟာရဘာဝနံ ဗြဟ္မဒဿန္တူပါယံ ဒိသ္မာ
 ဉာဏစက္ခုနာ။-ဋီကာ။]

၃၁၃။ ယေန ရေဏု ရာဇာ တေနိပသင်္ကမိတိ၊ ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့
 မင်းအားသံတော်ဦးတင်ပြီးမှ တယောက်တည်း ကိန်းအောင်းခြင်းသို့ ကပ်
 ရောက်လတ်သော်။ မေ၊ အား။ ဝါ၊ ဖို့။ အန္တရာ၊ လေးလမပြည့်မီ
 အကြား၌။ ဒဋ္ဌုကာမော ဝါ၊ တွေ့ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်လည်းကောင်း။
 သလ္လပိတုကာမော ဝါ၊ စကားပြောခြင်းငှာ အလိုရှိသည်လည်းကောင်း။
 န ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ [ဧဝန္တိ ဧဝံ ရညော အာရောစေတွာ ပဋိသလ္လာနံ
 ဥပဂတေ။-ဋီကာ။] ယတော၊ ယင်းသို့ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဆိန္ဒပလိဗော-
 ဓော၊ ပြတ်သော ပလိဗော-ရှိသည်။ (ဟုတွာ။) သုခံ၊ စွာ။ ဝိဟရိဿာမိ၊
 နေနိုင်လိမ့်အံ့။ လူတိ၊ သို့။ ပလိဗောဓုပစ္စေဒနတ္ထိ၊ ပလိဗော-ကို ဖြတ်ခြင်း
 အကျိုးငှာ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အခြားသောမင်း အစရှိ
 သည်တို့သို့ချည်းကပ်၍ ခွင့်ပန်ခြင်းဟူသော ဝါရ-တို့၌။ သေ(ဧသော)၊ သည်။
 နယော၊ တည်း။ [သဗ္ဗတ္ထာတိ သဗ္ဗေသု ဆန္တံ ခတ္ထိယာနံ၊ သတ္တန္တံ ဗြဟ္မဏ-
 မဟာသာလာနံ၊ သတ္တန္တံ နာဋကသတနံ၊ စတ္တာရိသာယ စ ဘရိယာနံ
 အာပုစ္ဆနဝါရေသု။-ဋီကာ။]

၃၁၆။ သာဒိသိယောတိ၊ ကား။ သမဝဏ္ဏာ သမဇာတိကာ၊ တူမျှ
 သောအမျိုးဇာတ် ရှိကုန်သော။ (ဘရိယာ-၌ စပ်။) [သမဝဏ္ဏာ-၌ “ဝဏ္ဏ”
 သဒ္ဓါ ဇာတိ-အနက်ဟောတည်း။ ထို့ကြောင့်-သမဝဏ္ဏာ-ကိုပင် “သမဇာ-
 တိကာ”ဟု ဖွင့်သည်။ “သဒိသာနံ+ဘာဂေါ သာဒိသော၊ (အမျိုးဇာတ်
 အားဖြင့် တူကုန်သည်၏အဖြစ်။) သာဒိသော+ယာသံ+အတ္ထိတိ သာဒိ-
 သိယော” (ဘရိယာ)-ဟူပြီ။ သာဒိသိယောတိ ဇာတိယာ သာဒိသိယောတိ
 အာဟ “သမဝဏ္ဏာ သမဇာတိကာ”တိ။-ဋီကာ။]

၃၁၇။ နဝံ သန္တာဂါရံ ကာရေတွာတိ၊ ကား။ ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာန စကိမနသမ္ပန္နံ၊ ညဉ့်နေရာအရပ်၊ နေနေရာအရပ်၊ စင်္ကြံနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဝဿိကေ၊ မိုးဥတု၌ ဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရော မာသေ၊ တို့ပတ်လုံး။ ဝသနက္ခမံ၊ နေခြင်း၌ ခံ့သော။ ဗဟိ၊ အပြင်ဘက်၌။ နဋ္ဌပရိက္ခိတ္တံ၊ ကျုပ်ပင် တို့ဖြင့် ကာရံအပ်သော။ ဝိစိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်သော။ အာဝဿထ၊ နေဖို့ရန် အိမ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေပြီး၍။ (ပဋိသလ္လိယိ-၌ စပံ။)

ကရုဏံ ဈာနံ ဈာယီတိ၊ ကား။ ကရုဏာယ၊ ကရုဏာကြောင့်။ (လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။) တိကစတုက္ကဋ္ဌာနံ၊ တိကဈာန်၊ စတုက္ကဈာန်ကို။ ဈာယိ၊ ရှုပြီး။ ဝါ၊ ဝင်စားပြီး။ [“စတုက္ကဈာန်” ဟူသည် ပဉ္စကနည်းအားဖြင့် ရအပ်သော စတုက္ကဈာန်တိုင်အောင်သော ဈာန်လေးပါးတည်း။ ကရုဏာ ကြောင့် ပဉ္စမဈာန်ကို မရနိုင်။] ပန၊ ဆက်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ကရုဏံ ဈာနံ ဈာယိ-ဟူသောပါဠိရပ်၌။ ကရုဏာမုခေန၊ ကရုဏာကို အဦးပြုသဖြင့်။ အဝသေသ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော။ တယော၊ မေတ္တာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ- အားဖြင့် သုံးပါးကုန်သော။ မြဟ္မဝိဟာရာပိ၊ မြဟ္မဝိဟာရ-တို့ကိုလည်း။ ဂဟိတာဝ၊ ယူအပ်ကုန်သည်သာ။ ဥက္ကဏ္ဍနာ ပရိတဿနာတိ၊ ကား။ ဈာနဘူမိယံ၊ ဈာန်၏တည်ရာ အခိုက်အတန့်၌။ ဌိတဿ၊ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အနဘိရတိ ဥက္ကဏ္ဍနာ ဝါ၊ မမ္မေလျော်ခြင်း ဟူသော ပျင်းရိ

၁။ သန္တာဂါရံ။ ။ဈာနမနသိကာရေန၊ ဈာန်ကိုလှည့်လှည့်သွင်းခြင်းအားဖြင့်။ ဗဟိ၊ အပြင်ဘက် အာရုံ၌။ ဝိသလ္လဝိတက္ကဝုပသမနေန၊ ပြန်လွှင့်သောဝိတက်ကို ငြိမ်းခြင်း အားဖြင့်။ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို။ သန္တမ္ပန္နံ၊ ထောက်ပံ့တတ်သော။ အဂါရံ၊ အိမ်ကို။ ဈာနသာလန္တိ အတ္ထော။-ဋီကာ။ ဤအဖွင့်ကိုထောက်၍ “ထ”ဖြင့် “သန္တာဂါရံ” ဟု ရှိပါစေ။ “သံ ထမ္ပတိ၊ စိတ်ကို ခိုင်မာအောင် ထောက်ပံ့တတ်၏။ ဣတိ သန္တံ။ (ထဘိ-ဓာတ်၊ ကွဲ-ပစ္စည်း။) သန္တံ စ+တံ+အဂါရံ စာတိ သန္တာဂါရံ၊ ဟု ပြု။ သန္တာဂါရံ၊ အပြင်ဘက် အာရုံ၌ မပြန်လွှင့်အောင် စိတ်ကိုထောက်ပံ့တတ်သော ဈာန်အိမ်ကို။” ဟု ပေးပါ။

၂။ ဋီကာ။ ။ဂဟိတာဝါတိ ဘာဝနာနယောဂေန မဟာသတ္တေန အတ္တနော စိတ္တသန္တာနေ ဥပ္ပါဒနဝသေန ဂဟိတာ ဧဝ။ နတ္ထိ ဈာနေနေဝ ဝိက္ခန္ဓိတတ္တာ။ ဝိသေသတော ဟိဿ ကရုဏာယ ဘာဝိတတ္တာ အနဘိရတိဥက္ကဏ္ဍနာ နတ္ထိ၊ မေတ္တာယ ဘာဝိတတ္တာ ဘယပရိတဿနာ နတ္ထိ။ ဥက္ကဏ္ဍနာတိ ပန မြဟ္မဒဿနေ ဥဿုက္ကံ၊ (အားထုတ်ခြင်းတည်း။) ပရိတဿနာတိ တဒဘိပတ္တနာ (ထို မြဟ္မာလာခြင်းကို စတောင်းဘခြင်းတည်း။) ဣတိ အာဟ “မြဟ္မာနော ပနာ” တိအာဒိ။

ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဘယပရိတဿနာ ဝါ၊ ကြောက်ခြင်း ဟူသော ထိတ်လန့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ [“အနဘိရတိ - မမွေ့လျော်ခြင်း” ဟူသည် ဒေါသ - ပြဇာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်တည်း။ ထိုဒေါသ-ကို စျားန်ဖြင့်ပယ်ပြီး ဖြစ်၏။] ပန၊ အနန္တယ ကား။ ဗြဟ္မု၊ နေ့၊ ။ အာဂမနပတ္တနာ၊ လာခြင်း၌ တောင်းတခြင်းသည်။ ဝါ၊ လာဖို့ရန် တောင်းတခြင်းသည်။ အာဂမနတဏှာ၊ လာခြင်း၌ တမ်းတခြင်းသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ အထွေ။ [“အနဘိရတိ-ကို ပတ္တနာ၊ ဥက္ကဏ္ဍန-ကို တဏှာ” ဟု ဖွင့်သည်။]

ဗြဟ္မုနာသကစ္ဆာအဖွင့်

၃၁၈။ ဘယန္တိ၊ ကား။ စိတ္တုတြာသဘယမေဝ၊ စိတ်၏ ထိပ်လန့်ခြင်း ဟူသော ကြောက်ခြင်းသည်သာ။ (အဟု၊ ပြီ။) [“စိတ်ထည်း၌ထိပ်ကနဲ ဖြစ်သွားသည်” ဟုလို။] အ ဇာနန္တာတိ၊ ကား။ အ ဇာနမာနာ၊ မသိ ကုန်သည်။ (ဟုတော့ ပုစ္ဆာမ-၌ စပ်။) ကထံ ဇာနေမု တံ မယန္တိ၊ ကား။ မယံ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ တံ၊ အရှင်ကို။ ဇာနာမ၊ သိရပါကုန်အံ့နည်း။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ကတ္တဝါသိကော၊ မည်သည့်အရပ်၌ နေသူတည်း။ ကိန္တာမော၊ မည်သည့်အမည်ရှိသူတည်း။ ကိ ဂေါတ္ထော၊ မည်သည့်အနွယ် ရှိသူတည်း။ ဣတိ အာဒိနံ၊ ကုန်သော။ အာကာရာနံ၊ အခြားအရာတို့တွင်။ ဧကန အာကာရေန၊ အဘယ်အခြင်းအရာဖြင့်။ တံ၊ အရှင်ကို။ ဓာရယာမိ၊ ဆောင်ရွက် မှတ်သားရပါမည်နည်း။ ဣတိ အထွေ၊ နက်။

မံ ဝေ ကုမာရံ ဇာနန္တိတိ၊ ကား။ မံ၊ ကို။ “ကုမာရော” တိ၊ ဟူ၍။ “ဒဟရော” တိ၊ ငယ်သူဟူ၍။ ဇာနန္တိ၊ သိကြကုန်၏။ ဗြဟ္မလောကေတိ၊ ကား။ သေဋ္ဌလောကေ၊ မြတ်သူတို့၏လောက၌။ (ဗြဟ္မာ့ပြည်၌။) သနန္တနန္တိ၊ ကား။ စိရတနံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလ၌ ဖြစ်သော။ ပေါရာဏကံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော။ (ကုမာရံ ဇာနန္တိ-၌ စပ်။) ဣမိနာ၊ ဤ သနန္တနံ ကုမာရ-ဟူသောပါဠိဖြင့်။ [ဒဿေတိ-၏ ကရိုဏ်းထည့်သည်။] အဟံ၊ သည်။ ပေါရာဏကုမာရော၊ ရှေး၌ ကုမာရ-ဖြစ်သော။ သော သနကုမာရော နာမ၊ ထိုသနကုမာရ-မည်သော။ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာ ပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤ အနက်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ဝေ ဂေါတမိန္ဒ ဇာနာဟိတိ၊ ကား။ ဂေါတမိန္ဒ-ပဏ္ဍိတ၊ ဂေါတမိန္ဒ-သူခမိန်။ တံ၊ သည်။ ဝေ၊ သို့။ ဇာနာဟိ၊ သိပါလော့။ ဝေ၊ သို့ သနကုမာရ-ဟူ၍။ မံ၊ ကျွန်ုပ်ကို။ ဓာရေဟိ၊ ဆောင်ရွက်မှတ်သားပါလော့။

“အာသနံ။ပ။ နော ဘဝ”န္တိတ္ထေ ဤပါဠိရပ်၌။-

အတိထိနော၊ ညဉ့်သည်၏ အထံသို့။ ဥပနာမေတဗ္ဗံ၊ ကပ်၍ ညွတ်စေ ထိုက်သော ပစ္စည်းဝတ္ထုကို။ အတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ [အတ္တန္တိ ဂရုဋ္ဌာ- နိယာနံ (လေးစားထိုက်သူတို့အား။) ဒါတဗ္ဗံ အာဟာရံ။-ဋီကာ။] တေနေဝံ၊ ထို့ကြောင့်ပင်။ ဣဒံ အာသနံ၊ ဤ နေရာကို။ ပညတ္တံ၊ ခင်းအပ်ပါပြီ။ တ္ထေ၊ ဤနေရာ၌။ နိသိဒေထ၊ ထိုင်ပါကုန်။ ဣဒံ ဥဒကံ၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ထက် ဝန်းကျင် စင်ကြယ်ပါ၏။ ဣတော၊ ဤရေမှ။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ ပိဝထ၊ သောက်ပါကုန်။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဓောဝထ၊ ဆေးပါကုန်။ ဣဒံ၊ ဤဆီသည်။ ပဇ္ဇံ၊ ခြေတို့၏ အစီးအပွား ဖြစ်သော ဆီပါတည်း။ ဝါ၊ ခြေနယ်ဆီပါတည်း။ [ပါဒ+ဏျ၊ ဒျ-ကို ဇ-ပြု၊ ဒွေဘော်လာ၊ ပါ-၌ အာ-ကို . ရသပြု။ “ပါဒါနံ+ဟိတံ ပဇ္ဇံ” ဟူပြု။] ပါဒါနံ၊ တို့၏။ ဟိတတ္ထာယ၊ စိပွားအလိုငှာ။ အဘိသင်္ခတံ၊ ပြုစီရင်အပ်သော။ တေလံ၊ ဆီပါတည်း။ [“ပါဒါနံ။ပ။တေလံ”ဖြင့် ပဇ္ဇံ-ကိုထပ်၍ဖွင့်သည်။] ဣတော၊ ဤ ခြေနယ်ဆီမှ။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ မက္ခေထ၊ သုတ်လိမ်းပါကုန်။ ဣဒံ၊ ဤ သည်ကား။ မခုသကံ၊ ချိုမြိန်သောအရသာရှိသော ဟင်းရွက်ပြုတ်ပါ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖိတ်မံပြီ။

ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၎င်း။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်သည်။ အညေသံ၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဗြဟ္မစရိယသဒိသံ၊ မြတ်သောအကျင့်နှင့် တူသည်။ န ဟောတိ၊ မဟုတ်။ သော၊ ထို ဘုရားလောင်းသည်။ “ဣဒံ၊ ဤပစ္စည်းဝတ္ထု သည်။ သွေ၊ နက်ဖြန်၌။ ဝါ၊ နက်ဖြန်ဖို့။(ဘဝိဿတိ။) ဣဒံ၊ သည်။ တတိယဒိဝေ၊ သုံးရက်မြောက်နေ့၌။ (သန်ဘက်ခါဖို့။) ဘဝိဿတိ။” ဣတိ၊ သို့။ သန္နိဓိံ နာမ၊ သိုမှီး သိမ်းဆည်းခြင်း မည်သည်ကို။ န ကရေတိ၊ မပြု။ ပန၊ အနွယ် ကား။ အလောဏံ၊ ဆားလည်းမရှိသော။ (ဆားလည်းမပါသော။) အဓူပနံ၊ အခိုးအထုံလည်း မရှိသော။ (ကရဝေ ဇီယာ မဆလာလည်း မပါသော။) အ တက္ကံ၊ ရက်တက်လည်း မရှိသော။ (ရက်တက်လည်းမပါသော။) ဥဒကေန၊ ရေသက်သက်ဖြင့်။ သေဒိတသကံ၊ ပြုတ်ဖြောအပ်သော ဟင်းရွက်တည်း။ တံ၊ ထို ဟင်းရွက်ပြုတ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ သေ(သော)၊ ဤ ခဂါဝိန္ဒ-သည်။ “ဣဒံ၊ ဤဟင်းရွက်ပြုတ်ကို။ ပရိဘူဠထ၊ သုံးဆောင်ပါကုန်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တော၊ ပြောလိုသည်။ (ဟုတွာ၊ ၍။ ဝါ၊ ကြောင့်။) “အစ္ဆေ ဘဝန္တံ ပုစ္ဆာမာ” တိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ ဣဒေ၊ အတ္တိ၊ ဤ အလေးပြုထိုက်သူတို့ အား ပေးဖွယ်ရာ ပစ္စည်းတို့သည်။ ဗြဟ္မနော၊ ဗြဟ္မာ၏အတွက်။ အတ္ထိံ၊

ရှိပါကုန်၏။ [ဆရာတော်ကြီး၏ နိဿယ၌ “နတ္ထိ” ဟုရှိ၏။] တေ အဋ္ဌေ
တို့ကို။ ဘဝန္တံ၊ အရှင်ဗြဟ္မာကို။ ပုစ္ဆာမ၊ ပန်ပြောပါကုန်၏။

စ၊ ဆက်။ ဝေံ၊ သို့။ ပုစ္ဆန္တာနံ၊ ပန်ပြောကုန်သော။ နော၊ အကျွန်ုပ်
တို့၏။ အတ္ထံ၊ အလေးပြုထိုက်သူအား ပေးဖွယ်ရာပစ္စည်းကို။ ဘဝံ၊ အရှင်
ဗြဟ္မာသည်။ ကုရတု၊ လက်ခံမှုကို ပြုပါလော့။ ဘဝံ၊ သည်။ နော၊
တို့သည်။ ဣဒံ အတ္ထံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ လက်ခံပါလော့။ ဣတိ ပုစ္ဆံ
ဟောတိ။ ပန၊ ပရိဟာရ။ ပ။ အံ။ ယေ။ (သော)။ ဤ ဂေါဝိန္ဒ
သည်။ “ဣတော၊ ဤပစ္စည်းဝတ္ထုမှ။ ဧကမ္ပိ၊ တခုကိုလည်း။ ဗြဟ္မာ၊
သည်။ န ဘုဉ္ဇတိ၊ မသုံးစွဲ။” ဣတိ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို။ န ဇာနာတိ
ကို။ မသိသလော။ ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။ နော န ဇာနာတိ၊
မသိမဟုတ်-သိ၏။ ဇာနန္တောပိ၊ သိပါသော်လည်း။ အတ္ထုနော၊ ၏။
သန္တိကော၊ ၌။ ဝါ၊ သို့။ အာဂတော၊ ရောက်လာသော။ အတိထိ၊
ညွှန်သည်ကို။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မေးမြန်း ပန်ပြော(ပန်ကြား)ထိုက်၏။ ဣတိ၊
ထို့ကြောင့်။ ဝတ္ထုသိသေန၊ လောကကျင့်ဝတ်ကို အဦးပြုသဖြင့်။ ပုစ္ဆတိ၊
မေးမြန်း ပန်ပြော(ပန်ကြား)၏။

အထ ခေါ၊ ပန်ပြော(ပန်ကြား)ရာ ထိုအခါ၌။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။
(ဥတုာ အာဟ-၌ စပ်။) “ပဏ္ဍိတော၊ သုခမိန်သည်။ (ပုစ္ဆတိ ကိံ န
ခေါ-၌ စပ်။)မမ၊ ၏။ ပရိဘောဂကရဏာဘာဝံ၊ သုံးဆောင်မှုကိုပြုခြင်း၏
မရှိခြင်းကို။ ဥတုာ၊ ၍။ ဝါ၊ လျက်။ ပုစ္ဆတိ ကိံ န ခေါ၊ မေးလေ
သလော။ ဥဒါဟ၊ သို့မဟုတ်။ ဧကောဟညေ၊ အံ့ဩဖွယ်ကို ဖြစ်စေခြင်း၌။
(အထင်ကြီးစေလိုခြင်း၌။)ဥတုာ၊ တည်၍။ ပုစ္ဆတိ ကိံ န ခေါ၊ လော။”
ဣတိ၊ သို့။ သမန္နာဟရန္တော၊ နှလုံးသွင်းလတ်သော်။ “ဝတ္ထုသိသေ၊
လောကဝတ်တည်းဟူသော အဦး၌။ ဌိတော၊ တည်သည်။ (ဟုတုာ။)ပုစ္ဆတိ၊
၏။”ဣတိ၊ သို့။ ဥတုာ၊ ၍။ ဒါနိ၊ ၌။ မေ အာ။ ဝါ၊ ၏။ ပဋိဂ္ဂဏှိ-
တံ၊ လက်ခံခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ ပဋိဂ္ဂဏှာမ။ပ။
ဘာသသိတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ ဂေါဝိန္ဒ၊ ဂေါဝိန္ဒ။ တံ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင်
စကားကို။ ဘာသသိ၊ ပြောဆို၏။ (တံ၊ ထိုစကားသည်။) “ဣဒံ အာသနံ၊
ဤနေရာကို။ ပညတ္တံ၊ ခင်းအပ်ပြီ။ ဣတ္ထ၊ ဤနေရာ၌။ နိသိဒထ၊ ထိုင်ပါ
ကုန်။” ဣတိ အာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်တည်း။ [“အာဟ၏ နောက်၊
အာဒိရောက်၊ ကျေပျောက် ပထမာ” ဟူရာ၌ကဲ့သို့-ပထမာဝိဘတ် ကျေရ၏။
ထို့ကြောင့် “အာဒိ” ဟု ရှိရသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ နိဿယ၌ “အာဒိ” ဟု

ရှိ၏။] တကြ၊ ထိုစကားရပ်၌။ (ထိုစကားအရ။) တေ၊ သင်၏။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ မယံ၊ ထို့သည်။ နိသိန္နာ နာမ၊ ထိုင်ကုန်သည် မည်သည်။ ဟောမ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (မထိုင်သော်လည်း ထိုင်ရာရောက်ပါစေ။) ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ ပီဘာ နာမ၊ သောက်သူတို့ မည်သည်။ ဟောမ၊ မေ၊ ၏။ ပါဒါပိ၊ ထို့ကိုလည်း။ ဧဝံဘာ နာမ၊ ဆေးအပ်ကုန်သည် မည်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ပါစေကုန်။ တေလေနပိ၊ ဆီဖြင့်လည်း။ (ပါဒါ၊ ထို့ကို။) မက္ခိတာ နာမ၊ သုတ်လိမ်းအပ်ကုန်သည် မည်သည်။ ဟောန္တု၊ ကုန်။ ဥဒကသာကမ္ပိ၊ ရေဖြင့်ပြုတ်ဖြောအပ်သော ဟင်းရွက်ကိုလည်း။ ပရိဘုတ္တံ နာမ၊ သုံးစားအပ်သည် မည်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါလော့။ တယာ၊ သည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော ပစ္စည်းကို။ အဓိဝါသိတကာလတော၊ လက်ခံရာကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ ယံ ယံ၊ အကြင် အကြင် အာသန-စသည်ကို။ တံ၊ သည်။ ဘာသသိ၊ ၏။ တံ တံ၊ ထိုထို အာသန-စသည်ကို။ မယာ၊ သည်။ ပဋိဂ္ဂဟိတမေဝ၊ လက်ခံအပ်ပြီးသည်သာ။ ဟောတိ၊ တေန၊ ကြောင့်။ “ပဋိဂ္ဂဏှာမ။ပ။ ဘာသသိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ပန၊ ဆက် ဝေ၊ သို့။ အတ္တံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှိတွာ၊ ရှိ။ ပဋ္ဌာယ၊ ပြဿနာ မေးခြင်း၏။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလိုသည်။ (ဟုတွာ။) ဒိဋ္ဌဓမ္မဟိတတ္တာယာတိအာဒိံ၊ အစရှိသောစကားကို။ အာဟ။

ကဒိ အကဒိံ ပရဝေဒိယေသုတိ၊ ကား။ သဝိစိကိစ္ဆော၊ ဝိစိကိစ္ဆာနှင့် တကွဖြစ်သော။ အဟံ၊ သည်။ (ပုစ္ဆာမိ-၌ စပ်။) ပရေန၊ တပါးသူသည်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိသင်္ခတတ္တာ၊ မြူစိမံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရဿ၊ တပါးသောမေးသူအား။ ပါကဇ္ဇေသု၊ ထင်ရှားကုန်သော။ ပရဝေဒိ-ယေသု၊ တပါးသော မေးသောပုဂ္ဂိုလ်သည် သိအပ်ကုန်သော။ ပဉ္စေသု၊ ထို၌။ နိဗ္ဗိစိကိစ္ဆံ၊ ယုံမှားသံသယ မရှိသော။ ဘဝန္တိ၊ အရှင် မြဟူကို။ (ပုစ္ဆာမိ၊ ၏။) [ပရဿ ဝေဒိယာ ဝိဒိတာ ပရဝေဒိယာ၊ တေ ပန တဿ ပါကဇ္ဇာ ဝိဘူတာတိ အာဟ “ပရဿ ပါကဇ္ဇေသု ပရဝေဒိယေသု” တိ။ တတ္ထ ကာရဏမာဟ “ပရေန သယံ အဘိသင်္ခတတ္တာ”တိ။-ဋီကာ]။

ဟိတွာ မမတ္တန္တိ၊ ကား။ ဣဒံ၊ ဤ ဥစ္စာသည်။ မမ၊ ငါ့ဥစ္စာတည်း။ ဣဒံ၊ သည်။ မမ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မမံကာရတဏှံ၊ ငါ့ဥစ္စာဟု-ပြု

၁။ မမံကာရတဏှံ။ ။စာအုပ်တို့၌ “ဥပကရဏတဏှံ” ဟု တွေ့ရ၏။ “အဆောက်အအုံတို့၌ တတ်မက်တတ်သော တဏှာ” ဟုလည်း ပေးနိုင်ပါ၏။ သို့သော်-ဋီကာ၌ “မမံ” ၌ ကရောတိ ဧတေနာတိ ဟိ မမံကာရော၊ တထာပဝတ္တာ တဏှာ-ဟု ဇွင့်သောကြောင့် “မမံကာရတဏှံ” ဟု ပါဠိရှိပါစေ။

ကြောင်းတဏှာကို။ (ငါ့ဥစ္စာဟု တွယ်တာတတ်သော တဏှာကို။) စဇိတွာ၊ စွန့်၍။ [မမံ-ပုဒ်၏ ရုပ်ပြီးပုံကို မောဂ္ဂဏ္ဍာန် ၄-ကဏှ၊ ၃၃-သုတ်၊ အဘယာရာမ ဆရာတော်၏ နိဿယ၌ ကြည့်ပါ။] မနုဇေသုတ်၊ ကား။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့တွင်။ မနုဇေသု၊ သတ္တဝါတို့တွင်။ ယော ကောစိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သော။ မနုဇော၊ သတ္တဝါသည်။ မမတ္တံ၊ ငါ့ ဥစ္စာ၏အဖြစ်ကို။ ဟိတွာ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ [“ယော ကောစိ” ဟု နိဒ္ဒါရဏီယ-ထည့်ပွင့်ပုံကို ထောက်၍ ‘မနုဇေသု-၌’ ‘နိဒ္ဒါရဏ’ ဟု သိနိုင်သည်။]

ကောဒိဘူတောတိ၊ ကား။ ကောဒိဘူတော၊ တယောက်တည်းဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ကော၊ တယောက်တည်းသည်။ (ဟုတွာ။) တိဋ္ဌန္တော၊ ရပ်တည်သည်။ ကော၊ သည်။ (ဟုတွာ။) နိသိဒ္ဓန္တော၊ ထိုင်သည်။ (ဟောတိ။) ဣတိ (အတ္ထော)၊ နက်။ ဣ၊ ဤ ကောဒိဘူတော-ဟူသော ပါဠိ၌။ ဝစနတ္ထော ပန၊ ဝစနတ္ထ-ကိုကား။ (ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၏။) ကော၊ သည်။ (ဟုတွာ။) ဥဒေတိ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုသို့ တယောက်တည်း ဖြစ်၍ ဖြစ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကောဒိ၊ မည်၏။ [ဥဒေတိ-၌ ဥ+ဣ-ဓာတ်ဖြစ်သောကြောင့် “ပဝတ္တတိ” ဟုဖွင့်သည်။] တာဒိသော၊ ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သူသည်။ (ဟုတွာ။) ဘူတော၊ ဖြစ်သူတည်း။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ (တယောက်တည်းဖြစ်၍ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။) ကောဒိဘူတော၊ မည်၏။

ကရုဏေဓိမုတ္တောတိ၊ ကား။ ကရုဏာဈာနေ၊ ကရုဏာဈာန်၌။ အဓိမုတ္တော၊ စွဲစွဲမြဲမြဲသက်ဝင်သည်။ တံ ဈာနံ၊ ထို ကရုဏာဈာန်ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ နိရာမဂန္တောတိ၊ ကား။ ဝိဿဂန္ဓဝိရဟိတော၊ ကိလေသာ-တည်းဟူသော စိမ်းစိုညှိဟောက်သော အနံ့မှကင်းသည်။ ဝါ၊ အဆိပ်နံ့မှကင်းသည်။ (ဟုတွာ။) ဣတ္ထ ဌိတောတိ၊ ကား။ ဧတေသု ဓမ္မေသု၊ ဤ ကရုဏာဗြဟ္မဝိဟာရ-အစရှိသော တရားတို့၌။ ဌိတော၊ တည်သော။ ဣတ္ထ စ သိက္ခမာနောတိ၊ ကား။ ဧတေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ သိက္ခမာနော၊ ကျင့်သော။ (မစ္စော-၌ စပ်။) [ဧတေသု ဓမ္မေသုတိ ပဗ္ဗဇာနံ ဝိဝေက-ဝါသကရုဏာ ဗြဟ္မဝိဟာရဓိဓမ္မေသု(ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်၊ ဝိဝေက-၌နေခြင်း ကရုဏာဗြဟ္မဝိဟာရ-စသော တရားတို့၌)-ဋီကာ။] အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီး ကား။ ဣ၊ ဤ ဂါထာအဖွင့်၌။ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းချုပ်တည်း။ ဝိတ္ထာ-ရော ပန၊ အကျယ်ကိုကား။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ မဟာဂေါဝိန္ဒေန စ၊ သည်

လည်းကောင်း။ မြဟူနာ ၈၊ သည်လည်းကောင်း။ ဝုတ္တော ယေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာ။

၃၂၀။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဧတေ အဝိဒ္ဓါတိ၊ ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဧတေ အာမဂဇ္ဇေ၊ ဤ စိမ်းစိုသော အနံ့တို့ကို။ အဝိဒ္ဓါ၊ မသိပါ။ န ဇာနာမိ၊ မသိပါ။ ဣတိ အတ္ထော။ [အဝိဒ္ဓါ၌ “ဝိဒ” ဓာတ် တဝန္တ-ပစ္စည်း၊ တ-ကိုချေ၊ ဂုဏဝါ-ကဲ့သို့ “ဝိဒဝါ” ဟု ဖြစ်စေပြီးနောက်၊ ဒ-၏ အ-ကို သုတ်ကြီးဖြင့်ချေ၊ ဒ-ဝါသို့ကပ် ဝိဒ္ဓါ။ အဝိဒ္ဓါတိ န ဝိဒိတဝါ။ ဋီကာ။] ဣဓ မြူဟိ ဓိရာတိ၊ ကား။ ဓိရ၊ ပညာရှိဖြစ်သော။ ပဏ္ဍိတ၊ သုခမိန်။ ဣဓ၊ ဤ ပြဿနာ၌။ တံ၊ သည်။ မေ၊ ကျွန်ုပ်အား။ မြူဟိ၊ ဖြေပါလော့။ ဝဒ၊ လော့။ ဧနာဝဇ္ဇာ ဝါတိ ပဇာ ကုရုတူတိ၊ ကား။ ကတမေန ကိလေသာဝရဏေန၊ အဘယ် တားမြစ်တတ်သော ကိလေသာ သည်။ အာဝရိတာ၊ တားမြစ်အပ်သော။ ပဇာ၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ပူတိကာ၊ ပုပ်သောအနံ့ရှိသည်။ (ဟုတူ။) (ဝိဿဂန္ဓံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အဆိပ်အနံ့ကို။) ဝါယတိ၊ ‘လှိုင်စေပါသနည်း။ [ကိလေသဝသေန ဒုဂ္ဂန္ဓံ ‘ဝိဿဂန္ဓံ ဝါယတိ။-ဋီကာ။ ကုရုတူ-ကို “ပူတိကာ” ဟု ဖွင့်သောကြောင့် “ကု+ဥတူ-စက်ဆုပ်အပ်သော အငွေ့အနံ့ရှိသည်-ဟုကြ]

အာပါယိကာတိ၊ ကား။ အပါယူပဂါ၊ အပါယ်သို့ ကပ်ရောက်သည်။ နိဝုတံမြဟူလောကာတိ၊ ကား။ အဿ၊ ထို သတ္တဝါအပေါင်း၏။ နိဝုတော ပိဟိတော၊ ပိတ်အပ်သော။ မြဟူလောကော၊ မြဟူ၍ပြည်သည်။ (အံတ္ထိ။) ဣတိ၊ ဤသို့ ပိတ်အပ်သော မြဟူ၍ပြည်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (သာ ပဇာ။) နိဝုတံမြဟူလောကာ၊ မည်၏။ [“လောကော” ဟု ရှိသည်ကား ပါဠိပျက်။] ကတမေန ကိသေဝေန၊ အဘယ်ကိလေသာသည်။ ပဇာယ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၏။ မြဟူလောကူပဂေါ၊ မြဟူပြည်သို့ ကပ်ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ လမ်းကြောင်းကို။ နိဝုတော ပိဟိတော၊ ပိတ်အပ်ပါ သနည်း။ ပဋိစ္စန္ဓော၊ ဖုံးကွယ်အပ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။

ကောဓော မောသဝဇ္ဇံ နိကတိ ၈ ဒုဗ္ဗောတိ၊ ကား။ ကုဇ္ဈနလက္ခဏော၊ စိတ်ဆိုးခြင်း လက္ခဏာရှိသော။ ကောဓော ၈၊ ကောဓ-လည်းကောင်း။ ပရဝိသံဝါဒနလက္ခဏော၊ သူတပါးကို မှားမှားယွင်းယွင်း ပြောဆိုစေခြင်း လက္ခဏာရှိသော။ မုသာဝါဒေါ ၈၊ မုသာဝါဒ-လည်းကောင်း။ သဒိသံ၊ ဟူသည်ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍။ ဝဉ္ဇနလက္ခဏာ၊ လှည့်ပတ်ခြင်း လက္ခဏာ ရှိသော။ နိကတိ ၈၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲခြင်းလည်းကောင်း။ မိတ္တဒုဗ္ဗန-

လက္ခဏော၊ မိတ်ဆွေတို့ကို ပြစ်မှားခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ ဒုဗ္ဗော စ၊ ပြစ်မှားခြင်းလည်းကောင်း။ ကဒရိယတာ အတိမာနော ဥဿူယာတိ၊ ကား။ ထဒ္ဓမ္မရိယလက္ခဏာ၊ ခက်ထန်သောဝန်တိုသူ၏ အပြစ်ဟူသော လက္ခဏာရှိသော။ ကဒရိယတာ စ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော သတ္တဝါ၏အပြစ်လည်းကောင်း။ [ဤပုဂံ၏အဓိပ္ပာယ်ကို အဋ္ဌသာလိနိဘာသာဋီကာ၊ နိက္ခေပကဏ္ဍ၊ ဒုကကထာ-၌ ပြခဲ့ပြီ။] အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ (မိမိ၌ထင်ရှားရှိသော ယုတ်လျော့သည်၏အပြစ် တူသည်၏အပြစ်ကို လွန်၍။) [အတ္တနိ ဝိဇ္ဇမာနံ နိဟိန္တတံ၊ သဒိသတံ ဝါ အတိက္ကမိတွာ။-ဋီကာ။] မညံနလက္ခဏော၊ မှတ်ထင်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ အတိမာနော စ၊ လွန်ကဲသောမာန လည်းကောင်း၊ ပရသမ္ပတ္တိခိယနလက္ခဏာ၊ သူတပါးတို့၏ စည်းစိမ်ကို ရှုံ့ချခြင်း လက္ခဏာရှိသော။ ဥဿူယာ စ၊ ငြူစူခြင်းလည်းကောင်း။ ဣစ္ဆာ ဝိဝိစ္ဆာ ပရဟေဋ္ဌနာ စာတိ၊ ကား။ တဏှာလက္ခဏာ၊ တပ်မက်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော။ ဣစ္ဆာ စ၊ လိုချင်ခြင်းလည်းကောင်း။ မစ္ဆရိယလက္ခဏာ၊ ဝန်တိုခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ ဝိဝိစ္ဆာ စ၊ အထူးထူးအပြားပြားလိုချင်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဝိဟိံသာလက္ခဏာ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ ပရဟေဋ္ဌနာ စ၊ သူတပါးတို့ကို ညှဉ်းဆဲခြင်းလည်းကောင်း။

လောဘော စ ဒေါသော စ မဒေါ စ မောဟောတိ၊ ကား။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊ မိမိဥစ္စာ၊ သူတပါးဥစ္စာ-အစရှိသော အမှတ်မထား တပါးပါးသော အာရုံ၌။ ဝါ၊ ဟိန်အာရုံ ပဏိတအာရုံ စသော အမှတ်မထား တပါးပါးသော အာရုံ၌။ [ယတ္ထ ကတ္ထစိတိ သင်္ကသန္တကေ၊ ပရသန္တကေ၊ ဟိန်နာဒိကေ စာတိ ယတ္ထ ကတ္ထစိ အာရမ္မဏေ။-ဋီကာ။] လုဗ္ဗနလက္ခဏော၊ လိုချင်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ လောဘော စ၊ လောဘလည်းကောင်း။ ဒုဿနလက္ခဏော၊ စိတ်၏ ပျက်စီးခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ ဒေါသော စ၊ ဒေါသလည်းကောင်း။ မဇ္ဇနလက္ခဏော၊ မာန်ယစ်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော။ မဒေါ စ၊ လည်းကောင်း။ မုယုနလက္ခဏော၊ တွေဝေခြင်း လက္ခဏာရှိသော။ မောဟော စ၊ လည်းကောင်း။ (ဣတိ သိ။) ဧတေသု ယုတ္တာ အနိရာမဂန္ဓာတိ၊ ကား။ စုဒ္ဓသသု၊ ကုန်သော။ ဧတေသု ကိလေသေသု၊ ဤ ကောဓ-အစရှိသော ကိလေသာတို့၌။ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်သော။ ပဇာ၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ နိရာမဂန္ဓာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော စိမ်းစိုသောအနံ့ မရှိသည်။ န ဟောတိ။ [ဧတေသုတိ ဧတေသု ယထာဝုတ္တေသု ကောဓာဒိသု သတ္တသန္တာနုဿ ကိလိဿနတော ဝိဗာနေတော၊ ဥပတာပနတော စ ကိလေသသညိတေသု ပါပ-

ဓမ္မေသု။-ဋီကာ။] အာမဂန္ဓာ ဝေ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော စိမ်းစိုသော အနံ့ရှိသည်သာလျှင်။ သ ကုဏပဂန္ဓာ ဝေ၊ အကောင်ပုပ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော အနံ့ရှိသည်သာလျှင်။ ပူတိဂန္ဓာယေဝ၊ ပုပ်သောအနံ့ ရှိသည်သာလျှင်။ (ဟောတိ။) ဣတိ သို့။ ဝဒတိ၊ ဟော၏။ အာပယိကာ နိဝုတဗြဟ္မ- လောကာတိ၊ ကား။ သော ပန၊ ဤ သတ္တဝါသည်ကား။ အာပယိကာ စေဝ၊ အပါယ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သည်လည်းကောင်း။ ပဋိစ္စန္ဓုဗြဟ္မလောကမဂ္ဂါ စ၊ ဖုံးကွယ်အပ်သော ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်ကြောင်း လမ်းရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ။ ဣတိ သို့။ (ဝဒတိ ၏။) ပန၊ ဆက်၊ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤ မဟာ ဂေါဝိန္ဒ-သုတ်ကို။ ကထေန္တေန၊ ပြောဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာမဂန္ဓ သုတ္တေန၊ အာမဂန္ဓသုတ်ဖြင့်။ (သုတ္တနိပါတပါဠိ၊ စူဠဝဂ်၌ ဟောတော်မူအပ် သော အာမဂန္ဓ-သုတ်ဖြင့်။) ဒိပေတွာ၊ ပြ၍။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ပြောဟောထိုက်၏။ အာမဂန္ဓသုတ္တမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဣမိနာ၊ ဤ မဟာဂေါဝိန္ဒ-သုတ်ဖြင့်။ ဒိပေတွာ၊ ၍။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၏။ [အချို့သော တရားတို့သည် အာမဂန္ဓ-သုတ်၌သာ ပါ၍ ဤသုတ်၌မပါ၊ အချို့တရားတို့ကား-ဤသုတ်၌ ပါ၍ အာမဂန္ဓ- သုတ်၌ မပါ၊ ထို့ကြောင့်-ဤ သုတ်ကို ဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အာမဂန္ဓ- သုတ်ဖြင့် ပြ၍ဟောထိုက်၏။ အာမဂန္ဓ-သုတ်ကို ဟောသောအခါလည်း ဤသုတ်ဖြင့် ပြ၍ဟောထိုက်ပါသည်။]

တေ န သုနိမ္မဒယာတိ၊ ကား။ တေ အာမဂန္ဓာ၊ တို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ သုနိမ္မဒယာ၊ လွယ်ကူစွာ မာန်မယစ်စေထိုက်ကုန်သည်။ သုခေန၊ လွယ်ကူသဖြင့်။ နိမ္မဒေတဗ္ဗာ၊ မာန်မယစ်စေထိုက်ကုန်သည်။ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်ထိုက်ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဒုပ္ပဇဟာ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် ပယ်အပ်ကုန်သည်။ ဒုဇ္ဇယာ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် အောင်အပ်ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ။) ဣတိ အတ္ထော၊ ယဿ ဒါနိ ဘဝံ ဂေါဝိန္ဒော ကာလံ မညတိတိ၊ ကား။ ဘဝံ ဂေါဝိန္ဒော၊ အရှင်ဂေါဝိန္ဒသည်။ ယဿာ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ အကြင် ရဟန်းအဖြစ်၏။ ကာလံ၊ အချိန်ကို။ မညဘိ၊ သိ၏။ အယမေဝ၊ ဤ ရဟန်းအဖြစ်သည်သာ။

၁။ န သုနိမ္မဒယာ။ ။နိ+မဒ+ဏျ+ကံဟော အ-ပစ္စည်း။ န မဒိယန္တေတိ နိမ္မဒယာ။ (မာန်မယစ်စေထိုက်သောတရားတို့။) သုခေန နိမ္မဒယာ သုနိမ္မဒယာ။ (လွယ်ကူစွာ မာန်မယစ်စေထိုက်သောတရားတို့။) ဤ အဓိပ္ပာယ်ကိုရည်ရွယ်၍ “သုခေန နိမ္မဒေတဗ္ဗာ” ဟု ဖွင့်ပြီးလျှင် န-နှင့် နိ ပဋိသေခ-နှစ်ခုရှိသောကြောင့် “ဒုပ္ပဇဟာ” ဟု ဥဇကထ ဖွင့်သည်။ “ဒုဇ္ဇယာ” ကား-အဓိပ္ပာယ်ထွ တည်း။ ဒုဇ္ဇယာ-၌ ဒု- ကြောင့် ကဲဇဟာ ခ-ပစ္စည်း။ ဇ-၏ ဣ-ကို “-ပြု၊ ဇ-ကို “အယ” ပြု။

ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ မယုမ္ပိ၊ ကျွန်ုပ်၏လည်း။ တဝ၊ အသင်၏။ သန္တိကော၊ အထံ၌။ ဝါ၊ သို့။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းသည်။ သွာဂမနံ (သု + အာဂမနံ)၊ ကောင်းသောလာခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့။ ကထိတ-ဓမ္မကထာ (ပိ)၊ ပြောဟောအပ်သော တရား စကားသည်။ သုကထိတာ၊ ကောင်းစွာ ပြောဟောအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တာတ၊ ချစ်သားဂေါရိန္ဒ။ တံ၊ သည်။- သကလဇမ္မဒီပေ၊ အလုံးစုံသော ဇမ္မုဒိပ်၌။ အဂ္ဂ-ပုရိသော၊ မြတ်သော ယောက်ျားသည်။ (ဟုတော) ဒဟရော၊ ငယ်ရွယ်သူပါတည်း။ ပဌမဝယေ၊ ပထမ အရွယ်၌။ ဌိတော၊ တည်သူပါတည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝါ၊ သို့ကလောက်။ မဟန္တံ နာမ၊ ကြီးကျယ်သည် မည်သော။ သမ္ပတ္တိ-သိရိဝိလာသံ၊ စည်းစိမ်အသရေ၏ တင့်တယ်ခြင်းကို။ -ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ တဝ၊ သင်၏။ ပဗ္ဗဇနံ နာမ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်ခြင်းမည်သည်။ ဂန္ဓဟတ္ထိနော၊ ဂန္ဓ-ဆင်၏။ အယဗန္ဓနံ၊ သံကြိုးအနှောင်အဖွဲ့ကို။ ဆိန္ဒိတော၊ ဖြတ်၍။ ဂမနံ ဝိယ၊ သွားခြင်းသည်ကဲ့သို့။ အတိဥဋ္ဌာရံ၊ အလွန်မွန်မြတ်ပါ၏။ သော၊ ဤ အစဉ်အဆက်သည်။ ဗုဒ္ဓတန္တိ နာမ-ဘုရားရှင်တို့၏ အစဉ်အဆက်မည်ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ မဟာပုရိသဿ၊ ၏။ ဒဠိကမ္ပံ၊ ခိုင်မြဲသောအမှုကို။ ကတွာ၊ ၍။ [မဟာပုရိသဿ “ပဗ္ဗဇိဿာမဟ” ၏ ပဝတ္ထစိတ္တု-ပွါဒဿ ဒဠိကမ္ပံ ကတွာ။ (“ကျွန်ုပ်ရဟန်းပြုအံ့” ဟု ဖြစ်သောစိတ္တုပွါဒကို ခိုင်မြဲအောင်ပြု၍) -ဠိကာ။] သနကံမာရော၊ မည်သော။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဗြဟ္မလောကမေဝ၊ ဗြဟ္မာပြည်သို့သာ။ ဂတော၊ ပြန်သွားပြီ။

ရေကု ရာဇအာ မန္တိ နာ အပ္ပင်

၃၂၁။ မဟာပုရိသောပိ၊ ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်သော ဘုရားအလောင်းသည်လည်း။ “မမ၊ ငါ၏။ ဣတောဝ၊ ဤ ဈာန်အိမ်မှသာ။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇနံ နာမ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်ခြင်းမည်သည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ အဟံ၊ သည်။ ရာဇကုလဿ၊ မင်းမျိုး၏။ အတ္ထံ၊ စီးပွားကို။

၁။ ဗုဒ္ဓတန္တိ။ ။ဗုဒ္ဓဘာဝီနံ+ ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့သော အလောင်းတော်တို့၏။ ပဝေဏီ၊ အစဉ်အဆက်တည်း။ တန္တိကို “ပဝေဏီ” ဟု ဖွင့်သည်။ ဗုဒ္ဓဘာဝီနောပိ၊ ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း။ ဗုဒ္ဓါသိ၊ ဗုဒ္ဓတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဥဒါဟုဏ်ကား- “အဂမာ ရာဇဂဟံ ဗုဒ္ဓေါ” ဟူသည်တည်း။ (ဘုရားမဖြစ်ခင်က ဘုရားအလောင်းတော်ကို “ဗုဒ္ဓ” ဟု ခေါ်သကဲ့သို့တည်း။)

အနုသာသာမိ၊ သွန်သင်နေရ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရညော၊ အား။ အာရုဇေသာမိ၊ ပြောအံ့။ သောပိ၊ ထို မင်းသည်လည်း။ သစေ ပဗ္ဗဇိ-
သုတိ၊ အကယ်၍ရဟန်းပြုအံ့။ (ဝေံ သတိ။) သန္တရမေဝ၊ ကောင်းသည်
သာ။ နော စေ ပဗ္ဗဇတိ၊ အကယ်၍ ရဟန်းမပြုအံ့။ (ဝေံ သတိ။) ပုရော-
ဟိတဋ္ဌာနံ၊ ပုရောဟိတ်ရာထူးကို။ နိယျာတေတွာ၊ အပ်နှင်း၍။ အဟံ၊ သည်။
ပဗ္ဗဇိသာမိ၊ အံ့။”ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ရာဇာနံ၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊
ပြီ။ တေန၊ ကြောင့်။ “အထ ခေါ် ဘော မဟာဂေါဝိန္ဒော။ပ။နာဟံ
ပေါရောဟိစ္စေ ရမေ”တိ၊ ဟူ၍။ (သင်္ဂီတိကာရေဟိ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ [ဆရာ
တော်ကြီး၏ နိဿယ-၌ ပါဠိတမျိုးရှိသည်။]

တတ္ထ၊ ထို အထ ခေါ်။ပ။ ရမေ-ဟူသော ပါဠိရပ်၌။ တံ ပဇာနသု
ရဇ္ဇေနာတိ၊ ကား။ တဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်၏။ ရဇ္ဇေန၊ တိုင်းပြည်ဖြင့်။
တုမေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်သည်သာ။ ဇာနာဟိ၊ သိပါလော့။ နာဟံ
ပေါရောဟိစ္စေ ရမေတိ၊ ကား။ အဟံ၊ သည်။ ပုရောဟိတဘာဝေ၊ ပုရော
ဟိတ်အဖြစ်၌။ န ရမာမိ၊ မမေ့လျော်တော့ပါ။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ ပျင်းသည်။
အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ အညံ၊ ကျွန်ုပ်မှ အခြားသော။ အနုသာသကံ၊ သွန်သင်
မည့်သူကို။ ဇာနာဟိ၊ သိပါလော့။ အဟံ၊ သည်။ - ပေါရောဟိစ္စေ၊
ပုရောဟိတ်၏ အဖြစ်၌။ န ရမေ၊ မမေ့လျော်တော့ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့
သံတော်ဦးတင်ပြီ။ [ဆရာတော်ကြီး၏ နိဿယ-၌ “အဟံ အတ္ထော” ဟု
ထည့်သည်။]

အထ၊ သံတော်ဦးတင်ရာ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ သည်။ “ဓုဝံ၊ မချွတ်
ကေနံ။ စတ္တာရော မာသေ၊ တို့ပတ်လုံး။ ပဋိသလ္လိနုဿ၊ တယောက်တည်း
ကိန်းအောင်းနေသော။ ပြာဟူဏဿ၊ ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဘောဂါ၊
စည်းစိမ်တို့သည်။ မန္တာ၊ နည်းကုန်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။”ဣတိ၊
သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ဓနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ နိမန္တေန္တော၊ ဖိတ်မဲလိုသည်။
(ဟုတွာ။) “သစေ တေ။ပ။ပရိပူရယာမိ တေ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝတွာ၊ ပြော
ပြီး၍။ ပုန၊ ဖန်။ “သေ (သော)၊ ဤ ဆရာပုရောဟိတ်သည်။ ကေ-
တော၊ တယောက်တည်းသည်။ (ဟုတွာ။) ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ကေနုစိ၊
တစုံတယောက်သည်။ ဝိဟိ သိတော၊ ညှဉ်းဆဲအပ်သည်။ ဘဝေယျ၊ ကိန္နု၊
ခေါ်၊ ဖြစ်ရာလေသလော။”ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ “ယော တံ
ဟိံသတိ။ပ။ပါဇဟိ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။

တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။-ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တံ၊ အရှင်ကို။ ဟိံသတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုညှဉ်းဆဲသူကို။ ဝါရေမိ၊ တားမြစ်ပါအံ့။ တုမေ၊ အရှင်တို့သည်။ ဧဝံ၊ ကေဝလံ၊ တားမြစ်ခြင်း မဖက်သက်သက်။ “အသုကော”တိ၊ ထိုမည်သူဟူ၍။ အာစိက္ခထ၊ ပြောရုံသာ ပြောကြပါကုန်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣ၊ ဤသူ့အပေါ်၌။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုထိုက်သောအမှုကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။ [ဂါထာ၏အနက် မကုန်သေးသောကြောင့် “ဣတိ”မပါလျှင် ကောင်းသည်။] ဘူမိသေနာပတိ အဟန္တိ၊ ကား။ အထ ဝါ၊ တနည်းကား။ အဟံ၊ သည်။ ပထဝိယာ၊ မြေ၏။ သာမိ၊ အရှင်တည်း။ သွဟံ (သော+အဟံ)သည်။ ဣမံ ရဇံ၊ ဤ တိုင်းပြည်ကို။ တုမေယေဝ၊ အရှင်တို့ကိုသာ။ သမ္ပဋိစ္ဆာပေဿာမိ၊ အပ်လှပါအံ့။ တုဝံ ပိတာ အဟံ ပုတ္တောတိ၊ ကား။ တံ၊ အရှင်သည်။ ပိတိဋ္ဌာနေ၊ ခမည်းမိဘ၏အရာ၌။ ဋ္ဌဿသိ၊ တည်ပါလိမ့်မည်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုတ္တဋ္ဌာနေ၊ သားတော်၏အရာ၌။ (ဋ္ဌဿာမိအံ့။) ဂေါဝိန္ဒ၊ ဂေါဝိန္ဒ။ သော တံ၊ သည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ မနံ၊ စိတ်ကို။ ဟရိတွာ၊ ပယ်ရှား၍။ (ကျွန်ုပ်၏ စိတ်အလိုကို မလိုက်ပဲ။) အတ္တနောယေဝ၊ မိမိ၏သာ။ မနံ၊ ကို။ ပါဇေဟိ၊ မောင်းနှင်ပါလော့။ ဝါ၊ ဖြစ်စေပါလော့။ [မမ စိတ္တံ အပနေတွာ တဿ ဝသေန အဝတ္တိတွာ။-ဒီကာ။] ယထာ၊ ဖြင့်။ (မနံ၊ မိမိစိတ်ကို။ ပဝတ္ထေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။) ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိ၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ (မနံ၊ ကို။) ပဝတ္ထယဿ၊ ဖြစ်စေပါလော့။ [“ပဝတ္ထယဿ”ဟု ကာရိတ်ဖြင့် ရှိရမည်။ “ပဝတ္ထယ”ဟုရှိလျှင်လည်း ကောင်း၏။ ဆရာတော်ကြီး နိဿယ-၌ “ပဝတ္ထယ”ဟု ရှိသည်။]

အဟံ ပန၊ ကျွန်ုပ်သည်ကား။ တဝ၊ အသင် ဂေါဝိန္ဒ-၏။ မနံယေဝ၊ စိတ်သို့သာ။ အနုဝတ္ထန္တော၊ အစဉ်လိုက်လျက်။ တယာ၊ အရှင်သည်။ ဒိန္နပိဏ္ဏံ၊ ပေးအပ်သော ထမင်းခဲကို။ ပရိဘူန္တော၊ သုံးဆောင်လျက်။ တံ၊ အရှင်ကို။ အသိစမ္ပဟတ္ထော၊ လက်၌သန်လျက် မြား ကာ-ရှိသည်။ (ဟုတွာ)ဝါ၊ ဖြစ်၍သော်လည်း။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ ပြုစု လုပ်ကျွေးပါအံ့။ တေ၊ အရှင်၏။ ရထံ ဝါ၊ ရထားကိုသော်လည်း။ ပါဇေဿာမိ၊ မောင်းနှင်ပါအံ့။ (ဣတိ အတ္ထော။) “မာ နော ဂေါဝိန္ဒ ပဇဟိ”တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်း။ ပါဋ္ဌော၊ သည်။ (အတ္ထိ။)

တဿ၊ ထိုပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။-တံ၊ သည်။ ပိတိဋ္ဌာနေ၊ ၌။ တိဋ္ဌ၊ တည်ပါလော့။ အဟံ၊ သည်။ ပုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဋ္ဌဿာမိ၊

တည်ပါအံ့။ ဘော ဂေါဝိန္ဒ၊ အရှင်ဂေါဝိန္ဒ။ တံ၊ အရှင်သည်။ နော၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို။ မာ ပဇဟိ-မာ ပရိစ္စတိ၊ မစွန့်ပါလင့်။ ဣတိ (အထော။) အထ၊ ထိုသို့ပြောဆိုရာခေါ်၍။ မဟာပုရိသော၊ သည်။ ယံ၊ အကြင် အကြောင်းအရာကို။ ရာဇော၊ သည်။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ တထ၊ ထိုအကြောင်း အရာ၏။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ အ ဘာဝံ၊ မရှိခြင်းကို။ ဒဿေန္တော၊ သည်။ (ဟုတွာ။) “န မတ္ထိ။ပ။ရမေ”တိ၊ ဟူ၍။-အာဟ၊ ပြီ။ ဟတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ န မတ္ထိတိ၊ ကား။ မေ၊ ကျွန်ုပ်အား။ န အတ္ထိ၊ မရှိပါ။ - ဂဟေတိ၊ ကား။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ (အိပ်ရာတည်ထောင် လှူဘောင်၌။) (န ရမေ၊ မမေ့လျော့တော့ပါ။)

အထ၊ မဟာဂေါဝိန္ဒ-၏ ပြန်၍ဖြေရာ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမဟာ ဂေါဝိန္ဒ-ကို။ ရာဇော၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ (ကိ။)-

၂၁ “အ မနုဿော၊ လူနှင့်တူသော ဗြဟ္မာသည်။ ကထံ ဝဏ္ဏော၊ အဘယ်အဆင်း ရှိပါသနည်း။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းအရာကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဂေဟေ၊ အိမ် တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အမေ၊ စ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဇဟာသိ၊ ပယ်စွန့်၏။ တေ၊ အရှင် အား။ ကိ၊ အဘယ်သို့သော။ (တံ) အတ္ထံ၊ စ၊ ထိုအကြောင်း အရာကိုလည်း။ အဘာသထ၊ ပြောဟောပါသနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ (ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။)

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဇဟာသိ နော၊ ဂေဟေ အမေ၊ စ ဧဝံ၊ ကေဝလီတိ၊ ကား။ ဗြဟ္မဏဿ၊ ၏။ သမ္ပတ္တိဘရိတေ၊ စည်းစိမ်တို့ဖြင့် ပြည့်နေကုန် သော။ ဂေဟေ၊ တို့ကို။ သင်္ဂဟဝသေန၊ (မိမိဘက်သား ဟု) သိမ်းသွင်း ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အတ္တနေော၊ ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်တို့ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ (ဝဒတိ-၌စပ်။) ယံ၊ အကြင် အကြောင်းအရာကို။ သုတွာ၊ ကြားရ၍။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဂေဟေ၊ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ ကေဝလီ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အမေ၊ စ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ အပရိသေသေ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိကုန်သော။ ဇမ္ဗုဒီပဝါ- သိနော၊ ဇမ္ဗုဒီပုဒ်၌နေသူတို့ကိုလည်းကောင်း။ [ကေဝလီ-ကို ထပ်ဖွင့်သည်။] ဇဟာသိ၊ ပယ်စွန့်၏။ (ကထံ ဝဏ္ဏော၊ အဘယ်သို့ အဆင်းရှိသော။ အမနု- သော၊ သည်။ တေ၊ အရှင်အား။ ကိ၊ သော။ တံ အတ္ထံ၊ ကို။ အဘာ- သထ၊ နည်း။) ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ပြော၏။

အထ၊ မေးရာထိုအခါ၌။ အထ၊ ထို ရေကု-မင်းအား။ အာစိက္ခန္ဓော၊
 ပြောပြလိုသော။ မဟာပုရိသော၊ သည်။ ဥပဝုတ္တဿ မေ ပုဗ္ဗေတိအာဒိ၊
 ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို ဥပဝုတ္တဿ မေ ပုဗ္ဗေ-အစရှိသော ဂါထာ၌။
 ဥပဝုတ္တဿာတိ၊ ကား။ စတ္တာရော မာသေ၊ တို့ပတ်လုံး။ ဧကိဘာဝံ၊
 တယောက်တည်း၏ အဖြစ်သို့။ ဥပဂန္ဓာ၊ ကပ်ရောက်၍။ ဝုတ္တဿ၊ နေစဉ်။
 ယိဋ္ဌကာမဿ မေ သတောတိ၊ ကား။ မေ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ယဇီတုကာမဿ၊
 ယဇီပူဇော်ခြင်းငှာ လိုလားသည်ဖြစ်၍။ သမာနဿ၊ ဖြစ်စဉ်။ အဂ္ဂိ ပဇ္ဇလိ-
 တော အာသိ၊ ကုသပတ္တပရိတ္တတောတိ၊ ကား။ ကုသပတ္တေတိ၊ သမန်းရွက်
 တို့ဖြင့်။ ပရိတ္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင် ခင်းအပ်သော။ သပ္ပိဒဓိမဓုအာဒိနိ၊
 ထောပတ်၊ နို့ဓမ်း၊ ပျားရည်-အစရှိသည်တို့ကို။ ပက္ခိပိတော၊ ထည့်၍။
 အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ ဝါ၊ ကို။ ဇလယိတံ၊ တောက်စေခြင်းငှာ။ အာရဒ္ဓေါ၊
 အားထုတ်အပ်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဝေ၊ သို့။ အဂ္ဂိ၊ ကို။ ဇာလေတွာ၊
 တောက်စေ၍။ “မဟာဇနဿ၊ များစွာသော လူအပေါင်းအား။ ဒါနံ၊
 ကို။ ဒဿာမိ၊ အံ့။” ဣတိ ဝေ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ မမ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်။ ဌိတဿ၊ တည်နေစဉ်။ ဣတိ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးကား။ ဣ၊
 ဤ ဥပဝုတ္တဿ မေ ပုဗ္ဗေ-အစရှိသော ဂါထာ၌။ အတ္ထော၊ တည်း။

သနန္တနောတိ၊ ကား။ သနင်္ကမာရော၊ သော။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ (ပါတု
 ရဟ-၌ စပ်။) တတော၊ ထို ဖြေဆိုရာအခါမှ နောက်၌။ ရာဇာ၊ သည်။
 သယမ္ပိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ ပဗ္ဗဇီတုကာမော၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ လိုလား
 သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ သဒ္ဓဟာမိတိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို
 သဒ္ဓဟာမိ-အစရှိသော ပါဠိရပ်၌။ ကထံ၊ ဝတ္ထေထ၊ အညထာတိ၊ ကား။
 ကထံ၊ အဘယ်နည်းဖြင့်။ တုမေ၊ အရှင်တို့သည်။ အညထာ၊ ရဟန်းပြုခြင်း
 မှ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝတ္ထိဿထ၊ ဖြစ်နိုင်တော့ အံ့နည်း။
 တေ တံ အနုဝတ္ထိဿာမာတိ၊ ကား။ တေ မယမ္ပိ၊ ထို အကျွန်ုပ်တို့ သည်
 လည်း။ တုမေ ယေဝ၊ အရှင်တို့ကိုသာလျှင်။ အနု ဝတ္ထိဿာမ၊ အစဉ်
 လိုက်ပါကုန်အံ့။ အနုပဗ္ဗဇိဿာမ၊ အစဉ်လိုက်၍ ရဟန်းပြုပါကုန်အံ့။ ဣတိ
 အတ္ထော။ “အနု ဝဇိဿာမာ”တိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ပါဠော၊ သည်။ (အတ္ထိ။)
 [အနု ဝတ္ထိဿာမ-နေရာဝယ် “အနုဝဇိဿာမ”ဟုလည်း ပါဠိတော်ပါဠိရှိ၏။]
 တဿ၊ ထို အနုဝဇိဿာမ-ဟူသောပါဠိ၏။ (အတ္ထော-၌ စပ်။) အနု ဂစ္ဆိ-
 ဿမ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်အံ့။ ဣတိ အတ္ထော။ အကာစောတိ၊ ကား။ နိက္ကာ-
 စော၊ အပြစ်အနာမရှိသော။ အကက္ကသော၊ မကြမ်းတမ်းသော။ (မဏိ-၌

စပ်။) [အကာစောတိ ဝဏော ဝဏသဒိသခဏ္ဍိစ္စဝိရဟိတော (သွေးထားသည့်အတွက် အနာနှင့်တူသော အဖုအထစ် အကျိုးအပြတ် အပြစ်မရှိ။) တေနာဟ “အကတ္တသော”တိ။ - ဋီကာ။] ဂေါဝိန္ဒဿာနုသာသနေတိ။ ကား။ တဝ ဂေါဝိန္ဒဿ၊ အသင် ဂေါဝိန္ဒ-၏။ သာသနေ၊ အဆုံးအမ၌။ တဝန္တံ ဂေါဝိန္ဒမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ သတ္တာရံ၊ ဆရာကို။ ကရိတွာ၊ ရှိ။ စရိဿာမ၊ ကျင့်ပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ပြော၏။

ဆခတ္တိယအာမန္တနာအဖွင့်

၃၂၂။ ယေန တေ ဆ ခတ္တိယာ တေနုပသကံမိတိ။ ကား။ ရေဏံ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ “မဟာရာဇ၊ မဟာရာဇာ။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ရဇ္ဇံ နာမ၊ မင်းအဖြစ်မည်သည်ကို။ ဝါ၊ တိုင်းပြည်မည်သည်ကို။ (ဂဏုန္ဓေသု-၌ စပ်။) မာတရံ၊ ကိုသော်လည်းကောင်း။ ပိတရံ၊ ကိုသော်လည်းကောင်း။ ဘာတိဘဂိနီအာဒယောပိ၊ အစ်ကို၊ ညီ၊ အမ၊ နှမ-အစရှိသည်တို့ကို သော်လည်းကောင်း။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ ဂဏုန္ဓေသု၊ ယူကုန်သော။ သတ္တေ-သု၊ သတ္တဝါတို့တွင်။ ဝေံ မဟန္တံ၊ ဤသို့ ကြီးကျယ်သော။ ဝါ၊ သို့ကလောက် ကြီးကျယ်သော။ ရဇ္ဇသိရံ၊ တိုင်းပြည်၏ အသရေကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိတုကာမေန၊ ရှင်ရဟန်းပြုခြင်းငှာ လိုလားသော။ မဟာရာဇဇန၊ သည်။ ဥဠာရံ၊ မွန်မြတ်သောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုပါပေပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ ဥပတ္တမ္ဘေတွာ၊ ထောက်ခံ၍။ အဿ၊ ထို ရေဏု-မင်းအား။ ဒဠတရံ၊ သာ၍ ခိုင်မြဲသော။ ဥဿာဟံ၊ အားတက်သရောကို။ ကတွာ၊ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။

ဝေံ သမစိန္တေသုန္တိ။ ကား။ ရညော၊ ၍။ စိန္တိတနယေနေဝ၊ ကြံစည်အပ်သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ကဒါစိ၊ တရံတခါ၌။ ပြာဟွဏဿ၊ ၍။ ဘောဂါ၊ တို့သည်။ ပရိဟိနာ၊ ယုတ်လျော့ကုန်သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ မညမာနာ၊ မှတ်ထင်ကုန်သည်။ (ဟုတွာ။) သမ-စိန္တေသံ၊ အညီအမျှ ကြံကြကုန်ပြီ။ ဓနေန သိက္ခေယျာမာဟိ၊ ကား။ (ယန္တုန) ဥပလာပေယျာမ၊ ဖြားယောင်းရပါကုန်မှုကား... ကောင်းလေစွ။ (ယန္တုန) သင်္ဂဏေယျာမ၊ သိမ်းသွင်းရပါကုန်မှုကား... ကောင်းလေစွ။ [သိက္ခေယျာမာတိ သိက္ခာပေယျာမ၊ သိက္ခာပနဇ္ဇေတ္ထ အတ္တိဘာဝါပါဒနံ (ရိုသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်စေခြင်း။) ဣတိ အာဟ “ဥပလာပေယျာမာ” တိ။-ဋီကာ။] တာဝတကံ အာဟရိယတန္တိ။ ကား။ တာဝတကံ၊ ထိုမျှလောက်

အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဥစ္စာနှစ်ကို။ အာဟာရပိယတု၊ ဆောင်အပ်ပါစေလော့။
 ဂဏှိယတု၊ ယူအပ်ပါစေလော့။ ယတ္ထကံ၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်
 ရှိသော ဥစ္စာနှစ်ကို။ ဣစ္စထ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တတ္ထကံ၊ ကို။ ဂဏှထ၊
 ယူပါကုန်။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ဘဝန္တာနံယေဝ ဝါဟသတိ၊ ကား။
 ဘဝန္တေ၊ အရှင်တို့ကို။ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းကို။ ကတု၊ ရှိ။ တုမေဟိ၊
 အသင် မင်းတို့သည်။ ဒိန္နတ္ထာယေဝ၊ ပေးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာ
 လျှင်။ ပဟူတံ၊ များစွာသော။ သာပတေယျံ၊ ဥစ္စာနှစ်သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်ပြီ။

၃၂၃။ သစေ ဇဟထ ကာမာနီတိ၊ ကား။ ဝတ္ထုကာမေ စ၊ ဝတ္ထု
 ကာမ-တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကိလေသကာမေ စ၊ ကိလေသာကာမ-တို့ကို
 လည်းကောင်း။ သစေ ပရိစ္စဇထ၊ အကယ်၍ စွန့်ကုန်အံ့။ ယတ္ထ သတ္ထော
 ပုထုဇ္ဇေနောတိ၊ ကား။ ယေသု ကာမေသု၊ အကြင် ဝတ္ထု၊ ကိလေသာ
 နှစ်ဖြာသော ကာမ-တို့၌။ သတ္ထော၊ ငြိကပ်၏။ လဂ္ဂေါ၊ ငြိကပ်၏။ လဂ္ဂိ-
 တော၊ လွန်စွာဖြစ်သော ငြိကပ်ခြင်းရှိ၏။ [သဉ္ဇာတ အဿတ္ထိ-အနက်၌
 ဣက-ပစ္စည်း။] အာရမ္မဋ္ဌော ဒဠာ ဟောထာတိ၊ ကား။ ဧဝံ သန္တေ၊
 ဤသို့ ဖြစ်လတ်သော်။ (ဤသို့ ကာမ-တို့ကို စွန့်လွှတ်လိုကုန်လတ်သော်။)
 ဝီရိယံ၊ ကို။ အာရတထ၊ အားထုတ်ကြကုန်လော့။ အသိထိလပရက္ကမတံ၊
 မလျော့သော အားထုတ်ခြင်းရှိကုန်သူတို့၏ အဖြစ်ကို။ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်
 တည်၍။ ဒဠာ၊ ခိုင်မြဲကုန်သည်။ ဘဝထ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော့။ ခန္တိဗလ-
 သမာဟိတာတိ၊ ကား။ ခန္တိဗလေန၊ သည်းခံခြင်းဟူသော အားအစွမ်း
 နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်။ -ဘဝထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ သို့။
 ရာဇုနံ၊ တို့အား။ ဥဿာဟံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။

၁။ အာရမ္မဋ္ဌော။ ။ယဿ ဝီရိယာရမ္မဿ(အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယ-၏
 လည်းကောင်း။) ခန္တိဗလဿ စ(သည်းခံခြင်းဟူသော အားစွမ်း၏လည်းကောင်း။)၊
 အဘာဝေန ပဗ္ဗဇိတာနံ(သူတော်ကောင်းရဟန်းတို့၏။) သမဏာဓမ္မော ပရိပုဏ္ဏာ၊
 ပရိသုဒ္ဓေါ စ န ဟောတိ၊ (ရဟန်းတရားသည်ပြည့်ပြည့်စုံစုံစင်စင်ကြယ်ကြယ်မဖြစ်နိုင်။)
 မှန်၏-ဆွမ်းခံစားရမည်ကိုပျင်း၍ “အချောင်စားနေလိုခြင်း”ကြောင့် မအပ်မရာတို့ကို
 စားသောက်နေခြင်း၊ စား-ဝတ်-နေရေးအတွက် သည်းခံမှုမရှိခြင်းကြောင့် မအပ်မရာ
 တို့ကို စားသောက်ရ၊ ဝတ်ရုံရ၊ မအပ်သော ကျောင်း၊ အိပ်ရာ၊ နေရာတို့၌ နေခြင်းအား
 ဖြင့်ရဟန်းတရားပြည့်ပြည့်စုံစုံ စင်စင်ကြယ်ကြယ် ဖြစ်နိုင်ဖွယ်မရှိပါ။ တေသု ဝီရိယာရမ္မ
 ခန္တိဗလသု တေ တေ (ထိုထိုမင်းတို့ကို။) နိယောဇေတံ “အာရမ္မဋ္ဌော” တိအာဒိ
 ဝုတ္တံ။-ငြိကာ။

သေ မဂ္ဂေါ ဥဇမဂ္ဂေါတိ၊ ကား။ သေ(သေဝ)ကရုဏာဈာနမဂ္ဂေါ၊ ဤ ကရုဏာ-ဈာန်ဟူသော လမ်းသည်။ ဥဇမဂ္ဂေါ နာမ၊ ပြောမုန်သော လမ်းမည်၏။ သေ မဂ္ဂေါ အနတ္တရောတိ၊ ကား။ သေဝ၊ ဤ ကရုဏာ-ဈာန်ဟုဆိုအပ်သော လမ်းသည်ပင်။ ဗြဟ္မလောကပတ္တိယာ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဝါ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ကပ်ရောက်ခြင်းငှာ။ အိသဒိသမဂ္ဂေါ (နာမ)၊ အတူမရှိသော လမ်းမည်၏။ ဥတ္တမမဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သော လမ်းမည်၏။ သဒ္ဓမ္မော သဗ္ဗိ ရက္ခိတောတိ၊ ကား။ သေဝ ဝေ၊ ဤ ကရုဏာ-ဈာန်ဟူသော လမ်းသည်ပင်။ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓသာဝကေဟိ၊ ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓ အရိယာသာဝက-ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗိ၊ သူ့ကော်ကောင်းတို့ သည်။ ရက္ခိတဓမ္မော နာမ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော တရားမည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကရုဏာဈာနဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏာဏနေနပိ၊ ဂုဏ်ကို ပြောဆိုခြင်းအားဖြင့်လည်း။ တေသံ၊ ထို ခြောက်ယောက်သော မင်းတို့၏။ အနိဝတ္တနတ္ထာယ၊ မဆုတ် နှစ်ခြင်း အကျိုးငှာ။ ဒဠိကမ္မမေဝ၊ ခိုင်မြဲအောင် ပြုမှုကိုပင်။ ကရောတိ၊ ၏။

ကော န ခေါ ပန ဘော ဇာနာတိ ဇီဝိတာနန္တိ၊ ကား။ ဘော၊ အရှင်တို့။ ဇီဝိတံ နာမ၊ အသက်မည်သည်။ ဥဒကပဗ္ဗုဇ္ဈပမံ၊ ရေပွက် ဟူသော ဥပမာရှိ၏။ တိဏဂ္ဂေ၊ မြက်ဖျား၌။ ဥဿာဝဗိန္နုပမံ၊ ဆီးနှင့် ဟူသော ဥပမာရှိ၏။ တင်္ဂဏဝိဒ္ဓိသနဓမ္မံ၊ ဆန်ကျင့်ဘက်နှင့်တွေ့ရာ ထိုခဏ ၌ပင် ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏။ [ယသ္မိံ ခဏေ ဝိရောဓိဓမ္မသာမာယောဂေါ၊ တသ္မိံ ယေဝ ခဏေ ဝိနဿနသဘာဝံ-ဋီ။] ကိသ္မိံ ခဏေ၊ မည်သည့်ခဏ၌။ ဘိဇ္ဇိဿတိ၊ ပျက်လိမ့်မည်။ ဣတိ၊ သို့။ တဿ၊ ထို ဇီဝိတိခြေ၏။ ဂတိ၊ ဖြစ်ပုံကို။ ဝါ၊ ပြီးစီးခြင်းကို။ [ဂတိန္တိ နိဋ္ဌိံ-ဋီကာ။] ကော၊ အဘယ်သူ သည်။ ဇာနာတိ၊ သိနိုင်အံ့နည်း။ [“ဘိဇ္ဇိဿတိတိ” ဟု ဣတိ-ပါလျှင် ကောင်း၏။] ဂမနီယော သမ္ပရာယောတိ၊ ကား။ ပရုလောကော၊ တမလွန် လောကသို့။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ ဂန္ထဗ္ဗောဝ၊ သွားထိုက်သည်သာ။ တတ္ထ၊ ထို တမလွန်လောကသို့ မချွတ်ကေန် အမှန်သွားရာ၌။ ပဏ္ဍိတေန၊ ကြောင်းကျိုးမြင်သိ ပညာရှိသော။ ကုလပုတ္တေန၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ မန္တာယံ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ထိုက်၏။ (တနည်း) မန္တာယံ၊ ဉာဏ်ပညာဖြင့်။ ဗောဒ္ဓဗ္ဗံ၊ သိထိုက်၏။

၁။ မန္တာယံ။ ။ မန္တ-ဓာတ်၊ ကျ-ပစ္စည်း။ က-ကြောင့် ဣ-လာ၊ ဣ-ကို ဧ-ပြု၍ “မန္တေယ” ဟု ဆိုလိုလျက် “ဧ-ကို အာ-ပြုထားသည်” ဟု ကြံပါ။ ထို့ကြောင့် “မန္တာယန္တိ မန္တေယန္တိ ဝုတ္တံ ဟောဘိတိ အာဟ “မန္တေတဗ္ဗ”န္တိ” ဟု ဋီကာ ဖွဲ့သည်။ (တနည်း) မန္တာယံ-၌ သ္မိ-ဝိဘတ်ကို ကရိုဏ်းအနက်၌ သက်စေ၍ ထို

ပညာ၊ ဉာဏ်ပညာကို။ မန္တာ၊ မန္တာ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဤ။ တာယံ၊ ထိုပညာဖြင့်။
 မန္တေတပ္ပံ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ထိုက်၏။ ဗုဒ္ဓိတပ္ပံ၊ သိထိုက်၏။ ဥပပရိက္ခိတပ္ပဉ္စ၊
 စူးစမ်းလည်း စူးစမ်းဆင်ခြင်ထိုက်၏။ ဇာနိတပ္ပဉ္စ၊ သိလည်း သိထိုက်၏။
 ဣတိ အတ္ထော။ ဝါ၊ တနည်း။ (မန္တာယန္တိ ဣဒံ၊ ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။)
 ကရဏတ္ထေ၊ ကရိုဏ်းအနက်၌။ ဘုမ္မံ၊ သတ္တမိဝိဘတ်ရှိသော သဒ္ဒါတည်း။
 မန္တာယံ ဗောဇ္ဇုပ္ပန္နိ၊ ကား။ မန္တာယ၊ ဉာဏ်ပညာဖြင့်။ ဗုဒ္ဓိတပ္ပံ၊ သိထိုက်၏။
 ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်။ ဇာနိတပ္ပံ၊ သိထိုက်၏။ ဣတိ အတ္ထော။ စ၊ ဆက်။ ကိံ၊
 အဘယ်ကို။ ဗုဒ္ဓိတပ္ပံ၊ နည်း။ ဇီဝိတဿ၊ အသက်၏။ ဒုဇ္ဈာနတာ၊ ခဲယဉ်း
 သဖြင့် သိအပ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ သမ္ပရာယဿ၊ တမလွန် လော
 က၏။ ဝါ၊ သို့။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ ဂမနီယတာ၊ သွားထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို
 လည်းကောင်း။ (ဗုဒ္ဓိတပ္ပဉ္စ၊ ။) စ၊ ပန၊ ထပ်၍ ဆက်ဦးအံ့။ ဗုဒ္ဓိတွာ၊ ၍။
 သဗ္ဗပလိဗောဓေ၊ ကုသိုလ်ပြုခြင်း၏ အလုံးစုံသော အနှောက်အယှက်တို့ကို။
 ဆိန္နိတွာ၊ ဖြတ်၍။ [သဗ္ဗေပိ ကုသလကိရိယာယ ဝိပန္နေ ဥပရောဓေ-ဒ္ဓိကာ။]
 ကုသလံ၊ ကို။ ကတ္တပ္ပံ၊ ။၊ ပြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိတပ္ပံ၊
 ကျင့်ထိုက်၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ကုသလံ ကတ္တပ္ပံ၊ ပြဟ္မစရိယံ စရိတပ္ပံ၊
 နည်း။) ဇာတဿ၊ ဖြစ်လာသူ၏။ ဝါ၊ မွေးဖွားလာသူ၏။ အမရဏံ၊ မသေရ
 ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုသလံ ကတ္တပ္ပံ၊ ပြဟ္မစရိယံ
 စရိတပ္ပံ။)

ပြာဟ္မဏမဟာသလ္လာဒီနံအာမန္တိနာအဖွင့်

၃၂၄။ အပ္ပေသက္ခာ စ အပ္ပလာဘာ စာတိ၊ ကား။ ဘော၊ အရှင်။
 ပဗ္ဗိဇ္ဇာ နာမ၊ ရသေ့ရဟန်း၏ အဖြစ်မည်သည်။ အပ္ပယသာ စေဝ၊ နည်း
 သောအခြံအရံ အကျော်အစောလည်းရှိ၏။ တိ၊ မှန်။ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊
 ရဟန်းပြုရာကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ရဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ပဟာယ၊ ၍။
 ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရသေ့ရဟန်း ဖြစ်သူကို။ ဝိဟေဋ္ဌေတွာ ဝိဟေဋ္ဌေတွာ၊ ညှဉ်းဆဲ၍

သ္မိ-ဝိဘတ်ကို ယံ-ပြုထားသည်။ “မန္တာယံ၊ ဉာဏ်ပညာဖြင့်” ဟု ဆိုလိုသည်။
 [ကရဏတ္ထေ ဝါ ဘုမ္မန္တိ “မန္တာယ” နှိ ဣဒံ ဘုမ္မံ ကရဏတ္ထေ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ ယထာ
 “ဉာဏာယ” နှိ-ဒ္ဓိကာ။]

၁။ ပဗ္ဗဇိတမ္ပိ။ ။ “ပဗ္ဗဇိတမ္ပိ” ဟု သမ္ဘာဝနာဇောတက-ဝိသဒ္ဓါ ပါလျှင်
 ကောင်းမည်ထင်သည်။ ရှင်ဘုရင်ဘဝမှ ရဟန်းပြုလာသူကိုသော်မှလည်း ညှဉ်းဆဲ၍
 အောက်ချ၍ပြောကြကုန်သေး၏။ ဂဟပတိ သုဒ္ဓ-ဘဝမှ ထွက်၍ ရဟန်းပြုသူကို
 ကား အထူးပြောဖွယ်မလိုတော့-ဟူလို။

ညဉ်းဆဲ၍။ လာမကံ၊ ယုတ်ညံ့သည်ကို။ အနာထံ၊ ကိုးကွယ်ရာ မရှိသည်ကို။ ကတောဝ၊ ရှိသာ။ ကထေန္တိ၊ ပြောကြကုန်၏။ အပ္ပလာဘာ စ၊ နည်းသော လာဘ်ရှိသည်လည်း။ (ဟောတိ။) သကလဂါမံ၊ အလုံးစုံသောရွာကို။ ဝါ၊ တရွာလုံးကို။ စရိတွာပိ၊ လှည့်လည်၍လည်း။ အဇ္ဈောဟရဏိယံ၊ စားမျှ ထိုက်သော အာဟာရကို။ ဒုလ္လဘမေဝ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့်ရအပ်သည်သာ။ ဝါ၊ ရနိုင်ခဲသည်သာ။ ဣဒံ ပန ပြဟူညံ၊ ဤပြာဟူဏ၏ အဖြစ်သည်ကား။ မဟာ ယသတ္တာ၊ များသောအခြံအရံ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မဟေသက္ခဉ္စ၊ ကြီးသောတန်ခိုးလည်း ရှိပါ၏။ (ဝါ၊ ကြီးသောအစိုးရခြင်းရှိသူ ဟူ၍လည်း ပြောဆိုအပ်၏။) [မဟေသော ဣတိ အက္ခာယတိတိ မဟေသက္ခံ။] လာဘ- သက္ကာရ သမ္ပန္နတ္တာ၊ ပြည့်စုံသော လာဘ် ပူဇော်သက္ကာရ-ရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ မဟာလာဘဉ္စ၊ များသော လာဘ်လည်းရှိ၏။ ဟိ၊ မှန်။ ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ သကလဇမ္ပုဒိပေ၊ ၌။ အဂ္ဂပုရေ- ဟိတော၊ မြတ်သောပုရေဟိတ်သည်။ (ဟုတွာ။) သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌။ အဂ္ဂါသနံ၊ အဦးအဖျားဖြစ်သော နေရာကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ နေရာဦးကိုလည်းကောင်း။ အဂ္ဂေါဒကံ၊ အဦးအဖျားဖြစ်သော ရေကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ရေဦးကိုလည်းကောင်း။ အဂ္ဂဘတ္တံ၊ အဦးအဖျား ဖြစ်သော ထမင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ထမင်းအဦးကို လည်းကောင်း။ အဂ္ဂဂန္ဓံ၊ အဦးအဖျားဖြစ်သော နံ့သာကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ နံ့သာအဦးကို လည်းကောင်း။ အဂ္ဂမာလံ၊ အဦးအဖျားဖြစ်သော ပန်းကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပန်းအဦးကိုလည်းကောင်း။ လဘတိ၊ ရပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကြ ကုန်ပြီ။

ရာဇာဝ ရညန္တိ၊ ကား။ ဟိ၊ ထိုစကားမှန်၏။ (“ကော နံ ခေါ။ပ။ မဟာလာဘတရော ဝါ” ဟူသော ထိုစကားမှန်၏။) ဘော၊ အရှင်တို့။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ တေရဟိ၊ ၌။ ပကတိရညံ၊ ပကတိမင်းတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ စက္ကဝတ္တိရာဇာ ဝိယ၊ စက္ကဝတ်မင်းသည်ကဲ့သို့။ (အမှို၊ ဖြစ်၏။) ပြဟူာဝ ပြဟူာနန္တိ၊ ကား။ ပကတိ ပြဟူာနံ၊ ပကတိပြဟူာတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ ၌။ မဟာပြဟူာသဒိသော၊ မဟာပြဟူာနှင့်တူသည်။ (အမှို။) ဒေဝတာဝ ဂဟပတိ- ကာနန္တိ၊ ကား။ အဝသေသဂဟပတိကာနံ၊ ကြွင်းသော အိမ်ရှင်လူတို့ ၏။ (မဇ္ဈေ။) သက္ကဒေဝရာဇသဒိသော၊ သိကြားနတ်မင်းနှင့် တူသည်။ (အမှို၊ ၏)။

ဘရိယာနံ အာမန္တနာ အဖွင့်

၃၂၅။ စတ္တာရိသာ ဘရိယာ သာဒိသိယောတိ၊ ကား။ စတ္တာရိသာ၊ လေးကျိပ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဘရိယာ၊ မယားတို့ဟူသည်။ သာဒိသိ-ယောဝ၊ အဆင်းအားဖြင့် တူမျှသော မယားတို့သာတည်း။ [စတ္တာရိသံ + ပမာဏံ + ယာသန္တိ စတ္တာရိသာ။] ပန၊ ကား။ အဿ၊ ထိုဂေါဝိန္ဒ-၏။ အည၊ လေးဆယ်ကုန်သောမယားတို့မှ တပါးကုန်သော။ တိသု၊ ကုန်သော။ ဝယေသု၊ အရွယ်တို့၌။ နာဋကိတ္တိယော၊ ကချေသည် မိန်းမတို့သည်။ ဗဟုကာယေဝ၊ များကုန်သည်သာ။

မဟာဂေါဝိန္ဒ ပဗ္ဗဇ္ဇာအဖွင့်

၃၂၆။ စာရိကံ စရတိတိ၊ ကား။ ဂါမနိဂမပဋိပါငိယာ၊ ရွာ၊ နိဂုံး-အစဉ်အားဖြင့်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရတိ၊ လှည့်လည်၏။ ဂတဂတ-ဋ္ဌာနေ၊ ရောက်အပ်ရောက်အပ်သော အရပ်၌။ ဗုဒ္ဓကောလာဟလံ ဝိယ၊ ဘုရားကြွတော်မူရာအခါ၌ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ “မဟာဂေါဝိန္ဒပဏ္ဍိတော၊ မဟာဂေါဝိန္ဒ-သုခ မိန်သည်။ အာဂစ္ဆတိ ကိရ၊ ကြွလာသတတ်။” ဣတိ၊ သို့။ သုတွာ၊ ၍။ ပုရေတရမေဝ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်။ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ မဂုံ၊ လမ်းကို။ အလကံရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍။ ပစ္စုဂ္ဂန္ဓာ၊ ရှေးရှုတက်သွား၍။ ဝါ၊ ခရီးဦးကြို၍။ ဂဏိတွာ၊ ပင့်ယူ၍။ ဧန္တိ၊ လာကြကုန်၏။ မဟာ-လာဘသက္ကာရော၊ များစွာသော လာဘသက္ကာရ-သည်။ မဟောဘော ဝိယ၊ ကြီးစွာသော ရေအယဉ်သည်ကဲ့သို့။ အဇ္ဈောတ္တရန္တော၊ လွှမ်းမိုးလျက်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သတ္တ ပုရောဟိတဿာတိ၊ ကား။ သတ္တန္တံ ရာဇုနံ၊ ရုနစ်ယောက်ကုန်သော မင်းတို့၏။ ပုရောဟိတဿ၊ ပုရောဟိတ်အား။ (နမော အတ္ထု-၌ စပ။) ဣတိ၊ သို့။ တေရဟိ၊ ၌။ ဝေရူပေသု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဋ္ဌာနေသု ဝါ၊ ခြေဆပ်ရာ ချွတ်ချော်ရာ အရပ်တို့၌သော်လည်းကောင်း။ ကိသ္မိတ္တိ ဒေဝ၊ တန့်တခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ဒုက္ခေ၊ ဒုက္ခသည်။ ဥပ္ပန္နေ ဝါ၊ ဖြစ်သော်လည်းကောင်း။ [ဆရာတော်၏ နိဿယ၌ “ဥပ္ပန္နေ ဝါ” ဟု ဝါ-ပါသည်။] နမော ဗုဒ္ဓဿာတိ-ဟူ၍။” ဝဒန္တိ ယထာ၊ ဆိုကြကုန်သကဲ့သို့။ ဝေံ၊ တူ။ တဒါ၊ မဟာဂေါဝိန္ဒ-ဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။ “နမတ္ထု။ ပ။ သတ္တ-ပုရောဟိတဿာတိ၊ ဟူ၍။” ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။

၃၂၇။ မေတ္တာသဟဂထေနာတိအာဒိနာ-အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ ပါဠိယံ၊ ခွဲ။ ဗြဟ္မဝိဟာရာဝ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရ-တို့သည်သာ။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင် ဗြဟ္မဝိဟာရ-တို့သာ လာပါကုန်သော်လည်း။ မဟာပုရိသော၊ သည်။ သဗ္ဗာပိ၊ ကုန်သော။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ သမာပတ္တိယော စ၊ သမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ အဘိညာယော စ၊ အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။ သာဝကနံ စ ဗြဟ္မလောကသဟဗျတယ မဂ္ဂံ ဒေသေသီတိ၊ ကား။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌၊ ဗြဟ္မနု၊ ဗြဟ္မာနှင့်။ သဟဘာဝါယ၊ အတူတကွ၏ အဖြစ်အကျိုးငှာ။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းကို။ ကထေသိ၊ ဟောပြုပြီ။

၃၂၈။ သဗ္ဗေနသဗ္ဗန္တိ၊ ကား။ ယေ၊ အကြင် သာဝက-တို့သည်။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ သမာပတ္တိယော စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ အဘိညာယော စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေကြကုန်ပြီ။ [အဓိပ္ပာယ်ထွ-သာတည်း။ သဒ္ဓတ္ထ-မှာ “သဗ္ဗေန၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော” ဟု ပေးပါ။] ယေ န သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ သာသနံ အာဇာနိံ သူတိ၊ ကား။ ယေ၊ အကြင် သာဝက-တို့သည်။ အဋ္ဌသု သမာပတ္တိသု၊ တို့တွင်။ ဧကသမာပတ္တိမ္ပိ၊ တပါးသော သမာပတ်ကိုလည်း။ န ဇာနိံ သု၊ မသိကြကုန်။ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ န သက္ကံ သု၊ မစွမ်းနိုင်ကြကုန်။ အမောဃာတိ၊ ကား။ သဝိပါကာ၊ အကျိုးနှင့်တကွ ဖြစ်သည်။ (အဟောသိ။) အဝဉ္စာတိ၊ ကား။ န ဝဉ္စာ၊ မမြဲသည်။ (အဟောသိ။) [ဝဇ-ဓာတ်၊ ယ-ပစ္စည်း။ ဈ-ကို ဈ-ပြု၊ နိဂ္ဂဟိတ်လာ၊ နိဂ္ဂဟိတ်ကို ၂-ပြု။-အဘိဓာန် ဋီကာ။ ထောမနိဓိ၌ လာသော ဝဉ္စာ-ပုဒ် ပြီးပုံကိုကား သီလက္ခန်ဘာသာဋီကာ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိက သဿတဝါဒ-အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။] သဗ္ဗနိဟိနံ၊ အလုံးစုံတို့အောက် ယုတ်လျော့သော သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ပသဝန္တိ၊ တိုးပွားစေလတ်သော်။ ဂဗ္ဗဗ္ဗကာယံ၊ ဂဗ္ဗဗ္ဗ-နတ်အပေါင်းကို။ ပသဝိ-တိုးပွားစေပြီ။ သဖလတိ၊ ကား။ အဝသေသဒေဝလောကူပပတ္တိဟိ၊ ဗြဟ္မာပြည်မှ ကြွင်းသော နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ခြင်းတို့ဖြင့်။ သတ္တာ၊ အကျိုးနှင့်တကွ ဖြစ်သည်။ ဝါ၊ အကျိုးရှိသည်။ (အဟောသိ။) သဉ္ဒြယာတိ၊ ကား။ ဗြဟ္မလောကူပပတ္တိယာ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌ ဖြစ်ခြင်းအားဖြင့်။ သဝုခိ၊ တိုးပွားခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သည်။ (အဟောသိ၊ ပြီ။)

၃၂၉။ သရာမဟန္တိ၊ ကား။ ပဉ္စသိခ၊ ပဉ္စသိခ။ အဟံ၊ သည်။ သရာမိ၊ အမှတ်ရတော်မူ၏။ ဣမိနာ ပဒေန၊ ဤ သရာမဟံ-ဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ အယံ

သုတ္တန္တော၊ ဤ သုတ္တန်သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသိတော နာမ၊ ဗုဒ္ဓဘာသိတ-မည်သည်။
 ဇာတော ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ န နိဗ္ဗိဒါယာတိ၊ ကား။ ဝဇ္ဇေ၊ ဝဋ်၌။ နိဗ္ဗိန္ဒ-
 နုတ္တာယ၊ ငြီးငွေ့ကြောင်းဖြစ်သော ဝိပဿနာအကျိုးငှာ။ န (သံဝတ္တတိ)၊
 ဖြစ်သည်မဟုတ်။ န ဝိရာဂါယာတိ၊ ကား။ ဝဇ္ဇေ၊ ၌။ ဝိရာဂတ္တာယ၊ မတပ်မက်
 ကြောင်း မဂ်အကျိုးငှာ။ န (သံဝတ္တတိ)။ န နိရောဓာယာတိ၊ ကား။
 ဝဇ္ဇဿ၊ ၏။ နိရောဓတ္တာယ၊ ချုပ်ကြောင်း နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ။ န (သံဝတ္တ-
 တိ)။ န ဥပသမာယာတိ၊ ကား။ ဝဇ္ဇဿ၊ ၏။ ဥပသမနုတ္တာယ၊ ငြိမ်းအေး
 ကြောင်း နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ။ န (သံဝတ္တတိ)။ န အဘိညာယာတိ၊ ကား။
 ဝဇ္ဇံ၊ ကို။ အဘိဇာနနုတ္တာယ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့်သိတတ်သော မဂ်အကျိုး
 ငှာ။ န (သံဝတ္တတိ)။ န သမ္မောဓာယာတိ၊ ကား။ ကိလေသနိဗ္ဗိဒါဝိဂမေန၊
 ကိလေသာတည်းဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးသောအားဖြင့်။ ဝဇ္ဇတော၊
 ဝဋ်ဒုက္ခမှ။ ပဗုဇ္ဈနုတ္တာယ၊ နိုးကြောင်းဖြစ်သော မဂ်အကျိုးငှာ။ န (သံဝတ္တ-
 တိ)။ [ဗုဓ-ဓာတ်၏ ဇာဂရ-အနက်ကို ဖွင့်သည်။] န နိဗ္ဗာနာယာတိ၊ ကား။
 အမတနိဗ္ဗာနုတ္တာယ၊ အမတ-နိဗ္ဗာန် အကျိုးငှာ။ န (သံဝတ္တတိ)။

ကေန္တနိဗ္ဗိဒါယာတိ၊ ကား။ ကေန္တမေဝ၊ စင်စစ်ကေန အမှန်သာလျှင်။
 ဝဇ္ဇေ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒနုတ္တာယ၊ ငြီးငွေ့ကြောင်းဖြစ်သော ဝိပဿနာအကျိုးငှာ။
 (သံဝတ္တတိ။) ပန၊ ဆက်။ ဣ၊ ဤ ကေန္တနိဗ္ဗိဒါယ-အစရှိသော ပါဠိ
 ရပ်၌။ နိဗ္ဗိဒါယာတိ၊ ဟူသောပါဠိဖြင့်။ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာကို။ (ဝုတ္တာ၊
 ပြီ။) ဝိရာဂါယာတိ၊ ဖြင့်။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို။ (ဝုတ္တာ။) နိရောဓာယ ဥပ-

၁။ ဣမိနာ ကိရ ။ပ။ ဇာတော။ ။ဤသုတ်၌ ရှေးဦးစွာ သိကြားမင်းက မြတ်စွာ
 ဘုရား၏ ဂုဏ်တော်တို့ကို ပြောပြ၏။ ထို့နောက်-သနက္ခိမာရမြဟာက မဟာဂေါရိန္ဒ-
 ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်စဉ် ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ ဉာဏ်ပညာကြီးမားကြောင်းတို့ကို ပြောပြ၏။ ဤ တိုင်အောင်
 ဘုရားဟောမပါသေး။ ထို့နောက်-“သရာမဟံ ပဉ္စသီခ”ဟု မြတ်စွာဘုရားက မိန့်
 ကော်မူသောအခါ ထိုတရားအားလုံးကို ခွင့်ပြုတော်မူရာရောက်သည်။ ထိုသို့ ခွင့်ပြုတော်မူ
 သောကြောင့် ထိုတရားအားလုံးသည် ဗုဒ္ဓ-ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ဖြစ်သည်။
 ဥပမာ-တစုံတယောက်သောအမတ်က နိုင်ငံခြားပို့ဖို့ရန် စာရေး၍ ရှင်ဘုရင်ကို ပြုသော
 အခါ ရှင်ဘုရင်က မင်းတံဆိပ် ခပ်နှိပ်လိုက်လျှင် ယုံစာသည် ရှင်ဘုရင်စာ ဖြစ်သွား
 သကဲ့သို့တည်း။ [“သရာမဟ” ။ ဟိ ဝဒန္တေန ဘဂဝတာ ကထိတံ (နတ်တို့အား
 ပြောဟောအပ်သော တရားစကားသည်။) ဇာတံ-၌ စပ်။ “တထေဝ တ” ။ ဘဂ-
 ဝတာ ပဋိညာတမေဝ ဇာတန္တိ (“ထို ပြောဟောအပ်သော စကားသည် ထိုအတိုင်း
 ပင်တည်း”ဟု ဝန်ခံအပ်ပြီးပင် ဖြစ်တော့၏။) -ဋီကာ။ (နောက်ဝါကျဝယ် ဘဂဝတာ-
 တခု ပိုဟု တူသည်။)]

သမာယာတိ၊ ဟူသောပုဒ်တို့ဖြင့်။ နိဗ္ဗာန်၊ ကို။ (ဝုတ္တံ။) အဘိညာယ
 သမောဓာယာတိ၊ ပုဒ်တို့ဖြင့်။ မဂ္ဂေါ၊ ကို။ (ဝုတ္တော။) နိဗ္ဗာနာယာတိ၊ ပုဒ်ဖြင့်။
 နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုပင်။ (ဝုတ္တံ။) ဝေံ၊ သို့။ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော။
 ဌာနေ၊ ကေန္တနိဗ္ဗိဒါယ-ဟူသော ပါဠိအရာ၌။ ဝိပဿနာ၊ ကို။ (ဝုတ္တာ၊ ပြီ။)
 တီသု၊ ကုန်သော။ (ဌာနေသု၊ ဝိရာဂါယ၊ အဘိညာယ၊ သမောဓာယ
 ဟူသောပါဠိ အရာတို့၌။) မဂ္ဂေါ၊ ကို။ (ဝုတ္တော။) တီသု၊ ကုန်သော။
 (ဌာနေသု၊ နိရောဓာယ၊ ဥပသမာယ၊ နိဗ္ဗာနာယ-ဟူသောပါဠိ အရာတို့၌။)
 နိဗ္ဗာန်၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ ဝဝတ္တာနကထာ၊ ပိုင်းခြား
 မှတ်သားကြောင်း စကားကို။ ဝေဒိတဗျာ၊ ၏။ [ဝိပဿနာမဂ္ဂနိဗ္ဗာနာနံ
 တံ တံ ပဒေဟိ ဝဝတ္ထပေတွာ ကထာ (ဝိပဿနာ၊ အရိယာမဂ်၊ နိဗ္ဗာန်
 တို့ကို ထိုထိုပုဒ်တို့ဖြင့် ပိုင်းခြားမှတ်သား၍ ဟောကြောင်းစကားကို။)-ဋီကာ။
 “ဝိဝဋ္ဌကထာ၊ ဝဋ္ဌ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တရားစကားကို” ဟုလည်း
 မှုကဲ့ရို၏။] ပန၊ ကား။ ပရိယာယေန၊ ပရိယာယ်အားဖြင့်။ သဗ္ဗာနိပိ၊
 ကုန်သော။ တောနိ မဂ္ဂဝေဝစနာနိ ပိ၊ ဤ မဂ္ဂ-သဒ္ဓါ၏ ဝေဝဝစ် ပရိယာယ်-
 စကားလွယ်တို့သည်လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနဝေဝစနာနိပိ၊ နိဗ္ဗာန-သဒ္ဓါ၏
 ဝေဝဝစ် ပရိယာယ်-စကားလွယ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိယေဝ၊ ဖြစ်
 ကုန်သည်သာ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိအာဒိသု၊ အစရှိသော ပုဒ်တို့၌။ ယံ၊ အကြင်
 စကားရပ်ကို။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ဆိုထိုက်၏။ တံ၊ ထိုစကားရပ်ကို။ ဝိသဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။
 သစ္စဝဏ္ဏနာယံ၊ သစ္စာအဖွင့်၌။ (မဟာ။) ဝုတ္တမေဝ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသည်သာ။

၃၃၀။ ယေ န သဗ္ဗေသဗ္ဗန္တိ၊ ကား။ ယေ၊ အကြင်သာဝက-တို့သည်။
 စတ္တာရောပိ၊ ကုန်သော။ အရိယမဂ္ဂေ၊ အရိယာမဂ်တို့ကို။ ပရိပူရေတုံ၊
 ပြည့်စေခြင်းငှာ။ န ဇာနန္တိ၊ မသိကြကုန်။ တိဏိ ဝါ၊ သုံးပါးသော
 အရိယာမဂ်တို့ကိုသော်လည်းကောင်း။ [ဆရာတော်၏နိဿယ-၌ “တယော”
 ဟုပြင်တော်မူသည်။] ဇ္ဇေ ဝါ၊ နှစ်ပါးသော အရိယာမဂ်တို့ကိုသော်လည်း
 ကောင်း။ ဧကံ ဝါ၊ တပါးသော အရိယာမဂ်တို့ကိုသော်လည်းကောင်း။
 နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်စေကြကုန်၏။ သဗ္ဗေသံယေဝ ဣမေသံ ကုလပုတ္တာနန္တိ၊
 ကား။ မြဟူစရိယစိဏ္ဏကုလပုတ္တာနံ၊ ကျင့်အပ်ပြီးသော မြဟူစရိယ-ရှိသော

၁။ မြဟူစရိယစိဏ္ဏကုလပုတ္တာနံ။ ။ “စရိတံ မြဟူစရိယံ” ဟု ပါဠိတို့၌ ရှိသော
 ကြောင့်-စရိယိတ္တာတိ စိဏ္ဏံ၊ မြဟူစရိယံ+စိဏ္ဏံ+ယေသန္တိ မြဟူစရိယစိဏ္ဏာ၊ (ကျင့်
 အပ်ပြီးသော မြဟူစရိယ-ရှိသော အမျိုးကောင်းသားတို့။) ထို့ကြောင့် “မြဟူစရိယာ-
 စိဏ္ဏံ” ဟု ပါဠိမရှိစေရ။

အမျိုးကောင်းသားတို့၏။ (ပဗ္ဗဇာ-၌စပ်။) အမောဃာ။ ပ။ သဗလော သဉ္ဇဒြိယာတိ။ ဟူ၍။ အရဟတ္တနိက္ခဋ္ဌေန၊ အရဟတ္တဖိုလ် ဟူသော အထွတ်ဖြင့်။ ဒေသနံ၊ ကို။ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေပြီ။

ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ပဒက္ခိဏံ ကတွာတိ၊ ကား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို။ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ သမ္ပဒိစ္ဆန္တော၊ လက်ခံသည်။ (ဟုတွာ။) အဘိနန္ဒိတွာ၊ လွန်စွာ နှစ်သက်၍လည်းကောင်း။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ပသံသမာနော၊ ချီးမွမ်းသည်။ (ဟုတွာ။) အနုမောဒိတွာ၊ အဖန်ဖန် ဝမ်းမြောက်၍လည်းကောင်း။ မဟန္တံ၊ မြတ်သော။ အဉ္စလိ၊ လက်အုပ်ကို။ သိရသ္မိံ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍။ [ရှေးက လက်အုပ်ချီသောအခါ လက်အုပ်ကို ခေါင်းပေါ် ရောက်အောင် မြောက်၍ ချီကြသည်။] ပသန္နလောခါရသေ၊ ကြည်လင်သော ချိပ်ရည်၌။ နိမုဇ္ဇမာနော ဝိယ၊ နှစ်မြုပ်သူသည်ကဲ့သို့။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဆဗ္ဗဏ္ဍရသ္မိဇာလန္တရံ၊ မြောက်ပါးသော အဆင်းရှိသော ရောင်ခြည်တော် ကွန်ရက်တို့၏ အတွင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ စတူသု၊ ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရပ်တို့၌။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ တိက္ခတ္ထံ၊ ကြိမ်။ ပဒက္ခိဏံ၊ အမြတ်တန်း ရှိခိုး ဝပ်ချမှုကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိတ္ထဝန္တော အဘိတ္ထဝန္တော၊ ချီးမွမ်းလျက် ချီးမွမ်းလျက်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရွှေတော်မှ။ အန္တရဓာယိတွာ၊ ကွယ်ပျောက်၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ဒေဝလောကမေဝ၊ နတ်ပြည်သို့သာ။ အဂမာသိ၊ ပြန်သွားပြီ။ ဣတိ၊ အပြီးတည်း။

မဟာဂေါဝိန္ဒသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁-၂။ အဘိနန္ဒိတွာ၊ အနုမောဒိတွာ။ ။ အဘိနန္ဒိနံ နာမ သမ္ပဒိစ္ဆန္တံ “အဘိ-
နန္ဒိန္တိ အာဂတ” နှင့် အာဒိသု ဝိယ၊ တဉ္စေတ္ထ အတ္တတော စိတ္တဿ အတ္တမနတာဘိ
အာဟ “စိတ္တေန သမ္ပဒိစ္ဆန္တော အဘိနန္ဒိတွာ” တိ။ “သာဓု သာဓု” တိ ဝါစာယ
သမ္ပဟံသနာ အနုမောဒနာတိ အာဟ “ဝါစာယ သပ္ပဟံသမာနော အနုမောဒိတွာ”
တိ။ -ဋီကာ။

မဟာသမယသုတ် အဋ္ဌကထာ

နိဒါန အဖွင့်

၃၃၁။ ဧဝံ မေ သုတန္တိ-ဟူသောသုတ်သည်။ မဟာသမယသုတ္တံ၊ မဟာသမယ-သုတ်တည်း။ တတြ၊ ထိုမဟာသမယ-သုတ်၌။ အယံ၊ ကား။ အပုဗ္ဗ-ပဒဝဏ္ဏနာ၊ တည်း။-သက္ကေသုတိ၊ ကား။ အဗ္ဗဋ္ဌသုတ္တေ၊ ၌။ ဝုတ္တေန၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဥပ္ပတ္တိနယေန၊ ဖြစ်ပုံနည်းဖြင့်။ “သက္ကာ ဝတ ဘောကုမာရာ”တိ၊ ဟူသော။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိုးကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သက္ကာတိ၊ ဟူ၍။ လဗ္ဗနာမာနံ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိကုန်သော။ ရာဇကုမာရာနံ၊ မင်းသားတို့၏။ နိဝါသော၊ နေရာဖြစ်သော။ ဧကော၊ တခုတည်းသည်။ (သမာနော)ပိ၊ သော်လည်း။ ဝါ၊ ဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဇနပဒေါ၊ ကို။ ရုဋ္ဌိသဒ္ဓေန၊ ရုဋ္ဌိ သဒ္ဓါအားဖြင့်။ “သက္ကာ”တိ၊ သက္ကာ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သက္ကေသုသက္ကာ-ဟု ဗဟုဝစ်အမည်ရသော။ တသ္မိံ ဇနပဒေါ၊ ၌။ မဟာဝနေတိ၊ ကား။ သယံဇာတေ၊ အလိုလိုဖြစ်သော။ အရောပိတေ၊ တစုံတယောက်သည် စိုက်ပျိုးအပ်သည် မဟုတ်သော။ ဟိမဝန္တေန၊ ဟိမဝန္တာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကော-ဗဒ္ဓေ၊ တဆက်တည်းစပ်နေသော။ ဝါ၊ တစပ်တည်း စပ်နေသော။ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော။ ဝနေ၊ တော၌။ (ဝိဟရတိ။) သဗ္ဗေဟေဝ အရဟန္တေဟိတိ၊ ကား။ ဣမံ သုတ္တံ၊ ဤ မဟာသမယသုတ်ကို။ ကထိတဒိဝေယေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်ရာ နေ၌ပင်။ ပတ္တအရဟံတ္တေဟိ၊ ရောက်အပ်ပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ အရတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးကုန်သော။ (ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခု-သတေဟိ သဒ္ဓိံ ဝိဟရတိ။)

တတြ၊ ထို သဗ္ဗေဟေဝ အရဟန္တေဟိ-ဟူသောပုဒ်၌။ အယံ၊ ကား။ အနု-ပုဗ္ဗိကထာ၊ တည်း။-ကိရ၊ ခွဲ။ သာကိယကောလိယာ၊ သာကိယ၊ ကောလိယ-မင်းမျိုးတို့သည်။ ကပိလဝတ္ထုနဂရဿ စ၊ ကပိလဝတ္ထုမြို့၏လည်းကောင်း။

၁။ သက္ကာတိ ဝုစ္စတိ။ ။များစွာသော မင်းသားတို့ကို “သက္ကာ”ဟု ဗဟုဝစ်အမည်ဖြင့် ခေါ်ရ၏။ ထို မင်းသားတို့၏ နေရာဖြစ်သော ဇနပုဒ် (ဌာန) ၌ (ဌာနီ) မင်းသားတို့၏ “သက္ကာ”ဟူသော ဗဟုဝစ်အမည်ကို တင်စား၍ ဌာနပစာအားဖြင့် ဇနပုဒ်တခုတည်းကိုပင် “သက္ကာ”ဟု ခေါ်နိုင်သည်။ (ဌာနီ) မင်းသားတို့ကို-နိဿိတ (ဖိုတတ်)၊ (ဌာန) ဇနပုဒ်ကို နိဿယ (ဖိုရာ)ဟု ယူ၍ “နိဿိတ-အမည်ကို နိဿယ-၌ တင်စားသည်” ဟုလည်း ခိုကြ၏။ [ဤအဓိပ္ပာယ် အကျယ်ကို သီလက္ခန်ဘာသာဋီကာ အဗ္ဗဋ္ဌသုတ်၊ အဗ္ဗါနဝမန-အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။]

ကောလိယနဂရဿ စ၊ နီလည်းကောင်း။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ရောဟိဏီ*
 နာမ၊ ရောဟိဏီ-မည်သော။ နဒိံ၊ မြစ်ကို။ ဧကေနော၊ တခုတည်းသာလျှင်
 ဖြစ်သော။ အာဝရဏေန၊ ပိတ်ဆို့ ဆည်းတားကြောင်းဖြစ်သော ရေကာတာ
 ဖြင့်။ ဗန္ဓာပေတွာ၊ ခိုင်မြဲစေ၍။ သဿာနိ၊ ကောက်တို့ကို။ ကရောန္တိ၊
 ကုန်၏။ [အာဝရဏေနာတိ သေတုနာ။ ဗန္ဓာပေတွာတိ ပံသုပလာသပါသာ-
 ဏမတ္တိကာဓဏ္ဍာဒိဟိ အာဠိံ ထိရံ ကာရာပေတွာ။-ဋီကာ။] အထ၊ ၌။
 ဇေဋ္ဌမူလမာသေ၊ နယုန်လ၌။ သဿေသု၊ တို့သည်။ မိလာယန္တေသု၊ ညှိုးနွမ်း
 ကုန်လတ်သော်။ ဥဘယနဂရဝါသိကာနမ္ပိ၊ နှစ်ဘက်သော် မြို့၌နေကြကုန်သော
 မင်းသားတို့၏လည်း။ ကမ္မကရာ၊ အလုပ်သမားတို့သည်။ သန္ဓိပတိံ သု၊
 စည်းဝေးကြကုန်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ စည်းဝေးကြရာ၌။ ကောလိယနဂရဝါသိ-
 နော၊ ကောလိယ-မြို့၌ နေလေ့ရှိကုန်သော အလုပ်သမားတို့သည်။ အာဟံသု၊
 ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။ (ကိံ။) “ဣဒံ ဥဒကံ၊ ဤရေသည်။ (ပဟောဿတိ-
 စပံ။) ဝါ၊ ကို။ (ဟရိယမာနံ-၌ စပံ။) ဥဘတော၊ နှစ်ဘက်မှ။ ဟရိယမာနံ၊
 ဆောင်အပ်သော်။ တုမှာကံ၊ အသင်တို့အတွက်။ န (ပဟောဿတိ)၊ လောက်
 လိမ့်မည် မဟုတ်။ အမှာကံ၊ ကျွန်ုပ်တို့အတွက်။ န ပဟောဿတိ၊ မဟုတ်။
 ပန၊ စင်စစ်ကား။ အမှာကံ၊ တို့၏။ သဿံ၊ သည်။ ဧကေန၊ တကြိမ်သော။
 ဥဒကေနော၊ ရေဖြင့်သာလျှင်။ နိပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ပြီးစီးလတ္တံ့။ ဣဒံ ဥဒကံ၊ ကို။
 အမှာကံ၊ တို့အား။ ဒေထ၊ ပေးကြပါကုန်။” ဣတိ၊ သို့။ (အာဟံသု။)

ကပိလဝတ္ထုနဂရဝါသိနော၊ ကပိလဝတ္ထုမြို့၌ နေလေ့ရှိကုန်သော အလုပ်
 သမားတို့သည်။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ (ကိံ။) “တုမေသု၊ တို့သည်။ ကောဋ္ဌေ၊
 ကျီတို့ကို။ ဝါ၊ ဂိုဒေါင်တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဌိတေသု၊ တည်ကုန်
 လတ်သော်။ မယံ၊ တို့သည်။ ရတ္တသုဝတ္ထုနီလမဏိကာဋ္ဌကဟာပဏေ စ၊ နိမြန်း
 သောရှေ့ညီသောပတ္တမြား၊ မည်းနက်သော အသပြာတို့ကိုလည်း။ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍။ ပစ္စိပသိဗ္ဗကာဒိဟတ္တာ၊ လက်၌ တောင်း၊ အိတ်-အစရှိသော ထည့်ဖွယ်
 ဝတ္ထုရှိကြကုန်သည်။ ဝါ၊ တောင်း၊ အိတ်-အစရှိသော ထည့်ဖွယ်ဝတ္ထုတို့ကို
 လက်စွဲကုန်သည်။ (ဟုတွာ။) တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ သရဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။
 ဝိစရိတံ၊ လှည့်လည်ခြင်းငှာ။ န သက္ခိဿာမ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ အမှာကမ္ပိ၊
 တို့၏လည်း။ သဿံ၊ သည်။ ဧကေနော၊ တကြိမ်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဥဒကေန၊
 ဖြင့်။ နိပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣဒံ ဥဒကံ၊ ကို။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ဒေထ၊
 ပါကုန်။” ဣတိ (အာဟံသု)။ “မယံ၊ တို့သည်။ န ဒဿာမ၊ မပေးနိုင်
 ကုန်။” ဣတိ၊ ဤသို့ပြောကြကုန်ပြီ။ “မယမ္ပိ၊ တို့သည်လည်း။ န ဒဿာမ၊

ကုန်” ဣတိ၊ ပြီ။ ဝေံ၊ သို့။ ကလဟံ၊ ငြင်းခုံမှုကို။ ဝဇေတွာ၊ တိုးပွားစေ၍။
 ကော၊ တယောက်သည်။ ဝါ၊ က။ ဥဋ္ဌာယ၊ တ၍။ ကေဿ၊ တယောက်အား။
 ပဟာရံ၊ ပုတ်ခတ်မှုကို။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ သောပိ၊ ထိုပုတ်ခတ်ခံရသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ အညဿ၊ အခြားသူအား။ (ပဟာရံ အဒါသိ။) ဣတိ
 ဝေံ၊ ဤသို့။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပဟရိတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ ရာဇကုလာနံ၊
 မင်းမျိုးတို့၏။ ဇာတိံ၊ အမျိုးဇာတ်ကို။ ဃဋ္ဌေတွာ၊ ထိခိုက်၍။ ကလဟံ၊
 ခိုက်ရန်ကို။ ဝဇယိံသု၊ တိုးပွားစေကြကုန်ပြီ။

ကောလိယကမ္မကရာ၊ ကောလိယမင်းတို့၏ အလုပ်သမားတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။ (ကိံ။) “တုမေ၊ အသင်တို့သည်။ ကပိလဝတ္ထု၊ ဝါသိကေ၊ ကပိလ
 ဝတ္ထုမြို့၌ နေလေ့ရှိကုန်သော မင်းတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝါ၊ လက်
 ကိုင်လုပ်၍။ ဂဇ္ဇထ၊ ကျုံးဝါးကြကုန်၏။ ယေ၊ အကြင် ကပိလဝတ်မြို့၌
 နေကြသောမင်းတို့သည်။ သောဏသင်္ဂါလာဒယော ဝိယ၊ အိမ်ခွေး၊ တော
 ခွေး-အစရှိသော သတ္တဝါတို့ကဲ့သို့။ အတ္တနော၊ ၎င်း။ ဘဂိနိဟိံ၊ နှမတို့နှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံဝသိံသု၊ ပေါင်းသင်း နေထိုင်ကြကုန်ပြီ။ ဧတေသံ၊
 ဤ ကပိလဝတ် မင်းတို့၏။ ဟတ္ထိနော စ၊ ဆင်တို့သည်လည်းကောင်း။
 အဿာ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဖလကာဝုဇာနိ စ၊ မြား၊ ကာ-လက်နက်
 တို့သည်လည်းကောင်း။ အမာကံ၊ ငါတို့၏။ ဝါ၊ ငါတို့အတွက်။ ကိံ
 ကရိဿန္တိ၊ အဘယ်ကို ပြုနိုင်ကုန်လတ္တံ့ နည်း။ ဝါ၊ ဘာတတ်နိုင်ကုန်
 လတ္တံ့နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ (ဝဒန္တိ။)

သာကိယကမ္မကရာပိ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏ အလုပ်သမားတို့သည်လည်း။
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကိံ။) “တုမေ၊ တို့သည်။ ဒါနိံ၊ ၌။ ကုဋ္ဌိနော၊ နူနာ
 ရှိကုန်သော။ ဒါရကေ၊ အကောင်ကလေးတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဝါ၊ ၍။
 ဂဇ္ဇထ၊ ကုန်၏။ ယေ၊ အကြင် ကောလိယ-မင်းတို့သည်။ အနာထာ၊
 ကိုးကွယ်ရာ မရှိကြကုန်သည်။ နိဂ္ဂတိကာ၊ လဲလျောင်းရာ မရှိကြကုန်သည်။
 (ဟုတွာ။) တိရစ္ဆာနာ ဝိယ၊ တိရစ္ဆာန်တို့သည် ကဲ့သို့။ ကောလရက္ခေ၊
 ကလောပင်၌။ ဝသိံသု၊ နေကြရကုန်ပြီ။ ဧတေသံ၊ ဤ ကောလိယ-မင်း
 တို့၏။ ဟတ္ထိနော စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အဿာ စ၊ တို့သည်လည်း
 ကောင်း။ ဖလကာဝုဇာနိ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အမာကံ၊ တို့၏။
 ဝါ၊ တို့အတွက်။ ကိံ ကရိဿန္တိ၊ နည်း။ ဝါ၊ နည်း။” ဣတိ၊ သို့။
 (ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။)

တေ၊ ထိန္တံဘက်သော အလုပ်သမားတို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ တသ္မိံ
 ကမ္မေ၊ ထို အလုပ်၌။ နိယုတ္တအမစ္စာနံ၊ ယှဉ်ကုန်သော အမတ်တို့အား။
 ကထေသံ၊ ပြောကြကုန်ပြီ။ အမစ္စာ၊ တို့သည်။ ရာဇကုလာနံ၊ မင်းမျိုး
 တို့အား။ ကထေသံ၊ ကုန်ပြီ။ တတော၊ ထိုသို့ပြောခြင်းကြောင့်။ သာကိယာ၊
 သာကီဝင်မင်းတို့သည်။ (နိက္ခမိံ သုန္ဓိ စပ်။) “ဘဂီနိဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ က။
 သံဝါသိကာနံ၊ ပေါင်းသင်း နေထိုင်ကြကုန်သူတို့၏။ ထာမဉ္ဇ၊ အစွမ်းကို
 လည်းကောင်း။ ဗလဉ္ဇ၊ အားကိုလည်းကောင်း။ ဒဿေဿာမ၊ ပြုကြကုန်
 အံ။” ဣတိ၊ ဤသို့ ကျုံးဝါး၍။ ယဒ္ဓသဇ္ဇာ၊ စစ်ထိုးမှု၌ ပြင်ဆင်ခြင်း
 ရှိကြကုန်သည်။ (စစ်တိုက်ဖို့ရန် ပြင်ဆင်ကြကုန်သည်။ ဟုတော့။) နိက္ခမိံ သု၊
 ထွက်ကြကုန်ပြီ။ ကောလိယာပိ၊ ကောလိယ-မင်းတို့သည်လည်း။ “ကောလ
 ရုက္ခဝါသိနံ၊ ကလောပင်၌ နေလေ့ရှိကုန် သူတို့၏။ ထာမဉ္ဇ၊ ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဗလဉ္ဇ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒဿေဿာမ၊ ကုန်အံ။” ဣတိ၊
 ဤသို့ ကျုံးဝါး၍။ ယဒ္ဓသဇ္ဇာ (ဟုတော့)။ နိက္ခမိံ သု၊ ကုန်ပြီ။

ဘဂဝါပိ၊ သည်လည်း။ ရတ္တိယာ၊ ၎င်း။ ပစ္စုသသမယေ၊ မိုးသောက်
 အခါ၌။ မဟာကရုဏာ၊ သမာပတ္တိတော၊ မဟာကရုဏာသမာပတ်မှ။ ရဋ္ဌာယ၊
 ၍။ လောကံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဝေါလောကေန္ဓော၊ ကြည့်တော်
 မူလတ်သော်။ ဣမေ၊ ဤမင်းတို့ကို။ ဝေံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။
 ယဒ္ဓသဇ္ဇာ၊ စစ်ထိုးမှု၌ ပြင်ဆင်ခြင်းရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိက္ခမန္ဓေ၊
 ထွက်လာသည်တို့ကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူရပြီ။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူရ၍။
 “မဟိ၊ ငါသည်။ ဂတေ၊ ကြတော်မူလတ်သော်။ အဟံ ကလဟော၊ ဤ
 ခိုက်ရန်သည်။ (ဤငြင်းခုံခြင်းသည်။) ဝုပသမိဿတိ န ခေါ၊ ငြိမ်းအေးနိုင်
 လတ္တံလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ နော ဝုပသမိဿတိ န ခေါ၊
 မငြိမ်းအေးနိုင်လတ္တံလော။” ဣတိ၊ သို့။ ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်းခြင်ဆင်
 တော်မူလတ်သော်။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ဣ၊ ဤ ငြင်းခုံရာ အရပ်သို့။
 ဂန္ဓာ၊ ကြတော်မူ၍။ ကလဟဝုပသမနတ္တံ၊ ငြင်းခုံခြင်း၏ ငြိမ်းအေးခြင်း
 အကျိုးငှာ။ တိဏိ၊ ကုန်သော။ ဇာတကာနိ၊ ဖန္နန-ဇာတ်၊ ပထဝီဥန္ဒြိယ-
 ဇာတ်၊ လဇ္ဈကိက-ဇာတ်တို့ကို။ ကထေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ။ တတော၊
 ထိုသို့ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။ ကလဟော၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်။ (ခိုက်ရန်
 သည်။) ဝုပသမိဿတိ၊ ငြိမ်းအေးလိမ့်မည်။ အထ၊ ငြိမ်းအေးရာ ထိုအခါ၌။
 သာမဂ္ဂိဒီပနတ္တာယ၊ ညီညွတ်ခြင်းကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ။ ဒေ၊ ကုန်သော။
 ဇာတကာနိ၊ ရုက္ခဓမ္မ-ဇာတ်၊ ဝဇ္ဇက-ဇာတ်တို့ကို။ ကထေတွာ၊ ဟောတော်
 ပြီး၍။ အတ္တဒဏှသုတ္တံ၊ အတ္တဒဏှ-သုတ်ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ။

ဒေသနံ၊ ကို။ သူတော၊ နာရ၍။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဥဘယနဂရ-
 ဝါသိနောပိ၊ နှစ်ဘက်သောမြို့၌ နေလေ့ရှိကုန်သော မင်းတို့သည်လည်း။
 အခုတိယာနိ အခုတိယာနိ ကုမာရသတားနိ၊ အခွဲအားဖြင့်သုံးရာ အခွဲအားဖြင့်
 သုံးရာသော မင်းသားတို့ကို။ ဝါ၊ နှစ်ရာငါးဆယ်သော နှစ်ရာငါးဆယ်သော
 မင်းသားတို့ကို။ ဒဿန္တိ၊ ပေးကုန်လတ္တံ့။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ ထိုငါရာသော
 မင်းသားတို့ကို။ ပဗ္ဗာဇေဿာမိ၊ ရှင်ရဟန်း ဖြစ်စေတော်မူအံ့။ တဒါ၊
 ထိုအါ၌။ မဟာသမာဂမော၊ ကြီးစွာသော အစည်းအဝေးသည်။
 ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။”ဣတိ၊ သို့။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်မှုကို။ အကာသိ၊
 ပြုတော်မူပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမေသု၊ ဤ နှစ်ပြည်ထောင်မင်းတို့
 သည်။ ယုဒ္ဓသဇ္ဇေသု၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိက္ခမန္တေသု၊ ထွက်လာကုန်လတ်
 သော်။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်အား။ အနာရောစေတော၊ မိန့်တော်မူပေ။
 သယမေဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။
 ဂန္ဓာ၊ မူ၍။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ သေနာနံ၊ စစ်တပ်တို့၏။ အန္တရေ၊
 အကြား၌။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပလ္လကံ၊ ထက်ဝယ်-တင်
 ပလ္လင်ကို။ အာဘုဇိတော၊ ဖွဲ့ခွေ၍။ ဆဗ္ဗဏ္ဍရသ္မိယော၊ ခြောက်မျိုးသော
 အဆင်းရှိသော ရောင်ခြည်တော်တို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတော၊- လွှတ်တော်မူ၍။
 နိသိဒိ၊ ထိုင်တော်မူပြီ။

ကပိလဝတ္ထု၊ ဝါသိနော၊ ကပိလဝတ္ထုမြို့၌ နေလေ့ရှိသော မင်းတို့သည်။
 ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍သာလျှင်။ ဝါ၊ မြင်လျှင်မြင်ချင်းပင်။
 “အမှာကံ၊ တို့၏။ ဉာတိသေဋ္ဌော၊ ဆွေမျိုးမြတ် ဖြစ်တော်မူသော။
 သတ္တာ၊ သည်။ အာဂတော၊ ကြွလာတော်မူပြီ။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ကလဟကာရဏဘာဝေါ၊ ငြင်းခုံခြင်းအကြောင်း
 ၏ ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒိဋ္ဌော နံ ခေါ၊ မြင်အပ်လေသလော။”
 ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ [ကလဟကာရဏဘာဝေါတိ ကလဟကာရ-
 ဏဿ အတ္ထိဘာဝေါ။-ဋီကာ။] “ခေါ ပန၊ စင်စစ်ကား။ ဘဂဝတိ၊
 သည်။ အာဂတေ၊ ကြွလာတော်မူလတ်သော်။ အမေဟိ၊ တို့သည်။
 ပရဿ၊ သူတပါး၏။ သရီရေ၊ ၌။ သတ္ထံ၊ လက်နက်ကို။ ပါတေတုံ၊
 ကျစေခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ကောလိယနဂရဝါသိနော၊
 ကောလိယ-မြို့၌ နေလေ့ရှိသော မင်းတို့သည်။ အမေ၊ တို့ကို။ ဟနန္တူ ဝါ၊
 သတ်မှုလည်း သတ်ပစေကုန်။ ပစန္တူ ဝါ၊ ဖုတ်မှုလည်း ဖုတ်ပစေကုန်။ [ဆရာ
 တော်၏ နိဿယ-၌ “မဒ္ဒန္တူ ဝါ၊ နင်းချေမှုလည်း နင်းချေပစေကုန်” ဟု
 ရှိ၏။] ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ အာဂုဓာနိ၊ လက်နက်တို့ကို။ ဆန္နေတွာ၊

စွန့်၍။ ဘဂဝန္တံ ကိ။ ဝန္တိတော ချိ။ နိသိဒ္ဓိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ ကောလိယနဂရ-
 ဝါသိနောပိ။ တို့သည်လည်း။ တထေဝ၊ ထို့အတူသဘာလျှင်။ စိန္တေတော ချိ။
 အာဝုဓာနိ၊ တို့ကို။ ဆနေတော ချိ။ ဘဂဝန္တံ ကိ။ ဝန္တိတော ချိ။ နိသိဒ္ဓိံ သု၊
 ကုန်ပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇာနန္ဒောဝ၊ သိတော်မူလျက်ပင်။ (အသိသားနှင့်
 ပင်။) (ပုစ္ဆိ-၌ စပ်။) “မဟာရာဇာ၊ မင်းအများတို့။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်၊
 အာဂတာ၊ လာကြကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊
 မေးတော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊ ရား။ တိတ္ထကိဋ္ဌာယ၊ ရေဆိပ်၌ ကစားခြင်းအကျိုး
 ငှာ။ (အာဂတာ။) န (အမှ)၊ မဟုတ်ပါကုန်။ ပဗ္ဗတကိဋ္ဌာယ၊ တောင်၌
 ကစားခြင်းအကျိုးငှာ။ (အာဂတာ) န (အမှ)။ နဒီကိဋ္ဌာယ၊ မြစ်၌
 ကစားခြင်းအကျိုးငှာ။ (အာဂတာ) န (အမှ)။ ဂိရိဒဿနတ္ထံ၊ တောင်ကို
 ကြည့်ရှုခြင်းအကျိုးငှာ။ (အာဂတာ) န (အမှ)။ ပန၊ အဟုတ်ကား။
 ဣမသ္မိံ ငှာနေ၊ ဤအရပ်၌။ သင်္ဂါမံ၊ စစ်ပွဲကို။ ပစ္စုပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ
 ၍။ အာဂတာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်
 ပြီ။ မဟာရာဇာ၊ တို့။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝေါ၊ တို့၏။
 ကလဟော၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ နည်း။) ဘန္တေ၊ ရား။ ဥဒကံ၊
 ကို။ (နိဿာယ ကလဟော။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်
 ကြကုန်ပြီ။ မဟာရာဇာ၊ တို့။ ဥဒကံ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ အဂ္ဂတိ၊
 ထိုက်တန်သနည်း။ (တနည်း)ကို အဂ္ဂတိ၊ ဘယ်လောက် အဖိုးတန်သနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ (ဥဒကံ၊ သည်။) အပ္ပတ္တံ၊ နည်း
 သော အဖိုးရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကြကုန်ပြီ။ မဟာရာဇာ၊ တို့။ ပထဝီ
 နာမ၊ မြေမည်သည်။ ကိံ၊ ကို။ အဂ္ဂတိ၊ နည်း။ (တနည်း) ကိံ အဂ္ဂတိ၊
 နည်း။ ဣတိ၊ မူပြီ။ ဘန္တေ၊ (ပထဝီ နာမံ)။ အနတ္တံ၊ မပိုင်းဖြတ်အုပ်သော
 အဖိုးရှိပါ၏။ (အဖိုးမဖြတ်နိုင်ပါ။) ဣတိ၊ ကုန်ပြီ။ မဟာရာဇာ၊ တို့။ ဓတ္တိယာ၊
 တို့သည်။ ကိံ အဂ္ဂန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ဓတ္တိယာ နာမ၊
 တို့မည်သည်။ အနတ္တံ၊ ကုန်၏။ (အဖိုးမဖြတ်နိုင်ပါ။) ဣတိ၊ ကုန်ပြီ။ မဟာ
 ရာဇာ၊ တို့။ အပ္ပမူလကံ၊ နည်းသောအဖိုးရှိသော။ ဥဒကံ၊ ကို။ နိဿာယ၊
 ၍။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှာ။ အနတ္တေ၊ ကုန်သော။ (အဖိုးမဖြတ်နိုင်ကုန်
 သော။) ဓတ္တိယေ၊ မင်းတို့ကို။ နာသေထ၊ ဖျက်ဆီးလိုကုန်သနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ မိနတော်မူပြီး၍။

ကလဟေ၊ ငြင်းခုံခြင်း၌။ အဿာဒေါ နာမ၊ သာယာဖွယ်မည်သည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ မဟာရာဇာ၊ တို့။ ကလဟဝသေန၊ ငြင်းခုံခြင်း၏ အစွမ်း

ကြောင့်။ အဋ္ဌာနေ၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်၌။ ဝေရံ၊ ရန်ကို။ ကတွာ၊
 ၍။ ကောယ၊ တယောက်သော။ ရုက္ခဒေဝတာယ၊ သစ်ပင်စောင့်နတ်သည်။
 ကာဠသိယေန၊ မည်းနက်သော ဝက်ဝံနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဗဒ္ဓါဃာတော၊
 ဖွဲ့အပ်သော ရန်ငြိုးရှိသည်။ (ဟုတွာ။) သကလဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။
 ဣမံ ကပ္ပံ၊ ဤကမ္ဘာသို့။ အနုပုတ္တောယေဝ၊ အစဉ်ရောက်လာသည်သာ။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဖန္နနဇာတကံ၊ ဖန္နန-ဇာတ်ကို။
 ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ [ဇာတကပါဠိ၊ တေရသကနိပါတ်]။

တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ “မဟာရာဇာ၊ တို့။ ပရပတ္တိယေန နာမ၊ သူတ
 ပါးတို့ကို ယုံကြည်ခြင်းရှိသူ မည်သည်။ န ဘဝိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်ထိုက်။ ဟိ၊ မှန်။
 ပရပတ္တိယာ။ သူတပါးကို ယုံကြည်ခြင်းရှိကြကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ကေဿ၊
 တကောင်သော။ သသကဿ၊ ယုန်ငယ်၏။ ကထာယ၊ စကားကြောင့်။
 တိယောဇနသဟဿဝိတ္တတေ၊ ယူဇနာသုံးထောင် အပြန်ကျယ်သော။ ဟိမ-
 ဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌။ စတုပ္ပဒဂဏာ၊ လေးချောင်းသော အခြေရှိသော
 သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်။ မဟာသမုဒ္ဓံ၊ မဟာသမုဒ္ဓရာသို့။ ပက္ခန္ဓိနော၊
 ပြေးဝင်ကြကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရပတ္တိ-
 ယေန၊ သူသည်။ န ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ထိုက်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ
 ပြီး၍။ ပထဝိဉ္ဇန္ဒိယဇာတကံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ပြီ။ [ဇာတကပါဠိ၊ စတုတ္ထ
 နိပါတ်-ကုဋိဒူသကဝဂ်။ ဤ၌ “ဒုဒ္ဓုဘဇာတ်”ဟု လာသည်။]

တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ “မဟာရာဇာ၊ တို့။ ကဒါစိ၊ တရံတရံ၌။
 ဒုဗ္ဗလောပိ၊ အားမရှိသူသည်လည်း။ မဟဗ္ဗလဿ၊ ကြီးသော အားရှိသူ၏။
 ရန္တံ၊ အပေါက်ကို။ ဝိဝရံ၊ အကြားကို။ ပဿတိ၊ မြင်နိုင်၏။ ကဒါစိ၊
 ၌။ မဟဗ္ဗလော၊ သည်။ ဒုဗ္ဗလဿ၊ ၏။ (ရန္တံ ဝိဝရံ ပဿတိ။) ဟိ၊ မှန်။
 လဠုကိကာ၊ ဗိလုံးငယ်မ ဖြစ်သော။ သကုဏိကာပိ၊ ငှက်ငယ်မ သည်လည်း။
 ဟတ္ထိ နာဂံ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးကို။ ဃာတေသိ၊ သတ်နိုင်ဖူးပြီ။” ဣတိ၊ သို့။
 ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ လဠုကိကဇာတကံ၊ လဠုကိက-ဇာတ်ကို။ ကထေသိ၊
 ပြီ။ [ဇာတကပါဠိ၊ ပဉ္စကနိပါတ်-မဏိကုဏ္ဍလ ဝဂ်။] ဝေံ၊ သို့။ ကလဟာဝုပ-
 သမတ္ထာယ၊ ခိုက်ရန်၏ ငြိမ်းအေးခြင်းအကျိုးငှာ။ တိဏိ၊ ကုန်သော။
 ဇာတကာနိ၊ တို့ကို။ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ သာမဂ္ဂိပရိဒီပနတ္ထာယ၊
 ညီညွတ်သည်၏အဖြစ်၏ ဂုဏ်ကို ထင်ရှားပြခြင်း အကျိုးငှာ။ [“သာမဂ္ဂါနံ+
 ဘာဝေါ သာမဂ္ဂိ၊ သာမဂ္ဂိယာ+ပရိဒီပနံ သာဂ္ဂိပရိဒီပနံ၊ သာမဂ္ဂိ ပရိ-
 ဒီပနဿ+အတ္ထော သာမဂ္ဂိပရိဒီပနတ္ထော”။] ဧဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဇာတကာနိ၊

တို့ကို။ ကထေသိ။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော်မူပါသနည်း။ ဟိ၊ ချဲ့။ မဟာရာဇာ၊ တို့။ သမဂ္ဂါနံ၊ ညီညွတ်သူတို့၏။ ကောစိ၊ တစုံတယောက် သည်၊ ဩတာရံ၊ နာမ၊ နှိပ်စက်ခွင့် အပေါက်၊ အကြား-မည်သည်ကို။ ပဿိတုံ၊ မြင်ခြင်းငှာ။ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတှာ၊ ၍။ ရုက္ခဓမ္မဇာတကံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ပြီ။ [ဇာတကပါဠိ၊ ကေနိပါတ်-ဝရုဏဝဂ်။]

တတော၊ ဌ။ “မဟာရာဇာ၊ တို့။ သမဂ္ဂါနံ၊ တို့၏။ ကောစိ၊ သည်။ ဝိဝရံ၊ အပေါက်၊ အကြားကို။ ပဿိတုံ၊ ငှာ။ နာသက္ခိ၊ နိုင်။ ယဒါ ပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ (ဝဇ္ဇကာ၊ ငုံးတို့သည်။) အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဝိဝါဒံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောဆိုခြင်းကို။ ဝါ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို။ အကံသု၊ ပြုကြကုန်ပြီ။ အထ၊ ငြင်းခုံမှုပြုကြရာ ထိုအခါ၌။ တေ၊ ထိုငုံးတို့ကို။ နေသာဒပုတ္တော၊ မုဆိုး၏သားသည်။ ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိဝိန္နွေမှ။ ဝေါရော ပေ-တှာ၊ ခဲ့၍။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂတော၊ ပြီ။ ဝိဝါဒေ၊ ၌။ ဝါ၊ ၌။ အဿာဒေါ၊ နာမ၊ သာယာအပ်သော အရာမည်သည်။ ဝါ၊ သာယာ ဖွယ်မည်သည်။ နတ္ထိ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတှာ၊ ၍။ ဝဇ္ဇကဇာတကံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ပြီ။ [ဇာတကပါဠိ၊ ကေနိပါတ်-ဟံစိဝဂ်။] ဧဝံ၊ သို့။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ဇာတကာနိ၊ တို့ကို။ ကထေတွာ၊ ၍။ အဝသာနေ၊ အဆုံး၌။ အတ္တဒဏ္ဍသုတ္တံ၊ အတ္တဒဏ္ဍ-သုတ်ကို။ ကထေသိ၊ ပြီ။ [သုတ္တ-နိပါတ်ပါဠိ၊ အဋ္ဌက-ဝဂ်။]

ရာဇာနော၊ တို့သည်။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညို ကုန်သည်။ (ဟုတွာ။) (အဒံသု-၌ စပ်။) “သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သစေ နာဂမိဿ၊ အကယ်၍ ကြွလာတော်မမူအံ့။ (ဧဝံ သတိ။) မယံ၊ တို့သည်။ သဟတ္တာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ အညမညံယေဝ၊ အချင်းချင်းကိုပင်။ ဝစိတွာ၊ သတ်၍။ လောဟိတနဒိံ၊ သွေးတည်းဟူသော မြစ်ကို။ (သွေး ချောင်း စီး မှု ကို။) ပဝတ္တယိဿာမ၊ ဖြစ်စေကြရတော့အံ့။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ပုတ္တဘာတရော၊ သား အစ်ကို ညီ-တို့ကို။ ဂေဟဒ္ဒါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ န ပဿေယျာမ၊ မြင်ကြရတော့မည်မဟုတ်။ နော၊ ငါတို့၏။ သာသနပဋိသာသနမ္ပိ၊ ရှေးဦး စွာပြောဆိုအပ်သော နှုတ်မှာစကား၊ ပြန်၍ ပြောဆိုအပ်သော နှုတ်မှာ စကားကိုလည်း။ အာဟရဏကော၊ ဆောင်ယူမည့်သူသည်။ န ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်မဟုတ်။ သတ္တာရံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ နော၊ တို့သည်။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီ။

ပန၊ ဆက်။ သတ္တဝါ သည်။ အဂါရံ၊ အိမ်၌။ သစေ အဇ္ဈာဝသိဿ၊ အကယ်၍ နေတော်မူအံ့။ (ဧဝံ သတိ။) ဒွိသဟဿဒိပပရိဝါရေသု၊ ကျွန်းငယ် နှစ်ထောင် အခြံအရံရှိကုန်သော။ စတူသု၊ ကုန်သော။ မဟာဒိပေသု၊ တို၌။ အဿ၊ ထိုမင်းသား၏။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်သည်။ ဟတ္ထဂတံ၊ လက်၌ရောက် သည်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်လောက်ရာ၏။ ပန၊ ဆက်။ အဿ၊ ထိုစကြာမင်း ၏။ အတိရေကသဟဿံ၊ တထောင်ကျော်သော။ ပတ္တဝါ၊ တို့သည်။ အ- ဘဝိဿံသု၊ ကုန်ရာ၏။ တတော၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ခတ္တိယပရိဝါရော၊ ခတ္တိယ-အခြံအရံရှိသည်။ (ဟုတော)ဝ၊ ဖြစ်၍သာ။ အဝိစရိဿ၊ လှည့်လည် ရာ၏။ ပန၊ စင်စစ်ကား။ သေ(ဧသော)၊ ဤ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ သမ္ပတ္တိံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ သမ္မောဓိံ၊ အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီ။ ဣဒါနိပိ၊ ၌လည်း။ ခတ္တိယပရိဝါရော၊ သည်။ (ဟုတော)ယေဝ၊ သာ၊ ဝိစရတု၊ လှည့်လည်ပါစေ။ ”ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၍။ ဥဘယနဂရဝါသိနော၊ နှစ်ဘက် သော်မြို့၌ နေလေ့ရှိကုန်သော မင်းတို့သည်။ အစုတိယာနိ အစုတိယာနိ ကုမာရသတာနိ၊ အခွဲအားဖြင့် သုံးရာ၊ အခွဲအားဖြင့် သုံးရာသော မင်းသား တို့ကို။ ဝါ၊ နှစ်ရာ့ငါးဆယ် နှစ်ရာ့ငါးဆယ်သော မင်းသားတို့ကို။ အဒံသု၊ ဣကြကုန်ပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ တေ၊ ထို မင်းသားတို့ကို။ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရှင်၊ ရဟန်း- ဖြစ်စေ၍။ မဟာဝနံ၊ မဟာဝုန်တော်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူပြီ။ ဂရူဂါရဝဝသေန၊ လေးစားထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားကို ရိုသေလေးစား ခြင်း၏အစွမ်းကြောင့်။ (ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရှင်၊ ရဟန်း-အဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်ကြ ကုန်သော။)အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ရုစိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ န ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရှင်၊ ရဟန်း-အဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်သည်မဟုတ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထို ရဟန်း တို့၏။ အနဘိရတိ၊ မမေ့လျော့ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်ပြီ။ နေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့၏။ ပုရာဏဒုတိယိကာယောပိ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော အဖော်မ- တို့သည်လည်း။ ဝါ၊ ဇနီးဟောင်းတို့သည်လည်း။ “အယုပတ္တဝါ၊ အရှင် သားတို့။ ဥက္ကဏန္တ၊ ငြီးငွေ့ကြပါကုန်တော့။ ဃရာဝါသော၊ အိမ်ဟူ သောနေရာသည်။ ဝါ၊ အိမ်ယာတည်ထောင် လူတို့ဘောင်သည်။ န သဏ္ဍာတိ၊ ကောင်းစွာမတည်တော့ပါ။ ”ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားတို့ကို။ ဝတွာ၊ မှာ၍။ သာသနံ၊ နှုတ်မှာစကားကို။ ပေသေန္တိ၊ ပျိုကြကုန်၏။ တေ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ အတိရေကတရံ၊ သာ၍ လွန်ကဲစွာ။ ဥက္ကဏ္ဍိံသု၊ ပျင်းရိကြကုန်ပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်တော်မူလတ်သော်။ တေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့၏။ အနဘိရတဘာဝံ၊ မမေ့လျော့ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတု၊ ၍။ “ဣမေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မာဒိသေန၊ ငါ့ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော။ ဗုဒ္ဓေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကူ။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဝသန္တော၊ နေကြရ ပါကုန်လျက်။ ဥက္ကဏ္ဍန္တိ၊ ပျင်းရိကြကုန်၏။ ဟန္တု၊ ယခု။ နေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့၏။ (အနဘိရတံ-၌ စပ်။) ဝါ၊ တို့အား။ (ကထေတွာ-၌ စပ်။) ကုဏာလဒဟယ၊ ကုဏာလ-အိုင်၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ ကထေတွာ၊ ဟောတော် မူ၍။ တတ္ထ၊ ထို ကုဏာလ-အိုင်သို့။ နေတွံ၊ ဆောင်၍။ အနဘိရတံ၊ မမေ့လျော့ခြင်းကို။ ဝိနောဒေသံမိ၊ ပယ်ဖျောက်တော်မူအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံတော်မူ၍။ ကုဏာလဒဟယ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ပြီ။ တေ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ တံ၊ ထို ကုဏာလ-အိုင်ကို။ ဒဠုကာမာ၊ ကြည့်လိုကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကုဏာလဒဟံ၊ ကို။ ဒဠုကာမာ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကြကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊ ရား။ အာမ၊ မှန်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်ပြီ။ (ဒဠုကာမာ၊ ကုန်သည်။) ယဒိ (အတ္ထ)၊ ကုန်အံ့။ ဝေံ၊ ဤသို့ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ ထေ၊ လာကြကုန်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြကုန်စို့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘဂဝါ၊ ရား။ ဣဒ္ဓိမန္တာနံ၊ တန်ခိုးရှိသူတို့၏။ ဂမနဋ္ဌာနံ၊ သွားရာအရပ် ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဂမိဿာမ၊ သွားနိုင်ပါကုန် အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်ပြီ။ တုမေ၊ တို့သည်။ ဂန္တုကာမာ၊ သွားလိုကုန်သည်။ ဟေထ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော့။ အဟံ၊ သည်။ မမ၊ ၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်ပြီ။ အထ၊ လျှောက်ကြရာ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဉ္စဘိက္ခုသတာနံ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံတက်တော်မူ၍။ ကုဏာလ-ဒဟေ၊ ကုဏာလ-အိုင်၏အနီး၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်တော်မူ၍။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ (ကံ၊ နည်း။) “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမသ္မိံ ကုဏာလ-ဒဟေ၊ ၌။ ယေသံ မစ္စာနံ၊ အကြင် ငါးတို့၏။ နာမံ၊ အမည်ကို။ န ဇာနာထ၊ မသိကုန်။ တေသံ၊ ထို ငါးတို့၏။ နာမံ၊ ကို။ ပုစ္ဆထ၊ မေးကြ ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးလျှောက်ကြကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိတံ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးအပ် မေးအပ်သော့ အမည်ကို။ ကုထေသိ၊ ဖြေ

တော်မူပြီ။ ကေဝလံ၊ သစ်ပင်စသည်မဖက် သက်သက်။ မစ္ဆာနံယေဝ၊ ငါး
 တို့၏သာ။ (နာမာနိ၊ တို့ကို။ ပုစ္ဆာပေတွာ၊ မေးစေ၍။) န (ကထေသိ)၊
 မဟုတ်။ တသ္မိံ ဝနသဏ္ဍေ၊ ထိုတောအုပ်၌။ ဓူက္ခာနမ္ပိ၊ သစ်ပင်တို့၏လည်း
 ကောင်း။ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ တောင်ခြေ၌။ ဒွိပဒစတုပ္ပဒသက္ခာနမ္ပိ၊ အခြေ နှစ်
 ချောင်းရှိသောငှက်၊ အခြေ လေးချောင်းရှိသောငှက်-တို့၏ လည်းကောင်း။
 နာမာနိ၊ တို့ကို။ ပုစ္ဆာပေတွာ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ အထ၊ ပြေတော်မူပြီး
 ရာ ထိုအခါ၌။ ဒွိဟိ၊ နှစ်ကောင်ကုန်သော။ သက္ခဏေဟိ၊ ငှက်တို့သည်။
 မုခတုဏ္ဏကေန၊ နှုတ်သီးဖျားဖြင့်။ ခုသိတွာ၊ ကိုက်၍။ ဂဟိတဒဏ္ဍကေ၊
 ကိုင်အပ်သော တုတ်တန်းပေါ်၌။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ ကုဏာလသက္ခဏ-
 ရာဇာ၊ ကုဏာလ-ငှက်မင်းသည်။ ပုရတော၊ ရှေ့၌လည်းကောင်း။ ပစ္စ-
 တော၊ နောက်၌လည်းကောင်း။ ဥဘောသု၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ ပဿေသု၊
 နံဘေးတို့၌ လည်းကောင်း။ သက္ခဏသံစ ပရိဝုတော၊ ငှက်အပေါင်းသည်
 ခြံရံအပ်သည်။ (ဟုတွာ။) အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တံ၊ ထို
 ငှက်မင်းကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ “ဘန္တေ၊ ရား။ သေ (သော)၊ ဤငှက်သည်။
 ဣမေသံ သက္ခဏာနံ၊ ဤငှက်တို့၏။ ရာဇာ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
 တေ၊ ဤငှက်တို့သည်။ တေဿ၊ ဤ ငှက်မင်း၏။ ပရိဝါရာ၊ အခြံအရံ
 တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညာမ၊ မှတ်ထင်ပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 လျှောက်ကြကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ၊ ဤ လျှောက်သည့် အတိုင်း
 ပင်။ အယမ္ပိ၊ ဤ ငှက်မင်းသည်လည်း။ မမ၊ ၏။ ဝံသော၊ အနှယ်တည်း။
 မမ၊ ၏။ ပဝေဏိ၊ အဆက်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊
 ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တေ သက္ခဏေ၊ ဤငှက်
 တို့ကို။ တာဝ ပဿာမ၊ မြင်ကြရပါကုန်၏။

ပန၊ ဆက်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင်ငှက်မင်းအကြောင်းကို။
 “အယမ္ပိ မမ ဝံသော မမ ပဝေဏိ” တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ တံ၊ ထို
 ငှက်မင်းအကြောင်းကို။ သောတုကာမာ၊ နာခြင်းငှာ လိုလားကြကုန်သည်။
 အမှ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 သောတုကာမာ၊ နာခြင်းငှာ လိုလားကြ ကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်
 သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊ ရား။ အာမ၊ ပါ။
 ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်ပြီ။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ သုဏာထ၊
 နားထောင်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ တီဟိ ဂါထာ-
 သတေဟိ၊ သုံးရာသော ဂါထာတို့ဖြင့်။ မဏ္ဍေတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍။

ကုဏာလဇာတကံ၊ ကိံ။ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူလျက်။ အနဘိရတိံ၊ ကိံ။ ဝိနောဒေသိ၊ ပယ်ဖျောက်တော်မူပြီ။ [ဇာတကပါဠိ၊ အသိတိနိပါတ်။] ဒေသနာ ပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိံ သု၊ တည်ကြကုန်ပြီ။ စ၊ ဆက်။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ မဂ္ဂေနေဝ၊ မဂ်နှင့်တကွသာလျှင်။ ဣဒ္ဓိပိ၊ တန်ခိုးသည်လည်း။ အာဂတာ၊ လာပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ဧတကံ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော သောတာပတ္တိဖိုလ်သည်။ တာဝ ဟောတု၊ ဖြစ်စေဦးတော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံတော်မူ၍။ အာကာသေ၊ ၌။ ဥပ္ပတိတု၊ ၍။ မဟာဝနမေဝ၊ မဟာဝန်သို့သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ ကြံတော်မူပြီ။ တေပိ ဘိက္ခု၊ ထို ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဂမနကာလေ၊ ကြံသွားရာ အခါ၌။ ဒသဗလဿ၊ ၏။ အာနဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ အာဂမနကာလေ၊ ပြန်ကြွလာရာ အခါ၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာနဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဘဂဝန္တိ၊ ကိံ။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ မဟာဝနေ၊ ၌။ ဩတရိံ သု၊ သက်ဆင်းကြကုန်ပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းထားအပ်ပြီးသော နေရာ၌။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊ ၍။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေ၊ လာကြကုန်။ နိသိဒ္ဓယ၊ ထိုင်ကြကုန်။ ဝေ၊ တို့အား။ ဥပရိမဂ္ဂတ္တယဝဇ္ဈာနံ၊ အထက်မဂ်သုံးပါး အပေါင်းသည် သတ်ထိုက်ကုန်သော။ ကိလေသာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ငှာ။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကိံ။ ကထေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကိံ။ ကထေသိ၊ မူပြီ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ စိန္တေသု၊ ကုန်ပြီ။ (ကိံ။) “ဘဂဝါ၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ အနဘိရတဘာဝံ၊ ကိံ။ ဥ တွာ၊ ၍။ ကုဏာလဇဟံ၊ သို့။ နေတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ အနဘိရတိံ၊ ကိံ။ ဝိနောဒေသိ၊ မူပြီ။ တတ္ထ၊ ထို ကုဏာလ-အိုင်၌။ သောတာပတ္တိဖလပ္ပတ္တာနံ၊ ရောက်အပ် ရအပ်သော သောတာပတ္တိဖိုလ်ရှိကြကုန်သော။ နော၊ တို့အား။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ဣဓ၊ ဤ အရပ်၌။ တိတ္ထံ၊ ကုန်သော။ မဂ္ဂါနံ၊ မဂ်တို့၏။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကိံ။ အဒါသိ၊ မူပြီ။ ပန၊ ဆက်။ အဓမ္မဟိံ၊ တို့သည်။ ‘မယံ၊ တို့သည်။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်တို့တည်း။’ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ဝီတိနာမေတုံ၊ အချိန်ကို လွန်စေခြင်းငှာ။ န ဝဗ္ဗတိ၊ မသင့်၊ နော၊ တို့သည်။ ဥတ္တမပုရိသသဒိ-သေဟိံ၊ ယောက်ျားမြတ်နှင့် တူသူတို့သည်။ ဘဝိတုံ၊ ငှာ။ ဝဗ္ဗတိ၊ သင့်၏။”

ဣတိ ဤသို့ ကြံကြကုန်ပြီ။ (ဣတိ ဤသို့ ကြံပြီး၍။) တေ၊ ထိုရကန်တို့သည်။ ဒသဗလဿ၊ ၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ ဝဇ္ဇိတု၊ ဝပ်ချ၍။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ နိသီဒနံ၊ ကို။ ပဒပ္ပါဠေတု၊ ခါ၍။ ဝိသုဝိသု၊ သီး။ ပဗ္ဗာရရက္ခမ္ပလေသု၊ တောင်ဝှမ်း သစ်ပင်၏ အနီးအောက်-အစရှိသော အရပ်တို့၌။ နိသီဒိံသု၊ ကုန်ပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ စိန္တေသိ၊ မူပြီ။ (ကိ။) “ဣမေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ပကတိယာပိ၊ ပင်ကိုအားဖြင့်လည်း။ အဝိဿဋ္ဌကမ္မဋ္ဌာနာ၊ မစွန့်လွှတ်အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းရှိကြကုန်၏။ လဗ္ဗုပါယဿ၊ ရအပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းလမ်းရှိသော။ ဘိက္ခုနော ပန၊ ရဟန်း၏ကား။ ကိလမနကာရဏံ နာမ၊ ပင်ပန်းခြင်း၏အကြောင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စ၊ ဆက်။ ဂစ္ဆန္တ၊ ဂစ္ဆန္တ၊ သွားကုန်စဉ် သွားကုန်စဉ်။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ ဝဇ္ဇေတု၊ တိုးပွားစေ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတု၊ ရောက်၍။ အတ္တနာ အတ္တနာ၊ မိမိမိမိသည်။ ပဋိလဒ္ဓဂုဏံ၊ ရအပ်သော တရားထူးဂုဏ်ကို။ ဘာဓောစေဘာမ၊ လျှောက်ကြကုန်အံ့။ ဣတိ ဤသို့ ကြံ၍။ မမ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ အာဂမိဿန္တိ၊ ပြန်လာကြကုန်လတ္တံ့။ ဧတေသု ဤရဟန်းတို့သည်။ အာဂတေသု ပြန်လာကုန်လတ်သော်။ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠေ၊ တသောင်းသော စကြဝဠာ၌။ ဒေဝတာ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။ ဧကစက္ကဝါဠေ၊ တခုသော ဤစကြဝဠာ၌။ သန္နိပတိဿန္တိ၊ စုမိကြကုန်လတ္တံ့။ မဟာသမယော၊ များစွာသော နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဝိဝိတ္ထေ၊ လူ-စသည်တို့မှ ကင်းဆိတ်သော။ ဩကာသေ၊ အရပ်၌။ မယာ၊ သည်။ နိသီဒိတံ၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ သို့။ (စိန္တေသိ။) တတော၊ ထိုသို့ ကြံတော်မူခြင်းကြောင့်။ ဝိဝိတ္ထေ ဩကာသေ၊ ၌။ ပုဒ္ဓါသနံ၊ ဘုရား၏ နေရာတော်ကို။ ပညပေတု၊ ခင်း၍။ နိသီဒိ၊ ပြီ။”

သဗ္ဗပဌမံ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့၏ ရှေးဦးစွာ။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဂဟေတု၊ ၍။ ဂတထေရော၊ သွားသောထေရ်သည်။ ပဋိသမ္ဘိဒါယိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်။ သဟ၊ ကွ။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ။ တတော၊ ထို သဗ္ဗပဌမ-ထေရ်မှ။ အပရော၊ တပါးသောထေရ် လည်းကောင်း။ တတော၊ ထို တပါးသောထေရ်မှ။ အပရော၊ တပါးသောထေရ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဉ္စသတာပိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ [ပဉ္စ+သတာနိ ပဉ္စသတံ၊ ပဉ္စသတံ+ပရိမာဏံ ယေသန္တိ ပဉ္စသတာ။] ပဒုမာနိ၊ ပဒုမ္မာကြာတို့သည်။ ပဒုမိနိယံ၊ ပဒုမ္မာကြာရုံ၌။ (ဝိကသန္တိ)ဝိယ၊

ပွင့်ကုန်သကဲ့သို့။ (ဝေံ၊ တူ။)ဝိကသိသု၊ ပွင့်ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗပဋ္ဌမံ၊ စွာ။ အရဟတ္တပုတ္တဘိက္ခု၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သော ရဟန်းသည်။ “ဘဂဝ-
 တော၊ အား။ အာရောစေဿာမိ၊ လျှောက်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ ပလ္လက္ခံ၊ ထက်ဝယ်တင်ပလ္လင်ကို။ ဝိနိဗ္ဗုဇိတွာ၊ ပြေ၍။ နိသိဒ္ဓံ၊ ကို။
 ပပေေါဇေတွာ၊ ခါ၍။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဒသဗလာဘိမုခေါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သို့ ရှေးရှုသော မျက်နှာရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဝေံ၊ တူ။ အပရောပိ၊
 တပါးသောထေရ်လည်းကောင်း။ အပရောပိ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။
 ပဉ္စသတာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဘတ္တသလံ၊ ဆွမ်းစားဇရပ်သို့။ (ဆွမ်းစား
 ကျောင်းသို့။) ပဝိသန္တာ ဝိယ၊ ဝင်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကဲ့သို့။ ပဋိပါဠိယာဝ၊
 အစဉ်အားဖြင့်သာ။ (စီတန်းလျက်သာ။) အာဂမံသု၊ လာကြကုန်ပြီ။

ပဋ္ဌမံ၊ စွာ။ အာဂတော၊ လာသောရဟန်းသည်။ ဝန္တိတွာ၊ ဝပ်ချ၍။
 နိသိဒ္ဓံ၊ ကို။ ပညပေတွာ၊ ခင်း၍။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊ ၍။
 ပဋိလဒ္ဓဂုဏံ၊ ရအပ်ပြီးသော တရားထူးဂုဏ်ကို။ အာရောစေတုကာမော၊
 လျှောက်ခြင်းငှာ လိုလားသည်။ (ဟုတွာ။) “အညော၊ မိမိမှအခြားသော။
 ကောစိ၊ တစုံတယောက်သည်။ အတ္တိ န ခေါ၊ ရှိလေသလော။ နတ္တိ န
 ခေါ၊ မရှိလေသလော။” ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်လှည့်၍။
 အာဂမနမဂ္ဂံ၊ လာခဲ့ရာလမ်းကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်။
 အပရမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ အဒ္ဓသ၊ မြင်ရပြီ။ အပရမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ အဒ္ဓသ၊ ပြီ။
 ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။
 အာဂန္တာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊ ၍။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။
 ဣမဿ၊ ဤ ရဟန်းအား။ ဟရာယမာနော၊ ရှက်သကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ (ဟုတွာ။)
 န ကထေသိ၊ မလျှောက်။ အယံ၊ သည်။ ဣမဿ၊ အား။ ဟရာယမာနော၊
 သည်။ (ဟုတွာ။) န ကထေသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်ထိုက်၏။ ဝိဏာသဝါနံ၊
 တို့၏။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ အာကာရာ၊ အခြင်းအရာတို့သည်။ ဟောန္တိ
 ကံရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ (ကိ။) - “မယာ၊ သည်။ ပဋိလဒ္ဓဂုဏံ၊ ကို။
 သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ လောကော၊ သတ္တဝါအပေါင်း
 သည်။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ ပဋိဝိဇ္ဇေယျ၊ ထိုးထွင်း၍သိပါမူကား။
 အဟော ဝတ၊ ကောင်းလေစွ။” ဣတိ၊ သို့။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။
 ပန၊ ထိုသို့ပင် စိတ်ဖြစ်ပါသော်လည်း။ ပဋိလဒ္ဓဘာဝံ၊ ရအပ်ပြီး၏ အဖြစ်ကို။
 နိဗ္ဗိလဒ္ဓပုရိသော ဝိယ၊ ရအပ်သော ရွှေအိုးရှိသော ယောက်ျားသည်ကဲ့သို့။
 အညဿ၊ အခြားသူအား။ အာရောစေတုကာမော၊ ပြောခြင်းငှာလိုလား
 သည်။ န ဟောတိ။

ပန၊ ဆက်။ ဝေ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ (ရှေ့စဉ် နောက်စဉ်။) တသ္မိံ အရိယမဏ္ဍလေ၊ ထို အရိယာတို့၏ အသိုင်းအဝိုင်းသည်။ ဩသိဒ္ဓ-မတ္တေ၊ သက်ရောက်ပြီးကာမှ ဖြစ်လတ်သော်။ ပါစိနယဂန္ဓရပရိက္ခေပတော၊ အရွေးယူဂန္ဓိရံ တောင်ဝန်းမှ။ (ဥလ္လိဒ္ဓိတော-၌ စပ်။) အဗ္ဘာ၊ တိမ်တိုက်လည်းကောင်း။ မဟိကာ၊ ဆီးနှင်းလည်းကောင်း။ ဓူမော၊ အခိုးလည်းကောင်း။ ရဇော၊ မြူလည်းကောင်း။ ရာဟု၊ ရာဟုအသ္မာရိန်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေဟိ ဥပက္ကိလေသေဟိ၊ ဤ ကပ်၍နှိတ်စက်တတ်သော ဘေးရန်တို့မှ။ ဝိပုမ္ဘတ္တံ၊ လွတ်သော။ (ပုဏ္ဏစန္ဒမဏ္ဍလံ-၌ စပ်။) ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒပဋိမဏ္ဍိတဿ၊ ဘုရားပွင့်တော်မူခြင်းဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ လောကဿ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၏။ ရာမဏေယျကဒဿနတ္ထံ၊ မေ့လျော့ဖွယ်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ။ ပါစိနဒိသာယ၊ အရှေ့အရပ်၌။ ဥက္ကိတ္တရဇတမယ မဟာအာဒါသမဏ္ဍလံ ဝိယ၊ မြောက်ဘက်အရပ်သော ငွေသားအတိပြီးသော ကြီးစွာသော မှန်ဝိုင်းသည်ကဲ့သို့။ ဝါ၊ မြောက်ဘက်ရှိပြုအပ်သော ငွေသားအတိပြီးသော ကြီးစွာသော မှန်ဝိုင်းနှင့်တူသည်လည်း ဖြစ်သော။ (ပုဏ္ဏစန္ဒမဏ္ဍလံ-၌ စပ်။) နေမိဝဇ္ဇိယံ၊ အကွပ်လုံး၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ပရိဝတ္တိယမာနရဇတစက္ကသဿိရိကံ၊ ထက်ဝန်းကျင်လည်စေအပ်သော ငွေစကြာ၏ အသရေနှင့်တူသော အသရေရှိသော။ ပုဏ္ဏစန္ဒမဏ္ဍလံ၊ လပြည့်ဝန်းသည်။ ဥလ္လိဒ္ဓိတော၊ အထက်သို့ တက်၍။ အနိလပထံ၊ လေ၏လမ်းဖြစ်သော ကောင်းကင်သို့။ ပဋိပဇ္ဇိတ္ထံ၊ သွားပြီ။ ဣတိ ဝေရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ (ဤသို့လပြည့်ဝန်း၏ တက်ရာအချိန်အခါဖြစ်သော။) ခဏော၊ ခဏ၌။ လယေ၊ လယ၌။ မဟုတ္တေ၊ တမဟုတ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကာ-ဟု ဗဟုဝုတ်အမည်ရသော။ ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကပိလဝတ္ထုမြို့၏ အနီးဖြစ်သော။ မဟာဝနေ၊ ၌။ ။။ သဒ္ဓိံ ဝိဟရတိ။

တံတ္ထံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရား၊ ငါးရာသောရဟန်းအများတို့တွင်။ ဘဂဝါပိ၊ သည်လည်း။ မဟာသမ္မတဿ၊ မဟာသမ္မတ-မင်း၏။ ဝိသေ၊ အနွယ်၌။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူပြီ။ ပဉ္စသတာ၊ ကုန်သော။ တေပိ ဘိက္ခု၊ တို့သည်လည်း။ မဟာသမ္မတဿ၊ ၏။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ဥပ္ပန္နော၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါပိ၊ သည်လည်း။ ခတ္ထိယဂဗ္ဗေ၊ ခတ္ထိယဝမ်းတိုက်၌။ ဇာတော၊ ဖြစ်တော်မူပြီ။ တေပိ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ခတ္ထိယဂဗ္ဗေ၊ ၌။ ဇာတာ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါပိ၊ သည်လည်း။ ရာဇပဗ္ဗဇိတော၊ မင်းဖြစ်၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။ တေပိ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ရာဇပဗ္ဗဇိတာ၊ ကုန်၏။

ဘဂဝါပိ၊ သည်လည်း။ သေတစ္ဆတ္ထံ၊ ထီးဖြူကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဟတ္ထဂတံ၊ လက်၏အနီးသို့ ရောက်သော။ စက္ကဝတ္ထိရဇ္ဇံ၊ စကြာမင်း အဖြစ်ကို။ နိဿဇေတော၊ စွန့်တော်မူ၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၎င်း။ တေပိ၊ ထို ရဟန်း တို့သည်လည်း။ သေတစ္ဆတ္ထံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဟတ္ထဂတာနိ၊ ကုန်သော။ ရဇ္ဇာနိ၊ မင်းအဖြစ်တို့ကို။ နိဿဇေတော၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ကုန်၏။

ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ ထက်ဝန်းကျင် စင် ကြယ်သော။ သြကာသေ၊ အရပ်၌။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ သော။ ရတ္ထိဘာဂေ၊ ညဉ့်အဖို့၌။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ - ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ် တော်မူသည်။ (ဟုတွာ၊ ၍။) ပရိသုဒ္ဓပရိဝါရော၊ ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ် သော ရဟန်းအခြံအရံ ရှိတော်မူ၏။ (သယံ၊ တိုင်။) ဝီတရာဂေါ၊ ကင်း သော ရာဂ-ရှိတော်မူသည်။ (ဟုတွာ။) ဝီတရာဂပရိဝါရော၊ ကင်းသော ရာဂ-ရှိသော ရဟန်း အခြံအရံ ရှိတော်မူ၏။ (သယံ။) ဝီတဒေါသော၊ သည်။ (ဟုတွာ။) ဝီတဒေါသပရိဝါရော၊ ၎င်း။ (သယံ။) ဝီတမောဟော၊ သည်။ (ဟုတွာ။) ဝီတမောဟ ပရိဝါရော၊ ၎င်း။ (သယံ။) နိတ္ထဏှော၊ တဏှာရှိတော်မူသည်။ (ဟုတွာ။) နိတ္ထဏှပရိဝါရော၊ ၎င်း။ (သယံ။) နိက္ကိ- သေသော၊ ကိလေသာရှိတော်မူသည်။ (ဟုတွာ။) နိက္ကိလေသပရိဝါရော၊ ၎င်း။ (သယံ။) သန္တော၊ ငြိမ်သက်တော်မူသည်။ (ဟုတွာ။) သန္တပရိဝါရော၊ ၎င်း။ (သယံ။) ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးတော်မူသည်။ (ဟုတွာ။) ဒန္တပရိဝါရော၊ ၎င်း။ (သယံ။) မုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်တော်မူပြီးသည်။ (ဟုတွာ။) မုတ္တပရိဝါရော၊ ၎င်း။ အတိဝိယ၊ အလွန်အကသာလျှင်။ ဝိဓောစတိ၊ တင့်တယ် တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ သော၊ ဤ အခိုက်အတန့်သည်။ ဝဏ္ဏဘူမိ နာမ၊ ဂုဏ်ကိုပြောရာ အခိုက်အတန့်မည်၏။ ယတ္ထကံ၊ အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဂုဏ်ကို။ (ဝတ္ထု၊ ပြောဆိုခြင်းငှာ။) သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ တတ္ထကံ၊ ထိုမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ဂုဏ်ကို။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ပြောဆို နိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ “ပဉ္စမတ္ထေဟိ ။ပ။ အရဟန္တေဟိ” တိ၊ ဟူ၍။ (သင်္ဂတိကာရေဟိ၊ တို့သည်။) ဝတ္ထု၊ ပြီ။

ယေဘုယျေနာတိ၊ ကား။ ဗဟုတရာ၊ များစွာကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့ သည်။ [တရ-ပစ္စည်း အနက်မရှိ။] သန္တိပတိတာ၊ အတူတကွ ရောက်လာကြ ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ။) မန္ဓာ၊ အနည်းငယ်ကုန်သော။ [မန္ဓာ-၏သရုပ်ကို ပြလို၍ အသညာ-စသည်ကိုမိန့်။] အသညာ၊ သညာမရှိသော အသည သတ်ဗြဟ္မာတို့သည် လည်းကောင်း။ အဂ္ဂပါဝစရဒေဝတာ၊ အဂ္ဂပါဝစရ

ပြဟွာတို့သည်လည်းကောင်း။ သမာပန္နဒေဝတာ စ၊ သမာပတ်ဝင်စားသော
 နတ်ပြဟွာတို့သည် လည်းကောင်း။ သန္တိပတိတာ၊ ကုန်သည်။ န (ဟောဇ္ဇိ)
 ကုန်။ [ဆရာတော်၏ နိဿယ-၌ “အသညာ” နေရာဝယ် “အညတြ” ဟု
 ရှိသောကြောင့် “အရူပါဝစရဒေဝတာ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ သမာပန္န-
 ဒေဝတာ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ အညတြ၊ ရှိ။” ဟု ပေးတော်မူသည်။]
 တတြ၊ ထိုသို့ စည်းဝေးကြရာ၌။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား။ သန္တိပ-
 တက္ကမော၊ စည်းဝေးပုံ အစဉ်တည်း။-ကိရ၊ ချဲ့။ မဟာဝနဿ၊ ၎င်း။ သာမန္တာ၊
 အနီး ပတ်ဝန်းကျင်၌။ [“သမန္တာ” ဟုလည်း ရှိ၏။] ဒေဝတာ၊ နတ်ပြဟွာ
 တို့သည်။ စလိံ သု၊ လှုပ်ကြကုန်ပြီ။ ဝါ၊ ထကြကုန်ပြီ။ [စလိံ သူတိ ဥဋ္ဌဟိံ သု။
 -ဋီကာ။] “ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ အာယာမ၊ လာ-သွားကြစို့။ ဗုဒ္ဓဒဿနံ
 နာမ၊ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ရခြင်း မည်သည်။ ဗဟူပကာရံ၊ များသော
 လျော်သောကျေးဇူးကို ပြုတတ်၏။ ဓမ္မဿဝနံ(နာမ)၊ တရားကို ကြားနာရ
 ခြင်းမည်သည်။ ဗဟူပကာရံ၊ ၎င်း။ ဘိက္ခုသံဃဒဿနံ(နာမ)၊ ရဟန်းသံဃာ
 တော်ကို ဖူးမြင်ရခြင်း မည်သည်။ ဗဟူပကာရံ၊ ၎င်း။ အာယာမ၊ စို့။
 အာယာမ၊ စို့။ ”ဣတိ၊ သို့။ မဟာသဒ္ဓါ၊ ကျယ်စွာသော အသံကို။ ကရု-
 မာနာ၊ ပြုကုန်လျက်။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ ဘဂဝန္တဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။
 တံမဟုတ္တံ၊ ထိုမဟုတ်၌။ အရဟတ္တပ္ပတ္တိဇာသဝေ စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်
 ပြီးသော ရဟန္တာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝနိတု၊ ဝပ်ချ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။
 အဋ္ဌံသု၊ တည်ကြကုန်ပြီ။

ဧတေနဝ ဥပါယေန၊ ဤနည်းဖြင့်သာလျှင်။ တာသံ တာသံ၊ ထိုထို
 နတ်ပြဟွာတို့၏။ သဒ္ဓါ၊ အသံကို။ သုတု၊ ရှိ။ သဒ္ဓန္တရအစုဂါဝုတဂါဝုတ
 အစုယောဇန ယောဇနာဒိဝေနေ၊ အသံကြားရာ အရပ်၏ အတွင်းဖြစ်သော
 တကောသ အရပ်၊ ဂါဝုတ်ဝက် အရပ်၊ တဂါဝုတ် အရပ်၊ ယူဇနာဝက် အရပ်၊
 တယူဇနာ အရပ်-အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ [ကောသမတ္တံ ဌာနံ သဒ္ဓန္တရံ။
 -ဋီကာ။] တိယောဇနသဟဿဝိတ္ထတေ၊ ယူဇနာသုံးထောင် အပြန့်ကျယ်သော။
 ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ-၌ လည်းကောင်း။ တိက္ကတ္တံ၊ ကြိမ်။ တေသဋ္ဌိယာ-
 နဂရသဟဿေသု၊ ခြောက်သောင်းသုံးထောင်သော မြို့တို့၌လည်းကောင်း။

၁။ တိက္ကတ္တံ။ ပ။ နဂရသဟဿေသု။ ။ ဇမ္ဗုဒိပေ ကိရ အာဒိတော တေသဋ္ဌိ-
 မတ္တာနိ နဂရသဟဿာနိ ဥပ္ပန္နာနိ၊ တထာ ဒုတိယံ၊ တထာ တတိယံ၊ တံ
 သန္ဓာယာဟ “တိက္ကတ္တံ၊ တေသဋ္ဌိယာ နဂရသဟဿေသု” တိ။ တေ ပန သဒ္ဓိဇ္ဇေတွာ
 သတသဟဿေတွာ ပရံ အသိတိသဟဿာနိ နဝသဟဿာနိ စ ဟောဇ္ဇိ။ -ဋီကာ။

နဝနရုတိယာ^၁ ဒေါဏမုခသတသဟဿေသု၊ စိတ်တောင်း၏ အဝနှင့်တူသော ကိုးသန်းကိုးသိန်းသော မြို့အရံတို့၌လည်းကောင်း။ ဆန္ဒရုတိယာ ပဋ္ဌနကောဋ္ဌိ သတသဟဿေသု၊ ကုဋ္ဌေကိုးသန်း ခြောက်သိန်းသော လှေ သင်္ဘောဆိပ်တို့၌ လည်းကောင်း။ ဆပဏ္ဏာသာယ ရတနာကရေသု၊ ရတနာတို့၏ ထွက်ရာဖြစ်သော ငါးဆယ်ခြောက်ပါးသော အရပ်တို့၌လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ သကလ-ဇမ္ဗုဒီပေ၊ အလုံးစုံသော ဇမ္ဗုဒိပ်၌လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗဝိဒေဟေ၊ အရှေ့ ဝိဒေဟ ကျွန်း၌လည်းကောင်း။ အပရဂေါယာနေ၊ အနောက် ဂေါယာန်-ကျွန်း၌ လည်းကောင်း။ ဥတ္တရကုရုမ္ပိ၊ မြောက် ကုံရုံ-ကျွန်း၌လည်းကောင်း။ ဒွိသု ပရိတ္တဒီပသဟဿေသု၊ နှစ်ထောင်သော ကျွန်းငယ်တို့၌လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ သကလစက္ကဝါဠေ၊ အလုံးစုံသော စကြဝဠာ၌လည်းကောင်း။ တတော၊ ထိုစကြဝဠာမှ။ ဒုတိယ တတိယစက္ကဝါဠေ၊ ဒုတိယ တတိယ စကြဝဠာ၌ လည်းကောင်း။ ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠေသု၊ တသောင်း သော စကြဝဠာတို့၌။ ဒေဝတာ၊ နတ် ပြဟွာတို့သည်။ သဒ္ဓိပတိတာ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗျာ၊ ကုန်၏။ [ဆရာတော်၏ နိဿယ-၌ သဒ္ဓိ-ပါတက္ကမော-ကိုကြည့်၍ “ဝေဒိတဗျော”ဟု ရှိ၏၊ ကောင်းသည်။] ဟိ၊ မှန်။ ဣမ၊ ဤ ဒသဟိ စ လောကဓာတုဟိ။ ပ။ ဟောန္တိ-ဟူသော ပါဠိ၌။ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠေ၊ တသောင်းသော စကြဝဠာကို။ ဒသလောကဓာတု-ယောတိ၊ တဆယ်သော လောကဓာတ်တို့ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတာ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ “ဒသဟိ စ။ ပ။ ဟောန္တိ”တိ၊ ဟူ၍။ (သင်္ဂီတိကာရေဟိ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

၁။ နဝနရုတိယာ-စသည်။ ။နဝသတသဟဿံဝိကေသု နရုတိသံတသဟ-ဿေသု ဒေါဏမုခေသု။ ဒေါဏမုခန္တိ စ မဟာနဂရဿ အာယုဗျတ္တိဋ္ဌာနာဂ္ဂတံ ပါဒနဂရံ ဝုစ္စတိ။ ဆန္ဒရုတိယာပဋ္ဌနကောဋ္ဌိသတသဟဿေသုတိ ဆကောဋ္ဌိအဓိက-နရုတိကောဋ္ဌိသတ သဟဿပဋ္ဌနေသု။ တမ္ပပဏ္ဏိဒီပဒီသု ဆပဏ္ဏာသာယ ရတနာ ကရေသု။-ဋီကာ။

၂။ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠေ။ပ။အဓိပ္ပေတာ။ ။ဝေံ ပန နဂရဒေါဏိမုခ ပဋ္ဌန-ရတနာကရေဒီဝိတာဂေန ကထနံ တံ တံ အဓိဝတ္ထာယ ဝသန္တိနံ ဒေဝတာနံ ဗဟုဘာဝဒဿနက္ကံ။ ယဒိ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠေသု ဒေဝတာ သဒ္ဓိပတိတာ၊ အထ ကသ္မာ ပါဠိယံ “ဒသဟိ စ လောကဓာတုဟိ”တိ ဝုတ္တန္တိ အာဟ “ဒသ-သဟဿ။ပ။အဓိပ္ပေတာ”တိ၊ ဧတန သဟဿိလောကဓာတု ဣမ “ဧကာ လောက-ဓာတု”တိ ဝုတ္တာတိ ဝေဒိတဗျံ။-ဋီကာ။

ဧဝံ ဤသို့။ ဝါ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ သန္နိပတိတာဟိ၊ ကုန်
 သော။ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့ဖြင့်။ သကလစက္ကဝါဠဂဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သော စကြဝဠာတိုက်ခမ်းသည်။ ယာဝဗြဟ္မလောကာ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်။
 သူစိဗရေ၊ အပ်ဗူး၌။ နိရန္တရံ၊ အကြားမရှိအောင်။ ပက္ခိတ္တသူစိဟိ၊ ထည့်အပ်
 သော အပ်တို့ဖြင့်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်သည်။ ဟောတိ ဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။
 (တထာ၊ တူ။ ပရိပုဏ္ဏံ ဟောတိ။) တတြ၊ ထို ယာဝ ဗြဟ္မလောကာ
 ပရိပုဏ္ဏံ ဟောတိ-ဟူသော ပါဠိ၌။ ဗြဟ္မလောကာယ၊ ၎င်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝါ၊
 သို့ကလောက်။ ဥစ္စတ္တနံ၊ မြင့်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ကိရ၊ ချဲ့။
 လောဟပါသာဒေ၊ ကြေးပြာသာဒ်၌။ သတ္တကုဋ္ဌာဂါရသမော၊ ခုနစ်ခုသော
 စုလစ်မုန်းချွန် အထွတ်နှင့်တူသော။ ပါသာဏော၊ ကျောက်တုံးသည်။ ဗြဟ္မ-
 လောကော၊ ၌။ ဌတုာ၊ ၍။ အဓော၊ အောက်၌။ ခိတ္တော၊ ပစ်ချအပ်သည်။
 (သမာနော၊ သော်။) စတူဟိ မာသေဟိ၊ လေးလတို့ဖြင့်။ (လေးလ
 ကြာမှ။) ပထဝိံ၊ မြေသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၎င်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝါ၊ သို့က
 လောက်။ မဟန္တေ၊ ကြီးကျယ်သော။ ဩကာသေ၊ အရပ်၌။ ယထာ၊
 အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်လတ်သော်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဌတုာ၊
 ၍။ ခိတ္တနံ၊ ပစ်တင်အပ်ကုန်သော။ ပုပ္ဖာနိ ဝါ၊ ပန်းတို့သည်လည်း
 ကောင်း။ ဝုဓမာ ဝါ၊ အခိုး အထုံသည်လည်းကောင်း။ ဥပရိ၊ အထက်သို့။
 ဂန္တံ၊ သွားခြင်းငှာ။ (အန္တရံ၊ အကြားကို။ နလဘန္တိ၊ ကုန်။) ဥပရိ ဝါ၊
 အထက်၌မူလည်း။ ဌတုာ၊ ၍။ ခိတ္တသာသပါ၊ ပစ်ချအပ်သော မုန်ညင်း
 စေတို့သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ သို့။ ဩတရိတု၊ သက်ဆင်းခြင်းငှာ။ အန္တရံ၊ ကို။
 န လဘန္တိ၊ ကုန်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ နိရန္တရံ၊
 အကြားမရှိအောင်။ ဒေဝတာ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။
 ပန၊ ထိုသို့ပင် ဖြစ်ပါသော်လည်း။ စက္ကဝတ္ထိရညော၊ ၎င်း။ နိသိန္ဒဋ္ဌာနံ၊
 ထိုင်နေရာအရပ်သည်။ အသမ္မာဓံ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းမရှိသည်။ ဝါ၊ မကျဉ်း
 မြောင်းသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ အာဂတာဂတာ၊ လာကုန်
 လာကုန်သော။ မဟေသက္ခာ၊ ကြီးသောတန်ခိုး ရှိကုန်သော။ ခတ္ထိယာ၊
 မင်းတို့သည်။ ဩကာသံ၊ နေရာအရပ်ကို။ လဘန္တိယေဝ ယထာ၊ ရကုန်
 သည်သာ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ပရတော ပရတော ပန၊ နောက်၌ နောက်၌ကား။
 အတိသမ္မာဓံ၊ အလွန်ကျဉ်းမြောင်းသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ သို့။ ဝေမေဝ၊
 ဤအတူသာလျှင်။ ဘဂဝတော၊ ၎င်း။ နိသိန္ဒဋ္ဌာနံ၊ သည်။ အသမ္မာဓံ၊
 သည်။ (ဟောတိ။) အာဂတာဂတာ၊ ကုန်သော။ မဟေသက္ခာ၊ ကုန်သော။
 ဒေဝတာ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ မဟာဗြဟ္မာနော စ၊ တို့သည်လည်း

ကောင်း။ ဩကာသံ၊ ကို။ လဘန္တိယေဝ၊ ကုန်သည်သာ။ အပိ၊ သို့သော်
 လည်း။ ဘဂဝတော၊- ဇာတိ။ အာသန္နာသန္နဋ္ဌာနေ၊ အနီးဖြစ်သော အရပ်
 အနီးဖြစ်သောအရပ်၌။ မဟာပရိနိဗ္ဗာနေ၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာန-သုတ်၌။ ဝုတ္တ-
 နယေနဝ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝါလဂ္ဂကောဋိနိတုဒန-
 မတ္ထေ၊ သားမြီးဖျား၏ အစွန်းဖြင့် ထိုးလောက်ရုံ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။
 ပဒေသေ၊ အရပ်၌။ ဒသပိ၊ တကျိပ်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိသမ္ပိ၊ နှစ်ကျိပ်
 လည်း ဖြစ်သော။ (ဒေဝတာ အဋ္ဌသု။) သဗ္ဗပရတော၊ အလုံးစုံသော နတ်တို့၏
 နောက်၌။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ သုခုမေ သုခုမေ၊ သိမ်မွေ့ကုန် သိမ်မွေ့ကုန်
 သော။ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘောတို့ကို။ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ အဋ္ဌသု၊
 တည်ကြကုန်ပြီ။ သဋ္ဌိ သဋ္ဌိ၊ ခြောက်ဆယ် ခြောက်ဆယ်သော။ ဒေဝတာ၊
 တို့သည်။ (သုခုမေ သုခုမေ၊ ကုန်သော။ အတ္တဘာဝေ၊ တို့ကို။ မာပေတွာ၊
 ၍။) အဋ္ဌသု၊ ကုန်ပြီ။

သုဒ္ဓါဝါသကာယိကာနန္တိ၊ ကား။ သုဒ္ဓါဝါသဝါသိနံ၊ သုဒ္ဓါဝါသ-ဘုံ၌
 နေလေ့ရှိကုန်သော။ (ဒေဝတာနံ တေဒဟောသိ-၌ စပ်။) သုဒ္ဓါဝါသာ
 နာမ၊ သုဒ္ဓါဝါသ-တို့မည်သည်။ သုဒ္ဓါနံ၊ စင်ကြယ်ကုန်သော။ အနာ-
 ဂါမိခိဏာသဝါနံ၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာ-ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အာဝါသာ၊ နေရာ
 ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ငါးထပ်ကုန်သော။ ဗြဟ္မာလောကာ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တို့
 တည်း။ တေဒဟောသိတိ၊ ကား။ ကဿာ၊ ကြောင့်။ (တေံ၊ ဤအကြံသည်။)
 အဟောသိ၊ နည်း။ ကိရ၊ ချဲ့၊ တေ ဗြဟ္မာနော၊ ထို သုဒ္ဓါဝါသ-ဗြဟ္မာတို့
 သည်။ သမာပတ္တိံ၊ သို့။ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ကောင်းစွာရောက်၍။ ဝါ၊ ဝင်စား
 ၍။ ယထာ ပရိစ္ဆေဒေန၊ အကြင် အကြင် ပိုင်းဖြတ်အပ်သော ကာလဖြင့်။
 (သမာပတ္တိတော၊ မှ။) ဝုဋ္ဌိတာ၊ ထပြီးကုန်သည်။ (ဟုတွာ။) ဗြဟ္မာဘဝနံ၊
 ဗြဟ္မာ့ဘုံကို။ ဩလောကေန္တာ၊ ကြည့်ကုန်လတ်သော်။ ပစ္စာဘာတ္ထေ၊ ဆွမ်း
 စားရာကာလ၏ နောက်အဖို့၌။ ဝါ၊ နေလ့အခါ၌။ ဘတ္တဂေဟံ၊ ဆွမ်းစား
 ကျောင်းကို။ သုညံ၊ ကင်းဆိတ်သည်ကို။ (ပဿတိံ) ဝိယ၊ မြင်ရသကဲ့သို့။
 (တထာ၊ တူ။) သုညံ၊ ကို။ အဒ္ဓသံသု၊ မြင်ကြရကုန်ပြီ။

တတော၊ ထိုသို့မြင်ကြရခြင်းကြောင့်။ “ဗြဟ္မာနော၊ တို့သည်။ ကုဟိံ၊
 အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတာ၊ သွားကြပါကုန်လိမ့်မည်နည်း။” ဣတိ၊ သို့။
 အာဝဇ္ဇန္တာ၊ ဆင်ခြင်ကုန်လတ်သော်။ မဟာသမာဂမံ၊ များစွာသော နတ်
 ဗြဟ္မာတို့၏ အပေါင်းကို။ ဝါ၊ များစွာသော နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အစည်း
 အဝေးကို။ ဥတွာ၊ ၍။ “အယံ သမာဂမော၊ ဤ နတ်ဗြဟ္မာတို့၏

အပေါင်းသည်။ (ဤနတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အစည်းအဝေးသည်။) မဟာ၊ ကြီးကျယ်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ဩဟိနာ၊ ကျန်ရစ်ကြကုန်ပြီ။ ဩဟိနကာနံ၊ ကျန်ရစ်သူတို့၏။ ဩကာသော၊ နေရာအရပ်သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဒုလ္လဘော၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ်သည်။ ဝါ၊ ရနိုင်ခဲသည်။ ဟောတိ၊ တသွား၊ ကြောင့်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်လတ်သော်။ အတုစ္ဆဟတ္တာ၊ အချဉ်းနှိုးမဟုတ်သော လက်ရှိကြကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဧကေကံ၊ တပုဒ် တပုဒ်သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အဘိသင်္ခရိတွာ၊ ပြုစံမိ၍။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြကုန်စို့။ တာယ၊ ထိုဂါထာဖြင့်။ ဟောသမာဂမေ စ၊ ဌ်လည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ အာဂတဘာဝံ၊ ရောက်လာသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဇာနာပေဿာမ၊ သိစေကုန်အံ့။ ဒသဗလဿ စ၊ ၏လည်း။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ ဘာသိဿာမ၊ ပြောဆိုကြကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ကြောင့်။ (တော်အဟောသိ။) ဣတိ၊ လျှင်။ တေသံ၊ ထို သုဒ္ဓါဝါသ-ဗြဟ္မာတို့၏။ သမာပတ္တိတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ အာဝဇ္ဇိတတ္တာ၊ ဆင်ခြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၃၃၂။ ဘဂဝတော ပုရတော ပါတုရဟေသုန္နိ၊ ကား။ ပါဠိယံ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္နိကော၊ အထံတော်၌။ အဘိဗုဒ္ဓောနေယေဝ၊ ရှေးရှုဖြစ်သော အရပ်၌သာ။ ဩတိဏ္ဏာ ဝိယ၊ သက်ဆင်းကုန်သကဲ့သို့။ ကတွာ၊ ၍။ (သင်္ဂီတိကာရေဟိ၊ တို့သည်။) ဝုတ္တာ၊ ကုန်ပြီ။ ပန၊ စင်စစ်။ ဣ၊ ဘဂဝတော ပုရတော ပါတုရဟေသု-ဟူသော ဤပါဌ၌။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အတ္ထော၊ ကို။ န ဝေဒိတဗ္ဗော၊ မသိထိုက်။ ပန၊ အနွယ် ကား။ တေ၊ ထို ဗြဟ္မာတို့သည်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်။ (ဟုတွာ)-ဝေ၊ ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဂါထာ၊ တို့ကို။ အဘိသင်္ခရိတွာ၊ ၍။ ဧကော၊ တယောက်သောဗြဟ္မာသည်။ ပုရတ္ထိမစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ အရှေ့၌ဖြစ်သော စကြဝဠာ နှုတ်ခမ်းရစ်၌။ ဩတရိ၊ သက်ဆင်းပြီး။ ဧကော၊ သည်။ ဒက္ခိဏစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ တောင်စကြဝဠာ နှုတ်ခမ်းရစ်၌။ (ဩတရိ၊ ပြီ။) ဧကော၊ သည်။ ပစ္ဆိမစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ အနောက် စကြဝဠာ နှုတ်ခမ်းရစ်၌။ (ဩတရိ။) ဧကော၊ သည်။ ဥတ္တရစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ မြောက်စကြဝဠာ နှုတ်ခမ်းရစ်၌။ ဩတရိ၊ ပြီ။

တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ ပုရတ္ထိမစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ ၌။ ဩတိဏ္ဏဗြဟ္မာ၊ သက်ဆင်းပြီးသော ဗြဟ္မာသည်။ နီလကသိဏံ၊ နီလကသိုဏ်းကို။ (နီလကသိုဏ်းလျှင်အာရုံရှိသော စတုတ္ထဈာန်သမာပတ်ကို။) သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ နီလရသိဗ္ဗိယော၊ ညိုသော ရောင်ခြည်တို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇိတွာ၊ လွှတ်၍။ ဒသ-

သဟဿစက္ကဝါဠုဒေဝတာနံ၊ တသောင်းသော စကြာဝဠာမှ လာသော
 နတ်ပြဟ္မာတို့၏။ မဏိစမ္ပံ၊ ပတ္တမြားချပ်ဝတ်ကို။ ပဋိမုဉ္ဇန္တော ဝိယ၊
 စွပ်လိုက်သကဲ့သို့။ အတ္တနော၊ ၏။ အာဂတဘာဝံ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကို။
 ဇာနာပေတွာ၊ သိစေ၍။ ဗုဒ္ဓဝိထိ နာမ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ လမ်းမည်သည်။
 ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သည်။ ဩတ္ထရိတုံ၊ လွှမ်းမိုးခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊
 မတတ်ကောင်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပဟတဗုဒ္ဓဝိထိယာဝံ၊ ဆည်းကပ်ဖို့ရန်
 အများသွားအပ် သုံးဆောင်အပ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ လမ်းတော်ဖြင့်သာ။
 အာဂန္တော၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။
 အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ ဌိတော၊ တည်သော။ သော၊ ထိုပြဟ္မာ
 သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ အဘိသင်္ခတံ၊ ပြုစီမံအပ်ခဲ့သော။ ဂါထံ၊ ကို။
 အဘာသိ၊ ပြီ။

ဒက္ခိဏစက္ကဝါဠုမုခဝဋ္ဋိယံ၊ တောင်စကြာဝဠာ နှုတ်ခမ်းရစ်၌။ ဩတိဏ္ဏ-
 ပြဟ္မာပိ၊ သည်လည်း။ ပီတကသိဏံ၊ ပီတကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော
 စတုတ္ထဈာန် သမာပတ်ကို။ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ ပီတရသ္မိယော၊ ရွှေသော
 ရောင်ခြည်တို့ကို။ သုဝဏ္ဏပဘံ၊ ရွှေအရောင်ကို။ မုဉ္ဇိတွာ၊ ၍။ ဒသသဟဿ-
 စက္ကဝါဠုဒေဝတာနံ၊ တသောင်းသောစကြာဝဠာ၌ နေကုန်သောနတ်ပြဟ္မာ
 တို့၏ (ကိုယ်ကို)။ သုဝဏ္ဏပဋ္ဌံ၊ ရွှေအဝတ်ကို။ (တနည်း) သုဝဏ္ဏပဋ္ဌံ၊ ရွှေ
 ပြားကို။ ပါရုပေန္တော ဝိယ၊ ခြုံစေသကဲ့သို့။ အတ္တနော၊ ၏။ အာဂတ-
 ဘာဝံ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနာပေတွာ၊ ၍။ တထေဝ၊ ထို ပထမ
 ပြဟ္မာ အတူပင်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။ ပစ္စိမစက္ကဝါဠုမုခဝဋ္ဋိယံ၊ အနောက်
 စကြာဝဠာ နှုတ်ခမ်းရစ်၌။ ဩတိဏ္ဏပြဟ္မာပိ၊ သည်လည်း။ လောဟိတကသိဏံ၊
 ကို။ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ လောဟိတရသ္မိယော၊ နီသောရောင်ခြည်တို့ကို။

၁။ ပဟတဗုဒ္ဓဝိထိယာဝံ။ ။မြတ်စွာဘုရားအထံတော်သို့ ဆည်းကပ်ဖို့ရန် လမ်း
 ရှိ၏။ ထိုလမ်းကို မည်သမျှ မပိတ်ပင် မတားဆီးအပ်။ ထို့ကြောင့်-ထိုလမ်းကိုပင်
 “ပဟတဗုဒ္ဓဝိထိ” ဟု ဆိုသည်။ ပဟတ-၌ ဟန-ဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်း။ ဟန-ဓာတ်
 ဂတိ-အနက်ဟော။ “အများအပြားသွားလာအပ်သော လမ်း” ဟုလို။ ပဟညတေဟိ
 ပဟတာ (ဗုဒ္ဓဝိထိ)။ ဝုသနလျှင်းချိတ်နှင့် “ပဟဋ္ဌ” ဟုလည်းရှိ၏။ လမ်းသို့သွားသော
 အခါ လမ်းကို ခြေဖြင့်ပုတ်ခတ်အပ်သောကြောင့် “ပဟဋ္ဌ” ဟု ဆိုလိုသတတ်၊ ကောင်း
 မည်မထင်။ ဋီကာ၌ကား-“ဗုဒ္ဓါနံ သန္တိကံ ဥပသင်္ကမန္တေဟိ တေဟိ ဒေဝမြေဟေဟိ
 ဝဠုတိဝိထိယာဝံ” ဟု ရှိ၏။ ဤ၌ “ဝဠုတိ” ဟု ဖွင့်ခြင်းသည် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သာ
 တည်း။ ဆရာတော်၏ နိဿယ-၌ “ပဟဋ္ဌ” ဟု မူကွဲရှိသေးကြောင်း မှာထားသည်။
 ယခု ဋီကာများ၌ မတွေ့ရ။

မုဉ်တော့၊ ရှိ။ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠဒေဝတာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ရတ္တဝရကမ္မလေန၊ နိဗ္ဗေသ မြတ်သောကမ္မလာဖြင့်။ ပရိက္ခိပန္နော ဝိယ၊ ကာရံသကဲ့သို့။ အတ္တနော အာဂတဘာဝံ ဇာနာပေတွာ တထေဝ အဋ္ဌာသိ။ ဥတ္တရစက္ကဝါဠ-မုခဝဠိယံ၊ မြောက်စက္ကဝါဠ နှုတ်ခမ်းရစ်၌။ ဩတိတ္ထဗြဟ္မာပိ၊ သည်လည်း။ ဩဒါတကသိဏံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ရှိ။ ဩဒါတရသိယော၊ ဖြူသော ရောင်ခြည်တို့ကို။ မုဉ်တော့၊ ရှိ။ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠဒေဝတာနံ၊ ကိုယ်ကို။ သုမနပဋံ၊ မြလေးပန်းအဝတ်ကို။ ပါရူပန္နော ဝိယ၊ သို့။ အတ္တနော အာဂတဘာဝံ ဇာနာပေတွာ။ တထေဝ၊ ထို ပထမ-ဗြဟ္မာအတူပင်။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။

ပန၊ ထိုသို့တည်ပါသော်လည်း။ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌။ “ဘဂဝတော ။ ပ။ ကေမန္တံ အဋ္ဌသ္မံ” တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဧကေက္ခဏေ ဝိယ၊ တပြိုင်နက်သော ခဏ-၌ကဲ့သို့။ ပုရတော၊ ရွှေတော်၌။ ပါတုဘာဝေါ စ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဝိတဘာဝေါ စ၊ တည်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ (သံဂီတိကာ-ရေဟိ။) ဝုတ္တော၊ ပြီ။ သော၊ ထိုထင်ရှားဖြစ်ပုံ သင့်တင့်လျောက်ပတ် တခုသော အရပ်အဖို့၌ တည်ပုံသည်။ ဣမိနာ အနုက္ကမေန၊ ဤ အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုအပ်သော အစီအစဉ်ဖြင့်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပန၊ ထိုသို့ပင် ဖြစ်ပါသော်လည်း။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ကတွာ၊ ရှိ။ (သံဂီတိကာရေဟိ။) ဒဿိတော၊ ပြီ။ ဂါထာဘာသနံ ပန၊ ဂါထာရွတ်ဆိုခြင်းကိုကား။ ပါဠိယံ၊ ၌။ ဝိသုဝိသု ယေဝ၊ အသီးအခြား အသီးအခြားသာလျှင်။ (သံဂီတိကာရေဟိ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ မဟာသမယောတိ၊ ကား။ မဟာသမူဟော၊ များစွာသော နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အပေါင်းသည်။ (ဟောတိ။) ဝနသဏ္ဍော၊ တောအုပ်ကို။ ပဝနံ၊ ပဝန-ဟူ၍။ ဝါ၊ ကြီးစွာသော တောအုပ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဥဘယေနပိ၊ မဟာသမယော၊ ပဝနံ-ဟူသော နှစ်ပါးစုံသော ပုဒ်ဖြင့်လည်း။ (အာဟ-၌ စပ်။) ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဣမသ္မိံ ဝနသဏ္ဍေ၊ ဤတောအုပ်၌။ အဇ္ဇ၊ ယနေ။ မဟာသမူဟော၊ သည်။ မဟာသန္နိပါတော၊ များစွာသော နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့၏ အစည်းအဝေးသည်။ (ဟောတိ။) ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်ပြီ။ တတော၊ ထို လျှောက်ပြီးရာအခါမှ နောက်၌။ ယေသံ၊ အကြင် နတ်ဗြဟ္မာတို့၏။ သော သန္နိပါတော၊ ထိုအဝည်းအဝေးသည်။ (ဟောတိ။) တေ၊ ထို နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို။ ဒဿေဟံ၊

၎င်း။ ဒေဝကာယာ သမာဂတာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ လျှောက်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို
 ဒေဝကာယာ သမာဂတာ-ဟူသောပုဒ်၌။ ဒေဝကာယာတိ၊ ကား။ ဒေဝဆဋ္ဌာ၊
 နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အပေါင်းတို့သည်။ အာဂတမ္ပ၊ ဣမံ ဓမ္မသမယန္တိ၊ ကား။
 ဧဝံ သို့။ သမာဂတေ၊ ညီညာဖြဖြ ရောက်လာကြကုန်သော။ ဒေဝကာယေ၊
 နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဝါ၊ ကြောင့်။ မယမ္ပိ၊ တို့သည်လည်း။
 ဣမံ ဓမ္မသမ္ပဟံ၊ တရားပြည့်ညောင်း ဤနတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းသို့။ အာဂတာ၊
 လာခဲ့ကြကုန်သည်။ (အမှ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။)

ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ (အာဂတာ၊ ကုန်သည်။
 အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။) အပရာဇိတသံသံ၊ တစုံတယောက်သည် မရှုံးစေ
 အပ် မရှုံးစေနိုင်၊ မိမိတို့က-သာ အောင်အပ် အောင်နိုင်သော သံသာ
 တော်အပေါင်းကို။ ဒက္ခိတာယေ၊ မျက်ဝါးထင်ထင် ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ (အာ
 ဂတာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။) ဧကနစိ၊ တစုံတယောက်သည်။ အပရာ-
 ဇိတံ၊ မရှုံးစေအပ် မရှုံးစေနိုင်သော။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့၌ပင်။ တယော၊
 ကုန်သော။ မာရေ၊ မာရ်တို့ကို။ မဒ္ဒိတွာ၊ နှိမ်နင်း၍။ ဝိဇိတသင်္ဂါမံ၊
 အောင်အပ်ပြီးသော မာရ် စစ်မြေပြင်ရှိသော။ ဣမံ အပရာဇိတသံသံ၊ ဤ
 တစုံတယောက်သည် မရှုံးစေအပ် မရှုံးစေနိုင်၊ မိမိတို့က-သာ အောင်အပ်
 အောင်နိုင်သော ရဟန္တာ သံသာတော် အပေါင်းကို။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ငှာ။
 အာဂတာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ပန၊ ဆက်။ သော
 ဗြဟ္မာ၊ ထို ဗြဟ္မာသည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ ဘာသိတွာ၊ ရွတ်ဆို လျှောက်ထား
 ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ပုရတ္ထိမစက္ကဝါဠမုခဝနိယံ-
 ယေဝ၊ အရှေ့စကြဝဠာ နှုတ်ခမ်းရစ်၌သာ။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။

အထ၊ ပထမ-ဗြဟ္မာ ရွတ်ဆိုပြီးရာ ထိုအခါ၌။ ဒုတိယော၊ ဒုတိယ-ဗြဟ္မာ
 သည်။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်ပင်။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။
 အဘာသိ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ တတြ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ ကား။ တသ္မိံ
 သန္နိပါတဋ္ဌာနေ၊ ထို နတ် ဗြဟ္မာတို့ စည်းဝေးရာ အရပ်၌။ ဘိက္ခု၊
 တို့သည်။ သမာဒဟံသုတိ၊ ကား။ သမာဓိနာ၊ လောကုတ္တရာ-သမာဓိနှင့်။
 ယောဇေသံ၊ ယှဉ်စေကြကုန်ပြီ။ စိတ္တမတ္တနော၊ ဥဇုကံ အကံသုတိ၊ ကား။
 အတ္တနော၊ ၍။ စိတ္တံ၊ ကို။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။
 (စိတ္တဿ၊ ၍။) ဝက်ကုဋိလဇိမုဘာဝေ၊ နွားကျင်ကောက်ကဲ့သို့ ကောက်
 သည်၏အဖြစ်၊ ထယ်တုံးကောက်ကဲ့သို့ ကောက်သည်၏အဖြစ်၊ လ-ရေးကောက်
 ကဲ့သို့ ကောက်သည်၏အဖြစ်တို့ကို။ ဟရိတွာ၊ ပယ်ရှား၍။ ဥဇုကံ၊ ပြောင့်မတ်

အောင်။ အကရိံသု၊ ပြုကြကုန်ပြီ။ [သဗ္ဗေ-ကို အကရိံသု-၌ စပ်။ ဆရာတော် ကြီးနိဿယ-ဝယ် ဝက်ကုလိလဇီမာဘာဝေ-၌ စပ်သည်။]

သာရထိဝ နေတ္တာနိ ဂဟေတွာတိ၊ ကား။ သိန္ဓဝေသု၊ သိန္ဓောမြင်း တို့သည်။ သမပ္ပဝတ္ထေသု၊ အညီအမျှဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ (အညီအမျှ ပြေး ကုန်လတ်သော်။) ဩဓတ္ထပတောဒေါ၊ အောက်သို့ချအပ်သော နှင်တံရှိ သော။ သာရထိ၊ ရထားထိမ်းသည်။ သဗ္ဗယောတ္တာနိ၊ အလုံးစုံသော ကြိုး တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ရုံသာကိုင်၍။ အစောဒေန္တော၊ ရွှေသို့သွားအောင် တိုက်လည်းမတိုက်တန်းပဲ။ (နောက်ကျနေသောမြင်းကို မောင်းနှင်ဖို့မလိုပဲ။) အဝါရေန္တော၊ လွန်၍မသွားအောင် တားလည်း မတားမြစ်ပဲ။ (ရွှေလွန် သောမြင်းကို တားဖွယ်လည်းမလိုပဲ။) တိဋ္ဌတိ ယထာ၊ တည်နေသကဲ့သို့။ ဝေ၊ တူ။ ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာ သမန္နာဂတာ၊ ခြောက်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော ဥပေက္ခာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ (ဣဋ္ဌကို “အနိဋ္ဌ” ဟု ရှုနိုင်ခြင်းစသော အား ဖြင့် ခြောက်ပါးသောအင်္ဂါရှိသော ဥပေက္ခာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။) ဂုတ္တဒ္ဓါရာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်ပြီးသော ဒွါရရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ပဏ္ဍိတာ၊ လောကုတ္တရာပညာ ရှိကုန်သော။ ဧထေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခု စသား ခြောက်ပါးသော ဣန္ဒြေ တို့ကို။ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ရှောက်တော်မူကြကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ ရား။ ဧတေ ဤ ရဟန္တာ-ရဟန်းတော် တို့ကို။ ဒဋ္ဌ-ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဣဝ၊ ဤ အစည်း အဝေးသို့။ အာဂတာ၊ ကုန်သည်။ အမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကြ ကုန်ပြီ။ သောပိ၊ ထိုဒုတိယ-ဗြဟ္မာသည်လည်း။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ယထာဌာနေ- ယေဝ၊ အကြင်အကြင် တည်နေရာ တောင်စကြဝဠာ နှုတ်ခမ်းရစ်အရပ်၌ သာလျှင်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။

အထ၊ ဒုတိယ-ဗြဟ္မာ ရွတ်ဆိုပြီးရာ ထိုအခါ၌။ တတိယော၊ တတိယ- ဗြဟ္မာသည်။ ဝုတ္တနယေနေဝ အာဂန္ဓာ။ အဘာသိ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို

၁။ ဩဓတ္ထပတောဒေါ။ ။အဝ+ခံသု-ဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်း။ အဝ-ကို ဩ-ပြု။ နိဂ္ဂဟိတံချေ။ ဓာတွန် သ-ကို နောက်-သို့ ကပ်။ “ဩဓတ္ထ”ဟု ဖြစ်၏။ ခံသု-ဓာတ် သည် အဓောပတန (အောက်သို့ချခြင်း) အနက်ဟောတည်း။ ဩဓတ္ထော+ပတောဒေါ ယေနာတိ ဩဓတ္ထပတောဒေါ (အောက်သို့ ချအပ်သော နှင်တံရှိသော ရထားထိမ်း။ ဝါ၊ နှင်တံ ကို အောက်သို့ ချထားသော ရထားထိမ်း။) သိန္ဓောမြင်းများသည် အညီ အညွတ် ပြေးနေကြသောကြောင့် နှင်တံကို ကိုင်စရာ မလိုပဲ ချထားနိုင်သည်-ဟုလို။ [ဆရာတော်၏ နိဿယ-၌ “ဩဘတပတောဒေါ” ဟု ရှိ၏။ အနက်တူပင်။]

ဂါထာ၌။ ဆေတွာ ခိလန္တိ၊ ကား။ ရာဂဒေါသမောဟခိလံ၊ ရာဂ ဒေါသ
 မောဟ-တည်းဟူသော ငြောင့်တံသင်းကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ မဂ်လေးရပ်ဖြင့် ဖြတ်
 တောက်ပြီး၍။ ပလိဆန္တိ၊ ကား။ ရာဂဒေါသမောဟပလိဆမေဝ၊ ရာဂ
 ဒေါသ မောဟ-တည်းဟူသော တံခါးကျည် မင်းတုပ်ကိုပင်။ (ဆိန္ဒိတွာ။)
 ဣန္ဒဝိလန္တိပိ၊ ဣန္ဒဝိလ-ဟူသည်လည်း။ ရာဂဒေါသမောဟဣန္ဒဝိလမေဝ၊ တည်း
 ဟူသော တံခါးတိုင်ကိုပင်။ (ဦဟစ္စ၊ မဂ်လေးသွယ်ဖြင့် နုတ်ပယ်ပြီး၍။)
 ဦဟစ္စ မနေဇာတိ၊ ကား။ တဏှာဇောယ၊ တုန်လှုပ်တတ်သော တဏှာ၏။
 အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ အနေဇာ၊ တုန်လှုပ်တတ်သောတဏှာ မရှိကြ
 ကုန်သော။ ဧတေ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ ဣန္ဒဝိလံ၊ ရာဂ ဒေါသ
 မောဟ တည်းဟူသော တံခါးတိုင်ကို။ ဦဟစ္စ သမူဟနိတွာ၊ မဂ်လေးသွယ်
 ဖြင့် နုတ်ပယ်ပြီး၍။ တေ စရန္တိတိ၊ ကား။ စတုသု ဒိသာသု၊ လေးပါး
 ကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့၌။ အပ္ပဋ္ဌိဟတစာရိကံ၊ မပိတ်ပင် မဆီးတားအပ်
 သော လှည့်လည်ခြင်းကို။ ဝါ၊ မပိတ်ပင် မဆီးတားအပ်သော လှည့်လည်
 အပ်သောအရပ်ကို။ စရန္တိ၊ လှည့်လည်ကြကုန်၏။

သုဒ္ဓါတိ၊ ကား။ နိရူပက္ခိလေသာ၊ ကပ်၍နှိပ်စက်တတ်သော ကိလေသာ
 မရှိကုန်သော။ ဝိမလာတိ၊ ကား။ နိမ္မလာ၊ ကိလေသာမြူမှေး အညစ်
 အကြေးမရှိကုန်သော။ (ဘိက္ခု-၌ စပ်။) ဣဒံ၊ ဤ ဝိမလာ-ဟူသော သဒ္ဓါ
 သည်။ တဿေဝ၊ ထို သဒ္ဓါ-ဟူသော သဒ္ဓါ၏ပင်။ ဝေဝစနံ၊ တည်း။
 စက္ခုမတာတိ၊ ကား။ ပဉ္စဟိ၊ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သမန္တနှင့် ဒိဗ္ဗ ပညာ-ငါးဖြာကုန်
 သော။ စက္ခုဟိ၊ ဉာဏ်စက္ခုတို့ဖြင့်။ စက္ခုမန္တေန၊ စက္ခုရှိတော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုဒန္တာတိ၊ ကား။ စက္ခုတောပိ၊ စက္ခုဒွါရအားဖြင့်
 လည်း။ ဒန္တာ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးကုန်သော။ သောတတောပိ၊ လည်း။ (ဒန္တာ။)
 ဃာနတောပိ၊ လည်း။ (ဒန္တာ။) ဇိဝှာတောပိ၊ လည်း။ (ဒန္တာ။) ကာယ-
 တောပိ၊ လည်း။ ဒန္တာ၊ ကုန်သော။ (ဘိက္ခု-၌ စပ်။) သုသုနာဂါတိ၊
 ကား။ တရုဏနာဂါ၊ ရဟန္တာဖြစ်ပြီး၍ မကြာသေးသော ရဟန္တာငယ်တို့
 သည်။ (စရန္တိ-၌ စပ်။) ဘဂဝါ၊ ရား။ ဝေရူပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော။
 အနုတ္တရေန၊ အတူမရှိ မြတ်တော်မူသော။ ယောဂါစရိယေန၊ အားထုတ်
 အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ [ဆရာ
 တော်၏နိဿယ-၌ “ယောဂ္ဂါစရိယေန၊ မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော ဆင်
 ဆရာသည်”ဟု ပေး၏။] ဒမိတေ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးကုန်သော။ တေ တရုဏ-
 နာဂေ၊ ထို ရဟန္တာဖြစ်ပြီး၍ မကြာသေးသော ရဟန္တာငယ်တို့ကို။ ဒဿနာယ၊

ငှာ။ အာဂတာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်ပြီ။ သောပိ၊ ထို တတိယ-ဗြဟ္မာသည်လည်း။ ဂန္ဓာ၊ ချုံ။ ယထာဌာနေ-ယေဝ၊ အကြင်အကြင် တည်နေရာ အနောက်စကြဝဠာ နှုတ်ခမ်းရစ်၌သာ။ အဌာသိ၊ ပြီ။

အထ၊ တတိယ-ဗြဟ္မာ ရွတ်ဆိုပြီးရာ ထိုအခါ၌။ စတုတ္ထော၊ စတုတ္ထ-ဗြဟ္မာသည်။ ဝုတ္တနယေနေဝ အာဂန္ဓာ အဘာသိ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဂတာသေတိ၊ ကား။ နိဗ္ဗေမတိကသရဏဂမနေန၊ ယုံမှားခြင်းမရှိသော ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်ခြင်းဖြင့်။ ဝါ၊ ဆည်းကပ်ကြောင်း ဉာဏ်ဖြင့်။ ဂတာ၊ ဆည်းကပ်ကြကုန်၏။ [ဂတာသေတိ ဂတာ ဝေ၊ န ပန ဂမိဿန္တိ ပရိနိဋ္ဌိတ-သရဏဂမနတ္ထာတိ။ လောကုတ္တရသရဏဂမနံ အဓိပ္ပေတန္တိ အာဟ 'နိဗ္ဗေမတိ-ကသရဏဂမနေန ဂတာ' တိ။-ဋီကာ။] သောပိ၊ ထို စတုတ္ထ ဗြဟ္မာသည်လည်း။ ဂန္ဓာ၊ ချုံ။ ယထာဌာနေယေဝ၊ အကြင်အကြင် တည်နေရာ မြောက်စကြဝဠာ နှုတ်ခမ်းရစ်၌သာ။ အဌာသိ၊ ပြီ။

ဒေဝတာသန္နိပါတအဖွင့်-

၃၃၃။ အထ၊ စတုတ္ထ-ဗြဟ္မာ ရွတ်ဆိုပြီးရာ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူလတ်သော်။ ပထဝိတလတော၊ မြေအပြင်မှ။ ယာဝ စက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိ၊ ရိစ္ဆေဒါ၊ စကြဝဠာ နှုတ်ခမ်းရစ် အပိုင်းအခြားတိုင်အောင်လည်းကောင်း။ ယာဝ အကနိဋ္ဌ ဗြဟ္မာလောကာ၊ အကနိဋ္ဌ-ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်လည်းကောင်း။ ဒေဝတာသန္နိပါတံ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အစည်းအဝေးကို။ ဒိသ္မာ၊ ချုံ။ စိန္တေသိ၊ ကြံတော်မူပြီ။ (ကိ။) “အယံ ဒေဝသမာဂမော၊ ဤ နတ် ဗြဟ္မာတို့၏ အစည်းအဝေးသည်။ မဟာ၊ ကြီးကျယ်၏။ ဘိက္ခု၊ ပန၊ တို့သည်ကား။ ဒေဝတာယ၊ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်း၏။ သမာဂမော၊ ပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ ဝါ၊ အစည်းအဝေးသည်။ ဝေ၊ မဟာ၊ ဤသို့ ကြီးကျယ်၏။ ဝါ၊ သို့ကလောက် ကြီးကျယ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ န ဇာနန္တိ၊ မသိကြကုန်။ ဟန္တု၊ ယခု။ နေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့အား။ အာစိက္ခာမိ၊ ပြောပြတော်မူအံ့။” ဣတိ၊ သို့။ (စိန္တေသိ၊ ပြီ။) ဝေ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ချုံ။ “အထ၊ ကြံတော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောသုတ်ကို။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ချဲ့ထွက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအထ

ခေါ် ဘဂဝါ-အစရှိသော ပါဠိရပ်၌။ 'တေပရမာတိ၊ ကား။ တေသံ၊ ဤ နတ်ဗြဟ္မာ-အစည်းအဝေးတို့၏။ ဧတံ၊ ဤ နတ် ဗြဟ္မာဟူသော။ ပရမံ ပမာဏံ၊ အလွန်ဆုံး အတိုင်းအရှည်သည်။ (အတ္ထိံ) ဣတိ၊ ထိုသို့ ဤ နတ် ဗြဟ္မာဟူသော အလွန်ဆုံးအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (တေ၊ ထို နတ်ဗြဟ္မာ အစည်းအဝေးတို့သည်။) တေပရမာ၊ တေပရမ-တို့ မှည်၏။

ပန၊ ဆက်။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ အခြားဘုရားရှင်တို့၏။ [ဗုဒ္ဓါနန္တိ အညေ-သံ ဗုဒ္ဓါနံ-ဋီကာ။] အဘာဝါ၊ ရှိတော်မမူခြင်းကြောင့်။ “ယေပိ တေ ဘိက္ခဝေ တေရဟိတိ၊ ဟူ၍။ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ ဝါရော၊ ဝါရကို။ န ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မမူအပ်။ [ယေပိ တေ ဘိက္ခဝေ အဟေသံ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ ယေပိ တေ ဘိက္ခဝေ ဘဝိဿန္တိ အနာဂတမဒ္ဓါနံ-စသော ဝါရနှစ်ပါးကိုသာ ဟောတော်မူ၍ အခြားဘုရား မရှိသောကြောင့် “ယေပိ တေ ဘိက္ခဝေ တေရဟိ” ဟု တတိယဝါရကို ဟောတော်မမူအပ်။] အာစိက္ခိဿာမိ ဘိက္ခဝေ တိ၊ ဟူသောစကားကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူသနည်း။ ဒေဝ-တာနံ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့၏။ စိတ္တကလ္လတာဇနနတ္ထံ၊ စိတ်၏ ခံကျန်းသည်၏အဖြစ် ကို ဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ (အံဟ၊ ပြီ။) ‘ဏိရ၊ ချဲ့။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ စိန္တေသံ၊ ကုန်ပြီ။ (ကိံ။) “ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧဝံ မဟန္တေ၊ ဤသို့ ကြီးကျယ်သော။ ဝါ၊ သို့ကလောက် ကြီးကျယ်သော။ သမာဂမေ၊ အစည်းအဝေး၌။ မဟေသက္ခာနံယေဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး ရှိကုန်သည်သာ လျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ နာမဂေတ္တာနိ၊ နာမည် အနွယ် တို့ကို။ ကဏ္ဍေဿတိ၊ မိန့်တော်မူလတ္တံ့။ အပေသက္ခာနံ၊ နည်းသောတန်ခိုး ရှိကုန်သော။ (ဒေဝတာနံ နာမဂေတ္တာနိ။) ကိံ ကဏ္ဍေဿတိ၊ အဘယ်မှာ မိန့်တော်မူလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ (စိန္တေသံ၊ ကုန်ပြီ။)

အထ၊ ကြံစည်ကြရာ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “ဣမာ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ စိန္တေန္တိ၊ ကြံကြကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်တော်မူလတ်သော်။ မုခေန၊ ပါးစပ်ဖြင့်။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍။ ဟဒယမံသံ၊ နှလုံးသားကို။ မဒ္ဓန္တော ဝိယ၊ နှိပ်ချေသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သဘတ္ထံ၊ ခိုးထုတ်ခိုးထည်နှင့် တကွ ဖြစ်သော။ စောရံ၊ ခိုးသူကို။ ဂဏ္ဍန္တော ဝိယ စ၊ ဖမ်းမိသကဲ့သို့လည်း ကောင်း။ တာသံ၊ ထို နတ် ဗြဟ္မာတို့၏။ တံ စိတ္တာစာရံ၊ ထို စိတ်ဖြစ်ပုံကို။ (မြတ်စွာဘုရား၏အပေါ်၌ အထင်သေးသောစိတ် ဖြစ်ပုံကို။) ၂ တွာ၊ သိတော်

မူ၍။ “ဒသသဟဿစက္ကဝါဠတော၊ တသောင်းသော စကြဝဠာမှ။ အာဂတာ
ဂတာနံ၊ လာကုန် လာကုန်သော။ အပေသက္ခမဟေသက္ခာနံ၊ နည်းသောတန်ခိုး
ရှိကုန် ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ သဗ္ဗာသမ္ပိ၊ ကုန်သော။ ဒေဝတာနံ၊
တို့၏။ နာမဂေါတ္တံ၊ ကို။ ကထေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။” ဣတိ၊ သို့။
စိန္တေသိ၊ ပြီ။

(စ၊ ဆက်။) တေ ဗုဒ္ဓါ နာမ၊ ဤ ဘုရားရှင်တို့မည်သည်။ မဟန္တာ၊
မြင့်မြတ်တော်မူကုန်သော။ သတ္တဝိသေသာ၊ သတ္တဝါ အထူးတို့တည်း။
သဒေဝကဿ၊ နတ် ပြဟ္မာတို့နှင့် တကွဖြစ်သော။ လောကဿ၊ သတ္တလော
ကသည်။ ယံ၊ အကြင်အာရုံကို။ ဒိဋ္ဌိ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် မြင်အပ်ပြီ။ သုတံ၊
သောတဝိညာဉ်ဖြင့် ကြားအပ်ပြီ။ မုတံ၊ ခံာန၊ ဇိဝုာ၊ ကာယ ဝိညာဉ်သုံးပါး
ဖြင့် ရောက်၍သိအပ်ပြီ။ ဝိညာတံ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်ပြီ။ ပတ္တံ၊
ရောက်အပ် ရအပ်ပြီ။ ပရိယေသိတံ၊ ရှာမှီးအပ်ပြီ။ မနသာ၊ ဖြင့်။ အန-
ဝိစရိတံ၊ အဖန်ဖန် လှည့်လည်စေအပ်ပြီ။ ဝါ၊ အဖန်ဖန် ကြည့်ရှုအပ်ပြီ။
[အနဝိစရိတံ မနသာတိ ကေဝလံ မနသာ အာလောစိတံ၊-ဋီကာ။] ကတ္တစိ၊
တစုံတခုသော။ နီလာဒိဝသေန၊ နီလ-အစရှိသည်တို့၏ အပြားအားဖြင့်။
ဝိဘတ္တရူပါရမ္မဏော၊ ဝေဖန်အပ်သောရူပါရုံတွင်။ [ဋီကာ၌ “ကတ္တစိ နီလာ-
ဒိဝသေန ဝိဘတ္တရူပါရမ္မဏေတိ ။ပ။ ဝိဘတ္တေ ယတ္တကတ္တစိ ရူပါရမ္မဏေ”
ဟု ရှိ၏။] (တံ) ရူပါရမ္မဏံ ဝါ၊ ထို ရူပါရုံသည်လည်း။ န (အတ္ထိ)၊ မရှိ။
ဘေရိသဒ္ဓါဒိဝသေန၊ စည်းကြီးသံ အစရှိသည်တို့၏ အပြားအားဖြင့်။
ဝိဘတ္တသဒ္ဓါရမ္မဏာဒိသု၊ ဝေဖန်အပ်သော သဒ္ဓါရုံအစရှိသည်တို့တွင်။ [ဤ
နေရာ၌ကား...အာဒိ-သဒ္ဓါရှိသောကြောင့် ဂန္ဓ၊ ရသ-စသည်ကို ယူရမည်ဖြစ်
၍ ဗဟုဝုစံတည်း။] ဝိသု ဝိသု၊ အသီး အသီး။ (တံ) သဒ္ဓါဒိအာရမ္မဏံ ဝါ၊
ထို သဒ္ဓါရုံအစရှိသော အာရုံသည်လည်း။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ယံ၊ အကြင်
အာရုံသည်။ တေသံ၊ ဤ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဉာဏမုခေ၊ ဉာဏ်တော်၏
အဝဋ်။ အာပတံ၊ ရှေးရှုကျခြင်းသို့။ နာဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ (တံ အာရမ္မဏံ၊
ထိုအာရုံသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။)

ယထာဟ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း။-

“ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သဒေဝကဿ၊ အောက်နတ်ပြည်ငါးထပ်ရှိ
နတ်အပေါင်းနှင့်လည်း တကွဖြစ်သော။ သမာရကဿ၊ မာရ
နတ်၏တည်ရာ ဝသဝတ္ထိနတ်ပြည်ရှိ နတ်အပေါင်းနှင့်လည်း တကွ
ဖြစ်သော။ သပြဟ္မကဿ၊ ပြဟ္မာနှစ်ဆယ်နှင့်လည်း တကွဖြစ်

သော။ လောကဿ၊ သတ္တလောကသည်လည်းကောင်း။ သဿမဏ-
 ဗြာဟ္မဏိယာ၊ သမဏ ဗြာဟ္မဏ-နှင့်လည်း တကွ ဖြစ်သော။
 သဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္ပတိနတ်ဟူသောမင်း၊ ကြွင်းသော လူ
 အပေါင်းနှင့်လည်း တကွဖြစ်သော။ ပဇာယ၊ သတ္တဝါအပေါင်း
 သည်လည်းကောင်း။ ယံ၊ အကြင်အာရုံကို။ ဒိဋ္ဌံ၊ ပြီ။ သုတံ၊ ပြီ။
 မုတံ၊ ပြီ။ ဝိညာတံ၊ ပြီ။ ပတ္တံ ပရိယေသိတံ။ မနုဿာ၊ ဖြင့်။ အနု-
 ဝိစရိတံ၊ ပြီ။ တံ၊ ထို အာရုံကို။ အဟံ၊ သည်။ ဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။
 တံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ပံဿာမိ၊ မြင်တော်မူ၏။ တံ၊ ကို။
 အဟံ၊ သည်။ အဗ္ဗညာသိံ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူပြီ။”
 ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။) [စတုက္ကုတ္တရ၊ ပဌမ
 ပဏ္ဍာသက၊ ဥရုဝေလဝဂ်၊ ကာဠကာရာမ-သုတ်။]

ဝေ၊ သို့။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အာရုံတို့၌။ အပ္ပဋိဟတဉာဏော၊
 မပိတ်ပင် မဆီးတားအပ်သော ဉာဏ်ရှိတော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။
 သဗ္ဗာပိ၊ ကုန်သော။ တာ ဒေဝတာ၊ ထို နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို။ ဘဗ္ဗာဘဗ္ဗ-
 ဝသေန၊ ကျွတ်ထိုက်သော နတ်ဗြဟ္မာ၊ မကျွတ်ထိုက်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့၏
 အပြားအားဖြင့်။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ကောဠာသေ၊ အဖို့အစုတို့ကို။ အကာသိ၊
 မူပြီ။ “ကမ္မာဝရဏေန ဝါ သမန္နာဂတာ”ထို အာဒိနာ၊ အစရှိသော။
 နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။
 အဘဗ္ဗာ နာမ၊ မကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့ မည်၏။ တေ၊ ထိုအဘဗ္ဗ-
 သတ္တဝါတို့ကို။ ဧကဝိဟာရေ၊ တကျောင်းတည်း၌။ ဝသန္တေပိ၊ နေပါ
 ကုန်သော်လည်း။ ဝါ၊ နေသော သတ္တဝါတို့ကိုလည်း။ ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။
 န ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်တော်မမူကုန်။ ပန၊ ကား။ ဝိပရိတာ၊ ပြောင်း
 ပြန်ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည်။ ဘဗ္ဗာ နာမ၊ ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့
 မည်၏။ တေ၊ ထို ဘဗ္ဗ-သတ္တဝါတို့ကို။ ဒုရေ၊ အဝေး၌။ ဝသန္တေပိ၊
 သော်လည်း။ ဝါ၊ တို့ကိုလည်း။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ သင်္ဂဏန္တိ၊ သိမ်း
 သွင်းတော်မူကြကုန်၏။ ဝါ၊ ချီးမြှောက်တော်မူကြကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 တသ္မိမ္မိ ဒေဝတာသန္နိပါတေ၊ ထို နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အစည်းအဝေး၌လည်း။
 ယေ၊ အကြင် နတ် ဗြဟ္မာတို့သည်။ အဘဗ္ဗာ၊ တို့သည်။ (ဟောန္တိ။)
 တေ၊ ထို အဘဗ္ဗ-နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဘဗ္ဗေ၊ ကျွတ်ထိုက်
 သော နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟေသိ၊ သိမ်းဆည်းတော်မူပြီ။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊
 သိမ်းဆည်းတော်မူပြီး၍။ “တ္ထေ၊ ဤ သတ္တဝါတို့တွင်။ တ္ထေကာ၊ ဤမျှ
 အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ ရဂစရိတာ၊ ရဂ-စရိတ်

ရှိကုန်၏။ ထွေကာ၊ တို့သည်။ ဒေါသစရိတာ၊ ဒေါသ-စရိုက် ရှိကုန်၏။ ထွေကာ၊ တို့သည်။ မောဟစရိတာ၊ မောဟ-စရိုက်ရှိကုန်၏။”ဣတိ၊ သို့။ စရိတဝသေန၊ စရိုက်၏ အပြားအားဖြင့်။ ဆ၊ ကုန်သော။ ကောဋ္ဌာသေ၊ အဖို့အစုတို့ကို။ အကာသိ၊ ပြီ။

အထ၊ ထိုမှနောက်၌။ နေသံ၊ ထို သတ္တဝါတို့အား။ သပ္ပာယ်၊ လျှောက်ပတ်သော။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို။ ဥပဓာရယန္တော၊ စူးစမ်း ဆင်ခြင်တော်မူလတ်သော်။ “ရာဂစရိတာနံ၊ ရာဂ-စရိုက်ရှိကုန်သော။ ဒေဝတာနံ၊ တို့အား။ သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ္တံ၊ သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ်ကို။ ကထေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ [သုတ္တနိပါတ်၊ စူဠဝဂ်။] ဒေါသစရိတာနံ၊ ရှိကုန်သော။ (ဒေဝတာနံ။) ကလဟဝိဝါဒသုတ္တံ၊ ကလဟဝိဝါဒ-သုတ်ကို။ (ကထေဿာမိ။) [သုတ္တနိပါတ်၊ အဋ္ဌကဝဂ်။ နောက်နောက် လာလတ္တံ့သော သုတ်များကိုလည်း သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကဝဂ်-၌ လည်းကောင်း၊ မဟာနိဒ္ဒေသ အဋ္ဌကဝဂ်၌ လည်းကောင်း ရှုပါ။] မောဟစရိတာနံ၊ ကုန်သော။ (ဒေဝတာနံ။) မဟာ-ဗျူဟသုတ္တံ၊ ကို။ (ကထေဿာမိ။) ဝိတက္ကစရိတာနံ၊ ကုန်သော။ (ဒေဝတာနံ။) စူဠဗျူဟသုတ္တံ၊ ကို။ (ကထေဿာမိ။) သဒ္ဓါစရိတာနံ၊ ကုန်သော။ (ဒေဝတာနံ။) တုဝဋ္ဌကပဋိပဒံ၊ တုဝဋ္ဌက-သုတ် အကျင့်ကို။ (ကထေဿာမိ။) ဗုဒ္ဓိစရိတာနံ၊ ဗုဒ္ဓိ-စရိုက်ရှိကုန်သော။ (ပညာ-စရိုက်ရှိကုန်သော။) (ဒေဝတာနံ။) ပုရာဓေသသုတ္တံ၊ ကို။ ကထေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ‘ဒေသနံ၊ ကို။ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ ပိုင်းခြား သတ်မှတ်တော်မူပြီး၍။ [ဝိ=ဝိသံဝိသံ+အဝ=အဝိစိန္တိတွာ၊ ထပေတွာ။] ပုန၊ တဖန်။ တံ ပရိသံ၊ ထိုနတ်ဗြဟ္မာ ပရိသတ်ကို။ မနသိ၊ ၌။ အကာသိ၊ မူပြီ။ (တနည်း) မနသာကာသိ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူပြီ။ (ကိံ ။ အယံ ပရိသာ၊ သည်။) “အတ္တဇ္ဈာသယေန၊ မိမိ၏ အလိုဆန္ဒအားဖြင့်။ (အာရဒ္ဓဒေသနံ၊ အားထုတ်အပ်သော ဒေသနာတော်ကို။) ဇာနေယျ န ခေါ၊ သိရာအံ့လော။ ပရဇ္ဈာသယေန၊ သူတပါး၏ အလိုဆန္ဒဖြင့်။ (အာရဒ္ဓဒေသနံ ဇာနေယျ န ခေါ။) အတ္တုပ္ပတ္တိကေန၊ အကြောင်းဝတ္ထု၏ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းအားဖြင့်။ (အာရဒ္ဓဒေသနံ ဇာနေယျ

၁။ အတ္တဇ္ဈာသယေန ။ ဇာနေယျ။ ။ အတ္တဇ္ဈာသယေန န ခေါ ဇာနေယျာတိ ပရဇ္ဈာသယာဒိ အနပေက္ခိတွာ မယံယေဝ အတ္တဇ္ဈာသယေန အာရဒ္ဓဒေသနံ ဇာနေယျ န ခေါ။ ပရဇ္ဈာသယေနာတိ သန္နိပတိတာယ ပရိသာယ (စည်းဝေးကြသော နတ်ဗြဟ္မာ-ပရိသတ်အပေါင်းတွင်။) ကဿမိ အတ္တဇ္ဈာသယေန။ အတ္တုပ္ပတ္တိကေနာတိ ဣဓ သမုပ္ပိတအတ္တုပ္ပတ္တိယာ။ ပုစ္ဆာဝဓေသနာတိ ကဿမိ ပုစ္ဆိန္ဒယ ပုစ္ဆာဝသေန။-ဋီကာ။

န ခေါ။) ပုစ္ဆာဝသေန၊ တစုံတယောက်၏ ပုစ္ဆာနှင့်စပ်သဖြင့် (အာရဒ္ဓဒေသနံ ဇာနေယျ န ခေါ။)” ဣတိ သို့။ (မနသာကာသိ၊ ပြီ။)

တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ “ပုစ္ဆာဝသေန၊ ဖြင့်။ (အာရဒ္ဓဒေသနံ။) ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။” ဣတိ သို့။ ဥတု၊ သိတော်မူ၍။ “ဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုဆန္ဒကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ စရိတဝသေန၊ စရိုက်နှင့် စပ်သဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးခြင်းငှာ။ သမထော၊ စွမ်းနိုင်သော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်းသည်။ အတ္ထိ န ခေါ၊ ရှိသလော။” ဣတိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်တော်မူလတ်သော်။ “ပဉ္စသတေသု၊ ရှိကုန်သော။ တေသု၊ သိက္ခာသု၊ ထို ရဟန်းတို့တွင်။ ဧကောပိ၊ တပါးသော ရဟန်းသည်လည်း။ (ဒေဝတာနံ၊ အဇ္ဈာသယံ၊ ဂဟေတွာ၊ စရိတဝသေန ပဉ္စ ပုစ္ဆိတုံ။) န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။” ဣတိ သို့။ အဒ္ဓဿ၊ မြင်တော်မူပြီ။ တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ အသိတိ၊ ရှစ်ကျိပ်သော။ မဟာသာဝကေ၊ မဟာသာဝက-တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ အဂ္ဂသာဝကေ စ၊ အဂ္ဂသာဝက-တို့ကိုလည်းကောင်း။ သမန္နာဟရိတွာ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူ၍။ “တေပိ၊ ထို မဟာသာဝက၊ အဂ္ဂသာဝက-တို့သည်လည်း။ [ဒေဝတာနံ-စသည်လိုက်။] န သက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။” ဣတိ သို့။ ဒိသု၊ မြင်တော်မူ၍။ စိန္တေသိ၊ မူပြီ။ (ကိ။) “ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ သစေ ဘဝေယျ၊ အကယ်၍ ရှိအံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ ရှိလတ်သော်။) သက္ကုဏေယျ န ခေါ၊ စွမ်းနိုင်ရာအံ့လော။” ဣတိ သို့။ (စိန္တေသိ၊ ပြီ။) “သောပိ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်လည်း။ [ဒေဝတာနံ-စသည်လိုက်။] န သက္ကုဏေယျ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။” ဣတိ သို့။ ဥတု၊ သက္ကသုယာမာဒိသု၊ သိကြားမင်း၊ သုယာမ-နတ်မင်း အစရှိသူတို့တွင်။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော နတ်မင်းသည်။ [ဒေဝတာနံ-စသည်လိုက်။] သက္ကုဏေယျ (န ခေါ)၊ စွမ်းနိုင်ရာသလော။” ဣတိ သို့။ သမန္နာဟရိ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူပြီ။ ဟိ၊ မှန်။ တေသု၊ ထိုသိကြားမင်း၊ သုယာမ-နတ်မင်း အစရှိသူတို့တွင်။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော နတ်မင်းသည်။ [ဒေဝတာနံ-စသည်လိုက်။] သစေ သက္ကုဏေယျ၊ ရာ၏။ (ဧဝံ သတိ၊ ဧုသံ။) တိ၊ ထို စွမ်းနိုင်သူကို။ ပုစ္ဆာပေတွာ၊ မေးစေ၍။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ ဝိဿဇ္ဇေယျ၊ ဖြေဆိုရာ၏။ ပန၊ စင်စစ်ကား။ တေသုပိ၊ ထို သိကြားမင်း၊ သုယာမ-နတ်မင်းအစရှိသူတို့တွင်လည်း။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သည်။ (ဒေဝတာနံ-စသည်လိုက်။) န သက္ကောတိ၊ နိုင်။

အထ၊ ထိုမှနောက်၌။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ တေ၊ ဤ အကြံတော်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ကိ၊ နည်း။) “မာဒိသော၊ ငါ့ကိုသို့ ရှိ

အပ်သော။ ဗုဒ္ဓေါယေဝံ။ သည်သာ။ (ဒေဝတာနံ အဇ္ဈာသယံ ဂဟေတွာ စရိတဝသေန ပဉ္စ။ ပုစ္ဆိတုံ၊ ငှာ။) သက္ကုဏေယျ၊ ရာဇိ။ ကတ္တစိ၊ တစုံ တခုသောအရပ်၌။ အညော၊ ငါမှအခြားသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိလေသလော။” ဣတိ၊ သို့။ (တေ အဟောသိ။) (ဣတိ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။) အနန္တာသု၊ အဆုံး အပိုင်းအခြားမရှိကုန်သော။ လောကဓာတုသု၊ လောကဓာတ်တို့၌။ အနန္တဉာဏံ၊ အဆုံး အပိုင်းအခြားမရှိသော ဉာဏ်ကို။ ပတ္တရိတွာ၊ ဖြန့်၍။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူလတ်သော်။ အညံ၊ သော။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ န အဒ္ဓဿ၊ မြင်တော်မမူ။ ဣဒါနိ၊ ဘုရားဖြစ်ပြီးရာ ယခုအခါ၌။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်နှင့်။ သမံ၊ တူသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ယံ န ပဿေယျ၊ အကြင် မမြင်ရာ။ ဝါ၊ အကြင်မမြင်ရ။ တေ၊ ဤသို့ မြင်တော်မမူရခြင်း သည်။ အနုစ္စရိယံ၊ အံ့ဩဖွယ် မဟုတ်ပါ။ သော၊ ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇာတဒိဝေပိ၊ ဖွားမြင်တော်မူရာနေ့၌လည်း။ ဗြဟ္မဇာလဝဏ္ဏနာယံ၊ ဗြဟ္မဇာလ-သုတ်အဖွင့်၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ အတ္တနာ၊ နှင့်။ သမံ၊ ကို။ အပဿန္တော၊ မြင်တော်မမူသည်။ (ဟုတွာ။) “အဂ္ဂေါဟမသ္မိ လောကဿာ” တိ၊ ဟူ၍။ (ငါသည် လောက-၏ အမြတ်ဆုံးဟူ၍။) အပ္ပဇိဝတ္တိယံ၊ တစုံ တယောက်သည် ဆန့်ကျင်ဘက် မဖြစ်စေအပ် မဖြစ်စေနိုင်သော။ (တစုံ တယောက်က ဤစကားမမှန်’ ဟု မတုန်းလှန်အပ် မတုန်းလှန်နိုင်သော။) သီဟနာဒိ၊ မြတ်သောအသံကို။ (မရွံ့မကြောက် ခြင်္သေ့ဟောက်သို့ ရဲရဲတောက် မိန့်မြှောက်သံကို။) နဒိ၊ မိန့်မြှောက်တော်မူခဲ့ပြီ။

တေ၊ ဤသို့။ အညံ၊ သော။ အတ္တနာ၊ နှင့်။ သမံ၊ ကို။ အပဿိ- တွာ၊ ၍။ ဝါ၊ ကြောင့်။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကိံ၊ နည်း။) “အဟံ၊ သည်။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ အဟမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ သစေ ဝိဿဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ ဖြေဆိုရာအံ့။ ဝေဗ္ဗိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပါသော်လည်း။ တော ဒေဝတာ၊ တို့ သည်။ ပဋိဝိဇ္ဈိတုံ၊ ငှာ။ နံ သက္ကံဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ပန၊ အနွယ-ကား။ အညသ္မိ၊ သော။ ဗုဒ္ဓေယေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ပုစ္ဆန္တေ၊ မေးသော် လည်းကောင်း။ မယိ၊ သည်။ ဝိဿဇ္ဇန္တေ စ၊ ဖြေတော်မူသော်လည်းကောင်း။ အစ္စေရကံ၊ အံ့ဩဖွယ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ စ-အံ့ဩဖွယ်ဖြစ်ရုံသာ မကသေး၊ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ပဋိဝိဇ္ဈိတုံ၊ ငှာ။ သက္ကံဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိဗ္ဗိတဗုဒ္ဓံ၊ နိဗ္ဗိ-ဘုရားကို။ (ဖန်ဆင်းအပ်သော ဘုရားကို။) မာပေ- သာမိ၊ ဖန်ဆင်းတော်မူအံ့။” ဣတိ၊ ဤ သို့။ (စိန္တေသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံတော်မူပြီး၍။) အဘိညာပါဒကဇ္ဈာနံ၊ အဘိညာဉ်၏ အခြေခံဖြစ်သော

စတုတ္ထဈာန်ကို။ သမာပဇ္ဇိတော၊ ရှိ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထံတော်မူ၍။ “ပတ္တစီဝရ-
 ဂဟဏံ၊ သပိတ် သင်္ကန်း ကိုင်ပုံ-သည်လည်းကောင်း။ အာလောကိတ-
 ဝိလောကိတံ၊ ရှေးရှုကြည့်ပုံ၊ အထောင့်ကြည့်ပုံ-သည်လည်းကောင်း။ သမိဇ္ဇိတ-
 ပသာရိတဉ္စ၊ ကျွေးပုံ၊ ဆန့်ပုံ-သည်လည်းကောင်း။ မမ၊ ငါ၏။ ဝါ၊ နှင့်။
 သဒိသံယေဝ၊ တူသည်သာလျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤ
 သို့။ ကာမာဝံစရစိတ္တေဟိ၊ ထိုဖြင့်။ ပရိကမ္ပံ၊ ကို။ ဣတော၊ ရှိ။ ပါစိန-
 ယုဂန္ဓရပရိက္ခေပတော။ အရှေ့ယုဂန္ဓိရ်ထောင်၏ ပတ်ဝန်းကျင်မှ။ ဥလ္လဗ်-
 မာနံ၊ ပေါ်တက်လာသော။ စန္ဒမဏ္ဍလံ၊ လှဝန်းကို။ ဘိန္နိတော၊ ခွဲ၍။
 နိက္ခမန္တံ ဝိယ၊ ထွက်လာသကဲ့သို့ဖြစ်သော။ ရူပါဝစရစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာ-
 သိ၊ အဓိဋ္ဌာန်တော်မူပြီ။

ဒေဝသံဃော၊ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းသည်။ တံ၊ ထို နိဗ္ဗိတ-ဘုရားကို။
 ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရ၍။ “ဘော၊ အချင်းတို့။ အညောပိ၊ ရိုးရာလမှ အခြား
 လည်းဖြစ်သော။ စန္ဒော၊ လသည်။ ဥဂ္ဂတော နု ခေါ၊ တက်လာသလော။”
 ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြောပြီ။ အထံ၊ ထိုအခါ၌။ စန္ဒံ၊ ကို။ ဩဟာယ၊
 ပယ်စွန့်၍။ အာသန္နတရေ၊ သာ၍နီးသည်။ ဇာတေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ “စန္ဒော
 သည်။ န၊ မဟုတ်။ သူရိယော၊ နေသည်။ ဥဂ္ဂတော၊ တက်လာပြီ။” ဣတိ၊
 သို့။ (အာဟ။) [သူရိယော ဥဂ္ဂတောတိ အာဟ ဒေဝသံဃော (ဘာကြောင့်
 ပြောရသနည်း။) အာသန္နတရေဘာဝေန ဩဘာသဿ ဝိပုလဥဋ္ဌာရဘာဝ
 တော။ -ဋီကာ။] ပုန၊ ဖန်။ အာသန္နတရေ၊ သည်။ ဇာတေ၊ သော်။ “န
 သူရိယော၊ နေမဟုတ်။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဒေဝဝိမာနံ၊ နတ်ဗိမာန်တည်း။”
 ဣတိ (အာဟ။) ပုန အာသန္နတရေ ဇာတေ။ “န ဒေဝဝိမာနံ၊ နတ်ဗိမာန်
 မဟုတ်။ ဧကော၊ တယောက်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားတည်း။”
 ဣတိ (အာဟ။) ပုန အာသန္နတရေ ဇာတေ။ “န ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သား
 မဟုတ်။ ဧကော၊ သော။ မဟာဗြဟ္မာ၊ မဟာဗြဟ္မာတည်း။” ဣတိ (အာဟ)
 ပုန အာသန္နတရေ ဇာတေ။ “န မဟာဗြဟ္မာ၊ မဟာဗြဟ္မာမဟုတ်။ ဘော၊
 အချင်းတို့။...အပရောပိ၊ အခြားလည်းဖြစ်သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ အာဂတော၊
 ကြွလာတော်မူပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

တတ္ထ၊ ထို နတ်ဗြဟ္မာတို့တွင်။ ပုထုဇ္ဇနဒေဝတာ၊ ပုထုဇဉ် နတ်ဗြဟ္မာ
 တို့သည်။ စိန္တယိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ (ကိ။) “တာဝ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားရှင်မှ
 ရှေးဦးစွာ။ ဧကဗုဒ္ဓဿ၊ တဆူသောဘုရားရှင်၏။ အသံ ဒေဝတာသန္နိပါ-
 တော၊ ဤ နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အစည်းအဝေးသည်။ (ဟောတိ။) ဒွိန္နံ၊ နှစ်ဆူ

ကုန်သော။ (ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ ဒေဝတာသန္နိပါတော၊ သည်။) ကိဝ မဟန္တော၊ အဘယ်မျှလောက် ကြီးကျယ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ”ဣတိ (စိန္တယိံ သု)။ အရိယဒေဝတာ၊ အရိယာဖြစ်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။ စိန္တယိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ (ကိ။) “ကေဿာ လောကဓာတုယာ၊ တခုသော လောကဓာတ်၌။ ဒေ၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ နာမ၊ ဘုရားရှင်တို့ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်နှင့်။ သဒိသော၊ တူသော။ အညော၊ မိမိမှတစ်ပါးသော။ ဧကော၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ကို။ နိမ္မိတော၊ ဖန်ဆင်းတော်မူအပ်ပြီ။” ဣတိ သို့။ (စိန္တယိံ သု၊ ကုန်ပြီ။)

အထ၊ ထိုမှနောက်၌။ တဿ ဒေဝသံဃဿ၊ ထို နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းသည်။ ပဿန္တဿေဝ၊ ကြည့်နေစဉ်ပင်။ နိမ္မိတဗုဒ္ဓေါ၊ နိမ္မိတ-ဘုရားရှင်သည်။ အာဂန္တော၊ ကြွလာတော်မူ၍။ ဒသဗလံ၊ ကို။ အဝန္နိတွာဝ၊ ဝပ်မချမှ၍သာ လျှင်။ သမ္ပုခဋ္ဌာနေ၊ ရှေးရှုအရပ်၌။ သမသမံ၊ ထပ်တူထပ်မျှကို။ ကတွာ၊ ၍။ မာပိတေ၊ ဖန်ဆင်းအပ်သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ မူပြီ။ ဘဂဝ-တောပိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်း။ ဒုတ္တိံ သ၊ သုံးဆယ်နှစ်ပါးသော။ မဟာ-ပုရိသလက္ခဏာနိ၊ ယောက်ျားမြတ်၏ လက္ခဏာတို့သည်။ (ဟောန္တိ။) နိမ္မိတ-ဿာပိ၊ ၍လည်း။ ဒုတ္တိံ သာဝ၊ (မဟာပုရိသလက္ခဏာနိ ဟောန္တိ။) ဘဂဝ-တောပိ၊ ၍လည်း။ သရီရာ၊ ကိုယ်တော်မှ။ ဆဗ္ဗဏ္ဍရသ္မိယော၊ ခြောက်ပါး သောအဆင်းရှိသော ရောင်ခြည်တော်တို့သည်။ နိက္ခမန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏။ နိမ္မိတဿာပိ၊ (သရီရာ ဆဗ္ဗဏ္ဍရသ္မိယော နိက္ခမန္တိ။) ဘဂဝတော၊ ၍။ သရီရာသ္မိယော၊ ကိုယ်တော်အရောင်တို့သည်။ နိမ္မိတဿ၊ ၍။ သရီရာကိုယ် တော်၌။ ပဋိဟညန္တိ၊ ထိ ကုန်၏။ နိမ္မိတဿ၊ ၍။ သရီရာသ္မိယော၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၍။ ကာယေ၊ ၌။ ပဋိဟညန္တိ၊ ကုန်၏။

တ၊ ထိုရောင်ခြည်တော်တို့သည်။ ဝိန္နမ္ပိ၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ သရီရတော၊ မှ။ ဥဂ္ဂမ္ပ၊ အထက်သို့တက်၍။ အကနိဋ္ဌဘဝနံ၊ အကနိဋ္ဌဘုံကို။ အာဟစ၊ ထိခိုက်၍။ တတော၊ ထို အကနိဋ္ဌဘုံမှ။ ပဋိနိဝတ္တိတွာ၊ ပြန် လည်၍။ ဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ မတ္တကပရိယန္တေ၊ ဦးထိပ်၏အဆုံး၌။ ဩတ-ရိတွာ၊ သက်ဆင်း၍။ စက္ကဝါဠမုဝန္တိယံ၊ စက္ကဝါဠာ နှုတ်ခမ်းရစ်၌။ ပတိဋ္ဌ-ဟိ သု၊ တည်ကုန်ပြီ။ သကလစက္ကဝါဠဂဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော စက္ကဝါဠာ တိုက်ခန်းသည်။ သုဝဏ္ဏမယဝင်္ကဂေါပါနသီဝိနန္ဒံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ကောက်

သော အခြင်ရနယ်တို့ဖြင့် မြွေးယှက်အပ်သော။ စေတီယသရံ ဣဝံ၊ စေတီ
 ကျောင်းတော်ကဲ့သို့။ ဝိရောစိတ္တံ၊ တင့်တယ်ပြီ။ ဒသသယာသစက္ကဝါဠ
 ဒေဝတာ၊ တသောင်းသောစကြဝဠာ၌ နေကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။
 ကေစက္ကဝါဠေ၊ ၌။ ရာသိဘူတာ၊ အစုဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်။ (ဟုတော့။) ဒိန္နံ၊
 ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ ရသ္မိဂဗ္ဘန္တရံ၊ ရောင်ခြည်တော်တိုက်ခန်းအတွင်း
 သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်ပြီ။ နိဗ္ဗိတဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ နိသိ-
 ဒန္တောယေဝ၊ ထိုင်တော်မူလျက်သာ။ ဒသုပလယ၊ ၏။ ဗောဓိပလ္လင်္ကေ၊
 မဟာဗောဓိပလ္လင်၌။ ဝါ၊ တုန်းက။ ကိလေသပ္ပဟာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို ပယ်
 ခဲ့ပုံကို။ အဘိတ္ထဝန္တော၊ ချီးမွမ်းလျက်။ (အဘာသိ-၌ စပ်။)

“ပဟူတပညံ၊ ကြီးကျယ်သောပညာ ရှိတော်မူသော။ တိတ္ထံ၊
 ဩဗလေးဖြာ သံသရာမှ လွန်တော်မူပြီးသော။ ပါရဂံတံ၊ နိဗ္ဗာန်
 တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်တော်မူပြီးသော။ ဝါ၊ အလုံး
 စုံသောဥယျာတရား၏ အဆုံးဖြစ်သော ဟိုဘက်ကမ်းသို့ ရောက်
 တော်မူပြီးသော။ ပရိနိဗ္ဗုတံ၊ သုပပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန-ဓာတ်ဖြင့်
 ငြိမ်းအေးတော်မူပြီးသော။ ဌိတတ္တံ၊ လောကဓံ-တရားတို့ကြောင့် လှုပ်
 ရွားမယိုင် မြဲခိုင်တည်တံ့သော စိတ်ရှိတော်မူသော။ မုနိံ၊ မုနိထွတ်တင်
 ဘုရားရှင်ကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးပါ၏။ (ကိံ၊ နည်း။) ကာမေ၊ ဝတ္ထု
 အာရုံ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပုနုဇ္ဇ၊ ပယ်နုတ်၍။ စာရာ၊ အိမ်ရာ တည်
 ထောင် လူ့ဘောင်မှ။ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍။ သော ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 ဖြစ်သော ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ကထံ၊
 အဘယ်သို့။ ဝါ၊ အဘယ်နည်းဖြင့်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိဗ္ဗု-
 ဇေယျ၊ ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်ရာပါသနည်း။” ဣတိ၊ သို့။]
 (ပုစ္ဆာမိ၊ ၏။)-

(ဣတိ၊ သို့။) ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ တာဝ၊ ဓမ္မဒေသနာမှ
 ရှေးဦးစွာ။ သတ္တာ၊ သည်။ ဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ စိတ္တကလ္လတာဇနနတ္ထံ၊ စိတ်၏
 ခံကျန်းသည်၏အဖြစ်ကို ဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ အာဂတာဂတာနံ၊ ရောက်
 လာကုန် ရောက်လာကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့၏။ နာမဂေါတ္တာနိ၊ နာမည်
 အနှယ်တို့ကို။ ကထေသာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။
 အာစိက္ခိယာမိ ဘိက္ခုဝေတိအာဒိံ၊ အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူပြီ။

၃၃၄။ တတ္ထ။ ထိုအာစိက္ခိယာမိ ဘိက္ခဝေ-အစရှိသော စကားရပ်၌။ သိလောကံ မနုကဿာမိတိ။ ကား။ အက္ခရပဒနိယမိတံ။ အက္ခရာ ပုဒ်တို့ဖြင့် သတ်မှတ်အပ်သော။ ဝစနသင်္ဘာတံ။ သဒ္ဒါအပေါင်းကို။ ပဝတ္ထယိ-ဿာမိ။ ဖြစ်စေတော်မူအံ့။ ယတ္ထ^၂ ဘုမ္မာ တဒဿိတတိ။ ကား။ ယေသု ယေသု ဌာနေသု၊ အကြင် အကြင် အရပ်တို့၌။ ဘုမ္မာ^၃၊ မြေ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ တံ တံ၊ ထိုထို အရပ်ကို။ နိဿိတော၊ မှီကုန်၏။ (မိဂ္ဂိနေကုန်၏။) ယေ သိတာ ဂိရိဂဗ္ဗရန္တိအာဒိတိ၊ အစရှိသောပုဒ်တို့ဖြင့်။ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ဝတ္ထံ၊ ဂုဏ်ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ယေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဂိရိက္ခန္တိ၊ တောင်ဝန်းကို။ နိဿိတော၊ မှီကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော။ ပဟိတတ္တာတိ၊ ကား။ ပေသိတစိတ္တာ၊ ကိုယ်နှင့်အသက် မဇဲကွက်ပ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်။ သမာဟိ-တာတိ၊ ကား။ အဝိက္ခိတ္တာ၊ ထိုထိုအာရုံ၌ မပစ်ချအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်။ (မပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိကုန်သည်။) (ဟောန္တိ။)

ပုထုတိ၊ ကား။ ဗဟုဇနာ၊ ငါးရာတိုင်အောင် များမြောက်လှစွာ ရဟန္တာ ဖြစ်ကြကုန်သော။ တေ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ သိဟာဝ သလ္လိနာတိ၊ ကား။

၁။ သိလောကံ။ ။ “သိလောကော တု ယသေ ပဇ္ဇေ”ဟူသော အဘိဓာန်နှင့် အညီ-ဤနေရာ၌ ပဇ္ဇ (ဂါထာ)ကို “သိလောကံ”ဟု ခေါ်၏။ ထို သိလောကံ၌ ပါဒပေါင်း လေးပါဒရှိ၏။ တပါဒလျှင် အက္ခရာ ၅၈လုံးစီ ရှိ၏။ ဤသို့ စသည်ဖြင့် အက္ခရာ ပုဒ်တို့ဖြင့် မှတ်သားအပ်သော စကားအပေါင်းကို “ဂါထာ”ဟု ခေါ်သည်။ အနုကဿာမိ-၌ အနု+ကရ-ဓာတ် သာမိ-ဝိဘတ်။ ကဿံ-ပုဒ်၌ကဲ့သို့ ဓာတွန် “ရိ”ကို ချေ။ [သိလောက မနုကဿာမိတိ ဧတ္ထ သိလောကော နာမ ပါဒသမုဒယော၊ ဣသိတိ ဝုစ္စမာနာ ဂါထာတိဝိ ဝုစ္စတိ။ ပါဒေါ နိယတဝတ္ထာ-နုပုဗ္ဗိကာနံ ပဒါနံ သမူဟော၊ တံ သိလောကံ အနုကဿာမိ ပဝတ္ထယိဿာမိတိ အတ္ထောတိ အာဟ “အက္ခရ။ပ။ပဝတ္ထယိဿာမိ”တိ။-ဋီကာ]

၂။ ယတ္ထ။ ။ယေသု ယေသု ဌာနေသု-ကား ယတ္ထ-၏အစွင့်တည်း။ “ယတ္ထ ယတ္ထ” ဟု ဆိုလိုလျက်”ဝိစ္စာ-တပုဒ်ကျေနေသည်။ဤနေရာ၌ ဝိစ္စာ-ကိုပင် “အ-မေဒ္ဒိတံ” ဟု ဆိုထားသည်။ [ယတ္ထာတိ အဓိကရဏေ ဘုမ္မိ။ အာမေဒ္ဒိတလောပေ-နာယံ နိဗ္ဗေသောတိ အာဟ “ယေသု ယေသု ဌာနေသု”တိ။-ဋီကာ။]

၃။ ဘုမ္မာ။ ။ [ဘူမိယံ+ဘဝါ ဘုမ္မာ၊ ကောင်းကင်၌ဖြစ်သော နတ်တို့ကဲ့သို့ ကောင်းကင်ဘုံမိမာန်တို့၌ နေကြသည်မဟုတ်။ မြေနှင့်စပ်၍ဖြစ်သော သစ်ပင်တောတောင် စသည်တို့၌နေကြသော ဘုမ္မမိုးနတ်တို့ကို “ဘုမ္မ”ဟု ခေါ်၏။ ရုက္ခမိုးနတ်များလည်း ပါဝင်သည်။ ဘုမ္မာတိ ဘူမိပဋိဗဒ္ဓနိဝါသာ။ (မြေနှင့်စပ်သော သစ်ပင်တောတောင်အရပ်ဟူသော နေရာရှိသောနတ်တို့။)-ဋီကာ။]

သီဟာ ဝိယံ၊ ခြင်္သေ့တို့ကဲ့သို့။ နိလီနာ၊ ပုန်းအောင်း၍နေကြကုန်၏။ ကေတ္တိ၊ တပါးတည်း၏အဖြစ်သို့။ ဥပဂတာ၊ ကပ်ရောက်ကြကုန်၏။ လောမဟံသာ-
 ဘိသမ္ဘုနောတိ၊ ကား။ လောမဟံသံ၊ အမွှေးတို့၏ရှင်ခြင်းကို။ (ကြက်
 သည်းမွှေးညင်းထခြင်းကို။) အဘိဘဝိတွာ၊ လွမ်းမိုး၍။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်
 ၏။ နိဗ္ဗယာ၊ ကြောက်ခြင်းမရှိကုန်။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ဩဒါတမနသာ
 သုဒ္ဓါတိ၊ ကား။ ဩဒါတစိတ္တာ၊ အရဟတ္ထ မဂ်ကိုရသဖြင့် နိစ္စကြည်လင်
 ဖြူစင်သောစိတ်ရှိကြကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဝါ၊ ကြောင့်။ သုဒ္ဓါ၊ စင်
 ကြယ်ကုန်၏။ ဝိပုသန္နာမနာဝိလာတိ၊ ကား။ ဝိပုသန္နာ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်
 လင်ကုန်၏။ အနာဝိလာ၊ ကိလေသာအနောက်အကျ မရှိကုန်။

ဘိယျောပဉ္စသတေ ဥတွာတိ၊ ကား။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
 ကူ။ အတိရေကပဉ္စသတေ၊ အပိုအလွန်နှင့်တကွ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်
 သော။ ဘိက္ခု။ တို့ကို။ ဇာနိတွာ၊ သိတော်မူ၍။ ဝနေ ကာပိလဝတ္ထ-
 ဝေတိ၊ ကား။ ကာပိလဝတ္ထုသမိပမိ၊ ကာပိလဝတ်မြို့၏အနီး၌။ ဇာတေ၊
 ဖြစ်သော။ ဝနသဏှေ၊ တောအုပ်၌။ တတော အာမန္တယီ သတ္တာတိ၊
 ကား။ တဒါ၊ ရဟန္တာအပေါင်း နတ်မြဟ္မာအပေါင်းတို့ စုပေါင်းမိရာ ထို
 အခါ၌။ အာမန္တယီ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု ဉာဏ်ကိုပြုဖို့ ရှေးရှုမသွေ သိစေတော်မူ
 မြီ။ သာဝကေ သာသနေ ရတေတိ၊ ကား။ အတ္တနော၊ ၏။ ဓမ္မဒေသ-
 နာယ၊ တရားဒေသနာတော်ကို။ သဝနန္တေ၊ ကြားနာခြင်း၏အဆုံး၌။
 ဇာတတ္တာ၊ အရိယာဇာတ်အားဖြင့် ဖြစ်ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သာဝကေ၊
 ဟောဖော်ညွှန်ပြ မြတ်ဓမ္မကို အားရပုံသေ လိုက်နာ၍နေကြကုန်သော။
 သိက္ခတ္ထယသာသနေ၊ သီလသမာဓိ ပညာသုံးရပ် သာသနာတော်မြတ်၌။
 ရတတ္တာ၊ မွေ့လျော်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သာသနေ၊ သာသနာတော်
 ၌။ ရတေ၊ မွေ့လျော်ကုန်သော။ (သာဝကေ-၌ စပ်။) ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ ဤ

၁။ ဩဒါတစိတ္တာ။ပ။အနာဝိလာ။ ။ဩဒါတစိတ္တာ ဟုတွာ သုဒ္ဓါတိ အရ-
 ဟတ္ထမဂ္ဂါမိဂမေန ပရိယောဒါတစိတ္တာ ဟုတွာ သုဒ္ဓါ၊ န ကေဝလံ သရီရသုဒ္ဓိယာဝ။
 ဝိပုသန္နာတိ အရိယမဂ္ဂိပ္ပသာဒေန ပိသေသတော ပသန္နာ။ စိတ္တဿ အာဝိလဘာဝ-
 ကရာနံ ကိလေသာနံ အဘာဝေန အနာဝိလာ။-ဋီကာ။

၂။ ဣဒံ သဗ္ဗံ။ပ။ ဝဒေတိ။ ။ပါဠိတော်၌ ဘိယျောပဉ္စသတေ ဥတွာ၊ ဝနေ
 ကာပိလဝတ္ထဝေ၊တတော အာမန္တယီ သတ္တာ (“မြတ်စွာဘုရားသည်သိစေတော်မူပြီ” ဟု
 ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊) သိလောကမနုကသာမိ (“ထို နတ်မြဟ္မာအပေါင်းနှင့်
 တကွ ဂါထာဖွဲ့မည်” ဟု ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊) အခြားပုဂ္ဂိုလ်ကဆိုအပ်သကဲ့
 သို့ပြု၍ မြတ်စွာဘုရား မိန့်တော်မူသည်။ စင်စစ်အားဖြင့်-ဘုရားစကားတော်ချည်း ဖြစ်
 သည်ဟူလို။ [ဣဒံ သဗ္ဗန္တိ ဣဒံ “ဘိယျောပဉ္စသတေ”တိ အာဒိကံ သဗ္ဗံ။-ဋီကာ။]

ဘိယျောပဉ္စသတေ-အစရှိသော အလုံးစုံသောစကားကို။ “သိလောကမနု-
ကဿာမိ”တိ၊ ဟူ၍။ ၊ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။ အညေန၊
အခြားပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝုတ္တံ ဝိယ၊ လျှောက်အပ်သကဲ့သို့။ ကတွာ၊ ၍။
ဝဒတိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဒေဝကာယာ အဘိက္ကန္တာ၊ တေ ဝိဇာနာယ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ဟူသော
စကားကို။ (ကထေသိ-၌ စပ်။) တေ၊ ထို နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို။ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊
ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ ဝိဇာနာယ၊ သိကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ နေသံ
ဘိက္ခုနံ၊ ထို့အား။ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏာဘိနိဟာရတ္ထာယ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်သို့ စိတ်
ကို ရှေးရှုဆောင်ခြင်း အကျိုးငှာ။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တေ စ
အာတပ္ပမကရုံ၊ သူတို့ ဗုဒ္ဓဿ သာသနန္တိ၊ ကား။ တေ စ ဘိက္ခု၊ ထို
ရဟန်းတို့သည်လည်း။ တံ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရား၏ သတိပေးနှိုးဆော်
အဆုံးအမတော်ကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်။
တဒတ္ထာယ၊ ထို ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်အကျိုးငှာ။ ဝိရိယံ၊ ကို။ အကရိံ သု၊ ကုန်ပြီ။

ဝေ၊ သို့။ ကတမတ္တာတပ္ပါနိယေဝ၊ ပြုအပ်ကာမျှဖြစ်သော အာတပ္ပ-
ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ (အာတပ္ပ-ကို ပြုပြီးကာမျှသာလျှင် ဖြစ်ကုန်
သော။) တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ပါတုရဟု၊ ထင်
ရှားဖြစ်ပြီ။ ကိဒိသံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော။ (ဉာဏံ၊ သည်။ ပါတုရဟု၊
နည်း။) အမနုဿာနံ၊ လူနှင့်တူစွာ နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို။ ဒဿနံ၊ မြင်နိုင်ကြောင်း
ဖြစ်သော။ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်သည်။ ဥပ္ပဠိ၊ ပြီ။ တံ၊ ထို
ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကို။ တေဟိ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ တသ္မိံ၊ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။
ပရိကမ္ပံ၊ ပရိကံကို။ ကတွာ၊ ၍။ န ဥပ္ပာဒိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သည် မဟုတ်။
တံ၊ မှန်။ အရိယမဂ္ဂေနေဝ၊ အရိယာမဂ်နှင့် ကကွသာလျှင်။ တံ၊ ထိုဒိဗ္ဗ
စက္ခုဉာဏ်သည်။ နိပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပန၊ ထိုသို့ပင် အရိယာမဂ်နှင့်တကွ ဖြစ်
ပြီးပါသော်လည်း။ အဿ၊ ထို ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်သို့။ အဘိနိဟာရ မတ္တမေဝ၊
စိတ်သို့ရှေးရှုဆောင်ခြင်းမျှကိုသာ။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ သတ္တာပိ၊ သည်လည်း။
‘တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏ သန္တာန်၌။ ဉာဏံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်သည်။ အတ္ထိံ၊ တံ၊
ထို ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကို။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်ဆောင်၍။ တေန၊ ထို ဒိဗ္ဗစက္ခု
ဉာဏ်ဖြင့်။ တေ၊ ထို နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို။ ဝိဇာနာယ၊ သိကြကုန်လော့။’
ဣတိ ဣဒမေဝ၊ ဤ အနက် အဓိပ္ပာယ်ကိုသာ။ သန္ဓာယ၊ ၍။ “တေ
ဝိဇာနာယ ဘိက္ခဝေါ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ မူပြီ။

အပေ့ကေ သတမဒ္ဓိက္ခန္ဓိ၊ ကား။ တေသု ဘိက္ခုသု၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။
 ကေစေ၊ အချို့ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အမနုဿာနံ၊ တို့၏။ သတံ၊
 အရာကို။ အဒ္ဓသံသု၊ မြင်ကြရကုန်ပြီ။ သဟဿံ အထ သတ္တရိန္ဒိ၊ ကား။
 ကေ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ သဟဿံ၊ အထောင်ကို။ (အဒ္ဓသံသု။)
 ကေ၊ တို့သည်။ သတ္တရိ သဟဿာနံ၊ ခုနစ်သောင်းတို့ကို။ (အဒ္ဓသံသု။)
 [“သတ္တတိ” ဟု ဆိုလိုလျက် တ-ကို ရ-ပြု၍ “သတ္တရိ” ဟု ဆိုသည်။
 ရှေ့မှ သဟဿံ-ပုဒ်ကိုလည်း လိုက်စေ၍ “သတ္တတိ သဟဿာနံ” ဟု အနက်
 ဖွင့်သည်။]

သတံ ကေ သဟဿာနန္ဒိ၊ ကား။ ကေ၊ တို့သည်။ သတသဟဿံ၊
 တသိန်းသော နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းကို။ အဒ္ဓသံသု၊ ကုန်ပြီ။ အပေ့ကေနန္ဒ-
 မဒ္ဓိက္ခန္ဓိ၊ ကား။ ဝိပုလံ၊ အဆုံးမရှိအောင် မြားမြောင်လှစွာ နတ်ဗြဟ္မာ
 အပေါင်းကို။ အဒ္ဓသံသု၊ ကုန်ပြီ။ [အနန္တန္တိ အန္တရဟိတံ၊ တံ၊ ပန အတိ-
 ဝိယ မဟန္တံ နာမ-ဟောတိတိ အာဟ “ဝိပုလ” န္တိ။-ဋီကာ။] သတဝသေန၊
 အရာ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ သဟဿဝသေန စ၊ အထောင်၏၊
 အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အပရိစ္ဆိန္ဒေပိ၊ မပိုင်းဖြတ်အပ် မပိုင်းဖြတ်နိုင်
 သော နတ်ဗြဟ္မာတို့ကိုလည်း။ အဒ္ဓသံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ အထော။ ကသ္မာ၊
 ကြောင့်။ (အပရိစ္ဆိန္ဒေပိ၊ တို့ကိုလည်း။ အဒ္ဓသံသု၊ ကုန်သနည်း။) ယသ္မာ၊
 ကြောင့်။ သဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ဒိသာ၊ အရပ်တို့သည်။ ပဋ္ဌာ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့
 သည် ဖြန့်အပ်ကုန်သည်။ အဟံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဘရိတာ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့ဖြင့်
 ပြည့်ကုန်သည်။ သမ္ပဏ္ဏာဝ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့ဖြင့် ပြည့်ကုန်သည်သာ။ အဟေသံ၊
 ကုန်ပြီ။ [ပုဋ္ဌာ-ပုဒ်၏ အနက်ကို အဋ္ဌသာလိနိဘာသာဋီကာ-ရှုပါဝစရကုသိုလ်
 အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။ ဘရိတာ၊ သမ္ပဏ္ဏာ-တို့ကား အဓိပ္ပာယ်တူ-တို့တည်း။]

တဉ္စ သဗ္ဗံ အဘိညာယာတိ၊ ကား။ ယံ၊ အကြင် နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းကို။
 တေသု၊ ထို ရဟန်းတို့တွင်။ ဧကေနဧကေန၊ တပါး၊ တပါးသည်။ ဒိဋ္ဌံ၊
 မြင်အပ်ပြီ။ တဉ္စ သဗ္ဗံ၊ ထို အလုံးစုံသော နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းကိုလည်း။
 ဇာနိတွာ၊ ၍။ ဝဝတ္ထိတွာန စက္ခုမာတိ၊ ကား။ ဟတ္ထတလေ၊ လက်အပြင်
 ၌။ လေခံ ဝိယ၊ အရေးအသားကိုကဲ့သို့။ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အား
 ဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ ပိုင်းခြားမှတ်သားတော်မူပြီး၍။ ပဉ္စဟိ၊ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ

၁။ ဝဝတ္ထပေတွာ။ ။ဋီကာ၌ “အဝေက္ခိတွာ” ဟု ရှိ၏။ “ဉာဏစက္ခုဖြင့်
 အသီးအသီး ရှုမြင်၍” ဟု ပေး။ [အဝေက္ခိတွာတိ ဉာဏစက္ခုနာ ဝိသံ ဝိသံ အဝေ-
 က္ခိတွာ။ “ဝဝတ္ထိတွာနာ” တိပိ ပဌန္တိ၊ သော ဧဝတ္ထော။ တံ အဝေက္ခန္တံ နိစ္ဆယ-
 ကရဏံ ဟောတိတိ အာဟ “ဝဝတ္ထပေတွာ” တိ။-ဋီကာ။]

သမန္တနှင့် ဒိဗ္ဗ ပညာ ၅-ဖြာကုန်သော။ စက္ခုဟိ၊ စက္ခုတို့ဖြင့်။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုရှိတော်မူသော။ သတ္တာ၊ သည်။ တတော အာမန္တယိတိ၊ ဟူ၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ ဝုတ္တဂါထမေဝ၊ မိန့်တော်မူအပ်ပြီးသော ဂါထာကိုပင်။ နာမဂေ၊ ကိတ္တနတ္ထာယ၊ နာမည် အနွယ်ကို မိန့်တော်မူခြင်းအကျိုးငှာ။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ တုမေ၊ ထိုသည်။ ဧတေ၊ ဤ နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို။ ဝိဇာနာထ၊ သိကြကုန်လော့။ ပဿထ၊ ကြည့်ကြကုန်လော့။ သြလောကေထ၊ စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်လိုက်ကြကုန်လော့။ အဟံ၊ သည်။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ ယေ၊ ယင်း နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို။ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ထုတ်ဖော် မိန့်မြှောက်တော်မူအံ့။ ဣတိ အဟံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးကား။ ဧထေ၊ ဤ တတော အာမန္တယိ သတ္တာ-အစရှိသော ဂါထာ၌။ သမ္ပန္နော၊ ပုဒ်တို့ကိုစပ်ခြင်းတည်း။ ဂိရာဟိတိ၊ ကား။ ဝစနေဟိ၊ စကားတို့ဖြင့်။ အနုပဗ္ဗသောတိ၊ ကား။ အနုပဗ္ဗပါဠိ-ယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်။ (ကိတ္တယိဿာမိ-၌ စပ်။)

၃၃၅။ သတ္တသဟဿာ တေ ယက္ခာ၊ ဘုမ္မာ ကာပိလဝတ္ထဝါတိ၊ ဟူသောပါဌ်ဖြင့်။ (ဝဒတိ-၌ စပ်။) ဧထေ၊ ဤ အစည်းအဝေး၌။ တာဝ၊ နောက်နောက်နတ်တို့မှ ရှေးဦးစွာ။ (နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။) သတ္တသဟဿာ၊ ခုနစ်ထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိသော နတ်တို့သည်။ ကပိလဝတ္ထု၊ ကပိလဝတ္ထု-မြို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကြကုန်သော။ ဘုမ္မာ၊ မြေ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ယက္ခာယေဝ၊ ဘုမ္မစိုး ရုက္ခစိုး နတ်တို့ပင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ [ယက္ခာယေဝါတိ ယက္ခဇာတိကာ ဝေ။-ဋီကာ။] ဣဒ္ဓိမန္တောတိ၊ ကား။ ဒိဗ္ဗဣဒ္ဓိယုတ္တာ၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ တန်ခိုးနှင့်ယှဉ်ကုန်သော။ ဇုတိမန္တောတိ၊ ကား။ အာနုဘာဝသမ္ပန္နာ၊ အာနုဘောနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ ဝဏ္ဏဝန္တောတိ၊ ကား။ သရီရဝဏ္ဏသမ္ပန္နာ၊ ကိုယ်အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ ယသဿိနောတိ၊ ကား။ ပရိဝါရသမ္ပန္နာ၊ အခြေအရံနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ [ဤအဋ္ဌကထာဝယ် ပရိဝါရယသ-တမျိုးသာ ဖွင့်သည်။ ဋီကာ၌ကား-“ယသဿိနောတိ မဟာပရိဝါရာ စေဝ ပတ္ထဋ္ဌကိတ္တိသဒ္ဓါစ” ဟု ပရိဝါရယသ-ကိတ္တိယသ-နှစ်မျိုးလုံးကို ဖွင့်၏။ သို့သော်-ထိုအလုံးစုံသော နတ်တို့သည် နာမည်ကျော်ကြား ထင်ရှားသောနတ်များ ဟုတ်ကောင်း မှ ဟုတ်မည်။ မောဒမာနာ အဘိက္ခာမုန္တိ၊ ကား။ တုဋ္ဌစိတ္တာ၊ နှစ်သက်သောစိတ် ရှိကြကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) အာဂတာ၊ လာကြကုန်ပြီ။ ဘိက္ခုနံ သမိတိ ဝနန္တိ၊ ကား။ ဣမံ မဟာဝနံ၊ ဤ မဟာဝနံတောသို့။ [သမည-ကံ။] ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ သန္တိကံ၊ အနီးသို့။ [ဝိသေသ-ကံ။] ဘိက္ခုနံ၊ တို့ကို။

ဧဝံနတ္ထာယ၊ မျက်ဝါးထင်ထင် ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ အာဂတာ၊ ကုန်ပြီ။ [ဤ အလို “သမိတိ” သဒ္ဓါ သမိဝ-အနက်ဟော။ သမိတိ-သဒ္ဓေါ သမိပတ္ထောတိ အဓိပ္ပာယေနာဟ “ဘိက္ခုနံ သန္တိက” နန္တိ။-ဋီကာ။] အထ ဝါ၊ ကား။ သမိတိန္တိ၊ ကား။ သမူဟံ၊ အပေါင်းကို။ ဘိက္ခုသမူဟံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ ဧဝံနာယ၊ ငှာ။ အာဂတာ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိပိ၊ အထွေ၊ ဤအနက် သည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ဧ။) [ဤအလို သမိတိ-သဒ္ဓါသည် သမူဟ-အနက် ဟောတည်း။]

ဧသဟဿာ ဟေမဝတာ၊ ယက္ခာ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနောတိ၊ ကား။ ဧ သ-ဟဿာ၊ ခြောက်ထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဟေမဝတပဗ္ဗတေ၊ ဟိမဝန္တာ၏ အနီးဖြစ်သောတောင်၌။ နိဗ္ဗတ္တယက္ခာ၊ ဖြစ်သောနတ်တို့တည်း။ တေ စ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်း။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသောနတ်တို့သည်လည်း။ နီလာဒိဝဏ္ဏဝသေန၊ အညိုအစရှိသောအဆင်းတို့၏ အပြားအားဖြင့်။ နာနတ္ထ-ဝဏ္ဏာ၊ မတူထူးခြား ကွဲပြားသော သဘောရှိသော အဆင်းရှိကြကုန်၏။ [ဟေမဝတပဗ္ဗတေတိ ဟိမဝတော သမိပေ ဌိတပဗ္ဗတေ။-ဋီကာ။]

သာတာဂိရာ တိသဟဿာတိ၊ ကား။ တိသဟဿာ၊ သုံးထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သာတာဂိရိပဗ္ဗတေ၊ သာတာဂိရိတောင်၌။ နိဗ္ဗတ္တ-ယက္ခာ၊ ဖြစ်သောနတ်တို့တည်း။

ဣစ္စေတေ သောဠသဟဿာတိ၊ ကား။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ ဧတေ၊ ဤ ယက္ခ-နတ်တို့သည်။ သောဠသဟဿာ၊ တသောင်းခြောက်ထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ [အလုံးစုံဟူသည်-သတ္တသဟဿာ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ဧသဟဿာ ဟေမဝတာ၊ တိသဟဿာ သာတာဂိရာ၊ ဤသုံးမျိုး ပေါင်းအပ်သော အလုံးစုံတည်း။]

ဝေဿာမိတ္တာ ပဉ္စသတာတိ၊ ကား။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာ အတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော။ ဝေဿာမိတ္တပဗ္ဗတေ၊ ဝေဿာမိတ္တ-တောင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်သောနတ်တို့တည်း။

ကုမ္ဘိရော ရာဇဂဟိကောတိ၊ ကား။ ရာဇဂဟနဂရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၏ အနီး၌။ [ရာဇဂဟနဂရေတိ ရာဇဂဟနဂရဿ သမိပေ။-ဋီကာ။] နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သော။ ကုမ္ဘိရော နာမ၊ ကုမ္ဘိရ-မည်သော။ ယက္ခော၊ နတ်တည်း။ ဝေပုလ္လဿ နိဝေသန္တိ၊ ကား။ ဝေပုလ္လပဗ္ဗတော၊ ဝေပုလ္လတောင်သည်။ ဣဿ၊ ထိုကုမ္ဘိရနတ်၏။ နိဝေသနံ၊ အမြဲနေရာတည်း။ နိဝါသနဌာနံ၊

အမြဲနေရာအရပ်တည်း။ ဣတိအတ္ထော။ ဘိယျော နံ သတသဟဿံ ယက္ခာနံ ပယိရူပါသတိတိ၊ ကား။ တံ၊ ထို ကုမ္ဘိရ-နတ်ကို။ အတိရေကံ၊ အပိုအလွန် နှင့်တကွ။ ယက္ခာနံ၊ ယက္ခနတ်မျိုးတို့၏။ သတသဟဿံ၊ တသိန်းသည်။ ပယိရူပါသတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ ကုမ္ဘိရော ရာဇဂဟိကော သောပါဂါ သမိတိ ဝနန္တိ၊ ကား။ သောပိ ကုမ္ဘိရော၊ ထို ကုမ္ဘိရ-နတ်သည်လည်း။ သပရိဝါ- ရော၊ အခြေအရံနှင့်တကွ။ ဣမံ ဝနံ၊ ဤ မဟာဝုန်တောသို့။ ဘိက္ခုသမိတိ၊ ရဟန္တာဖြစ်စ သာဝကသစ်လွင် သူတော်စင် ရဟန်းအပေါင်းကို။ ဒဿနတ္ထာယ၊ မျက်ဝါးထင်ထင် ဖူးမြင်ခြင်းအကျိုးငှာ။ အာဂတော၊ လာပြီ။

၃၃၆။ ပုရိမဉ္ဇူ ဒိသံ ရာဇာ၊ ဓတရဋ္ဌော ပသာသတိတိ၊ ကား။ ပါစိန- ဒိသံ၊ အရှေ့အရပ်ကို။ ဝါ၊ အရှေ့အရပ်၌နေသော နတ်အပေါင်းကို။ အနုသာသတိ၊ သွန်သင်ဆုံးမ၏။ ဂန္ဓဗ္ဗာနံ အဓိပတိတိ၊ ကား။ စတူသုပိ ကုန်သော။ ဒိသာသု၊ တို့၌။ ဂန္ဓဗ္ဗာနံ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်တို့၏။ ဇေဋ္ဌကော၊ အကြီး အကဲတည်း။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထို အရပ်လေးမျက်နှာ၌ နေကုန် သော ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်တို့သည်။ တဿ၊ ထို ဓတရဋ္ဌ-နတ်မင်း၏။ ဝသေ၊ အလို၌။ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကြရကုန်၏။ ဝါ၊ လိုက်ကြရကုန်၏။ မဟာရာဇာ ယသဿိ- သောတိ၊ ကား။ ဧသေ၊ ဤ ဓတရဋ္ဌ-နတ်မင်းသည်။ မဟာပရိဝါရော၊ များသောအခြေအရံရှိသော။ မဟာရာဇာ၊ နတ်မင်းကြီး တယောက်တည်း။ [“နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တွင် တယောက်အပါအဝင် ဖြစ်သည်” ဟူလို။]

ပုတ္တာပိ တဿ ဗဟဝေါ၊ ဣန္ဒနာမာ မဟဗ္ဗိလာတိ၊ ကား။ တဿ ဓတရဋ္ဌဿ၊ ထို ဓတရဋ္ဌ-နတ်မင်း၏။ ဗဟဝေါ၊ များစွာကုန်သော။ မဟဗ္ဗ- လာ၊ ကြီးသော ခွန်အားရှိကုန်သော။ ပုတ္တာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေ သဗ္ဗေ၊ ထို အလုံးစုံသော သားတို့သည်။ ဒေဝရဋ္ဌော၊ နတ်တို့၏ မင်းဖြစ်သော။ သက္ကဿ၊ သိကြား၏။ နာမဓာရကော၊ နာမည်ကိုဆောင်ကြ

၁-၂။ ပုရိမဉ္ဇူ ပ။ အဓိပတိ။ ။ “အရှေ့အရပ်၌ နေသောနတ်အပေါင်းကို ဆုံးမ သည်” ဟု ဆိုသော်လည်း သူ၏အခြေအရံဖြစ်သော ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်တို့ကား အရပ်လေး မျက်နှာ ကျွန်းကြီးလေးသွယ်၊ အခြေအရံ ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင်တို့၌ ရှိကြကုန်၏။ ထို့ ကြောင့် သူသည် ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်တို့၏ အကြီးအကဲဖြစ်ရကား-ထို အရပ်လေးမျက်နှာရှိ ဂန္ဓဗ္ဗ နတ် ဟူသမျှတို့ကိုလည်း ဆုံးမရသည်” ဟူလို။ [ကာမံ ပါစိနဒိသံ ပသာသတိ၊ တထာပိ စတူသုပိ ဒိသာသု သပရိဝါရဒိပေသု စတူသုပိ မဟာဒိပေသု ဂန္ဓဗ္ဗာနံ ဇေဋ္ဌကော၊ ကထံ? သဗ္ဗေ တေ တဿ ဝသေ ဝတ္တန္တိ၊ ကုမ္ဘိရောနံ အဓိပတိတိ အာဒိသုပိ ဒေဝဝနယော။-ဋီကာ။]

ကုန်၏။ [“အားလုံးသော နတ်မင်း၏သားတွေသည် သိကြားမင်း၏ နာမည်ဖြစ်သော ‘ဣန္ဒ’ ဟူသော နာမည်ရှိကြသည်’ ဟူလို့။]

ဝိရူဠော တံ ပသာသတီတိ၊ ကား။ တံ ဒိသံ၊ ထို တောင်အရပ်ကို။ (တောင်အရပ်၌နေသော နတ်အပေါင်းကို။) ဝိရူဠော၊ ဝိရူဠနတ်မင်းသည်။ အနုသာသတိ၊ သွန်သင်ဆုံးမ၏။

ပုတ္တာပိ တဿာတိ၊ ကား။ တဿာပိ၊ ထို ဝိရူဠ-နတ်မင်း ၏လည်း။ တာဒိသာယေဝ၊ ထို ကဲ့သို့ ရှုအပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ပုတ္တာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ။) [တာဒိသာယေဝါတိ ဓေတရဋ္ဌဿ ပုတ္တသဒိသာဝေ ပုထုတ္တ-တော၊ နာမတော၊ ဗလတော၊ ဣဒ္ဓိအာဒိဝိသေသတော စ။-ဒွိကာ] ပါဠိယံ ပန၊ ပါဠိတော်စာအုပ်၌ကား။ မဟဗ္ဗလာတိ၊ ဟူ၍။ လိခန္တိ၊ ရေးကြကုန်၏။ အဋ္ဌကထာယံ၊ အဋ္ဌကထာစာအုပ်၌။ သဗ္ဗဝါရေသု၊ အလုံးစုံသော ဝါရတို့၌။ မဟာဗလာတိ၊ ဟူ၍။ ပါဠော၊ ပါဠိသည်။ (အတ္ထိ။)

ပန၊ ဆက်။ “ပရိမံ ဒိသံ။ပ။ကာပိလဝတ္ထဝေ”တိ၊ ဟူကုန်သော။-ဣမာ ဂါယာ၊ တို့ကို။ သဗ္ဗသင်္ဂါဟိကဝသေန၊ တသောင်းသော စကြဝဠာ၌ နေကြသော အလုံးစုံသော နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့ကို သိမ်းယူနိုင်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တာ၊ ကုန်ပြီ။ [သဗ္ဗသင်္ဂါဟိကဝသေနာတိ ဒသသဟဿိလောကဓာတုယာ ပဇ္ဇေကံ စတ္တာရော စတ္တာရော မဟာရာဇာနောတိ တေသံ သဗ္ဗေသံ သင်္ဂဏနဝသေန။-ဒွိကာ။]

စ၊ ဆက်။ ဣ၊ ဤ ဂါတာတို့၌။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။- ဒသသဟဿစက္ကဝါဠေ၊ တသောင်းသောစကြဝဠာ၌။ ဓတရဋ္ဌာ နာမ၊ ဓတရဋ္ဌ-တို့မည်သော။ မဟာရာဇနော၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ သဗ္ဗေပိ၊ ထို အလုံးစုံသော နတ်မင်းကြီးတို့သည်လည်း။ ကောဋိသတသဟဿကောဋိသတသဟဿဂန္ဓဗ္ဗပရိဝါရာ၊ ကုဋေတသိန်း ကုဋေတသိန်းသော ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်အပေါင်း အခြံအရံရှိကုန်သည်။ (ဟုတွာ။) အာ-ဂန္ဒာ၊ ၍။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ အရှေ့အရပ်၌။ ကပိလဝတ္ထုမဟာဝန-တော၊ ကပိလဝတ်မြို့၏အနီး မဟာဝုန်တောကြီးမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ စက္က-ဝါဠဂဗ္ဗံ၊ စကြဝဠာတိုက်ခန်းကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ ဝေ၊ တူ၊ ဒက္ခိဏဒိသာဒိသု၊ တောင်အရပ် အစရှိသည်တို့၌။ ဝိရူဠကာ-ဒယော၊ ဝိရူဠက- နတ်မင်း အစရှိသည်တို့သည်။ (ဌိတာ။) တေနော၊ ထို့

ကြောင့်ပင်။ “သမန္တာ။ပ။ အဋ္ဌသူ”တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝါ။) အာဟ၊ မိန့်
တော်မူပြီ။

ဟိ၊ ဆင်ရှားအောင် ပြဦးအံ့။ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ (ကိံ ဝုတ္တံ ဟောတိ။)
“သမန္တာ၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌။ စက္ကဝါဠေဟိ၊ တသောင်းသောစကြဝဠာတို့မှ။
အာဂန္တာ၊ လာ၍။ စတုရော၊ ကုန်သော။ ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့၌။
[စတုရော ဒိသာတိ စတုသု ဒိသာသု။-ဋီကာ။] ပဗ္ဗတမတ္ထကေသု၊ တောင်ထိပ်
တို့၌။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓာ ဝိယ၊ မီးပုံကြီးတို့ကဲ့သို့။ သုဋ္ဌ၊ လွန်စွာ။ ဇလမာနာ၊ ထွန်းလင်း
တောက်ပ-ကုန်လျှော်။ ဌိတာ၊ တည်နေကုန်၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ [ဌိတာ၏
ကတ္တားသည် စတ္တာရော မဟာရာဇာနော- တည်း။ ထို့ကြောင့်-စတုရော
ဒိသာ ကို “စတုသု ဒိသာသု” ဟု ဋီကာဖွင့်သည်။ သတ္တမိ ဗဟုဝုဗ်ဝိဘတ်၏
အနက်၌ ပထမာဗဟုဝုဗ်ဝိဘတ် သက်ထားသည်-ဟူလို။] ပန၊ ထိုသို့ပင် အရပ်
လေးမျက်နှာတို့၌ တောက်ပလျက်တည်ပါကုန်သော်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
တေ၊ ထိုနတ်တို့ကို။ (ဝုတ္တာ-၌ စပ်။) ဝါ၊ တို့သည် (ဌိတာ-၌ စပ်။)
ကပိလဝတ္ထုဝနမေဝ၊ ကပိလဝတ်မြို့၏အနီး မဟာဝုန်တောကိုသာ။ သန္ဓာယ၊
၍။ အာဂတာ၊ လာကုန်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စက္ကဝါဠံ၊ စကြဝဠာကို။
ပူရေတွာ၊ ၍။ စက္ကဝါဠေန၊ စကြဝဠာနှင့်။ သမသမာ၊ ညီမျှသည်၏အဖြစ်
ဖြင့် ညီမျှကုန်သည်။ (ဟုတွာ။) ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်။ (သမာနာ) ပိ၊
ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ ဝါ၊ ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ (တေ၊ ထိုနတ်
တို့ကို။) “ဝနေ ကာပိလဝတ္ထဝေ” တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ။

၃၃၇။ တေသံ မာယာဝိနော ဒါသာ၊ အာဂုံ ဝဉ္စနိကာ သဌာတိ၊
ကား။ တေသံ မဟာရာဇာနံ၊ ထို နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့၏။ (ဒါသာ-
၌ စပ်။) ကတပါပပဋိစ္ဆာဒနလက္ခဏာယ၊ မိမိ ပြုအပ်ပြီးသော မကောင်း
မှုကို ဖုံးကွယ်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော။ မာယာယ၊ မာယာနှင့်။ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်
ကုန်သော။ ကုဋိလာစာရာ၊ ကောက်ကျစ်သော အကျင့်ရှိကုန်သော။ ဒါသာ၊
နတ်ကျွန်တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ယေ၊ ယင်း နတ်ကျွန်တို့ကို။ (ဝုစ္စန္တိ-၌
စပ်။) သမ္မုဓပရမ္မုခဝဉ္စနာဟိ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော လှည့်ပတ်ခြင်း မျက်
ကွယ်၌ဖြစ်သော လှည့်ပတ်ခြင်းတို့ဖြင့်။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝဉ္စန-
တော၊ လှည့်ပတ်တတ်ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ “ဝဉ္စနိကာ” တိ စ၊ ဝဉ္စ-
နိက-တို့ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ကေရာဋ္ဌိယသာဌေယျေန၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲ
ခြင်း ရှိသူ၏အဖြစ်ဟူသော သာဌေယျနှင့်။ သမန္တာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံကုန်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဌာတိ စ၊ သဌ-တို့ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုစ္စန္တိ။

ကုန်၏။ တေပိ၊ ထို နတ်ကျွန်တို့သည်လည်း။ အာဂတော၊ လာကြကုန်ပြီ။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။

မာယာ ကုဋေဏှ၊ ဝိဋေဏှ၊ ဝိဋ္ဌေစ ဝိဋ္ဌေဋော သဟာတိ၊ ကား။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ တေ ဒါသာ၊ တို့သည်။ မာယာကာရကာဝ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သည်သာတည်း။ ပန၊ ဆက်။ ဧတ္ထ၊ ဤ နတ်ကျွန်တို့တွင်။ နာမေန၊ နာမည်အားဖြင့်။ ဧကော၊ တယောက်သော ကျွန်သည်။ ကုဋေဏှ၊ နာမ၊ ကုဋေဏှ၊ မည်၏။ ဧကော၊ သည်။ ဝိဋေဏှ၊ နာမ၊ ဝိဋေဏှ၊ မည်၏။ ပါဠိယံ ပန၊ ပါဠိတော် စာအုပ်၌ကား။ “ဝေဋေဏှ” တိ၊ ဟူ၍။ လိခန္တိ၊ ရေးကြကုန်၏။ ဧကော၊ သည်။ ဝိဋ္ဌေစ နာမ၊ ဝိဋ္ဌေစ မည်၏။ ဧကော သည်။ ဝိဋ္ဌေဋော နာမ၊ ဝိဋ္ဌေဋ မည်၏။ သဟာတိ၊ ကား။ သောပိ ဝိဋ္ဌေဋော၊ သည်လည်း။ တေဟိ၊ ထို ကုဋေဏှ-အစရှိသော ခုနစ်ယောက် သော နတ်ကျွန်တို့နှင့်။ သဟေဝ၊ တကွသာလျှင်။ အာဂတော၊ လာပြီ။

စန္ဒနော ကာမသေဋ္ဌော စ၊ ကိန္နိဗဏှ၊ နိဗဏှ၊ စာတိ၊ ကား။ အပရော၊ တပါးသောကျွန်သည်။ ကိန္နိဗဏှ၊ နာမ၊ မည်၏။ ပါဠိယံ ပန၊ ၌ကား။ “ကိန္နုဗဏှ” တိ၊ ဟူ၍။ လိခန္တိ၊ ကုန်၏။ နိဗဏှ၊ စာတိ၊ ကား။ အညော၊ အခြားသော နတ်ကျွန်သည်။ နိဗဏှ၊ နာမ၊ မည်၏။ ဧတ္ထကာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ကုဋေဏှ-အစ နိဗဏှ၊ အဆုံးရှိသော ရှစ်ယောက်ကုန်သော နတ်တို့သည်။ ဒါသာ၊ ကျွန်တို့တည်း။ [ဧတ္ထကာ ဒါသာတိ ဧတ္ထကာ ကုဋေဏှ၊ အာဒိကာ နိဗဏှ၊ ပရိယော သာနာ အဋ္ဌ မဟာဓာနံ ဒါသာ။-ဋီကာ။] ပန၊ ကား။ ဣတော၊ ဤ နတ်ကျွန်တို့မှ။ ပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ဝါ၊ နောက်ဖြစ်ကုန်သော။

“ပနာဒေါ ဩပမညော စ။ပ။တိဗ္ဗု သူရိယဝစ္စသာ” တိ၊ ဟူသော။-

ဣမေ၊ ဤနတ်တို့သည်။ ဒေဝရာဇာနော၊ နတ်မင်းတို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဒေဝသုတောတိ၊ ကား။ ဒေဝသာရထိ၊ နတ်ရထားထိန်း တည်း။ စိတ္တသေနောတိ၊ ကား။ စိတ္တော စ၊ စိတ္တ-နတ်မင်းသည်လည်း ကောင်း။ သေနော စ၊ သေန-နတ်မင်းသည်လည်းကောင်း။ စိတ္တသေနော စ၊ သည်လည်းကောင်း။ (အာဂါ-၌ စပ်။) [“နာမဉ္ဇ+ရူပဉ္ဇ+နာမရူပဉ္ဇ နာမရူပံ” ၌ကဲ့သို့ ဧကသေသံပြုထားသည် - ဟူလို။] ဂန္ဓဗ္ဗောတိ၊ ကား။ အယံ စိတ္တသေနော၊ ဤ စိတ္တ-နတ်မင်း၊ သေန-နတ်မင်း၊ စိတ္တသေန-နတ် မင်းသည်။ ဂန္ဓဗ္ဗကာယိနကာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်အပေါင်း၌ ပြုစုသော။ ဒေဝ- ပုတ္တော၊ နတ်သားတည်း။ စ၊ ဆက်။ ဧဝံလံ၊ အခြားနတ်တို့ မဖက်

သက်သက်။ သေ (သေဝေ)၊ ဤ စိတ္တသေန-သည်သာ။ (ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗ နတ်သည်။) န၊ မဟုတ်သေး။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ ပန ဒါဒယော၊ ပနာဒ-အစရှိကုန်သော။ ဧတေ၊ ဤ နတ်တို့သည်။ ဂန္ဓဗ္ဗာ ဝေ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ နတ်တို့ချည်းသာတည်း။

နဋ္ဌောရာဇာတိ၊ ကား။ နဋ္ဌကာရဒေဝပုတ္တော နာမ ကျူထရံသည် နတ်သားမည်သော။ ဧကော၊ တယောက်သောနတ်တည်း။ ဇနေသဘောတိ၊ ကား။ ဇနဝသဘော၊ ဇနဝသဘ-မည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားတည်း။ အာဂုံ ပဉ္စသိခေါ စေဝါတိ၊ ကား။ ပဉ္စသိခေါ၊ ပဉ္စသိခ-မည်သော။ ဒေဝပုတ္တော စေဝ၊ သည်လည်း။ အာဂတော၊ လာပြီ။ တိမ္မရူတိ၊ ကား။ တိမ္မရူ နာမ၊ တိမ္မရူ-မည်သော။ ဂန္ဓဗ္ဗဒေဝရာဇာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်မင်းတည်း။ သူရိယဝစ္ဆသတိ၊ ကား။ တဿေဝ၊ ထို တိမ္မရူ-နတ်မင်း၏ပင်။ ဓိတာ၊ သမီးတည်း။

ဧတေ စညေ စ ရာဇာနော၊ ဂန္ဓဗ္ဗာ သဟ ရာဇဘိတိ၊ ကား။ နာမ-ဝသေန၊ နာမည်နှင့်စပ်သဖြင့်။ ဧတေ ဝုတ္တဂန္ဓဗ္ဗရာဇာနော စ၊ ဤ ဆိုအပ် ပြီးသော ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အညေ၊ အခြားကုန်သော။ ဧတေဟိ ရာဇဟိ၊ ဤ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ ဂန္ဓဗ္ဗာ စ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ (အဘိက္ကာမုံ-၌ စပ်။) မောဒ-မာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခုနံ သမိတိ ဝနန္တိ၊ ကား။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌစိတ္တာ၊ ရွှင် လန်းနှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်။ (ဟုတွာ။) ဘိက္ခုသံဃသမိတိ၊ စုဝေး သော ရဟန်းအပေါင်းရှိသော။ ဣမံ ဝနံ၊ ဤ မဟာဝုန်တောသို့။ အာ-ဂတာ၊ လာကြကုန်ပြီ။ ဣတိ အတ္ထော၊ [ဘိက္ခုသံဃော+သမိတော+သန္နိပတိ-တော+တ္ထောတိ ဘိက္ခုသံဃသမိတိ၊ ဣမံ ဝနံ။-ဋီကာ။ ဤသို့ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ ပြုမှ ဣမံ ဝနံ နှင့် *အရတူသည်။ ရွှေ၌ကား သမိတိ-သဒ္ဓါ၏ စပ်ပုဒ်ကို “ဒဿနတ္ထယ” ဟု ထည့်၍ အရမတူအောင် တနည်းပြခဲ့သည်။]

၃၃၈။ အထာဂုံ နာဂသာ နာဂါ၊ ဝေသာလာ သဟ တစ္ဆကာတိ၊ ကား။ နာဂသဒ္ဓဟဝါသိကာ၊ နာဂသ-အိုင်၌ နေကုန်သော။ [နာဂသ-ဒဟဝါသိကာတိ နာဂသဒ္ဓဟနိဝါသိနော။-ဋီကာ] (နာဂါ) စ၊ နဂါးတို့ သည်လည်းကောင်း။ ဝေသာလီဝါသိကာ၊ ဝေသာလီမြို့၌နေကုန်သော။ နာဂါ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ တစ္ဆကနာဂပရိသာယ၊ တစ္ဆက-နဂါး ပရိသတ်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အာဂတာ၊ လာကုန်ပြီ။ ဣတိ အတ္ထော။ ကမ္မလဿတရာတိ၊ ကား။ ကမ္မလော စ၊ ကမ္မလ-နဂါးသည်လည်းကောင်း။

အသထရော စ၊ အသထရ-နဂါးသည်လည်းကောင်း။ (အာဂုံ၊ လာကြကုန်ပြီ။) ဧတေ၊ ဤ ကမ္မလ-နဂါး၊ အသထရ-နဂါးတို့သည်။ သိနေရူပါဒေ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ခြေ၌။ ဝသန္တိ ကိရ၊ နေကြကုန်သတတ်။ သုပဏ္ဍေဟိပိ၊ ဂဠုန်တို့သည်သော်မှလည်း။ အနုဒ္ဓရဏီယာ၊ မထုတ်ဆောင်အပ် မထုတ်ဆောင်နိုင်ကုန်သော။ မဟေသက္ခနာဂါ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော နဂါးတို့တည်း။ ပါယာဂါ သဟ ဉာတိဘိတိ၊ ကား။ ပယာဂတိတ္ထဝါသိနော စ၊ ပယာဂ-ဆိပ်ကမ်း၌ နေလေ့ရှိကုန်သော နဂါးတို့သည်လည်း။ ဉာတိသံသေန၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အာဂတော၊ လာကြကုန်ပြီ။

ယာမုနာ ဓတရဋ္ဌာ စတိ၊ ကား။ ယမုနဝါသိနော၊ ယမုနာမြစ်၌ နေလေ့ရှိကုန်သော။ (နာဂါ) စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဓတရဋ္ဌကုလေ၊ ဓတရဋ္ဌ-အမျိုး၌။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ နာဂါ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ (အာဂုံ။) ရောဝဏော မဟာနာဂေါတိ၊ ကား။ ရောဝဏော၊ ရောဝဏ်မည်သော။ ဒေဝပုတ္တော စ၊ နတ်သားသည်လည်းကောင်း။ (အာဂါ၊ ပြီ။) ဇာတိယာ၊ အမျိုးဇာတ်အားဖြင့်။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ န ဟောတိ၊ မဟုတ်။ ပန၊ ထိုသို့ ဆင်ပြောင်မဟုတ်ပါသော်လည်း။ သေ (သော)၊ ဤ ရောဝဏ်မည်သော နတ်သားကို။ နာဂဂေါဟာရေန၊ ဆင်ပြောင်ဟူသော ခေါ်ခြင်းဖြင့်။ ဝေါဟရိယတိ၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်၏။ သောပါဂါတိ၊ ကား။ သောပိ၊ ထို ရောဝဏ်နတ်သားသည်လည်း။ အာဂတော၊ လာပြီ။ [အဘိဓာန်၌ “ရောဝဏော ဂဇော” ဟု သုံးစွဲသည်။]

ယေ နာဂရာဇေ သဟသာ ဟရန္တိတိ၊ ကား။ ယေ၊ အကြင် ဂဠုန်တို့သည်။ ဝုတ္တပ္ပကာရေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော။ ဣမေ နာဂေ၊ ဤ နဂါးတို့ကို။ [ဝုတ္တပ္ပကာရေတိ ကမ္မလဿတရေ ဌပေတွာ ဣတရေ ဝုတ္တပ္ပကာရနာဂါ။-ဋီကာ။] လောဘာဘိဘူတာ၊ စားလိုသောလောဘသည် လှမ်းမိုးအပ်ကုန်သည်။ (ဟုတွာ။) [လောဘာဘိဘူတာတိ အာဟာရလောဘေန အဘိဘူတာ။-ဋီကာ။] သာဟသံ၊ အနိုင်အထက် နှိပ်စက်မှုကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဟရန္တိ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ဆောင်ယူနိုင်ကုန်၏။ ဒိဗ္ဗာ ဒိဇာ ပက္ခိ ဝိသုဒ္ဓစ္စက္ခူတိ၊ ကား။ ဒိဗ္ဗာနုဘာဝတော၊ နတ်၌ဖြစ်သော တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒိဗ္ဗာ၊ ဒိဗ္ဗတို့မည်၏။ မာတုကုစ္ဆိတော စ၊ အမိ၏ ဝမ်းမှလည်းကောင်း။ အဏ္ဏကောသတော စ၊ ဥ-အိမ်မှလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒေ ဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဒိဇာ၊ ဒိဇ-တို့မည်၏။ [ဒိဇာမှ ဒိ-ကို ဒိပြု။] ပက္ခယုတ္တဘယ၊ အတောင်နှင့်ယှဉ်

ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပက္ခိ၊ ပက္ခိတို့မည်၏။ ယောဇနသတန္တရေပိ၊ ယူဇနာတရာ အတွင်း၌ လည်းကောင်း။ ယောဇနသဟယန္တရေပိ၊ ယူဇနာတထောင် အတွင်း၌လည်းကောင်း။ နာဂေ၊ တို့ကို။ ဒဿန သမတ္တစက္ခု-တာယ၊ မြင်ခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သော မျက်စိရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိသုဒ္ဓ-စက္ခု၊ ဝိသုဒ္ဓစက္ခုတို့မည်၏။ ဝေဟာယသာ တေ ဝနမဇ္ဈပုတ္တာတိ၊ ကား။ တေ၊ ထိုဂဠုန်တို့သည်။ အာကာသေနေဝ၊ ကောင်းကင်ဖြင့်သာလျှင်။ ဣမံ မဟာဝနံ၊ သို့။ သမုတ္တာ၊ ကောင်းစွာရောက်ကြကုန်ပြီ။ [အဇ္ဈပုတ္တာ၌ အဓိ-အနက်မရှိ။] စိတြာ သုပဏ္ဏာ ဣတိ တေသ နာမန္တိ၊ ကား။ တေသံ၊ ထိုဂဠုန်တို့၏။ “စိတြသုပဏ္ဏာ”တိ ဟူသော။ နာမံ၊ သည်။ (ဟေ-တိ။) [စိတြ+သုန္ဓရံ+ပဏ္ဏ+ယေသန္တိ စိတြသုပဏ္ဏာ (ဆန်းကြယ်သော ကောင်းသော အတောင်ရှိကြသော ဂဠုန်တို့။) “စိတြသုပဏ္ဏာ”တိ နာမံ ဝိစိတြသုန္ဓရပတ္တဝန္တတယ။-ဋီကာ။]

တဒါ၊ မဟာဝုန်တောသို့ ရောက်လာကြရာ ထိုအခါ၌။ နာဂရာဇာနံ၊ တို့၏။ (သုပဏ္ဏတော၊ ဂဠုန်မှ။) အဘယံ၊ ဘေးမရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ [အဘယံ-၌ ဘာဝပုဓာန-ကြံ။] ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ သုပဏ္ဏတော၊ မှ။ (နာဂရာဇာနံ၊ တို့၏။) ခေမံ၊ ဘေးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ အကာသိ၊ မူပြီ။ [ခေမံ-၌လည်း ဘာဝပုဓာန-ကြံ။] ဣတိ တသ္မံ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထို နဂါး ဂဠုန်တို့သည်။ အညမညံ၊ ချင်း။ သဏ္ဍာဟိ၊ သိမ်မွေ့ကုန်သော။ ဝါစာဟိ၊ စကားတို့ဖြင့်။ ဥပဝုယန္တော၊ ကပ်၍ ခေဝေပြောဆိုကုန်လျက်။ [ဥပဝုယန္တောတိ ဥပေစ္စ(ကပ်ရောက်၍)ကထေန္တာ။-ဋီကာ။] မိတ္တာ ဝိယ၊ မိတ်ဆွေတို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဗန္ဓဝါ ဝိယ စ၊ ဆွေမျိုးတို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သမုလ္လပန္တာ၊ ကောင်းစွာပြောဆိုကုန်လျက်။ သမ္မောဒ-မာနာ၊ လွန်စွာဝမ်းမြောက်ကြကုန်သည်။ အာလိဂံန္တာ၊ လည်ဖက်ကြကုန်သည်။ ဟတ္ထေ၊ လက်တို့ကို။ ဂဏန္တာ၊ ဆွဲကိုင်ကြကုန်သည်။ အံသကူဇေ၊ ပရုံးစွန်း၌။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ထပေန္တာ၊ ထားကြကုန်သည်။ ဟဋ္ဌတုဠ-စိတ္တာ၊ ရှင်လန်းနှစ်သက်သော စိတ်ရှိကြကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) နာဂါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ သုပဏ္ဏာ၊ ဂဠုန်တို့သည်လည်းကောင်း။ (သရဏံ အကံသု-၌ စပ်။) သရဏမကံသု ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ကား။ ဗုဒ္ဓယေဝ၊ ကိုသာ။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတာ၊ ဆည်းကပ်ကြကုန်ပြီ။

၃၂၉။ ဇိတာ ဝဇီရဟတ္ထေနာတိ၊ ကား။ ဣန္ဒနံ၊ ဣန္ဒ-မည်သော။ ဒေဝရညာ၊ နတ်တို့၏မင်းသည်။ (သိကြားမင်းသည်။) ဇိတာ၊ အောင်နိုင်အပ်

ကုန်သော။ (တေ-၌ စပ်။) [“ဝဇီရဟတ္ထေန၊ လက်၌ ဝဇီရ်လက်နက် ရှိသော သိကြားမင်းသည်” ဟု ပါဠိတော်၌ပေးပါ။] သမုဒ္ဓိ အသုရာသိတာတိ၊ ကား။ မဟာသမုဒ္ဓဝါသိနော၊ မဟာသမုဒ္ဓရာ၌နေလေ့ရှိကုန်၏။ သုဇာတာယ၊ သုဇာတာမည်သော။ အသုရကညာယ၊ အသုရာ သတို့သမီး၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ ဧတေ၊ ဤ အသုရာတို့သည်။ ဝါသဝဿ၊ သကြားမင်း၏။ ဘာတရော၊ ညီနောင်တို့သည်။ ဝါ၊ ယောက်ဖ တို့သည်။ (ဟောန္တိ။) ဣဒ္ဓိမန္တော၊ နတ်၌ဖြစ်ရိုး ကြီးမားသောတန်ခိုး ရှိကြ ကုန်၏။ ယသသိနော၊ ခြွေရံသင်းပင်း ကျော်စောခြင်းလည်း ရှိကြကုန်၏။

တေသု၊ ထိုအသုရာတို့တွင်။ ကာလကဉ္စာ မဟာဘိသ္မာတိ၊ ကား။ ကာလ- ကဉ္စာ စ၊ ကာလကဉ္စ-အသုရာတို့သည်လည်း။ မဟန္တေ၊ ကြီးစွာကုန်သော။ ဘိသနေ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တ ဘောတို့ကို။ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ အာဂမိံသု၊ လာကြကုန်ပြီ။ အသုရာ ဒါနဝေသသာတိ၊ ကား။ ဒါနဝေသသာ နာမဒါနဝေသသ-တို့မည်သော။ အညေ၊ အခြားကုန်သော။ ဓနုဂ္ဂဟအသုရာ၊ လေးတော်သား အသုရာတို့ သည်။ (အာဂမိံသု။) ဝေပစိတ္တိ သုစိတ္တိ စ၊ ပဟာရာဒေါ နမုစိ သဟာတိ၊ ကား။ ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိ-မည်သော။ အသုရော၊ အသုရာသည်လည်း ကောင်း။ သုစိတ္တိ၊ သော။ အသုရော စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတေ အသုရာ စ၊ ဤ အသုရာတို့သည်လည်းကောင်း။ (အာဂတာ၊ ကုန်ပြီ။) နမုစိ၊ သတ္တဝါတို့ကို သံသရာမှ မလွတ်စေလိုသော။ မာရော၊ မာရမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော စ၊ နတ်သားသည်လည်းကောင်း။ ဧတေဟိ၊ ဤ အသုရာတို့နှင့်။ သဟေဝ၊ တကွသာလျှင်။ အာဂတော၊ လာပြီ။

ဣမေ အသုရာ၊ ဤ အသုရာတို့သည်။ မဟာသမုဒ္ဓဝါသိနော၊ မဟာ သမုဒ္ဓရာ၌ နေလေ့ရှိကုန်၏။ အယံ၊ ဤ မာရ်နတ်သည်။ ပရနိမ္မိတဒေဝ- လောကဝါသိ၊ ပရနိမ္မိတ-နတ်ပြည်၌ နေလေ့ရှိ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတေဟိ၊ ဤ အသုရာတို့နှင့်။ သဟ၊ ကွ။ အာဂတော၊ လာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။ အစ္စန္ဒိကတ္တာ၊ ကုသလစ္စန္ဒ-မရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ (အယံ၊ ဤ မာရ်နတ်သည်။ ဧတေဟိ၊ ဤ အသုရာ တို့နှင့်။ သဟ၊ ကွ။ အာဂတော၊ လာပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား အဖြေတည်း။) ဟိ၊ မှန်။ တေပိ၊ ထို အသုရာတို့သည်လည်း။ အစ္စန္ဒိကာ၊ ကုသိုလ်ကို လိုလား သော ဆန္ဒမရှိကြကုန်။ အဘဗ္ဗာ၊ မကျွတ်ထိုက်ကုန်။ [အဘဗ္ဗာတိ သမ္မတ္ထ- နိယာမံ ဩက္ကမိတုံ န ဘဗ္ဗာ အစ္စန္ဒိကတ္တာ တာဒိသဿ ဆန္ဒသေဝ အဘာ

ဝတော။-ဋီကာ။] အယမ္ပိ၊ ဤ မာရ်နတ်သည်လည်း။ တာဒိသောယေဝ၊ ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သူပင်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဓာတုသော၊ အဇ္ဈာသယ ဓာတ်အားဖြင့်။ သံသန္နမာနော၊ ရောနှောမိသည်။ (ဟုတု။) (တေဟိ သယ။) အာဂတော၊ လာပြီ။

သတဉ္စ ဗလိပုတ္တာနန္တိ၊ ကား။ ဗလိနော၊ ဗလိ-မည်သော။ မဟာ- အသုရဿ၊ အသုရာကြီး၏။ ပုတ္တာနံ၊ တို့၏။ သတံ၊ တရာသည်။ (ဟောတိ။) သဗ္ဗေ၊ ဝေရောစနာမကာတိ၊ ကား။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော သားတို့သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ မာတုလဿ၊ ဦးရီးဖြစ်သော။ ရာဟုဿေဝ၊ ရာဟု- အသုရိန်၏သာ။ နာမရာ၊ နာမည်ကို ဆောင်ကြ ကုန်၏။ သန္နယိတွာ ဗလိသေနန္တိ၊ ကား။ အတ္တနော၊ ၏။ ဗလိသေနံ၊ ဗလိ-မည်သော အသုရာ၏ စစ်သည်အပေါင်းကို။ သန္နဟိတွာ၊ စုရုံး၍။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော အသုရာ တို့သည်။ ကတသန္နာဟာဝ၊ ပြုအပ်ပြီးသော စစ်ဝန်တန်ဆာ ဖွဲ့ခြင်းရှိကုန် သည်သာ။ ဟုတု၊ ၍။ (ဥပါဂမံ-၌ စပ်။) ရာဟုဘဒ္ဒမုပါဂမုန္တိ၊ ကား။ ရာဟုအသုရိန္နံ၊ သို့။ ဥပသကံမိသု၊ ချဉ်းကပ်ကြကုန်ပြီ။ သမယော ဒါနိ ဘဒ္ဒန္တေတိ၊ ကား။ တဝ၊ အရှင်ဦးရီးအား။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာ သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ [တဝ-သည် အာသိသတ္ထ - သမ္ပဒါနံ။] တေ၊ အရှင်ဦးရီးအား။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ သမိတိ၊ ပေါင်းစုရာဖြစ်သော။ ဝနံ၊ မဟာဝုန်တောသို့။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခုသံသံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ သမယော၊ အချိန်တန်ပါပြီ။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။

၃၄၀။ အာပေါ စ ဒေဝါ ပထဝီ၊ တေဇော ဝါယော တဒါဂမုန္တိ၊ ကား။ အာပေါကသိကာဒိသု၊ အာပေါကသိုဏ်း အစရှိသော အာရုံတို့၌။ ပရိကမ္ပံ၊ ပရိကံကို။ ကတွာ၊ ၍။ နိဗ္ဗတ္တာံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ အာပေါတိ- အာဒိနာမကာ၊ အပေါ-အစရှိသော နာမည်ရှိကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ အာဂမံ၊ ကုန်ပြီ။ [ဥပစာရဈာန်ဖြင့် ဖြစ်ကြရသောကြောင့် နတ်သာဖြစ်ကြ ရသည်။ နိဗ္ဗတ္တာတိ ဥပစာရဈာနေန နိဗ္ဗတ္တာ။ အပ္ပနာဈာနေန ပန နိဗ္ဗတ္တာ ပြုဟော့နော ဟောန္တိ၊ တေ ပရတော ဝက္ခတိ “သုဗြဟ္မာ”တိ အာဒိနာ။- ဋီကာ။] ဝရုဏာဝါရဏာ ဒေဝါ၊ သောမော စ ယသသာ သဟာတိ၊ ကား။ ဝရုဏဒေဝတာ၊ ဝရုဏ-မည်သော နတ်တို့လည်းကောင်း။ ဝါရဏ- ဒေဝတာ၊ ဝါရဏ-မည်သော နတ်တို့လည်းကောင်း။ သောမဒေဝတာ၊ သောမ-မည်သော နတ်တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ ဝေ နာမကာ၊ ဤသို့ အမည်ရှိကုန်သော။ ဒေဝါ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ယသသာ နာမ၊

ယသ-မည်သော။ ဒေဝေန၊ နှင့်။ သဟ၊ ကွ။ (အာဂမ္ပံ) ဣတိ အဇ္ဈော။
 မေတ္တာကရုဏာကာယိကာတိ၊ ကား။ 'မေတ္တာဈာနေ စ၊ မေတ္တာဈာန်၌
 လည်းကောင်း။ ကရုဏာဈာနေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ပရိကမ္ပံ၊ ပရိကံကို။
 ကတွာ၊ ရှိ။ နိဗ္ဗတ္တဒေဝါ၊ ဖြစ်သောနတ်တို့သည်။ (အာဂ္ဂံ) အာဂ္ဂံ ဒေဝါ
 ယသသိနောတိ၊ ကား။ မဟာယသာ၊ များသော အခြံအရံ ရှိကုန်သော။
 ဇေတပိ ဒေဝါ၊ တို့သည်လည်း။ အာဂတာ၊ ကုန်ပြီ။

ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာ၊ သဗ္ဗေ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနောတိ၊ ကား။ ဒသဓာ
 ဆယ်ယောက် အစုအားဖြင့်။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော။ ဒသ၊ ကုန်သော။
 သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ ဒေဝကာယာ၊ ထို နတ်အပေါင်းတို့သည်။ နိလာ-
 ဒိဝသေန၊ အညို အစရှိသော အပြားအားဖြင့်။ နာနတ္ထကာယာ၊ မှတ်တူးခြား
 ကွဲပြားသော သဘောရှိသော ကိုယ်ရှိကုန်သည်။ (ဟုတွာ။) အာဂတာ၊
 ကုန်ပြီ။ ဣတိ အတ္ထော။

ဝေဏ္ဍု။ စ ဒေဝါတိ၊ ကား။ ဝေဏ္ဍုဒေဝတာ စ၊ ဝေဏ္ဍု-မည်သော
 နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သဟလိစာတိ၊ ကား။ သဟလိဒေဝတာ စ၊
 စ၊ သဟလိ-မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ (အာဂ္ဂံ) အသမာ စ
 ဒြေဝေ ယမာတိ၊ ကား။ အသမဒေဝတာ စ၊ အသမ-မည်သော နတ်တို့သည်
 လည်းကောင်း။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ယမကာ ဒေဝါ စ၊ ယမက-မည်သော
 နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ (အာဂ္ဂံ) စန္ဒယူပနိသာ ဒေဝါ၊ စန္ဒမာဂ္ဂံ
 ပုရက္ခတွာတိ၊ ကား။ စန္ဒနိဿိတကာ၊ လ-ကိုမို့ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။
 စန္ဒံ၊ လ-ကို။ ပုရတော၊ ရွှေ၌။ ကတွာ။ အာဂတာ၊ ကုန်ပြီ။ [လ-ကို
 အမိပြု၍ ရွှေမှလည်းကောင်း၊ နောက်မှလည်းကောင်း၊ ဘေးမှလည်းကောင်း
 ပြေးလိုက်ကြသော နတ်တို့ည်း။ ထို နတ်တို့ကား-အပြေးဝါသနာပါကြ
 သည်။ စန္ဒယူပနိသာ ဒေဝါ စန္ဒယူ ဥပနိဿိယတော ဝတ္ထမာနာ တံဿ
 ပုရိတော၊ စ ပစ္ဆိတော စ ပဿတော စ ဓာဝနုကဒေဝါ။-ရွှ်ကာ။]
 တတာ၊ တူ။ သူရိယနိဿိတကာ၊ နေကိုမို့ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။
 သူရိယံ၊ နေကို။ ပုရက္ခတွာ၊ ရွှေသွားပြု၍။ (အာဂတာ။) နက္ခတ္တာနိ ပုရက္ခ-
 တွာတိ၊ ကား။ နက္ခတ္တနိဿိတာ၊ နက္ခတ်ကိုမို့ကုန်သော။ ဒေဝါပိ၊ တို့သည်
 လည်း။ နက္ခတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ပုရတော၊ ၌။ ကတွာ အာဂတာ။

အာဂ္ဂံ မန္ဒဝလာဟကာတိ၊ ကား။ ဝါတဝလာဟကာ၊ လေကို လာ
 စေတတ်ကုန်သော ဝါတဝလာဟက-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ 'အပ္ပ-
 ဝလာဟကာ၊ ဆီးနှင်း တိမ်တိုက်ကို ဖြစ်စေနိုင်ကုန်သော အပ္ပဝလာဟက-

နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဥဏှဝလာဟကော၊ အပူကိုဖြစ်စေနိုင်ကုန်သော ဥဏှဝလာဟက-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ (အာဂုံ။) ဝလာဟကောယိကာ၊ ဝလာဟက-နတ်အပေါင်း၌ ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ ဧတေ ဤ နတ်တို့ကို။ “မန္ဒဝလာဟကာ” နာမ၊ မန္ဒဝလာဟက-တို့ မည်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ တေပိ၊ ထို နတ်တို့သည်လည်း။ အာဂတာ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ အတ္ထော။ [ကေဝလံ ဝါတဝါယနဟေတဝေါ ဒေဝတာ ဝါတဝလာဟကော။ တထာ ကေဝလံ အပ္ပပဋ္ဌလသဉ္စရဏဟေတဝေါ အပ္ပဝလာဟကော။ ဥဏှ-ပွဝတ္တိဟေတဝေါ ဥဏှဝလာဟကော။ ဝဿဝလာဟကော ပန ပဇ္ဇန္နသဒ္ဓိသတိ။ -ဋီကာ။]

ဝသုနံ ဝါသဝေါ သေဋ္ဌော၊ သက္ကောပါဂါ ပုရိန္ဒဒေါတိ၊ ကား။ ဝသုနံ၊ ဝသု-မည်ကုန်သော။ ဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်သော။ ဝါသဝေါ၊ သိကြားမင်းသည်။ (အာဂါ၊ ပြီ။) ယော၊ အကြင်နတ်ကို။ သက္ကောတိ စ၊ သက္က-ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပုရိန္ဒဒေါတိ စ၊ ပုရိန္ဒဒ-ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ သောပိ၊ ထိုနတ်သည်လည်း။ အာဂတော၊ ပြီ။ ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာတိ၊ ကား။ ဒသ၊ ဆယ်ယောက်ကုန်သော။ ဇေကပိ ဒေဝကာယာ၊ ဤ နတ်အပေါင်းတို့သည်လည်း။ ဒသဓာဝ၊ ဆယ်စုအားဖြင့်သာ။ အာဂတာ၊ ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗေ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနောတိ၊ ကား။ နီလာမင်္ဂလေန၊ အညို-အစရှိသည်တို့၏ အပြားအားဖြင့်။ နာနတ္ထဝဏ္ဏာ၊ ကုန်သော။ (ဧတေပိ ဒေဝကာယာ။ အာဂတာ၊ ကုန်ပြီ။)

အထာဂုံ သဟဘူ ဒေဝါတိ၊ ကား။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ သဟဘူ နာမ၊ သဟဘူတို့မည်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ အာဂတာ၊ ကုန်ပြီ။ ဇလမဂ္ဂိ-သိခါရိဝါတိ၊ ကား။ အဂ္ဂိသိခါ ဝိယ၊ မီးတောက် မီးလျှံတို့ကိုသို့။ ဇလန္တာ၊ တောက်ပကုန်လျက်။ (အာဂုံ။) [“ဇလ” ကို “ဇလန္တာ” ဟု ဖွင့်သည်။] ဇလမဂ္ဂိ စ၊ ဇလမဂ္ဂိ-အမည်သည်လည်းကောင်း။ သိခါရိဝါ၊ သိခါရိဝ-အမည်သည်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမာနိ၊ ဤအမည်တို့သည်။ တေသံ၊ ထိုနတ်တို့၏။ နာမာနိ၊ အမည်တို့တည်း။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ရှေးအဋ္ဌကထာ၌ ဆိုအပ်ပြီ။ [ဇလမဂ္ဂိသိခါရိဝါ-တို့ကို နတ်အမည် သီးခြား ပြုလျှင် “ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာ” နှင့် ဆန့်ကျင်၏။ ဆယ်ယောက်မက တာဆယ့်နှစ်ယောက်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့်-ရှေး အဋ္ဌကထာဝါဒ-အဖြစ် ဖြင့်သာ ပြသည်။ ဤအဋ္ဌကထာဆရာက မယူလိုပါ။] အရိဋ္ဌကော စ ဝေရာဇာ-ဂတိ၊ ကား။ အရိဋ္ဌကဒေဝါ စ၊ အရိဋ္ဌက-မည်သော နတ်တို့သည်လည်း

ကောင်း။ ရောဇဒေဝါ စ၊ ရောဇ-မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ (အာဂုံ။) ဥမာပုပ္ဖနိတာသိနောတိ (ဧတ္ထ)၊ ဟူသော ဤပါဠိ၌။ ဧတေ ဒေဝါ၊ ဤ အရိဋ္ဌက ရောဇ-ဟုဆိုအပ်သော နတ်တို့တွင် အချို့သောနတ်တို့သည်။ ဥမာပုပ္ဖဒေဝါ နာမ၊ နှမ်းချပ်ပွင့်နှင့် တူကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဥမာပုပ္ဖ-နတ်တို့မည်၏။ ဟိ၊ မှန်။ တေသံ၊ ထို အရိဋ္ဌက ရောဇ-နတ်တို့၏။ သရီရာဘာ၊ ကိုယ်၏အရောင်သည်။ ဥမာပုပ္ဖသဒိသာ၊ နှမ်းချပ်ပွင့်နှင့်တူ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဥမာပုပ္ဖနိတာသိနော”တိ၊ ဟူ၍။ ဂုဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ [သီးခြား နတ်တမျိုးမဟုတ်။ အရိဋ္ဌက ရောဇ-နတ်တို့ကိုပင် “ဥမာပုပ္ဖနိတာသိနော”ဟု ဂုဏ် နာမည်တင်ထားသည်။]

ဝရုဏာ သဟမေဗ စာတိ၊ ကား။ ခွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဧတေ စ ဇနာ၊ ဤ နတ်တို့သည်လည်း။ (အာဂုံ။) အစ္စတာ စ အနေဇကဘာတိ၊ ကား။ အစ္စတဒေဝတာ စ၊ အစ္စတ-နတ်သည်လည်းကောင်း။ အနေဇက-ဒေဝတာ စ၊ အနေဇက-နတ်သည်လည်းကောင်း။ (အာဂုံ။) သုလေယျ-ရုစိရာ အာဂုန္တိ၊ ကား။ သုလေယျာ စ၊ သုလေယျ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ရုစိရာ စ၊ ရုစိရ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အာဂတာ။ အာဂုံဝါသဝနေသိနောတိ၊ ကား။ ဝါသဝနေသိဒေဝါ နာမ၊ ဝါသဝနေသိ-မည်သော နတ်တို့သည်။ အာဂတာ။ ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာတိ၊ ကား။ ဒသ၊ ကုန်သော။ ဧတေပိ ဒေဝကာယာ၊ တို့သည်လည်း။ ဒသ-ဓာဝ၊ အားဖြင့်သာ။ အာဂတာ၊ ကုန်ပြီ။

သမာနာ မဟာသမာနာတိ၊ ကား။ သမာနာ စ၊ သမာနာ-မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မဟာသမာနာ စ၊ မဟာသမာနာ-မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ (အာဂုံ။) မာနုသာ မာနုသုတ္တမာစိ၊ ကား။ မာနုသာ စ၊ မာနုသာ-မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မာနုသုတ္တ-မာ စ၊ မာနုသုတ္တမာ-မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ (အာဂုံ။) ခိဉ္စာပဒေါသိကာ အာဂုံ၊ အာဂုံ မနောပဒေါသိကာတိ၊ ကား။ ခိဉ္စာ-ပဒေါသိကာ၊ ခိဉ္စာပဒေါသိက-မည်ကုန်သော။ ဒေဝါ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ မနောပဒေါသိကာ၊ မနောပဒေါသိက-မည်ကုန်သော။ ဒေဝါ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အာဂတာ၊ ကုန်ပြီ။ [ခိဉ္စာယ၊ မြူးတူးပျော်ပါး များခြင်းကြောင့်။ ပဒုဿန္တိ၊ ပျက်စီးကြရကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုသို့ မြူးတူးပျော်ပါး များသည့်အတွက် ပျက်စီးကြရကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေ

ခိဉ္စာပဒေါသိကာ။ မနေန၊ ဒေါသစိတ်ကြောင့်။ ပဒုဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုသို့ ဒေါသစိတ်အတွက် ပျက်စီးကြရကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေ မနောမဒေါသိကာ။]

အထာဂုံ ဟရယော ဒေဝါတိ၊ ကား။ ဟရိဒေဝါ နာမ၊ ဟရိ-မည် သော နတ်တို့သည်။ အာဂတာ။ ယေ စ လောဟိတဝါသိနောတိ၊ ကား။ လောဟိတဝါသိနော စ၊ လောဟိတ-အရပ်၌ နေလေ့ရှိကုန်သော နတ်တို့ သည်လည်း။ အာဂတာ။ ပါရဂါ မဟာပါရဂါတိ၊ ကား။ ဒုဝိဇာ၊ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်။ ဧတေ စ၊ ဤ ပါရဂါ မဟာပါရဂါ-နတ်တို့ သည်လည်း။ အာဂတာ။ ဒသေတေ ဒသဓာကာယာတိ။ ကား။ ဧတေပိ ဒသ ဒေဝကာယာ ဒသဓာဝ အာဂတာ။

သုက္ကာ ကရမ္မာ အရုဏာ၊ အာဂုံ ဝေဗံနသာ သဟာတိ၊ ကား။ သုက္ကာ- ဒယော၊ သုက္ကာ-အစရှိကုန်သော။ ဧတေ တယော၊ ဤ သုံးယောက်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ တေဟိ၊ ထို နတ်တို့နှင့်။ သဟ၊ ကွ။ ဝေဗနသာ စ၊ ဝေဗနသာ-မည်သော နတ်တို့သည် လည်းကောင်း။ အာဂတာ။ ဩ- ဒါတ ဂယှာ ပါမောက္ခာတိ၊ ကား။ ဩဒါတဂယှာ နာမ၊ ဩဒါတဂယှာ- တို့ မည်သော။ ပါမောက္ခဒေဝါ၊ အကြီးအမှူး ဖြစ်သော နတ်တို့သည်။ အာဂတာ။ အာဂုံ ဒေဝါ ဝိစက္ခဏာတိ၊ ကား။ ဝိစက္ခဏာ နာမ၊ ဝိစက္ခဏာ- တို့မည်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ အာဂတာ။ သဒါမတ္တာ ဟာရဂဇာတိ၊ ကား။ သဒါမတ္တာ စ၊ သဒါမတ္တ-မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဟာရဂဇာ စ၊ ဟာရဂဇ-မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မိဿကာ စ ယသဿိနောတိ၊ ကား။ ယသသမ္ပန္နာ၊ အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ မိဿကဒေဝါ စ၊ မိဿက-မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ (အာဂုံ။) ထနယံ အာဂ ပဇ္ဇန္နောတိ၊ ကား။ ပဇ္ဇန္နော၊ ပဇ္ဇန္န-မည်သော။ ဒေဝ- ရာဇာ စ၊ နတ်မင်းသည်လည်း။ ထနယန္တော၊ ထစ်ချုန်းလျက်။ အာဂတော။ ယော ဒိသာ အဘိဝဿတိတိ၊ ကား။ ယော၊ အကြင်နတ်သည်။ ယံ ယံ ဒိသံ၊ အကြင် အကြင် အရပ်သို့။ ယာတိ၊ သွား၏။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထို အရပ်၌။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။ ဝဿတိ၊ ရွာ၏။ [ဒိသာ-ကို “တတ္ထ တတ္ထ” ဟု ဖွင့်သည်။ ထို ဒိသာ-ကို ဋီကာ၌ “ဒိသာသု” ဟု ဖွင့်သည်။] ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာတိ၊ ကား။ ဧတေပိ ဒသ ဒေဝကာယာ ဒသဓာ အာဂတာ။

ခေမိယာ တုသိဘာ ယာမာတိ၊ ကား။ ခေမိယာ၊ ခေမိယ-တို့မည် သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ တုသိတ ပုရဝါသိနော စ၊ တုသိဘာ

ပြည်၌ နေလေ့ရှိကုန်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ယာမာဒေဝလောက-
 ဝါသီနော စ၊ ယာမာနတ်ပြည်၌ နေလေ့ရှိကုန်သော နတ်တို့သည် လည်း
 ကောင်း။ (အာဂုံ။) ကထကာ စ ယသသိနောတိ၊ ကား။ ယသသမ္ပန္နာ၊ ကုန်
 သော။ ကထကဒေဝါ စ၊ ကထက-မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။
 (အာဂုံ။) ပါဠိယံ ပန၊ ပါဠိတော်စာအုပ်၌ကား။ “ကဋ္ဌကာစာ” တိ၊ တို့
 ဟူ၍။ လိခန္တိ၊ ကုန်၏။ လမ္ပိတကာ လာမသေဋ္ဌာတိ၊ ကား။ လမ္ပိတကဒေဝါ
 စ၊ လမ္ပိတက-မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ လာမသေဋ္ဌဒေဝါ စ၊
 လာမသေဋ္ဌ-မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ (အာဂုံ။) ဇောတိနာမာ
 စ အာသဝါတိ၊ ကား။ ပဗ္ဗတမတ္ထကေ၊ တောင်ထိပ်၌။ ကတနဋ္ဌဂိုက္ခန္ဓော
 ဝိယ၊ ပြုအပ်သော ကျူမီးပုံကဲ့သို့။ ဇောတမာနာ၊ တောက်ပကုန်သော။
 ဇောတိဒေဝါ နာမ၊ ဇောတိ-မည်သော နတ်တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။
 တေ စ၊ ထို နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အာသာ၊ အာသာ-တို့မည်သော။
 ဒေဝါ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အာဂတာ။ ဣတိ အတ္ထော၊ ပါဠိယံ
 ပန၊ ၌ကား။ “ဇောတိနာမာ” တိ၊ တို့ဟူ၍။ လိခန္တိ၊ ကုန်၏။ အာသာ၊
 အာသာ-မည်ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့ကို။ ဆန္ဒဝသေန၊ ဆန်းနှင့် စပ်
 သဖြင့်။ အာသဝါတိ၊ အာသဝါ-တို့ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ပြီ။ [အက္ခရာ ပြည့်စုံ
 အောင် “ဝ” အက္ခရာ ထည့်၍ဆိုသည်။] နိမ္မာနရတိနော၊ နိမ္မာနရတိ နတ်
 ပြည်၌ နေကုန်သော နတ်တို့သည်။ အာဂုံ။ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ပရနိမ္မိ
 တာ၊ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိ နတ်ပြည်၌ နေကုန်သော နတ်တို့သည်။ အာဂုံ။
 ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာတိ၊ ကား။ တေပိ ဒသ ဒေဝကာယာ ဒသ-
 ဓာဝ အာဂတာ။

သဋ္ဌေတေ ဒေဝနိကာယာတိ၊ ကား။ အာပေါ စ ဒေဝါတိအာဒိကာ၊
 အာပေါနတ် အစရှိကုန်သော။ 'ဆ ဒသကာ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်လီ ကုန်
 သော။ သဋ္ဌိ၊ ခြောက်ကျိပ်သော။ ဧတေ စ ဒေဝနိကာယာ၊ ဤ နတ်
 အပေါင်းတို့သည်လည်း။ (အာဂုံ။) သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော နတ်တို့သည်။
 နီလာဒိဝသေန၊ နီလ-အစရှိသည်တို့၏ အပြားအားဖြင့်။ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော၊
 ကုန်၏။ နာမန္တယေန အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကား။ နာမဘာဂေန၊ နာမည်တူအဖို့အား
 ဖြင့်။ နာမကောဋ္ဌာသေန၊ နာမည်တူ အစုအားဖြင့်။ အာဂတာ။ ယေ စညေ
 သဒိသာ သဟာတိ၊ ကား။ အညေပိ၊ ဤ စကြဝဠာ၌ နေသော နတ်
 တို့မှ အခြားလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေဟိ၊ ထိုနတ်တို့နှင့်။ ဝဏ္ဏတောပိ၊
 အဆင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ နာမတောပိ၊ နာမည်အားဖြင့် လည်း
 ကောင်း။ သဒိသာယေဝ၊ ဤ နတ်ကိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်

သော။ သေသစက္ကဝါဠေသု၊ ကြွင်းသော စကြဝဠာတို့၌။ ယေ စ ဒေဝါ၊ အကြင် နတ်တို့သည်လည်း။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေပိ၊ ထို နတ်တို့သည်လည်း။ အာဂတာယေဝ၊ လာကုန်သည်သာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧပဒေနေဝ၊ တပုဒ်တည်းဖြင့်သာ။ ကလာပံ၊ အပေါင်းအစုကို။ ကတွာ ဝိယ စ၊ ပြုသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပုဋ္ဌကံ၊ အထုပ်ကို။ ကတာ ဝိယ စ၊ လည်းကောင်း။ သဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့ကို။ (ဘဂဝါ။) နိဒ္ဒိသတိ၊ ညွှန်ပြတော်မူ၏။

ဝေံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ ဒသသု လောကဓာတုသဟဿေသု၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်တို့၌။ ဒေဝကာယေ၊ နတ်အပေါင်းတို့ကို။ နိဒ္ဒိသိတွာ၊ ညွှန်ပြတော်မူပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ယဒတ္ထံ၊ အကြင်အကျိုးငှာ။ တေ (ဒေဝကာယာ)၊ တို့သည်။ အာဂတာ။ တံ၊ ထိုအကျိုးကို။ ဒဿေန္တော၊ ကြောင့်။ ပဝုဋ္ဌဇာတိန္နိ၊ ပဝုဋ္ဌဇာတိ-အစရှိသော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။-အဿ၊ ဤ အရိယ သံသာအပေါင်း၏။ ပဝုဋ္ဌာ ဝိဂတာ၊ ကင်းပြီးသော။ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်။ (အတ္ထိ။) ဣတိ၊ ထိုသို့ ကင်းပြီးသော ဇာတိ-ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (သော) အရိယ သံသာံ၊ ထို အရိယသံသာအပေါင်းသည်။ ပဝုဋ္ဌဇာတိံ နာမ၊ မည်၏။ တံ ပဝုဋ္ဌဇာတိံ၊ ထို ကင်းပြီးသောဇာတိရှိသော။ ရာဂဒေါသမောဟဒိလာနံ၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ-တည်းဟူသော ငြောင့်တံသင်းတို့၏။ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ အခိလံ၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ-တည်းဟူသော ငြောင့်တံသင်း ရှိတော်မမူသော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဩဗေ၊ ဩဗ-တို့ကို။ တရိတွာ၊ ကူးမြောက်၍။ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဩဗတိဏ္ဏံ၊ ကူးမြောက်အပ်ပြီး

၁။ ပဝုဋ္ဌဇာတိ။ ။ပဝုဋ္ဌ-သည် ပ-ပုဗ္ဗ ဝသ-ဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်းဖြင့် ပြီး၏။အနက်အားဖြင့် “ပ” ဥပသာရ-ကြောင့် ကင်းကွာခြင်း အနက်ဟောတည်း။ ထို့ကြောင့်-ပဝုဋ္ဌာတိ ပဝါသံ ဂတာ ဝိယ (အရပ်တပါးသို့ သွားသူတို့ကဲ့သို့။) အပေတာ (ကင်းကွာ၏။) ဣတိ အာဟ “ဝိဂတာ”တိ။ ဝါ၊ တနည်း။ တေန၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပကာရတော၊ အပြားအားဖြင့်။ ဝုတ္တာ ဝသိတာ။ နေအပ်ပြီ။ န ဇာတိ ဝသိတဗ္ဗာ အဿာတိ ပဝုဋ္ဌဇာတိ။ (နေအပ်ပြီးသောဇာတိရှိသူ။ နောက်ထပ် နေဖွယ်ဇာတိ-မရှိတော့ ဟူလို။)-ဋီကာ။ [ဋီကာစာအုပ်တို့ဝယ် “ဝုတ္တာ ဝသိတာ” နောက်၌ ပိုမိုခတ်၍ “တေန”ကို တခြားထား၏။ “တေန” သည် “ဝုတ္တာ ဝသိတာ” တို့၌ စပ်ရမည့်ပုဒ်တည်း။ ထို့နောက် “ဇာတိ ဝသိတဗ္ဗာ အဿာတိ ပဝုဋ္ဌဇာတိ” ဟု မှီ၏။ “န ဇာတိ ဝသိတဗ္ဗာ အဿာတိ”ဟု ရှိသင့်ပါသည်။]

သော သြဃ-ရိတော်မူသော။ စတုန္ဒါ၊ ကုန်သော။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါရိတော်မမူသော။ အရိယသံသံ၊ ကို။ ဒက္ခေမ ပဿိဿာမ၊ ဖူးမြင်ကုန်အံ့။ တေသံယေဝ သြဃာနံ၊ ထို လေးပါးသော သြဃ-တို့၏ပင်။ ဝါ၊ တို့ကိုပင်။ တိဏ္ဏတ္တာ၊ ကူးမြောက်အပ်ကုန်ပြီး၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သြဃတရံ၊ သြဃ-ကို လွန်မြောက် တော်မူသော။ အာဂုံ၊ မကောင်းမှုကို။ အကရဏတော၊ မပြုခြင်းကြောင့်။ နာဂံ၊ မကောင်းမှုရိတော်မမူသော။ အသိတာတိဂံန္တိ၊ ကား။ ကာဠက-ဘာဝါတိတံ၊ မည်းညစ်သည်၏အဖြစ်ကို လွန်ပြီးသော။ စန္ဒိဝ၊ လ-ကဲ့သို့။ သိရိယာ၊ အသရေဖြင့်။ ဝိရောစမာနံ၊ တင့်တယ်တော်မူသော။ ဒဿဗလဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း။ ဒက္ခေမ ပဿိဿာမ၊ ဖူးမြင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေဒတ္ထံ၊ ဤအကျိုးငှာ။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထို နတ်တို့သည်။ နာမန္တယေန၊ နာမည် အနွယ်တူအားဖြင့်။ အာဂစ္ဆံ၊ ကုန်ပြီ။ အညေ၊ ဤစကြဝဠာ၌နေကုန်သောနတ်တို့မှ အခြားကုန်သော။ ယေ၊ အကြင် နတ် တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေ စ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်း။ သဟ၊ တကွ။ (အာဂစ္ဆံ။) ဣတိ အတ္ထော။ နက်။

၃၄၁။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပြဟ္မာနော၊ တို့ကို။ ဒဿေန္တော၊ ကြောင့်။ သုပြဟ္မာ ပရမတ္တော စာတိအာဒိမာဟ။ တတ္ထ၊ ထို သုပြဟ္မာ ပရမတ္တော စ-အစရှိသော ပါ၌။ သုပြဟ္မာတိ၊ ကား။ ဧကော၊ တယောက် သော။ ပြဟ္မာ၊ တည်း။ [သဂါထာဝဂ္ဂ-သံယုတ်၌ သုပြဟ္မာ-ဟူသော နတ် သားတယောက်ရှိ၏။ ထို နတ်သားသည်ပင် ပြဟ္မာပြည်၌ ဖြစ်သော အခါ သုပြဟ္မာ-အမည်ဖြင့် ဖြစ်၏။] ပရမတ္တောပိ၊ ပရမတ္ထ-ပြဟ္မာ သည်လည်း။ ပြဟ္မာဝ၊ ပြဟ္မာပင်တည်း။ ပုတ္တာ ဣဒ္ဓိမတော သဟာတိ၊ ကား။ ဧတေ၊

၁။ အသိတာတိဂံ။ ။ ကာဠကဘာဝါ။ မည်းညစ်သည်၏ အဖြစ်တို့ဟူသည်။ သံကိလေသမ္မော-ညစ်ညူးစေတတ်သော အကုသိုလ်တရားတို့တည်း။ သဗ္ဗသော တဒ ဘာဝတော ကာဠကဘာဝါတိတံ ဒဿဗလံ။ မည်းညစ် သည်၏ အဖြစ်ဟူသော သံကိလေသ-တရားတို့ကို လွန်တော်မူပြီးသော မြတ်စွာ ဘုရား။ ဝါ၊ တနည်း။ လဂ္ဂနာဘာဝေန၊ အမှတ်တံဆိပ်၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ (လ-၌ မည်းညစ်သော အမှတ် တံဆိပ်ရှိ၏။ မြတ်စွာဘုရား၌ကား ထိုကဲ့သို့ မည်းညစ်သော အမှတ်တံဆိပ်မရှိ။ ထို့ ကြောင့်) မြတ်စွာဘုရားကို လ-နှင့်တူသည်ဟု ဆိုသော်လည်း လ-ကဲ့သို့ အမှတ် တံဆိပ် အမဲကွက်မပါ။ ထိုအမဲကွက်ကို လွန်ပြီးသော အသရေအားဖြင့် လ-နှင့် တူသည်။ “အမဲကွက်ပါနေသော လ-ထက် သာသည်”ဟူလို-ဒီကာ။

ဤ ပြဟ္မာတို့သည်။ ဣဒ္ဓိမဓံတာ၊ ကြီးမားသောတန်ခိုးရှိတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ ဘဂံဝတော၊ ၎င်း၊ ပုတ္တာ၊ သားဖြစ်ကုန်သော။ အရိယပြဟ္မာ- နော၊ အရိယ-ပြဟ္မာတို့သည်။ (ဟုတူ။) “သဟေဝ၊ တကံသုသာလျင်။ အာဂတာ။ သနက္ခမာဇော တိဿော စာတိ၊ ကား။ သနက္ခမာဇော စ၊ သနက္ခမာရ-ပြဟ္မာသည်လည်းကောင်း။ တိဿမဟာပြဟ္မာ စ၊ တိဿ-မဟာ ပြဟ္မာသည် လည်းကောင်း။ [ဤ တိဿ-မဟာပြဟ္မာသည်ပင် နောင်အခါ မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ-မထေရိ ဖြစ်လာ၏။] နောပဂါတိ၊ ကား။ သောပိ၊ ထို တိဿ-မဟာပြဟ္မာသည်လည်း။ အာဂတော။

“သဟဿံ ပြဟ္မလောကာနံ။ ပ။ ဘိသွာကာယော ယသဿိသော” တိ-
 တော။ ဟူသောဤပါဠိ၌။ သဟဿံ ပြဟ္မလောကာနန္တိ၊ ကား။ ဧကင်္ဂလိယာ၊ တစုသော လက်ချောင်းဖြင့်။ ဧကသုဟဿံစက္ကဝါဠေ၊ တထောင်သော စကြဝဠာ၌လည်းကောင်း။ ဒသဟိ အင်္ဂုလိဟိ၊ ဆယ်ခုသော လက်ချောင်းတို့ဖြင့်။ ဒသသုဟဿံစက္ကဝါဠေ၊ တသောင်းအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကြဝဠာ၌ လည်းကောင်း။ အာလောကဖရဏသမတ္တာနံ၊ အရောင်ကိုဖြန့်ခြင်း၌ စွမ်းနိုင်ကုန်သော။ မဟာပြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဿံ၊ တထောင်သည်။ အာဂတံ။ [“ပြဟ္မလောကာနံ” ကို “မဟာပြဟ္မာနံ” ဟု ဖွင့်သောကြောင့် “ပြဟ္မလော-ကော ဧတေသန္တိ ပြဟ္မလောကာ” ဟု ဝိဂ္ဂိုဟ်ပြုပါ။ “ပြဟ္မလောကာနံ၊ ပြဟ္မလောကရိသော မဟာပြဟ္မာတို့၏။ သဟဿံ၊ တထောင်သည်။” ဟုပေး။] မဟာပြဟ္မာဘိတိဋ္ဌတိတိ၊ ကုဗ္ဗား။ ယတ္ထ၊ အကြင် မဟာပြဟ္မာတထောင်၌။ ဧကေကော၊ တယောက်တယောက်သော။ မဟာပြဟ္မာ၊ သည်။ အညော၊ ကုန်သော။ ပြဟ္မော၊ တို့ကို။ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်နိုင်၏။ ဥပပန္နောတိ၊ “ကား။ ပြဟ္မလောကော ၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဇုတိမန္တောတိ၊ ကား။ အာနုဘာဝ သမုန္တော၊ အာနုဘောနှင့် ပြည့်စုံ၏။” ဘိသွာကာ-ယောတိ၊ ကား။ မဟာကာယော၊ ကြီးကျယ်သော ကိုယ်ရှိ၏။ မာဂဓိ-ကေဟိ၊ မာဂဓ-တိုင်း၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒီဟိ၊ ဂါမက္ခေတ္တေဟိ၊ နှစ်ခုသော ဂါမ ခေတ်တို့နှင့်လည်းကောင်း။ တိဟိ ဂါမခေတ္တေဟိ၊ သုံးခုသော ဂါမ ခေတ်တို့နှင့်လည်းကောင်း။ သမပ္ပမာဏအတ္တဘာဝေါ၊ တူမျှသော ပမာဏ ရှိသော အတ္တဘောရှိ၏။ ယသဿိသောတိ၊ ကား။ အတ္တဘာဝသိရိသခါ-တေန၊ အတ္တဘော၏ အသရေဟုဆိုအပ်သော။ ယသေန၊ အသရေနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။

ဒသေတ္ထ ဣဿရာ အာဂုံ၊ ပစ္စေကဝသဝတ္တိနောတိ၊ ကား။ တေသ္မိဉ္စ ပြဟ္မသဟဿေ၊ ဤတထောင်သော ပြဟ္မာ၌လည်း။ ဝါ၊ တွင်လည်း။ ယေ၊

အကြင် ဗြဟ္မာတို့သည်။ ပါဠိယေက္ကံ၊ ပါဠိယေက္ကံ၊ အသီးအခြား အသီးအခြား။ (ကိုယ်စီ ကိုယ်ငါ။) ဝသံ၊ မိမိအလိုသို့။ ဝတ္ထေန္တိ၊ ဖြစ်စေကြကုန်၏။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဒသါ တကျိပ်ကုန်သော။ ဣဿရာ၊ အစိုးရကုန်သော။ မဟာဗြဟ္မာနေော၊ တို့သည်။ အာဂတာ။ တေသဉ္စမဇ္ဈတော အာဂ၊ ဟာရိတော ပရိဝါရိတောတိ၊ ကား။ တေသံ ဗြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သတသဟဿဗြဟ္မပရိဝါရော၊ ဗြဟ္မာတသိန်း အခြံအရံရှိသော။ ဟာရိတော နာမ၊ မည်သော။ မဟာဗြဟ္မာ၊ သည်။ အာဂတာ။

၃၄၂။ တေ စ သဗ္ဗေ အဘိက္ကန္တေ၊ သဏ္ဍန္တေ ဒေဝေ သဗြဟ္မကေတိ၊ ကား။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ (တေ ဒေဝကာယေ-၌ စပ်။) ဒေဝရာဇာနံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ ဇေဋ္ဌကံ၊ အကြီးအကဲကို။ ကတုာ၊ ရှိ။ အာဂတေ၊ ကုန်သော။ တေ ဒေဝကာယေ၊ ထို နတ်အပေါင်းတို့သို့လည်းကောင်း။ ဟာရိတမဟာဗြဟ္မာနံ၊ ကို။ ဇေဋ္ဌကံ၊ ကို။ ကတုာ။ အာဂတေ၊ ကုန်သော။ တေ ဗြဟ္မကာယေ စ၊ ထို ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သို့လည်းကောင်း။ (အဘိက္ကာမိ-၌စပ်။) မာရသေနာ အဘိက္ကာမိတိ၊ ကား။ မာရသေနာ၊ မာရ်မင်း၏ စစ်တပ်သည်။ အဘိဂတာ၊ ရှေးရှင်သွားပြီ။ ပဿကဏ္ဍဿ မန္ဒိယန္တိ၊ ကား။ ကာဠကဿ၊ မည်းညစ်သော မကောင်းမှုရှိသော။ မာရဿ၊ ၏။ ဗာလဘာဝံ၊ မိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ ညွှဲဖျင်းသူ၏ အဖြစ်ကို။ ပဿထ၊ ကြည့်ရှုကြကုန်။ [ပဿ-၌ ဝစနဝိပ္ပလ္လာသ (မန္ဒဿ+ဘာဝေါ မန္ဒိယံ။) “ဗာလဘာဝံ”ဟု ဖွင့်သည်။]

ထေ ဂဏ္ဍထ ဗန္ဓထာတိ၊ ကား။ ဝေ၊ ဤသို့ လာကြကုန်၊ ဖန်းယူကြကုန်၊ နောင်ဖွဲ့ကြကုန်ဟူ၍။ အတ္တနေော၊ ၏။ ပရိသံ၊ ကို။ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်းပြီ။ ရာဂေန ဗဒ္ဓမတ္ထဝေါတိ၊ ကား။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ (ရာဂေန-၌ စပ်။) သဗ္ဗံ၊ သော။ ဣဒံ ဒေဝမဏ္ဍလံ၊ ဤ နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အပေါင်းသည်။ ဝါ၊ ကို။ ရာဂေန၊ ဖြင့်။ ဗဒ္ဓံ၊ ဖွဲ့တုပ်အပ်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ သမန္တာ ပရိဝါရေထ၊ မာ ဝေါ မုဉ္ဇိတ္ထ ကောစိ နန္တိ၊ ကား။ တုမ္ဟာကံ၊ သင်တို့တွင်။ ဧကောပိ၊ တယောက်သည်လည်း။ တေသု၊

၁။ ရာဂေန ဗဒ္ဓံ။ ။ပီတရာဂဘာဝါဝဟဿ၊ ကင်းသောရာဂ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို ဆောင်နိုင်သော၊ ဓမ္မဿဝနဿ၊ ၏။ အန္တရာယကရဏေန၊ အန္တရာယ်ပြုခြင်းကြောင့်။ အဝိတရာဂါ၊ ရာဂ-မကင်းအောင် ပြုအပ်ရာ ရောက်သူတို့သည်။ ရာဂေန ဗဒ္ဓါဝေ နာမ၊ ရာဂ-ဖြင့် ဖွဲ့တုပ်အပ်သည် မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိတိ ဝုတ္တံ “ရာဂေန ဗဒ္ဓံ ဟောတူ”တိ။-ဇီကာ။

ဤ နတ်ဗြဟ္မာတို့တွင်။ ကေမိ၊ တယောက်ကိုလည်း။ မာ မုဉ္ဇိ၊ မလွတ်လင့်။
 [မုဉ္ဇိတ္တ-ကို “မုဉ္ဇိ” ဟု ဖွင့်၏။ ကေဝုဏ် အာ-ဝိဘတ်ကို ထွ-ပြုသည်။] “မာ
 ဝေါ မုဉ္ဇေတာ” တိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ပါဠိသော၊ သည်။ (အတ္ထိ) သေဝ၊
 ဤ အနက်သည်သာ။ အတ္ထော၊ တည်း။ [မုဉ္ဇေထ-၌ သတ္တမိ-အတ္ထနောပုဒ်
 ကေဝုဏ် ထေ-ဝိဘတ်ဖြစ်သောကြောင့် “မာ မုဉ္ဇိ” ဟူသော ကေဝုဏ် အနက်
 ပင် ဖြစ်သည်။]

ဣတိ တတ္ထ မဟာသေနော၊ ကဏှော သေနံ အပေသယိတိ၊ ကား။
 ဝေ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ တတ္ထ မဟာသမယေ၊ ထို များစွာ
 သော အစည်းအဝေး၌။ မဟာသေနော၊ များသောစစ်တပ်ရှိသော။ မာ
 ရော၊ သည်။ မာရသေနံ၊ မာရ်စစ်တပ်ကို။ အပေသယိ၊ စေခိုင်းပြီ။ ပါဏိနာ
 တလမာဟစွာတိ၊ ကား။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဝါးဖြင့်။ ပထဝီတလံ၊ မြေအပြင်
 ကို။ ပဟရိတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ သရံ ကတွာန ဘေရဝန္တိ၊ ကား။ မာရ-
 တိ သကဒဿနတ္ထံ၊ မာရ်နတ်၏ ကြောက်မက်ဖွယ်ကိုပြခြင်းအကျိုးငှာ။ ဘယာ-
 နကံ၊ ကြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သရဉ္စ၊ ကျိုးဝါးသံကိုလည်း။
 ကတွာ၊ ၍။ (အပေသယိ၊ ပြီ။)

ယထာ ပါဝုဿကော မေဗော၊ ထနယန္တော သဝိဇ္ဇုကောတိ၊ ကား။
 သဝိဇ္ဇုကော၊ လျှပ်စစ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ ပါဝုဿကမေဗော၊ မိုးအခါ၌
 ရွာသောမိုးသည်။ (ဂဇ္ဇတိ) ဝိယ၊ ထစ်ချုန်းသကဲ့သို့။ (တထာ) မဟာ
 ဂဇ္ဇတံ၊ ကြီးစွာသော ထစ်ချုန်းခြင်းကို။ ဂဇ္ဇန္တော၊ ထစ်ချုန်းလျက်။
 [အဘေဒူပစာ ကြံပါ။] တဒါ သော ပစ္စုဒါဝတ္ထိတိ၊ ကား။ တသ္မိ-
 သမယေ၊ ၌။ သော မာရော၊ သည်။ တံ ဝိဘိ သနကံ၊ ထို ကြောက်
 မက်ဖွယ်ကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ ပဋိနိဝတ္ထော၊ ပြန်နစ်ပြီ။ [ပဋိ+ဥ+အာ
 ရှေးရှိသော ဝတ္ထ-ဓာတ်၊ ဤ-ဝိဘတ်ဖြင့် ပြီးသော ပစ္စုဒါဝတ္ထိ-ကို ပဋိ-
 နိဝတ္ထော-ဟု ဖွင့်သည်။] သကံဒ္ဓေါ အသယံ ဝသေတိ၊ ကား။ သုဠု၊
 လွန်စွာ။ ကုဒ္ဓေါ၊ စိတ်ဆိုးသည်။ ကုပိတော၊ လွန်စွာဖြစ်သော ဒေါသ
 စိတ်ရှိသည်။ ကဉ္စိ၊ ဘာကိုမျှ။ ဝသေ၊ မိမိအလို၌။ ဝတ္ထေတုံ၊ ဖြစ်စေ
 ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်။ (ဟုတွာ) အသယံဝသေ-
 အသယံဝသိ၊ မိမိအလိုမရှိသည်။ အတ္ထနော၊ ၍။ ဝသေန၊ အလိုအား
 ဖြင့်။ အကာမကော၊ အလိုမရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ နိဝတ္ထော၊ ပြန်နစ်ပြီ။
 [မပြန်နစ်လိုပဲလျက် ပြန်နစ်ရသောကြောင့် “အသယံဝသေ” ဟု ဆိုသည်။
 “အသယံဝသေ” ၌လည်း “အသယံဝသိ” ဟု ဆိုလိုလျက် ဤ-ကို ဝေ-ပြု
 ထားသည်။]

ဘဂဝါ၊ သည်။ “အယံ ‘မာရော၊ သည်။’ ဣမံ ‘မဟာသမာဂမံ၊
 ‘ဤ ကြီးစွာသော ပေါင်းဆုံခြင်းကို။ ဝါ၊ ‘ဤ ကြီးစွာသော အစည်း
 အဝေးကို။’ ‘ဒိဿာ၊ ရှိ။’ ‘အဘိသမယန္တရာယံ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို
 ထိုးထွင်း၍ သိခြင်း၏ အန္တရာယ်ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။’ ဣတိ၊ ဤသို့
 ကြံ၍။ အန္တရန္တရေ၊ အကြားအကြား၌။ မာရသေန၊ ကို။ ပေသေတွာ၊
 ရှိ။ မာရဝိဘိသကံ၊ မာရ်နတ်၏ ကြောက်မက်ဖွယ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြနေ
 ၏။” ဣတိ၊ သို့။ အညာသိ ကိရ၊ သိတော်မူသတတ်။ [စာအုပ်တို့၌ “မာရ
 ဝိဘိသကံ” ဟုရှိ၏၊ မကောင်း။] စ၊ ဆက်။ ယတ္ထ၊ အကြင် တရားပွဲ၌။
 အဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ န ဘဝိဿတိ၊
 မဖြစ်လတ္တံ့။ တတ္ထ၊ ထို တရားပွဲ၌။ မာရံ၊ ကို။ ဝိဘိသကံ၊ ‘ကို။
 ဒဿန္တိ၊ ပြသည်ကို။ န နိဝါရေတိ၊ တားမြစ်တော်မမူ။ ပန၊ ကား။
 ယတ္ထ၊ အကြင်တရားပွဲ၌။ အဘိသမယော၊ သည်။ ‘ဟေတိ၊ တံတ္ထ၊ ‘ဤ။’
 ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တော်မူလတ်သော်။ ပရိသာ၊
 သည်။ ‘မာရဿ၊ ၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကို။ နေဝပဿတိ၊ မမြင်နိုင်။ သဒ္ဓံ၊
 အသံကို။ န သုဏာတိ၊ မကြားနိုင်။ ဝေ၊ ဤသို့ အဆင်းကို မမြင်နိုင်
 အသံကို မကြားနိုင်လောက်အောင် သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာန်တော်။
 အဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၏။ ‘သော၊ ဤသို့ အဓိဋ္ဌာန်တော်မူခြင်းသည်။ ဘဂဝတော၊
 ၏။ ပကတိ၊ သဘောတော်တည်း။’ ဝါ၊ သဘောတံထွာ ဓမ္မတာတည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ တဿှာ၊ ကြောင့်။ ‘ယထာ၊ အကြင် အခြင်း
 အရာအားဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တော်မူလတ်သော်။ ဒေဝတာ၊ ‘နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။’
 တဿ၊ ထို ‘မာရ်နတ်၏။ ရူပံ၊ ကို။ နေဝ ပဿန္တိ၊ ကုန်။ သဒ္ဓံ၊ ကို။ န
 သုဏန္တိ၊ ကုန်။ ဝေ၊ အားဖြင့်။ ‘အဓိဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ တေန၊ ကြောင့်။
 (ဘဂဝတာ၊ သည်။) “တဒါ သော၊ ပ။ အသယံဝသေ”တိ၊ ဟူ၍။
 ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

၃၄၃။ တဉ္စ သဗ္ဗံ အဘိညာယ၊ ဝဝတ္ထိတုနံ၊ စက္ခုမာတိ၊ ကား။
 တံ သဗ္ဗံ၊ ထို ‘အလုံးစုံကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇာနိတုာ၊ သိတော်မူပြီး၍
 လည်းကောင်း။ ‘ဝဝတ္ထပေတော စ၊ ပိုင်းခြားသတ်မှတ်တော်မူပြီး၍
 လည်းကောင်း။ (အာမန္တယိ-၌ စပ်။) မာရသေနာ အဘိက္ကန္တာ၊ ‘ထေ
 ဝိဇာနာထံ၊ ဘိက္ခဝေတိ၊ ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာရသေနာ၊ မာရ်နတ်
 မာရ်နတ်၏စစ်တပ်တို့သည်။ အဘိက္ကန္တာ၊ ကုန်ပြီ။ တေ တုံမှေ၊ ထို သင်တို့
 သည်။ အတ္တနော၊ အား။ အနုရူပံ၊ လျော်သောကိစ္စကို။ ဝိဇာနာထ၊
 ကုန်လော့။ ဖလသမာပတ္တိံ၊ သို့။ သမာပဇ္ဇေထ၊ ကောင်းစွာ ရောက်ကြကုန်

လော့။ ဝါ။ ဝင်စားကြကုန်လော့။ ဣတိ။ သို့။ ဝဒတိ။ ၏။ အာတပ္ပ-
 မကရန္တိ။ ကား။ ဖလသမာပံတ္တိံ။ ကို။ ပဝိသနတ္ထာယ။ ငှာ။ ဝိရိယံ။
 သမ္ပပ္ပဓာန်လုံ့လ ဝိရိယကို။ အာရဘိံသု။ ကုန်ပြီ။ ဝိတရာဂေဟိ ပက္ကာ-
 မုန္တိ။ ကား။ မာရော စ။ သည်လည်းကောင်း။ မာရသေနာ စ။ သည်
 လည်းကောင်း။ ဝိတရာဂေဟိ။ ကင်းသောရာဂ-ရှိကုန်သော။ အရိယေဟိ။
 တို့မှ။ ဒုရတောဝါ ဌိပင်။ ဝါ။ က-ပင်။ အပက္ကမံ။ ဖဲကြကုန်ပြီ။ နေသံ
 လောမာပိ ဣဉ္ဇယုန္တိ။ ကား။ တေသံ ဝိတရာဂါနံ။ တို့၏။ လောမာနိပိ။
 တို့ကိုသော်မှလည်း။ န စာလယိံသု။ မလှုပ်စေနိုင်ကုန်။

အထ၊ ဖဲသွားခါနီးရာ ထိုအခါ၌။ (ဆရာတော်၏ နိဿယ-၌ကား
 “ထွက်ပြေးခါနီးရာ ထိုအခါ၌” ဟု ပေး၏။) မာရော၊ သည်။ ဘိက္ခုသံသံ။
 ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ဣမံ ဂါထံ။ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။ (ကိံ၊ နည်း။)

သဗ္ဗေ ဝိဇိတသင်္ဂါမာ၊ ဘယာတိတာ ယသဿိနော။
 ဝမာဒန္တိ သဟ ဘူတေဟိ။ သာဝကာ တေ ဇနေသုတာ” တိ။

သဗ္ဗေ ။ပ။ သုတာ-ဟူ၍။ အဘာသိ၊ ပြီ။ ။

သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်။ ဝိဇိတသင်္ဂါမာ၊ အောင်
 အပ်ပြီးသော စစ်ပွဲရှိကုန်၏။ ဘယာတိတာ၊ ကြောက်ခြင်းကို
 လွန်ပြီးကုန်၏။ ယသဿိနော၊ များသော ကျော်စောခြင်းရှိကုန်၏။
 ဇနေ၊ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်း၌။ သုတာ၊ ထင်ရှားကုန်သော။ တေ

၁။ နေသံ လောမာပိ ဣဉ္ဇယု။ ။ဣဉ္ဇယု-၌ ဣဇိ၊ သို့မဟုတ် ဣဉ္ဇ-ဓာတ်ဏှ-ပစ္စည်း။
 ဥုံ၊ ဝိဘတ်။ “န စာလယိံသု” ဟု ကာရိတ်ဏယ-ပစ္စည်းဖြင့် ဖွင့်သည်။ “နေသံ”
 ကို “န+သေ” ဟု ပုံဒ်ဖြတ်။ “သေ” ကို “တေသံ ဝိတရာဂါနံ” ဟု ဖွင့်သည်။ န-
 သဒ္ဓါကား နေသံ-မှ န-တည်း။ “လောမာနိပိ” ဟု ဗဟုဝစ်ဖြင့်ဖွင့်သောကြောင့် “လော-
 မာပိ” ၌လည်း နိ-အက္ခရာ အကျေကြိ၍ ဗဟုဝစ်ဟုပင် မှတ်ထိုက်၏။ သို့သော်-
 ဋီကာ၌ကား “နေသံ လောမဓိ ဣဉ္ဇယု တေသံ လောမမတ္တုန္တိ န စာလေသု” ဟု
 ဖွင့်သောကြောင့် ဋီကာအလို “လောမဓိ” ဟု ကေဝစ်ဖြင့် ပါဠိရှိရပေလိမ့်မည်။ သို့
 သော် “လောမာနိပိ” ဟု အဋ္ဌကထာ၌ ရှိသောကြောင့် “လောမဓိ” ဟူသော
 ဋီကာပါဠိကိုလည်း စဉ်းစားသင့်၏။ “ဝိ” သဒ္ဓါကား ဂရဟာ ဇောတကာ၊ “လှုပ်လွယ်
 သော အမွှေးတို့ကိုသော်မှ မလှုပ်စေနိုင်” ဟု ဆိုသဖြင့် တကိုယ်လုံးကို မလှုပ်စေနိုင်
 ရာ၌ကား ပြောဖွယ်မရှိပြီ။

သာဝကာ၊ တို့သည်။ ဘူတေဟိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ သဟ၊ ကွ။ မောဒန္တိ၊ ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ မောဒန္တိ သဟ ဘူတေဟိတုံ၊ ကား။ ဒသဗလဿ၊ ၏။ သာသနေ၊ ၌။ ဘူတေဟိ သဉ္ဇာတေဟိ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်ကုန်သော။ အရိယေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ မောဒန္တိ ပမောဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇနေသု- တာတိ၊ ကား။ ဇနေ၊ နတ်မြဟ္မာအပေါင်း၌။ ဝိဿုတာ၊ ကျော်စောကုန် သော။ ပါကဋ္ဌာထင်ရှားကုန်သော။ အဘိညာတု၊ အလွန်သိအပ်ကုန်သော။ (တေသာဝကာ-၌ စပ်။)

ပန၊ ဆက်။ ဣဒံ မဟာသမယသုတ္တံ နာမ၊ မည်သည်။ ဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ တို့သည်။ ပိယံ၊ ချစ်အပ်၏။ မနာပံ၊ စိတ်ကို တိုးပွားစေ တတ်၏။ တဿ၊ ကြောင့်။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာကို။ (မြို့သစ်တည်ခြင်းစသည်၌ မင်္ဂလာကို။) ဝဒန္တေန၊ ရွတ်ဆိုသောရဟန်းသည်။ အဘိနဝဋ္ဌာနေသ၊ အသစ်ဖြစ်သော အရပ်တို့၌။ ဣဒမေဝသုတ္တံ၊ ဤ မဟာသမယ-သုတ်ကို သာ။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ရွတ်ဆိုသင့်၏။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ “ဣမံ သုတ္တံ၊ ကို။ သုဏိဿာမ၊ နာကုန်အံ။” ဣတိ၊ သို့။ ဩဟိတသောတာ၊ ရှေးရှုထား အပ်သော နားရှိကုန်သည်။ (ဟုတွာ၊ ရှိ။) ဝိစရန္တိ ကိရ၊ ကုန်သတတ်။ ပန၊ ဆက်။ အဿ၊ ထို မဟာသမယ-သုတ်၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌။ ကောဋိသတသဟဿဒေဝတာ၊ ကုဋေတသိန်း အတိုင်းအရှည်ရှိသော နတ်မြဟ္မာတို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တာ၊ ကုန်ပြီ။ သောတာပန္နာဒိနံ၊ တို့၏။ ဂဏာနာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

မှတ်ချက်။ ။ ဤ “မဟာသမယ-သုတ်တော်၏အဆုံး၌ ကုဋေတသိန်း အတိုင်း အရှည်ရှိသော နတ်မြဟ္မာများ တရားရကြသည်” ဟု အဋ္ဌကထာ၌ဆို၏။ မိမိကား- နာမည်တွေကိုဟောရုံမျှဖြင့် တရားရကြမည်မထင်။ ဤ မဟာသမယ-သုတ်၏အဆုံး၌ “သမ္မာပရိမ္မာဇနိယ” သောသုတ်များကို ဆက်၍ဟောတော်မူ၏။ “ထို သုတ်များ၏ အဆုံး၌သာ တရားရကြ၏” ဟု ထင်သည်။

စ၊ ဆက်။ အဿ၊ ဤ မဟာသမယ-သုတ်၏။ ဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ တို့သည်။ ပိယမနာပဘာဝေ၊ ချစ်အပ်သည်၏အဖြစ် စိတ်ကိုတိုးပွား စေတတ်သည်၏အဖြစ်၌။ ဣဒံ၊ ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့ကား။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း။ ကိရ၊ ချဲ့။ ကောဋိပဗ္ဗတဝိဟာရေ၊ ကောဋိပဗ္ဗတ-ကျောင်းတိုက်၌။ နာဂ- လေဏဒ္ဓါရေ၊ နာဂ-လိုဏ်တံခါးအနီး၌။ နာဂရုက္ခေ၊ ကံ့ကော်ပင်၌။ ဧကာ၊ တယောက်သော။ ဒေဝဓိတာ၊ သည်။ ဝသတိ၊ ၎င်း။ ဧကော၊

တပါးသော။ ဒဟဏေ၊ ရဟန်းငယ်သည်။ အန္တော လေဏေ၊ လိုက်၏ အတွင်း၌။ ဣမံ သုတ္တံ၊ ဤ မဟာသမယ-သုတ်ကို။ သဇ္ဈာယတိ၊ ၏။ ဒေဝဓိတာ၊ သည်။ သုတွာ၊ ၍။ သုတ္တပရိယောသာနေ၊ ၌။ မဟာ-သဗ္ဗေန၊ ဖြင့်။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းလေစွ-ဟု အားရနှစ်လို မြှောက်ဆိုအပ်သော အသံကို။ ဝါ၊ ကောင်းချီးနှုမော် သာဓု-ခေါ်သံကို။ အဒါသိ၊ ပြီ။ ဧသော၊ ဤသူသည်။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒသဗလေန၊ သည်။ မဟာဝနေ၊ ၌။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊ ၍။ ကထိတဒိဝသေ၊ ဟောတော်မူအပ်ရာနေ၌။ ဣမံ သုတ္တံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ၍။ အဇ္ဇ၊ ယနေ၌။ ဝါ၊ ယနေ့မှ။ အဿောသိ၊ နာရပြီ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကထိတဝံတာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်မှ။ ဧကက္ခရမ္ပိ၊ တလုံးသော [အက္ခရာကိုလည်း။ အဟာပေတွာ၊ မယုတ်လျော့စေမှု၍။ တုမေဟိ၊ တို့သည်။ အယံ ဓမ္မော၊ ကို။ သုဂ္ဂဟိတော၊ ကောင်းစွာ သင်ယူအပ်ပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီ။ တယာ၊ သည်။ ဒသဗလဿ၊ သည်။ ကထယတော၊ ဟောတော်မူအပ်စဉ်။ သုတံ၊ ကြားနာရသလော။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ မှန်ပါ။ ဣတိ၊ ပြီ။

မဟာ၊ များစွာသော။ ဒေဝတာသန္နိပါတော၊ နတ်ပြဗ္ဗာတို့၏ အစည်းအဝေးသည်။ အဟောသိ ကိရ၊ သတုံ။ တံ၊ သည်။ ကတ္တ၊ ၌။ ဌိတာ၊ လျက်။ သုဏိ၊ ကြားနာသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ မဟာဝနဝါသိယာ၊ မဟာဝုန်တော်၌နေသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သမီးပါတည်း။ ပန၊ ထိုသို့ပင် မဟာဝုန်တော်၌ နေပါသော်လည်း။ မဟေသက္ခာသုကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ [များသော အစိုးရခြင်းရှိကုန်၏-ဟူ၍ဆိုအပ်ကုန်သောဟု သဒ္ဓတ္ထပေး။] ဒေဝတာသု၊ တို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တိသု၊ ကုန်လတ်သော်။ ဇမ္မုဒိပေ၊ ဇမ္မုဒိပံ၌။ (ဣန္ဒြိယ၌။) ဩကာသံ၊ တည်ရာ အရပ်ကို။ ဝါ၊ တည်နေခွင့်ကို။ နာလတ္တံ၊ မရပါ။ အထ၊ ၌။ ဣမံ တမ္ပပဏ္ဍိဒိပံ၊ ဤ သိဟိဋ္ဌိကျွန်းသို့။ အာဂတွာ၊ ၍။ ဇမ္မုကောလပဋ္ဌနေ၊ ဇမ္မုကောလ-ဆိပ်ကမ်း၌။ ဌတွာ၊ ၍။ သောတံ၊ ဌာ။ အာရဒ္ဓါ၊ အားထုတ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ တကြာပိ၊ ထို ဇမ္မုကောလ-ဆိပ်ကမ်း၌လည်း။ မဟေသက္ခာသု၊ ကုန်သော။ ဒေဝတာသု၊ တို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တိသု၊ ကုန်လတ်သော်။ အနုက္ကပေန၊ အားဖြင့်။ ပဋိက္ကမမာနာ၊ နောက်ဆုတ်ရသည်။ (ဟုတွာ၊ ၍။) နရုဟဏဇနပဒေ၊ ၌။ မဟာဂါမဿ၊ မဟာဂါမ-၏။ ပိဋိဘာဂတော၊ နောက်ဘက်အဖို့၌။ သမုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဂလပုမာဏံ၊ လည်ပင်း အတိုင်းအရှည်

ရိုသော။ ဥဒကံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ရှိ။ တတ္ထ၊ ထို သမုဒ္ဒရာ၌။ ဌိတာ၊ လျက်။ အထောသိ၊ ပါပြီ။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး။ တုယံ၊ ၎င်း။ ဌိတဋ္ဌာနတော၊ တည်ရာအရပ်မှ။ ဒုရေ၊ ဝေးသောအရပ်၌။ သတ္တာရံ၊ ကို။ ပဿသိ၊ မြင်ရသလော။ ဣတိ၊ မေးပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကံ၊ ကို။ ကထေထ၊ ပြောပါကုန်သံနည်း။ သတ္တာ၊ သည်။ မဟာဝဇန၊ ၌။ မမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူစဉ်။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်မပြတ်။ မမညေဝ၊ ငါ့ကိုသာ။ ဩလောကေတိ၊ မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ မညမာနာ၊ မှတ်ထင်သည်။ ဩတ္တပ္ပမာနာ၊ ရှက်ကြောက်သည်။ (ဟုတွာ။) ဦမိသု၊ လှိုင်းတို့၌။ နိလယာမိ၊ ပုန်း၍ ပုန်း၍ နေရပါ၏။ ဣတိ၊ လျှောက်ပြီ။

တံ ဒိဝသံ၊ ၌။ ကောဋိသတသဟဿဒေဝတာ၊ တို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တာ ကိရ၊ ရောက်ကုန်သတတ်။ တုမ္ပေပိ၊ သင်တို့ သည်လည်း။ တဒါ၊ ၌။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ မေးပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ (အရဟတ္တံ၊ သည်။) နတ္ထိ၊ မရှိပါ။ (ဣတိ၊ လျှောက်ပြီ။) အနာဂါမိဖလံ၊ သို့။ ပတ္တာ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထ မညေ၊ ဖြစ်ကုန် လေယောင်တကား။ ဣတိ၊ မေးပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ (အနာဂါမိဖလံ၊ သည်။) နတ္ထိ၊ မရှိပါ။ သကဒါဂါမိဖလံ၊ သို့။ ပတ္တာ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထ မညေ၊ တကား။ ဣတိ၊ မေးပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ (သကဒါဂါမိဖလံ၊ သည်။) နတ္ထိ၊ မရှိပါ။ တယော၊ ကုန်သော။ မဂ္ဂေ၊ တို့သို့။ ပတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ဂဏနပယံ၊ ကို။ အတိတာ ကိရ၊ လွန်ကုန်သတတ်။ သောတာပန္နာ၊ တို့သည်။ ဇာတာ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထ မညေ၊ ဖြစ်ကုန်၏ ဟု ထင်၏။ ဣတိ၊ မေးပြီ။ ဒေဝတာ၊ သည်။ တံ ဒိဝသံ၊ ၌။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သို့။ ပတ္တတ္တာ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဟရာယမာနာ၊ ရှက်စနိုးသည်။ (ဟုတွာ။) “အယျော၊ အရှင်သည်။ အပုစ္စိတပ္ပံ၊ မမေးသင့်သည်ကို။ ပုစ္စတိ၊ ၎င်း။” ဣတိ အာဟ။

တတော၊ ထိုမှ နောက်၌။ နံ၊ ထို နတ်သမီးကို။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အာဟ။ (ကံ၊ နည်း။) “ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး။ တဝ၊ သင်၏။ အတ္တဘာဝံ၊ ကို။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ သက္ကာ ပန၊ စွမ်းနိုင်သလော။” ဣတိ၊ မေးပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ သကလကာယံ၊ ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ န သက္ကာ၊ ပါ။ [ဒဟရဿ အန္တရာယံ ပဟရန္တိ (ဦးပဉ္စင်းကလေး၏ အန္တရာယ်ကို ရှောင်လွှဲလိုသည်ဖြစ်၍) “နသက္ကာ ဘန္တေ သကလံ ကာယံ ဒဿေတုံ” န္တိ အဝေ ၁၈-၄]] အယျဿ၊ အား။ အဂ္ဂလိပဗ္ဗမတ္တံ၊ လက်တစ်ဖျက်ကို။

ဒေဝေသာမိ၊ ပါအံ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၍။ ကုဉ္ဇိကဆိဋ္ဌေန၊ သံကောက်
 ပေါက်ဖြင့်။ အင်္ဂုလိံ၊ ကို။ အန္တောလေဏာဘိမုခံ၊ လိုက်တွင်းသို့ ရှေးရှု။
 အကာသိ၊ ပြီ။ စန္ဒသဟဿသုရိယသဟဿဥဂ္ဂမနကာလော၊ ဝိယ၊ လ-
 တထောင် ထွက်ရာအခါ၊ နေ-တထောင်ထွက်ရာ အခါသည်ကဲ့သို့။ အဟောသိ၊
 ပြီ။ ဒေဝဓိတာ၊ သည်။ “ဘန္တေ၊ ရား။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့သူတို့သည်။
 ဟောထ၊ ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၍။ ဒဟရတိက္ခံ၊ ကို။ ဝန္နိတုာ၊
 ၍။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ (ဣဒံ၊ ကား။ ဝတ္ထု၊ တည်း။) ဝေ၊ သို့။ ဣမံ
 သုတ္တံ၊ ဤ မဟာသမယ-သုတ်ကို။ ဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ တို့သည်။
 ပိယံ၊ ၎င်း၏။ မနာပံ၊ ၎င်း၏။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ နံ၊ ထို မဟာသမယ-
 သုတ်ကို။ မမာယန္တိ၊ မြတ်နိုးကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ (ဣတိ၊
 မဟာသမယ-သုတ် အဖွင့် အပြီးတည်း။)

မဟာသမယသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

သက္ကပဉ္စသုတ်အဋ္ဌကထာ

နိဒါနအဖွင့်

၃၄၄။ ဧဝံ မေ သုတန္တိ၊ ဟူသောသုတ်သည်။ သက္ကပဉ္စသုတ္တံ၊ သက္ကပဉ္စ-
 သုတ်တည်း။ [နည်းအမျိုးမျိုးပေးပုံကို သာမညဖလသုတ်၊ ရာဇမစ္စကထာ-
 အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။] တတြ၊ ထို သက္ကပဉ္စ-သုတ်၌။ အယံ၊ ကား။ အနုတ္တာန-
 ပဒဝဏ္ဏနာ၊ တည်း။ [ကြံပုဒ်၏အဓိပ္ပာယ်ကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ၊
 မက္ကဋ္ဌိဝတ္ထု-အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။] အဗ္ဗသဏ္ဍာ နာမ ပြာဟ္မဏဂါမောတိ၊ ကား။
 ကိရ (ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ သော ဂါမော၊ ထိုရွာသည်။ အဗ္ဗသဏ္ဍာနံ၊ သရက်
 ပင်အပေါင်းတို့၏။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ အနီး၌။ နိဝိဋ္ဌော၊ တည်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 (ရွာ၏ သရက်ပင်အပေါင်းတို့၏ အနီး၌ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။) “အဗ္ဗ-
 သဏ္ဍာတွေဝံ၊ ဟူ၍သာ။” ဝုစ္စတိ၊ ဗဟုဝစ်ဖြင့် ဆိုအပ်၏။ ဝေဒိယဧကေ
 ပဗ္ဗတေတိ၊ ကား။ ကိရ (ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ သော ပဗ္ဗတော၊ ထိုတောင်
 သည်။ (ဂတော-၌ စပ်။) ဝါ၊ ကို။ (ပရိက္ခိတ္တော-၌ စပ်။) ပဗ္ဗတပါဒေ၊
 တောင်ခြေ၌။ ဇာတေန၊ ပေါက်သော။ မဏိဝေဒိကာသဒိသေန၊ ပတ္တမြား
 ပွတ်လုံးတိုင်နှင့်တူသော။ နီလဝနသဏ္ဍေန၊ စိမ်းညိုသော တောအုပ်ဖြင့်။
 သမန္တော၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌။ ပရိက္ခိတ္တော၊ ကာရံအပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 “ဝေဒိယကပဗ္ဗတော” တွေဝံ၊ ဟူ၍သာ။ သင်္ချံ၊ သို့။ ဂတော၊ ရောက်ပြီ။

၁။ အဗ္ဗသဏ္ဍာ တွေဝံ ။ ။ သဏ္ဍာ-သဒ္ဓါသည် “အပေါင်း” ဟူသော အနက်ကို
 ဟောသော ပုလ္လိင်သဒ္ဓါတည်း။ ထို အဗ္ဗသဏ္ဍာ-တို့က များမသာကြောင့် “အဗ္ဗသဏ္ဍာ”
 ဟု ဗဟုဝစ်ရှိရသည်။ ထို သရက်ပင်အပေါင်းကို တင်စား၍ ပုဏ္ဏားရွာတရွာတည်းကိုပင်
 ဗဟုဝစ်အားဖြင့် “အဗ္ဗသဏ္ဍာ” ဟု ခေါ်ရသည်။ ဥပစာတင်စားရာမှန်သမျှ ဤနည်း
 ချည်းတည်း။ ဥပမာ-ခံတက်ပင်တွေများသောကြောင့် ထိုအနီးအပါး၌ တည်သောမြို့ကို
 “ဝရဏာ နဂရ-ခံတက်ပင်များမြို့” ဟု ဗဟုဝစ်ဖြင့် ခေါ်ရသကဲ့သို့တည်း။ [အဗ္ဗ-
 သဏ္ဍာနံ အဓုရဘဝတ္တာ ဧကောပိ သော မြာဟ္မဏဂါမော “အဗ္ဗသဏ္ဍာ” တွေဝံ
 ဗဟုဝစ်နဝသေန ဝုစ္စတိ၊ ယထာ “ဝရဏာ နဂရ” န္တိ-ဋီကာ။]

၂။ ဝေဒိယဧကေ ။ ။ ဝေဒိ ဧဝါ ပွတ်တိုင်သည်ပင်။ ဝေဒိကော၊ မည်၏။
 (သုတ္တ-၌ က-ပစ္စည်း။) ဝေဒိကော ဧဝ ဝေဒိယော (က-ကို ယ-ပြီ။) တသ္မိံ ဝေဒိ-
 ယဧကေ၊ တေနာဟ “မဏိဝေဒိကာသဒိသေနာ” တိအာဒိ။ ဗုဒ္ဓနီလာဒိမဏိမယ-
 ဝေဒိကာသဒိသေန (ဗုဒ္ဓနီလ-အစရှိသော ပတ္တမြားဖြင့်ပြုအပ်သော ပွတ်တိုင်နှင့်တူ
 သော။) ဣတိ အတ္ထော။-ဋီကာ။

ဣန္ဒြိယာလဂုဟာယန္တိ၊ ကား။ ပုရေပိ၊ လိုက်ပြုရာအခါမှ ရှေး၌လည်း။ [ပုဗ္ဗပီတိ လေဏကရဏတော ပုဗ္ဗေ။-ဋီကာ။] သာ၊ ထိုလိုက်သည်။ ဒွိန္ဒု ပဗ္ဗတာနံ၊ နှစ်လုံးကုန်သော တောင်တို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ဂုဟာ၊ ဂူပင်တည်း။ အဿာ၊ ထိုဂူ၏။ ဒွါရေ၊ တံခါးပေါက်၏ အနီး၌။ ဣန္ဒြိယာလဂုဟော စ၊ နှံပင်သည်လည်း။ (အတ္ထိ။) တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဣန္ဒြိယာလဂုဟာ” တိ၊ ဟူ၍။ သင်္ချံ၊ သို့။ ဂတာ၊ ပြီ။ အထ၊ ထိုမှနှောက်၌။ နံ၊ ထိုဂူကို။ ကုဇ္ဇေဟိ၊ နံရံတို့ဖြင့်။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ကာရံ၍။ ဒွါရာတပါနာနိ၊ တံခါးမ၊ လေသာတံခါးတို့ကို။ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်စေ၍။ ဝါ၊ တပ်၍။ သုပရိနိဋ္ဌိတသုခကမ္မမာလာကမ္မလတာကမ္မစိစိတ္တံ၊ ကောင်းစွာပြီးပြီးသော အင်္ဂတေအမှု ခြူးပန်းခြူးနှယ်မှုတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော။ လေဏံ၊ လိုက်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ အား။ အဒိသု၊ ကုန်ပြီ။ ပန၊ ဆက်ပုရိမဝေါဟာရဝသေန၊ ရှေး၌ဖြစ်သော ခေါ်ဝေါ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ “ဣန္ဒြိယာလဂုဟာ” တေဝ၊ ဟူ၍သာ။ နံ၊ ထိုဂူကို။ သဗ္ဗာနန္တိ၊ ကောင်းစွာသိကြကုန်၏။ တံ၊ ထို ဂူကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ “ဣန္ဒြိယာလဂုဟာယ” န္တိ၊ ဟူ၍။ (သင်္ဂီတိကာရေဟိ။) ဝုတ္တိ၊ ပြီ။ [အနီးဖြစ်သော နှံပင်၏ ဣန္ဒြိယာလ-အမည်ကို အနီးရှိသော ဂူပေါ်၌ တင်စား၍ သမိပူစာ။ ဤဥပစာတင်ပုံကို သာမညလသုတ်၊ အမ္မလဋ္ဌိကာယံ-ပုဒ်၌ ပြခဲ့ပြီ။]

ဥဿက္ကံ ဥဒပါဒိတိ၊ ကား။ ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့်ဟု၍သော။ (တရားရှိသော။) ဥဿာဟော၊ အားထုတ်ခြင်းသည်။ ဥပုဋ္ဌိ၊ ဖြစ်ပြီ။ [ဥဿက္ကံ-၏အဓိပ္ပာယ်ကိုပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ၊ တတိတပါရာဇိက-အပုဒ်၌ ပြခဲ့ပြီ။ ဤနေရာ၌ အဘိရူစိ (အလွန်အလိုရှိနေခြင်း) ကို “ဥဿက္ကံ” ဟု ခေါ်၏။ ဥဿက္ကံ ဝုစ္စတိ အဘိရူစိ။-ဋီကာ။] နနု စ၊ စောဒနာပါဠိးအံ။ (ကို၊ နည်း။) သေ(သော)၊ ဤ သိကြားမင်းသည်။ ဘဂဝတော၊ ကို။ အဘိဏ္ဍဒဿာဝိ၊ မပြတ်မပြတ် ဖူးမြင်လေ့ရှိသည်။ (ဟောတိ နနု၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။) ယတ္ထ၊ အကြင်နတ်တို့၏ အစည်းအဝေး၌။ အယံ၊ ဤ သိကြားမင်းသည်။ န အာဂတပုဗ္ဗော၊ မလာဖူးချေ။ (မရောက်ဖူးချေ။) သော ဒေဝတာသန္နိပါတော နာမ၊ ထို နတ်တို့၏ အစည်းအဝေးမည်သည်။ န အတ္ထိ(နနု)၊ မရှိသည် မဟုတ်လော။ သက္ကေန၊ နှင့်။ သဒိသော၊ တူသော။ အပ္ပမာဒဝိဟာရီ၊ မမေ့မလျော့နေလေ့ရှိသော။ ဒေဝပုတ္တော နာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ (နနု)၊ မရှိသည်မဟုတ်လော။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓဒဿနံ၊ ဘုရားဖူးရာ အရပ်သို့၊ အနာဂတပုဗ္ဗဿ ဝိယ၊ မလာဖူးသကဲ့သို့။ (မရောက်ဖူးသကဲ့သို့။)

အဿ၊ ထို သိကြား၏။ ဥဿဟော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်ရသနည်း။ ဣတိ (အယံ)၊ ကား။ (စောဒနာ၊ တည်း။) မရဏဘယေန၊ သေခြင်းဘေးသည်။ သန္တဇ္ဇိတတ္တာ၊ ပြင်းစွာ ခြိမ်းချောက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဥဿ-ဟော ဥဒပါဒိ။ ဣတိ၊ ဤကား အဖြေတည်း။) တသ္မိံ သမယေ၊ ဌ်။ (ဥဿက-ဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။) အဿ၊ ထို သိကြား၏။ အာယု၊ အသက်သည်။ ပရိက္ခိဏော၊ ကုန်လှသည်။ (ဟောတိ) ကိရ၊ တတ်။ သော၊ ထို သိကြားသည်။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊ မသေမီ ရှေးအဖို့၌ ဖြစ်သော နိမိတ်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ “ဒါနိ၊ ဌ်။ မေ၊ ၏။ အာယု၊ သည်။ ပရိက္ခိဏော၊ ကုန်လှပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ အညာသိ၊ သိပြီ။

စ၊ ဆက်။ ယေသံ ဒေဝပုတ္တာနံ၊ တို့၏။ မရဏနိမိတ္တာနိ၊ သေခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော နိမိတ်တို့သည်။ အာဝိ၊ ထင်ရှားစွာ။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ ထို နတ်တို့တွင်။ ယေ၊ အကြင် နတ်တို့သည်။ ပရိတ္တကေန၊ အနည်းငယ်သော။ ပုညကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်။ ဒေဝလောကေ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကြရကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ “ဣဒါနိ၊ ဌ်။ ကဟိံ၊ ဌ်။ နိဗ္ဗတ္တိယာမန္တု ခေါ၊ ဖြစ်ရပါကုန်လိမ့်မည်နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ တွေး၍။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသို့။ သန္တာသံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ယေ၊ အကြင် နတ်တို့သည်။ ကတဘီရတ္တာနာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကြောက်ခြင်းကို စောင့်ရှောက်တတ်သော ကုသိုလ်ရှိကြကုန်၏။ ဗဟု၊ စွာ။ ပုညံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဒိန္ဒဒါနိ၊ ပေးလှူအပ်ပြီးသော ဒါနကို လည်းကောင်း။ ရက္ခိတသီလံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်ပြီးသော သီလကိုလည်းကောင်း။ ဘာဝိတဘာဝနံ စ၊ ဖြစ်စေအပ်ပြီးသော ဘာဝနာကိုလည်းကောင်း။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ “ဥပရိ ဒေဝလောကေ၊ အထက်နတ်ပြည်၌။ သမ္ပတ္တိံ၊ ကို။ အနုဘဝိယာမ၊ ခံစားရကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ တွေး၍။ န ဘာယန္တိ၊ မကြောက်ကြကုန်။

ပန၊ ကား။ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်တို့၏ မင်းဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သည်။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဒသယောဇနသဟဿံ၊ ယူဇနာတသောင်းရှိသော။ ဒေဝနဂရံ၊ နတ်မြို့လည်းကောင်း။ (ဣတိ-၌ စပ်။) ယောဇန-သဟဿုဗ္ဗေဓံ၊ ယူဇနာတထောင် အမြင့်ရှိသော။ ဝေဇယန္တိ၊ ဝေဇယန္တာ-ပြာသာဒ်လည်းကောင်း။ တိယောဇနသတိကံ၊ ယူဇနာ သုံးရာ ရှိသော။ သုဓမ္မဒေဝသဘံ၊ သုဓမ္မာ-နတ်သဘင်လည်းကောင်း။ ယောဇနသတုဗ္ဗေဓံ၊ ယူဇနာတရာ အမြင့်ရှိသော။ ပါရိစ္ဆတ္တကံ၊ ပင်လယ်ကသစ်သင်လည်းကောင်း။

သဋ္ဌိယောဇနိကံ၊ ယူဇနာ ခြောက်ဆယ် ရှိသော။ ပဏ္ဍုကမ္မလသီလံ၊ ပဏ္ဍု
 ကမ္မလာ ကျောက်နေရာလည်းကောင်း။ အခုတိယာ၊ အခွဲအားဖြင့် သုံးခု
 ကုန်သော။ နာဂဋကကောဋီယော၊ ကုဋေသော ကချေသည် မောင်းမတို့
 လည်းကောင်း။ ဒွိသု၊ ကုန်သော။ ဒေဝလောကေသု၊ တို့၌။ ဒေဝပရိသံ၊
 နတ်ပရိသတ်လည်းကောင်း။ နန္ဒနဝနံ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်လည်းကောင်း။ စိတ္တ-
 လတာဝနံ၊ စိတ္တလတာ-ဥယျာဉ်လည်းကောင်း။ မိဿကဝနံ၊ မိဿက-ဥယျာဉ်
 လည်းကောင်း။ ဖာရုသကဝနံ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တေ သဗ္ဗ-
 သမ္ပတ္တိံ၊ ဤ အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ၍။ “မေ၊ ဇာ၊
 အယံ သမ္ပတ္တိံ၊ သည်။ နဿတိ ဝတ ဘော၊ ပျက်စီးတော့မှာပီတကား။”
 ဣတိ၊ ဤသို့ တွေး၍။ ဘယာဘိဘူတော၊ ကြောက်ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်
 သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

တတော၊ ထိုသို့ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ “ယော၊ အကြင်သူသည်။ မေ၊
 ဇာ၊ ဟဒယနိသိတံ၊ စိတ်နှလုံး၌ မှီသော။ သောကသလ္လံ၊ သောက-တည်းဟူ
 သော ဌောင့်ကို။ သမုဒ္ဒရိတွာ၊ ကောင်းစွာ ထုတ်နုတ်၍။ ဣမံ သမ္ပတ္တိံ၊
 ကို။ ထာဝရံ၊ ခိုင်မြဲအောင်။ ကရေယျ၊ ပြုနိုင်ရာ၏။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်
 သော။ (သော) သမဏော ဝါ၊ ထို သမဏ-အမည်ရသူသည်သော်လည်း
 ကောင်း။ (သော) ပြာဟ္မဏော ဝါ၊ ထို ပြာဟ္မဏ-အမည်ရသူသည်သော်
 လည်းကောင်း။ လောကပိတာမဟော၊ လောက၏ အဖိုးသဖွယ် ဖြစ်သော။
 (သော) မဟာဗြဟ္မာ ဝါ၊ ထို မဟာဗြဟ္မာသည်သော်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ
 နု ခေါ၊ ရှိလေသလော။” ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်
 လတ်သော်။ ကဉ္စိ၊ တစုံတယောက်ကို။ အဒိသု၊ မတွေ့မူ၍။ ဝါ၊
 မတွေ့ခြင်းကြောင့်။ ပုန၊ တဖန်။ အဒ္ဒသ၊ မြင်ရပြီ။ (ကံ၊ နည်း။)
 “မာဒိသာနံ၊ ငါ့ကိုသို့ ရှုအပ်ကုန်သော။ သတသဟဿာနမ္ပိ၊ တသိန်းသော
 နတ်လူတို့၏လည်း။ ဝါ၊ တသိန်းသော နတ်လူတို့၏သန္တာန်၌လည်း။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်
 ပေါ်လာသော။ သောကသလ္လံ၊ ကို။ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဥဒ္ဒရိတံ၊ ထုတ်
 နုတ်ခြင်းငှာ။ ပဋိပလော၊ စွမ်းနိုင်တော်မူ၏။” ဣတိ၊ သို့။ (အဒ္ဒသ။) အထ၊
 ၌။ ဝေ၊ သို့။ ပရိဝိတက္ကေန္တဿ၊ ကြံစည်စဉ်။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊
 အကြံဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ ၍။
 ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ ဥဿုက္ကံ၊ အလိုဆန္ဒ-သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။

ကဟံ နု ခေါ ဘဂဝံ၊ တေရဟိ ဝိဟရတိဟိ၊ ကား။ ကတရသ္မိံ
 ဇနပဒေ၊ ၌။ ကတရံ နဂရံ၊ ကို။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍။ ကဿ၊ အဘယ်သူ

၏။ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို။ ပရိဘူဉ္စန္တော၊ သုံးဆောင်တော်မူလျက်။ ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ အမတံ ဓမ္မံ၊ အမြိုက်တရားကို။ ဒေသယမာနော၊ ဟောတော်မူလျက်။ ဝိဟရတိ၊ နေပါလိမ့်မည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။ အဒ္ဓသာ ခေါတိ၊ ကား။ အဒ္ဓက္ခိ၊ မြင်ပြီ။ ပဋိဝိဇ္ဇိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိပြီ။ [ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ ဒေဝတာနံ ဒဿနံ နာမ ပဋိဝိဇ္ဇနသဒိသန္တိ အာဟ “ပဋိ-ဝိဇ္ဇိ”တိ။ -ဋီကာ။]မာရိသာ^၁ တိ တေ၊ ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ ပိယဝစနံ၊ ချစ်အပ်သူကို ခေါ်ဝေါ်ကြောင်း သဒ္ဓါတည်း။ ဝါ၊ ချစ်ဖွယ်ကောင်းသော ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုကြောင်း သဒ္ဓါတည်း။ [ပိယဿ၊ ချစ်အပ်သူကို + ဝစနံ ပိယဝစနံ။ ဝါ၊ တနည်း။ ပိယံ၊ ချစ်ဖွယ်ကောင်းသော + ဝစနံ ပိယဝစနံ။]ဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ ပါဠိယေက္ခော၊ သီးခြားဖြစ်သော။ ဝေါဟာ-ရော၊ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုကြောင်း စကားတည်း။ [“ဒေဝါနံ” ဟုရှိလျှင် “တေသံ” ဟူသောဋီကာနှင့် ညီ၏။] နိဗ္ဗုက္ခ၊ ဒုက္ခ-မရှိသော အမောင်နတ်သား။ ဣတိပိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။

ပန၊ ပရိဟာရ ။ပ။ အံ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သေ(သော)၊ ဤသိကြားသည်။ ဒေဝေ၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ သိစေသနည်း။ (ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။) သဟာယတ္ထာယ၊ အဖော်၏အဖြစ် အကျိုးငှာ။ (ဒေဝေ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား အဖြေတည်း။) ကိရ၊ ချဲ့။ ပုဗ္ဗေ၊ ခွံ။ သေ(သော)၊ ဤ သိကြားသည်။ ဘဂဝတိ၊ သည်။ သဠလ-စာရေ၊ သဠလ-ကျောင်းတော်၌။ ဝါ၊ ထင်းရှူးသားတို့ဖြင့် ဆောက်လုပ်အပ်သော ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တေ၊ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ်။ ဧကကောဝ၊

၁။ မာရိသ။ ။ “မရိသနိယသမ္ပတ္တိက၊ လွှမ်းမိုးနိုင်သော ကြီးကျယ်သောစည်းစိမ်ရှိသူ” ဟု ဋီကာဖွင့်၏။ တေသံ ဟိ သမ္ပတ္တိယော၊ မှန်၏ ထိုနတ်တို့၏ စည်းစိမ်တို့သည်။ မဟာနဘာဝတာယ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သဟန္တိ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်လာကုန်၏။ အညေ၊ အခြားသော စည်းစိမ်တို့သည်။ အယောနိသော မနသိကာရတာယ စေဝ၊ အယောနိသော မနသိကာရ-၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ အဂ္ဂိဟုကာယ စ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မဗျားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ န သဟန္တိယေဝ။ မထင်ရှားကုန်သည်သာ။ သာ ပန နေသံ၊ ထိုနတ်တို့၏ ထိုစည်းစိမ်သည်။ မရိသနိယသမ္ပတ္တိကတာ၊ လွှမ်းမိုးနိုင်သော ကြီးကျယ်သော စည်းစိမ်ရှိသူ၏အဖြစ်သည်။ ဒုက္ခဝိရဟိတာယ၊ ဒုက္ခမှ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဝုတ္တံ “နိဗ္ဗုက္ခာတိဝိ ဝုတ္တံ ဟောတိ” တိ။ -ဋီကာ။ [“မရိသ-သဟနေ” ဟု ဘူဝါဒိ စုရာဒိမာတ်က သဟန-အနက်ဟောကြောင်း ဆို၏။ သဒ္ဓါကြမ်းတို့၌ကား “မာရိသ၊ မာဒိသ-ဝါကဲ့သို့ရှုအပ်သူ ငါ့လိုလူ” ဟု ရှိသည်။]

တယောက်တည်းသာလျှင်။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ (စိန္တေတွာ နာကာသိ-၌ စပ်။) “အဿ၊ ထို သိကြား၏။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ တာဝ အပရိပက္ခံ၊ မရင့်ကျက်သေး။ ပန၊ သို့သော်လည်း။ ကတိပဟိ၊ အနည်းငယ်သောရက်ကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ မယံ၊ ငါ ဘုရားသည်။ ဣန္ဒသာလဂုဟယံ၊ ၌။ ဝိဟရန္တေ၊ သော်။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ မရဏဘယဘိတော၊ သေးခြင်းဘေးမှ ကြောက်သည်။ (ဟုတွာ။) ဒိသ္မာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝလောကေသု၊ တို့၌။ ဒေဝတာဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ စုဒ္ဓသ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာတို့ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ ဥပေက္ခာပဉ္စဝိသ္မဇ္ဇနာဝသာနေ၊ ဥပေက္ခာပြဿနာကို ဖြေတော်မူခြင်း၏ အဆုံး၌။ အသိတိယာ ဒေဝတာ- သဟဿေဟိ၊ ရှစ်သောင်းသောနတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌဟိဿတိ၊ တည်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံတော်မူ၍။ ဩကာသံ၊ ဖူးမြင်ခွင့်ကို။ နာကာသိ၊ ပြုတော်မမူခဲ့။

သော၊ ထို သိကြားသည်။ (စိန္တေတွာ အာမန္တေသိ-၌ စပ်။) “မမ၊ အား။ ဝါ၊ ငါ၏။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ ဧကကဿ၊ တယောက်ထည်းတည်း။ ဂတတ္တာ၊ သွားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သတ္တာရာ၊ သည်။ ဩကာသော၊ ဖူးမြင်ခွင့်ကို။ န ကတော၊ ပြုတော်မမူအပ်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ မေ၊ ၏။ မဂ္ဂုဖလဿ၊ မဂ်ဖိုလ်၏။ ဥပနိဿယော၊ အားကြီးသော မှီရာ အကြောင်းသည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဧကဿ၊ တယောက်၏။ ဥပနိဿယေ၊ မဂ်ဖိုလ်၏ အားကြီးသောမှီရာ အကြောင်းသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ စက္ကဝါဠပရိ- ယန္တာယပိ၊ စကြဝဠာ အဆုံးရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ် အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိယေဝ၊ ဟောတော်မူသည် သာ။ ပန၊ ဆက်။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ ဒိသ္မာ ဒေဝလောကေသု၊ တို့၌။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ဒေဝဿ၊ ၏။ ဥပနိဿယော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုနတ်ကို။ သန္တာယ၊ ၍။ သတ္တာ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေဿတိ၊ လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ သုတွာ၊ နာရ၍။ အဟမ္မိ၊ သည်လည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ ဒေါမနဿံ၊ မကောင်းသောစိတ် ရှိသူ၏အဖြစ် ကို။ ဝါ၊ စိတ်မချမ်းသာမှုကို။ ဝူပသမေဿာမိ၊ ငြိမ်းစေအံ့။” ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ သဟာယတ္တာယ၊ အဖော်သဟဲအကျိုးငှာ။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

ဧဝံ ဘဒ္ဒံ တဝါတိ ခေါ ဒေဝါ တာဝတိံသတိ၊ ကား။ မဟာရာဇ၊ မဟာရာဇာ။ ဧဝံ ဤ အမိန့်တော်အတိုင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ ဘဂဝန္တံ၊

ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြပါကုန်စို့။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေါ၊ ဘုရားပွင့်တော်မူရာ နဝမခဏကို။ ဒုလ္လဘော၊ ခဲယဉ်းသဖြင့်ရအပ်၏။ ဝါ၊ ရနိုင်ခဲပါ၏။ ယော တံ၊ အကြင် အရှင်သိကြားသည်။ “ပဗ္ဗတကိဋ္ဌံ၊ တောင်၌ကစားရာ အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ နဒီကိဋ္ဌံ၊ မြစ်၌ကစားရာ အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်စို့။” ဣတိ၊ သို့။ အဝတွာ၊ မိန့်တော်မမူပဲ။ အမေ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို။ ဝေဇ္ဇပေသု၊ ကုန်သော။ ငှာနေသု၊ အရပ်တို့၌။ နိယောဇေသိ၊ တိုက်တွန်းပြီ။ (တဿ) တဝ၊ ထို အရှင် သိကြားအား။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းခြင်း ချမ်းသာ မင်္ဂလာသည်။ (ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ကြကုန်ပြီ။ ပစ္စယောသုန္တိ၊ ကား။ တဿ၊ ထို သိကြား၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သိရသ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယု၊ လက်ခံကြကုန်ပြီ။

၃၄၅။ ပဉ္စသိခံ ဂန္ဓဗ္ဗဒေဝပုတ္တံ အာမန္တေသိတိ၊ ကား။ ဒေဝေ၊ တို့ကို။ တာဝ အာမန္တေတု၊ သိပါစေဦးတော့။ ဣမံ၊ ဤ ပဉ္စသိခံ-နတ်သားကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိသု၊ သီးခြား။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍သိစေသနည်း။ (ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။) ဩကာသကရဏတ္ထံ၊ အခွင့်ကို ပြုခြင်း အကျိုးငှာ။ (ဝိသု အာမန္တေသိ၊ ဣတိ၊ ဤကား အဖြေတည်း။) ကိရ၊ ချဲ့။ အဿံ၊ ထို သိကြား၏။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ကံ) “ဒီသု ဒေဝလောကေသု။ ဒေဝတာ၊ တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဓုရေန၊ လှည်းဦးဖြင့်။ ပဟရန္တဿ ဝိယ၊ ပုတ်ခတ်သူ၏ကဲ့သို့။ သတ္တာရံ၊ ကို။ ဥပသကံမိတံ၊ တိုက်ရိုက် ချဉ်းကပ်ခြင်းငှာ။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ အယံ ပန ပဉ္စသိခေါ၊ ဤပဉ္စသိခံ-သည်ကား။ ဒေဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ (ဟုတွာ။) ဝလ္လဘော၊ အကျွမ်းဝင်၏။ ဣစ္ဆိတိစ္ဆိ-တက္ခဏေ၊ အလိုရှိအပ် အလိုရှိအပ်ရာခဏ၌။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ပဉ္စံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးလျှောက်၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏာတိ၊ နာ၏။ ဣမံ၊ ဤ ပဉ္စသိခံ-နတ်သားကို။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ (ရှေ့က။) ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်၍။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ဣမိနာ၊ ဤ ပဉ္စသိခံ-သည်။ (ဘဂဝတိ၊ သည်။) ကတောကာသေ၊ ပြုအပ်ပြီးသောအခွင့် ရှိလတ်သော်။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ ပဉ္စံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိသာမိ၊ မေးလျှောက်အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ဩကာသကရဏတ္ထံ၊ ငှာ။ အာမန္တေသိ။

ဝေ ဘဒ္ဒံ တဝါတိ၊ ကား။ သော၊ ထိုပဉ္စသိခံ-သည်။ (ဥပါဂမိ-၌ စပ်။) “မဟာရာဇ၊ ဇာ။ ဝေ၊ ဤ အမိန့်တော်အတိုင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ ယော တံ၊ အကြင် အရှင်သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ‘မာရိသာ၊ အချင်း။ ဟေ၊ လာလော့။ ဥယျာနကိဋ္ဌာဒီနိ ဝါ၊ ဥယျာဉ်ကစားခြင်း အစရှိသည်ကိုသော်

လည်းကောင်း။ နုဋ္ဌသမဗ္ဗာဒီနိ ဝါ၊ ကပွဲသဘင် အစရှိသည်တို့ကိုသော်လည်းကောင်း။ ဒဿနာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်စို့။ ဣတိ၊ သို့။ အဝတွာ၊ မိန့်တော်မမူပဲ။ ‘ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ ပဿိဿာမ၊ ဖူးမြင်ကြချေစို့။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သောဿာပ၊ နာကြချေစို့။’ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒသိ။ ပြောဆိုပြီ။ (ဘဿ) တာ၊ ထိုအရှင်အား။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာသည်။ (ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။)” ဣတိ၊ သို့။ ဒဠတရံ၊ သာ၍ ခိုင်မြဲစွာ။ ဥပတ္တမ္ဘန္တော၊ ထောက်ပံ့လျက်။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒြဿ၊ အရှင်ဖြစ်သော သိကြား၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိဿုတွာ၊ နာခံ၍။ အနုစရိယံ၊ နောက်လိုက်၏အဖြစ်သို့။ သဟစရဏံ၊ အတူတကွ သွားခြင်းသို့။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းသို့။ ဥပါဂမိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ [အနု၊ နောက်၌။ ဝါ၊ နောက်က။ စရတိတိ အနုစရော၊ အနုစရဿ+ဘာဝေါ အနုစရိယံ။ (နောက်လိုက်၏ အဖြစ်။)]

တတ္ထ၊ ထိုဝေ ဘဒ္ဒံ တဝ-အစရှိသောပါဠိ၌။ ဗေလုဝပဏ္ဍန္တိ၊ ကား။ ဗေလုဝပက္ကံ ဝိယ၊ ဥသျှစ်သီးမှည့်ကဲ့သို့။ ပဏ္ဍုဝဏ္ဏံ၊ ဖျော့တော့ ဝါဝင်းသော အဆင်းရှိသော။ (ဝိဏံ-၌ စပ်။) ကိရ၊ ချဲ့။ တဿ၊ ထိုစောင်း၏။ ပေါက္ခရံ၊ စောင်းခွက်သည်။ သောဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေအတိ ပြီး၏။ ဒဏ္ဍော၊ စောင်းကြိုးတံသည်။ [ဒဏ္ဍောတိ ဝိဏဒဏ္ဍော။-ဋီကာ။] ဣန္ဒနိလမယော၊ ဣန္ဒနိလ-ပတ္တမြားအတိပြီး၏။ တန္တိယော၊ စောင်းညှို့တို့သည်။ ရဗတမယာ၊ ငွေအတိပြီးကုန်၏။ ဝေဠုကာ၊ ရစ်ပတ်ကြောင်း ကြိုးတို့သည်။ ပဝါဠမယာ၊ သန္တာ-အတိ ပြီးကုန်၏။ ဝိဏာပတ္တကံ၊ စောင်းခွက်သည်။ ဂါဝုတံ၊ တဂါဝုတ်ရှိ၏။ [ပတ္တကန္တိ ပေါက္ခရံ။-ဋီကာ။] တန္တိဗန္ဓနဌာနံ၊ ကြိုးတို့ကို ဖွဲ့ချည်ရာ အရပ်သည်။ ဂါဝုတံ၊ တစ်ဂါဝုတ်ရှိ၏။ ဥပရိဒဏ္ဍကော၊ အထက်၌ တပ်အပ်သောတုတ်တံသည်။ ဂါဝုတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိဏာ၊ စောင်းသည်။ တိဂါဝုတပုမာဏာ၊ သုံးဂါဝုတ် အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သော၊ ထိုပဉ္စသိခ-သည်။ တံ ဝိဏံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သမပညာသမ္ပန္နနာ၊ အတိကျ ငါးဆယ်သော အနိမ့်အမြင့် အသံလွှင့်ခြင်းတို့ကို။ မုစ္ဆေတွာ၊ လွင်၍။ အဂ္ဂနဓေတိ၊ လက်သည်းဖျားတို့ဖြင့်။ ပဟရိတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ မရရံ၊ ချိုမြိန်သော။ (သာယာနာပျော်ဖွယ်ကောင်းသော။) ဂီတဿရံ၊ သီချင်းသံကို။ နိစ္စာရေတွာ၊ မြက်ဆို၍။ သေသဒေဝေ၊ မိမိနှင့်သိကြားမှ ကြွင်းသော နုတ်တို့ကို။ သက္ကဿ၊ သိကြား၏။ ဂမနကာလံ၊ ထွက်တော်မူရာအခါကို။ ဇာနာပေန္တော၊ သီစေလျက်။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ ဝေံ၊ ဤသို့လျှင်။ တဿ၊ ထို ပဉ္စသိခ-၏။ ဂီတဝါဒီတသညာယ၊ သီဆိုတီးခတ်အပ်သော သီချင်းသံ စောင်းသံ၏ အမှတ်သညာဖြင့်။ ဒေဝဂဏေ၊ နုတ်အပေါင်း

သည်။ သန္နိပတိတေ၊ စုဝေးမိလတ်သော်။ အထ ခေါ၊ စုဝေးမိရာ ထို အခါ၌။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ပ။ ဝေဒိ- ယကေ၊ ဝေဒိယက-မည်သော။ ပဗ္ဗတေ၊ ၌။ ပစ္စုဒ္ဓာသိ၊ ရှေးရှုတည်ပြီ။ [ပေယျာလကို ပါဠိတော်ဖော်၍ အနက်ပေးပါ။]

၃၄၆။ အတိရိဝံ၊ သြဘာသဇာတောတိ၊ ကား။ အညေသု၊ အခြား ကုန်သော။ ဒိဝသေသု၊ နေ့တို့၌။ ဧကဿေဝ၊ တယောက်သာလျှင် ဖြစ် သော။ ဒေဝဿ ဝါ၊ နတ်၏သော်လည်းကောင်း။ မာရဿ ဝါ၊ မာရ် နတ်၏သော်လည်းကောင်း။ မြဟ္မုနော ဝါ၊ မြဟ္မာ၏သော်လည်းကောင်း။ သြဘာသေန၊ အရောင်ဖြင့်။ သြဘာသဇာတော၊ ဖြစ်သော အရောင်ရှိသည်။ ဟောတိ။ တံ ဒိဝသံ ပန၊ ထိုနေ့၌ကား။ ဒိသု ဒေဝလောကေသု၊ တို့၌။ ဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ သြဘာသေန၊ ဖြင့်။ အတိရိဝံ၊ အလွန်အကဲသံလျှင်။ သြဘာသဇာတော၊ ဖြစ်သော အရောင်ရှိသည်။ ဧကပဇ္ဇောတော၊ တခု တည်းသော အလင်းရှိသည်။ [ဆရာတော်၏နိဿယ-၌ “တပြိုင်နက်တောက် ပသော အရောင်အလင်းရှိသည်” ဟုလည်း ပေးသေး၏။] သဟဿစန္ဒသူရိယ- ဥဂ္ဂတသဒိသော၊ တထောင်သောလ၊ တထောင်သောနေ-တို့၏ ထွက်ရာအခါ နှင့်တူသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ပရိတော ဂါမေသု မနုဿာတိ၊ ကား။ သမန္တော၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌။ ဂါမေသု၊ ရွာတို့၌။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ (ဧဝံ အာဟံသု-၌ စပံ။) ကိရ၊ ချဲ့။ ပကတိသာယမာသကာလေယေဝ၊ ပကတိ ညစာစားရာ အခါ၌ပင်။ ဂါမမဇ္ဈေ၊ ရွာလယ်၌။ ဒါရကေသု၊ တို့သည်။ ကိဋ္ဌန္တေသု၊ ကစားကုန် လတ်သော်။ တတ္ထ၊ ထိုအချိန်၌။ သက္ကော၊ သည်။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ပဿိတွာ၊ မြင်၍။ ဧဝံ သိ။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ နနု စ၊ စောဒနာပါဠိးအံ။ (ကိံ၊ နည်း။) မဇ္ဈိမယာမေ၊ ၌။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ ဥပသင်္ကမန္နိ (နနု)၊ ချဉ်းကပ်ကြကုန် သည် မဟုတ်လော။ အယံ၊ ဤ သိကြားသည်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဌမ- ယာမဿာပိ၊ ပထမ-ယံ၏လည်း။ ပုရိမဘာဂေယေဝ၊ ရှေးအဖို့၌ပင်။ အာ- ဂတော၊ လာသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ (နနု စ၊ စောဒနာပါဠိး။) မရဏ- ဘယေနေဝ၊ သေခြင်းဘေးသည်ပင်။ တဇ္ဇိတတ္တာ၊ ခြိမ်းချောက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ပဌမယာမဿာပိ ပုရိမဘာဂေယေဝ အာဂတော။ ဣတိ၊ ဤကား အဖြေတည်း။)

ကိံသု နာမာတိ၊ ကား။ ဘော၊ အမောင်တို့။ ဧတံ၊ ဤ အရောင် အပေါင်းသည်။ ကိံသု နာမ၊ အဘယ်မည်သော အရောင်နည်း။ [ဆရာ

တော်၏နိဿယ-၌ “တေ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ကိံသု နာမ၊ အဘယ် မည်သော အကြောင်းနည်း။” ဟုလည်း ပေးသေး၏။] အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ကော၊ အဘယ်မည်သော။ မဟေသက္ခော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော။ ဒေဝေါ ဝါ၊ နတ်သည်သော်လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မာ ဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်သော်လည်းကောင်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိံ။ ပဉ္စ၊ ကိံ။ ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဓမ္မံ၊ ကိံ။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဥပသင်္ကမန္တော နံ ခေါ၊ ချဉ်းကပ်ပါလိမ့် မည်နည်း။ ဘော၊ အမောင်တို့။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဉ္စံ၊ ကိံ။ ဝိဿဇ္ဇေဿတိ နာမ၊ ဖြေဆိုတော်မူလတ္တံ့ မည်နည်း။ ဓမ္မံ၊ ကိံ။ ဒေသေဿတိ နာမ၊ ဟောတော်မူလတ္တံ့ မည်နည်း။ ဝေံ၊ သို့။ ဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ ကင်္ခါဝိနောဒကော၊ ယုံမှားခြင်းကို ပယ်ဖျောက် တော် မူနိုင်သော။ သတ္တာ၊ သည်။ ယေသံ နော၊ အကြင်ငါတို့၏။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ အနီးဖြစ်သော။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဝသတိ၊ သတင်းသုံးတော် မူ၏။ ယေ (မယ်)၊ အကြင် ငါတို့သည်။ ထာလကဘိက္ခမ္ပိ၊ တခွက် ငယ်ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။ ကဋ္ဌစ္စုဘိက္ခမ္ပိ၊ တယောက်ချိုလောက် ဆွမ်းကို လည်းကောင်း။ ဒါတုံ၊ ငေးလှခြင်းငှာ။ လဘာမ၊ ရကြကုန်၏။ (တေသံ) အမှာကံ၊ ထိုငါတို့၏။ လဘာ၊ ဒါနလတ်တို့သည်။ (ဟောန္တိ ဝတ၊ ဖြစ်ကုန်လေစွတကား။) ဣတိ၊ သို့။ သံဝိဂ္ဂါ၊ ဩတ္တပ္ပနှင့်တကွဖြစ်သောဉာဏ် ဖြင့် ထိတ်လန့်ကြကုန်သည်။ လောမဟဋ္ဌဇာတာ၊ ဖြစ်သော အမွေးတို့၏ ရှင်ခြင်းရှိကုန်သည် (ကြက်သီးမွေးညင်း ထကုန်သည်။) ဥဒ္ဓုဂ္ဂလောမာ၊ အထက်၌အဖျားရှိသော အမွေးရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဒသနုခသမော- ဓာနသမုဇ္ဇလံ၊ ဆယ်ချောင်းသော လက်သညှိုးအပေါင်းတို့ဖြင့် ကောင်းစွာ တောက်ပသော။ အဉ္စလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ သိရသ္မိံ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပတိဋ္ဌာ- ပေတွာ၊ တည်စေ၍။ နမဿာနာ၊ ရှိခိုးကုန်လျက်။ အဋ္ဌသု၊ တည်ကြကုန်ပြီ။

၃၄၇။ ဒုရူပသင်္ကမာတိ၊ ကား။ ဒုပယိရူပါသိယာ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် ချဉ်း ကပ်အပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲကုန်၏။ [ပရိ+ဥပ+အာသ-ဓာတ်၊ ဣ ပစ္စည်း၊ ယ-လာ ဣ-အာဂုံ၊ ရ-နှင့် ယ ရှေ့နောက်ပြန်။] (ယသ္မာ၊ကြောင့်။) အဟံ၊ သည်။ သရာဂေါ၊ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်၏။ သဒေါသော၊ ၏။

၁။ အဟံ သရာဂေါ။ပ။ ဝိတရာဂေါ။ ။ဗုဒ္ဓါ နာမ မဟာကာရုဏိကာ၊ သဒေ- ဝကဿ လောကဿ ဟိတသုခတ္တာယ ဧဝ ဥပ္ပန္နာ၊ တေ ကထံ အတ္ထိကေဟိ ဒုရူပ- သင်္ဂမ (ထိုဘုရားရှင်တို့ကို ချဉ်းကပ်လိုသူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ချဉ်းကပ်ဖို့ရန်ခက်စရာ ရှိအံ့နည်း။) ဣတိ အာဟ “အဟံ သရာဂေါ” တိအာဒိ။-ဋီကာ။

သမောဟော၊ ဇာ၊ သတ္တာ၊ သည။ ဝိတရောဂေါ၊ ကင်းသောရာဂ ရှိတော်မူ၏။ ဝိတဒေါသော၊ ဇာ၊ ဝိတမောဟော၊ ဇာ၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ငါ၏ ရာဂ ဒေါသ မောဟ ရှိသည်အဖြစ်၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ရာဂ ဒေါသ မောဟ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။) မာဒိသေန၊ ငါ့ကိုသို့ ရှုအပ်သူသည်။ တထာဂတာ၊ တို့ကို။ ဒုပယိရူပါယံယာ၊ ကုန်၏။ ဈာယိတိ၊ ကား။ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနေန စ၊ အနိစ္စ-အစရှိသောလက္ခဏာ နိဗ္ဗာန်၏ တထ-လက္ခဏာကို စူးစူးစိုက်စိုက်ရှုတတ်သော ဝိပဿနာဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနေန စ၊ ကသိုဏ်းအစရှိသောအာရုံကို စူးစူးစိုက်စိုက်ရှုတတ်သော လောကီဈာန်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဈာယိ၊ ဈာန်ဝင်စားလေ့ ရှိတော်မူကုန်၏။ တသ္မိယေဝ ဈာနေ၊ ထို ဈာန်၌ပင်။ ရတာ၊ မွေ့လျော်တော်မူကုန်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဈာနရတာ၊ ဈာန်ရတာတို့မည်၏။

တဒန္တရံ ပဋိသလ္လိနာတိ၊ ကား။ တဒန္တရံ၊ ထိုခဏ၌။ ပဋိသလ္လိနာ၊ အာရုံများစွာ စိတ်ကုန်၍ သင့်ရာကောင်းမြတ် တခုသောသမာပတ်၌ ငြိကပ်တော်မူကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်း။ သမ္ပတိ၊ ယခုအခါ၌။ ပဋိသလ္လိနာ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကေဝလံ၊ ပဋိသလ္လိန-မဖက် သက်သက်။ ဈာယိ ဈာန်ဝင်စားလေ့ ရှိတော်မူကုန်၏။ ဈာနရတာ၊ ဈာန်၌ မွေ့လျော်တော်မူကုန်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဒုရူပသက်မာ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် ချဉ်းကပ်အပ်ကုန်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်သေး။ ဣဒါနိမေဝ၊ ယခုအခါ၌ပင်။ [သမ္ပတိကို ဖွင့်သည်။] ပဋိသလ္လိနာ၊ ကုန်၏။ ဣတိပိ၊ ထို့ကြောင့်လည်း။ ဒုရူပသက်မာ၊ ကုန်၏။ ပသာဒေယျာသီတိ၊ ကား။ အာရာဓေယျာသိ၊ နှစ်သက်စေပါလော့။ မေ၊ ငါ့အား။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ကာရေတွာ၊

၁။ ဈာယိ။ ။ဈာယန္တိ သီလေနာတိ ဈာယိနော၊ “ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိ” ဟု ဆိုသောကြောင့် ဝိတ္တက္ခဏ-တခုသာ ရှိသောမဂ်ကို မထည့်ရ။ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန်-စသည်တို့၏ အကြောင်းကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ၊ အဇ္ဈတ္တိကနိဒါန်း၊ ဝေရဉ္စကဏ္ဍ-အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။

၂။ တဒန္တရံ။ ။တဒန္တရံ ပဋိသလ္လိနာတိ ယေန အန္တရေန ယေန ခဏေန ဥပသက်မေယျ၊ (အန္တရေန-ကို “ခဏေန” ဟု ဖွင့်သည်။) တဒန္တရံ ပဋိသလ္လိနာ ဈာန် သမာပန္နာ။ (“ပဋိသလ္လိနာ” ဟူသည် ဈာန်ဝင်စားခြင်းကို ဆိုလိုသည်။) တဒန္တရ-ဋ္ဌေါ ဝါ “ဧတရတိ” တိ ဣဒါနာ သမာနတ္ထော၊ (ဤနည်း၌ကား တဒန္တရ-သဒ္ဓါသည် သမ္ပတိ-အနက်ကို ဟောသော နိပါတ်တမျိုးတည်း။) ဣတိ အာဟ “သမ္ပတိ ပဋိသလ္လိနာ ဝါ” တိ။-ဋီကာ။

ပြုစေ၍။ ဒဒေယျာသိ၊ ပေးပါလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ပြောဆို၏။ ဗေလုဝပဏ္ဍုဝိဏံ အာဒါယာတိ၊ ကား။ ပုဗ္ဗေဝ၊ သိကြားမခိုင်းမိ ရှေး၌ပင်။ (ဗေလုဝပဏ္ဍုဝိဏာ၊ ဗေလုဝပဏ္ဍု-စောင်းကို။) အာဒိန္နာ နန၊ ယူအပ်ပြီး မဟုတ်ပါလော့။ အာမ၊ အိမ်း။ အာဒိန္နာ၊ ယူအပ်ပြီ။ ပန၊ ထိုသို့ ယူအပ်ပြီးပါသော်လည်း။ (ပုဗ္ဗေ၊ ၌။) မဂ္ဂမနဝသေန၊ ခရီးသွားခြင်းနှင့်စပ်သဖြင့်။ အသကူဇ္ဇေ၊ ပခုံးစွန်း၌။ လဂ္ဂိတာ၊ ဆွဲချိတ်အပ်ပြီ။ ဝါ၊ လွယ်အပ်ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ၌။ နံ၊ ထိုစောင်းကို။ ဝါမဟာဏ္ဍ၊ လက်ဝဲလက်၌။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ ဝါဒနဘဗ္ဗံ၊ တီးခြင်း၌ ပြင်ဆင်မှုကို။ ဝါ၊ တီးဖို့ရန် ပြင်ဆင်မှုကို။ ကံတွာ၊ ၍။ အာဒိယိ၊ ယူပြီ။ တေန၊ ကြောင့်။ အာဒါယာတိ၊ ၍။ (သံဂီတိ ကာရေဟိ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ပဉ္စသိခဂီတဂါထာအဖွင့်

၃၄၈။ အဿာဝေသီတိ၊ ကား။ သာဝေသိ၊ ကြားသိစေပြီ။ ဗုဒ္ဓူပသဉ္စိတာတိ၊ ကား။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ နိဿယံ၊ မှီရာကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ (ဣမာဂါထာ-၌ စပ်။) ဣတိ အတ္ထော၊ သေသပဒေသပိ၊ ဗုဒ္ဓူပသဉ္စိတာပုဒ်မှကြွင်းသော ဓမ္မူပသဉ္စိတာ-အစရှိသော ပုဒ်တို့၌လည်း။ သေဝနယော။

ဝန္ဓေ တေ ပိတရံ ဘဒ္ဒေ၊ တိမ္ဗရုံ သူရိယဝစ္ဆသေတိ ဧတ္ထ၊ ဟူသော ဤပါဠိ၌။ သူရိယဝစ္ဆသတိ၊ ကား။ သူရိယသမာနသရီရာ၊ တက်သစ်စ နေဝန်း၏ ထွန်းလင်းသော အရောင်နှင့်တူသော အရောင်ရှိသော ကိုယ်ရှိသော။ (ဘဒ္ဒေ-၌ စပ်။) ကိရ၊ ချဲ့။ (ယသွာ၊ ကြောင့်။) တဿာဒေဝဓိတာယ၊ ထိုနတ်သမီး၏။ ပါဒန္တတော၊ မြေအဆုံးမှ။ ရသ္မိ၊ အရောင်သည်။ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍။ (တက်၍။) ကေသန္တံ၊ သံ၏ အဆုံးအပိုင်းအခြားသို့။ အာရောဟတိ၊ တက်ရောက်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗာလသူရိယမဏ္ဍလသဒိသာ၊ တက်သစ်စနေဝန်း၏ ထွန်းလင်းသော အရောင်နှင့် တူသည်။ (ဟတွာ။) ခါယတိ၊ ထင်ရ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ နံ၊ ထိုနတ်သမီးကို။ “သူရိယဝစ္ဆသ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝဉ္စာနန္တိ၊ ကောင်းစွာ သိကြကုန်၏။ တံ၊ ထိုသူရိယဝစ္ဆသ - နတ်သမီးကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ “ဘဒ္ဒေ၊ ပ။ ဝန္ဓာမိ” တိ၊ ဟူ၍။ (ပဉ္စသိခေါ။) အာဟ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

ယေန ဇာတာသိ ကလျာဏီတိ၊ ကား။ ကာရဏဘူတေန၊ အကြောင်း ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ယေန၊ အကြင် တိဗ္ဗရူ-နတ်မင်းကြောင့်။ တိဗ္ဗရုံ၊ တိဗ္ဗရူ-မည်သော။ ယံ ဒေဝရာဇာနံ၊ အကြင် နတ်မင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ တံ၊ သည်။ ကလျာဏီ၊ ကောင်းခြင်း ငါးဖြာ လက္ခဏာနှင့် ပြည်စုံသည်။ သဗ္ဗဂံသော-ဘနာ၊ အလုံးစုံသော အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့် တင့်တယ်သည်။ (ဟုတော။) ဇာတာ၊ ဖြစ်ရပြီ။ အာနန္ဒဇနနီ မမာတိ၊ ကား။ မယံ၊ ၏။ ပီတိသောမနဿ-ဝစုနိ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို တိုးပွားစေနိုင်သည်။ (ဟုတော ဇာတာ။)

ဝါတောဝ သေဒတံ ကန္ဓောတိ၊ ကား။ သဉ္ဇာတသေဒါနံ၊ လွန်စွာ ဖြစ်သော ချွေးရှိသူတို့၏။ ဝါ၊ တို့သည်။ သေဒဟရဏတ္ထံ၊ ချွေးကို ပယ်ရှား ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝါတော၊ လေအေးသည်။ ဝါ၊ ကို။ ဣဋ္ဌော၊ အလို ရှိအပ်သည်။ ကန္ဓော၊ နှစ်သက်အပ်သည်။ မနာပေါ၊ စိတ်ဖြင့်ရောက်အပ် သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ သို့၊ ဧဝံ၊ တူ။ (မေ သည်။ တံ၊ ကို။ ဝါ၊ သည်။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်သည်။ အသိ၊ ၏။) ဣတိ အတ္ထော၊ ပါနိယံဝံ ပိပါသတောတိ၊ ကား။ ပါတုံ၊ ရေသောက်ခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆန္တဿ၊ လိုလားသော။ ပိပါသ-တော၊ ရေမှတ်သိပ်သော။ ပိပါသာဘိဘူတဿ၊ ရေမှတ်ခြင်းသည် နှိပ်စက် အပ်သူ၏။ ဝါ၊ သည်။ (ပါနိယံ ဣဋ္ဌံ ကန္ဓံ မနာပံ ဟောတိ ယထာ။) အင်္ဂီရသီတိ၊ ကား။ အဿာ၊ ထို သူရိယဝစ္ဆာ-နတ်သမီး၏။ အင်္ဂေ၊ ကိုယ်အင်္ဂါ၌။ ရသိယော၊ အရောင်တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) ဣတိ၊ ကြောင့်။ (သာ၊ ထို နတ်သမီးသည်။) အင်္ဂီရသီ၊ မည်၏။ တမေဝ၊ ထို သူရိယဝစ္ဆာ-သာ-နတ်သမီးကိုပင်။ [ဆရာတော်၏ နိဿယ-၌ ‘ထို အင်္ဂီရသီ-ကိုပင်’ ဟု ပေးတော်မူသည်။] အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ အာလပန္ဓော၊ အင်္ဂီရသီ...ဟု အာလုပ်ဖြင့် ခေါ်လျက်။ ဝဒတိ၊ ပြောဆို၏။ [“ယခုအချိန် အနားမှာ မရှိသော်လည်း ရှိသကဲ့သို့ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုသည်” ဟုလို။] ဓမ္မော အရဟ-တာမိဝါတိ၊ ကား။ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဝါ၊ တို့သည်။ နဝလောကုတ္တရဓမ္မော၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားကို။ (ပိယော ဝိယ၊ သို့။ တထာ၊ တူ။ ပိယာ၊ သည်။ အသိ၊ ၏။)

ဇိဗစ္ဆတောတိ၊ ကား။ ဘူဉ္ဇိတုကာမဿ၊ စားလိုသော။ ခုဒါဘိ-ဘူတဿ၊ ဆာလောင်ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သူ၏။ ဝါ၊ သည်။ (ဘောဇနံ၊ ကို။ ပိယံ ဣဝ၊ သို့။ တထာ ပိယာ အသိ။) ဇလန္တမိဝ ဝါရိနာတိ၊ ကား။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သည်။ ဇလန္တံ၊ တောက်နေသော။ ဇာတဝေဒံ၊ မီးကို။ ဥဒကကုမ္ဘေန၊ ရေအိုးဖြင့်။ နိဗ္ဗာပေတိ ယထာ၊ ငြိမ်းစေသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။

တဝ၊ ၏။ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ (တနည်း) တဝ ကာရဏာ၊ သင့်အတွက်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ကာမရာဂပရိဋ္ဌာဟံ၊ ကာမရာဂ-တည်းဟူသော ပူလောင်မှုကို။ နိဗ္ဗာပေဟိ၊ ငြိမ်းစေပါလော့။ ဣတိ၊ သို့။ (တမေဝ အာရပ္ပ အာလပန္နော) ဝဒတိ။

ယုတ္တံ ကိဉ္စက္ခရေဏနာတိ၊ ကား။ ပဒုမကေသရရေဏနာ၊ ပဒုမ္မာကြာဝတ်ဆံ ဝတ်မှုန်နှင့်။ ယုတ္တံ၊ ယှဉ်သော။ (ပေါက္ခရဏိ-၌ စပ်။) နာဂေါ ဗမ္မာဘိတတ္ထောဝါတိ၊ ကား။ ဗမ္မာဘိတတ္ထဟတ္ထိ၊ နွေအပူသည် လွန်စွာ ပူလောင်အပ်သော ဆင်သည်။ (ဩဂါဟတိ) ဝိယ၊ သက်ဆင်းသကဲ့သို့။ ဩဂါဟေ ဓေ ထန္နဒရန္တိ၊ ကား။ သော နာဂေါ၊ ထိုဆင်သည်။ ပေါက္ခရဏိ၊ ရေကန်သို့။ ဩဂါဟေတွာ၊ သက်ဆင်း၍။ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍။ အဂ္ဂ-သောဏ္ဏမတ္ထံ၊ နှာမောင်း၏ အဖျားမျှကို။ ပညာယမာနံ၊ ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ နိမုဂ္ဂေါ၊ နှစ်မြှုပ် ငုတ်နေသည်။ (သမာနော၊ သော်။) သာတံ၊ သာယာအပ်သော။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ ဝိန္ဒတိ ယတာ၊ ရသကဲ့သို့။ ဝေ၊ တူ။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ တေ၊ အသင် သူရိယ-ဝစ္စသာ၏။ ထန္နဒရံ၊ သားမြတ်နှစ်ဖော် ရင်ခွင်ပေါ်သို့။ ထနဝေမဇ္ဈံ၊ သားမြတ်နှစ်သွယ်၏ အလယ်သို့လည်းကောင်း။ ဥဒရဉ္စ၊ ရင်ခွင်ပေါ်သို့လည်းကောင်း။ ဩတရိတွာ၊ သက်ဝင်၍။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာတံ၊ သော။ သုခံ၊ ကို။ ပဋိလတိဿာမိ န ခေါ၊ ရပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ (တမေဝ အာရပ္ပ အာလပန္နော။) ဝဒတိ၊ ၏။

“အစ္စကံသောဝ ။ပ။ လက္ခဏရူပာ”တိ-တ္ထေ၊ ဟူသော ဤ ဂါထာ၌။ ကဏ္ဍမူလေ၊ နားရင်း၌။ ဝိဇ္ဇနအယဒဏ္ဍကော၊ ထိုးဆွကြောင်းဖြစ်သော သံချွန်တပ်အပ်သော တုတ်ကို။ တုတ္တံ၊ တုတ္တ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ [တုဒတိ အနေနာတိ တုတ္တံ။] ပါဒါဒိသု၊ ခြေ အစရှိသည်တို့၌။ ဝိဇ္ဇနဒဏ္ဍတောမရံ၊ ထိုးဆွကြောင်းဖြစ်သော အရိုးရှိသောလှံတံကို။ တောမရန္တိ၊ ဟူ၍။ (ဝုစ္စတိ၊ ၏။) မတ္တကေ၊ ဦးထိပ်၌။ ဝိဇ္ဇနကုဋိလကဏ္ဍကော၊ ထိုးဆွကြောင်းဖြစ်သော ကောက်သောအဆူးရှိသော ချွန်းကို။ အကံသောတိ၊ ဟူ၍။ (ဝုစ္စတိ။) စ၊ ဆက်။ ယော နာဂေါ၊ သည်။ ပဘိန္ဒမတ္ထေ၊ အပြားအားဖြင့် ပျက်လောက်အောင် မာန်ယစ်သည်။ ဝါ၊ အပြားအားဖြင့် ပျက်လောက်အောင် အမုန်ယစ်သည်။ (သမာနော။) အစ္စကံသော၊ ချွန်းကိုလွန်သည်။ အကံသံ၊ ချွန်းကို။ အတိတော၊ လွန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ [ချွန်းမကြောက်သည်ကို “လွန်သည်” ဟုဆိုသည်။] အကံသေန၊ ချွန်းဖြင့်။ ဝိဇ္ဇိယမ ခနာပိ၊

ထိုးအပ် ပေါက်အပ်ပါသော်လည်း။ ဝသံ၊ ဆင်ဆရာ၏ အလိုသို့။ န ဂစ္ဆတိ၊ မလိုက်တော့။ သော။ ထိုဆင်သည်။ (န ဗုဇ္ဈတိ-၌ စပ်။) “မယာ၊ သည်။ တုတ္တတောမရံ၊ နားရင်း၌ ထိုးဆွကြောင်းဖြစ်သော သံချွန်တပ်အပ်သော တုတ်၊ ရွှေအစရှိသည်တို့၌ထိုးဆွကြောင်းဖြစ်သော လုံတံကို။ ဇိတံ၊ အောင်အပ်ပြီ။ ယော အဟံ၊ သည်။ အကံသဿပိ၊ ချွန်း၏သော်မှလည်း။ ဝသံ၊ အလိုကို။ န ဂစ္ဆာမိ၊ မလိုက်တော့။” ဣတိ၊ ဤသို့တွေး၍။ မဒဒပေန၊ မာရ်ဖြင့်ထောင်လွှားခြင်းကြောင့်။ ကိဉ္စိ ကာရဏံ၊ တစုံတခုသော ညှဉ်းဆမှု အကြောင်းအရာကို။ န ဗုဇ္ဈတိ၊ မသိတော့။ [ကိဉ္စိ ကာရဏန္တိ ကိဉ္စိ ပိဋ္ဌံ- ဝီကော။]

အစွကိုသော၊ ချွန်းကိုလွန်သော။ သော နာဂေါ၊ သည်။ “မေ သည်။ တုတ္တတောမရံ၊ ကို။ ဇိတံ၊ ပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့ တွေး၍။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းအရာကို။ နပ္ပဇာနာတိ ယထာ၊ မသိသကဲ့သို့။ ဝေံ၊ တူ။ အဟမ္ပိ၊ ကျွန်ုပ်သည်လည်း။ လက္ခဏသမ္ပန္နဉ္စိရူတာယ၊ မိန်းမမြတ်တို့၏ လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော ပေါင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ လက္ခဏရူယာ၊ မိန်းမမြတ်တို့၏လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော ပေါင်ရှိသော သူရိယဝစ္ဆသောဖြင့်။ သမ္ပတ္တော၊ လွန်စွာယစ်မှူးသည်။ မတ္တော၊ မေ့သည်။ ပမတ္တော၊ အပြားအားဖြင့် မေ့သည်။ ဥမ္ပတ္တော ဝိယ၊ ရူးသူသည်ကဲ့သို့။ (ဟုတော။) ကိဉ္စိ ကာရဏံ နပ္ပဇာနာမိ။ ဣတိ၊ သို့။ (တမေဝ အာရဗ္ဗ အာလပန္တော။) ဝဒတိ။ အထ ဝါ၊ ကား။ အစွကိုသော၊ သော။ နာဂေါ ဣဝ၊ ကဲ့သို့။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ လက္ခဏရူယာ၊ ဖြင့်။ သမ္ပတ္တော၊ သည်။ (ဟုတော။) ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ တတော၊ ထို သူရိယဝစ္ဆသော-မှ။ ဝိရာဂကာရဏံ၊ မတပ်မက်ခြင်း၏အကြောင်းကို။ နပ္ပဇာနာမိ၊ မသိတော့။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေန နာဂေန၊ ထိုဆင်ပြောင်သည်။ တုတ္တတောမရံ၊ ကို။ ဇိတံ ဝိယ၊ အောင်အပ်သကဲ့သို့။ (ကတာ၊ တူ။) မေ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ တုတ္တတောမရံ၊ ကို။ ဇိတံ၊ အောင်အပ်ပြီ။ ဝဒတော၊ ပြောဟောသော။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်၏။ ဝစနံ၊ ကို။ န အာဒိယာမိ၊ မနာယူနိုင်တော့ပါ။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိရာဂကာရဏံ၊ ကို။ နပ္ပဇာ-နာမိ၊ ပါ။)

တယံ ဂေမိတစိတ္တောသ္မိတိ၊ ကား။ လက္ခဏရူ၊ မိန်းမမြတ် တို့၏ လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော ပေါင်ရှိသော။ ဘဒ္ဒေ၊ ဘဒ္ဒါမည်ခေါ် နှမတော်။ တယံ၊ သင်နှမ၏ အပေါ်၌။ ဗဒ္ဒစိတ္တော၊ ပွဲမိ ငြိတုယ်သောစိတ်ရှိသည်။

အသို့၊ ဖြစ်နေပါ၏။ ဝါ၊ တနည်း။ ဂေဓိတစိတ္တောတိ၊ ကား။ ဂေဓံ၊ မက်မောခြင်းသို့။ အဇ္ဈပေတစိတ္တော၊ ကပ်ရောက်သောစိတ်ရှိသည်။ (အသို့၊ ၏။) စိတ္တံ ဝိပရိဏာမိတန္တိ၊ ကား။ ပကတိံ၊ ပကတိ-သဘောကို။ ဇဟိတွာ၊ စွန့်၍။ ဌိတံ၊ တည်နေပါ၏။ [ပကတိံ ဇဟိတွာ ဌိတံ အဘိရတ္တဘာဝေန။-ဋီကာ။] ပဋိဂန္တံ န သက္ကောမိတိ၊ ကား။ နိဝတ္တိတု၊ ဆုတ်နုတ်ခြင်းငှာ။ န သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်တော့ပါ။ ဝင်္ကံသက္ကောဝ အဗ္ဗုဇောတိ၊ ကား။ ဗဠိသံ၊ ငါးမျှားချိတ်ကို။ ဂိလိတာ၊ မျို၍။ ဌိတမဇ္ဈော ဝိယ၊ တည်သောငါးကဲ့သို့တည်း။ “သသော” တိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ပါဠော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အယမေဝတ္တော၊ ဤ သတ္တ-ပုဒ်၏ အနက်ပင်တည်း။ [သက္ကောဌိ သသ-ဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်း၊ သသောဌိ သ+အ-ပစ္စည်း “ဤသို့ ပစ္စည်း သာကဲ့သည်၊ အနက်မကွဲ”-ဟူလို။]

ဝါမူလ္လတိ၊ ကား။ ဝါမာကာရေန၊ တင့်တယ်သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ သဏ္ဍိတဉ္စိရူ၊ ကောင်းစွာတည်သော ပေါင်ရှိသော နှမတော်။ ဝါ၊ တနည်း။ ကဒလိက္ခန္ဓသဒ္ဓိသဉ္စိရူ၊ ငှက်ပျောတုံးနှင့်တူသော အရင်းတုတ်၍ အဖျားသေးလျက် လုံးသောပေါင်ရှိသော နှမတော်။ ဣတိ အတ္တော၊ နက်။ [ဝါမူလ္လတိ ရုစိရဉ္စိရူ၊ တေနာဟ “ဝါမာကာရေနာ” တိ အာဒိ။ ဝါမဝိကသိတရုစိရသုန္ဓရာဘိရူပစာရုသဒ္ဓါ ဟိ ဧကတ္ထာ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ။-ဋီကာ။] သဇောတိ၊ ကား။ အာလိဂံ၊ လည်ဖက်ပါလော့။ မန္ဓလောစနေတိ၊ ကား။ ဣတ္ထိယော၊ တို့သည်။ တိခိဏံ၊ ထက်ထက်သန်သန်။ န နိဇ္ဈာယန္တိ၊ စူးစူးစိုက်စိုက် မကြည့်တတ်ကြကုန်။ မန္ဓံ၊ ညှင်းညှင်းသာသာ။ အာလောစေန္တိ၊ သြလောကေန္တိ၊ ကြည့်တတ်ကြကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “မန္ဓလောစနာ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇလိဿဇောတိ၊ ကား။ သဗ္ဗတောဘာဝေန၊ အလုံးစုံသောအဖို့အားဖြင့်။ အာလိဂံ၊ ပွေ့ဖက်ပါလော့။ ဧတံ မေ အဘိပတ္တိတန္တိ၊ ကား။ ဧတံ၊ ဤ နှမ၏ ပွေ့ဖက်ခြင်းကို။ မယာ၊ သည်။ အဘိဏှံ၊ မပြတ်။ ပတ္တိတံ၊ တောင်းတအပ်ပါ၏။

အပ္ပကော ဝတ မေ သန္တောတိ၊ ကား။ ပကတိယာဝ၊ ပင်ကိုယ် သဘောအားဖြင့်သာ။ မန္ဓော၊ နဲ့သည်။ ဝါ၊ နည်းသည်။ သမာနော၊ လျက်။ ဝေလ္လိတကေသိယာတိ၊ ကား။ အဿာ၊ ထို သူရိယဝစ္စ-သာ၏။ မုဉ္ဇိတွာ၊ ဖြေ၍။ ပိဋိယံ၊ ကျောက်ကုန်း၌။ ဝိသဋ္ဌကာလေ၊ စွန့်အပ်ရာအခါ၌။ ဝါ၊ ဖြန့်ချိအပ်ရာအခါ၌။ သပ္ပေါ ဝိယ၊ မြေသည်ကဲ့သို့။ ဝေလ္လန္တာ၊ တွန့်ကုန်လျက်။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်သော။ ဧကသာ၊ ဆံတို့

သည်။ (သန္တိ။) ဣတိ၊ ကြောင့်။ (သ၊ ထို သူရိယဝစ္စသာ-သည်။) ဝေလ္လိတကေသိ၊ မည်၏။ ဝေလ္လိတကေသိယာ၊ ကျောက်ကုန်း၌ဖြေ၍ ဖြန့်ချရာအခါဝယ် တွန့်လိပ်သွားသော ဆံပင်ရှိသော။ တဿာ၊ ထို သူရိယာဝစ္စသာ-ကြောင့်။ (သမုပ္ပါဒိ-၌ စပ်။) [ဝေလ္လ-ဓာတ်သည် သံဟရဏ (ကောင်းစွာ ဆောင်ခြင်း) အနက်ကိုဟော၏။ “ဆောင်” ဟူသည်။ ဆံပင်ကို ကျောပေါ်၌ ဖြန့်ချလိုက်သောအခါ အတွန့်အတွန့်ဖြစ်လျက် ကျသွားခြင်းတည်း။] အနေကဘာဝေါ သမုပ္ပါဒိတိ၊ ကား။ အနေကဝိဓော၊ များသော အပြားရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်ပြီ။ ဝါ၊ တံ့နည်း။ အနေကဘာဂေါတိ၊ ဟူ၍။ ပါဠော၊ သည်။ (အတ္ထိ။) အရဟန္တေဝ ဒက္ခိဏာတိ၊ ကား။ အရဟန္တမ္ပိ၊ ရဟန္တာ-အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒိန္နဒါနံ၊ လှူအပ်သော ဒါနစေတနာ-သည်။ နာနပ္ပကာရတော၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်။ (ပဘိန္ဒံ)ဝိယ၊ ကဲ့ပြားသကဲ့သို့။ (တထာ၊ တူ။) ပဘိန္ဒော၊ ကဲ့ပြားရပြီ။

ယံ မေ အတ္ထိ ကတံ ပုညန္တိ၊ ကား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ယံ ပုညံ၊ အကြင်ကောင်းမှုသည်။ အတ္ထိ။ အရဟန္တေသု တာဒိသုတိ၊ ကား။ တာဒိလက္ခဏပစ္စေသု၊ တာဒိလက္ခဏာသို့ ရောက်ကုန်သော။ အရဟန္တေသု၊ ရဟန္တာတို့၌။ (ကတံ၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။) တယာ သဒ္ဓိံ ဝိပစ္စတန္တိ၊ ကား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ကောင်းမှုသည်။ တယာ၊ အသင်နှမတော်နှင့်။ သဒ္ဓိမေဝ၊ အတူသာလျှင်။ ဝိပိကံ၊ အကျိုးကို။ ဒေတု၊ ပေးပါစေတည်း။

တယာ သဒ္ဓိမေဝ။ ။ ယထာ စက္ကဝတ္ထိသံဝတ္တနိယကမ္ပံ တဿ (ထိုကံ၏။) နိဿန္တဗလဘူတေန ဣတ္ထိရတနေန သဒ္ဓိံ ယေဝ ဝိပိကံ ဒေတိ၊ ဧဝံ တံ မေ ကမ္ပံ တယာ သဒ္ဓိံ ယေဝ မယံ ဝိပိကံ ဒေတု-ဒိကာ။

ကောဒိတိ၊ ကား။ ဧဝံဘာဝံ၊ တပါးတည်း၏အဖြစ်သို့။ ဂတော၊ ရောက်တော်မူသော။ နိပကော သတောတိ (တ္ထေ)၊ ဟူသော ဤပါဠိ၌။ ပညာ၊ ပညာကို။ နေပက္ကံ၊ နေပက္က-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တာယ၊ ထို ပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ နိပကော၊ မည်၏။ [ဤပုဒ်၏ဝစနတ္ထ-ကို ရူပသဒ္ဓိဘာသာဒိကာ “ဏှတ္ထ တာ ဘာဝေတု” သုတ်၌ ပြခဲ့ပြီ။] သတိယာ၊ သတိနှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သတော၊ သတော-မည်၏။ [“သမန္နာဂတံ” ဟု ဖွင့်သော်လည်း အဿတ္ထိ-

မဟုတ်။ “သရတီတိ သတော” ဟု ကတ္ထု သာနေ-သာ ပြုရသည်။ သတော သမ္ပဇာနောတိ ဧတ္ထ သရတီတိ သတော။ -ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။ သရတီတိ သတောတိ ပဒဿ ကတ္ထုသာနေတံ အာဟ။ -မဟာဋီကာ။] အမတံ မုနိ ဇိဂီသာနောတိ၊ ကား။ သော ဗုဒ္ဓမုနိ၊ ထိုဘုရားတည်းဟူသော မုနိသည်။ အမတံ၊ မအို မသေကြောင်းဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ဇိဂီသတံ ပရိယေသတံ ယထာ၊ ရှာမှီးတော်မူသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ သူရိယဝစ္စသေ၊ အို....သူရိယဝစ္စသော။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တံ၊ အသင်နှမတော်ကို။ ဇိဂီသာမိ ပရိယေသာမိ၊ ရှာမှီးပါ၏။ ဝါ၊ တနည်း။ သော၊ ထို ဘုရားတည်ဟူသော မုနိသည်။ အမတံ၊ မအို မသေကြောင်းဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ ဇိဂီသာနော သေန္တော ဂဝေသန္တော၊ ရှာမှီးတော်မူလျက်။ ဝိစရတိ ယထာ၊ လှည့်လည်တော်မူသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ကို။ သေန္တော ဂဝေသန္တော၊ ရှာမှီးလျက်။ ဝိစရမိး လှည့်လည်ပါ၏။ ဣတိပိ အတ္ထော၊ သည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ၎င်း။)

ယထာပိ မုနိ နန္ဒေယျ၊ ပတွာ သမ္မောဓိမုတ္တမန္တိ၊ ကား။ ဗုဒ္ဓမုနိ၊ ဘုရားတည်းဟူသော မုနိသည်။ ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ၊ ဗောဓိပလ္လင်၌။ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတ-ဉာဏ်တော်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်တော်မူ၍။ နန္ဒေယျ၊ တောသေယျ ယထာ၊ နှစ်သက်တော်မူရာသကဲ့သို့။ ဧဝံ နန္ဒေယျန္တိ၊ ကား။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ အဟမ္ပိ၊ ကျွန်ုပ်သည်လည်း။ တယာ၊ အသင် သူရိယဝစ္စသော-နှင့်။ မိသိဘာဝံ၊ ရောနှောခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂတော၊ ရောက်ရသည်။ (သမာနော သော။) နန္ဒေယျံ၊ နှစ်သက်ရာပါ၏။ ပိတိသောမနဿဇာတော၊ ဖြစ်သော ပိတိသောမနဿ-ရှိသည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရာပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ (တမေဝ၊ ပင်။ အာရဗ္ဗံ၊ ၍။ အာလာန္တော၊ လျက်။) ဝဒတိ၊ ၎င်း။

တာဟံ ဘဒ္ဒေ ဝရေယျာဟေတိ (တ္ထေ)၊ ဟူသော ဤပါဠိ၌။ အဟေတိ၊ အဟေ-ဟူသောသဒ္ဒါသည်။ အာမန္တနံ၊ ခေါ်ကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဒါတည်း။ သူရိယဝစ္စသေ၊ သူရိယဝစ္စသော-မည်သော။ အဟေ ဘဒ္ဒေ၊ အို....ဘဒ္ဒါ။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒေန၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကေန၊ သည်။ “ဒိဿ၊ ကုန်သော။ ဒေဝလောကေသု၊ တို့၌။ ဒေဝရဇံ၊ နတ်မင်း၏အဖြစ်ကို။ ဂဏ္ဍသိကီ၊ ယူမည်လော။ သူရိယဝစ္စသံ၊ သူရိယဝစ္စသော-ကို။ (ဂဏ္ဍသိကီ၊ လော။)” ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဝရေ၊ ဆုနှစ်မျိုးတွင် တမျိုးမျိုးကို။ ဒိန္ဒေ၊ ပေးအပ်သော်။ ဒေဝရဇံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ “သူရိယဝစ္စသံ၊ ကို။

ဂဏှာမိ၊ ယူပါအံ့။” ဣတိ ဧဝံ သို့။ တံ၊ အသင် သူရိယဝစ္ဆာ-ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝရေယျံ ဣစ္ဆေယျံ၊ အလို့ရှိပါ၏။ ဂဏှေယျံ၊ ယူရာပါ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။

သာလံဝံ၊ န စိရံ ဖုလ္လန္တိ၊ ကား။ တဝ၊ အသင် သူရိယဝစ္ဆာ-၏။ ပိတု၊ ခမည်းတော်၏။ နဂရဒ္ဒါရေ၊ မြို့တံခါးအနီး၌။ န စိရံ၊ မကြာမြင့်မီက။ ပုပ္ဖိတော၊ ဖြစ်သောပွင့်ခြင်းရှိသော။ [သဉ္ဇာတံ + ပုပ္ဖံ + အဿ အတ္ထိတိ ပုပ္ဖိတော။] သာလော၊ အင်ကြင်းပင်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ထိုအင်ကြင်းပင်သည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်အကဲအာလျှင်။ မနောဟရော၊ မြင်ရသူလူအပေါင်း၏စိတ်ကို ဆွဲဆောင်နိုင်၏။ [မကြည့်ပဲမနေနိုင်သည်ကိုပင် “စိတ်ကို ဆွဲဆောင်နိုင်သည်” ဟု ဆိုသည်။] န စိရံ၊ မကြာမြင့်မီက။ တံ ဖုလ္လသာလံ ဝိယ၊ ထို ပွင့်သောအင်ကြင်းပင်ကိုကဲ့သို့။ ပိတရံ၊ တေ သုမေဓသေတိ၊ ကား။ အတိသထိရိကံ၊ အလွန် ကျက်သရေနှင့်တကွဖြစ်သော။ တဝ၊ အသင် သူရိယဝစ္ဆာ-၏။ ပိတရံ၊ ခမည်းတော်ကို။ ဝန္တမာနော၊ ချီးမွမ်း ထောမနာ-လျက်။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးမှုကို။ ကရောမိ၊ ပြုပါ၏။ ယဿာသေတာဒိသိ ပဇာတိ၊ ကား။ ယဿ၊ အကြင် ခမည်းတော်၏။ တောဒိသိ၊ ဤ သင်ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော။ ဓိတာ၊ သမီးတော်သည်။ အာသိ၊ ရှိပြီ။ (“တံ ပိတရံ၊ ကိံ၊ နမဿာမိ၊ ၏။” ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်။)

၃၄၉။ သံသန္ဓတိတိ၊ ကား။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂီတသဒ္ဓဿ စေဝ၊ သီချင်းသံ၏လည်းကောင်း။ ဝီဏာသဒ္ဓဿ စ၊ စောင်းသံ၏လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ ကထေသိ၊ မိန့်တော်မူသနည်း။ တတ္ထ၊ ထို သီချင်းသံစောင်းသံ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာရာဂေါ၊ လွန်စွာတပ်မက် နှစ်သက်သောရာဂ-သည်။ အတ္ထိ ကိံ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။ (ဘဂဝတော၊ ၏။ သာရာဂေါ၊ သည်။) နတ္ထိ၊ မရှိပါ။ ဆဋ္ဌင်္ဂပေက္ခာယ၊ ခြောက်ပါးသောအင်္ဂါရှိသော တကြမဇ္ဇတ္ထုပေက္ခာဖြင့်။ ဥပေက္ခကော၊ အသင့်အားဖြင့် ရှုတော်မူသော။ ဘဂဝံ၊ သည်။ တောဒိသေသု၊ ဤကဲ့သို့ ရှုအပ်ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ (သာရာဂေါ နတ္ထိ။) ဧဝလံ၊ တပ်မက်ခြင်းမဖက် သက်သက်။ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌံ၊ ဣဋ္ဌ အနိဋ္ဌ-ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထို သီချင်းသံ စောင်းသံ၌။ န ရဇ္ဇတိ၊ တပ်မက်တော်မမူ။ [ဆဋ္ဌင်္ဂပေက္ခာယ-မှစ၍ နရဇ္ဇတိ-တိုင်အောင်သောစကားဖြင့် နတ္ထိ၏အကျယ်ကို ပြသည်။] စ၊ သာကေ ကား။ “သံဝိဇ္ဇတိ ခေါ အာဝုသော။ ပ။ ဘဂဝတော့ သောတ” န္တိအာဒိ၊ အစရှိသော။ တေ(သုတ္တံ)၊ ဤ ပါဠိ

တော်ကို။ (အာယသ္မတာ သာရိပုတ္တေန) ပိ၊ သည်လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ [“အာ-
 ဝုသော၊ ငါ့ရှင် ကောဋ္ဌိက။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝါ၊ မှာ။ စက္ခု၊ စက္ခု-
 ပသာဒ-သည်။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ တင်ရှားရှိပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။
 ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူပါ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝါ၊ မှာ။
 ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပါ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သုဝိမုတ္တစိတ္တော၊ ဆန္ဒ-
 ရာဂ-မှ ကောင်းစွာလွတ်သော စိတ် ရှိတော်မူ၏။ အာဝုသော၊-က။ ဘဂဝ-
 တော၊ ၏။ ဝါ၊ မှာ။ သောတံ၊ သောတပသာဒ-သည်။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။”
 သဠာယတနသံယုတ်၊ သမုဒ္ဒဝဂ်-ကောဋ္ဌိကသုတ်။]

[“မြတ်စွာဘုရားသည် သီချင်းသံ စောင်းသံ၌ တပ်မက်တော်မမူလျှင်
 အဘယ်ကြောင့် ထို သီချင်းသံ စောင်းသံ၏ ဂုဏ်ကို မိန့်ဆိုတော်မူပါ
 သနည်း” ဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် သစေ ပန-အစရှိသည်ကိုမိန့်။]

ပန၊ ထိုသို့ ဆန္ဒရာဂ-ရှိတော်မမူပါသော်လည်း။ ဝဏ္ဏံ၊ သီချင်းသံ စောင်း
 သံ၏ ဂုဏ်ကို။ သစေ န ကထေယျ၊ အကယ်၍ မိန့်တော်မမူအံ့။ (ဝေံ သတိ။)
 “ပဉ္စသိခေါ၊ သည်။ မေ၊ အား။ ဩကာသော၊ အခွင့်ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်
 ပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ န ဇာနေယျ၊ မသိနိုင်ရာ။ အထ၊ ထိုသို့ မသိခြင်းကြောင့်။
 သက္ကော၊ သိကြားသည်။ “ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပဉ္စသိခဿ၊ အား။ ဩကာ-
 သော၊ ကို။ န ကတော၊ ပြုတော်မမူအပ်။” ဣတိ၊ ဤသို့တွေး၍။ ဒေဝတာ၊
 နတ်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ တတောဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်။ ပဋိနိဝတ္တေယျ၊
 ပြန်နစ်ရာ၏။ တတော၊ ထိုသို့ ပြန်နစ်ခြင်းကြောင့်။ မဟာဇာနိယော၊ ကြီး
 စွာသော ဆုံးရှုံးခြင်းသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပန၊ အနွယ် ကား။
 ဝဏ္ဏေ၊ ကို။ ကထိတေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော်။ “ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပဉ္စ-
 သိခဿ၊ အား။ ဩကာသော၊ ကို။ ကတော၊ အပ်ပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့ သိ၍။
 ဒေဝတာဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချည်းကပ်၍။ ပဉ္စံ၊ ကို။
 ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ ဝိဿဇ္ဇနာဝသာနေ၊ ဝိဿဇ္ဇနာ၏ အဆုံး၌။ အသိတိယာ ဒေဝ-
 တာသဟဿေဟိ၊ ရှစ်သောင်းသော နတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သောတာပတ္တိ-
 ဖလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌဟိဿတိ၊ တည်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဥတွာ၊ မူ၍။ ဝဏ္ဏံ၊
 ကို။ ကထေသိ။ မိန့်တော်မူပြီ။

တတ္ထ၊ ထို သံသန္ဓတိ-အစရှိသောပါဠိ၌။ ကဒါ သံယူဇ္ဇာတိ၊ ကား။
 ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ ဂန္ထိတာ၊ သီကုံး ထုံးဖွဲ့အပ်ကုန်သနည်း။ ပိဏ္ဍိတာ၊
 ပေါင်းစပ်အပ်ကုန်သနည်း။ [သံ+ဥိဟ-ဓာတ်၊ ယ-အာဂုံတ-ပစ္စည်း။ သံ
 ဥပသာရ-ကြောင့် ဂန္ထန-အနက်ကိုဟောသည်။] တေန ခေါ၊ ပနာဟံ
 ဘန္တေ သမယေနာတိ၊ ကား။ တေန သမယေန၊ ၌။ တုမှာကံ၊ ရှင်တော်

ဘုရားတို့၏။ သမ္မောဓိပုတ္တိတော၊ သဗ္ဗညုတ-ဉာဏ်တော်သို့ ရောက်တော်မူရာ နေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော။ တသ္မိံ သတ္တာဟေ၊ ထို သတ္တာဟ-၌။ [တေန သမယေန-ကို တသ္မိံ တုမှာကံ ။ပ။ သတ္တာဟေဖြင့် သရုပ်ဖော်သည်။] ဘဒ္ဒါ နာမ သူရိယဝစ္စသဘာဝိ၊ ကား။ နာမတော၊ နာမည် အားဖြင့်။ ဘဒ္ဒါ၊ ဘဒ္ဒါမည်သော။ သရီရသမ္ပတ္တိယာ၊ ကိုယ်၏ပြည့်စုံခြင်း ကြောင့်။ သူရိယဝစ္စသဘာ၊ မည်သော။ (ဘဂိနိ-၌ စပ်။) ဘဂိနိတိ၊ တေ၊ ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ ဝေါဟာရဝစနံ၊ ခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုကြောင်း သဒ္ဒါတည်း။ ဒေဝဓိတာ၊ နတ်သမီးသည်။ ဣတိ အတ္ထော၊ [တကယ် နှမတော် စပ်၍ “ဘဂိနိ” ဟု ခေါ်သည်မဟုတ်။ “ပြောရိုး ခေါ်စဉ်မို့ ခေါ်သည်” ဟူလို။ ဝေါဟာရဝစနန္တိ ဘဂဝတော၊ ဘိက္ခုနဉ္စ ပုရတော ဝတ္ထဗွံ ဥပစာရ ဝစနံ။ -ဋီကာ။] ပရကာမိနိတိ၊ ကား။ ပရံ၊ တပါးသော နတ်သားကို။ ကာမေတိ အဘိကင်္ခံတိ၊ လိုလားနေ၏။

ဥပနစ္စန္တိယာတိ၊ ကား။ နစ္စမာနာယ၊ က,စဉ်။ (“သုတောယေဝ၊ ကြားရုံသာကြားအပ်ခဲ့ပါ၏။” ၌ စပ်။) ကိရ၊ ချဲ့။ သာ၊ ထို သူရိယဝစ္စသဘာ သည်။ ဧကသ္မိံ သမယေ၊ အခါတပါး၌။ စာတုမဟာရာဇိကဒေဝေဟိ၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ က။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော။ သက္ကဿ၊ သိကြားအား။ နစ္စံ၊ ကခြင်းကို။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ပြုခြင်းအကျိုးငှာ။ ဂတာ၊ သွားပြီ။ [ဒဿနတ္ထာယ-နေရာဝယ် ဒဿေတိ-ပုဒ်ကဲ့သို့ “ဒဿယ-နတ္ထာယ၊ မြင်စေခြင်းငှာ။ ဝါ၊ ပြုခြင်းငှာ။” ဟု ကာရ်တံဖြင့်ရှိလျှင် ကောင်း မည်ထင်သည်။] စ၊ ဆက်။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သက္ကော၊ သည်။ တတာဂတဿ၊ ၏။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ယထာဘုဇ္ဈေ၊ အကြင်အကြင် ထင်ရှားရှိကုန်သော။ [ယထာဘုဘာ ယေဝ ယထာဘုစွာ။] ဂဏေ၊ ဂုဏ်တော် တို့ကို။ ပယံရဒါဟာသိ၊ ပြောပြီ။ [ပရိ+ဥ+အာ+ဟရ-ဓာတ်၊ ဤ-ဝိဘတ်။] ဝေ၊ သို့။ တသ္မိံ ဒိဝသေ၊ ထိုနေ့၌။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ နစ္စန္တိ၊ က,စဉ်။ အဿောသိ၊ ကြားသိရပြီ။

သက္ကံပသင်္ကမအဖွင့်

၃၅၀။ ပဋိသမ္မောဒတိတိ၊ ကား။ “သံသန္တတိ ခေါ် တေ” တိအာဒိနိ၊ အစရှိသောစကားတို့ကို။ ဝဒန္တော၊ မိန့်တော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သမ္မောဒတိ၊ ရှေးဦးစွာ ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။ ပဉ္စသိခေါ၊ သည်။ ပဋိ- သမ္မောဒတိ၊ ပြန်၍ ဝမ်းမြောက်၏။ ဂါထာ၊ တို့ကို။ ဘာသန္တော စ၊ ရွတ်ဆိုလျက်လည်း။ ပဉ္စသိခေါ၊ သည်။ သမ္မောဒတိ၊ ရှေးဦးစွာ ဝမ်းမြောက်

၏။ ဘဂဝါသည်။ ပဋိသမ္ဘောဒတိ၊ ပြန်၍ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။ [ယခုစာရှိ အတိုင်း စာသွားကောင်း၏။ ဆရာတော်၏ နိဿယ-သက်ထက်၌ကား ဤကဲ့သို့ အဋ္ဌကထာစာသွား မရှိသောကြောင့် အနက်အဓိပ္ပာယ်တမျိုး ပြတော်မူသည်။]

အာမန္တေသီတိ၊ ကား။ ဇာနာပေသိ၊ သိစေပြီ။ တဿ၊ ထို သိကြား ၏။ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။(ကိ။) “အယံ ပဉ္စသိခေါ၊ ဤ ပဉ္စသိခ-ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ မမ၊ ငါ၏။ ကမ္မေန၊ အလုပ်ဖြင့်။ ပေသိဘော၊ စေလွှတ်အပ်သည်။(သမာနော၊ လျက်။) အတ္တနော၊ ၏။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရေတိ၊ ၏။ ဧဝရူပဿ၊ မူသော။ သတ္ထု၊ ၏။ သန္တိကော၊ ၌။ ဌတော၊ တည်၍။ ကာမဂုဏူပသဉ္စိတံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သော။ အနန္တစ္စဝိကံ၊ မလျောက်ပတ်သောစကားကို။ ကထေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ နဋ္ဌာ နာမ၊ ကချေသည် ဇာတ်သမားတို့မည်သည်။ နိလ္လဇ္ဇာ၊ အရှက်မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကထေန္တော၊ ပြောဆိုစဉ်။ ဝါ၊ ပြောဆိုယင်း။ ဝိပွကာ-ရမ္ပိ၊ ဖောက်ပြန်သော အမှုအရာကိုလည်း။ ဒဿေယျ၊ ပြရာ၏။ [ဝိပွကာရမ္ပိ ဒဿေယျာတိ အခုကတာဘိနယဝသေန(ကိုယ်တဝက်ပြု၍ ကခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်) နဗ္ဗမ္ပိ ဒဿေယျ။-ဋီကာ။] ဟန္တ၊ ယခု။ နံ၊ ထို ပဉ္စသိခ-ကို။ မမ၊ ၏။ ကမ္မံ၊ ကို။ ဇာနာပေမိ၊ သိစေအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ အာမန္တေသိ၊ သိစေပြီ။

၃၅၁။ ဧဝူ ပန တထာဂတာတိ၊ အစရှိသောစကားသည်။ ဓမ္မ-သင်္ဂါဟကတ္ထေရေဟိ၊ သူတ် အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းကို သိမ်းယူကြကုန်သော ထေရ်တို့သည်။ ဝါ၊ သံဂါယနာတင် ထေရ်တို့သည်။ ထပိတဝစနံ၊ ထားအပ်သော စကားတည်း။ အဘိဝဒန္တိတိ၊ ကား။ အဘိဝါဒနသမ္ပုဋ္ဌစ္စနေန၊ ရှိခိုးခြင်းကို လက်ခံကြောင်း ဖြစ်သော။ ဝစိုတဝစနေနံ၊ ကြီးပွားကြောင်း

၁။ ဝဇ္ဇိတဝစနေန ဝုတ္တော။ ။ “သုဒ္ဓိ ဟောတု ပဉ္စသိခ သက္ကာ ဒေဝါနမိန္ဒော” တိ အာသီသဝါဒံ (ဤသို့သော တောင်းတကြောင်းစကားကို) ဝုတ္တော။ ပြောဆိုအပ်သော။ (သက္ကာ-၌ စပ်။) “ဘဂဝတော ပါဒေ သိရသာ ဝဇ္ဇတီ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒန္တော၊ ပြောသောပဉ္စသိခ-သည်။ အဘိဝါဒတိ နာမ၊ ကြီးပွားကြောင်း စကားကို မိန့်တော်မူစေသည်မည်၏။ (ကသ္မာ။) “သုဒ္ဓိ ဟောတု”တိ အာသီသဝါဒဿ (သုဒ္ဓိကောတု-ဟူသော အာသီသဝါဒကို) ဝဒါပနတော။ (ပဉ္စသိခ-က မိန့်ဆိုစေခြင်းကြောင့်တည်း။) တထာ ပန အာသီသဝါဒံ ဝဒန္တော (မိန့်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။) အဘိဝဒတိ နာမ (ကသ္မာ။) သဗ္ဗကာလံ တထေဝတိဋ္ဌနတော။ (သေပြီးသည့်နောက် အခါခပ်သိမ်း ထို သိကြားအတိုင်းပင် တည်နိုင်စွသာကြောင့်တည်း။-ဋီကာ။

စကားဖြင့်။ ဝဒန္တိ မိန့်တော်မူကုန်၏။ အဘိဝဒိတောတိ၊ ကား။ ဝနိတ-
ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်သော။ (သက္ကော-၌ စပ်။)

ဥရုန္တာ သမပါဒိတိ၊ ကား။ မဟန္တာ၊ ကျယ်ပြန့်သည်။ ဝိဝဠာ၊ ဟင်း
လင်းပွင့်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အန္တကာရော၊ အမှိုက်မှောင်သည်။ ဂုဟာ-
ယံ၊ လိုက်ဂူ၌။ အန္တရဓာယံ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ အာလောကော ဥဒပါဒိတိ၊
ကား။ ပကတိယာ၊ ပင်ကိုအားဖြင့်။ ဂုဟာယံ၊ ၌။ ယော အန္တကာရော၊
သည်။ (အတ္ထိ။) သော၊ ထို အမှိုက်မှောင်သည်။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်
ပျောက်ပြီ။ အာလောကော၊ အရောင်အလင်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်ပြီ။
သဗ္ဗံ၊ သော။ တေ၊ ဤ စကားရပ်သည်။ ဓမ္မသင်္ဂါဟကာနံ၊ သုတ် အဘိ-
ဓမ္မာ ဝိနည်းကို သိမ်းယူကုန်သော ထေရ်တို့၏။ ဝါ၊ သံဂါယနာတင်ထေရ်
တို့၏။ ဝစနံ၊ စကားတည်း။ [အဘိဝဒိတော သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော-မှ
စ၍ ယထာ တံ ဒေဝါနံ ဒေဝါနုဘာဝေန-တိုင်အောင်သော စကားရပ်
သည် သံဂါယနာတင် ထေရ်တို့ နောက်မှထည့်အပ်သော စကားရပ်တည်း။]

၃၅၂။ စိရပုဋိကာဟံ ဘန္တေတိ၊ ကား။ အဟံ၊ ဒကာတော်သည်။
စိရတော၊ ကြာမြင့်သောကာလမှ။ အဟံ၊ သည်။ စိရတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊
စ၍။ ဒဿနကာမော၊ ဖူးမြင်ခြင်းကို အလိုရှိပါ၏။ ဣတိ အတ္ထော။ [စိရပုဋိ-
ကာဟန္တိ စိရပုဘုတိတော အဟံ။-ဋီကာ။] ကေဟိစိ ကေဟိစိ ကိစ္စကရဏီ-
ယေဟိတိ၊ ကား။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဝီတာ စ၊ သမီးတို့သည်လည်းကောင်း။

၁။ ဥရုန္တာ သမပါဒိ။ ။ဥရုံ၊ ပြန့်ကျယ်စွာ။ ဒိဿတိ။ တွေ့မြင်အပ်၏။ ဝါ၊
တွေ့မြင်ရ၏။ [(ဥရုံ ဝေပုလိံ ဒဿတိ ဒက္ခတိ။) ဣတိ ဥရုန္တာ ဝိဘတ္တိအလောပေန။-
ဋီကာ။] ဥရုံ-၌ ကြိယာဝိသေသန-အနက်ဟော ဒုတိယာဝိဘတ်မကျေသောကြောင့်
နိဂ္ဂဟိတိကို ဒ-ဖြု၍ “ဥရုန္တာ” ဟု ဖြစ်၏။ [ဝိဝဠာ၊ ဟင်းလင်းပွင့်သည်။ အင်္ဂဏ-
ဂ္ဂာနံ၊ အပြင်အရပ်သည်။ (သမပါဒိ-၌ စပ်။)-ဋီကာ။] သမပါဒိ-၌ သံ+ပဒ-
ဇာတ်၊ ယ-ပစ္စည်း၊ ဤ-ဝိဘတ်။ ယ-ပစ္စည်းကို သုတ်ကြီးဖြင့်ချေ၊ အညေသု စ-
ဖြင့် ပ-၏ အ-ကို အာဝုဒ္ဓိပြု၊ ဤ-ဝိဘတ်ကြောင့် အ-လာ၊ နိဂ္ဂဟိတိကို မ-ဖြု။

၂။ သော အန္တရဟိတော။ ။ယော တဿံ ဂုဟာယံ သတ္ထု သမန္တတော
အသီတိ ဟတ္ထတော အယံ ပါကတိကော အန္တကာရော၊ သော (ထိုအမှိုက်မှောင်
သည်) ဒေဝါနံ ဝတ္ထာဘရဏသရီရောဘာသေဟိ (အဝုတ်ရောင် တန်ဆာရောင်
ကိုယ်အရောင် တို့ဖြင့်။) အန္တရဟိတော၊ အာလောကော သမ္ပန္နိ။ အသီတိဟတ္ထ
ပန ဗုဒ္ဓါလောကေနဝ အန္တကာရော အန္တရဟိတော၊ န စ သမတ္ထော ဒေဝါနံ
ဩဘာသော ဗုဒ္ဓါနံ အဘိဘဝိတုံ။-ဋီကာ။

[“စိတရော”ဟုရှိလျှင် ကောင်းသည်။] ပုတ္တာ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အင်္ဂေ၊ ရင်ခွင်၌။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကြရကုန်၏။ ပါဒပရိစာရိကာ၊ ခြေရင်း အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော၊ တို့သည်။ သယနေ၊ အိပ်ရာ၌။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ တာသံ၊ ထိုအလုပ်အကျွေး မိန်းမတို့၏။ မဏ္ဍနပသာဓန- ကာရိကာ၊ အသားအရေကို ကြည်လင်စေခြင်း တန်ဆာဆင်ခြင်းကို ပြုကြ ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ သယနံ၊ ကို။ ပဒါဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ ၍။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေယျာဝစ္စကရာ၊ ဝေယျာဝစ္စ-ကိုပြုသော နတ် တို့သည်။ အန္တောဓိမာနေ၊ ဗိမာန်၏အတွင်း၌။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ စေတသံ၊ ဤ နတ်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ဌာ။ အဉ္စကရဏံ နာမ၊ တရားကိုပြုရခြင်း မည်သည်။ ဝါ၊ တရားစွဲရခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ [အဝံဝါဒါဓိကရဏဌာနေ နိဗ္ဗတ္တတ္တာ (ငြင်းခုံဖို့ရာမဟုတ်သော ပိုင်ရာ ဆိုင်ရာအရပ်၌ ဖြစ်ကြရသော ကြောင့် တရားစွဲဖို့မလို။)-ဋီကာ။]

ပန၊ ဆက်။ ယေ၊ အကြင် နတ်တို့သည်။ သီမန္တရေ၊ နှစ်ဘက်အပိုင်းအခြား ၏ အကြား၌။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထို နတ်တို့သည်။ “တဝ၊ သင်၏။ သန္တကာ၊ ဥစ္စာတို့တည်း။ မမ၊ ၏။ သန္တကာ၊ တို့တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ နိစ္ဆေတုံ၊ တရားဆုံးဖြတ်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သည်။ (ဟုတွာ၊ ၍။ ဝါ၊ ကြောင့်။) အဉ္စ၊ တရားစွဲမှုကို။ ကရေန္တိ၊ ကုန်၏။ (တနည်း) အဉ္စ၊ ကရေန္တိ၊ တရားစွဲကြကုန်၏။ ဒေဝရာဇာနံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထို သိကြားသည်။ “ယဿ၊ အကြင်နတ်၏။ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်သည်။ အာသန္န- တရံ၊ သာ၍နီး၏။ တဿ၊ ထိုနတ်၏။ သန္တကာ၊ ဥစ္စာတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ပြောဆိုဆုံးဖြတ်၏။ ဒေဝံ၊ နှစ်ခုသော ဗိမာန်တို့သည်လည်း။ [ဆရာ တော်၏ နိဿယ-၌ “ဒေ ဒေဝါ”ဟု ရှိ၏။] သမဋ္ဌာနေ၊ ညီမျှသောအရပ်၌။ သစေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ (ဧဝံ သတိ။) “ယဿ၊ အကြင်နတ်၏။ ဝိမာနံ၊ ကို။ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်လျက်။ ဌိတာ၊ တည်နေ၏။ တဿ၊ ထိုဗိမာန် ရှင်နတ်၏။ သန္တကာ၊ တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ ကေမ္ပိ၊ တခုသော ဗိမာန်ကိုလည်း။ သစေ န ဩလောကေတိ၊ အကယ်၍ မကြည့်အံ့။ (ဧဝံ သတိ။) တံ၊ ထိုနတ်ကို။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ဦးတို့၏။ ကလဟပစ္စေဒနတ္ထိ၊ ငြင်းခုံခြင်း ကို ဖြတ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ အတ္တနော၊ ၏။ သန္တကံ၊ ကို။ ကရေတိ၊ ပြုလိုက်၏။ ကိဋ္ဌာဒိနံ၊ မြူးပျော်ခြင်းအစရှိကုန်သော။ ကိစ္စာနိ ပိ၊ အလုပ်တို့သည်လည်း။ ကရဏိယာနေဝ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စတို့ပင်တည်း။ ဝေဂ္ဂပါနိ၊ ကုန်သော။ တာနိ ကရဏိယာနိ၊ ထို ပြုဖွယ်ကိစ္စတို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ “ကေဟိစိ ကေဟိစိ

ကိစ္စကရဏီယေဟိတံ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ [ဤနေရာ၌ ကိစ္စနှင့်ကရဏီယ-
အထူးကို မဖွင့်တော့။]

သလဋ္ဌာဂါရကေတိ၊ ကား။ သလဋ္ဌမယဂန္ဓကုဋိယံ၊ ထင်းရှူးသားတို့ဖြင့်
ဆောက်လုပ်အပ်သော ဂန္ဓကုဋိ-ကျောင်းတော်၌။ (ဝိဟရတိ။) [သလဋ္ဌမယ
ဂန္ဓကုဋိယန္တိ သလဋ္ဌရက္ခေဟိ ရညာ ပသေနဓိနာ ကာရိတဂန္ဓကုဋိယံ-ဋီကာ။]
ကိရ၊ ချဲ့။ အညတရေန သမာဓိနာတံ၊ ကား။ တဒါ၊ သိကြားမင်းလာရာ
ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သက္ကဿေဝံ၊ နိပင်။ အပရိပါကဂတံ၊ ရင့်ကျက်
ခြင်းသို့ မရောက်သေးသော။ ဉာဏံ၊ ကို။ ဝိဒိတွာ၊ မူ၍။ ဩကာသံ၊ အခွင့်
ကို။ အကာရေတုကာမော၊ ပြုစေခြင်းငှာအလိုရှိတော်မမူသည်။ (ပြုတော်
မမူလိုသည်။ ဟုတွာ။) ဖလသမာပတ္တိဝိဟာရေန၊ နေတော်မူကြောင်းဖြစ်သော
ဖလသမာပတ်ဖြင့်။ နိသိဒိ၊ နေတော်မူပြီ။ တံ၊ ထို ဖလသမာပတ်ဖြင့် နေတော်
မူခြင်းကို။ သေ (ဧသော)၊ ဤ သိကြားသည်။ အဇာနန္တော၊ မသိသည်။
(ဟုတွာ။) “အညတရေန သမာဓိနာ”တံ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။

ဘူဇတိ စ နာမာတိ (ဧတ္ထ)၊၍။ ဘူဇတိတိ၊ ဘူဇတိ-ဟူသောအမည်သည်။
တဿာ၊ ထို နတ်သမီး၏။ နာမံ၊ တည်း။ ပရိစာရိကာတိ၊ ကား။ ပါဒပရိစာရိ-
ကာ၊ ခြေရင်း အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော။ ဒေဝဓိတာ၊ နတ်သမီးတည်း။ သာ၊
ထို ဘူဇတိ-နတ်သမီးသည်။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဖလာနိ၊ တို့သို့။ ပတ္တာ၊ ကိရ၊
ရောက်သတတ်။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ [တေနဿာတိ တေန ဖလဒ္ဓယာဓိ-
ဂမေန ပဟိနုဩဠာရိကကာမရာဂတာယ (ထိုရအပ်ပြီးသော ဖိုလ်နှစ်ပါး
အပေါင်းဖြင့် ပယ်အပ်ပြီးသော ရှုန်ရင်းသော ကာမရာဂ-ရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်။) အဿာ၊ ဘူဇတိယာ။-ဋီကာ။] အဿာ၊ ထို ဘူဇတိ-နတ်သမီး
၏။ ဒေဝလောကေ၊ ၌။ အဘိရတိယေဝ၊ အလွန်မွေ့လျော်ခြင်းသည်ပင်။
နတ္ထိ၊ မရှိတော့။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်
ရာအရပ်သို့။ အာဂန္တော၊ ၍။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ သိရသိ၊ ၌၊ ထပေတွာ၊
၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ နမဿမာနာ၊ ရှိခိုးလျက်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်နေ၏။

နေမိသဒ္ဓေန တမှာ သမာဓိမှာ ဝုဋ္ဌိတောတိ (ဧတ္ထ)၊ ဤပါဌ်၌။ (စော-
ဒနာသောဓနာနယော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။) “သမာ-
ပန္နော၊ သမာပတ်သို့ကောင်းစွာရောက်သည်။ (သမာနော၊ ဖြစ်စဉ်။) သဒ္ဓံ၊
အသံကို။ သုဏာတိ၊ ကြားရ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ ပရဝါဒီ-ယူဆ၏။ ရေ၊
ဒို...ပရဝါဒီ။ (သမာပန္နော သဒ္ဓံ သုဏာတိတံ၊ ဟူ၍။) ဝတ၊ စင်စစ်။

နော ဝတ္ထဗ္ဗေ၊ မဆိုထိုက်ပါတကား။ (ဣတိ၊ ဤသို့ သကဝါဒီ-ပယ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်။) ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒြဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ အား။ “အပိစာဟံ ။ပ။ ဝုဋ္ဌိတော”တိ၊ ဟူ၍။ ဘဏတိ နန၊ မိန့်တော်မူသည် မဟုတ်ပါလော။ (ထိုသို့မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့် “သမာ-ပတ်အတွင်း၌ အသံကိုကြားနိုင်၏” ဟူလို။) ဣတိ၊ ဤသို့ ပရဝါဒီ-ဆိုပြန်၏။ နေမိသဒ္ဓေါ၊ အကွပ် တံကူအသံသည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်ပါစေဦးတော့။ သမာပန္နော နာမ၊ သမာပတ်သို့ကောင်းစွာရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ ဝါ၊ သမာပတ်ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ အန္တောသမာပတ္တိယံ၊ သမာပတ်၏အတွင်း၌။ ကဏ္ဍမူလေ၊ နား၏အနီး၌။ ဓမမာနဿ၊ မှတ်အပ်သော။ သင်္ခယုဂဋ္ဌဿာပိ၊ ခရုသင်းအစုံ၏သော်မှလည်းကောင်း။ အသနိသန္နိပါတဿာပိ၊ မိုးကြိုးကျခြင်း၏သော်မှလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကျသောမိုးကြိုး၏သော်မှလည်းကောင်း။ သဒ္ဓံ၊ ကို။ န သုဏာတိ၊ မကြားနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ သကဝါဒီ-ဆို၏။

[ထိုသို့ မကြားပါလျှင် အဘယ်ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် “အာယသ္မတော နေမိသဒ္ဓေန တမ္မာ သမာမိမ္မာ ဝုဋ္ဌိတော” ဟု မိန့်တော်မူရသနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့်-ဘဂဝါ ပန အစရှိသည်ကိုမိန့်။]

ပန၊ ထိုသို့ မကြားနိုင်ပါသော်လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (တသ္မာ ဝေမာဟ- ၌စပ်။) “တ္ထေကံ ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ သက္ကဿ၊ အား။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ န ကရိဿာမိ၊ ပြုတော်မမူအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံတော်မူ၍။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတော၊ အချိန်ကာလကို ပိုင်းခြားတော်မူ၍။ ကာလဝသေန၊ ကာလနှင့်စပ်သဖြင့်။ ဖလသမာပတ္တိံ၊ သို့။ သမာပန္နော၊ ကောင်းစွာရောက်တော်မူပြီ။ ဝါ၊ ဝင်စားတော်မူပြီ။ သက္ကာ၊

၁။ နော ဝတ ရေ ဝတ္ထဗ္ဗေ။ ။သမာပတ်ဝင်စားဆဲ၌ ဈာန်၏အာရုံ တပါးပါးကို အာရုံပြုနေ၏။ ဖလသမာပတ်ဝင်စားသော် နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြုနေ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုအချိန်၌ သဒ္ဓါရုံကို အာရုံပြုသော သောတဒ္ဓါရုံစီထိ မဖြစ်နိုင်ရကား သမာပန္နော-ဖြစ်လျှင် သဒ္ဓါ သုဏာတိ-မဖြစ်နိုင်။ သဒ္ဓါ သုဏာတိ-ဖြစ်လျှင် သမာပန္နော-မဖြစ်နိုင်။ ထိုကြောင့်-“နော ဝတ ရေ ဝတ္ထဗ္ဗေ” ဟု ဆိုသည်။

မှတ်ချက်။ ။နော ဝတ ရေ ဝတ္ထဗ္ဗေ-သည် “သမာပတ်ဝင်စားယင်း အသံကြား၏” ဟုသောစကားကို လက်မခံနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်၏ စကားဖြစ်၏။ နန ဘဂဝါ-စသောစကားကား-ထိုစကားကို ပြန်၍ချေပသော အခြားပုဂ္ဂိုလ်တယောက်၏ စကားဖြစ်သည်။

သည်။ “ဒါနိ၊ ဌံ။ မေ၊ ငါအား။ သတ္တာ၊ သည်။ ဩကာသံ၊ ကို။ န
 ကရောတိ၊ ပြုတော်မမူ။” ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ကို။ ပဒကိစ္ဆိ၊
 အရိအသေကို။ ကတုာ၊ ၍။ ရထံ၊ ကို။ နိဝတ္ထေတုာ၊ ပြန်နှစ်စေ၍။ ဒေဝ-
 လောကာဘိမုခံ၊ နတ်ပြည်သို့ရှေးရှု။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်ပြီ။ ဂန္ဓကုဋိ-
 ပရိဝေဏံ၊ ဂန္ဓကုဋိပရိဝုဏ်သည်။ ရထသဗ္ဗေန၊ ရထားသံသည်။ သမောဟိတံ၊
 (သံ+ဩဟိတံ)၊ ကောင်းစွာ အတွင်း၌ထားအပ်သည်။ ဝါ၊ လွမ်းမိုးအပ်
 သည်။ (ဟုတုာ။) ပဉ္စကိကတူရိယံ ဝိယ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါရှိသော တူရိ
 ယာကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ယထာပရိစ္ဆိန္ဒကာလ-
 ဝသေန။ အကြင်အကြင် ပိုင်းခြားတော်မူအပ်သော ကာလနှင့် စပ်သဖြင့်။
 သမာပတ္တိတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတဿ၊ ထတော်မူလတ်သော်။ ရထသဗ္ဗေနဝ၊
 ရထားသံနှင့်တကွသာလျှင်။ ပဌမာဝဇ္ဇနံ၊ ပထမဆုံး ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇနံသည်။
 ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေ၊ ဤသို့ အာယသ္မတော နေမိသဗ္ဗေန
 တမှာ သမာဓိမှာ ဝုဋ္ဌိဘော-ဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ [စက္ကနေမိ-
 သဗ္ဗေနာတိ စ နယိဒိ ကရဏဝစနံ ဟေတုပ္ပိ၊ ကရဏေ ဝါ၊ အထ ခေါ
 သဟယောဂေ။-ဋီကာ။]

ဂေါပကဝတ္ထုအဖွင့်

၃၅၃။ သီလေသု ပရိပူရကာရိနိတိ၊ ကား။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ သီလေသု၊
 တို့၌။ ပရိပူရကာရိနိ၊ ဖြည့်ကျင့်မှုကို ပြုလေ့ရှိသည်။ (အဟောသိ။) ဣတ္ထိတ္တံ
 ဝိရာဇေတုာတိ၊ ကား။ ဣတ္ထိတ္တံ နာမ၊ မိန်းမ၏အဖြစ်မည်သည်။ အလံ၊ မသင့်။
 ဝါ၊ မကောင်း။ ဟိ၊ မှန်။ ဣတ္ထိတ္ထေ၊ မိန်းမ၏အဖြစ်၌။ ဌတုာ၊ တည်၍။
 စက္ကဝတ္ထိသိရိ၊ စကြာမင်း၏အသရေကို။ (ပစ္စနုဘဝိတံ၊ ခံစားခြင်းငှာ။)
 န(သက္ကာ)၊ မတတ်ကောင်း။ သက္ကမာရဗြဟ္မာသိရိယော၊ သိကြားမင်း၏အသရေ၊
 မာရ်နတ်၏အသရေ၊ ဗြဟ္မာ၏အသရေ-တို့ကို။ ပစ္စနုဘဝိတံ၊ ငှာ။ န(သက္ကာ)၊
 ကောင်း။ ပစ္စေကဗောဓိံ၊ ပစ္စေကဗောဓိ-ဉာဏ်ကို။ (အဓိဂန္တံ၊ ရခြင်းငှာ။)
 န(သက္ကာ)။ သမ္မာသမ္မောဓိံ၊ သမ္မာသမ္မောဓိ-ဉာဏ်ကို။ (သဗ္ဗုညတ-ဉာဏ်
 ကို။) ဂန္တံ၊ ငှာ။ န သက္ကာ၊ ကောင်း။ [ဆရာတော်၏နိဿယ-၌ “အဓိ
 ဂန္တံ” ဟု ရှိသည်။ ကောင်း၏။] ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့။ (စိန္တယန္တံ၊ ကြံသူသည်။)
 ဣတ္ထိတ္တံ၊ ကို။ ဝိရာဇေတိ နာမ၊ စက်ဆုပ်သည်မည်၏။ [ဆရာတော်၏နိဿယ-၌
 “ဝိရာဇန္တံ” ဟု ဗဟုဝုစံရှိ၏။] ဣဒိ ပရိသတ္တံ နာမ၊ ဤ ယောက်ျား၏အဖြစ်
 မည်သည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်၏။ သေဋ္ဌံ၊ ချီးမွမ်းအပ်၏။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏။

တ္ထေ၊ ဤယောကျ်ား၏အဖြစ်၌။ ဌတော၊ ရှိ။ တော သမ္ပတ္တိယော၊ ဤ စည်းစိမ်တို့သို့။ (ဤစကြာမင်း၏စည်းစိမ်-အစရှိသော ဆိုအပ်ပြီးသောစည်းစိမ် တို့သို့။) ပါပုဏိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ [တော သမ္ပတ္တိယောတိ စက္ကဝတ္တိသိရိအာဒိကာ တော ယထာဝုတ္တသမ္ပတ္တိယော။- ဋီကာ။] ဣတိ ဝေ ပန၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းသူသည်ကား။ ပုရိသတ္တံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ နာမ၊ ဖြစ်စေသည်မည်၏။ [ဆရာတော်၏နိဿယ-၌ “ဘာဝေန္တိ” ဟု ဗဟုဝုစဖြင့် ရှိ၏။] သာပိ၊ ထိုဂေါပိကာ-သည်လည်း။ ဝေ၊ သို့။ အကာသိ၊ ပြီ။ (မိန်းမ အဖြစ်ကို စက်ဆုတ်မှု၊ ယောကျ်ားအဖြစ်ကိုပွားစေမှုကိုပြုပြီ။) တေန၊ ကြောင့်။ “ဣတ္ထိတ္ထံ ။ပ။ ဘာဝေတွာ” တိ၊ ဟူ၍။ (သက္ကောန၊ သည်။) ဝုတ္တံ၊ လျှောက်အပ်ပြီ။

ဟိနံ ဂန္ဓဗ္ဗကာယန္တိ၊ - ကား။ ဟိနံ လာမကံ၊ ယုတ်ညံ့သော။ ဂန္ဓဗ္ဗ- နိကာယံ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်အပေါင်းသို့။ (ဥပပန္နော၊ ကပ်ရောက်ရပြီ။) ပန၊ ပရိဟာရ ။ပ။ အံ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ ပရိသဒ္ဓသီလာ၊ စင်ကြယ်သောသီလ ရှိကုန်သည်။ (ဟုတွာ၊ ရှိ။ ဝါ၊ လျက်။) တတ္ထ၊ ထို ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်အပေါင်း၌။ ဥပန္နော၊ ဖြစ်ရကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အမေး တည်း။ ပုဗ္ဗနိကန္တိယာ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော တပ်မက်မှု - တဏှာကြောင့်။ (တေ၊ တို့သည်။ ပရိသဒ္ဓသီလာ၊ ကုန်သည်။ ဟုတွာ တတ္ထ ဥပပန္နော။ ဣတိ၊ ဤကား အဖြေတည်း။) ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘဝ၌လည်း။ နေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့၏၊ တေဒေဝ၊ ဤ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်တို့၏ အရပ်သည်ပင်။ ဝသိတဋ္ဌာနံ၊ နေအပ်ရာအရပ်သည်။ (အဟောသိ) ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိကန္တိဝသေန၊ နေရာအရပ်၌ တပ်မက်တတ်သော တဏှာ၏အစွမ်းကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်အပေါင်း၌။ ဥပပန္နော၊ ကုန်ပြီ။ [တသ္မာ ပုဗ္ဗပရိစယေန ဥပဋ္ဌိတနိကန္တိဝသေန။-ဋီကာ။] ဥပဋ္ဌာနန္တိ၊ ကား။ ဥပဋ္ဌာနသာလာယံ၊ ဆည်း ကပ်ရာ သုဓမ္မာ-နတ်သဘင်သို့။ (အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။) ပါရိစရိယန္တိ၊ ကား။ ပါရိစရဏဘာဝံ၊ အလုပ်အကျွေးတို့၏အဖြစ် အကျိုးငှာ။ (အာဂစ္ဆန္တိ။) [ဆရာ တော်၏ နိဿယ-၌ “ပါရိစရဏဘာဝံ၊ အဖြစ်ကို။ (ကာတုံ၊ ငှာ။)” ဟု ထည့်၍ပေးတော်မူသည်။] ဂိတဝါဒိတေဟိ၊ သီဆို တီးမှုတ်ခြင်းတို့ဖြင့်။ အမေ၊ တို့ကို။ ပရိစရိယာမ၊ မြူစုလုပ်ကျွေးကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြ၍။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ [က၊ ဆို၊ တီး၊ မှုတ်-၍ အသုံးတော်ခံရသော ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်မျိုး၌ ဖြစ်သော ကြောင့် သီဆိုတီးမှုတ်သောအားဖြင့် သိကြားမင်းကို ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်းငှာ လာကြသည်။]

ပဋိစောဒေသိတိ၊ ကား။ သာရေသိ၊ အမှတ်ရစေပြီ။ ကိရ၊ ချဲ့။ သော၊ ထို ဂေါပက-နတ်သားသည်။ တေ၊ ထို နတ်သားသုံးယောက်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍။ “ဣမေ ဒေဝပုတ္တာ၊ တို့သည်။ အတိဝဏ္ဏဝန္တော၊ အလွန်လှပသော အဆင်းရှိကုန်သည်။ (ဟုတွာ။) အတိဝိယ၊ အလွန်အကဲသာလျှင်။ ဝိရာစေန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ကိံ ကမ္ပံ၊ အဘယ်ကောင်းမှုကို။ ကတွာ၊ ၍။ အာဂတာ န ခေါ၊ လာကြပါကုန်လိမ့်မည်နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်လတ်ကော်။ “ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ အဒ္ဓသ၊ မြင်ရပြီ။ တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ (ဥပစာရေန္တော အဒ္ဓသ-၌ စပ်။) “ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဟောန္တု၊ ရှိစေကုန် ဦးတော့။ သိလေသ၊ တို့၌။ ပရိပူရကာရိနော၊ ဖြည့်ကျင့်မှုကို ပြုလေ့ရှိသူ တို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏လော။)” ဣတိ၊ သို့။ ဥပစာရေန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ပြန်လတ်သော်။ “ပရိပူရကာရိနော၊ တို့သည်။ (ဟောန္တိ။)” ဣတိ၊ သို့။ အဒ္ဓသ၊ ပြီ။ “ပရိပူရကာရိနော၊ တို့သည်။ ဟောန္တု၊ ဦးတော့။ အညော၊ အခြားသော။ ဂုဏော၊ ဂုဏ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေးသလော။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။” ဣတိ၊ သို့။ ဥပစာရေန္တော၊ သော်။ “ဈာနလာဘိနော၊ ဈာန်ကိုရခြင်းရှိသော ရဟန်းတို့တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ အဒ္ဓသ၊ ပြီ။ “ဈာနလာဘိနော၊ တို့သည်။ ဟောန္တု၊ ဦးတော့။ ကုဟိံ ဝါသိကာ၊ အဘယ်အရပ်၌ နေလေ့ရှိသူတို့ပါနည်း။” ဣတိ၊ ဥပစာရေန္တော၊ သော်။ “မယံဝ၊ ငါ၏သာ။ ကုလူပကာ၊ အမျိုးအိမ်သို့ကပ်ရောက်ဘတ်သော ဆရာသမားတို့ပါတကား။” ဣတိ၊ သို့။ အဒ္ဓသ၊ ပြီ။

ပရိသုဒ္ဓသိလာ နာမ၊ စင်ကြယ်သော သီလရှိသူတို့မည်သည်။ ဆသု၊ ကုန်သော။ ဒေဝလောကဿ၊ တို့တွင်။ ယတ္ထ၊ အကြင်နတ်ပြည်၌။ (နိဗ္ဗတ္တိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။) ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို အလိုရှိရာ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်နိုင်ကုန်၏။ ဣမေ ပန၊ ဤ နတ်တို့သည်ကား။ ဥပရိဒေဝလောကေ စ၊ အထက်နတ်ပြည်၌လည်း။ န နိဗ္ဗတ္တာ၊ မဖြစ်ကြရကုန်။ ဈာနလာဘိနော နာမ၊ ဈာန်ကိုရခြင်းရှိသူတို့ မည်သည်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမေ စ၊ ဤ နတ်တို့သည်ကား။ ဗြဟ္မလောကေ ၌။ န နိဗ္ဗတ္တာ၊ ကုန်။ အဟံ ပန၊ ငါသည်ကား။ တေသံ၊ ဤရဟန်းတို့၏။ ဩဝါဒေ၊ ဩဝါဒ-၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ဒေဝလောကသာမိကဿ၊ နတ်ပြည်၏ အရှင်သခင်ဖြစ်သော။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒြိယံ၊ သော။ သက္ကဿ၊ ၏။ ပလ္လင်္ကေ၊ ထက်ဝယ်တင်ပလ္လင်၌။ ပုတ္တော၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်ရပြီ။ ဣမေ ဤ ရဟန်း

တို့သည်။ ဟီနေ၊ ယုတ်ညံ့သော။ ဂန္ဓဗ္ဗကာယော ချိ။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ကုန်ပြီ။
 စေတေ၊ ဤရဟန်းတို့ကို။ ဝါ၊ တို့သည်။ အဋ္ဌိဝေဓပဂ္ဂလာ နာမ၊ အရိုး
 ခိုက်အောင် ထိုးထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မည်၏။ ဝဇ္ဇေတွာ ဝဇ္ဇေတွာ၊ လှိမ့်၍
 လှိမ့်၍။ ဂါဠ၊ ပြင်းထန်စွာ။ ဝိဇ္ဈိတဗျာ၊ ထိုဆွဲထိုက်သူတို့တည်း။ [ဝဇ္ဇေ
 တွာ ဝဇ္ဇေတွာတိ တောမရာဒိ ဝတ္ထေန္တေန ဝိယ စောဒနဝစနံ ပရိဝဇ္ဇေ
 တွာ ပရိဝဇ္ဇေတွာ။-ဋီကာ။] ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ကုတောမုခါ
 နာမာတိအာဒိဟိ၊ အစရှိကုန်သော။ ဝစနေဟိ၊ စကားတို့ဖြင့်။ ပဋိစော-
 ဒေသိ၊ စောဒနာပြီ။ ဝါ၊ အမှတ်ရစေပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုကုတောမုခါ နာမ-အစရှိသော ပါဠိရပ်၌။ ကုတောမုခါတိ၊
 ကား။ ဘဂဝတိ၊ သည်။ အဘိမုခေ၊ ရှေးရှုသော မျက်နှာရှိတော်မူသည်
 ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တေ၊ ဟောတော်မူလတ်သော်။ တုမေ၊ အသင်
 တို့သည်။ ကုတော မုခါ၊ အဘယ်၌ဖြစ်သော ဉာဏ်မျက်နှာရှိကြကုန်သည်။
 (ဟုတွာ။) (အဿုတ္ထ၊ နာခဲကြကုန်သနည်း။) အညဝိဟိတကာ၊ တရား
 အာရုံမုတပါး အခြားအာရုံ၌ ထားအပ်သောစိတ် ရှိကြကုန်သည်။ (ဟုတွာ။)
 ဣတော စိတော စ၊ ဤအရပ် ဤအရပ်ကိုလည်း။ ဩလောကယမာနာ၊
 ကြည့်ကုန်လျက်။ ဥဒါဟု သို့မဟုတ်။ နိဒ္ဒါယမာနာ၊ အိပ်ငိုက်ကုန်လျက်။
 [နိ+ဒါ-ဓာတ်သည် သောပ္ပန-အနက်ကိုဟော၏။] အဿုတ္ထ ကိ၊ နာခဲကြ
 ကုန်သလော။ [“အဿုတ္ထ”ကား ပါဠိတော်မှ ထည့်၍ပေးသည်။ကိ အည-
 ဝိဟိတက-မှစ၍ နိဒ္ဒါယမာနာ-တိုင်အောင်သော စကားဖြင့် ကုတောမုခါ-
 ကိုပင် ထပ်၍ဖွင့်သည်။] ဒုဒ္ဒိဋ္ဌရူပန္တိ၊ ကား။ ဒုဒ္ဒိဋ္ဌသဘာဝံ၊ မကောင်းသဖြင့်
 မြင်အပ်သောသဘောရှိသော အကြောင်းအရာကို။ [ရူပံကို “သဘာဝံ” ဟု ဖွင့်
 သည်။] ဒဠု၊ မြင်ခြင်းငှာ။ အယုတ္တံ၊ မသင့်သော အကြောင်းအရာကို။
 (အဒ္ဓသမ-၌ စပ်။)

၁။ အဘိမုခေ ဒေသေန္တေ။ ။ “အဘိ+မုခံ+ယသယ ဘဂဝတောတိ သော ဘဂဝါ
 အဘိမုခေါ၊ တသ္မိံ အဘိမုခေ” ဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာဓိ ဝိဂ္ဂိုဟိပြု၍ ဟုတွာ-ပုဂံ အကျေ
 ကြံပြီးလျှင် “ဒေသေန္တေ-နှင့် အရတူစပ်ရသော သတ္တဗျူဟပုဂံ” ဟု မှတ်ပါ။ ကြိ
 ယာ ဝိသေသန-အနက် ပေးစေလိုလျှင် “အဘိမုခံ၊ ရှေးရှု” ဟု ထားရိုးရှိသည်။

၂။ ကုတောမုခါ အညဝိဟိတကာ။ ။ ကုတော+ပဝတ္ထံ+မုခံ ယေသံ တုမ္မာကန္တိ
 ကုတောမုခါ။ “ပဝတ္ထံ” ဟူသော အလယ်ပုဂံကျေ၊ ကုတော-၌ တော-ပစ္စည်းမကျေ
 သော အလုတ္တသမာသိ၊ တတောနိဒါနံ-ကဲ့သို့တည်း [ကုတော မုခါတိ ကုတော
 ပဝတ္ထဉာဏမုခါ။ တေနာဟ “အညဝိဟိတကာ” တိ။-ဋီကာ။] အညသ္မိံ+ဝိဟိတံ+
 ယေသံ တုမ္မာကန္တိ အညဝိဟိတကာ။

သဟဓမ္မိကေတိ၊ ကား။ ကေဿ၊ တဆူသော။ သတ္တု။ ဇါ။ သာသနေ၊ ဌံ။ သမာစိဏ္ဏဓမ္မေ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော တရားရှိကုန်သော။ ကတပုညေ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှုရှိကုန်သော သီတင်းသုံးဖော်တို့ကို။ (အဒ္ဓသာမ-ဌံ စပ်။) တေသံ ဘန္တေတိ၊ ကား။ ဂေါပကေန၊ မည်သော။ ဒေဝပုတ္တေန၊ သည်။ ဝေ၊ သို့။ ဝတော၊ ပြော၍၊ ပုန၊ ဖန်။ “တုမေ၊ အသင်တို့သည်။ အဟော နိလ္လဇ္ဇာ၊ ဩော်...အရှက်မရှိကြလေကုန်စွ။ (အဟော) အဟိရိကာ။ ဩော်.. ရှက်ခြင်းမရှိကြလေကုန်စွ။” ဣတိ အာဒိတိ၊ ကုန်သော။ ဝစနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဋိစောဒိတာနံ၊ စောဒနာအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အမှတ်ရစေအပ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထို သုံးယောက်သောနတ်တို့တွင်။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင် ရှုမြင်အပ်သော သဘောဟူသော ပစ္စက္ခ-အတ္တဘောဌ်ပင်။ သတိံ၊ သတိကို။ ပဋိလဘိံ သု၊ ရကြကုန်ပြီ။ [“ဈာန်ရကြသည်” ဟူလို။]

ကာယံ ပြဟ္မပုရေဟိတန္တိ (ဧတ္ထေ။ ဂုဇ္ဇတ္တံ၊ ကို။) ကိရ (ဥဒ္ဓရိတွာ ဒဿေမိ)။ အံ။ တေ၊ ထိုနတ်သားတို့သည်။ စိန္တယံ သု၊ ကုန်ပြီ။ (ကိံ ။) “နုစ္စန္တေဟိ၊ က၊ ကုန်သော။ ဂါယန္တေဟိ၊ သီဆိုကုန်သော။ ဝါဒေန္တေဟိ၊ တီးမှုတ်ကုန်သော။ နဋ္ဌေဟိ နာမ၊ ကချေသည်တို့ မည်သည်။ အာဂန္နာ၊ လာ၍။ လဘိ-တဗ္ဗော၊ ရထိုက်သော။ ဒါယော နာမ၊ ပေးအပ်သော ဆုလားမည်သည်။ အဿ၊ ရှိရာ၏။ [ဒါယောတိ လာဘော။ သော ဟိ ဒိယတိ တေဟိ ဒါတဗ္ဗတ္တာ ဒါယော၊ ယေသံ ဒိယတိ၊ တေဟိ လဒ္ဓတ္တာ လာဘောတိ စ ဝုစ္စတိ။-ဋီကာ။] ပန၊ ထိုသို့ ပေးအပ်သော ဆုလားမရှိပါသော်လည်း။ အယံ၊ ဤ ဂေါပက-နတ်သားသည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဒိဋ္ဌကာလ-တော၊ မြင်အပ်ရာအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပက္ခိတ္တလောကံ၊ ထည့်အပ်သော ဆားရှိသော။ ဥဒ္ဓနံ ဝိယ၊ ဖိုခိုလောက်သည်ကိုသို့။ တဋ္ဌတဋ္ဌာယတေဝ၊ တဋ္ဌတဋ္ဌ တဋ္ဌတဋ္ဌ အသံပြုသည်သာ။ ဝါ၊ ဖျစ်ဖျစ် ဖျစ်ဖျစ် မည်သည်သာ။ ဣဒံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိံ န ခေါ၊ အဘယ်မည်သော အကြောင်းပါလိမ့်မည်နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ အာဝဇ္ဇန္တာ၊ ဆင်ခြင်ကုန်လတ်သော်။ အတ္တနော၊ ၏။ သမဏဘာဝံ၊ ရဟန်းဖြစ်ခဲ့ကုန်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ပရိသုဒ္ဓသိလတံ၊ စင်ကြယ်သောသီလရှိကုန်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဈာန-လာဘိတံ၊ ဈာန်ကိုရခြင်းရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ တဿေဝ၊ ထို ဂေါပက-နတ်သား၏ပင်။ ကုလူပကဘာဝဉ္စ၊ အမျိုးအိမ်သို့ ချဉ်းကပ်တတ်သော ဆရာတို့၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍။ “ပရိသုဒ္ဓ

သီလာ နာမ၊ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သော သီလရှိသူတို့မည်သည်။ ဆသု
 ဒေဝလောကေသု၊ တို့တွင်။ ယထာရူစိတေ၊ အကြင်ကြင် အလိုရှိအပ်သော။
 ဌာနေ၊ အရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်နိုင်ကြကုန်၏။ ဈာနလာဘိနော၊ တို့သည်။
 ဗြဟ္မလောကေ ၌။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ဥပရိဒေဝလော-
 ကေပိ၊ အထက်နတ်ပြည်၌လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မလောကေပိ၊ ၌လည်းကောင်း။
 နိဗ္ဗတ္တိတုံ၊ ဌာ။ နာသက္ခိမ္မ၊ မစွမ်းနိုင်ကြကုန်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဩဝါဒေ၊
 ၌။ ဌာတွာ၊ ၍။ အယံ ဣတ္ထိကာ၊ ဤ မိန်းမသားသည်။ ဥပရိ၊ အထက်
 နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တ၊ ဖြစ်ရပြီ။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။
 သမာနာ၊ ကုန်လျက်။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရိတွာ၊ ၍။
 ဟိနေ၊ ယုတ်ညံ့သော။ ဂန္ဓဗ္ဗကာယေ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တ၊ ကုန်ပြီ။ တေန၊
 ကြောင့်။ နော၊ ငါတို့ကို။ အယံ၊ ဤဂေါပက-နတ်သားသည်။ ဝေ၊
 သို့။ ဝါ၊ သို့ကလောက်။ နိဂ္ဂဏှာတိ၊ နှိပ်၏။”ဣတိ၊ သို့။ ဥတွာ၊ ၍။
 တဿ၊ ထို နတ်သား၏။ ကထံ၊ ကို။ သုဏန္တာယေဝ၊ နားထောင်ကုန်စဉ်
 ပင်။ တေသု၊ ထိုနတ်တို့တွင်။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဇနာ၊ နတ်တို့သည်။
 ပဌမဇ္ဈာနသတိံ၊ ပထမဈာန်သတိ-ကို။ ပဋိလဘိတွာ၊ ရ၍။ ဈာနံ၊ ကို။
 ပါဒကံ၊ အခြေခံကို။ ကတွာ၊ ၍။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရ-တို့ကို။ သမ္မသန္တာ၊
 အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ-ဟု သုံးသပ်ကုန်လတ်သော်။ အနာဂါမိဖလေယေဝ၊
 အနာဂါမိဖိုလ်၌ပင်။ ပတိဋ္ဌဟိံ သု၊ တည်ကြကုန်ပြီ။

အထ၊ တည်ကြရာ ထို အခါ၌။ နေသံ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော နတ်သား
 တို့၏။ ပရိတ္တော၊ နည်းသောအာနုဘော်ရှိသော။ သော ကာမာဝစရတ္ထ-
 ဘာဝေါ၊ ထို ကာမာဝစရနတ် အတ္တဘောသည်။ ဓာရေတုံ၊ ဆောင်ခြင်း
 ဌာ။ နာသက္ခိမ္မ၊ မစွမ်းနိုင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်။
 စဝိတွာ၊ စုတေ၍။ ဗြဟ္မပုရောဟိတေသု၊ ဗြဟ္မပုရောဟိတ-ဗြဟ္မာ-တို့၌။
 နိဗ္ဗတ္တ၊ ကုန်ပြီ။ စ၊ ဆက်။ နေသံ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော နတ်တို့၏။
 သော ကာယော၊ ထိုဗြဟ္မာ၏ကိုယ်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပြည်၌။ ဌိတာနံ-
 ယေဝ၊ တည်နေကုန်စဉ်ပင်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်ပြီ။ တေန၊ ကြောင့်။ “တေသံ
 ဘန္တေ ဂေါပကေန။ပ။ကာယံ ဗြဟ္မပုရောဟိတ”န္တိ၊ ဟူ၍။ (သက္ကေန၊
 သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။)

တတ္ထ၊ ထိုတေသံ ဘန္တေ-အစရှိသော စကားရပ်၌။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေတိ၊
 ကား။ တသ္မိယေဝ အတ္တဘာဝေ၊ ထို နတ်အတ္တဘော၌ပင်။ ဈာနသတိံ၊
 ဈာန်တည်းဟူသော သတိကို။ ဝါ၊ ဈာန်၌ဖြစ်သော သတိကို။ ပဋိလဘိ သု၊

ကုန်ပြီ။ တထွေဝ၊ ထို နတ်ပြည်၌ပင်။ ဌတွာ၊ ရှိ။ စုတဘ၊ စုတေ
 ကုန်သည်။ (သမာနာ) ပန၊ ဖြစ်ကုန်သော်ကား။ ဗြဟ္မပုရောဟိတံ၊ ဗြဟ္မ
 ပုရောဟိတ-ဗြဟ္မာ၌ဖြစ်သော။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဗြဟ္မပုရောဟိတသရီရံ၊
 ဗြဟ္မဗုရောဟိတ-ဗြဟ္မာ၏ကိုယ်ကို။ ပဋိလဘိသု၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ ဝေံ၊ သို့။
 အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗျော၊ ၏။ ဧကော ပန ဒေဝေတိ၊ ကား။ ဧကော၊
 သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ နိကန္တိံ၊ မိမိနေရာအရပ်၌ တပ်မက်တတ်
 သော တဏှာကို။ သိန္နိတံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်။
 (ဟုတွာ။) ကာမေ၊ ကာမ-ဘုံ၌။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ နေရ၏။ တထွေဝ၊ ထို
 ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်အပေါင်း ၌ပင်။ အာဝါသိကော၊ မြသောနေရာ ရှိသည်။
 အဟောသိ၊ ပြီ။

၃၅၄။ သံဃဉ္စုပဋ္ဌာသိန္နိ၊ ကား။ သံဃဉ္စု၊ သံဃာကိုလည်း။ ဥပဋ္ဌာသိံ၊
 ပြုစုလုပ်ကျွေးခဲ့ပြီ။

သုဓမ္မတာယာတိ၊ ကား။ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။ သုန္ဓရဘာဝေန၊
 ကောင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တိဒိဝူပပန္နောတိ၊ ကား။ တိဒိဝေ၊ နတ်ပြည်
 ၌။ တိဒေသပုရေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်ရပြီ။ ဂန္ဓဗ္ဗ-
 ကာယူပဂတေ ဝသီနေတိ၊ ကား။ ဂန္ဓဗ္ဗကာယံ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်အပေါင်းသို့။
 အာဝါသိကော၊ အမြဲနေခြင်းရှိသည်။ (ဟုတွာ။) ဥပဂတေ၊ ကပ်ရောက်ရကုန်
 သော။ (ဘိက္ခဝေါ-၌စပ်။) ယေ စ မယံ ပုဗ္ဗေ မနုဿဘူတာတိ၊ ကား။
 ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ မနုဿဘူတာ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်
 သော။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အန္ဓေန၊ အစာဖြင့်လည်းကောင်း။ ပါနေန၊
 သောက်ဖွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌဟိမှာ၊ ပြုစုလုပ်ကျွေးခဲ့ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊
 သို့။ ဣမိနာ၊ ဤ ဥပဋ္ဌဟိမှာ-ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်စေ၍။
 အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ သိထိုက်၏။

ပါဒူပသင်္ဂယာတိ၊ ကား။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဥပသင်္ဂယ၊ ကပ်ရောက်
 သိမ်းပိုက်၍။ ပါဒဓောဝနပါဒမက္ခဏာနုပ္ပဒါနေန၊ ခြေတို့ကို ဆေးကြောမှု
 ခြေတို့ကိုဆီဖြင့်သုတ်လိမ်းမှုကို အဖန်ဖန်ပေးခြင်းအားဖြင့်။ ပူဇေတွာ စေဝ၊
 ပူဇော်ပြီး၍လည်းကောင်း။ ဝန္နိတွာ စ၊ ရှိခိုးပြီး၍လည်းကောင်း။ (ဥပဋ္ဌဟိ-
 မှာ-၌ စပ်။) သဂေ နိဝေသနေတိ၊ ကား။ အတ္တနော၊ ၏။ ခံရေ၊ အိမ်၌။
 (ဥပဋ္ဌဟိမှာ။) ဣမဿာပိ ပဒဿ၊ ဤ သဂေ နိဝေသနေ-ဟူသောပုဂ္ဂိုလ်လည်း။
 ဥပဋ္ဌဟိမှာတိ ဣမိနာဝ၊ ဟူသော ဤပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ပင်။ သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်းသည်။
 (ဟောတိ၊ ၏။)

ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗောတိ၊ ကား။ အတ္တနာဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အရိယာန သုဘာသိတာနိတိ၊ ကား။ တုမေဟိ၊ အသင် တို့သည်။ ဝုစ္စမာနာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ အလုံးစုံသောတရား တို့ကို သိတော်မူကုန်သော။ ဘဂဝန္တာနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ သုဘာသိတာနိ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော တရားတို့ကို။ (သုတွာန-၌ စပ်။)

တုမေ ပန သေဠုမုပါသမာနာတိ၊ ကား။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ ဗုဒ္ဓံ၊ အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သိတော်မူသော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဥပါသမာနာ၊ ချဉ်းကပ်ရပါကုန်လျက်။ (စရိတွာ။ ဟိနံ၊ သော။ ကာယံ၊ နတ်အပေါင်း၌။ ဥပပန္နာ၊ ကုန်ပြီ။) ဝါ၊ တနည်း။ အနုတ္တရေ၊ မိမိထက်မြတ်သောတရားမရှိ သော။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်၌။ (ဥပါသမာနာ၊ ကုန်လျက်။ စရိတွာ ဟိနံ ကာယံ ဥပပန္နာ-၌စပ်။) ပြဟ္မစရိယန္တိ၊ ကား။ သေဠုစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ (စရိတွာ-၌ စပ်။) ဘဝတူပပတ္တိတိ၊ ကား။ ဘဝန္တာနံ၊ အရှင်တို့၏။ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ရခြင်းသည်။ (အနာနုလောမာ၊ ရဟန်း အဖြစ်အားမလျော်ပါ-၌စပ်။)

အဂါရေ ဝသတော မယုန္တိ၊ ကား။ ဘရမဇ္ဈေ၊ အိမ်၏အလယ်၌။ ဝသန္တဿ၊ နေရသော။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ (ဣမံ ဝိသေသတံ၊ ဤ ထူးသည် ၏အဖြစ်ကို။ ပဿ၊ ရှုမြင်စမ်းပါလော-၌ စပ်။)

သုဇ္ဇာတိ၊ ကား။ သော (အဟံ)၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ အဇ္ဈံ၊ ယနေ့။ (ပုမော ဒေဝေါ၊ ယောက်ျားဖြစ်သော နတ်သည်။ အမ္ပိ၊ ဖြစ်၏-၌ စပ်။) ဂေါတမသာဝကေနာတိ၊ ကား။ ဣမ၊ ဤနေရာ၌။ ဂေါပကော၊ ဂေါပက- နတ်သားကို။ ဂေါတမသာဝကောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုဠတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ သမေဓာတိ၊ ကား။ သမာဂန္တာ၊ ကောင်းစွာရောက်၍။ (သံဝေဂံ၊ သို့။ အပါဒံ၊ ရောက်ကုန်ပြီ-၌ စပ်။)

ဟန္တု ဝိယာယာမ ဗျာယာမာတိ၊ ကား။ ဟန္တု၊ ယခု။ ဥယျာမာမ၊ အားထုတ်ကုန်တော့အံ့။ ဗျာယာမာမ၊ အထူးအားထုတ်ကုန်တော့အံ့။ [ဝိယာ- ယာမာတိ ဝိသဋ္ဌံ၊ ဝိရိယံ သန္တာနေ ပဝတ္ထေမ။-ဋီကာ။ (အဋ္ဌကထာမှရှိသော ပါဠိမှ တမျိုး ပါဠိကိုဖွင့်ခြင်းတည်း။)] မာ နော မယံ ပရပေဿာ အဟု- မ္မာတိ (တ္ထေ)၊ ဟူသော ဤပါဠိ၌။ နောတိ၊ နော-ဟူသောပုဒ်သည်။ နိပါတမတ္တံ၊ အနက်မရန်ပါတ်မျှတည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ ပရဿ၊ ၏။ ပေသနကာရကာဝ၊ စေခိုင်းမှုကို ပြုလုပ်ရသူတို့သည်သာ။ မာ အဟုမ၊ မဖြစ်ကြပါစေကုန်လင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ ဂေါတမသာသနာနိတိ၊

ကား။ ဣမ၊ ဤလူ့ဘဝ၌။ ပကတိယာ၊ ပင်ကိုအားဖြင့်။ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီးသော။ ပဌမဇ္ဈာနမေဝ၊ ပထမဈာန်ကိုပင်။ ဂေါတမသာသနာနိတိ၊ ဟူ၍။ (သံဂီတိကာရေဟိ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တံ၊ ထို ပထမဈာန်ကို။ အနုဿရံ၊ အမှတ်ရသည်။ (ဟုတော။) အနုဿရိတော၊ အမှတ်ရ၍။ (ဝီရိယံ အာရတိံ သု-၌ စပ်။) ဣတိ အတ္ထော။

စိတ္တာနိ ဝိရာဇယိတောတိ၊ ကား။ ပဉ္စကာမဂုဏိကစိတ္တာနိ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့၌ ဖြစ်သောစိတ်တို့ကို။ [“ပဉ္စ+စ+တေ ကာမဂုဏာစာတိ ပဉ္စ-ကာမဂုဏာ၊ ပဉ္စကာမဂုဏေသု ပဝတ္တာနိ·ပဉ္စကာမဂုဏိကာနိ၊ ပဉ္စကာမဂုဏိကာနိ စ+တာနိ စိတ္တာနိ စာတိ ပဉ္စကာမဂုဏိကစိတ္တာနိ”ဟု ပြု။] ဝိရာဇယိတော၊ မတပ်မက်စေမူ၍။ ဝါ၊ စက်ဆုပ်၍။ ကာမေသု အာဒိနဝန္တိ၊ ကား။ ဝိက္ခမ္ဘနဝသေန၊ ပယ်ခွါခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဌမဇ္ဈာနေ၊ ပထမဈာန်ဖြင့်။ ကာမေသု၊ ထို့၌။ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို။ အဒ္ဓသံသု၊ မြင်ကြကုန်ပြီ။ သမုစ္ဆေဒဝသေန၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ တတိယမဂ္ဂေန၊ တတိယ-အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်။ (ကာမေသု အာဒိနဝံ အဒ္ဓသံသု။) ကာမသံယောဇနပန္နနာနိတိ၊ ကား။ ကာမသညောဇနာနိ စ၊ ကာမသံယောဇနိတို့ကိုလည်းကောင်း။ ကာမပန္နနာနိ စ၊ ကာမအနှောင်အဖွဲ့တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပါပိမယောဂါနိတိ (ဧတ္ထ)၊ ဤပါ၌၌။ ပါပိမတော၊ မကောင်းမှုရှိသော။ မာရဿ၊ မာရ်နတ်၏။ ယောဂဘူတာနိ၊ ယှဉ်စပ်တတ်သောတရားဖြစ်ကုန်သော။ ပန္နနဘူတာနိ၊ အနှောင်အဖွဲ့ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့ကိုလည်းကောင်း။ [ဆေတွာ-၌ စပ်။] ဣတိ အတ္ထော။ [ဤ ပါပိမယောဂ-အရ ကာမသညောဇန၊ ကာမပန္နန-သာမက အခြားသော ယောဂ၊ ဂန္ဓ-တို့ကိုလည်း ယူရသည်။ ပါပိမယောဂါနိတိ ဧတ္ထ ပန သေသယောဂဂန္ဓာနမ္ပိ ဝသေန အတ္ထော ဝေဒိတဗော။-ဋီကာ။] ဒုရစ္စယာနိတိ၊ ကား။ ဒုရတိက္ကမာနိ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် လွန်အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ လွန်နိုင်ခဲ့ကုန်သော။ (ကာမသံယောဇနပန္နနာနိ စသည်၌ စပ်။) [အစွယ်တဗ္ဗာနိတိ အစွယာနိ၊ ဒုက္ခေန၊ အစွယာနိ ဒုရစ္စယာနိ၊ ဒုရတိက္ကမာနိ-လည်းနည်းတူပြုပါ။]

အမှာ။ “နာဂေါဝ သန္နာနိ ဂုဏာနိ”စသော ဝါကျသည် ပါဠိတော်၌ ရှေးဦးစွာရှိ၍ ထိုနောက်မှ “သဏ္ဌနာ ဒေဝါ သပဇာ-ပတိကာ” စသောဝါကျရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ပါဠိတော် အစဉ်အတိုင်း နာဂေါဝ သန္နာနိ-စသည်ကို ရှေးဦးစွာ အနက်ပေးဖို့ရန် ဆရာတော်၏ နိဿယ-၌ ညွှန်ပြတော်မူသည်။ ထိုအတိုင်းပင် ဤ၌လည်း ရှေးဦးစွာ အနက်ပေးပါမည်။

နာဂေါဝ သန္တာနိ ဂုဏာနီတိ၊ ကား။ ကာမသညောဇနဗန္ဓနာနိ၊ ကာမ-သံယောဇဉ် ကာမ-အနှောင်အဖွဲ့တို့ကို။ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍။ တာ-ဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာဘိညံ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝေ၊ တို့ကို။ အတိက္ကမိံသု၊ လွန်သွားကုန်ပြီ။ သဗ္ဗန္ဓာ ဒေဝါ သပဇာပတိကာတိ၊ ကား။ ဣန္ဒါ သိကြားကို။ ဇေဋ္ဌကံ၊ အကြီးအကဲကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဥပဝိဋ္ဌာ၊ ကပ်ဝင်ကြကုန်သော နတ်တို့သည်။ သဗ္ဗန္ဓာ၊ သဗ္ဗန္ဓ-တို့မည်၏။ ပဇာ-ပတိံ၊ ပဇာပတိ-မည်သော။ ဒေဝရာဇာနံ၊ နတ်မင်းကို။ ဇေဋ္ဌကံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဥပဝိဋ္ဌာ၊ တို့သည်။ သပဇာပတိကာ၊ တို့မည်၏။ သဘာယု-ပဝိဋ္ဌာတိ၊ ကား။ သဘာယံ၊ သုဓမ္မာ-နတ်သဘင်သို့။ ဥပဝိဋ္ဌာ၊ ကပ်ဝင်ကြပါကုန်ပြီ။ နိသိန္ဓာ၊ ထိုင်နေကြပါကုန်ပြီ။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။

ဝိရာတိ၊ ကား။ ရာသု၊ ရဲရင့်ကုန်သော။ [ဆရာတော်၏ နိဿယ-၌ “ဝိရာတိ၊ ကား။ ပုရာ၊ ရှေးကာလ၌ ဖြစ်ကုန်သော။” ဟု ရှိ၏။] ဝိရာဂါတိ၊ ကား။ ဝိတရာဂါ၊ ကင်းသောရာဂ-ရှိသော နတ်တို့သည်။ (အတိက္ကမိံသု၊ ကုန်ပြီ။) ဝိရဇံကရောန္တာတိ၊ ကား။ ဝိရဇံ၊ ရာဂ-အစရှိသော ကင်းသော မြူရှိသော။ အနာဂါမိမဂ္ဂံ၊ အနာဂါမိမဂ်ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ ဥပ္ပါဒေန္တာ ဖြစ်စေကုန်လျက်။ (အတိက္ကမိံသု-၌ စပ်။) သံဝေဂဇာတသ္မာတိ၊ ကား။ ဇာတသံဝေဂဿ၊ ဖြစ်သောသံဝေဂ-ဉာဏ်ရှိသော။ သက္ကဿ၊ ၏။ (ဝစော၊ စကားကို-၌ စပ်။)

ကာမာဘိဘူတိ၊ ကား။ ဒုဝိဇာနဓ္မိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမာနံ၊ ဝတ္ထု-ကာမ ကိလေသာကာမတို့ကို။ အဘိဘူ၊ လွမ်းမိုး၍ ဖြစ်တော်မူသော။ (သကျမုနိတိ ဉာယတိ-၌ စပ်။) [ဒုဝိဇာနန္တိ ဝတ္ထုကာမကိလေသကာမ-ဝသေန ဒုဝိဇာနံ။-ဋီကာ။] သတိယာ ဝိဟိနာတိ၊ ကား။ ဈာနသတိ ဝိရဟိတာ၊ ဈာန်၌ဖြစ်သောသတိမှ ကင်းကုန်၏။

တိက္ကံ တေသန္တိ၊ ကား။ တေသု တီသု ဇနေသု၊ ထိုသုံးယောက်ကုန်သော နတ်တို့တွင်။ (ဧကော-၌ စပ်။) အာဝသိနေတ္ထ ဧကောတိ၊ ကား။ ဟိနေ၊ ယုတ်ညံ့သော။ တတ္ထ ကာယေ၊ ထို ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်အပေါင်း၌။ ဧကောယေဝ၊ တယောက်တည်းသည်သာ။ အာဝါသိကော၊ နေခြင်းရှိသူသည်။ ဇာတောံ၊ ဖြစ်ပြီ။ သဓမ္မောဓိပထာနုသာရိနောတိ၊ ကား။ အနာဂါမိမဂ္ဂါ-နုသာရိနော၊ အနာဂါမိမဂ်သို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်။ (ဟုတွာ။ ဟိဇ္ဇေန္တိ-၌ စပ်။) ဒေဝေပိ ဟိဇ္ဇေန္တိတိ၊ ကား။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော နတ်တို့သည်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်တို့ကို။ ဟိဇ္ဇေန္တာ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်လျက်။

အစောကရောက္ခာ၊ အောက်၌ ပြုကုန်လျက်။ ဝါ၊ အောက်ချကုန်လျက်။ ဥပစာရပုနာ သမာဓိဟိ၊ ဥပစာရသမာဓိ အပ္ပနာသမာဓိတို့ဖြင့်။ သမာဟိ-တတ္ထာ၊ ကောင်းစွာ အာရုံ၌ ထားအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်။ (ဟုတော့။) အတ္တနော၏။ ပါဒပံသုံ၊ ခြေ၌ကပ်သော မြေမှုန့်ကို။ (ခြေမှုန့်ကို။) ဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ မတ္တကေ၊ ဦးထိပ်၌။ ဩကိရန္တာ၊ ကြံဖြန့်ကုန်လျက်။ အာကာသေ၊ ၌။ ဥပ္ပတိတော၊ ပျံတက်၍။ ဂတာ၊ သွားကုန်ပြီ။ ဣတိ (အယံ)၊ ကား။ (အတ္ထော၊ တည်း။)

တောဒိသီ ဓမ္မပ္ပကာသနေတ္ထာတိ၊ ကား။ ယာယ (ဓမ္မပ္ပကာသနာယ)၊ အကြင်တရားတော်ကို ထင်စွာပြုခြင်းကြောင့်။ သာဝကော၊ တို့သည်။ ဧတေဟိ-ဂုဏေဟိ၊ ဤဂုဏ်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်နိုင်ကုန်၏။ ဧတ္ထ သာသနေ၌။ ဝေပူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဓမ္မပ္ပကာသနာ၊ တရားတော်ကို ထင်စွာပြုခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။) န တတ္ထ ကိံ ကမ်တိ ကောစိ သာဝကောတိ၊ ကား။ [ကိန္တိ နိပါတမတ္ထံ-ဋီကာ။] တတ္ထ တေသု သာဝကေသု၊ ထိုသာဝကတို့တွင်။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ကေသာဝကောပိ၊ တယောက်သော သာဝကသည်လည်း။ ဗုဒ္ဓါဒိသု ဝါ၊ ဘုရားအစရှိသော ရတနာသုံးပါးတို့၌လည်းကောင်း။ စာတုဒ္ဓိသဘာဝေ^၁ ဝါ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏ အရပ်လေးမျက်နှာ ရှိသည်၏အဖြစ်၌လည်းကောင်း။ န ကမ်တိ၊ မယုံမှားတော့။ [ရတနာသုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်တို့သည် အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌ အပိတ်အပင် အဆီးအတားမရှိ ပျံ့နှံ့နိုင်၏။ ဤ အဓိပ္ပာယ်ကို “သဗ္ဗဒိသာသု” စသည်ဖြင့် ထပ်၍ဖွင့်သည်။] “သဗ္ဗဒိသာသု၊ အလုံးစုံသော အရပ်မျက်နှာတို့၌။ အသဇ္ဇမာနော၊ မငြိမကပ်သည်။ အဂယုမာနော၊ တစုံတခုသော အရာဝတ္ထုသည် မဆွဲငင် မယူထားအပ်သည်။ (ဟုတော့။) ဝိဟရတိ၊ နေ၏။” ဣတိ (အယံ၊ ကား။ အတ္ထော။) [ဝိဟရတိ-နေရာ၌ “ဝိစရတိ” ရှိလျှင်ကောင်းမည်တင်သည်။] ဣဒါနိ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ ဘဏန္တော၊ လျှောက်လိုသည်။ (ဟုတော့။) “နိတိဏ္ဏဩဃံ။ ပ။ ဇနိန္ဒ”န္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ လျှောက်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို နိတိဏ္ဏဩဃံ-အစရှိသော ပါဠိ၌။ ဝိစိကိစ္ဆသိန္နန္တိ၊ ကား။ သိန္နဝိစိကိစ္ဆံ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာ-

၁။ စာတုဒ္ဓိသဘာဝေ။ ။ တေသံ ဗုဒ္ဓါဒိနံ တိဏ္ဏံ ရတနာနံ စတုဒ္ဓိသယောဂျ-ဘာဝေ အပ္ပင်္ဂဟဋ္ဌဘာဝေ။ ဗုဒ္ဓရတနံ မဟာကာရုဏိကတာယ၊ အနာဝရဏာဉာဏ-တာယ၊ ပရမသန္တုဒ္ဓတာယ စ စာတုဒ္ဓိသံ၊ ဓမ္မရတနံ သွာက္ခာတတာယ၊ သံဆဲရတနံ သုပ္ပင်္ဂပန္နတာယ။ တေနာဟ “သဗ္ဗဒိသာသု အသဇ္ဇမာနော” တိ။-ဋီကာ။

ရှုတော်မူသော။ ဇနိန္ဒန္တိ၊ ကား။ သဗ္ဗလောကုတ္တမံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါ အပေါင်းထက် မြတ်တော်မူသော။ (ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ-၌ စပ်။)

ယံ တေ ဓမ္မန္တိ၊ ကား။ တဝ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ ယံ ဓမ္မံ၊ ကို။ (အညာယ-၌ စပ်။) အဇ္ဈင်္ဂသု တေတိ၊ ကား။ တေ ဒေဝပုတ္တာ၊ ထိုနတ်သားတို့သည်။ အဓိဂတာ၊ ရကြပါကုန်ပြီ။ ကာယံ ပြဟ္မပုရောဟိတန္တိ၊ ကား။ အမှာကံ၊ ဒကာတော်တို့သည်။ ပဿန္တာနုညေဝ၊ မြင်ကုန်စဉ်ပင်။ ပြဟ္မပုရောဟိတ-သရီရံ၊ ပြဟ္မပုရောဟိတ-ပြဟ္မာ၏ကိုယ်ကို။ (အဇ္ဈင်္ဂသု၊ ရကြပါကုန်ပြီ။) ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ (ကိံ ဝုတ္တံ ဟောတိ။)-တဝ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ ယံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဇာနိတွာ၊ ချမ်း၊ တိတ္ထံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ဇနာနံ၊ ထိုနတ်တို့တွင်။ ဓမ္မေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ ဝိသေသဂူ၊ တရားထူးသို့ရောက်ကုန်သည်။ (ဟုတွာ။) အမှာကံ၊ တို့သည်။ ပဿန္တာနုယေဝ၊ မြင်ကုန်စဉ်ပင်။ ပြဟ္မပုရော-ဟိတံ၊ ပြဟ္မပုရောဟိတဖြစ်သော။ [ဆရာတော်၏နိဿယ-၌ “ပြဟ္မပုရောဟိတ-ပြဟ္မာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော” ဟု ပေး၏။] ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ အဓိဂန္တာ၊ ရ၍။ မဂ္ဂုဒလဝိသေသံ၊ မဂ်ဖိုလ်တရားထူးကို။ အဇ္ဈင်္ဂသု၊ ရကြပါကုန်ပြီ။ မာရိသ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား။ မယမ္ပိ၊ ဒကာတော်တို့သည်လည်း။ တဿ ဓမ္မဿ၊ ထိုတရားတော်သို့။ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြားငှာ။ အာဂတမှာသိ(အာဂတမှသေ)၊ လာကြပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီ။ [အဂတမှာသိ-၌ “အာဂတမှသေ”ဟု ဆိုလိုလျက် သေ-၏ “ေ” ကို ဣ-ပြု၊ မှ-၏ အ-ကို အာ-ပြုထားသည်။ ထို့ကြောင့် “အာဂတမှသေ”ဟု သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပြုသည်။] အာဂတမှသေတိ၊ ကား။ သမ္ပတ္တာ၊ ရောက်လာကြကုန်သည်။ အမု၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။ ကတာဝကာသာ ဘဂဝတာ၊ ပဉ္စံ ပုစ္ဆေမု မာရိသာတိ၊ ကား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နော၊ ဒကာတော်တို့အား။ ဩကာသံ၊ မေးခွင့်ကို။ သစေ ကရေတိ၊ မူအံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မေးခွင့်ပြုတော်မူလတ်သော်။ မာရိသ၊ ရှင်တော်ဘုရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကတာဝကာသာ၊ ပြုတော်မူအပ်ပြီးသောအခွင့်ရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ချမ်း။ ပဉ္စံ၊ ကို။ ပုစ္ဆေယျာမ၊ မေးလို

၁-၂။ ကာယံ။ပ။အဓိဂန္တာ။ ။မဇ္ဈိမဿ ပဌမဇ္ဈာနဿ အဓိဂတတ္တာ တာဝ-ဒေဝ ကာယံ ပြဟ္မပုရောဟိတံ အဓိဂန္တာ တာဝဒေဝ ပုရိမံ ဈာနသတိံ ပဋိလသိတာ တံ ဈာနံ ပါဒကံ ကတ္တာ ဝိပဿနံ ဝနေေတွာ ဩရုဒ္ဓါဂိယသံယောဇနသမုတ္တိန္ဒနေန မဂ္ဂုဒလဝိသေသံ အနာဂါမိဖလသင်္ခါတံ ဝိသေသံ အဇ္ဈင်္ဂသု အဓိဂန္တိံ သု။ ကေစိ ပန “ကာမာဝစရတ္တဘာဝေန ဂ္ဂေလောနိ အဓိဂန္တိံ သူတိ အဓိပ္ပာယေန ပဉ္စမဿ ဈာနဿ အနဓိဂတတ္တာ သုဒ္ဓါဝါသေသု န ဥပ္ပဇ္ဇိံ သု၊ ပဌမဇ္ဈာနလာဘိတာယ ပန ပြဟ္မပုရောဟိတေသု နိဗ္ဗတ္တိံ သု” တိ ဝဒန္တိ။-ဋီကာ။

ပါကုန်၏။ [ပုစ္ဆေယျာမ-ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ပုစ္ဆေမှ-၌ ယျောမ-ကို မေ့-
ပြုထားသည်။ ရူပသိဒ္ဓိ “နာယ လောပေါ ယကာရတ္ထိ” သုတ်လာ ဝိဇာနေမှ-
ရုပ်ကဲ့သို့တည်း။] ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။

မဃမာဏဝတ္ထု

၃၅၅။ ဒိဃရတ္ထံ ဝိသုဒ္ဓေါ ခေါ အယံ ယက္ခောတံ၊ ကား။ စိရကာလ-
တော၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလမှ။ ပဘူတိ၊ စ၍။ ဝိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်ခဲ့သူ
တည်း။ ကိဝံ စိရကာလတော၊ အဘယ်မျှလောက် ကြာမြင့်စွာသောကာလမှ။
(ပဘူတိ၊ ၍။ ဝိသုဒ္ဓေါ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။) ဗုဒ္ဓေါ
သည်။ အနုပုဗ္ဗေ၊ ပွင့်တော်မမူမီ။ မဂဓရဋ္ဌေ၊ မဂဓ-တိုင်း၌။ မစလဂါမကေ၊
မစလ-ရွာငယ်၌။ မဃမာဏဝကာလတော၊ မဃ-လုလင်၏ ဖြစ်ရာကာလမှ။
ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ (ဝိသုဒ္ဓေါ၊ သူတည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အဖြေတည်း။)
ကိရ၊ ချဲ့။ တဒါ၊ မဃ-လုလင်ဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။ သေ(သေသော)၊ ဤ
သိကြားသည်။ ဧဝံ၊ တခုသောနေ့၌။ (တနေ့သ၌။) ကာလသေဝ၊
စောစော၌ပင်။ (စောစောကပင်။) ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဂါမမဇ္ဈေ၊ ရွာလယ်၌။
မနုဿာနံ၊ တို့၏။ ဂါမကမ္မကရဏဋ္ဌာနံ၊ ရွာအလုပ်ကို ပြုလုပ်ရာအရပ်သို့။
ဂန္ဓာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ ၍။ ဌိတဋ္ဌာနံ၊ ရပ်တည်ရာအရပ်ကို။ (သာမည-ကံ။)
ပါဒန္တေနဝ၊ ခြေဖျားဖြင့်ပင်။ ပံသုကစဝရံ၊ မြေမှုန့်အမှိုက်ကို။ အပနေတွာ၊
ပယ်၍။ ရမဏိယံ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကို။ (ဝိသေသ-ကံ။) အကာသိ၊ ပြုပြီ။
အညော၊ အခြားလူတယောက်သည်။ အာဂန္ဓာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။
(ထို မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းအောင် ပြုအပ်သောအရပ်၌။) အဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။
သော။ ထို မဃ-လုလင်သည်။ တာဝတကေနေဝ၊ (မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်း
အောင် ပြုအပ်သောအရပ်သို့လာ၍ ရပ်တည်ခြင်း ဟူသော) ထိုမျှလောက်
အတိုင်းအရှည်ဖြင့်ပင်။ သတိံ၊ သတိကို။ ပဋိလဘိတွာ၊ ရ၍။ ဂါမဿ၊
၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ခလမဏ္ဍလမတ္တံ၊ ကောက်နယ်တလင်းဝန်း အတိုင်း
အရှည်ရှိသော။ ဌာနံ၊ အရပ်ကို။ သောဓေတွာ၊ သုတ်သင်၍။ (ရှင်း
လင်း၍။) ဝါလကံ၊ သဲကို။ ဩကိရိတွာ၊ ကြဲဖြန့်၍။ ဒါရုနံ၊ ထင်းတို့ကို။
အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ သီတကာလေ၊ အအေး၏ အခါ၌။ (အေးရာ
အခါ၌။) အဂ္ဂိံ၊ ကို။ ကရေတိ၊ ၍။ ဒဟရာ စ၊ ကလေးတို့သည်
လည်းကောင်း။ မဟလ္လကာ စ၊ လူကြီးတို့သည်လည်းကောင်း။ အာဂန္ဓာ၊
၍။ တတ္ထ၊ ထို မီးဖိုထားရာအရပ်၌။ နိသီဒန္တိ၊ ကုန်၏။

အထ၊ ထိုမှနောက်၌။ အထ၊ ထို မဆ-၏။ ကေဒိဝသံ၊ ၌။ တေ၊ ဤသို့ စဉ်းစားခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ကိံ။) “မယံ၊ ထိုသည်။ နဂရံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ရုဇရာဇမဟာမတ္တာဒယော၊ မင်း မင်း၏ အမတ်ကြီး အစရှိသူတို့ကို။ ပဿာမ၊ မြင်ကြကုန်၏။ ဣမေသပိ စန္ဒိမသုရိယေသု၊ ဤ လ၊ နေတို့၌လည်း။ စန္ဒော နာမ၊ စန္ဒ-မည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ (အတ္ထိံ) သူရိယော နာမ၊ သူရိယ-မည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ (အတ္ထိံ) ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ပြောကြကုန်၏။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ တေ၊ ဤရာဇ၊ ရုဇမဟာမတ္တ၊ စန္ဒ၊ သူရိယ-တို့သည်။ တော သမ္ပတ္တိ-ယော၊ ဤ စည်းစိမ်တို့ကို။ အဓိကတာ န ခေါ၊ ရပါကုန်လိမ့်မည်နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ စဉ်းစားခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ (စိန္တေသိ-ဌံ စပ်။) “အညံ၊ ကောင်းမှုမှတပါးသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ ကတွာ၊ ၍။ (တော သမ္ပတ္တိယော၊ တို့ကို။) န (အဓိကတာ)၊ ရကုန်သည် မဟုတ်။ ပုညကမ္မမေဝ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုသာ။ ကတွာ၊ (တော သမ္ပတ္တိယော အဓိကတာ။)” ဣတိ၊ သို့။ စဉ်းစားခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ စဉ်းစားပြီး၍။ “မယာပိ၊ သည်လည်း။ ဝေဝိဓသမ္ပတ္တိဒါယကံ၊ ဤသို့အပြားရှိသော စည်းစိမ်ကိုပေးနိုင်သော။ ပုည-ကမ္မမေဝ၊ ကိုသာ။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုထိုက်၏။” ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ စဉ်းစား ပြန်ပြီ။

သော၊ ထို မဆ-သည်။ ကာလထေဝ၊ စောစော၌ပင်။ ဝါ၊ ကပင်။ ဝုဠာယ၊ ထ၍။ ယာဂုံ၊ ကို။ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍။ ဝါသိဖရသုကုဒါလ-မုသလဟတ္တာ၊ လက်၌ ဓား၊ ပုဆိန်၊ ပေါက်တူး၊ ကျည်ပွေ့ ရှိသည်။ (ဟုတွာ။) စတုမဟာပထံ၊ လေးခုသောလမ်းတို့၏ဆုံရာ လမ်းမကြီးသို့။ ဝါ၊ လမ်းဆုံ လမ်းမ လမ်းလေးခုသို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ မုသလေန၊ ကျည်ပွေ့ဖြင့်။ ပါသာဏေ၊ ကျောက်တို့ကို။ ဥစ္စာလေတွာ၊ အထက်သို့ လှုပ်စေ၍။ ဝါ၊ ထုတ်ဆောင်၍။ [ဥစ္စာလေတွာတိ ဥဒ္ဓရိတွာ။-ဋီကာ။] ပဝဇ္ဇေတိ၊ လိမ့်စေ ၏။ ဝါ၊ လှိမ့်၏။ ယာနာနံ၊ ယာဉ်တို့၏။ အက္ခပဋိဃာတရက္ခေ၊ ဝင် ရိုးကို ထိခိုက်သော သစ်ပင်တို့ကို။ ဟရတိ၊ ဖယ်ရှား၏။ ဝိသမံ၊ မညီ ညွတ်သောအရပ်ကို။ သမံ၊ ညီညွတ်အောင်။ ကရေတိ၊ ၏။ စတုမဟာ-ပထေ၊ ၌။ ဝါ၊ ၌။ သာလံ၊ ဇရပ်ကို။ ကရေတိ၊ ၏။ ပေါက္ခရဏံ၊ ရေကန်ကို။ ခဏတိ၊ တူး၏။ သေတုံ၊ တံတားကို။ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့၏။ (တနည်း) သေတုံ ဗန္ဓတိ၊ တံတားခင်း၏။ ဝေ၊ သို့။ ဒိဝသံ၊ တနေပတ်လုံး။

ကမ္မံ၊ ကိံ။ ကတော၊ ရှိ။ သူရိယေ၊ နေသည်။ အတ္တင်္ဂတေ၊ ဝင်လတ်သော်။ ဆရံ၊ အိမ်သို့။ တေ၊ ပြန်လာ၏။

တံ၊ ထိုမယ်-ကို။ အညော၊ အခြားသူသည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ (ကိံ။) “ဘော မဃ၊ အမောင် မဃ၊ တံ၊ သည်။ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစော၌ပင်။ ဝါ၊ ကပင်။ နိက္ခမိတော၊ အိမ်မှထွက်၍။ သာယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ အရညတော၊ တောမှ။ သေ၊ ပြန်လာ၏။ ကိံ ကမ္မံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ကရောသိ၊ ပြုပါသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ မေးပြီ။ ပုညကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။ ကရောမိ၊ ပြုပါ၏။ သဂ္ဂဂါမိမဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့ ရောက်စေတတ်သော လမ်းကို။ (နတ်ပြည်ရောက်ကြောင်းလမ်းကို။) သောဓေမိ၊ သုတ်သင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။ ဘော၊ အမောင်။ ဣဒံ ပုညံ နာမ၊ ဤ ကောင်းမှုမည်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ တံ၊ သည်။ နဇာနာသိ၊ မသိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။ အာမ၊ အိမ်။ န ဇာနာမိ၊ မသိပါ။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ဂတကာလေ၊ ရောက်ရာအခါ၌။ တေ သင်သည်။ ရာဇရာဇမဟာမတ္တာဒယော၊ မင်း မင်း၏အဖော်ကြီး အစရှိသူတို့ကို။ ဒိဋ္ဌ-ပုဗ္ဗာ၊ ရှေး၌ မြင်အပ်ကုန်သည် မဟုတ်လော။ ဝါ၊ မြင်အပ်ဖူးကုန်သည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာမ၊ အိမ်။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ ရှေး၌ မြင်အပ်ပါကုန်၏။ ဝါ၊ မြင်အပ်ဖူးပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ ပုညကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။ ကတော၊ ရှိ။ တေဟိ၊ ထို ရာဇ ရာဇမဟာမတ္တ-အစရှိသူတို့သည်။ တံ ဌာနံ၊ ထိုရာထူးကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီ။ အဟမ္မိ၊ ကျွန်ုပ်သည် လည်း။ ဝေဝိဓေမ္မတ္တိဒါယကံ၊ ဤသို့အပြားရှိသော စည်းစိမ်ကိုပေးနိုင်သော။ ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။ ကရောမိ၊ ပြုပါ၏။

“စန္ဒော နာမ၊ စန္ဒ-မည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ (အတ္ထိံ။) သူရိယော နာမ၊ သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ (အတ္ထိံ။)” ဣတိ၊ သို့။ တယာ၊ သင်သည်။ သုတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ ကြားအပ်ပါသလော။ ဝါ၊ ကြားအပ်ဖူးပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အာမ၊ အိမ်။ သုတပုဗ္ဗံ၊ ပြီ။ ဝါ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။ တေဿ သဂ္ဂဿ၊ ဤနတ်ပြည်သို့။ ဂမနမဂ္ဂံ၊ ရောက်ကြောင်းလမ်းကို။ အဟံ၊ သည်။ သောဓေမိ၊ သုတ်သင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။ ဣဒံ ပုညကမ္မံ၊ ဤ ကောင်းမှုကံသည်။ တဝေဝ၊ သင်အားသား။ ဝဇ္ဇတိ ကိံ၊ အပ်ပါသလော။ အညဿ၊ အခြားသူအား။ န ဝဇ္ဇတိ (ကိံ)၊ မအပ်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်၏အတွက်။ တေ၊ ဤ ကောင်းမှုကံကို။ န ဝါရိတံ၊ မတားမြစ်အပ်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ ယဒိ ဝေံ၊

ယင်းသို့ဖြစ်လျှင်။ (တနည်း) ကဿစိ၊ တွက်။ တေံ၊ ကို။ ယဒိ န ဝါရိတံ၊ အကယ်၍ မတားမြစ်အပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ဝေံ၊ ဤသို့ မတားမြစ်လတ်သော်။ သေ၊ နက်ဖြန်၌။ အရည်၊ တောသို့။ ဂမနကာလေ၊ သွားရာအခါ၌။ မယုမ္မိ၊ အကျွန်ုပ်အားလည်း။ သဒ္ဓိ၊ အသံကို။ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။

ပုနဒိဝသေ၊ နောက်တနေ့၌။ တံ၊ ထို ယောက်ျားကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဂတော၊ သွားပြီ။ ဝေံ၊ သို့။ ဝါ၊ ဤနည်းဖြင့်။ တသ္မိံ ဂါမေ၊ ထိုရွာ၌။ တေတ္ထိံ သ၊ သုံးကျိပ်သုံးယောက်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ တရုဏ-ဝယာ၊ နုပျိုသော အရွယ်ရှိကုန်သည်။ (ဟုတွာ။) သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော လူတို့သည်။ တဿေဝ၊ ထို မဗ-သို့သာ။ အနုဝတ္တကာ၊ အစဉ်လိုက်သူတို့ သည်။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ ဧကစ္ဆန္တာ၊ တူသော ဆန္ဒ-ရှိကြကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပုညကမ္မာနိ၊ တို့ကို။ ကရောန္တာ၊ ကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ လှည့်လည်ကြကုန်၏။ ယံ ဒိသံ၊ အကြင်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ (တဿံ ဒိသယံ၊ ထိုအရပ်၌။) မဂ္ဂံ၊ လမ်းကို။ သမံ၊ ညီညွတ်အောင်။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လတ်သော်။ ဧကဒိဝသေနေဝ၊ တရက် တည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝါ၊ နေ့ချင်းပြီးသာလျှင်။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပေါက္ခ-ရဏိံ၊ ရေကန်ကို။ ခဏန္တာ၊ တူးကုန်သော်လည်းကောင်း။ သာလံ၊ ဇရပ် ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သော်လည်းကောင်း။ သေတံ၊ တံတားကို။ ဗန္ဓန္တာ၊ ဖွဲ့ကုန်သော်လည်းကောင်း။ ဧကဒိဝသေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝါ၊ လျှင်။ နိဋ္ဌာပေန္တိ၊ ပြီးစေကြကုန်၏။

အထ၊ ထိုမှနောက်၌။ နေသံ၊ ထို သုံးကျိပ်သုံးယောက်သောလူတို့၏။ ဂါမ-ဘောဇကော၊ ရွာစားသည်။ ဝါ၊ ရွာသူကြီးသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။ (ကိ နည်း။) “အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဧတေသု၊ ဤလူတို့သည်။ သုရံ၊ သေရည်ကို။ ပိဝန္တေသု၊ သောက်ကုန်သော်လည်းကောင်း။ ပါဏဗာတာဒိနိ၊ သတ္တဝါ တို့ကိုသတ်ခြင်း ။ အစဉ်သည်တို့ကို။ ကရောန္တေသု စ၊ ပြုကုန်သော်လည်း ကောင်း။ ကဟာပဏာဒိဝသေန စေဝ၊ တကျပ်အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဒဏ္ဍဗလိဝသေန စ၊ ဒဏ်တပ်ကြောင်း အခွန်အတုပ်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ လဘာမိ၊ ရနေ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခု အခါ၌။ ဧတေသံ၊ ဤလူတို့၏။ ပုညကရဏ ကာလတော၊ ကောင်းမှု ပြုလုပ် ရာအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဧတ္တကော၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အာ-ယော၊ ဝင်လာကြောင်း အခွန်အတုပ်သည်။ နတ္ထိံ၊ မရှိတော့။ ဟန္န၊ ယခု။

နေ၊ ထိုလူတို့ကို။ ရာဇကုလေ၊ မင်း၏အမျိုး၌။ ပရိဘိန္နာမိ၊ ခွဲရတော့အံ့။
 ဝါ၊ ကုန်းတိုက်ရတော့အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ရာဇာနံ၊ သို့။ ဥပသက်-
 မိတွာ၊ ၍။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို။ ပဿာမိ၊ တွေ့ရ
 ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ပြီ။ တာတ၊ အမောင်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်
 အရပ်၌။ (ပဿသိ၊ တွေ့သနည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ မယံ၊ ကျွန်တော်
 မျိုး၏။ ဝါမေ၊ ရွာ၌။ (ပဿာမိ၊ ၍။) ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ပြီ။
 တာတ၊ အမောင်။ ကိံ စောရာ နာမ၊ အဘယ်ခိုးသူတို့ မည်သနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့ မေးပြီ။ ဒေဝ၊ မြတ်။ ရာဇပရာဓိကဿ၊ မင်း၏အပြစ်ကိုပြုသော ခိုးသူ
 တို့ပါတည်း။ ဝါ၊ မင်းကို ပြစ်မှားသော ခိုးသူတို့ပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 သံတော်ဦးတင်ပြီ။ ကိံ ဇာတိကာ၊ အဘယ်ဇာတ် ရှိကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။
 ဒေဝ၊ မြတ်။ ဂဟပတိဇာတိကာ၊ အိမ်ရှင် ဇာတ်ရှိသူတို့ပါတည်း။ ဣတိ၊
 ပြီ။ ဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ ကိံ ကရိသန္တိ၊ အဘယ်ကို ပြုနိုင်ကုန်လတ္တံ့
 နည်း။ တယာ၊ သည်။ ဇာနမာနေန၊ သိလျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ မယံ၊
 အား။ န ကထိတံ၊ သံတော်ဦးမတင်အပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။
 မဟာရာဇ၊ ဇာ။ ဘယေန၊ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ န ကထေမိ၊ သံတော်ဦး
 မတင်ပါ။ ဣဒါနိ၊ ၌။ မယံ၊ ကျွန်တော်မျိုး၏ အပေါ်၌။ ဒေဝ၊ အပြစ်
 ကို။ မာ ကရေယျာထ၊ ပြုတော်မမူပါကုန်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦး
 တင်ပြီ။

အထ၊ သံတော်ဦးတင်ရာ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ သည်။ (သဒ္ဓဟိတွာ-
 စပ်။) “အယံ၊ ဤရွာစားသည်။ မယံ၊ ငါ၏အတွက်။ မဟာရဝံ၊ ကျယ်စွာ
 သော မြည်တမ်းခြင်းကို။ ရဝတိံ၊ မြည်တမ်း၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။
 သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍။ “တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဝစ္ဆ၊ သွားချေ။
 တူမေဝ၊ သင်ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ နေ၊ ထို ခိုးသူတို့ကို။ အာနေဟိံ၊ ခေ
 ဆောင်ခဲ့လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၍။ ဗလံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါကို။ ဒတွာ၊
 ၍။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်ပြီ။ သော၊ ထိုရွာစားသည်။ (ဗန္တိတွာ ပါယာသိ-
 ၌ စပ်။) ဝန္တု၊ ၍။ ဒိဝသံ၊ တနေပတ်လုံး။ အရညေ၊ ၌။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကတွာ၊
 ၍။ သာယမာသံ၊ ညနေစာကို။ ဘုဒ္ဓိတွာ၊ ၍။ ဝါမမဇ္ဈေ၊ ရွာလယ်၌။ နိသိဒ္ဓိ-
 တွာ၊ ၍။ “သေ၊ နက်ဖြန်၌။ ကိံ ကမ္မံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ကရိသာမ၊ ပြုရကုန်အံ့
 နည်း။ ကိံ မဂ္ဂံ၊ အဘယ်လမ်းကို။ သမံ၊ အောင်။ ကရောမ၊ ပြုရကုန်အံ့နည်း။
 ပေါက္ခရဏိံ၊ ကို။ ခဏာမ၊ တူးကုန်အံ့။ သေတံ၊ ကို။ ဗန္ဓာမ၊ ဖွဲ့ကုန်
 အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ မန္တယမာနေယေဝ၊ တိုင်ပင်နေသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်
 သော။ တေ၊ ထို သုံးကျိပ်သုံးယောက်သော လူတို့ကို။ ပရိဝါရေတွာ၊

ဝိုင်း၍။ “မာ ဖန္ဒိတ္ထ၊ မလှုပ်ကြကုန်လင့်။ ရညော၊ ၏။ အာဏာ၊ အမိန့် အာဏာတော်။” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၍။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့နှောင်၍။ ပါယာသိ၊ ခေါ်သွားပြီ။

အထ ခေါ်၊ ဖွဲ့နှောင်၍သွားရာ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထို သုံးကျိပ် သုံး ယောက်သော ယောက်ျားတို့၏။ ဣတ္ထိယော၊ တို့သည်။ (ဝဒိံ သု-၌ စပ်။) “ဝေါ၊ သင်တို့၏။ သာမိကာ၊ အရှင်တို့သည်။ ‘ရာဇာပရာဓိကာ၊ ကုန် သော။ ဝါ၊ ကုန်သော။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့တည်း။’ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၍။ ဗန္ဓိတွာ၊ တုပ်နှောင်၍။ နိယုန္တိ ကိရ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ကုန်သတတ်။” ဣတိ သို့။ သုတွာ၊ ကြားရ၍။ “အတိစိရေန၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာ။ ဧတေ၊ ဤ ယောက်ျားတို့သည်။ ကုဋ္ဌာ၊ ကောက်ကျစ်ကြကုန်၏။ ‘ပုညကမ္ပံ၊ ကောင်း မှုကံကို။ ကရောမ၊ ကုန်အံ့။’ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၍။ ဒိဝသေ ဒိဝသေ၊ နေတိုင်း နေတိုင်း။ အရညော၊ ခွဲသော။ အစ္ဆန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ သဗ္ဗကမ္ပန္တာ၊ အလုံးစုံသော အလုပ်တို့သည်။ ပရိဟိနာ၊ ယုတ်လျော့ကုန်ပြီ။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုမျှ။ န ဝဇုတိ၊ မတိုးပွား။ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ။ ဗဒ္ဓါ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်ကုန်ပြီ။ သုဋ္ဌ၊ စွာ။ ဂဟိတာ၊ ဖမ်းယူအပ်ကုန်ပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒိံ သု၊ ပြောကြကုန်ပြီ။ [ဆရာတော်၏ နိဿယ-၌။ “(ယံ) ဗဒ္ဓါ၊ အကြင် နှောင်ဖွဲ့အပ်ကုန်ပြီ။ (တံ ဗန္ဓနံ၊ ထို နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသည်။) သုဋ္ဌ၊ ကောင်းလေစွ။ ဝါ၊ ကောင်းပါလေဟယ်။-(ယံ) ဂဟိတာ၊ အကြင် ဖမ်းယူအပ်ကုန်ပြီ။ (တံ ဂဟဏံ၊ ထို ဖမ်းယူခြင်းသည်။) သုဋ္ဌ၊ စွ။ ဝါ၊ ဟယ်။” ဟု တနည်းပေးတော်မူသည်။]

ဂါမဘောဇကော ပိ၊ သည်လည်း။ တေ၊ ထို မဃ-အမှူးရှိသော သုံး ကျိပ်သုံးယောက်သော လူတို့ကို။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ရညော၊ အား။ ဒသေသိ၊ ပြုပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ အနုပပရိက္ခိတွာယေဝ၊ မစူးစမ်း မဆင် ခြင်မှု၍သာလျှင်။ “ဟတ္ထိနာ၊ ဆင်ကို။ (ကာရိတ်ကံ။) မဒ္ဓါပေထ၊ နင်း စေကြကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြောပြီ။ တေသု၊ ထို သုံးကျိပ် သုံးယောက်သော လူတို့ကို။ နိယမာနေသု၊ ဆောင်အပ်ကုန် လတ်သော်။ မဆော၊ သည်။ ဣတရေ၊ မိမိမှတစ်ပါး အခြားလူတို့ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ (ကိံ။) “ဘော၊ အမှောင်တို့။ မမ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ကာတံ၊ ငှာ။ သက္ခိဿထ၊ စွမ်းနိုင်ကြကုန်မည်လော။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြောပြီ။ တဝ၊ အသင်၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ကရောန္တာယေဝ၊ ပြုကုန်လျက်သာ။ ဣမံ ဘယံ၊ ဤ ဘေးသို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ရကုန်သည်။ အမ္မ၊ ဖြစ်ပါကုန်ပြီ။

စေ သန္တေပိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ပါကုန်သော်လည်း။ တဝ၊ အသင်၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ကရောမ၊ ပြုပါကုန်အံ့။ ဘော၊ အမောင်။ ဘဏ၊ ပြောပါလော့။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကရောမ၊ ပြုရပါကုန်မည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးကြကုန်ပြီ။

ဘော၊ အမောင်တို့။ ဣတ္ထေ ဝဇ္ဇေ၊ ဤသံသရာဝဋ်၌။ (တနည်း) ထေ၊ ကျိုးစားကြကုန်။ ဝဇ္ဇေ၊ သံသရာဝဋ်၌။ စရန္တာနံ၊ လှည့်လည်ရသူ တို့၏ မည်သည်။ တေ၊ ဤအနှောင်အဖွဲ့ ခံရခြင်းသည်။ နိဗ္ဗဒ္ဓိ၊ မြဲ၏။ [နိဗ္ဗဒ္ဓန္တိ ကေန္တိကံ။-ဋီကာ။] တုမေ၊ တို့သည်။ စောရာ ကိံ ပန၊ သူပုန် ခြေဟုတ်ကြကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ စောရာ၊ သူပုန် ခြေ တို့သည်။ န အမှ၊ မဟုတ်ပါကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေကြကုန်ပြီ။ ဣမဿ လောကဿ၊ ၏။ သစ္စကိရိယာ နာမ၊ သစ္စာ-ကို ပြုခြင်း မည်သည်။ အဝဿယော၊ မှီခိုရာတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ (တုမေ၊ တို့သည်။ ကရောထ - ၌ စပ်။) “အမှေ၊ တို့သည်။ စော ရာ၊ တို့သည်။ ယဒိ (ဟောမ)၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့။ (စေ သတိ၊ သော်။) ဟတ္ထိ၊ သည်။ မဒ္ဒတု၊ နင်းပါစေသတည်း။ အထ၊ သို့မဟုတ်။ (အမှေ၊ တို့သည်။) စောရာ၊ တို့သည်။ ယဒိ န (ဟောမ)၊ အကယ်၍ မဖြစ် ကုန်အံ့။ (ဟတ္ထိ။) မာ မဒ္ဒတု၊ မနင်းပါစေသတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ သစ္စ- ကိရိယံ၊ ကို။ ကရောထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ တေ၊ ထိုသုံး ကျိပ်နှစ်ယောက် သော လူတို့သည်။ တထာ၊ ထိုပြောသည့်အတိုင်း။ အကံသု၊ ကုန်ပြီ။

ဟတ္ထိ၊ သည်။ ဥပဂန္တုမ္ပိ၊ အနီးသို့ ကပ်ခြင်းငှာသော်မှလည်း။ န သက္ကောတိ၊ နိုင်။ ဝိရဝန္တော၊ မြည်တမ်းလျက်။ ပလာယတိ၊ ထွက်ပြေး ၏။ ဟတ္ထိံ၊ ကို။ တုတ္တတောမရကုသေဟိ၊ ထိုးဆွကြောင်းဖြစ်သော သံချွန် ရှိသောတုတ် လှံတံ ချွန်းတို့ဖြင့်။ (“နားရင်း၌ ထိုးဆွကြောင်းဖြစ်သော သံချွန် တပ်အပ်သောတုတ်၊ ခြေအစရှိသည်တို့၌ ထိုးဆွကြောင်းဖြစ်သော အရိုး ရှိသောလှံတံ၊ ဦးထိပ်၌ထိုးဆွကြောင်းဖြစ်သော ကောက်သော အဆူးရှိသော ချွန်းတို့ဖြင့်” ဟုလည်း ရှေး၌ဖွင့်ပြီးသည့် အတိုင်း အကျယ်ပေးပါ။) ကောဇ္ဇေန္တပိ၊ ထိုးဆွပါကုန်သော်လည်း။ ဥပနေတု၊ အနီးသို့ကပ်ဆောင် ခြင်းငှာ။ န သက္ကောန္တံ၊ နိုင်ကုန်။ “ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို။ ဥပနေတု၊ ငှာ။ န သက္ကောမ၊ နိုင်ပါကုန်။” ဣတိ၊ သို့။ ရညော၊ အား။ အာရောစေသိုသံတောံ ဦးတင်ကြကုန်ပြီ။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ (ဆင်ကိုအနီးသို့ ဆောင်ခြင်း ငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်လျှင်။) ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဝါ၊ က။ ကဇ္ဇေန၊ ဖျာဖြင့်

ပဋိစ္စာဒေတွာ၊ ဖုံးအုပ်၍။ မဒ္ဒါပေထ၊ နင်းစေကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ ဥပရိ၊ ဌ။ ဝါ၊ က။ ကဋေ၊ ဖျာကို။ ဒိန္နေ၊ ပေးအပ်သော်။ (ဖုံးပေးအပ်သော်။) ဒိဂုဏရဝံ၊ နှစ်ဆတက် မြည်တမ်းခြင်းကို။ ဝိရဝန္တော၊ လျက်။ ပလာယတိ၊ ထွက်ပြေးပြန်၏။

ရာဇာ၊ သည်။ သုတွာ၊ ၍။ ပေသုညကာရကံ၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်မှုကို ပြုတတ်သောရွာစားကို။ (ရွာသူကြီးကို။) ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ (ကိ။) “တာထ၊ အမောင်။ ဟတ္ထိ၊ သည်။ မဒ္ဒိတံ၊ ငှာ။ န ဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။” ဣတိ၊ သို့ အာဟ၊ ပြီ။ ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ အာမ၊ မှန်ပါ။ ဇေဋ္ဌကမာဏဝေါ၊ အကြီးဆုံးဖြစ်သော လုလင်သည်။ မန္တံ၊ မန္တရားကို။ ဇာနာတိ၊ သိပါ၏။ အယံ၊ ဤ ဆင်မနင်းနိုင်ခြင်းဟူသော အာနုဘော်သည်။ မန္တဿေဝ၊ မန္တရား၏သာ။ အာနုဘာဝေါ၊ အာနုဘော်ပါ တည်း။ ရာဇာ၊ သည်။ တံ၊ ထို မမာ-လုလင်ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ “တေ၊ သင်၏။ ဝါ၊ မှာ။ မန္တော၊ သည်။ အတ္ထိ ကိရ၊ ရှိသတတ်ဟု ကြားရ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေးပြီ။ ဒေဝ၊ မြတ်။ မယံ၊ ကျွန်တော်မျိုး၏။ ဝါ၊ မှာ။ မန္တော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပါ။ ပန၊ စင်စစ်ကား။ မယံ၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့သည်။ သစ္စကိရိယံ၊ ကို။ ကရိမှ၊ ပြုကြကုန်ပြီ။ (ကိ။) “အမေ၊ တို့သည်။ ရညော၊ ၏။ စောရာ၊ တို့သည်။ ယဒိ (ဟောမ)၊ ကုန်အံ့။ (ဧဝံ သတိ။ ဟတ္ထိ၊ သည်။) မဒ္ဒတု၊ သတည်း။ အထ၊ သို့မဟုတ်။ စောရာ၊ တို့သည်။ ယဒိ န(ဟောမ)၊ ကုန်အံ့။ (ဧဝံ သတိ။ ဟတ္ထိ။) မာ မဒ္ဒတု၊ မနင်းပါစေသတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ (သစ္စကိရိယံ၊ ကို။ ကရိမှ၊ ကုန်ပြီ။) သေ (သေဝ)၊ ဤ ဆင်မနင်း နိုင်ခြင်းဟူသော အာနုဘော်သည်။ နော၊ ကျွန် တော် မျိုး တို့၏။ သစ္စ- ကိရိယာယ၊ သစ္စာပြုခြင်း၏။ အာနုဘာဝေါ၊ ပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ပြီ။ တာတာ၊ အမောင်တို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ကိ၊ ပန ကမ္ပံ၊ အဘယ်အလုပ်ကို။ ကရေထ၊ ပြုကြကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ ဒေဝ၊ မြတ်။ အမေ၊ တို့သည်။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ သမံ၊ အောင်။ ကရေမ၊ ကုန်၏။ စတုမဟာပထေ၊ ဌ။ ဝါ၊ ဌ။ သာလံ၊ ဇရပ်ကို။ ကရေမ၊ ကုန်၏။ ပေါက္ခရဏံ ကို။ ခဏာမ၊ တူးကြပါကုန်၏။ သေတံ၊ ဘို့။ ဗန္ဓာမ၊ ကုန်၏။ ဝေဠုပါနိ၊ ကုန်သော။ ပုညကမ္မာနိ၊ ကောင်းမှုကံတို့ကို။ ကရေန္တာ၊ ကုန်လျက်။ ဝိစရိမှ၊ လှည့်လည်ကြပါကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ကြကုန်ပြီ။

အယံ၊ ဤရွာစားသည်။ တုမေ၊ အသင်တို့ကို။ ကိတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုး ငှာ။ ဝါ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ပိသုဏေသိ၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်

သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ [ပိသုဏေသီတိ ပိသုဏကမ္ပံ အကာသိ၊ တုမှာကံ အန္တရေ မယံ ပေသုညံ ဥပသံဟရတိတံ အတ္တော။-ဋီကာ။] အမှာကံ ကျန်တော်မျိုးတို့၏။ ပမတ္တကာလေ၊ မေလျော့ရာအခါ၌။ ဣဒဗ္ဗိဒဉ္စ၊ ဤမည် ဤမည်သော လာဘ်ကိုလည်း။ လဘတိ၊ ရ၏။ အပ္ပမတ္တကာလေ၊ မမေ့ မလျော့ရာ အခါ၌။ တံ၊ ထိုလာဘ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိတော့။ ဧတေန ကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ (အယံ၊ ဤရွာစားသည်။ အမေ၊ တို့ကို။ ပိသုဏေသိ၊ ပါပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ပြီ။ တာတ၊ အမောင်။ အယံ ဟတ္ထိ နာမ၊ ဤဆင်မည်သည်။ တိရစ္ဆာနော၊ တိရစ္ဆာန်တည်း။ သောပိ၊ ထို တိရစ္ဆာန်သည်သော်မှလည်း။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်တို့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတတ်သေး၏။ အဟံ၊ သည်။ မနုဿော၊ သည်။ ဟုတ္တာပိ၊ ဖြစ်လျက်လည်း။ န ဇာနာမိ၊ မသိ။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဝသနဂါမိ၊ နေရာရွာကို။ တုမှာကံယေဝ၊ သင်တို့အားသာ။ ပုန၊ တဖန်။ အဟရဏိယံ၊ ပြန်၍မဆောင်ယူထိုက်သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဒေမိ၊ အပိုင်ပေး၏။ [ပုန အဟရဏိယံ ဗြဟ္မဒေယျံ ကတွာ။-ဋီကာ။] အယမ္ပိ ဟတ္ထိ၊ ဤဆင်သည်လည်း။ တုမှာကံ ယေဝ၊ သင်တို့၏ ဥစ္စာသည်သာ။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ ပေသုညကာရကောပိ၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်မှုကို ပြုတတ်သော ရွာစားသည်လည်း။ တုမှာကံ ယေဝ၊ တို့၏သာ။ ဒါသော၊ ကျွန်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေလော့။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ မယျမ္ပိ၊ ၎င်းလည်း။ ပုညကမ္ပံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကရောထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၍။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွတ်လိုက်ပြီ။

တေ၊ ထို မဃ-အမှူးရှိသော သုံးကျိပ် သုံးယောက်သော လူတို့သည်။ ဓနံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝါရေန ဝါရေန၊ အလှည့် အလှည့်ဖြင့်။ ဟတ္ထိ၊ ကို။ အာရယျ၊ တက်စီး၍။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်လျက်။ မန္တယန္တိ၊ တိုင်ပင်ကြကုန်၏။ (ကိ။) “ဘော၊ တို့။ ပုညကမ္ပံ နာမ၊ မည်သည်ကို။ အနာဂတ ဘဝတ္ထာယ၊ အနာဂတ်ဘဝအကျိုးငှာ။ ကရိယတိ၊ ပြုအပ်၏။ အမှာကံ နာ၊ တို့၏ကား။ (ပုညကမ္ပံ၊ သည်။) အန္တောဥဒကော၊ ရေ၏ အတွင်း၌။ ပုပ္ဖိတံ၊ ပွင့်သော။ နီလုပ္ပလံ ဝိယ၊ ကြာညိုပန်း ကဲ့သို့။ ဣမသ္မိံယေဝ အတ္တဘာဝေ၊ ဤအတ္တဘော၌ပင်။ ဝိပါကံ၊ ကောင်းကျိုးကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဣဒါနိ၊ ၌။ အတိရေကံ၊ သာ၍လွန်ကဲစွာ။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကြကုန်စို့။” ဣတိ၊ သို့။ (မန္တယန္တိ၊ ကုန်၏။) ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကရောမ၊ ပြုကြကုန်မည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့

မေးပြီ။ စတုမဟာပထေ။ ဌံ။ ထာဝရံ၊ ခိုင်မြဲသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ မဟာဇနဿ၊ ၏။ ဝိဿမသာလံ၊ အပန်းဖြေရာ ဇရပ်ကို။ ကရောမ၊ ကုန်စို၊ ပန၊ ထိုသို့ ပြုပါကုန်သော်လည်း။ ဣတ္ထိဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ က။ အပတ္တိကံ၊ အဖို့မရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ကရိဿာမ၊ ကုန်စို့။ ဟိ၊ မှန်။ အဓေသု၊ တို့ကို။ “စောရာ”တိ၊ တို့ဟူ၍။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ နိယမာနေသု၊ ဆောင်အပ်ကုန်လတ်သော်။ ဣတ္ထိနံ၊ တို့တွင်။ ကောပိ၊ တယောက်သည်လည်း။ စိန္တာမတ္တကမ္ပိ၊ ကြံစည်ခြင်းမျှကိုလည်း။ [ဒေါမနဿ ဝသေန စိန္တာမတ္တကမ္ပိ-ဋီကာ။] အကတွာ၊ မှ၍။ “သုဗဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာ ဖွဲ့နှောင်အပ်ပါစေကုန်ဟယ်-။ သုဂဟိတာ၊ ကောင်းစွာဖမ်းအပ်ပါစေကုန်ဟယ်-။” ဣတိ၊ သို့။ ဥဋ္ဌဟိံသု၊ ထကြွကြကုန်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာသံ၊ ထိုအကောင်မတို့အား။ ယတ္ထိံ၊ အဖို့ကို။ န ဒဿာမ၊ မပေးကြကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကြကုန်ပြီ။

တေ၊ ထို မဆ-အမှူးရှိသော သုံးကျိပ်သုံးယောက်သော လူတို့သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဂေဟာနိ၊ အိမ်တို့သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဟတ္ထိနော၊ ဆင်အား။ တေတ္တိံသ ပိဏ္ဏံ၊ သုံးဆယ့်သုံးခဲသော ထမင်းကို။ ဒေန္တိံ၊ ပေးကြကုန်၏။ တေတ္တိံသ၊ သုံးဆယ့်သုံးဆုပ်သော။ တိဏမုဋ္ဌိယော၊ မြက်ဆုပ်တို့ကို။ အာ-ဟရန္တိ၊ ဆောင်ယူကြကုန်၏။ တံ သပ္ပံ၊ ထိုအလုံးစုံသော ထမင်းခဲ မြက်ဆုပ်သည်။ ဟတ္ထိဿ၊ ၏။ ကစ္ဆိပူရံ၊ ဝမ်း၏ ပြည့်ကြောင်းသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်ပြီ။ တေ၊ ထို သုံးကျိပ်သုံးယောက်သော လူတို့သည်။ အရညံ၊ တေသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်တို့ကို။ ဆိန္နန္တိံ၊ ဖြတ်ကြကုန်၏။ ဆိန္နံ၊ ဆိန္နံ၊ ဖြတ်အပ်ပြီး ဖြတ်အပ်ပြီးသော သစ်ပင်ကို။ ဟတ္ထိံ၊ သည်။ ကစိုတွာ၊ ဆွဲငင်၍။ သကဋပထေ၊ လှည်းလမ်း၌။ ထပေသိ၊ ထားပြီ။ တေ ရုက္ခေ၊ ထိုသစ်ပင်တို့ကို။ တစ္ဆေတွာ၊ ရွေ့၍။ သာလာယ၊ ၏။ ဝါ၊ ဇရပ်အကျိုးငှာ။ ကမ္ပံ၊ အလုပ်ကို။ အာရဘိံသု၊ အားထုတ်ကြကုန်ပြီ။

မဆဿ၊ ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ သုဇာ၊ သုဇာ-မည်သော မယားလည်းကောင်း။ [သုဇာတာကား ပါဠိပျက်။ အခြားနေရာ၌ “သုဇမ္ပတိ” ဟု ရှိ၏။] သုဓမ္မာ၊ သုဓမ္မာ-မည်သော မယားလည်းကောင်း။ စိတ္တာ၊ စိတ္တာ-မည်သော မယားလည်းကောင်း။ နန္ဒာ၊ နန္ဒာ-မည်သော မယားလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ စတဿော၊ ကုန်သော။ ဘရိယာယော၊ မယားတို့သည်။ အဟေသံ၊ ရှိကုန်ပြီ။ သုဓမ္မာ၊ သုဓမ္မာ-သည်။ ဝစုကံ၊ လက်သမားကို။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ (ကိံ။) “တာတ၊ အမောင်။ ဣမေ သဟာယာ၊ ဤ

သုဝယ်ချင်းတို့သည်။ ကာလဿေဝ၊ စောစော၌ပင်။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ သာယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ နန္ဒိ၊ ပြန်လာကြကုန်၏။ ကိံ ကမ္ပံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ (ပုစ္ဆတိ။) အမ္ပ၊ အမိ။ သာလံ၊ ဇရပ်ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကြပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေပြီ။ တာတ၊ အမောင်။ မယုမ္ပိ၊ ကျွန်ုပ်အားလည်း။ သာလာယ၊ ၏။ ပတ္တိံ၊ အဖို့ကို။ ကတွာ၊ ရှိ။ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ “ဣတ္ထိတိ၊ တို့နှင့်။ (သဒ္ဓိံ။) အပတ္တိကံ၊ အဖို့မရှိသည်ကို။ ကရောမ၊ ကုန်အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ တေ၊ ဤသုဝယ်ချင်းတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ပြောကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ သာ၊ ထို သုဓမ္မာ-သည်။ ဝနံကံဿ၊ လက်သမားအား။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ကျပ်ကုန်သော။ ကဟာပဏေ၊ အသပြာတို့ကို။ ဒတွာ၊ ပေးပြီး၍။ “တာတ၊ အမောင်။ ယေန ကေနစိ၊ အမှတ်မထား တပါးပါးသော။ ဥပါယေန၊ ဥပါယ်တံမျှ၌ဖြင့်။ ဝါ၊ နည်းလမ်းဖြင့်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပတ္တိကံ၊ အဖို့ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ကရောဟိ၊ ပြုပါလော့။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

သော၊ ထို လက်သမားသည်။ “အမ္ပ၊ အမိ။ သာရ၊ ကောင်းပါပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ပြော၍။ ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝါသိဖရသံ၊ ဓား ပုဆိန်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ ဂါမမဇ္ဈေ၊ ရွာငယ်၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ “ဘော၊ အမောင်တို့။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဣမသ္မိမ္ပိ၊ ကာလေ၊ ဤအခါ၌ လည်း။ ဝါ၊ ဤအခါကျတောင်မှလည်း။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ န နိက္ခမထ၊ မထွက်ကြကုန်သေးသနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဥစ္စာသဒ္ဓံ၊ ကျယ်စွာ သောအသံကို။ ကတွာ၊ ရှိ။ “သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော လုလင်တို့သည်။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းသို့။ အာရုဠာ၊ တက်ရောက်ကြကုန်ပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ ဥတွာ၊ ရှိ။ “တုမ္ပေတို့သည်။ တာဝ ဂစ္ဆထ၊ သွားနှင့်ကြကုန်။ မယံ၊ ၏။ ပပဇ္ဇော၊ ကြာမြင့်ဖွယ်ကိစ္စသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၍။ တေ၊ ထို လုလင်တို့ကို။ ပုရတော၊ ရွေ့၍။ ကတွာ၊ ရှိ။ အညံ၊ အခြားသော။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ အာရုယ၊ တက်သွား၍။ ကဏ္ဍိကူပဂံ၊ အထွတ်၏အဖြစ်သို့ ကပ်ရောက် သော။ (အထွတ်ပြုထိုက်သော။) ရုက္ခံ၊ ကို။ ဆိန္နိတွာ၊ ဖြတ်၍။ တစ္ဆေ- တွာ၊ ရွေ့၍။ မဋ္ဌံ၊ ပြေပြစ်ချောမောအောင်။ ကတွာ၊ ရှိ။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ သုဓမ္မာယ၊ ၏။ ဂေဟေ၊ ၌။ ထပေသိ၊ ပြီ။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့ ပြော၍ ထားသနည်း။) “မယာ၊ လည်း။ ဒေဟိ၊ ပေးလိုက်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တဒိဝသေ၊ ပြောဆိုအပ်ရာနေ့၌။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်ဆောင်၍။ ဒဒေ- ယျာသိ၊ ပေးပါလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၍။ (ထပေသိ၊ ပြီ။)

အထ၊ ထိုမှ နောက်၌။ ဒဗ္ဗသမ္ဘာရကမေ၊ သစ်အဆောက်အဦတို့ကို စုဆောင်းမှုသည်။ နိဋ္ဌိတေ၊ ပြီးစီးလတ်သော်။ ဘူမိကပ္ပတော၊ မြေကိုပြေပြစ်အောင် ညှိမှုမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ စယဗန္ဓနထမ္မုဿာပနသင်္ဘာဋ္ဌယောဇနကဏ္ဍိကမဉ္ဇပန္နနေသု၊ ဇရပ်၏တည်ရာ မြေခံတည်းဟူသော အကျည်ကိုဖွဲ့ခြင်း၊ တိုင်ထူခြင်း၊ ထုပ် လျှောက် တို့ကိုယှဉ်စေခြင်း၊ အထွတ်တင်ရာအခါ တည်နေစရာဖြစ်သော ငြမ်းဖွဲ့ခြင်း-တို့ကို။ ကတေသု၊ ပြုအပ်ပြီးကုန်သော်။ [စယဗန္ဓနသလာယ အဓိဋ္ဌာနသဇ္ဇနံ။ ကဏ္ဍိကမဉ္ဇပန္နနံ ကဏ္ဍိကာရောဟနကာလေ အာရဟိတံ အဝဋ္ဌာနအဋ္ဌကရဏံ။-ဋီကာ။] သော ဝစုကိ၊ သည်။ ကဏ္ဍိကမဉ္ဇေ၊ အတွတ်တင်ဖို့ရာ ငြမ်းပေါ်၌။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊ ၍။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဒိသာဟိ၊ အရပ်မျက်နှာတို့မှ။ ဂေါပါနသိယော၊ အခြင် ရနယ်တို့ကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ မြောက်ချီ၍။ “ဘော၊ အမောင်တို့။ ပမုဋ္ဌံ၊ မေ့လျော့အပ်သော။ ဧကံ၊ တခုသော အရာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။”ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဘော၊ အမောင်။ ပမုဋ္ဌံ၊ မေ့အပ်သော အရာသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ တံ၊ သည်။ သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးစုံကိုပင်။ ပမုဿသိ၊ မေ့လျော့သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးကြကုန်ပြီ။ ဘော၊ တို့။ ဣမာ ဂေါပါနသိယော၊ ဤအခြင် ရနယ်တို့သည်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိသန္တိ၊ တည်ကုန်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၍။ ကဏ္ဍိကာ နာမ၊ အထွတ်မည်သည်ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။

ဘော၊ အမောင်။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ လဒ္ဓါ၊ ရခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ ကုလာနံ၊ အမျိုးတို့၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ လဒ္ဓါ၊ ငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ အာဟိဏ္ဍန္တာ၊ လှည့်လည်ကုန်လျက်။ ပုစ္ဆထ၊ မေးကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ တေ၊ ထို လုလင်တို့သည်။ အန္တောဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ ဝါ၊ လတ်သော်။ သုဓမ္မာယ၊ ၏။ ဃရဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ “ဣမသ္မိံ၊ ဃရေ၊ ဤအိမ်၌။ ကဏ္ဍိကာ၊ အထွတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။”ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ပြောကြကုန်ပြီ။ သာ၊ ထို သုဓမ္မာ-သည်။ “အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။”ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြောပြီ။ ဟန္တ၊ ရော့။ မူလံ၊ အဖိုးကို။ ဂဏ္ဍာဟိ၊ ယူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ မူလံ၊ ကို။ န ဂဏ္ဍာမိ၊ မယူလိုပါ။ မမ၊ အကျွန်မ၏။ ပတ္တိံ၊ အဖို့ကို။ သစေ ကရေထ၊ အကယ်၍ ပြုကြကုန်အံ့။ (ဝေံ သတိ။) ဒဿာမိ၊ ပေးပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။ ဘော၊ အမောင်တို့။ ဝေ၊

လာကြကုန်။ မာတုဂါမဿ၊ ဧ။၊ ပတ္တိံ၊ ကိ။ န ကရေမ၊ မပြုနိုင်ကုန်။ အရည်၊ တောသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ ရုက္ခံ၊ ကိ။ ဆိန္ဒိယာမ၊ ဖြတ်ကြကုန်စို့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၍။ နိက္ခမိံသု၊ ထွက်သွားကြကုန်ပြီ။

တတော၊ ထိုမှ နောက်၌။ ဝဇုကီ၊ သည်။ “တတ၊ တို့။ ကဏ္ဍိကာ၊ ကိ။ န လဒ္ဓါကံ၊ မရအပ်သလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ တေ၊ ထို လူလင်တို့သည်။ တမတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရေစယိံသု၊ ပြောကြကုန်ပြီ။ ဝဇုကီ၊ သည်။ ကဏ္ဍိကမဉ္ဇေ၊ အထွတ်တင်ရာ ငြမ်း၌။ နိသိန္ဓောဝ၊ ထိုင်လျက်ပင်။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ ဥလ္လောကေတွာ၊ မော်ကြည့်၍။ “ဘော၊ တို့။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်သည်။ သုန္ဓရံ၊ ကောင်း၏။ ဣဒါဤနက္ခတ်သည်။ အညံ၊ အခြားသော။ သံဝစ္ဆရံ၊ နှစ်ကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ ဝါ၊ မှ။ လဒ္ဓါ၊ ရခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ လွန်တတ်ကောင်း၏။ တုမေဟိ စ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ဒုက္ခေန၊ ခဲယဉ်းသဖြင့်။ ဒဗ္ဗသမ္မာရာ၊ သစ်သားအဆောက်အဦတို့ကို။ အာဘတာ၊ ဆောင်ယူအပ်ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုသစ်သားအဆောက်အဦတို့သည်။ သကလသံဝစ္ဆရေ၊ အလုံးစုံသောနှစ်ဖြင့်။ ဣမသ္မိံယေဝ ဌာနေ၊ ဤနေရာ၌ပင်။ ပူတိကာ၊ ပုပ်ဆွေးကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တကာလေ၊ ဖြစ်ရာအခါ၌။ တဿာပိ၊ ထို သုဓမ္မာ-၏လည်း။ ကေသ္မိံ ကောဏေ၊ တခုသော အထောင့်၌။ သာလာ၊ ဇရပ်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေတော့။ နံ၊ ထို အထွတ်ကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ခဲ့ကြကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သာပိ၊ ထိုသုဓမ္မာ-သည်လည်း။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ တေ၊ ထို လူလင်တို့သည်။ ပုန၊ တဖန်။ န အာဂစ္ဆန္တိ၊ မလာကုန်သေး။ တာဝ၊ ထို မလာသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး။ ကဏ္ဍိကာယ၊ ဧ။၊ ဟေဠိမတလေ၊ အောက်အပြင်၌။ “အယံ သာလာ၊ ဤဇရပ်သည်။ သုဓမ္မာ နာမ၊ သုဓမ္မာ-မည်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အက္ခရာနိ၊ အက္ခရာတို့ကို။ ဆိန္ဒာပေတွာ၊ ဖြတ်စေ၍။ ဝါ၊ ထွင်းစေ၍။ အဟတေန၊ မချေအပ်သေးသော အစာရှိသော။ ဝါ၊ အစာမချေအပ်သေးသော။ ဝတ္တေန၊ အဝတ်ဖြင့်။ ဝေဌေတွာ၊ ရစ်ပတ်၍။ ဌပေသိ၊ ထားနှင့်ပြီ။

ကမ္မိကာ၊ ဇရပ်အလုပ်ကို ပြုလုပ်ကုန်သော အလှူရှင်တို့သည်။ အာ-ဂန္ဓာ၊ လာ၍။ “ရေ၊ ဟေ....သုဓမ္မာ။ ကဏ္ဍိကံ၊ ကိ။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ယံ၊ အကြင်ကောင်းမှုသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။၊ တံ၊ ထိုကောင်းမှုသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေတော့။ တုယုမ္မိ၊ သင်၏လည်း။ ဝါ၊ သင့်ဖိုလည်း။ ပတ္တိံ၊ ကိ။ ကရိဿာမ၊ ပြုပါကုန်အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ သာ၊ ထို

သုဓမ္မာ-သည်။ နိဟရိတော၊ ထုတ်ဆောင်၍။ “တာတာ၊ တို့။ ယာဝ၊ လောက်။ အဋ္ဌဝါ၊ ရှစ်ခုသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သောဋ္ဌသ ဝါ၊ တဆယ့်ခြောက်ခုသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဂေါပါနသိယော၊ တို့သည်။ န အာရောဟန္တိ၊ မတက်ရောက်ကုန်သေး။ တာဝ၊ ထိုမတက်ရောက်ကုန်သေးသမျှ ကာလပတ်လုံး။ ဣမံ ဝတ္ထံ၊ ဤအဝတ်ကို။ မာ နိဗ္ဗေဋ္ဌယိတ္ထ၊ မဖြေကြကုန်လင့်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတု၊ ပြော၍။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ တေ၊ ထိုလူလင်တို့သည်။ “သာဓူ” တိ၊ ကောင်းပါပြီဟူ၍။ သမ္ပုဋိစ္စိတော၊ လက်ခံ၍။ ဂဟေတော၊ ၍။ ဂေါပါနသိယော၊ တို့သို့။ အာရောပေတော၊ တင်ပြီး၍သာလျှင်။ ဝတ္ထံ၊ ကို။ နိဗ္ဗေဋ္ဌသုံ၊ ဖြေကြကုန်ပြီ။

ကော၊ သော။ မဟာဂါမိကမနုဿော၊ ရွာ၌နေသူ လူကြီးသည်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ ဥလ္လောကေန္တော၊ မော်၍ကြည့်လတ်သော်။ အက္ခရာနိ၊ အက္ခရာတို့ကို။ ဒိသု၊ မြင်၍။ “ဘော၊ အမောင်တို့။ ဣဒံ၊ ဤစာသည်။ ကိ၊ အဘယ်နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ အက္ခရာည၊ အက္ခရာကိုသိသော။ ဝါ၊ စာဖတ်တတ်သော။ မနုဿံ၊ ကို။ ပက္ခောသာပေတော၊ ခေါ်စေ၍။ ဒဿေသိ၊ ပြုပြီ။ သော၊ ထိုစာဖတ်တတ်သူသည်။ “အယံ သာလာ သုဓမ္မာ နာမ၊ ဤဇရပ်သည် သုဓမ္မာမည်၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ “ဘော၊ အမောင်တို့။ ဟရထ၊ ဖယ်ရှားကြကုန်။ မယံ၊ တို့သည်။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ သာလံ၊ ကို။ ကတော၊ ၍။ နာမတ္ထမ္ပိ၊ နာမည်မျှကိုလည်း။ နုလဘာမ၊ မရကြကုန်။ သော၊ ဤ သုဓမ္မာ-သည်။ ရတနမတ္ထေန၊ တတောင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဝါ၊ တတောင်မျှလောက်သော။ ကဏ္ဍိကရက္ခေန၊ အထွတ်သစ်သားဖြင့်။ သာလံ၊ ကို။ အတ္ထနော၊ ၍။ နာမေန၊ နာမည်ဖြင့်။ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝိရဝန္တိ၊ မြည်တုန်တောက်တီးကြကုန်၏။ ဝစကိ၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုလူတို့၏။ ဝါ၊ တို့သည်။ ဝိရဝန္တာနံယေဝ၊ မြည်တုန်တောက်တီးကုန်စဉ်ပင်။ ဂေါပါနသိယော၊ တို့ကို။ ပဝေသေတော သွင်း၍။ အာဏိံ၊ မယ်နကို။ ဝါ၊ စွဲကို။ ဒတော၊ ၍။ သာလာကမ္ပိ၊ ဇရပ်အလုပ်ကို။ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေပြီ။

သာလံ၊ ကို။ တိဓာ၊ သုံးပါးအပြားအားဖြင့်။ ဝါ၊ သုံးဖို့သုံးစုအားဖြင့်။ ဝိဘဇိံသု၊ ခွဲခြား ဝေဖန်ကြကုန်ပြီ။ ကေသ္မိံ ကောဋ္ဌာသေ၊ တခုသော အဖို့အစဉ်။ ဣဿရာနံ၊ အစိုးရသူတို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ အကံသု၊ ကုန်ပြီ။ ကေသ္မိံ (ကောဋ္ဌာသေ)၊ ၌။ ဒဂ္ဂတာနံ၊ ဆင်းရဲသားတို့၏။ (ဝသနဋ္ဌာနံ အကံသု) ကေသ္မိံ (ကောဋ္ဌာသေ)၊ ၌။ ဂိလာနာနံ၊

မကျန်းမာသူတို့၏။ (ဝသနဋ္ဌာနံ အကံသု။) တေတ္ထိံ သ၊ သုံးကျိပ်သုံးယောက်
 သော။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ တေတ္ထိံ သ၊ သုံးဆယ့်သုံးချပ်သော။ ဖလကာနိ၊
 ပျဉ်ချပ်တို့ကို။ ပညပေတွာ၊ ခင်း၍။ ဟတ္ထိံဿ၊ အား။ သညံ၊ အမှတ်
 သညာကို။ အဒံသု၊ ပေးကြကုန်ပြီ။ (ကို။) “အာဂန္တုကော၊ ညွှော်သည်
 သည်။ အာဂန္တု၊ လာ၏။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ ဝါ၊ ‘သည်။ အတ္တ-
 တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ ဖလကော၊ ပျဉ်ချပ်၌။ နိသိဒတိ၊ ထိုင်၏။ တံ၊
 ထိုညွှော်သည်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဖလကသာမိကဿ၊ ပျဉ်ချပ်အရှင်
 ဖြစ်သော။ (တဿ) ဝေ၊ ထိုသူ၏ပင်။ ဂေဟေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာပေဟိ၊ တည်
 စေလော့။ တဿ၊ ထိုညွှော်သည်အား။ သဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ ပါဒပရိကမ္မ-
 ပိဋ္ဌပရိကမ္မခါဒနိယဘောဇနိယယနာနိ၊ ခြေ၌အဖန်ဖန် ပြုထိုက်သောအမှု
 (ခြေဆုပ်နယ်မှု)၊ ကျောက်ကုန်း၌ အဖန်ဖန်ပြုထိုက်သောအမှု (ဆုပ်နယ်မှု)၊
 ခဲဖွယ်၊ ဘောဇဉ်၊ အိပ်ရာနေရာတို့သည်။ ဖလသာမိကဿေဝ၊ ပျဉ်ချပ်အရှင်
 ၏သာ။ ဘာရော၊ တာဝန်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့
 ပြော၍။ (သညံ၊ ကို။ အဒံသု၊ ကုန်ပြီ။) ဟတ္ထိံ၊ သည်။ အာဂတာ
 ဂတံ၊ လာတိုင်းလာတိုင်းသော ညွှော်သည်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဖလက-
 သာမိကဿ၊ ၏။ ဂေဟိ၊ သို့။ နေတိ၊ ဆောင်၏။ သော၊ ထိုပျဉ်ချပ်
 အရှင်သည်။ တဿ၊ ထိုညွှော်သည်၏။ တံ ဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌။ ကတ္တဗ္ဗံ၊
 ပြုထိုက်သော၊ ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ကို။ ကရေတိ၊ ပြုရ၏။

မဃမာဏဝေါ၊ သည်။ သာလတော၊ ၏။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ အနီးဖြစ်
 သော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ ကောဝိဋ္ဌာရုက္ခံ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကို။ ရောပါ-
 ပေသိ၊ ပေါက်စေပြီ။ ဝါ၊ စိုက်ပြီ။ အဿ၊ ထိုပင်လယ်ကသစ်ပင်၏။
 မူလေ စ၊ အနီး အောက်၌လည်း။ ပါသာဏဖလကံ၊ ကျောက်ဖျာကို။
 အတ္တရိ၊ ခင်းပြီ။ အဿ၊ ထိုမဃ-လှလင်၏။ နန္ဒာ နာမ၊ မည်သော။
 ဘရိယာ၊ မယားသည်။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ အနီး၌။ [အဝိဒ္ဓုရေတိ သာလာယ၊
 ကောဝိဋ္ဌာရုက္ခံဿ စ အဝိဒ္ဓုရေ-ဋီကာ။] ပေါက္ခရဏိံ၊ ရေကန်ကို။
 ခဏာပေသိ၊ တူးစေပြီ။ စိတ္တာ၊ စိတ္တာသည်။ မာလာဝစ္ဆေ၊ ပန်းပင်ငယ်
 တို့ကို။ ရောပါပေသိ၊ ပေါက်စေပြီ။ ဝါ၊ ပြီ။ ပန၊ ကား။ သဗ္ဗဇေဋ္ဌိကာ၊
 အလုံးစုံသောမယားတို့၏ အကြီးဖြစ်သော သုဇာသည်။ အာဒါသံ၊ မှန်ကို။
 ဂဟေတွာ၊ ၍။ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို။ မဏ္ဍယမာနာဝ၊ တန်ဆာဆင်
 လျက်သာ။ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်၏။ မသော၊ သည်။ တံ၊ ထို သုဇာကို။ အာဟ၊
 ပြီ။ (ကို။) “ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ။ သုဓမ္မာ၊ သုဓမ္မာ-သည်။ သာလာယ၊ ၏။

ပတ္တိကော အဖိုရှိသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ပြီ။ နန္ဒာ၊ သည်။ ပေါက္ခရဏံ၊ ကိ။
 ခဏာပေသိ၊ ပြီ။ စိတ္တာ၊ သည်။ မာလာဝစ္ဆေ၊ တို့ကို။ ရောပါပေသိ၊ ပြီ။
 တဝ ပန၊ သင်၏ ကား။ ပုညကမ္မံ နာမ၊ ကောင်းမှုကံ မည်သည်။ နတ္ထိ၊
 မရှိသေး။ ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ။ ဧကံ၊ သော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကရေဟိ၊
 ပြုဦးလော့။” ဣတိ သို့။ (အာဟ။) သာ၊ ထို သုဇာသည်။ (ဝတွာ အနု
 ယုဇ္ဇတိ-၌ စပ်။) တံ၊ အရှင်သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ကာရဏာ၊
 အကြောင်းကြောင့်။ ကရောသိ၊ ပြုသနည်း။ တယာ၊ အရှင်သည်။ ကတံ၊
 ပြုအပ်သောကောင်းမှုသည်။ မယုမေဝ၊ ကျွန်မ၏သာ။ (ပုညံ) နန၊
 ကောင်းမှုမဟုတ်လော့။” ဣတိ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ အတ္တဘာဝမဏ္ဍနမေဝ
 အတ္တဘောကို တန်ဆာဆင်မှုကိုသာ။ အနုယုဇ္ဇတိ၊ အားထုတ်၏။

မဆော၊ သည်။ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်အပိုင်းအခြားအတိုင်း။ ဝါ၊
 အသက်ရှည်သမျှ။ ဌတွာ၊ တည်ပြီး၍။ တတော၊ ထို လုလင်တဝမှ။ စဝိတွာ၊
 စုတေ၍။ တာဝတံ သဘဝနေ၊ တာဝတံ သာ- ဘုံ၌။ သက္ကော၊ သည်။
 ဟုတွာ၊ ၍။ (တနည်း) သက္ကော ဟုတွာ၊ သိကြား၏ အဖြစ်ဖြင့်။
 နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တေတ္တိံ သ၊ သော။ တေပိ ဂါမိကမနုဿာ၊ ထိုရွာ၌နေသူ
 လူတို့သည်လည်း။ ကာလံ၊ သေချိန်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ တေတ္တိံ သ၊ သော။
 ဒေဝပုတ္တာ၊ တို့သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ တဿေဝ၊ ထို သိကြား၏သာ။ သန္တိ-
 ကော၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ကုန်ပြီ။ သက္ကဿ၊ ၎င်း။ ဝေဇယန္တော နာမ၊ ဝေဇယန္တာ-
 မည်သော။ ပါသာဒေါ၊ သည်။ သတ္တ ယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာ ခုနစ်ရာ
 တို့တိုင်တိုင်။ ဥဂ္ဂစ္ဆိ၊ အထက်သို့တက်ပြီ။ ဝါ၊ မြင့်ပြီ။ ဓဇော၊ တန်ခွန်
 သည်။ တိဏိ ယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာ သုံးရာတို့တိုင်တိုင်။ ဥဂ္ဂစ္ဆိ၊ ပြီ။
 ဝါ၊ ပြီ။ ကောဝိဋ္ဌာရရက္ခဿ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်၏။ နိဿန္နေန၊ အကျိုး
 ဆက်ကြောင့်။ သမန္တာ၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌။ တိယောဇနသတပရိမဏ္ဍလော၊
 ယူဇနာသုံးရာ အဝန်းအဝိုင်းရှိသော။ ပဉ္စဒသ ယောဇနပရိဏာဟက္ခန္ဓော၊
 တဆယ့်ငါးယူဇနာ ပင်စဉ်လုံးပတ်ရှိသော။ ပါရိစ္ဆတ္တကော၊ ပင်လယ်ကသစ်
 ပင်သည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီ။

ပါသာဏဖလကဿ၊ ကျောက်ဖျာ ပျဉ်ချပ်၏။ နိဿန္နေန၊ ကြောင့်။
 ပါရိစ္ဆတ္တကမူလေ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်၏ အနီးအောက်၌။ သဠိယောဇနိကော၊
 ယူဇနာခြောက်ဆယ်ရှိသော။ ပဏ္ဍုကမ္မလသီလာ၊ နျော့တော့ဝင်းဝါသော
 ကမ္မသာနှင့်တူသော ကျောက်ဖျာသည်။ ဝါ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာ မြဲကျောက်ဖျာ
 သည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီ။ သုဓမ္မာယ၊ ၎င်း။ ကဏ္ဍိကရက္ခဿ၊ အထွတ်သစ်သား၏။

နိဿန္နေန၊ ကြောင့်။ တိယောဇနသတိကာ၊ ယူဇနာသုံးရာရှိသော။ သုဓမ္မာ၊ သုဓမ္မာ-မည်သော။ ဒေဝသဘာ၊ နတ်သဘင်သည်။ (နတ်တို့၏ စည်းဝေးရာ ဓမ္မာရုံသည်။) နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီ။ နန္ဒာယ၊ ၎င်း။ ပေါက္ခရဏိယာ၊ ၎င်း။ နိဿန္နေန၊ ကြောင့်။ ပညာသယောဇနာ၊ ယူဇနာ ငါးဆယ်ရှိသော။ နန္ဒာ နာမ၊ မည်သော။ ပေါက္ခရဏိ၊ သည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီ။ စိတ္တာယ၊ ၎င်း။ မာလာဝစ္ဆဝတ္ထု- နိဿန္နေန၊ ပန်းပင်ငယ်တို့၏တည်ရာ ပန်းခြံ၏ အကျိုးဆက်ကြောင့်။ သဋ္ဌိ- ယောဇနိကံ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်ရှိသော။ စိတ္တလတာဝနံ နာမ၊ စိတ္တလတာ- ဝန-မည်သော။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီ။

ဒေဝရာဇာ၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ သုဓမ္မာယ၊ မည်သော။ ဒေဝ- သဘာယ၊ နတ်သဘင်၌။ ယောဇနိကော၊ တယူဇနာရှိသော။ သုဝဏ္ဏပလ္လင်္ကံ၊ ရွှေပလ္လင်၌။ နိသိန္နော၊ လျက်။ တိယောဇနိကော၊ သုံးယူဇနာရှိသော။ သေတစ္ဆတ္ထေ၊ ထီးဖြူကို။ ဓာရိယမာနေ၊ ဆောင်းအပ်သော်။ တေဟိ ဒေဝပုတ္တေဟိ၊ ထို နတ်သားတို့သည်လည်းကောင်း။ (ပရိဝါရိတော-၌ စပ်။) တာဟိ ဒေဝကညာဟိ၊ ထို နတ်သတို့သမီးတို့သည်လည်းကောင်း။ အခုတိ- ယာဟိ၊ အခွဲအားဖြင့် သုံးခုကုန်သော။ နာဠကကောဋီဟိ၊ က၊ ချေသည် ကုဋေတို့သည်လည်းကောင်း။ (တနည်း) အခုတိယာဟိ နာဠကကောဋီဟိ၊ အခွဲအားဖြင့် သုံးခုကုဋေသော က၊ ချေသည်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ နှစ် ကုဋေခွဲသော က၊ ချေသည်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဒွိသု၊ ကုန်သော။ ဒေဝလောကေသု၊ တို့၌။ ဒေဝတာဟိ၊ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်သည်။ (ဟုတွာ။) မဟာသမ္ဗတ္တိ၊ ကြီးကျယ်သော စည်းစိမ်ကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်။ တိဿော၊ ကုန်သော။ တာ ဣတ္ထိယော၊ သုဓမ္မာ-အစရှိသော ထိုမိန်းမတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ တွေ့ရ၍။ “ဣမာ၊ ဤမိန်းမတို့သည်။ တာဝ ပညာယန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်သေး၏။ သုဇာ၊ သုဇာ-သည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်၌ ဖြစ်လေသနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ သြလောကေန္တော၊ လတ်သော်။ “အယံ၊ ဤ သုဇာ-သည်။ မမ၊ ၎င်း။ ဝစနံ၊ ကို။ အကတွာ၊ မူ၍။ ဝါ၊ မပြုခြင်းကြောင့်။ (မလိုက်နာခြင်း ကြောင့်။) ဂိရိကန္ဓရာယ၊ တောင်ချောက်ကြား၌။ ဗကသကုဏိကာ၊ ပျိုင်း မကလေးသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ (တနည်း) ဗကသကုဏိကာ ဟုတွာ၊ ပျိုင်း မကလေး၏ အဖြစ်ဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ရပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဒေဝလောကမ္ပာ၊ နတ်ပြည်မှ။ သြတရိတွာ၊ သက်ဆင်း၍။ ဓာဿာ၊ ထို ပျိုင်းမကလေး၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂတော၊ သွားပြီ။

သာ၊ ထို ဗျိုင်းမကလေးသည်။ ဒိသွာဝ၊ သာလျှင်။ ဝါ၊ မြင်လျှင် မြင်ခြင်းပင်။ သဗ္ဗာနိတွာ၊ ကောင်းစွာသိ၍။ အစောမုခါ၊ အောက်၌ မျက်နှာရှိသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ပြီ။ “ဗာလေ၊ အမိုက်မ။ ဣဒါနိ၊ ခွဲ။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သိသံ၊ ကို။ န ဥက္ခိပသိ၊ မချီမြောက်သနည်း။ ဝါ၊ မမော့သနည်း။ တံ၊ သည်။ မမ၊ ၎င်း။ ဝစနံ၊ ကို။ အကတွာ၊ ၍။ (မလိုက်နာပဲ။) အတ္တဘာဝမေဝ၊ အတ္တဘောကိုသာ။ မဏ္ဍယမာနာ၊ တန်ဆာဆင်လျက်။ ဝီတိနာမေသိ၊ လွန်စေပြီ။ သုဓမ္မာယ စ၊ သုဓမ္မာ-၏ လည်းကောင်း။ နန္ဒာယ စ၊ ၎င်းလည်းကောင်း။ စိတ္တာယ စ၊ ၎င်းလည်းကောင်း။ မဟာသမ္ပတ္တိံ၊ သည်။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ပြီ။ ဟေ၊ လိုက်ခဲ့လော့။ အမှာကံ၊ တို့၏။ သမ္ပတ္တိံ၊ ကို။ ပဿ၊ ကြည့်လှည့်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၍။ ဒေဝ-လောကံ၊ သို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ နန္ဒာယ၊ မည်သော။ ပေါက္ခရဏိ-ယာ၊ ခွဲ။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ပလ္လင်္ဂေ၊ ပလ္လင်၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။

နာဠကိတ္တိယော၊ ကချေသည် မောင်းမတို့သည်။ “မဟာရာဇ၊ မဟာ-ရာဇာ။ (တုမေ၊ တို့သည်။) ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတာ၊ သွားကုန် သည်။ အတ္တ၊ ဖြစ်ပါကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိံသု၊ ကုန်ပြီ။ သော၊ ထို သိကြားသည်။ အနာရောစေတုကာမော၊ ပြောခြင်းငှာအလိုမရှိသည်။ (သမာနော) ပိ၊ လျက်လည်း။ တာဟိံ၊ ထို က, ချေသည် မောင်းမတို့ သည်။ နိပိစ္ဆိယမာနော၊ စကားဖြင့်နိပ်အပ်သည်။ (ဟုတွာ။) “သုဇာယ၊ ၎င်း။ သန္တိကံ၊ သို့။ (ဂတော၊ သည်။ အမှီ၊ ၎င်း။)” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ဇာ။ ကုဟိံ၊ ခွဲ။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးကြကုန်ပြီ။ ကန္ဓရပါဒေ၊ တောင်ချောက်ကြား၏ အခြေ၌။ (နိဗ္ဗတ္တာ၊ ပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေပြီ။ ဣဒါနိ၊ ခွဲ။ ကုဟိံ၊ ခွဲ။ (ဟောတိ၊ နည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့ မေးကြကုန်ပြီ။ နန္ဒာပေါက္ခရဏိယံ၊ နန္ဒာ-ရေကန်၌။ မေ၊ သည်။ ဝိဿဋ္ဌာ၊ လွတ်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေပြီ။ ဘော၊ အရှင်မတို့။ ဝေ၊ လာကြကုန်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ အယံ၊ အရှင်မကို။ ပဿာမ၊ ကြည့်ချေကြကုန်စို့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၍။ သဗ္ဗာ၊ အလုံး စုံသော က, ချေသည်မောင်းမတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထို နန္ဒာ-ရေကန်သို့။ အဂမံသု၊ သွားကြကုန်ပြီ။ သာ၊ ထို ဗျိုင်းမကလေးသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ သဗ္ဗဇေဋ္ဌိကာ၊ အလုံးစုံသောမယားတို့၏ အကြီးသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ တာ၊ ထို ငယ်သော မယားတို့ကို။ အဝမညိတ္ထ၊ အထင်သေးခဲ့ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ခွဲ။ တာပိ၊ ထို ငယ်သော မယားတို့သည်လည်း။ တံ၊ ထို ဗျိုင်းမကလေးကို။ ဒိသွာ၊ ၍။

“ဘော၊ အရှင်မ၊ တို့။ ပဿထ၊ ကြည့်ကြကုန်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ အယျာယ၊ အရှင်မ၏။ မုခံ၊ နှုတ်သီးသည်။ ကက္ကဋကဝိဇ္ဇနသူလသဒိသံ၊ ပုစုန်တို့ကို ထိုးဖောက်ကြောင်းဖြစ်သော သံကျင်နှင့်တူ၏။ ဝါ၊ ပုစုန်တို့ကိုဖမ်းယူခြင်းငှာ တွင်း၏အစွန်းကို ထိုးဖောက်ကြောင်းဖြစ်သော သံကျင်နှင့်တူ၏။”

ဣတိ အာဒိနိ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားတို့ကို။ ဝဒန္တိယော၊ ပြောဆိုကုန်လျက်။ ကေဠိ၊ ပျက်ရယ်မှုကို။ အကံသု၊ ကုန်ပြီ။ [ကက္ကဋကဝိဇ္ဇနသူလသဒိသန္တိ ကက္ကဋကေ ဂဏိတံ တဿ ဗိလပရိယန္တဿ ဝိဇ္ဇနသုစိသဒိသံ။-ဋီကာ။]

သ၊ ထို ဗျိုင်းမသည်။ အတိဝိယ၊ လွန်စွာသာလျှင်။ အနိယမာနာ၊ နှိပ်စက်အပ်သကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ (ဟုတော။) ဒေဝရာဇာနံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ (ကံ။) “မဟာရာဇ၊ ဇာ။ ဣမာနိ သုဝဏ္ဏရဇတမဏိဝိမာနာနိ ဝါ၊ ဤ ရှေ့ဗိမာန်၊ ဝှေ့ဗိမာန်၊ ပတ္တမြားဗိမာန်-တို့သည်လည်းကောင်း။ (အယံ)နန္ဒာပေါက္ခရဏီ ဝါ၊ ဤ နန္ဒာ-ရေကန်သည်လည်းကောင်း။ မယံ၊ ကျွန်မ၏။ ဝါ၊ အတွက်။ ကံ၊ ကရိဿတိ၊ အဘယ်ကို ပြုလတ္တံ့နည်း။ ဝါ၊ ဘာ အသုံးချ-လတ္တံ့နည်း။ မဟာရာဇ၊ ဇာ။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဇာတိဘူမိယေဝ၊ ဖြစ်ရာမြေအရပ်သည်သာ။ သုခါ၊ ချမ်းသာကြောင်းတည်း။ မံ၊ ကျွန်မကို။ တတ္ထေဝ ကန္တရပါဒေ၊ ထို ဖြစ်ရာချောက်ကြား၏ အခြေ၌သာ။ ဝိဿဇေဟိ၊ လွတ်ပါလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ သက္ကော၊ သည်။ တံ၊ ထို ဗျိုင်းမကို။ တတ္ထ၊ ထိုချောက်ကြား၏အခြေ၌။ ဝိဿဇေတွာ၊ လွတ်၍။ “မမ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ကရိဿသိ၊ လတ္တံ့လော။ (လိုက်နာမည်လော)” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ မေးပြီ။ မဟာရာဇ၊ ဇာ။ ကရိဿာမိ၊ ပါအံ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေပြီ။ ပဉ္စသီလာနိ၊ တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အခဏ္ဍာနိ၊ မကျိုးမပြတ်သည်တို့ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ရက္ခ၊ စောင့်ရှောက်လော့။ ကတိပါယေန၊ အနည်းငယ်သောရက်ဖြင့်။ တံ၊ သင့်ကို။ တောသံ၊ ဤ က၊ ချေသည် မောင်းမတို့၏။ ဇေဠိကံ၊ အကြီးအကဲကို။ ကရိဿာမိ၊ အံ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ သ၊ ထို ဗျိုင်းမသည်။ တထာ၊ ထိုပြောသည့်အတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြီ။

သက္ကော၊ သည်။ ကတိပါဟဿ၊ ၏။ အစွယေန၊ လွန်ရာအခါ၌။ “သိလံ၊ ကို။ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ နု ခေါ၊ စွမ်းနိုင်လေသလော။” ဣတိ၊ ဤသို့ စုံစမ်းခြင်းငှာ။ ဂန္တာ၊ ၍။ မစ္ဆရူပေန၊ သေပြီးသော ငါး၏အသွင်ဖြင့်။ [မစ္ဆရူပေနာတိ မတမစ္ဆရူပေန။-ဋီကာ။] ဥတ္တာနကော၊ ပက်လက်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ တဿာ၊ ထို ဗျိုင်းမ၏ ပုရတော၊ ရှေ့၌။

ဥဒကပိဋေ၊ ရေအပြင်၌။ ဩသရတိ၊ သက်ဆင်း၏။ သာ၊ ထို ပျိုင်းမသည်။
 “မတမစ္စကော၊ သေပြီးသော ငါးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့
 ကြံ၍။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ သီသေ၊ ၌။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူပြီ။ မစ္စော၊ သည်။
 နဂုံဋ္ဌ၊ အမြီးကို။ စာလေသိ၊ လှုပ်စေပြီ။ သာ၊ ထိုပျိုင်းမသည်။ “ဇီဝတိ
 မညေ၊ အသက်ရှင်လေယောင်တကား။” ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ ဥဒကော၊ ၌။
 ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်ပြီ။ သက္ကော၊ သည်။ အာကာသေ၊ ၌။ ဌတုာ၊
 ၍။ “သာဓု သာဓု၊ ကောင်းလေစွ ကောင်းလေစွ။ သိက္ခာပဒံ၊ ကိ။
 ရက္ခသိ၊ စောင့်ရှောက်နိုင်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ တံ၊ ထို သိက္ခာပုဒ်ကို။
 ရက္ခမာနံ၊ စောင့်ရှောက်လတ်သော်။ ကတိပါယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။
 နာဋကာနံ၊ က၊ ချေသည် မောင်းမတို့၏။ ဇေဋ္ဌိကံ၊ ကို။ ကရိဿာမိ၊
 အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။ တဿာပိ၊ ထို ပျိုင်းမ၏လည်း။ ပစ္စ
 ဝဿသတာနိ၊ အနှစ်ငါးရာတို့သည်။ အာယု၊ အသက်သည်။ အဟောသိ၊
 ပြီ။ ကေဒိဝသမ္ပိ၊ တနေ၌လည်း။ ဝါ၊ တနေ့မျှလည်း။ ဥဒရပူရံ၊ ဝမ်း
 ပြည့်အောင်။ နာလတ္တံ၊ မရခဲ။ သုက္ခိတုာ၊ ခြောက်ကပ်၍။ ပရိသုက္ခိတုာ၊
 ထက်ဝန်းကျင် ခြောက်ကပ်၍။ မိလာယမာနာပိ၊ ညှိုးနွမ်းပါသော်လည်း။
 သီလံ၊ ကို။ အခဏေတုာ၊ မကျိုးစေမူ၍။ ကာလံ၊ ကို။ ကတုာ၊ ၍။
 ဗာရာဏသီယံ၊ ၌။ ကမ္မကာရဂေဟေ၊ အိုးထိန်းသည်၏ အိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီ။

သက္ကော၊ သည်။ “ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တုာ၊ ဖြစ်ပါလိမ့်
 မည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ ဩလောကေန္တော၊ လတ်သော်။ ဒိသုာ၊
 ၍။ “တတော၊ ထို အိုးထိန်းသည် အိမ်မှ။ ဣဓ၊ ဤနတ်ပြည်သို့။ အာနေ-
 တံ၊ ဆောင်ယူခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ အဿာ၊ ထို သတို့
 သမီးအား။ ဇီဝတတုတ္တိံ၊ အသက်၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော ရတနာကို။
 ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ သုဝဏ္ဏဋ္ဌောလုကာနံ၊ ရွှေသခွား
 သီးတို့ဖြင့်။ ယာနကံ၊ ယာဉ်ငယ်ကို။ ပူရေတုာ၊ ပြည်စေ၍။ ဂါမဿ၊
 ၍။ မဇ္ဈေ၊ ၌။ မဟလ္လက ဝေသေန၊ အဘိုးကြီး၏ အသွင်ဖြင့်။ နိသီဒိတုာ၊
 ၍။ “ဋ္ဌောလုကာနိ၊ သခွားသီးတို့ကို။ ဂဏာထ၊ ဝယ်ယူလှည့်ကြကုန်လော့။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥက္ကုဋ္ဌိံ၊ ကြွေးကြော်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြီ။ သမန္တာ၊
 ပတ်ဝန်းကျင်၌။ ဂါမဝါသိကာ၊ ရွာ၌နေသူတို့သည်။ အာဂန္ဓာ၊ ၍။
 “တာထ၊ ဘခင်။ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။
 အဟံ၊ သည်။ သီလရက္ခကာနံ၊ သီလစောင့်ရှောက်သူတို့အား။ ဒေမိံ၊ ပေးအံ့။
 တုမ္ပေ၊ တို့သည်။ သီလံ၊ ကို။ ရက္ခထ၊ စောင့်ရှောက်ကြကုန်သလော။ ဣတိ၊

ဤသို့ မေးပြီ။ တာတ၊ ဘခင်။ မယံ၊ တို့သည်။ သီလံ နာမ၊ သီလ မည်သည်ကို။ ကိဒိသန္တိပိ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ ရှုအပ်၏ ဟူ၍သော်မှလည်း။ န ဇာနာမ၊ မသိပါကုန်။ မူလေန၊ အဖိုးဖြင့်။ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့။ ဝါ၊ ရောင်းပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကြကုန်ပြီ။ “သီလရက္ခကာနံယေဝ၊ သီလ-ကို စောင့်ရှောက်သူတို့အားသာ။ ဒမ္မိ၊ ပေးအံ့။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ “ရေ၊ အမောင်တို့။ ထေ၊ လာကြကုန်။ အယံ ငွေ့လုကမဟလ္လကော၊ ဤသခွားသီးသည် အဘိုးကြီးသည်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဝါ၊ ဘယ်နှယ်လူကြီးသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၍။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော လူတို့သည်။ နိဝတ္တိံ သု၊ ပြန်နှစ်ကြကုန်ပြီ။

သာ ဒါရိကာ၊ ထို အိုးထိန်းသည်၏သမီး ကလေးမသည်။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ (ကိ။) “အမ္မ၊ အမိတို့။ တုမ္မေ၊ အရှင်တို့သည်။ ငွေ့လုကထာယ၊ သခွားသီးအကျိုးငှာ။ ဂတာ၊ သွားကြကုန်သည်။ (သမာနာ။) တုစ္ဆဟတ္တာဝ၊ အချည်းနှီးသော လက်ရှိကုန်သည်သာ။ (ဟုတူ။) အာဂတာ၊ ပြန်လာကြကုန်သလော။” ဣတိ၊ သို့။ (ပုစ္ဆိ) အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ငွေ့လုကမဟလ္လကော၊ သခွားသီးသည် အဘိုးကြီးသည်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ (ဘယ်နှယ်လူသည်။) အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ (ဖြစ်မှန်းမသိ။) “အဟံ၊ သည်။ သီလ-ရက္ခကာနံ၊ သီလ-စောင့်သူတို့အား။ ဒမ္မိ၊ ပေးအံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဣမဿ၊ ဤ သခွားသီးသည် အဘိုးကြီး၏။ ဒါရိကာ၊ တို့သည်။ သီလံ၊ ကို။ ခါဒိတုာ၊ ခဲ၍။ ဝတ္တန္တိ နှုန၊ ကျင့်ကြလေယောင်တကား။ မယံ၊ တို့သည်။ သီလမေဝ၊ ကိုပင်။ န ဇာနာမ၊ မသိကြကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကြကုန်ပြီ။ သာ၊ ထို ကလေးမသည်။ “မယံ၊ ၏။ ဝါ၊ ငါဖို့။ အာနိတံ၊ ဆောင်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ တွေး၍။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ တာတ၊ ဘခင်။ ငွေ့လုကံ၊ သခွားသီးကို။ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြောပြီ။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ တံ၊ သည်။ သီလာနိ၊ တို့ကို။ ရက္ခာသိ၊ စောင့်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ တာတ၊ဘခင်။ အာမ၊ မှန်ပါ။ (သီလာနိ။)ရက္ခာမိ၊ စောင့်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေပြီ။

ဣဒံ၊ ဤ သခွားသီးအပေါင်းသည်။ မယာ၊ သည်။ တုယုမေဝ၊ သင်၏သာ။ ဝါ၊ သင့်ဖို့သာ။ အာဘတံ၊ဆောင်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၍။ ဂေဟဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ ယာနေန၊ ယာဉ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကူ။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ သာပိ၊ ထို ကလေးမသည်လည်း။ ယာဝဇီဝံ၊

အသက်ထက်ဆုံး။ သီလံ၊ ကိ။ ရက္ခိတွာ၊ ချံ။ စဝိတွာ၊ ချံ။ ဝေပစိတ္တိ-
 အသုရဿ၊ ဝေပစိတ္တိအသုရဏိ။ ဓိတာ၊ သမီးသည်။ ဟုတွာ၊ ချံ။ (တနည်း)
 ဓိတာဟုတွာ၊ သမီးအဖြစ်ဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီ။ သီလနိဿန္နေန၊ သီလ၏ အကျိုး
 ဆက်ကြောင့်။ ပါသာဒိကာ၊ စိတ်၏ကြည်လင်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်။
 အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထို ဝေပစိတ္တိအသုရဏသည်။ “ဓိတု၊ ၎င်း။ ဝိဝါဟ-
 မင်္ဂလံ၊ သွီးပို့ဆောင်ခြင်း မင်္ဂလာကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့
 ကြံ၍။ အသုရော၊ အသုရတို့ကို။ သန္နိပါတေသိ၊ စည်းဝေးစေပြီ။

သက္ကော၊ သည်။ “ကုဟိံ၊ ဌ။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။” ဣတိ၊
 သို့။ ဩလောကေန္တော၊ လတ်သော်။ “အသုရဘဝနေအသုရ-ဘုံ၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊
 ပြီ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ။ အဿာ၊ ထိုသတို့သမီး၏။ ဝိဝါဟမင်္ဂလံ၊ ကိ။ ကရိဿန္တိ၊
 ကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဒိဿာ၊ ချံ။ “ဣဒါနိ၊ ဌ။ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိ
 တစုံတခုကို။ ကတွာ၊ ချံ။ မယာ၊ သည်။ အာနေတဗျာ၊ ဆောင်ထိုက်၏။”
 ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ အသုရဝတ္ထံ၊ အသုရအသွင်ကို။ နိဗ္ဗိနိတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။
 ဂန္ဓာ၊ ချံ။ အသုရနံ၊ တို့၏။ အန္တရော၊ အကြား၌။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။
 “တဝ၊ အသင်၏။ သာမိကံ၊ အရှင်ကို။ ဝါ၊ လင်ကို။ ဝဒေဟိ၊ ပြောလော့။”
 ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၍။ တဿာ၊ ထိုသတို့သမီး၏။ ဟတတ္ထ၊ လက်၌။ ပိတာ၊
 ခမည်းတော်သည်။ ပုပ္ဖဒါမံ၊ ပန်းကုံးကို။ အဒါသိ၊ ပေးလိုက်ပြီ။ (ကိံ၊
 အဘယ်သို့မှာ၍ ပေးသနည်း။) “ယံ၊ အကြင်သူ့ကို။ ဣစ္ဆာသိ၊ အလိုရှိ၏။
 တဿ၊ ထို မိမိအလိုရှိအပ်သူ၏။ ဥပရိ၊ အပေါ်၌။ ခိပါဟိ၊ ပစ်ချလော့။”
 ဣတိ၊ ဤသို့ မှာ၍။ (အဒါသိ။) သာ၊ ထို သတို့သမီးသည်။ ဩလော-
 ကေန္တိ၊ ကြည့်လတ်သော်။ သက္ကံ၊ ကိ။ ဒိဿာ၊ ချံ။ ပုပ္ဖသန္နိဝါသေန၊
 ရှေးဘဝတို့၌ အတူနေခဲ့ခြင်းကြောင့်။ [ပုရိမဇာတိသု စိရသန္နိဝါသေန။ ဝေဉ္စိ
 ကေစ္စာနံ ဒိဋ္ဌမတ္တေနပိ သိနေဟော ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ တေနာဟ ဘဂဝါ-“ပုပ္ဖေဝ
 သန္နိဝါသေန။ ပ။ ဥပ္ပလံဝ ယထောဒကေ” တိ။ -ဋီကာ။] သဉ္စာတသိနေဟာ၊
 လှန်စွာဖြစ်သော ချစ်ခြင်းရှိသည်။ (ဟုတွာ။) “အယံ၊ ဤသူသည်။ မေ၊ ၎င်း။
 သာမိကော၊ အရှင်တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၍။ တဿ၊ ထို အသုရ
 ယောင်ဆောင်သော သိကြား၏။ ဥပရိ၊ ဌ။ ဒါမံ၊ ပန်းကုံးကို။ ခိပိ၊ ပစ်ချ
 ပြီ။ သော၊ ထို အသုရယောင်ဆောင်သော သိကြားသည်။ တံ၊ ထို အသုရ-
 သမီးကို။ ဗာဟယ၊ လက်မောင်း၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ အာကာသေ၊
 ၌။ ဥပ္ပတိ၊ ပျံတက်ပြီ။ တသ္မိံ၊ ခဏေ၊ ထိုခဏ-၌။ အသုဗျာ၊ တို့သည်။
 သဉ္စာနိံသု၊ ကောင်းစွာ သိကြကုန်ပြီ။ ဝါ၊ မှတ်မိကြကုန်ပြီ။

တေ၊ ထို အသုရာတို့သည်။ “ဇရသက္ကံ၊ သိကြားအိုကို။ ဂဏှထ ဂဏှထ၊ ဖမ်းယူကြကုန်၊ ဖမ်းယူကြကုန်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဝေရိကော၊ ရန်သူတည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ တေဿ၊ ဤ သိကြားအိုအား။ ဒါရိကံ၊ ကို။ န ဒဿာမ၊ မပေးနိုင်ကုန်။” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၍။ အနုဗန္ဓိံသု၊ အစဉ်လိုက်ကြကုန်ပြီ။ ဝေပစိတ္တိံ၊ ဝေပစိတ္တိအသုရာသည်။ ပုစ္ဆိံ၊ ပြီ။ (ကိံ။) “ကေန၊ အဘယ် သူသည်။ အာဟဋ္ဌာ၊ ဆောင်အပ်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ မဟာ-ရာဇ၊ ဇာ၊ ဇရသက္ကေန၊ သည်။ (အာဟဋ္ဌာ၊ ပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကြ ကုန်ပြီ။ “အဝသေသေသု၊ ကြွင်းသောနတ်တို့တွင်။ [အဝသေသေသုတိ အသုရေ၊ သက္ကံ ဌပေတွာ ဒိသု ဒေဝလောကေသု ဒေဝေဝ သန္ဓာယ ဝဒတိ။-ဋီကာ။] အယမေဝ၊ ဤ သိကြားသည်သာ။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ အပေထ၊ ဖယ်ကြကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သက္ကော၊ သည်။ နံ၊ ထို အသုရာသတို့သမီး သုဇာ-ကို။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ အခုတိယ-ကောဋ္ဌိနာဋကနံ၊ အခွဲအားဖြင့် သုံးကုဋေသော က၊ ချေသည်မောင်းမတို့ ၏။ ဇေဋ္ဌိကဋ္ဌာနေ၊ အကြီးအကဲ၏ အရာ၌။ ထပေသိ၊ ထားပြီ။ သာ၊ ထို သုဇာ-သည်။ သက္ကံ၊ ကို။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ယာစိ၊ တောင်းပြီ။ (ကိံ။) “မဟာရာဇ၊ ဇာ။ မယံ၊ ၏။ ဣမသ္မိံ၊ ဒေဝလောကေ၊ ၌။ မာတာ ဝါ၊ အမိသည်လည်းကောင်း။ ပိတာ ဝါ၊ အဖသည်လည်းကောင်း။ ဘာတာ ဝါ၊ အကိုသည်လည်းကောင်း။ ဘဂီနိ ဝါ၊ အမည်မည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိပါ။ မဟာရာဇ၊ ဇာ။ ယတ္ထ၊ ယတ္ထ၊ အကြင် အကြင် အရပ်သို့။ ဂစ္ဆသိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တတ္ထ၊ ထိုထို အရပ်သို့။ မံ၊ ကျွန်မကို။ ဂဟေတွာဝ၊ ခေါ်၍ သာလျှင်။ ဂစ္ဆ၊ သွားပါလော့။” ဣတိ၊ သို့။ (ဝရံ၊ ယာစိ၊ ပြီ။) သက္ကော၊ သည်။ “သာဓု” တံ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ ပဋိညံ၊ ပဋိညာဉ်ကို။ အဒါသိ၊ ပြီ။

ဝေံ၊ သို့။ မစလဂါမကေ၊ မစလ-ရွာငယ်၌။ မဆမာဏဝကာလတေံ၊ မဆ-လုလင် ဖြစ်ရာအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အဿ၊ ထို သိကြား၏။ ဝိသုဒ္ဓ-ဘာဝံ၊ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ သမ္ပဿန္တော၊ ကောင်းစွာ မြင်တော်မူ သည်။ (ဟုတွာ။) ဘဂဝါ၊ သည်။ “ဒိဗရတ္တံ။ပ။ယက္ခော”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အတ္တသံဟိတန္တိ၊ ကား။ အတ္တနိဿိတံ၊ မိမိ သူတပါး နှစ်ဦးသားတို့၏ စီးပွားကိုမှီသော။ ကာရဏနိဿိတံ၊ သုခ-၏ အကြောင်းကို မှီသော။ (ပဉ္စန္ဒိပုစ္ဆိဿိတံ-၌စပ်။) [အတ္တနိဿိတန္တိ အတ္တနော၊ ပရေသဉ္စ အတ္တမေဝ ဟိတမေဝ နိဿိတံ၊ တံ ပန ဟိတံ သုခဿ နိဒါနန္တိ အာဟ “ကာရဏနိဿိတ”န္တိ။-ဋီကာ။]

ပဉ္စဝေယျာကရဏအဖွင့်

၃၅၇။ ကိံ သံယောဇနာတိ၊ ကား။ ကိံ ဗန္ဓနာ၊ အဘယ် အနှောင်အဖွဲ့ ရှိကြကုန်သည်။ ကေန ဗန္ဓနေန၊ အဘယ် အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓါ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်ကုန်သည်။ ဟုတု၊ ရှိ။ ဝါ၊ ကြောင့်။ (သဝေရာ-စသည်တို့၌ စပ်။) ပုထုကာယာတိ၊ ကား။ ဗဟုဇနာ၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့သည်။ အဝေရာတိ၊ ကား။ အပ္ပဋိဿ၊ ထိပါး နှိပ်စက်တတ်သော ဒေါသ-မရှိ ကြကုန်သည်။ [ဝေရံ ဝုစ္စတိ ဒေါသောတိ အာဟ “အဝေရာတိ အပ္ပဋိဿ” တိ။-ဋီကာ။] အဒဏ္ဍာတိ၊ ကား။ အာဝုဒေဏ္ဏဓနဏ္ဍဝိနိမုတ္တာ၊ လက်နက် ဒဏ် ဥစ္စာဒဏ်တို့မှ လွတ်ကြကုန်သည်။ [အာဝုဒေဓ သရိရေ ဒဏ္ဍော အာဝုဒေ-ဒဏ္ဍော၊ ဓနဿ ဒါပနတ္ထေန ဒဏ္ဍော ဓနဒဏ္ဍော၊ တဒုဘယကရဏေန တတော ဝိနိမုတ္တာ အဒဏ္ဍော။-ဋီကာ။] အသပတ္တာတိ၊ ကား။ အပစ္စတ္တိကာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို အလိုရှိသော ရန်သူ မရှိကြကုန်သည်။ အဗျာပဇ္ဇာတိ၊ ကား။ ဝိဂတဒေါမနဿ၊ ကင်းသော ဒေါမနဿ-ရှိကြကုန် သည်။ ဝိဟရေမ္ပ အဝေရိနောတိ၊ ကား။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အဝေရိနော၊ ရန်မရှိကြကုန်သည်။ (ဟုတု။) ဝိဟရေယျာမ၊ နေကြရပါကုန်မှုကား။ အဟော ဝတ၊ ဩော်...ကောင်းလေစူ။ [ဝိဟရေမု-၌ “ယျောမ” ဝိဘတ်ကို “မေ” ပြုထားသည်။] ကတ္တစိ၊ တစုံတယောက်၌။ ကောပံ၊ အမျက်ဒေါသ-ကို။ န ဥပ္ပါဒေတွာ၊ မဖြစ်စေမူ၍။ အစ္စရာယ၊ လက်ဖျစ်ဖြင့်။ (လက်ဖျားနှစ်ချောင်းဖြင့်။) ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သော အစာကို။ [လက်ဖြင့်တို့၍ လျက်အပ်သော အစာ စသည်ကို ဆိုလိုဟန်တူသည်။] ဇသံ-

၁။ အသပတ္တာ - စသည်။ ။ သပ္ပတ္တိဟရဏတော၊ သဟအနတ္တုပ္ပတ္တိတော စ သပတ္တော၊ ပဋိသတ္တုတိ အာဟ “အသပတ္တာတိ အပစ္စတ္တိကာ” တိ။ ဗျာပဇ္ဇံ ဝုစ္စတိ စိတ္တဒုက္ခံ၊ တဗ္ဗိရတိတာ အဗျာပဇ္ဇာတိ အာဟ “ဝိဂတဒေါမနဿ” တိ။ ပုဗ္ဗေ “အဝေရာ” တိ ပဒေန သမ္မုဒ္ဓါဃာတကာဘာဝေါ ဝုတ္တော။ တေနာဟ “အပ္ပဋိ-ဃာ” တိ။ “အဝေရိနော” တိ ပန ဣမိနာပိ ကောပမတ္တဿပိ အနုပ္ပါဒနံ၊ တေနာဟ “ကတ္တစိ ကောပံ န ဥပ္ပါဒေတွာ” တိ။-ဋီကာ။

၂။ ဝိဟရေမ္ပ။-ဣတိ စ နေသံ ဟောတိ။ ။ “ဝိဟရေမ္ပ” တိ စ ပဒံ ပုရိပဒေဟိဝိ ယောဇေတဗ္ဗံ “အဝေရာ ဝိဟရေမ္ပ” တိအာဒိနာ။ အယဉ္စ အဝေရာဒိဘာဝေါ သံဝိ-ဘာဂေန ပါကရော ဟောတိတိ ဒဿေတုံ “အစ္စရာယာ” တိအာဒိ ဝတ္တာ “ဣတိ စ နေသံ ဟောတိ” တိ ဣတ္ထံ။ စိတ္တုပ္ပတ္တိ ဒဋ္ဌတရာပိ ဟုတု ပဝတ္တတိတိ ဒဿေတုံ “ဒါနံ ဒတွာ၊ ပုဇံ ကတွာ စ ပတ္တယန္တိ” တိ ဝုတ္တံ။ ဣတိ စေတိ စေ-သဒ္ဓေါ အန္တယသံသဂ္ဂေန ပရိကဓပ္ပတိတိ အာဟ “ဝေဉ္စ နေသ” ဣ။-ဋီကာ။

သဟဿေန၊ ခြေကုန်သည် တထောင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ပရိဘုဇ္ဇေယျာမ၊ သုံးဆောင်ရပါကုန်မှုကား။ (အဟော ဝတ။) (အားလုံး မျှမျှတတ စားကြ ရပါကုန်ပါမှုကား ကောင်းလေစွ။) ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ပေးပြီး၍လည်းကောင်း။ ပူဇံ၊ ပူဇော်မှုကို။ ကတွာ စ၊ ၍လည်း ကောင်း။ ပတ္တယန္တိ၊ တောင်းတကြကုန်၏။ ဣတိ စ နေသံ ဟောတိတိ၊ ကား။ ဝေဉ္စ၊ ဤသို့လည်း။ နေသံ ထို နတ်လူ အစရှိသူတို့၏။ အယံ ပတ္တနာ၊ ဤ တောင်းတခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ။ အထ စ ပနာတိ၊ ကား။ ဝေံ၊ သို့။ ပတ္တနာယ၊ တောင်းတခြင်းသည်။ သတိပိ၊ ဖြစ်ပါသော်လည်း။ (သဝေရာ- စသည်တို့၌ စပ်။)

ဣဿာမစ္ဆရိယသံယောဇနာတိ၊ ကား။ ဣဿာ၊ ဣဿာ-သည်။ ပရ- သမ္ပတ္တိဒီယန လက္ခဏာံ၊ သူတပါးစည်းစိမ်ကို ရှုတ်ချခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ မစ္ဆ- ရိယံ၊ သည်။ အတ္တသမ္ပတ္တိယာ၊ မိမိစည်းစိမ်၏။ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့နှင့်။ သာဓာရဏဘာဝဿ၊ ဆက်ဆံသည်၏ အဖြစ်ကို။ အသဟနလက္ခဏံ၊ သည်းမ ခံနိုင်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ တေသံ၊ ဤ နတ်လူစသူတို့၏။ ဣဿာ စ၊ ဣဿာ-လည်းဖြစ်ယော။ မစ္ဆရိယဉ္စ၊ မစ္ဆရိယ-လည်းဖြစ်သော။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်သည်။ (အတ္ထိ။) ဣတိ၊ ကြောင့် (တေ၊ ထို နတ်လူစသူတို့သည်။) ဣဿာမစ္ဆရိယသံယောဇနာ၊ တို့မည်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးကား။ တွေ၊ ဤ သုမဂ်လဝိလာသိနီ-မည်သော ဒီဃနိကာယ်အဋ္ဌကထာ၌။ သင်္ခေပေ၊ အကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္ထာရတော ပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား။ ဣဿာ မစ္ဆရိ- ယာနံ၊ တို့ကို။ အဘိဓမ္မေ၊ ၌။ (မယာ။) ဝုတ္တာနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးကုန် သည်သာ။

[ထိုသို့ များသောအပြစ်ရှိကုန်သော ဣဿာ မစ္ဆရိယ-တို့ကို ထင် စွာပြုခြင်းသည် သတ္တဝါအပေါင်းအား များသောကျေးဇူး ရှိသည် ၏အဖြစ်ကြောင့် အဘိဓမ္မာအဋ္ဌကထာ၌ ထင်စွာပြုအပ်ပြီးသော ထို ဣဿာ မစ္ဆရိယ-တို့၏ ဒိဋ္ဌဓမ္မိက သမ္ပရာယိက-အပြစ်တို့ကို ပြလိုသည် အတွက် ‘အာဝါသမစ္ဆရိယေန ပန’ အစရှိသည်ကိုမိန့်။]

၁။ ပရသမ္ပတ္တိဒီယနလက္ခဏာ။ ။ယာယ ကာယစိ ပရေသံ သမ္ပတ္တိယာ ဒီယနံ ဥသုယနံ အသဟနံ လက္ခဏံ ဧတိဿာတိ ပရသမ္ပတ္တိဒီယနလက္ခဏာ။ ယဒဂ္ဂေန အတ္တသမ္ပတ္တိယာ ပရေဟိ သာဓာရဏဘာဝံ အသဟနလက္ခဏံ၊ တဒဂ္ဂေနဿ “နိဂူ- ဟနလက္ခဏ” န္တိဝိ ဝတ္ထုဋ္ဌံ-ဇိကာ။

ပန၊ ဆက်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဣဿာ မစ္ဆရိယ-တို့တွင်။ (တနည်း) ဧတ္ထ၊ ဤ ငါးပါးသော မစ္ဆရိယ-တို့တွင်။ အာဝါသမစ္ဆရိယေန၊ ကျောင်းစသောနေရာ၌ ဝန်တိုခြင်းကြောင့်။ ယက္ခော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပေတော ဝါ၊ ပြိတ္တာသည်လည်းကောင်း။ ဟုတွာ၊ ၍။ တဿေဝ အာဝါသဿ၊ ထိုကျောင်းစသော နေရာ၏ပင်။ သင်္ကာရံ၊ တံမြက်ချေးကို။ သီသေန၊ ဖြင့်။ ဥက္ခိပိတွာ၊ မြောက်၍။ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်ရတတ်၏။ ကုလမစ္ဆရိယေန၊ ဒါယကာဒါယိကာမ အမျိုး၌ဝန်တိုခြင်းကြောင့်။ တသ္မိံ ကုလေ၊ ၌။ အညေသံ၊ အခြားသူတို့အား။ ဒါနာဒိနိ၊ အစရှိသည်တို့ကို။ ကရောန္တေ၊ ပြုသည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ “မမ၊ ၏။ ဣဒံ ကုလလံ၊ ဤဒါယကာ ဒါယိကာမ အမျိုးသည်။ ဘိန္ဒုတ၊ ပျက်စီးပါပေတကား။” ဣတိ၊ သို့။ စိန္တယတော၊ ကြံစည်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ လောဟိတမ္ပိ၊ သွေးသည်သော်လည်း။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ အံထွက်တတ်၏။ ကုစ္ဆိဝိရေစနမ္ပိ၊ ဝမ်းလျှောခြင်းသည်သော်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ အန္တာနိပိ၊ အူတို့သည်လည်း။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍာနိ၊ အပိုင်းငယ် အပိုင်းကြီးတို့သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ နိက္ခမန္တိ၊ ထွက်တတ်ကုန်၏။

လာဘမစ္ဆရိယေန၊ လာဘ်၌ဝန်တိုခြင်းကြောင့်။ သံဃဿ ဝါ၊ ၏သော်လည်းကောင်း။ ဂဏဿ ဝါ၊ ၏သော်လည်းကောင်း။ သန္တကေ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။ လာဘော၊ ၌။ မစ္ဆရာယိတွာ၊ ဝန်တို၍။ ပုဂ္ဂလိကပရိဘောဂေန၊ ပုဂ္ဂလိက၏ ဥစ္စာကို သုံးစွဲနည်းဖြင့်။ ပရိဘူ၌တွာ၊ သုံးစွဲ၍။ ယက္ခော ဝါ၊ သည်သော်လည်းကောင်း။ ပေတော ဝါ၊ သည်သော်လည်းကောင်း။ မဟာ-အဇဂရော ဝါ၊ စပါးကြီးမြေကြီးသည်လည်းကောင်း။ ဟုတွာ၊ ၍။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်ရတတ်၏။ ပန၊ ကား။ သရီရဝဏ္ဏဂုဏဝဏ္ဏမစ္ဆရိယေန၊ ကိုယ်အဆင်းဂုဏ်သတင်း၌ ဝန်တိုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ပရိယတ္တိဓမ္မမစ္ဆရိယေန စ၊ မိမိတတ်သိအပ်သော ပရိယတ်တရား၌ ဝန်တိုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ အတ္တနောဝါမိမိ၏သာ။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ ဝဏ္ဏေတိ၊ ချီးမွမ်း၏။ ပရေသံ၊ တို့၏။ ဝဏ္ဏံကို။ န (ဝဏ္ဏေတိ)၊ မချီးမွမ်း။ “သော၊ ဤဂုဏ်သည်။ ကိံ ဝဏ္ဏော၊ ဘာဂုဏ်တဲ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ တံ ဒေါသံ၊ ထိုထိုအဖြစ်ကို။ ဝဒန္တော၊ ပြောဆိုလျက်လည်းကောင်း။ ပရိယတ္တိဉ္စ၊ ပရိယတ်ကိုလည်း။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်အား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ အဒေန္တော၊ မပေးပဲလည်းကောင်း။ ဒုဗ္ဗဏ္ဍော စေဝ၊ မကောင်းသော အဆင်းရှိသည်လည်းကောင်း။ ဋ္ဌေမူဂေါ စ၊ အရည်ယိုသော ခံတွင်းရှိသည်လည်းကောင်း။ (“ဆွံ၊ အ၊ သည်လည်းကောင်း” ဟုလည်း ဆရာတို့ပေးကြ၏။) ဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။

အပိစ၊ သည်သာ မက-သေး။ အာဝါသမစ္ဆရိယေန၊ ကြောင့်။ လောဟ-
 ဂေဟေ၊ သံအိမ်၌။ ဝါ၊ လောဟကုမ္ဘိလ်၌။ ပစ္စတိ၊ ကျက်ရတတ်၏။
 ကုလမစ္ဆရိယေန၊ ကြောင့်။ အပ္ပလာဘော၊ နည်းသောလာဘ်ရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်ရတတ်၏။ လာဘမစ္ဆရိယေန၊ ကြောင့်။ ဂူယနိရယေ၊
 ဘင်ပုပ်ငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်ရတတ်၏။ ဝဏ္ဏမစ္ဆရိယေန၊ ကြောင့်။ ဘဝေ၊
 ၌။ နိဗ္ဗတ္တဿ၊ ဖြစ်ရသူ၏။ ဝဏ္ဏော နာမံ၊ ကိုယ်အဆင်း ဂုဏ်သတင်း
 မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်တတ်။ ဓမ္မမ္မစ္ဆရိယေန၊ ကြောင့်။ ကုက္ကုဋ္ဌ-
 နိရယေ၊ ပြာပူငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ ဣဒံ ဣဿာမစ္ဆရိယ-
 သံယောဇနံ၊ ဤ ဣဿာ မစ္ဆရိယ-သံယောဇနံကို။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန၊
 သောတာပတ္တိမဂ်သည်။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ယာဝံ၊ အကြင်မျှလောက်။
 တံ၊ ထို ဣဿာမစ္ဆရိယ-သံယောဇနံကို။ နပ္ပဟိယံတိ၊ မပယ်အပ်သေး။
 တာဝံ၊ ထို ဣဿာ မစ္ဆရိယ-သံယောဇနံကို မပယ်အပ်သေးသမျှ ကာလ
 ပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿာ၊ တို့သည်။ အဝေရတာဒီနိ၊ အဝေရတာ-အစရှိသည်
 တို့ကို။ ပတ္တယန္တပိ၊ တောင်းတကြပါကုန်သော်လည်း။ ဝေရာဒီပိ၊
 ဝေရ-အစရှိသည်တို့မှ။ န ပရိမုစ္ဆန္တိယေဝ၊ မလွတ်နိုင်ကုန်သည်သာ။

တိဏ္ဏာ မေတ္တ ကင်္ခါတိ၊ ကား။ [မေတ္တ-၌ မ-သည် အနက်မရှိ။ မ-
 ကာရော ပဒသန္တိကရော။-ဋီကာ။] တေသ္မိံ ပဉ္စေ၊ ဤ ပထမ-ပြဿနာ၌။

၁။ ဝဏ္ဏော နာမန ဟောတိ။ ။သရီရဝဏ္ဏော၊ ဂုဏဝဏ္ဏောတိ ဒုပိဓေဝိ
 ဝဏ္ဏော နာမမတ္တေနပိ န ဟောတိ၊ တတ္ထ တတ္ထ နိဗ္ဗတ္တမာနော ပိရူပေါ ဝေ
 ဟောတိ။ သမ္ပတ္တိနိဂူလာနသဘာဝေန မစ္ဆရိယေန ပိရူပိတေ သန္တာနေ ယေဘုယျေန
 ဂုဏာ ပတိဋ္ဌ မေဝ န လန္တန္တိ၊ ယေ စ ပတိဋ္ဌဟေယျ၊ တေသမ္ပိ ဝေသေနဿ ဝဏ္ဏော
 န ဘဝေယျ။ တေ ဟိ တဿ လောကေ ရတ္ထိံ ဒိတ္တာ သရာ ပိယ န ပညာယန္တိ။-
 ဋီကာ။

၂။ ယာဝံ တံ။ပ။န ပရိမုစ္ဆန္တိယေဝ။ ။အဋ္ဌကထာဆရာက “ဣဿာမစ္ဆရိယ-
 ကို မပယ်နိုင်သေးသမျှ အဝေရတာ-အစရှိသည်တို့ကို တောင်းတကြကုန်သော်လည်း
 ဝေရ-အစရှိသည်တို့မှ မလွတ်နိုင်ကုန်သည်သာ” ဟု ဆို၏။ သို့သော်- “ရန်”
 ဟူသည် မိမိကလုပ်ရသော ရန်လည်းရှိ၏။ မိမိကမလုပ်ဘဲ သူတို့ဘာသာဖြစ်ပေါ်လာ
 သော ရန်လည်းရှိ၏။ ထိုရန်မျိုးကိုကား ဣဿာမစ္ဆရိယ-မျှမက အကုသိုလ်ဟူသမျှကို
 ပယ်ပြီးတော်မူသော ဘုရား ရဟန္တာ-ပုဂ္ဂိုလ်တို့သော်မှ မလွတ်နိုင်ကြပါ။ [တပုရိ-
 မုစ္ဆနာယ၊ ထို ဝေရ-စသည်တို့မှ လွတ်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဣစ္ဆာယ၊ အလို
 ဖြင့်။ အပ္ပတ္တဗ္ဗတ္တာ၊ မရောက်အပ် မရောက်နိုင်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။
 (ကိုမိဝ) ဇာတိအာဒိဓ္မောနံ သတ္တာနံ ဇာတိအာဒိပီပိ ပိယ။-ဋီကာ။]

မယာ၊ ဒကာတော်သည်။ တုမှာကံ၊ ရှင်တော်ဘုရားတို့၏။ ဝစနံ၊ အဖြေ စကားတော်ကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍။ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းကို။ တိဏ္ဍာ၊ လွန် မြောက်အပ်ပါပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ လျှောက်၏။ မဂ္ဂဝသေန၊ မဂ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ တိဏ္ဍကင်္ခံတံ၊ လွန်မြောက်အပ်ပြီးသော ယုံမှားခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ န ဝိပေတိ၊ ပြသည်မဟုတ်။ ဝိဂတာ၊ ကထံကထာတံ၊ ကား။ ဣဒံ၊ ဤ တရားသည်။ ကထံ၊ အဘယ် အပြားအားဖြင့် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။ ဣဒံ၊ သည်။ ကထံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အယမ္ပိ၊ ကထံကထာ၊ ဤ ကထံကထာ- ဟု ပြောဆိုကြောင်းဖြစ်သော စကားသည်လည်း။ ဝိဂတာ၊ ကင်းပါပြီ။ [ဆရာတော်၏နိဿယ-၌ “ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ ကထံ၊ အသို့နည်း။ ဣဒံ၊ သည်။ ကထံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အယမ္ပိ၊ ကထံကထာ၊ ဤ အသို့နည်း အသို့ နည်း-ဟု တွေးတောယုံမှားခြင်းသည်လည်း။ ဝိဂတာ၊ ကင်းပါပြီ။” ဟု ပေးတော်မူသည်။ ကထံကထာ၏ ဝိဂ္ဂဟ-ကို အဋ္ဌသာလိနိဘာသာဋီကာ၊ ကာမကုသိုလ် ပဒဘာဇနီ-အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။]

၃၅၇။ နိဒါနာဒီနိ၊ အစရှိသောပုဒ်တို့သည်။ ဝုတ္တတ္တာနေဝ၊ ကုန်သည် သာ။ (“မဟာနိဒါန-သုတ်အဖွင့်၌ ဖွင့်ခဲ့ပြီ” ဟူလို။) ပိယာပိယနိဒါနန္တိ၊ ကား။ မစ္ဆရိယံ၊ သည်။ ပိယသတ္တသင်္ခါရနိဒါနံ၊ ချစ်အပ်သော - သတ္တဝါသင်္ခါရ- ဟူသော နိဒါနိန်းရှိ၏။ ဣဿာ၊ သည်။ အပိယသတ္တသင်္ခါရနိဒါနံ၊ မချစ် အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ-ဟူသော နိဒါနိန်းရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်း။ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံသော ဣဿာ မစ္ဆရိယ-သည်။ ဥဘယနိဒါနံ၊ နှစ်ပါးစုံသော ချစ် အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ၊ မချစ်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ-ဟူသော နိဒါနိန်း ရှိ၏။ ဟိ-ချဲ့။ ပဗ္ဗဗိတဿ၊ ရဟန်းဖြစ်သူ၏။ ဝါ၊ သည်။ (ပိယာ-၌ စပ်။) သဒ္ဓိဝိဟာရိကာဒယော၊ အတူနေတပည့် အစရှိကုန်သော။ (သတ္တာ၊ သတ္တဝါ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။) ဂဟဋ္ဌဿ၊ အိမ်၌တည်သူ လူဝတ်ကြောင်၏။ ဝါ၊ သည်။ ပုတ္တာဒယော၊ သားအစရှိကုန်သော။ (သတ္တာ။) ဝါ၊ တနည်း။ ဟတ္ထိအဿာဒယော၊ ဆင် မြင်း အစရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်သည်။ ကေဋ္ဌာယိတာံ၊ မြတ်နိုးအပ်ကုန်သည်။ မမာယိတာံ၊ ငါ့ဥစ္စာ-ဟု ပြုအပ်

၁။ ကေဋ္ဌာယိတာ မမာယိတာ။ ။ ကေလေ-မမာယနေ (မြတ်နိုးခြင်းအနက်) ဓာတ်နောင် တ-ပစ္စည်းသက်၊ ဓာတွန်မကျေ၊ ဇ-တို အာယ-ပြု ဣ-အာဂုံ၊ မမ+ဣဒံ မမံ၊ မမံ ဣတိ ကရိယန္တေတိ မမာယိတာ။ ကရ-ဓာတ်၏အနက်၌ အာယ-ပစ္စည်းသက်၊ တ-ပစ္စည်းလည်းသက်၊ ဣ-အာဂုံ။

ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မုဟုတ္တမ္ပိ၊ တမုဟုတ်မျှလည်း။ တေ၊ ထို သတ္တဝါ တို့ကို။ အပယန္တော၊ မမြင်လတ်သော်။ အဝိဝါသေတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှာ။ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။

သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညံ၊ မိမိမှတပီး အခြားသူကို။ (သာမည-ကံ။) တာဒိသံ၊ ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သော။ ပိယသတ္တံ၊ ချစ်အပ်သောသတ္တဝါကို။ လဘန္တိ၊ ရသည်ကို။ (ဝိသေသ-ကံ။) ဒိသွာ၊ ရှိ။ ဣဿံ၊ ဣဿာကို။ ဝါ၊ ငြိစုမှုကို။ ကရောတိ၊ ၏။ “ဣမိနာ၊ ဤသူဖြင့်။ အမှာကံ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏။ ဝါ၊ ထို့မှာ။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခုသော။ ကမ္ပံ၊ အလုပ်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိပါ၏။ မုဟုတ္တံ၊ တမုဟုတ်မျှ။ န၊ ထိုသူ့ကို။ တာဝ ဒေထ၊ ပေးလိုက်ပါကုန်ဦးလော့။” ဣတိ၊ သို့။ (ယာစိတော-၌ စပ်။) တမေဝ၊ ထိုချစ်အပ်သူကိုပင်။ အညေဟိ၊ မိမိမှတပီး အခြားသူတို့သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းအပ်သည်။ ဝါ၊ ငှား အပ်သည်။ (သမာနော။) “ဒါတုံ၊ ငှာ။ န သက္ကာ၊ ကောင်း။ ကိလမိဿတိ၊ ပင်ပန်းရှာလိမ့်မည်။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့သော်လည်းကောင်း။ ဥက္ကဏ္ဍိထာတိ၊ ပျင်းရိရှာလိမ့်မည်။ ဣတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။” ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစ ရှိသော စကားတို့ကို။ ဝတွာ၊ ရှိ။ မစ္ဆရိယံ၊ မစ္ဆရိယ-ကို။ ဝါ၊ ဝန်တို ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ တာဝ၊ ပိယသင်္ခါရ-မှရှေး ဦးစွာ။ ဥဘယမ္ပိ၊ နှစ်ပါးစုံသော ဣဿာ မစ္ဆရိယ-သည်လည်း။ ပိယသတ္တ- နိဒါနံ၊ ချစ်အပ်သောသတ္တဝါ ဟူသော နိဒါန်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ကား။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ ဝါ၊ သည်။ ပတ္တစိဝရပရိက္ခာရဇာတံ၊ သပိတ် သင်္ကန်း ဟူသော ပရိက္ခရာအပေါင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟဋ္ဌဿ၊ ၏။ ဝါ၊ သည်။ အလင်္ကာရာဒိပကရဏံ ဝါ၊ တန်ဆာ အစရှိသော အဆောက်အဦသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကို လည်းကောင်း။ ပိယံ၊ ချစ်အပ်သည်။ မနာပံ၊ မြတ်နိုးအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အညဿ၊ မိမိမှတပီး အခြားသူ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုကဲ့သို့ရှုအပ်သော ပိယသင်္ခါရ-ကို။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်နေသည်ကို။ ဒိသွာ၊ ရှိ။ “အဿ၊ ၏။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပစ္စည်းဝတ္ထုသည်။ န ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ပါမူကား။ အဟော ဝတ၊ ကောင်းလေစွ။ ဣတိ၊ သို့။ ဣဿံ၊ ကို။ ဝါ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ယာစိတော ဝါပိ၊ တောင်းအပ် ပြန်သော်လည်း။ (ငှားအပ်ပြန်သော်လည်း။) “မယမ္ပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤပစ္စည်းဝတ္ထုကို။ မမာယန္တော၊ မြတ်နိုးကုန်သည်။ (ဟုတွာ။) န ပရိဘူဉာမ၊ မသုံးစွဲရက်ကြကုန်။ ဒါတုံ၊ ငှာ။ န၊ သက္ကာ၊ ကောင်း။” ဣတိ၊ သို့။ မစ္ဆရိယံ၊

ကို။ ဝါ၊ ကို။ ကရောတိ။ ဧ။ ဝေံ၊ လျှင်။ ဥဘယမ္ပိ၊ နှစ်ပါးစုံသော
ဣဿာ မစ္ဆရိယ-သည်လည်း။ ပိယသင်္ခါရနိဒါနံ၊ ချစ်အပ်သော သင်္ခါရ-
ဟူသော နိဒါနိရုံသည်။ ဟောတိ။ ဧ။

ပန၊ ကား။ (ပိယ-မှတပါး အပိယ-ကား။) အပ္ပိယေ၊ မချစ်အပ်ကုန်
သော။ ဝုတ္တပ္ပကာရေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော။ တေ သတ္ထေ
စ၊ ထို သတ္ထဝါတို့ကိုလည်းကောင်း။ (တေ)သင်္ခါရေ စ၊ ထို သင်္ခါရ-
တို့ကိုလည်းကောင်း။ လဘိတွာ၊ ရှိ။ အဿ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝါ၊ သည်။
တေ၊ ထို သတ္ထဝါတို့သည်။ ဝါ၊ ထို သင်္ခါရ-တို့သည်။ အမနာပါ၊
စိတ်ဖြင့်မရောက်အပ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ မမြတ်နိုးအပ်ကုန်သည်။ သစေ ပိ
ဟောန္တိ၊ အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်စေကုန်ဦးတော့။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ကုန်
သော်လည်း။ ကိလေသာနံ၊ တို့၏။ (သတ္ထဝါသင်္ခါရ-တို့၌ တတ်မက်တတ်သော
တဏှာလောဘ-စသော ကိလေသာတို့၏။) ဝိပရိတဝုတ္တိတာယ၊ ဖောက်ဖောက်
ပြန်ပြန် ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “မ၊ ငါ့ကို။ ဌပေတွာ၊
ရှိ။ အညော၊ ငါမှတပါး အခြားသော။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဝေ-
ရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပစ္စည်းဝတ္ထုကို လာဘီ၊ ရသေးသနည်း။”
ဣတိ၊ သို့။ ဣဿံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ ကရောတိ။ ဧ။ -ယာစိတော၊ ၊ ငှား
အပ်သည်။ (သမာနော။) တာဝကာလိကမ္ပိ၊ ထိုသုံးစွဲရာ ကာလမျှလည်း။
ဝါ၊ အခိုက်အတန့်မျှလည်း။ အဒေမာနော၊ မပေးနိုင်သည်။ (ဟုတွာ။)
မစ္ဆရိယံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ ကရောတိ။ ဝေံ၊ လျှင်။ ဥဘယမ္ပိ၊ နှစ်ပါးစုံ
သော ဣဿာ မစ္ဆရိယ-သည်လည်း။ အပ္ပိယသတ္ထသင်္ခါရနိဒါနံ၊ မချစ်အပ်
သော သတ္ထဝါသင်္ခါရ-ဟူသော နိဒါနိရုံသည်။ ဟောတိ။ ဧ။

ဆန္ဒနိဒါနန္တိ ဣတ္ထ၊ ဟူသောကြံပုဒ်၌။ (လဗ္ဘမာနော၊ ရထိုက်သော။)
ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒသည်။ ပရိယေသနသန္ဒော၊ ပရိယေသနဆန္ဒ-လည်းကောင်း။
ပဋိလာဘဆန္ဒော၊ ပဋိလာဘဆန္ဒ-လည်းကောင်း။ ပရိဘောဂဆန္ဒော၊ ပရိ-
ဘောဂဆန္ဒ-လည်းကောင်း။ သန္တိမိဆန္ဒော၊ သန္တိမိဆန္ဒ-လည်းကောင်း။
ဝိဿဇ္ဇနဆန္ဒော၊ ဝိဿဇ္ဇနဆန္ဒ-လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဉ္စဝိဓော၊
ငါးပါးအပြားရှိ၏။

ကတမော၊ အဘယ်သည်။ ပရိယေသနဆန္ဒော၊ ပရိယေသနဆန္ဒ-မည်
သနည်း။ ဣဓ၊ ဤ လောက၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတိတ္ထော၊

မတင်းတိမ် မရောင်ရဲသည်။ ဆန္ဒဇာတော၊ ဖြစ်သောဆန္ဒရှိသည်။ (ဟုတော့။) ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ပရိယေသတိ၊ ရှာမှီး၏။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါရုံကို။ ပ။ ပရိယေသတိ၊ ၎င်း၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ပရိယေသတိ၊ ၎င်း၏။ အယံ၊ ဤ ဆန္ဒသည်။ ပရိယေသနဆန္ဒော၊ ပရိယေသနဆန္ဒ-တည်း။ ဝါ၊ ဝတ္ထုကာမ-ကို ရှာမှီးလိုကြောင်း ဆန္ဒ-တည်း။

ကတမော၊ သည်။ ပဋိလာဘဆန္ဒော၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤ။ ဧကစ္စော၊ သည်။ အတိတ္ထော၊ သည်။ ဆန္ဒဇာတော၊ သည်။ (ဟုတော့။) ရူပံ၊ ကို။ ပဋိလာဘတိ၊ ရ၏။ ပ။ ဓနံ၊ ကို။ ပဋိလာဘတိ၊ ၎င်း၏။ အယံ၊ ဤ ဆန္ဒသည်။ ပဋိလာဘဆန္ဒော၊ တည်း။ ဝါ၊ ရခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောဆန္ဒ-တည်း။

ကတမော၊ သည်။ ပရိဘောဂဆန္ဒော၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤ။ ဧကစ္စော၊ အတိတ္ထော ဆန္ဒဇာတော (ဟုတော့။) ရူပံ၊ ကို။ ပရိဘူတိ၊ သုံးဆောင်၏။ ပ။ ဓနံ၊ ကို။ ပရိဘူတိ၊ ၎င်း၏။ အယံ၊ သည်။ ပရိဘောဂဆန္ဒော၊ တည်း။ ဝါ၊ သုံးဆောင်လိုကြောင်းဆန္ဒ-တည်း။

ကတမော၊ သည်။ သန္နိမိဆန္ဒော၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤ။ ဧကစ္စော၊ သည်။ အတိတ္ထော။ ဆန္ဒဇာတော၊ သည်။ (ဟုတော့။) “အာပဒါယု၊ ဘေးရန်တို့သည်။ (ဥပ္ပန္နေယု၊ ဖြစ်ကုန်သော်။) ဘဝိယတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ ဓနသန္နိစယံ၊ ဥစ္စာကို သိုမှီးသိမ်းဆည်းခြင်းကို။ ကရေတိ၊ အယံ၊ သည်။ သန္နိမိဆန္ဒော၊ တည်း။ ဝါ၊ သိုမှီး သိမ်းဆည်းကြောင်းဆန္ဒ-တည်း။

ကတမော၊ သည်။ ဝိဿဇ္ဇနဆန္ဒော၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤ။ ဧကစ္စော၊ သည်။ အတိတ္ထော၊ သည်။ ဆန္ဒဇာတော၊ သည်။ (ဟုတော့။) “ဣဓေ၊ ဤသူတို့သည်။ ဓံ၊ ငါ့ကို။ ရက္ခိယန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်လတ္တံ့။ ဂေါပိယန္တိ၊ လုံခြုံစေကုန်လတ္တံ့။ မမာယိယန္တိ၊ ငါ့သခင်ဟု ပြုကြကုန်လတ္တံ့။ ဝါ၊ မြတ်နိုးကြကုန်လတ္တံ့။ သမ္ပရိဝါရယိယန္တိ၊ ထက်ဝန်းကျင် ဝန်းရံကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဟတ္ထာရောဟာနံ၊ ဆင်စီးသူရဲကောင်းတို့အားလည်းကောင်း။ အဿာရောဟာနံ၊ မြင်းစီးသူရဲကောင်းတို့အားလည်းကောင်း။ ရထိကာနံ၊ ရထားစီးသူရဲကောင်းတို့အားလည်းကောင်း။ ဓနုဂ္ဂဟာနံ၊ လေးတော်သားတို့အားလည်းကောင်း။ ဓနံ၊ ကို။ ဝိဿဇ္ဇတိ၊ စွန့်ကြဲပေးကမ်း၏။ အယံ၊

ဤဆန္ဒ-သည်။ ဝိသဇ္ဇနဆန္ဒော၊ တည်း။ ဝါ၊ စွန့်ကြဲပေးကမ်းကြောင်း ဆန္ဒ-တည်း။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဆန္ဒော၊ ထိုသည်။ ဣမ၊ ဤ ပါဠိ တော်၌။ တဏှာမတ္တမေဝ၊ တဏှာမျှသာတည်း။ တံ၊ ထို တဏှာကို။ သန္ဓာယ၊ မူ၍။ ဣဒံ၊ ဤငါးမျိုးသော ဆန္ဒ-ကို။ (ဘဂဝတာ။) ဝတ္ထံ၊ ပြီ။

ဝိတက္ကနိဒါနောတိ ဣတ္ထံ ဌံ။ “လာဘံ ပဋိစ္စ ဝိနိစ္စယော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဝိနိစ္စယဝိတက္ကော၊ ဆုံးဖြတ် ကြောင်း ဝိတက်သည်။ ဝိတက္ကော နာမ၊ ဝိတက်မည်၏။ ဝိနိစ္စယောတိ (ဣတ္ထံ)၊ ဤပါဠိ၌။ (လဗ္ဗမာနာ၊ ကုန်သော။) ဝိနိစ္စယာ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းတို့သည်။ ဒွေ၊ နှစ်ခုတို့တည်း။ တဏှာဝိနိစ္စယော စ၊ တဏှာ-ဟူသော ဆုံးဖြတ်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌိဝိနိစ္စယော စ၊ ဒိဋ္ဌိ-ဟူသော ဆုံးဖြတ်ခြင်းလည်းကောင်း တည်း။ ဟိ၊ ချဲ့။ အဋ္ဌသတံ၊ တရားရှစ်ပါးသော။ တဏှာဝိစရိတံ၊ တဏှာ- ဝိစရိတ်သည်။ တဏှာဝိနိစ္စယော နာမ၊ မည်၏။ ဒွါ၊ သိဋ္ဌိ၊ ခြောက်ဆယ်နှစ်ပါး သော။ ဒိဋ္ဌိယော၊ မိစ္ဆာ-အယူတို့သည်။ ဒိဋ္ဌိဝိနိစ္စယော နာမ၊ မည်၏။ ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တတဏှာဝိနိစ္စယဝေသန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော တဏှာ-ဟူသော ဆုံးဖြတ် ကြောင်းနှင့်စပ်သဖြင့်။ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌပိယာပိယဝဝတ္တာနံ၊ ဣဋ္ဌာရုံ၊ အနိဋ္ဌာရုံ၊ ချစ် အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ၊ မချစ်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ-ဟု ပိုင်းခြား မှတ်သာခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ၊ မှန်။ ဧကစ္စဿ၊ အချို့ ပုဂ္ဂိုလ် ၏။ ဝါ၊ သည်။ တဒေဝ၊ တိုအာရုံကိုပင်။ ဣဋ္ဌံ၊ အလိုရှိအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကစ္စဿ၊ ၏။ ဝါ၊ သည်။ တဒေဝ၊ ကိုပင်။ အနိဋ္ဌံ၊ အလိုမရှိအပ်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။ ဧကသု ဝိယ၊ အဘယ်သူတို့၌ကဲ့သို့နည်း။) ပစ္စန္နရာဇမဇ္ဈိမဒေသရာဇုနံ၊ ပစ္စန္နရစ်မင်း မဇ္ဈိမဒေသ-မင်းတို့၏။ ဂဏ္ဍုပ္ပဝါဒ- မိဂမံသာဒီသု ဝိယ၊ တီးသား သမင်သား- အစရှိသည်တို့၌ ကဲ့သို့တည်း။

ပန၊ ဆက်။ တဏှာဝိနိစ္စယဝိနိစ္စိတေ၊ တဏှာဖြင့် ဆုံးဖြတ်အပ်ပြီးသော။ တသ္မိံ ပဋိလဒ္ဓဝတ္ထုသ္မိံ၊ ထို ရအပ်ပြီးသော ဝတ္ထု၌။ (ဝဝတ္တာနံ-၌ စပ်။) ဝါ၊ တွင်။ (ဧတ္ထကံ-၌ စပ်။) ‘ဧတ္ထကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ဝတ္ထု သည်။ ရူပဿ၊ ရူပါရုံဖို့။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧတ္ထကံ၊ သည်။ ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဿ၊ ဖောဋ္ဌာဗ္ဗာရုံဖို့။ မယံ၊ ငါ့ဖို့။ ပရဿ၊ သူတပါးဖို့။ ဘဝိ- ဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဧတ္ထကံ၊ ကို။ နိဒဟိဿာမိ၊ မြှုပ်ထားအံ့။ ဝါ၊ သို့မှီး သိမ်းထားအံ့။ ဧတ္ထကံ၊ ကို။ ပရဿ၊ သူတပါးအာ။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။’ ဣတိ သို့။ ဝဝတ္တာနံ၊ ပိုင်းခြား သတ်မှတ်ခြင်းသည်။ ဝိတက္ကဝိနိစ္စယေန၊ ဝိတက်ဖြင့်ဆုံးဖြတ်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ဆုံးဖြတ်ကြောင်း ဝိတက်ကြောင့်။

ဟောတိ၊ ဇါ။ တေန၊ ကြောင့်။ “ဆန္ဒော။ ပ။ ဝိတက္ကနိဒါနော”တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝါ။)အာဟ၊ မူပြီ။

ပပဉ္စသညာသင်္ခါနိဒါနောတိ (ဧတ္ထ)၊ ဟူသော ဤပါဠိ၌။ ပပဉ္စာ၊ ပပဉ္စ-တို့သည်။ ဝါ၊ မိမိကိန်းရာ ခန္ဓာအစဉ်ကို သံသရာ၌ ချဲ့ထွင်တတ်သော တရားတို့သည်။ ဝါ၊ မိမိကိန်းရာ ခန္ဓာအစဉ်ကို ရတ္ထ-ဟု လည်းကောင်း၊ သတ္တ-ဟု လည်းကောင်း၊ မိစ္ဆာဘိနိဝိဋ္ဌ-ဟု လည်းကောင်း ထင်စွာပြတတ်သော တရားတို့သည်။ တဏှာပပဉ္စော၊ တဏှာပပဉ္စ-လည်းကောင်း။ မာန-ပပဉ္စော၊ လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌိပပဉ္စော၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တယော၊ သုံး၊ ပါးတို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော ပပဉ္စ-တို့တွင်။ အဋ္ဌသတတဏှာဝိစရိတ်၊ တရားရှစ်ပါးသော တဏှာဝိစရိတ်သည်။ ဝါ၊ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံဖြစ်တတ်သော တရားရှစ်ပါးသော တဏှာသည်။ တဏှာပပဉ္စော နာမ၊ ဇါ။ ဝါ၊ မိမိကိန်းရာ ခန္ဓာအစဉ်ကို သံသရာ၌ ချဲ့ထွင်တတ်သော တဏှာမည်၏။ ဝါ၊ မိမိကိန်းရာ ခန္ဓာအစဉ်ကို ရတ္ထ-ဟု ထင်စွာပြတတ်သော တဏှာမည်၏။ နဝဝိဓော၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော။ မာနော၊ သည်။ မာနပပဉ္စော နာမ၊ မည်၏။ ဝါ၊ မိမိကိန်းရာ ခန္ဓာအစဉ်ကို သံသရာ၌ ချဲ့ထွင်တတ်သော မာန-မည်၏။ ဝါ၊ မိမိကိန်းရာ ခန္ဓာအစဉ်ကို သတ္တ-ဟု ထင်စွာပြတတ်သော မာန-မည်၏။ ဒွါသဋ္ဌိ၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော။ ဒိဋ္ဌိယော၊ မိစ္ဆာ-အယူတို့သည်။ ဒိဋ္ဌိ-ပပဉ္စော နာမ၊ မည်၏။ ဝါ၊ မိမိကိန်းရာ ခန္ဓာအစဉ်ကို သံသရာ၌ ချဲ့ထွင်တတ်သော ဒိဋ္ဌိ-မည်၏။ ဝါ၊ မိမိကိန်းရာ ခန္ဓာအစဉ်ကို မိစ္ဆာဘိနိဝိဋ္ဌ-ဟု ထင်စွာပြတတ်သော ဒိဋ္ဌိ-မည်၏။ တေသု၊ ထိုသုံးပါးသော ပပဉ္စ-တို့တွင်။ ဣဓ-ဤ ပပဉ္စသညာသင်္ခါနိဒါနော - အစရှိသောပါဠိ၌။ တဏှာပပဉ္စော၊ တဏှာပပဉ္စ-ကို။ အဝိပေတော၊ ဇါ။

၁။ ပပဉ္စာ။ ။ပစိ-ဝိတ္တာရေ၊ ချဲ့ထွင်ခြင်း အနက်၌ ဖြစ်၏။ (ဓာတ်ကျမ်း။) ပပဉ္စေန္တိ ဝိတ္တာရယန္တိတိ ပပဉ္စာ၊ မိမိကိန်းရာ ခန္ဓာအစဉ်ကို သံသရာ၌ ချဲ့ထွင်တတ်သော တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ-တို့။ ယတ္ထံ သယံ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ တံ သန္တာနံ သံသာရေ ပပဉ္စေန္တိ ဝိတ္တာရယန္တိတိ ပပဉ္စာ။ (တနည်း) ပစိ-ဗျတ္တကာရိယေ၊ ထင်ရှားပြုခြင်း အနက်၌ဖြစ်၏။ (ဓာတ်ကျမ်း။) ပပဉ္စေန္တိ ဗျဉ္စေန္တိတိ ပပဉ္စာ၊ မိမိကိန်းရာ ခန္ဓာအစဉ်ကို “ရတ္ထ-တစ်မက်တတ်သူ” ဟု လည်းကောင်း၊ “သတ္တ” ဟု မှတ်ထင်တတ်သူ-ဟု သော်လည်းကောင်း၊ “မိစ္ဆာအယူရှိသူ” ဟု သော်လည်းကောင်း။ ထင်ရှားပြတတ်သော တရားတို့။ ယဿ စ ဥပ္ပန္နာ၊ တံ “ရတ္ထော”တိ ဝါ “သတ္ထော”တိ ဝါ “မိစ္ဆာဘိနိဝိဋ္ဌော”တိ ဝါ ပပဉ္စေန္တိ ဗျဉ္စေန္တိတိ ပပဉ္စာ။-ဇီကာ။ [တဏှာပပဉ္စော-စသည်၌ ပပဉ္စ-ပုဒ်ကို ကေဝုဗ်ဝိဂ္ဂဟပြု၍ တဏှာ-စသောပုဒ်နှင့် ကမ္မာဝာရံ တွဲပါ။]

ကေနဋ္ဌေန၊ အဘယ် အနက်သဘောကြောင့်။ ပပဉ္စော၊ ပပဉ္စ-မည် သနည်း။ မတ္တပမတ္တာကာရ ပါပနဋ္ဌေန၊ ယစ်မူးခြင်း အထူးသဖြင့်ယစ်မူးခြင်း ဟူသော အခြင်းအရာသို့ ရောက်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အနက်သဘော ကြောင့်။ ပပဉ္စော၊ မည်၏။ [ဤအနက်ကား သဒ္ဓတ္ထ-မဟုတ်၊ အဓိပ္ပာ- ယတ္ထသာ။] တံသမ္ပယုတ္တာ၊ ထို ပပဉ္စ-တရားတို့နှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော။ သညာ၊ သညာသည်။ ပပဉ္စသညာ၊ မည်၏။ ဝါ၊ မိမိကိန်းရာ ခန္ဓာအစဉ်ကို သံသရာ ၌ ချဲ့ထွင်တတ်သော တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ-နှင့် ယှဉ်သော သညာ မည်၏။ ကောဋ္ဌာသော၊ အဖို့အစုကို။ သင်္ခါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ (ကေသု ဝိယ၊ အဘယ် ပါဠိရပ်တို့၌ကဲ့သို့နည်း။) “သညာနိဒါနာ ဟိ ပပဉ္စသင်္ခါ” တိအာဒိသု ဝိယ၊ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌ကဲ့သို့တည်း။ “ဟိ၊ မှန်။ ပပဉ္စသင်္ခါ၊ မိမိကိန်းရာ ခန္ဓာအစဉ်ကို သံသရာ၌ ချဲ့ထွင်တတ်သော တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ-အစုတို့သည်။ သညာနိဒါနာ၊ သညာဟူသော နိဒါနိန်းရှိကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ ပပဉ္စ- သညာသင်္ခါနိဒါနောတိ၊ ဟူသောပုဒ်၏။ (အတ္ထော-၌ စပ်။) ဝိတက္ခော၊ သည်။ ပပဉ္စသညာကောဋ္ဌာသင်္ခါနော၊ မိမိကိန်းရာ ခန္ဓာအစဉ်ကို သံသရာ၌ ချဲ့ထွင်တတ်သော တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ-နှင့်ယှဉ်သော သညာအစုဟူသော နိဒါနိန်းရှိ၏။ ဝါ၊ မိမိကိန်းရာ ခန္ဓာအစဉ်ကို ရတ္ထ-ဟုလည်းကောင်း၊ သတ္တ-ဟုလည်းကောင်း၊ မိစ္ဆာဘိနိဝိဋ္ဌ-ဟုလည်းကောင်း ထင်စွာပြုတတ်သော တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ-နှင့်ယှဉ်သော သညာအစုဟူသော နိဒါနိန်းရှိ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။

၁။ မတ္တပမတ္တာကာရပါပနဋ္ဌေန။ ။ယသ္မာ တဏှာဒိဋ္ဌိယော အဓိမတ္တာ ဟုတ္တာ ပဝတ္တမာနာ (အလွန်အကဲဖြစ်ကုန်လတ်သော်။) တံသမဓီပုဂ္ဂလံ ပမတ္တာကာရံ ပါပေန္တိ၊ (ထိုတရားနှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို အပြားအားဖြင့် မေ့လျော့သူ၏အခြင်းအရာသို့ ရောက်စေတတ်ကုန်၏။) မာနေော ပန ဇာတိမဒါဒိဝသေန မတ္တာကာရမ္ပိ (ပါပေန္တိ)၊ တသ္မာ “မတ္တပမတ္တာကာရပါပနဋ္ဌေနာ” တိ ဝုတ္တံ။-ဋီကာ။

၂။ သင်္ခါ ဝုစ္စတိ ကောဋ္ဌာသော ။ ။ဘာဂသော သင်္ခါယတိ ဥပဋ္ဌာတိတိ (သင်္ခါ)-အဖို့အစုအားဖြင့် ထင်လာတတ်သောကြောင့် အဖို့အစုကို “သင်္ခါ” ဟု ခေါ်သည်။ ယသ္မာ ပပဉ္စသညာ တံတံဒ္ဓါရဝသေန၊ အာရမ္မဏဝသေန စ ဘာဂသော ဝိတက္ကဿ ပစ္စယာ ဟောန္တိ။ န ကေဝလာ၊ တသ္မာ ပပဉ္စသညာသင်္ခါနိဒါနော ဝိတ္တက္ခော ဝုတ္တော၊ ပပဉ္စသညာနံ ဝါ အနေကဘေဒဘိန္ဒုတ္တာ တံသမုဒါယော “ပပဉ္စသညာသင်္ခါ” တိ ဝုတ္တော။ ပပဉ္စသညာသင်္ခါဂ္ဂဟဏေန စ အနဝသေသော ဒုက္ခသမုဒယော ဝုတ္တော တံတံနိမိတ္တုတ္တာ ဝဋုဒုက္ခဿာတိ။-ဋီကာ။

ပပဉ္စသညာသင်္ခါနိရောဓသာရူပဂါမိနိန္ဒိ၊ ကား။ ဧတိဿာ ပပဉ္စညာ-
 သင်္ခါယ၊ ဤ မိမိကိန်းရာ ခန္ဓာအစဉ်ကို သံသရာ၌ ချဲ့ထွင်တတ်သော တဏှာ
 နှင့်ယှဉ်သော သညာအစု၏။ ယော နိရောဓော၊ အကြင် ချုပ်ကြောင်း
 သည်။ (ယော) ဝူပသမော။ အကြင် ငြိမ်းအေးကြောင်းသည်။ [ရှေးက
 “ချုပ်ရာ၊ ငြိမ်းအေးရာ”ဟု ပေးကြ၏။] တဿ၊ ထို ပပဉ္စသညာသင်္ခါ-
 ချုပ်ငြိမ်းကြောင်းဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်အား။ ‘သာရူပဉ္စေ၊ လျှောက်ပတ်သည်
 လည်းဖြစ်သော။ တတ္ထ၊ ထို ပပဉ္စသညာသင်္ခါနိရောဓ-သို့။ ‘ဂါမိနိဉ္ဇ၊
 ရောက်ကြောင်းလည်းဖြစ်သော။ (ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်
 သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။-၌ စပ်။) ဣတိ၊ သို့။ ဝိပဿနာယံ၊ နှင့်။ သဟ၊
 တကွ။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို။ ပုစ္ဆတိ၊ မေးလျှောက်၏။

ဝေဒနာကမ္မဋ္ဌာနအဖွင့်

၃၅၉။ အထ၊ မေးလျှောက်ရာ ထိုအခါ၌။ အထံ၊ ထို သိကြား၏
 အတွက်။ [ဆရာတော်၏ နိဿယ-၌ “အထံ၊ ထို သိကြားအား” ဟု
 ပေး၏။]ဘဂဝါ၊ သည်။ သောမနသံပပါဟန္တိ-အစရှိသည်ဟူ၍။ တိဿော၊
 ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူပြီ။ ပန၊ ပရိ-
 ဟာရ။ ပ။ အံ။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးအပ်
 သော ပြဿနာကို။ ကထိတံ၊ ဖြေတော်မူအပ်သလော။ အပုစ္ဆိတံ၊ မမေး
 အပ်သော ပြဿနာကို။ (ကထိတံ။)သာနုသန္ဓိကံ၊ အနုသန္ဓေ-နှင့်တကွဖြစ်
 သော ပြဿနာကို။ (ကထိတံ။)အနုသန္ဓိကံ၊ အနုသန္ဓေ-မရှိသော ပြဿနာ
 ကို။ (ကထိတံ၊ လော။) ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။ (ဘဂဝတာ၊
 သည်။)ပုစ္ဆိတမေဝ၊ မေးအပ်သော ပြဿနာကိုသာ။ ကထိတံ၊ ဖြေတော်
 မူအပ်ပြီ။ အပုစ္ဆိတံ၊ ကို။ နော (ကထိတံ)၊ ဖြေတော်မူအပ်သည်မဟုတ်။
 သာနုသန္ဓိကမေဝ၊ ကိုသာ။ (ကထိတံ၊ ပြီ။) အနုသန္ဓိကံ၊ ကို။ နော
 (ကထိတံ)၊ မမူအပ်။

၁။ သဟဝိပဿနာယ။ပ။ပုစ္ဆတိ။ ။ယော နိရောဓော ဝူပသမောတိ နိရောဓေစ္စ-
 မာဟ။ တဿ သာရူပဉ္စိ တဿ ပပဉ္စသညာသင်္ခါယ နိရောဓဿ ဝူပသမဿ
 အဓိဂဗ္ဗပါယတာယ သာရူပဉ္စိ အနုစ္ဆပိကံ၊ဧတေန ဝိပဿနံ ဝဒတိ။တတ္ထ ယထာပုတ္တ-
 နိရောဓေ အာရမ္မဏကရဏဝေနေ ဂစ္ဆတိ ပဝတ္တတိတိ တတ္ထဂါမိနိ၊ ဧတေန မဂ္ဂံ။
 ဧတနာဟ “သဟ ဝိပဿနာယ မဂ္ဂံ ပုစ္ဆတိတိ။-ဋီကာ။

ဟိ၊ မှန်။ ဒေဝတာနံ၊ တို့၏စိတ်၌။ ရူပတော၊ ရုပ်ထက်။ အရူပံ၊ နာမ်သည်။ ပါကဋတရံ၊ သာ၍ထင်ရှား၏။ အရူပေပိ၊ နာမ်၌လည်း။ ဝါ၊ နာမ်တွင်လည်း။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ပါကဋတရာ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်နည်း။ ဟိ(ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ ဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ ကရဇကာယံ၊ ကရဇကာယသည်။ ဝါ၊ ခန္ဓာကိုယ်သည်။ သုခုမံ၊ သိမ်မွေ့၏။ ကမ္မဇံ၊ ကမ္မဇ တေဇောဓာတ်သည်။ ဝါ၊ ကမ္မဇ ဝမ်းမီးသည်။ ဗလဝံ၊ အားရှိ၏။ ကရဇကာယဿ၊ ၏။ ဝါ၊ ၏။ သုခုမတ္တာ၊ သိမ်မွေ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ကမ္မဇဿ၊ ၏။ ဝါ၊ ၏။ ဗလဝတ္တာ၊ အားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ကောဟာရမ္ပိ၊ တရက်စာ အာဟာရ-ကိုလည်း။ အတိက္ကမိတ္တာ၊ လွန်၍။ ဝါ၊ လတ်သော်။ န တိဋ္ဌန္တိ၊ မတည်နိုင်ကုန်။ ဥဏှပါသာဏေ၊ ပူသောကျောက်ဖျာ၌။ ထပိတသပ္ပိပဏ္ဍိ ဝိယ၊ ထားအပ်သော ထောပတ်ခဲသည်ကဲ့သို့။ ဝိလိယန္တိ၊ ကြေမှုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ဗြဟ္မဇာလေ၊ ဗြဟ္မဇာလ-သုတ်၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ [ခိဉ္ဇာပဒေါသိက-နတ်တို့ကို ရည်ရွယ်သည်။]တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သက္ကဿ၊ ၏အတွက်။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ အာရဘိ၊ မူပြီ။

ဟိ၊ ချဲ့။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ ရူပကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်းလည်းကောင်း။ အရူပကမ္မဋ္ဌာနုဉ္စ၊ နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းလည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ သို့။) ဒုဝိဓံ၊ ရှိ၏။ ရူပပရိဂ္ဂဟော၊ ရုပ်ကိုသိမ်းဆည်းကြောင်း ဉာဏ်လည်းကောင်း။ အရူပပရိဂ္ဂဟော၊ နာမ်ကိုသိမ်းဆည်းကြောင်း ဉာဏ်လည်းကောင်း။ ဣတိပိ၊ ဤစကားကိုလည်း။ တေဒေဝ၊ ဤ ရူပကမ္မဋ္ဌာန်းအရူပကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်မျိုးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်၌။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ပါကဋံ၊ ထင်ရှား၏။ တဿ၊ ထိုဂိုဏ်းအား။ သင်္ခေပမနသိကာရဝသေန ဝါ၊ အကျဉ်းကို နှလုံးသွင်းခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ ဝိတ္တာရမနသိကာရဝသေန ဝါ၊ အကျယ်ကို နှလုံးသွင်းခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ စတုဓာတုဝတ္ထာနံ၊ စတုဓာတုဝတ္ထာန် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဝါ၊ ဓာတ်ကြီးလေးပါးကို ပိုင်းခြားမှတ်သားကြောင်း ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဝိတ္တာရေန္တော၊ ချဲ့ထွင်လျက်။ ရူပကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ မူ၏။ ယဿ၊ ၏ စိတ်၌။ အရူပံ၊ သည်။ ပါကဋံ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ အရူပကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကထေတိ၊ ၏။ ကထေန္တော စ၊ ဟောပြန်သော်လည်း။ တဿ၊ ထိုနာမ်တရား၏။ ဝတ္ထုဘူတံ၊ တည်ရာဖြစ်၍

ဖြစ်သော။ ရူပကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကိ။ ဒဿေတွာဝ၊ ပြတော်မူ၍သာ။ ‘ကထေတိ၊ ၎ိ။ ပန၊ ဆက်။ ဒေဝါနံ၊ ထို၏ စိတ်၌။ အရူပကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သညိ။ ပါကဋ္ဌံ၊ ၎ိ။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ အရူပကမ္မဋ္ဌာနဝသေန၊ ၎ိ အစွမ်းဖြင့်။’ ဝါ၊ နှင့် စပ်သဖြင့်။ ဝေဒနာ၊ ထို့ကို။ အာရဘိ၊ မူပြီ။

ဟိ၊ ချဲ့။ အရူပကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ၌။ အဘိနိဝေသော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ဖဿဝသေန၊ ဖဿနှင့် စပ်သဖြင့်။ (အဘိနိဝေသော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းခြင်းလည်းကောင်း။) ဝေဒနာဝသေန၊ ဝေဒနာနှင့် စပ်သဖြင့်။ (အဘိနိဝေသော၊ လည်းကောင်း။) စိတ္တဝသေန၊ စိတ်နှင့်စပ်သဖြင့်။ (အဘိနိဝေသော၊ လည်းကောင်း။) ဣတိ၊ သို့။ တိဝိဇော၊ ရှိ၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ (ဟောတိ၊ နည်း။) ဟိ၊ ချဲ့။ ဧကစ္စဿ၊ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်၌။ သဒ္ဓိတ္ထေန ဝါ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာရေန ဝါ၊ အကျယ်အားဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ ရူပကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ကိ။ ပရိဂ္ဂဟိတော၊ ဉာဏ်ဖြင့် သိမ်းဆည်းအပ်သော်။ တသ္မိံ အာရမ္မဏေ၊ ထို ရုပ်ဟူသော အာရုံ၌။ စိတ္တစေတသိကာနံ၊ ထို့၏။ ပဌမာဘိနိပါတော၊ ရှေးဦးစွာ ကျရောက်ခြင်းသဘောဖြစ်သော။ တံ အာရမ္မဏံ၊ ထို ရုပ်ဟူသော အာရုံကို။ ဗုသန္ဓော၊ တွေထိလျက်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊ ဖြစ်သော။ ဖဿော၊ သည်။ ပါကဋ္ဌော ဟောတိ။ ဧကဿ၊ ၎ိ စိတ်၌။ တံ အာရမ္မဏံ၊ ကိ။ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားလျက်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ပါကဋ္ဌော ဟောတိ။ ဧကစ္စဿ၊ ၌။ တံ အာရမ္မဏံ၊ ကိ။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ပိုင်းခြားကာ ယူ၍။ တံ၊ ထိုအာရုံကို။ ဝိဇာနန္တိ၊ သိလျက်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ပါကဋ္ဌံ ဟောတိ။

တတ္ထ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်၌။ ဖဿော၊ ပါကဋ္ဌော ဟောတိ။ သောပိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ (ပရိဂ္ဂဏာတိ-၌ စပ်။) ဧကဝလံ၊ ဝေဒနာ-စသည်မဖက် သက်သက်။ ဖဿောဝ၊ ဖဿချဉ်းသာ။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်။ တေန၊ ထိုဖဿနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တဒေဝ အာရမ္မဏံ၊ ထိုအာရုံကိုပင်။ အနုဘဝမာနာ၊ ခံစားသော။ ဝေဒနာပိ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎ိ။ သဉ္ဇာနမာနာ၊ အမှတ်ပြု၍သိတတ်သော။ သညာပိ၊ သညာသည်လည်းကောင်း။ စေတယမာနာ၊ စေတနာတတ်သော။ စေတနာပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဝိဇာနမာနံ၊ ပညာသညာ-တို့ သိပုံမှတမျိုးတဖုံသိတတ်သော။ ဝိညာဏမ္ပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎ိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဖဿပဉ္စမဂေယေဝ၊ ဖဿ-လျှင် ငါးခုမြောက်ရှိသော တရားတို့ကိုပင်။ ပရိဂ္ဂဏာတိ၊ သိမ်းဆည်း၏။

ယဿ၊ ၎် စိတ်၌။ ဝေဒနာ ပါကဋ္ဌာ ဟေတိ။ သောပိ၊ သည်လည်း။ ကေဝလံ၊ ဖဿ-စသည်မဖက် သက်သက်။ ဝေဒနာဝ၊ ချည်းသာ။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ တာယ၊ ထိုဝေဒနာ-နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ က။ တဒေဝ အာရမ္မဏံ၊ ကိုပင်။ ဖုသမာနော၊ တွေ့ထိသော။ ဖဿောပိ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ သဉ္ဇာနမာနာ သညာပိ၊ စေတယမာနာ စေတနာပိ၊ ဝိဇာနမာနံ ဝိညာ-ဏမ္ပိ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎်။ ဣတိ၊ သို့။ ဖဿပဉ္စမကေယေဝ ပရိဂ္ဂဏာတိ၊ ယဿ ဝိညာဏံ ပါကဋ္ဌာ ဟေတိ၊ သောပိ။ ကေဝလံ၊ ဝေဒနာ-စသည်မဖက် သက်သက်။ ဝိညာဏမေဝ၊ ချည်းသာ။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ တေန၊ ထိုဝိညာဉ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ တဒေဝါရမ္မဏံ။ ဖုသမာနော၊ သော။ ဖဿောပိ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ အနုဘဝမာနာ ဝေဒနာပိ၊ သဉ္ဇာနမာနာ သညာပိ၊ စေတယမာနာ စေတနာပိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဖဿပဉ္စမကေယေဝ ပရိဂ္ဂဏာတိ။

“သော၊ ထို ဖဿပဉ္စမက-ကို သိမ်းဆည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ “ဖဿ-ပဉ္စမကော၊ ဖဿ-ဟူသော ငါးခုမြောက် ရှိကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကိ နိဿိတာ၊ အဘယ်ကိုမှီပါကုန်လိမ့်နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဥပမာရေန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်လတ်သော်။ (ဖဿပဉ္စမကော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။) “ဝတ္ထု နိဿိတာ၊ ဝတ္ထုကို မှီကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။ ဝတ္ထု နာမ၊ ဝတ္ထုမည်သည်။ ကရဇကောယော၊ ကရဇကောယ-တည်း။ ယံ၊ ယင်း ကရဇကောယ-ကို။ သန္ဓာယ၊ မူ၍။ “ဣဒဉ္စ ပန၊ ပ။ ပဋိပဒ္ဓံ” န္တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ (သာမညဖလသုတ် ဝိပဿနာဉာဏ-အခန်း၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။) [မေ၊ ၎်။ ဣဒဉ္စ ပန ဝိညာဏံ၊ ဤ ဝိညာဉ်သည်လည်း။ ဣတ္ထ၊ ဤ ကရဇကောယ-၌။ သိတံ၊ မှီ၏။ ဣတ္ထ၊ ၌။ ပဋိပဒ္ဓံ၊ စပ်၏။] သော၊ ထို ကရဇကောယ-သည်။ အတ္ထတော၊ လိုရင်း အနက်အားဖြင့်။ ဘူတာနိ စေဝ၊ ဘူတ-ရုပ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဥပါဒါ-ရူပါနိ စ၊ ဥပါဒါ-ရုပ်တို့သည် လည်းကောင်းတည်း။ ဝေံ၊ ဤသို့လျှင်။ ဣတ္ထ၊ ဤ ဝတ္ထု ဖဿပဉ္စမက-တို့တွင်။ ဝတ္ထု၊ ကရဇကောယ-ဟူသော ဝတ္ထု သည်။ ရူပံ၊ ရုပ်တည်း။ ဖဿပဉ္စမကော၊ ဖဿ-ဟူသော ငါးခုမြောက်ရှိသော တရားတို့သည်။ နာမံ၊ နာမ်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နာမရူပမတ္ထမေဝ၊ နာမ် ရုပ်မျှကိုသာ။ ပဿတိ၊ မြင်၏။

စ၊ ဆက်။ ဣတ္ထ၊ ဤ ရုပ်နာမ်တို့တွင်။ ရူပံ၊ ကရဇကောယ-ဟူသော ရုပ် သည်။ ရူပက္ခန္ဓော၊ ရူပက္ခန္ဓာတည်း။ နာမံ၊ ဖဿပဉ္စမက-ဟူသော နာမ် သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ အရူပိနော၊ နာမ်ဖြစ်ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာ

တို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဉ္စကုန္ဒမတ္တံ၊ ခန္ဓာငါးပါးမျှသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 တိ၊ မှန်၏။ နာမရူပဝိမုတ္တာ၊ နာမ်ရုပ်တို့မှ လွတ်ကုန်သော။ ပဉ္စကုန္ဒာ၊ ငါး
 ပါးသော ခန္ဓာတို့သည်။ (နတ္ထိ၊ ကုန်။) ပဉ္စကုန္ဒဝိနိမုတ္တံ၊ ငါးပါးသော
 ခန္ဓာတို့မှလွတ်သော။ နာမရူပံ ဝါ၊ နာမ်ရုပ်သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သော၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ “ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ ကိံ ဟေတုကာ၊
 အဘယ်အကြောင်းရှိပါကုန်လိမ့်မည်နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပပရိက္ခန္ဓော၊ စူး
 စမ်းဆင်ခြင်လတ်သော်။ (ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ခန္ဓာ၊ တို့သည်။) “အဝိဇ္ဇာ-
 ခိဟေတုကာ၊ အဝိဇ္ဇာ-အစရှိသော အကြောင်း ရှိကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။
 ပဿတိ၊ မြင်၏။ [“အဝိဇ္ဇာ တဏှာ၊ ကံ အာဟာ၊ ဖဿာ ဝိညာဉ်များ”နှင့်
 အာဒိဖြင့် တဏှာ ဥပါဒါန်-စသည်ကိုယူပါ။]

တတော၊ ထိုမူနောက်၌။ “ဣဒါ၊ ဤ နာမ်ရုပ်သည်။ ပစ္စယော စေဝ၊
 ပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း။ ပစ္စယုပ္ပန္နဉ္စ၊ ပစ္စယုပ္ပန်သည် လည်းကောင်း။
 (ဟောတိ။) အညော၊ ပစ္စည်း ပစ္စယုပ္ပန်မှ အခြားသော။ သတ္တော ဝါ၊
 သတ္တဝါသည်လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလော ဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဒ္ဓသင်္ခါရပုဉ္စမတ္တမေဝ၊ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါမဖက် သက်သက်သော
 သင်္ခါရ-အစုမျှသာတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ သပ္ပတ္တယနာမရူပဝသေန၊ အကြောင်း
 နှင့်တကွဖြစ်သော နာမ်ရုပ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ တိလက္ခဏံ၊ သုံးပါးသော
 လက္ခဏာသို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ဝိပဿနာပဋိပင်္ဂါဒိယာ၊ ဝိပဿနာ
 အစဉ်အားဖြင့်။ (နာမရူပံ ကို။) “အနိစ္စံ၊ အနိစ္စ။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ။ အနတ္တာ၊
 အနတ္တ။” ဣတိ၊ သို့။ သမ္မသန္ဓော၊ သုံးသပ်လျက်။ ဝိစရတံ၊ လှည့်လည်၏။
 သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဇ္ဇ အဇ္ဇာတိ၊ ယနေ့ထိုးထွင်း၍ သိအံ့၊ ယနေ့ထိုထွင်း၍
 သိအံ့-ဟူ၍။ ပဋိဝေဓံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သောဉာဏ်ကို။ အာကင်္ခမာနော၊ မျှော်
 လင့်တောင်းတလျက်။ တထာရူပေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ (ထိုသို့ တရားထူး
 ရနိုင်လောက်အောင်သော သဘောရှိသော။) ဒိဝသေ၊ နေ၌။ ဥတုသပ္ပာယ်၊
 လျောက်ပတ်သော ဥတု-ကိုလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလသပ္ပာယ်၊ လျောက်ပတ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်းကောင်း။ ဘောဇနသပ္ပာယ်၊ လျောက်ပတ်သော ဘောဇနကို
 လည်းကောင်း။ ဓမ္မသဝနသပ္ပာယ် ဝါ၊ လျောက်ပတ်သော တရားနာခြင်းကို
 လည်းကောင်း။ လဘိတွာ၊ ၍။ ဝါ၊ ရလတ်သော်။ ဧကပလ္လင်္ဂေန၊ တခု
 တည်းသော ထက်ဝယ်ပလ္လင်ဖြင့်။ နိသိန္နောဝ၊ ထိုင်လျက်ပင်။ ဝိပဿနံ၊
 ကို။ မတ္တကံ၊ အထွတ်အထိပ်သို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ အရဟတ္တေ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏။ ဝေ၊ လျှင်။ တိတ္ထံ၊ ကုန်သော။
 ဣမေသ ဇနာနံ၊ ဤ ယောဂီ-ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ (ဧကစ္စဿ ဖဿော ပါကဋ္ဌော

ဟောတိ-စသည်ဖြင့် လာခဲ့သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် သုံးယောက်တို့၏။) ယာဝ
အရဟတ္တ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ကထိတံ၊ ဟော
တော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ။

ပန၊ အထူးကား။ ဣဓ၊ ဤ သက္ကပဉ္စ-သုတ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အရူပ-
ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အရူပကမ္မဋ္ဌာနံကို။ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူလတ်သော်။ ဝေဒနာ-
သိသေန၊ ဝေဒနာကို အဦးပြုသဖြင့်။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ၊ ထင်ရှား
အောင်ပြဦးအံ့။ ဖဿဝသေန (ဝါ)၊ ဖဿနှင့် စပ်သဖြင့်လည်းကောင်း။
ဝိညာဏဝသေန ဝါ၊ ဝိညာဉ်နှင့် စပ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ကထိယမာနံ၊
ဟောတော်မူအပ်သော။ တေဿ၊ ဤ သိကြားအား။ ဝါ၊ ၏ စိတ်၌။ ပါကဋ္ဌံ၊
ထင်ရှားသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အန္တကာရံ ဝိယ၊ အမိုက်မှောင်ကဲ့သို့။
ခါယတိ၊ ထင်ရ၏။ ပန၊ အန္တယ ကား။ ဝေဒနာဝသေန၊ ဝေဒနာ၏အစွမ်း
ဖြင့်။ (ကထိယမာနံ တေဿ။) ပါကဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဿ၊ ကြောင့်။
(ဝေဒနာဝသေန ကထိယမာနံ တေဿ ပါကဋ္ဌံ၊ ဟောတိ၊ နည်း။) ဝေဒနာနံ၊
တို့၏။ ဥပ္ပတ္တိယ၊ ဖြစ်ခြင်း၏။ ပါကဋ္ဌတာယ၊ ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
(ဝေဒနာဝသေန။ ပ။ ဟောတိ။)

ဟိ၊ ချဲ့။ သုခဒုက္ခဝေဒနာနံ၊ သုခဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာ-တို့၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊
ဖြစ်ခြင်းသည်။ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှား၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ သုခံ၊ သုခ
ဝေဒနာ-သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဒါ၊ သုခဝေဒနာ-ဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။ သကလံ၊
အလုံးစုံသော။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ခေါဘေန္တံ၊ ချောက်ချားစေလျက်။ မဒန္တံ၊
နှိပ်နယ်လျက်။ ဖရမာနံ၊ ဖြန့်လျက်။ အဘိသန္ဓယမာနံ (အဘိသဒ္ဓယမာနံ)၊
စုံစုတ်စေလျက်။ [ဤသို့ပြင်သင့်ပုံကို သာမညဖလသုတ် ပဌမဇ္ဈာနကထာ
အဖွင့်-၌ ပြခဲ့ပြီ။] သတဓောတသပိံ၊ အကြိမ်တရာစစ်အပ်သော ထောပတ်
ကို။ ခါဒါပယန္တံ ဝိယ၊ စားစေသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သတပါကထေလံ၊
အကြိမ်တရာချက်အပ်သော ဆီကို။ မက္ခယမာနံ ဝိယ၊ လိမ်းစေသကဲ့သို့လည်း
ကောင်း။ စုဋ္ဌသဟဿေန၊ ရေအိုးတထောင်ဖြင့်။ ပရိဋ္ဌာဟံ၊ ပူအိုက်ခြင်း
ကို။ နိဗ္ဗာပယမာနံ ဝိယ၊ ငြိမ်းစေသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ “အဟော သုခံ၊
ဩဝါ...ချမ်းသာလေစွ။ အဟော သုခံ၊ စွ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝါစံ၊ စကား
ကို။ နိစ္ဆာရယမာနမေဝ၊ မြက်ဆိုစေလျက်သာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။

[သုခဝေဒနာဖြစ်ခြင်း၏ ထင်ရှားပုံအကျယ်ကို ပြပြီး၍၊ ဒုက္ခ
ဝေဒနာဖြစ်ခြင်း၏ ထင်ရှားပုံအကျယ်ကို ပြလိုကသာကြောင့် “ယဒါ
ဒုက္ခံ” အစရှိသည်ကို မိန့်။]

ယဒါ၊ ခွံ။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ-သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎ံ။ တဒါ၊ ဒုက္ခ
 ဝေဒနာ-ဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။ သကလသရီရံ၊ အလုံးစုံသော ကိုယ်ကို။
 ခေါတေန္တံ၊ စေလျက်။ မဒ္ဒန္တံ၊ လျက်။ ဖရမာနံ၊ လျက်။ အဘိသန္ဓယမာနံ
 (အဘိသန္ဓယမာနံ)၊ စေလျက်။ တတ္ထဗာလံ၊ လောလောပူသော ဖရင်းကို။
 ဝါ၊ လောလောပူသော ထယ်သွားကို။ ပဝေသေန္တံ ဝိယ၊ သွင်းသကဲ့သို့
 လည်းကောင်း။ ဝိလိနတမ္ပလောဟေန၊ ကြေမှုသော ကြေးနီမှုန့်ဖြင့်။
 အာသိဉ္စန္တံ ဝိယ၊ သွန်းလောင်းသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သုက္ခတိဏဝနပ္ပတိမ္ပိ၊
 ခြောက်သောမြက်၊ ခြောက်သောတောစိုးသစ်ပင် ရှိသော။ အရညေ၊
 တော၌။ ဒါရုဉ္စကာကလာပံ၊ သစ်သားမီးရှူးစည်းကို။ ခိပမာနံ ဝိယ၊ ပစ်ချ
 သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ “အဟော ဒုက္ခံ၊ ဩော်...ဆင်းရဲလေစွ။ အဟော၊
 ဒုက္ခံ၊ စုံ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝိပုလာပယမာနမေဝ၊ မြည်တမ်းစေလျက်သာ။
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎ံ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ သုခဒုက္ခဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊
 သည်။ ပါကဋ္ဌာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎ံ။

ပန၊ ကား။ (သုခ ဒုက္ခ-၏ အကျယ်မှတစ်ပါး အဒုက္ခမသုခ-၏ အကျယ်
 ကား။) အဒုက္ခမသုခါ၊ အဒုက္ခမသုခ-ဝေဒနာသည်။ ဒုဒ္ဓိပနာ၊ ခဲယဉ်း
 သဖြင့် ပြအပ်သည်။ (ကြားနာသူ၏ဉာဏ်အား ထင်အောင်ပြနိုင်ခဲ့သည်။)
 အန္ဓကာရေန၊ အမိုက်မှောင်ဖြင့်။ အဘိဘူတာ ဝိယ၊ လွှမ်းမိုးအပ်သကဲ့သို့။
 (ဟောတိ။) သာ။ ထို အဒုက္ခမသုခ-ဝေဒနာသည်။ သုခဒုက္ခာနံ၊ တို့၏။
 အပဂမေ၊ ကင်းခြင်းသည်။ (သတိ၊ သော်။) သာတာသာတပဋိက္ခေပ-
 ဝသေန၊ သုခ-၏ သာယာခြင်းကိုပယ်ရှားခြင်း၊ ဒုက္ခ-၏ မသာယာခြင်းကို
 ပယ်ရှားခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ မဇ္ဈတ္တာကာရဘူတာ၊ အလယ်၌တည်သော
 သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ဟူသော အခြင်းအရာဖြစ်၍ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်။
 အဒုက္ခမသုခါ၊ ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နယတော၊
 နည်းအားဖြင့်။ ဂဏန္တဿ၊ ယူသောပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ်၌။ ပါကဋ္ဌာ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၎ံ။ ယထာ ကိ၊ ဥပမာ-အဘယ်ကဲ့သို့နည်း။ အန္တရာ၊ အကြား

၁။ ဒုဒ္ဓိပနာ။ ။ဒုက္ခေန၊ ခဲယဉ်းသဖြင့်။ ဒီပိယကော၊ ပြအပ်၏။ ဣတိ ဒုဒ္ဓိပနာ။
 ဇီကာ၌ “ဒုဒ္ဓိပနာတိ ဉာဏေန ဒီပေတုံ အသက္ကုဏေယျာ” ဟု ရှိ၏။ ပြသည့်ပုဂ္ဂိုလ်
 ကား ဘုရားဖြစ်သောကြောင့် ဉာဏ်နှင့်ပြခြင်းငှာ မခဲယဉ်းပါ။ တရားနာသည့်ပုဂ္ဂိုလ်
 ဉာဏ်အားထင်လာအောင် ပြခြင်းငှာခဲယဉ်းသည်။ ထို့ကြောင့် ဉာဏေန-နေရာဝယ်
 “ဉာဏဿ” ဟု ရှိလျှင် ကောင်းမည်ထင်သည်။ “ဒုဒ္ဓိညေယျာတိ အတ္ထော” ဟု
 အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သောကြောင့် တရားနာမုဂ္ဂိုလ်သာ မသိအပ်မသိနိုင် ဟူလို။-ဇီကာ။

၌။ ပိဋ္ဌိပါသာဏံ၊ ကျောက်ဖျာကို။ အာရဟိတော၊ တက်၍။ ပလာတဿ၊ ပြေးသော။ မိဂဿ၊ သားကောင်၏။ ပဒံ၊ ခြေရာသို့။ အနုဂစ္ဆန္တော၊ အစဉ်လိုက်သော။ မိဂလုဒ္ဒကော၊ သားမုဆိုးသည်။ ပိဋ္ဌိပါသာဏဿ၊ ၏။ ဩရဘာဂေပိ၊ ဤဘက်အဖို့၌လည်းကောင်း။ ပရဘာဂေပိ၊ ဟိုဘက်အဖို့၌လည်းကောင်း။ ပဒံ၊ ခြေရာကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဖြစ်သော ကျောက်ဖျာပေါ်၌။ (ပဒံ၊ ကို။) အပဿန္တောပိ၊ မမြင်ရပါသော်လည်း။ “ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ အာရုဇ္ဈော၊ တက်ပြီးသည်။ (ဟုတော။) ဣတော၊ မှ။ ဩရုဇ္ဈော၊ သက်ဆင်းသည်။ (ဟုတော။) မဇ္ဈေ၊ သော။ ပိဋ္ဌိပါသာ-ဏော၊ ၌။ ဣမိနာ ပဒေသေန၊ ဤအရပ်ဖြင့်။ ဂတော၊ သွားသည်။ ဘဝိဿတိ။” ဣတိ၊ သို့။ နယတော၊ မိဂပဒဝဋ္ဋုန-နည်းအားဖြင့်။ ဇာ-နာတိ ယထာ၊ သိသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူတည်း။

ဟိ၊ ချဲ့။ အာရုဇ္ဈောနေ၊ တက်ရာအရပ်၌။ ပဒံ ဝိယ၊ ခြေရာကဲ့သို့။ သုဝေဒနာယ၊ ၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။ ပါကဋ္ဌာ၊ သည်။ ဟောတိ။ ဩရုဇ္ဈာ-ဋ္ဌာနေ၊ သက်ဆင်းရာအရပ်၌။ ပဒံ ဝိယ၊ သို့။ ဒုက္ခဝေဒနာယ၊ ၏။ ဥပ္ပတ္တိ ပါကဋ္ဌာ ဟောတိ။ ။ ဣတော၊ မှ။ အာရဟယ၊ တက်၍။ ဣတော၊ မှ။ ဩရဟယ၊ သက်ဆင်း၍။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဖြစ်သော ကျောက်ဖျာပေါ်၌။ ဧဝံ၊ သို့။ ဂတော၊ သွားပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ နယတော၊ မိဂပဒဝဋ္ဋုန-နည်းအားဖြင့်။ ဂဏံ ဝိယ၊ ယူခြင်းကဲ့သို့။ သုဒဒုက္ခာနံ၊ သုဒ ဒုက္ခ-ဝေဒနာတို့၏။ အပဂမေ၊ သည်။ (သတိ။) သာတာသာတပဋိပက္ခဝေနေ၊ သုဒ-၏ သာယာခြင်းကို ပယ်ရှားခြင်း၊ ဒုက္ခ-၏ မြေသာယာခြင်းကို ပယ်ရှားခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ မဇ္ဈတ္တာကာရဘူတာ၊ အလယ်၌တည်သော သဘောရှိသည်၏အဖြစ် ဟူသော အခြင်းအရာဖြစ်၍ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်။ အဒုက္ခမသုခါ၊ ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နယတော၊ အားဖြင့်။ ဂဏန္တဿ၊ ၏စိတ်၌။ ပါကဋ္ဌာ ဟောတိ။ ဧဝံ၊ လျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဌမံ စွာ။ ဂူပကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ကထေတွာ၊ မူ၍။ ပစ္စာ၊ နောက်၌။ အရူပကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဝေဒနာဝသေန၊ ဝေဒနာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ နိဝဏ္ဏေတွာ၊ အခြားသော

၁။ နိဝဏ္ဏေတွာ။ ။ နိဝဏ္ဏေတွာ နိဟရိတွာ၊ “သောမနဿံပါဟ” န္တိ အာဒိနာ သမာနဇာတိယဗ္ဗိ ဘိဒ္ဓန္တော အညေဟိ အရူပဓမ္မေဟိ ဝိဝေစေတွာ အသံသန္တံ ကတွာဟိ အတ္ထော။-ဋီကာ။ [ဆရာတော်၏ နိဿယ-၌ “နိဗ္ဗုတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေတော် မူပြီး၍။ ဝါ၊ ထုတ်ဆောင်တော်မူပြီး၍။ ဝါ၊ တပါးသောနာမ်တို့နှင့် မရောအောင် ထုတ်ဆောင်တော်မူ၍။” ဟု ရှိသည်။]

နာမ်တရားတို့မှ နှစ်စေတော်မူ၍။ ဝါ၊ သီးခြား ထုတ်ဆောင်တော်မူ၍ ဒဿေသိ၊ မူပြီ။

စ၊ ဆက်။ (တနည်း) စ၊ သည်သာ မကုသေး။ ကေဝလံ၊ မဟာသတိ- ပဋ္ဌာန-သုတ် စသောသုတ်တို့နှင့်မဖက် သက်သက်။ ဣဓေဝ၊ ဤ သက္ကပဉ္စ- သုတ်၌သာ။ ဝေ၊ သို့။ (ပဌမံ ရူပကမ္မဋ္ဌာနံ ကထေတွာ-အစရှိသည်ဖြင့်။) န ဒဿေသိ၊ ပြဇော်မူသည်မဟုတ်သေး။ (အထ ခေါ၊ အဟုတ်ကား။) မဟာသတိပဋ္ဌာနော၊ မဟာသတိပဋ္ဌာန-သုတ်လည်းကောင်း။ (ဣတိ-၌စပ်။) မဇ္ဈိမနိကာယမိ၊ မဇ္ဈိမနိကာယ၌။ (အာဂတေ၊ လာသော။) သတိပဋ္ဌာနော၊ သတိပဋ္ဌာန-သုတ်လည်းကောင်း၊ စူဠတဏှာသင်္ခယေ၊ သုတ်လည်းကောင်း။ မဟာတဏှာသင်္ခယေ၊ သုတ်လည်းကောင်း။ စူဠဝေဒလ္လသုတ္တေ၊ သုတ်လည်း ကောင်း။ မဟာဝေဒလ္လသုတ္တေ၊ သုတ်လည်းကောင်း။ ရဋ္ဌပပါလသုတ္တေ၊ သုတ် လည်းကောင်း။ မာဂဏ္ဍိယသုတ္တေ၊ သုတ်လည်းကောင်း။ ဓာတုဝိဘင်္ဂေ၊ ဓာတု ဝိဘင်းလည်းကောင်း။ အာနေဉ္စသပ္ပါယေ၊ အာနေဉ္စသပ္ပါယ-သုတ်လည်း ကောင်း။ သကလေ၊ အလုံးစုံသော။ ဝေဒနာသံယုတ္တေ၊ ဝေဒနာသံယုတ် လည်းကောင်း။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ အနေကေသု၊ များစွာကုန်သော။ [“အနေ- ကေသုပိ” ဟု ရှိလျှင်ကောင်း၏။ မရှိ၍ ထည့်ပေးမည်။] သုတ္တန္တေသုပိ၊ သုတ္တန် တို့၌လည်း။ ပဌမံ၊ စွာ။ ရူပကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကိ။ ကထေတွာ၊ ၍။ ပစ္စာ၊ ၌။ ဝါ၊ မှ။ အရူပကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကိ။ ဝေဒနာဝသေန၊ နှင့်စပ်သဖြင့်။ နိဝတ္တေတွာ၊ ၍။ ဝါ၊ ၍။ ဒဿေသိ၊ မူပြီ။

စ၊ ဆက်။ တေသု တေသု၊ ထိုထို သုတ်တို့၌။ (ပဌမံ၊ ပ။ ဒဿေသိ) ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေ၊ တူ။ ဣမသ္မိမိံ သက္ကပဉ္စေ၊ ဤ သက္ကပဉ္စ-သုတ်၌လည်း။ ပဌမံ၊ စွာ။ ရူပကမ္မဋ္ဌာနံ ကထေတွာ ပစ္စာ အရူပကမ္မဋ္ဌာနံ ဝေဒနာဝသေန- နိဝတ္တေတွာ။ ဒဿေသိ၊ မူပြီ။ ပန၊ ဆက်။ ဧတ္ထ၊ ဤ သက္ကပဉ္စ-သုတ်၌။ [ဆရာတော်၏နိဿယ-၌ “ဧတ္ထ (ဧတေသု ရူပကမ္မဋ္ဌာနအရူပကမ္မဋ္ဌာနောသု)၊ ဤ ရူပကမ္မဋ္ဌာနံ အရူပကမ္မဋ္ဌာနံတို့၌။ ဧတ္ထ၊ ဤ သက္ကပဉ္စ-သုတ်၌” ဟု ဧတ္ထ-နှစ်ထပ်ပါ၏။] ရူပကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကိ။ ဝေဒနာယ၊ ၍။ အာရမ္မဏမတ္တကံ ယေဝ။ အာရမ္မကိုသာ။ (ဒဿေတွာ၊ ပြတော်မူ၍။) သံခိတ္တံ၊ ချိုးအပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါဠိယံ၊ ပါဠိဘော်၌။ နာရဉ္စ၊ မတက်ရောက်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။

၃၆၀။ အရူပကမ္မဋ္ဌာနော ၌။ တဿ၊ ထို သိကြားအား။ ဝါ၊ ၍ စိတ် ၌။ ဝေဒနာဝသေန၊ နှင့်စပ်သဖြင့်။ ယံ အဘိနိဝေသမုခံ၊ အကြင် နှလုံး

သွင်းခြင်း၏ အကြောင်းအမြက်သည်။ ပါကဋံ၊ သည်။ (ဟောတိ။) တမေဝ၊ ထို နှလုံးသွင်းခြင်း၏ အကြောင်းအမြက်ကိုပင်။ ဒဿေတံ၊ ငှာ။ သောမနဿံပါဟံ ဒေဝါနမိန္ဒာတိအာဒိံ၊ အစရှိသောပါဠိကို။ အာဟ၊ မူပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုသောမနဿံပါဟံ-အစရှိသောပါဠိ၌။ ဒုဝိဓေနာတိ၊ ကား။ ဒွိဝိ-ဓေန၊ နှစ်ပါးသော အဖို့အစုအားဖြင့်။ ဒွိဟိ၊ ကုန်သော။ ကောဋ္ဌာသေဟိ၊ အဖို့အစုတို့ဖြင့်။ (ဝဒါမိ-၌ စပ်။) ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ ဝေဂ္ဂပံ သော-မနဿံ န သေဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ကား။ ဝေဂ္ဂပံ၊ သော။ ဂေဟသိတသောမနဿံ၊ ငါးပါး အာရုံ ကာမဂုဏ် တည်းဟူသော အိမ်၌ မှီသော သောမနဿကို။ န သေဝိတဗ္ဗံ၊ မမှီဝဲထိုက်။ [ဝေဂ္ဂပန္နိ ယံ အကုသလာနံ အဘိဗုဒ္ဓိယာ၊ ကုသလာနဉ္စ ပရိဟာနာယ သံဝတ္တတိ၊ ဝေဂ္ဂပံ၊ တံ ပန ကာမူပသဉ္စိတ-တာယ “ဂေဟနိသိတ”န္တိ ဝုစ္စတိတိ အာဟ “ဂေဟသိတသောမနဿ”န္တိ။ -ဋီကာ။]

ဂေဟသိတသောမနဿံ နာမ၊ မည်သည်။ (ဆသု ဒွါရေသု ဝုတ္တကာမ-ဂုဏနိသိတံ သောမနဿံ-၌ စပ်။) “တတ္ထ၊ ထို ဂေဟသိတသောမနဿ၊ နေက္ခမသိတသောမနဿ-နှစ်မျိုးတို့တွင်း၊ ဆ၊ ကုန်သော။ ဂေဟသိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အိမ်၌မှီကုန်သော။ သောမနဿာနိ၊ တို့သည်။ ကတ-မာနိ၊ အဘယ်တို့နည်း။ စက္ခုဝိညေယျာနံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် သိထိုက်ကုန် သော။ [ဤသို့ပေးလျှင် “ပုဂ္ဂလေန” ဟု ကတ္တားထည့်ပါ။] ဝါ၊ စက္ခု ဝိညာဉ်သည် သိထိုက်ကုန်သော။ [ဤသို့ ပေးလျှင် ကတ္တားထည့်ဖွယ် မလို။] ဣဋ္ဌာနံ၊ အလိုရှိထိုက်ကုန်သော။ [ဣသု-ဓာတ်နောင် “တ” ပစ္စည်းသည် တဗ္ဗ-ပစ္စည်း၏အနက်ကို ဟော၏။ နောက်၌လည်းနည်းတူ။] ကန္တာနံ၊ နှစ် သက်ထိုက်ကုန်သော။ မနာပါနံ၊ စိတ်ဖြင့် ရောက်ထိုက်ကုန်သော။ ဝါ၊ စိတ်ကို တိုးပွားစေနိုင်ကုန်သော။ မနောရမာနံ၊ စိတ်၏မွေ့လျော်ရာ ဖြစ်ကုန် သော။ လောကာမိသပဋိသံယုတ္တာနံ၊ သတ္တလောကသည် တဏှာဖြင့်သုံးသပ် အပ်သော သာယာဖွယ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော။ ဂ္ဂပါနံ၊ ဂ္ဂပါရုံတို့ကို။ ပဋိလာဘံ၊ ရခြင်းကို။ ပဋိလာဘတော၊ ရခြင်းအားဖြင့်။ သမနုပဿတော ဝါ၊ အဖန် ဖန်ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌သော်လည်းကောင်း။ ပုဒဗ္ဗ၊ ငွေ့၌။ ပဋိလဒ္ဓ-ပုဗ္ဗံ၊ ရအပ်ဖူးသော။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသေး။ နိရုဒ္ဓံ၊ ချုပ်ခလပြီး သော။ ဝိပရိဇ္ဈတံ၊ ဖောက်ပြန်လေပြီးသော။ (ဂ္ဂပံ၊ ဂ္ဂပါရုံကို။) သမနုဿ-ရတော ဝါ၊ အဖန်ဖန်အမှတ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌သော်လည်းကောင်း။ သောမနဿံ၊ သည်။ ပုပ္ဖတိ၊ ၏။ ဝေဂ္ဂပံ၊ သော။ ယံ သောမနဿံ၊ အကြင်

သောမနဿသည်။(အတ္ထိ။) ဣဒံ၊ ဤ သောမနဿကို။ ဂေဟသိတံ၊ သော။ သောမနဿံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ ဆသု၊ ကုန်သော။ ဒွါရေသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တကာမဂုဏနိဿိတံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အိမ်၌မို့သော။ သောမနဿံ၊ တည်း။

ဝေရူပံ သောမနဿံ သေဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ကား။ ဝေရူပံ၊ သော။ နေက္ခမ္မသိတံ၊ အိမ်တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ ထွက်မြောက်တတ်သော ရဟန်းအဖြစ်-အစရှိသည်၌ မို့သော။ ဝါ၊ အစရှိသည်ကိုမို့သော။ သောမနဿံကို။ သေဝိတဗ္ဗံ၊ မှီဝဲထိုက်၏။ နေက္ခမ္မံ သိတံ၊ သော။ သောမနဿံ နာမ၊ မည်သည်။ (ဥပ္ပန္နံ သောမနဿံ-၌ စပ်။) “တတ္ထ၊ ထိုဂေဟသိတံ သောမနဿံ နေက္ခမ္မသိတံ သောမနဿ-နှစ်မျိုးတို့တွင်။ ဆ၊ ကုန်သော။ နေက္ခမ္မသိတံ၊ မှီကုန်သော။ သောမနဿာနိ၊ ထိုသည်။ ကတုမာနိ၊ တို့နည်း။ ရူပါနံ တေဝံ၊ ရူပါရုံတို့၏ပင်။ အနိစ္စတံ၊ မမြဲကုန်သည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ (မမြဲခြင်းသဘောကိုလည်းကောင်း။) ဝိပရိဏာမဝိရာဂနိရောဓံ၊ ဇရာအားဖြင့် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော၊ ဇရာမရဏအားဖြင့် ပျက်စီးခြင်း

၁။ ဂေဟသိတံ။ ။ဤနေရာ၌ ဂေဟ-အရ ငါးပါး အာရုံ ကာမဂုဏ်ကို ယူရသည်။ မှန်၏-ငါးပါးအာရုံ ကာမဂုဏ်သည် တဏှာ၏ စွဲမှီရာအိမ်နှင့်တူ၏။ ထို့ကြောင့် သဒ္ဓိသုပစာရ-အားဖြင့်ဖြစ်စေ ဥပမာတဒ္ဓိတ် ဆင့်၍ဖြစ်စေ ငါးပါးအာရုံ ကာမဂုဏ်ကို “ဂေဟ” ဟု ခေါ်ရသည်။ ဂေဟ+သိတံ နိဿိတံ ဂေဟသိတံ၊ (ငါးပါးအာရုံ ကာမဂုဏ် တည်းဟူသော အိမ်၌မို့သော သောမနဿံ။) [ဂေဟသိတန္တိ ကာမဂုဏနိဿိတံ၊ ကာမဂုဏာ ဟိ ကာမရာဂဿ ဂေဟသဒ္ဓိသတ္တာ ဣဝေ “ဂေဟ”န္တိ အဓိပ္ပေတာ။-ဋီကာ။]

၂။ နေက္ခမ္မသိတံ။ ။နိက္ခမ္မတိတိ နိက္ခမော။ (အိမ်တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ ထွက်မြောက်တတ်သော ရဟန်းအဖြစ်စသည်။) နိက္ခမောယေဝ နေက္ခမ္မော၊ (သုတ္တံ-၌ ဣ-ပစ္စည်းသက်။) နေက္ခမ္မေ+သိတံ နိဿိတံ နေက္ခမ္မသိတံ။ (အိမ်တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ ထွက်မြောက်တတ်သော ရဟန်းအဖြစ် - စသည်၌ မို့သော သောမနဿံ။) ဧတ္ထ စ ယထာ ပဗ္ဗဇ္ဇာ သိရဗန္ဓနတော နိက္ခမနဋ္ဌေန နေက္ခမ္မံ၊ ဧဝံ ဝိပဿနာဒယောပိ တံ ပဋိပက္ခတော၊ တေနာဟ-

“ပဗ္ဗဇ္ဇာ ပဌမံ ဈာနံ၊ နိဗ္ဗာနန္တံ ဝိပဿနာ။
သဗ္ဗေပိ ကုသလာ ဓမ္မာ၊ နေက္ခမ္မန္တိ ပဝုစ္စရေ”တိ။-ဋီကာ။

၃။ နေက္ခမ္မံ။ ။ပဌမဈာန်သည် နိဝရဏ-တို့မှ ထွက်မြောက်တတ်၏။ နိဗ္ဗာန်သည် အလုံးစုံသော သင်္ခါရ-တို့မှ ထွက်မြောက်တတ်၏။ ဝိပဿနာ-သည် “နိစ္စသုခ အတ္တ သုဘ”ဟု ရှုတတ်သော အကုသိုလ်တရားတို့မှ ထွက်မြောက်တတ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုတရားအားလုံးကို “နေက္ခမ္မံ”ဟု ခေါ်ရသည်။

သဘော၊ ဇရာမရဏအားဖြင့် ချုပ်ခြင်းသဘောကိုလည်းကောင်း။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ [ဇရာယ ဝိပရိဏာမေတဗ္ဗတဉ္စေဝ ဇရာမရဏေဟိ ပလုဇ္ဇနံ နိရုဇ္ဈနဉ္စ ဝိဒိတွာတိ ယောဇနာ။-ဋီကာ။] ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ရူပါ စေဝ၊ ရူပါရုံတို့ သည်လည်းကောင်း။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ (ရူပါ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။) သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ ရူပါ၊ ထို ရူပါရုံတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော ရှိကုန်၏။ ဣတိ ဧဝံ သို့။ ဧဝံ၊ ဤ ရူပါရုံကို။ ယထာဘူတံ၊ အကြင် အကြင် ထင်ရှားရှိသည့်အတိုင်း။ ဝါ၊ မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်စွာ။ သမ္ပပုညာယ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သော ဝိပဿနာပညာဖြင့်။ ပဿတော၊ ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌။ သောမနဿံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝေရူပံ၊ သော။ ယံ သောမနဿံ၊ သည်။ (အတ္ထိံ) ဣဒံ၊ ဤ သောမနဿကို။ နေက္ခမ္မသိတံ၊ သော။ ဝါ၊ သော။ သောမနဿံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။”

ဣတိ ဧဝံ သို့။ ဆသု၊ ကုန်သော။ ဒွါရေသု၊ တို့၌။ ဣဋ္ဌာရမ္မဏေ၊ ဣဋ္ဌာရုံသည်။ အာပါထဂတေ၊ ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့ရောက်လတ်သော်။ အနိစ္စာ-ဒိဝသေန၊ အနိစ္စ-အစရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ပဌ-ပေတာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဥဿုက္ကာပေတံ၊ အားထုတ်စေခြင်းငှာ။ သက္ကောန္တဿ၊ စွမ်းနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌လည်းကောင်း။ “မေ၊ သည်။ ဝိပဿနာ၊ ကို။ ဥဿုက္ကိတာ၊ အားထုတ်အပ်ပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့ တွေး၍။ သောမနဿ-ဇာတဿ၊ ဖြစ်သော သောမနဿရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌လည်းကောင်း။ သောမနဿံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီ။ သေဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ကား။ နေက္ခမ္မ-ဝသေန၊ အိမ်တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ ထွက်မြောက်တတ်သော ရဟန်း အဖြစ်-အစရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိပဿနာဝသေန၊ ဝိပဿနာ ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အနုဿတိဝသေန၊ အဖန်ဖန်အမှတ်ရခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဌမဇ္ဈာနာဒိဝသေန စ၊ ပဌမဈာန် - အစရှိ သည်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇနက သောမနဿံ၊ ဖြစ်သော သောမနဿသည်။ သေဝိတဗ္ဗံ နာမ၊ မှီဝဲထိုက်သော သောမနဿမည်၏။

တတ္ထ ယံ စေ သဝိတက္ကံ သဝိစာရန္တိ၊ ကား။ နေက္ခမ္မသိတေ၊ သော။ တသိပ္ပိ သောမနဿေ၊ ထို သောမနဿ၌လည်း။ ဝါ၊ တွင်လည်း။ နေက္ခမ္မ-ဝသေန၊ နေက္ခမ္မ-၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိပဿနာဝသေန၊ ဝိပဿနာ ၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အနုဿတိဝသေန၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဌမဈာန်-

ဝသေန စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ယံ သောမနဿံ၊
 သည်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်လည်း တကွ ဖြစ်၏။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်လည်း
 တကွဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနေယျ၊ သိရ၏။ ယံ စေ အဝိတက္ကံ အဝိစာရန္တံ၊
 ကား။ ဒုတိယဇ္ဈာန တတိယဇ္ဈာန ဝသေန၊ ဒုတိယဈာန် တတိယဈာန်၏
 အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ယံ သောမနဿံ ပန၊ သည်ကား။ အဝိတက္ကံ၊
 ဝိတက်လည်းမရှိ။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရလည်းမရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနေယျ၊
 ရ၏။ ယေ အဝိတက္ကေ အဝိစာရေ၊ တေ ပဏိတတရေတိ၊ ကား။ ဒို့သု၊
 ကုန်သော။ ဧတေသုပိ၊ ဤ သဝိတက္ကသဝိစာရ-သောမနဿံ၊ အဝိတက္က-
 အဝိစာရ-သောမနဿံတို့တွင်လည်း။ ယံ၊ အကြင် သောမနဿံသည်။ အ-
 ဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်လည်းမရှိ။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရလည်းမရှိ။ တံ၊ ထို အဝိတက္က
 အဝိစာရ - သောမနဿံသည်။ ပဏိတ တရံ၊ သာ၍ မွန်မြတ်၏။ ဣတိ
 အတ္ထော။

ဣမိနာ၊ ဤ တတ္ထ ယံ စေ သဝိတက္ကံ သဝိစာရံ-အစရှိသောပါဌ်ဖြင့်။
 ကိံ၊ အဘယ်အနက်သည်။ ဝါ၊ ကို။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်။
 ဝါ၊ ဟောတော်မူလိုသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဒို့န္တံ၊ ကုန်သော။ (ဘိက္ခုနံ၊
 တို့၏။ ဝါ၊ တို့အား။) အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ကထိတံ၊ အပ်သည်။
 (ဟောတိ၊ ၏။) ကထံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ကိရ၊ ချဲ့။
 ဧကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဝိတက္က သဝိစာရေ၊ ဝိတက်နှင့်လည်း
 တကွ ဝိစာရနှင့်လည်းတကွဖြစ်သော။ သောမနဿေ၊ ဌံ။ ဝိပဿနံ၊ ကို။
 ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ “ဣဒံ ဝသမနဿံ၊ ဤ သောမနဿံသည်။
 ကိံ နိဿိတံ၊ အဘယ်ကိုမို့ပါလိမ့်မည်နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဥပစာရေန္တော၊
 စူးစမ်းဆင်ခြင်လတ်သော်။ (ဣဒံ သောမနဿံ၊ သည်။) “ဝတ္ထုနိဿိတံ၊
 ဝတ္ထုကိုမို့၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။ ဣတိ၊
 သို့။ ဖဿပဉ္စမကော၊ ဖဿပဉ္စမက-၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
 နည်းဖြင့်သာလျှင်။ အနံက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏။ ဧကော၊ တပါးသော ရဟန်းသည်။
 အဝိတက္က အဝိစာရေ၊ မရှိသော။ သောမနဿေ၊ ဌံ။ ဝိပဿနံ၊ ကို။
 ပဋ္ဌပေတွာ၊ ၍။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်ပင်။ အရဟတ္တေ၊ ဌံ။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ ၏။

တတ္ထ(တေသု) အဘိနိဝိဋ္ဌသောမနဿေသုပိ၊ ထို ဝိပဿနာကိုဖြစ်စေအပ်
 ပြီးသော သောမနဿံတို့တွင်လည်း။ [အဘိနိဝိဋ္ဌသောမနဿေသုတံ ဝိပဿနံ
 ပဋ္ဌပိတသောမနဿေသု။-ဋီကာ။] သဝိတက္ကသဝိစာရတော၊ သဝိတက္က

သဝိစာရဖြစ်သော သောမနဿထက်။ အဝိတက္ကအဝိစာရံ၊ အဝိတက္ကအဝိစာရ ဖြစ်သော သောမနဿသည်။ ပဏီတတရံ၊ သာ၍ မွန်မြတ်၏။ သဝိတက္က- သဝိစာရသောမနဿံ ဝိပဿနာတောပိ၊ သဝိတက္ကသဝိစာရ သောမနဿဝိပဿ- နာထက်လည်း။ အဝိတက္ကအဝိစာရ ဝိပဿနာ၊ အဝိတက္ကအဝိစာရ ဝိပဿနာ သည်။ ပဏီတတရ၊ ၏။ သဝိတက္ကသဝိစာရသောမနဿဖလသမာပတ္တိတောပိ၊ ထက်လည်း။ အဝိတက္ကအဝိစာရသောမနဿဖလသမာပတ္တိယေဝ၊ သည်သာ။ ပဏီတတရ၊ ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဘဂဝါ သည်။ “ယေ အဝိတက္က အဝိစာရေ၊ တေ ပဏီတတရေ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ မူပြီ။

၃၆၁။ ဝေဂ္ဂပံ ဒေါမနဿံ န သေဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ကား။ ဝေဂ္ဂပံ၊ သော။ ဂေဟသိဘဒေါမနဿံ၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အိမ်၌မို့သော ဒေါမနဿ ကို့။ န သေဝိတဗ္ဗံ၊ ထိုက်။ ဂေဟသိဘဒေါမနဿံ နာမ၊ မည်သည်။ (ဥပ္ပန္နံ ကာမဂုဏနိဿိတံ ဒေါမနဿံ-၌ စပ်။) “တတ္ထ၊ ထို ဂေဟသိဘ ဒေါမနဿ၊ နေက္ခမ္မသိဘဒေါမနဿ-တို့တွင်။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဂေဟသိ- တာနိ၊ ကုန်သော။ ဒေါမနဿာနိ၊ တို့သည်။ ကတမာနိ၊ တို့နည်း။ စက္ခု- ဝိညေယျာနံ၊ ကုန်သော။ ဣဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ ကန္တာနံ၊ ကုန်သော။ မနာပါနံ၊ ကုန်သော။ မနောရမာနံ၊ ကုန်သော။ လောကာမိသပဋိသံ- ယုတ္တာနံ၊ သတ္တလောကသည် တဏှာဖြင့်သုံးသပ်အပ်သော သာယာဖွယ်နှင့်စပ် ယှဉ်ကုန်သော။ ဂ္ဂပါနံ၊ တို့ကို။ အပ္ပဋ္ဌိလာဘံ၊ မရခြင်းကို။ အပ္ပဋ္ဌိလာဘ- တော၊ မရခြင်းအားဖြင့်။ သမနုပဿတော ဝါ၊ အဖန်ဖန်ရှုသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌သော်လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အပ္ပဋ္ဌိလဒ္ဓပုဗ္ဗံ၊ မရအပ်ဖူးသော။ အတိတံ၊ သော။ နိရုဇ္ဈံ၊ သော။ ဝိပရိဏတံ၊ သော။ (ဂ္ဂပံ၊ ကို့။) သမနု- ပဿတော ဝါ၊ ၌သော်လည်းကောင်း။ ဒေါမနဿံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝေဂ္ဂပံ၊ သော။ ယံ ဒေါမနဿံ၊ သည်။ (အတ္ထိ။) ဣဒံ၊ ဤ ဒေါမနဿကို။ ဂေဟသိဘဒေါမနဿန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ” ဝေ၊ ဤသို့။ ဆသု၊ ကုန်သော။ ဒွါရေသု၊ တို့၌။ ဣဋ္ဌာရမ္မဏံ၊ ဣဋ္ဌာရုံကို။ နာနုဘဝံ၊ အတိတံ ၌လည်း မခံစားခဲ့ရ။ နာနုဘဝိဿာမိ၊ အနာဂတ်၌လည်း ခံစားရလိမ့်မည် မဟုတ်။ နာနုဘဝါမိ၊ ယခုလည်း မခံစားရ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိတက္ကယတော၊ ကြံစည်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ကာမဂုဏနိဿိတံ၊ သော။ ဒေါမနဿံ၊ တည်း။

ဝေဂ္ဂပံ ဒေါမနဿံ သေဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ကား။ ဝေဂ္ဂပံ၊ သော။ နေက္ခမ္မသိ- တဒေါမနဿံ၊ နေက္ခမ္မ-၌မို့သော ဒေါမနဿကို။ သေဝိတဗ္ဗံ၊ ထိုက်၏။

နေက္ခမ္မသိတဒေါမနဿံ နာမ၊ မညံသည်။ (ဥပ္ပန္နံ ဒေါမနဿံ-၌ စပ်။)
 “တတ္ထ၊ ထို ဂေဟသိတဒေါမနဿံ-နေက္ခမ္မသိတဒေါမနဿံ တို့တွင်။ ဆ၊ ကုန်
 သော။ နေက္ခမ္မသိတာနိ၊ ကုန်သော။ ဒေါမနဿာနိ၊ တို့သည်။ ကတမာနိ၊
 တို့နည်း။ ရူပါနိတွေဝ၊ တို့၏ပင်။ အနိစ္စတံ၊ မမြဲကုန်သည်၏အဖြစ်ကို
 လည်းကောင်း။ (မမြဲခြင်းသဘောကိုလည်းကောင်း။) ဝိပရိဏာမဝိရာဂ-
 နိရောဓံ၊ ဇရာအားဖြင့် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော၊ ဇရာမရဏအားဖြင့် ပျက်စီး
 ခြင်းသဘော၊ ဇရာမရဏအားဖြင့် ချုပ်ခြင်းသဘောကိုလည်းကောင်း။ ဝိဒိတွာ၊
 ၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ရူပါ စေဝ၊ ရူပါရုံတို့သည်လည်းကောင်း။ တေရဟိ၊
 ၌။ (ရူပါ) စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း (သန္တိ၊ ကုန်၏။) သဗ္ဗေ၊ ကုန်
 သော။ တေ ရူပါ၊ ထို ရူပါရုံတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ
 ကုန်၏။ ဝိရိဏာမဓမ္မာ၊ ဖောက်ပြန်သော သဘောရှိကုန်၏။ ဣတိ ဝေံ သို့။
 တေံ၊ ဤ ရူပါရုံကို။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ ဝါ၊ စွာ။ သမ္ပပ္ပညာယ၊
 ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိသော ဝိပဿနာပညာဖြင့်။ ဒိသ္မာ၊ ၍။
 အနုတ္တရေသု၊ အတုမရှိ မြတ်ကုန်သော။ ဝိမောက္ခေသု၊ သုညတဖလ-အစ
 ရှိသော ဝိမောက္ခတို့၌။ ပိဟံ၊ ချစ်ခင်တောင်းတမှုကို။ ဥပဋ္ဌာပေတိ။ ဖြစ်စေ
 ၍။ (ကိံ၊ နည်း။) ‘တေရဟိ၊ ၌။ အရိယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ယံ
 အာယတနံ၊ အကြင် သုခ၏တည်ရာဖြစ်သော ဖိုလ်သို့။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရောက်၍။
 (တနည်း) ယံ အာယတနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြီးစေ၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။
 အဟံ၊ သည်။ ကုဒါဿု နာမ၊ အဘယ်မည်သောအခါ၌။ တံ အာယတနံ၊
 ထို သုခ၏တည်ရာဖြစ်သော ဖိုလ်သို့။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရိဿာမိ၊ နေနိုင်
 ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ (ပိဟံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌာပေတိ၊ ၍။)

ဣတိ၊ သို့။ အနုတ္တရေသု၊ ကုန်သော။ ဝိမောက္ခေသု၊ တို့၌။ ပိဟံ၊ ကို။
 ဥပဋ္ဌာပယတော၊ ဖြစ်စေသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပိဟပစ္စယာ၊ မြတ်နိုးတောင်းတ
 ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒေါမနဿံ၊ ဒေါမနဿံသည်။ (မရသည့်
 အတွက် ဒေါမနဿံသည်။) ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၍။ ဝေရူပံ၊ သော။ ယံ ဒေါမနဿံ၊
 သည်။ (အတ္တိ။) ဣဒံ၊ ဤ ဒေါမနဿံကို။ နေက္ခမ္မသိတဒေါမနဿန္တိ၊ ဟူ၍။
 ဝုဇ္ဇတိ၊ ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ဆသု၊ ကုန်သော။ ဒွါရေသု၊ တို့၌။ ဣဋ္ဌာရမ္မဏေ၊
 ဣဋ္ဌာရုံသည်။ အာပါထဂတေ၊ ရှေးရှုကျခြင်းသို့ရောက်လတ်သော်။ အနုတ္တရ-
 ဝိမောက္ခသင်္ခါတအရိယဖလဓမ္မေသု၊ အနုတ္တရဝိမောက္ခ-ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော
 အရိယာဖြစ်သော ဖိုလ်တရားတို့၌။ ပိဟံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌာပေတွာ၊ ၍။ တဒဓိဂမာယ၊
 ထို အနုတ္တရဝိမောက္ခ-ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော အရိယာဖိုလ်တရားတို့ကို ရခြင်း

အကျိုးငှာ။ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စအစရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ ပဌပေတွာ၊ ရှိ။ ဥဿုက္ကာပေတုံ၊ အားထုတ်စေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တဿ၊ မစွမ်းနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဣမမ္ပိ ပက္ခံ၊ ဤပက္ခံ-၌လည်းကောင်း။ ဣမမ္ပိမာသံ၊ ဤလ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဣမမ္ပိ သံဝစ္စရံ၊ ဤနှစ်၌လည်းကောင်း။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊ အားထုတ်စေ၍။ အရိယဘူမိံ၊ အရိယာတို့၏ နယ်မြေသို့။ ပါပုဏိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိံ၊ မစွမ်းနိုင်လေစွ။ ဣတိ၊ သို့။ အနုသောစတော၊ အဖန်ဖန်ဝမ်းနည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ဒေါမနဿံ၊ တည်း။ သေဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ကား။ နေက္ခမ္ပဝသေန၊-စပ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိပဿနာဝသေန၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ အနုဿတိ-ဝသေန၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဌမဇ္ဈာနာဒိဝသေန စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣဒံ ဥပ္ပဇ္ဇနက ဒေါမနဿံ၊ ဤ ဖြစ်သော ဒေါမနဿ-သည်။ သေဝိတဗ္ဗံ နာမ၊ မှီဝဲထိုက်သော ဒေါမဿ-မည်၏။

တတ္ထ ယံ စေ သဝိတက္ကသဝိစာရန္တိ၊ ကား။ ဒုဝိဓေ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော။ တသ္မိမ္ပိ ဒေါမနဿေ၊ ၌လည်း။ ဝါ၊ တွင်လည်း။ ဂေဟသိတဒေါမနဿ မေဝ၊ သည်သာ။ သဝိတက္ကသဝိစာရ ဒေါမနဿံ နာမ၊ မည်၏။ နေက္ခမ္ပဝသေန၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိပဿနာဝသေန၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ အနုဿတိဝသေန၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဌမ ဒုတိယဇ္ဈာနဝသေန စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္နဒေါမနဿံ ပန၊ ဖြစ်သော ဒေါမနဿကိုကား။ အဝိတက္က အဝိစာရ ဒေါမနဿန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ နိပ္ပရိယာယေန၊ ပရိယာယ်မဟုတ် မုက္ခအားဖြင့်။ အဝိတက္က အဝိစာရ-ဒေါမနဿံ နာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တိ၊ မှန်။ ဒေါမနဿိန္ဒြိယံ၊ ဒေါမနဿိန္ဒြေသည်။ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ အကုသလဉ္ဇေ ဝ၊ အကုသိုလ်သည်လည်းကောင်း။ သဝိတက္ကသဝိစာရဉ္ဇေ၊ သည်လည်းကောင်း။ (ဟောတိ။) ပန၊ ထိုသို့ပင် ဖြစ်ပါသော်လည်း။ တေဿ ဘိက္ခုနော၊ ဤရဟန်း၏။ မညနဝသေန၊ မှတ်ထင်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ သဝိတက္က-သဝိစာရန္တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ အဝိတက္ကအဝိစာရန္တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

တတြ၊ ထို မှတ်ထင်ခြင်း၌။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား။ နယော၊ တည်း။ ဣဓ၊ ဤ သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒေါမနဿပစ္စယ-ဘူတေ၊ ဒေါမနဿ၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ သဝိတက္ကသဝိစာရ-ဓမ္မေ၊ သဝိတက္ကသဝိစာရ-တရားတို့ကိုလည်းကောင်း။ အဝိတက္ကအဝိစာရ-

ဓမ္မေ စ၊ အဝိတက္ကအဝိစာရ-တရားတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒေါမနဿပစ္စယာ
 ဝေ၊ ဒေါမနဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်ပင်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်ကုန်သော။
 မဂ္ဂဖလဓမ္မေ စ၊ မဂ်ဖိုလ် တရားတို့ကိုလည်းကောင်း။ အညေသံ၊ အခြား
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ပဋိပတ္တိဒဿနဝသေန၊ အကျင့်ကိုမြင်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။
 ဒေါမနဿန္တိ၊ ဟူ၍။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ မေ
 သည်။ သဝိတက္က သဝိစာရဒေါမနဿေ၊ သဝိတက္က သဝိစာရ - ဟူသော
 အကြောင်းရှိသော ဒေါမနဿ၌။ [သဝိတက္ကသဝိစာရဒေါမနဿေတိ သဝိ-
 တက္ကသဝိစာရနိမိတ္တေ ဒေါမနဿေ။-ဋီကာ။] ဝိပဿနာ၊ သည်။ ဝါ၊
 ကို။ ပဋ္ဌပိတာ၊ အပြားအားဖြင့် တည်စေအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ န ခေါ၊
 ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။ ကဒါ၊ ၌။ (မေ သည်။) အဝိတက္ကအဝိစာရ-
 ဒေါမနဿေ ၌။ (ဝိပဿနာ ပဋ္ဌပိတာ။ ဘဝိဿတိ န ခေါ၊ နည်း။) ဣတိ
 စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ကဒါ၊ ၌။ မေ သည်။ သဝိတက္ကသဝိစာရ-
 ဒေါမနဿဖလသမာပတ္တိ၊ သဝိတက္ကသဝိစာရ ဒေါမနဿ ဖလသမာပတ်သည်။
 ဝါ၊ ကို။ နိဗ္ဗတ္တိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ န ခေါ၊ နည်း။
 ကဒါ၊ ၌။ (မေ သည်။) အဝိတက္က အဝိစာရဒေါမနဿဖလသမာပတ္တိ၊
 သည်။ ဝါ၊ ကို။ (နိဗ္ဗတ္တိတာ။ ဘဝိဿတိ န ခေါ၊ နည်း။) ဣတိ စ၊
 သို့လည်းကောင်း။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ တေမာသိကံ၊ သုံးလပတ်လုံး ဖြစ်စေ
 ထိုက်သော။ (ပဋိပဒံ ဝါ၊ အကျင့်ကိုသော်လည်းကောင်း။) ဆမာသိကံ၊
 ခြောက်လပတ်လုံး ဖြစ်စေထိုက်သော။ (ပဋိပဒံ ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။)
 နဝမာသိကံ၊ ကိုးလပတ်လုံး ဖြစ်စေထိုက်သော။ ပဋိပဒံ ဝါ၊ သော်
 လည်းကောင်း။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ [တိဟိ မာသေဟိ နိဗ္ဗတ္တေတဗ္ဗာ တေမာ-
 သိကာ၊ တံ တေမာသိကံ။-ဋီကာ။]

တေမာသိကံ၊ သုံးလပတ်လုံး ဖြစ်စေထိုက်သော အကျင့်ကို။ ဂဟေတွာ၊
 ၍။ ပဋ္ဌမမာသေ၊ ပထမ တလ၌။ ဧကံ ယာမံ၊ တယံပတ်လုံး။ ဇဂ္ဂတိ၊
 နိုးကြားမှုကို အားထုတ်၏။ [ဇဂ္ဂတိတိ ဇာဂရိကံ အနုယူတိ။-ဋီကာ။]
 ဒွေ ယာမေ၊ နှစ်ယံတို့ကို။ နိဗ္ဗါယ၊ အိပ်ခြင်း၏။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။
 ကရောတိ၊ ၍။ မဇ္ဈိမေ မာသေ၊ အလယ်တလ၌။ ဒွေ ယာမေ၊ နှစ်ယံတို့
 ပတ်လုံး။ ဇဂ္ဂတိ၊ ၍။ ဧကံ ယာမံ၊ ကို။ နိဗ္ဗါယ၊ ၍။ ဩကာသံ၊ ကို။
 ကရောတိ၊ ၍။ ပစ္စိမမာသေ၊ ခနောက်ဆုံး တလ၌။ စက်မနိသဇ္ဇာယေဝ၊
 စကြိုသွားခြင်း ထိုင်ခြင်းဖြင့်သာ။ ယာပေတိ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို ရှည်သော
 အခွန်သို့ ရောက်စေ၏။ ဝါ၊ မျှတ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သုံးလပတ်လုံး အား

ထုတ်လတ်သော်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ စေ ပါပုဏာတိ၊ အကယ်၍ ရောက်အံ့။
 ဣစ္စေတံ၊ ဤသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ကုသလံ၊ ကောင်း၏။ (ဧဝံ၊ ဤသို့
 သုံးလပတ်လုံး အားထုတ်ပါလျက်။ ဝါ၊ ပါသော်လည်း။ အရဟတ္တံ၊ သို့။)
 နော စေ ပါပုဏာတိ၊ အကယ်၍ မရောက်အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။)
 ဝိသေသေတွာ၊ တေမာသိက-အကျင့်မှ အထူးပြု၍။ ဆမာသိကံ၊ ကို။
 ဂဏှာတိ၊ ၏။ တတြာပိ၊ ထို ခြောက်လပတ်လုံး ဖြစ်စေထိုက်သော အကျင့်
 ကိုယူရာ၌လည်း။ [ဆရာတော်၏ နိဿယ-၌ “တတြာပိ၊ ထို ခြောက်လတို့၌
 လည်း”ဟု စွဲတော်မူ၏။] ဒွေ ဒွေ မာသေ၊ နှစ်လ နှစ်လတို့ပတ်လုံး။
 ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ပဋိပဇ္ဇိတွာ၊ ကျင့်၍။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏိတုံ၊
 ငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်လတ်သော်။ ဝိသေသေတွာ၊ ဆမာသိက-
 အကျင့်မှ အထူးပြု၍။ နဝမာသိကံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ တတြာပိ၊
 ထို ကိုးလပတ်လုံး ဖြစ်စေထိုက်သော အကျင့်ကိုယူရာ၌လည်း။ [ဆရာတော်၏
 နိဿယ-၌ “တတြာပိ၊ ထို ကိုးလတို့၌လည်း”ဟု စွဲတော်မူ၏။] တယော
 တယော မာသေ၊ သုံးလ သုံးလတို့ပတ်လုံး။ တထေဝ၊ ထို ရှေးအတိုင်း
 ပင်။ ပဋိပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ အရဟတ္တံ ပါပုဏိတုံ။ အသက္ကောန္တဿ၊ လတ်
 သော်။ ဝါ၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ (အာဝဇ္ဇတော-၌ စပံ။) “မေ
 သည်။ သဗြဟ္မစာရိဟိ၊ အတူတကွ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသေ-
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ ဝါ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဝိသုဒ္ဓိပဝါရဏံ၊
 အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော ပဝါရဏာကို။ ပဝါရေတုံ၊ ပဝါရဏာပြုခြင်းငှာ။
 န လဒ္ဓံ ဝတ၊ မရအပ်လေစွတကား။” ဣတိ၊ သို့။ အာဝဇ္ဇတော၊ ဆင်ခြင်
 လတ်သော်။ ဝါ၊ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌။ ဒေါမနဿံ၊ သည်။
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အဿုဓာရာ၊ မျက်ရည် အယဉ်တို့သည်။ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 (ကဿ ဝိယ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ကဲ့သို့နည်း။) ဂါမန္တပဗ္ဗာရဝါသိ
 မဟာသီဝတ္ထေရဿ ဝိယ၊ ရွာ၏အနီး ဖြစ်သောလိုက်၌ နေလေ့ရှိသော မဟာ
 သီဝ-ထေရ်၏ သန္တာန်၌ကဲ့သို့တည်း။

မဟာသီဝတ္ထေရဝတ္ထု

ကိရ၊ ချဲ့။ ထေရော၊ မဟာသီဝ-ထေရ်သည်။ အဋ္ဌာရဿ၊ တဆယ့်ရှစ်
 ဂိုဏ်းကုန်သော။ မဟာဂဏေ၊ များသောသံဃာရှိသော ဂိုဏ်းတို့ကို။ ဝါ၊
 ဂိုဏ်းကြီးတို့ကို။ ဝါစေသိ၊ ပို့ချပြီ။ [သဟဿ ဒိသဟဿ သင်္ချေတ္တာ
 မဟာဂဏေ-ဋီကာ။] တဿ၊ ထို မဟာသီဝ-ထေရ်၏။ ဩဝါဒေါ၊ ၌။

၎င်းတို့၎င်း၊ ဤ။ တိသ သဟဿာ၊ သုံးသောင်းအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။
 ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏ်သု၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊
 ထိုမှနောက်၌။ (တပည့်တို့ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးရာ ကာလမှ နောက်၌။) ကော၊
 သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ “တာဝ၊ ဆရာတော်ကြီးမှ ရှေးဦးစွာ။ မယံ၊
 ၏။ အဗ္ဗန္တရေ၊ ကိုယ်တိုင်း၌။ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်တို့သည်။ အပ္ပမာဏာ၊ အတိုင်း
 အရှည်မရှိကုန်။ မေ၊ ၏။ အာစရိယဿ၊ ၏။ ဂုဏာ၊ တို့ကို။ ကိဒိသာ န
 ခေါ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ ရှုအပ်ပါကုန်လိမ့်မည်နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ အာဝဇ္ဇန္တော၊
 ဆင်ခြင်လတ်သော်။ ပုထုဇ္ဇနဘာဝံ၊ ပုထုဇဉ်၏ အဖြစ်ကို။ ပဿိတွာ၊ ၍။
 “အမှာကံ၊ တို့၏။ အာစရိယော၊ သည်။ အညေသံ၊ မိမိမှတပါး အခြားသူတို့
 ၏။ အဝဿယော၊ မှီအပ်သူသည်။ [“အဝဿိယတေတိ အဝဿယော”ဟု
 ပြု။] ဝါ၊ မှီရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ [“အဝဿိယတိ နိဿိယတိ ဧတ္ထာတိ
 အဝဿယော”ဟုပြု။] အတ္တနော၊ ၏။ (အဝဿယော၊ သည်။) ဘဝိတုံ၊ ငှာ။ န
 သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ အဿ၊ ထိုဆရာအား။ ဩဝါဒိ၊ ကို။ ဒဿာမိ၊
 ပေးအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ အာကာသေန၊ ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။
 ဝိဟာရသမိပေ၊ ကျောင်း၏အနီး၌။ ဩတရိတွာ၊ သက်ဆင်း၍။ ဒိဝါဋ္ဌာနေ၊
 နေနေရာအရပ်၌။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသော။ အာစရိယံ၊ သို့။ ဥပသကံမိတွာ၊
 ၍။ ဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြု၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။

ထေရော၊ မဟာသီဝ-ထေရ်သည်။ ပိဏ္ဍပါတိကံ၊ ပိဏ္ဍပါတ်စုတင်ဆောင်
 ရဟန်း။ ကံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ အာဂတော၊ လာသည်။
 အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧကံ၊ သော။
 အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ဝဏှိယာမိ၊ သင်ယူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 နှလုံးသွင်း၍။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အာဂတော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ အာဂုသော၊
 ငါ့ရှင်။ ဩကာသော၊ အနုမောဒနာကို သင်ယူဖို့ရာ အခွင့်အခါသည်။ န
 ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝိတက္က-
 မာဋ္ဌကေ၊ အဘယ်အရပ်၌ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ရပါအံ့နည်း-ဟု ကြံဆရာ
 တန်ဆောင်းဝန်း၌။ ဌိတကာလေ၊ တည်ရာအခါ၌။ ပုစ္ဆိယာမိ၊ မေးပါအံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ တသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ ထို တန်ဆောင်းဝန်းအရပ်၌။
 အညေ၊ သင်မှတပါး အခြားရဟန်းတို့သည်။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့ ပြောပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘိက္ခာစာရမဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ဖို့ရန်
 သွားရာလမ်းခရီး၌။ (ပုစ္ဆိယာမိ။) ဣတိ၊ ပြီ။ တကြာပိ၊ ထို ဆွမ်းခံ
 လှည့်လည်ဖို့ရန် သွားရာလမ်းခရီး၌လည်း။ အညေ၊ တို့သည်။ ပုစ္ဆန္တိ၊
 ကုန်၏။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဒုပဇ္ဇနံ ဝါသနဋ္ဌာနေ၊ နှစ်ထပ်သောသင်းပိုင်ကို ပြင်၍

ဝတ်ရာအရပ်၌။ (ပုစ္ဆိဿာမိတိ၊ တကြာပိ အညေ ပုစ္ဆန္တိတိ။) သင်္ခါဒိပါ-
 ရှုပနဋ္ဌာနေ၊ သင်္ခါဒိကြီးကို ရှုရာအရပ်၌။ (ပုစ္ဆိဿာမိတိ၊ တကြာပိ အညေ
 ပုစ္ဆန္တိတိ။) ပတ္တနီယရဏဋ္ဌာနေ၊ သပိတ်အိတ်မှ သပိတ်ကို ထုတ်ဆောင်ရာ
 အရပ်၌။ (ပုစ္ဆိဿာမိတိ၊ တကြာပိ အညေ ပုစ္ဆန္တိတိ။) ဘန္တေ၊ ရား။ ဂါမေ
 ၌။ စရိတွာ၊ လှည့်လည်ပြီး၍။ အာသနသဘာယံ၊ ဘိုင်နေရာ ဇရပ်၌။
 ယာဂုပိတကာလ၊ ယာဂုသောက်ရာအခါ၌။ (ပုစ္ဆိဿာမိ) ဣတိ၊ ပြီ။
 အာဂုသော၊ ရှင်။ တတ္ထ၊ ထို ယာဂုသောက်ရာ အခါ၌။ အဋ္ဌကထာထေရာ၊
 အဋ္ဌကထာ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို မေးမြန်းသောထေရ်တို့သည်။ [အဋ္ဌကထာ-
 ထေရာတိ အဋ္ဌကထာယ အတ္ထပဋိပုစ္ဆန္တကထေရာ။-ဋီကာ။] အတ္ထနေ၊ ။ ။
 ကံ။ ယုံမှားခြင်းကို။ ဝိနောဒေန္တိ၊ ပယ်ဖျောက်ကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ အန္တောဂါမတော၊ ရွာတွင်းမှ။ နိက္ခန္တကာလေ၊ ထွက်
 ပြီးရာ အခါ၌။ ပုစ္ဆိဿာမိ။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဂုသော၊ ရှင်။ တကြာပိ၊
 ထို ရွာမှထွက်ပြီးရာ အခါ၌လည်း။ အညေ ပုစ္ဆန္တိ။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊
 ရား။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ လမ်းခရီးအကြား၌။ [အန္တရာမဂ္ဂေတိ ဘိက္ခံ ဂဟေတွာ
 ဂါမတော ဝိဟာရိ ပဋိဂမနမဂ္ဂေ။-ဋီကာ။]။ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘောဇန-
 သာလာယံ၊ ဆွမ်းစားဇရပ်၌။ (ဆွမ်းစားကျောင်း၌။) ဘတ္တကိစ္စပရိယော-
 သာနေ၊ ဆွမ်းကိစ္စ၏ အဆုံး၌။ပ။ ဒိဝါဋ္ဌာနေ၊ နေ့ နေရာ အရပ်၌။ပ။
 ပါဒဓောဝနကာလေ၊ ခြေဆေးရာအခါ၌။ ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ မုခဓောဝန-
 ကာလေ၊ မျက်နှာသစ်ရာအခါ၌။ (ပုစ္ဆိဿာမိ)။ဣတိ၊ ပြီ။ တဒါ၊ မျက်နှာ
 သစ်ရာ ထိုအခါ၌။ အညေ ပုစ္ဆန္တိတိ။ အာဂုသော၊ ရှင်။ တတော၊ ထို
 မျက်နှာသစ်ရာ အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယာဝ အရဏာ၊ အရုဏ်တက်ရာ
 ကာလတိုင်အောင်။ အပရေ၊ သင်မှတပါး အခြားရဟန်းတို့သည်။ ပုစ္ဆန္တိ။
 ဣတိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ ဒန်ပူကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ မုခ-
 ဓောဝနတ္ထံ၊ မျက်နှာသစ်ခြင်းငှာ။ ဂမနကာလေ၊ သွားရာအခါ၌။ (ပုစ္ဆိဿာမိ။)
 ဣတိ၊ ပြီ။ တဒါ၊ မျက်နှာသစ်သွားရာ ထိုအခါ၌။ အညေ ပုစ္ဆန္တိတိ။
 ဘန္တေ၊ ရား။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ ဓောဝိတွာ၊ ဆေးပြီး၍။ (တနည်း။) မုခံ
 ဓောဝိတွာ၊ မျက်နှာသစ်ပြီး၍။ အာဂမနကာလေ၊ ပြန်လာရာအခါ၌။
 (ပုစ္ဆိဿာမိ။) ဣတိ၊ ပြီ။ တကြာပိ၊ မျက်နှာသစ်ပြီး၍ ပြန်လာရာ ထို အခါ၌
 လည်း။ အညေ ပုစ္ဆန္တိတိ။

ဘန္တေ၊ ရား။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ နိသိန္နကာလေ၊
 ထိုင်နေရာ အခါ၌။ (ပုစ္ဆိဿာမိ။) ဣတိ၊ ပြီ။ တကြာပိ၊ ကျောင်းသို့ဝင်၍

ထိုင်နေရာ ထိုအခါ၌လည်း။ အညေ ပုစ္ဆန္တီတိ။ ဘန္တေ မုခံ ဓောဝိတွာ
 သေနာသနံ။ ပဝိသိတွာ၊ ရှိ။ တယော ပလ္လင်္ဂေ။ ထက်ဝယ်တင်ပလင် သုံးခွေ
 တို့ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း။ စတ္တာဓော (ပလ္လင်္ဂေ)။ ထက်ဝယ် တင်
 ပလင် လေးခွေတို့ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း။ [ထက်ဝယ်တင်ပလင် သုံးကြိမ်
 လေးကြိမ်ပြင်ရာ အချိန်အခါကိုဆိုလိုသည်။] ဥသုမံ၊ အဋ္ဌေကို။ ဂါဟာ-
 ပေတွာ၊ ယူစေ၍။ (တနည်း) ပလ္လင်္ဂေ။ ထက်ဝယ်တင်ပလင်၌။ တယော
 စတ္တာဓော (တီဏိ စတ္တာရိ)။ သုံးကြိမ် လေးကြိမ်ကုန်သော။ ဥသုမံ (ဥသုမာနိ)။
 အဋ္ဌေတို့ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ရှိ။ [တယော '။ပ။' ဂါဟာပေတွာတိ တီဏိ
 စတ္တာရိ ဥဏှာပနာနိ။ -ဋ္ဌိကာ။] ယောနိသော၊ သင့်သောအကြောင်းအား
 ဖြင့် ("အလိုရှိအပ် တောင်းတအပ်သောစီးပွားချမ်းသာကို ရခြင်း၏အကြောင်း
 အားဖြင့်" ဟု ဆရာတို့ပေးကြသည်။) မနသိကာရေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှလုံးသွင်း
 ခြင်း၌။ ကမ္မံ၊ အလုပ်ကို။ ကရေန္တာနံ၊ ပြုကုန်စဉ်။ ဩကာသကာလေန၊
 အခွင့်ပြုရာအခါသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ထိုက်သည်။ သိယာ နနု၊ ဖြစ်ရာသည်
 မဟုတ်ပါလော။ ["ကမ္မဋ္ဌာန်းနှလုံးသွင်းချိန်မှာ သူတပါးကမေးဖွယ်မလို
 သောကြောင့် အခွင့်ပေးရာအခါ ဖြစ်သင့်ပါ၏" ဟူလို။] ဘန္တေ၊ ရား။
 မရဏခဏမ္ပိ၊ သေရာခဏ-ကိုသော်မှလည်း။ န လဘိဿထ၊ ရတော်မမူကုန်
 တော့လတ္တံ့။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဖလကသဒိဿာ၊ တံကဲမှီ ပျဉ်ချပ်နှင့်တူကုန်သည်။
 အတ္ထ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ အဝဿယော၊ မှီရာသည်။
 ဟောထ၊ ဖြစ်နေပါကုန်၏။ အတ္ထနော၊ ၏။ (အဝဿယော)။ ဘဝိတုံ၊
 ငှာ။ န သက္ကောထ၊ စွမ်းနိုင်တော်မမူကုန်။ ["အရှင်ဘုရားသည် တံကဲမှီ ပျဉ်
 ချပ်ကဲ့သို့ သူတပါး၏ မှီရာဘာဖြစ်၍ မိမိ၏မှီရာ မဖြစ်ပါတကား" ဟု
 လျှောက်လိုသည်။] ဧမ၊ အား။ တုံမုာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ အနုမော-
 ဒနာယ၊ ဖြင့်။ န အတ္ထော၊ အလိုမရှိပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၍။ အာ-
 ကာသေ၊ ၌။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံတက်၍။ အဂမာသိ၊ ပြီ။

ထေရော၊ သည်။ "ဣမဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဝါ၊ မှာ။ ပရိယတ္တိယာ၊
 ပရိယတ်၌။ (စာသင်ခြင်းဖြင့်။) ကမ္မံ၊ အလုပ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိတော့။ ပန၊
 ထိုသို့ပင် ပရိယတ်ဖြင့် အလုပ်မရှိပါသော်လည်း။ မယံ၊ ငါ၏။ အကံသကော၊
 ချွန်းချိတ်သဖွယ်သည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ အာဂ-
 တော၊ လာပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတွာ၊ ရှိ။ "ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဩကာ-
 သော၊ ထွက်ဖို့ရာ အခွင့်သည်။ န ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်တော့လတ္တံ့။ ပစ္စု-
 သကာလေ၊ မိုးသောက်ရာအခါ၌။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့

ကြံ၍။ ပတ္တစီဝရံ။ ကို။ သမိပေ။ အနီး၌။ ကတု။ ပြု၍။ ဝါ။ ထား၍။ သဗ္ဗံ။ သော။ ဒီဝသဘာဂံ။ နေအဖို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ပဌမယာမမဇ္ဈိမ-ယာမဉ္စ၊ ပထမယံ မဇ္ဈိမယံ-ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ဓမ္မံ။ ကို။ ဝါစေတု။ ဆိုစေ၍။ ဝါ။ ပို့ချ၍။ ပစ္စိမယာမေ။ ပစ္စိမယံ၌။ ကေသ္မိံ။ တပါးသော။ ထေရေ။ ထေရ်သည်။ ဥဒ္ဓေသံ။ သင်ယူအပ်သောပါဠိကို။ ဂဟေတု။ ၍။ နိက္ခန္ဓေ။ ထွက်လတ်သော်။ ပတ္တစီဝရံ။ ကို။ ဂဟေတု။ ၍။ တေနေဝ။ ထိုထေရ်နှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ။ က။ နိက္ခန္ဓော။ ထွက်ပြီ။ နိသန္ဓေအန္ဓေဝါသိကာ။ ထိုင်နေသော အနီးနေတပည့်တို့သည်။ (စာမေးလျှောက်ဖို့ရန် ထိုင်နေသော အနီးနေတပည့်တို့သည်။) အာစရိယော။ သည်။ ကေနစိ။ တစုံတခုသော။ ပပဉ္စေန။ ကိစ္စကိုချဲ့ထွင်တတ်သော ကိုယ်လက်သုတ်သင်မှုဖြင့်။ နိက္ခန္ဓော။ ထွက်ပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့။ မညိံ။ သု။ မှတ်တင်ကြကုန်ပြီ။ [ကေနစိ ပပဉ္စေနာတိ ကေနစိ သရီရကိစ္စဘူတေန ပပဉ္စေန။-ဋီကာ။] နိက္ခန္ဓော။ သော။ ထေရော။ သည်။ ကောစိ ဒေဝ။ တစုံတယောက်သာလျှင်ဖြစ်သော။ သမာနာစရိယ-ဘိက္ခု။ တူသော ဆရာရှိသော ရဟန်းတည်း။ ဣတိ။ သို့။ သညံ။ အမှတ်သညာကို။ အကာသိ။ ပြုပြီ။ [ပစ္စိမယံဖြစ်၍ မှူးတိုးမှောင်တောင် ဖြစ်နေချိန်ဝယ် နောက်ကနေကြည့်ရသောကြောင့် ထွက်သွားသောပုဂ္ဂိုလ်ကို “ဆရာတူရဟန်းတပါး”ဟု ထင်ရလေသည်။]

ကိရ၊ ချဲ့။ ထေရော။ သည်။ “မာဒိသဿ၊ ငါကဲ့သို့ရှုအပ်သူ၏။ (ငါ့လိုပုဂ္ဂိုလ်မှာ။) အရဟတ္တံ နာမ၊ အရဟတ္တဖိုလ်မည်သည်။ ကိံ။ အဘယ်မှာခဲယဉ်းဖွယ်ရှိအံ့နည်း။ (တနည်း) မာဒိသဿ၊ ၏။ အရဟတ္တံ။ ကို။ ဥပ္ပါဒေတုံ နာမ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာမည်သည်။ ကိံ။ နည်း။ [အရဟတ္တံ နာမ ကိန္တိတဒဓိဂမဿ အဒုက္ကရဘာဝံ သန္ဓာယ ဝဒတိ။-ဋီကာ။] ဒွိဟတီဟေနေဝ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်သာလျှင်။ (အရဟတ္တံ။ သို့။) ပါပုဏိတု။ ၍။ ပစ္စာဂမိ-ဿာမိ။ ပြန်လာအံ့။ ဣတိ။ ဤသို့ကြံ၍။ အန္ဓေဝါသိကအနံ။ တို့အား။ အနာရောစေတောဝ၊ မပြောမူ၍သာလျှင်။ အာသဠိမာသဿ၊ ဝါဆိုလ၏။ ဇုဏှပက္ခတေရသိယာ၊ လဆန်းပက္ခတဆယ့်သုံးရက်မြောက် နေ၌။ နိက္ခန္ဓော။ ထွက်ခဲ့သည်။ (ဟုတု။) ဂါမန္တပဗ္ဗာရံ။ ရွာ၏အနီးဖြစ်သော တောင်ဝှမ်းသို့။ ဂန္ဓာ။ ၍။ စကံမံ။ စကြံသို့။ အာရုယျ၊ ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ။ ကို။ မနသိကရောန္ဓော။ လတ်သော်။ တံဒီဝသံ။ ထိုနေ၌။ အရဟတ္တံ။ ကို။ ဂဟေတု။ ယူခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ။ မစွမ်းနိုင်။ ဥပေါသထဒီဝသေ။ ဥပုသ်အနည်း။ သမ္ပတ္တေ။ ရောက်လတ်သော်။ “ဒွိဟတီဟေန၊ ပြုဖြင့်။ အရဟတ္တံ။ ကို။ ဂဏှိဿာမိ။

ယူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အာဂတော၊ လာခဲ့ပြီ။ ပန၊ ထိုသို့လာခဲ့ပါသော်လည်း။ (အရဟတ္တံ။) ဂဟေတုံ၊ ငှာ။ နာသက္ခိံ၊ မစွမ်းနိုင်ပါတကား။ ပန၊ ဆက်။ တယော မာသေ၊ သုံးလတို့ကို။ တီဏိ ဒိဝသာနိ ဝိယ၊ သုံးရက်တို့ကိုကိုးသို့။ ယာဝ၊ လောက်။ မဟာပဝါရဏာ၊ မဟာပဝါရဏာနေ့သည်။ (အတ္ထံ။) တာဝ၊ ထို မဟာပဝါရဏာနေ့တိုင်အောင်။ ဇာနိဿာမိ၊ သိအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂန္ဓာပိ၊ ကပ်၍လည်း။ (အရဟတ္တံ) ဂဟေတုံ နာသက္ခိံ။ ပဝါရဏာဒိဝသေ၊ ခွဲ။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကိံ။) “အဟံ ဒွိဟတီဟေန အရဟတ္တံ ဂဏိဿာမိတိ အာဂတော။” တေမာသေနာပိ၊ သုံးလဖြင့် သော်မှလည်း။ (အရဟတ္တံ ဂဟေတုံ။) နာသက္ခိံ၊ တကား။ သဗြဟ္မစာရိနော ပန၊ အတူတကွ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိသူတို့သည်ကား။ ဝါ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်ကား။ ဝိသုဒ္ဓိပဝါရဏံ၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော ပဝါရဏာကို။ ပဝါရေန္တိ၊ ဖိတ်မကြကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ကြံပြီ။

ဝေံ၊ သို့။ စိန္တယတော၊ ကြံသော။ တဿ၊ ထို မဟာသီဝ-ထေရ်၏။ အဿု-ဓာရာ၊ မျက်ရည် အယဉ်တို့သည်။ ပတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုမှ နောက်၌။ “မဉ္ဇေ၊ ညောင်စောင်း၌။ (ပဝတ္တမာနဿ-ဟူသော ထည့်ပါဉ်၌ စပ်။) စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဣရိယာပထေဟိ၊ ဣရိယာပုထ်တို့ဖြင့်။ (ပဝတ္တမာနဿ၊ ဖြစ်စေလတ်သော်။ ဝါ၊ ဖြစ်စေသော။) မယံ၊ ၏။ မဂ္ဂုလံ၊ သည်။ န ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်မဟုတ်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ အပ္ပတွာ၊ မရောက်မူ၍။ (မရောက်မချင်း။) မဉ္ဇေ၊ ခွဲ။ ပိဋ္ဌံ၊ ကျောက်ကုန်းကို။ နေဝ ပသာရေဿာမိ၊ မဆန်းတန်းတော့အံ့။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ န ဓောဝိဿာမိ၊ မဆေးတော့အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ အဓိဋ္ဌာန်၍။ မဉ္ဇေ၊ ကို။ ဥဿာပေတွာ၊ ထောင်၍။ ဌပေသိ၊ ထားလိုက်ပြီ။ ပုန၊ ဖန်။ အန္တောဝဿံ၊ ဝါတွင်းသည်။ ပတ္တိ၊ ရောက်ပြန်ပြီ။ အရဟတ္တံ၊ ကို။ ဂဟေတုံ၊ ငှာ။ နာသက္ခိယေဝ၊ သည်သာ။ ဧကေနတိ သပဝါရဏာသု၊ တခုယုတ် သုံးဆယ်သော ပဝါရဏာနေ့တို့၌။ ဝါ၊ နှစ်ဆယ်ကိုးကြိမ်သော ပဝါရဏာနေ့တို့၌။ အဿု-ဓာရာ၊ တို့သည်။ ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂါမဒါရကာ၊ ရွာသား ကလေးတို့သည်။ ထေရဿ၊ ၏။ ပါဒေသု၊ တို့၌။ ဒာလိတဋ္ဌာနာနိ၊ လွန်စွာဖြစ်သော ကွဲခြင်းရှိသော အရပ်တို့ကို။ ကဏုကေဟိ၊ ဆူးတို့ဖြင့်။ သိဗ္ဗန္တိ၊ ချုပ်ကြကုန်၏။ [သဉ္ဇာတော ဖာလော ယေသုတိ ဖာလိတာနိ (လွန်စွာဖြစ်သော ကွဲခြင်းရှိသော အရပ်တို့။) သဉ္ဇာတ-အနက်၌ ဣတ-ပစ္စည်းသက်။] ဒဝံ၊ ပျက်ရယ် ပြောင်လှောင်မှုကို။ ကရေန္တာပိ၊ ပြုကြကုန်သော်လည်း။

“အယျဿ မဟာသီဝတ္ထေရဿ၊ အရှင် မဟာသီဝ-ထေရ်၏။ ပါဒါ ဝိယ၊
ခြေတို့ကဲ့သို့။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဒဝံ၊ ကို။
ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။

ထေရော၊ သည်။ တိံသ သံဝစ္ဆရေ၊ သုံးဆယ်သော နှစ်တို့ပတ်လုံး။
(တနည်း) တိံသမေ၊ သုံးဆက်မြောက် ဖြစ်သော။ သံဝစ္ဆရေ၊ ခွဲ။ [ဤသို့
ရှိမှကောင်းသည်။] မဟာပဝါရဏာဒိဝသေ၊ မဟာပဝါရဏာနေ၌။ အာ
လမ္မဏဖလကံ၊ ဆွဲမှီအပ်သော ပျဉ်ချပ်ကို။ ဝါ၊ တံကဲမှီ ပျဉ်ချပ်ကို။
နိဿာယ၊ ရှိ။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ (စိန္တေသိ-၌ စပ်။) “ဣဒါနိ၊
၌။ မေ၊ သည်။ သမဏဓမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုစဉ်။ တိံသဝဿာနိ၊
အနှစ်သုံးဆယ်တို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ “ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ ပြည့်ကုန်ပြီ။”
ဟုလည်း ပေး။) အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏိတုံ၊ ငှာ။ နာသက္ခံ။ အဒ္ဓါ၊
မချွတ်။ မေ၊ ၏။ ဝါ၊ မှာ။ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေ၊ ဤ အတ္တဘော၌။
မဂ္ဂေါ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဖလံ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိံ။
မေ၊ သည်။ သဗြဟ္မစာရီဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ က။ ဝိသုဒ္ဓိပဝါရဏံ၊ ကို။
ပဝါရိတုံ၊ ငှာ။ န လဒ္ဓံ၊ မရအပ်။” ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ တဿ၊
ထို ထေရ်၏။ ဝါ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိန္တယတောဝ၊ ကြံစဉ်ပင်။
ဒေါမနဿံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ အဿုဓာရာ၊ တို့သည်။ ပဝတ္တန္တိ၊
ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဝိဒ္ဓုရဋ္ဌာနေ၊ မဝေးသောအရပ်၌။ ကော၊
သော။ ဒေဝဓိတာ၊ နတ်သမီးသည်။ ရောဒမာနာ၊ ငိုလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊
ပြီ။ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌။ ရောဒတိ၊ ငိုသူကား။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ [စာအုပ်တို့၌ “ရောဒသိ” ဟု ရှိ၏။ “ရောဒတိ” ဟု
ရှိမှကောင်းသည်။] ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဒေဝဓိတာ၊ ပါတည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ လျှောက်ပြီ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရောဒသိ၊ ငိုသနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ ရောဒမာနေ၊ ငိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မဂ္ဂဖလံ၊
ကို။ နိဗ္ဗတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေန၊ ကြောင့်။ (ငိုလျှင်
မဂ်ဖိုလ်ရနိုင်သောကြောင့်။) အဟမ္မိ၊ တပည့်တော်မသည်လည်း။ ကေံ (မဂ္ဂ
ဖလံ)၊ တမဂ် တဖိုလ်ကိုသော်လည်းကောင်း။ ဒေ မဂ္ဂဖလာနိ၊ နှစ်မဂ် နှစ်
ဖိုလ်တို့ကိုသော်လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
ကြံ၍။ ရောဒါမိ၊ ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီ။

တတော၊ ထိုသို့လျှောက်ခြင်းကြောင့်။ ထေရော၊ သည်။ (အရဟတ္တံ
အဂ္ဂဟေသိ-၌ စပ်) “ဘော မဟာသီဝတ္ထေရ၊ အို...မဟာသီဝ-ထေရ်။

ဒေဝတာပိ၊ နတ်တို့သော်မှလည်း။ တယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကေဠိံ၊ ပျက်ရယ် ပြောင်လှောင်မှုကို။ ကရေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ သင့်အား။ တေံ၊ ဤ မျက်ရည်ယို၍ ငိုနေခြင်းသည်။ [ဆရာတော်၏ နိဿယ-၌ “ဤပျက်ရယ် ပြောင်လှောင်ခြင်းသည်” ဟု စွဲသည်။] အနုစ္စဝိကံ န ခေါ၊ လျှောက်ပတ်ပါအံ့လော။” ဣတိ၊ ဤသို့ သံဝေဂဖြစ်၍။ ဝိပဿနံ၊ ကို၊ ဝဇေတွာ၊ တိုးပွားစေ၍။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ တို့နှင့်။ သဟ၊ ကွ။ အရဟတ္တံ၊ ကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူပြီ။ သော၊ ထိုထေရ်သည်။ “ဣဒါနိ၊ ဌံ။ နိပဇ္ဇိဿာမိ၊ လျောင်းတော့အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပဋိဇဇိတွာ၊ သုတ်သင်ရှင်းလင်း၍။ မဉ္ဇကံ၊ ညောင်စောင်းငယ်ကို။ ပညပေတွာ၊ ခင်းခဲ့ပြီး၍။ ဥဒကဋ္ဌာနေ၊ ရေးထားရာအရပ်၌။ ဥဒကံ၊ ကို။ ပစ္စုပဋ္ဌပေတွာ၊ ရှေးရှုဖြစ်စေ၍။ “ပါဒေ၊ တို့ကို။ ဇောဝိဿာမိ၊ ဆေးအံ့။” ဣတိ၊ သို့ကြံ၍။ သောပါနုဖလကေ၊ စောင်းတန်းလှေခါးဦးဝယ်။ ခင်းထားအပ်သော ပျဉ်ချပ်၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။

အဿ၊ ထို မဟာသီဝ-ထေရ်၏။ အန္တေဝါသိကာပိ၊ တို့သည်လည်း။ (အာဟံသု-၌ စပ်။) “အမှာကံ၊ တို့၏။ အာစရိယဿ၊ ၏။ ဝါ၊ သည်။ သမဏဓမ္မံ၊ ကို။ ကာတံ၊ ငှာ။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွားစဉ်။ တိံသဝဿာနိ၊ သုံးဆယ်သော နှစ်တို့သည်။ (ပရိပုဏ္ဏာနိ။) ဝိသေသံ၊ တရားထူးကို။ နိဗ္ဗတ္တေတံ၊ ငှာ။ သက္ခိ န ခေါ၊ စွမ်းနိုင်လေသလော။ နာသက္ခိ (န ခေါ)၊ မစွမ်းနိုင်လေသလော။” ဣတိ၊ သို့။ အာဝဇ္ဇယမာနာ၊ ဆင်ခြင်ကုန်လတ်သော်။ “အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတွာ၊ ၍။ ပါဒဇောဝနတ္ထံ၊ ခြေဆေးခြင်းအကျိုးငှာ။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ ဒိသွာ၊ ၍။ “အမှာကံ၊ တို့၏။ အာစရိယော၊ သည်။ အမှာဒိ-သေသု၊ ငါတို့ကဲ့သို့ ရှုအပ်ကုန်သော။ အန္တေဝါသိကေသု၊ တို့သည်။ တိဋ္ဌန္တေသု၊ တည်ရှိကုန်စဉ်။ အတ္တနာဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ ဇောဝိဿတိ၊ ဆေးလတ္တံ့။” ဣတိ တေံ၊ ဤသို့ ဆရာကိုယ်တိုင် ခြေဆေးရခြင်းသည်။ အဋ္ဌာနံ၊ သင့်သောအကြောင်းမဟုတ်။ အဟံ၊ သည်။ ဇောဝိဿာမိ၊ ဆေးအံ့။ အဟံ၊ သည်။ ဇောဝိဿာမိ၊ အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တိံသသဟဿာနိပိ၊ သုံးသောင်းသော ရဟန်းတို့ သည်လည်း။ အာကာသေန၊ ဖြင့်။ ဂန္တော၊ ၍။ ဝန္နိတွာ၊ ဝပ်ချ၍။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ ဇောဝိဿာမ၊ ပါကုန်အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒါနိ၊ ဌံ။ မမ၊ ၏။ အဇောတာနံ၊ မဆေးအပ်ကုန်သော။ ပါဒါနံ၊ တို့၏။ တိံသ ဝဿာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

တုမေ၊ တို့သည်။ တိဋ္ဌထ၊ တည်ကြကုန်လော့။ အဟမေဝ၊ ငါသည်သာ (ငါ့ဘာသာ။) ဓောဝိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။

သက္ကောပိ၊ သည်လည်း။ (အာဟ-၌ စပ်။) အာဝဇ္ဇန္တော၊ လတ်သော်။ “မယံ၊ ၏။ အယျော၊ မဟာသီဝတ္ထေရော၊ သည်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ ပြီ။ ‘ပါဒေ၊ တို့ကို။ ဓောဝိဿာမ၊ ဆေးကြကုန်အံ့။’ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သော။ တိသဗဟဿာနံ၊ သုံးသောင်း အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ အန္တေဝါသိကာနံ၊ အနီးနေ တပည့်တို့အား။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ ဓောဝိတံ၊ ဆေးခြင်းငှာ။ ဝါ၊ ဆေးခွင့်ကို။ န ဒေတိ၊ မပေး။ ပန၊ ဆက်။ မာဒိသေ၊ သော။ ဥပဋ္ဌာကော၊ သည်။ တိဋ္ဌန္တေ၊ တည်ရှိစဉ်။ ‘မယံ၊ ၏။ အယျော၊ အရှင်သည်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ ဓောဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။’ ဣတိ တေ၊ ဤသို့ ကိုယ်တိုင်ခြေဆေးခြင်း သည်။ အဋ္ဌာနံ၊ သင့်သောအကြောင်းမဟုတ်။ အဟံ၊ သည်။ ဓောဝိဿာမိ၊ အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ သုဇာယ၊ သုဇာ-မည်သော။ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ၏။ သန္နိကော၊ ၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထို သိကြားသည်။ သုဇ၊ သုဇာ-မည်သော။ အသုရကညံ၊ အသုရာ သတို့သမီးကို။ ပုရတော၊ ရွှေ၌။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝါ၊ ထား၍။ “ဘန္တေ၊ တို့။ အပေထ၊ ဖဲကြပါ ကုန်။ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမ-ပါတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၍။ ဩကာသံ၊ သွားခွင့်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ထေရံ၊ ကို။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဝိန္နိတွာ၊ ဝပ်ချ၍။ ပုရတော၊ ၌။ ဥက္ကုဒ္ဓိကော၊ ဆောင့်ကြောင့်။ နံသိဒိတွာ၊ ၍။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ ဓောဝိဿာမိ၊ ပါအံ့။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်ပြီ။

ကောသိယ၊ ကောသိယ-အနွယ်၌ဖြစ်သော သိကြားမင်း။ ဣဒါနိ၊ ၌။ မေ၊ ၏။ ပါဒါနံ၊ တို့ကို။ အဓောတာနံ၊ မဆေးအပ်ကုန်စဉ်။ တိသ-ဝသာ၊ တို့သည်။ (ပရိပုဏ္ဏာနိ။) ဒေဝတာနုဉ္စ၊ နတ်တို့၏လည်း။ ပကတိ-ယာပိ၊ ပင်ကိုအားဖြင့်လည်း။ မနုဿသရီရဂန္ဓော နာမ၊ လူတို့၏ ကိုယ် အနံ့မည်သည်ကို။ ဇေဂုစ္ဆော၊ စက်ဆုပ်အပ်၏။ ယောဇနသတေ၊ ယူဇနာ တရာ၌။ ဌိတာနုမိ၊ တည်ကုန်သော နတ်တို့၏ စိတ်၌လည်း။ ကဏ္ဏေ၊ လည် ၌။ အာသတ္တကုဏပံ ဝိယ၊ ငြိကပ်စေအပ်သော အကောင်ပုပ်ကဲ့သို့။ (ဆွဲအပ် သော အကောင်ပုပ်ကဲ့သို့။) ဟောတိ၊ ၏။ အဟမေဝ၊ သည်သာ။ (ငါ့ ဘာသာ။) ဓောဝိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ငပြေပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အယံ

ဂန္ဓော နာမ၊ ဤ အနံ့ မည်သည်။ န ပညာယတိ၊ မထင်ရှားပါ။ တုမ္မာကံ၊ တို့၏။ သီလဂန္ဓော ပန၊ သီလ- အနံ့သည်ကား။ ဆ၊ ခြောက်ထပ် ကုန်သော။ ဒေဝလောက၊ တို့ကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ ကျော်လွန်၍။ ဥပရိ၊ အထက်ဖြစ်သော။ ဘဝဂ္ဂံ၊ ဘဝဂ်သို့။ ပတွာ၊ ၍။ ဌိတော၊ တည်ပါပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ သီလဂန္ဓတော၊ ထက်။ ဥတ္တရိတရော၊ သာ၍ လွန်မြတ်သော။ အညော၊ အခြားသော။ ဂန္ဓော နာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပါ။ တုမ္မာကံ၊ တို့၏။ သီလဂန္ဓေန၊ ကြောင့်။ အာဂတော၊ လာသည်။ အမိ၊ ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၍။ ဝါမဟတ္ထေန၊ လက်ခဲလက်ဖြင့်။ ဂေါပုကသန္ဓိယံ၊ ဖမျှက်အစပ်၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဒက္ခိဏဟတ္ထေန၊ လက်ယာလက်ဖြင့်။ ပါဒတလံ၊ ခြေဖဝါးအပြင်ကို။ ပရိမဇ္ဇိံ၊ ထက်ဝန်းကျင် သုံးသပ်ပြီ။ ဝါ၊ ပွတ်တိုက်ပြီ။ ဒဟရကုမာရဿ၊ ငယ်သောမင်းသား၏။ ပါဒေါ ဣဝ၊ ခြေတို့ကဲ့သို့။ အဟေသု၊ ကုန်ပြီ။ [“နုလာကုန်သည်”ဟူလို။] သက္ကော၊ သည်။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ ဓောဝိတွာ၊ ၍။ ဝန္နိတွာ၊ ဝပ်ချ၍။ ဒေဝလောကမေဝ၊ သို့သာ။ ဂတော၊ ပြန်သွားပြီ။

ဝေံ၊ သို့။ ဝါ၊ ဤနည်းဖြင့်။ “သဗြဟ္မစာရီဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ က။ ဝိသုဒ္ဓိပဝါရဏံ၊ ကို။ ပဝါရေတံ၊ ငှာ။ န လဘာမိ၊ မရ။” ဣတိ၊ သို့။ အာဝဇ္ဇန္တဿ၊ ဆင်ခြင်စဉ်။ ဝါ၊ ဆင်ခြင်သော ထေရ်၏စိတ်၌။ ဥပုန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ဒေါမနဿံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ မညနဝသေန၊ မှတ်ထင်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏။ အာရမ္မဏမ္ပိ၊ ဥပစာရဈာန် ပဌမဈာန် အစရှိသော အာရုံကိုလည်းကောင်း။ [ဝိပဿနာယ အာရမ္မဏံ နာမ ဥပစာရဈာန်ပဌမဈာန်နာဒိ။ -ဋီကာ။] ဝိပဿနာပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မဂ္ဂေါပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဖလမ္ပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သဝိတက္ကသဝိစာရဒေါမနဿန္တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ အဝိတက္ကသဝိစာရဒေါမနဿန္တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ ဧကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဝိတက္က- သဝိစာရဒေါမနဿေ၊ ၌။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ ပဌပေတွာ၊ ၍။ ဣဒံ ဒေါမနဿံ။

၁။ ပရိမဇ္ဇိံ။ ။ပရိမဇ္ဇိတိ ပရိမသိ(သုံးသပ်ပြီ။)။ ဧကံ ပန “ပရိမဇ္ဇိတိ ပရိ- ဝက္ကောတွာ။ ထေရေန၊ ထေရ်သည်။ ဓောဝိယမာနံ၊ ဆေးအပ်သည်ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဓောဝိ”ဣတိ အတ္ထံ ဝဒန္တိ။ “မဟာသီဝ-ထေရ်ကြီး ဆေးနေသည်ကို သိကြားမင်းက ယူ၍ဆေးသည်”ဟု ဧကံဆရာတို့ အနက်ဖွင့်ကြကုန်၏။-ဋီကာ။

သည်။ ကိံနိဿိတံ၊ အဘယ်ကိုမှီသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပစာရေန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်လတ်သော်။ (ဣဒိ ဒေါမနဿံ။) ဝတ္ထုနိဿိတံ၊ ဟဒယဝတ္ထု-ကိုမှီ၏။ ဣတိ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ ဖဿပဉ္စမကော၊ ဌံ။ ဝတ္ထုနယေနော၊ ပင်။ အနုက္ကမေန၊ အားဖြင့်။ အရဟတ္တေ၊ ဌံ။ ပတိ-ဌာတိ၊ ၏။ ကော၊ သော။ (ဘိက္ခူ။) အဝိတက္ကသဝိစာရေ၊ သော။ ဒေါမနဿော၊ ဌံ။ ဝိပဿနံ ပဋ္ဌပေတွာ ဝတ္ထုနယေနော အရဟတ္တေ ပတိဌာတိ။ တတ္ထ (တေသု) အဘိနိဝိဋ္ဌဒေါမနဿေသုပိ၊ ထိုနည်းသွင်းအပ်သော ဒေါမနဿတို့တွင်လည်း။ သဝိတက္ကသဝိစာရတော၊ သဝိဘက္ကသဝိစာရ-ဒေါမနဿထက်။ အဝိတက္ကအဝိစာရံ၊ အဝိတက္ကအဝိစာရ-ဒေါမနဿသည်။ ပဏီတတရံ၊ သာ၍ မှန်မြတ်၏။ သဝိတက္ကသဝိစာရဒေါမနဿဝိပဿနာ-တောပိ၊ ထက်လည်း။ အဝိတက္ကသဝိစာရဒေါမနဿဝိပဿနာ၊ သည်။ ပဏီတ-တရာ၊ ၏။ သဝိတက္ကသဝိစာရဒေါမနဿဖလသမာပတ္ထိတောပိ၊ ထက်လည်း။ အဝိတက္ကသဝိစာရဒေါမနဿဖလသမာပတ္ထိယေဝ၊ သည်သာ။ ပဏီတတရာ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “ယေ အဝိတက္ကအဝိစာရေ တေ ပဏီတတရေ” တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ မူပြီ။

၃၆၂။ ဝေရူပါ ဥပေက္ခာ န သေဝိတဗ္ဗာတိ၊ ကား။ ဝေရူပါ၊ သော။ (ဤသို့ အကုသိုလ်တရားတို့၏ တိုးပွားကြောင်း ကုသိုလ်တရားတို့၏ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းဟူသော သဘောရှိသော။) ဂေဟသိတဥပေက္ခာ၊ ငါးဖြာအာရုံ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အိမ်၌မှီသော ဥပေက္ခာကို။ န သေဝိတဗ္ဗာ၊ ထိုက်။ ဂေဟသိတဥပေက္ခာ နာမ၊ မည်သည်။ (ဥပန္နာ ကာမဂုဏ်နိဿိတာ ဥပေက္ခာ-၌စပ်။) “တတ္ထ၊ ထို ဂေဟသိတဥပေက္ခာ၊ နေက္ခမ္မသိတဥပေက္ခာ နှစ်မျိုးတို့တွင်။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဂေဟသိတဥပေက္ခာ၊ တို့သည်။ ကတမာ၊ တို့နည်း။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုပသာဒဖြင့်။ ဝါ၊ အကြောင်းစက္ခု တင်စားပြုသည့် စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်။ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဝါ၊ သော်။ ဝါ ကြောင့်။ ဗာလဿံ၊ မိုက်သော။ ဝါ၊ မလိမ္မာသော။ မုဋ္ဌဿ၊ အတ္တဟိတ၊ ပရဟိတ-၌ တွေဝေသော။ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ များစွာသော ကိလေသာတို့ကို

၁။ ဗာလဿ-သေသည်။ “ဗာလဿာ”တိ အာဒိသု (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိ-တဗ္ဗော။) ဗာလကရဓမ္မယောဂတော (ဗာလအဖြစ်ကို ပြုတတ်သော အကုသိုလ်တရားနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။) ဗာလဿ အတ္တဟိတ ပရဟိတဗျာမုဋ္ဌတာယ မုဋ္ဌဿ ပုထုနံ ကိလေသာဒိနံ ဇနနာဒိဟိ ကာရဏေဟိ ပုထုဇ္ဇနဿ။-ဋီကာ။

ဖြစ်စေတတ်သော။ အနောဓိဇိနဿ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော အပိုင်းအခြား တို့ကို မင်တည်းဟူသော အပိုင်းအခြားတို့ဖြင့် အောင်ပြီးမဟုတ်သော။ (တနည်း) အနောဓိဇိနဿ၊ မင်တည်းဟူသော အပိုင်းအခြားအားဖြင့် ကိလေသာတို့ကို အောင်ပြီးသော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်လည်း မဟုတ်သော။ [ဆရာတော် ၏နိဿယ-၌ “မင်တည်းဟူသော အရေး” စသည်ဖြင့် ပေးတော်မူ၏။] အဝိပါကဇိနဿ၊ ခုနစ်ဘဝစသည်မှ အထက်၌ဖြစ်လတ္တံ့သော အကျိုးဝိပါက

၁။ အနောဓိဇိနဿ။ ။ ဩဓိသော မေတ္တာံ ဖရဏာ-စသည်၌ကဲ့သို့ ဩဓိသဒ္ဓါသည် “အပိုင်းအခြား” အနက်ကို ဟော၏။ “အပိုင်းအခြား” ဟူရာ၌ “ဒိဋ္ဌိဝိစိက္ခိန္ဒာ” ဟူသော အပိုင်းအခြားကို သောတာပတ္တိ မင်တည်းဟူသော အပိုင်းအခြားဖြင့် အောင်နိုင်ပြီးသော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဤသို့စသည်ဖြင့် ကိလေသာ အပိုင်းအခြားတို့ကို မင်တည်းဟူသော အပိုင်းအခြားတို့ဖြင့် အောင်ပြီးသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို “ဩဓိဇိန” ဟု ခေါ်၏။ အဇိနိတိ ဇိနော (အောင်ပြီးပုဂ္ဂိုလ်)။ ဩဓိယော ဇိနော၊ ဩဓိတိ ဝါ ဇိနော ဩဓိဇိနော (အပိုင်းအခြားတို့ကို အပိုင်းအခြားတို့ဖြင့် အောင်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်)။ ဤစကားဖြင့် သောတာပန်စသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များကို “ဩဓိဇိန-ခေါ်သည်” ဟု မှတ်ပါ။ န+ဩဓိဇိနော အနောဓိဇိနော၊ ပဋိသေဓ “န” ကို ဇိနော-၌ စပ်။ သောတာပန်စသော အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ် “ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သူ”-ဟုလို။ [ကိလေသာဝိနိ မဂ္ဂေါဓိတိ အဇိတတ္တာ အနောဓိဇိနဿ။-ဇီကာ။]

တနည်း။ ။ “ဩဓိဇိန” ဟူသည် ကိလေသာတို့ကို အကုန်အောင်ပြီး မဟုတ်၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်သာ အောင်ပြီးဖြစ်သော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ တိုကဲ့သို့ သေက္ခမဟုတ်သူကို “အနောဓိဇိန” ဟု ဆိုသည်။ ဩဓိဇိနော ဝါ သေက္ခော၊ (ဘာကြောင့်နည်း။) [ဩဓိသောဂ ကိလေသာနံ ဇိတတ္တာ၊ တေန (ထို အနောဓိဇိနဿ-ဟူသောပါ၌ဖြင့်) အဿ ဃု (ထို ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၏) သေက္ခဘာဝံ ပဋိက္ခိပတိ။-ဇီကာ။]

၂။ အဝိပါကဇိနဿ။ ။ ခုနစ်ဘဝ-စသည်မှ အထက်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော အကျိုးဝိပါကကို အောင်းပြီးမဟုတ် သောကြောင့် ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် အဝိပါက ဇိန-မည်၏။ ဝိပါကံ၊ ခုနစ်ဘဝ-စသည်မှ အထက်ဖြစ်လတ္တံ့သော အကျိုးဝိပါကကို၊ အဇိနိတိ ဝိပါကဇိနော၊ န+ဝိပါက ဇိနော အဝိပါကဇိနော။ [သတ္တမဘဝါဒိတော ဥဋ္ဌံ ပဝတ္တနဝိပါကဿ အဇိတတ္တာ အဝိပါကဇိနဿ။-ဇီကာ။]

တနည်း။ ။ ဝိပါက-အရ ပဋိသန္ဓေဝိပါကကို ယူပါက-ဝိပါကံ၊ ပဋိသန္ဓေဝိပါကကို၊ ဇိနိသု၊ အောင်ကုန်ပြီ။ ဣတိ ဝိပါကဇိနာ။ (ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ရ၏။) [ဝိပါကဇိနော ဝါ အရဟန္တာ အပဋိသန္ဓိကဏှာ၊ တေန (ထို အဝိပါက ဇိနဿ-ဟူသောပါ၌ဖြင့်) အဿ အသေက္ခတ္တံ ပဋိက္ခိပတိ။-ဇီကာ။]

ကိုအောင်ပြီး သေက္ခလည်းမဟုတ်သော။ (တနည်း) အဝိပါကဇိနဿ၊ ပဋိသန္ဓေ
 ဝိပါက်ကို အောင်ပြီးသော ရဟန္တာလည်း မဟုတ်သော။ အနာဒိနဝဒဿာ-
 ဝိနော။ အလုံးစုံသော အကုသိုလ်တရားတို့၏ အခြေအမြစ်ဖြစ်သော သမ္မော-
 ဟံ၌ အပြစ်တို့ကို ရှုလေ့မရှိသော။ အဿုတဝတော။ ကြားနာအပ်ပြီးသော
 အာဂမာဓိဂမ-မရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ အန္ဓပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌။
 ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဥပုဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ဝေဂ္ဂပ၊ သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။
 (အတ္ထိ။) သာ၊ ထို ဥပေက္ခာသည်။ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ဝါ၊ ရူပါရုံ၌ဖြစ်
 သော ကိလေသာကို။ နာတိဝတ္တတိ၊ လွန်၍မဖြစ်နိုင်။ (မလွန်မြောက်နိုင်။)
 [ရူပံ သာ နာတိဝတ္တတိတိ ရူပါနံ သမတိက္ကမနာယ ကာရဏံ န ဟောတိ၊
 ရူပါရမ္ပဏေ ကိလေသေ နာတိက္ကမတိတိ အဓိပ္ပာယော။-ဋီကာ။] ကဿွာ၊
 ကြောင့်။ သာ ဥပေက္ခာ၊ ကို။ ဂေဟသိတာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။”

ဣတိ ဧဝံ သို့။ ဓသု၊ ကုန်သော။ ဒွါရေသု၊ တို့၌။ ဣဌာရမ္ပဏေ၊
 သည်။ အာပါထဂတေ၊ သော်။ ဂဠုပိဏ္ဍိကေ၊ တင်လဲခဲ၌။ (ထန်းလျက်ခဲ၊
 သကာခဲ၊ သကြားခဲ-၌။) နိလိနမက္ခိကာ ဝိယ၊ နားသော ယင်ကဲ့သို့။
 ရူပါဒိနိ၊ ရူပါရုံအစရှိသော အာရုံတို့ကို။ ဝါ၊ ရူပါရုံ-အစရှိသည် တို့၌
 ဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကို။ အနတိဝတ္တမာနာ၊ မလွန်မြောက် နိုင်သည်။

၁။ အနာဒိနဝဒဿာဝိနော။ ။ပြင်းစွာတွေဝေတတ်သော မောဟသည် များ
 စွာသော အပြစ်၌လည်း တွေဝေ၊ အလုံးစုံသော အကုသိုလ်တရားတို့၏ အရင်း
 အမြစ်၌လည်း ဖြစ်၏။ ထိုသို့ များစွာသော အပြစ်တို့ကို မြင်လေ့မရှိသောကြောင့်
 ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို “အနာဒိနဝဒဿာဝိ” ဟု ခေါ်ရသည်။ [အနောကဒိနဝေ သဗ္ဗေ
 သမ္ပိ ပါပဓမ္မာနံ မူလဘူတေ သမ္မောဟေ အာဒိနဝါနိ အဒဿနသီလတာယ အနာ-
 ဒိနဝဒဿာဝိနော။-ဋီကာ။]

၂။ အဿုတဝတောပုထုဇ္ဇနဿ။ ။ သူယိတ္တာတိ သုတံ၊ ကြားနာအပ်ပြီးသော
 “ပါဠိ အဋ္ဌကထာ” တည်းဟူသော အာဂမ၊ သိအပ် ပြီးသော “မဂ်တရား ဖိုလ်တရား”
 တည်းဟူသော အဓိဂမ-ကို “သုတ” ဟု ခေါ်၏။ ထိုသုတ-မရှိသူကို “အဿု-
 တဝါ” ဟု ခေါ်သည်။ [အာဂမာဓိဂမာဘာဝါ အဿုတဝတော။-ဋီကာ။]
 ၌ ပြုအပ်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို အန္ဓပုထုဇဉ် (ကန်းသောပုထုဇဉ်) ဟု ခေါ်ရကြောင်းကို
 ပြခြင်းငှာ “ပုထုဇ္ဇနဿ” ဟု ထပ်၍ မိန့်ရပြန်သည်။ [ဒေဝိသော (ဤကဲ့သို့ ဗာလဿ၊
 မူဠဿ-စသည်ဖြင့် ရှုအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။) ဧကံသေန အန္ဓပုထုဇ္ဇနော နာမ
 ဟောတံ၊ (ဧကန် အန္ဓပုထုဇဉ်မည်၏) ဣတိ တဿ (ထို့ကြောင့် ထိုဗာလဿ၊
 မူဠဿ-စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။) အန္ဓပုထုဇ္ဇနဘာဝံ ဒဿေတုံ ပုနပိ
 “ပုထုဇ္ဇနဿ” တိ ဝုတ္တံ။-ဋီကာ။]

ဟုတော့။) တထေဝာ၊ ထိုရူပါရုံ-အစရှိသော အာရုံတို့၌ပင်။ လဂ္ဂါ၊ ငြိကပ်သည်။ လဂ္ဂိတာ၊ လွန်စွာဖြစ်သော ငြိကပ်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတော့၊ ရှိ။ ဥပုန္နာ၊ သော။ ကာမဂုဏနိဿိတာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ တည်း။ [ထို့နောက် စာအုပ်တို့၌ “န သေဝိတဗ္ဗာ” ဟု ရှိ၏။ မပါမှကောင်းသည်။ ဆိုအပ်ပြီးသော သောမနဿ အခန်း၊ ဒေါမနဿအခန်းတို့၌လည်း “ဤ န သေဝိ-တဗ္ဗာ” ပုဒ်မျိုး မပါခဲ့။]

ဝေရူပါ ဥပေက္ခာ သေဝိတဗ္ဗာတိ၊ ကား။ ဝေရူပါ၊ သော။ (ဤသို့ အကုသိုလ် တရားတို့၏ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း... ကုသိုလ်တရားတို့၏ တိုးပွားကြောင်း သဘောရှိသော။) နေက္ခမ္မသိတာ၊ အိမ်တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ ထွက်မြောက်သော ရဟန်းအဖြစ်အစရှိသည်၌ မှီသော။ ဝါ-အစရှိသည်ကို မှီသော။ ဥပေက္ခာ၊ ကို။ သေဝိတဗ္ဗာ၊ ၏။ နေက္ခမ္မသိတာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ နာမ၊ မည်သည်။ (ဝိပဿနာ ဉာဏသမ္ပယုတ္တာ ဥပေက္ခာ-၌ စပ်။) “တထာ၊ ထို ဂေဟသိတဥပေက္ခာ၊ နေက္ခမ္မသိတဥပေက္ခာ-နှစ်ပါးတို့တွင်။ ဆ၊ ကုန်သော။ နေက္ခမ္မသိတာ၊ ကုန်သော။ ဥပေက္ခာ၊ တို့သည်။ ကတမာ၊ တို့နည်း။ ရူပါနိတွေဝ၊ ရူပါရုံတို့၏ပင်။ အနိစ္စတံ၊ မမြဲကုန်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ (မမြဲခြင်းသဘောကိုလည်းကောင်း။) ဝိပရိဏာမဝိရာဂနိရောဓံ၊ ဇရာအားဖြင့် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော၊ ဇရာမရဏအားဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသဘော၊ ဇရာမရဏ အားဖြင့် ချုပ်ခြင်းသဘောကိုလည်းကောင်း။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ ‘ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ရူပါစေဝ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ တေရဟိ၊ ၌။ (ရူပါ) စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ (သန္တိ။) သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ ရူပါ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ ဝါ၊ ဆင်းရဲစေတတ်ကုန်၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မာ၊ ဇရာမရဏဟူသော နှစ်ပါးသောအပြားအားဖြင့် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။’ ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ ဧတံ၊ ဤ ရူပါရုံကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ဝါ၊ စွာ။ သမ္ပပ္ပညာယ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သော ဝိပဿနာပညာဖြင့်။ ပဿတော၊ ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝေရူပါ၊ သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ (အတ္ထိ။) သာ၊ ထို ဥပေက္ခာသည်။ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ဝါ၊ ရူပါရုံ၌ဖြစ်သော ကိလေသာကို။ အတိဝတ္တတိ၊ လွန်၍ဖြစ်၏။ (လွန်မြောက်နိုင်၏။) တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာ ဥပေက္ခာ၊ ကို။ နေက္ခမ္မသိတာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။”

ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ ဆသု၊ ကုန်သော။ ဒွါရေသု၊ တို့၌။ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌ အာရမ္မဏေ၊ ဣဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံသည်။ အာပါထဂတေ၊ ရှေးရှုကျခြင်းသို့ ရောက်

လတ်သော်။ ဣန္ဒြေ၊ ဣန္ဒြာရုံ၌။ အရဇ္ဇန္တံယ၊ ရာဂဖြင့် မတပ်မက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌လည်းကောင်း။ အနိဋ္ဌေ၊ အနိဋ္ဌာရုံ၌။ အဒုဿန္တံယ၊ ဒေါသဖြင့် စိတ်မပျက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ လည်းကောင်း။ [န ရဇ္ဇန္တံယ ရာဂံ အနုပ္ပါဒေန္တံယ။ အနိဋ္ဌေ အဒုဿန္တံယာတိ ဣတ္ထေ ဝုတ္တနယေန အတ္ထော ဝေဒိတဗျော။-ဋီကာ။] အသမပေက္ခနေန၊ အညီအမျှ မရှုခြင်းအားဖြင့်။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ မရှုခြင်းအားဖြင့်။ အသမ္ပယုန္တံယ၊ တွေဝေသူ မဟုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌လည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္နာ၊ သော။ ဝိပဿနာ-ဉာဏသမ္ပယုတ္တာ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော။ ဥပေက္ခာ၊ တံည်း။ အဝိစ၊ သည်သာ မကသေး။ ဝေဒနာသဘာဂါ၊ ဝေဒနာနှင့် သဘောတူသော။ [နေက္ခမ္ပသိတာ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာသဘာဂါတိ ဥဒါသိနာကာရေန ပဝတ္တိယာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာယ စ သဘာဂါ။-ဋီကာ။] တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာပိ၊ တတြမဇ္ဈတ္တတာ-စေတသိက်ဟူသော ဥပေက္ခာသည်လည်း။ ဣ၊ ဤ ဥပေက္ခာနိဇ္ဈေသ၌။ ဥပေက္ခာဝါ ပင်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ထိုသို့ တတြမဇ္ဈတ္တတာ-စေတသိက်၏လည်း ဤနေရာဝယ် ဥပေက္ခာသဒ္ဓါဖြင့် ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (သေဝိတဗျာ-၌ စပ်။) [တသ္မာတိ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာယပိ ဣစ ဥပေက္ခာဂ္ဂဟဏေန ဂဟိတတ္တာ။-ဋီကာ။] သေဝိတဗျာတိ (ဣတ္ထေ)၊ ဤပါ၌။ နေက္ခမ္ပဝသေန၊ စပ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိပဿနာဝသေန၊ စပ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ အနုဿတိဋ္ဌာနဝသေန၊ စပ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဌမဒုတိယ-တတိယ စတုတ္ထဇ္ဈာနဝသေန စ၊ စပ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ အယံ ပုပ္ဖုဇ္ဇနက-ဥပေက္ခာ၊ ဤ ဖြစ်သော ဥပေက္ခာသည်။ သေဝိတဗျာ နာမ၊ မှီဝဲထိုက်သော ဥပေက္ခာမည်၏။

တတ္ထ ယံ စေ သဝိတက္ကံ သဝိစာရန္တိ၊ ကား။ [ဤ“တတ္ထ”နေရာဝယ် စာအုပ်တို့၌ “ဣတ္ထ”ဟုရှိ၏။ ရှေ့ သောမနဿ ဒေါမနဿ-အခန်း၌ လည်းကောင်း၊ ပါဠိတော်၌လည်းကောင်း “တတ္ထ”ဟုရှိ၏။ ထို့ကြောင့် “တတ္ထ”ဟု ပါဠိရှိပါစေ။] တာယပိ နေက္ခမ္ပသိတဥပေက္ခာယ၊ ၌လည်း။ ဝါ၊ တွင်လည်း။ ယံ၊ အကြင် ဥပေက္ခာကို။ နေက္ခမ္ပဝသေန၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။

၁။ အသမပ။မုယုန္တံယ။ ။သမံ သမ္မာ ယောနိသော န ပေက္ခနံ အသမပေက္ခနံ၊ တံ ပန ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌမဇ္ဈတ္တေ ဝိယ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌေသုပိ ဗာလဿ ဟောတီတိ “ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌမဇ္ဈတ္တေ”တိ အဝတ္တာ “အသမပေက္ခနေန အသမ္ပယုန္တံယာ”တိ ဝုတ္တံ၊ တိဝိဓေပိ အာရမ္ပဏေ အသမပေက္ခနဝသေန မုယုန္တံယာတိ အတ္ထော။-ဋီကာ။ (အဋ္ဌကထာစာရှိပုံနှင့် ဖွင့်ပုံမတူ။)

ဝိပဿနာဝသေန၊ လည်းကောင်း။ အနုဿတိဋ္ဌာနဝသေန၊ လည်းကောင်း။ ပဌမဇ္ဈာနဝသေန စ၊ လည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ သဝိတက္ကသဝိစာရံ ဥပေက္ခန္တိ၊ ဟူ၍။ ဇာနေယျ၊ ဧ။ ပန၊ ကား။ ယံ စေ အဝိတက္ကံ အဝိစာရန္တိ၊ ကား။ ယံ၊ အကြင် ဥပေက္ခာကို။ ဒုတိယဇ္ဈာနာဒိဝသေန၊ ဒုတိယဈာန် အစရှိသည်တို့နှင့် စပ်သဖြင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ အဝိတက္ကသဝိစာရံ ဥပေက္ခန္တိ၊ ဟူ၍။ ဇာနေယျ၊ ဧ။ ယေ အဝိတက္ကေ အဝိစာရေ တေ ပဏိတတရေတိ၊ ဟူသောပါဠိ၌။ (အတ္ထော-၌ စပ်။) ဒွိသု၊ ကုန်သော။ တောသု၊ ဤ ဥပေက္ခာတို့တွင်။ ယာ၊ အကြင် ဥပေက္ခာသည်။ အဝိတက္က အဝိစာရာ၊ ဝိတက်လည်းမရှိ၊ ဝိစာရလည်းမရှိ။ သာ၊ ထို ဥပေက္ခာသည်။ ပဏိတတရာ၊ ဧ။ ဣတိ အတ္ထော၊ အနက်။

ဣမိနာ၊ ဤ တတ္ထ ယံ စေ သဝိတက္ကံ သဝိစာရံ-ဟူသောပါဠိဖြင့်။ ကိံ၊ ကို။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။ ဒွိန္နံ၊ ကုန်သော။ (ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။) အရဟတ္တံ၊ ကို။ ကထိတံ၊ အပ်သည်။ (ဟောတိ၊ ဧ။) ဟိ၊ ချဲ့။ ဧကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဝိတက္ကသဝိစာရဥပေက္ခာယ၊ ၌။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ ပဌပေတွာ၊ ၍။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ကိံ နိဿိတာ၊ လိမ့်မည်နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပစာရေန္တော၊ လတ်သော်။ (အယံ ဥပေက္ခာ၊ သည်။) ဝတ္ထု နိဿိတာ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဖဿ-ပဉ္စမကော၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ သာလျှင်။ အနုက္ကမေန၊ အားဖြင့်။ အရဟတ္ထေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ ဧ။ ဧကော၊ သော။ (ဘိက္ခု၊ သည်။) အဝိတက္ကသဝိစာရာယ ဥပေက္ခာယ၊ ၌။ ဝိပဿနံ ပဌပေတွာ ဝုတ္တနယေနေဝ အရဟတ္ထေ ပတိဋ္ဌာတိ။ တတ္ထ (တေသု) အဘိနိဝိဋ္ဌဥပေက္ခာသုပိ၊ တို့တွင်လည်း။ သဝိတက္ကသဝိစာရတော အဝိတက္ကအဝိစာရာ ပဏိတတရာ။ သဝိတက္ကသဝိစာရဥပေက္ခာဝိပဿနာတောပိ၊ ထက်လည်း။ အဝိတက္ကအဝိစာရဥပေက္ခာဝိပဿနာ ပဏိတတရာ။ သဝိတက္ကသဝိစာရဥပေက္ခာဖလသမာပတ္တိတောပိ အဝိတက္ကအဝိစာရဥပေက္ခာ ဖလသမာပတ္တိယေဝ ပဏိတတရာ။ တေနာဟ ဘဂဝါ “ယေ အဝိတက္ကေ အဝိစာရေ တေ ပဏိတတရေ” တိ။ [ဤပုဒ်၏အနက်ကို ရွှေ၌ ပြခဲ့ပြီ။]

၃၆၃။ ဧဝံ ပဋိပန္နော။ပ။ ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အရဟတ္ထ နိက္ခဋေန၊ အရဟတ္ထဖိုလ် ဟူသော အထွတ်ဖြင့်။ ဒေသနံ၊ ကို။ နိဋ္ဌပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေတော်မူပြီ။ ပန၊ ထိုသို့ပင် အရဟတ္ထဖိုလ်ဟူသော အထွတ်ဖြင့်

ဒေသနာတော်ကို ပြီးဆုံးစေပါသော်လည်း။ သက္ကော၊ သည်။ သောတာပတ္တိ-
 ဖလံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ။ ဟိ၊ မှန်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ အဇ္ဈာသယော၊
 အလိုဆန္ဒတော်သည်။ ဟီနော၊ ယုတ်လျော့သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 ဥက္ကဋ္ဌော၊ မြင့်မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကေသပိ၊ တယောက်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ ဗဟုနမ္ပိ၊ များစွာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း
 ကောင်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တာ၊ မှုကုန်လတ်သော်။ အရဟတ္တေနော၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်သာ။ ကုဋံ၊ အထွတ်ကို။ ဂဏန္တိ၊ ယူတော်မူကြကုန်၏။
 ပန၊ ထိုသို့ပင် အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်သာ အထွတ်ကို ယူတော်မူကြပါကုန်သော်
 လည်း။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အတ္တနော၊ အား။ အနုရူပေ၊ လျောက်ပတ်
 သော။ ဥပနိဿယေ၊ အားကြီးသော မှီရာအကြောင်း၌။ ဌိတာ၊ တည်
 ကုန်သည်။ (ဟတွာ။) ဧကေ၊ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သောတာပန္နော၊ တို့
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကေ၊ သကဒါဂါမိ(ဟောန္တိ)။ ဧကေ၊ အနာ-
 ဂါမိ (ဟောန္တိ)။ ဧကေ၊ တို့သည်။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့သည်။
 (ဟောန္တိ။)

ဟိ၊ မှန်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇာ ဝိယ၊ မင်းနှင့်တူတော်မူ၏။ ဝိနေ-
 ယျာ၊ ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့သည်။ ရာဇကုမာရာ ဝိယ၊ မင်းသား
 တို့နှင့် တူကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့။ ရာဇာ၊ သည်။ ဘောဇနကာလေ၊ ပွဲတော်
 တည်ရာ အခါ၌။ အတ္တနော၊ ၏။ ပမာဏေန၊ ပမာဏအားဖြင့်။ ပိဏ္ဏံ၊
 ထမင်းခဲကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်ဆောင်၍။ ရာဇကုမာရာနံ၊ တို့၏။ ဥပနေတိ၊
 အနီး သို့ ကပ်ဆောင်၏။ တေ၊ ထို မင်းသားတို့သည်။ တတော၊ ထို
 ထမင်းခဲမှ။ အတ္တနော၊ ၏။ မုခပ္ပမာဏေနော၊ ခံတွင်းပမာဏဖြင့်သာလျှင်။
 ကဗဠံ၊ ထမင်းလုပ်ကို။ ကရောန္တိ ယထာ၊ ပြုကြကုန်သကဲ့သို့။ ဝေ၊ တူ။
 ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္တဇ္ဈာသယာနုရူပါယ၊ ကိုယ်တော်၏ အဇ္ဈာသယအား
 လျော်သော။ ဒေသနာယ၊ တော်၏။ အရဟတ္တေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။
 ကုဋံ၊ ကို။ ဂဏာတိ၊ တော်မူ၏။ ဝိနေယျာ၊ တို့သည်။ အတ္တနော၊ ၏။
 ဥပနိဿယပမာဏေန၊ အားကြီးသော မှီရာအကြောင်း၏ ပမာဏအားဖြင့်။
 တတော၊ ထိုဒေသနာတော်မှ။ သောတာပတ္တိဖလမတ္တံ ဝါ၊ သောတာပတ္တိ
 ဖိုလ်မျှကိုသော်လည်းကောင်း။ သကဒါဂါမိ (ဖလမတ္တံ ဝါ)၊ ကိုသော်
 လည်းကောင်း။ အနာဂါမိ(ဖလမတ္တံ ဝါ)၊ ကိုသော်လည်းကောင်း။ အရ-
 ဟတ္တဖလမေဝ ဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုပင်လျှင်လည်းကောင်း။ ဂဏန္တိ၊ ကုန်၏။
 သက္ကော ပန၊ သည်ကား။ သောတာပန္နော၊ သည်။ ဇာတော၊ ပြီ။
 စ၊ ဆက်။ သောတာပန္နော၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။

ပုရတောယေဝ၊ ရွှေဥပင်။ စဝိတွာ၊ စုတေ၍။ တရုဏသက္ကော၊ နုပျိုသော သိကြားသည်။ ဝါ၊ အသစ်ဖြစ်သော သိကြားသည်။ [တရုဏသက္ကောတိ အဘိနဝေါ အဓုနာ ပါတုဘူတော သက္ကော။-ဋီကာ] ဟုတွာ၊ ၍။ (တနည်း) တရုဏသက္ကော ဟုတွာ၊ နုပျိုသော သိကြား၏အဖြစ်ဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ မှန်။ ဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ တို့သည်။ စဝမာနာနံ၊ စုတေ ကုန်လတ်သော်။ အတ္တဘာဝဿ၊ အတ္တဘော၏။ ဂတာဂဟဋ္ဌာနံ နာမ၊ သွားခြင်းလာခြင်း၏ အကြောင်းမည်သည်။ န ပညာယတိ၊ မထင်ရှား။ [ဂတာဂဟဋ္ဌာနန္တိ ဂမနာဂမနကာရဏံ။-ဋီကာ။] ဒီပသိခါဂမနံ ဝိယ၊ မီးအလျှံ၏ သွားခြင်းကဲ့သို့။ ဝါ၊ မီးအလျှံ၏ ဖြစ်ခြင်းကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ [မီးတောက်သည် ချုပ်ပျောက်သွားသကဲ့သို့ ဤနေရာတွင် ချုပ်ပျောက် သွားသည်။] တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သေသဒေဝတာ၊ ကြွင်းသောနတ်တို့သည်။ န ဇာနိသု၊ မသိလိုက်ကြကုန်။ သက္ကော ပန၊ သည်ကား။ သယံ၊ ကိုယ် တိုင်။ စုတတ္တာ၊ စုတေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဘဂဝါ၊ စ၊ သည်လည်း။ အပ္ပဋိဟတဉာဏတ္တာ၊ မပိတ်ပင်အပ်သော ဉာဏ်ရှိတော်မူသည် ၎င်း အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဒေဝ၊ ကုန်သော။ ဇနာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဇာနိသု၊ ကုန်ပြီ။

အထ၊ ထိုမှနောက်၌။ သက္ကော၊ သည်။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကိံ၊ နည်း။) “ဟိ၊ ချဲ့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ မယံ၊ အား။ တိသု၊ ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ [တိသု ဌာနေသုတိ သောမနဿဒေါမနဿဥပေက္ခာ ဝိဿဇ္ဇာနာဝသာနဌာနေသု။-ဋီကာ။] နိဗ္ဗတ္တိတဖလမေဝ၊ အာဂမနိယ ပဋိ ပဒါမုနစ်စေအပ်သော ဖိုလ်ကိုသာ။ ကထိတံ၊ ပြီ။ [နိဗ္ဗတ္တိတဖလမေဝါတိ သပ္ပိမာ သပ္ပိမဏ္ဍော ဝိယ အာဂမနိယပဋိပဒါယ နိဗ္ဗတ္တိတဖလဘူတံ လောကု-တ္တရမဂ္ဂဖလမေဝ ကထိတံ။-ဋီကာ။] ပန၊ ဆက်။ အယဉ္စ မဂ္ဂေါ ဝါ၊ ဤမဂ်ကိုလည်းကောင်း။ ဣဒံ ဖလံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သက္က-ဏိကာယ၊ ငှက်မ၏။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံတက်၍။ (ဂဟဏံ) ဝိယ၊ ယူခြင်းကဲ့သို့။

၁။ န ပညာယတိ။ ။န ပညာယတိ န ဥပလက္ခတိ။ ဂစ္ဆသေယုကာနဉ္စိ စဝန္တာနံ ကမ္မဇရုပ် ပိဂစ္ဆတိ အနုဒေဝ စိတ္တဇံ၊ အာဘာရဇဉ္စေ ပစ္စယာဘာဝတော၊ ဥတုင် ပန သုပိရမ္ပိ ကာလံ ပဝေဏိံ ဘလေန္တိ၊ ဆက်စပ်လျက်၊ ဘဿန္တံ ဝါ၊ လျော့ကျလျက်သော်လည်းကောင်း။ သောသန္တံ ဝါ၊ ခြောက်သွေ့လျက်သော်လည်း ကောင်း။ ကိလေသန္တံ ဝါ၊ စိုစွပ်လျက်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တတံ ဝါ၊ မြန်လျက်သော် လည်းကောင်း။ (ပုဂ္ဂပုဗ္ဗိ ပြန်ကုန်လျက်လည်းကောင်း။) ဟောတိ၊ န ဝေ ဒေဝါနံ။ တေသဉ္စိ ဩပပါတိကတ္တာ ကမ္မဇရူပေ အန္တရဓာယန္တေ သေသတိသန္တတိရူပမ္ပိ တေန သမ္ပိ အန္တရဓာယတိ။ တေနာဟ “ဒီပသိခါဂမနံ ဝိယ ဟောတိ” တိ။-ဋီကာ။

ဂဟေတုံ၊ ငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ [သက္ကာဏိကာယ ဝိယ ကိဉ္စိ
 ဂယျူပင် ဥပ္ပတိတွာ ဥဇ္ဈေတွာ ဥလ္လုသိတွာ။+ဋီကာ။] အဿ၊ ထို မင်ဖိုလ်
 ဟုဆိုအပ်သော အရိယာတရား၏။ [အဿာတိ မဂ္ဂုဖလသညိတဿ အရိယဿ
 ဓမ္မဿ။ - ဋီကာ။] အာဂမနိယပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါယ၊ လာရောက်ကြောင်း
 ဖြစ်သော ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော အကျင့်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဟန္ဒု၊
 ယခု။ အဟံ၊ သည်။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ခိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာ၏။
 ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒံ၊ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော အကျင့်ကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးလျှောက်
 အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ။)

ပါတိမောက္ခသံဝရအဖွင့်

၃၆၄။ တတော၊ ထို အကြံဖြစ်ရာအခါမှ နောက်၌။ တံ၊ ထို ရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်၏ ပုဗ္ဗဘာဂ-အကျင့်ကို။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလျှောက်လိုသည်။ (ဟုတွာ။)
 ကထံ ပဋိပန္နော ပန မာရိသာတိအာဒိံ၊ အစရှိသော စကားရပ်ကို။
 အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို ကထံ ပဋိပန္နော- အစရှိသော စကားရပ်၌။ ပါတိ-
 မောက္ခသံဝရာယာတိ၊ ကား။ ဥတ္တမဇ္ဇေကသီလသံဝရာယ၊ မြတ်သော
 အကြီးအကဲဖြစ်သော သီလ-ကို စောင့်စည်းခြင်းအကျိုးငှာ။ (ပဋိပန္နော
 ဟောတိ-၌ စပ်။) ကာယသမာစာရမ္ပိတိအာဒိံ၊ အစရှိသော စကားကို။
 (ဝုတ္တံ-၌ စပ်။) သေဝိတဗ္ဗကာယသမာစာရဓိဝဝေနေ၊ မှီဝဲထိုက်သော
 ကာယသမာစာရ- အစရှိသည်တို့နှင့် စပ်သဖြင့်။ ပါတိမောက္ခသံဝရဒဿ-
 နတ္ထံ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ-ကိုပြုခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ စ၊ ဆက်။
 သော သီလကထာ နာမ၊ ဤ သီလ-ကိုဟောပြုကြောင်း တရားစကားမည်
 သည်။ ကမ္မပထဝသေန ဝါ၊ ကမ္မပထနှင့် စပ်သဖြင့်သော်လည်းကောင်း။
 ပဏ္ဏတ္ထိဝသေန ဝါ၊ ပညတ်တော်နှင့် စပ်သဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ ကထေ-
 တဗ္ဗာဟောပြုထိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထို ကမ္မပထ၊ ပဏ္ဏတ္ထိ-နှစ်မျိုးတို့တွင်။ ကမ္မပထဝသေန၊ စပ်သဖြင့်။
 ကထေန္တေန၊ ပြောဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တာဝ၊ သေဝိတဗ္ဗကာယသမာ-
 စာရ- မှ ရှေးဦးစွာ။ (နိဒ္ဒိဋ္ဌော။) အသေဝိတဗ္ဗကာယသမာစာရော၊ မမှီဝဲ
 ထိုက်သော ကာယသမာစာရ-ကို။ ပါဏာတိပါတ အဒိန္နာဒါနမိစ္ဆာစာ-
 ရေဟိ၊ ပါဏာတိပါတ၊ အဒိန္နာဒါန၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ-တို့ဖြင့်။ ကထေ-
 တဗ္ဗော၊ ပြောဟောထိုက်၏။ ပဏ္ဏတ္ထိဝသေန၊ ပညတ်တော်နှင့် စပ်သဖြင့်။
 ကထေန္တေန၊ သည်။ ကာယဒ္ဓါရေ၊ ကာယဒ္ဓါရ-၌။ ပညတ္တသိက္ခာပဒဝိတိက္ကမ-

ဝသေန၊ ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို လွန်ကြူးကြောင်း အကုသိုလ်နှင့် စပ်သဖြင့်။ ကထေတဗျော၊ ဧ။ [သိက္ခာပဒ် ဝိတိက္ကမတိ ဧတေနာတိ သိက္ခာပဒ်ဝိတိက္ကမော၊ သိက္ခာပဒဿ ဝိတိက္ကမနာကာရေန ပဝတ္ထော အကုသလဓမ္မော ယံ၊ တဿ အသေဝိတဗ္ဗကာယသမာစာရာဒိတာ။-ဋီကာ။] သေဝိတဗ္ဗကာယသမာစာရော၊ မှီဝဲထိုက်သော ကာယသမာစာရ-ကို။ ပါဏာတိပါတာဒိဝေရမဏီဟိ စေဝ၊ ပါဏာတိပါတ-အစရှိသည်တို့မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကာယဒွါရေ၊ ဌ။ ပညတ္တသိက္ခာပဒအဝိတိက္ကမေန စ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို မလွန်ကြူးကြောင်း သီလဖြင့်လည်းကောင်း။ ကထေတဗျော၊ ဧ။ [ဝိတိက္ကမပဋိပက္ခော အဝိတိက္ကမော၊ န ဝိတိက္ကမတိ ဧတေနာတိ အဝိတိက္ကမော၊ သီလ။-ဋီကာ။] အသေဝိတဗ္ဗဝစီသမာစာရော၊ ကိ။ မုသာဝါဒါဒိဝေရမဏီဟိ စေဝ၊ မုသာဝါဒ-အစရှိသော ဝစီဒုစရိုက်နှင့်လည်းကောင်း။ ဝစီဒွါရေ၊ ဌ။ ပညတ္တသိက္ခာပဒ်ဝိတိက္ကမေန စ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို လွန်ကြူးကြောင်း အကုသိုလ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကထေတဗျော၊ ဧ။ 'သေဝိတဗ္ဗဝစီသမာစာရော၊ ကိ။ မုသာဝါဒါဒိဝေရမဏီဟိ စေဝ၊ မုသာဝါဒ- အစရှိသည်တို့မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝစီဒွါရေ၊ ဌ။ ပညတ္တသိက္ခာပဒ်အဝိတိက္ကမေန စ၊ သီလဖြင့်လည်းကောင်း။ ကထေတဗျော၊ ဧ။

ပန၊ ကား။ ပရိယေသနာ၊ ရှာမှီးကြောင်းဖြစ်သော မိစ္ဆာဇီဝ၊ သမ္မာဇီဝ-ဟူသည်။ [မိစ္ဆာ၊ သမ္မာ စ ပရိယေသတိ တောယာတိ ပရိယေသနာ၊ အာဇီဝေါ။-ဋီကာ။] ကာယဝါစာဟိ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်။ ပရိယေသနာ-ယေဝ၊ ရှာမှီးကြောင်းဖြစ်သော အသက်မွေးမှုပင်တည်း။ သာ၊ ထို ပရိယေသနာ၊ သည်။ ကာယဝစီသမာစာရဂဟဏေန၊ ကာယသမာစာရ၊ ဝစီသမာစာရ-ကို ယူခြင်းဖြင့်။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ပြီးသည်။ သမာနာ ပိ၊ သော်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလံ နာမ၊ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ-မည်သည်။ တေသ္မိံ ယေဝ ဒွါရဒွယေ၊ ဤ၊ ကာယဒွါရ ဝစီဒွါရ-နှစ်ပါး အပေါင်း၌သာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ အာကာသေ၊ ဌ။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဇီဝဋ္ဌမက သီလဒဿနတ္ထံ၊ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ-ကို ပြတော်မူခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝိသု၊ ကာယသမာစာရ၊ ဝစီသမာစာရ-မှ သီးခြား။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တာ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်မျိုးသော ပရိယေသနာ-တို့တွင်။ နသေဝိတဗ္ဗပရိယေသနာ၊ မှီဝဲထိုက်သော ရှာမှီးကြောင်း မိစ္ဆာအာဇီဝ-ကို။ အနရိယပရိယေသနာယ၊ အပြစ်မကင်း မမြတ်သော ရှာမှီးခြင်းဖြင့်။ ဝါ၊

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မရှာမှီးထိုက်သော အကျင့်ဖြင့်။ ကထေတဗ္ဗာ၊ ၎င်း။ သေဝိ-
တဗ္ဗပရိယေသနာ၊ မှီဝဲထိုက်သော ရှာမှီးကြောင်း သမ္မာအာဇီဝ-ကို။
အရိယပရိယေသနာယ၊ အပြစ်ကင်းလတ် ကောင်းမြတ်သော ရှာမှီးခြင်းဖြင့်။
ဝါ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရှာမှီးထိုက်သော အကျင့်ဖြင့်။ (ကထေတဗ္ဗာ။)
[အရိယာ နိဗ္ဗေဒါသာ ပရိယေသနာ ဂဝေသနာတိ အရိယပရိယေသနာ၊
အရိယေဟိ သာဓူဟိ ပရိယေသိတဗ္ဗာတိပိ အရိယပရိယေသနာတိ။ ဝုတ္တ-
ဝိပရိယာယတော အနရိယပရိယေသနာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။-ဋီကာ။]

ဟိ၊ သာဓက ကား။ ဒွေမာ ဘိက္ခဝေ။ပ။ ပရိယေသနာတိ၊ ဟူသော။
တေ(သုတ္တံ)၊ ဤပါဠိတော်ကို။ (ဘဂဝတော၊ သည်။ ပါသရာသိသုတ္တေ၊
မူလပဏ္ဏာသ ပါသရာသိ-သုတ်၌။)ဝုတ္တံ၊ မူအပ်ပြီ။-

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရိယေသနာ၊ ရှာမှီးကြောင်း အာဇီဝ-တို့သည်။
အနရိယာ၊ အပြစ်မကင်းသော။ ဝါ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ မရှာမှီး
ထိုက်သော။ ပရိယေသနာ စ၊ ရှာမှီးခြင်းလည်းကောင်း။ အရိယာ၊
အပြစ်ကင်းလတ် ကောင်းမြတ်သော။ ဝါ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့
ရှာမှီးထိုက်သော။ ပရိယေသနာ စ၊ လည်းကောင်း။ ဣမာ ဒွေ၊ ဤ
နှစ်မျိုးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနရိယာ၊ သော။ ဝါ၊ သော။ ပရိ-
ယေသနာ၊ ရှာမှီးခြင်းသည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။
ဝါ၊ မိမိက။ ဇာတိဓမ္မော၊ ပဋိသန္ဓေ နေရခြင်းသဘောရှိသည်။
သမာနော၊ ဖြစ်ပါလျက်။ ဇာတိဓမ္မံယေဝ၊ ပဋိသန္ဓေ နေရခြင်း
သဘောရှိသော အရာဝတ္ထုကိုသာ။ ပရိယေသတိ၊ ရှာမှီး၏။ [မိမိက
ပဋိသန္ဓေ နေရခြင်းသဘောရှိသူ ဖြစ်ပါလျက် ပဋိသန္ဓေ နေရခြင်း
သဘောရှိသော လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ၏အဖြစ်ကို ရှာမှီးနေ၏။
နောက်၌လည်း နည်းတူ။] အတ္တနာ၊ သည်။ ဝါ၊ က။ ဇရာဓမ္မော၊
အိုရခြင်းသဘောရှိသည်။ (သမာနော။ ဇရာဓမ္မံယေဝ၊ အိုရခြင်း
သဘောရှိသော အရာဝတ္ထုကိုသာ။ ပရိယေသတိ။ အတ္တနာ။)
ဗျာဓိဓမ္မော၊ မကျန်းမမာ ဖျားနာရခြင်း သဘောရှိသည်။ (သမာနော။
ဗျာဓိဓမ္မံယေဝ၊ ကိုသာ။ ပရိယေသတိ။ အတ္တနာ။) မရဏဓမ္မော၊
သေရခြင်း သဘောရှိသည်။ (သမာနော။ မရဏဓမ္မံယေဝ၊ ကိုသာ။
ပရိယေသတိ။ အတ္တနာ။) သောကဓမ္မော၊ ဝမ်းနည်းရခြင်း သဘော
ရှိသည်။ (သမာနော သောကဓမ္မံယေဝ ပရိယေသတိ။ အတ္တနာ။)

သံကိလေသဓမ္မော၊ ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်တတ်သော ကိလေသာ တို့ဖြင့် ပူပန်ခြင်း သဘောရှိသည်။ ဝါ၊ ညစ်နွမ်းခြင်း သဘော ရှိသည်။ သမာနော၊ လျက်။ သံကိလေသဓမ္မံယေဝ၊ ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက် တတ်သော ကိလေသာတို့ဖြင့် ပူပန်ခြင်းသဘောရှိသော အရာဝတ္ထုကိုသာ။ ဝါ၊ ညစ်နွမ်းခြင်း သဘောရှိသော အရာဝတ္ထု ကိုသာ၊ ပရိယေသတိ၊ ဧ။ [သံကိလေသဓမ္မောတိ သံကိလိဿန- သဘာဝေ။-ဋီကာ။]

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်ကို။ ဇာတိဓမ္မံ၊ ပဋိသန္ဓေ နေရ ခြင်းသဘောရှိသော အရာဝတ္ထုဟူ၍။ ဝဒေထ၊ ဆိုကြကုန်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုတ္တဘရိယံ၊ သား မယားကို။ ဇာတိဓမ္မံ၊ ဟူ၍။ (ဝဒေထ၊ ဆိုကြကုန်လော့။) ဝါသိဒါသံ၊ ကျွန်မိန်းမ ကျွန်ယောက်ျား ကို။ ဇာတိဓမ္မံ၊ ဟူ၍။ (ဝဒေထ။) အဇဇေကံ၊ ဆိတ်သိုးကို။ ဇာတိဓမ္မံ (ဝဒေထ)။ ကုက္ကုဋ္ဌသူကရံ၊ ကြက် ဝက်ကို။ ဇာတိဓမ္မံ (ဝဒေထ)။ ဟတ္ထိဂဝါဿဝဋ္ဌဝံ၊ ဆင်၊ နွား၊ မြင်း၊ မြည်းမကို။ ဇာတိ- ဓမ္မံ(ဝဒေထ)။ [ဝဋ္ဌဝါဿာ-ဟု အဘိဓာန်(၃၇၁)၌ ဣတ္ထိလိင်ရှိ၏။] ဇာတဂ္ဂပရဇတံ၊ ရွှေ ငွေကို။ ဇာတိဓမ္မံ(ဝဒေထ)။ ဟိ၊ မှန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတေ ဥပဓယော၊ ဤ ဒုက္ခ၏တည်ရာဖြစ်သော ကာမဂုဏ်တို့သည်။ ဇာတိဓမ္မာ၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း သဘောရှိသော အရာဝတ္ထုတို့တည်း။ [ဇာတိဓမ္မာ ဟေတေ ဘိက္ခဝေ ဥပဓယောတိ ဧတေ ကာမဂုဏူပဓယော နာမ ဟောန္တိ၊ တေ သဗ္ဗေပိ ဇာတိ- ဓမ္မာတိ ဒဿေတိ။-ဋီကာ။] ဧတ္ထ၊ ဤ ပဋိသန္ဓေ နေရခြင်းသဘော ရှိသော ဥပဓိတို့၌။ အယံ၊ ဤ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ဂဓိတော၊ လွန်စွာဖြစ်သော မက်မောခြင်းရှိသည်။ [စာအုပ်တို့၌ “ဂထိတော” ဟုရှိ၏။ ဆရာတော်၏နိဿယ-၌ “ဂဓိတော” ဟု ရှိသည်။ “ဂဓော+ သဉ္ဇာတော ယဿာတိ ဂဓိတော” ဟု ပြု။] မုစ္စိတော၊ လွန်စွာ ဖြစ်သော တွေဝေခြင်းရှိသည်။ အဇ္ဈာပန္နော၊ လွှမ်းမိုး၍ရောက်သည်။ (ဟုတွာ။) အတ္တနာ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဇာတိဓမ္မော၊ သည်။ သမာနော၊ လျက်။ ဇာတိဓမ္မံယေဝ၊ ကိုသာ။ ပရိယေသတိ၊ ဧ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ ကို။ ဇရာဓမ္မံ၊ ဒိုရခြင်းသဘောရှိသော အရာဝတ္ထုဟူ၍။ ဝဒေထ၊ ကုန်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုတ္တဘရိယံ၊

ကို။ ဇရာဓမ္မံ၊ ဟူ၍။(ဝဒေထ၊ ကုန်လော့)။ပ။ ဇရာဓမ္မံယေဝ။
ပရိယေသတိ၊ ဧ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္ဇ၊ ကို။ ဗျာဓိဓမ္မံ၊ မကျန်းမမာ ဖျားနာရ
ခြင်းသဘောရှိသော အရာဝတ္ထုဟူ၍။ ဝဒေထ၊ ကုန်သနည်း။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပုတ္တဘရိယံ၊ကို။ဗျာဓိဓမ္မံ၊ဟူ၍။(ဝဒေထ၊ ကုန်လော့။)
ဒါသိ ဒါသံ၊ ကို။ ဗျာဓိဓမ္မံ၊ ဟူ၍။ (ဝဒေထ။)။ပ။ ဗျာဓိဓမ္မံယေဝ
ပရိယေသတိ။[ဗျာဓိဓမ္မဝါရာဒီသု ဇာတရူပရဇတံ န ဂဟိတံ။ န
ဟေတဿ သိသရောဂါဒယော ဗျာဓယော နာမ သန္တိ။ န သတ္တာနံ
ဝိယ စုတိသင်္ခါတံ မရဏံ။ န သောကေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ စုတိသင်္ခါတံ မရဏန္တိ
စ ကေဘဝပရိယာပန္နခန္ဓနိရောဓော၊ သော တဿ နတ္ထိ၊ ခဏိက-
နိရောဓော ပန ခဏေ ခဏေ လဗ္ဘတေဝ။-ဋီကာ။]

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္ဇ၊ ကို။ မရဏဓမ္မံ၊ ဟူ၍။ ဝဒေထ၊ ကုန်
သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုတ္တဘရိယံ၊ ကို။ မရဏဓမ္မံ၊ ဟူ၍။(ဝဒေထ၊
ကုန်လော့)။ပ။ မရဏဓမ္မံယေဝ ပရိယေသတိ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္ဇ၊ ကို။ သောကဓမ္မံ၊ - ဝမ်းနည်းခြင်း
သဘောရှိသော အရာဝတ္ထုဟူ၍။ ဝဒေထ၊ ကုန်သနည်း။ ပုတ္တဘရိယံ။
။ပ။ သောကဓမ္မံယေဝ ပရိယေသတိ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္ဇ၊ ကို။ သံကိလေသဓမ္မံ၊ ပူပန်စေတတ်
နိပ်စက်တတ်သော ကိလေသာတို့ဖြင့် ပူပန်ခြင်း သဘောရှိသော
အရာဝတ္ထုဟူ၍။ ဝါ၊ ညစ်နွမ်းခြင်းသဘောရှိသော အရာဝတ္ထု
ဟူ၍။ ဝဒေထ၊ ကုန်သနည်း။ပ။ ဇာတရူပရဇတံ၊ ရှေ့ ငွေကို။
သံကိလေသဓမ္မံ၊ ဟူ၍။ ဝဒေထ၊ ကုန်လော့။ ဟိ၊ မှန်။ ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ ဧတေ ဥပဓယော၊ ဤ ဒုက္ခ၏တည်ရာဖြစ်သော ကာမဂုဏ်
တို့သည်။ သံကိလေသဓမ္မံ၊ ညစ်နွမ်းခြင်းသဘောရှိသော အရာ

၁။ သံကိလေသဓမ္မံ။ ။ဤဝါရ-၌ကား ဇာတရူပရဇတ-ပါ၏။ သူတို့သည်
မညစ်နွမ်းကတ်၊ သို့သော်-သူတို့ကို ရာဂ-အစရှိသည်တို့ဖြင့် တပ်မက်မောသောအခါ
သူတို့လည်း ညစ်နွမ်းသလိုဖြစ်သွား၏။ ထို့ကြောင့်“ဇာတရူပရဇတံ သံကိလေသဓမ္မံ”
ဟု ဆိုသည်။ [ရာဂါဒီဟိ ပန သံကိလေသေဟိ သံကိလိသတိ၊ ဣတိ (ထို့ကြောင့်။)
သံကိလေသဓမ္မဝါရေ ဂဟိတံ ဇာတရူပံ။ တထာ ဥတုသမုဋ္ဌာနတ္တာ (ဥတု ဟူသော
ဖြစ်ကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) ဇာတိဓမ္မဝါရေ၊ မလံ ငဟေတွာ ဇီရဏတော
ဇရာဓမ္မဝါရေ စ။ ဋီကာ။

ဝတ္ထုတို့တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ ညစ်နွမ်းရခြင်းသဘောရှိသော ဥပဓိတို့၌။ အယံ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ဂဓိတော၊ သည်။ မုစ္ဆိတော၊ သည်။ အဇ္ဈာပန္နော၊ သည်။ (ဟုတော။) အတ္တနာ၊ ကိုယ်တိုင်။ သံကိလေသဓမ္မော၊ သည်။ 'သမာနော၊ လျက်။ သံကိလေသဓမ္မယေဝ ပရိယေသတိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီကား။ အနရိယာ၊ အပြစ်မကင်းသော။ ဝါ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ မရှာမှီးထိုက်သော။ ပရိယေသနာ၊ ရှာမှီးခြင်းတည်း။ [အရိယေဟိ န အရဏိယာ၊ ပရိယေသနာတိပိ အနရိယပရိယေသနာ။-ဋီကာ။]

အပိစ၊ သည်သာ မကသေး။ (ပရိယေသနာနည်းသာ မကသေး၊ အနေသနာဖြစ်သော အနရိယပရိယေသနာနည်းလည်း ရှိသေး၏။) [ဣဒါနိ အနေသနာဝသေနာပိ တံ ဒဿေတံ “အပိစာ” တိအာဒိ ဝုတ္တံ။-ဋီကာ။] ကုဟနာဒိဝသေန၊ အံဩဖွယ်ကိုဖြစ်စေခြင်း အစရှိသည်တို့၏အပြားအားဖြင့်။ ပဉ္စဝိဓာ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော ရှာမှီးခြင်းလည်းကောင်း။ [အာဒိဖြင့် “လပန၊ နေမိတ္တိက၊ နိပေသိက၊ လာဘေနလာဘံ နိဇိဂိသန” ဟူသော ကျန်လေးပါးကိုယူပါ။ အကျယ်ကို ဋီကာကျော်နိဿယ စေတသိက်ပိုင်း၌ ပြခဲ့ပြီ။] အဂေ၊ စရဝသေန၊ ကျက်စားရာမဟုတ်သောအရပ်၌ ကျက်စားခြင်း၏အပြားအားဖြင့်။ ဆဗ္ဗိဓာ၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိသော ရှာမှီးခြင်းလည်းကောင်း။ [“ခြောက်ပါး” ဟူသည် ဝေသိယာဂေ၊ စရော၊ ဝိဓာ၊ ဂေ၊ စရော-စသည်တို့တည်း။ အကျယ်ကို မဟာဝဂ္ဂဘာသာဋီကာ မဟာခန္ဓကအဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။] ဝေဇ္ဇကမ္မာဒိဝသေန၊ ဆေးကုမှုအစရှိသည်တို့၏ အပြားအားဖြင့်။ ဧကဝိသတိဝိဓာ၊ နှစ်ဆယ့်တပါး အပြားရှိသော ရှာမှီးခြင်းလည်းကောင်း။ [အနေသန-နှစ်ဆယ့်တပါးကို အဋ္ဌသာလိနိဘာသာဋီကာ ကာမကုသိုလ်အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။] ဝေ၊ သို့။ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်သော။ သဗ္ဗာပိ၊ သော။ အနေသနာ၊ မအပ်သော ရှာမှီးခြင်းကို။ အနရိယပရိယေသနာယေဝါတိ၊ ဟူ၍သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရိယာ၊ အပြစ်ကင်းလတ် ကောင်းမြတ်သော။ ဝါ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရှာမှီးထိုက်သော။ ပရိယေသနာ၊ ရှာမှီးခြင်းဟူသည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစော၊ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ ဇာတိဓမ္မော၊ သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သည်။ (ဟုတော။) ဇာတိဓမ္မောပဋိသန္ဓေ နေရခြင်းသဘောရှိသော အရာဝတ္ထု၌။ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်

ကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ အဇာတံ၊ ပဋိသန္ဓေ နေရခြင်းသဘော မရှိသော။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်မြတ်သော တရားမရှိသော။ ဝါ၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော၊ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂ-လေးပါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိရာ ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ယောဂ-လေးပါးတို့၏။ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ပရိယေသတိ၊ ၎င်း၏။ အတ္တနာ ဇရာဓမ္မော သမာနော ဇရာဓမ္မ အာဒိနဝံ ဝိဒိတွာ အဇရံ အနုတ္တရံ ယောဂက္ခေမံ နိဗ္ဗာနံ ပရိယေသတိ။ (နောက်၌လည်း နည်းတူဖော်ပါ။) ဗျာဓိ။ပ။ မရဏသောက၊ အတ္တနာ သံကိလေသဓမ္မော သမာနော သံကိလေသဓမ္မ အာဒိနဝံ ဝိဒိတွာ။ အသံကိလိဋ္ဌံ၊ ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်တတ်သော ကိလေသာတို့သည် မပူပန်စေအပ်သော။ အနုတ္တရံ၊ သော။ ယောဂက္ခေမံ၊ သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ပရိယေသတိ၊ ၎င်း၏။ အယံ၊ ဤ ရှာမှီးခြင်းသည်။ အရိယာ၊ သော။ ပရိယေသနာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။-

တေ (သုတ္တံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ မူလပဏ္ဏာသကော၊ ၌။ ပါသရာသိ-သုတ္တေ၊ ၌။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

အပိစ၊ သည်သာ မကသေး။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ကုဟနာဒိနိ၊ အံဩ ဖွယ်ကိုဖြစ်စေခြင်း အစရှိသည်တို့ကို လည်းကောင်း။ -ဆ၊ ကုန်သော။ အဂေ၊ စရေ၊ ကျက်စားရာမဟုတ်သော အရပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကေ-ဝိသတိဝိဓံ၊ သော။ အနေသနံ၊ မအပ်သော ရှာမှီးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ရှောင်ကြဉ်၍။ ဘိက္ခာစရိယာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ လှည့်လည်ခြင်းဖြင့်။ ဝါ၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ခြင်းဖြင့်။ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်။ သမေန၊ ညိညွတ်သဖြင့်။ ပရိယေသနာပိ၊ ကိုလည်း။ အရိယပရိယေသနာယေဝါတိ၊ ဟူ၍ပင်။ ဝေဒိတဗျာ၊ ၎င်း၏။

စ၊ ဆက်။ ဣ၊ ဤတရားတို့တွင်။ ယော ယော၊ အကြင် အကြင် တရားကို။ “န သေဝိတဗျော” တိ၊ မမှီဝဲထိုက်ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ပြီ။ သော သော၊ ထို ထို တရားကို။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေးအဖို့၌။ ပါဏာတိပါတာဒိနံ၊ ပါဏာတိပါတ-အစရှိသည်တို့၏။ သမ္ဘာရပရိယေသနာပယောဂကရဏမန-ကာလတော၊ ဓားစသော အဆောက်အဦကို ရှာမှီးရာအခါ၊ သဟတ္ထိက-ပယောဂ-စသည်ကိုပြုရာအခါ၊ သွားရာအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ န သေဝိ-တဗျောဝ၊ သည်သာ။ ဣတရော၊ အသေဝိတဗ္ဗမုတပါးသော မှီဝဲထိုက်သော ကာယသမာစာရ-အစရှိသည်ကို။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဓသဝိတဗျော၊ အသက္ကောဇ္ဇေန၊ သေဝိတဗ္ဗကာယသမာစာရ-စသည်ကို ပြု

ခြင်းငှာမစွမ်းနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စိတ္တမ္ပိ၊ စိတ်ကိုလည်း။ ဥပ္ပာဒေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေထိုက်၏။ အပိစ၊ သည်သာ မကသေး။ သံဘဘောဒါဒိနံ၊ သံဘာသင်းခွဲမှု အစရှိသည်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ ပရက္ကမန္တာနံ၊ အားထုတ်ကုန်သော။ ဒေဝဒတ္တာဒိနံ၊ ဒေဝဒတ်အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ကာယသမာစာရော ဝိယ၊ ကဲ့သို့သော။ (ကာယသမာစာရော၊ ကို။) န သေဝိတဗ္ဗော။ ဒိဝသဿ၊ တနေ၏။ ဝါ၊ တနေလျှင်။ ဒုတ္တိက္ခတ္ထံ၊ နှစ်ကြိမ် | သုံးကြိမ်။ တိတ္ထံ၊ ကုန်သော။ ရတနာနံ၊ တို့ကို။ ဥပဋ္ဌာနဂမနာဒိဝသေန၊ ဆည်းကပ်ဖို့ရန်သွားခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဝတ္ထော၊ သော။ ဓမ္မသေနာပတိမဟာမောဂ္ဂုလ္လာနတ္ထေရာဒိနံ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်တော်မူသော အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် အရှင်မဟာမောဂ္ဂုလ္လာန်ထေရ်၊ အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ကာယသမာစာရော ဝိယ၊ ကဲ့သို့သော။ (ကာယသမာစာရော၊ ကို။) သေဝိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဓနုဂ္ဂဟပေသနာဒိဝသေန၊ လေးသမားကို စေလွှတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့နှင့်စပ်သဖြင့်။ [အာဒိသဒ္ဓေန ပဉ္စဝရယာစနာဒိ သင်္ဂဏှာတိ၊ “အဇာတသတ္တံ ပသာဒေတော လာဘုပ္ပါဒဝသေန ပရိဟိနလာဘ သက္ကာရဿ ကုလေသုဝိညာပနန္တိ” ဝေမာဒိ အနရိယပရိယေသနံ၊ ပရိယေသန္တာနံ။ - ဇိကာ။ အာရညိက-စသော ဆူငါးပါးကို စူဠဝဂ္ဂ၊ သံဘဘောဒကက္ခန္ဓက-၌ ရှုပါ။] ဝါစံ၊ စကားလုံးကို။ ဘိန္ဒန္တာနံ၊ ခွဲခြားကုန်သော။ ဝါ၊ မြက်ဆိုကုန်သော။ ဒေဝဒတ္တာဒိနံ၊ အရှင်ဒေဝဒတ် အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဝစီသမာစာရော ဝိယ၊ ကဲ့သို့သော။ (ဝစီသမာစာရော၊ ကို။) န သေဝိတဗ္ဗော။ တိတ္ထံ၊ ကုန်သော။ ရတနာနံ၊ တို့၏။ ဂုဏကိတ္တနာဒိဝသေန၊ ဂုဏ်ကိုပြောဆိုခြင်း အစရှိသည်တို့နှင့် စပ်သဖြင့်။ ပဝတ္ထော၊ သော။ ဓမ္မသေနာပတိ မဟာမောဂ္ဂုလ္လာနတ္ထေရာဒိနံ၊ တို့၏။ ဝစီသမာစာရော ဝိယ၊ ကဲ့သို့သော။ (ဝစီသမာစာရော၊ ကို။) သေဝိတဗ္ဗော။ အနရိယပရိယေသနံ၊ မမြတ်သော ရှာမှီးခြင်းကို။ ပရိယေသန္တာနံ၊ ကုန်သော။ ဒေဝဒတ္တာဒိနံ၊ တို့၏။ ပရိယေသနာ ဝိယ၊ ရှာမှီးခြင်းကဲ့သို့သော။ (ပရိယေသနာ၊ ကို။) န သေဝိတဗ္ဗော။ အရိယ ပရိယေသနမေဝ၊ အပြစ်ကင်းလတ် ကောင်းမြတ်သော ရှာမှီးခြင်းကိုသာ။

၁-၂။ စိတ္တမ္ပိဥပ္ပာဒေတဗ္ဗံ။ ။တထာ ဥပ္ပာဒိတစိတ္တော ဟိ သတိ ပစ္စယသမဝါယေ တာဒိသံ ပယောဂံ ပရက္ကမံ ကရောန္တော ပဋိပတ္တိယာ မတ္တကံ ဂဏှာဟိ၊ တေနာဟ “စိတ္တုပ္ပာဒဒမ္ပိ ဓေါ အဟံ ဘိက္ခဝေ ကုသလေသု ဓမ္မေသု ဗဟုပကာရံ ဝဒါမိ” တိ။-ဇိကာ။

ပရိယေသန္တာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မသေနာပတိမဟာမောဂ္ဂုလ္လာနုတ္ထေရာဒီနံ၊ တို့၏။ ပရိယေသနာ ဝိယ၊ သော။ (ပရိယေသနာ) သေဝိတဗျာ။

ဧဝံ ပဋိပန္နော ခေါတိ၊ ကား။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒြိယ အရှင်ဖြစ်သော သိကြား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အသေဝိတဗျာ၊ သော။ ကာယဝစိသမာစာရံ၊ ကာယ- သမာစာရ၊ ဝစိသမာစာရ-ကိုလည်းကောင်း။ ပရိယေသနဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဟာယ၊ ရှုံ။ သေဝိတဗျာနံ၊ မှီဝဲထိုက်ကုန်သော ကာယသမာစာရ၊ ဝစိသမာ စာရ၊ ပရိယေသန-တို့၏။ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်စုံလုံလောက်ခြင်းငှာ။ (ပြည့်စုံ လုံလောက်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကျိုးငှာ။) ပဋိပန္နော၊ ကျင့် သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပါတိမောက္ခသံဝရာယံ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ အကျိုးငှာ။ ဥတ္တမဇေဋ္ဌကသီလသံဝရတ္ထာယ၊ မြတ်သော အကြီးအကဲဖြစ် သော သီလကိုစောင့်စည်းခြင်း အကျိုးငှာ။ [ပါတိမောက္ခသံဝရာယ-ကို ထပ်ဖွင့်သည်။] ပဋိပန္နော နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ခိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာ၏။ အာဂမနိယပဗ္ဗ- ဘာဂပဋိပဓံ၊ လာရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ရှေ့အဖို့၌ ကျင့်ထိုက်သော အကျင့်ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။

ဣန္ဒြိယသံဝရအဖွင့်

၃၆၅။ ဒုတိယပုစ္ဆာယံ၊ ၌။ ဣန္ဒြိယသံဝရာယာတိ၊ ကား။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြိယတို့ကို။ ပိဓာနာယ၊ ပိတ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဂုတ္တဒွါရတာယ၊ စောင့် ရှောက်အပ်သော ဒွါရရှိသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကျိုးငှာ။ သံဝုတဒွါရ- တာယ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော ဒွါရရှိသည်၏အဖြစ်ဟူသော အကျိုး ငှာ။ (ပဋိပန္နော ဟောတိ-၌ စပ်။) ဣတိ အတ္ထော။ ပန၊ ကား။ အဿ၊

၁။ ပါတိမောက္ခ။ ပ။ ပဋိပန္နော။ ။ အဂ္ဂမဂ္ဂုလ္လာနုတ္ထေနေဝ ဟိ သေဝိတဗျာနံ ပါရိ- ပူရိတိ တဒတ္ထံ သဗ္ဗာ ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဓံ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရာယံ အဂ္ဂမဂ္ဂုလ္လာနုတ္ထေနေဝ ပရိပုဏ္ဏော ဟောတိတိ တဒတ္ထံ ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဓံ ဝတ္ထာ နိဂမေန္တော “ပါတိမောက္ခော ။ ပ။ ဟောတိ” တိ အာဟာ။-ဋီကာ။

၂။ ဂုတ္တဒွါရတာယ။ ။ ဂုတ္တ-၌ ဂု+တ-ပစ္စည်း။ ဘူဝါဒိ ဂု-ဓာတ်သည် စောင့် ရှောက်ခြင်း အနက်ကိုဟော၏။ ထို့ကြောင့် ဂုတ္တ-ကို “သံဝုတ” ဟု ထပ်ဖွင့်သည်။ ဂုတ္တ-၌ ကာရိတ်ပစ္စည်းမပါ။ “ဂေါပိယတေ၊ စောင့်ရှောက်အပ်၏။ ဣတိ ဂုတ္တံ၊ ဂုတ္တံ+ဒွါရံ+ယေနာတိ ဂုတ္တဒွါရော (ဘိက္ခု)၊ တဿ+ဘာဂေါ ဂုတ္တဒွါရတာ” ဟုပြီ။

ထိုပြဿနာ၏။ ဝိဿဇ္ဇနေ၊ အဖြေ၌။ စက္ခုဝိညေယျံ ရူပမ္ပိတိအာဒိ၊ အစ
 ရှိသောစကားရပ်ကို။ သေဝိတဗ္ဗရူပါဒိဝသေန၊ မှီဝဲထိုက်သော ရူပါရုံအစ
 ရှိသည်တို့နှင့် စပ်သဖြင့်။ ဣန္ဒြိယသံဝရဒဿနတ္ထံ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရ-ကို ပြတော်
 မူခြင်း အကျိုးငှာ။ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ။

တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုဝိညေယျံ ရူပံ-အစရှိသော စကားရပ်၌။ ဧဝံ ဝုတ္တေတိ၊
 ကား။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ သောမနဿာဒိပဉ္စာဝိဿဇ္ဇနာနံ၊ သောမနဿ
 အစရှိသော ပြဿနာအဖြေတို့၏။ ဝါ၊ တို့ကို။ သုတတ္တာ၊ ကြားအပ်
 ကုန်ပြီး၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣမိနာပိ၊ ဤပြဿနာသည်လည်း။ ဝေရူပေန၊
 ဤသို့သဘောရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သဉ္စာတပဋိဘာနေ၊ ကောင်း
 စွာဖြစ်သော ဉာဏ်အထင်အမြင်ရှိသည်။ (ဟုတွာ။) ဘဂဝတာ၊ သည်။
 ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဒေဝါနံ ဣန္ဒေ၊ သက္ကော၊ သည်။ ဘဂ-
 ဝန္တံ၊ တေ။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ ဣမဿ ခေါ အဟံ ဘန္တေတိ
 အာဒိကံ - အစရှိသော။ တေ ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။
 ဘဂဝါပိ၊ သည်လည်း။ အဿ၊ ထို သိကြားအား။ ဩကာသံ၊ လျှောက်
 ခွင့်ကို။ ဒတွာ၊ ပေးတော်မူ၍။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ မူပြီ။

ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့။ (တနည်း) ဟိ၊ ချဲ့။ [“တုဏှိ အဟောသိ”တိ
 ဝတွာ တုဏှိဘာဝဿ ကာရဏံ ဗျတိရေကမုခေန ဝိဘာဝေတံ “ကထေတု-
 ကာမောပီ”တိ အာဒိ ဝုတ္တံ။ - ဋီကာ။] ကထေတုကာမော၊ ဖြေခြင်းငှာ လိုလား
 သည်။ ဝါ၊ ဖြေလိုသည်။ (သမာနော) ပိ၊ သော်လည်း။ ယော၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထံ၊ အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို။ သမ္မာဒေတုံ၊ ပြီးစီးစေခြင်း
 ငှာ။ န သက္ကောတိ၊ နိုင်။ အတ္ထံ၊ ကို။ သမ္မာဒေတုံ၊ ငှာ။ သက္ကောန္တော
 ဝါ၊ စွမ်းနိုင်ပြန်သော်လည်း။ ကထေတုကာမော၊ သည်။ န ဟောတိ။
 တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ (ဖြေဆိုလိုသော်လည်း ပြည့်စုံအောင် မဖြေဆိုနိုင်
 သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ပြည့်စုံအောင် ဖြေဆိုနိုင် သော်လည်း မဖြေဆိုလိုသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား။) ဘဂဝါ၊ သည်။ ဩကာသံ၊ လျှောက်ခွင့်ကို။ န ကရေတိ၊
 မမူ။ ပန၊ ကား။ အယံ၊ ဤ သိကြားသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကထေတု-
 ကာမော စေဝ၊ သည်လည်း။ (ဟောတိ။) အတ္ထံ၊ ကို။ သမ္မာဒေတုံ၊
 ငှာ။ သက္ကောတိ စ၊ စွမ်းလည်းစွမ်းနိုင်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊
 သည်။ အဿ၊ ထို သိကြားအား။ ဩကာသံ၊ ကို။ အကာသိ၊ မူပြီ။

တတ္ထ၊ ထို ဣမဿ ခေါ အဟံ ဘန္တေ-အစရှိသော စကားရပ်၌။ ဝေရူပံ
 န သေဝိတဗ္ဗန္တိအာဒိသု၊ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့။

ကား။ သင်္ခေါပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ယံ ရူပံ၊ အကြင် ရူပါရုံကို။ ပဿတော၊ ကြည့်ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ရာဂါဒယော၊ ရာဂ-အစရှိသော အကုသိုလ်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တံ၊ ထို ရာဂအစရှိသောအကုသိုလ်တို့၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော ရူပါရုံကို။ န သေဝိတဗ္ဗံ၊ ထိုက်။ န ဒဠဗ္ဗံ၊ မကြည့်ရှုထိုက်။ န ဩလော-ကေ တဗ္ဗံ၊ မကြည့်ရှုထိုက်။ ဣတိ အထွော၊ နက်။ ပန၊ ကား။ ယံ၊ အကြင် ရူပါရုံကို။ ပဿတော၊ ၏။ အသုဘသညာ ဝါ၊ အသုဘသညာသည်သော်လည်း။ သဏ္ဍာတိ၊ ကောင်းစွာတည်၏။ ပသာဒေါ ဝါ၊ ကြည့်ခြင်းသည်သော်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အနိစ္စသညာပဋိလာဘော ဝါ၊ အနိစ္စသညာကိုရခြင်းသည်သော်လည်း။ ဟောတိ။ တံ၊ ထို ရူပါရုံကို။ သေဝိတဗ္ဗံ။

စိတ္တက္ခရံ၊ ဆန်းကြယ်သော အက္ခရာဖြစ်သော။ စိတ္တဗျဉ္ဇနမ္ပိ၊ ဆန်းကြယ်သော ပုဒ် ဗျည်း ဝါကျလည်းဖြစ်သော။ [“စိတ္တက္ခရံ၊ ဆန်းကြယ်သော အက္ခရာရှိသော။ စိတ္တဗျဉ္ဇနံ၊ ဆန်းကြယ်သော ပုဒ် ဗျည်း ဝါကျရှိသော” ဟု ဆရာတော်၏ နိဿယ-၌ ပေး၏။] ယံ သဒ္ဓံ၊ အကြင် သဒ္ဓါရုံကို။ သုဏ္ဍာတော၊ နားထောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ရာဂါဒယော၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေရူပေါ၊ သော။ သဒ္ဓေါ၊ ကို။ န သေဝိတဗ္ဗော၊ ပန၊ ကား။ ယံ၊ အကြင် အသံသည်။ အတ္တနိဿိတံ၊ သမ္ပရာယိက-အစီးအပွားကို မှီသော။ ဓမ္မနိဿိတံ၊ ဝဋ်မှကင်းလွတ်ကြောင်း ဝိဝဋ္ဌဓမ္မ-ကိုမှီသော။ (တနည်း) လောကုတ္တတရားကိုးပါး ရတနာသုံးပါးကိုမှီသော။ [ဓမ္မနိဿိတန္တိ ဝိဝဋ္ဌဓမ္မ-နိဿိတံ၊ လောကုတ္တရရတနတ္ထယဓမ္မနိဿိတံ ဝါ။-ဋီကာ။] ကုမ္ပဒါသိဂီတမ္ပိ၊ အိုးထိန်းသည်မ၏ သီချင်းသံကိုသော်လည်း။ သုဏ္ဍန္တဿ၊ နားထောင်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပသာဒေါ ဝါ၊ သည်သော်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ နိဗ္ဗိဒါ ဝါ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းသည်သော်လည်း။ သဏ္ဍာတိ၊ ၏။ ဝေရူပေါ သဒ္ဓေါ သေဝိတဗ္ဗော။

ယံ ဂန္ဓံ၊ အကြင် ဂန္ဓာရုံကို။ စာယတော၊ နမ်းရှုသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ရာဂါဒယော ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဝေရူပေါ ဂန္ဓော န သေဝိတဗ္ဗော။ ပန၊ ကား။ ယံ

၁။ ။ စိတ္တက္ခရံ စိတ္တဗျဉ္ဇနံ။ ။ ပရိယာယက္ခရာဏတော (ပရိယာယ်အားဖြင့် သုံး၍မကုန်နိုင်သောကြောင့်။) အက္ခရာ၊ ဝဏ္ဏော၊ သော ဝေ နိရုန္တရပုတ္တိယာ သမုပ္ပိတော ပဒဝါကျသည်တော၊ အဓိပ္ပေတမတ္ထံ ဗျဉ္ဇေတိတိ ဗျဉ္ဇိနံ၊ တယိဒိ ကာဗျနာဋကောဒိဂတဝေဝစနဝသေန၊ ဥစ္စာရဏဝသေန စ ပိစိတ္တသန္တိဝေသတာယ တထာပဝတ္တဝိကပ္ပနဝသေန စိတ္တဝိစိတ္တဘာဝေန ဥပတိဋ္ဌနကံ သန္ဓာယာဟ “ယံ စိတ္တက္ခရံ စိတ္တဗျဉ္ဇနမ္ပိ သဒ္ဓံ သုဏ္ဍာတော ရာဂါဒယော ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ” တိ-ဋီကာ။

ဂန္ဓံ၊ ကို။ ဃာယတော၊ ၏။ အသုဘသညာဒိပဋိလာတော၊ အသုဘသညာ အစရှိသည်ကို ရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဝေရူပေါ ဂန္ဓော သေဝိတဗ္ဗော။

ယံ ရသံ၊ အကြင် ရသာရုံကို။ သာယတော၊ သာယာသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ရာဂါဒယော ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဝေရူပေါ ရသော န သေဝိတဗ္ဗော။ ပန၊ ကား။ ယံ ရသံ၊ ကို။ သာယတော၊ ၏။ အာဟာရေ၊ ဌံ။ ပဋိကူလသညာ စေဝ၊ ရှိရာဖွယ်ဟုဖြစ်သော သညာသည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ သာယိတ- ပစ္စယာ စ၊ သာယာအပ်သောအရသာဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ကာယဗလံ၊ ကာယဗလ-ကို။ နိဿာယ၊ ရှိ။ အရိယဘူမိံ၊ အရိယာတို့၏ နယ်မြေသို့။ ဩက္ကမိတုံ၊ သက်ရောက်ခြင်းငှာ။ သက္ကောတိ၊ ၏။ မဟာ- သီဝိတ္ထေရဘာဂိနေယျသီဝိသာမဏေရဿ ဝိယ၊ မဟာသီဝိ-ထေရ်၏ တူဖြစ် သော သီဝိ-သာမဏေကဲ့သို့။ ပရိဘူဉ္ဇန္တဿ၊ သုံးဆောင်စဉ်ပင်။ ကိလေ- သက္ခယော ဝါ၊ ကိလေသာတို့၏ ကုန်ခြင်းသည်သော်လည်း။ ဟောတိ။ ဝေရူပေါ ရသော သေဝိတဗ္ဗော။

ယံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အကြင် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို။ ဖုသတော၊ တွေ့ထိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ရာဂါဒယော ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဝေရူပံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ န သေဝိတဗ္ဗံ။ ပန၊ ကား။ ယံ၊ အကြင် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို။ ဖုသတော၊ ၏။ သာရိပုတ္တတ္ထေရာဒိနံ ဝိယ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် အစရှိသည်တို့၏ကဲ့သို့။ အာသဝက္ခယော စေဝ၊ အာသဝေါတို့၏ ကုန်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝီရိယံ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ သုပဂ္ဂဟိတံ စ၊ ကောင်းစွာ ချီးမြှောက်အပ်သည်လည်းကောင်း။ ပစ္စိမာ၊ နောက်၌ဖြစ်သော။ ဇနတာ၊ လူအပေါင်းသည်။ ဝါ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌာနဂတိံ၊ မြင်အပ်သောအမှုသို့ အတုလိုက်ခြင်းသို့။ အာပါဒနေန၊ ရောက်စေခြင်း အားဖြင့်။ အနုဂ္ဂဟိတာ စ၊ ချီးမြှောက်အပ်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ။ ဝေရူပံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ သေဝိတဗ္ဗံ။ ကိရ၊ ခဲ့။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ သည်။ တိံသဝဿာနိ၊ အနှစ်သုံးဆယ်တို့ ပတ်လုံး။ မဉ္ဇေ၊ ညောင်စောင်း၌။ ပိဋ္ဌိံ၊ ကျောက်ကုန်းကို။ န ပသာရေသိ၊ မဆန့်တန်းခဲ့။ တထာ၊ တူ။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရော၊ သည်။ (တိံသဝဿာနိ မဉ္ဇေ ပိဋ္ဌိံ န ပသာ- ရေသိ။) မဟာကဿပတ္ထေရော၊ သည်။ ဝိသဝဿသတိံ၊ အနှစ်တရာ နှစ် ဆယ်ပတ်လုံး။ မဉ္ဇေ ပိဋ္ဌိံ န ပသာရေသိ။ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရော ပညာသ- ဝဿာနိ၊ အနှစ်ငါးဆယ်တို့ပတ်လုံး။ (မဉ္ဇေ ပိဋ္ဌိံ န ပသာရေသိ။) သဒ္ဓိယတ္ထေရော၊ သည်။ တိံသဝဿာနိ၊ အနှစ်သုံးဆယ်တို့ပတ်လုံး။ (မဉ္ဇေ ပိဋ္ဌိံ န ပသာရေသိ။) [နောက်၌လည်း ဤသို့လိုက်ပေးပါ။] ခေသာဏတ္ထေ-

ရော အဋ္ဌာရသဝဏ္ဏာနိ၊ တဆယံရှုစံနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ရဋ္ဌပလိက္ခေရော၊
ဒွါဒသ (ဝဏ္ဏာနိ)။ အာနန္ဒတ္ထေရော ပန္နရသ (ဝဏ္ဏာနိ)။ ရာဟုလတ္ထေ-
ရော ဒွါဒသ(ဝဏ္ဏာနိ)။ ဗာကုလတ္ထေရော။ အသီတိဝဏ္ဏာနိ၊ အနှစ်ရှစ်ဆယ်
တို့ပတ်လုံး။ နာဠကတ္ထေရော။ ယာဝပရိနိဗ္ဗာနာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံဏကာလတိုင်
အောင်။ မဉ္ဇေ ပိဋိံ န ပံသာရေသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

မနောဝိညေယျ၊ မနောဝိညာဉ် သည် သိထိုက်ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မေ၊
အကြင် ဓမ္မာရုံတို့ကို။ သမန္နာဟရန္တဿ၊ စိတ်၌ ကောင်းစွာဆောင်သော
ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝါ၊ နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ရာဂါဒယော ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ။
“ပရေသံ၊ တို့၏။ ပရဝိတ္တုပကရဏံ၊ လွန်စွာနှစ်သက်ခြင်း၏ အဆောက်အဦ
ဖြစ်သော။ ယံ၊ အကြင် ဝတ္ထုသည်။ (အတ္တံ)တံ၊ ထို အရာဝတ္ထုသည်။
မမံ၊ ငါ့ဥစ္စာသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ပါမူကား။ အဟော ဝတ၊ ဪ...
ကောင်းလေစူ။” ဣတိ အာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ကြောင့်။ အဘိဇ္ဈာဒိနိဝါ၊
အဘိဇ္ဈာ-အစရှိသည်တို့သည်မူလည်း။ အာပါတံ၊ ရှေးရှုကျခြင်းသို့။ အာ-
ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေရူပါ ဓမ္မာ န သေဝိတဗ္ဗာ။ “သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊
တို့သည်။ အဝေရာ၊ ရန်မရှိသူတို့သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။”
ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ မေတ္တာဒိဝသေန၊ မေတ္တာ အစရှိသည်တို့နှင့် စပ်သဖြင့်။
[အာဒိသဒ္ဓေန ကရုဏာဒိနဉ္စေဝ အနိစ္စာဒိနဉ္စ သင်္ဂဟော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။-ဋီကာ။]
ပန၊ ထိုမှတပါး။ တိတ္ထံ၊ ကုန်သော။ ထေရာနံ၊ တို့၏။ (မနောဝိညေယျာ၊
ကုန်သော။) ယေ ဝါ ဓမ္မာ၊ အကြင် ဓမ္မာရုံတို့သည်လည်း။ (သန္တိ။)
ဝေရူပါ၊ ကုန်သော၊ (ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာရုံတို့ကို။) သေဝိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

ကိရ၊ ချဲ့။ တယော၊ ကုန်သော။ ထေရာ၊ တို့သည်။ ဝဿုပနာယိက-
ဒိဝေ၊ ဝါကပ်ရာနေ၌။ ကာမဝိတက္ကာဒယော၊ ကာမဝိတက် အစရှိကုန်
သော။ အကုသလဝိတက္ကာ၊ အကုသိုလ်ဝိတက်တို့ကို။ န ဝိတက္ကေတဗ္ဗာ၊
မကြံစည်ထိုက်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ကတိကံ၊ ကတိက-ဝတ်ကို။ အကံသု၊
ကုန်ပြီ။ အထ၊ ထိုမှနောက်၌။ ပဝါရဏာဒိဝေ၊ ပဝါရဏာနေ၌။
သံဘတ္ထေရော၊ သံဃာတင် အကြီးဆုံးထေရ်သည်။ သံဃနဝကံ၊ သံဃာတင်
အငယ်ဆုံးထေရ်ကို။ ပုစ္ဆံ၊ မေးပြီ။ (ကိံ။) “အာဝုသော၊ ရှင်။ ဣမသ္မိံ
ထေမာသေ၊ ဤ ဝါတိုင်းသုံးလ၌။ ကိတ္တကေ၊ အဘယ်မျှလောက် အတိုင်း
အရှည်ရှိသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ စိတ္တဿ၊ အား။ ဓာဝိတံ၊ ပြေးသွား
ခြင်းငှာ။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆံ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။
ပရိဝေဏပရိစ္ဆေဒတော၊ ပရိဝေဏ အပိုင်းအခြားမှ။ ဗဟိ၊ ပြင်ပ၌။ (စိတ္တဿ)

ဓာဝိတုံ။ န အဒါသိံ။ မပေးခဲပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီ။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယထေရ်ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ (ကိံ။) “အာဝုသော၊ ရှင်။ တဝ၊ ၏။ (ဣမသ္မိံ တေမာသေ ကိတ္တကေ ဌာနေ စိတ္တဿ ဓာဝိတုံ၊ ဒိန္နံ၊ နည်း။)” ဣတိ၊ သို့မေးပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ နိဝါသဂေဟတော၊ နေရာတိုက်ခန်းမှ။ ဗဟိ၊ ဌံ။ (စိတ္တဿ) ဓာဝိတုံ န အဒါသိံ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ [နိဝါသဂေဟတော နိဝါသနဂဗ္ဘတော။-ဒီကာ။] အထ၊ ထိုမှနောက်၌။ ဒေဝိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ထေရံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိံသု၊ ကုန်ပြီ။ (ကိံ။) “ဘန္တေ၊ ရား။ တုမှာံကံ ပန၊ တို့၏ကား။ (ဣမသ္မိံ တေမာသေ ကိတ္တကေ ဌာနေ စိတ္တဿ ဓာဝိတုံ ဒိန္နံ။)” ဣတိ၊ ဤသို့ မေးကြကုန်ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ နိယကဇ္ဈတ္တခန္ဓပဉ္စကတော၊ မိမိကိုမှီ၍ဖြစ်သော အဇ္ဈတ္တခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းမှ။ ဗဟိ၊ ဌံ။ (စိတ္တဿ) ဓာဝိတုံ န အဒါသိံ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ တုမေဟိ၊ တို့သည်။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့်ပြုအပ်သောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပါပေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်ပြီ။ ဝေဂ္ဂပေါ မနောဝိညေယျော ဓမ္မော။ သေဝိတဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။

၃၆၆။ ကေန္တဝါဒါတိ၊ ကား။ ဧတေသံ၊ ဤ သမဏ ဗြာဟ္မဏ-တို့ ၏။ ဝါဒဿ၊ အယူ၏။ ကောယေဝ၊ တမျိုးသာလျှင်ဖြစ်သော။ အန္တော၊ အဖို့အစုသည်။ (အတ္ထိံ) ဒွေဓာ၊ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်။ ဂတဝါဒါ၊ ဖြစ်သောဝါဒ ရှိကုန်သည်။ န (ဟောန္တိ)။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ (တေ၊ ထို သမဏ ဗြာဟ္မဏ-တို့သည်။) ကေန္တဝါဒါ၊ တို့မည်၏။ [ဤနေရာ၌ “အန္တ” သဒ္ဓါ ကောဌာသ (အဖို့အစု) အနက်ဟော။ “အန္တော နိတ္ထိံ သမိပေစာ” စသည်။-အဘိဓာန် (၇၉၁)။] ကံယေဝ၊ တမျိုးတည်းကိုသာ။ ဝဒန္တိ၊ ပြောဆိုပါကုန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ ကေန္တသိလာတိ၊ ကား။ ကောစာရာ၊ တူသောအလေ့အကျင့် ရှိကြကုန်သည်။ [ကောစာရာတိ

၁။ ကေန္တဝါဒါ။ ။အဋ္ဌကထာ၌ “ကောယေဝ အန္တော ဝါဒဿ ဧတေသံ” ဟု လဟက-နည်းအားဖြင့် ဝစနတ္ထ ပြုထားသော်လည်း ဝါဒနှင့် အရတူအောင် “ကော+ အန္တော+ယဿာတိ ကေန္တော (တခုသော အဖို့အစုရှိသောဝါဒ)” ဟု ရှေးဦးစွာ ဝစနတ္ထပြုပြီးမှ “ကေန္တော+ဝါဒေါ+ယေသန္တိ ကေန္တဝါဒါ” ဟု ဝါဒနှင့် တွဲရသည်။ န ဒွေဓာ ဂတဝါဒါ-ကား ကောယေဝ-၌ ဝေ-၏ နိဝတ္တတဗ္ဗတ္တည်း။ အသမ္ဘော ဟသမ္ဘဗညဝသေန အဒွေဇ္ဈာဘာဝတော ကော အန္တော တေဿာတိ ကေန္တော၊ ကေန္တော ဝါဒေါ ဧတေသန္တိ ကေန္တဝါဒါ။ တေနာဟ “ကံယေဝ ဝဒန္တိ” တိ၊ အဘိန္ဒဝါဒါတိ အတ္ထော။-ဒီကာ။]

သမာနာစာရာ။-ဋီကာ။] ကေန္တိဆန္ဒာတိ၊ ကား။ ကေလဒ္ဓိကာ၊ တူသော အယူရှိကုန်သည်။ [ကေလဒ္ဓိကာတိ သမာနလဒ္ဓိကာ။-ဋီကာ။] ကေန္တိအဇ္ဈော- သာနာတိ၊ ကား။ ကေန္တပရိယောသာနာ၊ တူသောပြီးဆုံးခြင်းရှိကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ပါကုန်သလော။) [ကေပရိယောသာနာတိ သမာနနိဋ္ဌာနာ။- ဋီကာ။]

အနေကဓာတုနာနာဓာတု ခေါ် ဒေဝါနမိန္ဒ လောကောတိ၊ ကား။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒြ၊ ကြား။ အယံ လောကော၊ ဤ သတ္တဝါအပေါင်း သည်။ အနေကဏ္ဍသယော၊ တပါးမက များသော အဇ္ဈာသယ ရှိ၏။ နာနဇ္ဈာသယော၊ အမျိုးမျိုးသော အဇ္ဈာသယ ရှိ၏။ ကေသ္မိံ၊ တယောက် သည်။ ဂန္တုကာမေ၊ သွားခြင်းငှာအလိုရှိလတ်သော်။ ဧကော၊ အခြား တယောက်သည်။ ဝါ၊ က။ ဌာတုကာမော၊ ရပ်ခြင်းငှာအလိုရှိသည်။ ဟောတိ။ ကေသ္မိံ၊ သည်။ ဌာတုကာမေ၊ လတ်သော်။ ဧကော၊ သည်။ သယံတု- ကာမော၊ အိပ်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ။ ကေဇ္ဈာသယာ နာမ၊ တူသော အဇ္ဈာသယ-ရှိသူတို့မည်သော။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဒုလ္လဘာ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ရနိုင်ခဲ့ကုန်၏။ အနေကဓာတုနာနာဓာတုသ္မိံ၊ တပါးမက များသော အဇ္ဈာသယဓာတ်၊ အမျိုးမျိုးသော အဇ္ဈာသယဓာတ်ရှိသော။ တသ္မိံ လောကေ၊ ထိုသတ္တဝါ အပေါင်း၌။ ယံ ယဒေဝ ဓာတု၊ အကြင် အကြင် အဇ္ဈာသယဓာတ်ကိုပင်။ ယံ ယဒေဝ အဇ္ဈာသယံ၊ အကြင် အကြင် အဇ္ဈာသယကိုပင်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အဘိနိဝိသန္တိ၊ စွဲစွဲမြဲမြဲ သက်ဝင်ကြကုန်၏။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ယူကြကုန်၏။ တံ တဒေဝ၊ ထိုထို အဇ္ဈာသယဓာတ်ကိုပင်။ ထာမသာ ပရာမာသာတိ၊ ကား။ ထာမေန စ၊ အားအစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရာမာသေန စ၊ မှားမှား ယွင်းယွင်း သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ (ဝေါဟရန္တိ-၌ စပ်။) အဘိနိ- ဝိသ ဝေါဟရန္တိတိ၊ ကား။ သုဋ္ဌ၊ လွန်စွာ။ ဝါ၊ စွဲစွဲမြဲမြဲ။ ဂဏ္ဍိတု၊ ယူ၍။ ဝေါဟရန္တိ၊ ပြောဆိုကြကုန်၏။ ကထေန္တိ၊ ပြောဟောကြကုန်၏။ ဝိပေန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏။ ကိတ္တေန္တိ၊ ကြွေးကျော်ကြကုန်၏။ ဣဒမေဝ သစ္စံ မောဗမညန္တိ၊ ကား။ အမှာကမေဝ၊ ငါတို့၏သာ။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤ စကား သည်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အညေသံ၊ ငါတို့မှ တပါး အခြားသူတို့၏။ ဝစနံ၊ သည်။ မောဗံ၊ အချည်းအနှီးတည်း။ တုစ္စံ၊ အချည်းအနှီးတည်း။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝေါဟရန္တိ။)

အစူန္တနိဋ္ဌာတိ (ဧတ္ထ)၊ ဟူသော ဤပါဌ်၌။ ဝိနာသော၊ ပျက်စီးခြင်းကို။ အန္တော၊ အန္တ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဧတေသံ၊ ဤ သမဏ ပြာဟုဏ-တို့၏။ အန္တံ၊

ပျက်စီးခြင်းကို။ အတီတာ၊ လွန်သော။ နိဋ္ဌာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသည်။ (အတ္ထိ။) ဣတိ၊ ကြောင့်။ (ထိုသို့ ပျက်စီးခြင်းကို လွန်သော ပြီးဆုံးခြင်းရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေ၊ တို့သည်။) အစူန္တနိဋ္ဌာ၊ တို့မည်၏။ ဧတေသံ၊ ဤ သမဏဗြာဟ္မဏ-တို့၏။ ယာ နိဋ္ဌာ၊ အကြင် ပြီးဆုံးခြင်းသည်။ ယော ပရမဿာသော၊ အကြင် မြတ်သော သက်သာရာ ဟူသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ (အတ္ထိ။) သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော သမဏ ဗြာဟ္မဏ-တို့၏။ တံ ဝိနာသာ-တိက္ကန္တံ၊ ထိုပျက်စီးခြင်းကို လွန်သော ပြီးဆုံးခြင်းဟူသော နိဗ္ဗာန်ကို။ နိစ္စန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ယောဂက္ခေမောတိ၊ ဟူသောအမည်သည်။ နိဗ္ဗာနသေဝံ၊ ၎င်းသော။ နာမံ၊ တည်း။ ဧတေသံ၊ ဤ သမဏ ဗြာဟ္မဏ-တို့၏။ အစူန္တော၊ ပျက်စီးခြင်းကိုလွန်သော။ ယောဂက္ခေမော၊ ယောဂလေးပါးကိုဖြင့် ဘေးမရှိ ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ (အတ္ထိ။) ဣတိ၊ ကြောင့်။ (ထိုသို့ ယောဂလေး ပါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိသော နိဗ္ဗာန် ရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (တေ၊ တို့ သည်။) အစူန္တယောဂက္ခေမံ၊ တို့မည်၏။ (ယော၊ အကြင် သမဏ ဗြာဟ္မဏ-တို့သည်။) သေဋ္ဌဋ္ဌေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အနက်ကြောင့်။ ဗြဟ္မံ၊ မြတ်သော။ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယာမဂ်သို့။ စရန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကြကုန်၏။ [စရန္တိ ဥပဂစ္ဆန္တိ၊ အဓိဂစ္ဆန္တိတိ အတ္ထော။-ဋီကာ။] ဣတိ၊ ကြောင့်။ (ထိုသို့ မြတ်သော အရိယာမဂ်သို့ ကပ်ရောက်ကြကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေ၊ တို့သည်။) ဗြဟ္မစာရီ၊ တို့မည်၏။ အစူန္တတ္ထာယ၊ ပျက်စီးခြင်းကို လွန်သော နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ။ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သော အရိယာမဂ်သို့ ကပ်ရောက်သော သမဏ ဗြာဟ္မဏ-တို့တည်း။ အစူန္တဗြဟ္မစာရီ၊ ပျက်စီးခြင်းကိုလွန်သော နိဗ္ဗာန် အကျိုးငှာ မြတ်သော အရိယာမဂ်သို့ကပ်ရောက်သော သမဏ ဗြာဟ္မဏ-တို့။ ပရိယောသနန္တိပိ၊ ဟူသောအမည်သည်လည်း။ နိဗ္ဗာနဿ၊ ၎င်း။ နာမံ၊ တည်း။ [ပရိယာဿတိ ပရိက္ခိယတိ ဝဋ္ဋဒုက္ခန္တံ အာဂမ္မာတိ ပရိယောသာနန္တိပိ နိဗ္ဗာ-နဿ နာမံ။- ဋီကာ။] ဧတေသံ၊ တို့၏။ အစူန္တံ၊ ပျက်စီးခြင်းကိုလွန်သော-ပရိယောသာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အဆုံးသည်။ (အတ္ထိ။) ဣတိ၊ ကြောင့်။ (ထိုသို့ ပျက်စီးခြင်းကိုလွန်သော နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အဆုံးရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (တေ၊ တို့သည်။) အစူန္တပရိယောသာနာ၊ တို့မည်၏။

တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တာတိ (ဧတ္ထ)၊ ဟူသော ဤပါး၌။ တဏှာသင်္ခယောံတိ ကား။ မဂ္ဂေါပိ၊ မဂ်သည်လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနမ္ပိ၊ နိဗ္ဗာန်သည်လည်း

၁။ တဏှာသင်္ခယော။ ။ဒိ၊ သွာ၊ ကိ၊ သုံးဂိုဏ်း၌ဖြစ်သော “ဒိ” ဓာတ်သည် ဟိံသန (ညှဉ်းဆဲခြင်း) အနက်ကိုဟော၏။ “ညှဉ်းဆဲ” ဟူသည် ဖျက်ဆီးခြင်းပင်တည်း။ ထို့ကြောင့် သင်္ခဏာတိကို “ပိနာသေတိ” ဟု ဖွင့်သည်။ ဤအလို “တဏှံ သင်္ခဏာတိ

ကောင်းတည်း။ (တနည်း) မဂ္ဂေါပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနမ္ပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ တဏှာသင်္ခယောတိ၊ တဏှာသင်္ခယ-မည်၏။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ တဏှံ၊ ကိ။ သဒ္ဓိဏာတိ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်၏။ ဝိနာသေတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ (ထိုသို့ မဂ်၏ တဏှာကို ညှဉ်းဆဲဖျက်ဆီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) တဏှာသင်္ခယော၊ မည်၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့။ အာဂမ္မ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ရောက်၍။ ဝါ၊ လတ်သော်။ တဏှာ၊ သည်။ သဒ္ဓိယတိ၊ ကုန်ခန်း၏။ ဝိနယတိ၊ ပျက်စီး၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ထိုသို့ တဏှာ၏ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကုန်ခန်းပျက်စီးကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။) တဏှာသင်္ခယော၊ မည်၏။ တဏှာသင်္ခယေန၊ တဏှာကို ညှဉ်းဆဲဖျက်ဆီးတတ်သော။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်။ ဝိမုတ္တာ၊ ဝဋ်ဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း။ (ဣတိ၊ ကြောင့်။ တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တာ၊ တို့မည်၏။) [ဝိမုတ္တာတိ ဝဋ်ဒုက္ခတော အစွန္နိဂ္ဂမေန ဝိသေသေနမုတ္တာ။-ဋီကာ။] ဝါ၊ တနည်း။ တဏှာသင်္ခယော၊ တဏှာ၏ကုန်ခန်းပျက်စီးကြောင်းဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနေ၊ ဌံ။ ဝိမုတ္တာ အဝိမုတ္တာ၊ စွဲစွဲမြဲမြဲ သက်ဝင်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တာ၊ တို့မည်၏။

၈။ ဆက်။ ဣတ္ထာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ စုဒ္ဓသပိ၊ ကုန်သော။ မဟာပဉ္စာ၊ ကြီးကျယ်သော ပြဿနာတို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဗျာကတာ၊ ဖြေဆိုတော်မူအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ စုဒ္ဓသ၊ ကုန်သော။ မဟာပဉ္စာ နာမ၊ တို့မည်သည်။ (ဣတိ-၌ စပ်။) ဣဿာမစ္ဆရိယံ၊ ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယ-ဟူသော။ ဧကော၊ သော။ ပဉ္စော၊ ပြဿနာလည်းကောင်း။ ပိယပိယံ၊ ပိယ၊ အပိယ-ဟူသော။ ဧကော၊ သော။ (ပဉ္စော၊ လည်းကောင်း။) ဆန္နေ၊ သော။ ဧကော (ပဉ္စော)။

ဝိနာသေတိတိ တဏှာသင်္ခယော (တဏှာကိုညှဉ်းဆဲဖျက်ဆီးတတ်သောအရိယာဂေါ) ” ဟု ပြု။ သံ+ဒိဓာတ်+အ-ပစ္စည်း။ နိဗ္ဗာန်ကို အရကောက်ရာ၌ကား-ဘူ၊ ဒိ၊ သွာ၊ သုံးဂိုဏ်း၌ဖြစ်သော “ဒိ” ဓာတ်သည် ခယ (ကုန်ခန်းခြင်း) အနက်ကိုဟော၏။ “ကုန်ခန်း” ဟူသည် ဖျက်စီးခြင်းပင်တည်း။ ထို့ကြောင့် သဒ္ဓိယတိကို “ဝိနယတိ” ဟု ဖွင့်သည်။ ဒိယတိ-၌ ဒိဝါဒိ လ-ပစ္စည်းတည်း။ သဒ္ဓိယတိ ဣတ္ထာတိ သင်္ခယော၊ တဏှာယ+သင်္ခယော တဏှာသင်္ခယော။ ဤသို့ ဝိဂ္ဂဟပြုပါ။ “တဏှာသင်္ခယော-တဏှာ၏ ကုန်ခန်းပျက်စီးကြောင်းဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်” ဟု ဝေပ။ [သဒ္ဓိဏာတိတိ သမုန္တိန္နနေန ခေပေတိ။ ဝိနာသေတိတိ တတော ဧဝ သဗ္ဗသော အဒဿနံ ပါပေတိ။-ဋီကာ။]

ဝိတဏှာ၊ သော။ ဧကော (ပဉ္စော)။ ပပဉ္စော၊ သော။ ဧကော (ပဉ္စော)။
 သောမနဿံ၊ သော။ ဧကော၊ (ပဉ္စော)။ ဒေါမနဿံ၊ သော။ ဧကော
 (ပဉ္စော)။ ဥပေက္ခာ၊ သော။ ဧကော (ပဉ္စော)။ ကာယသမာစာရော၊
 သော။ ဧကော (ပဉ္စော)။ ဝစီသမာစာရော၊ သော။ ဧကော (ပဉ္စော)။
 ပရိယေသနာ၊ သော။ ဧကော (ပဉ္စော)။ ဣန္ဒြိယသံဝရော၊ သော။
 ဧကော (ပဉ္စော)။ အနေကဓာတု၊ သော။ ဧကော (ပဉ္စော)။ အစွန္တနိဋ္ဌာ၊
 အစွန္တနိဋ္ဌာ-ဟူသော။ ဧကော၊ သော။ (ပဉ္စော၊ လည်းကောင်း။) ဣတိ၊
 ဤသည်တို့တည်း။

၃၆၇။ စလနဋ္ဌေန၊ တုန်လှုပ်တတ်သည်၏အဖြစ်၊ မိမိဖြစ်ရာခန္ဓာအစဉ်
 ကို တုန်လှုပ်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဏှာ၊ ကို။ ဇောတိ၊ ဟူ၍။
 ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုတဏှာသည်။ ပိဋ္ဌနဋ္ဌေန၊ နှိပ်စက်တတ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ရောဂေါ၊ ရောဂါတည်း။ [ပိဋ္ဌနဋ္ဌေနာတိ ဝိဗာဓနဋ္ဌေန တဿ
 တဿ ဒုက္ခဿ ဟေတုဘာဝေန။-ဋီကာ။] အန္တော၊ အတွင်း၌။ ပဒုဿန-
 ဋ္ဌေန၊ အပြားအားဖြင့် ပျက်စီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဂဏှော၊
 အိုင်းအနာတည်း။ ဝါ၊ အိုင်းအနာနှင့်တူ၏။ အနုပ္ပဝိဋ္ဌဋ္ဌေန၊ အစဉ်အတိုင်း
 သက်ဝင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သလ္လံ၊ မြား၊ ငြောင့်တည်း။ ဝါ၊
 မြား၊ ငြောင့်နှင့်တူ၏။ တသ္မာ အယံ ပုရိသောတိ၊ ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ဇော၊ တဏှာသည်။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တိုင်။ ကတကမ္မာနုရူပေန၊ ပြုအပ်

၁။ ဇော။ ။တဏှာသည် ကာမရာဂ၊ ရူပရာဂ၊ အရူပရာဂ-အစရှိသည်တို့၏
 အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ခြင်းအားဖြင့် အာရုံတခုခု၌ မစွဲမြဲသောကြောင့် မိမိကိုယ်တိုင်လည်း
 တုန်လှုပ်တတ်၏။ ထို့ကြောင့် ဇောမည်၏။ ဤအလို “ဇောတိ စလဂီတိ ဇော”ဟု
 သုဒ္ဓကတ္တုသုတ် ၀စနတ်ပြု။ မိမိဖြစ်ရာ ခန္ဓာအစဉ်ကို ဘဝအစရှိသည်တို့၌ ခွဲဝင်
 သောအားဖြင့် လှုပ်ရှားစေတတ်၏။ ထို့ကြောင့်လည်း တဏှာသည် ဇောမည်၏။
 ဤအလို “ဇောတိ ကမ္မေတိတိ ဇော”ဟုပြု။ [စလနဋ္ဌေနာတိ ကမ္မနဋ္ဌေန။
 တဏှာ ဟိ ကာမရာဂ ရူပရာဂ အရူပရာဂါဒိဝသေန ပဝတ္တိယာ အနဝဋ္ဌိတတာယ
 သယဗ္ဗိ စလတိ၊ ယတ္ထ (အကြင်ခန္ဓာအစဉ်၌။) ဥပ္ပန္နာ၊ တမ္ပိ သန္တာနံ ဘဝါဒိသု
 ပရိကဓုနေန စာလေတိ၊ တသ္မာ စလနဋ္ဌေန တဏှာ ဇောနာမ။-ဋီကာ။]

၂။ ဂဏှော သလ္လံ။ ။ပဒုဿနဋ္ဌေနာတိ အဓမ္မရာဂါဒိဘာဝေန၊ သမ္ပုဗ္ဗပရမ္ပါနေန၊
 ကိလေသာသုစိပဋ္ဌရဏေန စ (ကိလေသာတည်းဟူသော မစင်မကြယ်တွေကို ယိုချ
 တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။) ပကာရတော ဒုဿနဋ္ဌေန ဂဏှော။ အနုပ္ပ-
 ဝိဋ္ဌဋ္ဌေနာတိ အာသယဿ ဒုန္နိဟရဏီယဘာဝေန အနုပ္ပဝိဋ္ဌဋ္ဌေန (သလ္လံ)။-
 ဋီကာ။

သော ကံအားလျော်သဖြင့်။ ပုရိသံ၊ သတ္တဝါကို။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထို ဘဝသို့။ ဝါ၊ ဌ။ အဘိနိဗ္ဗတ္တတ္ထာယ၊ ဖြစ်ခြင်း အကျိုးငှာ။ ကခုတိ၊ ဆွဲငင်တတ်၏။ [ကခုတိ အတ္တနော စ ရုစိယာ ဥပနေတိ။-ဋီကာ။] တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဆွဲငင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အယံ ပုရိသော၊ ဤ သတ္တဝါ သည်။ တေသံ တေသံ ဘဝါနံ၊ ထိုထို ဘဝတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ဥစ္စာဝစံ၊ မြင့်မြတ်သူ၏ အဖြစ် ယုတ်ညံ့သူ၏အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက် ၏။ [ဥစ္စာဝစန္တိ ပဏီတဘာဝံ၊ နိဟိနဘာဝဉ္စ။-ဋီကာ။] ပြဟ္မလောကေ၊ ပြဟ္မာပြည်၌။ ဥစ္စော၊ မြင့်မြတ်သူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝလောကေ၊ ၌။ အဝစော၊ ယုတ်ညံ့သူသည်။ (ဟောတိ။) ဒေဝလောကေ၊ ၌။ ဥစ္စော (ဟောတိ)၊ မနုဿလောကေ အဝစော (ဟောတိ)၊ မနုဿ လောကေ ဥစ္စော (ဟောတိ)၊ အပါယေ အဝစော (ဟောတိ)။

ယေသ္မာဟံ ဘန္တေတိ ကား။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေသု၊ အကြင် သမဏ ပြာဟ္မဏ-တို့၌။ အဟံ၊ ဒကာတော်သည်။ (မညာမိ-၌ စပ်။) ပန၊ ဆက်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ယေသ္မာဟံ-ဟူသောပါ၌။ သန္တိဝသေန၊ သန္တိ၏ အစွမ်းဖြင့်။ (ဥ-ကို ဝ-ပြု ခြင်းဟူသော သန္တိ၏အစွမ်းဖြင့်။) “ယေသ္မာဟံ” နှို၊ ယေသ္မာဟံ-ဟူသော ပါ၌သည်။ ဟောတိ။ ယထာသုတံ ယထာပရိယတ္တန္တိ၊ ကား။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ မယာ၊ ဒကာတော်သည်။ သုတော စေဝ၊ ကြားလည်း ကြားအပ်ဖူးပါပြီ။ ဥဂ္ဂဟိတော စ၊ သင်ယူလည်း သင်ယူ အပ်ဖူးပါပြီ။ ဝေ၊ ဤ အခြင်းအရာအားဖြင့်။ (ဒေသေမိ၊ ပြောဟော ရပါ၏။) ဓမ္မံ ဒေသေမိတိ၊ ကား။ သတ္တဝတပဒံ၊ ခုနစ်ပါးသော အကျင့် အစုဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေမိ၊ ဟောပြပါ၏။ [မာတာပေတ္တိဘရံ ဇန္တံ၊ ကုလေ ဇေဋ္ဌာပစာယိနံ၊ သဏှံ သခိလသမ္ဘာသံ၊ ပေသုဏေယျပ္ပ- ဟာယိနံ။ မစ္ဆေရဝိနယေ ယုတ္တံ၊ သစ္စံ ကောဓာဘိဘုံ နရံ၊ တံ ဝေ ဒေဝါ တာဝတိံသာ၊ အာဟု သပ္ပုရိသော ဣတိ။-ဓမ္မပဒ အပ္ပမာဒဝဂ် မဆဝတ္ထု။ ဤဂါထာ၌ပါသော အကျင့်ခုနစ်ပါးကို ဆိုလိုသည်။] န စာဟံ တေသန္တိ၊ ကား။ အဟံ ပန၊ ဒကာတော်သည်ကား။ တေသံ၊ ထို သမဏ ပြာဟ္မဏ-တို့၏။ သာဝကော၊ သည်။ န သမ္ပဇာမိ၊ မဖြစ်ပါ။ အဟံ

၁။ ယေသ္မာဟံ ဘန္တေတိ။ ။ ဤ အဖွင့်ကား “ယေသ္မာဟံ ဘန္တေ ပဉ္စာနံ” ဟု ရှိသော ရှေ့ဝါကျ၏အဖွင့်မဟုတ်။ “ယေသ္မာဟံ ဘန္တေ မညာမိ” ဟူသော နောက် ဝါကျ၏အဖွင့်တည်း။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “ယေသ္မာဟံ ဘန္တေတိ ယေသု အဟံ ဘန္တေ” ဟု မူရင်းပါ၍ အတိုင်း အဖွင့်ရှိပါစေ [ယေသု သမဏပြာဟ္မဏေသု။-ဋီကာ။]

ခေါ ပန ဘန္တေတိအာဒိနာ၊ အစရှိသော စကားရပ်ဖြင့်။ အတ္တနောံ၊ ၎င်း။ သောတာပန္နဘာဝံ၊ သောတာပန်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနာပေတိ၊ သိစေ၏။

သောမနဿပဋိလာဘကထာ အဖွင့်

၃၆၈။ ဝေဒပဋိလာဘန္တိ၊ ကား။ တုဋ္ဌိပဋိလာဘံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ရခြင်းကို။ (အဘိဇာနာသိ နော-၌ စပ်။) ဒေဝါသုရသင်္ဂါမောတိ၊ ကား။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏လည်းကောင်း။ အသုရာနဉ္စ၊ အသုရာတို့၏လည်းကောင်း။ သင်္ဂါမော၊ စစ်ပွဲသည်။ (သမုပဗျူဠော အဟောသိ-၌ စပ်။) သမုပဗျူ-ဠောတိ၊ ကား။ နလာဇေန၊ တယောက်၏ နဖူးပြင်ဖြင့်။ နလာဋ္ဌိ၊ တယောက် ၏နဖူးပြင်ကို။ ပဟရဏာကာရပတ္တော ဝိယ၊ တိုက်ခတ်ခြင်းဟူသော အခြင်း အရာသို့ ရောက်သကဲ့သို့။ သမာပန္နော၊ ကောင်းစွာရောက်သည်။ (အဟောသိ-၌-စပ်။) [“နဖူးချင်း ထိခိုက်လောက်အောင် အနီးကပ်ဆုံး စစ်တိုက်ကြ သည်” ဟူလို။] ကိရ၊ ချဲ့။ တေသံ၊ ဤ နတ် အသုရာ-တို့၏။ (သင်္ဂါမော-၌ စပ်။) ကဒါစိ၊ တရံတခါ၌။ မဟာသမုဒ္ဒပိဋေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ အပြင်၌။ သင်္ဂါမော၊ သည်။ ဟောတိ။ ပန၊ ဆက်။ တတ္ထ၊ ထိုစစ်ပွဲ၌။ ဆေဒန-ဝိဇ္ဇနာဒိဟိ၊ ဖြတ်ခြင်း ထိုးဖောက်ခြင်း အစရှိသော နှိပ်စက်မှုတို့ဖြင့်။ အညမညံ၊ ချင်း။ ဃာတော နာမ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ။ ဒါရု-မေဏကယုဒ္ဓံ ဝိယ၊ သစ်သားသိုးရုပ်တို့၏ စစ်တိုက်ခြင်းကဲ့သို့။ ဇယပရာဇယ-မတ္တမေဝ၊ နိုင်ခြင်း ရှုံးခြင်းမျှသည်သာ။ ဟောတိ။ ကဒါစိ၊ ၌။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဇိနန္တိ၊ အောင်နိုင်ကုန်၏။ ကဒါစိ၊ ၌။ အသုရာ၊ တို့သည်။ (ဇိနန္တိ။) တတ္ထ၊ ထိုစစ်ပွဲတို့တွင်။ ယသ္မိံ သင်္ဂါမော ၌။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ပုန၊ ဖန်။ အပစ္စာဂမနာယ၊ မပြန်လာနိုင်ခြင်းငှာ။ ဝါ၊ မပြန်လာနိုင် လောက်အောင်။ အသုရေ၊ တို့ကို။ ဇိနိံ သူ၊ အောင်နိုင်ကုန်ပြီ။ တံ၊ ထို အောင်နိုင်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ တသ္မိံ ခေါ ပန ဘန္တေတိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ လျှောက်ပြီ။

၁။ အတ္တနောံ။ ၂။ ဇာနာပေတိ။ ။ “အဟံ ခေါ ပန ဘန္တေ အညေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ ဓမ္မာစရိယော ဟောန္တောပိ ဘဂဝတော သာဝကော။ ၂။ သမ္မောဓိ-ပရာယဏော” တိ ဧဝံ အတ္တနော သောတာပန္နဘာဝံ ဇာနာပေတိ။-ဋီကာ။

၂။ ဇိနိံ သူ။ ။ ဇိနိံ သူတိ ယထာ အသုရာ ပုန သိသံ ဥက္ကိပိတံ၊ နာသက္ကိံ သု၊ ဧဝံ ဒေဝါ ဝိဇိနိံ သုယေဝါတိ ဒဿေန္တော အာဟ “ဒေဝါ ပုန အပစ္စာဂမနာယ အသုရေ ဇိနိံ သူ” တိ။ တာဒိသော ဟိဿ ဇေယော သာတိသယံ ဝေဒပဋိလာဘာယ အဟောသိ။-ဋီကာ။

ဥဘယမေတန္တိ၊ ကား။ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံသော။ တေ၊ ဤဩဇာကို။ (ပရိဘူဠိယန္တိ-၌ စပ်။) ဒုဝိဓေ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဩဇာကို။ ဣတ္ထ ဒေဝလောကေ၊ ဤနတ်ပြည်၌။ ဒေဝါယေဝ၊ နတ်တို့ချည်းသာ။ ပရိဘူဠိယန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ [ရှေးတုန်းက နတ်လဲစား အသုရာလဲစားနေကျဖြစ်သောနတ်ဩဇာကို နောင်တော့ အသုရာတို့ ပြန်မဝင်နိုင်ရကား သူတို့မှစားကြရတော့။ နတ်တို့ချည်း စားကြရသည်' ဟူလို။ ဒေဝါယေဝ ပရိဘူဠိယန္တိ အသုရာနံ ပဝေသာဘာဝတော။-ဋီကာ။] ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ အာဝဇ္ဇန္တဿ၊ ဆင်ခြင်သော။ အဿ၊ ထို သိကြား၏။ ဗလဝပီတိသောမနဿံ၊ အားရှိသော ပီတိသောမနဿသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ သဒဏှာဝစရေတိ၊ ကား။ သဒဏှာဝစရကော၊ တုတ်နှင့်တကွဖြစ်သည်။ ဒဏှဂူဟဏေန၊ တုတ်ကို ကိုင်ခြင်းနှင့်လည်းကောင်း။ သတ္တဂူဟဏေန၊ ဓား-စသော လက်နက်ကို ကိုင်ခြင်းနှင့်လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိံ၊ ကူ။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပါပြီ။ နိက္ခိတ္တ-ဒဏှသတ္တော၊ ချထားအပ်သော တုတ်လက်နက် ဓား-စသော လက်နက်ရှိသည်။ န (အဟောသိ)။ ဣတိ၊ ဤ အနက်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ဧကန္တနိဗ္ဗိဒါယာတိ၊ ကား။ ဧကန္တေနဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်။ ဝဇ္ဇေ၊ ဝဋ်၌။ နိဗ္ဗိန္ဒနတ္ထာယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းအကျိုးငှာ။ (သံဝတ္တတိ-၌ စပ်။) ဣတိ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ပုဒ်အပေါင်းကို။ မဟာဂေါဝိန္ဒ-သုတ္တေ၊ ။ (မဟာ။) ဝုတ္တမေဝ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသည်သာ။

၃၆၉။ ပဝေဒေသီတိ၊ ကား။ ကထေသိ၊ လျှောက်သနည်း။ ဒီပေသိ၊ ပြသနည်း။ ဣဓေဝါတိ၊ ကား။ ဣမသ္မိံယေဝ ဩကာသေ၊ ဤ ဣန္ဒ-သာလ-လိုက်ဂူအရပ်၌ပင်။ (လဒ္ဓေ-၌ စပ်။) ဒေဝဘူတဿ မေ သတောတိ၊ ကား။ မေ၊ ဒကာတော်သည်။ ဒေဝဿ၊ ရှေးအခါက နတ်ဖြစ်သည်။ (ဟုတွာ။) သတော၊ ယခုအခါ နတ်သိကြားအသစ်ဖြစ်စဉ်။ ပုနရာယု စ မေ လဒ္ဓေတိ၊ ကား။ ပုန၊ ဖန်။ အညေန၊ ရှေးကံ၏ အကျိုးမှ အခြားသော။ ကမ္မဝိပါကေန၊ အသစ်ကံ၏ အကျိုးကြောင့်။ မေ၊ သည်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်အသစ်ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

၁။ သဒဏှာဝစရော၊ ။ ဒဏှဿ၊ တုတ်၏။ အဝစရဏံ၊ သက်ဝင်၍ဖြစ်ခြင်း။ အာဝရဏံ၊ တားမြစ်ခြင်း။ ဒဏှာဝစရော၊ ခြင်း။ ဒဏှာဝစရေန၊ တုတ်၏ သက်ဝင်၍ဖြစ်ခြင်းနှင့်။ ဝါ၊ တုတ်ကိုကိုင်၍ တားမြစ်ခြင်းနှင့်။ သဟ (ဝတ္တတိ) ဣတိ သဒဏှာဝစရော။ ဒဏှေန ပဟရိဘူ ဝါ အာဝရိဘူ ဝါ သာဓေတေဗ္ဗန္တိအတ္ထော။-ဋီကာ။

[ဒေဝဘူတဿ မေတိ ပုဗ္ဗေပိ ဒေဝဘူတဿ သက္ကဿေဝ မေ ဘူတဿ။ သတောတိ ဣဒါနိပိ သက္ကဿေဝ သတော ပုနရာယု စ မေ လဒ္ဓေါ။-
 ဋီကာ။] ဣမိနာ၊ ဤ ဣဓေဝ တိဋ္ဌမာနဿ-အစရှိသော စကားရပ်ဖြင့်။
 အတ္တနော၊ ၏။ စုတဘာဝဉ္ဇေဝ၊ စုတေသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။
 ဥပပန္နဘာဝဉ္ဇ၊ အသစ်ပဋိသန္ဓေ-နေပြီး၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အာဝိ-
 ကဓောတိ၊ ထင်စွာပြု၏။

ဒိဝိယာ ကာယာတိ၊ ကား။ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ အတ္တဘာဝါ၊
 အတ္တဘောမု။ [ဒိဝိယာ ကာယာတိ ဒိဗ္ဗာ၊ ခန္ဓပဉ္စကသင်္ခါတာ ကာယာတိ
 အာဟ “ဒိဗ္ဗာ အတ္တဘာဝါ”တိ။-ဋီကာ။] အာယံ ဟိတွာ အမာနုသန္တိ။
 ကား။ ဒိဗ္ဗံ၊ သော။ အာယံ၊ အသက်ကို။ ဇဟိတွာ၊ စွန့်၍။ အမူဠော
 ဂဗ္ဘမေဿာမိတိ၊ ကား။ နိယတဂတိကတ္တာ၊ မြဲသော သုဂတိ-ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ အမူဠော၊ မတွေ့ဝေသည်။ ဟုတွာ။ (ဂဗ္ဘံ ယောမိ-၌
 စပ်။) ယတ္ထ မေ ရမတိ မနောတိ၊ ကား။ ယတ္ထ၊ အကြင် ခတ္တိယ-မျိုး
 အစရှိသော အရပ်တို့၌။ မေ၊ ဒကာတော်၏။ မနော၊ စိတ်သည်။
 ရမိဿတိ၊ မွေ့လျော်ပါလတ္တံ့။ တတ္ထေဝ ခတ္တိယကုလာဒိသု၊ ထိုခတ္တိယ-
 မျိုး အစရှိသည်တို့၌ပင်။ ဂဗ္ဘံ၊ အမိဝမ်းတိုက်သို့။ ဥပဂစ္ဆိဿာမိ၊ ကပ်
 ရောက်ရပါလိမ့်မည်။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္တက္ကတ္တံ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ ဒေဝေ စ၊ နတ်တို့
 သို့လည်းကောင်း။ မာနုသေ စ၊ လူတို့သို့လည်းကောင်း။ (ဥပဂစ္ဆိဿာမိ။)
 ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ဤ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။

ဉာယေန ဝိဟရိဿာမိတိ၊ ကား။ မနုဿေသု၊ တို့၌။ ဥပပန္နဘာဝံ၊ ဖြစ်ရ
 သည်။ (သမာနော) ပိ၊ သော်လည်း။ မာတရံ၊ ကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေ၊ ရော-
 ပနာဒိနံ၊ ခွင်းခြင်းအစရှိသည်တို့၏။ အဘဗ္ဗတ္တာ၊ မထိုက်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဉာယေန၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ ကာရဏေန၊ အရိယ-

၁။ အမူဠော ဂဗ္ဘမေဿာမိ။ ။ “အမူဠော ဂဗ္ဘမေဿာမိတိ ဣမိနာ အရိယ-
 သာဝကာနံ အန္ဓပုထုဇ္ဇနာနံ ပိယ သမ္မောဟမရဏံ၊ အသမ္ပဇာနဂဗ္ဗောက္ကမနဉ္စ
 နတ္ထိ၊ အထ ခေါ အသမ္မောဟမရဏဉ္စ၊ သမ္ပဇာနဂဗ္ဗောက္ကမနဉ္စ ဟောတိတိ ဒေဿ-
 တိ။ အရိယသာဝကာ နိယတဂတိကတ္တာ သုဂတိသု ဧဝ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ တတ္ထာပိ မန-
 သေးသု ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ဥဋ္ဌာရေသု ဧဝ ကုလေသု ပဋိသန္ဓိံ ဂဏှိဿန္တိ၊ သက္ကဿာပိ
 တာဒိသော အဇ္ဈာသယော။ ဧတေန ဝုတ္တံ ပါဠိယံ “ယတ္ထ မေ ရမတိ မနော”တိ၊ တံ
 သန္ဓာယာဟ “ယတ္ထ မေ” တိအာဒိ၊ သက္ကော ပန အတ္တနော ဒိဗ္ဗာနဘာဝေနာပိ
 တာဒိသံ ဇာနိတုံ သက္ကောတိယေဝ။-ဋီကာ။

သာဝကအား လျှောက်ပတ်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ သမေန၊ ညီညွတ်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ ဝိဟရိဿာမိ၊ နေနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ဣတိ အတ္ထော။ [ဤယေန-ကို “ကာရဏေန” ဟုလည်းကောင်း၊ ကာရဏေန-ကို “သမေန” ဟုလည်းကောင်း-ဖွင့်သည်။ ကာရဏေနာတိ ယုတ္တေန၊ အရိယ-သာဝကဘာဝဿ အနုစ္စဝိကေန၊ တေနာဟ “သမေနာ”တိ။-ဋီကာ။]

သမ္မောမိ စေ ဘဝိဿတီတိ ဣဒံ၊ ဟူသော ဤစကားကို။ သကဒါဂါမိ-မဂ္ဂံ၊ သကဒါဂါမိမဂ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝဒတိ၊ လျှောက်၏။ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂါမ်သည်။ သစေ ဘဝိဿာမိ၊ အံ၊ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ အညာတာ ဝိဟရိဿာမိတိ၊ ကား။ အညာတာ၊ သိလိုသည်။ အာဇာနိတုကာမော၊ သိခြင်းငှာ-အလိုရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ရှိ။ ဝိဟရိဿာမိ၊ နေပါလိမ့်မည်။ သွေဝ အန္တော ဘဝိဿတီတိ၊ ကား။ သော ဝေ၊ ထို သကဒါဂါမ်ဖြစ်ရာ ဘဝသည်ပင်။ မေ ဒကာတော်၏။ မနုဿလောကေ၊ လူ့ပြည်၌။ အန္တော၊ အဆုံးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီ။ [လူ့ဘဝ၌ သကဒါဂါမ်ဖြစ်ပြီးနောက် နတ်ပြည်ရောက်သော အခါ ပြန်၍ ပဋိသန္ဓေမနေတော့ပဲ အထက်တက်ရပါလိမ့်မည်။]

ပုန ဒေဝေါ ဘဝိဿာမိ၊ ဒေဝလောကသို့ ဥတ္တမောတိ၊ ကား။ ပုန၊ ဖန်။ ဒေဝလောကသို့၊ နတ်ပြည်၌။ ဥတ္တမော၊ မြတ်သော။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်မည်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ လျှောက်၏။

အန္တိမေ ဝတ္တမာနမ္ပိတိ၊ ကား။ အန္တိမေ၊ အဆုံး၌ဖြစ်သော။ ဘဝေ၊ ဘဝသည်။ ဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ (သော နိဝါသော ဘဝိဿတိ-၌ စပ်။) သော နိဝါသော ဘဝိဿတီတိ၊ ကား။ ယေ တေ ဒေဝါ၊ အကြင် ပြုဟောတို့သည်။ အာယုနာ စ၊ အသက်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ပညာယ စ၊ ပညာအားဖြင့်လည်းကောင်း။ [“အာယုနာ” တိ ဣမိနာ စ တံသဟဘာဝိနော သဗ္ဗေပိ ဝဏ္ဏာဒိကေ သင်္ဂဏာတိ။ “ပညာယာ” တိ စ ဣမိနာ သဗ္ဗေပိ သဒ္ဓါသတိဝိရိယာဒိကေ။-ဋီကာ။] အကနိဋ္ဌာ၊ မငယ်ကြကုန်။ ဇေဋ္ဌကာ၊ ကြီးကုန်၏။ သဗ္ဗဒေဝေဟိ၊ အလုံးစုံသော နတ်ပြုဟောတို့ထက်။ ပဏိတတရာ၊ သာလွန် မွန်မြတ်ကုန်၏။ အဝသာနေ၊ အဆုံး၌။ သော၊ ထို အကနိဋ္ဌ ပြုဟောဘုံသည်။ မေ ဒကာတော်၏။ နိဝါသော၊ နေရာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ကိရ၊ ခဲ့။ အယံ၊ ဤ သိကြားသည်။ တတော သက္ကတ္တဘာဝတော၊ ထို သိကြား အတ္တဘောမှ၊ စုတော၊

စုတေသည်။ (သမာနော။) တသ္မိံ အတ္တဘာဝေ၊ ထို သိကြား အတ္တဘော
 ဌံ။ [တသ္မိံ အတ္တဘာဝေတိ တသ္မိံ သဗ္ဗန္တိမေ သက္ကတ္တဘာဝေ။-ဋီကာ။]
 အနာဂါမိမဂ္ဂဿ၊ အနာဂါမိမဂ်၏။ ဝါ၊ ကို။ ပဋိလဒ္ဓတ္တာ၊ ရအပ်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥဒ္ဓိသောတော၊ အထက်ပြုဟောပြုသို့တက်သော တဏှာ-
 သောတ ဝဋ္ဋသောတ-ရှိသည်။ အကနိဋ္ဌဂါမိ၊ အကနိဋ္ဌ-ဘုံသို့ သွားလတ္တံ့
 သည်။ ဟုတော။ အဝိဟာဒီသု၊ အဝိဟာပြုဟောဘုံ အစရှိသည်တို့၌။ နိဗ္ဗတ္တ-
 န္တော၊ ဖြစ်လျက်။ အဝသာနေ၊ ၌။ အကနိဋ္ဌေ၊ အကနိဋ္ဌ-ပြုဟောဘုံ၌။
 နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်။ တံ၊ ထိုအကနိဋ္ဌ-ပြုဟောဘုံကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။
 ဝေ၊ ဤသို့။ အန္တိမေ ဝတ္တမာနမ္ပိ၊ သေ နိဝါသော ဘဝိဿတိ၊ ဟူ၍။
 အာဟ၊ လျှောက်ပြီ။

ကိရ၊ ချဲ့။ သေ (သော)၊ ဤ သိကြားသည်။ အဝိဟေသု၊ အဝိဟာ-
 ပြုဟောဘုံတို့၌။ ကပ္ပသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတထောင်ပတ်လုံး။ ဝသိဿတိ၊ နေ
 လိမ့်မည်။ အတပေသု၊ အတပ-ပြုဟောဘုံတို့၌။ ဒေ ကပ္ပသဟဿာနိ၊ ကမ္ဘာနှစ်
 ထောင်တို့ပတ်လုံး (ဝသိဿတိ။) သုဒဿေသု၊ တို့၌။ စတ္တာရိ ကပ္ပသဟဿာနိ၊
 ကမ္ဘာလေးထောင်တို့ပတ်လုံး။ (ဝသိဿတိ။) သုဒဿိသု၊ တို့၌။ အဋ္ဌ
 (ကပ္ပသဟဿာနိ)၊ ကမ္ဘာ ရှစ်ထောင်တို့ပတ်လုံး။ (ဝသိဿတိ။) အကနိ-
 ဋ္ဌေသု၊ တို့၌။ သောဋ္ဌသ (ကပ္ပသဟဿာနိ)၊ ကမ္ဘာ တသောင်းခြောက်
 ထောင်တို့ပတ်လုံး။ (ဝသိဿတိ။) ဣတိ၊ သို့။ ဧတံ သ ကပ္ပသဟဿာနိ၊
 ကမ္ဘာ သုံးသောင်းတစ်ထောင်တို့ပတ်လုံး။ ဗြဟ္မအာယံ၊ ဗြဟ္မာ၏အသက်ကို။
 အနုဘဝိဿတိ၊ ခံစားရလိမ့်မည်။ ဒေဝရာဇာ၊ သော။ သက္ကော၊ လည်းကောင်း။
 အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ်မည်သော။ ဂဟပတိ၊ အိမ်ရှင် သူကြွယ်
 လည်းကောင်း။ ဝိသာခါ၊ မည်သော။ မဟာဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာကြီးလည်း
 ကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တယောပိ၊ ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဧပေ-
 မာဏအာယုကာ ဝေ၊ တူသောအတိုင်းအရှည်ရှိသော အသက်ရှိကုန်သည်
 သာ၊ (ဟောန္တိ။) ဝဇ္ဇာဘိရတသတ္တာ နာမ၊ ဝဋ်၌မွေ့လျော်သော သတ္တ-
 ဝါတို့မည်သည်။ ဧတေဟိ၊ ဤသုံးယောက်တို့နှင့်။ သဒိသာ၊ တူကုန်သော။
 သုခဘာဂီနော နာမ၊ ချမ်းသာခြင်းအဖို့ရှိသူတို့မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။
 [အယဉ္ဇ နယော န ဧဝံ သက္ကဿေဝ၊ အထ ခေါ် မဟာသေဋ္ဌိမဟာ-
 ဥပါသိကာနမ္ပိ ဟောတိယေဝါတိ ဒဿေန္တော “သက္ကော ဒေဝရာဇာ”တိ
 အာဒိမာဟ။-ဋီကာ။]

၃၇၀။ အပရိယောသိတသင်္ကပေတိ၊ ကား။ အနိဋ္ဌိတမနောရထော၊
 မပြီးဆုံးသေးသော စိတ်အလိုရှိသည်။ (ဟုတော ဝိစရိ-၌ စပ)။ [ဘဝသမ္ပတ္တိ-

နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိနံ ဝသေန အပရိပုဏ္ဏဇ္ဈာသယတာယ အနိဋ္ဌိတမနောရထော
တံ တံ ပတ္တုကာမောယေဝ ဟုတော ဌိတော။-ဋီကာ။] ယဿုမညာမိ
သမဏေတိ၊ ကား။ ယေ စ သမဏေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့ကိုလည်း။ ပဝိဝိတ္တ-
ဝိဟာရိနောတိ၊ အပေါင်းအဖော်မှ ကင်းဆိတ်သည်ဖြစ်၍ နေလေ့ရှိသူတို့
ဟူ၍။ မညာမိ၊ မှတ်ထင်ပါ၏။ [ယေ စ သမဏေတိ ယေ စ ပဗ္ဗဇိတေ။
ပဝိဝိတ္တဝိဟာရိနောတိ “အနေကဝိဝေကတ္တယံ ပရိဗြူဟေတွာ ဝိဟရန္တိ” တိ
မညာမိ။-ဋီကာ။]

အာရာနောတိ၊ ကား။ သမ္မာဒနာ၊ ပြီးစီးစေခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊
ဖြစ်ပါသနည်း။) ဝိရာနောတိ၊ ကား။ အသမ္မာဒနာ၊ မပြီးစီး စေခြင်း
သည်။ (ဟောတိ၊ နည်း။) [သမ္မာဒနာတိ မဂ္ဂဿ ဥပသမ္မာဒနံ တဿ
သမ္မာပနံ သမ္မဒေဝ ပါပနံ။ ဝိရာနောတိ အနာရာနော အနုပါယပဋိပတ္တိ။-
ဋီကာ။] န သမ္မာယန္တိတိ၊ ကား။ သမ္မာဒေတွာ၊ ပြီးစီးစေ၍။ ကထေတုံ
ပြေဆိုနိုင်ခြင်းငှာ။ န သက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါကုန်။

အာဒိစ္စဗန္ဓုနန္ဒိ၊ ကား။ အာဒိစ္စောပိ၊ နေမင်းသည်လည်း။ ဂေါတမ-
ဂေါတော၊ ဂေါတမ-အနွယ်ရှိ၏။ ဘဂဝါပိ၊ သည်လည်း။ ဂေါတမ-
ဂေါတော၊ ရှိတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေ၊ ဤသို့ အာဒိစ္စဗန္ဓုနန္ဒ-
ဟူ၍။ အာယ၊ လျှောက်ပြီ။ ယံ ကရောမသီတိ၊ ကား။ ပုဗ္ဗေ ဘုရား
နှင့် မတွေ့မီ ရှေး၌။ ဗြဟ္မာနော၊ ဗြဟ္မာအား။ ယံ နမက္ကာရံ၊ အကြင်
နမော နမော-ဟု ပြုမှုကို။ ဝါ၊ ရှိခိုးမှုကို။ ကရောမ၊ ပြုပါကုန်၏။
သမံ ဒေဝေဟီတိ၊ ကား။ ဒေဝေဟီ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ (ကရောမ-
၌ စပ်။) ဣတော၊ ဤအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဣဒါနိ၊ ၌။ အမှာကံ၊

၁။ အာဒိစ္စဗန္ဓုနန္ဒိ။ ။အာဒိစ္စော ဗန္ဓု တေဿာတိ အာဒိစ္စဗန္ဓု၊ (နေမင်း
ဟူသော အဆွေရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။) အထ ဝါ အာဒိစ္စဿ ဗန္ဓုတိ
အာဒိစ္စဗန္ဓု၊ ဘဂဝါ၊ (နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။) တံ
အာဒိစ္စဗန္ဓုနန္ဒိ။ အာဒိစ္စော တိ သောတာပန္နတာယ ဘဂဝတော ဩရသပုတ္တော။
တေနောဟ-

“သော အန္ဓကရေ တမသိ ပဘင်္ဂရော၊
ဝေရောစနေ- မဏ္ဍလီ ဥဂ္ဂတေဇော။
မာ ရာဟု ဂိလီ စရမန္တလိက္ခေ၊
ပဇံ မမံ ရာဟု ပမုဉ္ဇ သူရိယ”န္တိ။ (ဋီကာ။)

[ဤဂါထာ ဒေဝပုတ္တသံယုတ် ပဌမဝဂ် သူရိယ-သုတ်၌ လာသည်။]

ဒကာတော်တို့၏။ ပြဟ္မာနော၊ ပြဟ္မာကို။ နမက္ကာရကရဏံ၊ နမော နမော-
 ဟု ပြုမှုကို ပြုခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိတော့ပါ။ ဣတိ၊ ဤ အနက်ကို။
 ဒဿေတိ၊ ။ ။ ။ သာမံ ကရောမာတိ၊ ကား။ နမက္ကာရံ၊ ကို။ ဝါ၊
 ကို။ ကရောမ၊ ကုန်၏။ [သာမန္တိ သာမံ ပယောဂံ၊ သတ္တု ပန သာဝ-
 ကဿ သာမံ ပယောဂေါ နာမ သနိပါတော ဧဝါတိ အာဟ “နမက္ကာရံ
 ကရောမာ”တိ။-ဋီကာ။]

၃၇၁။ ပရာမသိတွာတိ၊ ကား။ တုဋ္ဌစိတ္တော၊ နှစ်သက်သော စိတ်
 ရှိသည်။ (ဟုတွာ။) သဟာယံ၊ သူငယ်ချင်းကို။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။
 ဟတ္ထမ္ပိ၊ သူငယ်ချင်း၏လက်၌။ ပဟရန္တော ဝိယ၊ ပုတ်ခတ်သကဲ့သို့။
 ပထဝီ၊ မြေကို။ ပဟရိတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ ဝါ၊ တနည်း။ သက္ခိ-
 ဘာဝတ္ထာယ၊ သက်သေ၏အဖြစ်အကျိုးငှာ။ (ပထဝီ။) ပဟရိတွာ၊ ၍။
 “တံ၊ သည်။ နိစ္စလော၊ မတုန်လှုပ်သည်။ (အသိ) ယထာ၊ သကဲ့သို့။
 ဧဝံ တူ။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ (နိစ္စလော၊ သည်။ အမ္ပိ၊
 ၍။)” ဣတိ၊ သို့။ (သက္ခိဘာဝတ္ထာယ ပဟရိတွာ၊ တိက္ခတ္ထံ၊ ဥဒါနံ
 ဥဒါနေသိ-၌ စပ်။) အဋ္ဌိဋ္ဌပဉ္စာတိ၊ ကား။ အဇ္ဈေသိတပဉ္စာ၊ တိုက်တွန်း
 အပ်သော ပြဿနာတို့ကို။ ပတ္ထိတပဉ္စာ၊ တောင်းတအပ်သော ပြဿနာ
 တို့ကို။ (ပုဋ္ဌာ-၌ စပ်။) သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပါဠိရပ်၌။ သေသံ၊ ကြွင်း
 သော ပုဒ်အပေါင်းသည်။ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်သာ။ ဣတိ၊
 အပြီးတည်း။

သက္ကပဉ္စသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁။ ပရာမသိတွာ ပတ္ထိတပဉ္စာ။ ။ပရာမသိတွာတိ “ဗုဒ္ဓမာယ နာမ ပထဝီယံ
 နိသိန္နေန မယာ အယံ အစ္စရိယမေဗ္ဗော အဓိဂတော”တိ သောမနဿဇာတော၊
 “ဗုဒ္ဓမာယ နာမ ပထဝီယံ ဧဝံ အစ္စရိယတ္ထုတံ ဗုဒ္ဓရတနံ ဥပုန္န”န္တိ အစ္စ-
 ရိယတ္ထုတဇာတော စ ပထဝီ ပရာမသိတွာ။ ပတ္ထိတပဉ္စာတိ ဒီဃရတ္တာနုသယိတ-
 သံသယသမုပ္ပါတတ္ထံ “ကဒါ န ခေါ ဘဂဝန္တံ ပုစ္ဆိတုံ လဘာမီ”တိ ဧဝံ အဘိ-
 ပတ္ထိတပဉ္စာ။ ယံ ပနေတ္ထ- အတ္ထတော န ပိဘတ္တံ၊ တံ သုဝိညေယျမေဝါတိ။-
 ဋီကာ။

အရှင်ဇနကာဘိဝံသ

၏

မဟာဝဂ္ဂပါဠိတော် နိဗ္ဗာန်

[အဋ္ဌကထာနှင့် တွဲ၍ ပို့ချရန်]

မဟာဝဂ္ဂပါဠိတော်နိဿယံ

၄--မဟာသုဒဿနသုတ္တ

အမှာ။ ။ရှေးရှေး သုတ်များ၌ အနက်ရေးအပ်ပြီးသောပုဒ်များနှင့် လွယ်ကူသောပုဒ်များကို အနက်မပေးတော့ပါ။ ပို့ချသော ဆရာများကမူ တပည့်များနှုတ်တက်အောင် မကျော်ပဲ ပို့ချကြပါ။

၂၄၁။ ဧဝံ မေ သုတံ-ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ။ [မဟာပဒါန-သုတ်တော် အစ-အတိုင်း အနက်ပေးပါ။ “မဟာသုဒဿနသုတ္တံ၊ မဟာသုဒဿန-သုတ်တော်ကို” ဟု ဆိုရုံသာထူး၏။] ကုသိနာရာယံ၊ ကုသိန္နာရုံမြို့၌။ ဝါ၊ ကုသိန္နာရုံမြို့၏ အနီးဖြစ်သော။ ဥပဝတ္တနေ၊ အကွေ့ဖြစ်သော။ မလ္လာနံ၊ တို့၏။ သာလဝနေ၊ အင်ကြင်းဥယျာဉ်၌။ ယမကသာလာနံ၊ အစုံဖြစ်သော အင်ကြင်းပင်ပျိုတို့၏။ အန္တရေန၊ အလယ်၌။ ပရိနိဗ္ဗာနသမယေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူခါနီးအချိန်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ။ ပ။ ကရိသန္တိတိ။ [ပုဒ်စဉ် ၂၁၀-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

၂၄၂။ ။ပုဒ်စဉ် ၂၁၀-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။

ကုသာဝတီရာဇဓာနိ

ဘူတပုဗ္ဗံ။ ပ။ ဒသမေနသဇ္ဇေန။ [ပုဒ်စဉ် ၂၁၀-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကုသာဝတီ၊ ကုသာဝတီ မည်သော။ ရာဇဓာနိ၊ မင်းနေပြည်တော်သည်။ သတ္တဟိ၊ ဓုနစ်ထပ်ကုန်သော။ ပါကာရေဟိ၊ မြို့ရိုး တို့ဖြင့်။ ပရိက္ခိတ္တာ၊ ကာရံအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဧကော၊ တထပ်သော။ ပါကာရော၊ မြို့ရိုးကို။ သောဝဏ္ဏမယော၊ ရွှေဖြင့်ပြုလုပ်အပ်၏။ (တနည်း) ဧကော ပါကာရော သည်။ သောဝဏ္ဏမယော၊ ရွှေ-ပကတိ ရှိ၏။ (ရွှေ-အတိ ပြီး၏။) ဧကော၊ တထပ်သော မြို့ရိုးသည်။ ရူပိယ-မယော၊ ငွေဖြင့် ပြုလုပ်အပ်၏။ ဝါ၊ ငွေ-ပကတိ ရှိ၏။ ဧကော၊ သည်။ ဝေဠုရိယမယော၊ ကြောင်မျက်ရွှံဖြင့် ပြုလုပ်အပ်၏။ ဧကော။ ဖလိက-မယော၊ ဖန်ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်၏။ ဧကော။ လောဟိတကံမယော၊ ပတ္တမြားနီ ဖြင့်ပြုလုပ်အပ်၏။ ဧကော။ မသာရဂလ္လမယော၊ ပတ္တမြားပြောက်ဖြင့် ပြုလုပ် အပ်၏။ ဧကော၊ တထပ်သော မြို့ရိုးသည်။ သဗ္ဗရတနမယော၊ အလုံးစုံသော

ရတနာတို့ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်၏။ ဝါ၊ အလုံးစုံသောရတနာ-ပကတိ ရှိ၏။ (အတိ-
ပြုံး၏။)

အာနန္ဒ။ ကုသဝတိယာ၊ သော။ ရာဇဓာနိယာ၊ ဌံ။ စတုန္ဒံ၊ လေးမျိုး
ကုန်သော။ ဝဏ္ဏာနံ ၊ အဆင်းတို့၏။ (ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြောင်မျက်ရွှေ၊ ဖန်-ဟူသော
အဆင်း ၄-မျိုးတို့၏။) ဒွါရာနိ၊ တံခါးတို့သည်။ အဟေသံ၊ ရှိကုန်ပြီ။ ဧကံ၊
တခုသော။ ဒွါရံ၊ တံခါးသည်။ သောဝဏ္ဏမယံ၊ ။။ပ။ ဧကေကသ္မိံ၊ တခု
တခုသော။ ဒွါရေ၊ တံခါး၌။ တိပေါရိသင်္ဂါ၊ မဇ္ဈိမပုရိသ၏ အရပ်-အသူ
အားဖြင့် သုံးရပ် သုံးသူ အကျယ်အပြန့် ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ မဇ္ဈိမပုရိသ၏
အတောင်အားဖြင့် တဆယ့်ငါးတောင် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ [အတိုင်း
အရှည် “လုံးပတ်” ကို ဆိုလိုသည်။] တိပေါရိသင်္ဂါတာ၊ မဇ္ဈိမပုရိသ၏
အရပ်-အသူအားဖြင့် သုံးရပ်-သုံးသူ အတိုင်းအရှည်ရှိအောင် မြေ၌မြှုပ်ထား
အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ တဆယ့်ငါးတောင်ရှိအောင် မြေ၌ စိုက်ထားအပ်ကုန်
သော။ ဥဗ္ဗေဓေန၊ အစောက်အားဖြင့်။ (အမြင့်အားဖြင့်။) ဒွါဒသ-
ပေါရိသာ၊ မဇ္ဈိမပုရိသ၏ အရပ်-အသူအားဖြင့် တဆယ့်နှစ်ရပ် တဆယ့်နှစ်သူ
ရှိကုန်သော။ (အမြင့်အားဖြင့် မဇ္ဈိမပုရိသ-လူ၏ အရပ်-အသူ ဆယ်နှစ်
ပြန်လောက်မြင့်ကုန်သော-ဟူလို။) သတ္တသတ္တ၊ ခုနစ်တိုင် ခုနစ်တိုင် ကုန်
သော။ သေကာ၊ တံခါးတိုင်တို့သည်။ နိခါတာ၊ စိုက်ထားအပ်ကုန်သည်။
အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ဧကေ၊ တတိုင်သော။ သေကာ၊ တံခါးတိုင်သည်။
သောဝဏ္ဏမယာ၊ ။။ပ။

အာနန္ဒ။ ကုသာဝတိ၊ သော။ ရာဇဓာနိ၊ သည်။ သတ္တဟိ၊ ခုနစ်ခု ကုန်
သော။ တာလပန္နိဟိ၊ ထန်းပင်အစဉ်တို့ဖြင့်။ ပရိက္ခိတ္တာ၊ ကာရံအပ်သည်။
အဟောသိ၊ [သဲတို့ဖြင့် ရောပြုမီးသော ညီညာသော မြေအပြင်ဝယ် မြို့ရိုး
ခုနစ်ထပ်တို့၏ အကြား၌ ထန်းပင်အစဉ် ခုနစ်ထပ်ရှိ၏။ အမြင့်အားဖြင့်
အတောင်ရှစ်ဆယ် ရှိ၏။] ဧကေ၊ တမျိုးသော။ တာလပန္နိ၊ ထန်းပင်
အစဉ်သည်။ သောဝဏ္ဏမယာ၊ ရွှေ-ပကတိ ရှိ၏။ ဝါ၊ ရွှေ-အတိ ပြုံး၏။
။ပ။ သောဝဏ္ဏမယာ၊ ရွှေ-ပကတိ ရှိသော။ ဝါ၊ ရွှေ-အတိ ပြုံးသော။
တာလယာ၊ ထန်းပင်၏။ သောဝဏ္ဏမယော၊ သော။ ခန္ဓော၊ ပင်စည်

၁။ ရှေးနိဿယ။ ။စတုန္ဒံ၊ ကုန်သော။ ဝဏ္ဏာနံ၊ အဆင်းတို့၏။ ပဝတ္တာနိ၊ ဖြစ်
ရာ ဖြစ်ကုန်သော။ (တည်ရာ ဖြစ်ကုန်သော။) ဒွါရာနိ အဟေသံ၊ ဒွါဒသ ပေါရိသာ၊
မဇ္ဈိမပုရိသ၏ အတောင်ဖြင့် တဆယ့်နှစ်တောင် အစောက်ရှိကုန်သော။ ဤသို့-
ရှေးနိဿယ-၌ ပေးသည်။ နောက်၌လည်း ဤဝါကျမျိုးဝယ် ဤသို့ပင် ထည့်ပေးထား
ပေသည်။

သည်။ အဟောသိ။ ပတ္တာနိ စ၊ အရွက်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဖလာနိ စ၊ အသီးတို့သည်လည်းကောင်း။ ရူပိယမယာနိ၊ ငွေ-ပကတိ ရှိကုန်၏။ ဝါ၊ ငွေ-အတိ ပြီးကုန်၏။ပ။[နောက်၌-ဤနည်းမှီး၍ ပေးပါ။]

ဝါတေရိတာနံ၊ လေသည် တိုက်ခတ်အပ်ကုန်သော။ တာသံ တာလ-ပန္နိနံ၊ ထို ထန်းပင်အစဉ်တို့၏။ သဒ္ဓေါ၊ အသံသည်။ ဝဂ္ဂ၊ စ၊ ကောင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ သာယာသည်လည်းကောင်း။ ရဇနီယော စ၊ တပ်မက်ဖွယ် ကောင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ တပ်မက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်လည်းကောင်း။ ခမနီယော စ၊ နားခံသာဖွယ် ဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ နားမငြီးဖွယ် ဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ [ကမနီယော စ၊ နှစ်သက်ဖွယ် ကောင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်လည်းကောင်း။ ဤသို့လည်း-ပါငှ်ရှိ၏။] မဒနီယော စ၊ မာန်ယစ်ဖွယ် ကောင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မာန်ယစ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်လည်းကောင်း။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အာနန္ဒ။ သေယျတာပိ၊ ဥပမာ-မည်သည်ကား။ သုဝိနိတဿ၊ အလျော့အတင်းတို့ဖြင့် ကောင်းစွာပြုပြင်အပ်သော။ ဝါ၊ ဆွဲဆွဲ ငင်ငင်-တီးခြင်းလျော့လျော့-တီးခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာ တီးအပ်သော။ သုပုဋ္ဌိတာဋ္ဌိတဿ၊ ကောင်းစွာ အဖန်ဖန်တီးအပ်သော။ သုကုသလေဟိ၊ တီးမှုတ်ခြင်း၌ ကျွမ်းကျင်သူတို့သည်။ ဝါ၊ ကျွမ်းကျင်သော တူရိယာဆရာတို့သည်။ သမန္နာဟတဿ၊ ကောင်းစွာ တီးမှုတ်အပ်သော။ ပဉ္စဂီကဿ၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိသော။ တူရိယဿ၊ တူရိယာ၏။ သဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဝဂ္ဂ၊ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ပ။မဒနီယော စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ (သေယျတာပိ)၊ ကဲ့သို့။ အာနန္ဒ။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူပင်။ပ။ အဟောသိ။ အာနန္ဒ။ တေန သမယေန၊ ၌။ (မဟာသုဒဿန-စကြာမင်းဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။) ကုသာဝတီယာ ရာဇဓာနီယာ၊ ၌။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဓုတ္တာ၊ ကြွေအန်ကြူးသူတို့သည်။ (အလောင်းအစား အကစား၌ ထူးထူးခြားခြား ဝါသနာပါသူတို့သည်။) သောဏ္ဏာ၊ သေသောက်ကြူးသူတို့သည်။ (သေရည်သောက်စားခြင်း၌ ထူးထူးခြားခြား ဝါသနာပါသူတို့သည်။) ပိပါသာ၊ ထပ်ကာ ထပ်ကာ-သောက်လို သူတို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဝါတေရိတာနံ။ တာသံ တာလပန္နိနံ၊ တို့၏။ သဒ္ဓေန၊ အသံဖြင့်။ ပရိစာရေသံ၊ က-ခုန် ပျော်ပါးကစားကြကုန်ပြီ။

စက္ကရတန

၂၄၃။ အာနန္ဒ။ မဟာသုဒဿနော၊ မဟာသုဒဿန-မည်သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သတ္တဟိ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ရတနေဟိ၊ ရတနာ တို့နှင့်လည်းကောင်း။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဣဒ္ဓိဟိ စ၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့နှင့်လည်းကောင်း။ (တန်ခိုးတို့နှင့်လည်းကောင်း။) သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေဟိ သတ္တဟိ၊ အတယ်ခုနစ်ပါးတို့နှင့်နည်း။ အာနန္ဒ။ ဣဓ၊ ဤ လောက၌။ ပန္နရသေ၊ တဆယ့် ငါးရက်မြောက် ဖြစ်သော။ ဥပေါသထေ၊ ဥပုသ်နေ့ဖြစ်သော။ တဒဟု၊ ထိုနေ့၌။ သိသံနာတဿ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ နံသာရေချိုးပြီးသည် ဖြစ်၍။ ဥပေါသထိကဿ၊ ဥပုသ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်ထားသည် ဖြစ်၍။ ဥပရိပါသာဒဝရဂတဿ၊ မြတ်သောပြာသာဒ်၏ အထက်ထပ်၌ ရောက်နေသော။ မဟာသုဒဿနဿ၊ သော။ ရညော၊ ၎င်း။ ဝါ၊ မှာ။ သဟဿာရံ၊ တထောင်သော အကန်ထောက်ဆံ ရှိသော။ သနေမိကံ၊ အကွပ် တံကူနှင့် တကူဖြစ်သော။ (အကွပ် တံကူပါသော။) သနာဘိကံ၊ ပုံတောင်း ချက်မနှင့် တကူဖြစ်သော။ (ပုံတောင်းပါသော။) သဗ္ဗာကာရ-ပရိပူရံ၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၌ ဖြစ်သော။ စက္ကရတနံ၊ စကြာ ရတနာသည်။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်ပြီ။

ဒိဿော၊ ကြောင့်။ (စကြာရတနာကို မြင်ခြင်းကြောင့်။)။ပ။ရညော၊ ၎င်း။ တေံ၊ ဤ အကြံသည်။ အဟောသိ။ (ကိံ။) “မေ၊ ငါသည်။ တေံ၊ ဤအကြောင်းကို။ သုတံ၊ ကြားအပ်ဖူးပြီ။ (ကိံ။) ‘ခတ္တိယဿ၊ မင်းမျိုး မင်းနွယ်ဖြစ်သော။ မုဒ္ဓါဝသိတ္တဿ၊ ဦးထိပ်၌ အဘိသိက်ရ စဉ်ဖြင့် သွန်းလောင်းအပ်ပြီးသော။ ယဿ ရညော၊ အကြင် မင်း၏။ (စက္ကရတနံ-၌ စပ်။) ဝါ၊ သည်။ (ဥပရိပါသာဒဝရဂတဿ-၌ စပ်။) ပန္နရသေ၊ သော။ ဥပေါသထေ၊ သော။ တဒဟု၊ ၌။ သိသံနာတဿ၊ ဖြစ်၍။ ဥပေါသထိကဿ၊ ဖြစ်၍။ ဥပရိပါသာဒဝရဂတဿ၊ မြတ်သောပြာသာဒ်၏ အထက်၌ ရောက်နေစဉ်။ သဟဿာရံ။ပ။ စက္ကရတနံ”

၁။ စက္ကရတနံ။ ။စကြာရတနာ ဟူသည်-ယခုအခါ မြင်နေရသော လှည်းဘီး ကဲ့သို့ ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသော စက်ပိုင်းတမျိုးပင်တည်း။ ထိုစက်ပိုင်း၌ “အကန်ထောက်ဆံ” ဟု ခေါ်အပ်သော အရာဝတ္ထုသည် တထောင်တိတိ ပါရှိ၏။ ယခု လှည်းဘီးများ ကဲ့သို့ အကန်ထောက်ဆံ-တို့၏ ဘေးပတ်ပတ်လည်၌ “အကွပ် တံကူ” ပါရှိ၏။ အလယ်

ပါတုဘဝတိ။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကို လည်စေ
နိုင်သော။ (စကြာဝတေး-မည်သော။)ရာဇာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့ကြားအပ်ဖူးပြီး။ အဟံ၊ သည်။ စက္ကဝတ္တိ၊ သော။ ရာဇာ၊
သည်။ အသံ န ခေါ်၊ ဖြစ်ရာသလော။” (ဖြစ်လေသလား။)ဣတိ၊ ဤသို့
အကြံဖြစ်ပြီ။

၂၄၄။ အာနန္ဒ။ အထ ခေါ်၊ ဌ။ ။ပ။ ကေသံ၊ လက်ဝဲတဘက်
ပခုံးထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ အပေါ်ခြုံအဝတ်ကို။ ကရိတွာ၊ ပြု၍။ (လက်

တည့်တည့်၌ ပုံတောင်း (ပဒေါင်း) လည်း ပါရှိ၏။ သို့သော်-ထို ပုံတောင်းသည်
ဝင်ရိုးထိုးလောက်အောင် ထုတ်ချင်းပေါက်သော အပေါက်မဟုတ်။ ဘေးနှစ်ဘက်၌
အပေါက်အရာသာ ရှိသည်။ ထိုပုံတောင်းသည် ဣန္ဒနီလာ-ပတ္တမြားအတိ ပြီး၏။
အလယ်၌ အပေါက်နေရာသည် အလွန်ကောင်းသော ငွေ-အတိ ပြီး၏။ ထိုပုံတောင်း
အပေါက်၌ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်၍ ပြေပြစ် ညက်ညောသော သွားပုံသဏ္ဍာန်ပါရှိ၏။
(ခွေးသွားစိပ်မျိုးတည်း။) ထိုသွား-ပုံသဏ္ဍာန်ကြောင့် စကြာရတနာသည် ပြီးနေသကဲ့
သို့ တင့်တယ်၏။

ထိုပုံတောင်းပေါက်သည် လ-ဝန်းကဲ့သို့ ဝန်းပိုင်း၏။ နှစ်ဘက်အစွန်းတို့၌ ငွေ
ပြားဖြင့် ကွပ်ထား၏။ ပုံတောင်း၌လည်းကောင်း၊ ပုံတောင်းအပေါက်၌လည်းကောင်း၊
ပတ်ဝန်းကျင် ငွေပြားတို့၌လည်းကောင်း- အရေးအသားကလေးတွေ အလွန်ထင်ရှား
စွာ ပေါ်နေ၏။ ပုံတောင်းနှင့် အကွပ်တို့၏အကြား၌ အကန့် ထောက်ဆံတို့ကို
ရတနာခုနှစ်ပါးဖြင့် ပြုလုပ်ထားအပ်၏။ နေရောင်ကဲ့သို့အရောင်လည်း ထွက်ကုန်၏။ ထို
အကန့်ထောက်ဆံတို့၌ အရေးအကြောင်းတို့သည် တချို့က ရေခိုးငယ်-ပုံသဏ္ဍာန် ရှိ၍
တချို့က ပတ္တမြားရုံလုံးငယ်-ပုံသဏ္ဍာန်ရှိ၏။ သူ့နေရာနှင့်သူ လှပအောင် ခွဲခြားထား
သောကြောင့် ထို အကန့် ထောက်ဆံတို့သည် အလွန်ကြည့်ရှုဖွယ် တင့်တယ်ကုန်၏။
အကန့် ထောက်ဆံတို့၏ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်က အကွပ် တံကူ-သည်လည်း တက်သစ်စ
နေရောင်အပေါင်းကဲ့သို့ နီမြန်းသော သန့်ရှင်းသော ပြေပြစ်ညက်ညောသော သန္တာ-
ခေါ်သော ရတနာများ ဖြစ်ကြ၏။ အကွပ် တံကူ-အဆက်ဆက်တို့၌ နီမြန်းသော
ဇမ္ဗူရာဇ-ရွှေပြားတို့သည် အကွပ် တံကူ-တခုနှင့်တခု ခြားနားအောင် လုံးသော
အရေးအသားတို့ဖြင့် ပိုင်းပိုင်းခြားခြား ထင်ရှားကုန်၏။

အကွပ် တံကူ-အပိုင်း၏ ဘေးအပြင်၌ကား (ယခုအခါ လှည်းဘီးတို့၌ ပတ်ဝန်း
ကျင်အဆုံးဝယ် တပ်ထားအပ်သော သံပတ်၊ စက်ဘီးတို့၌ ပတ်ဝန်းကျင်အဆုံးဝယ်
တပ်ထားအပ်သော တာယာ-တို့ကဲ့သို့ နေရာမျိုး၌ကား) အကန့် ထောက်ဆံ
ဆယ်ခုဆယ်ခုတို့၏ အကြားတိုင်အောင် ဝင်သွားသော သန္တာ-ရိုးတံ ရှိ၏။
ထို သန္တာ-ရိုးတံ၌ ပလ္လေ-ကဲ့သို့ ပိုင်းဝန်းသော အပေါက်ရှိကြောင်း အပြင်ဘက်က
လေကို ယူနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ကောင်းကင်သို့ လည်သောအခါ ထိုအပေါက်တို့မှ
ဝင်လာသော လေသံသည် ကျွမ်းကျင်သူတို့ တီးအပ်သော တူရိယာသံကဲ့သို့ အလွန်

ကတော့ တင်၍။) ဝါမေန၊ လက်ဝဲဖြစ်သော။ ဟထွေန၊ လက်ဖြင့်။ သုဝဏ္ဏဘိကံာရံ၊ ရွှေကရားကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဒက္ခိဏေန၊ လက်ယာ ဖြစ်သော။ ဟထွေန၊ ဖြင့်။ စက္ကရတနံ၊ ကို။ အဗ္ဗုက္ခိရိ၊ ရှေးရှု အထက် ၌ သွန်းဖြန်းပြီ။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့ပြော၍ သွန်းဖြန်းသနည်း။) “ဘဝံ စက္ကရတနံ၊ အရှင် စကြာ-ရတနာသည်။ ပဝတ္တတု၊ လည်တော်မူပါ။ ဘဝံ စက္ကရတနံ၊ သည်။ အဘိဝိဇီနာတု၊ အောင်တော်မူပါ။” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၍ သွန်းဖြန်းပြီ။ အာနန္ဒ။ အထ ခေါ်၊ ၌။ တံ စက္ကရတနံ၊ သည်။ ပုရတ္ထိမံ၊ အရှေ့ဖြစ်သော။ ဒိသံ၊ အရပ်သို့။ ပဝတ္ထိ၊ လည်ပြီ။ မဟာသုဒဿနော ရာဇာ၊ သည်။ စတုရဂီနိယာ၊ ဆင်မြင်းရထား ခြေလျင်အားဖြင့် လေးပါးသော-အင်္ဂါရှိသော။ သေနာယ၊ စစ်တပ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူ။ အန္တဒေဝ၊ အစဉ်လိုက်သည်သာ။ (လိုက်ပါသွားသည်သာ။)

အာနန္ဒ။ ယသ္မိံ ပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌။ စက္ကရတနံ၊ သည်။ ပတိ-ဠာသိ၊ တည်ပြီ။ တတ္ထ၊ စကြာ-ရတနာတည်နေရာ ထိုအရပ်၌။ ပ။ ဝါသံ၊ နေခြင်းသို့။ ဥပဂစ္ဆိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ အာနန္ဒ။ ပုရတ္ထိမာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ၌။ ယေ၊ အကြင်မင်းတို့သည်။ ပဋိရာဇာနော၊ ဆန့်ကျင်ဘက် မင်းတို့တည်း။ (ရန်သူမင်းတို့တည်း။) တေ၊ ထို ဆန့်ကျင်ဘက်မင်းတို့သည်။ မဟာသုဒဿနံ ရာဇာနံ၊ သို့။ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ဝေံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ သံတော်ဦးတင်ကြကုန်ပြီ။ (ကိံ။) “မဟာရာဇ၊ မဟာရာဇာ။ ဟေံ၊

သာယာဗွယ် ကောင်း၏။ ထို သန္တာ-ရိုးတံ၏ အထက်၌ ထီးဖြူပါရှိ၏။ ထို ထီးဖြူ၏ ဘေးနှစ်ဘက်တို့၌ တွဲလျားကျသော ပန်းကုံးအစဉ်အတန်း နှစ်တန်းပါရှိ၏။

ထို့ကြောင့် အကန့် ထောက်ဆံ-ဆယ်ခု ဆယ်ခုတို့၏ အကြားအကြား၌ သန္တာ-ရိုးတံ တခု တခု ပါသောကြောင့် စကြာ-ရတနာဝယ် သန္တာ-ရိုးတံပေါင်း တရာ-ရှိ၏။ သန္တာ-ရိုးတံ တရာ၏ အပေါ်၌ ထီးဖြူ တရာ-ရှိ၏။ ထီးဖြူ၏ ဝဲယာ-၌ ပန်းကုံးအစည်းပေါင်း နှစ်ရာရှိ၏။ ထိုမျှလောက်သော အဆောင်အယောင် ဖြင့် တင့်တယ်သော အကွပ် တံကူး-အဝန်းအပိုင်းဝယ် နှစ်ဘက်သော ပုံတောင်း ပေါက်တို့၏ အဆုံး၌ ခြင်္သေ့နှစ်ခမ်းကဲ့သို့ အပေါက်ဝ-နှစ်ခုရှိ၏။ ထို အပေါက်ဝ-နှစ်ခုမှ ပလဲသွယ်နှစ်ခုတို့သည် တွဲရ၍ ဆွဲနေကုန်၏။ ထို ပလဲသွယ်တို့သည် တသွယ် မက စုးပါင်း၍ တည်နေသောကြောင့် တသွယ် တသွယ်လျှင် ထန်းပင်လုံး ပမာဏ ရှိ၏။ လပြည့်ဝန်း၏ အရောင်အပေါင်းကဲ့သို့ အလွန်တင့်တယ်ကုန်၏။ ထို စကြာ-ရတနာသည် ကောင်းကင်သို့ လည်၍ သွားသောအခါ ထို ပလဲသွယ် နှစ်သွယ်တို့က လည်း ဝဲဘက်၊ ယာဘယ်-၌ လှည့်ပတ်လျက် လည်နေသောကြောင့် စကြာကြီးသုံးခုတို့ တပေါင်းတည်း လည်နေသကဲ့သို့ ထင်ရပေသည်။

ကြွတော်မူပါ။ မဟာရာဇ။ တေ၊ အရှင်မင်းမြတ်၏။ (အာဂတံ၊ လာခြင်းသည်။) သွာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းပါတည်း။ [အရှင်မင်းမြတ်လာခြင်းမှာ အပြစ်မရှိပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ လွန်စွာဝမ်းမြောက်ပါသည်။-ဟူလို။ သဒ္ဓါ-ကျမ်းတို့၌ “မဟာရာဇ။ တေ၊ အရှင်မင်းမြတ်အား။ သွာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းပါတည်း။” ဤသို့ သမ္ပဒါန်သုံးစွဲသည်။] မဟာရာဇ။ တေ၊ ၏။ သကံ၊ ဥစ္စာပါတည်း။ ဝါ၊ နိုင်ငံပါတည်း။ မဟာရာဇ။ အနုသာသ၊ သွန်သင်ဆိုးမ လမ်းပြတော်မူပါ။” ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ပြီ။ ။ပ။ “ပါဏော၊ သတ္တဝါကို။ (သူ့အသက်ကို။) န ဟန္တဗ္ဗော၊ မသတ်ထိုက်မသတ်ကောင်း။ အဒိန္နံ၊ မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို။ န အာဒါတဗ္ဗံ၊ မယူထိုက် မယူကောင်း။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းသော အကျင့်ကို။ န စရိတဗ္ဗော၊ မကျင့်ထိုက် မကျင့်ကောင်း။ မုသာ၊ မဟုတ် မမှန်သော စကားကို။ န ဘဏိတဗ္ဗော၊ မပြောထိုက် မပြောကောင်း။ မဇ္ဇံ၊ သေရည် အရက်ကို။ န ပါတဗ္ဗော၊ မသောက်ထိုက် မသောက်ကောင်း။ ယထာဘူတ္တဉ္စ၊ အကြင်အကြင် စားအပ်မြဲတိုင်းသော အခွန်အတုပ်ကိုသာ လျှင်။ ဘုဇ္ဇထ၊ စားကြပါ။” ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပြောပြီ။

အာနန္ဒ။ ပုရတ္ထိမာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ဌံ။ ယေ၊ တို့သည်။ ပဋိ-ရာဇာနော၊ တို့တည်း။ တေ၊ ထို ဆန့်ကျင်ဘက်မင်းတို့သည်။ မဟာ-သုဒဿနဿ ရညော၊ ၏။ အနုယန္တော၊ အစဉ်လိုက်သူတို့သည်။ ဝါ၊ နောက်လိုက်တို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ [ပါဏော န ဟန္တဗ္ဗော-စသော စကြာမင်း၏ သြဝါဒ-ကို မင်းအားလုံး လိုက်ကြသည်တော့ မဟုတ်။ ဘုရားရှင်၏ သြဝါဒ-ကိုပင် မလိုက်သူများရှိကြသလို စကြာမင်း၏ သြဝါဒ-ကိုလည်း တချို့က မလိုက်ကြပါ။ အသိဉာဏ် ရှိသူများသာ လိုက်ကြပါသည်။] အာနန္ဒ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ တံ စက္ကရတနံ၊ သည်။ ပုရတ္ထိမံ၊ အရှေ့အရပ်၌ ဖြစ်သော။ သမုဒ္ဒံ၊ သမုဒ္ဒရာသို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊ သက်ဝင်၍။ ပစ္စုတ္တရိတွာ၊ အရှေ့သမုဒ္ဒရာမှ တဖန်တက်၍။ ဒက္ခိဏံ၊ တောင်အရပ်ဖြစ်သော။ ဒိသံ၊ သို့။ ပဝတ္ထိ၊ လည်ပြီ။ ။ပ။ ပစ္ဆိမံ၊ အနောက် ဖြစ်သော။ ။ပ။ ဥတ္တရံ၊ မြောက်ဖြစ်သော။ ။ပ။ အဟေသံ။

၂၄၅။ အာနန္ဒံ အထ ခေါ။ တံ စက္ကရတနံ၊ သည်။ သမုဒ္ဒပရိယန္တံ၊ သမုဒ္ဒရာ-လေးစင်း အပိုင်းအခြားရှိသော။ ပထဝီ၊ လေးကျွန်းမြေကို။ အဘိ ဝိဇိနိတွာ၊ အောင်နိုင်၍။ ကုသာဝတံ ရာဇဇာနိံ၊ သို့။ ပစ္စာဂန္ဓာ၊ တဖန်လာ၍။ (ပြန်လာ၍။) ။ပ။ ရညော၊ ၏။ အန္တေပုရန္ဒါရေ၊ နန်းတော် တံခါး၌။ အတ္တကရဏပမုခေ၊ တိုင်းသူပြည်သားတို့၏စီးပွားကို ပြုရာဖြစ်သော

နန်းတော်ဦး၌။ပ။ရညော၊ ၎င်း။ အန္တေပုရံ၊ နန်းတော်ကို။ ဥပသောဘယ-
မာနံ၊ တင့်တယ်စေလျက်။ အက္ခာဟတံ မညေ၊ ဝင်ရိုး၌ တပ်ထားအပ်
သကဲ့သို့။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။ပ။ပါတုရဟောသိ။ (၁)

ဟတ္ထိရတန

၂၄၆။ အာနန္ဒ။ ပုနစ၊ တဖန်လည်း။ အပရံ၊ တမျိုးကား။ [ပုန
စပရံ၊ နောက်တမျိုးကား-ဟုလည်း ပေးနိုင်၏။] ။ပ။ သဗ္ဗသေတော၊ အလုံး
စုံဖြူသော။ (တကိုယ်လုံးဖြူသော။) သတ္တပုတိဋ္ဌော၊ မြေ၌ထိသော ခုနှစ်ပါး
သော ကိုယ်အင်္ဂါတို့ဖြင့် တည်နေသော။ (နှာမောင်း၊ လက် ခြေ လေးဘက်၊
အင်္ဂါဇာတ်၊ အမြီးအားဖြင့် ရုနစ်ပါးတည်း။) ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးရှိသော။
(တန်ခိုးကြီးသော။) ဝေဟာသင်္ဂမော၊ ကောင်းကင်၌ သွားနိုင်သော။
ဥပေါသထော နာမ၊ ဥပေါသထ-မည်သော။ နာဂရာဇာ၊ ဆင်မင်းဖြစ်
သော။ ဟတ္ထိရတနံ၊ ဆင်ပျံတော် ရတနာသည်။ ပါတုရဟောသိ။ တံ၊
ထိုဆင်ပျံတော် ရတနာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ပ။ရညော၊ ၎င်း။ စိတ္တံ၊ သည်။
ပသီဒိ၊ ကြည်လင်ပြီ။ (ကို၊ အဘယ်သို့ကြံ၍ ကြည်လင်သနည်း။) “ဟတ္ထိယာနံ၊
ဆင်ပျံတော် ယာဉ်သည်။ ဒမထံ၊ ဆုံးမအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဝါ၊
ယဉ်ကျေးခြင်းသို့။ သစေ ဥပေယျ၊ အကယ်၍ ကပ်ရောက်ပါမူကား။ ဘဒ္ဒကံ
ဝတ ဘော၊ ကောင်းလေစွ ဪဠာ...။ (ကောင်းမွာပဲနော်...။)” ဣတိ၊
ဤသို့ကြံ၍ ကြည်လင်ပြီ။

အာနန္ဒ။ အထ ခေါ၊ ၌။ တံ ဟတ္ထိရတနံ၊ သည်။ သေယျထာပီ
နာမ၊ ဥပမာ-မည်သည်ကား။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ သုပရိဒန္တော၊ ကောင်း
စွာ ဆုံးမအပ်ပြီးသော။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေးပြီးသော။ ဂန္ဓဟတ္ထာ-
ဇာနိယော သေယျထာ ပီ၊ ဂန္ဓ-ဆင် အာဇာနည်ကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ပင်။
ဒမထံ၊ သို့။ ဥပဂစ္ဆိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ပ။ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသော
အကြောင်းကား။ပ။တမေဝ ဟတ္ထိရတနံ၊ ကိုပင်။ ဝိမံသမာနော၊ စုံစမ်း
လိုသည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဏှ သမယံ၊ ၌။ အဘိရူပိတွာ၊ တက်စီး၍။ သမုဒ္ဒ-
ပရိယန္တံ၊ ပထဝီ၊ ကို။ အနု ယာယိတွာ၊ အစဉ်အတိုင်း လှည့်လည်၍။
[အရှေ့ကျွန်း၊ အရှေ့သမုဒ္ဒရာ၊ တောင်ကျွန်း၊ တောင်သမုဒ္ဒရာ-စသည်ဖြင့်
အစဉ်အတိုင်းလှည့်လည်၍။] ကုသာဝတီ ရာဇဓာနိံ၊ သို့။ ပစ္စာဂန္ဓာ၊
ပြန်လာ၍။ ပါတရာသံ၊ နံနက်စာကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ (စားပြီ)။ပ။(၂)

အဿရတန

၂၄၇။ ပုန ၈။ ပ။ သဗ္ဗသေတော၊ သော။ ကာဠသိသော၊ မည်းနက်သော ဦးခေါင်းရှိသော။ မုဉ္ဇကေသော၊ ဖြူဆံမြက်နှင့်တူသော ဆံရှိသော။ [ထိပ်၌ ပေါက်နေသော မွေးဆံများတည်း။]။ ပ။ ဝလာဟကော နာမ၊ ဝလာဟက-မည်သော။ အဿ ရတန။ မြင်းမင်း ဖြစ်သော။ အဿရတနံ၊ မြင်းပျံတော် ရတနာသည်။ ပါတုရဟောသိ။ ပ။ တဒ္ဓေါ၊ ကောင်းသော။ ဒိဗရတ္တံ သုပရိဒန္တော။ အဿာဇာနိယော သေယျထာပိ၊ မြင်း အာဇာနည်ကဲ့သို့။ ပ။ ပါတုရဟောသိ။ (၃)

မဏိရတန

၂၄၈။ ပုန ၈။ ပ။ သော မဏိ၊ ထို ပတ္တမြား-ရတနာသည်။ ဝေဠု-ရိယော၊ ကြောင်မျက်ရွဲသည်။ သုဘော၊ အရောင်အဝါ လွန်စွာတောက်ပသည်။ ဝါ၊ တင့်တယ်သည်။ ဇာတိမာ၊ ထွက်ရာကျောက်တွင်း ကောင်းမြတ်ခြင်းကြောင့် သန့်ရှင်းသော အမျိုးဇာတ် ရှိသည်။ (အမျိုးကောင်းသည်။) အဋ္ဌိသော၊ ရှစ်ထောင့် ရှစ်မြောင့်ရှိသည်။ သုပရိ ကမ္မကတော၊ ကောင်းစွာပြုအပ်ပြီးသော သွေးမှု၊ တိုက်မှု၊ ပရိကံ-ရှိသည်။ (သွေးမှု၊ တိုက်မှု၊ ပရိကံစုကို ပြုအပ်ပြီးသည်။) အစ္စ္ဓော၊ အမြဲမပြတ် ကြည့်ရှုအပ်ဖို့ ပါးလှုပ်သည်။ ဝါ၊ ကြည်လင်သည်။ ဝိပုသန္ဓော၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သည်။ အနာဝိလော၊ အနောက်အကျ မရှိသည်။ သဗ္ဗကာရသမ္ပန္နော၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်။ အဟောသိ။

အာနန္ဒ။ တဿ မဏိရတနဿ၊ ။ အာဘာ၊ အရောင်သည်။ သမန္တာ၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌။ ယောဇနံ၊ တယူဇနာတိုင်တိုင်။ ဖုဠာ၊ ပျံ့နှံ့သည်။ အဟောသိ။ ပ။ စတုရဂီနိံ၊ သော။ သေနံ၊ စစ်တပ်ကို။ သန္ဓယိတံ၊ ဖွဲ့၍။ မဏိံ၊ ကို။ ဗေဂံ၊ အလံဖျားသို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ရတ္တန္တကာရ-တိမိဿယ၊ ညဉ့်မှောင်မိုက်ရာ အခါ၌။ ပါယာသိ၊ သွားပြီ။ ပ။ သမန္တာ၊ ၌။ ယေ ဂါမာ၊ အကြင် ရွာတို့သည်။ အဟောသံ၊ ရှိကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုရွာတို့သည်။ (ရွာ၌နေသူ လူတို့သည်။) တေနောဘာသေန၊ ထို ပတ္တမြားရောင်ဖြင့်။ ဒိဝါတိ၊ နေ့ဟူ၍။ မညမာနာ၊ ထင်ကုန်လျက်။ ကမ္မန္တေ၊ အလုပ်တို့ကို။ ပယောဇေသံ၊ ယှဉ်စေကုန်ပြီ။ (ပြုလုပ်ကုန်ပြီ။)။ ပ။ (၄)

၁။ ဒိဝါတိ မညမာနာ။ ။ ထို ပတ္တမြားရောင်သည် အရုဏ်တက်ချိန်၌ဖြစ်သော အရုဏ်ရောင်ကဲ့သို့ ထင်ထင်ရှားရှား ဖြစ်ရကား “ညဉ့်ကုန်၍ အရုဏ်တက်ပြီ” ဟု ထင်သောကြောင့် လယ်လုပ်သူတို့က လယ်ထွန်ကြ၊ ဈေးရောင်းသူတို့က ဈေးကံခါးဖွင့်ကြ၊ ထိုထို အတတ်သည်တို့က ခိုင်ရာ အလုပ်ကို ပြုလုပ်ကြလေသည်။

ဣတ္ထိရတန

၂၄၉။ ပုနစ။ပ။ အဘိရူပါ၊ လွန်ကဲသော ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသော။ ဝါ၊ အလွန် ကိုယ်ခန္ဓာလှပသော။ ဒဿနီယာ၊ ကြည့်ရှုသင့် ကြည့်ရှုထိုက်သော။ ဝါ၊ ကြည့်ရှုစဖွယ် တင့်တယ်သော။ ပါသာဒိကာ၊ ကြည့်ရှုသူတို့၏စိတ်ကို ကြည်လင်ရှင်ပြစေနိုင်သော။ [ပါသာဒိကာ၊ စိတ်၏ ကြည်လင်ခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်သော-ဟု အခြားနေရာ၌ ဖွင့်၏။] ပရမာယ၊ လွန်မြတ်သော။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတယ၊ အဆင်း၏ ကောင်းသည်၏ အဖြစ်နှင့်။ သမန္နာဂတ၊ ပြည့်စုံသော၊ နာတိဒီဃာ၊ အလွန်လည်း မမြင့်သော။ နာတိရဿာ၊ အလွန်လည်း မနိမ့်သော။ [ဤ နှစ်ပုဒ်ဖြင့် အရပ် အမောင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုပြ၏။] နာတိကိသာ၊ အလွန်လည်း မပိန်သော။ နာတိထူလာ၊ အလွန်လည်း မဝသော။ [ဤ နှစ်ပုဒ်ဖြင့် ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုပြ၏။] နာတိကာဠိကာ၊ အလွန်လည်း မမည်းသော။ နာစောဒါတာ၊ အလွန်လည်း မဖြူသော။ [ဤ နှစ်ပုဒ်ဖြင့် အဆင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုပြ၏။] မာနုသိဝဏ္ဏံ၊ လူမိန်းမ၏ အဆင်းကို။ ဝါ၊ လှ၍ဖြစ်သော အဆင်းကို။ အတိက္ကန္တာ၊ ကျော်လွန်သော။ ဒိဗ္ဗဝဏ္ဏံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော အဆင်းသို့၊ အပ္ပတ္တာ၊ မရောက်တတ်သော။ [ဤ ပုဒ်တို့ဖြင့် ကိုယ်၏ပြည့်စုံခြင်းကိုပြ၏။] ဣတ္ထိရတနံ၊ မိဖုရားရတနာသည်။ ပါတုရဟောသိ။

အနန္တ၊ တဿ ဣတ္ထိရတနဿ၊ ၎်။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကာယသမ္ပယော၊ ကိုယ်၏ အတွေ့သည်။ ဟောတိ။ သေယျထာပိ နာမ၊ ကား။ ထူလပိစုနော ဝါ၊ လဲအစု၏သော်လည်းကောင်း။ ကပ္ပါသပိစုနော ဝါ၊ အကြိမ်တရာ ဖတ်အပ်သော ဝါဂွမ်း အစု၏ သော်လည်းကောင်း။ (သမ္ပယော၊ အတွေ့သည်။) ဟောတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့တည်း။ အာနန္တံ တဿ ဣတ္ထိရတနဿ၊ ၎်။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့သည်။ သီတေ၊ အေးရာအခါ၌။ ဥဏှာနိ၊ နွေးကုန်သည်။ ဥဏှေ၊ ပူရာအခါ၌။ သီတာနိ၊ အေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ပ။ ကာယတော၊ ကိုယ်မှ။ စန္ဒနဂန္ဓော၊ စန္ဒကူး၏ အနံ့သည်။ ဝါယတိ၊ သင်းပြန့်၏။ (မွှေး၏။) မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဥပ္ပလဂန္ဓော၊ ကြာညှိပန်းနံ့သည်။ (ဝါယတိ။)

အာနန္တံ တံ ဣတ္ထိရတနံ၊ သည်။ပ။ရညော၊ ၎်။ ပုဗ္ဗုဋ္ဌာယိနီ၊ (အရှင်မင်းမြတ်ကိုမြင်လျှင်) ရှေးဦးစွာ နေရာမှထလေ့ရှိသည်။ ပစ္စာ နိပါတိနီ၊ (အရှင်မင်းမြတ်ထိုင်ပြီး) နောက်မှ ထိုင်လေ့ရှိသည်။ ကိံ ကာရပဋိဿာဝိနီ၊ ပြုထိုက်သောအမှုကား အဘယ်ပါနည်း-ဟူသောစကားကို ကြားသိစေတတ်

မေးမြန်းတတ်သည်။ ဝါ၊ ဘာလုပ်စရာရှိပါသနည်း-ဟူသောစကားကို ကြားသိစေတတ် မေးမြန်းတတ်သည်။ မနာပစာရိနီ၊ မြတ်နိုးဖွယ်ကိုသာ ပြုကျင့်လေ့ရှိသည်။ ပိယဝါဒီနီ၊ ချစ်ဖွယ်စကားကိုသာ ပြောလေ့ရှိသည်။ အဟောသိ။ပ။ရာဇာနံ၊ ကို။ မနသာပိ၊ စိတ်ဖြင့်သော်မှလည်း။ နော အတိစရိ၊ ကျော်လွန်၍ မကျင့်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ကုတော ပန၊ အဘယ်မှာ ကျော်လွန်၍ ကျင့်အံ့နည်း။ [ကာယေန၊ ဖြင့်။ ကုတော၊ အတိစရိဿတိ၊ အဘယ်မှာကျော်လွန်၍ ကျင့်လိမ့်မည်နည်း။ န အတိစရတိယေဝ၊ ကျော်လွန်၍ မကျင့်သည်သာ။-ဤသို့လည်း အကျယ်ပေးနိုင်၏။ မဟာသုဒဿန-မင်းကိုကျော်လွန်၍ အခြားယောက်ျားများနှင့် စိတ်ဖြင့်သော်မှ မဖောက်ပြား- ဟူလို။] ။ပ။ (၅)

ဂဟပတိရတန

၂၅၀။ ပုန စ။ပ။ဂဟပတိရတနံ၊ သူကြွယ်ရတနာသည်။ပ။တဿ၊ ထိုသူကြွယ်ရတနာ၏။ ကမ္မဝိပါကဇံ၊ ကံ၏အကျိုးကြောင့်ဖြစ်သော။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ နတ်၌ဖြစ်သော ပသာဒစက္ခုနှင့်တူသော စက္ခုသည်။ (နတ်မျက်စိကဲ့သို့ မြင်နိုင်သော မျက်စိသည်။) ပါတုရဟောသိ။ ယေန၊ ယင်း ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်။ သဿာမိကမ္မိ၊ ဥစ္စာရှင် ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အဿာမိကမ္မိ၊ ဥစ္စာရှင် မရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ နိဓိံ၊ ရွှေအိုးကို။ ပဿတိ၊ မြင်နိုင်၏။ (မြေကြီး၏ တယူဇနာအတွင်းဝယ် ခွဲခွဲခြားခြား မြင်နိုင်၏။) ။ပ။ အာဟ၊ သံတော်ဦးတင်ပြီ။ (ကိံ။) “ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ တံ၊ အရှင်မင်းမြတ်သည်။ အပ္ပော-သုက္ကော၊ အားထုတ်သူ၏အဖြစ် မရှိသည်။ (ကြောင့်ကြမစိုက်သည်။) ဟောဟိ၊ ဖြစ်တော်မူပါ။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊ အရှင်မင်းမြတ်၏ အတွက်။ ဓနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ ဓနကရဏိယံ၊ ဥစ္စာဖြင့်ပြုထိုက်သော အမှုကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါမည်။” ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ပြီ။ [ရှေး နိဿယ-၌ “ဓနေန၊ ဖြင့်။ ပဝါရေမိ၊ ဖိတ်ပါ၏”ဟု ထည့်ပေး၏။]

ဘူတပုဗ္ဗံ ။ပ။ နာဝံ၊ လှေသို့။ အဘိရုဟိတွာ၊ တက်စီး၍။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမည်သော။ နဒိယာ၊ ၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သောတံ၊ ရေအလျဉ်းသို့။ [အစဉ်မပြတ် စီးသွားနေသောရေကို “သောတံ”ဟု ခေါ်သည်။] ဩဂါ-ဟိတွာ၊ သက်ဝင်၍ ။ပ။ “ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ မေ၊ အား။ ဟိရညသု-ဝဏ္ဏေန၊ ရွှေငွေဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျှင်။ (ဒိလို ဆိုယင်။) ဧကံ တိရိ၊ တဘက်ကမ်းသို့။ နာဝါ၊

လေ့သည်။ ဥပေတု၊ ကပ်ပါစေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ပြီ။ ဂဟ-
 ပတိ။ ဣဇေဝ၊ ဤ မြစ်လယ်၌ပင်။ မေ၊ အား ။ပ။ အတ္ထော၊ ၎င်း ။ပ။
 ဥဘောဟိ၊ နှစ်ဘက်ကန်သော။ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။
 ဩမသိတွာ၊ သုံးသပ်၍။ ဟိရညသုဝဏ္ဏဿ၊ ဖြင့်။ [ဆဋ္ဌိ-ကရိကား။] ပူရံ၊
 ပြည့်သော။ ကုမ္ဘိ၊ အိုးကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ရေမှထုတ်၍။ ပ။ အဝေ၊ (ကံ။)
 “မဟာရာဇ၊ မဟာရာဇာ။ တောဝတ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော
 ရွှေငွေ့ဖြင့်။ အလံ၊ တော်လောက်ပါပြီလော။ ပ။ ကတံ၊ အကျွန်ုပ်ပြုသင့်
 သောကိစ္စကို ပြုအပ်ပါပြီလော။ ပူဇိတံ၊ အရှင်မင်းမြတ်ကို ပူဇော်အပ်ပါပြီ
 လော။” ဣတိ၊ ပြီ ။ပ။ (၆)

ပရိဏာယကရတန

၂၅၁။ ပုန စ ။ပ။ ပဏ္ဍိတော၊ ကြောင်းကျိုးမြင်သိ ကမ္မဿကတာ-
 ပညာရှိသော။ ဗျတ္ထော၊ ဗာဟုဿစ္စ-ဂုဏ်ဖြင့် ထက်မြက်သော။ မေဓာဝီ၊
 နက်နဲသော ပင်ကို ပညာရှိသော။ [ဒြိုကာ အတိုင်းပေးပါသည်။ အခြား
 နေရာများ၌ တမျိုးဖွင့်၏။] ။ပ။ ရာဇာနံ၊ သို့။ ဥပယာပေတဗ္ဗံ၊ ချဉ်းကပ်
 စေထိုက်သူကို။ ဥပယာပေတု၊ ချဉ်းကပ်စေခြင်းငှာ (ချဉ်းကပ်ခွင့်ပေးခြင်း
 ငှာ)လည်းကောင်း။ အပယာပေတဗ္ဗံ၊ ဖယ်ရှားစေထိုက်သူကို။ အပယာပေတု၊
 ဖယ်ရှားစေခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဌပေတဗ္ဗံ၊ ရာထူး၌ ထားထိုက်သူကို။
 ဌပေတု၊ ရာထူး၌ ထားခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ပဋိဗလော၊ စွမ်းနိုင်သော။
 ပရိဏာယကရတနံ၊ သားတော်ကြီးရတနာသည်။ ပါတုရဟောသိ။

သော၊ ထို သားတော်ကြီးသည် ။ပ။ “ဒေဝ၊ ခမည်းတော် မင်းမြတ် ။ပ။
 အဟံ၊ သားတော်သည်။ အနုသာသိသာမိ၊ အလုံးစုံသော မင်းကိစ္စ၌
 (တိုင်းရေးပြည်ရေးကိစ္စ၌) သွန်သင်ဆုံးမ လမ်းပြပါမည်။” ဣတိ၊ ပြီ။ ပ။
 အဟောသိ။ (၇) ။ပ။

စတုဣဒ္ဓိ သမန္နာဂတ

၂၅၂။ ရာဇာ။ ပ။ ဣမ၊ ဤ လူ့လောက၌။ ရာဇာ ။ပ။ အညေဟိ၊
 အခြားကုန်သော။ မနုဿေဟိ၊ လူတို့ထက်။ အတိဝိယ၊ အလွန်အက်သာ
 လျှင်။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရာတယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော အဟောသိ ။ပ။ ပဌမာ-
 ယ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဣမာယ ဣဒ္ဓိယာ၊ ဤ တန်ခိုးနှင့်။ သမန္နာဂတော
 အဟောသိ ။ပ။ ဒီဃာယုကော၊ ရှည်သော အသက်ရှိသည်။ အညေဟိ မနု-

သေဟိ။ အတိဝိယ၊ လျှင်။ စိရဋ္ဌိတိကော၊ ကြာမြင့်စွာ တည်ခြင်းရှိသည်။
ဝါ၊ ကြာမြင့်စွာကာလပတ်လုံး တည်ခြင်းရှိသည်။ အဟောသိ။ပ။

ပုန စ။ပ။ အညေဟိ မနုဿေဟိ အတိဝိယ။ အပ္ပါဗာဓော၊ နှိပ်စက်ပြင်း
စွာ မခံသာသော ရောဂါကြီး၏ မရှိခြင်းသည်။ အပ္ပါတကော၊ ဆင်းရဲ
ငြိုငြင် အသက်ရှင်ဖွယ် ရောဂါငယ်၏ မရှိခြင်းသည်။ နာတိ သီတာယ၊ အလွန်
လည်းမအေးသော။ (အလွန်လည်း မညံ့သော။) နာစ္စုဏှာယ၊ အလွန်လည်း
မပူသော။ (အလွန်လည်း မထက်သော။) ဝံမဝေပါကိနိယာ၊ အညီအမျှ
ကြေကျက်စေနိုင်ခြင်း သဘောရှိသော။ ဝါ၊ အညီအမျှ ကြေကျက်စေနိုင်
သော။ ဂဟဏိယာ၊ ကမ္မဇ-တေဇောဓာတ်နှင့်။ သမန္နာဂတော အဟောသိ။
[သမဝေပါကိနိယာ-၏ အဖွင့်ကို ဋီကာ၌ ကြည့်ပါ]။ပ။

ပုန စ။ပ။ ရာဇာ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ ပြာဟ္မာဏဂဟပတိကာနံ၊ တို့သည်။
ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ မနာပေါ၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့် ရောက်အပ်သည်။ ဝါ၊
မြတ်နိုးအပ်သည်။ အဟောသိ။ပ။ ပိတာ၊ အဖသည်။ ဝါ၊ အဖကို။ ပုတ္တာနံ၊
သားသမီးတို့သည်။ ပ။ [လွယ်ပြီ။]။ပ။ စတုရဂီနိယာ၊ သော။ သေနာယ၊
စစ်တပ်ဖြင့်။ ဥယျာနဘူမိ၊ ဥယျာဉ်မြေသို့။ နိယျာသိ၊ ထွက်လာပြီ။ ပ။
“ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် (သွားလတ်
သော်)။ တံ အရှင်မင်းမြတ်ကို။ မယံ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်။ စိရတရံ၊ ကြာမြင့်
စွာ။ ပဿေယျာမ၊ ဖူးမြင်နိုင်ကုန်ရာ၏။ (တထာ၊ ကြာမြင့်စွာ ဖူးမြင်နိုင်
လောက်အောင်သာ အခြင်းအရာအားဖြင့်။) အတရမာနေော၊ မလျင်မမြန်ပဲ။
(ပြေးပြေး။) ယာဟိ၊ ကြွတော်မူပါ။” ဣတိ (အာဟံသု)။ပ။ သာရထိ၊ ရထား
ထိန်းကို။ (ရထားကို အုပ်ထိန်း စောင့်ရှောက် မောင်းနှင်သူကို)။ပ။
“သာရထိ၊ ထိန်း။ပ။ တထာ။ အတရမာနေော၊ မလျင်မမြန်ပဲ။ ရထံ၊ ကို။
ပေသေဟိ၊ မောင်းနှင်ပါ။” ဣတိ၊ ဤသို့ အမိန့်ပေးပြီ။ပ။

ဓမ္မပါသာဒပေါက္ခရဏီ

၂၅၃။ အထ ခေါ။ပ။တံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ။(ကိ။) “အဟံ။
ဣမာသု တာလန္တရိကာသု၊ ဤ ထန်းပင်အစဉ် အကြားတို့၌။ ဓနံသတေ ဓနု-
သတေ၊ လေးအပြန်တရာ လေးအပြန်တရာရှိသော အရပ်၌။ (ဝေးကွာသော
အရပ်၌)။ ပေါက္ခရဏိယော၊ ရေကန်တို့ကို။ ယန္တူန မာပေယျံ၊ အကယ်၍ တည်
ထောင်ဖန်ဆင်းရပါမူကား ကောင်းလေစွ။” ဣတိ၊ ပြီ။ပ။ မာပေသိ၊ ပြီ။
[စိတ်ကြလိုက်သည် နှင့်တပြိုင်နက် ရေကန်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်

ပေါ်ပေါက်လာသည်။လေးထောင့်ရေကန်ကို“ပေါက္ခရဏီ”ဟု ခေါ်သည်။] တာ ပေါက္ခရဏီယော၊ တို့သည်။စတုန္ဒံ ဝဏ္ဏာနံ၊ လေးမျိုးသော အဆင်းတို့၏။ ဣဋ္ဌကာဟိ၊ အုတ်တို့ဖြင့်။ စိတာ၊ စိထားအပ်ကုန်သည်။ အဟေသုံ။ ကော၊ တချို့ကုန်သော။ ဣဋ္ဌကာ၊ အုတ်တို့သည်။ သောဝဏ္ဏမယာ၊ ရွှေပကတိရှိကုန်၏။ ဝါ၊ ရွှေ-အတိပြီးကုန်၏။ပ။ [ရူပိယ=ငွေ။ ဝေဠုရိယ=ကြောင်မျက်ရွဲ။ ဖလိက=ဖန်။]။ပ။

အာနန္ဒ။ တာသု ပေါက္ခရဏီသု၊ တို့၌။ စတုန္ဒံ ဝဏ္ဏာနံ၊ တို့၏။ စတ္တာရိ စတ္တာရိ၊ လေးစင်း လေးစင်းကုန်သော။ သောပါနာနိ၊ လေ့ကားတို့သည်။ အဟေသုံ။ [ရွေးနိဿယ-၌ “စောင်းတန်းလှေကားထစ်” ဟုလည်းကောင်း၊ “အကျည်” ဟု လည်းကောင်း- ပေး၏။]။ပ။ သောဝဏ္ဏမယာ၊ သော။ သောပါနာယ၊ ၏။ ထမ္ဘာ၊ တိုင်တို့သည်။ သောဝဏ္ဏမယာ၊ ရွှေဖြင့်ပြုလုပ်အပ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ ရွှေ ပကတိ-ရှိကုန်သည်။ (ရွှေအတိပြီးကုန်သည်။) သူစိယော စ၊ လက်ရုံးတန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဥက္ကိသံ စ၊ နဖူးစီးသည်လည်းကောင်း။ ရူပိယမယာ၊ ငွေဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ ငွေပကတိရှိကုန်သည်။ (ငွေအတိ ပြီးကုန်သည်။) အဟေသုံ။ [နောက်ဝါကျများ၌ ဤနည်းအတိုင်း ပေးပါ။]

အာနန္ဒ။ တာ ပေါက္ခရဏီယော၊ တို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဒွိဟိ၊ နှစ်ထပ်ကုန်သော။ ဝေဒိကာဟိ၊ ဝရံတာတို့ဖြင့်။ ပရိက္ခိတ္တာ၊ ကာရံအပ် ကုန်သည်။ အဟေသုံ။ [ဝရံတာ တထပ်သည် စိထားအပ်သော အုတ်တို့၏ အစွန်း၌ ဖြစ်၏။ ဝရံတာ တထပ်ကား ရေကန်အပိုင်းအခြား၏ အဆုံး၌ ဖြစ်၏။] ကော၊ တထပ်သော။ ဝေဒိကာ၊ သည်။ သောဝဏ္ဏမယာ၊ ၏။ ကော၊ သည်။ ရူပိယမယာ၊ ၏။ပ။

“အဟံ၊ သည်။ ဣမာသု ပေါက္ခရဏီသု၊ တို့၌။ သဗ္ဗောတုကံ၊ အလုံးစုံသော ဥတု၌ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ဥတုသုံးပါးလုံး၌ ပွင့်သော။ သဗ္ဗဇနဿ၊ အလုံးစုံသော လူအပေါင်း၏အတွက်။ အနာဝဠု၊ မတားဆီး အပ်သော။ (ဆုတ်ခူးလိုသူတို့ အတွက် မည်သူ့ကိုမှ အတားအဆီး မပြုအပ်သော။) ဥပ္ပလံ၊ ကြာဖြူ၊ ကြာနီ၊ ကြာညိုကိုလည်းကောင်း။ ပဒုမံ၊ ပဒုမ္မာကြာကိုလည်းကောင်း။ ကုမုဒံ၊ ကုမုဒြာကြာကိုလည်းကောင်း။ ပုဏ္ဏရိကံ၊ ကြာပုဏ္ဏရိကံကိုလည်းကောင်း။ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ မာလံ၊ ပန်းကို။ (ပန်းပင်ကို။) ယန္တုန ဝေပပါပေယျ၊ အကယ်၍ စိုက်ပျိုးစေရပါမူကား ကောင်းလေစွ”။ပ။ဝေပပါပေသိ၊ စိုက်ပျိုးစေပြီ။

၂၅၄။ အာနန္ဒ။ပ။ “အဟံ။ ဣမာသံ ပေါက္ခရဏီနံ၊ တို့၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အာဂတာဂတံ၊ ရောက်လာ ရောက် လာသော။ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ နှာပေဿန္တိ၊ ရေချိုးစေကြလိမ့်မည်။ (ရေချိုးပေးကြလိမ့်မည်။) နှာပကေ၊ ရေချိုးပေးတတ်ကုန်သော။ (တေ) ပုရိသေ၊ တို့ကို။ ယံ နန္ဒ၊ ဌပေယျံ၊ အကယ်၍ ထားရပါမူကား ကောင်း လေစွ” ။ပ။ ဌပေသိ၊ ထားပြီ။ [ထို သူတို့က ရောက်လာသမျှ လူအပေါင်း ကို ရေခပ်ပေးခြင်း၊ ချေးတွန်းပေးခြင်း၊ ဆပ်ပြာမှုန့်စပ်ပေးခြင်း၊ အဝတ် တို့ကို လှမ်းယူပေးခြင်းဖြင့် ရေချိုးပေးကြရသည်။]

အထ ခေါ်။ပ။ “တီရေ၊ ၌။ ဝေရူပံ။ ဒါနံ၊ ကို။ [သာမည-ကံ။] အန္တုဋ္ဌိကဿ၊ အစာဖြင့် အလိုရှိသူဖို့။ အန္တံ၊ အစာကိုလည်းကောင်း။ [ပါနံ၊ သောက်ဖွယ် ဖျော်ရေ။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်။ ယာနံ၊ ယာဉ်။ သယနံ၊ အိပ်ရာနေရာ။ ဣတ္ထိ၊ အမျိုးသမီး။ ဟိရညံ၊ ငွေ။] သုဝဏ္ဏုဋ္ဌိကဿ၊ ရွှေဖြင့် အလိုရှိသူဖို့။ သုဝဏ္ဏံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ [ဝိသေသ-ကံ။] ယံ နန္ဒ၊ ဌပေယျံ၊ အကယ်၍ဖြစ်စေရပါမူကား ကောင်းလေစွ” ။ပ။ပဌပေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။

၂၅၅။ အာနန္ဒ။ပ။ပဟူတံ၊ များစွာသော။ သာပတေယျံ၊ ဥစ္စာနှစ် ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ပ။အာဟံသု။ (ကို။) “ဒေဝ၊ ပဟူတံ။ ဣဒံ သာပတေယျံ၊ ကို။ ဒေဝဿေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်ကိုသာ။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည် ရွယ်၍။ အာဘတံ၊ ဆောင်ယူအပ်ပါပြီ။ တံ၊ ထို ဥစ္စာနှစ်ကို။ ဒေဝေါ၊ သည်။ ပရိဂ္ဂဏတု၊ လက်ခံတော်မူပါ။”ဣတိ၊ ကုန်ပြီ။ ဘော၊ အမောင် တို့။ အလံ၊ တော်ပြီ။ မမပိ၊ ငါ့မှာလည်း။ ပဟူတံ။ ဣဒံ သာပ- တေယျံ၊ ကို။ ဓမ္မိကေန၊ တရားရှိသော။ ဗလိနာ၊ အခွန်အတုပ်ဖြင့်။ အဘိသင်္ခတံ၊ စီမံအပ်ပါပြီ။ (စုဆောင်းအပ်ပါပြီ။) တဉ္စ၊ ထို အသင်တို့ ဆောင်ယူ လာအပ်သော ဥစ္စာသည်လည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့၏ အတွက်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ ဣတော စ၊ ဤ ငါ၏ဘဏ္ဍာမှလည်း။ ဘိယျော၊ အလွန်။ (အသင်တို့ ယူလာအပ်သော ဥစ္စာထက်အလွန်။) ဟရထ၊ ဆောင် ယူသွားကြပါဦး။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

တေ၊ ထို ပြာဟူဏ ဂဟပတိ-တို့သည်။ ရညာ၊ မင်းက။ ပဒိုက္ခိတ္တာ၊ ပယ်အပ် ကုန် သည်။ (သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။) ကေမန္တံ၊ ၌။ အပက္ကမ္ပ၊ ဖယ်၍။ (သွား၍။) ဝေံ၊ သို့။ သမစိန္တေသု၊ အညီအညွတ် ကြံစီကြကုန်ပြီ။ (တိုင်ပင်ကြကုန်ပြီ။) (ကို။) “မယံ၊ ဣမာနိ သာပ- တေယျာနိ၊ တို့ကို။ ပုနဒေဝ၊ တဖန်သာလျှင်။ သကာနိ၊ မိမိဥစ္စာ ဖြစ်

ကုန်သော။ ဆံရာနိ၊ အိမ်တို့သို့။ ယံ ပဋိဟရေယျာမ၊ အကြင် ပြန်
ဆောင်ယူကုန်ရာ၏။ တေ၊ ဤသို့ ပြန်ဆောင်ယူခြင်းသည်။ အမှာကံ၊
တို့အား။ ‘နံ ခေါ ပဋိဂ္ဂံပ၊ မသင့်လျော်ချေ။ [အမှာကံ၊ တို့၏။ တေ၊
သည်။ နံ ခေါ ပဋိဂ္ဂံပ၊ ချေ။ ဤသို့လည်းပေးပါ။]။ ပ။ ရညော၊ ၎င်းအတွက်။
နိဝေသနံ၊ နန်းတော်ကို။ ယံ နန္ဒ မာပေယျာမ၊ အကယ်၍ တည်ထောင်
ဖန်ဆင်းရပါမူကား ကောင်းလေစွ။’ ဣတိ၊ ကုန်ပြီ။ ပ။ မာပေယျာမ၊ တည်
ထောင် ဖန်ဆင်းကြပါမည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ကုန်ပြီ။ ပ။
အဓိဝါသေသိ၊ လက်ခံပြီ။

၂၅၆။ အာနန္ဒ။ ပ။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒော၊ အရှင်ဖြစ်သော။
သက္ကော၊ သိကြားသည်။ ပ။ ရညော၊ ၎င်း။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံ
ကို။ စေတသု၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ ဝိဿကမ္ပံ၊ ဝိဿကမ္ပ-
မည်သော။ (ဝိသကြံမည်သော။) ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သားကို။ အာမန္တေသိ၊
ခေါ်၍ပြောပြီ။ (ကို။) “သမ္ပဝိဿကမ္ပ၊ မိတ်ဆွေဝိသကြံ။ တံ။ ဟေ၊
သွားချေ။ ပ။ ရညော၊ ၎င်းအတွက်။ ဓမ္မံ နာမ၊ ဓမ္မမည်သော။ ပါသာဒံ၊
ပြာသာဒ် ဖြစ်သော။ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်ကို။ မာပေဟိ၊ ဖန်ဆင်းချေ။”
ဣတိ၊ ပြီ။ [ရညော၊ မင်း၏အတွက်။ မင်း၏ အကျိုးငှာ။ မင်းဖို့၊ ဤသို့အလိုရှိ
သလိုပေးနိုင်၏။ တဒတ္ထသမ္ပဒါနံ ပုဂံတည်း။]

‘ဘဒ္ဒန္တဝါ- အရှင်သိကြားမင်း၊ ဝေ၊ ကောင်းပါပြီ။ [ဤသို့ အလွယ်
ပေးပါ။] တနည်း ‘ဝေ၊ မှန်ပါ။ တဝ၊ အရှင်သိကြားမင်း၏။ ဝံစနံ၊
သည်။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းလှပါ၏။ [ဤသို့လည်း အဋ္ဌကထာအတိုင်းပေးပါ။]
ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ပ။ ပဋိဿတု၊ ဝန်ခံ၍။ သေယျထာပိ နာမ
။ ပ။ ပါတုရဟောသိ။ [ပတမအုပ် ပုဒ်စဉ် ၆၆-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] ။ ပ။
အဓိဝါသေသိ။

အာနန္ဒ။ ပ။ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်ဖြစ်သော။ ဓမ္မံ နာမ၊ သော။
ပါသာဒံ၊ ကို။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်းပြီ။ ပါသာဒေ၊ သည်။ အာယုမေန၊
အလျားအားဖြင့်။ ပုရတ္ထိမေန၊ အရွှေအရပ်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ပစ္ဆိ-
မေန စ၊ တောင်အရပ်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ယောဇနံ၊ တယူဇနာသည်။
အဟောသိ။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ (အနံအားဖြင့်။) ဥတ္တရေန၊
မြောက်အရပ်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒက္ခိဏေန စ၊ တောင်အရပ်အားဖြင့်
လည်းကောင်း။ အစုယောဇနံ၊ ယူဇနာဝက်သည်။ (အဟောသိ။) [အလျား
အားဖြင့် အရွှေ အနောက်-တယူဇနာ။ အနံအားဖြင့် တောင်မြောက်-ယူဇ

နာဝက်ရှိသည်။-ဟူလို။] ။ပ။ ပါသာဒဿ၊ ၎င်း။ ဥစ္စတရေန၊ အမြင့်အားဖြင့်။ တိပေါရိသံ၊ သုံးရပ် သုံးသူရှိသော။ ဝတ္ထု၊ တည်ရာသည်။ (အောက်ခံအုတ်ခုံသည်။) ဝါ၊ ကို။ စတုန္ဒံ ဝဏ္ဏာနံ၊ တို့၏။ ဣဋ္ဌကဟိ၊ အုတ်တို့ဖြင့်။ စိတံ၊ စီအပ်သည်။ အဟောသိ။ပ။ ဖလိကမယာ။

အနန္တ။ ဓမ္မဿ ပါသာဒဿ၊ ၎င်း။ စတုန္ဒံ ဝဏ္ဏာနံ၊ တို့၏။ (ပတိဋ္ဌာနိ၊ တည်ရာဖြစ်ကုန်သော။) စတုရာသိတိ ထမ္မသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော တိုင်တို့သည်။ အဟောသုံ၊ ဧကော၊ တုလုံးသော။ ထမ္မော၊ တိုင်သည်။ သောဝဏ္ဏမယော ။ပ။ ပါသာဒေါ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ စတုန္ဒံ ဝဏ္ဏာနံ၊ တို့၏။ ဖလကေဟိ၊ ပျဉ်ချပ်တို့ဖြင့်။ သန္တတော၊ ခင်းထားအပ်သည်။ အဟောသိ ။ပ။ ဥက္ခိသဉ္စ၊ [ပုစ်စဉ် ၂၅၃-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။ “စတုရီသတိ၊ နှစ်ဆယ် လေးစင်းသော။ သောပါနာနိ၊ လှေကားတို့သည်” ဟု ဆိုပါ။]

အာနန္တ။ ဓမ္မေ၊ သော။ ပါသာဒေါ၊ ၌။ စတုန္ဒံ ဝဏ္ဏာနံ၊ စတုရာသိတိ ကုဋ္ဌာဂါရသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော အထွတ်ရှိသော အိမ်တော်တို့သည်။ (အထွတ်တပ်ထားအပ်သော နေစရာ အဆောင်တို့သည်။) အဟောသုံ။ ဧကံ၊ တဆောင်သော။ ကုဋ္ဌာဂါရံ၊ သည်။ သောဝဏ္ဏမယံ ။ပ။ သောဝဏ္ဏမယော၊ သော။ ကုဋ္ဌာဂါရေ၊ ၌။ ရူပိယမယော၊ သော။ ပလ္လင်္ကော၊ ပလ္လင်သည်။ ဝါ၊ ကို။ ပညတ္တော၊ ခင်းထား အပ်သည်။ (ချထားအပ်သည်။) အဟောသိ ။ပ။ ဒန္တမယော၊ ဆင်စွယ်ဖြင့် ပြုအပ်သော။ ဝါ၊ ဆင်စွယ် ပကတိရှိသော။ (ဆင်စွယ်အတိ ပြီးသော။) ။ပ။ သာရမယော၊ စန္ဒကူးအနှစ် တို့ဖြင့် ပြုအပ်သော။ပ။ ဒွါရေ၊ တံခါး၌။ ရူပိယမယော။ တာလော၊ ထန်းပင်သည်။ ဌိတော၊ တည်နေသည်။ အဟောသိ။ [တည်ရှိ၏- ဟူလို။] ။ပ။ တဿ၊ ထို ငွေထန်းပင်၏။ ခန္ဓော၊ ပင်စည်သည်။ ရူပိယမယော၊ ငွေပကတိ ရှိ၏။ (ငွေအံတို ပြီး၏။) ပတ္တာနိ ၈၊ အရွက်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဖလာနိ ၈၊ အသီးတို့သည်လည်းကောင်း။ သောဝဏ္ဏမယာနိ၊ ရှေ့ပကတိ ရှိကုန်၏။ (ရှေ့အတိ ပြီးကုန်၏)။ပ။

၂၅၇။ အတ ခေါ။ပ။ “အဟံ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေအခါ၌ နေခြင်းကို။ နိသိဒိဿာမိ၊ နေအံ့။ (တတ္ထ။) မဟာဝိယုဟဿ၊ ငွေ-အတိပြီးသော ကြီးစွာသော အထွတ်ရှိသော။ (အကျယ် ဆုံးသော အထွတ်တပ်အပ်သော။) ကုဋ္ဌာဂါရဿ၊ အထွတ်ရှိသော အိမ်တော်၏။ (အဆောင်တော်၏။) ဒွါရေ၊ ၌။ သဗ္ဗသောဝဏ္ဏမယံ၊ သော။ တာလ-

ဝနံ၊ ထန်းတောဥယျာဉ်ကို။ ယံနန္ဒ မာပေယျံ၊ စူ”ပ။မာပေသိ၊ ပြီ။
 ယတ္ထ၊ ယင်း၊ ရွှေထန်းတော ဥယျာဉ်၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ ကို။ နိသိဒ္ဓိ၊
 နေထိုင်ပြီ။ပ။ဒ္ဓိဟိ၊ နှစ်ထပ်ကုန်သော။ ဝေဒိကာဟိ၊ ဝရံတာ တို့ဖြင့်။
 ပရိက္ခိတ္တော၊ ကာရံအပ်သည်။ အဟောသိ။ [ဝရံတာ တထပ်သည် အထွတ်
 အဖျား၏ အထက်၌ရှိ၍ တထပ်သည် ပြာသာဒ်အပြင် အပိုင်းအခြား၏
 အထက်၌ရှိသည်။]။ပ။ဥက္ကိသဉ္စ။ [၂၅၃-အတိုင်းဆိုပါ။]

၂၅၄။ အာနန္ဒ။ ဓမ္မော ပါသာဒေါ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဒ္ဓိဟိ၊ နှစ်
 ထပ်ကုန်သော။ ကိကိဏိက ဇာလေဟိ၊ ရွှေချူဇာတို့ဖြင့်။ [ပရိက္ခိတ္တော၊
 ကာရံအပ်သည်။ အဟောသိ။ [ဆည်းလည်းချူလုံးကလေးများ တပ်ထား
 အပ်သော သံဇံကာများသည် “ကိကိဏိကဇာလ”မည်၏။ ရှေးက ရွှေချူ
 ကုန်ရက်-ဟု ဘာသာပြန်ကြ၏။] ကေ၊ သော။ ဇာလံ၊ ဇာသည်။ပ။
 ကိကိဏိကာ၊ ဆည်းလည်းတို့သည်။ အဟောသု။ပ။အာနန္ဒ။ ဝါတေရိတာနံ။
 ကုန်သော။ ကိကိဏိက ဇာလာနံ၊ တို့၏။ပ။ပရိစာရေသု။ [ပုဒ်စဉ် ၂၄၂-
 အဆုံးနား၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

အာနန္ဒ။ နိဋ္ဌိတော၊ အလုံးစုံ ပြီးပြီးသော။ ဓမ္မော ပါသာဒေါ၊
 သည်။ ဒုဒ္ဓိက္ခော၊ ခဲယင်းသဖြင့် ကြည့်အပ်သည်။ (အရောင်တောက် နေ
 သည့်အတွက် မကြည့်နိုင်သည်။ ဟုတော့။) စက္ခုနိ၊ မျက်လုံး တို့ကို။
 မုသတိ၊ ပယ်ရှားတတ်၏။ [မကြည့်နိုင်သည့်အတွက် ရှောင်လှဲသွားကြရသော
 ကြောင့် မျက်လုံးတို့ကို ပြာသာဒ်က ပယ်ရှားရာ ရောက်သည်။-ဟူလို။]အာ-
 နန္ဒ။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဝဿာနံ၊ မိုးလတို့၏။ ပစ္ဆိမေ၊ နောက်ဆုံး
 ဖြစ်သော။ မာသေ၊ လ၌။ သရဒသမယေ၊ သရဒ-အခါ၌။ [တန်ဆောင်
 မုန်းလ အခါ၌။] ဒေဝေ၊ ကောင်းကင်သည်။ ဝိဒ္ဓေ၊ အထက်၌ ဖောက်
 ထွင်းအပ်သော်။ (ထုတ်ချင်းပေါက် နေလတ်သော်။) ဝိဂတဝလာဟကေ၊
 ကင်းသောမိုးတိမ် ရှိလတ်သော်။ အာဒိစ္စော၊ နေမင်းသည်။ နဘံ၊ ကောင်း
 ကင်သို့။ အပ္ပုဿက္ကမာနော၊ [အပ္ပုဂ္ဂမမာနော (ဆဋ္ဌ)။] ရှေ့ရှုထက် လာ
 လတ်သော်။ (ထွက်လာလတ်သော်။) ဒုဒ္ဓိက္ခော။ပ။မုသတိ။

၂၅၅။ အထ ခေါ။ပ။“အဟံ၊ ဓမ္မဿ ပါသာဒဿ၊ ၏။ ပုရတော၊
 ရှေ့၌။ ဓမ္မံ နာမ၊ မည်သော။ ပေါက္ခရဏိ၊ ရေကန်ကို။ ယံနန္ဒ မာပေယျံ၊
 အကယ်၍ ဖန်ဆင်းရပါမူကား ကောင်းလေစူ” ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်
 ပြီ။ပ။

အမှာ။ ။ဤမှနောက်၌ အနက်ထူးမရှိပါ။ ပါဠိတော်အစဉ်ကြည့်၍
 ရှေ့အတိုင်းနှုတ်တက်အောင် မရန်ကျော်ပဲ အနက်ဆိုပါ။]

အာနန္ဒ။ ဓမ္မေ ပါသာဒေ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတေ၊ အလုံးစုံ ပြီးစီးသော်လည်းကောင်း။ ဓမ္မာယ ပေါက္ခရဏိယာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာယ စ၊ သော်လည်းကောင်း။ မဟာသုဒဿနော ရာဇာ၊ သည်။ (အဘိရုဟိ-၌ စပ်။) ‘တေန သမယေန၊ ထို အခါ၌။ (ထိုခေတ်၌။) ယေ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သမဏေသု ဝါ၊ သမဏ-တို့၌သော်လည်း။ သမဏသမ္ပတာ၊ သမဏ-ဟု သမုတ်အပ်ကုန်၏။ (အသိအမှတ်ပြုအပ်ကုန်၏။) ဗြာဟ္မဏေသု ဝါ၊ ဗြာဟ္မဏ-တို့၌သော်လည်း။ ဗြာဟ္မဏသမ္ပတာ၊’ တေ၊ ထို သမဏ ဗြာဟ္မဏ-တို့ကို။ သဗ္ဗကာမေဟိ၊ အလုံးစုံ အလိုရှိအပ်သော ဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ (ပရိက္ခရာတို့ဖြင့်။) သန္တပေတုာ၊ ကောင်းစွာ ရောင့်ရဲစေပြီး၍။ (လှူပြီး၍။) ဓမ္မပါသာဒံ၊ သို့။ အဘိရုဟိ၊ တက်ပြီ။ [ဓမ္မ-နန်း-ပြာသာဒ်နှင့် ဓမ္မ-ရေကန် ပြီးစီးသောအခါ မိမိဦးစွာ တက်မနေသေးပဲ သမဏ ဗြာဟ္မဏ-တို့ကို လှူဖွယ် ပစ္စည်းများ လှူပြီးမှ နန်း-ပြာသာဒ်သို့ တက်နေသည်-ဟူလို။]

ပဌမဘာဏဝါရော၊ တည်း။

ဈာနသမ္ပတ္တိ

၂၆၀။ အထ ခေါ။ပ။ “ယေန၊ အကြင် ကံကြောင့်။ အဟံ။ တေရဟိ၊ ၌။ ဝေံ၊ ဤသို့။ (သို့ကလောက်။) မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏။ (ကြီးကျယ်သော အလိုရှိအပ်သော အကျိုး၏ ပြီးစီးခြင်းရှိ၏။) ဝေံ၊ သို့။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ၏။ (ကြီးကျယ်သော ခံစားထိုက်သောအကျိုးရှိ၏။) မေ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်။ ကိဿ ကမ္မဿ၊ အဘယ်ကံ၏။ ဖလံ နံ ခေါ၊ အကျိုးရင်း အကျိုးဆက်နည်း။ ကိဿ ကမ္မဿ၊ ၏။ ဝိပါကော၊ တူသောအကျိုးနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။ပ။ “ယေန၊ ကြောင့်။ပ။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ၏။ မေ၊ ၏။ ဣဒံ၊ သည်။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးမျိုးကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဖလံ၊ တည်း။ ။ပ။ ဝိပါကော၊ တည်း။ သေယျထိဒံ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့၏နည်း။ [ထိုသုံးပါးတို့ဟူသည် အဘယ်နည်း-ဟုလည်း အလွယ်ပေးပါ။] ဒါနဿ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို၊ စွန့်ကြဲ ပေးကမ်း လှူဒါန်းခြင်း၏လည်းကောင်း။ ဓမ္မဿ၊ မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမ-ကြောင်း ပုပုသ်သီလ၏လည်းကောင်း။ [ရှစ်ပါးသီလ-စသည်၏လည်းကောင်း။] သံယမဿ၊ မိမိကိုယ်ကို စောင့်စည်းကြောင်း ဖြစ်သော ငါးပါးသီလ၏လည်းကောင်းတည်း။” ဣတိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ်။ပ။ မဟာဝိယူဟံ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော ကြီးစွာသောအထွတ် ရှိသော။ ဝါ၊ မဟာဝိယူဟ-မည်သော။ ကုဋ္ဌာဂါရံ၊ အထွတ်ရှိသော နန်းပြာသာဒ်သည်။ (အတ္ထိ။) ။ပ။ ဒွါရေ ဌံ။ ဌိတော၊ ရပ်လျှပ်။ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ။(ကိ။) “ကာမဝိတက္က၊ ဟံ-ကာမဝိတက်။(ကာမဂုဏ်ကို ကြံစိတ်သော ဟံ-ဝိတက်။) တိဋ္ဌ၊ နေရစ်တော့။ ဗျာပါဒဝိတက္က၊ တက်။ (သူတပါး၏ ပျက်စီးခြင်းကို ကြံစိတ်သော ဟံ-ဝိတက်။) တိဋ္ဌ၊ ဝိဟိ သ-ဝိတက္က၊ တက်။ (သူတပါးကို သူဦးဆုံးဖို့ရန်-ကြံစည်တတ်သော ဝိတက်။) တိဋ္ဌ။ ကာမဝိတက္က၊ တက်။ ဧတ္တာဝတအ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော တံခါးအရပ်ဖြင့်။ (နိဝတ္ထိတဗ္ဗံ၊ ပြန်နှစ်ဆိုင်၏။ ဝါ၊ ပြန်နှစ်တော့။) [ဟံ- ကာမဝိတက် အသင်သည် ဤ တံခါးပေါက်၌သာ ရပ်တန့်ရစ်တော့။ ဤမှ နောက်၌ အဆောင်တွင်းသို့ မလိုက်ခွဲနဲ့-ဟူလို။]။ပ။” ဣတိ၊(ဥဒါနေသိ။) ။

၂၆၁။ အထ ခေါ်။ပ။ ကုဋ္ဌာဂါရံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ရှိ။ သောဝဏ္ဏ- မယေ၊ သော။ ပလ္လင်္ကေ၊ ဌံ။ နိသိန္ဒော၊ တိုင်နေလျက်။ (ဝိဟာသိ-၌ စပ်။)ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထု၊ ကိလေသာ-နှစ်ပြာသော ကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ နိဝရဏ-တရားတို့မှ။ ဝိဝိစ္စ(ဝေ)၊ ရှိ(လျှင်)။သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်လည်း တကွဖြစ်သော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရ-နှင့်လည်း တကွဖြစ်သော။ ဝိဝေကဇံ၊ နိဝရဏတို့၏ ကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ဖရဏာပီတိ၊ စေတ သိကသုခ-ရှိသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော။ ဝါ၊ ရှေးဦးစွာရအပ်သော။ ဈာနံ၊ သို့။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ဖောက်၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။

ဝိတက္ကဝိစာရနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမာ၊ ပယ်ခွါလွန်မြောက် ငြိမ်းပျောက်ခြင်း ကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္ပ- သာဒနံ၊ ကြည်လင်စေတတ်သော။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော သမာဓိကိုတိုးပွားစေတတ်သော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်လည်း မရှိသော။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရလည်း မရှိသော။ သမာဓိဇံ၊ ပထမဈာန်သမာဓိကြောင့် ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ သော။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက် ဖြစ်သော။ ဝါ၊ နှစ်ကြိမ် မြောက် ရအပ်သော။ပ။ ဝိဟာသိ။

ပီတိယာ၊ ပီတိကို။ ဝိရာဂါ စ၊ စုက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ (ပီတိယာ၊ ၏။ ဝူပသမာ စ၊ ပယ်ခွါလွန်မြောက် ငြိမ်းပျောက်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ဥပေက္ခကော၊ အသင့်အားဖြင့် ရှုတတ်သည်။ ဝါ၊ အသင့် အားဖြင့်ရှုတတ်သော တကြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ-ရှိသည်။ (ဟူတွာ) စ၊ ဖြစ်၍

လည်းကောင်း။ သတော၊ သတိမပြတ် အမှတ်ရသည်။ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့်သိသည်။ (ဟုတွာ) စ၊ လည်းကောင်း။ ဝိဟာသိ။ သုခဉ္စ၊ ကာယိကသုခ၊ စေတသိကသုခ-ကိုလည်း။ ကာယေန၊ နာမကာယ-ဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေသိ၊ ခံစားပြီ။ ယံ၊ အကြင် တတိယဈာန်ကြောင့်။ တံ၊ ထို တတိယဈာန်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊ ဘုရား ပစ္စေကာ၊ အရိယာ သာဓက-တို့သည်။ အာစိက္ခန္တိ၊ ပြောဆိုညွှန်ပြ ချီးမွမ်းကြကုန်၏။ (ကို။) အယံ၊ ဤ တတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဥပေက္ခာကော၊ သုခမြားမြောက် ထိပ်ဆုံးရောက်သည့် တတိယဈာန် ချမ်းသာမြတ်၌သော်မှ မငြိမကပ် လျစ်လျူရှုတတ်ပါပေစွ။ သတိမာ၊ တဖန်ပီတိ မဖြစ်ဘိအောင် သတိရှိပါပေစွ။ သုခဝိဟာရိ၊ အရိယာတို့ လွန်စွာလေးမြတ် မှီခိုအပ်သည့် တတိယဈာန်ချမ်းသာကို ခံစားကာ ချမ်းချမ်းသာသာ နေလေ့ရှိပါပေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုညွှန်ပြ ချီးမွမ်းကြကုန်၏။ တတ္ထိယံ၊ သော။ (တံ) ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟာသိ။

ပုဗ္ဗေဝ၊ စတုတ္ထဈာန်ကိုမရမီ လေးပါးသော ဈာန်တို့၏ ဥပစာရ-ဈာန် ခဏ၌ပင်။ သုခဿ ကာယိကသုခကို။ ပုဟာနာ စ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ဒုက္ခဿ၊ ကာယိက ဒုက္ခကို။ ပဟာနာ စ၊ ကြောင့် လည်းကောင်း။ သောမနဿ ဒေါမနဿာနံ၊ သောမနဿ ဒေါမနဿ-တို့၏။ (စေတသိကသုခ စေတသိကဒုက္ခ-တို့၏။) အတ္ထဂံမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်လည်း ကောင်း။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမရှိ သုခလည်းမရှိသော။ ဥပေက္ခာ-သတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ တကြမုဇ္ဈတ္တပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သောသတိ၏ ထက် ဝန်းကျင် စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော။ စတုတ္ထံ၊ ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟာသိ။

၂၆၂။ အထံ ခေါ။ပ။မဟာဝိယူဟာ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော ကြီးစွာသော အထွတ်ရှိသော။ ကုဋ္ဌာဂါရာ၊ အထွတ်ရှိသော နန်းပြာသာဒ်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်လာ၍။ သောဝဏ္ဏမယံ ကုဋ္ဌာဂါရံ၊ သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ ရူပိယမယေ ပလ္လင်္ကေ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ လျက်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို။ ဝါ၊ တခုသော အရက်မျက်နှာ၌နေသော သတ္တဝါ အပေါင်းကို။ ဖရိတွာ၊ ဖြန့်၍။ ဝိဟာသိ။ ထတာ၊ ထို့အတူ။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက် အရပ်ကို။ ဝါ၊ နှစ်ခုမြောက် အရပ်၌နေသော သတ္တဝါ အပေါင်းကို။ (ဖရိတွာ ဝိဟာသိ။)။ပ။ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝါ၊ ဤနည်း အားဖြင့်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ အထက်အရပ်၌

နေသော သတ္တဝါအပေါင်းကိုလည်းကောင်း။ အစော၊ အောက်အရပ်
 ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ တိရိယံ၊ ဖိလာ အထောင့်
 အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ သဗ္ဗမိ၊ -အလုံးစုံသော
 အရပ်ဆယ်မျက်နှာ၌။ သဗ္ဗတ္တတယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌ မိမိနှင့်
 တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါအပေါင်း
 ရှိသော။ လောကံ၊ လောကကို။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ သော။ ဝိပုလေန၊
 ကျယ်ပြန့်သော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ အပ္ပမာ-
 ဏေန၊ အတိုင်းအရှည် မရှိသော။ အဝေရေန၊ ဒေါသ-တည်းဟူသော
 ရန်မရှိသော။ အပ္ပာပဇ္ဇေန၊ စိတ်ဆင်းရဲစွာ ဒေါမနဿ-ဝေဒနာလည်း
 မရှိသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဖရိတွာ ဝိဟာသိ။

အမှာ။ ။နောက်၌“ကရုဏာ သဟဂတေန၊ကရုဏာနှင့်တကွဖြစ်သော-
 စသည်ဆိုပါ။ ဤပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ၊
 ဇီကာ-မှ ယူ၍ သီလက္ခန္ဓာ ဘာသာဋီကာ စတုတ္ထအုပ် စာမျက်
 နှာ ၄၆၁-၌ ပြထားပြီ။

စတုရသီတိ နဂရသဟဿာဒိ

၂၆၃။ အာနန္ဒ။ မဟာသုဒဿနဿ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ ဝါ၊
 မှာ။ ကုသာဝတီဓုဇဓာနိပုမုခါနိ၊ ကုသာဝတီ-မင်းနေပြည် အမှူးရှိ ကုန်
 သော။ စတုရသီတိ နဂရသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော
 မြို့တော်တို့သည်။ အဟေသံ၊ ရှိကုန်ပြီ။ [နောက်၌ ဤသို့ အပြည့်အစုံပေးပါ။
 ထူးရာ၌သာ ရေးပါမည်။] ဓမ္မပါသာဒပုမုခါနိ၊ ဓမ္မ-နန်းပြာသာဒ် အမှူး
 ရှိကုန်သော။ ပ။ မဟာဝိယူဟ ကုဋ္ဌာဂါရ ပမုခါနိ၊ မဟာဝိယူဟ-မည်သော
 အထွတ်တပ်အပ်သော အဆောင်တော်အမှူးရှိကုန်သော။ ပ။

သောဝဏ္ဏမယာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပိယမယာနိ၊ ကုန်သော။ ဒန္တမယာနိ၊
 ဆင်စွယ်ဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော။ သာရမယာနိ၊ စန္ဒကူးနှစ်ဖြင့် ပြုအပ်ကုန်
 သော။ ဂေါနကတ္တတာနိ၊ လက်လေးသစ်ထက်ရှည်သော သားမွေး ကော်
 ဇောနက်ကြီးဖြင့် ခင်းအပ်ကုန်သော။ ပဒီကတ္တတာနိ၊ အဖြူထည်သက်သက်
 ရက်အပ်သော သားမွေးအခင်းဖြင့် ခင်းထားအပ်ကုန်သော။ ပဋ္ဌလိကတ္တ-
 တာနိ၊ တခဲနက်ပန်းပြောက်ရှိသော သားမွေးအခင်းဖြင့် ခင်းထား အပ်
 ကုန်သော။ ကဒလိမိဂပဝရပစ္စတ္ထရဏာနိ၊ ဝံပိုင်မည်သော သားကောင်း၏
 အရေဖြင့် ပြုအပ်သော မြတ်သော အပေါ်လွှမ်း အခင်းရှိကုန်သော။

သဥတ္တရစ္ဆဒါနိ၊ အထက်၌ ဗိတန်နီနှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော။ ဥဘတော-
လောဟိတကူပဓာနာနိ၊ ခြေရင်း ခေါင်းရင်း နှစ်ဘက်ဝယ် နီသောအုံးရှိကုန်
သော။ စတုရာသီတိပလ္လင်္ကသဟဿာနိ အဟေသုံ။

သောဝဏ္ဏာလင်္ကာရာနိ၊ ရွှေဖြင့်ပြုအပ်သော တန်ဆာရှိကုန်သော။ သော-
ဝဏ္ဏဇာနိ၊ ရွှေဖြင့်ပြုအပ်သော အလံရှိကုန်သော။ ဟေမဇာလပဋိစ္ဆန္ဒာနိ၊
ရွှေဇာတို့ဖြင့် ဖုံးအပ်ကုန်သော။ [ရွှေချူကွန်ရက်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော-
ဟု ရှေးကပေး၏။] ဥပေါသထနာဂရာဇပုမုခါနိ၊ ဥပေါသထ-ဆင်မင်း
အမှူးရှိကုန်သော။ ပ။ သီဟစမ္ပပရိဝါရာနိ၊ ခြင်္သေ့ရေဟူသော အကာအရံ
ရှိကုန်သော။ [ဗျတ္တ-ကျား။ ဒိပိ-သစ်။ ပဏ္ဍုကမ္ပလ-ဖျော့တော့ ဝါဝင်းသော
ကမ္ပလာ။ ဝေဇယန္တရထ-ဝေဇယန္တာရထား။] ။ ပ။ သုဘဒ္ဒါဒေဝိပုမုခါနိ၊
သုဘဒ္ဒါဒေဝီ-အမှူးရှိကုန်သော။ ပ။

ဒုဟသန္ဓနာနိ၊ အမြဲယိုစီးသော နို့ရည်ရှိကုန်သော။ [အချိန်မရွေး နို့ရည်
ညှစ်လျှင် နို့ထွက်ကုန်သော-ဟူလို။ ဒုကူလသန္ဓနာနိ၊ နို့ခံခွက်၏ တည်ရာ
ဖြစ်သော သွှေဖြူအဝတ်၌ နို့ရည်၏ယိုစီးခြင်း ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ နို့ရည်ခံရာ
ခွက် ပြည့်လျှံရုံမက အဝတ်ပေါ်အထိ စီးကျသော နို့ရည်ရှိကုန်သော။-
ဤသို့လည်းမူကဲ့ရှိ၏။] ကံသုပဓာရဏာနိ၊ ငွေဖြင့်ပြုအပ်သော [နို့ရည်ခံခွက်
ရှိကုန်သော။ စတုရာသီတိ ဓေနုသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော
နို့စားနွားမတို့သည်။ အဟေသုံ။ ခေါမသုခုမာနံ၊ ခေါမတိုင်းဖြစ် နူးညံ့
ချောမွေ့သော အဝတ်တို့၏။ ကပ္ပါသိကသုခုမာနံ၊ ဝါချည်ဖြင့်ရက်အပ်သော
ချောမွေ့သောအဝတ်တို့၏။ ကောသေယျသုခုမာနံ၊ ပိုးချည်ဖြင့်ရက်အပ်သော
ချောမွေ့သောအဝတ်တို့၏။ ကမ္ပလသုခုမာနံ၊ ကမ္ပလာဖြင့် ပြုအပ်သော
ချောမွေ့သောအဝတ်တို့၏။ စတုရာသီတိ ဝတ္ထကောဋိသဟဿာနိ၊ ကုဋေ
ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော အဝတ်တို့သည် အဟေသုံ။ ပ။
စတုရာသီတိ ထာလိပါကသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ပွဲတော်
ချက် အိုးတို့သည်။ အဟေသုံ။ သာယံ၊ ညနေ၌လည်းကောင်း။ ပါတံ၊
နံနက်၌လည်းကောင်း။ ဘတ္တာဘိဟာရော၊ ရှေးရှုဆောင်ထိုက်သော ပွဲတော်
အစာကို။ အဘိဟရိယိတ္ထ၊ ရှေးရှုဆောင်အပ်ပြီ။

၂၆၄။ အာနန္ဒ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ပ။ ရညော၊
၏။ “စတုရာသီတိ နာဂသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ဆင်
တို့သည်။ သာယံ ပါတံ၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခစားရာ အရပ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊
လာကုန်၏။ [ရညော၊ မင်းကို။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ် ခစားခြင်းငှာ။-ဤသို့

လည်း ပေးပါ။]။ပ။ ဝဿသတဿ ဝဿသတဿ၊ အနှစ်တရာ အနှစ်တရာ
 ၏။ အစွယေန၊ လွန်ရာအခါ၌။ ဒွေစတ္တာလီသံ ဒွေစတ္တာလီသံ နာဂသဟ-
 ဿနိ၊ လေးသောင်းနှစ်ထောင် လေးသောင်းနှစ်ထောင်သော ဆင်တို့သည်။
 သကိံ သကိံ၊ တကြိမ် တကြိမ်။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ သို့။ ယံနန္ဒ အာဂစ္ဆေယျ၊
 အကယ်၍ လာကြပါမူကား ကောင်းလေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။
 ။ပ။ “သဗ္ဗပရိကာယကရတန၊ အချင်း သားတော်ကြီးရတနာ။ပ။ တေနဟိ၊
 တိုက်တန်းပါ၏။ပ။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လာကြပါစေ။” ဣတိ၊ ဤသို့ အမိန့်ပေး
 ပြီ။ ။ပ။ အာဂမံသု၊ လာကုန်ပြီ။

သုဘဒ္ဒါဒေဝိ ဥပသင်္ကမန

၂၆၅။ အာနန္ဒ။ အထ ခေါ်၊ ၌ (မဟာသုဒဿန-မင်း၏ ဈာန်တရား
 ဗြဟ္မဝိဟာရ-တရားဖြင့် တပါးတည်းနေရာ ထိုအခါ၌) သုဘဒ္ဒါယ၊ သော။
 ဒေဝိယ၊ မိဖုရား၏။ ဗဟန္တံ ဝဿာနံ၊ များစွာသော နှစ်တို့၏။ ဗဟန္တံ
 ဝဿသတာနံ၊ နှစ်-ရာပေါင်းများစွာတို့၏။ ဗဟန္တံ ဝဿသဟဿာနံ၊ နှစ်-
 ထောင်ပေါင်းများစွာတို့၏။ အစွယေန၊ လွန်ရာအခါ၌။ ဧတံ၊ ဤ အကြံ
 သည်။ အဟောသိ။ (ကိံ။) “မေ သည်။ မဟာသုဒဿနော ရာဇာ၊ ကို။
 စိရံ ဒိဋ္ဌော၊ ကြာမြင့်စွာက ဖူးအပ်ခဲ့ပြီ။ (မဖူးမြင်ရတာ ကြာလှပြီ။) ။ပ။
 ရာဇာနံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ယံနန္ဒ ဥပသင်္ကမေယျ၊ အကယ်
 ၍ သွားရပါမူကား။ ကောင်းလေစွ။ ဣတိ၊ ပြီ။ပ။ ဣတ္ထာဂါရံ၊ မောင်းမ
 အပေါင်းကို။ (မိဖုရား၏ အခြွေအရံ ဖြစ်သော နန်းတော်သူများကို။)
 အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ ပြောပြီ။ (ကိံ။) “တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ထေ၊ လာကြ
 ကုန်။ သီသာနိ၊ ဦးခေါင်းတို့ကို။ နှာယထ၊ လျှော်ကြပါကုန်။ ပီတာနိ၊
 ရှေ့သော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ ပါရုပထ၊ ဝတ်ကြ
 ခြုံကြပါကုန်။ နော၊ ငါတို့သည်။ပ။ စိရံ ဒိဋ္ဌော ။ပ။ ဥပသင်္ကမိဿာမ။”
 ဣတိ၊ ပြီ။

“အယျေ၊ အရှင်မ။ ဧဝံ၊ အမိန့်တော်အတိုင်းပါ။” ဣတိ ခေါ်၊ လျှင်။ပ။
 ဥပသင်္ကမိ ။ပ။ “သဗ္ဗပရိကာယကရတန၊ အချင်း သားတော်ကြီးရတနာ။
 စတုရဂီနိံ၊ ဆင် မြင်း ရထား ခြေလျှင်အားဖြင့် လေးပါးသော အင်္ဂါ
 ရှိသော။ သေနံ၊ စစ်တပ်ကို။ ကပ္ပေဟိ၊ ပြင်ဆင်ပါ။ပ။” “ဒေဝိ၊ အရှင်
 မိဖုရား။ပ။” ကပ္ပါပေတွာ၊ ပြင်ဆင်စေပြီး၍၊ သုဘဒ္ဒါယ ဒေဝိယ၊ အား။

ပဋိဝေဒေသိ၊ သိစေပြီ။ (သိအောင် သံတော်ဦးတင်ပြီ။ ကိ။) “ဒေဝိ၊ ဒေဝီ၊ စတုရဂိနီ၊ သေနာ၊ ကိ။ ကပ္ပိတာ၊ ပြင်ဆင်အပ်ပါပြီ။ ဒါနိ၊ ဌိ။ ယဿ၊ အကြင် သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်ကို။ မညသိ၊ သိ၏။” (တံ၊ ထိုအချိန်ကို။ ဇာနာဟိ၊ သိတော်မူပါ။ ဣတိ၊ ပြီ။) ။ပ။ သေနာယ၊ ပြင့်။ ဣတ္ထာဂါရေန၊ နှင့်။ သံဒ္ဓိံ၊ အတူ။ပ။မဟာဝိယူဟာယ၊ ကုဋ္ဌာဂါရဿ၊ ။။ ဒွါရဗာဟံ၊ တံခါးဘောင်ကို။ အာလမ္ပိတွာ၊ လက်ဆွဲ၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်နေပြီ။ [အတွင်းသို့ မဝင်ခံ့သောကြောင့် ရပ်နေသည်။]

အထ ခေါ။ပ။“ကိ န ခေါ၊ အဘယ်သို့နည်း။ မဟတော၊ များစွာသော။ ဇနကာယဿ၊ လူအပေါင်း၏။ သဒ္ဓေါ ဝိယ၊ အသံလိုပီတကား။” ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ပ။ကုဋ္ဌာဂါရံ၊ မှ။ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်လာလတ်သော်။ သုဘဒ္ဓိ ဒေဝိ၊ ကိ။ ဒွါရဗာဟံ၊ ကိ။ အာလမ္ပိတွာ၊ ၍။ ဌိတံ၊ ရပ်နေသည်ကို။ အဒ္ဓဿ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ကြောင့်။ပ။ “ဒေဝိ၊ ဒေဝီ၊ ဧထေဝ၊ အဲဒီနေရာ၌သာ။ တိဋ္ဌ၊ ရပ်နေပါ။ မာပါဝိသိ၊ အတွင်းသို့ မဝင်ခံ့ပါနှင့်။” ဣတိ၊ ပြီ။ [ဈာန်ဝင် စားလျက် နေရာ အဆောင်တော်၌ အမျိုးသမီးများနှင့် အတူနေဖို့ရာ မသင့်တော်သောကြောင့် တားမြစ်သည်။]။ပ။ “အမ္မောပုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်ား။ ဟေ၊ သွားချေ။ တံ မဟာဝိယူဟာ၊ ကုဋ္ဌာဂါရာ၊ မှ။ သောဝဏ္ဏမယံ။ ပလ္လင်္ဂံ၊ ကိ။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်ဆောင်၍။ သဗ္ဗသောဝဏ္ဏမယေ။ တာလဝနေ၊ ထန်းတောဥယျာဉ်၌။ ပညပေဟိ၊ ခင်းလိုက်လော့။” ဣတိ၊ ပြီ။ပ။ ပညပေသိ၊ ခင်းပြီ။ပ။ပါဒေ၊ လက်ယာခြေ၌။ ပါဒံ၊ လက်ဝဲခြေကို။ အစွာဓာယ၊ အနည်းငယ် လွန်အောင်ထား၍။ သတော သမ္ပဇာနော (ဟုတွာ)။ ဒက္ခိဏေန ပဿေန၊ လက်ယာ နံပါးဖြင့်။ သီဟသေယံ၊ မြတ်သောလျောင်းခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုပြီ။

၂၆၆။ အတ ခေါ။ပ။“ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုစသား ခြောက်ပါးသော ဣန္ဒြေတို့သည်။ ဝိပ္ပသန္တာနိ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်ကုန်၏။ ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေ၏ အဆင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်၏။ ပရိယောဒါတော၊ ထက်ဝန်းကျင် ဖြူစင်၏။ပ။ရာဇော၊ သည်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ (နတ်ရွာစံခြင်းကို။) မာ ဟေဝ အကာသိ၊ ကေန မပြုပါစေနှင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ပ။အဂေါ၊ သံတော်ဦးတင်ပြီ။ (ကိ။) [ဤသို့ ဣန္ဒြေများ ဧင်ကြယ်သောအခါ ဘဝပြောင်းတတ်သည်-ဟု ကြားဖူးသောကြောင့် ဘဝပြောင်းမည်ကို စိုးရိမ်သည့်အတွက် သံတော်ဦးတင်သည်။]

“ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ဣမာနိ၊ ဣဟာတို့သည်။ တေ၊ အရှင်မင်းမြတ်၏။ ကုသာဝတီရာဇောနိပုမုခါနိ၊ ကုသာဝတီ-မင်းနေပြည်အမှူးရှိကုန်သော။ စတုရာသီတိ နဂရသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော မြို့တော်တို့ပါတည်း။ ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ဣ၊ ဤ မြို့တော်တို့၌။ ဆန္ဒ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ဇနေဟိ၊ ဖြစ်စေတော်မူပါ။ ဇီဝိတေ၊ အသက်၌။ အပေက္ခ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းကို။ (မစွန့်လွှတ်ပဲ ငဲ့ကွက်ကြောင်း တဏှာကို။) ကရေဟိ၊ ပြုတော်မူပါ။ [နောက်ဝါကျများ၌ ဤသို့ပေးပါ။]ပ။”ဣတိ၊ ပြီ။

၂၆၇။ အာနန္ဒ။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သံတော်ဦးတင်အပ်သော်။ပ။ အဝေါစ။ (ကိ) ၊ “ဒေဝိ၊ ဒေဝီ။ တံ။ မံ၊ ကို။ ဒီသရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး၊ (ရက်ပတ်လုံး။) ဣဋ္ဌေဟိ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တေဟိ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ ပိယေဟိ၊ ချစ်အပ်ကုန်သော။ မနာပေဟိ၊ မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော စကားတို့ဖြင့်။ သမုဒါစရိတ္တ၊ ပြောဆိုခဲ့ပြီ။ [အဇ္ဇတနိ “ဩ”ဝိဘတ်ကို “တ္ထ” ပြု၍ “သမုဒါစရိတ္တ”ဟု ဖြစ်၏။ မောဂ္ဂုလ္လာန် ၆-ကဏ္ဍ၊ ၄၂-သုတ်၌ “ဩ” ကို “တ္ထ”လည်း ပြုသည်။] အထ စ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက်။ တံ မံ၊ ပစ္စိမေ ကာလေ၊ သေချိန်ရောက်ရာ နောက်ဆုံးအခါ၌။ အနိဋ္ဌေဟိ၊ အလိုမရှိအပ် ကုန်သော။ပ။ အမနာပေဟိ၊ မမြတ်နိုးအပ်ကုန်သော စကားတို့ဖြင့်။ သမုဒါစရသိ၊ ပြောဆိုရလှနည်း။”ဣတိ၊ ပြီ။

ဒေဝ။ ကထံ စရဟိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ တံ၊ အရှင်မင်းမြတ်ကို။ သမုဒါစရာမိ၊ ပြောရမှာပါနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ [ထို အချိန်၌ သုဘဒ္ဒါ ဒေဝိက စကြာမင်းကို “ရဟန်း” ဟူ၍ မှတ်ထင်သောကြောင့် မိန်းမသားတို့မည်သည် ရဟန်းတို့၏ ပြောရိုးစကားကို နားမလည်ပါ။ ဘယ်လို “ပြောရမှာပါနည်း”ဟု သံတော်ဦးတင်သည်။] “ဒေဝိ၊ ဒေဝီ။ တံ မံ။ ဝေ၊ သို့။ (ဒီပုံ ဒီနည်းအတိုင်း။) သမုဒါစရ၊ ပြောပါ။ (ကိ၊ အဘယ်သို့ ပြောရမည်နည်း။) “ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ သဗ္ဗေဟေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ပိယေဟိ၊ ချစ်အပ်ကုန်သော။ မနာပေဟိ၊ မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ-တို့နှင့်။ (သက်ရှိ သက်မဲ့ အရာဝတ္ထုတို့နှင့်။) နာနာဘာဝေါ၊ ဇာတ်ချင်းမတူ အမှုကွဲပြား တသီးတခြား ဖြစ်ရခြင်းသည်။ ဝိနာဘာဝေါ၊ မပြန်တမ်းသေခြင်းဖြင့် ကျွေးကင်း၍ဖြစ်ရခြင်းသည်။ အညထာဘာဝေါ၊ ဘဝခြားလျက် တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ရခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ထုံးစံပင်ဖြစ်ပါ၏။)

ဒေဝ တံ။ သာပေက္ခော၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ အခြံအရံတို့၌ ငဲ့ကွက်ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်သည်။ ဝါ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ အခြံအရံတို့၌ ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိသည်။ (ဟုတော။) ကာလံ၊ ကွယ်လွန်ခြင်းကို။ (နတ်ရွာစံခြင်းကို။) မာ အကာသိ၊ မပြုပါနှင့်။ သာပေက္ခဿ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ အခြံအရံတို့၌ ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိသူ၏။ ကာလံ ကိရိယာ၊ ကွယ်လွန်ခြင်းကို ပြုခြင်းသည်။ ဝါ၊ နတ်ရွာစံခြင်းသည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကြောင်းပါတည်း။ သာပေက္ခဿ၊ ကာလံကိရိယာ၊ ကို။ ဂရဟိတာ စ၊ ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့ကလည်း ကဲ့ရဲ့အပ်ပါ၏။ ဒေဝ။ ဣမာနိ၊ ဤ ဟာတို့သည်။ တေ၊ ၏။ ကုသာဝတီဓဇဓာနိပုမုခါနိ၊ ကုန်သော။ စတုရာသီတိ နဂရသဟဿာနိ၊ တို့ပါတည်း။ ဒေဝ။ ဣ၊ ဤ မြို့တော်တို့၌။ ဆန္ဒ၊ ချစ်ခြင်းတဏှာကို။ ပဇဟ၊ ပယ်စွန့်တော်မူပါ။ ဇီဝိတေ၊ ခွံ။ အပေက္ခံ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းကို။ ဝါ၊ ငဲ့ကွက်ကြောင်း တဏှာကို။ မာ အကာသိ၊ ပြုတော်မမူပါနှင့်။ [နောက်၌ဤနည်းအတိုင်းပေးပါ။]။ပ။” ဣတိ (သမုဒါစရ။) ဣတိ၊ ဤသို့သင်ပေးပြီ။

၂၆၈။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သင်ပေးအပ်သော်။ပ။ ပရောဒိ၊ ပြင်းထန်စွာ ဝိုင်းကြွေးပြီ။ အဿုနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို။ ပဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။ (ယိုစီးစေပြီ။)။ပ။ အဿုနိ၊ တို့ကို။ ပုဉ္ဇိတု၊ သုတ်ပြီး၍။ပ။ အဝေ၊ [သင်ပေးအပ် သည့်အတိုင်းပင် ပြင်၍ သံတော်ဦးတင်သည်။]။ပ။ မာကာသိ” တိ။

မြဟ္မလောကူပဂမ

၂၆၉။ အထ ခေါ။ပ။ န စိရဿေဝ၊ မကြာမီပင်။ ကာလံ၊ သေခြင်း ကို။ (ကွယ်လွန်ခြင်းကို။) အကာသိ၊ ပြုပြီ။ အာနန္ဒ၊ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဂဟပတိဿ ဝါ၊ အိမ်ရှင်ယောက်ျား၏သော်လည်းကောင်း။ (ဘတ္တသမ္ပဒေါ ခွံ စပ်။) ဝါ၊ သည်သော်လည်းကောင်း။ (ဘုတ္တာဝိဿ-ခွံ စပ်။) ဂဟပတိ ပုတ္တဿ ဝါ၊ အိမ်ရှင်ယောက်ျား၏ သား၏သော်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ သည် သော်လည်းကောင်း။ မနုညံ၊ စိတ်ကိုနှစ်သက်စေတတ်သော။ ဝါ၊ နှစ်သက် ဖွယ်ကောင်းသော။ ဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုတ္တာဝိဿ၊ စားပြီးလတ်သော်။ ဘတ္တ- သမ္ပဒေါ၊ ထမင်းကြောင့် ယစ်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ထမင်းဆီ ယစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ အာနန္ဒ၊ ဧဝ မေဝ။ ပင်။ပ။ ရုညော၊ ၏။ မာရဏန္တိကာ၊ သေခြင်း၏အနီး၌ဖြစ်သော။ ဝါ၊ သေခြင်း၏ အနီးသို့ရောက် စေတတ်သော။ ဝေဒနာ အဟောသိ၊ အာနန္ဒ။ ကာလင်္ဂတော စ၊ ကွယ် လွန်ခြင်းကို ပြုပြီးသော။ပ။ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောဂတိဖြစ်သော။ မြဟ္မ-

လောကံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ [ကောင်းမွန်သော ထမင်းကို စားပြီး သောအခါ ထမင်းဆီယစ်သလို အနီးငယ် ဝေဒနာကို ခံစားလျက် အိပ် ပျော်သွားသလိုဖြစ်ခါ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ပြောင်းရွှေ့သည်။]

အာနန္ဒ ဥပပဇ္ဇိ။ စတုရသီတိ ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်ရှစ်သောင်းလေး ထောင်-တို့ ပတ်လုံး။ ကုမာရကိဋ္ဌိ၊ မင်းသား၏ ကစားခြင်းကို။ (မင်းသား ငယ်ဘဝဖြင့် ကစားခြင်းကို။) ကိဋ္ဌိ၊ ကစားပြီး။ ဩပရဇ္ဇိ၊ အိမ်ရှေ့မင်း၏ အဖြစ်ကို။ ကာရေသိ၊ လူအများက ပြုစေပြီ။ [ဤအလိုကာရိတ်ပစ္စည်း အနက် ရှိသည်။] ဝါ၊ ပြုပြီ။ [ကာရိတ် ပစ္စည်း အနက်မရှိ။] ။ပ။ ရဇ္ဇိ၊ စကြာမင်း အဖြစ်ကို။ ဝိဟိဘူတော၊ လူဝတ်ကြောင်ဖြစ်သည်။ (ဟုတူ။) ။ပ။ စရိ၊ ။ပ။ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကို။ ဘာဝေတွာ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်စေ၍။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊ သေခြင်းမှ။ ပရိ၊ နောက်၌။ ဗြဟ္မလောကူပဂေါ၊ ဗြဟ္မာ့ဘုံသို့ ကပ်ရောက် သည်။ အဟောသိ။

၂၇၀။ အာနန္ဒ။ (တေ၊ သင်၏။ ဝါ၊ မှာ။) သိယာ၊ တရံတခါ။ ဝေ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (ကံ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်ရာ သနည်း။) “အညော၊ မြတ်စွာဘုရားမှတပါး အခြားသူသည်။ တေန သမယေန၊ ။ပ။ မဟာသုဒဿနေ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အဟောသိ န္နန၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ-ဟု ထင်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ရာ၏။ အာနန္ဒ။ တေ၊ ဤအကြံကို။ (အညော န္နန။ပ။အဟောသိ-ဟူသော ဤအကြောင်း ကို။) ဝေ၊ အသင်ကြံဆအပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ န ခေါ၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မမှတ်ထိုက်။ အဟံ။ပ။အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ကုသာဝတီရာဇဓာနိပုမုခါနိ၊ ကုန်သော။ တာနိ၊ စတုရသီတိ နဂရသဟဿာနိ၊ တို့သည်။ မမ၊ ငါ၏။ (ဥစ္စာတို့တည်း။) [နောက်၌ ဤသို့ပေးပါ။]

၂၇၁။ အာနန္ဒ။ ယံ၊ အကြင်မြို့၌။ (ဒုတိယာဝိဘတ်ကို သတ္တမ္မိအနက်၌ သက်။ အဟံ။) တေန သမယေန၊ အဇ္ဈာဝသာမိ၊ နေခဲ့၏။ [‘တြကာလာ-ပေက္ခဝတ္တမာနံ။] ယဒိဒံ (ယာ အယံ) ကုသာဝတီရာဇဓာနိ၊ ‘သံ၊ (အတ္ထိ။)တံ၊ ငါနေခဲ့ရာ ထိုမြို့သည်။ တေသံ စတုရသီတိ နဂရသဟဿာနိ၊ တို့တွင်။ ဧကညေဝ၊ တမြို့သာလျှင်ဖြစ်သော။ နဂရံ၊ ကုသာဝတီ မြို့သည်။ ဟောတိ။ [နောက်၌-ဤနည်းမိုး၍ ပေးပါ။ ထူးရာ၌သာ အနက်ပေးပါ မည်။]ပ။ယံ၊ အကြင်ပလ္လင်ကို။ (အဟံ။) ‘တေန သမယေန။’ ပရိဘူဇာမိ၊ သုံးစွဲခဲ့၏။ သောဝဏ္ဏမယော ဝါ၊ ရွှေအတိ ပြီးသည်မူလည်း ဖြစ်သော။ပ။

သာရမယော ဝါ၊ သော။ ယဒိဒံ (ယော အယ်)၊ အကြင် ပလ္လင်
သည်။ (အတ္ထိ။) သော၊ ငါသုံးစွဲအပ်ရာ ထိုပလ္လင်သည်။ တေသံ စတုရာ-
သိတိ ပလ္လင်သဟဿာနံ၊ တို့တွင်။ ဧကောယေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။
ပလ္လင်ော ဟောတိ။

ယံ၊ အကြင်ဆင်တော်ကို။ပ။အဘိရုဟာမိ၊ စီးခဲ့၏။ပ။ခတ္တိယာနီဝါ၊ မင်း
မျိုး သော်လည်းဖြစ်သော။ ဝဿိနီဝါ၊ ဝဿမျိုးသော်လည်းဖြစ်သော။ ယာ၊
အကြင် မိဖုရားသည်။ (မံ)တေန သမယေန။ ပစ္စုပဋ္ဌာတိ၊ ရှေးရှုတည်နေခဲ့၏။
ဝါ၊ ပြုစုလုပ်ကျွေးခဲ့၏။ သာ၊ ငါ့ကိုပြုစု လုပ်ကျွေးခဲ့သော ထိုအမျိုး သမီး
သည်။ တေသံ စတုရာသိတိ ဣတ္ထိသဟဿာနံ၊ တို့တွင်။ ကောယေဝ၊ တယောက်
သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဣတ္ထိ ဟောတိ။ ခေါမသုခုမံ ဝါ၊ ခေါမတိုင်းဖြစ် ချော
မွေ့သော အဝတ်သည်မှုလည်း ဖြစ်သော။ပ။ယံ၊ အကြင်အဝတ်အစုံကို။ပ။
ပရိဒဟာမိ၊ ဝတ် ရုံ သုံးစွဲခဲ့၏။ တံ၊ ငါသုံးစွဲအပ်ခဲ့သော ထို အဝတ်အစုံ
သည်။ တေသံ စတုရာသိတိ ဝတ္ထကောဋိသဟဿာနံ၊ တို့တွင်။ ဧကံယေဝ၊
သော။ဒုဿယုဂံ ဟောတိ။ ယတော၊ အကြင်ပွဲတော်ချက်အိုးမှ။ နာဋိကော-
ဒနပရမံ၊ တစလယ်ချက်ထမင်း အလွန်အတိုင်းအရှည်ရှိသော ပွဲတော်စာကို
လည်းကောင်း။ တဒုပိယံ၊ ထိုထမင်းအား လျှောက်ပတ်သော။ သူပေယံ၊
စ၊ ဟင်းလျှာကိုလည်းကောင်း။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ သုံးဆောင်ခဲ့၏။ သော၊ ငါးသုံး
ဆောင်အပ်ရာ ထို ပွဲတော်ချက် ထမင်းအိုးသည်။ တေသံ။ပ။ ဧကောယေဝ၊
သော။ ထာလိပါကော ဟောတိ။

၂၇၂။ အာနန္ဒ။ ပဿ၊ ဉာဏ်စက္ခုဖြင့် ကြည့်ရှုလော့။ သဗ္ဗေ၊ ဧတေ
သင်္ခါရာ၊ ဤ ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရ-တို့သည်။။ (စကြာမင်းဘဝ-တည်းဟူသော
ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ၊ သက်ရှိသက်မဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာ-တို့သည်။) အတိတာ၊
ကွယ်ပျောက်ခဲ့ကုန်ပြီ။ နိဗ္ဗဒ္ဓါ၊ ချုပ်ဆုံး ပျက်ခဲ့ကုန်ပြီ။ ဝိပရိဏတာ၊ ဖောက်
ပြန် ပျက်စီးခဲ့ကုန်ပြီ။ အာနန္ဒ။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အနိစ္စာ၊
ဖြစ်ပြီး၍ ပျက်စီးခြင်းကြောင့် အမြဲမရှိကုန်။ပ။ အဒ္ဓု၊ ဝါ၊ ကြာရှည်တည်တံ့
လျက် မခိုင်ခံ့ကုန်။ပ။ အနဿာသိကာ၊ အခါခပ်သိမ်း ထင်ရှားမရှိသဖြင့်
မှီခိုအားထားရခြင်း မရှိကုန်။ အာနန္ဒ။ ယာဝ စ၊ အလွန်သာလျှင်။ ဣဒိ

၁။ အနဿာသိကာ။ ။အသဿတဘာဝေန အဿာသရဟိတာ၊ အံ-ဋ္ဌ-၃၊
၁၀၀။ အဿာသရဟိတာတိ သုပိနကေ ဝိတပါနိယံ ဝိယ စ အနုလိတ္တစန္ဒနံ ဝိယ
စ အဿာသရဟိတာ။ အံ-ဋ္ဌ-၃၊ ၁၀၀။ အသ္မာသပတ္တာတိ အဿာသံ အဝ-
ဿယံ ပတ္တာ၊ အံ-ဋ္ဌ-၃၊ ၉၇။

(ဣမေသု) သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ တို့၌။ နိဗ္ဗိန္ဒိတုံ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် အဖန်ဖန်
ငြိုးငွေ့ခြင်းငှာ။ အလမေဝ၊ သင့်လျော်သည်သာ။ ဝိရုဇ္ဈိတုံ၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်
စက်ဆုပ်ခြင်းငှာ။ အလံ(ဝေ)။ ဝိမုစ္စိတုံ၊ အရိယာဖိုလ်သို့ရောက်၍ လွတ်မြောက်
ခြင်းငှာ။ အလံ(ဝေ)၊ သည်သာ။

အာနန္ဒ။ အဟံ။ ဆက္ကတ္ထံ၊ ခြောက်ကြိမ်။ ဣမသ္မိံ ပဒေသေ၊ ဤအရပ်၌။
သရီရံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို။ နိက္ခိပိတံ၊ ပစ်ချအပ်သည်ကို။ အဘိဇာနာမိ၊ သိတော်
မူ၏။ တဉ္စ၊ ထို ပစ်ချရခြင်းကိုလည်း။ စက္ကဝတ္တိ၊ သော။ပ။ သတ္တရတန-
သမာန္ဓာဂတော၊ သော။[ပထမတွဲ၊ ပုဒ်စဉ်-၃၄-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]ရာဇာဝ၊
မင်းသည်သာ။ သမာနော၊ - ဖြစ်စဉ်။ပ။ (အဘိဇာနာမိ။) အယံ၊ ဤ
ခန္ဓာကိုယ်ကို ပစ်ချရခြင်းသည်။ သတ္တမော၊ သော။ သရီရနိက္ခေပေါ၊
တည်း။ အာနန္ဒ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ တထာဂတော၊ သည်။ အဋ္ဌမံ
သရီရံ၊ နိက္ခိပေယျ၊ ပစ်ချရာ၏။ တံ ပဒေသံ၊ ကို။ အဟံ သဒေဝကေ။ပ။
ပဇာယ၊ ၌။ န သမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။
[သဒေဝကေ-စသည်တို့၏အနက်ကို ပထမအုပ်၊ ပုဒ်စဉ် ၁၇-၌လည်းကောင်း၊
၁၈၉-၌ လည်းကောင်း-ရေးခဲ့ပြီ။]

ဘဂဝါ၊ ဣဒံ၊ ဤ စကားတော်ကို။ (မဟာသုဒဿန-သုတ်တော်ကို။)
အဝေါစ၊ ပြီ။ သုဂတော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတုာန၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။
အထာပရံ၊ ထိုမှ နောက်၌။ သတ္တာ။ ဧဝံ၊ ဤ ဂါထာစကားကို။ အဝေါစ။
(ကိံ။)အနိစ္စာ ဝတ သင်္ခါရာ။ပ။ ကေသံ ဝူပသမော သုခေါတိ၊ ဟူ၍။
(အဝေါစ။)

ဂါထာအနက်။ ။သင်္ခါရာ၊ အကြောင်းအတန်တန် ပြုစီမံ၍
ရုပ်နာမ်အသစ် ဖြစ်ဖြစ်သမျှ သင်္ခါရ-တို့သည်။အနိစ္စာ ဝတ၊ကေန်မုချ
မမြဲလေကုန်စွတကား။ ဥပ္ပါဒဝယမဓိနော၊ အဖြစ်သဘော ပျက်
သဘောတို့ အကောမသတ် အထပ်ထပ်အထွေထွေ လည်ပတ်၍နေကြ
ကုန်၏။ ဥပ္ပဇ္ဇိတော၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး၍။
နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချက်တပြုတ် ရုတ်တရက်ချုပ်ပျက်ကြကုန်၏။ ကေသံ၊ အဖြစ်
အပျက်ဒဏ် အမြဲခံသည့် ရုပ်နာမ်နှစ်ဝ သင်္ခါရတို့၏။ ဝူပသမော၊
ငြိမ်းအေးရာမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်သည်။ သုခေါ၊ ဖြစ်ပျက်မစပ် အငြိမ်း
ဓာတ်ဖြင့် မပြတ်ပုံသေ ချမ်းသာပေစွ တကား....။

စတုတ္ထံ၊ ဓလးသုတ်မြောက်သော။ မဟာသုဒဿနသုတ္တံ သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊
ပြီးပြီ။

၅-ဇနဝသဘသုတ္တံ

နဘတိကိယာဒိဗျာကရဏ

အမှာ။ ။ရှေးရှေးသုတ်တို့၌ အနက်ရေးအပ်ပြီးသောပုဒ်များနှင့် လွယ်ကူသော ပုဒ်များ၏ အနက်ကို မရေးတော့ပါ။ ပို့ချသော ဆရာများက-မူ တပည့်များနှုတ်တက်အောင် မရန်ကျော်ပဲ ပို့ချကြပါ။

၂၇၃။ ဧဝံ မေ သုတံ-ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ။ [မဟာပဒါန-သုတ် အစ အတိုင်း ဆိုပါ။ “ဇနဝသဘသုတ္တံ၊ ကိ။” ဟု ဆိုရုံသာထူး၏။] နာတိကော၊ နာတိကာရွာ၌။ ဂိဇ္ဇကာဝသထေ၊ အုတ်တို့ဖြင့် ပြုအပ်သော ကျောင်း၌။ (အုတ်တိုက်၌။) ဝိဟရတိ။ မတန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ (မြတ်စွာဘုရား၏ နာတိကာ-ရွာ၌ အုပ်တိုက်ဝယ် သီတင်းသုံးတော်မူရာ ထိုအခါ၌။) ဘဂဝါ။ ပရိတော ပရိတော၊ အနီးအနီး၌။ ဝါ၊ အနီးအနား ဖြစ်ကုန်သော။ [အနီး ပတ်ဝန်းကျင် ဖြစ်ကုန်သော-ဟု ဆိုလိုသည်။] ဇနပဒေသု၊ ဇနပုဒ်တို့၌။ (တိုင်းကြီးတို့၌။) [ထို တိုင်းတို့ကို သရုပ်ဖော်လို၍ ကာသိကောသလေသု-စသည်ကို မိန့်သည်။] ကာသိကောသလေသု၊ ကာသိ-ဟု ဗဟုဝုဇ်အမည် ရသော ဇနပုဒ်၊ ကောသလာ-ဟု ဗဟုဝုဇ်အမည်ရသော ဇနပုဒ်-တို့၌လည်း ကောင်း။ ဝါ၊ ကာသိတိုင်း ကောပါလတိုင်း-တို့၌လည်းကောင်း။ [ဝဇ္ဇိမလ္လာ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်း မလ္လာတိုင်း။ စေတိဝံသာ၊ စေတိတိုင်း ဝံသတိုင်း။ ကုရူပဉ္စာလာ၊ ကုရူတိုင်း ပဉ္စာလတိုင်း။] မဇ္ဈသုရသေနေသု၊ မဇ္ဈာ-ဟု ဗဟုဝုဇ်အမည်ရသော ဇနပုဒ်၊ သူရသေနာ-ဟု ဗဟုဝုဇ်အမည်ရသော ဇနပုဒ်တို့၌လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မဇ္ဈ-တိုင်း၊ သူရသေန-တိုင်းတို့၌လည်းကောင်း။ [ပရိစာရကေ-၌ စပ်။]

အဗ္ဘတိတေ၊ နောက်ဘဝသို့ ရှေးရှုသွားကုန်သော။ [အဗ္ဘတိတ၊ အဘိ-ရှေးရှု။ အတိ-ဤဘဝကို ကျော်လွန်၍။ ဣတ-နောက်ဘဝသို့ ရောက် သွားသူ-ဟု “သဒ္ဓတ္ထ” ဖြစ်၏။] ကလကံတေ၊ ပြုအပ်ပြီးသော သေခြင်းရှိ ကုန်သော။ ဝါ၊ သေပြီးကုန်သော။ ပရိစာရဇနာ၊ ရတနာသုံးပါး၏ အလုပ်အကျွေးတို့ကို။ (ရတနာသုံးပါးကို ပြုစုလုပ်ကျွေးတတ်သော ဥပါသကာ တို့ကို။) ဥပပတ္တိသု၊ ဉာဏတိ ပုညတို့၏ ဖြစ်ရာ လာဝတို့၌။ [သွားကြောင်း ဖြစ်သော မဂ်ဉာဏ်၊ ကောင်းမှုတို့၏ဖြစ်ရာ ဘုံဘဝ-တို့၌။] ဗျာကရေတိ၊ ခြေတော်မူ၏။ (မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ၊ နည်း။)

“အသု၊ ထိုမည်သော ဥပါသကာသည်။ အမုတြ၊ ထိုမည်သော ဘဝ၌။ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ ။ပ။ ပရောပညာသ၊ ငါးဆယ်ကျော်သော။ နာတိကိယာ၊ နာတိကာရွာ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ နာတိကာရွာ၌ နေကုန်သော။ [နာတိကေ ဘဝါ နာတိကိယာ။-ဇီကာ။] အပ္ပတိတာ။ ကာလင်္ကတာ။ ကုန်သော။ ပရိစာရကာ၊ တို့သည်။ ပဉ္စန္ဒံ၊ သြရမ္ဘာဂိယာနံ။ပ။ သမ္မောဓိ-ပရာယဏာ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ [မဟာပရိနိဗ္ဗာန သုတ် ပုဒ်စဉ် ၁၆၇-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

၂၇၄။ နာတိကိယာ ပရိစာရကာ။ အသောသုံ၊ ကြားကုန်ပြီ။ (ကိ။) “ဘဂဝါ ။ပ။ ဗျာကရောတိ ကိရ၊ ဖြေတော်မူသတုံ။” ဣတိ၊ ကုန်ပြီ။ပ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပဉ္စဝေယျာကရဏံ၊ ပြဿနာဖြေတော်မူခြင်းကို။ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ တေန စ၊ ထို အနာဂါမ်-အစရှိသည်တို့၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ နာတိကိယာ ပရိစာရကာ၊ တို့သည်။ အတ္တမနာ၊ မိမိစိတ်ရှိကုန်သည်။ ပမုဒိတာ၊ လွန်စွာဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ ပီတိသောမနုဿဇာတာ၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၂၇၅။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော အသောသိ၊ (ကိ။) “ဘဂဝါ။ပ။ ဗျာကရောတိကိရ၊ တုံ။ပ။အဟေသုံကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတုံ။” ဣတိ၊ သို့ကြားရပြီ။

ဘာနန္ဒပရိကထာ

၃၇၆။ အထ ခေါ၊ပ။အဟောသိ။ (ကိ။) “မဂဓကော၊ မဂဓ-တိုင်း၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ မဂဓ-တိုင်း၌ နေကုန်သော။ ပရိစာရကာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ အပိ၊ ဤ သူတို့သည်လည်း။ ဗဟုစေဝ၊ များကုန်သည်လည်းကောင်း။ ရတ္တညူ စ၊ ကြာမြင့်သော ည၌တို့ကို သိကုန်သည်လည်းကောင်း။ [ပရိစာရက-အဖြစ်ဖြင့် ညဉ့်ပေါင်းများစွာ အကြာကြီးနေသွားကြသည်-ဟု ဆိုလိုသည်။] (ဟုတွာ။) အပ္ပတိတာ၊ ကုန်သည်။ ကာလင်္ကတာ၊ ကုန်သည်။ အဟေသုံ။ အင်္ဂမဂဓာ၊ အင်္ဂ-တိုင်း မဂဓ-တိုင်းတို့သည်။ အပ္ပတိတေဟိ၊ ကုန်သော။ ကာလင်္ကတေဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂမဂဓကေဟိ၊ အင်္ဂ-တိုင်း မဂဓ-တိုင်း၌နေကုန်သော။ ပရိစာရကေဟိ၊ တို့မှ။ သုညာ မညေ၊ ကင်းဆိတ်ကုန်သကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ အပိ၊ ထို အင်္ဂ-တိုင်းသား မဂဓ-တိုင်းသား တို့သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓေ၊ ၌။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်သည်။ပ။သီလေသု၊ တို့၌။ ပရိပူရကာရိနော၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံအောင် ပြုလေ့ရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ။

အတ္တတိတာ။ ကာလင်္ကတာ၊ ကုန်သော၊ တေ၊ ထို အင်္ဂ-တိုင်းသား မဂဓ-
တိုင်းသားတို့ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကတာ၊ မိန့်တော်မမူအပ်ကုန်။
(မည်သည့်ဘဝ၌ ရောက်နေကြ၏-ဟု မိန့်တော်မမူအပ်ကုန်။)

တေသမ္ပိ၊ ထိုသူတို့ကိုလည်း။ ဝေယျာကရဏံ၊ ဖြေတော်မူခြင်းသည်။
သာဓု၊ ကောင်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဗဟုဇနော၊ များစွာသော
လူအပေါင်းသည်။ ပသီဒေယျံ၊ စိတ်ကြည်လင်ရာ၏။ တတော၊ ထိုသို့
ကြည်လင်ခြင်းကြောင့်။ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောဂတိသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်
ရာ၏။ မာဂဓော၊ မဂဓ-တိုင်း၏ အရှင်ဖြစ်သော။ သေနိယော၊ များသော
စစ်တပ်ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရ-မည်သော။ အယံ အပိ ရာဇာ၊
ဤမင်းသည်လည်း။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်။ ဓမ္မိကော၊ တရားရှိသည်။ ဓမ္မ-
ရာဇာ၊ တရားသဖြင့် မင်းဖြစ်သည်။ (တရားသော မင်းဖြစ်သည်။) နေဂမာ-
နဉ္စေဝ၊ နိဂုံး၌နေသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဇာနပဒါနဉ္စ၊ ဇနပုဒ်၌ နေ
သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာနံ၊ တို့၏။ ဟိတော၊ စီးပွား
သည်။ (စီးပွားကိုဆောင်သည်။) အဟောသိ။

အပိ၊ စင်စစ်။ [ဿုဒိ-အနက်မရှိ။] မနုဿံ၊ တို့သည်။ ကိတ္တယမာန-
ဂ္ဂပ၊ ကောင်းစွာပြောဆိုသူ၏ အဖြစ်-ဟူသော သဘောရှိကုန်သည်။ (ချီး
မွမ်းကုန်သည်။) (ဟုတွာ) ဝိဟရန္တိ။ (ကိ။) ‘ဓမ္မိကော၊ သော။ ဓမ္မ-
ရာဇာ၊ သော။ သော၊ ထို မင်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ (သည်ပုံ သည်
နည်း။) နော၊ ငါတို့ကို။ သုခါပေတွာ၊ ချမ်းသာစေ၍။ ကာလင်္ကတော၊
ပြုအပ်ပြီးသော သေခြင်းရှိပြီ။ ဝါ၊ နတ်ရွာစံပြီ။ ဓမ္မိကဿ၊ သော။
ဓမ္မရညော၊ သော။ တဿ၊ ထိုမင်း၏။ ဝိဇိတော၊ နိုင်ငံ၌။ ဧဝံ မယံ။
ဖာသု၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရိမှာ၊ နေခဲ့ကြရကုန်ပြီ။’ ဣတိ၊ ဤသို့ချီးမွမ်း
လျက် နေကြကုန်၏။ သော အပိ၊ ထို မင်းသည်လည်း။ ဗုဒ္ဓေ၊ ပ။
ပရိပူရကာရိ၊ သည်။ အဟောသိ။ အပိ၊ စင်စစ်။ မနုဿာ ဝေ မာဟံသု။
(ကိ။) ‘ယာဝ မရဏကာလာပိ၊ နတ်ရွာစံခါနီး ကာလတိုင်အောင်လည်း။
ရာဇာ၊ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ကိတ္တယမာန ဂ္ဂပေါ၊ လျက်။ ကာလင်္ကတော၊
ပြီ။’ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။ သော၊ ထို ဗိမ္ဗိသာရ-မင်းကို။ ပ။ ဂစ္ဆေယျ
သုဂတိံ။ [ရှေးအတိုင်းပေးပါ။]

၁။ သော။ ပ။ သုဂတိံ။ သော အတ္တတိတာ။ ပ။ အဗျာကတာ-ရာဇာ သုံး
ပါး၌ ကြည်ညို၍ တိုင်းသူပြည်သား၏ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်လျက် နတ်ရွာစံ
ခါနီးအထိပင် ဗုဒ္ဓအာရုံဖြင့် နေသွားသော ထို ဗိမ္ဗိသာရ-မင်း ကွယ်လွန်သောအခါ

ဘဂဝတောံ၊ ၎င်း။ သမ္မောဓိ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူခြင်းသည်။ (ဘုရား ဖြစ်တော်မူခြင်းသည်။) မဂဓေသု၊ မဂဓ တိုင်း၌။ [မဂဓာ-ဟု ဗဟုဝဏ် နာမည်ဖြင့် ထင်ရှားသောတိုင်း၌-ဟူလို။] (ဟောတိ။) ယတ္ထ မဂဓေသု၊ အကြင် မဂဓ-တိုင်း၌။ ဘဂဝတော သမ္မောဓိ (ဟောတိ)။ တတြ၊ ထို မဂဓ-တိုင်း၌။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဗ္ဗတီတေ၊ နောက်ဘဝသို့ ရှေးရှုသွားကုန်သော။ ကာ-လင်္ကံတေ၊ ပြုအပ်ပြီးသော သေခြင်းရှိကုန်သော။ ဝါ၊ သေလွန် ကုန် သော။ မာဂဓကေ၊ မဂဓ-တိုင်း၌ နေကုန်သော။ ပရိစာရကေ၊ ရတနာ သုံးပါး၏ အလုပ်အကျွေးတို့ကို။ ဥပပတ္တိသု၊ တို့၌။ န ဗျာကရေယျ၊ ဖြေဆိုတော်မမူရသနည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ။ ဧ န ဗျာကရေယျ၊ အကယ်၍ ဖြေတော်မမူအံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မမူလတ်သော်။) တေန၊ ထိုသို့ ဖြေတော်မမူခြင်းကြောင့်။ မာဂဓကာ၊ ကုန်သော။ ပရိစာရကာ၊ တို့သည်။ ဒီနမနာ၊ ဆင်းရဲသော စိတ်ရှိကုန်သည်။ (စိတ်မချမ်းသာကုန် သည်။) အသု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ယေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ မာဂ-ဓကာ၊ ပရိစာရကာ၊ တို့သည်။ ဒီနမနာ၊ ကုန်သည်။ အသု၊ ကုန် ရာ၏။ (တေန၊ ထို့ကြောင့်။) [ထိုသို့ မဖြေဆိုသည့်အတွက် စိတ်ဆင်း ရဲမှု ဖြစ်ရာသောကြောင့်။] တေ၊ ထို သေလွန်ပြီးသော မဂဓ-တိုင်းသား ရတနာသုံးပါး၏ အလုပ်အကျွေးတို့ကို။ ဘဂဝါ၊ ကထံ 'န ဗျာကရေယျ၊ အဘယ်မှာ မဖြေဆိုရာအံ့နည်း။' [အဘယ်မှာ မဖြေပဲ နေမလဲ၊ ကေန ဖြေတော်မူရာမှာပေါ့-ဟူလို။]၊ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။

မည်သည့်ဘဝ၌ ရောက်နေ၏-ဟု မြတ်စွာဘုရားက ဖြေတော်မမူ။ တဿပိ။ပ။ ဝေယျာကရဏံ၊ သူ့ကိုလည်း ဖြေလျှင်ကောင်းရာ၏။ ဗဟုဇနော။ပ။သဂတိံ၊ သူ၏ အကြောင်း (ဂတိ) ကောင်းကို ကြားရ၍ လူအများက ကြည်ညိုမှု သဒ္ဓါဖြစ်ရာ၏။ ထိုသို့ ကြည်ညိုမှုကြောင့် သဂတိဘဝသို့ ရောက်နိုင်စရာရှိသည်။

၁။ ။ဘဂဝတောံ။ပ။ န ဗျာကရေယျ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် မဂဓ-တိုင်း၌ ဘုရား ဖြစ်တော်မူခဲ့၏။ ဘုရား၌ကြည်ညိုကြသော မိမိဘုရားဖြစ်ခဲ့ရာ ထို မဂဓ-တိုင်းသားတို့ ကွယ်လွန်သောအခါ “မည်သည့်ဘဝ၌ ရောက်နေ၏”ဟု မြတ်စွာဘုရား ဖြေတော်မမူ။ ထိုသို့ မဖြေသည့်အတွက် ကျန်ရစ်ကြသော မဂဓ-တိုင်းသား ဥပါသကာအများသည် “သေလွန်သူများ မည်သည့်ဘဝ၌ ရောက်နေကြပါလိမ့်” ဟု တွေးလျက် စိတ်ဆင်းရဲ ကြရာ၏။ ယေန။ပ။ န ဗျာကရေယျ၊ ထိုသို့ စိတ်ဆင်းရဲမှု ဖြစ်ရာသောကြောင့် သေလွန်သွားသော မဂဓ-တိုင်းသား ဥပါသကာတို့ကို မည်သည့်ဘဝ၌ ရောက်နေ၏ ဟု အဘယ်မှာ မဖြေပဲ နေရာအံ့နည်း။ အမှန်ပင် ဖြေရာမှာပေါ့-ဟူလို။

၂၇၇။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော။ မာဂဓကေ ပရိစာရကေ တို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းအရာကို။ ဧကော၊ တပါးတည်း။ ရဟော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌။ အနု ဝိစိန္တေတွာ၊ စဉ်းစားပြီး၍။ ရတ္တိယာ၊ ၎င်း။ ပစ္စုဿသယံ၊ မိုးသောက်အခါ၌။ (ပစ္စိမ-ယံ၏ နောက်ပိုင်း အရုဏ်မထက်မီ အချိန်၌။) ပစ္စုဿယ၊ ထ၍။ (အိပ်ရာမှထ၍။)။ ပ။ အဝေ ၁၈(ကံ။) “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မေ၊ သည်။ တေံ၊ ဤအကြောင်းကို။ (ဤစကားကို။) သုတံ၊ ကြားအပ်ပါပြီ။ (ကံ။) ‘ဘဂဝါ၊ ပ။ သုတွာံ တိ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မာဂဓကော၊ ကုန်သော။ ဣမေ အပိ ပရိစာရကော၊ တို့သည်လည်း။ ပ။ အဟေသံ၊ ပ။ ကထံ န ဗျာကပရယျ။” ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော။ ပ။ ဘဂဝတော၊ ၎င်း။ သမ္ပုခါ၊ ၌။ ဣဒံ ပရိကထံ၊ ဤ ပရိယာယ်စကားကို။ (ဤ သွယ်ဝိုက်၍ လျှောက်အပ်သော စကားကို။) ကတွာ။ ပ။ ပက္ကမိ။

၂၇၈။ အထ ခေါ် ဘဂဝါ။ အာယသ္မန္တေ အာနန္ဒေ၊ သည်။ အစိရ-ပက္ကန္တေ၊ ပြန်သွားပြီးသော အာနန္ဒ၏ ကြာမြင့်သောကာလ မရှိသေးမီ။ ဝါ၊ အရှင်အာနန္ဒာ ပြန်သွားပြီး၍ မကြာသေးမီ။ ပ။ နာတိကံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ ပ။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားရာကာလ၏ နောက်အပို၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းစားရာအရပ်မှ ဖဲတော်မူခဲ့သည်။ (ဟုတွာ။) ပါဓေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ပက္ခာလေတွာ၊ ဆေး၍။ ဂိဉ္ဇကာဝသထံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍။ ပ။ အဋ္ဌိံကတွာ၊ အကျိုးရှိသည်ကိုပြု၍။ ဝါ၊ စီးပွားကိုပြု၍။ မနသိကတွာ၊ ၍။ သပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော အကြောင်းအရာကို။ (အရှင်အာနန္ဒာ လျှောက်အပ်သော အကြောင်းအရာကို။) စေတသာ၊ ဖြင့်။ သမန္နာဟရိတွာ၊ ကောင်းစွာ အစဉ်ဆောင်ယူ၍။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိဒိ၊ (ကံ။ အဘယ်သို့ကြံ၍ နေတော်မူသနည်း။) “တေ ဘဝန္တော၊ ထို မဂဓ-တိုင်းသားအရှင်တို့သည်။ ယံဂတိကာ၊ အကြင်ဘို့သော ဂဓိ-ရှိကုန်၏။ ယံအဘိ-သမ္ပရာယာ၊ အကြင်သို့သော ဘဝ-ရှိကုန်၏။ နေသံ၊ ထို အရှင်တို့၏။ (တံ) ဂတိံ၊ ထို သွားကြောင်း ဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဉာဏ်၏ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ (တံ) အဘိသမ္ပရာယံ၊ ထို မဂဓဉာဏ်ကြောင့်ပင် ရှေးရှုကောင်းစွာ အလွန်ရောက်အပ်သော ဘဝ-ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနိဿာ-မိ၊ သိတော်မူမည်။” ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍ ထိုင်နေတော်မူပြီ။

ဘဂဝါ မာဂဓကေ၊ ပရိစာရကေ၊ တို့ကို “ပ။ ယံ အဘိသမ္ပရာယာ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ အဒ္ဓသာ၊ မြင်တော်မူပြီ။ [နှစ်သန်းလေးသိန်းသော

လူတို့ကို မြင်တော်မူသည်။]။ပ။ သာယန္တရမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိ-
 သလ္လာနာ၊ တပါးတည်း နေတော်မူခြင်းမှ။ [အာရုံများစွာ စိတ်ကိုခွာ၍
 သင့်ရာကောင်းမြတ် တခုတည်းသောအာရုံ၌ ငြိကပ်တော်မူခြင်းမှ-ဟု သဒ္ဒတ္ထ-
 ဆိုပါ။] ဝုဋ္ဌိတော၊ ထတော်မူသည်။ (ဟုတွာ။)။ပ။ ဝိဟာရပစ္စယာယံ၊
 ကျောင်း၏အရိပ်၌။ပ။နိသိဒ္ဓိ။

၂၇၉။ အထ ခေါ။ပ။“ဘန္တေ။ ဘဂဝါ၊ ကိ။ ဥပသန္တပတိသော၊
 ငြိမ်သက်စွာ ဖူးမြင်အပ်ပါ၏။ (ငြိမ်သက်စွာ ဖူးမြင်ရပါ၏။) [ဤ ပုဒ်၏
 အဖွင့်ကို ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။ ဥပသန္တပဒိသော၊ ငြိမ်သက်စွာ ဖူးမြင်
 ရခြင်းရှိပါ၏။ ဤသို့ ရှေးနိဿယ-၌ ပေး၏။] ဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခုစသား
 ခြောက်ပါးသော ဣန္ဒြေတို့၏။ ဝိပုသန္တတ္တာ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင် ကုန်
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ မုဝဏ္ဏော၊ မျက်နှာတော်၏
 အဆင်းသည်။ ဘာတိရိဝံ၊ လွန်စွာ တောက်ပ-တော်မူပါ၏။ ဘန္တေ။
 အစု၊ ယနေ့။ ဘဂဝါ။ သန္တေန၊ ငြိမ်သက်သော။ ဝိဟာရေန၊ နေ
 ကြောင်း သမာပတ်ဖြင့်။ ဝိဟာသိ နူန၊ နေတော်မူခဲ့သည်-ဟု ထင်ပါ၏။”
 ဣတိ၊ ပြီ။

အာနန္ဒ တံ။ မေ၊ ၏။ပ။ အာရဗ္ဗ သမ္ပုခါ။ ယဒေဝ ပရိကထံ၊
 အကြင် ပရိယာယ် စကားကိုပင်။ပ။ပက္ကန္တော။ တဒေဝ၊ ထိုပရိယာယ်
 စကားကိုပင်။ပ။သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ အကုန်အစင်။ပ။ နိသိဒ္ဓိ။ပ။အဒ္ဓသံ၊ မြင်
 တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဇနဝသဘယက္ခ

၂၈၀။ အာနန္ဒ။ အထ ခေါ၊ ၌။ (ငါဘုရား မြင်တော်မူပြီးရာ ထို
 အခါ၌။) အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ပျောက်သော။ (ကိုယ်ထင်မပြုသော။)
 [ရှေးနိဿယ-၌ “မပြတ် သတ္တဝါတို့၏ စီးပွားကိုဆောင်သော”ဟု ပေး
 ၏။] ယက္ခော၊ နတ်သည်။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ အနုဿာဝေသိ၊ ကြားစေ
 ပြီ။ (ကြားအောင်လျှောက်ပြီ။) (ကိ။) “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။

၁။ ဘာတိရိဝံ။ ။အတိဝိယ ဘာတိ။-အဋ္ဌကထာ။ ဘာဘိရိဝါတိ ဧတ္ထ ရ-
 ကာရော ပဒသန္နိကရော၊ ဣဝ-သဒ္ဓေါ ဘုသတ္ထောတိ အာဟ “အတိဝိယ ဘာ
 တိတိ။-ဋီကာ။ ဣဝ၊ အလွန်ပင်။ ဘာတိ၊ တောက်ပတော် မူပါ၏။-ဤသို့လည်း
 ခွဲ၍ပေးနိုင်သည်။

အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဇနဝသဘော၊ ဇနဝသဘ-နတ်သားပါတည်း။ သုဂတ၊ ကောင်းသောစကားကို မိန့်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ။ ဇနဝသဘော၊ ပါတည်း။” ဣတိ၊ ပြီ။ [ဇန+ဝသဘာ=လူအပေါင်း၏+အကြီးအကဲ။ ဝါ=လူအပေါင်း၌+အကြီးအကဲ။] “ဇနဝသဘောတိ” ဇနဝသဘ-ဟူသော။ ယဒိဒံ (ယံ+ဣဒံ)၊ အကြင် နာမည်သည်။ (အတ္ထိ။) အာနန္ဒ။ တံ၊ သည်။ ဣတော၊ ဤအခါမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ နာမဓေယျံ၊ ပညတ်တင်ထားအပ်သော နာမည်ကို။ သုတံ၊ ကြားအပ်သည်ကို။ (ကြားဖူးသည်ကို။) အဘိဇာနာသိ နော၊ သိသလော၊ [ကြားဖူးတာများ ရှိရုံ့လား-ဟူလို။] ဣတိ၊ ပြီ။

ဘန္တေ။ပ။သုတံ၊ ကို။ န ခေါ အဘိဇာနာမိ၊ မသိပါ။ ဘန္တေ။ အပိ စ၊ ထိုသို့ မသိပါသော်လည်း။ “ဇနဝသဘော”တိ၊ ဟူသော။ နာမဓေယျံ၊ ပညတ်တင်ထားအပ်သော နာမည်ကို။ [နာမ-နာမည်၊ ဓေယျ-အနက်ဖြတ်ပေါ်၌ထားအပ်-ဟု သဒ္ဒတ္ထ-ဖြစ်၏။] သုတံ၊ ကြားရ၍။ မေ၏။ လောမာနိ၊ အမွှေးတို့သည်။ ဟဋ္ဌာနိ၊ ရွှင်လန်းပါကုန်ပြီ။ [ကြက်သီးမွှေးညင်း ထပါကုန်ပြီ။] ။ ပ။ “ဇနဝသဘောတိ၊ ဟူသော။ ယဒိဒံ၊ အကြင်နာမည်သည်။ (အတ္ထိ။) ယဒိဒံ (ယဿ)၊ အကြင် နတ်၏။ ဝါ၊ သည်။ ဝေရူပံ၊ သော။ နာမဓေယျံ၊ ကို။ သုပညတ္တံ၊ ကောင်းစွာ ပညတ်အပ်ပြီ။ (မှည့်ခေါ်ထားအပ်ပြီ။) သော ယက္ခော၊ ထိုနတ်သည်။ (ဇနဝသဘ-ဟု မှည့်ခေါ်ထားအပ်သော နာမည်ရှိသော ထိုနတ်သည်။) သြရကော၊ အညံ့စားသည်။ န ဟိ နန္ဒ ဘဝိဿတိ၊ ကေနံ ဖြစ်လိမ့်မည် မဟုတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပါပြီ။

အာနန္ဒ။ သဒ္ဓပါတုဘာဝါ၊ အသံထင်ရှားဖြစ်ရာ အခါမှ။ အနန္တရာ၊ အခြားမဲ့၌။ (မကြာမီ။) ဥဋ္ဌာရဝဏ္ဏော၊ မွန်မြတ်သော အဆင်းရှိသော။ ယက္ခော။ မေ၊ ၏။ သဗ္ဗုခေ၊ ၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ဒုတိယ-ကမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ။ပ။ “ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရ-ပါတည်း။” ဣတိ၊ ပြီ။ (ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီး၍။) ဘန္တေ အဟံ၊ ဝေဿဝဏဿ၊ ဝေဿဝဏ်မည်သော။ မဟာရာဇဿ၊ နတ်မင်းကြီး၏။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်ဖြစ်သော။ ဣဒံ သဟဗျတံ၊ ဤအတူတကွဖြစ်သူ၏ အဖြစ်သို့။ ဝါ၊ အဖော်၏ အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇာမိ၊ ကပ်ရောက်နေပါ၏။ သော၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ တတော၊ ဣထိဘဝမှ။ စုတော၊ စုတေသည်။ (သမာနော။) မနုဿရာဇော၊ လူမင်းသည်။ ဘဝိတုံ၊ ပဟောမိ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏။

ဂါထာအနက်။ ။ယတ္ထံ၊ အကြင် နတ်ပြည် လူ့ပြည်၌။ မေ၊
 တပည့်တော်သည်။ ပုရေ၊ ဤဘဝမှ ရှေး၌။ ဝုသိတံ၊ နေ့ခွဲခြင်း
 သည်။ (အဟောသံ၊ ဖြစ်ပါပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပြည် လူ့ပြည်၌။)
 ဣတော၊ ဤနတ်ပြည်မှ။ (စဝိတွာ၊ စုတေ၍။) သတ္ထ၊ ခုနစ်ခုသော
 လူ့ခန္ဓာ အစဉ်တို့ကို လည်းကောင်း။ တတော၊ ထို လူ့ပြည်မှ။
 (စဝိတွာ။) သတ္ထ၊ခုနစ်ခုသော နတ်ခန္ဓာ အစဉ်တို့ကို လည်းကောင်း။
 စတုဒ္ဓသ၊ ကုန်သော။ သံသာရာနိ၊ ခန္ဓာအစဉ်တို့ကို။ နိဝါသံ၊ ပဋိ-
 သန္ဓေ၏ အစွမ်းဖြင့် နေ့ခွဲခြင်းကို။ ဝါ၊ နေ့ခွဲရာကို။ အဘိဇာနာမိ၊
 သိပါ၏။ (မှတ်မိနေပါ၏။)

၂၀၁။ ဘန္တေ။ ဒီသရတ္တံ အဟံ။ အဝိနိပါတော၊ ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန်
 ကျခြင်းသဘောမရှိသည်။ (ဟုတွာ။) အဝိနိပါတံ၊ ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန်
 ကျခြင်းသဘောမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ [ဘာဝပ္ပဓာန ဘာဝလောပ-ကြပါ။]
 သဉ္ဇာနာမိ၊ ကောင်းစွာသိပါ၏။ (မှတ်မိပါ၏။) မေ၊ တပည့်တော်၏။ ဝါ။
 မှာ။ သကဒါဂါ မိတာယ၊ သကဒါဂါ မိအဖြစ်အကျိုးငှာ၊ (သကဒါဂါ မိ
 မဂ်အကျိုးငှာ။) အာသာ စ၊ တောင်းတမှုသည်လည်း။ သန္တိဋ္ဌတိ၊ ကောင်းစွာ
 တည်ပါ၏။ [အာသာဖြင့် တောင်းတမှုသာမည-ကို မယူရ၊ ကတ္ထုကမ္ပတာ
 ကုသလစ္ဆန္ဒ-ကိုယူပါ။] ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ “ဒီသရတ္တံ။ပ။သဉ္ဇာနာမိ”
 တိ စ၊ ဟူ၍လည်း။ ဝဒေသိ၊ လျှောက်၏။ “အာသာ စ။ပ။ သကဒါဂါ မိ-
 တာယာ” တိ စ၊ ဟူ၍လည်း။ ဝဒေသိ။ အံယသ္မတော ဇနဝသဘသ ယက္ခဿ၊
 အရှင် ဇနဝသဘ-နတ်သား၏။ ဣဒံ၊ ဤ လျှောက်အပ်သော စကားကို။
 အတ္ထရိယံ၊ အံ့ဩထိုက်၏။ ပ။ ဣဒံ၊ သည်။ အဗ္ဗုတံ၊ မဖြစ်စေပေ ထူးဆန်း၏။

ကုတော နိဒါနံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ [ဝါကျအဖြစ်ဖြင့် အနက်
 ပေးပါသည်။ အချို့နေရာ၌ သမာသ်လည်းပွင့်၏။] အာယသ္မာ ဇန-
 ဝသဘော ယက္ခော၊ သည်။ ဇေဂ္ဂပံ၊ ဥဋ္ဌာရံ၊ မွန်မြတ်သော။ ဝိသေသာမိဂမံ၊
 တရားထူးကို ရခြင်းကို။ သဉ္ဇာနာတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။
 ဘဂဝါ၊ ရား။ တဝ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ သာသနာ၊ သာသနာတော်ကို။

၁။ ယတ္ထ။ ပ။ ဝုသိတံ။ ။ထို့ကြောင့် အထက်နတ်ပြည် ရောက်နိုင်လောက်သော
 ကောင်းမှုရှိပါလျက် နေရာဟောင်း၌ နှစ်သက်သော နိကန္တိကြောင့် စတုမဟာရာဇ်
 နတ်ပြည်၌သာ ဖြစ်ရပါသည်-ဟု ဆိုလိုသည်။ [ရှေးဆရာမြတ်တို့ကား “သတ္ထ၊ ခုနစ်
 ခုသော သံသရာတို့လည်းကောင်း။ ပ။ သံသာရာနိ၊ ခန္ဓာအစဉ်တို့ ပတ်လုံး-ဟု ‘အစ္စန္ဒ
 သံယောဂ’ ပေးတော်မူကြ၏။”

(အဆုံးအမ-ဖြစ်သော သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ-ကို။) အညတြ၊ ကြည်၍။
 ဝေဂ္ဂပံ။ပ။ န (သဉ္ဇနာမိ)၊ ပါ။ပ။ ဘန္တေ။ ယဒဂ္ဂေ၊ အကြင်နေ့ကို
 အစပြု၍။ (ထန်းတောဥယျာဉ်ဝယ် ပထမ-ဖူးမြင်ရစဉ် သောတာပန်ဖြစ်ရာ
 နေ့ကို အစပြု၍၊ အဟံ။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားအပေါ်၌။ ကေန္တိကတော၊
 တခုသော အဖို့ရှိသော ကြည်ညိုခြင်းအားဖြင့်။ ဝါ၊ ဇင်္ဂင်ကေနံ။ အဘိပ္ပ-
 သန္ဓေ၊ အလွန်ကြည်ညိုပါ၏။ တဒဂ္ဂေ၊ ထိုနေ့ကို အစပြု၍။ အဟံ။
 ဒိဿ ရတ္တံ၊ လုံး။ (တဆယ့်လေးဘဝလုံးလုံး။) အဝိနိပါတေ (ဟုတု)။
 အဝိနိပါတံ၊ ကို။ (ထန်းတော ဥယျာဉ်၌ သောတာပတ္တိမဂ်၏ အစမ်းဖြင့်
 ရအပ်သော ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ကျခြင်းသဘော မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။)
 ။ပ။ သဂဒါဂါမိတယ။

ဘန္တေ။ ဣဓ၊ ယနေ့။ အဟံ။ ဝေဿဝဏေန မဟာရာဇေန၊ ဝေဿဝဏ်
 နတ်မင်းကြီးက။ ပေသိတော၊ စေခိုင်းအပ်သည် ဖြစ်၍။ ဝိရုဠကဿ မဟာ-
 ရာဇဿ၊ ။။ သန္တိကေ၊ ။။ ကေနစိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။
 ကရဏီယေန၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကြောင့်။ (ဂစ္ဆန္တော သွားစဉ်။) [အဋ္ဌကထာ-၌
 ပါဌသေသ-တည့်သည်။] ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။
 (တပည့်တော် သွားအပ်သော ခရီးအကြား၌။) ။ပ။ ယံအဘိသမ္မရာယာ၊
 ကုန်၏။ပ။ ဇာနိဿာမိ၊ မည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ နိသိန္နံ၊ ထိုနေ့တော်
 မူသည်ကို။ အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ရပါပြီ။

ဘန္တေ။ ဝေဿဝဏဿ မဟာရာဇဿ၊ ။။ (သမ္ပုခါ-၌ စပ်။) ဝါ၊
 သညံ။ (ဘာသတော-၌ စပ်။) တဿံ ပရိသာယံ၊ ထို မိမိပရိသတ်၌။
 ယံဂတိကာ ။ပ။ ယံအဘိသမ္မရာယာ”တိ၊ ဟူ၍။ ယံ၊ အကြင် စကားကို။
 ဘာသတော၊ ပြောဆိုစဉ်။ သမ္ပုခါ၊ ။။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါပြီ။ သမ္ပုခါ၊
 ။။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ မှတ်ယူအပ်ပါပြီ။ တေ၊ ဤစကားကို။ အနစ္စရိယံ (အနု+
 အစ္စရိယံ)၊ အဖန်ဖန် အံ့ဩထိုက်ပါ၏။ (ထပ်ကာ ထပ်ကာ အံ့ဩစရာ
 ကောင်းပါ၏။) [ဝေဿဝဏ် နတ်မင်း၏ စကားနှင့် မြတ်စွာဘုရား၏
 မြင်တော်မူပုံ တူနေသောကြောင့် အံ့ဩစရာ ကောင်းပါသည်-ဟူလို။] ။ပ။
 “ဘဂဝန္တံ၊ စ၊ ကိုလည်း။ ဒက္ခာမိ၊ ဖူးမြင်မည်။ ဣဒဉ္စ၊ ဤအကြောင်းအရာ
 ကိုလည်း။ (ဝေဿဝဏ် နတ်မင်းကြီး ပြောအပ်သော စကားကိုလည်း။)
 ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေဿာမိ၊ လျှောက်ထားမည်။” ဣတိ၊ ဤသို့
 အကြံဖြစ်ပါပြီ။ ဘန္တေ။ မေ၊ ။။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။
 ဥပသကံမိတုံ၊ ချဉ်းကပ်ခြင်းငှာ။ (ချဉ်းကပ်ဖို့ရာ။) ပစ္စယာ၊ အကြောင်းတို့

သည်။ ဣမေ ဒွေ၊ ဤ နှစ်မျိုးတို့ပါတည်း။ [၁၊ ဘဂဝန္တူ ဒက္ခာမိ-
မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်လိုခြင်း။ ၂၊ ဣဒဉ္စ။ပ။ အာရောစေဿာမိ-ဝေဿဝဏ်
နတ်မင်းကြီးစကားကို မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားလိုခြင်း-တို့တည်း။]

ဒေဝသဘာ

၂၀၂။ ဘန္တေ။ ပုရိမာနိ၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဝသာနိ၊ နေ့တို့၌
လည်းကောင်း။ ဝါ၊ နေ့တို့ကလည်းကောင်း။ [မနေ့က-စသည်ကို ဆိုလို
သည်။] ပုရိမတရာနိ၊ သာ၍ ရှေးဖြစ်ကုန်သော။ (ဒိဝသာနိ၊ တို့၌လည်း
ကောင်း။) [တမြန်မနေ့-စသည်ကို ဆိုလိုသည်။] ပန္နရသေ၊ တဆယ့်ငါးရက်
မြောက် ဖြစ်သော။ ဥပေါသထေ၊ ဥပုသ်နေ့ဖြစ်သော။ တဒဟု၊ ထိုနေ့၌။
ဝဿူပနာယိကာယ၊ ဝါကပ်ရာနေ့၌။ [တကယ် ဝါကပ်ရာနေ့ မဟုတ်သေး၊
ဝါ မကပ်မီ အကြိုတရက်ဖြစ်သော ဝါဆိုလပြည့်နေ့တည်း။] ပုဏ္ဏာယ၊
လ၊ ဥတု၊ နှစ်-အားဖြင့် ပြည့်သော။ ပုဏ္ဏမာယ၊ ပြည့်သော လ၊ ရှိသော။ ဝါ၊
လ၊ ပြည့် ဖြစ်သော။ ရတ္တိယာ၊ ၌။ ဧဝလကပ္ပါ၊ များသောအားဖြင့်
အလုံးစုံ ပတ်ဝန်းကျင် ဖြစ်ကုန်သော။ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာ-ဘုံ၌
နေကုန်သော။ ဒေဝါ စ၊ တို့သည်လည်း။ သုဓမ္မာယံ၊ သုဓမ္မာ-မည်သော။
သဘာယံ၊ နတ်သဘင်၌။ ဝါ၊ စည်းဝေးရာ ဓမ္မာရုံ၌။ သန္ဓိသိန္နာ၊ ကောင်း
စွာ ထိုင်နေကြကုန်သည်။ ဝါ၊ အတူ ထိုင်နေကြကုန်သည်။ သန္ဓိပတိတာ၊
ပေါင်းဆုံကျရောက်ကြကုန်သည်။ ဝါ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ။

မဟတိ၊ ကြီးကျယ်သော။ ဒိဗ္ဗပရိသာ စ၊ နတ်ပရိသတ်တို့သည်လည်း။
သမန္တတော၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌။ သန္ဓိသိန္နာ ဟောန္တိ။ စတ္တာရော။ မဟာ-
ရာဇာနော စ၊ နတ်မင်းကြီးတို့သည်လည်း။ စတုဒ္ဒိသာ၊ အရပ် လေးမျက်နှာ
တို့၌။ နိသိန္နာ ဟောန္တိ။ ပုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့၌ ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ အရပ်
၌။ ဓတရဋ္ဌော၊ ဓတရဋ္ဌ-မည်သော။ မဟာရာဇာ၊ နတ်မင်းကြီးသည်။
(ဂန္ထဗ္ဗ-နတ်တို့၏ နတ်မင်းကြီးသည်။) ပစ္စိမာဘိမုခေါ၊ အနောက် အရပ်သို့
ရှေးရှုမျက်နှာရှိသည်။ (အနောက်ဘက်သို့ မျက်နှာမူနေသည်။) (ဟုတု။)
ဒေဝေ၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ-နတ်တို့ကို။ ပုရက္ခတ္တာ၊ ရှေ့၌ပြု၍။
(ရှေ့ကထား၍။) နိသိန္နော ဟောတိ။ ဒက္ခိဏာယ၊ တောင်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊
၌။ ဝိဂ္ဂဋကော။ မဟာရာဇာ၊ သည်။ (ကုမ္ဘန်-နတ်တို့၏ နတ်မင်းကြီး
သည်။)။ ပ။ ပစ္စိမာယ၊ အနောက်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ ၌။ ဝိဂ္ဂပက္ခော။

မဟာရာဇာ၊ သည်။ (နဂါးတို့၏ နတ်မင်းသည်။)။ပ။ဥတ္တရာယ၊ မြောက် အရပ်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ ဌ်။ ဝေဿဝဏော။ မဟာရာဇာ၊ သည်။ (ဘီလူး တို့၏ နတ်မင်းကြီးသည်။)။ပ။နိသိန္ဒော ဟောတိ။

ဘန္တေ။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ပ။ဟောန္တိ။ နေသံ၊ ထို နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့၏။ ဣဒံ အာသနသ္မိံ၊ ဤ ထိုင်နေခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဤ ထိုင် နေရာ အရပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ [အာသနသ္မိံ ၌ သတ္တမိ-ဝိဘတ်ကို ပထမာ-ဝိဘတ်၏ အနက်၌ သက်ပါ။] အထ၊ ထိုမှ နောက်၌။ (နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့ ထိုင်ပြီးရာအခါမှ နောက်၌။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့၏။ အာသနံ၊ ထိုင်နေခြင်းသည်။ ဝါ၊ ထိုင်နေရာသည်။ ဟောတိ၊ ဘန္တေ (တဒါ)။ ယေ တေ ဒေဝါ၊ အကြင် နတ်တို့သည်။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား အထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိတွာ၊ ကျင့်၍။ တာဝတိံသ- ကာယံ၊ တာဝတိံသ-နတ်အပေါင်းသို့။ အရုနာ၊ ယခုမှ။ ဥပပန္နာ၊ ရောက်လာပါကုန်ပြီ။ တေ၊ ထို နတ်အသစ်တို့သည်။ အညေ၊ အခြား ကုန် သော။ ဒေဝေ၊ တို့ကို။ ဝဏ္ဏေန စေဝ၊ အဆင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ယသသာ စ၊ အခြံအရံ အားဖြင့်လည်းကောင်း။ (တန်ဆာ၊ အခြံအရံ၊ အသ ရေ-အားဖြင့်လည်းကောင်း။) အတိရောစန္ဒိ၊ သာလွန်၍ တင့်တယ်ကြပါ ကုန်၏။

ဘန္တေ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ (ထိုနတ်အသစ်တို့၏ ဝဏ္ဏ၊ ယသ-အားဖြင့် သာလွန်၍တင့်တယ်ပုံကို မြင်ရခြင်းကြောင့်။)တာဝတိံသ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ။ပ။ဟောန္တိ။ (ကိံ၊အဘယ်သို့ တွေး၍ ပီတိ သောမနဿ-ဖြစ်ကြသနည်း)။ “ဘော၊ အို....နတ်အများတို့။ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ကာယာ၊ ခန္ဓာကိုယ်တို့သည်။ ဝါ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်။ ပရိပူရေန္တိ ဝတ၊ ပြည့်ကုန် ပေစွ... တကား။ အသုရကာယာ၊ အသုရကာယ် အပေါင်းတို့သည်။(အပါယ် ဘုံသား အပေါင်းတို့သည်။ ဟာယန္တိ (ဝတ)၊ ယုတ်လျော့ပါပေကုန်စွ.... တကား။” ဣတိ၊ ဤသို့ တွေး၍ ပီတိသောမနဿ ဖြစ်ကြပါ၏။ပ။ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ သမ္ပသာဒနံ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် ကြည်ညိုခြင်းကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အနုမောဒိ၊ အဖန်ဖန်ဝမ်းမြောက်ပြီ။ (ကိံ။) “မောဒန္တိ ဝတ ဘောဒေဝါ။ပ။ ဓမ္မဿ စ သုဓမ္မတ”န္တိ၊ ဟူ၍။ (အနုမောဒိ။)

ဂါထာအနက်။ ။(၁)။ ဘော၊ အို နတ်အများကို။ သဟိန္ဒ- ကာ၊ ကျွန်ုပ် သိကြားနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။တာဝတိံသ၊ တို့သည်။

တထာဂတံ၊ ကို။ နမဿန္တာ၊ ရှိခိုးကုန်လျက်။ ဓမ္မဿ၊ စ။ ဇာလိလည်း၊ သုဓမ္မတံ၊ ကောင်းသောတရား၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ဂုဏ်ကိုလည်း ကောင်း။ သံသဿ၊ ဇာ။ သုပ္ပဋိပတ္တိံ၊ ကောင်းသော အကျင့်ကို လည်းကောင်း။ [ဤ နှစ်ပုဒ်ကို စ-သဒ္ဓါဖြင့် ဆည်းပါ။] (အဘိတ္ထ-ဝန္တာ၊ ချီးမွမ်းကုန်လျက်။ မောဒန္တိ-၌ စပ်။)

(၂)။ သုဂတသ္မိံ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံ၌။ ပြုဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရိတွာန၊ ။ ဣဓ၊ ဤ တာဝတိံသာ-နတ်ပြည်သို့။ အာဂတေ၊ ယခုမှ ရောက်လာကုန်သော။ ဝဏ္ဏဝဇန္တံ၊ လှပသော အဆင်းရှိကုန် သော။ ယာဿိနေ၊ များသောအခြံအရံ ရှိကုန်သော။ နဝေ၊ အသစ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝေ စ၊ တို့ကိုလည်း။ ပဿန္တာ၊ ကြည့်ရှု ကုန်လျက်။ မောဒန္တိ ဝတ ဝမ်းမြောက်လေကုန်စွ တကား။

(၃)။ ဘူရိပညဿ၊ မြေကြီးနှင့်တူသော ပညာရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ (မြေကြီးကဲ့သို့ ထူထယ်ကြီးမားသော ပညာရှိ တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏-ဟူလို။) သာဝကာ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန် သော။ ဣဓ၊ ဤ နတ်ပရိသတ်၌။ ဝိသေသုပဂတာ၊ တပုဒ်သော နတ်တို့ထက် ထူးခြားသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သော။ တေ၊ ထို နတ်တို့သည်။ အညေ၊ အခြားသောနတ်တို့ကို။ ဝဏ္ဏေန၊ ဖြင့်လည်း ကောင်း။ ယသသာ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ အာယုနာ၊ အသက်ဖြင့် လည်းကောင်း။ အတိရောစန္တိ။

(၄)။ ဣဒံ၊ ဤ အကြောင်းအရာကို။ (ဘုရားရှင်သာသနာ၌ တရားကျင့်ပြီး၍ နောက်မှရောက်လာသောနတ်တို့က အခြားနတ်တို့ ထက် အာယု ဝဏ္ဏ၊ ယသ-ဖြင့် သာလွန်၍တင့်တယ်ပုံကို။) ဒိသ္မာန၊ ။ ပ။ နန္ဒန္တိ၊ နှစ်သက်ကြကုန်၏။

ဘန္တေ။ တေန၊ ကြောင့်။ (ထို သိကြားမင်း၏ အနုမောဒနာ-စကား ကြောင့်။) ။ ပ။ ဘိယျောသော၊ လွန်ကဲသော။ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည် အားဖြင့်။ [မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဘိယျောသော၊ လွန်စွာ။- ဤသို့လည်းပေးကြ၏။] ။ ပ။ အသုရကာယာ” တိ။ ပ။ ယေနထ္ထေန၊ အကြင် ကိစ္စဖြင့်။ (အကြင်ဝါကပ်သောရဟန်းတို့အား ချီးမြှောက်ခြင်း ကိစ္စ-ဖြင့်။) ။ ပ။ ဟောန္တိ။ တံ အတ္ထံ၊ ထို ကိစ္စကို။ စိန္တယိတွာ၊ ကြံစည်စဉ်းစား၍။ တံ အတ္ထံ၊ ကို။ မန္တယိတွာ၊ တိုင်ပင်၍။ (စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး တို့နှင့်တိုင်ပင်၍။) စတ္တာဓဇေ၊ မဟာရာဇာနော၊ တို့သည်။ တသ္မိံ အတ္ထေ၊

ထို ကိစ္စ၌။ ဝုတ္တဝစနာပိ။ ပြောဆိုအပ်သော စကားရှိသူတို့သည်လည်း။
 ဟောန္တိ။ [“တံ” သည် အနက်မရှိ။] ။ပ။ ပစ္စာနုသိဋ္ဌဝစနာပိ။ တဖန်
 ဆုံးမအပ်သော စကားရှိသူတို့သည်လည်း။ (သွန်သင်၊ လမ်းပြ၊ ဆုံးမ-
 အပ်သူတို့သည်လည်း။) ဟောန္တိ။ သကေသု သကေသု၊ မိမိဥစ္စာ မိမိဥစ္စာ
 ဖြစ်ကုန်သော။ အာသနေသု၊ နေရာတို့၌။ ဌိတာ၊ တည်နေပါကုန်ပြီ။ အဝိ-
 ပက္ကန္တာ၊ ပြန်မသွားကြပါကုန်။

ဂါထာအနက်။ ။ဝုတ္တဝါကျော၊ ပြောဆိုအပ်သော စကားရှိ
 ကုန်ပေ။ တေ ရာဇာနော၊ ထိုနတ်မင်းကြီးတို့သည်။ အနုသာ-
 သနိံ၊ သုံးကျိပ်သုံးပါး နတ်မင်းများ၏ နည်းညွှန်လမ်းပြ အဆုံး
 အမကို။ ပဋိဂုယျ၊ ရှေးရှုလေးစား ခံယူထား၍။ ဝိပ္ပသန္တမနာ၊
 အထူးသဖြင့် ကြည်လင်ရှင်ပြသော စိတ်ရှိကြကုန်လျက်။ သန္တာ၊
 ငြိမ်သက်ကုန်လျက်။ သမ္ပိ အာသနေ၊ မိမိနေရာ၌။ အဋ္ဌသု၊ တည်
 နေကြပါကုန်ပြီ။

၂၈၃။ အတ ခေါ်။ပ။ဥဋ္ဌာဓထု၊ မွန်မြတ်သော။ (ကြီးကျယ်သော။)
 အာလောယော၊ အလင်းသည်။ သဉ္ဇာယိ၊ နောင်းစွာဖြင့်ပါပြီ။ ဒေဝါနံ၊
 တို့၏။ ဒေဝါနတာဝံ၊ နတ်တို့၏ အာနုဘော်ကို။ (အဝတ်တန်ဆာ ဗိမာန်၏
 အဝရောင် ကိုယ်၏အရောင်ကို။) အတိက္ကမ္ပေဝ၊ သာယွန်၍သာ လျှင်။ ဩဘာ-
 သော၊ အရောင်သည်။ ပါတရကောသိ။ပ။ တာဝတိံသေ၊ ကုန်သော။
 ဒေဝ၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်ပြီ။ (ကို။) “မာရိသာ၊ အချင်း နတ်
 မာယျာ”တို့။ ယတာ၊ မကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ နိမိတ္တံနိ၊ သိအပ်ကြောင်း

၁။ ဝုတ္တဝစနာပိတံ။ ။ [တံ--သည် အနက်မရှိသော နိပါတ်။] သိကြားမင်းနှင့်အတူ
 ကောင်းမှုပြုဖက်ဖြစ်သော နတ်မင်းများက ကိစ္စ-တစုံတရာရှိလျှင် နတ်မင်းကြီး လေး
 ယောက်အား ပြောဆိုကြရ အမိန့်ပေးကြရ၏။ ဤနေရာ၌ “ထိုထိုအရပ်မှာ ဝါကပ်
 သော ရဟန်းတို့အား အန္တရာယ် မဖြစ်အောင် စောင့်ရှောက်စီမံပေးကြပါ”ဟု နတ်
 မင်းပျားက ပြောတတ်သူများ၊ အမိန့်ပေးတတ်သူများ-ဖြစ်၍ နတ်မင်းကြီး လေးယောက်
 တို့က ပြောအပ်သော စကားရှိသူများ၊ အမိန့်ပေးခံရသူများဖြစ်သည်။ [ဝုတ္တံ + ဝစနံ
 ယေသန္တိ ဝုတ္တဝစနာ။]

၂။ ပစ္စာနုသိဋ္ဌဝစနာ။ ။ သုံးဆယ့်သုံးပါးသော နတ်မင်းများက နည်းပေး လမ်းပြ
 ဆုံးမအပ်သောစကားကို နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့က လိုက်နာရသောကြောင့်
 နတ်မင်းကြီးတို့သည် ဆုံးမအပ်သော စကားရှိသူများ၊ စကားကို နားထောင်ရသူများ-
 ဖြစ်သည်။ [ပစ္စာနုသိဋ္ဌ+ဝစနံ ယေသန္တိ ပစ္စာနုသိဋ္ဌဝစနာ။]

အမှတ်အသားတို့ကို။ (အရိပ်နိမိတ်တို့ကို။) ဒိဿန္တိ၊ တွေ့မြင်အပ်ပါကုန်၏။ပ။၊
 ပါတု၊ ထင်ရှားစွာ။ ဘဝတိ။ (တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။)
 ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ပါတု ဘဝိဿတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်လိမ့်မည်။ (ရောက်လာလိမ့်
 မည်။) ဟိ၊ မှန်၏။ ယဒိဒိံ (ယော+အယံ) အာလောကော၊ အကြင်
 အလင်းသည်။ သဉ္စာယတိ။ ယဒိဒိံ (ယော+အယံ) ဩဘာသော၊ အကြင်
 အရောင်သည်။ ပါတု ဘဝတိ။ တေ၊ ဤအလင်း၊ အရောင်သည်။ ဗြဟ္မာ-
 နော၊ ၏။ ပါတုဘာဝါယ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာခြင်းငှာ။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊
 ပုံဗ္ဗနိမိတ်တည်း။ (မလားမိ ရှေးအဖို့၌ ထင်ရှားသော အမှတ်အသား
 တည်း။)'' ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပါပြီ။

ဂါထာအနက်။ ။ယထာ၊ ဖြင့်။ နိမိတ္တာ ဒိဿန္တိ။ (တထာ
 ဖြင့်။) ဗြဟ္မာ ပါတု ဘဝိဿတိ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဝိပုလော၊ ကျယ်
 ပြန့်သော။ မဟာ၊ ကြီးကျယ်သော။(ယော) ဩဘာသော၊ အကြင်
 အလင်းရောင်သည်။ (ပါတု ဘဝတိ။) တေ၊ ဤကြီးကျယ်သော
 အလင်းရောင်သည်။ ဗြဟ္မာနော၊ ၏။ နိမိတ္တံ၊ ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်
 ဖို့ရာ အမှတ်အသားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပါပြီ။

သနက္ခမာရကထာ

၂၀၄။ အထ ခေါ။ပ။ယထာသကေသု၊ အကြင်အကြင် မိမိဥစ္စာ ဖြစ်
 ကုန်သော။ အာသနေသု နိသီဒိံသု။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့ပြော၍ ထိုင်နေ
 ကုန်သနည်း။) “တေ ဩဘာသံ၊ ဤအလင်းအရောင်ကို။ ဥဿာမ၊ သိကုန်
 အံ။ ယဝိပါကော၊ အကြင်အကျိုးရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်။ နံ၊
 ထိုအကျိုးကို။ သစ္စိကတွာဝ၊ မျက်မှောက်ပြု၍သာ။ ဂမိဿာမ၊ သွား
 ကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၍ ထိုင်နေပါကုန်ပြီ။ [စိတ်ထဲက ကြံစည်
 ရုံသာမဟုတ်၊ နှုတ်ကလည်း ပြောကြသည်]။ပ။ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ သုတွာ၊
 ကြား၍။ပ။ ဧကဂ္ဂါ၊ တခုတည်းသော အာရုံရှိကုန်သည်။ သမာပဇ္ဇိံသု၊
 ကောင်းစွာဖြစ်ကုန်ပြီ။ [အလင်းရောင်ကို အာရုံပြုကုန်လျက် ငြိမ်သက်စွာ
 နေကြသည်-ဟူလို။]

ဘန္တေ။ ယဒါ၊ ၌။ သနက္ခမာရော၊ သနက္ခမာရ-မည်သော။ ဗြဟ္မာ၊ဗြဟ္မာ
 သည်။တာဝတိံ သာနံ၊တာဝတိံ သာ-ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ဝါ၊တာဝတိံ သာ-
 ဘုံ၌နေကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့အား။ ပါတု ဘဝတိ။ [ဒေဝါနံ၊
 တို့၏ (အထံ၌။) ပါတု ဘဝတိ။-ဤသို့လည်း ပေးပါ။](ဗုဒ္ဓါ) ဩဠာရိကံ၊

ထင်ရှားသော။ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို။ အဘိနိမ္မိနိတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ပါတု ဘဝတိ၊ ဘန္တေ။ ဗြဟ္မာနော၊ ၎င်း။ ယော ပကတိဝဏ္ဏော၊ အကြင် ပင်ကိုအဆင်းသည်။ (အတ္ထိ။) သော၊ ထို ပကတိအဆင်းသည်။ တာဝတိ - သာနံ။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ စက္ခုပထသ္မိံ၊ မျက်စိတည်းဟူသော လမ်းကြောင်း ဌ်။ [ရူပါရုံကို မြင်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော စက္ခုဌ်။] ဝါ၊ စက္ခု ပထသ္မိံ၊ စက္ခုပသာဒ-၏ လမ်းဌ်။ [စက္ခုပသာဒ-၏ အာရုံ ဖြစ်ခြင်းငှာ လျှောက်ပတ် သော လမ်းဌ်-ဟူလို။] အနဘိသမ္ဘဝနိယော၊ မရောက်ထိုက် မရောက်နိုင်ပါ။ ယဒါ။ ပ။ ပါတုဘဝတိ။ (တဒါ)။ ပ။ အတိရောစတိ။

ဘန္တေ။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သောဝဏ္ဏော၊ ရှေ့ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ကိုယ်သည်။ ဝါ၊ ရှေ့ရုပ်သည်။ [ရှေး နိဿယ-၌ “သောဝဏ္ဏော၊ ကောင်းသောအဆင်းရှိသော။ ဝိဂ္ဂဟော၊ နတ်တို့၏ကိုယ်သည်” ဟု ပေး၏။] မာနသံ၊ လှူ၌ ဖြစ်သော။ ဝိဂ္ဂဟံ၊ ကိုယ်ကို။ အတိရောစတိ သေယျထာပိ၊ လွန်၍ တင့်တယ်သကဲ့သို့။ ပ။ ပါတု ဘဝတိ။ (တဒါ)။ တသံ ပရိသာယံ၊ ဌ်။ ကောစံ၊ တစုံတယောက်သော။ ဒေဝေါ၊ သည်။ န အဘိဝါဒေတိ ဝါ၊ ရှိလည်း မခိုး။ (န) ပစ္စုဋ္ဌေတိ ဝါ၊ ခရီးဦးလည်း မကြိုဆို၊ အာသနေန ဝါ၊ နေရာဖြင့်လည်း။ န နိမန္တေတိ၊ မပိတ်မန်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော နတ်တို့သည်ပင်။ တုဏှိဘူတာ၊ တိတ်တိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်။ ပဉ္စလိကာ၊ ချီအပ်သော လက်အုပ်ရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ လက်အုပ်ချီကုန်သည်။ (ဟုတွာ။) ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်တင်ပလ္လင်ဖြင့်။ နိသီဒန္တိ။ (ကံ။ အဘယ်သို့ကြ၍ ထိုင် နေကုန်သနည်း။) “ဒါနိ၊ ဌ်။ ယသ ဒေဝဿ၊ ၎င်း။ ပလ္လင်္ကံ၊ ပလ္လင်ကို။ သနက်မာရော၊ သော။ ဗြဟ္မာ။ ဣစ္ဆိဿတိ၊ အလိုရှိအံ့။ တသ ဒေဝဿ။ ပလ္လင်္ကံ၊ နိသီဒိဿတိ၊ ထိုင်လိမ့်မည်။” ဣတိ၊ ဤသို့ကြ၍ ထိုင်နေကုန်၏။

ယသ။ ပ။ သော ဒေဝေါ၊ ထို ပလ္လင်၏ အရှင် နတ်သားသည်။ ဝေဒ- ပဋိလာဘံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ရခြင်းကို။ ဝါ၊ ရအပ်သော နှစ်သက်ခြင်းကို။ လဘတိ။ ပ။ သောမနုဿပဋိလာဘံ၊ ဝမ်းမြောက်မှုကိုရခြင်းကို။ ဝါ၊ ရအပ်သော ဝမ်းမြောက်မှုကို။ ပ။ ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုး မင်းနွယ်ဖြစ်သော။ မုဇ္ဈိဝသိတ္တော၊ ဦးထိပ်၌ အဘိသိက်ရေစင်ဖြင့် သွန်းလောင်းအပ်သော။ ရုဇ္ဇေန၊ မင်းအဖြစ် ဖြင့်။ အဗုနာ၊ ယဗု။ အဘိသိတ္တော၊ အဘိသိက်ရေစင်ဖြင့် သွန်းလောင်း အပ်သော။ ဓုဇာ၊ (အတ္ထိ။) သော၊ ထိုမင်းသည်။ ပ။ လဘတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ပ။ ကုမာရဇဏ္ဍိ၊ လုလင်ငယ် ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသည်။ [လုလင်ငယ်သဖွယ် နုနယ်သော အရွယ် အဆင်းရှိသည်။] (ဟုတွာ။) ပဉ္စသိခေါ၊ ပဉ္စသိခ-

နတ်သားနှင့် တူသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ပဉ္စသိခ-နတ်သားကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ။ပ။
 ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဗဂ္ဂန္ဒာ၊ ရှေးရှုထက်သွား၍။ အန္တလိက္ခေ၊
 ဆီးတားမထင် ကြားအပြင်ဖြင့် ရှုမြင်အပ်သော။ အာကာသေ၊ ကောင်း
 ကင်၌။ ပလ္လင်္ကေန၊ ဖြင့်။ နိသိဒ္ဓိ။ [ပဉ္စ+သိခါ တေဿာတိ ပဉ္စသိခေါ-
 ငါးခုသော ဦးစွန်းရှိသောနတ်သား။ ပဉ္စသိခေါ ဝိယ ပဉ္စသိခေါ။-
 ဋီကာ။]

ဘန္တေ။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော။
 သုပစ္စတ္တတေ၊ ကောင်းစွာခင်းထားအပ်သော။ ပလ္လင်္ကေ ဝါ၊ ပလ္လင်၌သော်
 လည်းကောင်း။ သမေ၊ ညီညွတ်သော။ ဘူမိဘာဂေ ဝါ၊ မြေအရပ်အဖို့
 ၌သော်လည်းကောင်း။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်တင်ပလ္လင်ဖြင့်။ နိသိဒ္ဓေယျ
 သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ပ။မဗ္ဗဿ စ သုဓမ္မတ”န္တိ။ [၂၇၂-အတိုင်း ဆိုပါ။]၊

၂၇၅။ ဘန္တေ။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝါ၊ ဤ အကြောင်း
 အရာကို။ ဘာသိတ္ထံ၊ ပြောဆိုပါပြီ။ပ။ဗြဟ္မာနော၊ ၏။ (သရော-၌ စပ်။)
 ဝါ၊ သည်။ ဘာသတော၊ ပြောဆိုနေစဉ်။ အဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတော၊ ရှစ်ပါး
 သောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော။ သရော၊ အသံသည်။ ဝိဿဋ္ဌော၊ စ၊ သလိပ်
 သည်းခြေတို့သည် စွန့်လွှတ်အပ်သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ အသံ၏အပြစ်တို့
 မှ လွတ်သည်လည်းကောင်း။ ဝိညေယျော၊ စ၊ အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို သိစေ
 နိုင်သည်လည်းကောင်း။ မဉ္ဇူ၊ စ၊ ချိုသာသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ သာယာ
 နှာပျော်ဖွယ် ကောင်းသည်လည်းကောင်း။ သဝနီယော၊ စ၊ နားထောင်ထိုက်
 သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ နားထောင်ချင်စဖွယ်ကောင်းသည်လည်းကောင်း။
 ဗိန္နု၊ စ၊ မကွဲမအက် တခဲနက် လုံးသည်လည်းကောင်း။ အဝိသာရီ၊ စ၊
 အထူးထူးအပြားပြား မရောမပြမ်း အလွန်သန့်ရှင်းသည် လည်းကောင်း။
 ဂမ္ဘိရော၊ စ၊ နက်နဲသည်လည်းကောင်း။ နိန္နာဒီ၊ စ၊ အကြွင်းမဲ့ မြည်စေနိုင်
 သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပဲ့တင်ထပ်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ပါ၏။ [ဝိဿဋ္ဌော-စသည်ဖြင့် အဋ္ဌင်္ဂ-၏သရုပ်ကို ပြသည်။]

ဘန္တေ။ ယထာပရိသံ၊ အကြင်မျှလောက်သော ပရိသတ်ကို [ယထာ
 သဒ္ဓါသည် ပရိမာဏ-အနက်ကို ဟော၏။-ဋီကာ။] ။ပ။ ဝိညာပေတိ၊ သိ
 စေ၏။ (နားလည်စေ၏။) အဿ၊ ထိုဗြဟ္မာ၏။ ဘောသော၊ အသံသည်။
 ပရိသာယ၊ ၏။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌။ န နိစ္စရတိ၊ မထွက်ပေါ်။ ဝါ၊ မပြေး
 သွား။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ပ။သရော ဟောတိ။ သော၊ ထိုသူ့ကို။
 “ဗြဟ္မဿရော”တိ၊ ဟူ၍။ (ဗြဟ္မာမင်း၏အသံနှင့်တူသော အသံရှိသူဟူ၍။)
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်ပါ၏။

အထ ခေါ။ပ။တေတ္တိံ သေ၊ သုံးကျိပ်သုံးပါး အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ အတ္တဘာဝေ၊ တို့ကို။ပ။ပစ္စေကပလ္လင်္ကေသု၊ အသီးသီးသော ပလ္လင်တို့၌။ပ။ အာမန္တေသိ။ (ကိံ။) “တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာ-ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဘောန္တော ဒေဝါ၊ အရှင်နတ်တို့သည်။ တံ၊ ထို ကျွန်ုပ်ပြောဆိုအပ်မည့် စကားကို။ ကိံ မညန္တိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း။ ယာဝဉ္စ၊ အလွန်အကဲသာလျှင်။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ များစွာ သောလူအပေါင်း၏ အစီးအပွားအလို့ငှာ။ ဗဟုဇနသုခါယ၊ များစွာသော လူအပေါင်း၏ ချမ်းသာခြင်းငှာ။ လောကာနုကမ္မာယ၊ လောကကို စောင့်ရှောက်ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ဟိတာယ၊ စီးပွားအလို့ငှာ။ သုခါယ၊ ငှာ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်တော်မူ၏။

ဘော၊ အို...နတ်အများတို့။ ဟိ၊ မှန်ပါ၏။ ယေ ကေစိ၊ အကြင် အမှတ်မရှိ အလုံးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍။ ဂတာ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ပ။တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ [သာမည-ကတ္တား။] ကာယဿ၊ ဥပါဒိန္ဒက-ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းဟူသော။ မရဏာ၊ သေရာအခါမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ အပေကစ္စေ၊ အချို့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်။ [ဝိသေသ-ကတ္တား။] ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိနံ၊ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိ-ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ဘုံ၌ နေကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတံ၊ အတူတကွဖြစ်သူ၏ အဖြစ်သို့။ ဝါ၊ အဖော်၏အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။ပ။ယေ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗနိဟိနံ၊ အလုံးစုံတို့အောက်ညီသော။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဝါ၊ နတ်အပေါင်းကို။ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ တေ။ ဂန္ဓဗ္ဗကာယံ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်အပေါင်းကို။ ပရိပူရေန္တိ။” ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပါပြီ။

၂၀၆။ ဣမမတ္ထိံ။ပ။ဘာသတော၊စဉ်။ဧသံသံယေဝံ၊ အသံကိုသာလျှင်။ ဒေဝါ။ မညန္တိ၊ သိကုန်၏။ (ကိံ။) “ယွာယံ၊ အကြင်ဗြဟ္မာသည်။ မမ

၁။ ဧသံသံယေဝံ။ ။ဤပုဒ်၏ စပ်ရာပုဒ် မရှိပါ။ ထို့ကြောင့်-ပါဠိပျက်နေ ဟန်တူ၏။ “ဧသံသံယေဝံ” ဟု ဒုတိယာ-ဝိဘတ်ဖြင့် ရှိသင့်မည်ထင်၏။ ဤ ဝါကျ၌ ဆိုလိုရင်းမှာ-သုံးကျိပ်သုံးပါးသော နတ်တို့၏ ပလ္လင်၌ သုံးကျိပ်သုံးပါးသော ကိုယ်ခန္ဓာကို ဖန်ဆင်း၍ ထိုင်လျက် တရားဟောနေသော သနက်မာရ-ဗြဟ္မာ၏ အသံကိုသာ နတ်များက သိကြရ၏။ “ငါ့ပလ္လင်မှာ ထိုင်နေသော ဗြဟ္မာတယောက် တည်းက တရားဟောနေသည်”ဟု နတ်အားလုံးက ထင်ကြရ၏။ မိမိပလ္လင်၌ ထိုင်နေသော နိမ္မိတ-ရုပ်ကိုသာမြင်၍ အခြားပလ္လင်၌ ထိုင်နေသော နိမ္မိတ-ရုပ်ကို နတ်များ မမြင်ကြရပါ။ [တယောက်တည်း၏ အသံကိုသာ ကြားနေရပါသည်-ဟူလို။]

ပလ္လင်္ကေ နိသီဒတိ။ သွာယံ၊ ထိုပြုဖွဲ့သည်။ ကောဝ၊ တယောက်တည်း သာ။ ဘာသတိ၊ ပြောနေ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ သိကုန်၏။ (ထင်ကုန်၏။)

ဂါထာအနက်။ ။ကေသ္မိံ၊ တယောက်သော ပြုဖွဲ့သည်။ ဘာသမာနသ္မိံ၊ ပြောဆိုလတ်သော်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ နိမ္မိတာ၊ နိမ္မိတ-ရုပ်တို့သည်။ (ဖန်ဆင်းအပ်သော ပြုဖွဲ့တို့သည်။) ဘာသန္တိ၊ ပြောကုန်၏။ ကေသ္မိံ၊ သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အာသိနေ၊ ခံနုလတ်သော်။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုနိမ္မိတ-ရုပ်တို့သည်။ တုဏှိ ဘဝန္တိ၊ တံဒါ၊ ဌံ။ သဟိန္ဒကာ တာဝတိ သာ။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ယွာယံ။ပ။ (နိသီဒတိ)။ပ။ဘာသတိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညန္တိ။

အထ ခေါ။ပ။ကေထေဇ္ဇန၊ တယောက်တည်း၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဥပသံဟရတိ၊ ကပ်ဆောင်၏။ (ရုပ်သိမ်း၏)။ပ။

ဘာဝိတဗ္ဗဒ္ဓိပါဒ

၂၇၇။ တံ ကိ မညန္တိ။ပ။ဇာနတာ၊ သတ္တဝါတို့၏ အာသယာ-နုသယ-ကို သိတော်မူသော။ ပဿတာ၊ လက်တွင်တင်ထား သျှိသျှားသီး ကဲ့သို့ အလုံးစုံသော ဧညယျတရားကို မြင်တော် မူသော။ အရဟတာ၊ ဝါသနာနှင့်တကွ တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာတော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မဖောက်မပြန် အမှန်ကိုယ်တိုင် အလုံးစုံသော တရား တို့ကို သိတော်မူပြီးသော။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန် သော။ ဣမေ စ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဤ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကိုလည်း(ဤ ပြီးစီးခြင်း-ဟူသော တန်ခိုး၏တည်ရာ အခြေခံတရားတို့ကိုလည်း။)ယာဝ၊ အလွန်အကဲ သာလျှင်။ ဝါ၊ အလွန်ပင်။ သုပညတ္တာ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိစေတော်မူ အပ်ပါပေကုန်ပြီ။ ဝါ၊ ဝေနေယျ-တို့၏ သန္တာန်၌ ကောင်းစွာမရေယျက် အောင် ထားအပ်ပါပေကုန်ပြီ။ [အဘယ်အကျိုးငှာ ပညတ်အပ်ပါသနည်း- ဟု မေးဖွယ်ရှိ၍ “ပညတ္တာ ဣဒ္ဓိပဟုတယ” စသည်ကို ပြောဆိုသည်။] ဣဒ္ဓိပဟုတယ၊ တန်ခိုးကိုဖြစ်စေခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ် အကျိုးငှာ။ ဣဒ္ဓိဝိသဝိတယ၊ တန်ခိုးကို ဖြစ်စေခြင်း၌ သင့်လျော်သည်၏ အဖြစ် အကျိုး ငှာ။ ဝါ၊ တန်ခိုးအမျိုးမျိုးကို ဖြစ်စေနိုင်သည်၏ အဖြစ်အကျိုးငှာ။ ဣဒ္ဓိ-ဝိကမ္မနတယ၊ တန်ခိုးအမျိုးမျိုးကို ပြုလုပ်နိုင်သည်၏ အဖြစ်အကျိုးငှာ။ ပညတ္တာ၊ ပညတ်အပ်ပါကုန်။ပ။

ဘော၊ အို... နတ်အများတို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု။ ဆန္ဒ-
 သမာဓိပွဇာနသင်္ခါရသမန္တာဂတံ၊ ဆန္ဒ-ဟူသော အကြီးအကဲရှိသော သမာဓိ၊
 အားထုတ်ကြောင်း သမ္ပပွဇာနဝိရိယ- ဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။
 ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ကို။ (ပြီးစီးကြောင်းဖြစ်သော အဘိညာဉ်နှင့် ယှဉ်သော ဆန္ဒ၊
 သမာဓိ ဝိရိယ-တို့၏ အခြေခံဖြစ်သော စိတ်စေတသိက် အစုကို။) ဘာဝေ-
 တို၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ တိုးပွားစေ၏။ ပ။ တေန ဘဂဝတာ
 သည်။ ပ။ ဣဒ္ဓိဝိကုဗ္ဗနတယ၊ ငှာ။ ပညတ္တာ၊ အပ်ကုန်သော။ စတ္တာဇော၊
 ကုန်သော။ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ တို့ဟူသည်။ ဣမေ ခေါ၊ ဤသည်တို့တည်း။

ဘော၊ တို့။ ဟိ၊ မှန်ပါ၏။ အတိတံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ အဒ္ဓါနံ၊
 ကာလ၌။ ယေ ဂေစိ၊ အကြင် အမှတ်မရှိ အလုံးစုံကုန်သော။ သမဏာ ဝါ၊
 တို့သည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အနေက-
 ဝိဟိတံ၊ တပါးမက များသောအပြားရှိသော။ ဣဒ္ဓိဝိခံ၊ တန်ခိုး အဖို့အစုကို၊
 ပစ္စနုဘောသုံ၊ ခံစားခဲ့ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗေ၊ တေ၊ ထို သမဏ၊ ဗြာဟ္မဏ-တို့သည်။
 စတန္တံ၊ ဣမေသံယေဝ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ တို့၏ပင်။ [တ္ထ-ပစ္စည်း၌ စပ်။) ဝါ၊ တို့ကို
 ပင်။ [ဘာဝိတ ဗဟုလိကတ-၌ စပ်။] ဘာဝိတတ္တာ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်စေအပ်
 ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဗဟုလိကတတ္တာ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ အလေ့အလာ
 ပြုအပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ပစ္စနုဘောသုံ)။ ပ။

မမပိ၊ ကျွန်ုပ်၏လည်း။ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဣဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို။
 ပဿန္တိနော၊ မြင်ကြပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ မဟာဗြဟ္မော၊ မြတ်
 သောဗြဟ္မာ။ (ဗြဟ္မာမင်း။) ဝေံ၊ မှန်ပါ။ (မြင်ကြပါ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့
 ဖြေကုန်ပြီ။ ပ။ ဝေံ၊ သို့။ ဝါ၊ သို့ကလောက်။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့ မိန့်ပြီ။ ပ။ အာမန္တေသိ၊ ဆက်၍ မိန့်ပြန်ပြီ။ (ကံ။)

တိဝိဠကသမာဓိဂမ

၂၇၀။ “တံ ကံ မညန္တိ။ ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ သုဿ၊
 ဈာန် မဂ် ဖိုလ်-ချမ်းသာကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှာ။ တယော။ ဣဒ္ဓံ
 (ဣမေ) ဩကာသာဓိဂမာ၊ ဤ အခွင့်အလမ်းကို ရခြင်းတို့ကို။ ဝါ၊ ဤ
 အခွင့်အလမ်းကို ရကြောင်း တရားတို့ကို။ ယာဝ စ၊ အလွန်အကဲသာလျှင်။
 ဝါ၊ အလွန်ပင်။ အနုဗ္ဗဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပါကုန်ပြီ။ ပ။

ဘော၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ကေစော၊ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထု ကိလေသာ နှစ်ဖြာသောကာမ တို့နှင့်။ သံသဋ္ဌော၊ ရောနှောသည်။ [သံသဂုံ၊ ဥပဂတော သမဂီဘူတော။-ဋီကာ။] အကု- သလေဟိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ နိဝရဏ-တရားတို့နှင့်။ သံသဋ္ဌော၊ သည်။ (ဟုတော) ဝိဟရတိ။ သော၊ ထိုသူသည်။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသော အခါ၌။ အရိယဓမ္မံ၊ အရိယာဖြစ်သော မြတ်စွာ ဘုရားသည် ဟောအပ်သောတရားကို။ [အဋ္ဌကထာ-နည်း။] ဝါ၊ အရိယာ အဖြစ်ကို ပြုတတ်သောတရားကို။ [ဋီကာ-နည်း။] သုဏာတိ၊ နာ၏။ ယောနိသော၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းအားဖြင့်။ (သင့်သောအစီအစဉ် မှန်ကန်သော လမ်းအားဖြင့်။) မနသိ၊ စိတ်၌။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ (နှလုံး သွင်း၏။) ဓမ္မာနုဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအားလျော်သော အကျင့် ကို။ [လောကုတ္တရာတရား-ဟု ဆိုရသော်လည်း ဤနေရာ၌ “ဈာန်တရားအား လျော်သောအကျင့်ကို” ဟု ဆိုလိုသည်။] ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။

သော။ အရိယဓမ္မဿဝနံ၊ အရိယာဖြစ်သော 'မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ် သောတရားကို နာရခြင်းကို။ ဝါ၊ အရိယာအဖြစ်ကိုပြုတတ်သော တရားကို နာရခြင်းကို။ အာဂမ္မ၊ ရှေးရှုရောက်၍။ (စွဲ၍။) ယောနိသောမနသိကာရံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းအားဖြင့် နှလုံးသွင်းမှုကို။ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပတ္တိံ၊ လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးအား လျော်သော အကျင့်ကိုကျင့်မှုကို။ (အာဂမ္မ) ။ပ။ အသံသဋ္ဌဿ၊ မရောနှောသော ။ပ။ တဿ၊ ထိုသူ၏ သန္တာန်၌။ သုခံ၊ ပဌမဇ္ဈာနသုခံ-သည်။ (ပဌမဈာန်ချမ်းသာသည်။) ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ သုခါ၊ ကြောင့်။ [ကာရဏ-အနက်၌ ပဉ္စမိ-သက်။] ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ (အဆက်ဆက်။) သောမနဿံ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ)။ [ပဌမဈာန်သမာပတ်မှ ထ-ပြီးသောအခါ၌ ဖြစ်၏။]

ဘော၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပမုဒါ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့်။ (အနီးငယ်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဟူသော နုသောပီတိကြောင့်။) ပါမောဇ္ဇံ၊ လွန်စွာ

၁။ ယောနိသော မနသိကာရ။ ။ယောနိသော မနသိကာရော နာမ ဥပါယမနသိ- ကာရော။-အဋ္ဌကထာ။ ဥပါယမနသိကာရောတိ ကုသလဓမ္မပ္ပတ္တိယာ ကာရဏ- ဘူတော မနသိကာရော။-ဋီကာ။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ အသုဘ-ဟုလည်းကောင်း၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍သိတတ်သော မဂ်ဉာဏ်အားလျော်သော ဝိပဿနာဉာဏ် ဖြင့်လည်းကောင်း နှလုံးသွင်းမှုတည်း။

ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ (လွန်စွာဝမ်းမြောက်ခြင်းဟူသော အားကြီးသော ပီတိသည်။) ဇာယေထ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ပ။သောမနဿံ (ဥပ္ပ-ဇ္ဇတိ)။ ဘော၊ တို့။ပ။တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ သုခဿ အဓိဂမာယ။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ အယံ ဩကာသာဓိဂမော^၁၊ ဤ ပဌမဈာန် တည်းဟူသော အခွင့်အလမ်းကို ရခြင်းကို။ ဝါ၊ ဤအခွင့်အလမ်းကို ရကြောင်းပဌမဈာန်တရားကို။ အနုဗုဒ္ဓေါ၊ အပ်ပြီ။ [နောက်နောက်ဝါကျ များ၌ ဤသို့အပြည့်အစုံပေးပါ။ သူးရာ၌သာ ရေးပါမည်။]

ပုန စ။ပ။ ကေစွဿ၊ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌။ ဩဠာရိကာ၊ ရှန်ရင်းကြမ်းတမ်းကုန်သော။ ကာယသင်္ခါရာ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ဟူသော ကာယသင်္ခါရ-တို့သည်။ အပ္ပဋိပ္ပဿဒ္ဓါ၊ မငြိမ်းအေးကုန်သည်။ပ။ ဝစိ-သင်္ခါရာ၊ ဝိတက်ဝိစာရ-ဟူသော ဝစိသင်္ခါရ-တို့သည်။ပ။ စိတ္တသင်္ခါရာ၊ ဝေဒနာ သညာ-ဟူသော စိတ္တသင်္ခါရ-တို့သည်။ [ဝေဒနာ သညာ-ကို မှတ်၍ ပြောသည်။ ဝိတက် ဝိစာရ-မှတပါး စေတသိက်အားလုံး စိတ္တသင်္ခါရ-မည်၏။ ဤပုဒ်တို့၏ ဝစနတ္ထနှင့်တကွ အကျယ်ကို သင်္ခါရ-ယမိုက် အရကောက် ၃၀၄-၌ ကြည့်ပါ။]

သော။ပ။ ကာယသင်္ခါရာ။ ပဋိပ္ပဿမ္မန္တိ၊ ငြိမ်းအေးကုန်၏။ [စတုတ္ထ-ဈာန်ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။]။ပ။ ဝစိသင်္ခါရာ ပဋိပ္ပဿမ္မန္တိ။ [ဒုတိယ-ဈာန်ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။]။ပ။ စိတ္တသင်္ခါရာ ပဋိပ္ပဿမ္မန္တိ။ [နိရောဓသမာပတ်ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။]တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌။ ဩဠာရိကာနံ။ ကာယသင်္ခါ-

၁။ ဩကာသာဓိဂမော။ ။ဩကာသ-ဟူသည် မဂ် ဖိုလ် ချမ်းသာဟူသော အခွင့် အလမ်းတည်း။ ပဌမဈာန်စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ထို အခွင့်အလမ်းကို ရကြောင်းဖြစ်သော ကြောင့် ဩကာသာဓိဂမ-မည်၏။ [ဩကာသံ အဝသရံ အဓိဂစ္ဆတိ စေတနာတိ ဩကာသာဓိဂမော-မဂ် ဖိုလ် ချမ်းသာဟူသော အခွင့်အလမ်းကို ရကြောင်းတရား။]

တနည်း။ ။ဩကာသ-ဟူသည် မဂ် ဖိုလ် ချမ်းသာကို ရရှိရာ ပဌမဈာန်တည်း ဟူသော မိမိ၏ အခွင့်အလမ်းတည်း။ ထို အခွင့်အလမ်းကို ရခြင်းဟူသည် ပဌမ-ဈာန်စိတ္တုပ္ပါဒ် ဖြစ်ခြင်းပင်တည်း။ [မဂ္ဂဖလသုခါဓိဂမာယ ဩကာသဘာဝတော ဝါ ဩကာသော။-မဂ် ဖိုလ် ချမ်းသာကို ရရှိရာ အခွင့်အလမ်းဖြစ်သောကြောင့် ပဌမဈာန်သည် ဩကာသ-မည်၏။ အသာ+အဓိဂမော ဩကာသာဓိဂမော-ထို အခွင့်ကိုရခြင်း (ပဌမဈာန် စိတ္တုပ္ပါဒ် ဖြစ်ခြင်း)။] မှန်၏-ပဌမဈာန်သည် နိဝရဏ-ငါးပါးတို့ကို ပယ်ခွာ၍ မိမိ၏အခွင့်အလမ်းကို ယူ၍တည်၏။ (နိဝရဏတို့၏ နေရာဝယ် မိမိက ဝင်၍တည်နေသည်၊ ဖြစ်နေသည်-ဟူလို။ [နောက်နောက် ဩကာသာဓိဂမ-၌ ဤနည်းမှီ၍ သိပါ။]

ရာနံ၊ တို့၏။ ပဋိပ္ပုဿဒိယာ၊ ငြိမ်းအေးခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။
 ။ပ။ သုခံ၊ စတုတ္ထ-ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော ဖလသမာပတ်ချမ်းသာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတီ။
 [နိရောဓသမာပတ်မှ ထသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာဖြစ်၏။] ။ပ။ သောမနဿံ။ (ဥပ္ပဇ္ဇတီ။)
 [နိရောဓသမာပတ်မှ ထပြီးပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဖြစ်၏။] ။ပ။ အယံ ဩကာသာ-
 ဝိဂမော^၁၊ ဤ စတုတ္ထ-ဈာန်တည်းဟူသော အခွင့်အလမ်းကို ရခြင်းကို။ ဝါ၊
 ဤ အခွင့်အလမ်းကိုရကြောင်း စတုတ္ထ-ဈာန် တရားကို။ အနုပုဇ္ဈော။

ပုန စ။ပ။ “ဣဒံ၊ ဤ ကုသလကမ္မပထ-တရား ဆယ်ပါးသည်။ ကုသလံ၊
 ကုသိုလ်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ အကြင်အကြင် ထင်ရှားဖြစ်သည့်
 အတိုင်း။ ဝါ၊ ဟုတ်မှန်စွာ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့်
 မသိ။ “ဣဒံ၊ ဤ အကုသလကမ္မပထ- တရား ဆယ်ပါးသည်။ အကုသလံ၊
 တည်း။” ။ပ။ “ဣဒံ၊ ဤ အကုသလကမ္မပထ-တရား ဆယ်ပါးသည်။
 သာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤ ကုသလကမ္မပထ-တရား ဆယ်
 ပါးသည်။ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိ။ [နောက်၌ ဣဒံ-ကို ဤနည်းမှီ၍ စွဲပါ။]
 ဣဒံ၊ ကို။ သေဝိတဗ္ဗံ၊ မှီဝဲထိုက်၏။ ဣဒံ၊ ကို။ န သေဝိတဗ္ဗံ၊ ထိုက်။ ဣဒံ။
 ဟိန်၊ ယုတ်ညံ့၏။ ဣဒံ။ ပဏိတံ၊ မှန်မြတ်၏။ ဣဒံ၊ ဤတရားသည်။ ကဏ္ဍ-
 သုက္ကသပဋိတကံ၊ မည်းညစ်သည်ဖြစ်၍ တူသောအဖို့ရှိ၊ ဖြူစင်သည်ဖြစ်၍
 တူသောအဖို့ရှိ” ။ပ။

တဿ၊ ထိုသူ၏။ ဝါ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာနတော၊ သိလတ်သော်။
 ဧဝံ၊ သို့။ ပဿတော၊ မြင်လတ်သော်။ အဝိဇ္ဇော၊ ဝဋ်ကိုဖုံးထားတတ်သော
 အဝိဇ္ဇာကို။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ဝိဇ္ဇော၊ အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ် ဝိဇ္ဇာသည်။
 ဥပ္ပဇ္ဇတီ။ တဿ၊ ထိုသူ၏ သန္တာန်၌။ အဝိဇ္ဇာဝိရာဂါ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ ကင်းခြင်း
 ကြောင့်။ ဝိဇ္ဇုပ္ပါဒါ၊ ဝိဇ္ဇာ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သုခံ၊ အရဟတ္တမဂ် အရ-
 ဟတ္တဖိုလ် ချမ်းသာလည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတီ။ပ။ သောမနဿံ (ဥပ္ပဇ္ဇတီ)။ [သမာတ်ပ
 မှ ထပြီးသူမှာ ဖြစ်၏။] ။ပ။ အယံ ဩကာသာဝိဂမော^၁၊ ဤ အရဟတ္တမဂ်-

၁။ ဒုတိယဩကာသာဝိဂမ။ ။စတုတ္ထ-ဈာန်သည် သုခ ဒုက္ခ-ကို ပယ်ခွာ၍
 မိမိ၏ အခွင့်အလမ်းကို ယူတတ်သောကြောင့် ဩကာသာဝိဂမ-မည်၏။ သုခ ဒုက္ခ
 ဖြစ်ခွင့်မပေးပဲ ထိုနေရာ၌ မိမိဝင်၍ ဖြစ်သည်-ဟူလို။ [ဤ၌ ပဌမ၊ ဒုတိယ၊ တတိ
 ယ-ဈာန်များလည်း စတုတ္ထဈာန်၌ အတွင်းဝင်သည်။]

၂။ တတိယဩကာသာဝိဂမ။ ။အရဟတ္တမဂ်သည် ကိလေသာ အားလုံးတို့ကို
 ပယ်ခွာ၍ မိမိ၏အခွင့်အလမ်းကို ယူတတ်သောကြောင့် ဩကာသာဝိဂမ မည်၏။
 ကိလေသာတို့ကို ဖြစ်ခွင့်မပေးပဲ ထိုနေရာ၌ မိမိဝင်၍ဖြစ်သည်-ဟူလို။

တည်းဟူသော အခွင့်အလမ်းကို ရခြင်းကို။ ဝါ၊ အခွင့်အလမ်းကိုရကြောင်း အရဟတ္တမဂ်တရားကို။ အနုပုဗ္ဗေ။ပ။ အာမန္တေသိ၊ ဆက်၍ မိန့်ပြီ။

စတုသတိပဋ္ဌာန

၂၇၉။ တံ ကိံ မညန္တိ ။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ စတ္တာဇော။ ဣမေ သတိပဋ္ဌာနာ၊ ဤ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ ယာဝ သုပညတ္တာ။ ကုသလဿ၊ မဂ်ကုသိုလ် ဖိုလ်ကုသိုလ်ကို။ အဓိဂမာယ၊ ငှာ။ ပညတ္တာ။ [အဘိဓမ္မာ ၌ မဂ်သာ ကုသလ-မည်သော်လည်း ဤ နေရာ၌ အပြစ်မရှိခြင်း ယောဂ-လေး ပါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိခြင်း ဟူသော အနက်ကြောင့် ဖိုလ်သည်လည်း ကုသလ-မည်သည်။] ။ပ။

အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ၏။ [သတိပဋ္ဌာန-သုတ်၌ အတ္တနော-ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်လိမ့် မည်။] ကာယေ၊ ရူပကာယ၌။ ကာယာနုပဿိ၊ ရူပကာယ-ကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်။ အာတာပီ၊ ကိလေသာတို့ကို လောင်မြိုက်တတ်သော သမ္ပပ္ပ-ဓာနဝိရိယ-ရှိသည်။ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိသည်။ သတိမာ၊ ကာယကို ပိုင်းခြား၍ ယူတတ်သော သတိရှိသည်။ (ဟုတွာ။) လောကေ၊ ရူပကာယ-ဟူသော လောက၌။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿိ၊ ကို။ (လောဘ ဒေါသ-ကို။) ဝိနေယျ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ ဝိဟရတိ။ပ။ဝိဟရန္တော။ တတ္ထ၊ ထိုအဇ္ဈတ္တကာယ၌။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ သမာဓိယတိ၊ သမာဓိ ဖြစ်၏။ (သမထဝိပဿနာ-၏ အစွမ်းဖြင့် တည်ကြည်၏။) သမ္မာဝိပုသီဒတိံ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်၏။ပ။သမာဟိတော၊ သမထ ဝိပဿနာ-၏အစွမ်းဖြင့် ကောင်းစွာ အာရုံ၌ ထားအပ်သော စိတ်ရှိသည်။ သမ္မာ။ ဝိပုသန္တော၊ အထူး သဖြင့် ကြည်လင်သည်။(ဟုတွာ။) ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ-၌။ပရကာယေ၊ သူတပါး၏ ကာယ၌။ ဉာဏဒဿနံ၊ သိမြင်တတ်သောဉာဏ်ကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ [သူတပါး၏ ရူပကာယကိုလည်း သမထ ဝိပဿနာ ရှုပွားသည်-ဟူလို။ နောက် ဝါကျများ၌ ဤနည်းကို မှီ၍ ပေးပါ။] ။ပ။

၁။ သမ္မာ ဝိပုသီဒတိံ။ ။သမ္မာ သမာဓာန ပစ္စယေန (ကောင်းစွာ တည်ကြည် ခြင်း သမာဓိ ဟူသော အကြောင်းရှိသော။) အဘိပုသာဒေန ဉာဏုပသံဟိတေန (ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော လွန်စွာ ကြည်လင်ခြင်း ဟူသော သဒ္ဓါဖြင့်.) အဇ္ဈတ္တံ ကာယံ ဩကပ္ပေတိ။ (သက်ဝင်၏။) [ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော ဩကပ္ပနသဒ္ဓါ ဖြစ်သည်-ဟူလို။]

သတ္တသမာဓိပရိက္ခာရ

၂၉၀။ “တံ ကိ” မညန္တိ။ပ။ သမ္မာသမာဓိဿ၊ ကိ။ ပရိဘာဝနာယ၊ ထက်ဝန်းကျင် ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ ဝါ၊ ထုံမွမ်းခြင်းငှာ။ သမ္မာသမာဓိဿ၊ ၎င်း။ ပါရိပူရိယာ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်စေခြင်းငှာ။ သတ္တံ၊ ဣမေ သမာဓိ-ပရိက္ခာရာ စ၊ ဤ သမာဓိ၏ အခြံအရံဖြစ်သော တရားတို့ကိုလည်း။ ယာဝ သုညတ္တာ။ပ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း။ပ။ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသတိလည်းကောင်း တည်း။ [ပါရိ၊ ထက်ဝန်းကျင်+ခါရ၊ ပြုပြင်တတ်သော တရားကို “ပရိက္ခာရ-အခြံအရံ” ဟု ခေါ်သည်။] ဘော၊ တို့။ သတ္တဟိ အင်္ဂေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ စိတ္တဿ၊ ၎င်း။ ယာ ကေဂ္ဂတာ၊ အကြင် တမျိုးတည်းသော အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ တမျိုးတည်းသော အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ဟူသော သမာဓိကို။ -ပရိက္ခာတာ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြင်ဆင်အပ်ပြီ။ ဝါ၊ ခြံရံအပ်ပြီ။ ဘော၊ တို့။ အရိယော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာသော။ ဝါ၊ ဖြူစင်သန့်ရှင်း အပြစ်ကင်းသော။ အယံ သမာဓိ၊ ဤ စိတ္တေကဂ္ဂတာ ဟုဆိုအပ်သော သမာဓိကို။ သဥပနိသော ဣတိပိ၊ အားကြီးသော မှီရာ အကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်သော သမာဓိဟူ၍လည်းကောင်း။ သပရိက္ခာရော ဣတိပိ၊ အခြံအရံနှင့်တကွဖြစ်သော သမာဓိဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘော၊ တို့။ သမ္မာဒိဋ္ဌိဿ၊ မှန်ကန်သောဉာဏ်ရှိသူ၏ သန္တာန်၌။ သမ္မာ-သင်္ကပ္ပေါ၊ သည်။ (မှန်သောအကြံသည်။) ပဟောတိ၊ ဖြစ်နိုင်၏။ သမ္မာသင်္က-ပုဿ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ-ရှိသူ၏ သန္တာန်၌။ သမ္မာဝါစာ၊ သည်။ (မှန်ကန်စွာ ပြောဆိုမှုသည်။)။ပ။ သမ္မာသမာဓိဿ၊ သမ္မာသမာဓိ-ရှိသူ၏ သန္တာန်၌။ သမ္မာ ဉာဏံ၊ ကောင်းသော မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်သည်။ပ။ သမ္မာ ဝိမုတ္တိ၊ ကောင်းစွာ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်သော မဂ်ဖိုလ်သည်။ ပဟောတိ။

ဘော၊ အို....နတ်အများတို့။ ဟိ၊ ဆက်ပါဦးမည်။ “သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော”။ပ။ အပါရုတာ အမတ်ဿ ဒွါရာ”တိ၊ ဟူ၍။ ယံ တံ၊ အကြင်စကားကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုလတ်သော်။ ဝါ၊ ပြောလိုသူသည်။ ဝဒေယျ၊ ပြောရာ၏။တံ၊ ထိုစကားကို။ (ထို “သွာက္ခာ-တော ဘဂဝတာ ဓမ္မော”။ပ။ အပါရုတာ အမတ်ဿ ဒွါရာ”ဟူသော

စကားကို။ ဝဒေယျ-၌ စပ်။) ဣဒမေဝံ၊ ဤ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တရားကိုသာ။ ဝါ၊ ဤမဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ကိုးတန်သောတရားကိုသာ။ (သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။) သမ္မာ ဝဒမာနော။ ဝဒေယျ၊ ပြောရာပါ၏။

ဘော၊ တို့။ ဟိ၊ မှန်ပါ၏။ ဓမ္မော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး မြတ်တရားကို။ ဝါ၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ကိုးတန်သောတရားကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပါ၏။ ပ။ ဝိညူဟိ။ [မဟာပရိနိဗ္ဗာန-သုတ် ပုဒ်စဉ် ၁၅၉-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] အမတဿ၊ သေခြင်းမရှိရာ နိဗ္ဗာန်၏။ ဒွါရာ၊ အရိယာမဂ်-တည်းဟူသော တံခါးကို။ အပါရုတာ၊ ဖွင့်ထားအပ်ပါပြီ။

ဘော၊ တို့။ ဟိ၊ မှန်ပါ၏။ [နိဗ္ဗာန်ဝင်ကြောင်း အရိယာမဂ်တံခါး ဖွင့်ထား၏-ဟူသော စကား မှန်ပါ၏။] ယေ ကေစိ၊ အကြင်အမှတ်မရှိ အလုံးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓော၊ ၌။ အဝေစ္စပသာဒေန၊ ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ ပ။ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည် နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ သီလေဟိ သမန္နာဂတာ။ ဩပပါတိကာ၊ ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေ ရှိကုန်သော။ ဓမ္မဝိနိတာ၊ အရိယာတို့၏ တရား၌ ဆုံးမအပ်ပြီးကုန်သော။ [အရိယဓမ္မေ ဝိနိတာ။-ဋီကာ။] သာတိ-ရေကာနိ၊ အပိုအလွန်နှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော။ စတုဝိသတိသတသဟဿာနိ၊ နှစ်သန်း လေးသိန်းကုန်သော။ [နှစ်သန်းလေးသိန်း ကျော်ကုန်သော-ဟူလို။] မာဂဓကာ၊ မဂဓ-တိုင်း၌ နေကုန်သော။ ယေ စ ဣမေ ပရိ-စာရကာ၊ အကြင် ရတနာသုံးပါး၏ အလုပ်အကျွေးတို့သည်လည်း။ အဗ္ဗ-တိတာ၊ နောက်တဝသို့ ရှေးရှုသွားကုန်သည်။ ကာလင်္ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီး သော သေခြင်းရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ သေကုန်သည်။ (သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်

၁။ ဣဒမေဝံ တံ။ ။ဤ သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်တို့၏ စွဲနက်ကို အဋ္ဌကထာ၌ မဖွင့်ပါ။ အခြားနေရာ၌ “ဣတိ ယံ တံ ဝုတ္တံ ဣဒမေတံ ပဋိစ္စ ဝုတ္တံ။” (အိ-၁၊ ၁၉၂) “ဣဒံ ခေါ ပနေတံ ဝိသာခေ သန္ဓာယ ဘာသိတံ” (အိ-၁၊ ၂၃၁) စသည်ဖြင့် လာသောစာသွားကို ကြည့်၍ “သန္ဓာယ” ဟု ထည့်ကာ အနက်ပေးလိုက်ပါသည်။ ရှေးနိဿယ-၌ကား တမျိုးပေးထား၏။

ဆိုလိုရင်း။ ။ဤဝါကျ၏ ဆိုလိုရင်းမှာ - အို နတ်များတို့.... ဆက်ပါဦးမည်။ “သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော။ပ။အပါရုတာ အမတဿ ဒွါရာ” ဟူသော အကြင်စကားကို ကောင်းစွာပြောလိုလျှင် ပြောရာပါ၏။ ထို စကားကို ဤ ယခု ကျွန်ုပ် ပြောပြအပ်ခဲ့တဲ့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကိုသာ ရည်ရွယ်၍ ပြောမှ အမှန်ပြောရာ ရောက်ပါလိမ့် မည်-ဟု ဆိုလိုသည်။

လတ်သော်။) တိဏ္ဍိ။ပ။သမ္မောဓိပရာယဏာ၊ အထက်မဂ် သုံးပါးဟူသော လဲလျောင်းရာ ရှိပါကုန်၏။

တ္ထေ၊ ဤ ဥပါသကာတို့တွင်။ သကဒါဂါမိနော' စေဝ၊ သကဒါဂါမ် တို့သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိပါကုန်သေး၏။(ပါ၊ ပါကုန်သေး၏။) [သောတာပန်များသာမက သကဒါဂါမ်များလည်း ပါကြပါသေး၏။]

ဂါထာအနက်။ ။ဣတရာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော၊ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်တို့မှ အခြားသော။ ပုညအာဂါ၊ ထူးသောကောင်းမှု အဖို့အစရှိသော။ အယ-ပဇာ၊ ဤ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ (အနာ-ဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်များကို ရည်ရွယ်သည်။) အတ္ထိ၊ ရှိပါသေး၏။ ဣတိ၊ သို့။ မေ၊ ကျွန်ုပ်၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ (ဟောတိ။) အပိ၊ ထိုသို့ ပင် စိတ်ဖြစ်ပါသော်လည်း။ မုသာဝါဒဿ၊ မုသာဝါဒ-မှ။ (အလုံကို ပြောမိခြင်းမှ။) ဝါ၊ ကို။ သြတ္တပုံ၊ ကြောက်လန့်သည်ဖြစ်၍။ [သြတ္တပုံ-၌ အန္တ-ပစ္စည်း၊ ပထမာ ကေဂုဏ်။] သင်္ခါတုံ၊ အတိအကျ ပြောခြင်းငှာ။ ဝါ၊ အတိအကျ ရေတွက်ခြင်းငှာ။ န သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ [အနည်းငယ်လွဲသွားလျှင် မုသာဝါဒ-ဖြစ်မှာစိုးလို့ အတိအကျ မရေတွက်ပါ။ အမှန်မှာ ရေတွက်နိုင်ပါ၏။-ဟူလို။] ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီ။

၂၉၁။ ဣမမတ္ထိ။ပ။သနက္ခိမာရဿ၊ သော။ ဗြဟ္မု၊နော၊ သည်။ ဘာသတော၊ ပြောဟောနေစဉ်။ ဝေဿဝဏဿ မဟာရာဇဿ၊ ၏။ပ။ ဥဒပါဒိ။ (ကိ။) “အစ္စရိယံ ဝတ ဘော၊ လက်ဖျောက်ခတ်တီး အံ့ချီးလောက်ပါပေစွ...ဪ။အဗ္ဗုတံ၊ဝတ ဘော၊ မဖြစ်စဖူး ထူးဆန်းပါပေစွ...ဪ။ ဝေရူပေါပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဥဠာရော၊ မှန်မြတ်သော။ သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ နာမ၊ ရှိပါပေ၏။ (ရှိပါပေတယ်။) [“နာမ” သည် ဝိမုယ၊ သို့မဟုတ် သမ္မာဝနာ အနက်ဟော နိပါတ်။] ။ပံ။ ဓမ္မက္ခာနံ၊ တရားကိုဟောတော် မူခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဟောအပ်သောတရားသည်။ (ဘဝိဿတိ နာမ) ။ပ။ ဝိသေသာဓိဂမာ၊ တရားထူးကိုရခြင်းတို့သည်။ ဝါ၊ ရအပ်သော တရားထူး ရှိသူတို့သည်။ ပညာယိဿန္တိ (နာမ)၊ ထင်ရှားရှိပါပေကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။

အထ။ပ။အဝေါစ။ (ကိ။) ဘဝံ၊ ဝေဿဝဏော မဟာရာဇာ၊ အရှင်-ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးသည်။ တံ၊ ထို ကျွန်ုပ်ပြောအပ်မည့် စကားကို။

ကိ* မညတိ ၊ အဘယ်သို့ ထင်ပါသနည်း။ အတိတံ၊ အတိတံဖြစ်သော။ (လွန် ခဲ့ပြီးသော။) အဋ္ဌါနံ ပိ၊ ကာလ၌လည်း။ပ။ သတ္တာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ပ။ ဓမ္မက္ခာနံ (အဟောသိ) ။ပ။ ပညာယိ သု၊ ထင်ရှားခဲ့ကုန်ပြီ။ပ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်။ပ။ ပညာယိဿန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်လိမ့်မည်။” ဣတိ၊ ဤသို့ ထင်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ (မေးပြီ။)

၂၉၂။ ဣမ မတ္ထံ။ပ။ မဟာရာဇာ၊ သည်။ (အာရောစေသိ-၌ စပ်။) သနက္ခမာရဿ၊ သော။ မြဟ္မာနော၊ ဧ။ (သမ္မုခါ-၌ စပ်။) ဝါ၊ သည်။ တာဝတိံသာနံ ဒေဝါနံ၊ တို့အား။ ဘာသတော၊ ပြောဟောစဉ်။သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ သုတံ၊ ကြားအပ်သည်။ သမ္မုခါ၊ ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ မှတ်ယူ အပ်သည်။ (ဟုတော့။) သယံ ပရိသယ်၊ မိမိ၏ ပရိသတ်၌။ အာရောစေသိ၊ ပြောပြီ။ပ။ ဘဂဝတော။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ပြီ။ ဣမ မတ္ထံ၊ ကိ။ ဘဂဝါ။ပ။ သာမဉ္စ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ အဘိညာယ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ပ။ အာရောစေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဣမ မတ္ထံ၊ မြတ်စွာဘုရား မိန့်တော် မူအပ်သော ဤ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ။ပ။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အားလည်းကောင်း။ ။ပ။ အာရောစေသိ။ တယ်ဒံ မြဟ္မစရိယံ၊ ထို မြဟ္မစရိယ-သည်။ (ထိုအရှင်

၁။ တံ ကိ* မညတိ။ ။ဤသို့မေးရခြင်းမှာ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော် များကို (သနက္ခမာရ-မြဟ္မာမင်း သိသလောက် ရှေး-က မိမိမသိခဲ့၍) “ဤကဲ့သို့ ဘုရားရှင် လောကမှာ ရှိပါပေတယ်၊ ဤကဲ့သို့ တရားမျိုး ရှိပါပေတယ်၊ ထိုတရားကို သိသူတွေ အထင်အရှားရှိကြပါပေတယ်” ဟု ဝေဿဝဏ် နတ်မင်း၏ တအံ့တဩ ဖြစ်ပုံကို မြင်၍ မေးရခြင်းဖြစ်သည်။ သနက္ခမာရ-မြဟ္မာမင်းမှာ “အတိတ် အနာဂတ် ကာလ၌ ထိုကဲ့သို့ ဘုရားမျိုးဖြစ်လည်း မဖြစ်ဖူးခဲ့၊ ဖြစ်လိမ့်မည်လည်း မဟုတ်” ဟု အယူရှိသောကြောင့် မေးသည်မဟုတ်ပါ။ ဘာကြောင့်နည်း။- သနက္ခမ ရ-မြဟ္မာသည် သစ္စာလေးပါးကို သိပြီးသော အရိယာ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းမှာလည်း သံသယ-မဖြစ်။ ။ထို့အတူပင် သနက္ခမာရ-မြဟ္မာ မင်းသည် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း၏ တအံ့တဩ ဖြစ်ပုံကိုမြင်၍ (အဖြေကို သိချင်၍ မဟုတ်ပဲ) စကားအနေနဲ့ သာ မေးရပါသည်။ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းမှာလည်း “အတိတ် အနာဂတ် ကာလ၌ ထိုကဲ့သို့သော ဘုရားမျိုး ဖြစ်လည်း မဖြစ်ဖူးခဲ့၊ ဖြစ်လိမ့်မည်လည်း မဟုတ်” ဟု အယူမရှိပါ။ ဘာကြောင့်နည်း။-ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းလည်း သစ္စာလေး ပါးကို သိပြီးသော သောတာပန် ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

မှတ်ချက်။ ။ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း၏ သောတာပန် ဖြစ်ကြောင်းကို အံ-ဋ-၃၊ ၁၇၀-၌ ကြည့်ပါ။ ထိုကဲ့သို့ စကားအနေနဲ့ မေးသောကြောင့်ပင် ဝေဿဝဏ် နတ်မင်းကလည်း အဖြေမပေး-ဟု ယူဆဖွယ် ရှိပါသည်။

အာနန္ဒာ-ဟောအပ်သော ပြဟ္မစရိယသည်။) ဣဒ္ဓုဇ္ဇေဝ၊ ကြီးလည်းကြီးပွား
 ပြီ။ ဖိတဉ္စ၊ စည်လည်း စည်ပင်ပြီ။ ဝိတ္တာရိကံ၊ ထိုထိုအရပ်၌ ဖြန့်အပ်ပြီ။
 ဗာဟုဇဉ်၊ များစွာသော လူအပေါင်း၏ စီးပွားဖြစ်ပြီ။ ပုထုဘူတံ၊ ကျယ်
 ပြန့်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ပြီ။ ယာဝ ဒေဝမနုဿေဟိ၊ နတ်လူတို့တိုင်အောင်။
 သုပ္ပကာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ထင်ရှားပြအပ်ပြီ။ ဣတိ သိပ္ပံ၊ (သုတ်၊ နာယုမှတ်
 သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။) [ဣမမတ္ထံ ဇနဝသဘော ယက္ခော-စသော
 ဝါကျတို့ကို သံဂါယနာတင်ထေရ်တို့ ထည့်ထားအပ်သည်။]

ပဉ္စမံ၊ ငါးသုတ်မြောက်ဖြစ်သော။
 ဇနဝသဘသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၆-မဟာဂေါဝိန္ဒသုတ္တ

၂၉၃။ ဧဝံ မေ သုတံ။ ပဗ္ဗတေ။ [မဟာပရိနိဗ္ဗာန-သုတ် ပုဒ်စဉ် ၁၃၁-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] အထ ခေါ၊ ဌံ။ (မြတ်စွာဘုရား၏ ရာဇဂြိုဟ် မြို့အနီး ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ဝယ် သီတင်းသုံးတော်မူရာ ထိုအခါ၌။) ပဉ္စသိခေါ၊ ပဉ္စသိခ-မည်သော။ (ဖြေချအပ်သော ငါးခုသောဆံအစု ရှိသောကြောင့် ပဉ္စသိခ-မည်သော။) ဂန္ဓဗ္ဗပုတ္တော၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်သားသည်။ အဘိက္ကန္တယ၊ ညဉ့်ဦးယံကို ကျော်လွန်ပြီးသော။ ရတ္တိယ၊ ညဉ့်၌။ (သန်းခေါင်ယံ၌။) အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏော၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်သော အဆင်းရှိသည်။ (ဟုတော့။) ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံ ထက်ဝန်းကျင်ဖြစ်သော။ [ဋီကာအလို “ကေဝလကပ္ပံ၊ များသောအားဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်ဖြစ်သော။” ဟု ပေးပါ။] ဂိဇ္ဈကုဋ်၊ ဂိဇ္ဈကုဋ် မည်သော။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို။ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်၏အရောင် တန်ဆာ ရောင်ဖြင့် ထိန်လင်းစေပြီး၍။ ပ။ အဝေါစ။ (ကိံ။) “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယံ၊ အကြင်စကားကို။ (အကြင်အကြောင်းအရာကို။) မေ၊ တပည့်တော်သည်။ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာ-ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ တာဝတိံသာ-ဘုံ၌ နေကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ သမ္မုခေါ၊ မျက်မှောက်၌။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါပြီ။ သမ္မုခေါ၊ ဌံ။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ မှတ်ယူအပ်ပါပြီ။ တံ၊ ထိုစကားကို။ (ထို အကြောင်းအရာကို။) ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေမိ၊ လျှောက် ပါမည်။” ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ “ပဉ္စသိခ၊ ပဉ္စသိခ၊ တံ။ မေ၊ အား။ အာရောစေဟိ၊ လျှောက်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ အဝေါစ။

ဒေဝသဘာ။ ။ ၂၉၄။ ၂၉၅။ ဤ ဝါကျတို့၏ အနက်ကို ဇနဝသဘ-သုတ် ပုဒ်စဉ် ၂၇၂-၌ ရေးခဲ့ပြီ။ “ပဝါရဏာယ၊ ပဝါရဏာနေ၌။” ဟူသောပုဒ်သာ ထူးပါသည်။

အဋ္ဌယထာဘုစ္စဝဏ္ဏ

၂၉၆။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ပ။ အာမန္တေသိ (ကိံ။) “မာရိသာ၊ နတ် အများတို့။ တုမေ၊ အသင်နတ်တို့သည်။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထို မြတ်စွာ

၁။ ဂန္ဓဗ္ဗပုတ္တော။ ။ ရှေး နိဿယ-၌ “စောင်းသမားသားသည်” ဟု ပေး၏။ ဂန္ဓဗ္ဗ-သည် နတ်အမျိုးအနွယ် တမျိုး ဖြစ်ကြောင်းကို အဘိဓာန်ဂါထာ ၁၃-၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စသိခ-သည် ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်မင်းဖြစ်ကြောင်းကို မဟာ သမယသုတ္တဋ္ဌကထာ၊ ပုဒ်စဉ် ၃၃၇-၌ ဖွင့်လတ္တံ့ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း “ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်သားသည်” ဟု ပေးလိုက်ပါသည်။

ဘုရား၏။ [မြတ်စွာဘုရားက အနီးအပါး၌မရှိပဲ မျက်ကွယ်၌ရှိသောကြောင့် “တထ” ဟု ထည့်သည်။] အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ယထာဘူစေ၊ အကြင်အကြင် ထင်ရှားဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ဟုတ်မှန်ကုန်သော။ [ယထာ-ဘူတာ ဝေ ဟထာဘူစံ။] ဝဏ္ဏေ၊ ဂုဏ်တော်တို့ကို။ သောတံ၊ နားထောင်ခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆေယျာထ နော၊ အလိုရှိကြကုန်သလော။ (အလိုရှိကြပါသလား။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီ။ မာရိသ၊ အရှင်သိကြားမင်း။ ပ။ ဣစ္ဆာမ၊ အလိုရှိကြပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောကုန်ပြီ။

အထ ခေါ။ ပ။ ဒေဝါနံ၊ တို့အား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဋ္ဌယထာဘူစေ။ ဝဏ္ဏေ တို့ကို။ ပယိရုဒါဟာသံ၊ ပြောပြပြီ။ (ကိံ ။) “တာဝတိံ သာ၊ ကုန်သော။ တောန္တော ဒေဝါ၊ အရှင်နတ်တို့သည်။ တံ၊ ထိုကျွန်ုပ် ပြောဆိုအပ်မည့်စကားကို။ ကိံ မညန္တိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း။ [မယာ ဂုစ္စမာနံ တံ-ဟု ရှေးက ပါဌသေသ-ထည့်ကြ၏။] ယာဂဉ္စ၊ အလွန်သာလျှင်။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ များစွာသောလူအပေါင်း၏ စီးပွားအလိုငှာ။ ဗဟုဇနသုခါယ၊ များစွာသောလူအပေါင်း၏ ချမ်းသာအလိုငှာ။ လောကာနုကမ္ပာယ၊ လောကကို သနားစောင့်ရှောက်ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှာ။ ဟိတာယ၊ စီးပွားအလိုငှာ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှာ။ (ချမ်းသာဖို့ရာ။) ပဋိပန္နော၊ ကျင့်တော်မူပြီ။ ဧဝံ သို့။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ ငှာ။ ပ။ ပဋိပန္နံ၊ ကျင့်တော်မူသော။ ဣမိနာပိ အင်္ဂေန၊ ဤ အကြောင်းအင်္ဂါနှင့်လည်း။ [ပိ-ဖြင့် နောက်၌ပြမည့် အကြောင်းများကို ပေါင်းပါ။] သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အတိတံသေ၊ အတိတ်ဖြစ်သောအဖို့၌။ (အတိတ်ကာလတုန်းက။) နေဝ သမနုပဿာမ၊ မတွေ့မြင်ပါကုန်။ [အနာဂတံသေ၊ ၌။ န သမနုပဿာမ၊ ပါကုန်။ (ဤဝါကျထည့်ပါ။)] တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ တေန ဘဂဝတာ၊ ထို ငါတို့မြတ်စွာဘုရားကို။ အညတြ၊ ကြင်ထား၍။ န (သမနုပဿာမ)၊ ပါကုန်။ (၁)။

တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မော၊ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ကိုးတန်သော တရားတော်မြတ်ကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဓမ္မော၊

၁။ နေဝ အတိတံသေ။ ပ။ တေန ဘဂဝတာ။ ။ ကျွန်ုပ်တို့ မြတ်စွာဘုရားလို မြတ်စွာဘုရားမှလွဲ၍ ဤ ဗဟုဇနဟိတပဋိပန္န ဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံသော အခြားဆရာမျိုးကို အတိတ်တုန်းကလည်း မတွေ့ရပါ။ အနာဂတ်၌လည်း မတွေ့ရမည်မဟုတ်ပါ။ ယခုလည်း မရှိပါ။-ဟူလို။

သည်။ သန္တိဋ္ဌိကော၊ ဧ၊ ။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညဟိ။ [မဟာပရိနိဗ္ဗာန်-သုတ် ပုဒ်စဉ် ၁၅၉-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီး။] ဧဝံ သို့။ ဩပနေယျိကဿ၊ မိမိစိတ်သို့ ကပ်၍ဆောင်ထိုက်သော။ ဓမ္မဿ၊ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ကိုးတန်သော တရား တော်မြတ်ကို။ ဒေသေတာရံ၊ ဟောတော်မူတတ်သော။ပ။ (၂)

“ဣဒံ၊ ဤ ကုသလ ကမ္မပထ- တရား ဆယ်ပါးသည်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ် တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ သုပညတ္တံ၊ ကောင်းစွာ ပညတ်တော်မူအပ်ပြီ။ [ဇနဝသဘ-သုတ် ပုဒ်စဉ် ၂၀၈-၌ ရေးခဲ့ပြီး။] ။ပ။ ဧဝံ၊ သို့။ ကုသလာ ကုသလ။ပ။ သပ္ပဋ္ဌိဘာဂါနံ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ် အပြစ် နှင့်တကွဖြစ်ကုန် အပြစ်မရှိကုန် မှီဝဲထိုက်ကုန် မမှီဝဲထိုက်ကုန် ယုတ်ညံ့ကုန် မွန်မြတ်ကုန် မည်းညစ်သည်ဖြစ်၍တူသော အဖို့ရှိကုန် ဖြူစင်သည်ဖြစ်၍ တူ သော အဖို့ရှိကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပညာပေတာရံ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေတော်မူတတ်သော။ ဝါ၊ ပညတ်တော်မူတတ်သော။ပ။ (၃)

တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ဝါ၊ တို့၏ အတွက်။ နိဗ္ဗာနဂါမိနိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ကို။ သုပညတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ပညတ်အပ်ပြီ။ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပဋိ-ပဒါ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ သံသန္တတိ၊ ရောနှော၏။ သေယျထာပိ နာမ၊ ကား။ ဂဂေါဒကံ၊ ဂင်္ဂါ-မြစ်ရေသည်။ ယမုနောဒကေန၊ ယမုနာ-မြစ်ရေ နှင့်။ သံသန္တတိ သေယျထာပိ၊ ရောနှောသကဲ့သို့။ သမေတိ သေယျထာပိ၊ အတူတကွဖြစ်သကဲ့သို့။ပ။ဧဝံ၊ သို့။ နိဗ္ဗာနဂါမိနိယာ၊ သော။ ပဋိပဒါယာကို။ ပညာပေတာရံ၊ သော။ပ။ (၄)

တဿ ဘဂဝတော၊၏။လာဘော။များသော လာဘ်သည်။ (ကောင်းမွန် ပေါများသော လာဘ်သည်။) အဘိနိပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။ သိလောကော၊ကျော် ဇောတော်မူခြင်းသည်။ (ဂုဏ်ကို ချီးမွမ်းပြောဆိုခြင်း ဂုဏ်သတင်း ပျံ့နှံ့ခြင်း ကျော်ဇောခြင်းသည်။) အဘိနိပ္ပန္နော၊ ပြီ။ ယာဝံ၊ အလွန်ပင်။ ခတ္တိယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့် ခတ္တိယ-ဖြစ်သူတို့သည်။ ဝါ၊ မင်းမျိုးမင်းနွယ်တို့သည်။

၁။ ယာဝ မညေ။ ။ယာဝ မညေ ခတ္တိယာတိ ဧတ္ထ ယာဝါတိ အဝဓိပရိစ္ဆေဒ-ဝစနံ၊ မညေတိ နိပါတမတ္တံ၊ ယာဝ ခတ္တိယာ ခတ္တိယေ အဝဓိ° ကတော သဗ္ဗေ ဒေဝမနုဿာတိ အဓိပ္ပာယော။-ဇီကာ။ ဤအလို “ယာဝ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုးမင်းနွယ် တို့တိုင်အောင်။ သံဝိယာယမာနရူပေါ ဝိဘရန္တိ၊ ကုန်၏။” ဤသို့ အနက်ပေးပါ။ မညေ ကား အနက်မရှိသော နိပါတ်တည်း။ ရှေး နိဿယ-၌ မူ မညေ-ကို “ဝေ-အနက် ဟော” ဟု ကြံတော်မူ၏။

သံပိယာယမာနရူပပါ၊ လွန်စွာမြတ်နိုးကုန်သည်၏အဖြစ်ဟူသော၊ သဘောရှိကုန်သည်။ (ဟုတော့။) ဝိဟရန္တိ မညေ၊ နေကုန်သကဲ့သို့ ထင်ရ၏။ (တနည်း) ဝိဟရန္တိ မညေ၊ နေကုန်၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိဂတမဒေါ၊ ကင်းသော မာန်ယစ်ခြင်းရှိသည်။ (ကင်းသော မြူးပျော်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတော့။) အာဟာရံ၊ အာဟာရ-ကို။ အာဟာရေတိ၊ ခံတွင်းသို့ ရှေးရှုဆောင်တော်မူ၏။ (ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။) ဝေံ၊ သို့။ ဝိဂတမဒံ၊ ကင်းသော မာန်ယစ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရယမာနံ၊ ခံတွင်းသို့ ရှေးရှုဆောင်တော်မူသော။ ဝါ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူသော။ ပ။ (၅)

သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဋိပန္နာနံ၊ ကျင့်ဆဲဖြစ်ကုန်သော။ သေခါ-နဉ္စေ၊ သေခ-ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်းကောင်း။ (ကလျာဏပုထုဇဉ်နှင့် သောတာပန်သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်-များတည်း။) ဝုသိတဝတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ-ရှိကုန်သော။ ခိဏာသဝါနံ စ၊ ရဟန္တာတို့၏လည်းကောင်း။ (ဝသေန၊ စပ်သဖြင့်။) [စပ်ပုဒ်မရှိသောကြောင့် ဋီကာ၌ ထည့်သည်။] လဒ္ဓသဟာယော၊ ရအပ်သောအဖော်ရှိတော်မူ၏။ တေ၊ ထို သေခ ခိဏာသဝပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အပနုဇ္ဇ၊ စိတ်အားဖြင့် ပယ်ခွါ၍သာ။ ဧကောရာမတံ၊ တပါးတည်း မွေ့လျော်ရာရှိသူ၏ အဖြစ်ကို။ အနုယုတ္တော၊ အဖန်ဖန် အားထုတ်တော်မူသည်။ (ဟုတော့။) ဝိဟရတိ၊ ဝေံ၊ သို့။ ဧကောရာမတံ၊ ကို။ အနုယုတ္တံ၊ သော။ ပ။ (၆)။

သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင် အပြားအားဖြင့်။ (အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။) ဝါဒီ၊ နှုတ်ဖြင့် မိန့်တော်မူလေ့ရှိ၏။ 'တထာ၊ ထို

၁။ လဒ္ဓသဟာယော။ ။ မြတ်စွာဘုရားနှင့်အတူ ထိုထိုကိစ္စ၌ ဖြစ်ကြရသော သေကွပုဂ္ဂိုလ်၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်-သည် သဟာယ-မည်၏။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် စပ်သော အဖော်ကို ရတော်မူသောကြောင့် “လဒ္ဓသဟာယ” မည်၏။ သို့ရာတွင်-ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ထို ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် အကြောင်းအားလျော်စွာ ထိုထို ကိစ္စကို ဆောင်ရွက်တော်မူပြီးသောအခါ ထို ရဟန်းတို့၏ အလယ်၌လည်း ဖလသမာပတ် ဝင်စားတော်မူလျက် နေတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် “တေ ဘဂဝါ အပနုဇ္ဇ” ဟု ဆိုသည်။

၂။ ယထာဝါဒီ။ ။ ယံ ဝါစာယ ဝဒတိ-စသော အဋ္ဌကထာအလို “ယထာ၊ အကြင်စကားတော်ကို။ ဝါဒီ၊ နှုတ်ဖြင့် မိန့်တော်မူလေ့ရှိ၏။ တထာ၊ ထို မိန့်တော်မူအပ်တိုင်းသော အပြားအားဖြင့်။ ကာရိ၊ နှုတ်ဖြင့် ပြုတော်မူလေ့ရှိ၏။ ယထာ၊ အကြင်အမှုကို။ (အကြင် အရာကို။) ကာရိ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုတော်မူလေ့ရှိ၏။ တထာ၊ ထိုကိုယ်ဖြင့် ပြုတော်မူတိုင်းသော အပြားအားဖြင့်။ ဝါဒီ၊ နှုတ်ဖြင့် မိန့်တော်မူလေ့ရှိ၏။” ဤသို့ ဧပးသင့်သည်။

မိန့်တော်မူတိုင်းသော အပြားအားဖြင့်။ ကာရီ၊ ကိုယ်ဖြင့် ပြုတော်မူလေ့ရှိ၏။ ယထာ၊ အကြင်အပြားအားဖြင့်။ ကာရီ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုတော်မူလေ့ရှိ၏။ ထထာ၊ ထို ပြုတော်မူတိုင်းသော အပြားအားဖြင့်။ ဝါဒီ၊ နှုတ်ဖြင့် မိန့်တော်မူလေ့ရှိ၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ ယထာဝါဒီတထာကာရီ၊ ယထာ-ဝါဒီတထာကာရီမည်တော်မူ၏။ ယထာကာရီ တထာဝါဒီ၊ မည်တော်မူ၏။ ဝေ၊ သို့။ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပန္နံ၊ လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအားလျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်တော်မူသော။ပ။ (၇)

သော ဘဂဝါ။ အဇ္ဈာသယံ၊ လွန်ကဲသော မှီရာဖြစ်သော။ ဝါ၊ မြတ်သော မှီရာဖြစ်သော။ အာဒိဗြဟ္မစရိယံ၊ အစဉ်ဖြစ်သော မြတ်သော အကျင့်ဖြစ်သော အရိယာမဂ်ဖြင့်။ တိဏ္ဍဝိစိကိစ္ဆော၊ အလုံးစုံ ဥေယျ-တရား၌ လွန်မြောက်အပ်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာ-ရှိတော်မူ၏။ ဝိဂတကထံကထော၊ ကင်းပြီးသော အဘယ်သူဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း-ဟု ပြောဆိုကြောင်းစကား ရှိတော်မူ၏။ (ကင်းပြီးသော သို့လော သို့လော တွေးတောခြင်း ရှိတော်မူ၏။) ပရိယောသိတဘင်္ဂပွေ၊ ပြီးဆုံးစေအပ်ပြီးသော စိတ်အကြံရှိတော်မူ၏။ [သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍သိသော အရိယာမဂ် ရှေ့သွားရှိသော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့် ပြည့်စုံသော စိတ်အလိုရှိတော်မူ၏-ဟူလို။] ဝေ၊ သို့။ အဇ္ဈာသယံ၊ သော။ အာဒိဗြဟ္မစရိယံ၊ ဖြင့်။ တိဏ္ဍဝိစိကိစ္ဆံ၊ သော။ပ။ န ပဿာမ။” ဣတိ၊ သို့။ (ပယံရုဒါဟာသိ။) (ဂ)

၂၉၇။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒော၊ အရှင်-ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သည်။ တာဝတိံသာနံ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ တို့အား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဋ္ဌ ယထာဘူစုံ။ ဣမေ ဝဏ္ဏေ၊ တို့ကို။ ပယံရုဒါဟာသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ (သိကြားမင်းက ပြောပြခြင်းကြောင့်။) ဘဂဝတော။ပ။ဝဏ္ဏေ၊ တို့ကို။ သုတုာ၊ ကြားရ၍။ ဒေဝါ တာဝတိံသာ၊ တို့သည်။ ဘိယျောသော၊ လွန်ကဲသော။ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်။ [မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဘိယျောသော၊ လွန်စွာ။ (ဘိယျောသော မတ္တာယ၊ အတိုင်းထက် အလွန်။) ဤသို့လည်း ပေးကြ၏။] အတ္တမနာ၊ မိမိစိတ် ရှိကုန်သည်။ ပမုဒိတော၊ လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ ပီတိသောမနဿဗာတာ၊ ဖြစ်သော ပီတိ သောမနဿ-ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။

ဘန္တေ။ တတြ၊ ထို နတ်ပရိသတ်၌။ (တနည်း) တတြ၊ ထို နတ်တို့ တွင်။ ဧကစေ၊ အချို့ကုန်သော။ ဒေဝါ။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ပြော

ကုန်ပြီ။ (ကိ။) “မာရိသာ၊ အို...နတ်အများတို့။ ဘဂဝါ၊ ယထရိဝါ ငါတို့မြတ်စွာဘုရား ကဲ့သို့။ စတ္တာရော၊ လေးဆူကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ လောကေ၊ ဌ။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ပွင့်တော်မူကြပါမူ။ ဓမ္မံ စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေယျ၊ ဟောတော်မူကြပါမူ။ အဟော ဝတ၊ ဩော်...ကောင်းလေစွ။ (ဩော်...ကောင်းမှာပ-နော်။) တံ၊ ထို ဘုရား လေးဆူပွင့်တော်မူခြင်း တရားဟောတော်မူခြင်းသည်။ ဗဟုဇနဟိတာယ။ ပ။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။ ပ။ “စတ္တာရော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ တိဋ္ဌန္တ၊ တည်ပါစေကုန်ဦး။ (ထားလိုက်ပါဦး။) ပ။ ဒေဝမနု- ယာနန္တိ။ [လွယ်ပြီ။]

၂၉၈။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ နတ်တို့က ပြောဆိုအပ်သော်။ ပ။ အဂေါ၊ (ကိ။) “မာရိသာ၊ အို...နတ်အများတို့။ ယံ၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ ကေိဿ၊ တခုသော။ လောကဓာတုယာ၊ တသောင်းသော လောကဓာတ် ဌ။ ဒေ အရဟန္တော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ အပုပ္ဖံ၊ ရှေးလည်းမကျ။ အစရိမံ၊ နောက်လည်းမကျ။ (တနည်း) အပုပ္ဖံ အစရိမံ၊ မရှေး မနှောင်း။ ဝါ၊ တပြိုင်နက်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ပွင့်တော်မူကုန်ရာ၏။ တေံ၊ ဤ အကြောင်း သည်။ (ဤ လောကဓာတ်တခုတည်း၌ ဘုရားနှစ်ဆူတို့၏ တပြိုင်နက်ပွင့်ခြင်း ဟူသော ဤ အကြောင်းသည်။) အဋ္ဌာနံ၊ မရအပ် မရနိုင်သောအကြောင်း တည်း။ ဝါ၊ မရှိနိုင်သော အကြောင်းတည်း။ (သော၊ ဤအခွင့်သည်။) အနဝကာသော၊ မရအပ် မရနိုင်သော အခွင့်တည်း။ ဝါ၊ မရှိနိုင်သော အခွင့်တည်း။ တေံ ဌာနံ၊ ဤ အကြောင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိနိုင်။ [ဉာဏ- ဝိဘင်္ဂံ မူလဒီ-၁၉၈၊ အနုဒ္ဓိ-၂၀၇-ကို ကြည့်ရှုပေးပါသည်။] မာရိသာ၊ တို့။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ အပ္ပာဗာဓော၊ နှိပ်စက်ပြင်းစွာ မခံသာသော ရောဂါကြီးမရှိသည်။ အပ္ပာတကော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင် အသက်ရှင်ဖွယ် ရောဂါ ငယ်မရှိသည်။ (ဟုတွာ။) စိရံ၊ ကြာရှည်စွာ။ ဒီဿံ၊ ရှည်စွာသော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလပတ်လုံး။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရှိတော်မူပါမူ။ အဟော ဝတ၊ စွ။ တံ၊ ထိုသို့ တည်တော်မူခြင်းသည်။ (ထိုသို့ ရောဂါမရှိပဲ ကြာရှည်စွာ တည်ရှိတော်မူခြင်းသည်။) ပ။ အဿ။” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။

အထ ခေါ။ ပ။ ယေနတ္ထေန၊ အကြင် ပဝါရဏာကို ချီးမြှောက်ခြင်း- ဟူသော အကြောင်းဖြင့်။ ဝါ၊ ကိစ္စဖြင့်။ ပ။ အာသနေတိ။ [ဇနဝသဘ- သုတ် ပုဒ်စဉ် ၂၀၂-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

၂၉၉။ ပုဒ်စဉ် ၂၀၃-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။

သနက်မာရကထာ

၃၀၀။ ပုဒ်စဉ် ၂၇၄-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။ “ယံဝိပါကော၊ အကြင် အကျိုးရှိသည်။ ဘဝိဿတိ။ နံ၊ ထို ဖြစ်ပေါ်လာသောအကျိုးကို။” ဟု- ဆိုပါ။ ထို၌ တမျိုးပေးခဲ့ပါသည်။

၃၀၁။ ဣမမတ္ထံ။ပ။ဗြဟ္မဿရေတိ။[ပုဒ်စဉ် ၂၇၅-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] ။ပ။အဝေါရုံ (ကိ)။ “မဟာဗြဟ္မေ၊ မြတ်သော ဗြဟ္မာ။ သာဓု၊ သာဓု။ (ကောင်းလှပါ၏-ဟူလို။) တေဒေဝ၊ ဤ အကြောင်းအရာကိုပင်။ (မော- ဒန္တိ ဝတ ဘော ဒေဝါ-စသော ဂါထာဖြင့် ပြအပ်သော အနက်အဓိပ္ပာယ် ကိုပင်။) သင်္ခါယ၊ ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ မယံ။ မောဒါမ၊ ဝမ်းမြောက်ပါကုန် ၏ ။ပ။ သက္ကေန၊ သည်။ ဘာသိတာ၊ ပြောအပ်ကုန်သော။ တဿ ဘဂ- ဝတော၊ ၏။ပ။ဝဏ္ဏာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ စ၊ ရှိပါကုန်သေး၏။ တေ စ၊ ထိုဂုဏ်တို့ကိုလည်း။ သင်္ခါယ မယံ မောဒါမ။”ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။

အဋ္ဌယထာဘူစွဝဏ္ဏိ

၃၀၂။ ဘန္တေ။ အထ၊ ၌။ (နတ်တို့က ပြောကြရာ ထို အခါ၌။) ။ပ။ “ဒေဝါန မိန္ဒ၊ နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ မယဗ္ဗိ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ပ။သုဏေယျာမ၊ နားထောင်လိုပါ ကုန်၏။” ဣတိ၊ ပြီ။ မဟာဗြဟ္မေ၊ ဗြဟ္မာမင်း။ ဝေံ၊ မှန်ပါ။ (ကောင်းပါပြီ။)” ဣတိ ခေါ။ပ။ဗြဟ္မုနော၊ အား။ပ။ပယိရုဒါဟာသိ၊ ပြောပြပြီ။ (ကိ။) ဘဝံ မဟာဗြဟ္မာ၊ အရှင် ဗြဟ္မာမင်းသည်။ တံ၊ ထို ကျွန်ုပ်ပြောအပ်မည့် စကားကို။ ကိံမညသိ၊ အဘယ်သို့ ထင်ပါသနည်း။ ယာဝဉ္ဇ။ပ။တေန ဘဂဝတာတိ။ [ပုဒ်စဉ် ၂၉၆-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

၃၀၃။ ဘန္တေ။ပ။တေန၊ ထိုသို့ ပြောပြခြင်းကြောင့်။ပ။သုတွာ၊ ၍။ ။ပ။အာမန္တေသိ။ [ပုဒ်စဉ် ၂၇၄-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

ဂေါတမိမြာဟူဏဝတ္ထု

၃၀၄။ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာ-ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ တာဝတိံသာ-ဘုံ၌ နေကုန်သော။ ဘောန္တော ဒေဝါ၊ အရှင်နတ်တို့သည်။ တံ၊ ထို ကျွန်ုပ်ပြောဆိုအပ်မည့် စကားကို။ ကိံမညန္တိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်

ကြပါသနည်း။ ယာဝ၊ အလွန်အကဲသာလျှင်။ ဒီဃရတ္တံ၊ အလွန်ရှည်စွာ
 သော ညဉ့်ပတ်လုံး။ သော ဘဂဝါ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။ (ထို ကျွန်ုပ်တို့
 ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည်။) မဟာပညောဝ၊ ကြီးကျယ်သော ပညာရှိတော်
 မှုသည်သာ။ အဟောသိ၊ ဖြစ်တော်မူခဲ့သည် မဟုတ်လော။ [သနက်မာရ-
 ဗြဟ္မာက နတ်တို့၏အလိုကို စုံစမ်းသော အနုမတိ-အားဖြင့် ပြောအပ်သော
 စကားဖြစ်သည်။]

[အနုမတိ-အားဖြင့် မေးအပ်ပြီးသော ပုစ္ဆာကိုပင် ကိုယ်တိုင် ဖြေလို၍
 “ဘူတပုပ္ဖံ” စသည်ကို ဆက်၍ ပြောသည်။] ဘော၊ အို...နတ်အများတို့။
 ဘူတပုပ္ဖံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသော အကြောင်းကား။ (ရှေးက အကြောင်းအရာ
 ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်ကား။) ဒိသမ္ပတိ နာမ၊ ဒိသမ္ပတိ-မည်သော။ ရာဇာ၊ သည်။
 အဟောသိ၊ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ဒိသမ္ပတိသံ၊သော။ ရညော၊၏။ မဟာဂေါဝိန္ဒော နာမ၊
 မဟာဂေါဝိန္ဒ-မည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏ-သည်။ ပုရောဟိတော၊
 ပုရောဟိတ်သည်။ (ရှင်ဘုရင်၏ ပစ္စုပ္ပန်၊ တမလွန်-နှစ်တန်သော စီးပွားတို့ကို
 ရှေ့ကနေ၍ စီမံတတ်သူသည်။) အဟောသိ၊ပ။ ရေဏု နာမ၊ ရေဏုမည်သော။
 ကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ ပုတ္တော၊ သားတော်သည်။ အဟောသိ။
 ဂေါဝိန္ဒသံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏသံ၊ ၏။ ဇောတိပါလော နာမ၊ ဇောတိပါလ
 မည်သော။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အဟောသိ။
 ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ ရာဇပုတ္တော၊ မင်းသားဖြစ်သော။ ရေဏု စ၊ ရေဏု
 သည်လည်းကောင်း။ မာဏဝေါ၊ လုလင် ဖြစ်သော။ ဇောတိပါလော
 စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အညေ၊ ရေဏု-နှင့် ဇောတိပါလ-မှ အခြား ကုန်
 သော။ ဆ၊ ခြောက်ယောက်ကုန်သော။ ခတ္တိယာ စ၊ မင်းမျိုးတို့သည်လည်း
 ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတေ အဋ္ဌ၊ ဤ ရှစ်ယောက်တို့သည်။ သဟာယာ၊
 (သဟာယ်ချင်း) သူငယ်ချင်းတို့သည်။ [သုခ၊ ဒုက္ခ-တို့သို့ အတူတကွ ကပ်
 ရောက်တတ်သူတို့သည်။ ဝါ၊ ကောင်းတူ ဆိုးဖက်တို့သည်။] အဟောသံ၊
 ဖြစ်ကုန်ပြီ။

ဘော၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ အဟောရတ္တာနံ၊ နေ့ညဉ့်တို့၏။ အစ္စယေန၊
 ကျော်လွန်ရာ အခါ၌။ ဂေါဝိန္ဒော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ကာလံ၊
 သေခြင်းကို။ ဝါ၊ သေချိန်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ဂေါဝိန္ဒော၊ သော။
 ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ကာလင်္ကံတေ၊ ပြုအပ်ပြီးသော သေခြင်းရှိလတ်သော်။
 ဝါ၊ သေလတ်သော်။ ဒိသမ္ပတိ၊ ရာဇာ၊ သည်။ ပရိဒေဝေသိ၊ ဝိကြွေးပြီ။

(ကိံ၊ အဘယ်သို့ ပြော၍ ငိုကြွေးသနည်း။) “ဘော၊ အို...အမတ်တို့။ ယသို့ သမယော အကြင်အခါ၌။ မယ်၊ ငါတို့သည်။ ဂေါဝိန္ဒေ၊ သော။ ပြာဟူဏော၊ ၌။ (ပြာဟူဏ-အပေါ်၌။) သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ တို့ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ (စိတ် ချလက်ချ။) ဝေါဿဇ္ဇိတာ၊ စွန့်လွှတ်၍။ (သူ့အား တာဝန်ပေး၍-ဟူလို။) ပဉ္စဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ (သမင်္ဂိဘူတာ-၌ စပ်။) ဝါ၊ တို့သည်။ သမပ္ပိတာ၊ ကောင်းစွာ ရောက်အပ်ကုန်သည်။ သမင်္ဂိဘူတာ၊ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သည်။ (ဟုတော့။) ပရိစာရေမ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို ထိုထို ဤဤ လှည့်လည်စေနိုင်ကုန်၏။ ဝါ၊ ပျော်ပျော်ပါးပါး ခံစားနိုင်ကုန်၏။ တသ္မိ သမယော၊ ၌။ နော၊ ငါတို့၏။ ဂေါဝိန္ဒော ပြာဟူဏော၊ သည်။ ကာလကံ- တော ဝတ၊ ပြုအပ်ပြီးသော သေခြင်း ရှိလေစွ...တကား။ ဝါ၊ သေလေစွ... တကား။” ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၍ ငိုကြွေးပြီ။

ဘော၊ အို...နတ်အများတို့။ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ပြောဆိုအပ်သော်။ ရုဗပုတ္တော၊ သော။ ရေဏု၊ သည်။ ဒိသမ္ပတိံ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကိံ။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ သံတော်ဦးတင်ပြီ။ (ကိံ။) “ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ တံ၊ အရှင်မင်းမြတ်သည်။ ဂေါဝိန္ဒေ၊ ပြာဟူဏော၊ သည်။ ကာလကံတေ၊ လတ်သော်။ အတိဗာဠံ၊ အလွန်ပြင်းထန်စွာ။ မာ ပရိဒေဝသိ၊ ငိုကြွေးတော် မမူပါနှင့်။ ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ဂေါဝိန္ဒဿ ပြာဟူဏဿ၊ ၏။ ဝါ၊ မှာ။ ဇောတိပါလော နာမ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ လုလင်ဖြစ်သော။ ပုတ္တော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ ပိတရာ၊ အဖထက်။ ပဏ္ဍိတ တရော စေဝ၊ သာ၍ လည်း ပညာရှိသူပါတည်း။ ပိတရာ၊ ထက်။ အလမတ္ထ ဒသတရော စေဝ၊ ထိုထို ကိစ္စကို မြင်စွမ်းနိုင်သူကို လှမ်းမိုးသာလွန်နိုင်သူပါတည်း။ (တနည်း) အလမတ္ထ ဒသတရော စေဝ၊ သာ၍ ထိုထို ကိစ္စကို မြင်စွမ်းနိုင်သူပါတည်း။ အဿ၊ ထို ဇောတိပါလ-၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ ယေပိ အတ္ထေ၊ အကြင် စီးပွားတို့ကိုလည်း။ အနုသာသိ၊ သွန်သင်ပါပြီ။ တေပိ၊ ထို စီးပွားတို့ကို လည်း။ ဇောတိပါလဿ၊ သော။ မာဏဝယေဝ၊ လုလင်၏သာ။ အနုသာ- သနိယာ၊ သွန်သင်လမ်းပြ အဆုံးအမဖြင့်။ (အနုသာသတိ၊ သွန်သင်ရ ပါ၏။)” ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ပြီ။ [အဋ္ဌကထာ၌ “အနုသာသတိ” ဟု ထည့်၏။] ကုမာရ၊ မင်းသား။ ဝေံ၊ ဤအတိုင်းမှန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ ဒေဝ၊ ဝေံ၊ ဤအတိုင်း မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦး တင်ပြီ။

မဟာဂေါတမိန္ဒဝတ္ထု

၃၀၅။ ဘော၊ အို...နတ်အများတို့။ပ။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ ပုရိသံ၊ ကို။ အာမန္တေသိ၊ အမိန့်ရှိပြီ။ (ကိ°) “အမ္မော ပုရိသ၊ အမောင်ယောက်ျား။ ဧဟိ၊ သွားချေ။ တံ၊ သည်။ပ။ ဥပသင်္ကမ၊ ချဉ်းကပ်ချေ။ ။ပ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ ပြောပါလေ။ (ကိ°၊ အဘယ်သို့ ပြောရမည်နည်း။) ‘ဘဝန္တံ ဇောတိပါလံ၊ အရှင်ဇောတိပါလ-၏။ ဘဝေါ၊ ကြီးပွားခြင်းသည်။ ဝါ၊ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်ပါစေ။ [ဘဝေါ+အတ္ထု-ဟု ပုဒ်ဖြတ်၊ ဩ-ကို အ-ပြု၊ မ-အက္ခရာလာ။] ဇရာ ။ပ။ အာမန္တယတိ၊ ခေါ်တော်မူပါ၏။ပ။ မာဏဝဿ၊ ကို။ ဒဿနကာမော၊ တွေ့မြင်ခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။’ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပါလေ။” ဣတိ၊ ဤသို့ အမိန့်ရှိပြီ။ “ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ။” ဣတိ ခေါ၊ လျှင် ။ပ။ နိသိဒိ။ [မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်၊ ပုဒ်စဉ် ၁၃၃-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

ကေမန္တံ ။ပ။ အဝေါ။ “ဘဝံ ဇောတိပါလော၊ သည်။ နော၊ ငါတို့အား။ [အာရောစနတ္ထ-သမ္ပဒါနံ။] ဝါ၊ တို့ကို။ [ကံ။] အနုသာသတု၊ သွန်သင်လမ်းပြ ဆုံးမပါ။ ဘဝံ ဇောတိပါလော၊ သည်။ နော၊ တို့ကို။ အနုသာသနိယာ၊ သွန်သင်လမ်းပြ ဆုံးမခြင်းမှ။ မာ ပစ္စဗျာဟာသိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် မဆိုပါနှင့်။ ဝါ၊ မပယ်စွန့်ပါနှင့်။ [ကျွန်ုပ်က သွန်သင်လမ်းပြ ဆုံးမပါ-ဟု တိုက်တွန်းသောအခါ သွန်သင်လမ်းပြ မဆုံးမနိုင်ပါ-ဟု လက်မခံပဲ ပယ်စွန့်မှုမပြုပါနှင့်၊ လက်ခံပါ-ဟုလို။]တံ၊ သင့်ကို။ ပေတ္တိကော၊ အပ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဌာနေ၊ ဇာတူး၌။ ဌပေဿာမိ၊ ထားပါမည်။ ဂေါတမိန္ဒယော၊ ဂေါတမိန္ဒ-ပုရောဟိတ်ဇာတူး၌။ အဘိသိဉ္ဇိဿာမိ၊ အဘိသိက် သွန်းပါမည်။” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ “ဘော၊ အရှင်မင်းမြတ်။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ။ ”။ပ။ အဘိသိဉ္ဇိ၊ ပြီ။ပ။ ဌပေသိ၊ ထားပြီ။

အဘိသိတ္တော၊ အဘိသိတ် သွန်းအပ်ပြီးသော။ ဇောတိပါလော မာဏဝေါ။ ဂေါတမိန္ဒယော၊ ဂေါတမိန္ဒ-အညသော။ ပေတ္တိကော၊ သော။ ဌာနေ၊ ၌။ ဌပိတော၊ ထားအပ်သည်။ (သမာနော။) အဿ၊ ထို ဇောတိပါလ-၏။ ပိတာ ယေပိ အတ္ထေ အနုသာသတိ၊ တေ ပိ အတ္ထေ။ အနုသာသတိ၊ သွန်သင်လမ်းပြ ဆုံးမ-ရ၏။ပ။ နာနုသာသိ၊ မသွန်သင်နိုင်ခဲ့။ပ။ အနုသာသတိ။ အဿ၊၏။ပိတာ။ယေပိ ကမ္မန္တေ၊ အကြင် အလုပ်တို့ကိုလည်း။ အဘိသမ္မောသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။ (စိမံရပြီ။) တေပိ ကမ္မန္တေ၊ တို့ကိုလည်း။ အဘိသမ္မောတိ၊ ဖြစ်စေရ၏။ (စိမံရ၏။)။ပ။ နာဘိသမ္မောသိ၊ မစိမံနိုင်ခဲ့။ပ။ အဘိသမ္မောတိ။

[မိမိအဖေ စီမံခဲ့သော လုပ်ငန်းတို့ကိုလည်း ဆက်လက်စီမံ၍ မိမိအဖေ မစီမံနိုင်ခဲ့သော အသစ်အလုပ်တို့ကိုလည်း စီမံရသည်-ဟူလို။)

တမေနံ၊ ထို ဇောတိပါလ-လုလင်ကို။ မနုဿာ ဝေ မာဟံသု (ကိ။)။
 ။ “ဘော၊ အို...အမောင်တို့။ ပြာဟ္မဏော၊ အဖဖြစ်သူ ပြာဟ္မဏသည်။
 ဂေါရိန္ဒော ဝတ၊ ပညာရှိပါပေစွ...တကား။ ဘော၊ တို့။ ပြာဟ္မဏော၊
 သားဖြစ်သူ ဇောတိပါလ-ပြာဟ္မဏသည်။ မဟာဂေါရိန္ဒော ဝတ၊ မြတ်
 သောပညာရှိ ဖြစ်ပါပေစွ...တကား။” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။ [အဖေ ဖြစ်
 သူက ပညာရှိပါပေစွ၊ သားဖြစ်သူက သာဓိပညာရှိပါပေစွ-ဟု ပြောကြ
 သည်။- ဂံဝံ၊ ထိုထို ကိစ္စကို သိတတ်သောဉာဏ်ကို။ ဝိန္ဒတိ၊ ရရှိတတ်၏။
 ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဂေါရိန္ဒော၊ မည်၏။] ဘော၊ အို...နတ်အများတို့။ ဣမိနာ
 ဝေ ပရိယာယေန၊ ဤသို့သော ပရိယာယ်စကားကြောင့်။ (ဤအကြောင်း၊
 ကြောင့်-ဟူလို)။ ပ။ မာဏဝဿ၊ ၏။ ဂေါရိန္ဒော၊ မဟာဂေါရိန္ဒောတွေဝ၊
 ဂေါရိန္ဒ မဟာဂေါရိန္ဒ-ဟူ၍သာ။ သမညာ၊ အမည်သည်။ ဥဒပါဒိ၊
 တင်ရှားဖြစ်ပြီ။

ရုဇွန်သံဝိဘဇန

ပုဝေ။ အထ ခေါ။ ပ။ ယေန၊ ဌ။ ဆ။ တေ ခတ္တိယာ၊ ထိုခင်း
 သားတို့သည်။ (သန္တိ။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ သွားပြီ။ ပ။ ‘အဂ္ဂေါစ၊’
 (ကိ။) “ဘော၊ အို...အရှင်မင်းသားတို့။ ဒီသမ္ပတိ ရာဇာ၊ သည်။ ဇိဏ္ဍော’
 အိုပါပြီ။ ဝုဒ္ဓေါ၊ ကြီးပါပြီ။ ပဟလ္လကော၊ ကြီးသူ၏အဖြစ်ကို ယူပါပြီ။
 အဒ္ဓဂတော၊ ရှည်သောကာလသို့ ရောက်ပါပြီ။ ဝယော အနုပ္ပတ္တော၊
 ပစ္စိမ-အရွယ်သို့ ရောက်ပါပြီ။ ဘော၊ တို့။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။
 ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ (အသက်ရှင်ခြင်းကို။) ဇာနာတိ န ခေါ၊ သိနိုင်အံ့နည်း။
 ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဒီသမ္ပတိမို့၊ သော။ ရညေ၊ သည်။ ကာလ-
 ကံတေ၊ နတ်ရွာစံလတ်သော်။ ရာဇကတ္တာရော၊ မင်းအဖြစ်ကိုပြုတတ်သော
 အမတ်တို့သည်။ (မင်းဖြစ်အောင် အဘိသိက်မြှောက်တတ်သော အမတ်တို့
 သည်။) ရေဏံ၊ ရေဏု မည်သော်။ ရာဇပုတ္တံ၊ မင်းသားကို။ ရဇေ၊ မင်း
 အဖြစ်၌။ အဘိသိဉ္ဇေယျံ၊ အဘိသိတ်သွန်းကုန်ရာ၏။ တေ ဌာနံ၊ ဤ
 အကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိနိုင်၏။

ဘောန္တော၊ အရှင်မင်းသားတို့သည်။ အာယန္တု၊ လာကြပါ။ ပ။
 ဥပသင်္ကမတ၊ သွားကြပါကုန် ။ ပ။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေထ၊ ပြောကြပါကုန်။

(ကိံ။) ‘မယံ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘောတော ရေဏဿ၊ အရှင်ရေဏု၏။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ အပ္ပဋိကူလာ၊ မရုံအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ မမှန်းအပ်ကုန်သော။ [ကရုဏာထားအပ်ကုန်သော-ဟူလို။] သဟာယာ၊ သူငယ်ချင်းတို့ပါတည်း။ ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ ယံ သုခေါ၊ အကြင်ချမ်းသာရှိပါ၏။ မယံ၊ ကျွန်တော်တို့သည်။ တံသုခေါ၊ ထိုချမ်းသာရှိပါကုန်၏။ ဘဝံ၊ ယံဒုက္ခော၊ ၏။ မယံ၊ တံဒုက္ခံ၊ ကုန်၏။ [အရှင်ချမ်းသာသလို ချမ်းသာ၍ အရှင်ဆင်းရဲသလို ဆင်းရဲကြရပါ၏-ဟူလို။]။ပ။ ဘဝံ၊ ရေဏ၊ အရှင်ရေဏုသည်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ဝါ၊ မင်း၏ဥစ္စာဖြစ်သော တိုင်းပြည်ကို။ သစေ လဘေထ၊ အကယ်၍ရအံ့။ (ဝေံ သတိံ၊ ဤသို့ရလတ်သော်။) နော၊ ကျွန်ုပ်တို့အား။ ရဇ္ဇေန၊ တိုင်းပြည်ဖြင့်။ သံဝိဘဇေထ၊ ဝေဖန်တော်မူပါကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောကြပါကုန်။ ”ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဂေါ ၈။) “ဘော၊ အရှင်ဗြာဟ္မဏ။ ဝေံ၊ မှန်ပါ။”။ပ။ ရဇ္ဇေနာတိ။ ဘော၊ အရှင်မင်းသားတို့။ ဘဝန္တေဟိ၊ အရှင်တို့ကို။ အညတြ၊ ကြည့်၍။ အညော၊ အရှင်မင်းသားတို့မှ အခြားသော။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ မမ၊ ကျွန်ုပ်၏။ ဝိဇိတေ၊ နိုင်ငံ၌။ သုခေါ၊ ချမ်းသာသည်။ ဘဝေထ န ခေါ၊ ဖြစ်သင့်ရာအံ့နည်း။ ဘော၊ အရှင်မင်းသားတို့။ အဟိံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ သစေ လဘိဿာမိ၊ အကယ်၍ရအံ့။ (ဝေံ သတိံ။) ဝေါ၊ အရှင်မင်းသားတို့အား။ ရဇ္ဇေန၊ တိုင်းပြည်ဖြင့်။ သံဝိဘဇိဿာမိ၊ ဝေဖန်ပါမည်။ (ခွေဝေ ပေးပါမည်။) ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။

၃၀၇။ ဘော၊ အို....နတ်အများတို့။ပ။ အဘိသိဉ္စိံ သု၊ အဘိသိက် သွန်းကုန်ပြီ။ အဘိသိတ္တော၊ အဘိသိက်သွန်းအပ်ပြီးသော။ [အဘိသိက် ရေစင်ဖြင့် သွန်းလောင်းအပ်ပြီးသော-ဟု သဒ္ဓတ္ထ-ဆိုပါ။] ရေဏ၊ သည်။ ရဇ္ဇေန၊ မင်းအဖြစ်ဖြင့်။ ပဉ္စဟိံ၊ ပ။ ပရိစာရေတိ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို ထိုထို၍၍ လှည့်လည်စေ၏။ ဝါ၊ ပျော်ပျော်ပါးပါး ခံစား၏။ပ။ ပရိစာရေတိ၊ ခံစားနေ၏။ ဘော၊ အရှင်မင်းသားတို့။ ကော၊ သည်။ ဇာနာတိ၊ သိနိုင်သနည်း။ ကာမာ၊ လိုလားအပ်သော ဝတ္ထုအာရုံ တို့သည်။ မဒနိယာ၊ ယစ်မှူးမေ့လျော့စေတတ်ကုန်၏။ ဘောန္တော၊ တို့သည်။ အာယန္တု၊ လာကြပါကုန်။ပ။ ဝဒေထ၊ ပြောကြပါကုန်။ (ကိံ။) ဘော၊ အရှင်မင်းမြတ်။ပ။ ဘဝံ ရေဏ၊ အရှင်ရေဏုကို။ ရဇ္ဇေန၊ မင်းအဖြစ်ဖြင့်။ အဘိသိတ္တော၊ အဘိသိက် သွန်းအပ်ပါပြီ။ ဘဝံ၊ သည်။ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ (အရှင် မင်းမြတ်-မင်းမဖြစ်ခင်က ပြောထားအပ်သော “ကော န ခေါ ဘော

။ပ။ သံဝိဘဇိဿာမိ ဝေါ ရဇ္ဇေန”ဟူသောစကားကို။ သရတိ၊ အမှတ် ရပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကြပါကုန်။ ဣတိ (အဝေါစ)။

၃၀၈။ ဘော၊ အို...နတ်အများတို့။ [ဂေါဝိန္ဒုဗြာဟ္မဏဝတ္ထုကို ပြော ပြနေသော သနက္ခမာရ-ဗြဟ္မာမင်း၏ စကား။] “ဘော၊ အရှင်ဗြာဟ္မဏ၊ ဝေ-မုန်ပါ။” [ဂေါဝိန္ဒု ဗြာဟ္မဏကို ပြန်ပြောကြသော မင်းသားများ၏ စကား။] ဣတိ ခေါ၊ လျှင်။ တေ ဆ ခတ္ထိယာ။ပ။တံ ဝစနန္တိ။ ဘော၊ အရှင်မင်းသားတို့။ အဟံ တံ ဝစနံ။ သရာမံ၊ အမှတ်ရပါ၏။ ဘော၊ တို့။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဥတ္တရေန၊ မြောက်အရပ်အားဖြင့်။ အာ-ယတံ၊ အလျားရှည်သော။ ဒက္ခိဏေန၊ တောင်အရပ်အားဖြင့်။ သကဋ-မုခံ၊ လှည်းဦးနှင့်တူသော။ ဣမံ မဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးကို။ သတ္တဓာ၊ ခုနစ်ပိုင်း ခုနစ်ပိုင်း။ သမံ၊ ညီညီမျှမျှ။ သုဝိဘတ္တံ၊ ကောင်းစွာခွဲဝေ အပ် သည် မည်လောက်အောင်။ ဝိဘဇတု၊ ခွဲဝေခြင်းငှာ။ ပဟောတိ န ခေါ၊ စွမ်းနိုင်ပါသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ ဘော၊ အရှင်မင်း မြတ်။ မဟာဂေါဝိန္ဒေန ဗြာဟ္မဏေန၊ ကို။ အညတြ၊ ရှိ။ အညော၊ အခြားသော။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ပဟောတိ န ခေါ၊ စွမ်းနိုင် ပါအံ့နည်း။ (မဟာဂေါဝိန္ဒ ဗြာဟ္မဏ-သာ စွမ်းနိုင်ပါလိမ့်မည်၊ အခြားသူ မစွမ်းနိုင်ပါ- ဟူလို)။ ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ကုန်ပြီ။

ဘော၊ အို...နတ်အများတို့။ပ။အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ ပြောပြီ။ (ကိံ။) “အမ္ဘောပုရိသ၊ အမောင်ယောက်ျား။ ဟေ၊ သွားချေ။ တံ၊ သည်။ပ။ ဝဒေဟိ၊ ပြောချေ။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့ ပြောရမည်နည်း။) “ဘန္တေ၊ အရှင်ပုရောဟိတ်။ ရာဇာ ရေဏ၊ မင်းမြတ်ရေဏသည်။ တံ၊ အရှင်ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူပါ၏။”ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာမန္တေသိ။)”။ပ။ အဝေါစ။ (ကိံ။) “ဘဝံ ဂေါဝိန္ဒော၊ အရှင်ဂေါဝိန္ဒ-သည်။ တေ၊ ကြပါ။ ဥတ္တရေန၊ ဖြင့်။ အာယတံ၊ သော။ ဒက္ခိဏေန၊ ဖြင့်။ သကဋ-မုခံ၊ သော။ ဣမံ မဟာပထဝီ၊ ကို။ သတ္တဓာ သမံ၊ သုဝိဘတ္တံ၊ အောင်။ ဝိဘဇတု၊ ဝေဖန်ပါ။ (ခွဲဝေပေးပါ)”။ပ။ဝိဘဇံ၊ ဝေဖန်ပြီ။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံသော တိုင်းပြည်တို့ကို။ သကဋမုခါနိ၊ လှည်းဦးနှင့် တူသည်တို့ကို။ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။ [မြောက်ပြည်ထောင်သော နိုင်ငံ တို့သည် ရေဏ-မင်း၏နိုင်ငံကို ဝိုင်းရံ၍ တည်နေကြ၏။ ထိုနိုင်ငံများသည် ရေဏ-မင်း၏ နိုင်ငံ၏ အနီး၌ တဂါဝုတ်ကျယ်၍ နောက်ငနာက်၌ သုံးယူ ဇနာစိကျယ်၏။ ထို့ကြောင့်-လှည်းဦးနှင့်တူသည်။] တတြ၊ ထိုနိုင်ငံတို့တွင်။

မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ရေဏုဿ ရညော၊ ၎င်း။ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်သည်။
(တိုင်းပြည်သည်။) ဟောတိ။

၃၀၉။ ကလိင်္ဂါနံ၊ ကလိင်္ဂါ-ဟု ဗဟုဝုဇ် အမည်ရသော ဇနပုဒ်၏။ ဝါ၊
ကလိင်္ဂ-တိုင်း၏။ ဒန္တပုရံ၊ ဒန္တပုရ - မြို့တော်ကို လည်းကောင်း။
[နောက်၌ ဤသို့ချည်းဆိုပါ။] အဿကာနံ၊ အဿက-တိုင်း၏။
ပေါတနံ စ၊ ပေါတန - မြို့တော်ကို လည်းကောင်း။ အဝန္တိနံ၊
အဝန္တိ-တိုင်း၏။ မဟေသယံ၊ မဟေသယ - မြို့တော်ကိုလည်း
ကောင်း။ [မာဟိဿတိ-မြို့တော်ဟုလည်း မှုကဲ့ရှိ၏။] သောဝီ-
ရာနံ၊ သောဝီရ-တိုင်း၏။ ရောရုကံ စ၊ ရောရုက-မြို့တော်ကို
လည်းကောင်း။ (မာပိတာနိ၊ တည်ထောင် ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်ပြီ။)

ဝိဒေဟာနံ၊ ဝိဒေဟ-တိုင်း၏။ မိထိလာ စ၊ မိထိလာ-မြို့တော်
ကိုလည်းကောင်း။ အဂေသ၊ အဂါ-ဟု ဗဟုဝုဇ် အမည်ရသော
ဇနပုဒ်၌။ ဝါ၊ အဂ-တိုင်း၌။ စမ္ပာ၊ စမ္ပာ-မြို့ကိုလည်းကောင်း။
ကာသိနံ၊ ကာသိ-ဟု ဗဟုဝုဇ်အမည်ရသော ဇနပုဒ်၏။ ဝါ၊
ကာသိ-တိုင်း၏။ ဗာရာဏသီ စ၊ ဗာရာဏသီ-မြို့တော်ကိုလည်း
ကောင်း။ မာပိတာ၊ တည်ထောင် ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်ပြီ။ ဧတေ၊
ဤမြို့တို့ကို။ ဂေါတမိန္ဒမာပိတာ၊ ဂေါတမိန္ဒ-ပုရောဟိတ်သည် တည်
ထောင် ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

၃၁၀။ ဘော၊ အို....နတ်အများတို့ ။ပ။ ယထာသကေန၊ အကြင်အကြင်
မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ လာဘေန၊ လာဘ်ဖြင့်။ (မင်းစည်းစိမ်ဖြင့်။) အတ္တမနာ၊
မိမိစိတ်ရှိကုန်သည်။ ပရိပုဏ္ဏသင်္ကပ္ပာ၊ ပြည့်သော စိတ်အကြံရှိကုန်သည်။
(စိတ်အကြံ ပြည့်ကုန်သည်။) အဟေသံ၊ (ကို၊ အဘယ်သို့တွေး၍ နှစ်သက်
ဝမ်းမြောက် စိတ်အကြံ ပြည့်ဝကြသနည်း။) “ယံ၊ အကြင်အရာသည်။
ဝါ၊ ကို။ နော၊ ငါတို့သည်။ ဣစ္ဆိတံ၊ နှစ်သက်အပ်သည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်ပြီ။ ယံ၊ အကြင်အရာကို။ အာကခိတံ၊ လိုလားအပ်ပြီ။ ယံ၊ ကို။
အဓိပေတံ၊ အလိုရှိအပ်ပြီ။ ယံ၊ ကို။ အဘိပတ္တိတံ၊ တောင်းတအပ်ပြီ။
ထံ၊ ထိုအရာကို။ နော၊ ငါတို့သည်။ လဒ္ဓံ ဝတ၊ ရအပ်ပေပြီတကား။”
ဣတိ၊ ဤသို့တွေး၍ ဝမ်းမြောက်နှစ်သက် စိတ်အကြံပြည့်ဝကြကုန်ပြီ။

ဂါထာအနက် ။ ။ သတ္တဘူ၊ သတ္တဘူ - မင်းလည်းကောင်း။
ဗြဟ္မဒတ္တော စ၊ ဗြဟ္မဒတ္တ-မင်းလည်းကောင်း။ ဝေဿဘူ၊ ဝေဿဘူ-
မင်းလည်းကောင်း။ သဟ၊ ဝေဿဘူ-မင်းနှင့်တကွ။ ဘရတော၊

ဘရတ-မင်းလည်းကောင်း။ ရေဏု၊ ရေဏု - မင်းလည်းကောင်း။
ဓမ္မ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဓတရဋ္ဌာ ၈၊ ဓတရဋ္ဌ-မင်းတို့လည်းကောင်း။
ဣတိ၊ သို့။ သတ္တ၊ ခုနစ်ယောက်သော မင်းတို့သည်။ တဒါ၊ ထို
အခါ၌။ (မဟာဂေါဝိန္ဒ- ပြာဟ္မဏဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။) ဘာရဓာ၊
တိုင်းပြည်တာဝန်ကို ဆောင်ကုန်သည်။ အာသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

တနည်း။ ။သတ္တဘူ၊ လည်းကောင်း။ပ။ ဘရတော၊ လည်း
ကောင်း။ [သဟ-ကို အနက်မပေးပါသေးနှင့်။] ရေဏု၊ လည်း
ဓမ္မ၊ ကုန်သော။ ဓတရဋ္ဌာ ၈၊ တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။
သတ္တ၊ တို့သည်။ တဒါ၊ ၌။ သဟ၊ အတူတကွ။ ဝါ၊ စိတ်ဝမ်း
မကွဲကြပဲ။ ဘာရဓာ အာသု။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

ပဌမဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ကိတ္တိသဒ္ဓါအဗ္ဗဂ္ဂမန

၃၁၁။ အထ ခေါ်။ပ။ “ဘဝံ ဂေါဝိန္ဒော၊ သည်။ ရေဏုဿ ရညော၊
၏။ပ။အပ္ပဋိကူလော၊ သော။ သဟာယော၊ သည်။ (ဟောတိ) ယထာ၊
ကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူပင်။ ဘဝံ ဂေါဝိန္ဒော၊ သည်။ အမှာကံ
ပိ၊ တို့၏လည်း။ပ။ အပ္ပဋိကူလော၊ သော။ သဟာယော၊ ပါတည်း။ပ။
ပစ္စဗျာဟာသိ” တိ။ [ပုဒ်စဉ် ၃၀၅-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] ။ပ။ ခတ္တိယေ၊
မင်းမျိုးမင်းနွယ် ဖြစ်ကုန်သော။ မုဒ္ဓါဝသိတ္ထေ၊ ဦးထိပ်၌ အဘိသိက်ရေစင်
ဖြင့် သွန်းလောင်းအပ်ပြီးကုန်သော။ သတ္တ ၈ ရာဇာနော၊ တို့ကိုလည်း။
ရဇ္ဇေ၊ မင်း၏စွဲ၌။ (တိုင်းပြည်၏ စီးပွား၌။) အနုဿာသိ၊ သွန်သင်လမ်းပြ
ဆုံးမပြီ။ သတ္တ ၈ ပြာဟ္မဏမဟာသာလေ၊ ခုနစ်ယောက်သောပြာဟ္မဏမဟာ-
သာလ-ဖြစ်သော အနုပုရောဟိတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ (လက်ထောက်ပုရော-
ဟိတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။) သတ္တ ၈ နှာတကသတာနိ၊ ခုနစ်ရာသော ရေ
ချိုးတတ်သော ပြာဟ္မဏတို့ကိုလည်းကောင်း။ မန္တေ၊ ဝေဒ-ကျမ်းဂန်မန္တန်
တို့ကို။ ဝါစေသိ၊ ပို့ချပြီ။

၁။ နှာတကသတာနိ။ ။တကယ်ရေးချီးသည်မဟုတ်။ မိမိအယူစင်ကြယ်အောင်
ဆရာအထံ၌ တနေ့လျှင် ၃-ကြိမ်၊ သို့မဟုတ် နံနက်တကြိမ် ညနေတကြိမ်အားဖြင့်
နှစ်ကြိမ်-ကြားနာ မှတ်သားမှုကိုပြုသော ပြာဟ္မဏများ။ (တနည်း) အကျင့်ကျင့်ပြီး
သောအခါ ရေးချီးကြလျက် မိမိတို့က ကျင့်ပြီးဖြစ်၍ အခြားပြာဟ္မဏတို့နှင့်အတူ
မှစားမသောက်ကြသော ပြာဟ္မဏများ-ဟု ဆိုလိုသည်။

၃၁၂။ အထ ခေါ။ပ။ ပြာဟ္မဏာသံ ဓါ။ အပ်ရေနံ တံပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ ဧဝံ သို့။ ကလျာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာပြောဆိုအပ်သော ဂုဏ်သတင်းသည်။ ဝါ၊ ချီးမွမ်းခြင်းအားဖြင့် ဖြစ်သော ကျော်ဇောသံသည်။ အဗ္ဗဂ္ဂစ္ဆိ၊ ဖြစ်ပေါ်ပြီ။ [ထိုသတင်းမျိုး ဖြစ်နေသည်-ဟူလို။] (ကိ။) “သက္ကံ၊ မျက်မှောက်။ (ကိုယ်တွေ့။) မဟာ-ဂေါတမိန္ဒော ပြာဟ္မဏော။ ပြဟ္မာနံ၊ ပြဟ္မာကို။ ပဿတိ။ပ။ ပြဟ္မာနာ၊ နှင့်။ သာကစ္ဆေတိ၊ အတူဆွေးနွေး၏။ သလ္လပတိ၊ အတူပြောဆိုရ၏။ မန္တေတိ၊ တိုင်ပင်ရ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ပေါ်ပြီ။ပ။ အဗ္ဗဂ္ဂတော၊ ဖြစ်ပေါ်နေပြီ။ပ။ အဟံ ပန၊ ကား။ ပြဟ္မာနံ၊ ကို။ န ပဿာမိ၊ မြင်လည်း မမြင်ရ။ပ။ န မန္တေမိ၊ တိုင်ပင်လည်း မတိုင်ပင်ရ။

ဂုဗ္ဗာနံ၊ အရွယ်ကြီးကုန်သော။ မဟလ္လိကာနံ၊ အသက်ကြီးကုန်သော။ အာစရိယ ပါစရိယာနံ၊ ဆရာ ဆရာကြီးဖြစ်ကုန်သော။ ဘာသမာနာနံ၊ ရှေးက အကြောင်းအရာကို ပြောဆိုတတ်ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏာနံ၊ ပြာဟ္မဏတို့၏ (အထံမှ)။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းကို။ မေ ငါသည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပြီ။ (ကြားဖူးပြီ။) (ကိ။) ‘ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝဿိကေ၊ မိုးဥတု၌ ဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရော မာသေ၊ လေးလတိုလုံးလုံး။ ပဋိသလ္လိယတိ၊ အာရုံများစွာ စိတ်ကိုခွါ၍ သင့်ရာကောင်းမြတ် တခုတည်းသော အာရုံ၌ ငြိကပ်၏။ (တယောက်တည်းနေ၏။) ကရုဏံ၊ ဈာန်၊ ကရုဏာဈာန်ကို။ (ကရုဏာကြောင့် ရအပ်သောဈာန်ကို)။ ဈာယတိ၊ ရှု၏။ (ဝင်စား၏။) သော၊ ထိုသူသည်။ ပြဟ္မာနံ၊ ပဿတိ၊ တွေ့မြင်ရ၏။ပ။ မန္တေတိ၊ ဓါ။’ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြားအပ်ဖူးပြီ။ အဟံ။ပ။ ယံနုန ပဋိသလ္လိယေယံ၊ အကယ်၍ အာရုံများစွာ စိတ်ကိုခွါလျက် သင့်ရာကောင်းမြတ် တခုတည်းသော အာရုံ၌ ငြိကပ်ရပါမူ ကောင်းလေစွ...”။ပ။ (ယံနုန) ဈာယေယံ၊ အကယ်၍ ရှုရပါမူ ကောင်းလေစွ...”။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။

၃၁၃။ အထ ခေါ။ပ။ “ဘော၊ အရှင်မင်းမြတ်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပ။ အဗ္ဗဂ္ဂတော၊ ဖြစ်နေပါပြီ။ပ။ ပဋိသလ္လိယိတံ၊ ငှာ။ ကရုဏံ ဈာန်၊ ကို။ ဈာယိတံ၊ ငှာ။ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိပါ၏။ (အဟံ၊ ကျွန်ုပ် အထံသို့)။ ဧကေန၊ တယောက်သော။ ဘတ္တာဘိဟာရေန၊ ထမင်းပိုဆောင်မည့်သူကို။ အညတြ၊ ကြဉ်ထား၍။ ဧကေနစိ၊ တစုံတယောက်သည်။ ဥပသင်္ဂမိတဗ္ဗော၊ ချဉ်းကပ်ထိုက်သည်။ န အမိ၊ မဖြစ်လိုပါ။” [ထမင်းပိုမည့်သူကို ချန်၍ ကျန် မည့်သူ တယောက်မျှ ကျွန်ုပ်ထံ မလာစေလိုပါ-ဟူလို။] ဣတိ၊ ဤသို့ သံခတ်ဦးတင်

ပြီ။ ဘဝံ ဂေါဝိန္ဒော၊ သည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ယဿ၊ အကြင် မိုးလပတ်လုံး တယောက်တည်းနေခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်ကို။ မညတိ၊ သိ၏။ (တံ၊ ထိုအချိန်ကို။ တုမေဝ၊ သင်ကိုယ်တိုင်သာ။ ဇာနာဟိ၊ သိပါလော့။) ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။

၃၁၄။ အနက်လွယ်ပြီ။

၃၁၅။ ဘော၊ အရှင်တို့။ တေနဟိ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ယထာသုတေ၊ အကြင်အကြင် ကျွန်ုပ်အထံမှ ကြားနာအပ်ပြီးကုန်သော။ ယထာပရိယတ္တေ၊ အကြင်အကြင် သင်ယူအပ်ပြီးကုန်သော။ မန္တေ၊ ဝေဒကျမ်းဂန် မန္တန်တို့ကို။ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ သဇ္ဈာယံ၊ သရဇ္ဈာယ်မှုကို။ ကရောထ၊ ပြုကြပါကုန်။ အညမညံ စ၊ အချင်းချင်းလည်း။ မန္တေ၊ တို့ကို။ ဝါစေထ၊ ဆိုစေကြပါကုန်။ ဝါ၊ ပို့ချကြပါကုန်။ပ။

၃၁၆။ အထ ခေါ။ပ။ယေန၊ ၌။ စတ္တာရိသာ၊ လေးကျပ် အတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော။ သာဒိသိယော၊ အမျိုးဇာတ်အားဖြင့် တူသည်၏အဖြစ် ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ တူသော အမျိုးဇာတ် ရှိကုန်သော။ ဘရိယာ၊ ဇနီးတို့သည်။ (သန္တိ။)ပ။ဘောတိ၊ ရှင်မတို့။ပ။မညတိတိ။ [လွယ်ပြီ။]

၃၁၇။ အထ ခေါ။ပ။နဂရဿ၊ ၏။ ပုရတ္ထိမေန၊ အရှေ့အရပ်၌။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ သန္တာဂါရံ၊ နေဖိုရန်အိမ်ကို။ [သန္တာဂါရံ၊ အပြင်ဘက်အာရုံ၌ မပြန့်လွင့်အောင် စိတ်ကိုထောက်ပံ့တတ်သော ဈာန်အိမ်ကို-ဟု ပါဠိရှိသင့်၏။] ကာရာဒပတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍။ပ။ပဋိသလ္လိယိ၊ ပြီ။ ကရုဏံ ဈာနံ၊ ကို။ ဈာယိ၊ ပြီ။ [ကရုဏာကို ပဓာန-နည်းအားဖြင့် ပြထား၏။ ကရုဏာဈာန်သာမက ဗြဟ္မဝိဟာရ-ဈာန် လေးပါးလုံးကိုပင် ရသည်။] ။ပ။န ဥပသကံမတိ၊ မချဉ်းကပ်။ [နာဿုစ-၌ အဿုစ-သည် နိပါတ်။] ။ပ။ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ (ဥက္ကဏ္ဍနာ ပရိတဿနာ-တို့၌ စပ်။)စတုန္ဒံ မာသာနံ၊ တို့၏။ အစ္စယေန၊ ကျော်လွန်ရာအခါ၌။ ဥက္ကဏ္ဍနာ၊ ဗြဟ္မာကို မတွေ့ရ

၁။ သာဒိသိယော။ ။သမဝဏ္ဏာ (တူသော အဆင်းရှိကုန်သော။) သမဇာတိကာ (တူသော အမျိုးဇာတ်ရှိကုန်သော။)ဟု အဋ္ဌကထာဖွင့်၏။ ရှေး အဋ္ဌကထာ နိဿယ-၌လည်း ဤသို့နှစ်မျိုး ယူတော်မူ၏။ “သာဒိသိယောတိ ဇာတိယာ သာဒိသိယောတိ အာဟ-သမဝဏ္ဏာ သမဇာတိကာတိ”ဟု ဖွင့်သောဋီကာအလိုမှ အမျိုးဇာတ်အားဖြင့် တူသည်ကိုသာ “သာဒိသိယ”အရ ယူပါ။ အဋ္ဌကထာဝယ် သမဝဏ္ဏာ-၌ ဝဏ္ဏ-သဒ္ဓါ၏ အနက်ကို သမဇာတိကာ-ဖြင့် ထပ်၍ဖွင့်သည်ဟု ဋီကာဆရာ ယူလိုပေသည်။

သဖြင့် ပျင်းရိခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဗြဟ္မာမြင်ဖို့ရန် ကြောင့်ကြခြင်းသည်။ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာ။ ပရိတဿနာ၊ ဗြဟ္မာလာဖို့ရန် တောင်းတခြင်းသည်။ အဟု (ဝေ)၊ ဖြစ်သည်သာ။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့ တွေး၍ဖြစ်သနည်း။) ။ပ။မန္တေတိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြားအပ်ဖူးပြီ။ အဟံ ပန၊ သည်ကား။ ဗြဟ္မာနံ။ န ပဿာမိ၊ မတွေ့ရပါလား။ ။ပ။န မန္တေမိ၊ မတိုင်ပင်ရပါလား။ ဣတိ၊ ဤသို့ တွေး၍။ (ဗြဟ္မာလာဖို့ရန် ကြောင့်ကြမှု တောင်းတမှုဖြစ်ပြီ။)

ဗြဟ္မာနာသကန္တာ

၃၁၈။ ဘော၊ ဒို့...နတ်အများတို့။ အထ ခေါ၊ ဤ။ (ဗြဟ္မာလာဖို့ရန် တောင်းတ-ရာ ထိုအခါ၌။) ။ပ။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၎င်း။ စေတော ပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို။ စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ သေယျထာပိ နာမ။ ။ပ။အန္တရဟိတော။ [ပထမတွဲ၊ ပုဒ်စဉ် ၆၆-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] (ဟုတော။) မဟာဂေါတမိန္ဒဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၎င်း။ သမ္မုခေ၊ မျက်မှောက်၌။ ပါတု-ရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ။ပ။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၎င်း။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။ (စိတ်ထဲ၌ ထိတ်ကနဲဖြစ်သွားခြင်းသည်။) အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာ။ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ ကိုယ်တုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ်သည်။ (နှလုံးခုန် ရင်တုန်ခြင်းသည်။) အဟု (ဝေ)။ လောမဟံသော၊ မွေးညင်းတို့၏ ရွှင်ခြင်းသည်။ (ကြက်သီး မွေးညင်း ထခြင်းသည်။) အဟု (ဝေ)။ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ ရှေးကုမမြင်အပ်ဖူးသော။ ရူပံ၊ ရုပ်ဆင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဝါ၊ မြင်ရခြင်းကြောင့်။ (ဘယံ ဆမ္ဘိ-တတ္တံ လောမဟံသော။ ဟောတိ) ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။ ။ပ။ ဘိတော၊ ကြောက်သည်။ သံဝေဂေါ၊ လန့်သည်။ လောမဟဋ္ဌဇာတော၊ ဖြစ်သော မွေးညင်းတို့၏ ရွှင်ခြင်းရှိသည်။ (ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်း ဖြစ်သည်။) (ဟုတော။) သနကံမာရံ၊ သော၊ ဗြဟ္မာနံ၊ ကို။ ဝါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ မိမိသိစေလိုအပ်သော အဓိပ္ပာယ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပြောပြီ။ (ကိံ။)

ဂါထာအနက်။ ။ (၁) “မာရိသ၊ အရှင်။ ဝဏ္ဏဝါ၊ လှပသော အဆင်းရှိသော။ ယသဝါ၊ အခြံအရံရှိသော။ သိရိမာ၊ အသရေ ရှိသော။ တံ၊ အရှင်သည်။ ဧကော၊ အဘယ်သူသည်။ အသိ နံ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ အဇာနန္တာ၊ မသိကုန်သည်ဖြစ်၍။ တံ၊ အရှင်ကို။ ပုစ္ဆာမ၊ မေးပါကုန်၏။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ တံ၊ အရှင်ကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဝါ၊ ဘယ်အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ (အဘယ်

အရပ်၌နေသူ၊ အဘယ် အမည်ရှိသူ၊ အဘယ်အနှယ်ရှိသူ-ဟူ၍။) ဇာနေမု၊ သိကြရပါအံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။

(၂) ဂေါဝိန္ဒ၊ ဂေါဝိန္ဒ-ပဏ္ဍိတ်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာတို့၏ လောက၌။ (ဗြဟ္မာ့ပြည်၌။) မံ၊ ကျွန်ုပ်ကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။ သန္တန္တံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်သော။ ကုမာရံ၊ ကုမာရ-ဟူ၍။ ဇာနန္တိ၊ သိကြပါကုန်၏။ [ဤပါဌ်ဖြင့် သနက်မာရ-ဟူသော နာမည်ကိုပြ၏။] သဗ္ဗေ၊ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ မံ ဇာနန္တိ။ ဝေ၊ ဤသို့။ (သနက်မာရ-ဗြဟ္မာဟူ၍။) ဇာနာဟိ၊ သိပါလော့။ [ဂါထာဖြစ်၍ ဇာနဟိ-ဟု န-၌ ရသ-ရှိနေသည်။]

(၃) “ဗြဟ္မာနော၊ အရှင်ဗြဟ္မာ၏ အတွက်။ အာသနံ၊ နေရာသည်လည်းကောင်း။ ဥဒကံ၊ သောက်ရေ သုံးရေသည်လည်းကောင်း။ ပဇ္ဇေ၊ ခြေတို့၏စီးပွားဖြစ်သော ဆီသည်လည်းကောင်း။ (ခြေနယ်ဆီသည်လည်းကောင်း။) မဓုသာကဉ္စ၊ ချိုမြိန်သောအရသာရှိသော ဟင်းရွက်ပြုတ်သည်လည်းကောင်း။ (သန္တိ၊ ရှိပါကုန်၏။) အဂ္ဂေ၊ အလေးပြုထိုက်သူတို့အား ပေးဖွယ်ရာ ပစ္စည်းတို့ကို။ ဘဝန္တိ၊ အရှင်ဗြဟ္မာကို။ ပုစ္ဆာမ၊ ပန်ပြောပါကုန်၏။ [နေရာရှိပါသည်။ ဒီမှာ ထိုင်ပါ-စသည်ဖြင့် ပန်ပြောပါကုန်၏-ဟူလို။] ဘဝံ၊ သည်။ နော၊ ကျွန်ုပ်တို့၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ကုရုတု၊ လက်ခံမှုကို ပြုတော်မူပါ။” [ဤ ပစ္စည်းအားလုံးကို ဗြဟ္မာမသုံးစွဲမှန်းသိသော်လည်း လောကဝတ်အနေဖြင့် ပန်ပြောမှုပြုသည်။]

(၄) ဂေါဝိန္ဒ၊ ဂေါဝိန္ဒ-ပဏ္ဍိတ်။ တံ၊ သည်။ ယံ၊ (အာသနံ ဥဒကံ-စသော) အကြင်စကားကို။ ဝါ၊ အကြင် လက်ခံပါ။ -ဟူသော စကားကို။ ဘာသသိ၊ ပြော၏။ တေ၊ ၏။ (တံ) အတ္ထံ၊ ထိုအလေးပြုထိုက်သူတို့အား ပေးဖွယ်ရာပစ္စည်းကို။ ပဋိဂ္ဂဏာမ၊ လက်ခံပါကုန်၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဟိတတ္ထာယ၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ဖြစ်သော စီးပွားအကျိုးငှာလည်းကောင်း။ သမ္မရာယသုခါယ စ၊ တမလွန်ဘဝ၌ ချမ်းသာအကျိုးငှာလည်းကောင်း။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အကြင် အမှတ်မထား တပါးပါးသော ပြဿနာကို။ အဘိပတ္တိတံ၊ မေးဖို့ရာ လွန်စွာ တောင်းတအပ်ပြီ။ (တံ၊ ထို ပြဿနာကို။) ကတာဝကာသော၊ ကျွန်ုပ်က ပြုအပ်သော အခွင့်ရှိသည်။ ဝါ၊ ကျွန်ုပ်က မေးခွင့်ပြုအပ်သည်။ (ဟုတွာ။) ပုစ္ဆဿ၊ မေးပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။

၃၁၉။ အထ ခေါ။ပ။ “ဗြဟ္မာနာ သနက္ခမာရေန၊ သည်။ ကတာဝကာ-
 သော၊ ပြုအပ်ပြီးသော အခွင့်ရှိသည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ။ ဗြဟ္မာနံ
 သနက္ခမာရံ၊ ကိ။ ကိံ၊ အဘယ်သို့သော အရာကို။ ပုစ္ဆေယျံ န ခေါ။
 မေးရပါမည်နည်း။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ ဝါ၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌မူလည်း ဖြစ်သော။
 အတ္တံ၊ စီးပွားကို။ (ပုစ္ဆေယျံ န ခေါ။) သမ္ပရာယိကံ ဝါ၊ တမလွန်ဘဝ၌
 မူလည်း ဖြစ်သော။ (အတ္တံ ပုစ္ဆေယျံ န ခေါ။)” ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံ
 ဖြစ်ပြီ။ပ။ “အဟံ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနံ၊ ကုန်သော။ - အတ္တာနံ၊ စီးပွားတို့၌။
 ကုသလော၊ ကျွမ်းကျင်၏။ အညေပိ၊ အခြားသူတို့ကလည်း။ မံ၊ ကို။
 ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ အတ္တံ၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကြရကုန်၏။ အဟံ။ပ။ သမ္ပရာယိကညေဝ၊
 တမလွန်ဘဝ၌သာလျှင်ဖြစ်သော။ အတ္တံ၊ ကို။ ယံနုန ပုစ္ဆေယျံ၊ အကယ်၍
 မေးရပါမူကား ကောင်းလေစွ။” ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြန်ပြီ။ပ။

ဂါထာအနက်။ ။(၁) “ပရဝေဒိယေသု၊ တပါးသော မေး
 သောပုဂ္ဂိုလ်သည် သိအပ်သောပြဿနာတို့၌။ ဝါ၊ တပါးသော မေး
 သောပုဂ္ဂိုလ်အား ထင်ရှားသောပြဿနာတို့၌။ [မေးသူက အဖြေကို
 မသိသော်လည်း မိမိမေးလိုသောအကြောင်းအရာမှ သူ၏စိတ်၌ ထင်
 ရှားနေသည်။] အ ကခိံ၊ ယုံမှားခြင်း မရှိသော။ သနက္ခမာရံ၊
 သော။ ဗြဟ္မာနံ၊ ကိ။ (အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။) ကခိံ၊ ယုံမှားခြင်း
 ရှိနေသည်ဖြစ်၍။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးပါ၏။ [ကခိံ-ဟုဆိုပုံကို ဋီကာ၌
 ကြည့်ပါ။] ကတ္ထ၊ အဘယ်တရား၌။ ဌိတော၊ တည်သော။ ကိမ္ပိ
 စ၊ အဘယ်အကျင့်၌လည်း။ သိက္ခမာနေော၊ ကျင့်သော။ မစ္စော၊
 သတ္တဝါသည်။ အမတံ၊ သေခြင်းမရှိသော။ ဗြဟ္မလောကံ၊ သို့။
 ပပေတိ၊ ရောက်ပါသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။ [ဂေါတမိ-
 ဗြာဟ္မဏက ဗြဟ္မာ့ပြည်ရောက်လျှင် မသေမြိ-ဟု ယူဆ၍ “အမတံ”
 ဟု ပြောသည်။]

(၂) ဗြဟ္မေ၊ ဗြာဟ္မဏ။ မနုဇေသု၊ လူတို့တွင်။ (ယော ကောစိ၊
 အကြင် တစုံတယောက်သည်။) မမတ္တံ၊ ငါ့ဥစ္စာ၏အဖြစ်ကို။ ဝါ၊
 ငါ့ဥစ္စာ-ဟု ပြုတတ်သော တဏှာကို။ ဟိတု၊ ပယ်စုန်၍။ ဧကောဒိ-

၁။ ကုသလော။ပ။အတ္တာနံ။ ။အဟံ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနံ အတ္တာနံ၊ တို့၌။
 ကုသလော၊ ကျွမ်းကျင်၏။-ဤသို့ပေးလျှင် ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနံ အတ္တာနံ-တို့၌ ဆဋ္ဌိဝိဘတ်
 ကို သတ္တမိအနက်၌ သက်ပါ။ (တနည်း)ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနံ အတ္တာနံ၊တို့၏။ (ဝိသယေ၊
 အရာ၌။) ဟု ပါဠိသေသ-ထည့်၍ အနက်ပေးပါ။

ဘူတော၊ တယောက်တည်းဖြစ်၍ ဖြစ်လျက်။ ကရုဏော၊ ကရုဏာ-
 ဈာန်၌။ အဓိမုတ္တော၊ စွဲစွဲမြဲမြဲ သက်ဝင်၏။ နိရာမဂန္ဓော၊ ကောဓ-
 စသော ကိလေသာတည်းဟူသော စိမ်းညိုသော အနံ့မရှိ။ ဝါ၊ အနံ့
 မှကင်း၏။ မေထုနသွာ၊ မေထုန်မှ။ ဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်၏။
 တ္ထေ၊ ဤတရား၌။ (ဤ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်၊ တိတ်ဆိတ်သောအရပ်၌
 နေခြင်း၊ ကရုဏာဗြဟ္မဝိဟာရ-စသောတရား၌။) ဌိတော၊ သော။
 တ္ထေ စ၊ ဤအကျင့်၌လည်း။ သိက္ခမာနော၊ သော။ မစ္စော
 အမတ် ဗြဟ္မလောကံ ပပောတိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေပြီ။

၃၂၀။ “ဟိတွာ မမတ္တ”န္တိ၊ ဟိတွာ မမတ္တိ-ဟူသော။ ဘောတော၊
 အရှင်၏ (စကားကို။) အဟံ။ အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဣဓ၊ ဤလော
 က၌ ကေစ္စော၊ အချို့သူသည်။ အပ္ပံ၊ တထောင်အောက် နည်းသော။
 ဘောဂက္ခန္ဓံ ဝါ၊ စည်းစိမ်အစုကိုမူလည်း။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍လည်းကောင်း။
 မဟန္တံ၊ တထောင်ထက် များသော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။
 ပဟာယ၊ လည်းကောင်း။ အပ္ပံ၊ နှစ်ဆယ်အောက် နည်းသော။ ဉာတိပရိ-
 ဝဋံ ဝါ၊ ဆွေမျိုးအသိုင်းအဝိုင်းကိုမူလည်း။ ပဟာယ၊ လည်းကောင်း။
 မဟန္တံ၊ နှစ်ဆယ်ထက်များသော။ ဉာတိပရိဝဋံ ဝါ ပဟာယ။ ကေသမသ္မံ၊
 ဆံ မုတ်ဆိတ် ကျင်စွယ်ကို။ ဩဟာရေတွာ၊ ပယ်ရှား၍။ ကာသာယာနိ၊
 ဖန်ရေဖြင့် ဆိုးအပ်ကုန်သော။ ဝတ္တာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ အစ္စာဒေတွာ၊ ဖုံး
 လွှမ်း၍။ (ဝတ်ရုံ၍။) အဂါရသ္မာ၊ အိမ်မှ။ (အိမ်ရာတည်ထောင် လူ့
 ဘောင်မှ။) နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်၌နေခြင်း၏ စီးပွား
 ဖြစ်သော လယ်ထွန် ကုန်ပေး နွားမွေးမှု မရှိရာ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇတိ၊
 ကပ်ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပ။ အာဇာနာမိ။

ဣဓ ကေစ္စော။ ဝိဝိတ္တံ၊ ရဟန်းရှင်လူတို့မှ ကင်းဆိတ်သော။ သေနာ-
 သနံ၊ အိပ်ရာနေရာ ကျောင်းသို့။ [ထို သေနာသန-ကို သရုပ်ဖော်လို၍
 အရညံ-စသည်ကို ပြောသည်။] အရညံ၊ လေးအပြန်ငါးရာရှိသော တောသို့
 လည်းကောင်း။ [ယခုခေတ်၌ “တမိုင်” ဟု ခန့်မှန်းကြ၏။] ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်
 ၎င်းအနီး အောက်သို့လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်သို့လည်းကောင်း။ ကန္နရံ၊
 ချောက်သို့လည်းကောင်း။ ဂိရိဂူဟံ၊ တောင်တလုံးဝယ် ဥမင်သဖွယ်ဖြစ်
 သောဂူ၊ တောင်နှစ်လုံးတို့၏ အကြားဖြစ်သော ဂူ၌လည်းကောင်း။ သုသာနံ၊
 သုသာန်သို့လည်းကောင်း။ ဝနပတ္တံ၊ တောကြီးမြိုင်ပေ သစ်ပင်တွေနှင့် ရှုပ်
 နေသော တောအရပ်သို့လည်းကောင်း။ အဗ္ဗောကာသံ၊ လွင်ပြင်သို့လည်း

ကောင်း။ပလာလပုဉ်၊ ကောက်ရိုးပုံသို့လည်းကောင်း။ ဘဇတိ၊ ကပ်ဝင်၏။
[ဤပုဒ်တို့၏အနက်ကိုသိလက္ခဏ်ပါဠိတော်၊ သာမညဗလသုတ်နိဿယ၊ ပဏိတ-
တရ သာမညဗလကထာ-၌ အကျယ်ရေးထားပြီ။]။ပ။

“ကရုဏေဓိမုတ္တော”တိ ။ပ။ ဖရိတွာ ဝိဟရတိ။ [မဟာသုဒဿန-သုတ်
ပုဒ်စဉ် ၂၆၂-အတိုင်း ပေးပါ။] အဟံ၊ သည်။ ဘာသမာနဿ၊ ပြောဆို
သော။ ဘောတော၊ အရှင်၏။ အာမဂန္ဓေ စ၊ အာမဂန္ဓ-တို့ကိုကား။ (စိမ်း
ညှိသော အနံ့တို့ကိုကား။) န အာဇာနာမိ၊ မသိပါ။

ဂါထာအနက်။ ။(၁) ဗြဟ္မေ၊ ဗြဟ္မာ။ မနုဇေသု၊ လူတို့၌။
အာမဂန္ဓာ၊ စိမ်းညှိသော အနံ့တို့ဟူသည်။ ဧ၊ အဘယ်တို့ပါ
နည်း။ (ဘာတွေပါလဲ။) ဧတေ၊ အဲဒီ အာမဂန္ဓ-တို့ကို။ (အဟံ။)
အဝိဒ္ဓါ၊ မသိပါ။ ဓီရ၊ ပညာရှိဖြစ်သော ဗြဟ္မာမင်း။ ဣဓ၊ ဤ
ပြဿနာ၌။ ဗြူဟိ၊ ကျွန်ုပ်အား ဖြေတော်မူပါ။ ဧကေန၊ အဘယ်
ကိလေသာသည်။ အာဝဇ္ဇာ၊ တားမြစ်အပ်သော။ ပဇာ၊ သတ္တဝါ
သည်။ ကုရုတု (ကု+ဥတု)၊ စက်ဆုပ်အပ်သော အစိမ်းအနံ့ရှိသည်။
ဝါ၊ ပုပ်သောအနံ့ရှိသည်။ [ဋီကာ၌မူ “ပုပ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သည်”ဟု
ဖွင့်၏။] (ဟုတွာ။ ဝိဿဂန္ဓံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော စိမ်းညှိ
သော အနံ့ကို။) ဝါတိ၊ လှိုင်စေပါသနည်း။ [ဝါတိ-၌ ကာရိတံ
အကျေကြပ်ပါ။] (ဧကေန၊ အဘယ်ကိလေသာကြောင့်။) အာပါ-
ယိကာ၊ အပါယ်၌ ဖြစ်လေ့ရှိပါသနည်း။ နိဝုတ ဗြဟ္မလောကော၊
ပိတ်အပ်သော ဗြဟ္မာပြည်ရှိပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။

(၂) (ဂေါဝိန္ဒ၊ ဂေါဝိန္ဒ-ဗြာဟ္မဏ။) ကောဓော၊ စိတ်ဆိုးခြင်း
သည်လည်းကောင်း။ မောသဝဇ္ဇံ၊ မုသား ပြောခြင်းသည် လည်း
ကောင်း။ [မုသာဝါဒေါယေဝ မောသဝဇ္ဇံ။-ဋီကာ။] နိကတိ စ၊
ကောက်ကျစ် လှည့်ပတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဒုဗ္ဗော၊ မိတ်ဆွေ
ကို ပြစ်မှားခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကဒရိယတာ၊ စက်ဆုပ် အပ်
သော သတ္တဝါ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ခက်ထန် ဝန်
တိုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတိမာနော၊ လွန်ကဲသောမာန-သည်
လည်းကောင်း။ [မိမိမှာ ထင်ရှားရှိသော သူများအောက် ယုတ်
လျော့သောဂုဏ်၊ သူများနှင့် တန်းတူသော ဂုဏ်-ကို ကျော်လွန်၍
မှတ်ထင်ခြင်း အလွန်အထင်ကြီးခြင်းတည်း။] ဥဿူယာ၊ သူတပါး
စည်းစိမ်ကို ငြူစူ ရှုံ့ချခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဣစ္ဆာ၊ လိုချင်

တပ်မက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝိဝိစ္ဆာ၊ မိမိစည်းစိမ်၌ အထူးထူး အပြားပြား လိုချင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ နှမြောဝန်တို့ ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ [ဇိကာ၌မူ “ဝိဝိစ္ဆာ”ကို အသတ္တိ-ပြု၏။] ပရဟေဋ္ဌနာ စ၊ သူတပါးကို ညှဉ်းဆဲခြင်းသည်လည်းကောင်း။

လောဘော စ၊ မိမိဥစ္စာ သူတပါးဥစ္စာ-အစရှိသော အာရုံ၌ လိုချင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မကောင်းသောအာရုံ ကောင်းသောအာရုံ၌ လိုချင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဒေါသော စ၊ စိတ် ဆိုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ မဒေါ စ၊ မာန်ယစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ မောဟော၊ တွေဝေခြင်းသည်လည်းကောင်း။ (အာမဂန္ဓာ၊ အာမဂန္ဓ-တို့ မည်၏။) တေသု၊ ဤ ကောဓ-စသော ကိလေသာတို့၌။ [ကောဓ-စသော တဆယ်လေးပါးသည် သတ္တဝါဟု ဆိုအပ်သော ခန္ဓာအစဉ်ကို ညစ်နွမ်းစေတတ် နှိပ်စက်တတ် ပူပန်စေတတ်သောကြောင့် ကိလေသာမည်၏။] ယုတ္တော၊ ယှဉ်သော။ ဝါ၊ အားထုတ်ပြုလုပ်သော သတ္တဝါ အပေါင်းသည်။ အနိရာမဂန္ဓာ၊ စိမ်းညိုသော အနံ့မရှိသူ မဟုတ်သည်။ ဝါ၊ စိမ်းညိုသော အနံ့ ရှိသည်။ (ဟုတွာ။) အာပါယိကာ၊ အပါယ်၌ ဖြစ်လေ့ရှိပါ၏။ နိဝုတဗြဟ္မလောကာ၊ ထို ကိလေသာတို့က ပိတ်ထားအပ်သော ဗြဟ္မာ့ပြည်ရှိပါ၏။ [ထို ကိလေသာတို့က ဗြဟ္မာ့ပြည် ရောက်ကြောင်း လမ်းကို ပိတ်ထားပါသည်-ဟု ဆိုလိုသည်။] ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။

ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဟံ၊ ဘာသမာနဿ၊ ပြောဟောသော။ ဘောတော၊ အရှင်ဗြဟ္မာ၏။ အာမဂန္ဓေ၊ တို့ကို။ အာဇာနာမိ၊ [တထာ၊ ဖြင့်။ ဥပပရိက္ခတော၊ စဉ်းစားဆင်ခြင်လတ်သော်။ မေ၊ ကျွန်ုပ်၏။ ဝေ၊ သို့။ ဟောတိ၊ စိတ်တည်းမှာဖြင့်လာပါ၏။-ဤ “နိယမ-ဝါကျ” အပိုထည့်ပါ။] တေ၊ ထို အာမဂန္ဓ-တို့ကို။ အဂါရံ၊ အိမ်၌။ အဇ္ဈာဝသတာ၊ နေသူသည်။ သုနိမ္မဒယာ၊ လွယ်ကူစွာ မာန်မယစ်

၁။ ယထာခေါ်။ပ။ အာဇာနာမိ။ ။ဤ“အနိယမ-ဝါကျ”၏ “နိယမ-ဝါကျ” မပါပါ။ ထို့ကြောင့် သုဒ္ဓိန္ဒဘာဏဝါရ-၌“ယထာ ယထာ ခေါ် ဘဂဝတာ ဓမ္မ ဒေသိတံ အာဇာနာမိ” ဝါကျဝယ်“တေန တေန မေ ဥပပရိက္ခတော ဧဝံ ဟောတိ” ဟု-အဋ္ဌကထာ နိယမဝါကျ-ထည့်ပုံကိုကြည့်၍ ထည့်ပါသည်။ “တထာ၊ ထိုအခြင်း အရာအားဖြင့်။ အဂါရံ အဇ္ဈာဝသတာ။ တေ၊ တို့ကို။ န သုနိမ္မဒယာ” ဤသို့ လွယ်ကူအောင် ပေးလိုက် ပေးပါ။

စေထိုက်ကုန်သည်။ ဝါ၊ လွယ်ကူစွာ ညှိုးနွမ်းကုန်ခမ်းစေထိုက်ကုန်သည်။
 န၊ မဟုတ်ပါ။ ဘော၊ အရှင်ဗြဟ္မာ။ အဟံ အဂါရသွာ။ အနဂါရိယံ၊
 သို့။ ပဗ္ဗဇိယာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါတော့မည်။ (ရဟန်းပြုပါတော့မည်။) ဣတိ၊
 ပြီ။ ဘဝံ ဂေါတမိန္ဒော၊ သည်။ ဒါနိ၊ ယခု။ ယဿ၊ အကြင် ရဟန်း
 အဖြစ်၏။ (ရဟန်းပြုခြင်း၏။) ကာလံ၊ အချိန်ကို။ မညတိ၊ သိ၏။ (အယမေဝ၊
 ဤ ရဟန်းအဖြစ်သည်သာ။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။
 [ဤသို့ပြောပြီးလျှင် ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ပြန်သွားသည်။]

ရေဏုရာဇာမန္တနာ

၃၂၁။ ဘော၊ အို...နတ်အများတို့။ပ။ “ယော၊ အကြင် ပုရောဟိတ်
 သည်။ ဘောဘော၊ အရှင်မင်းမြတ်၏။ ရဇ္ဇံ၊ တိုင်းပြည်ကို။ ဝါ၊ မင်း၏
 ကိစ္စကို။ အနုသာသိဿတိ၊ သွန်သင်ဆုံးမ လမ်းပြပါလိမ့်မည်။ ဘဝံ၊ အရှင်
 မင်းမြတ်သည်။ ဒါနိ၊ ယခု။ အညံ၊ အကျွန်ုပ်မှအခြားသော။ (တံ)ပုရော
 ဟိတံ၊ ကို။ ပရိယေသတု၊ ရွာတော်မူပါ။ပ။ အနဂါရိယ”န္တိ။

ဂါထာအနက်။ ။(၁)။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ဘူမိပတိံ၊
 မြေ၏အရှင်ဖြစ်သော။ (ရေမြေကို အစိုးရသော။) ရေဏုရာဇာနံ၊ ကို။
 အာမန္တယာမိ၊ သိစေပါ၏။ (သံတော်ဦးတင်ပါ၏။) တံ၊ အရှင်
 မင်းမြတ်သည်။ ရဇ္ဇေန၊ ဖြင့်။ ပဇာနဿ၊ သိတော်မူပါ။ [အရှင်
 မင်းမြတ်ကိုယ်တိုင်ပင် မင်း၏ကိစ္စကို စီမံတော်မူပါ-ဟူလို]။ အဟံ။
 ပေါရောဟိစ္စေ၊ ပုရောဟိတ်အဖြစ်၌။ (ပုရောဟိတ်ရာထူး၌။) န ရမေ၊
 မပျော်တော့ပါ။ (ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ပြီ။)

(၂)(ဂေါတမိန္ဒ၊ ဂေါတမိန္ဒ-ပဏ္ဍိတ်။)တေ၊ အရှင်၏။ ဝါ၊ မှာ။
 ကာမေဟိ၊ အလိုရှိအပ်သော ဥစ္စာစည်းစိမ်တို့ဖြင့်။ ယံ၊ အကြင်အရာ
 သည်။ ဦနံ၊ လိုနေ၏။ အဟံ။ တေ၊ အရှင်၏။ (တံ၊ ထို လိုနေ
 သောအရာကို။) ပရိပူရယာမိ၊ ပြည့်စုံစေပါအံ့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။
 တံ၊ အရှင်ပုရောဟိတ်ကို။ ဟိံသတိ၊ ညှဉ်းဆဲနိုင်စက်၏။ (တံ၊ ထို
 ညှဉ်းဆဲသူကို။) ဝါရေမိ၊ တားမြစ်ပါမည်။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။
 ဘူမိသေနာပတိ၊ တမြေပြင်လုံး၏ စစ်သူကြီးပါတည်း။ [ကျွန်ုပ်သည်
 တနိုင်ငံလုံး၏ စစ်သူကြီးဖြစ်၍ အရှင်အား နှိပ်စက်သူ မည်သူ့ကိုမဆို
 ဖမ်းဆီးနိုင်ပါသည်-ဟူလို]။

တနည်း။ ။ယော။ပ။ ဝါရေမိ။ [ဤ၌ စကားတရပ်ဖြတ်ပါ။] အဟံသည်။ ဘူမိသေနာပတိ၊ တမြေပြင်လုံး၏ ဇစ်သူကြီးပါတည်း။ (မြေ့အရှင်ပါတည်း။)[ဣမံ ရဇံ၊ ဤ တိုင်းပြည်ကို။ တုမေယေဝ၊ အရှင်တို့ကိုသာ။ ပဋိစ္ဆာပေဿာမိ၊ အပ်လှုံပါမည်။ ဤသို့ အဋ္ဌကထာ အတိုင်း ဝါကျအပိုထည့်ပါ။] တုဝံ၊ အရှင်သည်။ ပိတာ၊ ကျွန်ုပ်၏ အဖ-ပါတည်း။ ဝါ၊ အဖ-အရာ၌ တည်ပါလိမ့်မည်။ အဟံ။ ပုထွော၊ အရှင်၏ သားပါတည်။ ဝါ၊ သားအရာ၌ တည်ပါမည်။ ဂေါဝိန္ဒ၊ ဂေါဝိန္ဒ-ပဏ္ဍိတ်။ မနော၊ မိမိ၏စိတ်ကို။ ပါဇဟိ (ပါဇဟိ)၊ အလိုရှိတိုင်း မောင်းနှင်ပါလော့။ ဝါ၊ အလိုရှိတိုင်း ဖြစ်စေပါလော့။

တနည်း။ ။မာ နော ဂေါဝိန္ဒ ပဇဟိ။ ။[ယခု စာအုပ်များ ၌ ပါဇဟိ-ဟု ပါ-၌ ဒီသံ-ရှိသည်မှာ အဋ္ဌကထာနှင့် မညီပါ။ သို့ မဟုတ်၊ ဂါထာဖြစ်၍ ဒီသံပြုထားသည်-ဟု မှတ်ပါ။] တုဝံ၊ သည်။ မိတာ၊ အဖ-ပါတည်း။ ဝါ အဖ-အရာ၌ တည်ပါ။ အဟံ။ ပုထွော၊ တည်း။ ဝါ၊ သားအရာ၌ တည်ပါမည်။ ဂေါဝိန္ဒ။ နော၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို။ မာ ပဇဟိ၊ မစွန့်ပစ်ပါနှင့်။ (ပစ်မထားခဲ့ပါနှင့်-ဟူလို။)

(၃) (ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။) [န မတ္ထိ=န+မေ+အတ္ထိ။] မေ၊ ကျွန်ုပ် ၏။ ဝါ၊ မှာ။ ကာမေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဦးနံ၊ လိုနေသော အရာသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိပါ။ မေ၊ အား။ ဟိ သိတာ၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်သူသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ ပါ။ အမနုဿဝစော၊ ပြုဟောမင်း၏ စကားကို။ (အသော-သိ၊ ကြားနာရပါပြီ။) တဿ သုတု၊ ထိုသို့ ကြားနာရခြင်း ကြောင့်။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ (အိမ်ရာတည်ထောင် လှူ့တောင်၌။) န ရမေ၊ မပျော်တော့ပါ။

(၄) အမနုဿော၊ လူနှင့်တူသော ပြုဟောသည်။ ကထံ ဝဏ္ဏော၊ အဘယ်အဆင်းရှိပါသနည်း။ ယဉ္ဇ၊ အကြင် အကြောင်းအရာကို

၁။ မနော ဂေါဝိန္ဒ ပါဇဟိ။ ။အရှင်ပုရောဟိတ်အား ကျွန်ုပ်က တိုင်းပြည်ကို လှူအပ်ပါမည်။ အရှင်က ကျွန်ုပ်၏ အဖအရာ၌နေ၍ ကျွန်ုပ်က သားအရာနေပါမည်။ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်အလိုကို မလိုက်ပဲ အရှင်၏ စိတ်အလို အတိုင်းသာ ဖြစ်စေပါ။ အရှင် သဘောကျ နိုင်ငံကို အုပ်ချုပ်ပါဟု-ဆိုလိုသည်။ [ဤပါဠိသည် ယခု ပါဠိတော်များ၌ မရှိတော့။]

လည်း။ သုတွာ၊ ကြားရ၍။ နော၊ ကျွန်ုပ်တို့၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်တို့
 ကိုလည်းကောင်း။ [ဂေါဝိန္ဒ-ပဏ္ဍိတ်၏ အိမ်ကိုပင် မိမိအိမ်အဖြစ်ဖြင့်
 ဆိုထားသည်။] ဧဝံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ (ဇမ္ဗုဒ္ဓိပိဋံ နေသူ
 အားလုံး ဖြစ်ကုန်သော။) အမေ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။
 ဟောသိ၊ စွန့်ပစ်နိုင်၏။ ကိ၊ အဘယ်သို့သော။ (တံ) အတ္ထံ၊ ထို
 အကြောင်းအရာကို။ အဘာသထ၊ ပြောဟောသွားပါ သနည်း။
 [ဟိယုတ္တနီ ဣ-ကို ထ-တလုံး ပြုပါ။]

(၅) ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ မေ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ဥပဂုတ္တဿ၊ မိုးလေးလ
 လုံးလုံး တယောက်တည်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍ ကျင့်နေစဉ်။ မေ၊
 သည်။ ယိဋ္ဌကာမဿ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည် ဖြစ်၍။
 သတော၊ ဖြစ်စဉ်။ ကုသပတ္တပရိတ္တတော၊ သမန်းမြက်တို့ဖြင့် ထက်
 ဝန်းကျင် ခင်းအပ်သော။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ ဝါ၊ ကို။ ပဇ္ဇလိတော၊
 ထောပတ် နို့ ဓမ်း ပျားရည်စသည်ကို ထည့်လျက် တောက်စေအပ်
 သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပါပြီ။ [မီးနတ် ပူဇော်ရာ၌ မီးထဲဝယ် ထောပတ်
 စသည် ထည့်လောင်းရ၏။ မြေဇာမြက်များကိုလည်း ပတ်ဝန်းကျင်က
 စိုက်ထားရ၏။ အကျယ်ကို သီလကွန် ကုဋ္ဌဒန္တသုတ် ဘာသာဋီကာ၊
 ၃၄-၌ ပြထားပြီ။]

(၆) တတော၊ ထိုအခါ၌။ (ထိုသို့ မီးနတ်ကို ပူဇော်နေရာ
 အခါ၌။) [တော-ပစ္စည်း သတ္တမိ အနက်၌ သက်။] မေ၊ ကျွန်ုပ်၏
 (အထံ၌။) ဗြဟ္မလောကာ၊ မှ။ သနန္တနော၊ သနန္တန-မည်သော။
 (သနကုမာရ-မည်သော။) ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်။ ပါတုရဟု၊ ထင်
 ရှားဖြစ်ပါပြီ။ သော၊ ထို ဗြဟ္မာသည်။ မေ၊ ကျွန်ုပ်၏။ ပဉ္စံ၊ ပြဿ
 နာကို။ (သိလိုအပ်သော အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။) ဝိယာကာသိ၊ ထင်
 စွာ ပြုပါပြီ။ (ဖြေဆိုပါပြီ။) တံ၊ ထို ဗြဟ္မာမင်း၏ အဖြေစကားကို။
 သုတွာ၊ ကြားရ၍။ ဂေဟေ န ရမေ။

(၇) ဂေါဝိန္ဒ၊ ဂေါဝိန္ဒ-ပဏ္ဍိတ်။ တံ၊ အရှင်သည်။ ယံ၊ အကြင်
 စကားကို။ (အကြင် အကြောင်းအရာကို။) ဘာသသိ၊ ပြော၏။
 ဘောတော၊ အရှင်၏။ (တံ၊ ထို စကားကို။ ဝါ၊ အကြောင်းအရာ
 ကို။) အဟံ၊ သဒ္ဓဟာမိ၊ ယုံကြည်ပါ၏။ (တုဗ္ဗေ။) အမနုဿဝစော၊
 ဗြဟ္မာမင်း၏ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြားရ၍။ (ကြားပြီးနောက်။)
 အညထာ၊ ရဟန်းပြုခြင်းမှ တပါးသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။

ကထံ၊ အဘယ်နည်းဖြင့်။ ဝါ၊ အဘယ်မှာ။ ဝတ္တေထ၊ ဖြစ်နိုင်ကုန်
တော့အံ့နည်း။

(ဂ) တေ (မယံ)၊ ထို ကျွန်ုပ်တို့သည်။ တံ၊ အရှင်ကို။ အန-
ဝတ္တိဿာမ၊ အစဉ်လိုက်ပါကုန်တော့အံ့။ (အတုလိုက်၍ ကျင့်ပါကုန်
တော့အံ့။) [ကျွန်ုပ်တို့လည်း အရှင်နောက်ကလိုက်၍။ ရဟန်းပြုပါမည်-
ဟူလို။] ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ နော၊ တို့၏။ သတ္တာ၊ ဆရာပါတည်း။
အကာစော၊ အပြစ် အနာအဆာ မရှိသော။ [သွေးထားအပ်သည့်
အတွက် အနာနှင့်တူသော အဖုအထစ် အကျိုးအပြတ် မရှိသော။]
ဝိမလော၊ ကင်းသော အညစ်အကြေးရှိသော။ သုဘော၊ အရောင်
အဝါ လွန်စွာတောက်ပသော။ ဝါ၊ တင့်တယ်ကောင်းမြတ်သော။
ဝေဠုရိယော၊ ဝေဠုရိယ-မည်သော။ (ကြောင်မျက်ရွဲဖြစ်သော။)
မဏိ ယထာ၊ ပတ္တမြားကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ (မယံ) ဂေါဝိန္ဒဿ၊
အရှင်ဂေါဝိန္ဒ၏။ အနုသာသနေ၊ အဆုံးအမ၌။ သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်သူ
တို့သည်။ (ဟုတွာ) စရိဿာမ၊ ကျင့်ကြပါမည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။

သစေ။ပ။ပဗ္ဗဇိဿာမ။ အထ၊ ထိုသို့ ဖြစ်လတ်သော်။ (အရှင် ရဟန်းပြု
သလို ကျွန်ုပ်တို့လည်း ရဟန်းပြုလတ်သော်။) ယာ၊ အကြင် ဘဝသည်။
တေ၊ အရှင်၏။ ဂတိ၊ ရောက်အပ်သော ဘဝတည်း။ သာ၊ ထို အရှင်
ရောက်အပ်သော ဘဝသည်။ နော၊ တို့၏။ ဂတိ၊ ရောက်အပ်သော ဘဝ
သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ [အရှင်ရောက်တဲ့ဘဝ ကျွန်ုပ်တို့လည်း
ရောက်ပါလိမ့်မည်-ဟူလို။] ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။

ဆခတ္တိယ အာမန္တနာ

၃၂၂။ အထ ခေါ။ပ။ အနဂါရိယန္တိ။ [၃၂၁-ကို နည်းမှီးပေးပါ။]
။ပ။ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ် တခုသော အရပ်အဖို့သို့။ အပက္ကမ္မ၊
ဖဲ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သမစိန္တေသံ၊ အညီအမျှ ကြံစည်ကြကုန်ပြီ။ (တိုင်ပင်
ကြကုန်ပြီ။) (ကံ၊ နည်း။) “ဣမေ ပြာဟ္မဏာ နာမ၊ ဤ ပြာဟ္မဏတို့မည်
သည်။ နေလုဒ္ဓါ၊ ဥစ္စာ၌ မက်မောကုန်၏။ပ။ဓနေန၊ ဖြင့်။ ယံနုန သိက္ခေ-
ယျာမ၊ အကယ်၍ ဖြားယောင်း သိမ်းသွင်းကြရပါမူ ကောင်းလေစွ။” ဣတိ၊
ဤသို့ ကြံစည်ကုန်ပြီ။ပ။ “ဘော၊ အရှင်ပြာဟ္မဏ။ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပြည်
ထောင်ကုန်သော။ ဣမေသု ရဇ္ဇေသု၊ ဤတိုင်းပြည်တို့၌။ ပဟူတံ၊ များ
စွာသော။ သာပဏေယျံ၊ ဥစ္စာနှစ်သည်။ သဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိပါ၏။ တတော၊

ထို ဥစ္စာမှ။ (ဥစ္စာထဲက။) ဘောတော၊ အား။ ယာဝတကေန၊ အကြင်မျှ
 အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဥစ္စာဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ တာဝတကံ၊ ထိုမျှ
 အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဥစ္စာကို။ အာဟရီယတံ၊ ဆောင်ယူအပ်ပါလော။
 [အာ-ရှေးရှိသော၊ ဟရ-ဓာတ်၊ ကံဟော ယ-ပစ္စည်း၊ အတ္ထနောပုဗ္ဗံ တံ-
 ဝိဘတ်။] ဝါ၊ ဆောင်ယူတော်မူပါ။” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။ ဘော၊
 အရှင်မင်းတို့။ အလံ၊ တော်ပါပြီ။ ဘဝန္တာနံယေဝ၊ အရှင်တို့၏သာ။ ဝါ-
 ဟသာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ မမပိ၊ ကျွန်ုပ်၏လည်း။ (ကျွန်ုပ်မှာလည်း။)
 ဣဒံ သာပတေယံ၊ သည်။ ပဟူတံ၊ များလှပါ၏။ အဟံ၊ သည်။ တံ
 သဗ္ဗံ၊ ကို။ပ။အနဂါရိယန္တိ။ပ။

“ဣမေ ပြာဟူဏာ နာမ။ ဣတ္ထိလုဒ္ဓါ၊ မိန်းမ၌ မက်မောကုန်၏။ပ။
 ဣတ္ထိတိ၊ တို့ဖြင့်။ ယံနုန သိက္ခေယျာမ၊ စွ။” ပ။ “ပဟူတာ၊ များစွာ
 ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော သံဝိဇ္ဇန္တိ။ တတော၊ ထို အမျိုးသမီးတို့မှ။ (ထို
 အမျိုးသမီးတွေထဲက။)ဘောတော၊ အား။ ယာဝတံကာဟံ၊အကြင်မျှအတိုင်း
 အရှည်ရှိသော အမျိုးသမီးတို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ ၏။ တာဝတံကာ၊ တို့ကို။
 အာနီယတံ၊ ခေါ်ဆောင်အပ်ပါလော့။ ဝါ၊ ခေါ်ဆောင်တော်မူပါ။”
 ဣတိ၊ ကုန်ပြီ။ ဘော၊ တို့။ အလံ၊ မမပိ၊ ၏လည်း။ ဝါ၊ ကျွန်ုပ်မှာ
 လည်း။ သာဒိသိယော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဘရိယာ၊ ဤ ဇနီးတို့သည်။
 စတ္တာရိသာ၊ လေးဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိပါကုန်၏။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်
 သော။ တာပိ၊ ထိုသူမတို့ကိုလည်း။ ပဟာယ။ပ။အနဂါရိယန္တိ။

၃၂၃။ သစေ။ပ။ဘဝိဿတိတိ။ [လွယ်ပြီ။]

ဂါထာအနက်။ ။(၁) ယတ္ထ၊ အကြင် ဝတ္ထုကိလေသာ နှစ်
 ပြာသော ကာမတို့၌။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ သတ္ထော၊ ငြိကပ်နေ၏။
 (တာနိ) ကာမာနိ၊ ထို ဝတ္ထုကိလေသာ နှစ်ပြာသောကာမတို့ကို။
 သစေ ဗောထ၊ အကယ်၍ ပယ်စွန့်လိုကုန်အံ့။ (ဝေံ သန္တေသု၊
 ဤသို့ ပယ်စွန့်လိုကုန်လတ်သော်။) အာရမ္မဓော၊ အားထုတ်ကြပါ
 ကုန်လော့။ ဒဠော၊ မလျော့ဘဲ ခိုင်မြဲသူတို့သည်။ ခန္တိဗလသမာ-
 ဟိတာ၊ သည်းခံခြင်းဟူသော အားအစွမ်းနှင့် ပြည့်စုံသူတို့သည်။
 ဗောထ၊ ဖြစ်ကြပါကုန်လော့။

(၂) သေ မဂ္ဂေါ၊ ဤ ကရုဏာဈာန်တည်းဟူသော လမ်း
 သည်။ ပြဟ္မလောကူပပတ္တိယာ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်ခြင်းငှာ။
 ဝါ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်၌ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဥဇုမဂ္ဂေါ၊ ဖြောင့်သောလမ်းပါ
 တည်း။ [ဒြိုကာ၌မူ “ပြဟ္မလောကဂမနေ” ဟု အာဓာရ-ဖွင့်၏။ ထို

အလို၊ ဗြဟ္မလောကူပပတ္တိယာ-ကို အာဇာရ-အနက်ပေးရလိမ့်မည်။] သေ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော လမ်းပါတည်း။ ဝါ၊ မြတ်သောလမ်းပါတည်း။ သဒ္ဓမ္မော၊ ဂရုဏာဈာန်တည်းဟူသော သူတော်ကောင်းတရားသည်။ သဗ္ဗိ၊ ဘုရား ပစ္စေကာ ဗုဒ္ဓ-သာဝကတို့က။ ရက္ခိတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော တရားပါပေတည်း။ [ဤ ကရုဏာဈာန်ကို မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ဝင်စားတော်မူခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သူတပါးကို ဟောပြသောအားဖြင့်လည်းကောင်း မဆုတ်ယုတ် မပျောက်ပျက်အောင် စောင့်ရှောက်တော်မူကြသည်။] ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။

တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ (တနည်း) တေန ဟိ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ဘဝံ ဂေါဝိန္ဒော၊ သည်။ သတ္တဝံဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဖာဂမေတု၊ စောင့်ဆိုင်းပါဦး။ သတ္တန္တံ ဝဿာနံ၊ တို့၏။ အစ္စယေန၊ ကျော်လွန်ရာအခါ၌။ ပ။ ဘဝံဿတိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။

ဘော၊ အရှင်မင်းသားတို့။ သတ္တဝံဿာနိ၊ တို့သည်။ အတိစိရံ၊ အလွန်ကြာပါ၏။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ဘဝန္တေ၊ အရှင်တို့ကို။ သတ္တဝံဿာနိ၊ တို့ပတ်လုံး။ အာဂမေတု၊ စောင့်ဆိုင်းခြင်းငှာ။ န သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ဘော၊ တို့။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဇီဝိတာနံ၊ အသက်တို့၏။ (ရေပွက်နှင့်လည်းကောင်း၊ မြက်ဖျား၌ရှိသော ဆီးနှင့်ပေါက်နှင့် လည်းကောင်းတူလျက် ဆန့်ကျင်ဘက်နှင့်တူရာ ခဏ၌ပင် ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိသော အသက်တို့၏။ ဂတိံ၊ ဖြစ်ပုံကို။) [အဋ္ဌကထာ၌ ပါဌသေသ-ထည့်သည်။ “မည်သည့်ခဏ-၌ ပျက်လိမ့်မည်ဟူသော အခြင်းအရာကို” ဟု ဆိုလိုသည်။] ဇာနာတိ၊ သိနိုင်ပါအံ့နည်း။

သမ္ပရာယော၊ တမလွန်ဘဝသို့။ (နောက်လောကသို့။) ဂမနိယော၊ ကေန သွားထိုက်ပါ၏။ (ကေနသွားရပါမည်။) မန္တာယံ၊ ဉာဏ်ရှိသူသည် စဉ်းစား ဆင်ခြင်ထိုက်၏။ ဗောဇ္ဈပ္ပံ၊ သိထိုက်၏။ (တနည်း) မန္တာယံ၊ ပညာဖြင့်။ ဗောဇ္ဈပ္ပံ၊ သိထိုက်ပါ၏။ [အသက်ကို သိနိုင်ခဲပုံကို လည်းကောင်း၊ နောက်ဘဝသို့ အမှန်သွားရမည်ကိုလည်းကောင်း ဉာဏ်ဖြင့် သိထိုက်ပါ၏-ဟူလို။] ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတ္တပ္ပံ၊ ပြုထိုက်ပါ၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိတပ္ပံ၊ ကျင့်ထိုက်ပါ၏။ ဇာတဿ၊ ဖြစ်လာသူ၏။ (မွေးဖွားလာသူ၏။) အမရဏံ၊ မသေရခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပါ။ [ထို့ကြောင့် မသေခင်က တင်ကြို၍ ကုသိုလ်ပြုထိုက်၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ထိုက်ပါသည်-ဟူလို။] ယထာ။ ပ။ အနဂါရိယန္တိ။

အမှာ။ ။ ဤမှနောက်၌ “ဆုဗြဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။
ဧကံ ဝဿံ၊ တနှစ်ပတ်လုံး။ သတ္တ မာသာနိ၊ ခုနစ်လတို့ ပတ်
လုံး။ ဧကံ မာသံ၊ တလပတ်လုံး။ အဒ္ဓမာသံ၊ တလထက်ဝက်
ဆယ့်ငါးရက်ပတ်လုံး။-ဤသို့ ဆိုပါ။ လွယ်ပြီ။

တေနဟိ။ ဘဝံ ဂေါတိန္ဒော၊ သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။
မယံ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်။ သကေ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော။ ပုတ္တဘာတရော၊
သား သမီး ညီ အစ်ကိုတို့ကို။ ရဇ္ဇေန၊ ထိုင်းပြည်ဖြင့်။ ဝါ၊ မင်း၏
ကိစ္စဖြင့်။ အနုသာသိဿာမ၊ သွန်သင်ဆုံးမ လမ်းပြပါကုန်ဦးအံ့။ (တာဝ၊
ထိုမျှလောက်။) သတ္တာဟံ၊ ပတ်လုံး။ အာဂမေတု၊ ပါဦး။ ပ။ ဘဝိဿတိ။
ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။ ဘော၊ အရှင်မင်းသားတို့။ သတ္တာဟံ၊ သည်။
နုစိရံ၊ မကြာပါ။ အဟံ၊ ဘဝန္တေ၊ တို့ကို။ သတ္တာဟံ၊ ပတ်လုံး။
အာဂမေဿာမိ၊ စောင့်ဆိုင်းပါဦးမည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။

ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာဒီနံ အာမန္တနာ

၃၂၄။ ဘော၊ အို...နတ်အများတို့။ ပ။ ယေန၊ ။ တေ သတ္တ စ
ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာ၊ ထို ခုနစ်ယောက်သော ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာ-ဖြစ်
သော အနုပုရောဟိတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ (တာနိ) သတ္တ စ နှာတက-
သတာနိ၊ ထို ခုနစ်ရာသော ရေချိုးတတ်သော ဗြာဟ္မဏတို့သည်လည်း
ကောင်း။ (သန္တိ။) ပ။ အဝေ၊ စ။ “ယော၊ အကြင် ဆရာသည်။ ဘဝန္တာနံ၊
အရှင်တို့အား။ မန္တေ၊ ဝေဒ-ကျမ်းစာတို့ကို။ ဝါစေဿတိ၊ ပို့ချပါလိမ့်
မည်။ ဘဝန္တော၊ အရှင်တို့သည်။ ဒါနိ၊ ယခု။ အညံ၊ ကျွန်ုပ်မှအခြား
သော။ (တံ) အာစရိယံ၊ ထိုဆရာကို။ ပရိယေသန္တိ၊ ရှာကြပါကုန်။ ပ။
အနဂါရိယ”န္တိ။

ဘဝံ ဂေါတိန္ဒော၊ သည်။ အဂါရသ္မာ (နိက္ခမိတွာ)။ အနဂါရိယံ၊
သို့။ မာ ပဗ္ဗဇိ၊ မကပ်ရောက်ပါနှင့်။ (ရဟန်းမပြုပါနှင့်။) ဘော၊ အရှင်
ဂေါတိန္ဒ။ “ပဗ္ဗဇော၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ (ရဟန်းဘဝသည်။) အပ္ပေ-
သက္ခာ စ၊ နည်းသော အစိုးရသူဟုလည်း ဆိုအပ်ပါ၏။ ဝါ၊ ။ နည်း

၁။ အပ္ပေသက္ခာ။ ။ ဤပုဒ်ကို “အပ္ပယသံ”ဟု အဋ္ဌကထာဖွင့်၍ “အပ္ပာ-
နဘာဝါ”ဟု ဝိကာဖွင့်သည်။ ဝစနတ္ထကို သီလကွန်ဘာသာဋီကာ ဒုတိယတွဲ စာ
မျက်နှာ-၉၀၊ မဟေသက္ခာတရော-ကို နည်းမှီး၍ ပြပါ။ ဤ၌ ပဗ္ဗဇာကို အရကောက်
ရ၍ ဣတ္ထိလိင်ရှိသည်။

သော အာနုဘော်ရှိသူ၊ အခြံအရံ အကျော်စောရှိသူ-ဟုလည်း ဆိုအပ်ပါ၏။ အပ္ပလာဘာ စ၊ နည်းသေလတ်လည်း ရှိပါ၏။ ဗြဟ္မညံ၊ ဗြဟ္မဏ-၏အဖြစ်သည်။ မဟေသက္ခန္ဓ၊ ကြီးကျယ်သော အစိုးရသူဟုလည်း ဆိုအပ်ပါ၏။ ဝါ၊ ကြီးကျယ်သော အာနုဘော်ရှိသူ၊ အခြံအရံ အကျော်စောရှိသူ-ဟုလည်း ဆိုအပ်ပါ၏။ မဟာလာဘဉ္စ၊ များသောလတ်လည်း ရှိပါ၏။”ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။

ဘဝန္တော၊ အရှင်တို့သည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ။ပ။ မဟာလာဘဉ္စ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ မာ အဝစုတ္တ၊မပြောကြပါနှင့်။ ဘော၊ အရှင်မင်းသားတို့။ မယာ၊ကျွန်ုပ်ကို။ အညတြ၊ ကြံ့ထား၍။ ဧကော၊ အဘယ်သူသည်။ မဟေသက္ခတရော ဝါ န ခေါ၊ သာ၍လည်း များသောအစိုးရသူဟု ဆိုအပ်ပါသေးသနည်း။ ဝါ၊ သာ၍လည်း တန်ခိုးကြီးပါသေးသနည်း။ မဟာလာဘတရော ဝါ န ခေါ၊ သာ၍လည်းများသောလတ် ရှိပါသေးသနည်း။ ဝါ၊သာ၍လည်း လတ်ပေါများပါသေးသနည်း။ ဘော၊ တို့။ ဟိ၊ မှန်ပါ၏။(ဧကော န ခေါ ဘော ။ပ။ မဟာလာဘ တရော ဝါ-ဟူသော စ.ကားသည် မှန်ပါ၏။) အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ရညံ၊ မင်းတို့၏။ ရာဇာဝ (ရာဇာ+ဣဝ) မင်းကဲ့သို့ပါတည်း။ (မင်းလိုပါပဲ။) ဗြဟ္မဏာနံ၊ ဗြဟ္မဏတို့၏။ ဗြဟ္မာဝ၊ ဗြဟ္မာကဲ့သို့ပါတည်း။ (ဗြဟ္မာလိုပါပဲ။) ဂဟပဟိကာနံ၊ ကြွင်းသောအိမ်ရှင်တို့၏။ ဒေဝတာဝ၊ သိကြားနတ်မင်းကဲ့သို့ပါတည်း။ (သိကြားနတ်မင်းလိုပါပဲ။) [ဒီကာ၌မူ “ရာဇာဝ၊ မင်းကဲ့သို့၊ သမ္ဘာဝိတော၊ ချီးမွမ်းအပ်ပါပြီ” ဟု “သမ္ဘာဝိတော” ပုဒ်ကိုထည့်စပ်သည်။] အဟံ။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော စည်းစိမ်ကို။ ပဟာယ ။ပ။ ဘဝိဿတိတိ။

ဘရိယာနံ အာမန္တနာ

၃၂၅။ ဘော၊ အို... နတ်အများတို့ ။ပ။ စတ္တာရိသာ၊ လေးဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ သာဒိသိယော၊ အဆင်းအားဖြင့် တူသည်၏ အဖြစ်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ အဆင်းအားဖြင့် တူကုန်သော။ [၃၁၆-၌ တနည်းပေးခဲ့သည်။] ဘရိယာ၊ ဇနီးတို့သည်။ (သန္တိ) ။ပ။ “ဘောတိနံ၊ ရှင်မတို့တွင်။ ယာ၊ အကြင် သူမသည်။ ဣစ္စတိ၊ (မိမိအမျိုးသို့ပြန်ဖို့ရန်၊ သို့မဟုတ်-အခြားခင်ပွန်းတယောက်ကို ရှာဖွေရန်) အလိုရှိ၏။ (သာ၊ ထိုသူမသည်။) သကာနိ၊ မိမိဥစ္စာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဉာတိကုလာနိ ဝါ၊ ဆွေမျိုးအိမ်တို့သို့

သော်လည်း။ ဂစ္ဆတု၊ သွားပါလော့။ (ပြန်ပါလော့။) အညံ၊ သော။ ဘတ္တာရံ
 ဝါ၊ ခင်ပွန်းကိုသော်လည်း။ ပရိယေသတု၊ ရှာပါလော့။ ဘောတိ၊ ရှင်မ
 တို့။ ။ ပ။ အနဂါရိယ’န္တိ။ ဉာတိကာမာနံ၊ ဆွေမျိုးဖြင့် အလိုရှိကုန်သော။
 နော၊ ကျွန်မ၏တို့ အတွက်။ တစ္ဆေဝ၊ အရှင်သည်ပင်။ ဉာတိ၊ ဆွေမျိုးပါ
 တည်း။ ဘတ္တု၊ ကာမာနံ၊ ခင်ပွန်းကိုအလိုရှိသော ကျွန်မတို့၏အတွက်။ တံ
 ပန၊ အရှင်သည်ပင်။ ဘတ္တာ၊ ခင်ပွန်းပါတည်း။ ။ ပ။ ဘဝိဿတိတိ။

မဟာဂေါတမိန္ဒပဗ္ဗဇ္ဇာ

၃၂၆။ ဘော၊ အို...နတ်အများတို့။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ မဟာဂေါတမိန္ဒော
 ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ တဿ သတ္တာဟဿ၊ ထိုခုနစ်ရက်၏။ အစ္စယေန၊
 လွန်ရာအခါ၌။ ဧကသမဿံ၊ ဆံ မုတ်ဆိတ် ကျင်စွယ်ကို။ ဩဟာရေတွာ၊
 ပယ်ရှား၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရေဖြင့် ဆိုးအပ်ကုန်သော။ ဝတ္တာနိ၊
 အဝတ်တို့ကို။ အစ္စာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်းဝတ်ရုံ၍။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်မှ။
 (အိမ်ရာထည်ထောင် လူ့ဘောင်မှ။) နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ အနဂါရိယံ၊
 အိမ်၌နေခြင်း၏ စီးပွားဖြစ်သော လယ်ထွန် ကုန်ပေး နွားမွေးမှုမရှိရာ
 ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ (ရဟန်းပြုပြီ။)

မဟာဂေါတမိန္ဒံ ပြာဟ္မဏံ၊ သည်။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်
 လတ်သော်။ ဝါ၊ ရဟန်းပြုလတ်သော်။ [ဒုတိယာဝိဘတ်ကို သတ္တမိဝိဘတ်
 ၏ လက္ခဏ-အနက်၌ သက်ပါ။] ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုးမင်းနွယ်ဖြစ်ကုန်သော။
 မုဒ္ဒါဝသိတ္တာ၊ ဦးထိပ်၌ အဘိသိက်ရေစင်ဖြင့် သွန်းလောင်းအပ်ပြီးကုန်သော။
 သတ္တ ၈ ရာဇာနော၊ ခုနစ်ယောက်သော မင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သတ္တ
 ၈ ပြာဟ္မဏမဟာသာလ၊ ခုနစ်ယောက်သော ပြာဟ္မဏမဟာသာလ-ဖြစ်သော
 အနုပုရောဟိတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သတ္တ ၈ နာတကသတာနိ၊ ခုနစ်ရာ
 သော ရေချိုးတတ်သော ပြာဟ္မဏတို့သည်လည်းကောင်း။ သာဒိဿိယော၊
 အဆင်းအားဖြင့် တူသည်၏အဖြစ်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ အဆင်းအားဖြင့် တူကုန်
 သော။ စတ္တာရိသာ စ ဘရိယာ၊ လေးဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဇနီး
 တို့သည်လည်းကောင်း။ အနေကာနိ စ ခတ္တိယသဟဿာနိ၊ ထောင်ပေါင်း
 များစွာသောမင်းမျိုးမင်းနွယ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အနေကာနိ စ ပြာဟ္မဏ
 သဟဿာနိ၊ ထောင်ပေါင်းများစွာသော ပြာဟ္မဏတို့သည် လည်းကောင်း။
 အနေကာနိ စ ဂဟပတိသဟဿာနိ၊ ထောင်ပေါင်းများစွာသော အိမ်ပိုင်
 ယာပိုင် ရှိသူတို့သည်လည်းကောင်း။ အနေကေဟိ၊ တယောက်မှက များစွာ

ကုန်သော။ ဣတ္ထာဂါရဟိ၊ မောင်းမတို့နှင့်အတူ။ (မိဖုရား၏အခြွေအရံ ဖြစ်သော နန်းတော်သူများနှင့်အတူ။) ဣတ္ထိယော စ၊ အမျိုးသမီးတို့သည် လည်းကောင်း။ပ။ အစ္စာဒေတွာ၊ ရှိ။ အဂါရသွာ(နိက္ခမိတွာ)။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ကပ်ရောက်သော။ ဝါ၊ ရဟန်းပြုသော။ မဟာဂေါတမိ ပြာဟ္မဏံ၊ ကို။ အနုပဗ္ဗဇိံ၊ သု၊ အတုလိုက်၍ ရဟန်းပြုကုန်ပြီ။

ဘော၊ အို...နတ်အများတို့။ တာယ ပရိသာယ၊ ထိုပရိသတ်သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်။ (ဟူတွာ။) မဟာဂေါတိန္ဒော ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဂါမနိဂမဗုဇဇာနီသု၊ ရွာ နိဂုံး မင်းနေပြည်တို့၌။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိ ကို။ စရတိ၊ လှည့်လည်၏။ပ။ယံ ဂါမံ ဝါ၊ အကြင် ရွာသို့သော်လည်း ကောင်း။ (ယံ) နိဂမံ ဝါ၊ သို့သော်လည်းကောင်း။ ဥပသကံမတိ၊ ချဉ်း ကပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုရွာ နိဂုံး၌။ ရညံ၊ တို့၏။ ရုဇာဝ၊ မင်းကဲ့သို့လည်း ကောင်း။ပ။ဟေတိ။ပ။မနုဿာ။ ခိပန္တိ ဝါ၊ ချေဆတ်မှုလည်း ချေဆတ် ကုန်၏။ [နှာချေသည်ကို ဆိုလိုသည်။] ဥပက္ခလန္တိ ဝါ၊ ချော်လဲမှုလည်း ချော်လဲကြကုန်၏။ တေ၊ ထို လူတို့သည်။ ဝေ မာဟံသု၊ (ကိ။) “မဟာ ဂေါတိန္ဒဿ ပြာဟ္မဏဿ၊ အား။ နမော၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်ပါစေ။ သတ္တ ပုရောဟိတဿ၊ ခုနစ်ယောက်သော မင်းတို့၏ ပုရောဟိတကြီးအား။ နမော အတ္ထု။” ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကြကုန်ပြီ။

၃၂၇။ မဟာဂေါတိန္ဒော။ပ။ဝိဟာသိ။ [မဟာသုဒဿနသုတ်၊ ပုဒ်စဉ် ၂၆၂-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] သာဝကာနံ စ၊ တို့အားလည်း။ မြဟ္မလောက- သယဗျတာယ၊ မြဟ္မာပြည်၌ အတုဖြစ်သူ၏ အဖြစ်အကျိုးငှာ။ (မြဟ္မာပြည် ၌ အတုဖြစ်ဖို့ရာ။) မဂ္ဂံ၊ လမ်းစဉ်ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောပြီ။

မှတ်ချက်။ ။မေတ္တာသဟဂတေန-စသည်ဖြင့် မြဟ္မဝိဟာရ- တရားလေးပါးသာ ပါဠိတော်၌လာသော်လည်း ဘုရားလောင်းဖြစ် သော မဟာဂေါတိန္ဒ-မြာဟ္မဏကား သမာပတ်ရှစ်ပါးတို့ကိုလည်း ကောင်း အဘိညာဉ်ငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း ရသည်။

၃၂၈။ ဘော၊ တို့။ပ။ပြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ယေ သာဝကာ၊ အကြင် သာဝက-တို့သည်။ သဗ္ဗေန၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ အကုန်အစင်။ (အာဇာနိံ သု-၌ စပ်။) (တနည်း) သဗ္ဗေန၊ အလုံး စုံသောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ (သာသနံ-စပ်။) သာသနံ၊ အဆုံးအမကို။ အာဇာနိံ သု၊ သိကုန်ပြီ။ [ဈာန် သမာပတ် အဘိညာဉ်များကို

ရကြသည်-ဟူလို။] တေ၊ ထို သာဝက-တို့သည်။ ကာယဿ၊ ဥပါဒိန္နက ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေရာအခါမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောဂတိဖြစ်သော။ ဗြဟ္မလောကံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇိံ သု၊ ကပ်ရောက်ကုန်ပြီ။ (တနည်း) ဗြဟ္မလောကံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇိံ သု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ယေ၊ အကြင်-သာဝကတို့သည်။ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ သာသနံ။ န အာဇာနိံ သု၊ မသိကုန်။ [သမာပတ် ရှစ်ပါးတွင် တပါးကိုမျှ မရကြ။] တေ ။ပ။ အပေကစ္စေ၊ တချို့ သူတို့သည်။ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိနံ၊ ပရနိမ္မိတ-ဝသဝတ္တိ-ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိ-ဘုံ၌ နေကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတံ၊ အတူတကွဖြစ်သူတို့၏ အဖြစ်သို့။ ဝါ၊ အပေါင်း အဖော်၏ အဖြစ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇိံ သု ။ပ။

ယေ။ သဗ္ဗနိဟိနံ၊ အလုံးစုံတို့အောက် နိမ့်ကျသော။ ကာယံ၊ သတ္တဝါ အပေါင်းကို။ ပရိပူရေသု၊ ပြည့်စေကုန်ပြီ။ တေ၊ ထို သာဝက-တို့သည်။ ဂန္ဓဗ္ဗကာယံ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်အပေါင်းကို။ ပရိပူရေသု။ ဘော၊ အို...နတ် အများတို့။ ဣတိ ခေါ၊ လျှင်။ သဗ္ဗေသံ ယေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန် သော။ တေသံ ကုလပုတ္တာ နံ၊ တို့၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရသေ့ရဟန်း အဖြစ်သည်။ အ မောသာ၊ အကျိုးမပြီး အချည်းနှီး မဟုတ်သည်။ ဝါ၊ အကျိုးရှိသည်။ အဝဉ္ဇာ၊ မမြဲသည်။ (အကျိုးကို ဖြစ်စေသည်။) သဖလော၊ အကျိုးနှင့်တကွ ဖြစ်သည်။ သဥဒြိယာ၊ အတိုးအပွားနှင့် တကွဖြစ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ [ထိုအမျိုးသားတို့၏ ရဟန်းအဖြစ်သည် အကျိုးရှိလျက် အရှုံးမရှိပဲ အတိုး အပွားဟူသော အမြတ်ထွက်ပါသည်-ဟူလို။] ဣတိ၊ သို့။ (အာမန္တေသိ။) [၃၀၃-၌ ပါသော ဒေဝေ တာဝတိံ သေ အာမန္တေသိ-ပုဒ်သို့ ပြန်လှည့်ပါ။]

၃၂၉။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုအကြောင်းအရာကို။ သရတိံ၊ အမှတ်ရတော်မူပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ [ပဉ္စသိခ-နတ်

၁။ သရတိံ တံ ဘဂဝါတိ။ ။ ဤသုတ်တော်နိဒါန်း၌ ပါခဲ့သည့်အတိုင်း ပဉ္စသိခ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်သားသည် တာဝတိံသာ နတ်ပရိသတ်၌ မိမိကြားခဲ့ရသော အကြောင်း အရာကို ပုဒ်စဉ်-၂၉၄၊ ပုဒ်မာနိ ဘန္တေ ဒိဝသာနိ-မှ စ၍ သဖလော သဥဒြိယာ-တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်သည်။

ဆက်ဦးအံ့။ ။ တာဝတိံသာ နတ်ပရိသတ်၌ သိကြားမင်းက မြတ်စွာဘုရား၏ ယထာဘူစွ-ဂုဏ်တော်ရှစ်ပါးကို ပြောနေစဉ် သနက်မာရ-မြဟ္မာမင်း ရောက်လာ၍ မြတ်စွာဘုရား၏ ပညာကြီးကျယ်တော်မူပုံနှင့် စပ်သော ဤဂေါရိန္ဒ-မြာဟ္မဏ ဝတ္ထုကို တာဝတိံသာနတ်တို့အား ပြောပြပါသည်။ ထိုအကြောင်းအရာကို ပဉ္စသိခ-နတ်သား က တာဝတိံသာနတ်ပရိသတ်၌ မိမိကြားခဲ့ရသည့်အတိုင်း မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်

သားကလျောက်သည်။] ပဉ္စသိခံ၊ ပဉ္စသိခံ။ အဟံ။ သံရာမိ၊ အမှတ်ရံတော် မူ၏။ အဟံ၊ သည်။ တေန သမယေန၊ ဌံ။ (ရေဏ-မင်းဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။) မဟာဂေါရိန္ဒော ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်တော်မူခဲ့ပြီ။ အဟံ။ တေသံ သာဝကာနံ၊ ထို့အား။ ပြဟ္မလောကသဟဗျတာယ၊ ဌာ။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူခဲ့ပြီ။

ပဉ္စသိခံ၊ ပဉ္စသိခံ-နတ်သား။ မေ၊ ၏။ တံ ပြဟ္မစရိယံ၊ ထို ပြဟ္မစရိယ- သည်။ (ထို မဟာဂေါရိန္ဒ-ပြာဟ္မဏဖြစ်စဉ်က ကျင့်အပ်ခဲ့သော မြတ်သော အကျင့်သည်။) နိဗ္ဗိဒါယ၊ ဝဋ်ဒုက္ခံ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းငှာ။ ဝါ၊ ဝဋ်ဒုက္ခံ၌ ငြီး ငွေ့ကြောင်း ဝိပဿနာဉာဏ်အကျိုးငှာ။ န (သံဝတ္ထတိ)၊ မဖြစ်။ ဝိရာဂါယ၊ ဝဋ်၌ မတပ်မက်ခြင်းငှာ။ ဝါ၊ ဝဋ်၌ မတပ်မက်ကြောင်း မဂ်အကျိုးငှာ။ န (သံဝတ္ထတိ)။ နိရောဓာယ၊ ဝဋ်၏ချုပ်ခြင်းငှာ။ န (သံဝတ္ထတိ)။ ဥပသမာယ၊ ဝဋ်၏ငြိမ်းအေးခြင်းငှာ။ န (သံဝတ္ထတိ)။ အဘိညာယ၊ ဝဋ်ကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းငှာ။ ဝါ၊ ဝဋ်ကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိတတ် သော မဂ်အကျိုးငှာ။ န (သံဝတ္ထတိ)။ သမ္မောဓာယ၊ ကိလေသာတည်း ဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးသောအားဖြင့် ဝဋ်မှနိုးခြင်းငှာ။ ဝါ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးသောအားဖြင့် ဝဋ်မှနိုးကြောင်း မဂ် အကျိုးငှာ။ န (သံဝတ္ထတိ)။ နိဗ္ဗာနာယ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ။ န (သံဝတ္ထတိ)။ ယာဝ ပြဟ္မလောကူပပတ္တိယာ ဝေ၊ ပြဟ္မလောက၌ ဖြစ် ခြင်းအကျိုးငှာသာ။ (သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။) [သစ္စာလေးပါးကို သိနိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းမပါသောကြောင့် နိဗ္ဗိဒါ-စသော အကျိုးများမဖြစ်။]

ပဉ္စသိခံ။ မေ၊ ၏။ ဣဒံ ခေါ၊ ပန ပြဟ္မစရိယံ၊ သည် ကား။ (ငါ ဘုံရား မျက်မှောက်ပြုထားအပ်သော ဤ ပြဟ္မစရိယ-သည်ကား။) ဧကန္တ- နိဗ္ဗိဒါယ၊ ဧကန်ဝဋ်ဒုက္ခံ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းငှာ။ ဝါ၊ ဧကန် ဝဋ်ဒုက္ခံ၌ ငြီးငွေ့ ကြောင်း ဝိပဿနာအကျိုးငှာ ။ပ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ ဌာ။ သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စသိခံ၊ ခ။ (ယံ၊ အကြင်ပြဟ္မစရိယသည်။) ဧကန္တနိဗ္ဗိဒါယ။ပ။သံဝတ္ထတိ။

ပြီးနောက် “သရတိ တံ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား...အဲဒီအကြောင်းကို မှတ်မိတော်မူပါ သလား”ဟု လျှောက်သည်။

၁။ သရာပယံ ပဉ္စသိခံ။ ။ဤစကားတော်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားက ပဉ္စသိခံ-နတ် သား ပြောအပ်သော အကြောင်းအရာသည် အမှန်အတိုင်း ဖြစ်၏-ဟု ဝန်ခံတော် မူရာ ရောက်၏။ ထို့ကြောင့် ဤသုတ်တော်သည် “မုဒ္ဒဘာသိတ-ဘုရားဟော သုတ် စတင်”ဖြစ်ပြီဟု မှတ်ပါ။

တံ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ထို ဗြဟ္မစရိယ-ဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ အရိယော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာသော။ အဋ္ဌဂိကော၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါ-အစိတ် အပိုင်းရှိသော။ အယမေဝ-မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်ပင်တည်း။

။ သေယျထိဒံ၊ ထို အရိယ အဋ္ဌဂိက-မဂ်ဟူသည် အဘယ်နည်း။ (တနည်း) သေယျထိဒံ၊ ထို ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါတို့ဟူသည် အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းစွာ သိမြင်တတ်သော သဘောလည်းကောင်း။ သမ္မာ သက္ကိပ္ပော၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို နိဗ္ဗာန်အာရုံ၌ ကောင်းစွာ ကြံစိစေတတ် တင်ပေးတတ် သော သဘောလည်းကောင်း။ သမ္မာဝါစာံ၊ ကောင်းစွာ ပြောဆိုကြောင်း သဘောလည်းကောင်း။ သမ္မာကမ္မန္တော၊ ကောင်းစွာပြုလုပ်ကြောင်း သဘော လည်းကောင်း။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ကောင်းစွာ အသက်မွေးကြောင်း သဘော လည်းကောင်း။ သမ္မာဝါယာမော၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်ကြောင်း သဘော လည်းကောင်း။ သမ္မာသတိံ၊ ကောင်းစွာ အမှတ်ရတတ်သော သဘော လည်းကောင်း။ သမ္မာသမာဓိံ၊ စိတ်ကို ကောင်းစွာထားကြောင်း သဘော လည်းကောင်းတည်း။ ပဉ္စသိခ။ (ယံ၊ အကြင် ဗြဟ္မစရိယ-သည်။) ဧကန္တ နိဗ္ဗိဒါယ။ ပ။ သံဝတ္တတိ။ တံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ထို ဗြဟ္မစရိယ-ဟူသည်။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ (ဤ အရိယ အဋ္ဌဂိက-မဂ်ပင်တည်း။)

အမှာ။ ။ အယ မေဝ အရိယော-စသည်တို့၏အနက်ကို ဝိနယ မဟာဝဂ္ဂ၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနံ သုတ္တ ဝဏ္ဏနာ၊ သာရတ္ထ (၁၇၀-၁၇၁)ကိုလည်းကောင်း၊ မူလပဏ္ဏာသ၊ ဓမ္မဒါယာဒ သုတ္တဋ္ဌကထာ (၁၀၇)၊ ဒွိက္ကာ (၁၉၆-၁၉၇)ကိုလည်းကောင်း ကြည့်၍ပေးပါ သည်။ ထို ပဏ္ဏာသ-ဒွိကာ၌ သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့် သမ္မာသတိကို သုဒ္ဓကတ္ထု သာဓန၊ သမ္မာသက္ကပ္ပောကို ဟေတုကတ္ထုသာဓန၊ ကြွင်းပုဒ်တို့ကို ကံရဏသာဓန ဝစနတ္ထ-ပြုထားပါသည်။

၃၃၀။ ပဉ္စသိခ။ ယေ သာဝကာ၊ တို့သည်။ မေ၊ ဤ။ သမ္ပေနသပ္ပံ။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို။ (သီလ သမာဓိ ပညာ-သိက္ခာ သုံးပါးဖြင့် သိမ်းယူအပ်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို။) အာဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေ၊ ထို သာဝက-တို့သည်။ အံသဝါနံ၊ အံသဝေါတရားတို့၏။ ခယာ၊ ကုန် ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါတရား မရှိသော။ (အာသဝေါတရား တို့၏ အာရုံမဟုတ်သော။) စေတောဝိမုတ္တိံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိကိုလည်းကောင်း။ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ် သော အရဟတ္တဖိုလ် ပညာကိုလည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်

ထင်ထင် တွေ့မြင်အပ်သော သဘောဟူသော ပစ္စက္ခအတ္တဘောဉ်ပင်။ ဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝဉ်ပင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္စိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇာ၊ ရောက်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေနိုင်ကုန်၏။

ယေ။ပ။န အာဇာနန္တိ တေ။ ပဉ္စန္ဒါ ငါးပါးကုန်သော။ ဩရမ္မာ-ဂိယာနံ၊ အောက်ကာမဘုံ၏ အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဩပပါတိကာ၊ ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေ ရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ ဥပပါတ် ပဋိသန္ဓေ နေကုန်သည်။ (ဟုတွာ။) တတ္ထ၊ ထိုပြဟော့ဘုံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိနော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလေ့ရှိကုန်သည်။ တသ္မာလောကာ၊ ထို ပြဟော့လောကမှ။ (ထို ပြဟော့ဘုံမှ။) အနာဝတ္ထိဓမ္မာ၊ ပြန်လှည့်ခြင်းသဘော မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။

ယေ။ပ။အပေကဇ္ဈေ၊ အချို့သာဝက-တို့သည်။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကြောင့်။ ရာဂဒေါသမောဟာနံ၊ တို့၏။ တနုတ္တာ၊ နည်းပါးကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သကဒါဂါမိနော၊ သကဒါဂါမိတို့သည်။ ဟောန္တိ။ သကိဒေဝ၊ တကြိမ်သာ။ ဣမံ လောကံ၊ ဤ ကာမလောကသို့။ (ဤ ကာမဘုံသို့။) အာဂန္တော၊ ပြန်လာ၍။ ဒုက္ခဿ၊ တေဘူမက ဝဋ်ဒုက္ခ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ ကရိယန္တိ၊ ပြုနိုင်ကြလိမ့်မည်။

ယေ။ပ။တိဏ္ဍံ သံယောဇနာနံ။ ပရိက္ခယာ၊ ကြောင့်။ သောတာ-ပန္နာ၊ အရိယမဂ်သို့ ရောက်သူတို့သည်။ ဝါ၊ သောတာပန်တို့သည်။ အဝိနိပါတဓမ္မာ၊ အပါယ်လေးပါးတို့၌ ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ကျခြင်းသဘော မရှိကုန်သည်။ နိယတာ၊ မဂ္ဂဓမ္မ နိယာမဖြင့် မြဲကုန်သည်။ သမ္မောဓိပရာယဏာ၊ အထက်မဂ် သုံးပါးဟူသော အလွန်ရောက်ထိုက်သော တရားရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးဟူသော လဲလျောင်းရာ ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ပဉ္စသိခ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ သဗ္ဗေသံယေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေသံ ကုလပုတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပဗ္ဗဇာ၊ သည်။ အမောသာ၊ အကျိုးမပြီး အချည်းနှီးမဖြစ်။ ဝါ၊ အကျိုးရှိ၏။ အဝဉ္ဇျာ၊ မမြဲ။ (အကျိုးကို ပြီးစေတတ်၏-ဟူလို။) သဖလော၊ အကျိုးနှင့်တကွဖြစ်၏။ သဉ္ဇဒြယာ၊ အတိုးအပွားနှင့်တကွဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘဂဝါ။ ဣဒံ၊ ဤ စကားတော်ကို။ (သရာမဟံ ပဉ္စသိခ။ အဟံ တေန သမယေန။ပ။သဉ္ဇဒြယာ-ဟူသော စကားတော်ကို။) အဝေါ၊ မိန့်တော်

မူပြီ။ အတ္တမနော၊ မိမိစိတ်ရှိသည်။ (နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သည်။ ဟုတူ။) ပဉ္စသိခေါ၊ သော။ ဂန္ဓဗ္ဗပုတ္တော၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်သားသည်။ ဘဂဝတော၊ ဓါ။ ဝါ၊ သည်။ ဘာသိတံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော စကား တော်ကို။ အဘိနန္ဒိတူ၊ စိတ်ဖြင့် လွန်စွာနှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတူ၊ နှုတ်ဖြင့် အဖန်ဖန်ဝမ်းမြောက်၍။ (သာဓု သာဓု-ဟု သာဓုခေါ်၍။) ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတူ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရိုအသေကို။ ကတူ၊ ပြု၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်။ အန္တရဓာယံ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ [မိမိ၏ နေရာ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ ပြန်သွားသည် ဟု-ဆိုလိုသည်။] ဣတိ၊ သို့။ (သုတံ၊ နာယုမ္မုတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။) [ဝေ မေ သုတံ-မူ သုတံ-သို့ ပြန်လှည့်သည်။]

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သော။ မဟာဂေါဝိန္ဒသုတ္တံ၊ မဟာဂေါဝိန္ဒ-
သုတ်တော်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၇-မဟာသမယသုတ္တ

၃၃၁။ ဝေံ မေ သုတံ၊ [မဟာပဒါနသုတ်၊ အစအတိုင်း ပေးပါ။ “မဟာပဒါနသုတ္တံ” နေရာဝယ် “မဟာသမယသုတ္တံ” ဟု ဆိုရုံသာထူး၏။] ကေံ သမယံ ဘဂဝါ။ သက္ကေသု၊ သက္ကာ-ဟု ဗဟုဝုဇ်အမည်ရသော ဇနပုဒ်၌။ ဝါ၊ သက္ကာတိုင်း၌။ [သက္ကာ-ဟု ဗဟုဝုဇ်နာမည်ဖြင့် ထင်ရှားသောတိုင်း၌-ဟူလို။] ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကပိလဝတ္ထုမြို့၌။ ဝါ၊ ကပိလဝတ္ထုမြို့၏ အနီးဖြစ်သော။ မဟာဝနေ၊ တောကြီးထဲ၌။ ‘မဟတာ၊ များစွာသော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဗ္ဗေဟေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ အရဟန္တေဟိ၊ ယခုမှ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စမတ္တေဟိ၊ သင်္ချာငါးလီ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ရဟန်းအပေါင်းတရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူ။ ဝိဟရတိ၊ နေထော်မှု၏။ ဒသဟိ စ လောကဓာတုဟိ၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်တို့မှလည်း။ ဒေဝတာ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒဿနာယ၊ ပူးမြင်ခြင်းငှာ။ ‘ယေဘု-ယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ သန္နိပတိတာ၊ စည်းဝေးရောက်လာကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ။

အထ ခေါ၊ ၌။ (မြတ်စွာဘုရား၏ သက္ကာတိုင်း ကပိလဝတ်မြို့အနီး ဟောကြီးထဲဝယ် ရဟန္တာငါးရာနှင့်အတူ နေထော်မှုရာ ထိုအခါ၌။) စတုန္နံ၊ လေးယောက်ကုန်သော။ သုဒ္ဓါဝါသကာယိကာနံ၊ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာ-အပေါင်းသို့ ကပ်ရောက်ကုန်သော။ ဝါ၊ သုဒ္ဓါဝါသ-ဘုံ၌ နေကုန်သော။ ဒေဝတာနံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (ကိ။) “အယံ ဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ပ။မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ယေန ဘဂဝါ (အတ္ထိ။) တေန၊ မြတ်စွာဘုရားရှိရာ ထိုအရပ်သို့။ ယံနူန ဥပသကံမေယျာမ၊ အကယ်၍သွားကြရပါမူ ကောင်းလေစွံ။

၁။ ယေဘုယျေန။ ။များသောအားဖြင့် ရောက်လာကြသည်။ အနည်းငယ်သော အသညသတ်ဗြဟ္မာများ၊ အရူပါဝစရဗြဟ္မာများနှင့် အနီးအပါးဝယ် သမာပတ်ဝင်စားနေကြသော နတ်ဗြဟ္မာများ မရောက်လာကြပါ။

၂။ သုဒ္ဓါဝါသကာယိကာနံ။ ။သုဒ္ဓါဝါသကာယံ ‘ဥပပန္နာ သုဒ္ဓါဝါသကာ-ယိကာ၊ ဤသို့ ဇီကာ၌ သဒ္ဓတ္ထ-ဗွင့်သည်။ အဋ္ဌကထာ၌မူ “သုဒ္ဓါဝါသိနံ”ဟု အဓိပ္ပာယ်ထွက်-ဗွင့်ထား၏။

ဥပသင်္ကမိတော၊ သွားပြီး၍။ ဘဂဝတော၊ ဧ။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး တပုဒ်စီဖြစ်သော။ ဂါထံ၊ ကို။ ယံနူန ဘာသေ-ယျာမ၊ အကယ်၍ ရွတ်ဆိုကြရပါမူ ကောင်းလေစွ။” ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံ ဖြစ်ပြီ။

၃၃၂။ အထ ခေါ၊ ၌။ (အကြံဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။) တာ ဒေဝတာ၊ ထို ဗြဟ္မာတို့သည်။ (ပါတုရဟေသု-၌ စပ်။) သေယျထာပိ နာမ၊ ဥပမာ-မည်သည်ကား။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ (အားကောင်းသော။) ပုရိသော၊ သည်။ သမိဉ္စိတံ၊ ကွေးထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ လက်မောင်းကို။ ပသာ-ရေယျ (သေယျထာပိ) ဝါ၊ ဆန့်တန်းလိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပသာ-ရိတံ၊ ဆန့်တန်းထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ ကို။ သမိဉ္စေယျ (သေယျထာပိ) ဝါ၊ ကွေးလိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူပင်။ သုဒ္ဓါ-ဝါသေသု၊ သုဒ္ဓါဝါသ-ဘုံ၌ နေကုန်သော။ ဒေဝေယ၊ ဗြဟ္မာတို့၌။ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ပျောက်ခဲ့ကုန်သည် (ဖြစ်၍)။ ဘဂဝတော၊ ဧ။ ပုရ-တော၊ ရွှေတော်၌။ ပါတုရဟေသု၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ (မြတ်စွာဘုရား၏ ရွှေတော်သို့ရောက်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။) တာ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ဧမန္တံ၊ သင့် တင့်လျောက်ပတ် တခုသောအရပ်အဖို့၌။ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်ပြီ။ ဧမန္တံ၊ ၌။ ဌိတာ၊ တည်ပြီးသော။ ဧကော၊ တယောက်သော။ ဒေဝတာ၊ ဗြဟ္မာ သည်။ ဘဂဝတော၊ ဧ။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ (ကို။) “မဟာသမယော ပဝနသ္မိံ။ ပ။ ဒက္ခိတာယေ အပရာဇိတ-သံသ”န္တိ-ဟူ၍။ (အဘာသိ။)

“ပဝနသ္မိံ။ ကပိလဝတ်ပြည်၏အနီး ဤတောအုပ်ကြီး၌။ မဟာသမ-ယော၊ များစွာသော နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းသည်။ ဝါ၊ ကြီးကျယ်သော နတ်ဗြဟ္မာအစည်းအဝေးသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။) ဒေဝကာယာ၊ နတ် ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်။ သမာဂတာ၊ ညီညာဖြဖြ ရောက်လာကြပါပြီ။ (မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။) အပရာဇိတသံသံ၊ တစုံတယောက်သည် မရှုံးစေအပ် မရှုံးစေနိုင် (မိမိတို့က-သာ အောင်အပ် အောင်နိုင်) သော ရဟန္တာသံသာကို။ ဒက္ခိတာယေ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင် ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဣမံ ဓမ္မသမယံ၊ ဤ တရားပြည့်အောင်း နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းသို့။ အာဂတာ၊ လာခဲ့ကြကုန်သည်။ အမူ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။”

အထ ခေါ၊ ၌။ (ပထမ-ဗြဟ္မာ၏ ဂါထာရွတ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။) အပရာ၊ အခြားသော။ ဒေဝတာ၊ ဗြဟ္မာသည်။ ပ။

“တကြ၊ ထို နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ စည်းဝေးရာအရပ်၌။ (ထို နတ်ဗြဟ္မာ အစည်းအဝေးကြီး၌။) ဘိက္ခုဝေါ၊ ရဟန္တာဖြစ်စ ငါးရာသောရဟန်းတို့သည်။ သမာဒဟံသု၊ လောကုတ္တရာသမာဓိဖြင့် မိမိစိတ်ကို ကောင်းစွာ အာရုံ၌ ထားကြပါကုန်ပြီ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်မတ်အောင်။ အကံသု၊ ပြုကြပါကုန်ပြီ။ သာရထိ၊ ရထားထိန်းသည်။ (ရထားကို ထိန်းသိမ်းအုပ်ချုပ် မောင်းနှင်သူသည်။) နေတ္တာနိ၊ ကြိုးတို့ကို။ (အညီအမျှ ကောင်းစွာ သွားနေကြသောမြင်းတို့၌ ချည်ထားအပ်သော ကြိုးတို့ကို။) ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ရုံသာကိုင်၍။ (တိဋ္ဌတိ) ဣဝ၊ တည်နေသကဲ့သို့။ (ဝေ၊ ဤ၊ အတူ။) ပဏ္ဍိတာ၊ လောကုတ္တရာပညာရှိကြသော ငါးရာသောရဟန်းတို့သည်။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုစသော ခြောက်ပါးသောဣန္ဒြေတို့ကို။ ရုက္ခန္ဓိ၊ ဆဋ္ဌင်္ဂပေ- ကွာဖြင့် ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်တော်မူကြပါကုန်၏”။ပ။

“ခိလံ၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟ-မည်လျှင်း ငြောင့်တံသင်းကို။ ဆေတွာ၊ မဂ်လေးရပ်ဖြင့် ပယ်ဖြတ်ပြီး၍လည်းကောင်း။ ပလိဗံ၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟ- ခေါ်မည် တံခါးကျည်ကို။ (တံခါးမင်းတုပ်=မင်းတုန်းကို။) ဆေတွာ၊ မဂ်လေး ရပ်ဖြင့် ပယ်ဖြတ်ပြီး၍လည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓန္ဒိလံ၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟ- တည်းဟူသော တံခါးတိုင်ကို။ ဥိဟစ္စ၊ မဂ်လေးသွယ်ဖြင့် နတ်ပယ်ပြီး၍ လည်းကောင်း။ အနေဇာ၊ တုန်လှုပ်တတ်သော တဏှာမရှိကုန်သော။ သုဒ္ဓါ၊ ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်ကြကုန်သော။ ဝိမလာ၊ ကိလေသာအညစ်အကြေး မရှိကုန်သော။ စက္ခုမတာ၊ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သမန္တနှင့် ဒိဗ္ဗ ပညာ ငါးဖြာသော မျက်စိ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုဒ္ဓန္ဓာ၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမ အပ်ပြီးကုန်သော။ တေ သုသုနာဂါ၊ ရဟန္တာဖြစ်ပြီး၍ မကြာသေးသော ထို ရဟန္တာငယ်တို့သည်။ စရန္တိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌ အပိတ်အပင် အဆီးအတားမရှိ လှည့်လည်တော်မူနိုင်ကြကုန်၏”။ပ။

“ယေကေစိ၊ အကြင်အမှတ်မရှိ အလုံးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍။ ဂတာသေ၊ ယုံမှားမရှိ စောညဏ်ဖြင့် လေးလေးမြတ်မြတ် ဆည်းကပ်ကြကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်။ အပါယကမိ၊ အပါယ်လေးဘုံသို့။ န ဂမိဿန္တိ၊ ရောက်ကြလိမ့်

၁။ ဂတာသေ။ ။ဂတာသေ-၌ ဂတာ-ပုဒ်ရင်း၊ “သေ”တား “ဂါထာပူရဏ” အကျိုးငှာ လာထားသောနိပါတ်။ နိကာ၌ လောကီ သရဏဂုံ ‘လောကုတ္တရာ သရဏဂုံ နှစ်မျိုးဖြင့် အနက် ယောဇနာပုံ ဖွင့်သော်လည်း ဤ၌ လွယ်ကူအောင် ပေးထားပါသည်။

မည် မဟုတ်။ (ရောက်ကြတော့မှာ မဟုတ်။) မာနသံ၊ လှည့်ဖြစ်သော။ ဒေဟံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော်။ ဒေဝကာယံ၊ နတ်အပေါင်းကို။ ဝါ၊ နတ်တို့၏ခန္ဓာကိုယ်ကို။ ပရိပူရေယန္တိ၊ ပြည့်စေကြကုန်လိမ့်မည်။”

ဒေဝတာသန္နိပါတ်

၃၃၃။ အထ ခေါ်၊ ဌ။ (နတ်ဗြဟ္မာများစွာတို့ စည်းဝေးရောက်လာကြရာ ထိုအခါ၌။) ဘဂဝါ ဘိက္ခု။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ သိစေတော်မူပြီ။ [ဘိက္ခဝေ....ဟု ခေါ်တော်မူ၍ ယေဘုယျေန-စသည်ဖြင့် သိစေတော်မူပြီ။] ဝါ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ကိ။) “ဘိက္ခဝေ၊ ဘိက္ခုတို့။ ယေဘုယျေန၊ ဖြင့်။ ဒသသုလောကဓာတုသု၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်တို့၌။ (တသောင်းသော လောကဓာတ်တို့ကိ။) ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ တထာဂတံ၊ ငါဘုရားကိုလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒဿနာယ၊ ၄။ သန္နိ-ပတိတာ ယောန္တိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတိတံ၊ လွန်ပြီးသော။ (အတိတံဖြစ်သော။) အဒ္ဓါနံ၊ ကာလ၌။ အရဟန္တော၊ တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာတော်မူကုန်သော။ ယေပိ တေ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင် ဘုရားရှင်တို့သည်လည်း။ အဟေသု၊ ဖြစ်တော်မူခဲ့ကုန်ပြီ။ (ရှိတော်မူခဲ့ကုန်ပြီ။) တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ ငါဘုရား၏။ (သန္နိပါတော) သေယျထာပိ၊ နတ်ဗြဟ္မာ-အစည်းအဝေးကဲ့သို့။ တေသမ္ပိ၊ ဘဂဝန္တာနံ၊ ထို ဘုရားရှင်တို့၏လည်း။ တေပရမာယေဝ၊ ဤ နတ်ဗြဟ္မာဟူသော အလွန်ဆိုးအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ (ဤ နတ်ဗြဟ္မာ အစည်းအဝေးထက် မပိုလွန်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။) ဒေဝတာ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။ သန္နိပတိတာ၊ စည်းဝေးခဲ့ကြကုန်သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနာဂတံ၊ မရောက်လာသေးသော။ (အနာဂတ်ဖြစ်သော။) အဒ္ဓါနံ၊ အရဟန္တော။ ယေပိ တေ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်လည်း။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်တော်မူကြလိမ့်မည်။ (ပွင့်တော်မူကြလိမ့်မည်။) တေရဟိ၊ ဌ။ မယံ၊ ၏။ (သန္နိပါတော) သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ တေသမ္ပိ ဘဂဝန္တာနံ၊ တို့၏လည်း။ တေပရမာယေဝ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ သန္နိပတိတာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

အမှာ။ ။ ယခု အခါ ဤ ဘုရားရှင်မှတစ်ပါး အခြားဘုရားရှင် မရှိသောကြောင့် ယေပိ တေ ဘိက္ခဝေ တေရဟိ-စသော တတိယဝါရ-ကို ဟောတော်မမူ။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဒေဝကာယာနံ၊ နတ်ဗြဟ္မာ-အပေါင်းတို့၏။ နာမာနိ၊ နာမည်တို့ကို။ အာစိက္ခိယာမိ၊ မိန့်တော်မူမည်။ ။ပ။ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ကောင်းစွာ ပြောဆိုတော်မူမည်။ ဝါ၊ ကြွေးကြော် ကြေငြာတော်မူမည် ။ပ။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုဏာထ၊ နားစိုက်ကြကုန်။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်။ (နုလုံးသွင်းကြကုန်။) ဘာသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူမည်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ မိန့်တော်မူပြီ။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝေ၊ မှန်ပါ။” ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ (ဝစနံ၊ စကားတော်ကို။) ပစ္စသောသံ၊ ရှေးရှု နားထောင်ကြကုန်ပြီ။ (လက်ခံကြကုန်ပြီ။)

၃၃၄။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ကိ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း။) [ဤအမေး၏အဖြေကို သုတ်အဆုံးကျမှ တွေ့ရလိမ့်မည်။]

ယတ္ထံ၊ အကြင်အကြင် အရပ်တို့၌။ ဘုမ္မာ၊ မြေ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ။ မြေနှင့်စပ်သော တော တောင် သစ်ပင်စသော အရပ်၌ နေကြကုန်သော နတ်တို့သည်။ တဒဿိတာ၊ ထိုထို အရပ်ကို မှီကုန်၏။ (မှီ၍ နေကုန်၏။-ဟူလို။ တေဟိ၊ ထိုနတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။) သိလောကံ၊ အကွေရာ ပုဒ်တို့ဖြင့် မှတ်သားအပ်သော စကားအပေါင်းကို။ ဝါ၊ ဂါထာကို။ အနုကဿာမိ၊ လျော်စွာ ပြုတော်မူမည်။ (ဖွဲ့တော်မူမည်။)

ယေ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်။ ဂိရိဂဗ္ဘရံ၊ တောင်ဝှမ်းကို။ သိတာ၊ မှီနေကုန်၏။ (တေ၊ တို့သည်။) ပဟိတတ္တာ၊ ကိုယ်နှင့်အသက်မငဲ့ကွက်ပဲ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိကုန်၏။ သမာဟိတာ၊ အာရုံ၌ ကောင်းစွာထားအပ်သော စိတ်ရှိကုန်၏။ [ဂိရိဂဗ္ဘရံ သိတာ-ဖြင့် ဝိဝေကာဝါသ၊ ပဟိတတ္တာ

၁။ ယတ္ထ ဘုမ္မာ။ ။ယတ္ထ ယတ္ထ-ဟု ဝိန္တံ-ဖြင့် ဆိုလိုလျက် တပုဒ်ကျနေသည်။ စိုကာ၌ အာမေဒိတလောပ (အာမေဒိတကျနေသည်) ဟု မိန့်၏။ အတူတူပင်။ ဘုမ္မာတိ ဘူမိပုဒ်မဒ္ဓိနိဝါသာ (မြေနှင့်စပ်သော တော တောင် သစ်ပင်စသော အရပ်တို့၌ နေကြသော နတ်များ။)-ဦကာ။ ဘုမ္မစိုးတို့သည်-ဟု အလွယ်ဆိုပါ။ [သစ်ပင်၌ နေကြသော ရုက္ခစိုးများလည်း ဤ ဘုမ္မစိုး၌ ပါဝင်ကြသည်။]

၂။ သိလောကပနုကဿာမိ။ ။ထိုနတ်တို့နှင့်တကွ ဂါထာဖွဲ့မည် ဟူသည် ထိုနတ်တို့နှင့်စပ်သော အကြောင်းအရာများကို (အမည်၊ ဂေါတ္ထ၊ ဌာန-များကို) ဂါထာဖွဲ့တော်မူမည်-ဟု ဆိုလိုသည်။ [တေဟိ သဒ္ဓိံ သိလောကမနုကဿာမိတိ အဓိပ္ပာယ်-ယော။-ဦကာ။]

သမာဟိတာ-ဖြင့် ဘာဝနာနုယောဂ-ကို ပြတော်မူ၏။] ပုထု၊ ငါးရာတိုင် အောင် မြားမြောင်လှစွာ ရဟန္တာ ဖြစ်ကုန်သော ထို ရဟန်းတို့သည်။ သီဟာဝ၊ ခြင်္သေ့တို့ကဲ့သို့။ သလ္လိနာ၊ တပါးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူကြ ကုန်၏။ [တပါးတည်း မဟုတ်သော်လည်း ဝိဝေက- ဖြစ်သောကြောင့် သလ္လိနာ-ဟု မိန့်တော်မူသည်။] လောမဟံသာ ဘိသမ္ဘုနော၊ ကြက်သီး မေး ညင်းထခြင်းကို လှမ်းမိုးနိုင်ကုန်၏။ ဩဒါတမနသာ၊ အရဟတ္တ မဂ်ကိုရသဖြင့် နိစ္စကြည်လင် ဖြူစင်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုဒ္ဓါ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ စင်ကြယ်တော်မူကြကုန်၏။ ဝိပ္ပသန္နာ၊ အရိယာမဂ်တည်းဟူသော ကြည်လင် ခြင်းဖြင့် ထူးကဲစွာ ကြည်လင်ကြကုန်၏။ အနာဝိလာ၊ ကိုလေသာ အနောက် အကျူ မရှိကြကုန်။

သာဝကော၊ ဟောဖော်ညွှန်ပြ မြတ်ဓမ္မကို အားရပုံသေ လိုက်နာ၍ နေ ကုန်သော။ ဝါ၊ အရိယသာဝက-အစစ် ဖြစ်ကုန်သော။ သာသနေ၊ သီလ သမာ၊ ပညာသုံးရပ် သာသနာတော်မြတ်၌။ ရတေ၊ မွေ့လျော်ကုန်သော။ ဘိယျော ပဉ္စသတေ၊ ကိုယ်တော်မြတ် အပါအဝင် ငါးရာထက် ပိုလွန်သော ရဟန္တာတို့ကို။ ဥတု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု-ဉာဏ်ဖြင့် ကြည့်နိုင်ကြ၏ဟု သိတော်မူ၍။ ကာပိလဝတ္ထဝေ၊ ကပိလဝတ်မြို့၏ အနီး၌ဖြစ်သော။ ဝနေ၊ တောအုပ်ကြီး ၌။ တတော၊ ရဟန္တာအပေါင်း နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့ စုပေါင်းမိရာ ထို အခါ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာမန္တယိ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု ဉာဏ်ကိုပြုဖို့ ရှေးရှုမသွေ သိစေတော်မူပြီ။ (ကိ။)-

ဘိက္ခဝေါ၊ ဘိက္ခုတို့။ ဒေဝကာယာ၊ နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့သည်။ အဘိက္ကန္တာ၊ ရှေးရှုတက်လာကြကုန်ပြီ။ တေ၊ ထို နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ကို။ ဝိဇာနာထ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဖြင့် ကြည့်လျက် သိကြကုန်လော့။ ဣတိ (အာမန္တယိ)။ တေ စ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ သာသနံ၊ သတိပေး နှိုးဆော်အပ်သော အဆိုးအမတော်ကို။ သုတု၊ ကြားရ၍။ အာတပုံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ဖြစ်ဖို့ရန် ဝီရိယကို။ အကရုံ၊ ပြုကြ ကုန်ပြီ။

တေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့၏ (သန္တာန်၌) အမနိဿာနံ၊ လူနှင့်တူစွာ နတ် ဗြဟ္မာတို့ကို။ ဒဿနံ၊ မြင်နိုင်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဉာဏံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ် သည်။ ပါတုရဟ၊ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လေပြီ။ (တေသု၊ ထို ရဟန်းတို့တွင်။) အပ္ပေကော၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ သတံ၊ နတ်ဗြဟ္မာပေါင်း တရာ

ကိုလည်းကောင်း။ (အပေ့ကေ။) သဟဿံ၊ နတ်ဗြဟ္မာပေါင်း တထောင်ကို လည်းကောင်း။ အထ၊ ထို့ပြင်။ (အပေ့ကေ။) သတ္တရိံ (သဟဿံ)၊ နတ်ဗြဟ္မာပေါင်း ခုနစ်ထောင်ကိုလည်းကောင်း။ အဒ္ဓက္ခံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ဖြင့် မြင်ကုန်ပြီ။

ကေ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ သဟဿာနံ၊ သဟဿာနံ၊ အမနုဿာနံ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့၏။ သတံ၊ တရာကို။ (တနည်း) သဟဿာနံ အမနုဿာနံ သတံ၊ နတ်ဗြဟ္မာပေါင်းတသိန်းကို။ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ကုန်ပြီ။ အပေ့ကေ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ အနန္တံ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိအောင် မြားမြောင်လှစွာ နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းကို။ အဒ္ဓက္ခံ၊ သဗ္ဗာ ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာ အားလုံးတို့သည်။ ဖုဠာ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို ဖြန့်ထားအပ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့ဖြင့် ပျံ့နှံ့ ပြည့်နေကုန်သည်။ အဟံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

တဉ္စ သဗ္ဗံ၊ ရဟန်းတပါးစီ တပါးစီမြင်အပ်သော ထို အလုံးစုံသော နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းကိုလည်း။ အဘိညာယ၊ ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ ဝဝတ္ထိတုာန၊ ပိုင်းခြား မှတ်သားတော်မူပြီး၍။ စက္ခုမာ၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မ သမန္တနှင့် ဒိဗ္ဗပညာငါးဖြာသော စက္ခုရှိတော်မူသော။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တတော၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့ စည်းဝေးရောက်လာ ထိုအခါ၌။ သာသနေ၊ ၌။ ရတေ၊ ကုန်သော။ သာဝကေ၊ တို့ကို။ အာမန္တယိ၊ ပြီ။ (ကို။) -

ဘိက္ခဝေါ၊ တို့။ ဒေဝကာယာ၊ တို့သည်။ အဘိက္ကန္တာ၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့ကို။ ဝိဇာနာထ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် စူးစူးစိုက်စိုက် သိလိုက်ကြ (ကြည့်လိုက်ကြ) ကုန်လော့။ ယေ၊ ယင်း နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဂိရာဟိ၊ ဂါထာစကားတို့ဖြင့်။ အနုပုဗ္ဗသော၊ ရောက်လာသော အစဉ်အားဖြင့်။ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ကောင်းစွာထုတ်ဖော် မိန့်တော်မူမည်။

၃၃၅။ သတ္တသဟဿာ၊ ခုနစ်ထောင် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ခုနစ်ထောင် အရေအတွက်ရှိကုန်သော။ [သတ္တ+သဟဿာနံ သင်္ခါယ (အရေအတွက်အားဖြင့်) ဣတိ သတ္တသဟဿာ။-ဋီကာ။] ဘုမ္မာ၊ မြေ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ဘုမ္မစိုး ရုက္ခစိုးဖြစ်ကုန်သော။ ကာပိလ ဝတ္ထဝါ၊ ကပိလဝတ်မြို့ကို မှီ၍ဖြစ်ကုန်သော။ (မှီ၍နေကုန်သော။) ဣဒ္ဓိမန္တော၊ နတ်တို့၏ တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဇုတိမန္တော၊ နတ်တို့၏ အာနိသောရှိကုန်သော။

(တနည်း) ဣဒ္ဓိမန္တော၊ တန်ခိုးအာနုဘော် ခြိုကုန်သော။ ဇုတိမန္တော၊ အရောင်အလင်းရှိကုန်သော။ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ လှပသော ကိုယ်အဆင်း ရှိကုန်သော။ ယသသိနော၊ များသော အခြံအရံရှိကုန်သော။ ဝါ၊ များသော ခြွေရံသင်းပင်း ကျော်စောခြင်း ရှိကုန်သော။ တေ ယက္ခံ၊ ထိုယက္ခ-နတ် မျိုးတို့သည်။ [ယက္ခ-အနွယ်ဝင် နတ်များ-ဟူလို။] မောဒမာနာ၊ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ကုန်လျက်။ ဝနံ၊ ဤ မဟာဝန်တောသို့။ [သမည-ကံ။] ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ သမိတိံ၊ အနီးအပါးသို့။ [ဝိသေသ-ကံ။ သမိတိ-သဒ္ဓါ၊ သမိပ-အနက်ဟော။] အဘိက္ကာမံ၊ ဖူးမြင်ဖို့ရာ ရောက်လာကြကုန်ပြီ။

(တနည်း) မောဒမာနာ၊ ကုန်လျက်။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ သမိတိံ၊ အပေါင်းကို။ (ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ဖို့ရာ)။ ဝနံ၊ ဤ မဟာဝန်တောသို့။ အဘိက္ကာမံ၊ ရောက်လာကြကုန်ပြီ။

(တနည်း) ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ သမိတိံ၊ ပေါင်းစုံ စည်းဝေးရာဖြစ်သော။ ဝနံ၊ ဤ မဟာဝန်တောသို့။ အဘိက္ကာမံ၊ ရောက်လာကြကုန်ပြီ။ [နောက် နောက် ဂါထာများ၌ ဤသို့ အပြည့်အစုံပေးပါ။ ထူးရာ၌သာ ရေးမည်။] ဆ သဟဿာ၊ ခြောက်ထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ခြောက်ထောင် အရေအတွက်ရှိကုန်သော။ ဟေမဝတာ၊ ဟိမဝန္တာ၏

၁။ ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော။ ။ဣဒ္ဓိမန္တောတိ ဒိဗ္ဗဣဒ္ဓိယုက္ကာ။ ဇုတိမန္တောတိ အာနုဘာဝသမ္ပန္နာ။ -အဋ္ဌကထာ။ ဣဒ္ဓိမန္တောတိ ဝါ (အဋ္ဌကထာမှ တနည်း) မဟာနုဘာဝါ။ ဇုတိမန္တောတိ မဟာပွဲဘာ။-ဋီကာ။

၂။ ယသသိနော။ ။ပရိဝါရသမ္ပန္နာ။-အဋ္ဌကထာ။ ယသသိနောတိ မဟာ ပရိဝါရာ စေဝ ပတ္တဝါတိတ္ထိသဒ္ဓါ။ စ။-ဋီကာ။

၃။ ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။ ။ဣမံ မဟာဝနံ ဘိက္ခုနံ သန္တိကံ (ဘိက္ခုနံ ဒဿနာယ)အာဂတာ။ [သမိတိံ-ကို သန္တိကံ-ဟု ဖွင့်သောကြောင့် သမိတိ-သဒ္ဓါသည် သမိပ-အနက်ဟောတည်း။]

၄။ တနည်း။ ။အထ ဝါ သမိတိန္တိ သမူဟံ၊ ဘိက္ခုသမူဟံ ဒဿနာယ အာဂတာတိဝိ အဗျော။ ဤအလို သမိတိ-သဒ္ဓါသည် သမူဟ-အနက်ကိုဟော၏။ ဒဿနာယ-ဟု ပါဠိသေသ-ထည့်ပါ။

၅။ တနည်း။ ။ပုဒ်စဉ် ၃၃၇၊ အဋ္ဌကထာ (၂၀၁)၌ “မောဒမာနာ အဘိက္ကာမံ ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနန္တိ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌစိတ္တာ ဘိက္ခုသံသသမိတိံ (စုဝေးသော ရဟန်းအပေါင်းရှိသော။) ဣမံ မဟာဝနံ အာဂတာတိ အဓတ္တာ”ဟု လည်းကောင်း၊ ဋီကာ၌-“ဘိက္ခုသံသော သမိတော သဒ္ဓိပတိတော ဣတိ ဘိက္ခုသံသသမိတိံ ဣမံ ဝနံ”ဟုလည်းကောင်း သမိတိံ-နှင့် ဝနံ-ကို အရတုဋ္ဌင်လိမ့်မည်။

အနီး၌ဖြစ်သော တောင်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ဟိမဝန္တာ၏ အနီးဖြစ်
သော တောင်၌နေကုန်သော။ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော၊ မထူထူးခြား ကဲ့ပြားသော
သဘောရှိသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဝါ၊ အမျိုးမျိုးကဲ့ပြားသော အဆင်း
ရှိကုန်သော။ ဣဒ္ဓိမန္တော။ပ။ ယသသိနော။ ယက္ခာ၊ တို့သည်။ မောဒမာနာ
။ပ။အဘိက္ကာမုံ။

တိသဟဿာ၊ သုံးထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ သုံးထောင်
အရေအတွက်ရှိကုန်သော။ သာတာဂိရာ၊ သာတာဂိရ-တောင်၌ ဖြစ်ကုန်
သော။ (နေကုန်သော။) နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော။ပ။ ယသသိနော။ ယက္ခာ
မောဒမာနာ။ပ။ အဘိက္ကာမုံ။

ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ သောဠသသဟဿာ၊ တသောင်းခြောက်ထောင်
အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ တသောင်းခြောက်ထောင် အရေအတွက်
ရှိကုန်သော။ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော။ပ။ ယသသိနော။ ဧတေ ယက္ခာ၊ တို့သည်။
[ဣစ္စေတေ-မှ ဧတေ-ကို ယူ၍ပေးသည်။]။ပ။ အဘိက္ကာမုံ။

ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ကုန်သော။ဝေသာ-
မိတ္တာ၊ ဝေသာမိတ္တ-တောင်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ (နေကုန်သော။) နာနတ္ထ-
ဝဏ္ဏိနော။ပ။ ယသသိနော ယက္ခာ ။ပ။ အဘိက္ကာမုံ။ [နှုတ်တက်အောင်
အနက်ဆိုပါ။]

ကုမ္ဘိရော၊ ကုမ္ဘိရ-နတ်သည်။ ရာဇဂဟိကော၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၏ အနီး၌ဖြစ်
၏။ ဝေပုလ္လံ၊ ဝေပုလ္လ-တောင်သည်။ အဿ၊ ထို ကုမ္ဘိရ-နတ်၏။ နိဝေသနံ၊
အမြဲနေရာဖြစ်၏။ နံ၊ ထို ကုမ္ဘိရ-နတ်ကို။ ဘိယျော၊ အပိုအလွန်နှင့်တကွ။
ယက္ခာနံ၊ ယက္ခ-နတ်မျိုးတို့၏။ သတသဟဿံ၊ တသိန်းသည်။ ပယိရူပါသတိ၊
ဆည်းကပ်ရ၏။ [နံ၊ ကို။ ယက္ခာနံ။ တို့၏။ ဘိယျော သတသဟဿံ၊ တသိန်း
ကျော်သည်။ ပယိရူပါသတိ၊ ၏။-ဤသို့လည်း ပေးနိုင်၏။] ရာဇဂဟိကော၊
ရာဇဂြိုဟ်မြို့၏ အနီး၌နေသော။ ကုမ္ဘိရော၊ ကုမ္ဘိရ-မည်သော။ သောပိ၊ ထို
နတ်သည်လည်း။ ဝနံ၊ ဤ မဟာဝန်တောသို့။ သမိတံ၊ ရဟန္တာဖြစ်စ သာ
ဝက သစ်လွင် သူတော်စင် အပေါင်းကို။ (ဒဿနာယ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင်
ဖူးမြင်ဖို့ရာ။) အာဂါ၊ ရောက်လာပြီ။

၃၃၆။ ပုရိမဉ္စ ဒိသံ၊ အရှေ့အရပ်ကို။ ဝါ၊ အရှေ့အရပ်၌ နေသော နတ်
အပေါင်းကို။ [စ-သဒ္ဓါအနက် မရှိ၊ ဂါထာပူရဏ-နိပါတ်။] တေရဋ္ဌော၊
တေရဋ္ဌ-မည်သော။ ရာဇော၊ နတ်မင်းသည်။ ပသာသတိ၊ သွန်သင်လမ်းပြ

ဆုံးမ-ရ၏။ သော၊ ထိုဓာတ်ရဋ္ဌ-နတ်မင်းသည်။ ဂန္ဓဗ္ဗာနံ ။ အရပ်လေး
 မျက်နှာရှိ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်တို့၏။ အဓိပတိ၊ အကြီးအကဲဖြစ်သော။ ယသဿိ၊ များ
 သော အခြံအရံရှိသော။ မဟာရာဇာ၊ နတ်မင်းကြီး တယောက်ပေတည်း။
 [နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တွင် တယောက်အပါအဝင်ဖြစ်သည်-ဟူလို။]

တဿ၊ ထို ဓတရဋ္ဌ-နတ်မင်းကြီး၏။ (ပုတ္တာပိ-၌ စပ်။) မဟဝေါ၊
 များကုန်သော။ ဣန္ဒနာမာ၊ သိကြားမင်း၏ နာမည်ဖြစ်သော ဣန္ဒ-ဟူသော
 နာမည်ရှိကုန်သော။ [ထို သားအားလုံးကို သိကြားမင်း၏ နာမည်ကိုယူ၍
 ဣန္ဒ-ဟူ၍ မှည့်ထားသည်။] မဟဗ္ဗလာ၊ ကြီးသောခွန်အားရှိကုန်သော။
 ဣဒ္ဓိမန္တော၊ နတ်တို့၏ တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဇုတိမန္တော၊ နတ်တို့၏ အာနု-
 ဘော်ရှိကုန်သော။ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ လှပသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ယသ-
 သိနော၊ များသော အခြံအရံရှိကုန်သော။ ပုတ္တာပိ၊ သားတော်တို့သည်
 လည်း။ မောဒမာနာ၊ လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်ကုန်လျက်။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။
 သမိတိ၊ စည်းဝေးရာဖြစ်သော။ ဝနံ၊ ဤ မဟာဝန်တောသို့။ အဘိက္ကာမံ၊
 ရှေးရှုလာကြကုန်ပြီ။ [နောက်ဂါထာတို့၌ ဤသို့ အပြည့်အစုံပေးပါ။]

တံ ဒက္ခိဏဉ္စ ဒိသံ၊ ထို တောင်အရပ်ကို။ ဝါ၊ ထို တောင်အရပ်၌
 နေသော နတ်အပေါင်းကို။ ဝိရူဠော၊ ဝိရူဠ-မည်သော။ ရာဇာ ပသာ-
 သတိ။ သော၊ ထို ဝိရူဠ-နတ်မင်းသည်။ ကုမ္ဘဏ္ဍာနံ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ
 ရှိ ကုမ္ဘဏ်နတ်တို့၏။ အဓိပတိ၊ သော။ ယသဿိ၊ သော။ မဟာရာဇာ၊
 တည်း။ ပ။

ပစ္ဆိမဉ္စ ဒိသံ၊ အနောက်အရပ်ကို။ ဝါ၊ အနောက်အရပ်၌နေသော နတ်
 အပေါင်းကို။ ဝိရူပက္ခော၊ ဝိရူပက္ခ-မည်သော။ ရာဇာ ပသာသတိ။ သော၊
 သည်။ နာဂါနံ၊ အရပ်လေးမျက်နှာရှိ နာဂါးတို့၏။ အဓိပတိ။ ပ။

တံ ဥတ္တရဉ္စ ဒိသံ၊ ထို မြောက်အရပ်ကို။ ဝါ၊ ထို မြောက်အရပ်၌နေ
 သော နတ်အပေါင်းကို။ ကုဝေရော၊ ကုဝေရ-မည်သော။ ရာဇာ ပ။
 သော၊ သည်။ ယက္ခာနံ၊ အရပ်လေးမျက်နှာရှိ ယက္ခ-နတ်တို့၏။ ဝါ၊
 နတ်ဘီလူးတို့၏။ အဓိပတိ။ ပ။

၁။ ဂန္ဓဗ္ဗာနံ အဓိပတိ။ ။ ဓတရဋ္ဌ-နတ်မင်းသည် အရှေ့အရပ်၌ နေသော နတ်
 များကို ဆုံးမရသည်-ဟု ဆိုသော်လည်း သူ၏ အခြေအရံဖြစ်သော ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်များ
 ကား အရပ်လေးမျက်နှာ ကျွန်းကြီးလေးသွယ်နှင့် အခြံအရံ ကျွန်းငယ်များ၌ ရှိကြ၏။
 ထို့ကြောင့်-သူသည် ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်အားလုံး၏ အကြီးအကဲဖြစ်ရကား အရပ်လေးမျက်
 နှာရှိ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်မှန်သမျှကိုလည်း ဆုံးမရပေသည်။ [ကုမ္ဘဏ္ဍာနံ အဓိပတိ-စသည်၌
 လည်း ဤအတိုင်း သိပါ။]

ပုရိမံ ဒိသံ၊ အရှေ့အရပ်၌။ ဓတရဋ္ဌော၊ ဓတရဋ္ဌ-နတ်မင်းကြီးသည်လည်းကောင်း။ ဒက္ခိဏေန၊ တောင်အရပ်၌။ ဝိရုဋ္ဌကော၊ ဝိရုဋ္ဌက-နတ်မင်းကြီးသည်လည်းကောင်း။ ပစ္ဆိမေန၊ အနောက်အရပ်၌။ ဝိရူပက္ခော၊ သည်လည်းကောင်း။ ဥတ္တရံ ဒိသံ၊ မြောက်အရပ်၌။ ကုဝေရော၊ သည်လည်းကောင်း။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ တေ မဟာရာဇော၊ ထို နတ်မင်းကြီးတို့သည်။ [“ရာဇာနော” ဟု ဆိုလိုလျက် “နော” သဒ္ဒါကျေနသည့်။] သမန္တာ၊ ပတ်ဝန်းကျင်ဖြစ်သော တသောင်းသောစကြဝဠာတို့မှ။ (အာဂန္တာ၊ လာ၍။) စတုရော ဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ၌ရှိသော တောင်ထိပ်တို့၌။ [စတုရော ဒိသာတိ စတုသု ဒိသာသု။-ဋီကာ။ သတ္တမိ-အနက်၌ ပထမာသက်ပါ။] ဒဒ္ဒလ္လမာနာ၊ လွန်စွာ ထိန်လင်း တောက်ပကုန်လျက်။ ကာပိလဝတ္ထဝေ၊ ကပိလဝတ်မြို့၏ အနီးဖြစ်သော။ ဝနေ၊ တောအုပ် ကြီး၌။ အဋ္ဌသု၊ တည်ကြကုန်ပြီ။

၃၃၇။ ကုဋ္ဌဏှ၊ ကုဋ္ဌဏှ-မည်သော နတ်လည်းကောင်း။ ဝိဋ္ဌဏှ၊ ဝိဋ္ဌဏှ-မည်သော နတ်လည်းကောင်း။ ဝိဋ္ဌ၊ ဝိဋ္ဌ-မည်သော နတ်လည်းကောင်း။ သဟ၊ ထို နတ်ကျွန်တို့နှင့်အတူ။ ဝိဋ္ဌဋ္ဌော၊ ဝိဋ္ဌဋ္ဌ-မည်သော နတ်လည်းကောင်း။ စန္ဒနော၊ စန္ဒန-မည်သော နတ်လည်းကောင်း။ ကာမသေဋ္ဌော၊ ကာမသေဋ္ဌ-မည်သော နတ်လည်းကောင်း။ ကိန္နိဿဏှ၊ ကိန္နိဿဏှ မည်သော နတ်လည်းကောင်း။ နိဗဏှ၊ နိဗဏှ-မည်သော နတ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မာယာဝိနော၊ ပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုကို ဖုံးကွယ်တတ်သော မာယာရှိကုန်သော။ ဝဉ္ဇနိကာ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းရှိကုန်သော။ သဌာ၊ ကောက်ကျစ်ကုန်သော။ မာယာ၊ လှည့်ပတ်တတ်သော မာယာရှိကုန်သော။ [ဤပုဒ်တို့ကို ဒါသာ၌ ဝိသေသန-စပ်ပါ။ မာယာ+ယေသံ+အတ္ထိတိ မာယာ။-ဋီကာ။] တေသံ၊ ထို နတ်မင်းကြီးတို့၏။ ဒါသာ၊ ရှစ်

၁။ စတ္တာရော တေ မဟာရာဇော။ ။ဤ စကြဝဠာရှိ နတ်မင်းကြီးလေးယောက်သာ မက စကြဝဠာတသောင်းရှိ နတ်မင်းကြီး များလည်း မိမိတို့၏ အခြံအရံဖြစ်သော ကုဋ္ဌတသိန်းစီ၊ ကုဋ္ဌတသိန်းစီသော ဝဉ္ဇဗ္ဗ နတ်ပရိသတ်၊ ကုဋ္ဌဏှနတ်ပရိသတ်၊ နဂါးပရိသတ်၊ ယက္ခ (ဘီလူး) ပရိသတ်တို့နှင့် အတူလာ၍ ကပိလဝတ္ထ တော်အုပ်မှစ၍ စကြဝဠာတိုက်ခန်းကို ပြည့်စေလျက် တည်နေကြသည်။

၂။ ဒဒ္ဒလ္လမာနာ။ ။ဤပုဒ် ရုပ်ပြီးပုံကို ကစွည်းဘာသာဋီကာ၊ (၃) အုပ်၊ ၃၇၅၊ ၃၇၆-၌လည်းကောင်း၊ မောဂ္ဂလ္လာန်နိဿယသစ် (၃) အုပ်၊ ၂၄၇-၌လည်းကောင်း ပြထားပြီ။

ယောက်သော နတ်ကျွန်တို့သည်။ အာဂုံ၊ ရဟန်းအပေါင်း စည်းဝေးနေရာ ကပိလဝတ်မြို့အနီး တောအုပ်ကြီးသို့ လာကြကုန်ပြီ။

ပနာဒေါ၊ ပနာဒ-နတ်မင်းလည်းကောင်း။ ဩပမညော၊ စ၊ ဩပမည-နတ်မင်းလည်းကောင်း။ ဒေဝသုတော၊ နတ်တို့၌ ထင်ရှားသည့် နတ်ရထား ထိန်းဖြစ်သော။ မာတလိ၊ စ၊ မာတလိ-နတ်မင်းလည်းကောင်း။ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်မျိုးဖြစ်သော။ စိတ္တသေနော၊ စ၊ စိတ္တ-နတ်မင်း၊ သေန-နတ်မင်း၊ စိတ္တသေန-နတ်မင်းလည်းကောင်း။ နဋ္ဌောရာဇာ၊ ကျူထရိသည် နတ်မင်းလည်းကောင်း။ ဇနေယျတော၊ လှည့်အကြီးအကဲဖြစ်ခဲ့သော ဇန-ဝသဘ-နတ်မင်းလည်းကောင်း။ ပဉ္စသိခေါ၊ စေဝ၊ ပဉ္စသိခ-နတ်မင်းလည်းကောင်း။ တိမ္မဂ္ဂ၊ တိမ္မဂ္ဂ-နတ်မင်းကြီးလည်းကောင်း။ သူရိယဝစ္ဆယာ၊ တိမ္မဂ္ဂ-နတ်မင်းကြီး၏သမီးဖြစ်သော သူရိယဝစ္ဆယာ-နတ်သမီးလည်းကောင်း။

(ဣတိ၊ ဤသို့။) ဧတေ စ၊ ဤ နာမည်တပ်လျက် ဆိုအပ်ခဲ့သော ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်မင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သဟ ရာဇတိ၊ ဤ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်မင်း တို့နှင့်အတူ။ အညေ၊ အခြားကုန်သော။ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်မျိုး ဖြစ်ကုန်သော။ ရာဇာနော၊ စ၊ များစွာသောနတ်မင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ မောဒ-မာနာ၊ လွန်စွာဝမ်းမြောက်ကုန်လျက်။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ သမိတိ၊ စည်းဝေးရာဖြစ်သော။ ဝနံ၊ ဤ မဟာဝန်တောသို့။ အဘိက္ကာမံ၊ ရွေးရှုလာကြကုန်ပြီ။

၃၃၀။ အထ၊ ထို နတ်များအပြင်။ နာဂသ၊ နာဂသ-ရေအိုင်၌နေ ကုန်သော။ နာဂါ၊ နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝေသာလာ၊ ဝေသာလီ မြို့၌ နေကုန်သော။ ဝါ၊ ဝေသာလီမြို့အနီး ရေအိုင်၌နေကုန်သော။ (နာဂါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။) သဟ တစ္ဆကာ၊ တစ္ဆက-နဂါးမင်း၏ ပရိသတ် နှင့်အတူ။ အာဂုံ၊ လာကြကုန်ပြီ။ [တစ္ဆက-သည် နဂါးမင်းတိုင်းဖြစ်၏။] ကမ္မလဿတရာ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ခြေ၌ နေကုန်သော ကမ္မလ-နဂါး၊ အဿတရ-နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း။ [ဤ နဂါးနှစ်ဦးကား အလွန် တန်ခိုးကြီးသတတ်။] ပါယာဂါ၊ ပယာဂ-ဆိပ်ကမ်း၌ နေကြသော နဂါး တို့သည်လည်းကောင်း။ သဟ ဉတိဘိ၊ ဆွေမျိုးတို့နှင့်အတူ။ အာဂုံ၊ လာကြကုန်ပြီ။

၁။ စိတ္တသေနော စ ဂန္ဓဗ္ဗော။ ။စိတ္တော စ သေနော စ စိတ္တသေနော စ စိတ္တသေနော-ဟု သုံးပုဒ် ဧကသေသ်-ပြုထားသည်။ ဤ နတ်မင်းများသာမက ပနာဒ-မှ စ၍ သူရိယဝစ္ဆယာ-တိုင်အောင် ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်မျိုးချည်း ဖြစ်ကြသည်။

ယသသိနေော၊ များသော အခြံအရံရှိကုန်သော။ ယာမုနာ၊ ယမုနာ-
 မြစ်၌နေသော၊ နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း။ ဓတရဋ္ဌာ၊ ဓတရဋ္ဌ-နဂါး
 မျိုး၌ ဖြစ်ကုန်သော။ နဂါ ၈၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အာဂူ၊ လာကြ
 ကုန်ပြီ။ ရောဝဏော၊ ရောဝဏ်မည်သော။ မဟာနာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်ကြီး
 ဖြစ်သော။ သော ပိ၊ ထို နတ်သားသည်လည်း။ သမိတိ၊ ရဟန်းတို့၏
 စည်းဝေးစုံဖြစ်သော။ ဝနံ၊ ဤ မဟာဝန်တောသို့။ အာဂါ၊ လာပြီ။

ယေ၊ အကြင် ဂဠုန်တို့သည်။ နာဂရာဇေ၊ ကမ္ပလ အဿတရ-တို့မှ
 ကပါး အခြားသော နဂါးမင်းတို့ကို။ သဟသာ၊ အနိုင်အထက် နှိပ်စက်
 ၍။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ယူနိုင်ကုန်၏။ (ဖမ်းယူနိုင်ကုန်၏။) ဒိဗျာ၊ နတ်၌ဖြစ်
 ဂသာ တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိကုန်သော။ ဒွိဇာ၊ ဒီဇ-မည်ကုန်သော။ (အမိ
 ဂမ်းမှတစ်ကြိမ် ဥအိမ်မှတစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ်ဖွားမြင်ရသဖြင့် ဒီဇ-မည်ကုန်သော။)
 ပက္ခိ၊ အတောင်ရှိကုန်သော။ ဝိသုဒ္ဓိစက္ခု၊ ယူဇနာတရာ၊ တထောင်အတွင်း၌
 နဂါးတို့ကို မြင်နိုင်သည့် စင်ကြယ်သော မျက်လုံးရှိကုန်သော။ တေ၊ ထို
 ဂဠုန်တို့သည်။ ဝေဟယသာ၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ (ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။)
 ဝနံ၊ ရဟန်းများစည်းဝေးနေရာ ဤ မဟာဝန်တောသို့။ အဇ္ဈပတ္တာ၊
 ကောင်းစွာ ရောက်လာကြကုန်ပြီ။ စိတြာသုပဏ္ဏာ၊ ဣတိ၊ စိတြာသုပဏ္ဏာ
 ဟူသည်။ တေသံ၊ ထို ဂဠုန်တို့၏။ နာမံ၊ နာမည်ပေတည်း။

တဒါ၊ နဂါး ဂဠုန်တို့ မဟာဝန်တောသို့ ရောက်လာကြရာ ထိုအခါ
 ၌။ နာဂရာဇာနံ၊ နဂါးမင်းတို့၏။ (သုပဏ္ဏတော၊ ဂဠုန်အပေါင်းမှ။)
 အဘယံ၊ ဘေးမရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ (ဘာဝပုဓာန၊ ဘာဝလောပ-ကြ
 ပါ။) ဝါ၊ ဘေးကင်းခြင်းသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။
 သုပဏ္ဏတော၊ မှ။ (နာဂရာဇာနံ၊ တို့၏) ခေမံ၊ ဘေးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။
 (ဘေးကင်းခြင်းကို။) အကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။ သဏှာဟိ၊ သိမ်မွေ့ ချိုသာ
 ကုန်သော။ ဝါစာဟိ၊ စကားတို့ဖြင့်။ ဥပဝယန္တော၊ အနီးသို့ကပ်၍ ခေါ်
 ဝေါ ခပြာဆိုကုန်လျက်။ (ရင်းရင်းနှီးနှီး နှုတ်ဆက်ကုန်လျက်။) နာဂါ။

၁။ မဟာနာဂေါ။ ။မဟာနာဂေါ-ဟု ဆိုသော်လည်း တကယ် တိရစ္ဆာန်
 သင်မဟုတ်ပါ။ သကြားမင်းစီးလိုသောအခါ ဆင်ပြောင်ကြီးအသွင် ဖန်ဆင်းပေးရသော
 နတ်သားတည်း။ အကျယ်ကို ဓမ္မပဒဋ္ဌကထာ၊ မဆဝတ္ထု-၌ ကြည့်ပါ။

၂။ စိတြာ သုပဏ္ဏာ။ ။ဆန်းကြယ်သော အတောင်ရှိသောကြောင့် “စိတြာ”
 ကု နာမည် တွင်၏။ ကောင်းသော အတောင်ရှိသောကြောင့် “သုပဏ္ဏာ” နာမည်
 တွင်သည်။ [စိတြာသုပဏ္ဏာ”တိ နာမံ (ကသ္မာ)ဝိစိတြသန္နရပတ္တဝန္တတာယ။-ဇီကာ။]

နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း။ သူပဏ္ဍာ၊ ဂဠုန်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ဆည်းကပ် အားကိုးမှုကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်ပြီ။ ၂၃၉။ ဝဇီရဟတ္ထေန၊ လက်၌ ဝဇီရစိန် လက်နက်ရှိသောသိကြားသည်။ ဇိတဝါ၊ အောင်အပ် နိုင်အပ်ဖူးကုန်သော။ [တချိန်က အသုရာနှင့် တာဝတိံသာနတ်တို့ စစ်ဖြစ်ကြရာဝယ် သိကြားမင်းက နိုင်ဖူးသည်။] သမ္ပဒ္ဓံ၊ သမုဒ္ဓရာကို။ သိတဝါ၊ မှီနေကုန်သော။ ဝါသဝဿ၊ သိကြားမင်း၏။ [တေး-ကို အသုရာ-နှင့် တွဲ၍ပေးမည်။] ဘာတရော၊ ညီ၊ အစ်ကိုတော်စပ်ကုန်သော။ [တကယ်ညီ အစ်ကို တော်သည်မဟုတ်။ ဝေပစိတ္တိ-အသုရာမင်း၏ သမီးဖြစ်သော သုဇာတာနှင့်စပ်၍ ယောက်ဖ ဖြစ်ကုန်သော-ဟု ဆိုလိုသည်။] ဣဒ္ဓိမန္တော၊ နတ်တို့၏ တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ယသထိနေဝါ၊ များသော အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိကုန်သော။ တေ အသုရာ၊ ဤ အသုရာတို့သည်။ (အာဂုံ၊ လာကြကုန်ပြီ။)

ကာလကဉ္စာ၊ ကာလကဉ္စာ - အသုရာတို့သည်လည်း။ မဟာဘိသ္မာ၊ ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် ကြီးစွာသော ခန္ဓာကိုယ်ရှိကုန်လျက်။ (ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် ကြီးစွာသောခန္ဓာကိုယ်ကို ဖန်ဆင်းကုန်လျက်။ အာဂုံ။) [မဟာဘိသ္မာတိ ဘိသနကမဟာသရီရာ-ဒိကာ။] ဒါနဝေဗသ၊ ဒါနဝေဗသ-မည်ကုန်သော။ အသုရာ၊ လေးတော်သား အသုရာတို့သည်။ (အာဂုံ။) ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိ-အသုရာမင်းသည်လည်းကောင်း။ သုစိတ္တိ စ၊ သုစိတ္တိ-အသုရာမင်းသည်လည်းကောင်း။ ပဟာရာဒေါ၊ ပဟာရာဒ-အသုရာမင်းသည်လည်းကောင်း။ သဟ၊ ထို အသုရာမင်းတို့နှင့်အတူ။ နမုစိ၊ သတ္တဝါတို့ကို မလွတ်မြောက်စေလိုသော မာရ်နတ်သည်လည်းကောင်း။ (အာဂုံ။)

ဗလိပုတ္တာနံ၊ ဗလိ-မည်သော အသုရာကြီးရဲ့ သားတို့၏။ သတဉ္စ၊ တရာသည်လည်း။ (ဟောတိ။ ရှိ၏။) [ဗလိ-မည်သော မဟာအသုရာမှ

၁။ ဝေပစိတ္တိ သုစိတ္တိ စ ပဟာရာဒေါ။ ။ဤ အဋ္ဌကထာ၌ ဝေပစိတ္တိ အသုရာ-စသည်ဖြင့် သာမည-ဗွင်သော်လည်း “ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒော အာဂတာဂတာနံ အသုရာနံ။-ဓမ္မပဒဋ္ဌ-၁၊ ၁၇၆။ ပဟာရာဒေါ အသုရိန္ဒော၊ အံ-၃၊ ၃၀-တို့ကို ထောက်၍ အသုရိန္ဒ၊ အသုရိန်၊ အသုရာတို့၏မင်း-ဟု ပေးပါသည်။ [မာရ်နတ်နှင့် အတူလာရခြင်း၏အကြောင်းကို အဋ္ဌကထာ၌ကြည့်ပါ။]

၂။ သတဉ္စ ဗလိပုတ္တာနံ။ ။ဗလိ-မည်သော မဟာအသုရာသည် အလွန်သေးငယ်သော ခန္ဓာကိုယ်ကို ဖန်ဆင်း၍ လာသတတ်။ သူကရှေ့ဆုံးမှလာ၏။ အခြားနတ်များ၏ နာမည်ကို ပြောနေစဉ် လွန်သွားသောကြောင့် သူ့ကို မပြောလိုက်ရပဲ သူ၏

သားပေါင်းတရာရှိသည်။- ဟူလို့။] သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော သားတို့သည်။ ဝေရောစ နာမကာ၊ မိမိ၏ ဦးရီးဖြစ်သော ရာဟု-အသုရာမင်း၏ “ရာဟု” ဟူသော အမည်ရှိကုန်၏။ (တေ၊ ထို ဝေရောစ-အသုရာတို့သည်။) ဗလိ-သေန၊ ဗလိ-မည်သော အသုရာကြီး၏ စစ်တပ်ကို။ သန္ဓယိတွာ၊ စုရုံး၍။ ရာဟုဘဒ္ဒံ၊ မြတ်သော ရာဟု-အသုရာမင်းသို့။ ဥပါဂမုံ၊ ချဉ်းကပ်ကြကုန်ပြီ။ (ကံ၊ အဘယ်သို့ သံတော်ဦးတင်လျက် ချဉ်းကပ်ကြကုန်သနည်း။) တေ၊ အရှင်ဦးရီးအား။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ မင်္ဂလာသည်။ (ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။) ဒါနိ၊ ယခု။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ သမိတံ၊ သော။ ဝနံ၊ မဟာဝန်တောသို့။ သမယော၊ ဖူးမြင်ဖို့ရန်၊ သွားချိန်တန်ပါပြီ။ ဣတံ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်လျက် ချဉ်းကပ်ကြကုန်ပြီ။

၃၄၀။ အာပေါစ၊ အာပေါကသိုဏ်းကို စီးဖြန်းခဲ့သဖြင့် အာပေါ-မည်သော။ ဒေဝါ စ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ [နောက်၌ ဤနည်း မှီး၍ သိပါ။] ပထဝီ၊ ပထဝီ-မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ တေ-ဇော၊ တေဇော-မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝါယော၊ ဝါယော-မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ တဒါ၊ ရဟန်းအပေါင်း စည်းဝေး နေရာ ထိုအခါ၌။ အာဂမုံ၊ ဖူးမြင်ဖို့ရာ လာကြကုန်ပြီ။ ဝရုဏာ၊ ဝရုဏ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝါရဏာ ဒေဝါ၊ ဝါရဏ-နတ်တို့သည်လည်း ကောင်း။ ယသသာ၊ ယသ-နတ်နှင့်။ သဟ၊ အတူ။ သောမော စ၊ သောမ-နတ်သည်လည်းကောင်း။ ယသသိနော၊ များသော အခြံအရံရှိကုန် သော။ မေတ္တာ ကရုဏာ ကာယိကာ၊ မေတ္တာ-ဥပစာရဈာန်၊ ကရုဏာ-

သားများကိုသာ နာမည်ဖော်လျက် ပြောတော်မူလို၍ “သတဉ္စိ ဗလိပုတ္တာနံ” စသည် ကို မိန့်သည်။-ဇီကာ။

၁။ သဗ္ဗေ ဝေရောစ နာမကာ။ ။ ဗလိ-မဟာအသုရာ၏ သားများသည် သူတို့ ၏ဦးရီးဖြစ်သော ရာဟု-အသုရာမင်း၏ နာမည်ကိုယူ၍ “ရာဟု” လို့ နာမည်မှည့် ထားကြ၏။ ရာဟု-သည် အသုရိန် (အသုရာတို့၏မင်း) တည်း။ ရာဟု-နှင့် ဝေရောစ-သည် ပရိယာယ်ဖြစ်သည်။

၂။ အာပေါ စ-စသည်။ ။ နတ်ဘဝမရောက်ခင်က အာပေါကသိုဏ်း စသည် ထို့၌ ပရိကံပြု၍ ဥပစာရ-ဈာန်ကြောင့် ဖြစ်ရသော နတ်တို့ကို “အာပေါ၊ ပထဝီ၊ တေဇော၊ ဝါယော” ဟု ဆိုသည်။ မေတ္တာ-ဥပစာရဈာန်၊ ကရုဏာ-ဥပစာရဈာန်ကြောင့် နတ်ဖြစ်သူတို့ကို “မေတ္တာကာယိကာ၊ ကရုဏာကာယိကာ” ဟုဆိုသည်။ [ကာမာဝစရ-ဣသိုလ်စိတ်၌ရှိသော ဈာန်ကို “ဥပစာရဈာန်” ဟု ခေါ်၏။]

ဥပစာရချာန်ကြောင့် နတ်အပေါင်း၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ မေတ္တာကာယိ-
ကာ၊ ကရုဏာကာယိကာ-မည်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။
အာဂုံ၊ ကုန်ပြီ။

၂၁ ဒသဓာ၊ ဆယ်ယောက်အစုအားဖြင့်။ (ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော။) ဒသ၊
တကျိပ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော၊ မတူထူး
ခြား ကွဲပြားသော သဘောရှိသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဝါ၊ အမျိုးမျိုး
ကွဲပြားသော အဆင်းရှိကုန်သော။ [နာနာသဘာဝဝဏ္ဏဝန္တော။-ဋီကာ။]
ဣဒ္ဓိမန္တော၊ နတ်တို့၏ တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဇုတိမန္တော၊ နတ်တို့၏ အာနု
ဘော်ရှိကုန်သော။ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ လှပသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ယသထိနော၊
များသော ခြွေရံသင်းပင်း ကျော်စောခြင်းရှိကုန်သော။ ဇေတေ ကာယာ၊
ဤ နတ်အပေါင်းတို့သည်။ မောဒမာနာ၊ လွန်စွာဝမ်းမြောက်ကုန်လျက်။
ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ သမိတိံ၊ စည်းဝေးရာဖြစ်သော။ ဝနံ၊ ဤ မဟာဝန်တော်
သို့။ အဘိက္ကာမုံ၊ ရှေးရှုလာကြကုန်ပြီ။ [နောက်ဂါထာများ၌ ဤသို့ အပြည့်
အစုံပေးပါ။]

ဝေဏ္ဍုဒေဝါ၊ ဝေဏ္ဍု-မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သဟလိ
စ၊ သဟလိ-မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အသမာ စ၊ အသမ-
မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဒုဝေ၊ နှစ်မျိုးကုန်သော။ ယမာ၊ ယမ-
ယမက-မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ (အာဂုံ။) စန္ဒယျံ၊ လ ကို။
(လ၊ ဗိမာန်ကို။) ဥပနိသာ၊ မှီကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ စန္ဒံ၊ လ ကို။
ပုရက္ခတွာ၊ ရှေ့၌ပြု၍။ (ရှေ့ကထား၍။) အာဂုံ။

သုရိယဿ၊ နေကို။ (နေဗိမာန်ကို။) ဥပနိသာ ဒေဝါ သုရိယံ ပုရက္ခတွာ
အာဂုံ။ (နက္ခတ္တနိဿိတာ၊ နက္ခတ်ကိုမှီသော နတ်တို့သည်။) နက္ခတ္တနိ၊ နက္ခတ်

၁။ ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာ။ ။ “ဒသဓာ၊ ဆယ်ယောက် အစုအားဖြင့်။
ဒသကာယာ၊ ဆယ်စုသောနတ်တို့။” ဟူသောစကားတော်အရ အာပေါ-နတ်များ၊
တေဇော-နတ်များ စသော နာမည်တူအားဖြင့်သာ တကျိပ်ရှိသည်ဟု မှတ်ပါ။ အရေ
အတွက်အားဖြင့်မူ တရာကျော်ပေလိမ့်မည်။ [နောက်ဂါထာများ၌ ဤနည်းမှီး သိပါ။]

၂။ စန္ဒယျပနိသာ ဒေဝါ။ ။ လ ကိုအမှီပြု၍ လ ၏ နေ့မှလည်းကောင်း၊
နောက်မှလည်းကောင်း၊ ဘေးမှလည်းကောင်း-ပြေးလိုက်ကြသော နတ်တို့တည်း။
ဤနတ်များသည် အပြေးဝါသနာပါကြ၏။ သုရိယသုပနိသာ နက္ခတ္တနိဿိတာ-တို့၌
လည်း နည်းတူသိပါ။

တို့ကို။ ပုရကုတော၊ ရှုံ။ (အာဂုံ။) မန္တဝလာဟကာ^၁၊ လေကို လာစေနိုင်သော လေနတ်၊ ဆီးနှင့်တိမ်တိုက်ကို ဖြစ်စေနိုင်သော တိမ်နတ်၊ အပူကိုဖြစ်စေနိုင်သော ဥတုနတ်တို့သည်။ အာဂုံ။ ဝသုနံ^၂၊ ဝသု-မည်သော နတ်တို့၏။ ဝါသဝေါ၊ ရွှေသွားခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ဝါသဝ-မည်သော။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်သော။ ပုရိန္ဒုဒေါ၊ ရှေး လူဖြစ်စဉ်က စွန့်ကြဲပေးကမ်း လူဒါန်းခဲ့ဖူးသော။ သက္ကောပံ၊ သိကြားမင်းသည်လည်း။ အာဂါ၊ ဖူးမြင်ဖို့ရာ ရောက်လာပြီ။ ပ။

အထ၊ ထိုနတ်များအပြင်။ သဟဘူဒေဝါ၊ သဟဘူ-မည်သော နတ်တို့သည်။ အဂ္ဂိသိခါ၊ ဣဝ၊ မီးတောက်မီးလျှံတို့ကဲ့သို့။ ဇလံ၊ ထိန်လင်းတောက်ပ ကုန်လျက်။ အာဂုံ။ ဥမာပုပ္ဖနိဘာသိနော၊ အောက်မဲညိုပွင့် နှမ်းကြပ်ပွင့်နှင့် တူသော အဆင်းရှိကုန်သော။ အရိဋ္ဌကာ စ၊ အရိဋ္ဌက-နတ်တို့သည်လည်း ကောင်း။ ရောဇာ စ၊ ရောဇာ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အာဂုံ။

ဝရုဏာ၊ ဝရုဏ- နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သဟဓမ္မာ စ၊ သဟဓမ္မ- နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အစ္စတတ စ၊ အစ္စတ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အနေဇကာ၊ အနေဇက-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သူလေယျရူစိရာ၊ သူလေယျ-နတ် ရူစိရာ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အာဂုံ။ ဝါသဝနေသိနော၊ ဝါသဝနေသိ-နတ်တို့သည်လည်း။ အာဂုံ၊ မဟာဝန်တောသို့ လာကြကုန်ပြီ။ ပ။

သမာနာ၊ သမာနာ-မည်သော နတ်တို့သည် လည်းကောင်း။ မဟာ- သမာနာ၊ မဟာ သမာနာ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မာနုသာ၊ မာနုသာ-

၁။ မန္တဝလာဟကာ။ ။လေကိုလာစေနိုင်သော ဝါတဝလာဟက-နတ်၊ ဆီးနှင့် တိမ်တိုက်ကို ဖြစ်စေနိုင်သော အတ္တဝလာဟက-နတ်၊ အပူပူကို ဖြစ်စေနိုင်သော ဥတုဝလာဟက-နတ်၊ ဤဝလာဟက-နတ်အားလုံးကို “မန္တဝလာဟက” ဟု ဆိုသည်။ ဝဿာလာဟက-မိုးကိုရွာစေနိုင်သော နတ်များလည်း ရှိသေး၏။ ထို နတ်များသည် ပဇ္ဇါဒွ-မိုးနတ်နှင့်တူသောကြောင့် ဤသို့မဆိုပဲ နောက်၌ “ထနယံ အာဂ ပဇ္ဇါဒွော၊ ယော ဒိသာ အဘိဝဿတိ” ဟု ဟောတော်မူလိမ့်မည်။

၂။ ဝသုနံ ဝါသဝေါ။ ။ဝသုဒေဝတာ နာမ ကော ဒေဝနိကာယော၊ တေသံ ပုဗ္ဗင်္ဂမတ္တာ ဝါသဝေါ၊ သက္ကော။-ဇီကာ။

၃။ ဇေမဂ္ဂိ သိခါရိဝ။ ။ဇလံ + အဂ္ဂိသိခါ + ဣဝ-ဟု ပုဒ်ဖြတ်။ ဇလံ-ကို ဇလန္တာ-ဟု အဋ္ဌကထာဖွင့်သည်။ ဇေမဂ္ဂိ-သည်လည်းကောင်း။ သိခါရိဝ-သည် လည်းကောင်း။ နတ်တို့၏ နာမည်ဟုလည်း ဆိုကြ၏။ ဥမာပုပ္ဖနိဘာသိနော-၏ အဖွင့် ကို ဘာသာဇီကာ-၌ မြထားပြီ။

နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မာနုသုတ္တမာ၊ မာနုသုတ္တမာ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ခိဉ္ဇာ ပဒေဝါသိကာ၊ ခိဉ္ဇာပဒေဝါသိကာ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အာဂုံ၊ မနောပဒေဝါသိကာ၊ မနော ပဒေဝါသိကာ-နတ်တို့သည်လည်း။ အာဂုံ။ [ခိဉ္ဇာပဒေဝါသိကာ၊ မနောပဒေဝါသိကာ-နတ်တို့ကို သီလက္ခန်ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ ကေစ္စသဿတဝါဒ-၌ ကြည့်ပါ။]

အထ၊ ထိုနတ်တို့အပြင်။ ဟရယော၊ ဟရိ-မည်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အာဂုံ။ ယေ၊ အကြင်နတ်တို့သည်။ လောဟိတဝါသိနော၊ လောဟိတဝါသိ-နတ်တို့မည်၏။ ဝါ၊ လောဟိတ-အရပ်၌ နေလေ့ ရှိကုန်၏။ (တေ) စ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်း။ အာဂုံ။ ယသသိနော၊ များသော အခြံအရံ ရှိကုန်သော။ ပါရဂဝါ၊ ပါရဂဝါ-မည်ကုန်သော။ မဟာပါရဂဝါ၊ မဟာ-ပါရဂဝါ-မည်ကုန်သော။ ဒေဝါ အာဂုံ။ ပ။

သုက္ကာ၊ သုက္က မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ကရမ္ဘာ၊ ကရမ္ဘ-နတ် တို့သည်လည်းကောင်း။ အရုဏာ၊ အရုဏ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သဟ၊ ထိုနတ်တို့နှင့်အတူ။ ဝေဃနသ၊ ဝေဃနသ- နတ်တို့သည် လည်းကောင်း။ အာဂုံ။ ဩဒါတဂယာ၊ ဩဒါတဂယ-မည်ကုန်သော။ ပါမောက္ခာ၊ အကြီးအမှူး ပစာန ဖြစ်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝိစက္ခဏာဒေဝါ၊ ဝိစက္ခဏ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အာဂုံ။

သဒါမတ္တာ၊ သဒါမတ္တ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဟာရဂဇာ၊ ဟာရဂဇ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ယသသိနော၊ ကုန်သော။ မိဿကာ စ၊ မိဿက-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ (အာဂုံ) ယော၊ အကြင်နတ်မင်းသည်။ ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့၌။ အဘိဝဿတိ၊ မိုးရွာစေနိုင်၏။ သောပဇ္ဇန္တော၊ ထို ပဇ္ဇန္တ-နတ်မင်းသည်။ ဝါ၊ ထို မိုးနတ်မင်းသည်။ ထနယံ၊ ထစ်ချန်းလျက်။ အာဂ၊ လာပြီ။ [အာဂါ-ပုန်ရင်း၊ ဂါထာဖြစ်၍ ရသပြုထားသည်။]။ ပ။

ခေမိယာ၊ ခေမိယ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ တုသိတာ၊ တုသိတာ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ [တုသိတာ ဘုံ၌ နေသော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။-ဟု ဆိုလိုသည်။] ယာမာ၊ ယာမာ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ (ယာမာ-ဘုံ၌နေသော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။) ယသသိနော၊ များသော အခြံအရံရှိကုန်သော။ ကဋ္ဌက၊ စ၊ ကဋ္ဌက-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ လမ္ဗိဏကာ၊ လမ္ဗိဏ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ လာမသေဋ္ဌာ၊ လာမသေဋ္ဌ-

နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဇောတိနာမာ စ၊ တောင်ထိပ်၌ပြုအပ်သော ကျူထင်းမီးပုံကဲ့သို့ တောက်ပသောကြောင့် ဇောတိ-အမည်ရှိသော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အာသဝါ၊ အာသာ အမည်ရှိသော နတ်တို့သည် လည်းကောင်း။ [အာသာ ဒေဝတာ ဆန္ဒဝယေန အာသဝါတိ ဝတ္တာ။-ဇိကာ။] နိမ္မာနရတီနော၊ နိမ္မာနရတီ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ [နိမ္မာနရတီ- ဘုံ၌ နေသော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။] အာဂုံ။ အထ၊ ထို နတ်များအပြင်။ ပရနိမ္မိတာ၊ ပရနိမ္မိတ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ (ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တိ-ဘုံ၌ နေသော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။) အာဂုံ။ပ။

ဒသ၊ တကျိပ်ကုန်သော။ ဧတေ ကာယာ၊ ဤ နတ်အပေါင်းတို့သည်။ ဒသဓာ၊ ဆယ်ယောက် အစုအားဖြင့်။ (ဒာဂတာ၊ လာကုန်ပြီ။) နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော၊ ကုန်သော။ပ။ ယသသိနော၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော နတ်တို့သည်။ မောဒမာနာ ဘိက္ခုနံ သမိတိ ဝနံ အဘိက္ကာမုံ။ [၃၄၀-အစ၌ ပေးခဲ့သည့်အတိုင်းလည်း ပေးနိုင်၏။]

သဠိ၊ ခြောက်ကျိပ်သော။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော၊ ကုန်သော။ ဧတေ ဒေဝနိကာယာ၊ ဤ နတ်အပေါင်းတို့သည်။ နာမန္တယေန၊ အာပေါ-စသော နာမည်သို့ အစဉ်လိုက်သော နာမည်တူ အဖွဲ့အစုအားဖြင့်။ အာဂစ္ဆါ၊ လာကုန်ပြီ။ အညေ၊ ဤ စကြဝဠာ၌နေသော နတ်များမှ အခြားကုန်သော။ သဒိသာ၊ ဤ စကြဝဠာ၌နေသော နတ်များနှင့် အဆင်း နာမည်အားဖြင့် တူကုန်သော။ ယေ စ၊ ကကြင် အခြား စကြဝဠာတသောင်း၌ နေသော နတ်တို့သည်လည်း။ (သန္နိ။) တေပိ၊ ထို အခြား စကြဝဠာက နတ်တို့သည်လည်း။ သဟ၊ ဤ စကြဝဠာက နတ်တို့နှင့် အတူသာလျှင်။ (အာဂစ္ဆါ။ ကံ၊ အဘယ်သို့ကြံ၍ လာကြကုန်သနည်း။)

ပဝုဋ္ဌဇာတိံ၊ ကင်းကွာပြီးသော ဇာတိ-ရိုတော်မူထသော။ အခိလံ၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ-တည်းဟူသော ငြောင့်ရှိတော်မမူထသော။ ဩစာ-တိဏ္ဏံ၊ ကူးမြောက်အပ်ပြီးသော ဩစာလေးအင် ရေအယဉ် ရှိတော်မူထသော။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါလေးပါးမရှိသော အရိယာသံဃာကိုလည်း

၁။ ယေ စညေ သဒိသာ သဟ။ ။“အာပေါ စ ဒေဝါ ပထဝီ” မှ စ၍ “နာမန္တယေန အာဂစ္ဆါ” တိုင်အောင်သော စကားတော်ဖြင့် ဤ စကြဝဠာရှိ နတ်တို့ လာကြပုံကို မိန့်တော်မူ၏။ “ယေ စညေ သဒိသာ သဟ” ဖြင့် အခြားစကြဝဠာရှိ နတ်တို့လာပုံကို မိန့်တော်မူ၏။ ဤသို့ စကြဝဠာတသောင်းရှိ နတ်တို့ကို ညွှန်ပြတော်မူပြီးဖြစ်သည်။

ကောင်း။ [ဤ စကားတို့ဖြင့် ရဟန်းများကို ရှိခိုးသည်။] ဩဃတရံ၊ ဩဃလေးအင် ရေအယဉ်ကို လွန်မြောက်တော်မူပြီးထသော။ နာဂံ၊ မကောင်းမှု ရှိတော်မမူထသော။ အသိတာတိဂံ၊ မည်းညစ်သည်၏အဖြစ် ဟူသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို လွန်မြောက်တော်မူပြီးထသော။ စန္ဒဝ၊ လ၊ နှင့်တူတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ လ၊ ကဲ့သို့ တင့်တယ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း။ [ဤ စကားတို့ဖြင့် ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးသည်။] ဒက္ခေ (ဒက္ခေမ)၊ ဂုဏ်တော်ထုံမှမ်း ပုံတော်မှန်း လျက် ချီးမွမ်းဦးတင် ဖူးမြင်ကြပါကုန်အံ့။ [ဤသို့ကြံ၍ လာကြသည်-ဟူလို။]

၃၄၁။ သုဗြဟ္မာ၊ သုဗြဟ္မာ-မည်သော ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း။ ပရမတ္ထော စ၊ ပရမတ္ထ-မည်သော ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓိမတော^၂၊ တန်ခိုးရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော အရိယာဗြဟ္မာတို့ သည်။ (ဟုတ္တော။) ယဟ၊ အတူ။ (အာဂဏာ၊ လာကုန်ပြီ။) သနက္ခမာရော^၃၊ သနက္ခမာရ-ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း။ တိဿော စ၊ တိဿ-မည်သော။ သော ပိ၊ ထို ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း။ သမိတိံ။ ဝနံ၊ သို့။ အာဂ၊ လာပြီ။

ဗြဟ္မလောကာနံ၊ ဗြဟ္မလောက-ရှိသော မဟာဗြဟ္မာတို့၏။ သဟဿံ၊ တထောင်သည်။ (အာဂါ၊ ရောက်လာပြီ။) (ဗြဟ္မလောကော၊ တေသံ အတ္တိတိ ဗြဟ္မလောကာ။ (ဗြဟ္မာနော။)။] ယတ္ထ၊ ယင်း ဗြဟ္မာတထောင်၌။ [ယသို့ ဗြဟ္မသဟဿေ-ဋီကာ။] မဟာဗြဟ္မာ၊ တယောက်သော မဟာ-ဗြဟ္မာသည်။ အဘိတိဋ္ဌတိ၊ အခြားဗြဟ္မာတို့ကို အဆင်း အခြေအရံ အသုက် ရှည်ခြင်းအားဖြင့် လွှမ်းမိုးသာလွန်၍ တည်နိုင်၏။ သော၊ ထို မဟာဗြဟ္မာ သည်။ ဥပပန္နော၊ ဗြဟ္မာပြည်၌ ဖြစ်သူတည်း။ ဇုတိမန္တော၊ အစွမ်းသတ္တိ အာနုဘော်ရှိ၏။ အဘိသ္မာကာယော၊ ကြီးမားသော ကိုယ်ရှိ၏။ ယသဿံ၊ များသော အခြံအရံရှိ၏။

၂။ ပုတ္တော ဣဒ္ဓိမတော။ ။ သုဗြဟ္မာ-စသော ၃-ဂါထာတို့ဖြင့် ဗြဟ္မာများလာပုံ ကို ညွှန်ပြတော်မူ၏။ သဂါထာဝဂ္ဂ-သံယုတ်၌ သုဗြဟ္မာ-မည်သော နတ်သား တယောက်ရှိ၏။ ထို နတ်သားသည်ပင် ဗြဟ္မာပြည်၌ဖြစ်သောအခါ သုဗြဟ္မာ-အမည် ဖြင့်ဖြစ်၏။ ပရမတ္ထ-ဗြဟ္မာ၏အကြောင်းကို မတွေ့ရပေ။ သို့ရာတွင်-ထို-ဗြဟ္မာလည်း အရိယာပင်။ ထို့ကြောင့် “ပုတ္တော ဣဒ္ဓိမတော-ဘုရားရှင်၏သားတော်များဟု ဆိုသည်။

၃။ သနက္ခမာရော တိဿော စ။ ။ သနက္ခမာရ-ဗြဟ္မာသည် မဟာဂေါရိန္ဒ-သုတ် ၌ တွေ့ခဲ့ပြီ။ ထို ဗြဟ္မာသည် အရိယာတည်း။ တိဿ ဗြဟ္မာက၊ မူ ပုထုဇဉ်သာဖြစ်၏။ ထို ဗြဟ္မာသည် နောင်အခါ သာသနာတော်၌ ထင်ရှားသော တတိယသံဂါယနာ၏ ခေါင်းဆောင် “မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ-မထေရ်” ဖြစ်လာသည်။

တ္ထေ၊ ဤ ပြဿာတထောင့်၌။ ပစ္စေကဝသဝတ္တိနော၊ အသီးအခြား တပါး စိ မိမိအလိုသို့ ဖြစ်စေနိုင်ကုန်သော။ ဒသ၊ ဆယ်ယောက်ကုန်သော။ ဣဿရာ၊ အစိုးရသော မဟာပြဿာတို့၏လည်း။ အာဂုံ၊ လိုက်လာကုန်ပြီ။ တေသဉ္စ၊ ထို မဟာပြဿာတို့၏လည်း။ မဇ္ဈတော၊ အလယ်၌။ (အလယ်က။) ဟာရိတော၊ ဟာရိတ-ပြဿာသည်။ ပရိဝါရိတော၊ ပြဿာတသိန်း ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ အာဂ၊ လိုက်ပါလာပြီ။

၃၄၂။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အဘိက္ကန္တေ၊ ရှေးရှုတက်လာကြကုန်သော။ သဗ္ဗန္တေ၊ သိကြားမင်းနှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော။ သဗြဟ္မဇက၊ ဟာရိတပြဿာမင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ တေ စ ဒေဝေ၊ ထို နတ် ပြဿာတို့သို့။ (ထို နတ် ပြဿာတို့ အထံသို့။) [တေ စ-၌ စ-အနက်ထူး မရှိ။] မာရသေနာ၊ မာရ်နတ်၏ စစ်တပ်သည်။ အဘိက္ကာမိ၊ နောက်ယှက်ဖို့ရာရှေးရှုကပ်သွားပြီ။

တနည်း။ ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗန္တေ၊ ကုန်သော။ သဗြဟ္မဇက၊ ကုန်သော။ တေ ဒေဝေ၊ တို့ကို။ အဘိက္ကန္တေ၊ ရှေးရှု လာနေသည်တို့ကို။ (ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။) မာရသေနာ၊ သည်။ အဘိက္ကာမိ၊ ပြီ။ ကဏ္ဍဿ၊ မာရ်နတ်၏။ မန္နိယံ၊ မိုက်မဲ ညံ့ဖျင်းပုံကို။ ပဿ၊ ကြည့်ကြစမ်းပါလော့။ [ပဿ-၌ ပဿထ-ဟု ဆိုလိုလျက် ဝစနဝိပလ္လာသ။ (သို့မဟုတ်) ထ-ကျေနေသည် ဟု မှတ်ပါ။]

ထေ၊ လာကြကုန်လော့။ ဂဏ္ဍထ၊ သင်တို့လက်မှ မထွက်ရအောင် လက်ရဖမ်းယူကြကုန်။ ဗန္ဓထ၊ ချုပ်နှောင်ကြကုန်။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ (ရာဂေန-၌ စပ်။) ဝါ၊ တို့သည်။ (ဗဒ္ဒိ-၌ စပ်။) (ဣဒံ၊ ဤ နတ်ပြဿာအပေါင်းသည်။ ဝါ၊ ကို။) ရာဂေန၊ ရာဂဖြင့်။ ဗဒ္ဒိ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်ပါစေလော့။ သမန္တာ၊ ပတ်ဝန်းကျင်မှ။ ပရိဝါရေထ၊ ဝိုင်းထားကြကုန်။ ဝေါ၊ သင်တို့တွင်။ (သင်တို့ထဲက။) ကောစိ၊ တယောက်တလေက၊ မှ။ နံ၊ ထို နတ် ပြဿာ အပေါင်းကို။ မာ မုဉ္ဇိတ္ထ၊ မလွတ်လိုက်ပါနှင့်။ [မုဉ္ဇိတ္ထ-၌ အဇ္ဇတနိ-အာ ကို ထွ-ပြုထားသည်။]

ဣတိ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ (ဤ ဆိုအပ်ပြီးသည့်အတိုင်း။) တတ္ထ၊ ထို များစွာသော နတ် ပြဿာအစည်းအဝေး၌။ မဟာသေနော၊ များ

သော စစ်တပ်ရှိသော။ ကဏှော၊ မာရ်နတ်သည်။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ တလံ၊ မြေအပြင်ကို။ အာဟစ၊ ထုရိုက်၍လည်းကောင်း။ ပါဝုဿကော၊ မိုးအခါ၌ရွာသော။ မဟာမေဃော၊ မိုးကြီးသည်။ သဝိဇ္ဇကော၊ လျှပ်စစ်နှင့် တကွ ဖြစ်လျက်။ ထနယန္တော ယထာ၊ ထစ်ချုန်းသကဲ့သို့။ ဘေရဝံ၊ ကြောက်စရာကောင်းသော။ သရံ၊ ကြုံးဝါးသံကို။ ကတွာန၊ ပြု၍လည်းကောင်း။ သေနံ၊ မိမိ၏စစ်တပ်ကို။ အပေသယံ၊ စလွတ်လေပြီ။ [ဣဒါနိ တံ သဒ္ဓိ ဥပမာယ ဒသေန္တော ယထာတိ အာဒိမာဟ။-ဋီကာ။] တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သော၊ ထိုမာရ်နတ်သည်။ သက္ခေဒါ၊ အလွန်စိတ်ဆိုးသည် (ဖြစ်၍)။ အသယံဝသေ၊ မိမိအလိုမရှိပါပဲလျက်။ (ပြန်မဆုတ်လိုပါပဲလျက်။) (တနည်း) အသယံဝသေ၊ မိမိအထိုသို့မလိုက်ပါစေနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ပစ္စုဒါဝတ္ထိ (ပတ်+ဥ+အာ+ဝတ္ထိ)၊ ပြန်ဆုတ်ရလေပြီ။ [“အသယံ ဝသိ” ဟု ဆိုလိုလျက် သိ-၌ ဤ-ကို ပ-ပြု၍ “အသယံ ဝသေ” ဟု ဖြစ်သည်။]

၃၄၃။ စက္ခုမာ၊ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သမန္တနှင့် ဒိဗ္ဗ ပညာ ငါးဖြာသော စက္ခု ရှိတော်မူသော။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဉ္စ သဗ္ဗံ၊ ထို အလုံးစုံသော အကြောင်းအရာကို။ [နတ် ဗြဟ္မာပရိသတ်သို့ မာရ်နတ်နှင့် သူ၏စစ်တပ်များ နှောင့်ယှက်ဖို့ရန် ရောက်လာပုံကို။] အဘိညာယ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူ၍လည်းကောင်း။ ဝဝတ္ထိတွာန၊ ပိုင်းခြား မှတ်သားတော်မူပြီး၍ လည်းကောင်း။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ (မာရ်နတ်လာရာ ထိုအခါ၌။) သာသနေ၊ သာသနာ တော်၌။ ရတေ၊ မွေ့လျော်ကုန်သော။ သာဝကေ၊ သာဝက-တို့ကို။ အာမန္တယံ၊ သတိပေးနှိုးဆော် မိန့်တော်မူပြီ။ (ကိ။)-

၁။ အသယံ ဝသေ။ ။ ထို အစည်းအဝေး၌ လူ နတ် ဗြဟ္မာ တယောက်တလေ ကိုမျှ မိမိအလိုသို့ မလိုက်ပါစေနိုင်၊ ကြောက်အောင် မချောက်နိုင်၊ မဖမ်းနိုင်သော ကြောင့် မိမိကိုယ်တိုင် ပြန်မဆုတ်လိုပါပဲ ပြန်ဆုတ်ရသည်ကို “အသယံ ဝသေ” ဟု ဆိုသည်။

ဆက်ပါဦးမည်။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် မာရ်နတ်က နတ်ဗြဟ္မာများ၏ တရားထူး မရအောင် အန္တရာယ်ပြုဖို့ရန် ချောက်လှန့်နေသည်ကို သိတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် နတ် ဗြဟ္မာများ တရားထူး အန္တရာယ် မဖြစ်စေရန် မာရ်နတ်၏ အဆင်းနှင့် အသံကို တရားန ပရိသတ်များ မမြင်ရ မကြားရအောင် မိဋ္ဌာန်တော်မူထားသည်။ သို့အတွက် မာရ်နတ်သည် အစည်းအဝေးမှ သူ၏စစ်တပ်နှင့်အတူ ပြန်ဆုတ်ရလေသည်။

ဘိက္ခဝေါ၊တို့။ မာရသေနာ^၁၊ မာရ်နတ်နှင့် မာရ်နတ်၏စစ်တပ်တို့သည်။ အဘိက္ကန္တာ၊ ရှေးရှုထက်လာကုန်ပြီ။ တေ၊ ထို သင်တို့သည်။ ဝိဇာနာထ၊ မိမိတို့ အား လျော်သကိစ္စကို သိကြကုန်လော့။ ဝါ၊ ဖလသမာပတ် ဝင်စားကြကုန် လော့။ (ဣတိ၊ ဤသို့ သတ်ပေးနှိုးဆော် မိန့်တော်မူပြီ။) တေ စ၊ ထိုရဟန်းတို့ သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ သာသနံ၊ နည်းညွှန်လမ်းပြ အဆုံးအမ၊ တော်ကို။ သုတွာ၊ ကြားရ၍။ အာတပ္ပံ၊ သမာပတ်သို့ ဝင်စားဖို့ရာ သမ္ပပ္ပဓာန ဝိရိယ- ကို။ အကရံ၊ ပြုကြကုန်ပြီ။ (မာရသေနာ၊ မာရ်နတ်နှင့် သူ၏စစ်တပ်တို့သည်။) ဝိတရာဂေဟိ^၂၊ ရာဂကင်းကွာ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ။ အပက္ကာမံ၊ အဝေးကပင် ဖယ်သွားကြကုန်ပြီ။ [နေသံ=န+သေံ။] သေံ၊ ဤရာဂကင်းကွာအရိယာတို့၏။ လောမာပိ၊ မွေးညင်းတို့ကို သော်မှလည်း။ န ဣဉ္ဇယံ၊ မလှုပ်စေနိုင်ကုန်။

၁။ မာရသေနာ အဘိက္ကန္တာ။ ။ ၃၄၂-ဂါထာ၌ မာရ်နတ်နှင့် သူ၏စစ်တပ်တက် လာပုံ၊ ထို့နောက် ပြန်ဆုတ်ရပုံကို မိန့်တော်မူခဲ့၏။ ဤ၌ “မာရသေနာ အဘိက္ကန္တာ” စကားဖြင့် မာရ်နတ်ပြန်၍ လာပုံကို မိန့်တော်မူသည် ဟူ၍ ထင်စရာရှိ၏။ အမှန်မှာ-ထိုသို့ မဟုတ်ပါ။

၃၃၉-၌ “ပဟာရာဒေါ နမဗီ သဟ” ဟူသော စကားကို တောက်၍ မာရ် နတ်သည် နတ် မြဟွာများမစုံမီ စောစောကပင် ရောက်နေပေလိမ့်မည်။ ထို့နောက် ၃၄၂-စကားအရ နတ် မြဟွာများ စုံသောအခါ ဖမ်းဆီးနှောင့်ယှက်ဖို့ရန် သူ၏ စစ်တပ်ကို စေလွှတ်လေရာ မြတ်စွာဘုရား၏ မိဋ္ဌာန်တော်မူချက်ကြောင့် မနှောင့်ယှက် နိုင်ပဲ ပြန်ဆုတ်ရသည် ဟု သိရသည်။

၃၄၃။ ။ ထိုသို့ မာရ်နတ်နှင့် သူ၏ စစ်တပ် ပြန်မဆုတ်မီ မာရ်နတ်တက် လာစဉ်ကပင် ရဟန်းတို့အား သမာပတ်ဝင်စားဖို့ရန် မိန့်တော်မူသည် ဟု မှတ်သင့်၏။ ဂါထာဖြန့်၍ အခွင့်သင့်သလို မိန့်တော်မူရသောကြောင့် ဤ စကားက နောက်ရောက် နေသည် ဟု မှတ်သင့်ပါသည်။ ထို့နောက် ဝိတရာဂေဟိ ပက္ကာမံ-စသော ဂါထာကို မာရ်နတ်သည် အစည်းအဝေးမှ ပြန်ဆုတ်စဉ် ရှုတ်ဆိုသွားပေသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ရှေး အဋ္ဌကထာ နိဿယ-စာအုပ်၌ “မာရသေနာ အဘိက္က- န္တာ တေ ဝိဇာနာထ ဘိက္ခဝေါ တိ၊ ဘိက္ခဝေ မာရသေနာ အဘိဂတာ” စသည် ဖြင့် ရှိ၏။ ထို ဂါထာ၌ အဘိက္ကန္တာ၏ အဖွင့်ဖြစ်သော အဘိဂတာ ကို “အဘိဂတာ၊ ထွက်ပြေး ကုန်ပြီ” ဟု ဂေါတမီ၊ ထို အလို “အဘိက္ကန္တာ၊ ထွက်ပြေးကုန်ပြီ။” ဟု ပါဠိတော်၌ ပေးသင့်၏။ အဓိပ္ပာယ် သင့်သော်လည်း သဒ္ဓါနည်းကိုမူ စဉ်းစားသင့် ပေသည်။

၂။ ဝိတရာဂေဟိ။ ။ ဒေသနာသီသ (ဒေသနာတော်၏ ဦးခေါင်းသဖွယ်ဖြစ် သော) ပဒံဒစကားဖြစ်၏။ အမှန်မှာ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များအထံမှသာ နောက်ဆုတ်ရ သည်မဟုတ်သေး။ စည်းဝေးရောက်လာသော ပရိသတ်ကြီးတစ်လုံးမှ နောက်ဆုတ်ရ လေသည်။

သဗ္ဗေ၊ အစည်းအဝေး၌ ရှိကြသော ရဟန်းအားလုံးတို့သည်။ ဝိဇိတ-
 သင်္ဂါမာ၊ အောင်အပ်ပြီးသော စစ်ပွဲ ရှိကုန်၏။ ဘယာတိတာ၊ ကြောက်
 ခြင်းကို လွန်မြောက်ပြီးကုန်၏။ ယသဿိနော၊ များသော ကျော်ဇောခြင်း
 ရှိကုန်၏။ ဇနေ၊ နတ် မြဟွာ အပေါင်း၌။ သုတာ၊ ထင်ရှားကုန်သော။ တေ
 သာဝကော၊ ထို အရိယာ သာဝက-တို့သည်။ ဘူတေဟိ၊ မိမိတို့ကဲ့သို့ အရိယာ
 ဖြစ်ပြီးသော အခြား သာဝက-တို့နှင့်။ သဟ၊ အတူ။ မောဒန္တိ၊ သာသနာ၌
 အားရရွှင်ပျော် ဝမ်းမြောက်တော်မူနိုင်ကြပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။
 [၃၃၄-မှ အဝေါစ သို့ပြန်လှည့်သည်။] ဣတိ၊ ဤသို့။ (သုတံ၊ နာယူ မှတ်
 သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။) [ဧဝံ မေ သုတံ-မှ သုတံ-သို့ပြန်လှည့်သည်။
 ဣတိတလုံး အကျေကြပ်ပါ။]

သတ္တမံ၊ ခုနစ်သုတ် မြောက်သော၊ မဟာသမယသုတ္တံ၊
 မဟာသမယ-သုတ်တော်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁။ သဗ္ဗေ ဝိဇိတသင်္ဂါမာ-စသည်။ ။မာရ်နတ်သည် မိမိက နှောင့်ယှက်သော်
 လည်း မကြောက်ရွံ့ကြသောရဟန်းများကို ရည်ရွယ်လျက် (အံ့ဩထူးဆန်းသောစိတ်
 ဖြစ်၍) ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုသည်။ ဤမဟာသမယ-သုတ် အဆုံး၌ ကုဠေတသိန်း
 သော နတ် မြဟွာတို့ ရဟန္တာ ဖြစ်ကြ၏။ သောတာပန် စသည် ဖြစ်သော နတ်မြဟွာ
 တို့ကား များလှသောကြောင့် ဂဏန်း မတပ်နိုင်တော့။

၂။ မှတ်ချက်။ ။ဤမဟာသမယ သုတ်တော်ကို နတ်တို့ အလွန်ချစ်ကြ နှစ်သက်
 ကြသတတ်။ ထို့ကြောင့် “မင်္ဂလာကို ရွတ်ဆိုလိုသူသည် အသစ်ဖြစ်သော ကိစ္စတို့၌
 ဤသုတ်တော်ကို ရှေးဦးစွာ ရွတ်ဦးမှ မင်္ဂလာသုတ် စသည်ကို ရွတ်ဆိုသင့်၏” ဟု
 အဋ္ဌကထာ မိန့်သည်။

၈-သက္ကပဉ္စသုတ္တ

၃၄၄။ ဧဝံ မေ သုတံ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ။ [မဟာပဒါန-သုတ် အစောတိုင်း ပေးပါ။ မဟာပဒါနသုတ္တံ-နေရာဝယ် “သက္ကပဉ္စသုတ္တံ” ဟု ဆိုရုံသာထူး၏။] မဂဓေသု၊ မဂဓာ-ဟု ဗဟုဂုဏ်အမည်ရသော ဇနပုဒ်၌။ [မဂဓာ-ဟု ဗဟုဂုဏ် နာမည်ဖြင့် ထင်ရှားသော ဇနပုဒ်၌-ဟူလို။] ဝါ၊ မဂဓ-တိုင်း၌။ ရာဇဂဟဿ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၏။ ပါစိနတော၊ အရှေ့အရပ်၌။ အမ္မသဏ္ဍာ နာမ၊ အမ္မသဏ္ဍာ-မည်သော။ [သရက်တောအုပ်၏ အနီး၌ တည်သောကြောင့် အမ္မသဏ္ဍာ-မည်သော။] ပြာဟ္မဏဂါမော၊ ပြာဟ္မဏ-တို့၏ ရွာသည်။ (အတ္ထိ။) တဿ၊ ထို အမ္မသဏ္ဍာ-မည်သော ပြာဟ္မဏ-ရွာ၏။ ဥတ္တရတော၊ မြောက်အရပ်၌။ ဝေဒိယကေ၊ ဝေဒိယက-မည်သော။ (ဣန္ဒနီလာ-စသော ပတ္တမြားပွတ်လုံးတိုင်နှင့်တူသော စိမ်းညိုသော တောအုပ်ဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင် ကာရံအပ်သောကြောင့် ဝေဒိယက-မည်သော။) ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ ဣန္ဒသာလဂုဟယံ၊ ဣန္ဒသာလာ-လိုက်ဂူ၌။ (ထို ဂူ၏တံခါးပေါက်အနီးဝယ် နှံပင်ရှိသောကြောင့် ဣန္ဒသာလာ-မည်သော လိုက်ဂူ၌။) ဝိဟရတိ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ (မြတ်စွာဘုရား၏ မဂဓ-တိုင်း၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၏ အရှေ့ဘက် အမ္မသဏ္ဍာ ပြာဟ္မဏ-ရွာ၏ မြောက်ဘက် ဝေဒိယက-တောင် ဣန္ဒသာလာ-လိုက်ဂူဝယ် နေတော်မူရာ ထိုအခါ၌။) ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒဿ၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကဿ၊ ၏။ (ဥဿုက္ကံ-၌ စပ်။) ဘဂဝိန္ဒံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ပူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဥဿုက္ကံ၊ အားစုတ်သူ၏ အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ အလိုဆန္ဒသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ ။ပ။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (ကိ။) “အရဟံ၊ ဝါသနာနှင့်တကွ တထောင့်ငါးရာကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာတော်မူပြီးသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန် အမှန်ကိုယ်တိုင် အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သိတော်မူပြီးသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေရဟံ၊ ယခုအခါ၌။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိ န ခေါ၊ နေတော်မူပါလိမ့်မည်နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။ [နုခေါ-သည် ဤနေရာ၌ ပုစ္ဆနတ္ထ-မဟုတ်၊ သံသယတ္ထ-တည်း။] ဒေဝါန မိန္ဒော၊ သော၊ သက္ကော၊ သည်။ ဘဂဝိန္ဒံ၊ ကို။ မဂဓေသု ရာဇဂဟဿ ပါစိနတော။ပ။ ဣန္ဒသာလဂုဟယံ၊ ၌။ ဝိဟရန္တံ၊ နေတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဓဿ၊ မြင်ပြီ။

ဒိသ္မာန၊ မြင်ခြင်းကြောင့်။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာ-ဘုံ၌ နေကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ အမိန့်ရှိပြီ။ (ကိ။) “မာရိသာ၊

အို...နတ်အများတို့။ အယံ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ဣန္ဒြိယာလဂုဟာယံ ဝိဟ-
 ရတိ။ မာရိသာ၊ တို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အရဟန္တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ တံ ဘဂ-
 ဝန္တံ။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ ယဒိ ပန ဥပသင်္ကမေယျာမ၊ အကယ်၍ သွားကြ
 ရပါမူ ကောင်းလေစူ။”ဣတိ၊ ဤသို့ အမိန့်ရှိပြီ။ “ဝေ၊ မှန်ပါ။ တဝ၊
 အရှင်သိကြားမင်းအား။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ မင်္ဂလာသည်။
 (ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။)”ဣတိ ခေါ၊ လျှင်။ပ။ပစ္စယောသံ။ [မဟာ
 သုဒဿန-သုတ်၊ ပုဒ်စဉ် ၂၅၆-အတိုင်းလည်း တနည်းပေးနိုင်၏။]

၃၄၅။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ (နတ်တို့ကို အမိန့်ရှိပြီးရာ ထိုအခါ၌။)။ပ။
 ဂန္ဓဗ္ဗဒေဝပုတ္တံ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်သား ဖြစ်သော။ ပဉ္စသိခံ၊ ပဉ္စသိခ-ကို။ အာ-
 မန္တေသိ၊ ခေါ်၍ပြောပြီ။ [သီးခြား ခေါ်၍ပြောသည်-ဟုလို။] (ကိ။)
 “တာတ ပဉ္စသိခ၊ ချစ်သား ပဉ္စသိခ။ပ။”သက္ကဿ (ဝစနံ) ပဋိသုတော။
 ဗေလုဝပဏ္ဍဝိတံ၊ ဥသျှစ်သီးမှည့်အဆင်းကဲ့သို့ ဖျော့တော့ ဝါဝင်းသော
 အဆင်းရှိသောစောင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ (ပခုံး၌လွယ်၍။)။ပ။သက္ကဿ၊
 ၏။ အနု စရိယံ၊ နောက်လိုက်၏ အဖြစ်သို့။ ဝါ၊ အတူသွားခြင်းသို့။
 ဥပါဂမိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။

၃၄၆။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ (ပဉ္စသိခ-၏ အချက်ပေး သိချင်းသံ စောင်း
 သံဖြင့် နတ်အများ စုဝေးမိရာ ထိုအခါ၌။) ဒေဝါနမိန္ဒော။ သက္ကော၊
 သည်။ (ပစ္စုဒ္ဓာသိ-၌-စပ်။) တာဝတိံသေဟိ ဒေဝေဟိ၊ တို့သည်။
 ပရိဂုတော၊ ခြံရံအပ်သည်။ ဂန္ဓဗ္ဗဒေဝပုတ္တော ပဉ္စသိခေန၊သည်။ ပုရက္ခတော၊
 ရွှေသွားပြုအပ်သည်။ ဝါ၊ ရွှေကထားအပ်သည်။ (ဟုတော့။) သေယျထာပိ
 နာမ၊ ဥပမာ-မည်သည်ကား။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။
 သမိဉ္စိတံ၊ ကွေးထားအပ်သော။ ဗဟံ၊ လက်မောင်းကို။ ပသာရေယျ
 (သေယျထာပိ) ဝါ၊ ဆန့်လိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်ထား
 အပ်သော။ ဗဟံ၊ ကို။ သမိဉ္စေယျ (သေယျထာပိ) ဝါ၊ ကွေးလိုက်
 သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝေ မေဝ၊ ဤ အတူပင်။ တာဝတိံသေသု
 ဒေဝေသု၊ တို့၌။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့သည်။ (ဟုတော့။)။ပ။ပဗ္ဗတေ၊
 ဌံ။ ပစ္စုဒ္ဓာသိ၊ ရှေးရှုတည်ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။(သိကြားမင်း၏ ဝေဒိယက-တောင်ဝယ်
 နတ်ပြည်နှစ်ထပ်ရှိနတ်ပရိသတ်နှင့်အတူရှေးရှုတည်နေရာ ထိုအခါ၌။)ဒေဝါနံ၊
 တို့၏။ ဒေဝါနုဘာဝေန၊ နတ်တို့ အာနုဘော်ကြောင့်။ [ဃထာ တံ-သည်
 အနက်မရှိသော နိပါတ်။]ဝေဒိယကော၊ သော။ ပဗ္ဗတော၊ သည်။ အတိရိဝ၊
 အလွန်သာလျှင်။ ဩဘာသဇာတော၊ ဖြစ်သော အရောင်အလင်းရှိသည်။

(အရောင်အလင်း ဖြစ်နေသည်။) ဟောတိ။ အဗ္ဗသဏ္ဍာ၊ သော။ ပြာဟ္မဏ-ဂါမော စ၊ သည်လည်း။ (ဩဘာသဇာတော ဟောတိ။)

[အပိဿုဒ်-သည် ပဒါလင်္ကာရ-နိပါတ်။] ပရိတော၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌။ (ပတ်ဝန်းကျင်က။) ဂါမေသု၊ တို့၌။ မနုဿာ ဝေ။ အာဟံသု၊ တအံတဩ ပြောကုန်ပြီ။ (ကိ။) “အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဝေဒိယကော။ ပဗ္ဗတော၊ သည်။ အာဒိတ္တော နာမံ၊ လွန်စွာ တောက်ပပါပေ၏။ အဇ္ဇ ဝေဒိယကော ပဗ္ဗတော။ ဈာယတိ သု နာမ၊ မီးလောင်နေသလို ဖြစ်ပါ၏။ [သု-သည် နိပါတ်။]။ပ။ ဇလတိ သု နာမ၊ မီးတောက်မီးလျှံလို့ ဖြစ်နေ၏။ အဇ္ဇ။ပ။ ဩဘာသဇာတော၊ ဖြစ်သော အရောင်အလင်းရှိနေ၏။ (အရောင် အလင်းတွေ ဖြစ်နေ၏။ တံ၊ ထို အရောင်အလင်းသည်။) ကိံသု နာမံ၊ အဘယ်မည်သော အရောင်နည်း။ (ဘာရောင်တွေပါလိမ့်-ဟူလို။)” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။ (ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီး၍။) သံဝိဂ္ဂါ၊ ထိတ်လန့်ကုန် သည်။ လောမဟဗ္ဗဇာတာ၊ ဖြစ်သော မွေးညင်းတို့၏ ရှင်ခြင်းရှိကုန်သည်။ (ဩတ္တပ္ပနှင့်တကွဖြစ်သော ဉာဏ်ဖြင့် ကြက်သီးမွေးညင်း ထကုန်သည်။) အဟေသု။

၃၄၇။ အထ ခေါ၊ ၌။ (ဝေဒိယက-တောင်ဝယ် တည်နေပြီးရာ ထိုအခါ၌။)။ပ။ အာမန္တေသိ။ ပြီ။ (ခေါ်၍ပြောပြီ။ ကိ။) “တာတ ပဉ္စသိခ။ မာဒိသေန၊ ငါကဲ့သို့ ရှုအပ်သူသည်။ (ငါ့လို ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ-မကင်းသေးသူသည်။) တထာဂတာ၊ တို့ကို။ (ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ-ကင်းပြီး သော ဘုရားရှင်တို့ကို။) ဒုရူပသင်္ကမာ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် ချဉ်းကပ်အပ်ပါကုန်၏။ ဝါ၊ ချဉ်းကပ်ဖို့ရာ မလွယ်ပါကုန်။ ဈာယီ ၊ (ဘုရားရှင်တို့သည်) ဈာန်

၁။ အာဒိတ္တသု နာမ။ ။အာဒိတ္တသု-အာဒိတ္တော+အသု ဟု ပွင့်မြတ်ပါ။ အသု-သည် အနက်မရှိသော နိပါတ်။ နာမ-သည် သမ္ဘာဝနာ (ချီးမွမ်းခြင်း) သို့မဟုတ် ဝိမ္ဗယ (အံ့ဩခြင်း) အနက်ဟော နိပါတ်တည်း။

၂။ ကိံသု နာမဇ္ဇ။ ။ရှေးနိဿသ၌ ကိံသု၊ အဘယ်ကြောင့်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ပ။ ဩဘာသဇာတော၊ တခဲနက်သောအရောင်ဖြစ်သနည်း။-ဤသို့ ပေးသည်။

၃။ ဈာယိ-စသည်။ ။ဈာယိ၊ အနိစ္စ အစရှိသော လက္ခဏာကို ရှုတတ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်၊ နိဗ္ဗာန်၏ တထ-လက္ခဏာကို ရှုတတ်သော ဖိုလ်ဉာဏ်ဟူသော လက္ခဏာပုန်ဉာဏ်၊ ကသိုဏ် အစရှိသော အာရုံကို စူးစူးစိုက်စိုက် ရှုတတ်သော ဓလာ ကိရိယာ ဖြစ်သော အာရမ္မဏာပုန်ဉာဏ်-ဤဈာန်နှစ်ပါးဖြင့် ရှုတော်မူကုန်၏။ ဈာနရတာ၊ ထိုဈာန်နှစ်ပါး၌ မွေ့လျော်တော်မူကုန်၏။ [ဈာယိ ဈာနရတာ၊ တဒန္တရံ ပဋိသန္ဓိနာ-ပုဒ်ဘို့ဖြင့် ဒုရူပသင်္ကမ-ဖြစ်ပုံကို ပြ၏။ ကုန် မှတ်ဖွယ်ကို ဘာသာငြိကော၌ ပြထားပြီ။]

ဝင်စားလေ့ ရှိပါကုန်၏။ ဈာနရတော၊ ဈာန်၌ မွေ့လျော်ပါကုန်၏။ တဒန္တရံ၊
 ထို ခဏ၌။ [တံ+အန္တရံ-ဟု ပုဒ်ဖြတ်၊ အန္တရ-သဒ္ဓါ ခဏ-အနက်ဟော။]
 (တနည်း) တဒန္တရံ၊ ယခုအခါ၌။ [တဒန္တရံ-သဒ္ဓါသည် သမ္ပတိ-နှင့် အနက်
 တူသော နိပါတ်။] ပဋိသလ္လိနာ၊ အာရုံများစွာ စိတ်ကိုခွာ၍ သင့်ရာကောင်း
 မြတ် တခုတည်းသော သမာပတ်၌ ငြိက်တော်မူနေကုန်၏။ ဝါ၊ တပါးတည်း
 နေတော်မူကုန်၏။

တာတ ပဉ္စသိခ တံ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပသာဒေယျာသိ၊
 ကြည်လင် နှစ်သက်စေပါလော့။ [ငါ့အား ချဉ်းကပ်ခွင့်ရအောင် ပြုပေးပါ-
 ဟူလို။] တာတ။ တယာ၊ သည်။ ပဌမံ၊ ပသာဒိတံ၊ ကြည်လင်နှစ်သက်စေ
 အပ်ပြီးသည်။ (သမာနံ၊ ဖြစ်လတ်သော်။) ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ မယံ ။ပ။
 တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ယဒိ ပန ဥပသင်္ကမေယျာမ၊ အကယ်၍ ချဉ်းကပ်ကြရပါမူ
 ကောင်းလေစွ။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ခေါ်၍ ပြောပြီ ။ပ။ ဗေလုဝပဏ္ဍဝိဏံ၊ ကို။
 အာဒါယ၊ ယူ၍။ [ခရီးသွားထုံးစံအတိုင်း ပခုံး၌လွယ်ထားအပ်သောစောင်း
 ကို လက်ဝဲလက်၌ထားလျက် တီးဖိုရန်ပြင်ဆင်ကာ ယူ၍-ဟူလို။] ။ပ။ ဥပ-
 သင်္ကမိတော။ “တ္ထောဝတာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်ဖြင့်။ (ဤမျှ
 လောက်သော အရပ်၌နေသဖြင့်) မေ၊ ။။ ဘဂဝါ၊ အတိ ဒူရေ၊ အလွန်
 ဝေးသော အရပ်၌။ နေဝ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည် မဟုတ်။ အစွာသန္ဓေ၊
 အလွန်နီးသော အရပ်၌။ န ဘဝိဿတိ။ မေ၊ ။။ သဒ္ဓဉ္စ၊ စောင်းသံကို
 လည်း။ သောဿတိ၊ ကြားတော်မူလိမ့်မည်။” ဣတိ၊ ဤသို့ကြ၍။ ဧကမန္တံ
 အဋ္ဌာသိ။

ပဉ္စသိခ ဂီတဂါထာ

၃၄၇။ ဧကမန္တံ။ပ။ အဿာဝေသိ၊ ကြားသိစေပြီ။ (ကြားအောင်
 တီးခတ်ပြီ။) ဗုဒ္ဓုပသဉ္စိတာ၊ ဘုရားနှင့် စပ်ကုန်သော။ ဓမ္မုပသဉ္စိတာ၊
 တရားနှင့် စပ်ကုန်သော။ သံဃူပသဉ္စိတာ၊ သံဃာနှင့် စပ်ကုန်သော။
 အရဟန္တုပသဉ္စိတာ၊ ရဟန္တာနှင့် စပ်ကုန်သော။ ကာမူပသဉ္စိတာ၊ ကာမဂုဏ်
 နှင့် စပ်ကုန်သော။ ဣမာ စ ဂါထာ၊ ထိုကိုလည်း။ (ဤ သီချင်းတို့
 ကိုလည်း။) အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ (ကို။) “ဝန္ဓေတေ ပိတရံ ဘဒ္ဒေ။ပ။
 ယဿာသေတာဒိသိ ပဇာ”တိ၊ ဟူ၍။ (အဘာသိ။)

ဂါထာအနက်။ ။ “သူရိယဝစ္စသေ၊ တက်သစ်စ နေဝန်း၏
 ထွန်းလင်းသော အရောင်နှင့်တူသော အရောင်ရှိသော ကိုယ်ရှိသော။

[တက်သစ်စ နေဝန်း၏ ထွန်းလင်းသော အရောင်နှင့်တူသော ကိုယ်
 ရောင်ရှိသော-ဟူလို။] ဘဒ္ဒေ၊ ချစ်နှမ နတ်သမီး။ ယေန၊ အကြင်
 တိမ္မရ-နတ်မင်းကြောင့်။ (တုံ၊ သင် ချစ်နှမသည်။) ကလျာဏီ၊
 ကောင်းခြင်းငါးဖြာ လက္ခဏာရှိသည်။ မမ၊ မောင်တော်၏။ အာနန္ဒ-
 ဇနနိ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်သည်။ (ဟုတွာ။)
 ဇာတာ၊ ဖြစ်နေသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ သင် ချစ်နှမ၏။ ပိတရံ၊
 ခမည်းတော်ဖြစ်သော။ (တံ)တိမ္မရံ၊ ထို တိမ္မရ-နတ်မင်းကြီးကို။
 ဝန္ဓေ၊ ကျေးဇူးတင်စွာ ဦးညွတ်ကာဖြင့် အခါခါမြတ်နိုး ရှိခိုးပါ၏။

သေဒတံ၊ ချွေးရှိနေသူ(ချွေးထွက်နေသူ) ထိုသည်။ ဝါတော၊
 အေးအေးသင်းသင်း လေပြေလေညင်းကို။ ကန္ဓော ဣဝ၊ နှစ်သက်
 အပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပိပါသတော၊ လွန်စွာ ရေဆာသူသည်။
 ပါနိယံ၊ ချိုချိုလေးလေး သောက်ရေအေးကို။ (ကန္တံ)ဣဝ၊ ကဲ့သို့
 လည်းကောင်း။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာတို့သည်။ ဓမ္မော၊ လောကုတ္တရာ
 တရား ကိုးပါးကို။ (ပိယော)ဣဝ၊ ချစ်အပ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။
 အာတုရဿ၊ ရောဂါသည် လွန်စွာ နှိပ်စက်အပ်သူသည်။ ဝါ၊
 ရောဂါဖြင့် လွန်စွာ နာကျင်နေသူသည်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ရောဂါပျောက်
 ကြောင်း ဆေးဝါးကောင်းကို။ (ပိယံ)ဣဝ၊ ကဲ့သို့လည်းကောင်း။
 ဇိသစ္စတော၊ လွန်စွာ ဆာနေသူသည်။ ဘောဇနံ၊ စားစရာ
 ဘောဇဉ်ကို။ (ပိယံ)ဣဝ၊ ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အဂီရသိ၊ ကိုယ်အင်္ဂါ
 အစိတ်အစိတ်မှ တပိတ်ပိတ်ထွက်သော အရောင်ရှိသော နတ်သမီး။
 (တုံ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။) မေ၊ မောင်တော်က။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်သည်။
 (ချစ်နေသည်။) အသိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ချစ်နှမ နတ်သမီး။
 ဇလန္တံ၊ တောက်နေသော မီးကို။ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်။ (နိဗ္ဗာပေတိ)
 ဣဝ၊ ငြိမ်းစေသကဲ့သို့။ (ငြိမ်းလိုက်သကဲ့သို့။ တုံ။) မံ၊ ချစ်နှမ
 အတွက် ရမက်လိုက်ဆူ စိတ်ပူနေသော ငါ့ကို။ ပရိနိဗ္ဗာပယ၊ မောင်
 တော်မျှော်မှန်း အချစ်ပန်းဖြင့် လက်ကမ်းလျက်သာ ငြိမ်းစေပါ
 လော့။

သမ္မာဘိတတ္ထော၊ နွေ အပူသည် လွန်စွာ ပူလောင်အပ်သော။
 နာဂေါ၊ ဆင်သည်။ ကိဉ္ဇကွရေဏုနာ၊ ပဒုမ္မာကြာပန်း၏ ဝတ်ဆံ

၁။ အရဟတာမိဝ။ ။အရဟတံ+ဣဝ-ဟု ဖြစ်။ နိဂ္ဂဟိတ်ကို (မ)၊ ပြု၊ တ-၌
 (အ) ကို ဒိသ-ပြု။ ဝါစာ သိလိဋ္ဌ အကျိုးငှာ “အရဟတာမိဝ” ဟု ဖြစ်နေသည်။

ဝတ်မှုန်နှင့်။ ယုတ္တိ၊ ယုံဉ်သော။ (ပြည့်စုံသော။) သီတောဒကံ၊ ချိုမြိန်အေးမြသော ရေရှိသော။ ပေါက္ခရဏိံ၊ ရေကန်သို့။ (ဩဂါဟတိ) ဣဝ၊ သက်ဆင်းရသကဲ့သို့။ (ဧဝံ) အဟံ။ တေ၊ သင် ချစ်နှမ၏။ ထန္နဒရံ၊ သားမြတ်နှစ်ဖော် ရင်ခွင်ပေါ်သို့။ ဩဂါဟေ၊ သက်ဝင်ခိုလှုံ စခန်းစုံအောင် အစွမ်းကုန်ပျော်ရွှင် ချစ်ချင်လှပါ၏။

မေ၊ ငါသည်။ တုတ္တတောမရံ၊ တုတ်နှင့်လှုံကို။ [နားရင်း၌ ထိုးဆွဖို့ရာ သံချွန်တပ်ထားအပ်သောတုတ်၊ ခြေထောက်စသည်၌ ထိုးဆွဖို့ရာ အရိုးတပ်ထားအပ်သော လှုံတံကို။] ဇိတံ၊ အောင်အပ်ပြီ။ (မကြောက်။) ဣတိ၊ ဤသို့ တွေး၍။ [ဣတိ-ထည့်ပါ။] အစွကံ-သော၊ ချွန်းကို ကျော်လွန်နိုင်သော။ (ချွန်းကို မကြောက်သော။) နာဂေါ၊ မုန့်ယစ်နေသော ဆင်ပြောင်ကဲ့သို့။ လက္ခဏုရူယာ၊ မိန်းမမြတ်တို့၏ လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော ပေါင်ရှိသော ချစ်နှမ-သူရိယဝစ္ဆသားဖြင့်။ သမ္မတ္ထော၊ လွန်စွာ ယစ်မှူး ရှူးနေသော ကျွန်ုပ်သည်။ ကာရဏံ၊ တစုံတရာသော အကြောင်းကို။ နပ္ပဇာနာမိ၊ ဝေခွံပိုင်ပိုင် မသိနိုင်တော့ပါ။ [အသင့်ကိုသာ စွဲလမ်းချစ်ခင်လျက် ရှူးနေသလို ဖြစ်၍ အသင်က လွဲလျှင် ဘာကိုမျှ စိတ်မဝင်းစားတော့ပါ-ဟု ဆိုလိုသည်။]

(ဘဒ္ဒေ၊ ချစ်နှမ-သူရိယဝစ္ဆသား။) တယိ၊ သင် နှမ-အပေါ်၌။ ဂေဓိတစိတ္တော၊ ဖွဲ့မိ ငြိကပ်သော စိတ်ရှိသည်။ ဝါ၊ စွဲမက် ချစ်ခင်သော စိတ်ရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်နေပါ၏။ စိတ္တံ၊ ကျွန်ုပ်စိတ်သည်။ ဝိပရိဏာမိတံ၊ ပင်ကိုသဘောမှ ဖောက်ပြန်နေပါ၏။ ဝက်ံသက္ခော၊ ငါးမျှားချိတ်ကို မျှီမိသော။ အမ္ပဇော ဣဝ၊ ငါးကဲ့သို့။ ပဋိဂန္တံ၊ အချစ်စိတ်မှ နောက်ဆုတ်ခြင်းငှာ။ (မချစ်ပဲ နေခြင်းငှာ။) နသက္ခောမိ၊ မစွမ်းနိုင်တော့ပါ။

ဝါမူရု (ဝါမ+ဦရု)၊ တင့်တယ်သော ပေါင်ရှိသော။ [ဝါမ-သဒ္ဒါ ရုစိရ-သဒ္ဒါ၏ ပရိယာယ်။] (တနည်း) ဝါမူရု၊ ငှက်ပျောတုံးနှင့်တူသော အရင်းတုတ်၍ အဖျားသေးလျက် လုံးဝောပေါင်ရှိသော။ ဘဒ္ဒေ၊ ချစ်နှမ။ (တံ။)မံ၊ ကျွန်ုပ်ကို။ သဗ၊ ချစ်ခင်နှစ်သက်လည်ဖက်ပါလော့။ မန္တလောစနေ၊ သာယာညင်းညင်း မခိုးတရို့ကြည့်ခြင်းရှိသော နှမတော်။ ဝါ၊ မခိုးတရို့သော မျက်လုံးရှိသော

နှမတော်။ [လောစန-သဒ္ဓါ စက္ခု-၏ ပရိယာယ်။] မံ၊ ကို။ သဇ၊
 လော့။ ကလျာဏိ၊ ကောင်းခြင်းငါးဖြာ လက္ခဏာ ရှိသော
 နှမတော်။ မံ၊ ကို။ ပလိဿဇ၊ အားရပါးရ တကိုယ်လုံး သိမ်းကျုံး
 ပွေ့ဖက်ပါလော့။ မေ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊ ဤ၊ ချစ်နှမ၏ အားရ
 စုံမက် ပွေ့ဖက်ခြင်းကို။ အဘိပတ္တိတံ၊ နေ့စဉ်မပြတ် တောင်းတ၊
 အပ်ပါပြီ။

ဘဒ္ဒေ၊ ချစ်နှမ။ မေ၊ မောင်တော်၏။ ကာမော၊ လိုချင်မှုဟူ
 သော ကိလေသာကာမသည်။ အပ္ပကော၊ ပင်ကိုသဘာဝအားဖြင့်
 နည်းပါးသည်။ သန္တော၊ ဖြစ်လျက်။ ဝေလ္လိတကေသိယာ၊ ကျောက်
 ကုန်း၌ ဖြေ၍ဖြန့်ချုရာအခါဝယ် တွန့်လိပ်သွားသော ဆံပင်ရှိသော
 ချစ်နှမကြောင့်။ [ဆံပင်ကို ကျောပေါ်၌ ဖြန့်ချုလိုက်သောအခါ
 အတွန့်အတွန့်ဖြစ်လျက် ကျသွားသော ချစ်နှမကြောင့်-ဟူလို။]
 အနေကဘာဝေါ၊ များသောသဘောရှိသည်။ (ပို၍ပို၍ ချစ်ခင်
 လိုချင်သည်။) သမ္ပပုဂ္ဂါမိ၊ ဖြစ်နေပါပြီ။ အရဟန္တေ၊ ရဟန္တာ၌။
 ဒက္ခိဏာ၊ လှူအပ်သော အလှူသည်။ (အနေကဘာဝါ) ဣဝ၊ များသော
 သသော ရှိသကဲ့သို့ပါတည်း။

တာဒီသု၊ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌ ထိုနှစ်ဝကို လုံးဝအတူ ရှုတော်မူနိုင်ကုန်
 သော။ အရဟန္တေသု၊ တို့၌။ မေ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။
 ယံ ပုညံ၊ အကြင်ကောင်းမှုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ သဗ္ဗကလျာဏိ၊
 အလုံးစုံသော အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းရှိသော ချစ်နှမ။
 မေ၊ ၏။ တံ၊ ထို ကောင်းမှုသည်။ တယာ၊ သင် ချစ်နှမနှင့်။
 သဒ္ဓိံ ဝိပစ္စတံ၊ မခွဲမခွါ မကွဲကွာပဲ တွဲကာ ဖွံ့ဖြိုး အကျိုးပေးပါ
 စေသတည်း။

အသ္မိံ ပထဝိမဏ္ဍေလေ၊ ဤ စကြဝဠာ မြေအပြင်၌။ ပ။
 သဒ္ဓိံ ဝိပစ္စတံ၊ ပါစေသတည်း။ [ဤ မြေအပြင်၌ ဟိုနေရာ ဒီနေ
 ရာဝယ် သင့်လျော်သလို ကျွန်ုပ်ပြုထားအပ်သော ကောင်းမှုများသည်
 ရှိပါသည်။ ထိုကောင်းမှုများသည် နှမနှင့်အတူ အကျိုးပေးပါစေ-
 ဟူလို။ ဝိပစ္စတံ-၌ ပဉ္စမိ အတ္တနော-ပုဒ်၊ တံ-ဝိဘတ်။]

သုရိယဝစ္စသေ၊ သုရိယဝစ္စသော။ သကျပုတ္တော၊ သာကီဝင်မင်း
 သား ဖြစ်တော်မူသော။ ဈာနေန၊ ဈာန်ဖြင့်။ ဧကောမိ၊ တပါး

တည်းဖြစ်နေသော။ [ဈာန်ဝင်စားလျက် တပါးတည်း နေတော်မူ
 သော-ဟူလို။] နိပကော၊ ကိလေသာတို့ကို ချောက်သွေ့စေတော်မူ
 သော။ [သဒ္ဓတ္ထ။] ဝါ၊ ရင့်ကျက်သော ပညာရှိတော်မူသော။
 သတော၊ သတိမပြတ် အမှတ်ရတော်မူသော။ မုနိ၊ ဘုရားရှင်သည်။
 အမတံ၊ မအို မသေရာ-နိဗ္ဗာန်ကို။ ဇိဂီသာနော ဣဝ၊ ရှာတော်မူ
 သကဲ့သို့။ အဟံ၊ တံ၊ သင် ချစ်နှုမကို။ (ဇိဂီသာနော၊ မရမနေ
 ရှာနေပါ၏။)

ကလျာဏိ၊ ကောင်းခြင်းငါးဖြာ အင်္ဂါရှိသော ချစ်နှုမ-သုရိယ
 ဝစ္ဆသာ။ မုနိ၊ သည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ သမ္မောဓိံ၊ သဗ္ဗညုတ
 ဉာဏ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ နန္ဓေယျ ယထာ ပိ၊ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်
 တော်မူသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ (အဟမ္ပိ) တယာ၊ နှင့်။ မိဿိ-
 ဘာဝံ၊ နှီးနှောပေါင်းသင်း အတူနေခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်သည်
 ဖြစ်၍။ နန္ဓေယျ၊ နှစ်သက် ပျော်ရွှင်လိုပါ၏။

[ဝရေယျာဟေ=ဝရေယျ+အဟေ။]အဟေ ဘဒ္ဒေ၊ဟေ....ချစ်နှုမ။
 တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏။ ဣဿရော၊ အရှင်ဖြစ်သော။
 သက္ကော၊ သည်။ မေ၊ အား။ ဝရံ၊ နတ်ပြည်နှစ်ထပ်၌ နတ်မင်းအဖြစ်
 ဟူသော ဆု၊ သုရိယ ဝစ္ဆသာ-ဟူသော ဆု၊ ဤ ဆု နှစ်မျိုးတွင်
 တမျိုးမျိုးကို။ စေ ဒဇ္ဇော၊ အကယ်၍ ပေးအံ့။ (ဧဝံ သတိံ) အဟံ၊
 သည်။ တံ၊ သင် ချစ်နှုမကို။ ဝရေယျံ၊ ယူလိုပါ၏။ ဧဝံ သို့က
 လောက်။ မမ၊ ၏။ ကာမော၊ ချစ်နှုမအပေါ်၌ စွဲမက်ချစ်ခင် လိုချင်
 မှုသည်။ ဒဇ္ဇော၊ မယိမ်းယိုင်ပဲ ခိုင်မြဲလှပါ၏။

သုမေမသေ၊ ကောင်းသော ပညာရှိသော သုရိယဝစ္ဆသာ။
 [ယဿာ သေတာဒိဿိ=ယဿ+အာသိ+တောဒိဿိ။] ယဿ၊ အကြင်
 တိဗ္ဗရ-နတ်မင်းကြီး၏။ တောဒိဿိ၊ ဤကဲ့သို့ လှပတင့်တယ် ရှုချင့်ဖွယ်

၁။ ဇိဂီသာနော။ ။ဟရ-ဓာတ်+သ-ပစ္စည်း+မာန-ပစ္စည်း၊ မာန-ပစ္စည်း၏
 မ-ကို ချေ၊ ဟရ-ကို ဝိ-ပြု။ ဓာတုနံ အနေကတ္တတာ-အရ ဟရ-ဓာတ်သည်
 သေန (ရှာခြင်း) အနက်ကို ဟော၏။ အမတံ၊ ကို။ ဇိဂီသာနော၊ ရှာလျက်။
 (ဝိစရတိ) ဣဝ၊ လှည့်လည်သကဲ့သို့။ အဟံ၊ တံ၊ ကို။ ဇိဂီသာနော၊ လျက်။
 (ဝိစရာမိ+လှည့်လည်နေပါ၏။) ဤသို့လည်း ဝိစရတိ၊ ဝိစရာမိ-ကြိယာထည့်၍ ပေး
 နိုင်၏။

ဖြစ်သော။ ပဇာ၊ သမီးရတနာသည်။ အာသိ၊ ရှိပြီ။ န စိရံ၊ မကြာမီက။ ဖုလ္လံ၊ ကားကားစဉ်စဉ် ပွင့်သော။ သာလံ၊ အင်ကြင်းပင်ကဲ့သို့။ ဝါ၊ အင်ကြင်းပင်နှင့်တူသော။ တေ၊ ၎င်း။ ပိတရံ၊ အလွန် ကျက်သရေရှိသော ခမည်းတော်ကို။ ဝန္ဒမာနော၊ ဂုဏ်ကိုရည်မှန်း ချီးမွမ်းလျက်။ နမဿာမိ၊ အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ ဦးနှိမ်ကာဖြင့် ကောင်းစွာ မြတ်နိုး ရှိခိုးပါ၏။

၃၄၉။ ဝေံ သို့။ ဝုတ္ထေ၊ ရွတ်ဆိုအပ်သော် ။ပ။ အဝေ၊ (ကိံ ။) “ပဉ္စသိခ။ တေ၊ ၎င်း။ တန္တိဿရော၊ စောင်းသံသည်။ ဂီတဿရေန၊ သီချင်းသံနှင့်။ သံသန္တတိ ခေါ၊ ရောနှောမိသည်သာ။ ဂီတဿရော စ၊ သည်လည်း။ တန္တိဿရေန၊ နှင့်။ (သံသန္တတိ။) [စောင်းသံနှင့်သီချင်းသံ အလွန်ပင် လိုက်ဖက်သည်-ဟူလို] ပဉ္စသိခ။ တေ၊ ၎င်း။ တန္တိဿရော၊ သည်။ ဂီတဿရံ၊ ကို။ န စ ပန အတိဝတ္တတိ၊ လွန်၍မဖြစ်။ (လွန်၍မသွား။) ဂီတဿရော စ တန္တိဿရံ (န ပန အတိဝတ္တတိ။) [အတီးနဲ့ အဆို တခုနဲ့ တခု မကျော်ပဲ အလွန်စည်းဝါး ကိုက်သည်-ဟူလို] ပဉ္စသိခ။ တေ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓုပသဉ္စိတာ ။ပ။ ဣမာဂါထာ၊ ထိုကို။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ သံယုဇ္ဇာ ပန၊ သီကုံးထားအပ်ကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။

ဘန္တေ။ ကေံ သမယံ၊ ၌။ [ဣဒံ- အနက်မရှိ။] ဘဂဝါ။ ဥရုဝေလာယံ၊ ဥရုဝေလ-ခတ၌။ နေရုဉ္ဇရာယ၊ နေရုဉ္ဇရာ-မည်သော။ နဇ္ဇာ၊ မြစ်၏။ တိရေ၊ ကမ်း၌။ အဇပါလနိဂြောဓေ၊ အဇပါလ-ညောင်ပင်၌။ [ရှေးက “ဆိုတ်ကြောင်းညောင်ပင်” ဟု ပေးကြ၏။] အဘိသမ္မုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီးသည်။ (ဟုတော။) ပဌမံ၊ နောက်နောက်နေခြင်းတို့၏ ရှေးဦးစွာ။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ [အဋ္ဌမ သတ္တာဟ-၌ နေတော်မူသည်။] ဘန္တေ။ တေန သမယေန၊ ၌။ (ဘုရားရှင်၏ အဋ္ဌမသတ္တာဟ-မြောက် အဇပါလ-ညောင်ပင်အောက်ဝယ် သီတင်းသုံးတော်မူရာ ထိုအခါ၌။ အဿာဝေသိံ၊ အဘာသိံ-တို့၌ စပ်။) အဟံ၊ ဘဒ္ဒါ နာမ၊ ဘဒ္ဒါ-မည်သော။ သူရိယဝစ္စသာ၊ သည်။ တိဗ္ဗရုနော၊ တိဗ္ဗရု-မည်သော။ ဂန္ဓဗ္ဗရညော၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်မင်း၏။ ဝိတာ၊ သမီးတော်ပါတည်း။ တံ၊ ထိုသူမကို။ အဘိကခါမိ၊ အလွန် အလိုရှိပါ၏။ ဘန္တေ။ သာ ပန ဘဂီနိ၊ ထို နှမ-သည်ကား။ ပရကာမိနီ၊ တပါးသောနတ်သားကို လိုချင်နေသည်။ ဟောတိ၊ ပါ၏။ သိခဏ္ဍိ နာမ၊ သိခဏ္ဍိ-မည်သော နတ်သားသည်။

သင်္ဂါယကဿ၊ သိကြားမင်းအား ချီးမြှောက်တတ်သော။ [လူတို့ကို ချီးမြှောက်
တတ်သော-ဟု ရှေးက ပေး၏။] မာတလိဿ၊ မာတလိ-နတ်မင်း၏။ ပုတ္တော၊
သားပါတည်း။ တံ၊ ထို သီခဏ္ဍိ-နတ်သားကို။ အဘိကင်္ခတိ။ [ပရကာမိနိ
ဟောတိ-ကို ထပ်၍ဖွင့်သည်။]

ဘန္တေ။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ တံ ဘဂိနိံ။ ကေနစိ
ပရိယာယေန၊ တစုံတခုသော အကြောင်းဖြင့်။ နာလတ္ထံ၊ မရခဲ့ပါ။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ ။ပ။ ဂန္ဓဗ္ဗရညော၊ ။။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ (နတ်နန်းသည်။)
(အတ္ထိ။) ။ပ။ အဿာဝေသိံ၊ ကြားစေခဲ့ပါပြီ။ (ကြားအောင်တီးပါပြီ။)
။ပ။ အဘာသိံ၊ ရွတ်ဆိုခဲ့ပါပြီ။ (ကိံ။) “။ပ။ ပဇာ”တိ။

ဘန္တေ။ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ရွတ်ဆိုအပ်သော်။ ။ပ။ အဝေါစ။ (ကိံ။)
“မာရိဿ၊ အရှင်နတ်သား။ မေ၊ ကျမ-သည်။ သော ဘဂဝါ၊ ကို။
(အရှင် သီချင်းထဲ၌ပါသော ထို မြတ်စွာဘုရားကို။) သမ္ပုခေါ၊ မျက်မှောက်
၌။ န ခေါ ခိဋ္ဌော၊ မပူးမြင်အပ်ဖူးပါ။ အပိ စ၊ စင်စစ်ကား။ မေ
သည်။ သော ဘဂဝါ၊ ကို။ တာဝတိံသာနံ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ သုဓမ္မာယံ
သဘာယံ၊ သုဓမ္မာ-သဘင်၌။ ဥပနစ္စန္တိယာ၊ က၊ နေစဉ်။ [ဥပ-အနက်မရှိ။
နစ္စန္တိယာ၊ သွား၍ က၊ စဉ်။ [အက၊ သွားတုန်းက-ဟူလို။ ဥပ-အနက်ရှိ။
ဥပဂန္ဓာ နစ္စန္တိယာ။-ဇိုကား။] သုတောယေဝ၊ ကြားရုံသာ ကြားအပ်ဖူး
ပါ၏။ မာရိဿ၊ ယတော၊ ကြောင့်။ တံ၊ တံ ဘဂဝန္တိ။ ကိတ္တေသိံ၊
ကောင်းစွာ ပြောပြပါပြီ။ (တတော၊ ထို့ကြောင့်။) အဇ္ဇ၊ နော၊ ကျမတို့၏။
(အရှင်နဲ့ ကျမတို့၏။) သမာဂမော၊ အတူပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်ပါစေ။” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပါပြီ။ ဘန္တေ။ နော၊ တပည့်တော်တို့
၏။ တဿ၊ ဘဂိနိယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ။ သောယေဝ သမာဂမော၊ ထို
ပေါင်းဆုံခြင်းသည်သာ။ အဟောသိံ၊ [ဒါနိ-အနက်မရှိ။] တတော၊ ထို
အခါမှ။ ပစ္စာ၊ နောက်၌။ သမာဂမော၊ န စ (အဟောသိံ)၊ မဖြစ်
ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

သက္ကပဉ္စသင်္ဂမ

၃၅၀။ အထ ခေါ၊ ၌။ (ပဉ္စသိခ-နတ်သား၏ လျှောက်ထားနေရာ
ထိုအခါ၌။) ။ပ။ “ဂန္ဓဗ္ဗဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ ပဉ္စ-
သမ္မောဒတိ၊ ရှေးဦးစွာ ဝမ်းမြောက်၏။ ဘဂဝါ စ၊ ပဉ္စသိခေန၊ နှင့်။

ပဋိသမ္ပေဒတိ၊ ပြန်၍ ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်
 ပြီ။ [ဤဝါကျ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို အဋ္ဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။] အထ ခေါ၊ ဌ။
 (အကြံဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။)။ပ။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ၍ သိစေပြီ။ (ကိ။)
 “တတ ပဉ္စသိခ။ တံ၊ သည်။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား။ ‘သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သည်။ သာမဇ္ဇော၊ အမတ်နှင့် တကွ
 ဖြစ်သည်။ သပရိဇနော၊ အခြွေအရံနှင့် တကွဖြစ်သည်။ (ဟုတူ။) ဘဂ-
 ဝတော။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ သိရသာ။ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုးလိုက်ပါ၏။’ ဣတိ၊
 ဤသို့လျှောက်၍။ မေ၊ အား။ အဘိဝါဒေဟိ၊ ကြီးပွားကြောင်းစကား
 ဖြင့် မိန့်တော်မူစေပါ။” ဣတိ၊ ဤသို့ အမိန့်ရှိပြီ ။ပ။ အဘိဝါဒေတိ၊
 ကြီးပွားကြောင်းစကားဖြင့် မိန့်ဆိုစေ၏။ ပဉ္စသိခ။ ဝေ၊ အေး။ [ကောင်း
 ပြီ။] သာမဇ္ဇော၊ သော။ သပရိဇနော၊ သော။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။
 သက္ကော၊ သည်။ သုခိ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ ဟောတု၊
 ဖြစ်ပါစေ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဒေဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ပ။ဂန္ဓဗ္ဗာ၊ တို့
 သည်လည်းကောင်း။ အညေ၊ ဒေဝ မနုဿ-စသည်တို့မှ အခြားကုန်သော။
 ယေ ပုထုကာယာ၊ အကြင် များစွာသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်။ သန္တိ။
 (တေ) စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ သုခကာမာ၊ ချမ်းသာကို လိုလားကြ
 ကုန်၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

၃၅၁။ ဝေဉ္စ ပန၊ လျှင်။ တထာဂတော၊ တို့သည်။ ဝေရူပေ၊ ဤသို့
 သဘောရှိကုန်သော။ မဟေသက္ခေ၊ ကြီးသောအစိုးရသူဟု ဆိုအပ်ကုန်
 သော။ ဝါ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော။ ယက္ခေ၊ နတ်တို့ကို။ အဘိဝဒန္တံ၊
 ကြီးပွားကြောင်းစကားဖြင့် မိန့်တော်မူကုန်၏။ [ဤစကားကို သံဂါယနာတင်
 ထေရ်တို့ ထည့်ထားအပ်သည်။] အဘိဝဒိတော၊ ကြီးပွားကြောင်းစကား
 ဖြင့် မိန့်တော်မူအပ်ပြီးသော။ သက္ကော။ပ။အဋ္ဌာသိ၊ [ဤဝါကျ၏အဖွင့်ကို
 ဘာသာဋီကာ၌ပြထားပြီ။]

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဒေဝါနုဘာဝေန၊
 ကြောင့်။ [ယထာ တံ-အနက်မရှိ။] ဣန္ဒသာလဂုဟာ၊ သည်။ ဝိသမာ၊ ပင်
 ကိုက် မညီမညွတ်သည်။ သန္တိ၊ ဖြစ်နေလျက်။ သမာ၊ ညီညွတ်သည်။ သမ-
 ပါဒိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်ပြီ။ သမ္ဗန္ဓာ၊ ပင်ကိုက် ကျဉ်းသည်။ သန္တိ၊ လျက်။
 ဥရုဒ္ဓာ၊ ကျယ်ပြန့်စွာ တွေ့မြင်အပ်သည်။ (ကျယ်ပြန့်သည်။) သမပါဒိ။
 အန္တကာရော၊ အမှိုက်မှောင်သည်။ ဂုဟာယံ၊ ၌။ အန္တရဇာယံ၊ ပျောက်ကွယ်
 ပြီ။ အာလောကော၊ အလင်းရောင်သည်။ ဥဒပါဒိ။

၃၅၂။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ (နတ်ပရိသတ်နှင့်အတူ သိကြားမင်း၏။ ဣန္ဒ-
 သာလ- လိုက်ဂူအတွင်းဝယ် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် တည်နေရာ ထို
 အခါ၌။) ။ပ။ ဣဓ၊ ဤ အရပ်သို့။ (ဤ ငါဘုရား အထံသို့။) “ယဒိဒိ
 (ယံ+ဣဒိ) အာဂမနံ၊ အကြင်ရောက်လာခြင်းသည်။ (အတ္ထိ။) အာယသ္မ-
 တော ကောသိယဿ၊ ငါရှင် သိကြား၏။ ဣဒိ၊ ဤ ရောက်လာခြင်းသည်။
 အစ္စရိယံ၊ အံ့ဩထိုက်ပေ၏။ တာဝ၊ သို့ကလောက်။ ဗဟုကိစ္စဿ၊ များသော
 ကိစ္စရှိသော။ ဗဟုကရဏိယဿ၊ များသော ပြုဖွယ်ရှိသော။ အာယသ္မတော
 ကောသိယဿ၊ ။။ ဣဒိ၊ သည်။ အပ္ပတံ၊ မဖြစ်စဖူး ထူးဆန်းပေ၏။”
 ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ။ စိရပဋိကာ၊ ကြာမြင့်သောကာလမှ
 စ၍။ အဟံ ။ပ။ ဥပသက္ခမိတုကာမော၊ ပါ၏။ အပိ စ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ပါသော်
 လည်း။ တာဝတိံ သာနံ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဧကဟိစိ၊ ဧကဟိစိ၊ အချို့ အချို့
 ကုန်သော။ ကိစ္စ ကရဏိယေဟိ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စတို့ဖြင့်။ ဗျာဝဇ္ဇော၊ ကြောင့်ကြ
 များနေရပါ၏။ (မအားမလပ်အောင် ဖြစ်နေပါ၏။) ဝေံ၊ ဤသို့လျှင် ။ပ။
 နာသက္ခံ၊ မစွမ်းနိုင်ခဲ့ပါ။

ဘန္တေ ။ပ။ သလဠာဂါရကေ၊ ထင်းရှူးသားတို့ဖြင့် ဆောက်လုပ်အပ်
 သော ဂန္ဓကုဋိ-ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ။ပ။ အဂမာသိံ၊ သွားပါပြီ။ ။ပ။
 အညတရေန၊ တမျိုးသော။ သမာဓိနာ၊ သမာဓိဖြင့်။ ‘နိသိန္နော၊ ထိုင်နေ
 တော်မူသည်။ ဟောတိ။ [ဖလသမာပတ်ဝင်စားလျက် နေတော်မူသည်ကို
 သိကြားမင်းမသိ၍ “အညတရေန သမာဓိနာ” ဟု လျှောက်သည်။] ဘူဇတိ
 နာမ၊ ဘူဇတိ-မည်သော။ ဝေဿဝဏဿ မဟာရာဇဿ၊ ။။ ပရိစာရိကာ
 စ၊ အလုပ်အကျွေး နတ်သမီးသည်လည်း။ ဘဂဝန္တံ။ ပစ္စုပဋိတာ၊ ဆည်း
 ကပ်နေသည်။ ဟောတိ။ ပဉ္စလိကာ၊ ချီအပ်သော လက်အုပ်ရှိသည်။ (ဟုတွာ။)
 နမဿ မာနာ၊ ရှိခိုးလျက်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်နေပါ၏။ [ဘူဇတိ-သည် သကဒါ
 ဂါမ် နတ်သမီးတည်း။ ထို့ကြောင့် နတ်ပြည်၌၊ သိပ်မပျော်တော့ပဲ အမြဲ
 လိုလိုပင် ဘုရားရှင်ထံလာ၍ ရှိခိုးနေသည်။] ။ပ။ ဝန္တတိတိ။

ဝေံ ဝုတ္တေ။ပ။ “မာရိသ၊ အရှင် သိကြားမင်း။ ဘဂဝန္တံ ဒဿနာယ။
 အကာလော၊ အခါမဟုတ်ပါ။ ဘဂဝါ။ ပုဋိသလ္လိနော၊ ။” ။ပ။ ဝုဋ္ဌိတော၊
 ထတော်မူသည်။ ဟောတိ။ပ။ ဘန္တေ။ ကစ္စိ၊ အဘယ်သို့ပါနည်း။ မေ၊
 အား။ သာ ဘဂိနိ ဘဂဝန္တံ။ အဘိဝါဒေသိ၊ ကြီးပွားကြောင်းစကား
 ဖြင့် မိန့်ဆိုစေသည် မဟုတ်ပါလော။ပ။ သရတိ၊ အမှတ်ရတော်မူပါ၏လော။
 ဣတိ၊ ပြီ။ပ။ အဘိဝါဒေသိ၊ ပြီ။ပ။ အပိစ၊ သို့သော်လည်း။ အဟံ။ အာယ-

သ္မတော၊ အရှင်၏။ နေမိသဒ္ဓေန၊ ရထားစက်ဘီးသံနှင့် တပြိုင်နက်။ တမှာ သမာဓိမှာ၊ မှ။ ဝုဠိတော၊ ထတော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ ယေ တေ ဒေဝါ။ အမေဟိ၊ တို့ထက်။ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ [တရ-ာစွည်း အနက် မရှိ။] တာဝတိံသကာယံ၊ သို့။ ဥပပန္နာ၊ ကပ်ရောက်ပါကုန်ပြီ။ တေသံ၊ တို့၏။ သမ္ပုခါ၊ ခွံ။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါပြီ။ သမ္ပုခါ၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ မှတ်ယူအပ်ပါပြီ။ “။ပ။ ဒိဗ္ဗာ ကာယာ၊ တို့သည်။ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်ပါကုန်၏။ အသုရကာယာ၊ အသုရာ-အပေါင်း တို့သည်။ (အပေါယ် သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်။) ဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ပါကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ ကြားအပ် မှတ်အပ်ဖူးပါ၏။ ဘန္တေ၊ တံ ဣဒံ၊ ထိုကဲ့သို့သော ဤ အကြောင်းအရာကို။ မေ၊ သည်။ သက္ခိ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင် တွေ့မြင် အပ်ပါပြီ။ ။ပ။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။ ။ပ။ ဥပ္ပန္နော၊ ပါပြီ။ (တတော၊ ကြောင့်။) ။ပ။ ဟာယန္တိ၊ ဣတိ၊ ပြီ။

ဂေါပကဝတ္ထု

၃၅၃။ ဘန္တေ၊ ဣဓေဝ ကပိလဝတ္ထုသို့။ ဤ ကပိလဝတ္ထု-မြို့၌ပင်။ ဂေါပိကာ နာမ၊ ဂေါပိကာ-မည်သော။ သကျဓိတာ၊ သာကီဝင်မင်းသမီး သည်။ ဗုဒ္ဓော၊ ခွံ။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုသည် ။ပ။ သီလေသု၊ ငါးပါးသီလ တို့၌။ ပရိပူရကာရိနိ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်ကျင့်မှုကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်စုံအောင် ပြုလေ့ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပါပြီ။ သာ၊ ထိုသူမသည်။ ဣတ္ထိတ္ထိ၊ မိန်းမ၏အဖြစ်ကို။ (မိန်းမဘဝကို။) ဝိရာဇေတွာ၊ တပ်မက်ခြင်းကင်းစေ၍။ (စက်ဆုပ်၍။) ပုရိသတ္တံ၊ ကို။ ဘာဝေတွာ၊ မိမိ သန္တာန်၌ ဖြစ်စေ၍။ ။ပ။ သဟဗျတံ၊ တကွဖြစ်သူ၏အဖြစ်ဟူသော။ (အပေါင်း အဖော်၏ အဖြစ်ဟူသော။) အမှာကံ၊ တို့၏။ ပုတ္တတ္တံ၊ သား အဖြစ်သို့။ အဇ္ဈပဂတာ၊ ကပ်ရောက်ပါပြီ။ တတြပိ၊ ထို နတ်ပြည်၌လည်း။ နံ၊ ထို ဂေါပိကာကို။ “ဂေါပကော ဒေဝပုတ္တော၊ ဂေါပကော ဒေဝပုတ္တော” တိ၊ ဂေါပက-နတ်သား၊ ဂေါပက-နတ်သား ဟူ။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဇာနန္တိ။ အညေပိ၊ ဂေါပိကာမှ အခြားလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တယော ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝတိ၊ ခွံ။ (မြတ်စွာဘုရား အထံတော်၌။) ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ် သော အကျင့်ကို။ စရိတွာ၊ ၍။ ဟိနံ၊ နိမ့်ကျသော။ ဂန္ဓဗ္ဗကာယံ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်အပေါင်းသို့။ ဥပပန္နာ။

တေ၊ ထို နတ်သား သုံးယောက်တို့သည်။ ပဉ္စဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ [သမင်္ဂီဘူတာ-၌ စပ်။] ဝါ၊ တို့သည်။ သမပိတော၊ ကောင်းစွာ ရောက်အပ် ကုန်သည်။ သမင်္ဂီဘူတာ၊ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်။ (ဟုတော။) ပရိစာရယမာနာ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို ထိုထို ဤဤ လှည့်လည်စေကုန်လျက်။ ဝါ၊ ပျော်ပျော်ပါးပါး ခံစားကုန်လျက်။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ် ခဲ့စားရာ နတ်သဘင်သို့။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ပါရိစရိယံ၊ အလုပ်အကျွေး တို့၏ အဖြစ် အကျိုးငှာ။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်လာပါကုန်၏။ (တနည်း) အမှာကံ၊ တို့အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ သို့။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ပါရိစရိယံ၊ ပြုစု လုပ်ကျွေးခြင်းငှာ။ အာဂစ္ဆန္တိ။ [က၊ ဆို၊ တီး၊ မှုတ်၍ အသုံးတော်ခံရသော ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်မျိုး၌ ဖြစ်သောကြောင့် က၊ ဆို၊ တီးမှုတ်သောအားဖြင့် သိကြားမင်း ကို ပြုစုပျော်ဖြေဖို့ရာ ရောက်လာကြသည်။]

တေ၊ တို့ကို။ အမှာကံ ဥပဋ္ဌာနံ၊ အမှာကံ။ ပါရိစရိယံ၊ ငှာ။ အာဂတေ၊ ရောက်လာကုန်လတ်သော်။ ဂေါပကော ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ ပဋိစောဒေသိ၊ စောဒနာပြီ။ (အပြစ်တင်ပြီ။) [ထို အပြစ်တင်ခြင်းသည်ပင် ရှေးကအကြောင်း အရာများကို အမှတ်ရစေရာ ရောက်သောကြောင့် “သာရေသိ-အမှတ်ရစေပြီ” ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သည်။] (ကိံ၊ အဘယ်သို့ စောဒနာသနည်း။) “မာရိသာ၊ အမောင်နတ်သားတို့။ တုမေ၊ ကုတော မုခါ၊ အဘယ်၌ ဖြစ်သော ဉာဏ် မျက်နှာရှိကုန်သည်။ [ကုတော ပဝတ္တဉာဏ မုခါ-ဋီကာ။] (ဟုတော။) တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အဿုတ္ထ၊ နာခဲ့ကြသနည်း။ [အဘယ်အရပ်၌ မျက်နှာလှည့်၍ နာခဲ့ကြသနည်း-ဟူလို။] အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ဣတ္ထိကာ၊ မိန်းမသားသည်။ သမာနာ၊ လျက်။ ပ။ ပရိပူရကာရိနီ (ဟုတော။) ပ။ အဇ္ဈုပ- ဂတာ နာမ၊ ကပ်ရောက်ရပါပေ၏။ [နာမ-သည် ဂရဟာ ဇောတက။] ပ။ မာရိသာ၊ တို့။ တုမေ ပန၊ တို့သည်ကား။ ပ။ ဥပပန္နာ၊ ကပ်ရောက်နေကုန် ပြီ။ ယေ မယံ၊ အကြင်ငါတို့သည်။ သဟဓမ္မိကေ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့ကို။ [အတူ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သော တရား ရှိသော သီတင်းသုံးဖော်တို့ကို။] ဟိနံ ဂန္ဓဗ္ဗကာယံ၊ သို့။ ဥပပန္နေ၊ တို့ကို။ အဒ္ဓသာမ၊ မြင်ရကုန်၏။ (တေ မယံ။) ဒုဒ္ဓိဋ္ဌရူပံ၊ မကောင်းသဖြင့် မြင်အပ်သော သဘောရှိသောအကြောင်း အရာကို။ [မမြင်ထိုက်သော အရာကို-ဟူလို။] အဒ္ဓသာမ ဝတ ဘော၊ မြင်နေ ကြရပါကုန်၏တကား.....။” ဣတိ၊ ဤသို့ စောဒနာပြီ။

ဘန္တေ။ ဂေါပကေန ဒေဝပုတ္တေန၊ သည်။ ပဋိစောဒိတာနံ၊ စောဒနာ အပ်ကုန်သော။ (အပြစ်တင်အပ်ကုန်သော။) တေသံ၊ ထို နတ်သား သုံး

ယောက်တို့တွင်၊ ဒေဝ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင် တွေ
 မြင်အပ်သော သဘောဟူသော ပစ္စက္ခ-အတ္တဘောဉ်ပင်။ သတိံ၊ သတိကို။
 (ဈာန သတိနှင့် ထို သတိကို အခြေခံသော အနာဂါမိမဂ်ကို။) ပဋိလဘိံသု၊
 ရကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မပုရောဟိတံ၊ ဗြဟ္မပုရောဟိတ-ဗြဟ္မာဉ်၌ ဖြစ်သော။ ကာယံ၊
 ခန္ဓာကိုယ်ကို။ (ပဋိလဘိံသု။) ဧကော ပန ဒေဝေ၊ ကား။ ကာမေ၊ တို့ကို။
 အဇ္ဈာဝသိ၊ လှမ်းမိုးခံစားလျက် သင့်လျော်သော အပိုင်းအခြား အတိုင်း
 နေပါပြီ။

၃၅၄။ (အဟံ) စက္ခုမတော၊ ပညာမျက်စိ ရှိတော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပါသိကာ၊ သည်။ အဟောသိံ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။
 မယံ၊ ၏။ ဂေါပိကာတိ၊ ဟူသော။ နာမမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အဟု၊
 ဖြစ်ပါပြီ။ ။ပ။ အဘိပ္ပသန္နာ၊ အလွန်ကြည်ညိုပါ၏။ ပသန္နစိတ္တာ၊
 ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်။ (ဟုတွာ။) သံဆဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဥပဋ္ဌာသိံ၊
 ပြုစု လုပ်ကျွေးခဲ့ပါပြီ။

တထေဝ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏ပင်။ သုဓမ္မတာယ၊ တရားတော်၏ကောင်း
 မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ ကောင်းမြတ်သော တရားတော်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ သက္ကဿ၊ ၏။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသော အာနု
 ဘော်ရှိသော။ မဟာဇုတိကော၊ ကြီးသော အရောင် အဝါ ရှိသော။
 ပုတ္တော (ဟုတွာ)။ တိဒိဝပပန္နော၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရ
 သည်။ အမ္ပိ၊ ဣဓာပိ၊ ဤ တာဝတိံသာ-နတ်ပြည်၌လည်း။ “ဂေါ-
 ပကော” တိ၊ ဟူ၍ မံ ဇာနန္တိ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ (ဂေါပက-နတ်သားဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။)
 ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗေ၊ ရှေးက တွေ့မြင်အပ်ဖူးကုန်သော။ ဝသီနေ၊ အမြဲနေကုန်
 သည်ဖြစ်၍။ [ဝသ-ဓာတ်+တ-ပစ္စည်းကို ဤန-ပြု။] ဂန္ဓဗ္ဗကာ-
 ယူပဂတေ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်အပေါင်းသို့ ကပ်ရောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းနတ်သားတို့ကို။ [ရဟန်းဘဝက ရောက်လာသောနတ်သားများ
 ဖြစ်သောကြောင့် “ဘိက္ခဝေ” ဟု ဆိုသည်။] အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပါပြီ။
 ယေ၊ အကြင် ရဟန်းနတ်သားတို့ကို။ [စ-အနက်မရှိ။] ပုဗ္ဗေ၊ ၌။
 မနုဿဘူတာ၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ မယံ၊ တို့သည်။ အန္ဓေန၊
 စားဖွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပါနေန၊ သောက်ဖွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း။
 ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဥပသင်္ဂယ၊ ကပ်ရောက် သိမ်းပိုက်၍။ [ခြေတို့ကို
 ဆေးကြောမှု၊ ဆီဖြင့်သုတ်လိမ်းမှု၊ ရှိခိုးပူဇော်မှု-များတည်း။] သဂေ၊

မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ နိဝေသနေ၊ အိမ်၌။ ဥပဋ္ဌဟိမှာ၊ ပြုစု လုပ်ကျွေး
ခဲ့ပါကုန်ပြီ။ ဣမေဟိ၊ ဤ နတ်သားတို့သည်။ [“ဟိ”သည် အနက်
မရှိ။] ဂေါတမသာဝကာသေ၊ ဂေါတမဘုရား၏ သာဝက-ဖြစ်ကုန်
သော။ [“သေ”သည် ဂါထာပူရဏ-နိပါတ်။] တေ၊ ထို ရဟန်း
တို့ပေတည်း။

ဣမေ ဘဝန္တော၊ ဤ အရှင် နတ်သားတို့သည်။ ကုတောမုခါ
(ဟုတွာ) ဗုဒ္ဓဿ။ ဓမ္မာနိ၊ တို့ကို။ [လိင်္ဂဝိပလ္လာသ။] ပဋိဂ္ဂဟေသံ
နာမ၊ နာယုမှတ်သားခဲ့ကြကုန်သနည်း။ (နာယုခွဲကြပါလိမ့်။) ဟိ၊
မေးသင့်၏။ စက္ခုမတာ၊ သည်။ အနုဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်
မူအပ်သော။ သုဒေသိတော၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်သော။ ဓမ္မော၊
ကို။ ပစ္စတ္တိ၊ အသီးသီး ကိုယ်စီကိုယ်င။ ဝါ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။
ဝေဒိတဗျော၊ သိထိုက်ပါ၏။

ဟိ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ သည်။ တုမ္မေဝ၊ အသင် နတ်သားတို့ကိုပင်။
ဥပါသမာနော၊ ဆည်းကပ်လျက်။ အရိယာနံ၊ အရိယာဖြစ်သော
ဘုရားရှင်တို့၏။ သုဘာသိတာနိ၊ ကောင်းစွာ ဟောပြောအပ်သော
တရားတို့ကို။ သုတွာန၊ သင်တို့ထံမှ တဆင့်နာရ၍။ သက္ကဿ။ပ။
တိဒိဝုပပန္နော အမှီ။

တုမ္မေ ပန၊ တို့သည်ကား။ သေဠိ၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဘုရား
ရှင်ကို။ ဥပါသမာနာ၊ ဆည်းကပ်ကုန်လျက်။ အနုတ္တရံ၊ သော။
ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရိတွာ၊ ၍။ ဘဝန္တော၊ တို့သည်။ ဟိနံ ကာယံ။
ဥပပန္နာ၊ ကုန်၏။ ဘဝတံ၊ အရှင်တို့၏။ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ရပုံသည်။
အနာနုလောမာ၊ ရဟန်းအဖြစ်အား မလျော်ပါ။

(မယံ) ဒုဒ္ဓိဋ္ဌရူပံ၊ ကို။ (သာမည-ကံ။) သဟဓမ္မိကော၊ တို့ကို။
ဟိနကာယံ၊ နိမ့်ကျသော ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်အပေါင်းသို့။ ဥပပန္နော၊ ကပ်
ရောက်နေသည်တို့ကို။ အဒ္ဓသာမ ဝတ၊ မြင်နေကြရပါကုန်၏တကား။
[(ယေ မယံ) သဟဓမ္မိကော ဟိနကာယံ ဥပပန္နော (အဒ္ဓသာမ၊ တေ
မယံ) ဒုဒ္ဓိဋ္ဌရူပံ။ အဒ္ဓသာမ ဝတ၊ တကား....။ ဤသို့လည်း နိယမ၊
အနိယမ-ထည့်၍ ပေးနိုင်၏။] ဘဝန္တော၊ တို့သည်။ ဂန္ဓဗ္ဗကာယံ၊
သို့။ ဥပဂတာ၊ ကပ်ရောက်ကုန်သည်။ (ဟုတွာ။) ဒေဝါနံ၊ တို့
အား။ ပါရိစရိယံ၊ ပြုစု လုပ်ကျွေးခြင်းငှာ။ အာဂစ္ဆထ၊ ရောက်

လာကြကုန်၏။ အဂါရေ၊ အိမ်၌။ (အိမ်ရာတည်ထောင် လူ့ဘောင်
၌။) ဝသတော၊ နေသော။ မယံ၊ ၎င်း။ ဣမံ၊ ဝိသေသတံ၊ ဤ
ထူးသည်၏အဖြစ်ကို။ (ထူးပုံကို။) ပဿ၊ ရှုမြင်စမ်းပါလော့။

သော (အဟံ)။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသားသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်ခဲ့ပါ
လျက်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမေ-
ဟိ၊ တို့နှင့်။ သမဂိဘူတော၊ ပြည့်စုံသူဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ပုမော
ဒေဝေါ၊ ယောက်ျားဖြစ်သော နတ်သည်။ (နတ်သားသည်။) အမှိ၊
ဖြစ်ရ၏။ ဂေါတမသာဝကေန၊ ဂေါတမ-မြတ်စွာဘုရား၏ သာဝက-
ဖြစ်သော ဂေါပက-နတ်သားက။ စောဒိတာ၊ စောဒနာအပ် အပြစ်
တင်အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ မိမိဘဝကို အမှတ်ရစေအပ်ကုန်သော။
တေ၊ ထို နတ်သားတို့သည်။ ဂေါပကံ၊ ကို။ သမေစ္စံ၊ ကောင်းစွာ
ရောက်၍။ ဝါ၊ အကြောင်းပြု၍။ သံဝေဂံ၊ သံဝေဂ-သို့။ (ထိတ်
လန့်ကြောင်း ဉာဏ်သို့။) အာပါဒံ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။

တန္ဒုယဗု၊ ဝိယာယာမ၊ အားထုတ်ကုန်တော့အံ့။ ဗျာယာယာမ၊
အထူးအားထုတ်ကုန်တော့အံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ [နော-သည် အနက်
မရှိသော နိပါတ်။] ပရပေဿာ၊ သူတပါး၏ စေခိုင်းအပ်သူတို့
သည်။ (သူတပါး၏ အစေအပါးတို့သည်။) မာ အဟုမ္မာ၊ မဖြစ်
ပါစေကုန်လင့်။ [ဤသို့ကြံ၍ သံဝေဂ ဖြစ်ကြသည်-ဟုလို။] တေသံ၊
ထို သုံးယောက်တို့တွင်။ ဒုဝေ၊ နတ်နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဂေါတမ-
သာသနာနိ၊ ဂေါတမ-ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမတော် (ဖြစ်သော
ပဌမဈာန်) တို့ကို။ အနုဿရံ၊ အမှတ်ရကုန်လျက်။ ဝိရိယံ၊
ကို။ အာရဘိံ သု၊ အားထုတ်ကုန်ပြီ။

၁။ သမေစ္စ။ ။သံပုဗ္ဗ-ဣဓာတ်၊ ဂတိ-အနက်ဟော၊ တွာ ပစ္စည်း။ ‘သမာ-
ဂန္တာ’ ဟု အဋ္ဌကထာဖွင့်၏။ အခြားနေရာ၌ ပဋိစ္စ-ကို အာဂမ္မ-ဟု ဖွင့်လေ့ရှိ၏။
အာဂမ္မ-နှင့် သမာဂန္တာ-တို့ကား ပရိယာယ်တည်း။ ထို အာဂမ္မ-ကိုလည်း အာရဗ္ဗ-
ဟု ဖွင့်လေ့ရှိသည်။ [ပဌမပါရာဇိက-ဋ္ဌ၊ သုဒ္ဓိန္ဒဘာဏဝါရ-အဆုံးနားကြည့်ပါ။]

၂။ ဝိယာယာမ။ ။ဝိ+အာ+ယမ-ဓာတ်၊ အားထုတ်ခြင်းအနယ်ဟော၊ (ယ်)
လာ၍ ဝိယာယာမ-ဟု ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “ဥယျမာမ” ဟု ဖွင့်၏။
ဋီကာ၌မူ “ဝိဿဋ္ဌံ ဝိရိယံ သန္တာနေပဝတ္တေမ” ဟု ဖွင့်၏။ ထိုအလို “ဝိဿာယာမ”
ဟု ပါဠိရှိသင့်၍ အဋ္ဌကထာမှ တမျိုးဖွင့်ခြင်းဟု မှတ်ပါ။ “ဝိဿာယာမ၊ လွတ်လွတ်
ကျွတ်ကျွတ် စွန့်စွန့်စားစား အားထုတ်ကုန်တော့အံ့။” ဟု မေးပါ။

ဣဒေဝ၊ ဤ တာဝတိံသာ-နတ်ပြည်၌ပင်။ စိတ္တာနိ၊ ကာမဂုဏ်
 ငါးပါး၌ဖြစ်သော စိတ်တို့ကို။ ဝိရာယေတံ၊ မတပ်မက်စေမူ၍။ ဝါ၊
 စက်ဆုပ်၍။ ကာမေသု၊ တို့၌။ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို။ အဒ္ဓသံသု၊ မြင်
 ကုန်ပြီ။ [ပဌမဈာန်တည်းဟူသော ဝိက္ခမ္ဘန-ပဟာန်၊ အနာဂါမိမဂ်
 တည်းဟူသော သမုစ္ဆေဒ-ပဟာန်ဖြင့် မြင်ကုန်ပြီ။] တေ၊ ထို နတ်နှစ်
 ယောက်တို့သည်။ ဒုရစ္စယာနိ၊ ခဲယဉ်းစွာ လွန်မြောက်အပ်ကုန်သော။
 ဝါ၊ လွန်မြောက်နိုင်ခဲကုန်သော။ ကာမ သံယောဇနဗန္ဓနာနိ၊ ကာမ
 သံယောဇဉ် ကာမ အနှောင်အဖွဲ့တို့ကို လည်းကောင်း။ ပါပိမ-
 ယောဂါနိ၊ မာရ်နတ်၏ အနှောင်အဖွဲ့ဖြစ်သော တရားတို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ [ကာမသံယောဇဉ်သာမက ယောဂ ဂန္ဓ တို့ကိုလည်း
 ကောင်း-ဟူလို။] နာဂေါဆင်ပြောင်ကြီးသည်။ သန္နာနိ၊ အနှောင်
 အဖွဲ့ ဖြစ်ကုန်သော။ ဂုဏာနိ၊ ကြီးတို့ကို။ (ဆိန္ဒုတိ) ဣဝ၊ ဖြတ်သကဲ့
 သို့။ ဝေ၊ တူ။ ဆေတွာ၊ ဖြတ်ပြီး၍။ တာဝတိံသေ ဒေဝေ၊ တို့ကို။
 အဘိက္ကမိံသု၊ ကျော်လွန်ပါကုန်ပြီ။] ကျော်လွန်လျက်၊ ဗြဟ္မာဘုံသို့
 ရောက်သွားကြပါသည်-ဟူလို။]

သဏ္ဍန္နာ၊ သိကြားမင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ သပဇာပတိကာ၊
 ပဇာပတိ-နတ်မင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။
 သုဓမ္မာယ၊ သုဓမ္မာမည်သော။ သဘာဝံ၊ သဘင်သို့။ (နတ်
 အစည်းအဝေးသို့။) ဥပဝိဋ္ဌာ၊ ကပ်ဝင်နေထိုင်ပါကုန်ပြီ။ တေသံ၊ ထို
 နတ်အားလုံးတို့သည်။ သန္နိသိန္နာနံ၊ စည်းဝေး ထိုင်နေကြကုန်စဉ်။
 ဝိရာ၊ ရဲရင့်ကုန်သော။ ဝိရာဂါ၊ ကင်းသော ရာဂ-ရှိသော နတ်တို့
 သည်။ ဝိရဇံ၊ ကင်းသော ရာဂ-စသော မြူရှိသော အနာဂါမိမဂ်ကို။
 ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ (ဖြစ်စေကုန်လျက်။) အဘိက္ကမိံသု၊ ဗြဟ္မာ
 ဘုံသို့ ရှေးရှုတက်သွားပါကုန်ပြီ။

တေ၊ ထို နတ်သားနှစ်ယောက်တို့ကို။ ဒိသု၊ မြင်၍။ ဒေဝါ-
 ဘိဘူ၊ နတ်တို့ကို လှမ်းမိုး သာလွန်သော၊ ဝါသဝေ၊ သိကြား
 မင်းသည်။ ဒေဝဂဏဿ၊ နတ်အပေါင်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။
 သံဝေဂံ၊ သံဝေဂ-ကို။ (သံဝေဂ-စကားကို။) သကာသိ၊ ပြုပြီ။
 (ကို။) ဣမေဟိ တေ၊ ဤ နတ်သား နှစ်ယောက်တို့သည် သော်မှ
 လည်း။ ဟိနကာယူပပန္နာ၊ နိမ့်ကျသော ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်မျိုး၌ ဖြစ်ကြ
 ရပါကုန်လျက်။ ဒေဝေ တာဝတိံသေ၊ တို့ကို။ အဘိက္ကမန္တိ၊

ကျော်လွန်၍ ပြဟွာဘုံသို့ တက်သွားနိုင်ကုန်၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့ သံဝေဂ-စကား ပြုပြီ။) သံဝေဂဇာတဿ၊ ဖြစ်သော သံဝေဂ-ဉာဏ်ရှိသော သိကြား၏။ (သံဝေဂ-ဉာဏ်ဖြစ်သော သိကြား၏။) ဝစော၊ စကားကို။ နိသမ္မ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်၍။ သော ဂေါပ-ကော၊ ထို ဂေါပက-နတ်သားသည်။ ဝါသဝံ၊ သိကြားမင်းကို။ အဇ္ဈတာသိ၊ ရည်ရွယ်၍၊ ဂါထာဖြင့် ပြောဆိုပြီ။ (ကိ။)-

မနုဿလောကော၊ လူ့လောက၌။ ဇနိန္ဒော၊ သတ္တဝါအားလုံးတို့၏ အရှင်ဖြစ်တော်မူသော။ ဝါ၊ သတ္တဝါအားလုံးတို့ထက် မြတ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေါ အတ္ထိ။ ကာမာဘိဘူ၊ ဝတ္ထု ကိလေသာ နှစ်ဖြာသောကာမတို့ကို လွှမ်းမိုး၍ ဖြစ်တော်မူသော။ ဝါ၊ လွှမ်းမိုးတော်မူနိုင်သော။ သကျမုနိတိ၊ သကျမုနိ-ဟူ၍။ ဉာယတိ၊ သိအပ်ပါ၏။ တေ၊ ထို နတ်သားနှစ်ယောက်တို့သည်။ တဿေဝ၊ ထိုဘုရားရှင်၏ပင်။ ပုတ္တဘ၊ သားတော်တို့ပါတည်း။ သတိယာ၊ ဈာန်၌ ဖြစ်သော သတိမှ။ ဝိဟိနာ၊ ဆုတ်ယုတ်ပါကုန်၏။ တေ၊ ထို နတ်သားတို့သည်။ မယာ၊ တပည့်တော်က။ စောဒိတာ၊ စောဒနာ အပ်ကုန်သည်။ (ဟုတွာ။) သတိ၊ ဈာန်-သတိကို။ အဇ္ဈလတ္ထု၊ ရပါကုန်ပြီ။

တိတ္ထံ၊ ကုန်သော။ တေသံ၊ တို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ ဣ၊ ဤ နိမ့်ကျသော ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်အပေါင်း၌။ အာဝသိ-နော၊ အမြဲနေပါ၏။ ဂန္ဓဗ္ဗကာယူပဂတော၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်အပေါင်းသို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝသိနော၊ အမြဲနေပါ၏။ ဒွေ စ၊ နတ်သားနှစ်ယောက်တို့သည်ကား။ သမ္မောဓိပထာနုသာရိနော၊ အနာဂါမိမဂ်ဟူသောလမ်းကြောင်းသို့ အစဉ်လိုက်ပါကုန်၏။ သမာဟိ-တတ္တာ၊ ဥပစာရသမာဓိ အပ္ပနာသမာဓိ-ဖြင့် ကောင်းစွာ အာရုံ၌ ထားအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒေဝေပိ၊ နှစ်ထပ်သောနတ်ပြည်တို့ကိုလည်း။ ဟိဋ္ဌေန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချပါကုန်၏။

ဣ၊ ဤ သာသနာတော်၌။ ဓမ္မပ္ပကာသနာ၊ တရားတော်ကို ထင်ရှားပြခြင်းသည်။ တောဒိသိ၊ ဤကဲ့သို့ ရှုအပ်ပါ၏။ (ဤကဲ့သို့ ဂုဏ်ကို ပြည့်စုံစေနိုင်ပါ၏။) တတ္ထ၊ ထို ဘုရားရှင်၏ သာဝက-တို့တွင်။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ သာဝကော၊ သည်။ န ကဓံတိ၊ ရတနာသုံးပါးနှင့် ထို၏ ဂုဏ်များ၌ မယုံမှားတော့ပါ။ [ကိ-သည်

အနက်မရှိသော နိပါတ်။] နိတိဏ္ဍဩဃံ၊ ကူးမြောက်အပ်ပြီးသော ဩဃ-လေးအင် ရေအယဉ် ရှိတော်မူသော။ ဝိစိကိစ္ဆာသိန္နံ၊ ဖြတ်အပ် ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာ-ရှိတော်မူသော။ ဇိနံ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင် တော်မူသော။ ဇနိန္နံ၊ သော။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ နမဿာမ၊ ကြည်ညို မြတ် နိုး ရှိခိုးပါကုန်၏။

တေ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ ယံ ဓမ္မံ၊ ယင်း တရားကို။ ဣဓ၊ ဤ နတ်ပြည်၌။ အညာယ၊ သိ၍။ တေ၊ ထို နတ်သား နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဝိသေသံ၊ ဈာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ်-တရားထူးကို။ အဇ္ဈင်္ဂသု၊ ဂုပါကုန်ပြီ။ တေသံ၊ ထို နတ်သားသုံးယောက်တို့တွင်။ ဒုဝေ၊ နတ်သား နှစ် ယောက်တို့သည်။ ဝိသေသဂူ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်-တရားထူးသို့ ရောက်ကုန် သည်။ (ဟုတွာ။) ဗြဟ္မပုရောဟိတံ၊ ဗြဟ္မပုရောဟိတ် ဖြစ်သော။ ကာယံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို။ (အဇ္ဈင်္ဂသု။)

မာရိသ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား။ တဿ ဓမ္မဿ၊ ထိုမဂ်၊ ဖိုလ်- တရားသို့။ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှာ။ အာဂတာ၊ ရောက်လာကုန် သည်။ အမ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။ မာရိသ၊ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကတာဝံ- ကာသာ၊ ပြုတော်မူအပ်ပြီးသော အခွင့်ရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ ခွင့်ပြုအပ် ပြီးကုန်သည်။ (ဟုတွာ။) ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆေမု၊ မေးလိုပါကုန် ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရည်ရွယ်၍ ရွတ်ဆိုပြီ။

၃၅၅။ အထ ခေါ် ။ပ။ အယံ ယက္ခော၊ ဤ သိကြားသည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး။ (မစလ-ရွာဝယ် မဃ-လုလင် ဘဝမှ စ၍ ကြာ မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။) ဝိသုဒ္ဓေါ၊ အဇ္ဈာသယ- ဓာတ် စင်ကြယ်ခဲ့ သူတည်း။ [တရားရဖို့ရာ အားကြီးသော မှီရာ အကြောင်း ရှေးကောင်းမှု ရှိ၏-ဟူလို။] ယံ ကိဉ္စိ၊ အကြင် အမှတ်မရှိ တစုံတခုသော။ ပဉ္စ၊ ကို။ မံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိဿတိ၊ မေးလိမ့်မည်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တံ၊ ကို။ အတ္တသဉ္စိတံ ယေဝ၊ မိမိ သူတပါး နှစ်ဦးသားတို့၏ စီးပွားနှင့်စပ်သော အရာကိုသာ။ ပုစ္ဆိဿတိ။ အနတ္တသဉ္စိတံ၊ မိမိ သူတပါး နှစ်ဦးသားတို့၏ စီးပွားနှင့် မစပ် သော အရာကို။ နော (ပုစ္ဆိဿတိ)၊ မေးလိမ့်မည် မဟုတ်။ ယဉ္စ၊ အကြင်

၁။ အာဂတာ မှာသိ။ ။အာဂတာမှသေ-ဟု ဆိုလိုလျက် သေ-၌ (ဧ) ကို (ဣ) ပြုထားသည်။ ထို (သေ) လည်း ပိဘတ် မဟုတ်၊ ဝါထာ ပုရဏ-နိပါတ် တည်း။ အာဂတာမှ-ကို “အာဂတာ+အမ္” ဟုဖြတ်။ ပုစ္ဆေမု-၌ ညောမ-ပိဘတ် ကို မေ့-ပြုထားသည်။

ပြဿနာကိုလည်း။ အသံ၊ ထိုသိကြားအား။ အဟံ၊ သည်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ (ဟုတော့။) ဗျာကရိယာမိ၊ ဖြေဆိုအံ့။ တံ၊ ကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်မြန်စွာပင်။ အာဇာနိဿတိ၊ သိလိမ့်မည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။

၃၅၆။ အထခေါ။ပ။“ဝါသဝ၊ သိကြားမင်း။ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုခုသော။ ယံ၊ အကြင် ပြဿနာကို။ မနသိ၊ စိတ်၌။ (စိတ်ထဲ၌။) ဣစ္ဆသိ၊ မေးဖို့ရာ အလိုရှိ၏။ (တံ) ပဉ္စ၊ ကို။ မံ၊ ကို။ ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။ အဟံ၊ တဿ တဿေဝ ပဉ္စဿ၊ ထိုထို ပြဿနာ၏ပင်။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ (အဆုံးဖြစ်သော အဖြေကို။) တေ၊ အား။ ကရောမိ၊ ပြုတော်မူမည်။”ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုတော်မူပြီ။

ပဌမဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ပဉ္စဝေယျာကရဏ

၃၅၇။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကတာဝကာသော၊ ပြုအပ်ပြီးသော အခွင့်ရှိသော။ (ခွင့်ပြုအပ်ပြီးသော။) သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဣမံ ပဉ္စံ၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ လျှောက်ပြီ။ (ကိံ။) -

“မာရိယ၊ ရှင်တော် မြတ်ဘုရား။ ကိံ သံယောဇနာ၊ အဘယ်အနှောင်အဖွဲ့ရှိကုန်သည်။ (ဟုတော့၊ ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သဝေရာ-စသည်၌ စပ်။) ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်လည်းကောင်း။ နဂါ၊ နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း။ ဂန္ဓဗျာ၊ ဂန္ဓဗျာ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အညောနတ်၊ လူ၊ အသုရာ၊ နဂါး၊ ဂန္ဓဗျာ-တို့မှ အခြားကုန်သော။ ယေ ပုထုကာယာ စ၊ အကြင် များစွာသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုအလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်။ (ဝိဟရန္တိ-၌ စပ်။) (မယံ။) ‘အဝေရာ၊ ရန်မရှိကုန်ပဲ။ ဝါ၊ ထိပါး နှိပ်စက်တတ်သော ဒေါသ-မရှိကုန်ပဲ။ အဒဏ္ဍာ၊ လက်နက်ဒဏ်၊ ဥစ္စာဒဏ်-မရှိကုန်ပဲ။ အသပတ္တာ၊ စည်းစိမ်ကို ပယ်ရှားတတ်၊ အကျိုးမဲ့ကို ဖြစ်စေတတ်သော ရန်သူမရှိကုန်ပဲ။ ဘျာပဋ္ဌော၊ စိတ်ဆင်းရဲမှု ဒေါမနုဿ-မရှိကုန်ပဲ။ အဝေရိနော၊ တစုံတယောက်

၁။ အဝေရိနော။ ။အစ္ဆရာယ၊ (လက်ဖျားနှစ်ချောင်းဖြင့်။) ဂဟိတကံ၊ ယူအပ်သော အစာကို။ (လက်ဖြင့်ထို့၍ လျက်အပ်သော အစာ-စသည်ကို။) ဇဗ္ဗ-သဟဿေန သဒ္ဓိံ၊ ရခြေကုန်သည်တထောင်နှင့်အတူ။ ပရိဘုဉ္ဇေယျာမ၊ မျှမျှ တတ သုံးဆောင်ရပါမူ ကောင်းလေစွ။ -ဤသို့ အဋ္ဌကထာ၌ သရုပ်ဖော်၏။ ဖျော်ဖျော်

နှင့်မျှ ရန်သူမရှိကြပဲ။ (ရန်သူ မဖြစ်ကြပဲ။) ဝိဟရေမု၊ နေကြရပါမူ ကောင်းလေစွ။ ဝါ၊ နေလိုပါကုန်၏။” ဣတိ စ။ ဤသို့လည်း။ နေသံ၊ ထို သက္ကဝါတို့၏(စိတ်သည်။ ဝါ၊ တောင့်တမှုသည်။) ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်ပါလျက်။ (ထိုသို့ စိတ်ဖြစ်ပါလျက်။) သဝေရာ၊ ရန်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ ထိပါးနှိပ်စက်တတ်သော ဒေါသနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သည်။ သဒဏ္ဍာ၊ လက်နက်ဒဏ်၊ ဥစ္စာဒဏ်-နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သည်။ သ သပတ္တာ၊ စည်းစိမ်ကိုယ်ရှားတတ်၊ အကျိုးမဲ့ကို ဖြစ်စေတတ်သော ရန်သူနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သည်။ သဗျာပဇ္ဇာ၊ စိတ်ဆင်းရဲမှု ဒေါမနသ-နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သည်။ သ ဝေရိနော၊ ရန်သူနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သည်။ (ဟုတော့။) ဝိဟရန္တိ၊ နေကြရပါကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ ဣတ္ထိ၊ ဤ အပြားအားဖြင့်။ ဝါ၊ ဤနည်းအားဖြင့်။ ပ။ အပုစ္ဆိ။ တဿ၊ ထို သိကြားအား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဉ္စ၊ ကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ (ဟုတော့။) ဗျာကာသိ၊ ဖြေတော်မူပြီ။ (ကိ။)-

“ဒေဝါနမိန္ဒ၊ နတ်တို့၏ အရှင်ဖြစ်သော သိကြားမင်း။ ဣဿာမစ္ဆရိယ သံယောဇနာ၊ ဣဿာ မစ္ဆရိယ-ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ရှိကုန်သည်။ [သုတပါး စည်းစိမ်ကို ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချခြင်းသဘောဖြစ်သော ဣဿာ၊ မိမိစည်းစိမ်ကို ဝန်တို နှမြောခြင်း ဟူသော မစ္ဆရိယ-အနှောင်အဖွဲ့ရှိကုန်သည်။] (ဟုတော့။ ရှိ။ ဝါ၊ ခြင်းကြောင့်။ သဝေရာ-စသည်၌စပ်။) ဒေဝါ၊ ပ။ သဝေရိနော၊ ကုန်သည်။ (ဟုတော့။) ဝိဟရန္တိ၊ နေကြရကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ [ပေယျာလ မြှုပ်ထားသော ပုဒ်တို့ကို အထက်ကအတိုင်း ပေးပါ။] ဣတ္ထိ၊ ဖြင့်။ ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သက္ကဿ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ အား။ ပဉ္စ၊ ကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ (ဟုတော့။) ဗျာကာသိ၊ အတ္ထမနော၊ မိမိစိတ်ရှိသည်။ ဝါ၊ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သည်။ (ဟုတော့။) သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော စကားကို။

ရှင်ရှင် ချစ်ချစ် ခင်ခင် တယောက်နှင့်တယောက်အား ပေးနိုင်၊ ကမ်းနိုင်၊ ကျွေးမွေးနိုင်၊ ပြောနိုင်၊ ဆိုနိုင်၊ ဝင်နိုင်၊ ထွက်နိုင်-လျက် နေထိုင်ခြင်းကို “အဝေရိ-ရန်သူမရှိသော နေထိုင်ခြင်း” ဟု မှတ်ပါ။

၁။ ဣတိ စ နေသံ။ ။ စိတ္တုပ္ပတ္တိ ဒဋ္ဌတရာပိ-စသော ဒီကာကိုကြည့်၍ “နေသံ၊ ထိုသူတို့၏(စိတ်သည်)။ ဟောတိ” ဟု ပေးပါသည်။ “နေသံ အယံ ပတ္ထနာ ဟောတိ” ဟူသော အဋ္ဌကထာ-ကိုကြည့်၍ “နေသံ၊ ထိုသူတို့၏ (တောင့်တမှုသည်။)” ဟု ပေးပါသည်။

အဘိနန္ဒိ၊ စိတ်ဖြင့်အလွန်နှစ်သက်ပြီ။ အနုမောဒိ၊ နှုတ်ဖြင့် အဖန်ဖန်ဝမ်းမြောက်ပြီ။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်၍ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သနည်း။) -

“ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧဝံ၊ ဤမိန့်တော်မူအပ်သော စကားသည်။ ဧဝံ၊ ဤ အတိုင်း မှန်ပါ၏။ ပ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပဉ္စဝေယျာကရဏံ၊ အဖြေစကားတော်ကို။ သုတွာ၊ နာရ၍။ ဧတ္ထ၊ ဤ ပထမ ပြဿနာ၌။ (မယာ၊ တပည့်တော်သည်။) ကင်္ခါ၊ ယုံမှားမှုကို။ တိဏ္ဍာံ၊ လွန်မြောက်အပ်ပါပြီ။ ကထံကထာ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း ဟု ပြောဆိုကြောင်းစကားသည်။ ဝါ၊ ဘယ်လိုပါလိမ့်၊ ဘယ်လိုပါလိမ့်-ဟု တွေးတော ယုံမှားခြင်းသည်။ ဝိဂတာ၊ ကင်းပါပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

၃၅၈။ ဣတိ ဟ၊ ဤသို့လျှင်။ ပ။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတွာ၊ စိတ်ဖြင့် အလွန်နှစ်သက်ပြီး၍။ အနုမောဒိတွာ၊ နှုတ်ဖြင့် အဖန်ဖန် ဝမ်းမြောက်ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဥတ္တရိ၊ အထက်၌။ ဝါ၊ အထက်ဖြစ်သော။ ပဉ္စံ၊ ကို။ အပုစ္ဆိ။ (ကိံ။) - “မာရိသ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဣဿာ မစ္ဆရိယံ၊ သည်။ ကိံ နိဒါနံ၊ အဘယ် နိဒါန်းရှိပါသနည်း။ ဝါ၊ အဘယ် အကြောင်းရှိပါသနည်း။ ကိံ သမုဒယံ၊ အဘယ်ဖြစ်ခဲ့ရာ အကြောင်းရှိပါသနည်း။ ကိံ ဇာတိကံ၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း သဘောရှိပါသနည်း။ ကိံ ပဘဝံ၊ အဘယ်စ၍ ဖြစ်ခဲ့ရာ အကြောင်း ရှိပါသနည်း။ [အဘယ် အစရှိပါသနည်း-ဟု အလွယ်ဆိုပါ။] ကိသ္မိံ၊ အဘယ်အရာသည်။ သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဣဿာ မစ္ဆရိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ကိသ္မိံ၊ သည်။ အသတိ၊ မဖြစ်လတ်သော်။ ဣဿာ မစ္ဆရိယံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်ပါသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

ဒေဝါနမိန္ဒ။ ဣဿာမစ္ဆရိယံ၊ သည်။ ပိယာပိယ နိဒါနံ၊ ချစ်အပ် နှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ၊ မချစ်အပ် မနှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ-ဟူသော အကြောင်းရှိ၏။ [ရဟန်း ဖြစ်လျှင် တပည့်ဟပန်း စသူတို့ လူဝတ်ကြောင် ဖြစ်လျှင် သားသမီး စသည်၊ ဆင် မြင်း ကျွဲ နွား-စသည်တို့သည် သတ္တဝါ မည်၏။ ရဟန်းဖြစ်လျှင် သပိတ် သင်္ကန်း စသည်၊ လူဝတ်ကြောင် ဖြစ်လျှင် အဝတ်အစား အိမ်ရာ-စသည်တို့သည် သင်္ခါရ-မည်၏။ အချုပ်မှာ

၁။ တိဏ္ဍာ မေတ္တ ကင်္ခါ။ ။မ-ကာရော ပဒသမ္ဗိကရော။-ဇီကာ။ မေတ္တ-၌ (မ) သည် လာထားသော (မိ) တည်း။ ဤအလို မေတ္တ=တ္ထ-ဟု ဖြတ်၊ (မ) သည် အနက်ထူးမရှိဟု မှတ်ပါ။ သို့ရာတွင် မေတ္တ=မေ+တ္ထ ဟု ရှေးနိဿယဝယ် ပုဒ်ဖြတ် လိုဟန်တူ၏။ ထို အတိုင်းလည်း ဖြစ်သင့်ပါသည်။

သက်ရှိကို သတ္တဝါ-ဟု ဆို၍၊ သက်မဲ့အရာ မှန်သမျှကို သင်္ခါရ-ဟု ဆိုလိုသည်။] ပိယာပိယ သမုဒယံ၊ ချစ်အပ် နှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ၊ မချစ်အပ် မနှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါ သင်္ခါရ-ဟူသော ဖြစ်ခဲ့ရာ အကြောင်း ရှိ၏။ ပိယာပိယ ဇာတိကံ၊ ချစ်အပ် နှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါ သင်္ခါရ၊ မချစ်အပ် မနှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ - ဟူသော ဖြစ်ကြောင်း သဘောရှိ၏။ ပိယာပိယပဘဝံ၊ ချစ်အပ် နှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ၊ မချစ်အပ် မနှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ-ဟူသော စ၍ ဖြစ်ခဲ့ရာ အကြောင်းရှိ၏။ ပိယာပိယေ၊ ချစ်အပ် နှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ၊ မချစ်အပ် မနှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ-သည်။ ဝါ၊ သတ္တဝါသင်္ခါရ-တို့၌ ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ပ။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူပြီ။ [နောက် ဝါကျများ၌ ဤသို့ အပြည့်အစုံ ပေးပါ။ ထူးရာ၌သာ ရေးပါမည်။]

မာရိသ။ ပိယာပိယံ၊ ချစ်အပ် နှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ၊ မချစ်အပ် မနှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ-သည်။ ဝါ၊ သတ္တဝါသင်္ခါရ-တို့၌ ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်းသည်။ ကိံ နိဒါနံ၊ နည်း။ ပ။ ဆန္ဒနိဒါနံ၊ ဆန္ဒ-ဟူသော အကြောင်း ရှိ၏။ [သတ္တဝါသင်္ခါရ-ဟူသော ဝတ္ထုကာမကို ရှာလို၊ ရလို၊ သုံးဆောင်လို၊ သိမ်းဆည်းလို၊ မျက်နှာလိုက်၍ ပေးလိုသော ဆန္ဒ-ဟူသော အကြောင်းရှိ၏။] ပ။ ဆန္ဒော၊ သည်။ ဝိတက္ကနိဒါနော၊ ဆုံးဖြတ်ကြောင်း ဝိတက်ဟူသော အကြောင်းရှိ၏။ [ပြုလုပ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီးသော ဝိတက်ဖြစ်လျှင် သာ၍ပြုလုပ် ချင်သော ဆန္ဒပြင်းထန်လာပုံကို သတိပြုပါ။] ပ။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ ပပဉ္စသညာသင်္ခါနိဒါနော၊ မိမိကိန်းရာ ခန္ဓာအစဉ်ကို သံသရာ၌ ချွဲထွင်တတ် သော တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်ယှဉ်သော သညာ-အစုဟူသော အကြောင်းရှိ၏။ [ဤစကားဖြင့် ဒုက္ခသမုဒယ-ကို ဟောတော်မူသည်။] ပ။

“မာရိသ။ ကထံ၊ အဘယ်နည်းဖြင့်။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပပဉ္စသညာသင်္ခါနိရောဓသာရူပဂါမိနိံ၊ မိမိကိန်းရာခန္ဓာအစဉ်ကို သံသရာ၌ ချွဲထွင်တတ်သော တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်ယှဉ်သော သညာ-အစု၏ ချုပ်ငြိမ်းကြောင်း နိဗ္ဗာန်အားလျှောက်ပတ်သည်လည်းဖြစ်၊ ရောက်ကြောင်း လည်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။” ဣတိ။ ပြီ။ [ပပဉ္စသညာသင်္ခါနိရောဓ-ဖြင့် နိရောဓသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ သာရူပဖြင့် ဝိပဿနာဖြစ်သော လောကီမဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂါမိနိံဖြင့် လောကုတ္တရာမဂ်ကိုလည်းကောင်း လျှောက်သည်။]

ဝေဒနာကမ္မဋ္ဌာန

[ဤသို့ လျှောက်သောအခါ ပပဉ္စသညာသင်္ခါနိရောဓသာရူပ-
ဂါမိနိပဋိပဒါ-ကို ဟောပြတော်မူလို၍ နတ်တို့အတွက် ထင်ရှားသော
အရူပကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့် စပ်သဖြင့် ဝေဒနာကို အားထုတ်တော်မူသည်။]

၃၅၉။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း။ အဟံ။ သောမနဿပိ၊
သောမနဿကိုလည်း။ (ဝမ်းမြောက် နှစ်သက်မှုကိုလည်း။) [သာမည-ကံ။]
သေဝိတဗ္ဗံပိ၊ မှီဝဲထိုက် ဖြစ်စေထိုက်သော သောမနဿကိုလည်းကောင်း။
အသေဝိတဗ္ဗံပိ၊ မမှီဝဲထိုက် မဖြစ်စေထိုက်သော သောမနဿကိုလည်းကောင်း။
ဒုဝိဓေန၊ နှစ်ပါးသော အဖို့အစုအားဖြင့်။ (နှစ်ဖို့နှစ်စုအားဖြင့်။) ဝါ၊ နှစ်
ပါးအပြားအားဖြင့်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပ။ ဒေါမနဿပိ၊ ဒေါမနဿ
ကိုလည်း။ (မနှစ်သက် မကြေနှပ်မှုကိုလည်း။) ။ပ။ ဥပေက္ခံ ပိ၊ ဥပေက္ခာကို
လည်း။ [နှစ်သက်မှု မနှစ်သက်မှု တို့၏ အလယ်၌ဖြစ်သော အသင့်အားဖြင့်
ရှုတတ်သော သဘောကိုလည်း။] ။ပ။

၃၆၀။ “သောမနဿံပါဟံ ဒေဝါနမိန္ဒ ။ပ။ အသေဝိတဗ္ဗံပိ” တိ၊
သောမနဿံပါဟံ ဒေဝါနမိန္ဒ ။ပ။ အသေဝိတဗ္ဗံပိ-ဟူ၍။ ဣတိတေံ၊ ဤ
စကားကို။ (မယာ၊ ငါဘုရားသည်။) ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်စကား
ကို။ ဝါ၊ အဘယ် အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ (ရည်ရွယ်၍။) တေံ၊
ဤစကားကို။ (သောမနဿံပါဟံ ဒေဝါနမိန္ဒ ။ပ။ အသေဝိတဗ္ဗံပိ-ဟူသော
ဤစကားကို။) ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ [“ပဋိစ္စ၊ ရှေးရှုရောက်၍” ဟု သဒ္ဒတ္ထ-
မှတ်ပါ။]

တတ္ထ၊ ထို သေဝိတဗ္ဗံ အသေဝိတဗ္ဗံ-နှစ်မျိုးတို့တွင်။ ယံ သောမနဿံ၊
အကြင်သောမနဿကို။ ဇညာ၊ သိရာ၏။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့ သိရာသည်။)
“မေ၊ ငါ၏။ (ကုသလဓမ္မာ အကုသလဓမ္မာ-တို့၌ စပ်။) ဝါ၊ သည်။ (သေ-
ဝတော-၌ စပ်။) ဣမံ သောမနဿံ၊ ဤ သောမနဿကို။ သေဝတော၊ မှီဝဲ
လတ်သော်။ (ဖြစ်စေလတ်သော်။) အကုသလာ ဓမ္မာ။ အဘိဝဇ္ဇန္တိ၊ တိုးပွား
ကုန်၏။ ကုသလာ ဓမ္မာ။ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့
သိရာ၏။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ (ဤသို့ အကုသိုလ် တရားတို့၏
တိုးပွားကြောင်း၊ ကုသိုလ်တရားတို့၏ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း သဘောရှိသော။)

သောမနဿံ၊ သောမနဿကို။ (ဂေဟသိတ သောမနဿံ ကို။) န သေဝိတဗ္ဗံ၊ မမ္ဗိဝဲထိုက်။ (မဖြစ်စေထိုက်။)

တတ္ထ၊ ထို သေဝိတဗ္ဗံ အသေဝိတဗ္ဗံ-သောမနဿန္တံမျိုးတို့တွင်။ ယံ သော-မနဿံ၊ ကို။ ဇညာ၊ ရာ၏။ (ကို။) “မေ၊ ဧ။ ဝါ၊ သည်။ ဣမံ သော-မနဿံ၊ ကို။ သေဝတော၊ လတ်သော်။ အကုသလာ ဓမ္မာ ပရိဟာယန္တိ၊ ကုသလာ ဓမ္မာ အဘိဝဇ္ဇန္တိ။” ဣတိ၊ ဤသို့ သိရာ၏။ ဝေ ရူပံ၊ သော။ (ဤသို့ အကုသိုလ်တရားတို့၏ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း၊ ကုသိုလ်တရားတို့၏ တိုးပွားကြောင်းသဘောရှိသော။) သောမနဿံ၊ ကို။ (နေက္ခမ္မသိတ-သောမနဿံ ကို။) သေဝိတဗ္ဗံ၊ မ္ဗိဝဲထိုက်၏။ (ဖြစ်စေထိုက်၏။)

တတ္ထ၊ ထို နေက္ခမ္မသိတ-သောမနဿန္တံလည်း။ ဝါ၊ ထို နေက္ခမ္မသိတ-သောမနဿန္တံလည်း။ [ဝိ-သဒ္ဓါကျေသည် ဟု မှတ်ပါ။] ယံ၊ အကြင် သော-မနဿသည်။ (အကြင် ကာမာဝစရကုသိုလ်၊ ရူပပဌမဈာန် ကုသိုလ်နှင့် ယှဉ်သော သောမနဿသည်။) သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်လည်းတကွ ဖြစ်၏။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရ-နှင့်လည်းတကွဖြစ်၏။ [စေတိ နိပါတမတ္ထံ။-ဋီကာ။] ယံ၊ အကြင်သောမနဿသည်။ (အကြင် ဒုတိယဈာန် တတိယဈာန်နှင့်ယှဉ်သော သောမနဿသည်။) အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်လည်းမရှိ။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရ-လည်း

၁။ ဂေဟသိတ သောမနဿ။ ။ဂေဟသိတ သောမနဿဟူသည် စက္ခု၊ သောတ၊ ဃာန၊ ဇိဝှာ၊ ကာယ၊ မန-ဟူသော ၆-ဒွါရ၌ အလိုရှိထိုက်သော ရူပ၊ သဗ္ဗံ၊ ဝန္တ၊ ရသ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ-အာရုံများ ထင်လာသောအခါ ဖြစ်ပေါ်လာသော သောမနဿတည်း။ ချွဲဦးအံ့၊ ထို အာရုံများ (ထို အာရုံ၏တည်ရာ ဖြစ်သော အစား အသောက် အဝတ် တန်ဆာ အိပ်ရာ-စသည်တို့) ကို ယခု လောလောဆယ် ရရှိ၍ ဖြစ်စေ၊ ရှေးတုန်းက ရရှိခဲ့၍ (စားခဲ့ရ သောက်ခဲ့ရ ပျော်ပါးခဲ့ရ၍) ဖြစ်စေ တွေး၍ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်မှု သောမနဿ ဖြစ်တတ်၏။ ထိုသောမနဿကို ဂေဟသိတ (ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အိမ်၌ရှိသော) သောမနဿ-ဟု ခေါ်သည်။ [ဝိဂ္ဂဟကို ဘာသာဋီကာ၌ပြထားပြီ။]

၂။ နေက္ခမ္မသိတ သောပနဿ။ ။စက္ခုစသော ၆-ဒွါရ-၌ ရူပ စသော ဣဋ္ဌာရုံ များ ထင်လာလျှင် ယခုတွေ့ကြုံရဆဲ ရူပါရုံ-စသည်ကိုဖြစ်စေ၊ ရှေးက တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ရူပါရုံစသည်ကို ဖြစ်စေ၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ-ဟု ရူပားပြီးနောက် ငါ ဝိပဿနာကို အားထုတ်နိုင်ပေပြီ-ဟု ဝမ်းမြောက်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ပဌမဈာန်စသည် ဖြစ်သော အခါ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်မှုသည်လည်းကောင်း နေက္ခမ္မသိတ-သောမနဿတည်း။ အချုပ်မှာ-ကုသိုလ် ကိစ္စနှင့်စပ်သမျှ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်မှုသည် နေက္ခမ္မသိတ-ဟု မှတ်ပါ။ [ဝိဂ္ဂဟ-ကို ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

မရှိ။ (ဣတိ၊ ဤသို့သိရာ၏။) [စတုက္က-နည်းဖြင့် ရေတွက်လျှင် ဒုတိယရုံချန် ဌ၌ ဝိစာရ-မယှဉ်ပုံကို သတိပြုပါ။]

(တေသု၊ ထို သဝိတက္ကသဝိစာရ၊ အဝိတက္ကအဝိစာရ-နှစ်မျိုးတို့တွင်။) ယေ ၁။ အကြင် သောမနဿသည်။ အဝိတက္က အဝိစာရ၊ အဝိတက္က အဝိစာရ-ဖြစ်၏။ [ဝိတက်နှင့်လည်း မယှဉ်၊ ဝိစာရနှင့်လည်း မယှဉ်-ဟူလို။] တေ၊ ထို သောမနဿသည်။ ပဏီတတရေ၊ သာ၍ မွန်မြတ်၏။

“သောမနဿံပါဟံ ဒေဝါနမိန္ဒ။ပ။အသေဝိတဗ္ဗိပိ”တိ၊သောမနဿံပါဟံ ဒေဝါနမိန္ဒ။ပ။အသေဝိတဗ္ဗိပိ-ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံ တံ၊ အကြင် စကားကို။ ။ ဝတ္တံ၊ အပ်ပြီ။ တေံ၊ ဤစကားကို။ (သောမနဿံပါဟံ ဒေဝါနမိန္ဒ။ပ။ အသေဝိတဗ္ဗိပိ-ဟူသော ဤစကားကို။ ဝတ္တံ-၌ စပ်။) ဣဒံ၊ ဤ စကားကို။ (တတ္ထ ယံ ဇညာ ။ပ။ ပဏီတတရေ-ဟူသော ဤစကားကို။) ဝါ၊ ဤ အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို။ [အကုသိုလ်တရားတို့၏ တိုးပွားကြောင်း ကုသိုလ်တရား တို့၏ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းဖြစ်သော ဂေဟသိတသောမနဿ၊ အကုသိုလ်တရား တို့၏ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ကုသိုလ်တရားတို့၏ တိုးပွားကြောင်း ဖြစ်သော နေက္ခမ္မသိတသောမနဿ-ဟူသော ဤ အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို။] ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ (ရည်ရွယ်၍။) ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ (ဆိုခဲ့ပြီ။)

၃၆၁။ ဒေဝါမနဿံပါရဋ္ဌိ အနက်ကို သောမနဿဝါရ နည်းမှီးဆိုပါ။

၁။ ယေ။ပ။ပဏီတတရေ။ ။ဝနပ္ပဂုဗ္ဗေ-စသည်၌ကဲ့သို့ပထမ-အနက်၌ သတ္တဝီ-သက်ပါ။ (တနည်း) ပထမာ သိ-ဝိဘတ်ကို (၆)ပြုပါ။

၂။ ဂေဟသိတဒေါမနဿ။ ။ဒမ္ဘိဝဲထိုက် မဖြစ်စေထိုက်သော ဒေါမနဿ-ဟူ သည် ဂေဟသိတဒေါမနဿတည်း။ ချွဲဦးအံ့-ဝ ဤအာရုံကာမဂုဏ်တို့ကို တောင့်တ တိုင်း မရခြင်းကြောင့် ဝမ်းနည်းမှု စိတ်မချမ်းသာမှု ဖြစ်၏။ ရရှိပြီးသား ကာမဂုဏ်များ ၏ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးမှုကြောင့်လည်း ဝမ်းနည်းမှု စိတ်မချမ်းသာမှုဖြစ်၏။ ထို ဒေါမနဿ မျိုးသည် နဂဟသိတဒေါမနဿတည်း။ [ဂေဟသိတဒေါမနဿ နာမ ကာမဂုဏာနံ အပ္ပဋိလာဘနိမိတ္တံ၊ (မရခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်စေ) ဝိဂတနိမိတ္တဉ္စ (ရရှိပြီးသား ကာမဂုဏ်များ၏ ကင်းကွာပျက်စီးခြင်းကြောင့် ဖြစ်စေ) ဥပ္ပဇ္ဇနကဒေါမ-နဿံ-—ဝိကာ။]

နေက္ခမ္မသိတ ဒေါမနဿ။ ။ဝတ္ထုအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၏ မမြဲခြင်းသဘော၊ ဇရု (ရင့်ရော် ဆွေးမြေ့ ဟောင်းနွမ်းမှု)၊ မရဏ (ပျက်စီးကုန်ဆုံးမှု) တို့ဖြင့် ဖောက်ပြန် ခြင်းသဘောတို့ကို မြင်ရ၍ ရှေးက တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ရူပ-စသော အာရုံများသည်လည်း ကောင်း၊ ယခု တွေ့ကြုံနေရသော ရူပ-စသော အာရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ အနိစ္စ၊

၃၆၂။ ဥပေက္ခာ ဝါရ၌ အနက်ကို သောမနဿ ဝါရ နည်းမှီးဆိုပါ။

၃၆၃။ ဒေဝါန မိန္ဒ၊ မင်း။ ဝေံ၊ ဤ အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ (ဤသို့ မမှီဝဲထိုက်သော သောမနဿ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပေက္ခာ-တို့ကိုပယ်၍ မှီဝဲထိုက် သော သောမနဿ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပေက္ခာ-တို့ကို ဖြစ်စေလျက်။) ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပုပ္ဖသညာသင်္ခါနိရောဓသာရူပဂါမိနိံ ၊ သော။

ဒုက္ခ၊ အနတ္တ-တို့ချည်းသာတည်း ဟု ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်၍ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရရှိထားအပ်သော ဝိမောက္ခမည်သော မဂ်ဖိုလ်တရားတို့၌ ချစ်ခင်မြတ်နိုး တောင့်တမှု ဖြစ်၏။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ထို ဝိမောက္ခကို မရသည့်အတွက် ဝမ်းနည်းမှု ဒေါမနဿ ဖြစ်တတ်၏။ ထို ဒေါမနဿ မျိုးသည် နေက္ခမ္မသိတ-တည်း။ [တရားထူးမရ၍ မျက် ရည်ကျရသော ဝတ္ထုကို အဋ္ဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။]

အမှာ။ ။သဝိတက္က သဝိစာရ အခွဲကိုမူ အဋ္ဌကထာ ဒီကာ-မှာ ကြည့်ပါ။

၁။ ဂေဟသိတဥပေက္ခာ။ ။စက္ခ၊ သောတ၊ သျှန္တ၊ ဇိဝှာ၊ ကာယ၊ မန-ဖြင့် ရူပ၊ သဒ္ဓ၊ ဂန္ဓ၊ ရသ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ၊ ဓမ္မ- အာရုံတို့ကို မြင်၊ ကြား၊ နမ်းရှု၊ သာယာ၊ တွေ့ထိ-ခံစားသော အခါ အကုသိုလ်တရားတို့၏ အခြေခံဖြစ်သော တွေဝေမှု မောဟ- ၏ အပြစ်ကို မမြင်သော အန္တ ဗာလ-ပုထုဇဉ်၏ သန္တာန်၌ သောမနဿ ဒေါမနဿ ကဲ့သို့ နှစ်သက်မှု မနှစ်သက်မှုမထင်ရှားလှပဲ အာရုံ၌ လျစ်လျူရှုခြင်းဟူသော လောဘ နှင့် ယှဉ်သော ဥပေက္ခာ စိတ်တမျိုးဖြစ်၏။

ထို“လောဘ-သမ္ပယုတ္တဥပေက္ခာ” သည် ခြောက်ဒွါရ၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော ရူပ- စသော ဣဉ္ဇာရုံကို (ထို ဣဉ္ဇာရုံ၌ ဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကို) မဲလွန်မြောက်နိုင်။ တန်း လျက်ခဲ စသည်၌ နားသော ယင်ကဲ့သို့ ထို ရူပ-စသော အာရုံပင် ငြိကပ်နေ၏။ ထို့ ကြောင့် ထို“လောဘ သမ္ပယုတ္တဥပေက္ခာ” သည်လည်း ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အိမ်မ ခွဲ-မှီနေသော ဂေဟသိတ ဥပေက္ခာဖြစ်၏။

နေက္ခမ္မသိတ ဥပေက္ခာ။ ။ခြောက်ဒွါရ၌ ကောင်းကောင်းဆိုးဆိုး အမျိုးမျိုးသော ရူပ သဒ္ဓ-စသည်တို့ ထင်လာလျှင် ထိုအာရုံတို့၏ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမ-သဘောကို ရူပားသူ၏ သန္တာန်ဝယ် ဣဉ္ဇာရုံ၌ တပ်မက်မှု အနိဋ္ဌာရုံ၌ စိတ်ပျက်မှု မဖြစ်တော့ပဲ အညီအမျှ မရှုမကြောင့် ဖြစ်မည့် တွေဝေမှုလည်း မဖြစ်တော့ပဲ ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့်ယှဉ် သော ဥပေက္ခာ ဖြစ်၏။ ထို ဥပေက္ခာသည် ရူပါရုံ-စသည်၌ ဖြစ်သော ကိလေသာကို လွန်မြောက်နိုင်သည့်အတွက် ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အိမ်မှ ထွက်မြောက်သော ကြောင့် နေက္ခမ္မသိတ-မည်၏။ ဤနေရာ၌ တတြိမဇ္ဈတ္တတာ-စေတသိက်ကိုလည်း ဥပေက္ခာ-ဟုပင် ယူရ၏။ အချုပ်မှာ ကုသိုလ်တရားဟူသမျှ၌ ဖြစ်သမျှ ဥပေက္ခာနှင့် တတြိမဇ္ဈတ္တတာသည် နေက္ခမ္မသိတ-ဥပေက္ခာပင်တည်း။

သဝိတက္က-စသည် အခွဲ။ ။ဝိပဿနာဖြစ်သောကာမာဝစရ ကုသိုလ်နှင့် ပဌမဈာန် တို့၌ ယှဉ်သော ဥပေက္ခာသည် သဝိတက္က သဝိစာရ-တည်း။ ဒုတိယ၊ တတိယ၊ စတုတ္ထ- ဈာန်တို့၌ ယှဉ်သော ဥပေက္ခာသည် အဝိတက္က အဝိစာရ-တည်း။

ပဋိပဒါ ကိ။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောတော်မူပြီ။ [ဤ
 နေရာ၌ သိကြားမင်းသည် သောတာပန်ဖြစ်၍ ဘုရားရှင်၏ ရှေ့မှာပင် ဘဝ
 ပြောင်းလျက် သိကြားအသစ် ဖြစ်လေသည်။ ဘုရားရှင်ကမူ အရဟတ္တဖိုလ်
 ဖြင့် ဒေသနာတော်ကို အဆုံးသတ်တော်မူ၏။ အကျယ်ကို အဋ္ဌကထာမှာရှု။]
 ဣတ္ထိ ဘဂဝါ။ပ။ သုတူတိ [ပုဒ်စဉ် ၃၅၇-၌ အနက် ရေးခဲ့ပြီ။]

ပါတီမောက္ခသံဝရ

၃၆၄။ ဣတိဟ။ပ။အပုစ္ဆိ။ (ကိ။)-[ရဟန္တာ၏ ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါ-ကို
 မေးလို၍ ကထံပဋိပန္နော-စသောစကားကို လျှောက်သည်။]

“မာရိယ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကထံ၊ အဘယ်အပြားအားဖြင့်။ (အဘယ်
 နည်းဖြင့်။) ပဋိပန္နော ဘိက္ခု ပါတီမောက္ခသံဝရယ၊ မြတ်သော အကြီး
 အကဲဖြစ်သော သီလကိုစောင့်စည်းခြင်းငှာ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်ပါလနည်း။” ဣတိ၊ ပြီ။ ဒေဝါနမိန္ဒ။ ကာယသမာစာရံပိ၊ ကိုယ်
 အကျင့်ကိုလည်း။ (ကိုယ်ဖြင့်ကျင့်အပ်သော အမှုကိုလည်း။) သေဝိတဗ္ဗံပိ၊
 မှီဝဲထိုက် ပြုကျင့်ထိုက်သော ကာယသမာစာရ-ကိုလည်းကောင်း။ အသေဝိ-
 တဗ္ဗံပိ၊ မမှီဝဲထိုက် မပြုကျင့်ထိုက်သော ကာယသမာစာရ-ကိုလည်းကောင်း။
 ဒုဝိဓေန၊ ဖြင့်။ ဝဒါမိ။ပ။ဝစီသမာစာရံပိ၊ နှုတ်အကျင့်ကိုလည်း။ (နှုတ်ဖြင့်
 ကျင့်အပ်သော အမှုကိုလည်း။) ။ပ။ ပရိယေသနံပိ၊ ရှာမှီးခြင်းကိုလည်း။
 (ရှာမှီးကြောင်း အသက်မွေးမှုကိုလည်း။) သေဝိတဗ္ဗံပိ၊ မှီဝဲထိုက်ရှာမှီးထိုက်
 သော အသက်မွေးမှုကိုလည်းကောင်း။ အသေဝိတဗ္ဗံပိ၊ မမှီဝဲထိုက် မရှာမှီး
 ထိုက်သော အသက်မွေးမှုကိုလည်းကောင်း။ ဒုဝိဓေန ဝဒါမိ။ [မိစ္ဆာ
 သမ္မာ စ ပရိယေသတိ တောယာတိ ပရိယေသနာ၊ အာဇီဝေါ။-ဒီကာ။]

“ကာယသမာစာရံပါဟံ ဒေဝါနမိန္ဒ ။ပ။ အသေဝိတဗ္ဗံပိ”တိ၊ ကာယ-
 သမာစာရံပါဟံ ဒေဝါနမိန္ဒ ။ပ။ အသေဝိတဗ္ဗံပိ-ဟူ၍။ ဣတိ တေံ၊ ဤ
 စကားကို။ (မယာ။) ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ (ဆိုခဲ့ပြီ။) ကိဉ္စ၊ အဘယ်စကားကို။
 ဝါ၊ အဘယ် အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ (ရည်ရွယ်၍။) တေံ၊ ဤ
 စကားကို။ (ကာယသမာစာရံပါဟံ ဒေဝါနမိန္ဒ ။ပ။ အသေဝိတဗ္ဗံပိ-ဟူသော
 ဤစကားကို။) ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သနည်း။

တတ္ထ၊ ထို သေဝိတဗ္ဗကာယသမာစာရ၊ အသေဝိတဗ္ဗကာယသမာစာရ-
 နှစ်မျိုးတို့တွင်။ ယံ ကာယသမာစာရံ၊ ကို။ ဇညာ၊ ရာ၏။ (ကိ။)
 “မေ၊ ၏။ (အကုသလာဓမ္မာ၊ ကုသလာဓမ္မာ-တို့၌ စပ်။) ဝါ၊ သည်။

(သေဝတော-၌ စပ်။) ဣမံ ကာယသမာစာရံ၊ ဤ ကိုယ်အကျင့်ကို။ သေဝတော၊ မှီဝဲလတ်သော်။ (ပြုကျင့်လတ်သော်။) ။ပ။ ပရိယာယန္တိ။” ဣတိ၊ ဤသို့ သိရာ၏။ ဝေဇ္ဇပေါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ (ဤသို့ အကုသိုလ်တရားတို့၏ တိုးပွားကြောင်း၊ ကုသိုလ်တရားတို့၏ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း သဘောရှိသော။) ကာယသမာစာရော၊ ကို။ န သေဝိတုဗ္ဗော၊ မမှီဝဲထိုက်။ (မပြုကျင့်ထိုက်။)

တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ယံ ကာယသမာစာရံ၊ ကို။ ဧညာ (ကိ။) “မေ၊ နိ။ပ။ အဘိဝဇ္ဇန္တိ။” ဣတိ၊ ဤသို့ သိရာ၏။ ဝေဇ္ဇပေါ၊ သော။ (ဤသို့ အကုသိုလ်တရားတို့၏ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း၊ ကုသိုလ်တရားတို့၏ တိုးပွားကြောင်း- သဘောရှိသော။) ကာယသမာစာရော၊ ကို။ သေဝိတုဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ (ပြုကျင့်ထိုက်၏။)

“ကာယသမာစာရံပါဟံ ဒေဝါနမိန္ဒု။ပ။အသေဝိတပ္ပိပိ” တိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံ တံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ။] တေ၊ ဤစကားကို။ (ကာယ- သမာစာရံပါဟံ ဒေဝါနမိန္ဒု။ပ။အသေဝိတပ္ပိပိ-ဟူသော ဤစကားကို။) (ဝုတ္တံ-၌ စပ်။) ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ (တတ္ထ ယံ ဧညာ။ပ။အဘိဝဇ္ဇန္တိ- ဟူသော ဤ စကားကို။ တနည်း) ဣဒံ၊ ဤ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။ (ဤ အကုသိုလ်တရားတို့၏တိုးပွားကြောင်း၊ ကုသိုလ်တရားတို့၏ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ဖြစ်သော ကာယသမာစာရ၊ အကုသိုလ်တရားတို့၏ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ကုသိုလ်တရားတို့၏ တိုးပွားကြောင်း-ဖြစ်သော ကာယသမာစာရ-ဟူသော ဤအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။) ပဋိစ္စ၊ စုံ၍။ ဝုတ္တံ။ [ဝစီသမာစာရ-ဝါရ လွယ်ပြီ။]

ပရိယေသနဝါရ။ ။ “ပရိယေသနံပါဟံ။ပ။ဝေဇ္ဇပေါ၊ သော။ (ဤသို့ အကုသိုလ်တရားတို့၏ တိုးပွားကြောင်း၊ ကုသိုလ်တရားတို့၏ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း - သဘောရှိသော။) ပရိယေသနာ၊ ရှာမှီးကြောင်း ဖြစ်သော မိစ္ဆာဇီဝ-ကို။ ဝါ၊ အပြစ်ရှိလတ် မမြတ်သောရှာမှီးခြင်းကို။ န သေဝိ-တုဗ္ဗော၊ မမှီဝဲထိုက်။ (မရှာမှီးထိုက်။) ဝေဇ္ဇပေါ၊ သော။ (ဤသို့ အကုသိုလ်တရားတို့၏ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း၊ ကုသိုလ်တရားတို့၏တိုးပွားကြောင်း-သဘော ရှိသော။) ပရိယေသနာ၊ ရှာမှီးကြောင်းဖြစ်သော သမ္မာအာဇီဝ-ကို။ ဝါ၊ အပြစ်ကင်းလတ် ကောင်းမြတ်သော ရှာမှီးခြင်းကို။ သေဝိတုဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ (ရှာမှီးထိုက်၏။) ။ပ။ သုတွာ” တိ။

ဣန္ဒြိယသံဝရ

၃၆၅။ ဣတိဟ။ပ။ဣန္ဒြိယသံဝရယ၊ စက္ခုစသား ခြောက်ပါးသော ဣန္ဒြေကိုကို ပိတ်ခြင်း စောင့်စည်းခြင်းငှာ။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဒေဝါနမိန္ဒ။ အဟံ၊ သည်။ စက္ခုဝိညေယျံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် သိထိုက်သော။ ရူပံပိ၊ ရူပါရုံကိုလည်း။ သေဝိတဗ္ဗံပိ၊ မှီဝဲထိုက် ကြည့်ရှုထိုက် သော ရူပါရုံကိုလည်းကောင်း။ အသေဝိတဗ္ဗံပိ၊ မမှီဝဲထိုက် မကြည့်ရှုထိုက် သော ရူပါရုံကိုလည်းကောင်း။ ဒုဝိဓေ ဝဒါမိ။ပ။ သောတဝိညေယျံ၊ သောတဝိညာဉ်ဖြင့် သိထိုက်သော။ သဒ္ဓံပိ၊ သဒ္ဓါရုံကိုလည်း။ (အသံကို လည်း။)သေဝိတဗ္ဗံပိ၊မှီဝဲထိုက် နားထောင်ထိုက်သော အသံကိုလည်းကောင်း။ ။ပ။ ဘာနဝိညေယျံ၊ သော။ ဂန္ဓံပိ၊ ကိုလည်း။ (အနံ့ကိုလည်း။)သေဝိ- တဗ္ဗံပိ၊ မှီဝဲထိုက် နမ်းရှုထိုက်သော ဂန္ဓာရုံကိုလည်းကောင်း။ပ။ဇိဝှာဝိညေယျံ၊ သော။ ရသံပိ၊ ကိုလည်း။ (အရသာကိုလည်း။)သေဝိတဗ္ဗံပိ၊ မှီဝဲထိုက် သာယာထိုက်သော အရသာကိုလည်းကောင်း။ပ။ ကာယဝိညေယျံ၊ သော။ ဖောဠုပံပိ၊ ကိုလည်း။(အတွေ့အထိကိုလည်း။)သေဝိတဗ္ဗံပိ၊ မှီဝဲထိုက် တွေ့ထိ ထိုက်သော ဖောဠုဗျာရုံကိုလည်းကောင်း။ မနောဝိညေယျံ၊ မနောဝိညာဉ် ဖြင့် သိထိုက်သော။ ဓမ္မံပိ၊ ဓမ္မာရုံကိုလည်း။(စိတ်ထဲမှာ ပေါ်လာသမျှ အာရုံကိုလည်း။)။ပ။ ဝဒါမိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

• ဝေံ ဝုတ္တေ ။ပ။ အဝေါစ။ (ကိံ ။)-

“ဘန္တေ အဟံ(အာဇာနာမိ-၌ စပ်။) ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်။ ဘာသိတဏှ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဣမဏှ၊ ဤတရားတော်၏။ ဝေံ၊ သို့။ (ဤ လျှောက်အပ်မည့်အတိုင်း။) ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။ အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဘန္တေ။ ယထာရူပံ။ အကြင်သို့သဘောရှိသော။ စက္ခုဝိညေယျံ၊ သော။ ရူပံ၊ ကို။ သေဝတော၊ မှီဝဲသူ(ကြည့်ရှုသူ)၏(သန္တာန်၌)။ပ။ ပရိဟာယန္တိ။ ငဝရူပံ၊ သော။ စက္ခုဝိညေယျံ၊ သော။ ရူပံ၊ ကို။ န သေဝိတဗ္ဗံ၊ မမှီဝဲ ထိုက်။ (မကြည့်ရှုထိုက်။) ဘန္တေ ယထာရူပံ၊ သော။ ရူပံ စ၊ ကိုကား။ [ဘန္တေ။ စ ခေါ၊ အနွယ-ကား။ ယထာရူပံ စက္ခုဝိညေယျံ။ ရူပံ၊ ကို။ ဤသို့လည်းပေးနိုင်၏။]။ပ။ သေဝတော။ပ။ သေဝိတဗ္ဗံ။ပ။ ဘန္တေ။ မေ ၏။ (ကင်္ခါ-၌ စပ်။) ဝါ၊ သည်။ (အာဇာနတော-၌ စပ်။)ဘဂဝတာ၊

သည်။ သံခိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ သော။ ဣမဿ၊ ။ ။ ဧဝံ။ ဝိတ္တာရေန၊ ဖြင့်။ အတ္တံ၊ ကို။ အာဇာနတော၊ လတ်သော်။ ဝါ၊ သိခြင်းကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ ။ ။ ပဉ္စဝေယျာကရဏံ၊ ကို။ သုတွာ၊ နာရ၍။ ဧတ္ထ၊ ဤပြဿနာ၌။ ကင်္ခါ၊ ကို။ တိတ္ထာ၊ အပ်ပါပြီ။ ကထံကထာ၊သည်။ ဝိဂတော၊ ပါပြီ။”ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

၃၆၆။ ဣတိပ။ပ။ အပုစ္ဆိ။ (ကိ။)-

“မာရိသ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဧကန္တဝါဒါ န ခေါ၊ တမျိုးတည်းသော အဖို့အစုရှိသော ဝါဒ ရှိကြပါသလော။ [ဝါဒ-မကွဲပဲ တမျိုးတည်းသော ဝါဒ ရှိကြပါသလား-ဟူလို]။ ဧကန္တသီလာ(နံ ခေါ)၊ တမျိုးတည်းသော အဖို့အစုရှိသော အလေ့အကျင့် ရှိကြပါသလော။ ဧကန္တဆန္ဒာ(နံ ခေါ)၊ တမျိုးတည်းသော အဖို့အစုရှိသော အယူဆန္ဒ-ရှိကြပါသလော။ [အယူဆန္ဒ-တူကြပါသလား-ဟူလို]။ ဧကန္တအဇ္ဈောသာနာ(နံ ခေါ)၊ တမျိုးတည်းသော အဖို့အစုရှိသော ပြီးဆုံးခြင်း ရှိကြပါသလော။ [နောက်ဆုံး၌ ရည်မှန်းချက်တူကြပါသလား-ဟူလို]။” ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီ။ ဒေဝါနမိန္ဒ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဧကန္တဝါဒါ၊ တမျိုးတည်းသော အဖို့အစုရှိသော ဝါဒ ရှိကုန်သည်။ပ။ ဧကန္တအဇ္ဈောသာနာ၊ ကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ ပြီ။

“မာရိသ၊ ကသ္မာ ပန၊ အဘယ်ကြောင့် ။ပ။ ဧကန္တအဇ္ဈောသာနာ၊ ကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ကြပါသနည်း။” ဣတိ၊ ပြီ။ ဒေဝါနမိန္ဒ။ လောကော၊ ဤ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ အနေကဓာတု၊ တပီးမက များသော အဇ္ဈာသယ-ဓာတ် ရှိ၏။ နာနာဓာတု၊ အမျိုးမျိုးသော အဇ္ဈာသယ-ဓာတ် ရှိ၏။ [အဇ္ဈာသယ-ဟူသည် နှလုံးသွင်းမှု “ဆန္ဒ” တည်း။]အနေကဓာတု နာနာဓာတုသို့၊ တပီးမက များသော အဇ္ဈာသယ-ဓာတ်ရှိ၊ အမျိုးမျိုးသော အဇ္ဈာသယ-ဓာတ် ရှိသော။ တသို့ လောကော ထိုသတ္တဝါအပေါင်း၌။ ယံ ယဒေဝ ဓာတု၊ အကြင်အကြင် အဇ္ဈာသယ-ဓာတ်ကိုပင်။ သတ္တာ၊

၁။ ဣမဿ။ပ။အာဇာနာမိ။ ။အောက်၌ သောမနဿ-အစရှိသော ပြဿနာ၏ အဖြေကို ကြားနာပြီးဖြစ်၍ ဤပြဿနာသည်လည်း အောက်ကအတိုင်းပင် ဖြစ်စေရရှိ၏-ဟု သဘောပေါက်သဖြင့် “ဣမဿ ခေါ အဟံ ဘန္တေ” စသောစကားကို လျှောက်သည်။ ဘုရားရှင်ကလည်း ပြည့်စုံ မှန်ကန်အောင်လည်း ဖြေနိုင်၊ ဖြေလည်းဖြေချင်နေသော သိကြားမင်းအား ဖြေဆိုခွင့်ပြုတော်မူလိုက်သည်။

တို့သည်။ အဘိနိဝိသန္တိ၊ စွဲစွဲ မြဲမြဲ သက်ဝင်ကြကုန်၏။ (ယူထားကြကုန်၏)။ တံ တဒေဝ၊ ထိုထို အဇ္ဈာသယမာတ်ကိုသာ။ ထာမသာ၊ ဒိဋ္ဌိအစွမ်းအားဖြင့်။ (အယူ အစွမ်းအားဖြင့်။) ပရာမာသာ၊ မှားမှားယွင်းယွင်း သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်။ အဘိနိဝိသ၊ စွဲစွဲမြဲမြဲ သက်ဝင်၍။ (စွဲစွဲလမ်းလမ်း ယူ၍။) ဝေါဟရန္တိ၊ ပြောကြကုန်၏။ (ကိ။) “ဣဒမေဝ၊ ဤ ငါတို့စကားသာ။ ဝါ၊ ဤ ငါတို့အယူသာ။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အညံ၊ ငါတို့မှတစ်ပါး အခြားသူတို့၏စကားသည်။ ဝါ၊ အယူသည်။ မောဆံ၊ အကျိုးမပြီး အချည်းနှီးတည်း။ (အလကားသာ၊ ဘာမှ အသုံးမကျ-ဟူလို။)” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကြကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗေ။ပ။ ဧကန္တအဇ္ဈောသာနာ၊ ကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောတော်မူပြီ။

“မာရိသ သဗ္ဗေဝ သမဏ ပြာဟူဏာ။ အစူန္တနိဋ္ဌာ န ခေါ၊ ပျက်စီးခြင်းကို လွန်သော နိဗ္ဗာန်-ဟူသော ပြီးဆုံးခြင်း ရှိကြပါသလော။ အစူန္တ-ယောဂက္ခေမိံ၊ ပျက်စီးခြင်းကို လွန်သော ယောဂ-လေးပေးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိရာ နိဗ္ဗာန်ရှိကြပါသလော။ အစူန္တဗြဟ္မစာရိ၊ ပျက်စီးခြင်းကို လွန်သော နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ မြတ်သော အရိယမဂ်ကို ကျင့်ကြပါသလော။ ဝါ၊ ပျက်စီးခြင်းကို လွန်သော နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ မြတ်သော အရိယမဂ်သို့ ရောက်ကြပါသလော။ အစူန္တပရိယောသာနာ၊ ပျက်စီးခြင်းကို လွန်သော နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အဆုံး ရှိကြပါသလော။” ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

ဒေဝါန မိန္ဒူ။ပ။ အစူန္တ ပရိယောသာနာ၊ ကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောတော်မူပြီ။

၁။ အစူန္တယောဂက္ခေမိံ။ ။အန္တံ+အတိတော အစူန္တော = ပျက်စီးခြင်းကို လွန်သော နိဗ္ဗာန်။ (ယောဂက္ခေမောနှင့် အရတု ဖြစ်၍ ပိုလွင်ထားသည်။) ဒိယန္တိ ဧက္ကာဟံ ခေမော=ဘေးတို့၏ကုန်ရာ (ဘေးမရှိရာ) နိဗ္ဗာန်။ ယောဂေဟိ+ခေမော ယောဂက္ခေမော=ယောဂ-လေးပေးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိရာ နိဗ္ဗာန်။

အစူန္တော + ယောဂက္ခေမော ယေသန္တိ အစူန္တယောဂက္ခေမာ-ဟု ဆိုလိုလျက် သမာသ်အဆုံးဖြစ်သော (မ) ၌ (အ) ကို (ဣ) ပြု၍ “အစူန္တယောဂက္ခေမိံ” ဟု ဖြစ်ပြီးနောက် ယောဂိဘတ်သက်၊ ချေ၍ မိ-၌ ဣ-ကို ဒိဗ-ပြုလျှင် “အစူန္တယောဂက္ခေမိ” ဟု ဖြစ်သည်။ ဤအလို ဗဟုဗ္ဗိဟိ-သမာသ်တည်း။

တနည်း။ ။အစူန္တော+ ယောဂက္ခေမော အစူန္တယောဂက္ခေမော၊ ဤကဲ့သို့ ကမ္မဓာရယ-ပြုပြီးမှ “အစူန္တယောဂက္ခေမော+ယေသံ+အတ္တိတိ အစူန္တယောဂက္ခေမိ-ဟု အဿတ္ထိ အနက်၌ (ဤ) ပစ္စည်းသက်ပါ။ ထို့နောက် ယောဂိဘတ်သက်၊ ချေပါ။-ဤအလို-အဿတ္ထိ-တဒ္ဓိတ်တည်း။-ဇီကာ။

“မာရိသ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ပ။ အစွန္တပရိယောသာနာ၊ ကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ပါကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ ဒေဝါန မိန္ဒ။ ယေ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ တဏှာ သင်္ခယ ဝိမုတ္တာ၊ တဏှာကို ညှဉ်းဆဲ ဖျက်ဆီးတတ်သော အရိယ မဂ်ဖြင့် ဝဋ်ဒုက္ခမှ အထူး လွတ်မြောက်ကြကုန်၏။ (တနည်း) တဏှာ သင်္ခယ ဝိမုတ္တာ၊ တဏှာ၏ ကုန်ခမ်း ပျက်စီးကြောင်း ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌ စွဲမြဲခြင်း သက်ဝင်ကုန်၏။ တေ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ အစွန္တနိဗ္ဗာ၊ ကုန်၏ ။ပ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ပ။ အစွန္တ ပရိယောသာနာ၊ ကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူပြီ ။ပ။ သုတ္တံ” တိ။

၃၆၇။ ဣတိတ ။ပ။ အဝေါစ၊ (ကိံ)။-

“ဘန္တေ။ ဇော၊ အာရုံတမျိုးတည်း၌ မစွဲမြဲပဲ တုန်လှုပ်တတ်သော တဏှာသည်။ ဝါ၊ မိမိဖြစ်ရာ ခန္ဓာအစဉ်ကို တုန်လှုပ်စေတတ်သော တဏှာသည်။ ရောဂေါ၊ နှိပ်စက်တတ်သော ရောဂါပါတည်း။ ဝါ၊ နှိပ်စက်တတ်သော ရောဂါနှင့် တူပါ၏။ ဇော၊ သည်။ ဂဏ္ဍော၊ အမျိုးမျိုး ပျက်စီးနေသော အနာပါတည်း။ ဝါ၊ အနာနှင့် တူပါ၏။ ဇော၊ သည်။ သလ္လံ၊ အနုတ်ခက်အောင် စူးဝင်နေသော မြားငြောင့်ပါတည်း။ ဝါ၊ မြားနှင့် တူပါ၏။ ဇော၊ သည်။ ဣမံ ပရိသံ၊ ဤ သတ္တဝါကို။ [ပုရိသ-သဒ္ဓါ သတ္တ-၏ ပရိယာယ်။] တဿ တဿေဝ ဘဝဿ၊ ထိုထို ဘဝ၏ပင်။ (ထိုထို ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ အစဉ်၏ပင်။) အဘိနိဗ္ဗတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ပရိကဇတိ၊ ဆွဲငင်ပါ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံ ပရိသေသ၊ ဤ သတ္တဝါသည်။ ဥစ္စာဝစံ ၊ မြင့်မြတ်သူ၏ အဖြစ် ယုတ်ညံ့သူ၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ပါ၏။ ဘန္တေ အဟံ။ ဣတော၊ ဤ သာသနာတော်မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌။ အညေသု၊ မြတ်စွာ

၁။ ပြဿနာ တဆယ် ဇေးပါး။ ။ (၁) ဣဿာမစ္ဆရိယ ပဉ္စာ၊ (၂) ဝိယာပိယ ပဉ္စာ၊ (၃) ဆန္ဒ ပဉ္စာ၊ (၄) ဝိတက္က ပဉ္စာ၊ (၅) ပပဉ္စ ပဉ္စာ၊ (၆) သောမနဿ ပဉ္စာ၊ (၇) ဒေါမနဿ ပဉ္စာ၊ (၈) ဥပေက္ခာ ပဉ္စာ၊ (၉) ကာယသမာစာရ ပဉ္စာ၊ (၁၀) ဝစီ သမာစာရ ပဉ္စာ၊ (၁၁) ပရိယေသနာ ပဉ္စာ၊ (၁၂) ဣန္ဒြိယ သံဝရ ပဉ္စာ၊ (၁၃) အနေက ဓာတု ပဉ္စာ၊ (၁၄) ဧကန္တနိဗ္ဗာ ပဉ္စာ၊ ဤ ပြဿနာကြီး ဆယ်လေးရပ်ကို ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဖြေတော်မူအပ်ပြီး ဖြစ်သည်။ [ဤနှင့်စပ်၍ စိစစ်ချက်ကို ဋီကာ၌ကြည့်ပါ။]

၂။ ဥစ္စာဝစံ။ ။ မြဟွာ ဖြစ်လျှင် မြတ်၏၊ နတ် ဖြစ်လျှင် ညံ့၏။ နတ်သည် မြတ်၏၊ လူသည် ညံ့၏။ လူသည် မြတ်၏၊ ငရဲ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိက္ခာ၊ အသုရကာယ်-တို့သည် ညံ့ကုန်၏။ [ဇော-စသည်တို့၏ အဖွင့်ကို ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

ဘုရားမှတစ်ပါး အခြားကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏေသု၊ သမဏဗြာဟ္မဏ-တို့
 (အထံ)၌။ ယေသံ ပဉ္စာနံ၊ အကြင် ပြဿနာတို့၏။ ဩကာသကမ္မိပိ၊
 မေးခွင့်ပြုခြင်းမျှကိုလည်း။ နာလတ္တံ၊ မရခဲ့ပါ။ တေ၊ ထိုပြဿနာတို့ကို။
 မေ၊ အား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဗျာကတာ၊ ဖြေတော်မူအပ်ပါကုန်
 ပြီ။ စ ပန၊ ဆက်၍ လျှောက်ပါဦးမည်။ ဒီဃရတ္တံ^၁၊ ရှည်စွာသော ည၌
 ပတ်လုံး။ မေ၊ တပည့်တော်၏ သန္တာန်၌။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ကထံကထာသလ္လံ၊ မဆုံး
 ဖြတ်နိုင်မှု၊ သို့လော သို့လော တွေးတောယုံမှားမှု-ဟူသော ဆူးငြောင့်သည်။
 အနုသယိတံ၊ အစဉ်ကိန်းဝပ်နေပါပြီ။ တဉ္စ၊ ထိုဝိစိကိစ္ဆာ-ငြောင့်ကိုလည်း။
 ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျဠံ၊ နုတ်ပယ်အပ်ပါပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

ဒေဝါနမိန္ဒ တံ။ ဣမေ ပဉ္စေ၊ တို့ကို။ အညေ သမဏဗြာဟ္မဏေ၊
 တို့ကို။ ပုစ္ဆိတာ၊ မေးဖူးသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အဘိဇာနာသိ နော၊ သိ၏
 လော။ (အမှတ်ရ၏လော။) ဣတိ၊ ပြီ။ [မေးဖူးတာများ သတိရရဲ့လား-
 ဟုလို]။ ပ။ အဘိဇာနာမိ။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဒေဝါနမိန္ဒ။ ယထာကထံ၊
 အဘယ်နည်းဖြင့်။ တေ၊ တို့သည်။ ဗျာကံသု၊ ဖြေလိုက်ကြသနည်း။ တေ၊
 သင်၏။ အဂရူ၊ ဝန်မလေးသူ၏ အဖြစ်သည်။ (ဝန်မလေးသည်။) သစေ
 (ဟောတိ၊ ဝေံ သတိ)။ ဘာသဿု၊ လျှောက်စမ်းပါဦး။ ဣတိ၊ ပြီ။
 ဘန္တေ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ (အကြင်ပရိသတ်၌)ဘဂဝါ၊ သည်သော်
 လည်းကောင်း။ ဘဂဝန္တိပေါ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သဘောတော်နှင့်
 တူသော သဘောထားရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်သော်လည်းကောင်း။ နိသိန္နော၊
 ထိုင်နေသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ထို ပရိသတ်၌။)
 မေ၊ ၏။ ဂရူ၊ ဝန်လေးသူ၏အဖြစ်သည်။ (ဝန်လေးသည်။) န ခေါ၊
 မဖြစ်ပါ။ ဣတိ၊ လျှောက်ပြီ။ ဒေဝါနမိန္ဒ။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။
 (ထိုသို့ ဝန်မလေးလျှင်။)ဘာသဿု၊ လျှောက်စမ်းပါဦး။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဘန္တေ။ ယေသု၊ အကြင် သမဏ ဗြာဟ္မဏ-တို့၌။ အဟံ၊ (မညာမိ-
 န္ဍေဝံ စပ်။ ဣမေ) သမဏ ဗြာဟ္မဏာ။ အာရညိကာ၊ တော၌ နေခြင်း အလေ့
 ရှိကုန်၏။ (တော၌ နေလေ့ရှိကုန်၏-ဟုလို။) (တနည်း) အာရညိကာ၊ တော

၁။ ဒီဃရတ္တာ နုသယိတံ စ။ ။ရှေး နိဿယ-၌ ဤသို့ ပါရှိ၏။ ဤပုဒ်အဖွင့်
 ဣကာပုဒ်စဉ် ၃၇၁-အဆုံးအနား၌လည်း ဒီဃရတ္တာ နုသယိတံ သံသယ-စသည်ဖြင့်
 ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် “ဒီဃရတ္တာနုသယိတဉ္စ” ဟု ပါဠိမှန် ရှိပါစေ။ ယခု စာအုပ်များ၌
 “ဒီဃရတ္တာ နုသယိတဉ္စ” ဟု တဉ္စ-နေရာဝယ် “ဟဉ္စ” ဟု ပါဠိဖျက်နေသည်။

၌ အမြဲနေခြင်းရှိကုန်၏။ ပန္နသေနာသနာ၊ အစွန့်အဖျား ကျသော ကျောင်း ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညာမိ၊ သိပါ၏။ တေ၊ တို့သို့။ အဟံ ဥပသင်္က- မိတွာ ဣမေ ပဉ္စေ ပုစ္ဆာမိ။ တေ၊ ထို သမဏ ဗြာဟ္မဏ-တို့သည်။ မယာ၊ တပည့်တော်က။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်။ (သမာနာ။) န သမ္မာယန္တိ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် မသိစေနိုင်ပါကုန်။ ဝါ၊ နားလည်အောင် မဖြေ နိုင်ပါကုန်။

အသမ္မာယန္တံ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် မသိစေနိုင်ပါကုန်ပဲ။ ဝါ၊ နားလည်အောင် မဖြေနိုင်ကုန်ပဲ။ မမံယေဝ၊ ကိုသာ။ ပဋိပုစ္ဆန္တိ၊ ပြန်မေးကြပါကုန်၏။ (ကိံ။) “။ပ။ တေသံ၊ တို့အား။ အဟံ ပုဋ္ဌော (ဟုတွာ)။ ဗျာကရေမိ၊ ဖြေပါ၏။ပ။ကိံ” ပန၊ အဘယ်မည်သော။ ကမ္ပံ။ ကတွာ၊ ရှိ။ ဣမံ ဌာနံ၊ ဤအရာသို့။ (ဤ သိကြားအရာသို့။) ပတ္တော၊ ရောက်ပါသနည်း။” ။ပ။ တေသံ၊ တို့အား။ အဟံ၊ ယထာသုတံ၊ အကြင် အကြင် နာယူအပ်ဖူးသည့်အတိုင်း။ ယထာပရိယတ္တံ၊ အကြင်အကြင် သင်ယူ အပ်ဖူးသည့်အတိုင်း။ ဓမ္မံ၊ သိကြားဖြစ်ကြောင်း ကျင့်ဝတ်ခုနစ်ပါး တရား ကို။ ဒေသေမိ၊ ဟောပြရပါ၏။

တေ၊ တို့သည်။ တာဝတကေနေဝ၊ ထိုမျှလောက် အကြောင်းဖြင့်ပင်။ အတ္တမနာ၊ မိမိစိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့တွေး၍ ဝမ်း မြောက်ကြပါသနည်း။) “နော၊ ငါတို့သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော စ၊ ကိုလည်း။ ဒိဋ္ဌော၊ တွေ့မြင်အပ်ပြီ။ ယဉ္စ၊ အကြင် အကြောင်း အရာကိုလည်း။ နော၊ တို့သည်။ အပုစ္ဆိမ္မာ၊ မေးကုန်ပြီ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ နော၊ တို့အား။ ဗျာကာသိ၊ ဖြေသွားပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့တွေး၍ ဝမ်း မြောက်ကြပါ၏။ တေ၊ တို့သည်။ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်။ မမံယေဝ၊ ၎်သာ။ သာဝကာ။ သမ္ပုဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်သွားပါကုန်၏။ အဟံ စ၊ သည်ကား။ တေသံ၊ တို့၏။ (သာဝကော။) န (သမ္ပုဇ္ဇာမိ)၊ မဖြစ်ပါ။ ဘန္တေ။ ခေါ် ပန၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ဘဂဝတော၊ ၎်။ သာဝကော၊ သာဝက-ပါတည်း။ သောတာပန္နော၊ အရိယမဂ်သို့ ရောက်ပြီးသူပါတည်း။ ဝါ၊ သောတာပန်

၁။ န သမ္မာယန္တိ။ ။ [သံ+ပ+ဗ္ဗ-ဓာတ်။ ဂတိ-အနက်ဟော +ကာရိတ်ကျေ၊ အန္တိ။]ဗ္ဗ-ကို ဧ-ပြု၊ ဧ-ကို အာယ-ပြု၊ ကာရိတ်ပစ္စည်းကိုလည်း ချေ။ ဂတိ- အနက်ဟောဓာတ်မှန်သမျှ ဗုဒ္ဓိ-အနက်ကိုလည်း ဟောနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် “န သမ္မာယန္တိ-ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်မသိစေနိုင်ပါကုန်”ဟု သဒ္ဒတ္ထ-ဖြစ်သည်။ပြည့်စုံ အောင် မဖြေနိုင်ပါကုန်-ဘူလိ၊ မူလပဏ်၊ ၂-ဝဂ်၊ ၃-သုတ်။-ဇီကာ။

ပါတည်း။ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အပါယ်လေးပါးတို့၌ ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ကျခြင်းသဘော မရှိတော့ပါ။ နိဿတော၊ မဂ္ဂဓမ္မ နိဿာမဖြင့် မြဲပါ၏။ သမ္မောဓိပရာယနော၊ အထက်မဂ်သုံးပါး ဟူသော အလွန်ရောက်ထိုက်သော တရားရှိပါ၏။ (အထက်မဂ် သုံးပါးဟူသော လဲလျောင်းရာ ရှိပါ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီ။

သောမနဿပဋိလာဘကထာ

၃၆၈။ ဒေဝါနမိန္ဒ တံ။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝေ- ရူပံ၊ သော။ ဝေဒပဋိလာဘံ၊ နှစ်သက်မှုကို ရခြင်းကို။ သောမနဿပဋိလာဘံ၊ ဝမ်းမြောက်မှုကို ရခြင်းကို။ အဘိဇာနာသိ နော၊ သိပါသလော။ [နော- သည် (န) နှင့် အနက်တူသော ပုစ္ဆာဝါစက-နိပါတ်။] ဣတိ၊ ပြီ။ ပ။ ယထာ ကထံ၊ အဘယ်နည်းဖြင့်။ (အဘယ်သို့လျှင်။) ။ပ။ အဘိဇာနာသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဘန္တေ။ ဘူတပုပ္ဖံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဖူးသော အကြောင်းကား။ ဒေဝါသုရ- သင်္ဂါမော၊ နတ်နှင့် အသုရာတို့၏ စစ်ပွဲသည်။ သမုပဗျူဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာ တည်နေသည်။ ဝါ၊ ရင်ဆိုင်မိသည်။ အဟောသိ၊ ဘန္တေ။ တသ္မိံ သင်္ဂါမေ ၌။ ဒေဝါ။ ဗိနိံ သု၊ အပြီးအပိုင် နိုင်ကုန်ပြီ။ အသုရာ။ ပရာဇယိံ သု၊ ခေါင်းမထောင်နိုင်အောင် ရှုံးပါကုန်ပြီ။ ဘန္တေ။ တဿ မယံ၊ ၏။ (တေ-၌ စပ်။) ဝါ၊ သည်။ တံ သင်္ဂါမံ၊ ကို။ အဘိ ဝိဗိနိတု၊ လွှမ်းမိုးကာ နိုင်၍။ ဝိဗိတသင်္ဂါမဿ၊ အောင်အပ်ပြီးသော စစ်မြေရှိသည်။ (စစ်ပွဲရှိသည်။ သမာနဿ၊ ဖြစ်လတ်သော်။) တေ၊ ဤ အကြံသည်။ အဟောသိ။ (ကိံ။) “ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်တို့ ၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ယာ စေဝ ဩဇာ၊ အကြင် ဩဇာသည်လည်းကောင်း။ အသုရာ၊ အသုရာတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ယာ စ ဩဇာ၊ သည်လည်းကောင်း။ (အတ္ထိံ။) ဥဘယံ၊ နှစ်မျိုးစုံသော။ တေ၊ ဤ ဩဇာကို။ ဒေဝါ၊ တို့

၁။ သမုပဗျူဇ္ဇော။ ။ဗျူဟ-သဒ္ဒါ၏ အနက်များစွာတွင် ဤနေရာ၌ “သေနာ- သနိဝေသနဝိသေသ၊ စစ်တိုက်ဖို့ရာ စုဝေးတည်နေပုံအထူး” ကို ဟော၏။ ဗျူဟ-နှင့် ဗျူဇ္ဇ-သည် အနက်တူ၏။ ဗျူဟော-၌ ဝိ + ဗြိဟ-ဓာတ်၊ ၈-ပစ္စည်း။ ဗျူဇ္ဇော-၌ တ-ပစ္စည်း။ သမုပဗျူဇ္ဇော-ကို “ပစ္စုပဋိတော-ရှေးရှုတည်နေသည်” ဟု အင်္ဂုတ္တရ ဋ္ဌ- စသည်တို့၌ဖွင့်၏။ “သမုပဗျူဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာတည်နေသည်။ ဝါ၊ ရင်ဆိုင်နေသည်” ဟု အဓိပ္ပာယ်မှတ်ပါ။

သည်။ ပရိဘူတိဿန္တိ၊ စားကြရကုန်လိမ့်မည်။ (စားကြရတော့မှပဲ။)။
ဣတိ၊ ဤသို့ အကြဖြစ်ပါပြီ။ [ရှေးတုန်းက နတ်လဲစား၊ အသုရာလဲစား-
နေရသော နတ်ဩဇာကို နောင်တော့ အသုရာများ နတ်ပြည် ပြန်မဝင်နိုင်
တော့၍ အသုရာများ မစားကြရတော့၊ နတ်များချည်း စားကြရလိမ့်မည်-
ဟု တွေးမိပါသည်-ဟူလို။]

ဘန္တေ။ မေ၊ ၏။ သော ဝေဒပဋိလာဘော၊ သည်။ (သော)
သောမနုဿပဋိလာဘော၊ သည်။ သဒဏ္ဍာဝစရော၊ တုတ်၏သက်ဝင်၍ ဖြစ်
ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်ပါ၏။ ဝါ၊ တုတ်ကိုကိုင်၍ ရိုက်နှက်တားမြစ်ရခြင်းနှင့် တကွ
ဖြစ်ပါ၏။ သသတ္တာဝစရော၊ ဓား-စသောလက်နက်၏ သက်ဝင်၍ တကွ
ဖြစ်ပါ၏။ ဝါ၊ ဓား-စသော လက်နက်ကိုကိုင်၍ ထိုးခုတ်တားမြစ်ရခြင်း
နှင့် တကွဖြစ်ပါ၏။ န နိဗ္ဗိဒါယ။ပ။သံဝတ္တတိ။ [မဟာဂေါဝိန္ဒ-သုတ်၊
ပုဒ်စဉ် ၃၂၉-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

၃၆၉။ ဒေဝါနမိန္ဒ တံ။ ကိံ ပန၊ အဘယ်မည်သော။ အတ္ထဝသံ၊
စီးပွားအထူးကို။ ဝါ၊ မိမိနှင့်စပ်သော အကျိုးရှိသော အကြောင်းကို။
သမ္ပဿမာနော၊ ကောင်းစွာမြော်မြင်သည်ဖြစ်၍ ။ပ။ ပဝေဒေသိ၊ သိစေ
သနည်း။ (လျှောက်သနည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ပ။ပဝေဒေမိ။

ဂါထာအနက်။ ။ (၁) ဣဓေဝ၊ ဤ ဣန္ဒသာလာ-လိုက်ဂူ
၌ပင်။ တိဋ္ဌမာနဿ၊ တည်သော။ ဒေဝဘူတဿ၊ ရှေးအခါက
နတ်ဖြစ်သော။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ သတော၊ ယခုအခါ နတ်
သိကြား အသစ်ဖြစ်စဉ်။ ပုန၊ တဖန်။ မေ၊ သည်။ အာယု စ၊
အသက် အသစ်ကိုလည်း။ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်ပါပြီ။ မာရိသ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား။ ဝေံ၊ ဤ အကြောင်းကို။ ဇာနာဟိ၊ သိတော်မူပါ။ [ဤ
စကားဖြင့် မိမိစုတေကြောင်း၊ စုတေပြီးနောက် အသစ် ပဋိသန္ဓေ
နေပြီးကြောင်းကို လျှောက်သည်။

ဘန္တေ အဟံ။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဣမံ အတ္ထဝသံ၊ ကို။ပ။
(၂)။ ဒိဝိယာ၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ ကာယာ၊ ခန္ဓာကိုယ်မှ။
စုတော၊ စုတေသော။ (ရွှေ့လျောသော။) အဟံ၊ သည်။ အမာနုသံ၊
နတ်၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ အာယံ၊ အသက်ကို။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။ ယတ္ထ၊
အကြင် ခတ္တိယ-စသော အမျိုး၌။ မေ၊ ၏။ မနော၊ သည်။ ရမတိ၊
မွေ့လျော်ပါ၏။ [ဆန်းကြောင့် “ရမတိ” ဟု ဒီဃ-ဖြစ်နေသည်။]

(တတ္ထ၊ ထို ခတ္တိယ-စသော အမျိုး၌ပင်။) အမူဠော^၁၊ မတွေ့မဝေ သည်။ (ဟုတော့။) ဂမ္ဘိ၊ အမိဝမ်းတိုက်သို့။ သောမိ၊ ရောက်ရပါ လိမ့်မည် ။ပ။

(၃)။ သွာဟံ(သော+အဟံ)၊ သည်။ အမူဠပညဿ၊ တွေဝေ သောပညာ ရှိတော်မမူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ [အမူဠပညဿ၊ မတွေ့ဝေသောပြဿနာရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။-ဤသို့လည်း ပါဠိပြင်ကြ၏။] သာသနေ၊ ၌။ ဝိဟရိ၊ နေရလတ်သော်။ ရတော၊ မွေ့လျော်သည်။ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့်သိသည်။ ပဋိဿတော၊ ရှေးရှုမပြတ် အမှတ်ရသည်။ (ဟုတော့။) ဣယေန^၂၊ အရိယာသာဝကအား သင်လျော်သောအကြောင်းဖြင့်။ ဝါ၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကျင့်စဉ်အားဖြင့်။ ဝိဟရိဿာမိ၊ နေနိုင်ပါလိမ့်မည်။ပ။

(၄)။ မေ၊ ၏။ (သမ္မောဓိ-၌ စပ်။) ဝါ၊ သည်။ ဣယေန၊ ဖြင့်။ စရတော စ၊ လှည့်လည်စဉ်လည်း။ ဝါ၊ ကျင့်စဉ်လည်း။ သမ္မောဓိ၊ သစ္စာလေးပါးကို ဆက်၍ သိတတ်သော သကဒါဂါမိမဂ်သည်။ စေ ဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ (ဝေ သတိ။) အညာတာ၊ အထက် မဂ်ဖိုလ် တရားထူးကို ထိုးထွင်းသိလိုသူသည်။ (ဟုတော့။) ဝိဟရိဿာမိ၊ နေပါလိမ့်မည်။ [မေမေ့လျော့လျော့ မနေပဲ အထက်တရားထူးရဖို့ရာ ကြိုးစားနေသူဖြစ်ပါလိမ့်မည်-ဟူလို။] သွေဝ၊ ထို သကဒါဂါမိမဂ် ဖြစ်ရာ ဘဝသည်ပင်။ မေ၊ ၏။ အန္တော၊ လူ့ဘဝ၌ အဆုံးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

၁။ အမူဠော-စသည်။ ။ဤ အမူဠော ဂမ္ဘိမေဿာမိ-ဖြင့် အန္ဓဗာလပုထုဇဉ် များ တွေတွေ့ဝေဝေ သေရသကဲ့သို့ မိမိမသေရပုံကိုလည်းကောင်း၊ ဉာဏ်မယဉ်ပဲ ပဋိသန္ဓေ နေရသကဲ့သို့ ပဋိသန္ဓေ မနေရပုံကိုလည်းကောင်း ပြ၏။ ယတ္ထ မေ ရမတီ မနော-ဖြင့် မြိသောဂတိရှိသော အရိယာ သာဝက-ဖြစ်သည့်အတွက် မွန်မြတ် သောအမျိုး၌သာ ပဋိသန္ဓေနေရသော သတ္တိက္ခတ္တိ၊ ပရမ-သောတာပန် ဖြစ်ကြောင်းကို ပြ၏။

၂။ ဣယေန ဝိဟရိဿာမိ။ ။တပည့်တော် လူ့ပြည်၌ဖြစ်သော်လည်း အကယ်၍ ဘုရားရှင်သာသနာနှင့် တွေ့ကြုံသေးလျှင် ဉာဏ် သတိတို့ဖြင့် ပျော်ပျော်ရှင်ရှင်ကြီး နေ လျက် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ မပြုထိုက်သောအရာများကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး အရိယာပုဂ္ဂိုလ် တို့အား သင့်လျော်သော အကျင့်ဖြင့် နေနိုင်ပါလိမ့်မည်။

[လူ့ဘဝ၌ သကဒါဂါမ်ဖြစ်ပြီးနောက် နတ်ပြည်ရောက်သောအခါ လူ့ပြည်ပြန်၍ ပဋိသန္ဓေမနေတော့ပဲ အထက် တက်ရပါလိမ့်မည်-ဟူလို]။ပ။

(၅)။ အဟံ။ မာနုသာ၊ လူ၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ကာယာ၊ ခန္ဓာကိုယ်မှ။ စုတော၊ စုတေသည်။ (ဟုတွာ။) မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော။ အာယံ၊ အသက်ကို။ ဟိတွာ၊ စွန့်ရသည်ရှိသော်။ ပုန၊ တဖန်။ (နောက်ထပ်။) ဒေဝလောကမှ၊ နတ်ပြည်၌။ ဒေဝေါ၊ နတ်မင်းသည်။ (သိကြားမင်းသည်။) ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်မည်။ပ။

(၆)။ တေ ဒေဝါ၊ ထို ဗြဟ္မာတို့သည်။ [“ယေ ဒေဝါ၊ အကြင် ဗြဟ္မာတို့သည်” ဟု “ယေ” ပုဒ် ရှိသင့်၏။] ပဏိတတရာ၊ နတ်ဗြဟ္မာအားလုံးတို့ထက် သာလွန်မှုန်မြတ်ကုန်၏။ အကနိဋ္ဌာ၊ အသက်၊ ပညာ-စသော ဂုဏ်အားဖြင့် မငယ်ကြကုန်။ ဝါ၊ အသက်၊ ပညာ-စသော လောကီလောကုတ္တရာ ဂုဏ်အားဖြင့် ကြီးကျယ်ပါကုန်၏။ ယသသိနော၊ များသော အခြံအရံရှိပါကုန်၏။ အန္တိမေ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဘဝသည်။ ဝတ္တမာနမှ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ သော၊ ထို အကနိဋ္ဌ-ဗြဟ္မာတို့၏ နေရာသည်။ ဝါ၊ ထို အကနိဋ္ဌ-ဗြဟ္မာဘုံသည်။ နိဝါသော၊ တပည့်တော်၏ အမြဲနေရာသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ပ။ ပဝေဒေမိ။

၃၇၀။ (အဟံ။) အပရိယောသိတသင်္ကပ္ပော၊ ဘဝသမ္ပတ္တိ၊ နိဗ္ဗာန-သမ္ပတ္တိ-တို့၏ အစွမ်းဖြင့် မပြီးဆုံးသေးသော စိတ်အကြံ ရှိသည်။ (စိတ်အလိုရှိသည်။) ဝိစိကိစ္ဆော၊ ယုံမှားမှု ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည်။ ကထံကထိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း ဟု ပြောဆိုကြောင်း ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည်။ ဝါ၊ သို့လောသို့လော တွေးတောမှုရှိသည်။ (ဟုတွာ။) တထာဂတံ၊ ကို။ အန္ဓေသန္ဓော၊ အစဉ်မပြတ် ရှာလျက်။ ဒီဃံ၊ ရှည်စွာသော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလပတ်လုံး။ ဝိစရိံ၊ လှည့်လည်ခဲ့ပါပြီ။

၁။ သိကြားမင်း။ ။ ဤ သိကြားမင်းသည် နတ်ပြည်၌ သိကြားအဖြစ်မှ စုတေပြီး အနာဂါမိမဂ်ကို ရသောကြောင့် ဥဒ္ဓိသောတ-အကနိဋ္ဌဂါမိ အနာဂါမ် ဖြစ်ပြီးလျှင် အဝိဟာ-ဘုံမှစ၍ အစဉ်အတိုင်း နေပြီးလျှင် အကနိဋ္ဌ-ဘုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလိမ့်မည်။ [အနာထဝိဏ်သဋ္ဌေးနှင့် ဝိသာခါတို့လည်း ဘုံစဉ်စီ ဖြစ်ကြောင်းကို အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်သည်။]

[ယဿ ယေ+အဿ၊ အဿ-သည် ပဒပူရဏ-နိပါတ်။] ယေ သမဏော၊ အကြင် ရဟန်းတို့ကို။ ပဝိဝိတ္တဝိဟာရိနော၊ အပေါင်း အဖော်ကိလေသာတို့မှ ကင်းရှင်းသည်ဖြစ်၍ နေလေ့ရှိသူတို့ ဟူ၍။ မညာမိ၊ ထင်မိပါ၏။ တေ၊ ထို ရဟန်းတို့ကို။ သမ္ပုဒ္ဓါဣတိ၊ အကုန် သိသူတို့ဟူ၍။ (ဘုရားတို့ဟူ၍။) မညမာနော၊ ထင်မိသော တပည့် တော်သည်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဝါ၊ ထို ရဟန်းတို့ အထံသို့။ ဥပါသိတုံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားပါ၏။

ကထံ၊ အဘယ်နည်းဖြင့်။ အာရာဓနာ၊ ပြီးစေခြင်းသည်။ (မဂ်သို့ ကောင်းစွာရောက်ခြင်းသည်။) ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ကထံ၊ ဖြင့်။ ဝိရာဓနာ၊ မပြီးစေခြင်းသည်။ (မဂ်အား မလျော်သောအကျင့် သည်။) ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်။ (သမာနာ။) မဂ္ဂေ၊ မဂ်၌လည်းကောင်း။ ပဋိပဒါသု စ၊ မဂ်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်တို့၌လည်းကောင်း။ န သမ္ပာယန္တိ၊ ကောင်း စွာ အပြားအားဖြင့် မသိစေနိုင်ပါကုန်။ (ကောင်းစွာ ပြည့်စုံအောင် မဖြေဆိုနိုင်ပါကုန်။)

[တျဿ=တေ+အဿ၊ အဿ-သည် နိပါတ်။] တေ၊ ထို သမဏတို့ သည်။ ယဒါ၊ ၌။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ သက္ကော၊ သည်။ အာဂတော၊ လာပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ မံ၊ ကို။ ဇာနန္တိ၊ (တဒါ။) တေ၊ ထို သမဏတို့ သည်။ ကံ၊ အဘယ်ကောင်းမှုကို။ ကတွာ၊ ဣဒံ၊ ဤသိကြားအရာ သို့။ ပါပဏိ၊ ရောက်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မမေဝ၊ တပည့်တော်ကို သာ။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကြပါကုန်၏။

ဇနေသုတ၊ လူအပေါင်း၌ ထင်ရှားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ တေသံ၊ တို့အား။ (အဟံ။) ယထာသုတံ၊ အကြင်အကြင် နာယူအပ် ပြီးသည့် အတိုင်း။ ဓမ္မံ၊ ဒေသယာမိ၊ ဟောရပါ၏။ တေန၊ ထိုသို့ ကျွန်ုပ်က တရားဟောခြင်းကြောင့်။ နော၊ ငါတို့သည်။ ဝါ သဝေါ၊ သိကြားမင်းကို။ ဒိဋ္ဌော၊ တွေ့မြင်အပ်ပေပြီ။ ဣတိ စ၊ ဤသို့ တွေး၍ လည်း။ အတ္တမနာ ဟောန္တိ။ [“ဇနေ၊ လူနတ်မြဟွာ သတ္တဝါ အပေါင်း၌။ သုတံ၊ ထင်ရှားကျော်စောသော။ ဓမ္မံ” ဟုလည်း ပါဠိ ရှိ၏။]

ယဒါ စ၊ ၌ကား။ ဝိစိကိုစ္ဆာ ဝိတာရဏံ၊ ယုံမှားမှုကို လွန်မြောက် စေတော်မူနိုင်သော။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ အဒက္ခိ၊ ဖူးမြင်ရပါပြီ။ သော၊ ထို

တပည့်တော်သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သမ္ပန္နံ။ ကိ။ ပယိရူပါသိယ၊ ဆည်းကပ်ရ၍။ ဝိတဘယော၊ ကင်းသော ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိသည်။ (ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့ခြင်းမှ ကင်းသည်။) အမှီ၊ ဖြစ်ပါ၏။

တဏှာသလ္လဿ၊ တဏှာတည်းဟူသော ဆူးငြောင့်ကို။ ဟန္တာရံ၊ နှုတ်ပယ်တော်မူပြီးသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော် မူပြီးသော။ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဟူ အတူပုဂ္ဂိုလ် ရှိတော် မမူသော။ ဝါ၊ ပြိုင်ဘက်ရည်တူ တန်းတူပုဂ္ဂိုလ် ရှိတော်မမူသော။ မဟာဝီရံ၊ လုံ့လကြီးမြင့် ရဲရင့်တော်မူသော။ အာဒိစ္စပန္နန္ဒါ၊ နေမင်း ဟူသော မိတ်ဆွေရှိတော်မူသော။ ဝါ၊ နေမင်း၏မိတ်ဆွေဖြစ်တော် မူသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို။ အဟံ၊ သည်။ ဝန္တေ၊ ကြည်ညို မြတ်နိုး ရှိခိုးပါ၏။

မာရိယ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဒေဝေဟိ၊ နတ်တို့နှင့်။ သမံ၊ အတူ။ (မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။) ဗြဟ္မာနော၊ ဗြဟ္မာမင်းအား။ [ရှေး နိဿယ-၌ “သနင်္ဂမာရ-ဗြဟ္မာမင်းအား” ဟု ပေး၏။] ယံ၊ အကြင် ရှိခိုးမှုကို။ ကရောမသိ (ကရောမသေ)၊ ဘုရားနှင့်မတွေ့မီက ပြုခဲ့ကြ ပါ၏။ [ကရောမသေ-ဟု ဆိုလိုလျက် သေ-၌ -ကို ဣ-ပြုထား သည်။] တံ၊ ထိုရှိခိုးမှုကို။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့မှစ၍။ တယံ၊ ရှင်တော်မြတ် ဘုရားအား။ ကဿာမ၊ ပြုပါကုန်တော့အံ့။ [ဗြဟ္မာကို ရှိမခိုးတော့ပဲ မြတ်စွာဘုရားကိုသာ ရှိခိုးပါတော့မည်-ဟူလို။] ဟန္တ၊ ယခု။ တေ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ (အခြားသူတို့က မတိုက်တန်းအပ်ပဲ မိမိကိုယ်တိုင် ပျပ်ဝပ် ရိုကျိုး ရှိခိုးမှုကို။) ကရောမ၊ ပြုပါကုန်၏။

တွံမေဝ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်သာ။ သမ္ပုဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံကို အကုန်သိသူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူပါ၏။ တုဝံ၊ သည်။ အနတ္တရော၊ မိမိထက်မြက်သူမရှိသော။ ဝါ၊ အမြတ်ဆုံးသော။ သတ္တာ၊ နတ် လူဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတို့၏ဆရာပါတည်း။ သဒေဝကသ္မိံ၊ နတ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော။ လောကသ္မိံ၊ သတ္တလောက၌။ တေ၊ ၏။ ပဋိပုဂ္ဂလော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဟူ တူသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိတော့ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

၃၇၁။ အထ ခေါ၊ ၌။ (မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ပြီးရာ ထို အခါ၌။) ။ပ။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ပြောပြီ။ (ကိ။) “ဓာတ ပဉ္စသိခ။

ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ပ။ပသာဒေသိ၊ ကြည်လင်နှစ်သက်စေပြီ။ပ။
 ဥပသင်္ကမိမှာ၊ ချဉ်းကပ်ရကုန်ပြီ။ [ပုဒ်စဉ် ၃၄၇-အတိုင်း ဖော်၍ဆိုပါ။]
 (တသ္မာ) တံ။ မေ၊ အား။ ဗဟူပကာရော၊ များစွာ လျော်သော ကျေးဇူး
 ကိုပြုသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ပေတ္တိကော၊ အဖဇာဉာဏ်ဖြစ်သော။ ဌာနေ
 ဝါ၊ အရာ၌လည်း။ ဌပယိဿာမိ၊ ထားပါမည်။ ဂန္ဓဗ္ဗရာဇာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်
 မင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ [အသင့်ကို ဖခင်တိမ္မရု-နတ်မင်း
 ကြီး၏ အရာဖြစ်သော ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်မင်းရာထူး၌ တားပါမည်-ဟူလို။] တေ၊
 အား။ ဘဒ္ဒိ၊ ကောင်းမြတ်လှစွာ မင်္ဂလာဖြစ်သော။ သူရိယဝစ္ဆသံ စ၊
 သူရိယဝစ္ဆသ-ကိုလည်း။ ဒမ္မိ၊ ပေးပါ၏။ ဟိ၊ ပေးသင့်၏။ သာ၊ ထို
 သူရိယဝစ္ဆသ-ကို။ တေ၊ သည်။ အဘိပတ္တိတာ၊ လွန်စွာတောင့်တအပ်
 ပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။

အထ ခေါ။ပ။ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပထဝီ၊ မြေကို။ ပရာမသိတွာ၊
 သုံးသပ်၍။ (ပုတ်၍။) ။ပ။ “အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။
 တဿ ဘဂဝတော၊ အား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ ဥဒါန်း
 ကျူးပြီ။ [မြေကိုသုံးသပ်ရခြင်း၏ အကြောင်းကို ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

စ ပန၊ ထပ်၍ဆက်ဦးအံ့။ [ဤသို့ မပေးလိုလျှင် အနက်မရှိကြပါ။]
 ဣမသ္မိံ ဝေယျာကရဏသ္မိံ၊ ဤ ဂါထာမဖက် သက်သက်သော အမေး
 အဖြေ ဖြစ်သော ဝေယျာကရဏ - ကို။ ဘညမာနေ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်သော်။ သက္ကဿ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ ။ ဝိရဇံ၊ ရာဂ-စသော ကင်း
 သော မြို့ရှိသော။ ဝိတမလံ၊ ရာဂ-စသော ကင်းသော အညစ်အကြေးရှိ
 သော။ဓမ္မစက္ခု၊ သစ္စာလေးပါး တရားတို့၌ သိမြင်တတ်သော သောတာပတ္တိ
 ဉာဏ်မျက်စိသည်။ ဥဒပါဒ္ဓိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ (ကိ။) “ယံ ကိဉ္စိ၊ အကြင်
 အမှတ်မရှိ အလုံးစုံသော တရားသည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်း သဘောရှိ၏။
 သပ္ပံ၊ သော။ တံ၊ ထို တရား ဟူသမျှသည်။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ပျက်ခြင်း
 သဘောရှိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အညေသံ၊ သိကြားမင်းမှ တပါး
 အခြားကုန်သော။ အသိတိယာ ဒေဝတာ သဟဿာနံ စ၊ ရှစ်သောင်းသော
 နတ်တို့၏လည်း။ (ဝိရဇံ။ပ။ဥဒပါဒ္ဓိ။)

ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ သက္ကေန၊ သော။ ဒေဝါနမိန္ဒေန၊ သည်။ ယေ
 အဇ္ဈိဋ္ဌပဉ္စာ၊ အကြင် အလွန်အလှိုရှိအပ်သော ပြဿနာတို့ကို။ (အလွန်သိချင်

နေသော အနက် အဓိပ္ပာယ်တို့ကို။) ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့ကို။
 ဘဂဝတ၊ သည်။ ဗျာကတ၊ ဖြေတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ဣမဿ ဝေယျာကရဏဿ၊ ၏။ သက္ကပဉ္စာတွေဝ၊ သက္ကပဉ္စာ-ဟူ၍သာ။
 အဓိဝစနံ၊ အမည်သည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။) [“ဇာတံ” ဟုလည်း ထည့်
 နိုင်၏။] ဣတိ၊ သို့။ (သုတံ။) ဣတိ၊ သက္ကပဉ္စ-သုတ် အပြီးတည်း။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော။ သက္ကပဉ္စသတ္တံ၊ သက္ကပဉ္စ
 သုတ်တော်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၉-မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်အဋ္ဌကထာ

ဥဒ္ဓေသဝါရကထာအဖွင့်

၃၇၃။ ဧဝံ မေ သုတန္တိ၊ ဟူသောသုတ်သည်။ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ္တံ၊ မဟာသတိပဋ္ဌာန-သုတ်တည်း။ [နည်းအမျိုးမျိုးပေးပုံကို သာမညဇလ-သုတ် ရာဇာမစ္စကထာ-အဖွင့်၌ပြခဲ့ပြီ။] တကြ၊ ထို မဟာသတိပဋ္ဌာန-သုတ်၌။ အယံ၊ ကား။ အပုပ္ဖပဒဝဏ္ဏနာ၊ တည်း။-ကောယနော အယံ ဘိက္ခဝေ မဂ္ဂေါတိ၊ ဟူ၍။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူသနည်း။ ကုရုရဋ္ဌဝါသိနံ၊ ကုရုတိုင်း၌နေလေ့ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ် တို့၏။ ဂမ္ဘီရဒေသနာပဋိဂ္ဂဟဏသမတ္တတယ၊ နက်နဲသောဒေသနာတော်ကို ခံယူခြင်း၌ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဘဂဝါ ဣဒံ သုတ္တံ။ အဘာသိ၊ ပြီ။) ကိရ၊ ချဲ့။ ကုရုရဋ္ဌဝါသိနော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဥပါသကာ၊ တို့ သည်လည်းကောင်း။ ဥပါသိကာယော၊ ဥပါသိကာမတို့သည်လည်းကောင်း။ ဥတုပစ္စယာဒိသမ္ပန္နတ္တာ၊ ဥတု၊ ပစ္စည်း-အစရှိသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သည့် အတွက်။ တဿ ရဋ္ဌဿ၊ ထို ကုရုတိုင်း၏။ သပ္ပာယဥတုပစ္စယသေဝနေန၊ လျောက်ပတ်သောဥတု လျောက်ပတ်သောပစ္စည်းကို မှီဝဲရခြင်းကြောင့်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ကလ္လသရီရာ၊ ခွဲကျန်းသော ကိုယ်ရှိကြကုန်သည်လည်းကောင်း။ ကလ္လ-စိတ္တာ စ၊ ခွဲကျန်းသော စိတ်ရှိကြကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ။

တေ၊ ထို ကုရုတိုင်းသူ တိုင်းသားတို့သည်။ စိတ္တသရီရကလ္လတယ၊ ခွဲကျန်း သော ကိုယ်စိတ် ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနုဂ္ဂဟိတပညာဗလာ၊ ချီးမြှောက်အပ်သော ပညာအစွမ်းရှိကုန်သည်။ (ဟုတော။) ဂမ္ဘီရကထံ၊ နက်နဲ သော တရားစကားတော်ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတု၊ ခံယူခြင်းငှာ။ သမတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်

၁။ ဥတုပစ္စယာဒိသမ္ပန္နတ္တာ။ ။ကုရုရဋ္ဌံ ကိရ တဒါ တံနိဝါသိသတ္တာနံ ယောနိ- သော မနသိကာရဝန္တတာဒိနာ ယေဘုယျေန သုပ္ပဋိပန္နတာယ၊ ပုဗ္ဗေ စ ကတပုည- တာဗလေန တဒါ ဥတုအာဒိသမ္ပတ္တိယုတ္တမေဝ အဟောသိ။ တေန ဝုတ္တံ “ဥတုပစ္စ- ယာဒိသမ္ပန္နတ္တာ” တိ။ အာဒိသဒ္ဓေန ဘောဇနာဒိသမ္ပတ္တိံ သင်္ဂဏှာတိ။ ကေစိ ပန “ပုဗ္ဗေ ပဝတ္တကုရုဝတ္တဓမ္မာနုဋ္ဌာနဝါသနာယ ဥတ္တရကုရု ဝိယ ယေဘုယျေန ဥတု- အာဒိသမ္ပန္နမေဝ ဟောန္တိ ဘဂဝတော ကာလေ သာတိသယံ ဥတုသပ္ပာယာဒိယုတ္တံ တံ ရဋ္ဌိ အဟောသိ” တိ ဝစန္တိ။-ဇီကာ။

ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ တေန၊ ကြောင့်။ (ထိုကုရုတိုင်းသူ တိုင်းသားတို့၏ ခံကျန်းသောကိုယ်စိတ် ရှိကုန်သည့်အတွက် ချိမြောက်အပ်သော ပညာအစွမ်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ နက်နဲသော တရားစကားတော်ကို ခံယူခြင်း၌ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) ဘဂဝါ၊ သည်။ နေသံ၊ ထိုကုရုတိုင်းသူ တိုင်းသားတို့အား။ (အဘာသိ-၌ စပ်။) ဝါ၊ တို့၏။ ဣမံ ဂမ္ဘီရဒေသနာ-ပဋိဂ္ဂဟဏ သမတ္တတံ၊ ဤ နက်နဲသော ဒေသနာတော်ကို ခံယူခြင်း၌ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်၏အဖြစ်ကို။ သမ္ပယန္တော၊ ကောင်းစွာမြင်တော်မူသည်။ (ဟုတွာ၊ ၍။ ဝါ၊ ကြောင့်။) ဧကဝီသတိယာ၊ နှစ်ဆယ့်တပါးသော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ [နှစ်ဆယ့်တပါးသောဌာနသည် နောက်၌လာလိမ့်မည်။] ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ စတုသစ္စ-ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်သွင်းတော်မူ၍။ [ကမ္မဋ္ဌာနံ အရဟတ္တေ ပက္ခိပိတွာတံ စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာနံ ယထာ အရဟတ္တံ ပါပေတိ၊ ဧဝံ ဒေသနာဝသေန အရဟတ္တံပက္ခိပိတွာ။-ဋီကာ။] ဂမ္ဘီရတ္ထိ၊ နက်နဲသော အနက်အဓိပ္ပာယ်ရှိသော။ ဣဒံ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ္တံ၊ တော်ကို။ အဘာသိ၊ မူပြီ။

ဟိ၊ ဥပမာဆောင် ထင်အောင်ပြအံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ သုဝဏ္ဏ-စင်္ကောဋကံ၊ ရွှေပန်းတောင်းကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထို ရွှေပန်းတောင်း၌။ နာနာဗုပ္ပုါနိ၊ အမျိုးမျိုးသော ပန်းတို့ကို။ ပက္ခိပေယျ ယထာ၊ ထည့်ရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝါ ပန၊ တနည်းကား။ သုဝဏ္ဏမဉ္ဇူသံ၊ ရွှေသေတ္တာကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ သတ္တရတနာနိ၊ ခုနစ်ပါးသော ရတနာတို့ကို။ ပက္ခိပေယျ ယထာ၊ ထည့်ရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ တူ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုရုဋ္ဌဝါသိပရိသံ၊ ကုရုတိုင်း၌နေလေ့ရှိသော လေးပါးသောပရိသတ်ကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ ဂမ္ဘီရဒေသနံ၊ နက်နဲသော ဒေသနာတော်ကို။ ဒေသေသိ၊ ပြီ။ တေနော၊ ထို့ကြောင့်ပင်။ ဣ၊ ဤကုရုတိုင်း၌။ အညာနိပိ၊ ဤမဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်မှတစ်ပါး အခြားလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဂမ္ဘီရတ္ထာနိ၊ နက်နဲသော အနက်အဓိပ္ပာယ်ရှိကုန်သော။ (သုတ္တာနိ-၌စပ်။) ဣမသ္မိဒိဗနိကာယေ၊ ၌။ မဟာနိဒါနံ၊ မဟာနိဒါန-သုတ်လည်းကောင်း။ (ဣတိ-၌စပ်။) မဇ္ဈိမနိကာယေ၊ ၌။ သတိပဋ္ဌာနံ၊ လည်းကောင်း။ သာရောပမံ၊ လည်းကောင်း။ ရုက္ခောပမံ၊ လည်းကောင်း။ ရဋ္ဌပါလံ၊ လည်းကောင်း။ မာဂဏ္ဍိယံ၊ လည်းကောင်း။ အာနေဋ္ဌသပ္ပာယံ၊ အာနေဋ္ဌသပ္ပာယ-သုတ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ဒေသေသိ၊ ပြီ။ [စာအုပ်တို့၌ “အညာနိ” နှစ်ပုဒ်ပါနေ၏၊ နောက်တပုဒ်ကို “အပိ” ဟု ဆရာတော်၏နိဿယ-၌ မိန့်ထားသည်။]

အပီ စ၊ သည်သာမက သေး။ တသ္မိံ ဇနပဒေ၊ ထို ကမ္မာသဒ္ဓမ္မ-ဇန ပုဗ္ဗိ၌။ စတသော၊ ကုန်သော။ ပရိသာ၊ တို့သည်။ ပကတိယာဝ၊ အားဖြင့်ပင်။ သတိပဋ္ဌာနဘာဝနာနုယောဂံ၊ သတိပဋ္ဌာန်ဘာဝနာကို အဖန်ဖန်အားထုတ် ခြင်းကို။ ဝါ၊ အဖန်ဖန်အားထုတ်အပ်သော သတိပဋ္ဌာန်ဘာဝနာကို။ အနု- ယုတ္တာ၊ အားထုတ်ကြကုန်သည်။ (ဟုတော။) ဝိဟရန္တိ။ အန္တမသော၊ အားဖြင့်။ ဒါသကမ္မကရပရိဇနာပီ၊ ကျွန်၊ အလုပ်သမား၊ အခြွေအရံ-တို့သည်သော်မှ လည်း။ သတိပဋ္ဌာနပဋိသံယုတ္တမေဝ၊ သတိပဋ္ဌာန်နှင့် စပ်ယှဉ်သည်သာလျှင်ဖြစ် သော။ ကထံ၊ ကို။ ကထေန္တိ၊ ပြောကြကုန်၏။ ဥဒကတိတ္ထသုတ္တကန္တိဋ္ဌာနာ ဒီသုပီ၊ ရေဆိပ်အရပ် ချည်ကိုငင်ရာအရပ်-အစရှိသည် တို့၌သော် မှလည်း။ နိရုတ္တကကထာ နာမ၊ အစီးအပွားမရှိသော စကားမည်သည်။ နပုဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ကာစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ဣတ္ထိ၊ သည်။ (ဝဒတိ-၌စပ်။) ဝါ၊ ကို။ (ပုစ္ဆိတာ-၌ စပ်။) “အမ္မ၊ အမိ။ တံ၊ သည်။ ကတရံ၊ အဘယ်မည် သော။ သတိပဋ္ဌာနဘာဝနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်ဘာဝနာကို။ မနသိကရောသိ၊ နှလုံးသွင်းသနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတာ၊ မေးအပ်သည်။ (သမာနာ။) “ကိံ၊ တစုံတခုသော သတိပဋ္ဌာန်ဘာဝနာကို။ န(မနသိကရောမိ)၊ မသွင်း ပါ။” ဣတိ၊ သို့။ သစေ ဝဒတိ၊ အကယ်၍ပြောအံ့။ (ဧဝံ သတိ။) တံ၊ ထို မိန်းမကို။ ဂရဟန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏။ (ကိံ။) “တဝ၊ ရှင်မ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ ဓိ၊ ထိုထို ထွေးထိုက်သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်လေစွ။ တံ၊ သည်။ ဇီဝမာနာပီ၊ အသက်ရှင်ပါသော်လည်း။ မတသဒိသာ၊ အသေကောင်းမ- နှင့်တူသည်။ (အသိ၊ ၏။)” ဣတိ၊ သို့။ (ဂရဟန္တိ၊ ကုန်၏။) အထ၊ ကဲ့ရဲ့ ပြီးရာ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမိန်းမကို။ “ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပုန၊ ဖန်။ ဧဝံ၊ သို့။ မာ အကာသိ၊ မပြုပါလင့်။” ဣတိ၊ သို့။ ဩဝဒိတော၊ ဆုံးမ၍။ အညတရံ၊ အမှတ်မတား တပါးပါးသော။ သတိပဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဏှာပေန္တိ၊ သင်ယူစေကုန်၏။

ပန၊ ကား။ ယာ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ “အဟံ၊ သည်။ အသုကသတိ- ပဋ္ဌာနံ နာမ၊ ထို သတိပဋ္ဌာန် မည်သည်ကို။ မနသိကရောမိ၊ ပါ၏။” ဣတိ၊ သို့။ (သစေ) ဝဒတိ၊ အံ့။ (ဧဝံ သတိ။) တဿာ၊ ထိုမိန်းမအား။ “သာဓု သာဓု” တိ၊ သာဓု သာဓု-ဟူ၍။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းပေစွ...ဟု အားရနှစ်လို မြှက်ဆိအပ်သောအသံကို။ ဝါ၊ ကောင်းချီးကို။ ကတော၊ ၍။ “တဝ၊ ရှင်မ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ သုဇီဝိတံ၊ ကောင်းသော အသက်ရှင်ခြင်းတည်း။ တံ၊ သည်။ မနုဿတ္တိ၊ လူ့အဖြစ်သို့။ ပတ္တာ နာမ၊ ရောက်သည်မည်၏။ တဝတ္ထာယ၊ သင့်အကျိုးငှာ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ ၊ သည်။

ဥပ္ပန္နော၊ ပွင့်တော်မူလာပြီ။” ဣတိ အာဒိတိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားတို့ဖြင့်။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကြကုန်၏။ စ၊ ဆက်။ တွေ၊ ဤ ကမ္မာသဒမ္မနိဂုံး၌။ ဧဝံ၊ တိရစ္ဆာန်တို့နှင့်မဖက် သက်သက်။ မနုဿဇာတိကာဝ၊ လူဇာတ်ရှိသူတို့သည်သာ။ သတိပဋ္ဌာနမနသိကာရယုတ္တာ၊ သတိပဋ္ဌာန်နှလုံးသွင်းခြင်းကို အားထုတ်ကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်။ တေ၊ ထို လူတို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝိဟရန္တာ၊ နေကုန်သော။ တိရစ္ဆာနဂတာပိ၊ တိရစ္ဆာန်တို့သည်သော်မှလည်း။ (သတိပဋ္ဌာနမနသိကာရယုတ္တာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။)

တတြ၊ ထို တိရစ္ဆာန်တို့၏ သတိပဋ္ဌာနမနသိကာရ-ကိုအားထုတ်ခြင်း၌။ ဣဒံ၊ ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့ ကား။ ဝတ္ထု၊ တည်း။ -ကိရ၊ ချဲ့။ ဧကော၊ တယောက်သော။ နဂ္ဂကော၊ ကချေသည်သည်။ သုဝပေါတကံ၊ ကျေးသားငယ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းယူ၍။ သိက္ခာပေန္တော၊ သင်စေလျက်။ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်၏။ သော၊ ထို ကချေသည်သည်။ ဘိက္ခုနုပဿယံ၊ ဘိက္ခုနီကျောင်းကို။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝသိတွာ၊ ၍။ ဂမနကာလေ၊ ပြန်သွားရာအခါ၌။ သုဝပေါတကံ၊ ကို။ ပမုဿိတွာ၊ မေ့၍။ ဂတော၊ သွားပြီ။ တံ၊ ထို ကျေးသားငယ်ကို။ သာမဏေရိယော၊ သာမဏေမ-တို့သည်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပဋိဇ္ဇိံ သု၊ မွေးမြူကြကုန်ပြီ။ အဿ၊ ထို ကျေးသားငယ်၏။ ဗုဒ္ဓရက္ခိတောတိ၊ ဟူ၍။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံ သု၊ ပြုကြကုန်ပြီ။ တံ၊ ထို ကျေးသားငယ်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုရတော၊ ၌။ နိသိန္နံ၊ နားနေသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ မဟာထေရီ၊ မဟာထေရ်မ-သည်။ “ဗုဒ္ဓရက္ခိတ” တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ခေါ်ပြီ။ အယျေ၊ အရှင်မ။ ကိံ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ တေ၊ သင်၏။ ဝါ၊ သင့်မှာ။ ဧကော၊ တစုံတခုသော။ ဘာဝနာမနသိကာရော၊ ဘာဝနာကို နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အယျေ၊ မ။ (ဘာဝနာမနသိကာရော၊ သည်။) နတ္ထိ၊ မရှိပါ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းတော်တို့၏။ သန္တိကော၊ ၌။ ဝသန္တေန နာမ၊ နေသူမည်သည်။ ဝိသဋ္ဌအတ္တဘာဝေန၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော အတ္တဘောရှိသူသည်။ ဘဝိတုံ၊ ငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဧကော၊ ဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင်ဖြစ်

၁။ ဝိသဋ္ဌအတ္တဘာဝေန။ ။ဝိသဋ္ဌအတ္တဘာဝေနာတိ အနိစ္စာဒိဝသေန ကိံသိဉ္စိ ယောနိသော မနသိကာရေ စိတ္တံ အနိယောဇေတွာ ရူပါဒိအာရမ္မဏေ အဘိရတိ-ဝသေန ဝိသဋ္ဌစိတ္တေန ဘဝိတုံ န ဝဇ္ဇတိ၊ ပမာဒဝိဟာရံ ပဟာယ အပ္ပမတ္တေန ဘဝိတဗုဒ္ဓိ အဓိပ္ပာယော။-ဋီကာ။

သော။ မနုဿိကာရော၊ နှလုံးသွင်းမှုကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗော၊ လိုလားထိုက်၏။ ပန၊ ထိုသို့နှလုံးသွင်းမှုကို လိုလားထိုက်ပါသော်လည်း။ တံ၊ သည်။ အညံ၊ အဋ္ဌိက-ကမ္မဋ္ဌာန်းမှုတပါး အခြားသောကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ (မနုဿိကာတုံ၊ ၄၁။) န သက္ခိယသိ၊ စွမ်းနိုင်မည်မဟုတ်။ “အဋ္ဌိ အဋ္ဌိ”တိ၊ အဋ္ဌိ အဋ္ဌိ-ဟူ၍။ ဝါ၊ အရိုး အရိုး-ဟူ၍။ သဇ္ဈာယံ၊ သရဇ္ဈာယ်မှုကို။ ကရောဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ သော၊ ထို ကျေးသားငယ်သည်။ ထေရိယာ၊ ၏။ ဩဝါဒေါ၊ ဌ။ ဌတော၊ ၍။ “အဋ္ဌိ အဋ္ဌိ”တိ၊ ဟူ၍။ သဇ္ဈာယန္တော၊ လျက်။ စရတိ၊ လှည့်လည်၏။

တံ၊ ထို ကျေးသားငယ်ကို။ ဧကဒိဝသံ၊ ဌ။ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစော ဌံပင်။ တောရဏဂ္ဂေ၊ တုရိုဏ်တိုင် ထိပ်ဖျား၌။ နိသီဒိတွာ၊ နားနေ၍။ ဗာလာတပံ၊ တက်သစ်စ နေလှလင်ကို။ ဝါ၊ နေပူအာကို။ တပမာနံ၊ လှူနေ စဉ်။ ဧကော၊ တကောင်သော။ သကုဏော၊ သိန်းငှက်သည်။ နခပဉ္စရေန၊ ခြေသည်းဟူသော ခရိုင်ဖြင့်။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ဖန်ယူပြီ။ (ခြေသည်းဖြင့် သုတ် ယူပြီ။) သော၊ ထို ကျေးသားငယ်သည်။ “ကိရိ ကိရိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ ကျွံကျွံ-ဟူ၍။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ သာမဏေရိယော၊ သာမဏေမ-တို့သည်။ သုတွာ၊ ၍။ “အယျေ၊ ရှင်မတို့။ ဗုဒ္ဓရက္ခိတော၊ ကို။ သကုဏေန၊ သည်။ ဂဟိတော။ ယူအပ်ပြီ။ နံ၊ ထို ဗုဒ္ဓရက္ခိတကို။ မောစေမ၊ လွတ်စေ ကြကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၍။ လေဉ္စုအာဒိနိ၊ ခဲအစရှိသည်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အနုပန္နိတွာ၊ အစဉ်လိုက်၍။ မောစေသံ၊ လွတ်စေကြကုန်ပြီ။

တံ၊ ထို ဗုဒ္ဓရက္ခိတ-ကို။ အာနေတွာ၊ ၍။ ပုရတော၊ ဌ။ ထပိတံ၊ ထားအပ် သည်ကို။ ထေရိ၊ သည်။ အာဟ၊ မေးပြီ။ (ကိံ၊ နည်း။) “ဗုဒ္ဓရက္ခိတ၊ တ။ သကုဏေန၊ သည်။ ဂဟိတကာလေ၊ ယူအပ်ရာ အခါ၌။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ စိန္တေသိ၊ ကြံမိသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အယျေ၊ မ။ အညံ၊ အဋ္ဌိ-ပုဉ္ဇေ-မှတပါးသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ န စိန္တေသိ၊ မကြံမိပါ။ အဋ္ဌိ-ပုဉ္ဇောဝ၊ အရိုးစုသည်သော။ အဋ္ဌိပုဉ္ဇံ၊ အရိုးစုကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ (သွားပေါ့။ အယျေ၊ မ။) ကတရသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိပု-ကိရိဿတိ၊ ဖရိုဖရဲ ဖြန့်ကြဲပါလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ အဋ္ဌိပုဉ္ဇေမေဝ၊ ကိုသာ။ စိန္တေသိံ၊ ပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီ။ [နောက် “အယျေ” ပုရိပိဟန် တူ၏။] ဗုဒ္ဓရက္ခိတ၊ တ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းပေစွ၊ ကောင်းပေစွ...။ အနာဂတေ၊ ဌ။ တေ၊ သင်၏။ ဘဝက္ခယဿ၊ ဘဝ၏ကုန်ကြောင်း နိဗ္ဗာန် ၏။ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဣတိ၊ ဤသို့

ပြောပြီ။ ဧဝံ၊ သို့လျှင်။ တတ္ထ၊ ထို ကမ္မာသဒမ္မ-နိဂုံး၌။ တိရစ္ဆာနဂတာပိ၊ တို့သော်မှလည်း။ သတိပဋ္ဌာနမနုသိကာရယုတ္တာ၊ ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ။) တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နေသံ၊ ထို ကမ္မာသဒမ္မ-နိဂုံးသို့ နိဂုံးသားတို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သတိပဋ္ဌာနဗုဒ္ဓိမေဝ၊ သတိပဋ္ဌာန်၌ဖြစ်သော အသိဉာဏ်ကိုသာ။ [ဆရာတော်၏နိဿယ-၌ “သတိပဋ္ဌာန်၏ တိုးပွားခြင်းကိုသာလျှင်” ဟု ပေးတော်မူ၏။] ဇနေန္တော၊ ဖြစ်စေတော်မူလိုသည်။ (ဟုတွာ။) ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤ မဟာသတိပဋ္ဌာန-သုတ်တော်ကို။ အဘာသိ၊ မူပြီ။

တတ္ထ၊ ထို ကောယနော အယံ ဘိက္ခဝေံ မဂ္ဂေါ-အစရှိသော ပါဠိ၌။ ကောယနောံတိ၊ ကား။ ဧကမဂ္ဂေါ၊ တကြောင်းတည်းသော လမ်းတည်း။ ဟိ၊ မှန်။ (တနည်း) ဟိ (ယံသွာ)၊ ကြောင့်။ မဂ္ဂဿ၊ လမ်းခရီး၏။ (နာမာနိ-၌ စပ်။)

မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂေါ-ဟူသော အမည်လည်းကောင်း။ ပန္နော၊ ပန္နော ဟူသော အမည်လည်းကောင်း။ ပထော၊ ပထော ဟူသော အမည်လည်းကောင်း။ ပဇ္ဇော၊ လည်းကောင်း။ အဗ္ဗသံ၊ လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဈမံ၊ လည်းကောင်း။ အယနံ၊ လည်းကောင်း။ နာဝါ၊ လည်းကောင်း။ ဥတ္တရသေတု စ၊ လည်းကောင်း။ ကုလ္လော စ၊ လည်းကောင်း။ ဘိသိ၊ လည်းကောင်း။ သင်္ကမော၊ သင်္ကမော-ဟူသော အမည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။

ဗဟူနိ၊ ကုန်သော။ နာမာနိ၊ တို့သည်။ (ဟောန္တိ။) [မဂ္ဂေါ၊ လမ်းခရီး။ ပန္နော၊ လမ်းခရီး။ ပထော၊ လမ်းခရီး။ ပ။ သင်္ကမော၊ လမ်းခရီး။] ဣဓ၊ ဤ မဟာသတိပဋ္ဌာန-သုတ်၌။ သွာယံ (သော+အယံ)၊ ထိုလမ်းခရီးကို။

၁။ ကောယနောံပ။ တသ္မာ။ ။ ကောယနောတိ ဣတ္ထ အယနသဒ္ဓေါ မဂ္ဂပရိယာယော။ န ဂေဝလံ အယနမေဝ။ အထ၊ ခေါ အညေပိ ဗဟူ မဂ္ဂပရိယာယာတိ ပဗုဒ္ဓါရံ ကရောန္တော “မဂ္ဂဿ ဟိ” တိအာဒိံ ဝတ္တာ ယဒိ မဂ္ဂပရိယာယော အယနသဒ္ဓေါ၊ ကသ္မာ ပုန “မဂ္ဂေါ” တိ ဝုတ္တန္တိ စောဒနံ သန္ဓာယာဟ “တသ္မာ” တိအာဒိ။-ဇူကာ။

၂။ ဧကမဂ္ဂေါ။ ။ တတ္ထ ဧကမဂ္ဂေါတိ ဧကော ဧဝ မဂ္ဂေါ။ န ဟိ နိဗ္ဗာနဂါမိမဂ္ဂေါ အညော အတ္ထိတိ။ နနု သတိပဋ္ဌာနံ ဣဓ မဂ္ဂေါတိ အဓိပ္ပေတံ၊ တဒညေ စ ဗဟူ မဂ္ဂဓမ္မာ အတ္ထိတိ? သစ္စံ အတ္ထိ၊ တေ ပန သတိပဋ္ဌာနဂ္ဂဟဏေနေဝ ဂဟိတာ တဒဝိနာဘာဝတော။ တုထာ ဟိ ဉာဏပိရိယာဒယော နိဗ္ဗေသေ ဂဟိတာ၊ ဥဗ္ဗေသေ ပန သတိယာ ဧဝ ဂဟဏံ ဣဒေယုဇ္ဈာသယဝသေနာတိ ဒဋ္ဌမ္ပံ။-ဇူကာ။

အယနနာမေန၊ အယန-ဟူသော နာမည်ဖြင့်။ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တော။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ (ထိုသို့ လမ်းခရီး၏ ဤသုတ်၌ အယန-နာမည်ဖြင့် ဟောတော်မူ
အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) ကောယနော အယံ ဘိက္ခဝေ မဂ္ဂေါတိ ဣ၊
ဟူသော ဤပါဠိ၌။ (အတ္ထော-၌ စပ်။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ မဂ္ဂေါ၊
ဤ လမ်းခရီးသည်။ ကေမဂ္ဂေါ၊ တကြောင်းတည်းသော လမ်းတည်း။ ဒွိဓာံ၊
အားဖြင့်။ န ပထဘူတော၊ လမ်းခရီးဖြစ်၍ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ ဣတိ ဝေံ၊
သို့။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

အထ ဝါ၊ ကား။ ဧကေန၊ အဖော်မလှောက် တယောက်တည်းသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အယိတဗ္ဗော၊ သွားထိုက်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ကောယနော၊
မည်၏။ ဧကေနာတိ၊ ကား။ ဂဏသင်္ဂဏိကံ၊ အပေါင်းအဖော်၌ ပေါင်း
သင်းကျရောက်ခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝုပကဋ္ဌေန၊ အပေါင်းအဖော်မှ
ကင်းဆိတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိဝိတ္တစိတ္တေန၊ ကင်းဆိတ်သောစိတ်ရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အယိတဗ္ဗော ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗော၊ သွားထိုက်သော လမ်းခရီးတည်း။
(ဣတိ၊ ကြောင့်။ ကောယနော၊ မည်၏။) ဝါ၊ တနည်း။ ဧတေန၊ ဤ
သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးဟူသော လမ်းဖြင့်။ (သပ္ပရိသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့
သည်။) အယန္တိ၊ သွားကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ အယနော၊ မည်၏။
သံသာရတော၊ သံသာရာမှ။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊
နက်။ ဧကဿ၊ ဤ အမြတ်ဆုံးဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ အယနော၊
သွားကြောင်းဖြစ်သော လမ်းတည်း။ ကောယနော၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော
မြတ်စွာဘုရား၏ သွားကြောင်းဖြစ်သောလမ်း။ ဧကဿာတိ၊ ကား။ သေဋ္ဌဿ၊
အမြတ်ဆုံးဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ (အယနော၊ တည်း။) [ဧက-
သဒ္ဓါ၊ သေဋ္ဌ-အနက်ဟော။] စ၊ ဆက်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သဗ္ဗသတ္တသေဋ္ဌော၊
အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ထက် အမြတ်ဆုံးဖြစ်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
(ထိုသို့ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ထက် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်။) ဘဂဝတော၊ ၏။ (အယနော၊ တည်း။) ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။

ဟိ၊ ချဲ့။ ဧတေန၊ ထို သတိပဋ္ဌာန်တည်းဟူသော လမ်းခရီးဖြင့်။ အညေပိ၊
မြတ်စွာဘုရားမှတစ်ပါး အခြားသောသူတော်ကောင်းတို့သည်လည်း။ ကိဉ္ဇာပိ
အယန္တိ၊ အကယ်၍ကား သွားကြပါပေကုန်၏။ ဝေံ သန္တေပိ၊ ဤသို့
သွားကြပါကုန်သော်လည်း။ ဧတေန၊ ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပ္ပာဒိတတ္တာ၊

၁။ န ဒွိဓာပထော။ “န ဒွိဓာပထဘူတော”တိ ဣမိနာ ဣမဿ မပ္ပဿ
အနေကမဂ္ဂတာဝါဘာဝံ ဝိယ အနိဗ္ဗာနဂါမိဘာဝါဘာဝဉ္စ ဒဿေတိ။-ဇီကာ။

ဖြစ်စေတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သော၊ ထို'လမ်းခရီးသည်။ ဘဂဝတောဝါ၊ ဇာတိ။ အယနော၊ မည်၏။ ယထာဟ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း။ “သော ဟိ။ ပ။ ဥပ္ပာဒေတာ”တိအာဒိ၊ အစရှိသောစကားကို။ (အာယသ္မာ အာနန္ဒော အာဟ။) [ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်သေးသော။ မဂ္ဂဿ၊ လမ်းခရီးကို။ ဥပ္ပာဒေတာ၊ ဖြစ်စေတော်မူတတ်၏။-ဥပရိပဏ္ဏာသ၊ ဒေဝဒဟဝဂ်၊ ဂေါပကမောဂ္ဂလ္လာန-သုတ်။]

ဝါ၊ တနည်း။ အယတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ အယနော၊ မည်၏။ ဂစ္ဆတိ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ ကေသ္မိံ၊ တရုတည်းသော ဓမ္မဝိနယ-၌။ အယနော၊ ဖြစ်သောလမ်းတည်း။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ကောယနော၊ မည်၏။ ဣမသ္မိံ ယေဝ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤ တရားသဖြင့်ဆုံးမရာ သာသနာတော်၌သာ။ ပဝတ္တတိ၊ ဇာတိ။ အညတ္ထ၊ ဓမ္မဝိနယ-သာသနာတော်မှတစ်ပါး အခြားသာသနာ၌။ န (ပဝတ္တတိ)၊ မဖြစ်။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ယထာဟ၊ နည်း။ “ဣမသ္မိံ ခေါ သုဘဒ္ဒ။ ပ။ ဥပလဗ္ဘတိ”တိ ဟူ၍။ (ဘဂဝါ အာဟ။) [သုဘဒ္ဒ၊ ဒ္ဒ။ ဣမသ္မိံ ခေါ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤ တရားသဖြင့်ဆုံးမသင့်ရာ သာသနာတော်၌သာ။ (ဣမသ္မိံ ခေါတိ ဧတ္ထ ခေါ-သဒ္ဓေါ အဝဓာရဏေ။-ဋီကာ။) အရိယော၊ မြတ်သော။ အဇ္ဇင်္ဂိ-ကော၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ဝါ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်၏။ မဟာပရိနိဗ္ဗာန-သုတ်၊ သုဘဒ္ဒပရိဗ္ဗာဇကဝတ္ထု။] ဟိ၊ မှန်။ သေ (သော)၊ ဤ အယနော မဂ္ဂေါ-ဟူသော နာမည် အထူးအပြားသည်သာ။ (တနည်း) သေ (သော)၊ ဤ အယန-သဒ္ဓေါ၏ ကမ္မသာဓန၊ ကရုဏသာဓန၊ ကတ္ထုသာဓန-ဟူသော အထူးအပြားသည်သာ။ ဒေသနာဘေဒေါယေဝ၊ ဒေသနာတော်၏ အထူးအပြားသာတည်း။ အတ္ထ-တော ပန၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်အားဖြင့်ကား။ ကောယေဝ၊ တမျိုးတည်းသာတည်း။ [ယဒိဒံ “မဂ္ဂေါ”တိ ဝါ “အယနော”တိ ဝါ။ အယန-သဒ္ဓေါ ဝါ ကမ္မကရဏာဒိဝိဘာဂေါ။ တေနာဟ “အတ္ထတော ပန ကောဝါ”တိ-ဋီကာ။]

အပိစ၊ သည်သာ မကသေး၊ (ယော မဂ္ဂေါ၊ အကြင် လမ်းကြောင်းသည်။) ကေ၊ တစ်ပါးသော နိဗ္ဗာန်သို့။ အယတိ၊ သွားတတ်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ (သော မဂ္ဂေါ၊ သည်။) ကောယနော၊ မည်၏။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေးအဖို့၌။ နာနာမုခဘာဝနာနယပ္ပဝတ္ထော၊ ကာယာနုပဿနာ-အစရှိသော

အမျိုးမျိုးသော အဦးပစာနဂ္ဂိသော ဘာဝနာနည်းအားဖြင့်ဖြစ်သည်။ (သမာ
နော)ပိ၊ သော်လည်း။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဧကံ နိဗ္ဗာနမေဝ၊
တပါးတည်းသော နိဗ္ဗာန်သို့သာ။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားတတ်၏။ ဣတိ ဝုတ္တံ
ဟောတိ။ ယထာဟ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ ရွတ်ဆိုသနည်း။ ကောယနံ။ပ။ ဩစန္ဒိ၊
ဟူ၍။ သဟမ္ပတိ၊ မည်သော။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ (အာဟ၊ ပြီ။)-

ဇာတိဝယန္တဒဿိ၊ ဇာတိ၏ကုန်းကြောင်းဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်တည်း
ဟူသောအဆုံးကို မြင်တော်မူပြီးထသော။ ဟိတာနုကမ္ပိ၊ သတ္တဝါ
ဟူသမျှကို အစီးအပွားဖြင့် သနားစောင့်ရှောက်တော်မူထသော။
(ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။) ကောယနံ၊ တပါးတည်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်တတ်
သော။ မဂ္ဂံ၊ သတိပဋ္ဌာန်တည်းဟူသော လမ်းကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌။ (ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။) ဧတေန မဂ္ဂေန၊ ဤ သတိ
ပဋ္ဌာန်တည်းဟူသော လမ်းဖြင့်။ ဩစံ၊ ဩစလေးဖြာ သံသရာရေ
အယဉ်ကို။ တရိသု၊ လွန်မြောက်တော်မူကြကုန်ပြီ။ (အနာဂတေပိ၊
နောင်အခါ၌လည်း။ ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ ဧတေန မဂ္ဂေန။ ဩစံ၊ ကို။)
တရိသန္တိ ယေဝ၊ လွန်မြောက်တော်မူကုန်လိမ့်မည်သာ။ တရန္တိ၊
ယခုအခါ၌လည်း လွန်မြောက်တော်မူကြကုန်ဆဲ။ [မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်၊
မဂ္ဂ-သုတ်။]

ပန၊ ဝါဒန္တရ-ကား။ ကေစိ၊ အချို့ဆရာတို့သည်။ “န ပါရိ ဒိဂုဏံ
ယန္တိ”တိ။ -ဟူသော။ ဂါထာနယေန၊ ဂါထာနည်းအားဖြင့်။ ယသ္မာ၊
ကြောင့်။ ကေဝါရံ၊ တကြိမ်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားတတ်၏။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ကောယနော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထို
ကေစိဆရာတို့၏ စကားသည်။ (တနည်း) တံ၊ ထို တကြိမ် နိဗ္ဗာန်သို့သွား
တတ်၏ ဟူသောအနက်သည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ [တန္တိ တံ တေသံ
ဝစနံ၊ တံ ဝါ ကိရိယာဝုတ္တိဝါစကတ္တံ န ယုဇ္ဇတိ။ န ဟိ သင်္ချေယျပ္ပ-
ဓာနတယ သတ္တဝါစိနော ဧကသဒ္ဓဿ ကိရိယာဝုတ္တိဝါစကတာ အတ္ထိ။-
ဋီကာ။] (ကသ္မာ။) ဟိ (ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ ဣမဿ အတ္တဿ၊ ဤ
တကြိမ် နိဗ္ဗာန်သို့ သွားတတ်၏ ဟူသော အနက်၏။ သကံ အယနောတိ
ဣမိနာ ဗျဉ္ဇနေန၊-ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (တသ္မာ၊
ကြောင့်။ တံ န ယုဇ္ဇတိ။) ပန၊ ဆက်။ အဿံ၊ ဤမဂ်၏။ ဧကံ၊
တခုသော။ အယနံ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကော၊ တခုသော။ ဂတိပဝတ္ထိ၊
ဖြစ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ကောယနော၊ မည်၏။) ဣတိ

ဝေ၊ သို့။ အတ္ထံ၊ ကေ+အယနံ+အဿ-ဟူသော ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ် အနက်ကို။
 ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်စေ၍။ ယဒိ ဝုဇ္ဈေယျ၊ ၎် အကယ်၍ ဆိုအပ်ငြားအံ့။ (ဝေ
 သတိ။) ဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါသည်။ ယုဇ္ဈေယျ၊ သင့်သေးရာ၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင်
 သဒ္ဓါသင့်ပါသော်လည်း။ အတ္ထော၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်သည်။ ဥဘယထာပိ၊
 နှစ်ပါးစုံသောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ န ယုဇ္ဈတိ။ [ကေ+အယနံ+အဿ-
 ဟူသော ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်အနက်၊ သကိံ အယနေ-ဟူသော အနက်၊
 ဤနှစ်နက်ကို “ဥဘယထာ” ဟုဆို။] ကသ္မာ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤ မဟာသတိ-
 ပဋ္ဌာန-သုတ်၌။ ပုဗ္ဗဘာဂမဂ္ဂဿ၊ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သောမဂ်၏။ ဝါ၊ ကို။
 အဓိပ္ပေတတ္ထာ၊ အလိုရှိအပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်။ (အတ္ထော ဥဘယထာပိ န
 ယုဇ္ဈတိ။) ဟိ၊ ချဲ့။ (တနည်း) ဟိ (ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ ကာယာဒိစတု-
 အာရမ္မဏံပုဝတ္ထော၊ ကာယ-အစရှိသော လေးပါးသော အာရုံ၌ဖြစ်သော။
 [အာဒိဖြင့် ဝေဒနာ၊ စိတ္တ၊ ဓမ္မ-တို့ကိုယူ။] ပုဗ္ဗဘာဂသတိပဋ္ဌာနမဂ္ဂေါ၊
 မဂ်၏ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော သတိပဋ္ဌာန်တည်းဟူသော မဂ်ကို။ ဣဓ၊ ဤ
 ဧကံယနော ဘိက္ခဝေ အယံ မဂ္ဂေါ-ဟူသောပါဠိ၌။ အဓိပ္ပေတော၊ ၏။
 လောကုတ္တရော၊ လောကုတ္တရာမဂ်ကို။ န (အဓိပ္ပေတော)။ သော စ၊ ထို
 ပုဗ္ဗဘာဂ-သတိပဋ္ဌာနမဂ်သည်လည်း။ အနေကဝါရမ္ပိ၊ အကြိမ်များစွာလည်း။
 အယတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထို ပုဗ္ဗဘာဂ-သတိပဋ္ဌာနမဂ်၏။ အနေကံ၊ တကြိမ်
 မက များစွာသော။ အယနံ စ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ။ (တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ အတ္ထော ဥဘယထာပိ န ယုဇ္ဈတိ။) [ဤသို့ ရှေ့ဝါကျကိုယူ၍
 ထည့်ပါ။]

စ၊ ဆက်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ ဣမသ္မိံ ပဒေ၊ ဤ ကောယနော ဘိက္ခဝေ
 အယံ မဂ္ဂေါ-ဟူသော ဝါကျ၌။ (တနည်း) ဣမသ္မိံ ပဒေ၊ ဤ ပုဗ္ဗဘာဂ-
 မဂ္ဂေါ၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ-ဟု စီရင်ရာပုဒ်၌။ [ဣမသ္မိံ ပဒေတိ “ကော-
 ယနော အယံ ဘိက္ခဝေ မဂ္ဂေါ” တိ ဣမသ္မိံ ဝါကျေ၊ ဣမသ္မိံ ဝါ “ပုဗ္ဗ-
 ဘာဂမဂ္ဂေါ၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ” တိ၊ ဝိဓာနပဒေ။-ဋီကာ။] မဟာထေရာနံ၊
 တို့၏။ သာကစ္ဆာ၊ အတူတကွ ပြောဆိုခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဆွေးနွေးခြင်းသည်။
 အဟောသိယေဝ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်သာ။ (ကိံ။) တိပိဋကစူဠနာဂထေရော၊
 သည်။ (အယံ မဂ္ဂေါ၊ သည်။) ပုဗ္ဗဘာဂသတိပဋ္ဌာနမဂ္ဂေါတိ၊ လော-
 ကုတ္တရာမဂ်၏ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော သတိပဋ္ဌာန်တည်းဟူသော မဂ်ဟူ၍။
 အာဟ၊ ပြောပြီ။ အဿ၊ ထို တိပိဋကစူဠနာဂ-ထေရ်၏။ အာစရိယော၊
 သော။ တိပိဋကစူဠသုမထေရော ပန၊-သည်ကား။ (အယံ မဂ္ဂေါ။) မိဿက-

မဂ္ဂေါတိ၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ-ရောနှောသော မဂ်ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။
 ဘန္တေ၊ ရား။ ပုဗ္ဗဘာဂေါ၊ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော မဂ်ပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 လျှောက်ပြီ။ အာဂုသော၊ ရှင်။ မိဿကမဂ္ဂေါ၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ-
 ရောနှောသော မဂ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ အာစရိယော၊ သံည။
 ပုနပုနံ၊ ထပ်။ ဘဏန္တေ၊ ပန၊ ပြောဆိုသော်ကား။ အပ္ပဋိဗာဟိတွာ၊ မတား
 မြစ်မူ၍။ တုဏှိ၊ ဆိတ်။ အဟောသိ။ ပဉ္စံ၊ ကို။ အဝိနိစ္ဆိနိတွာဝ၊ မဆုံးဖြတ်
 မူ၍သာ။ ဥဋ္ဌဟိံ သု၊ ထကြကုန်ပြီ။

အထ၊ ထိုမှနောက်၌။ အာစရိယတ္ထေရာ၊ ဆရာဖြစ်သော ထေရ်သည်။
 နဟာနကောဋ္ဌကံ၊ ရေချိုးအုံသို့။ ဝါ၊ ရေချိုးတိုက်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ လတ်
 သော်။ “မယာ၊ သည်။ မိဿကမဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ ကထိတော၊ ပြောဆိုအပ်ပြီ။
 စူဠနာဂေါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဘာဂမဂ္ဂေါတိ၊ မဂ်ဟူ၍။ အာဒါယ၊ စွဲမြဲစွာယူ၍။
 ဝေါဟရတိ၊ ပြောဆို၏။ ဣ၊ ဤ ကောယနော အယံ ဘိက္ခဝေ မဂ္ဂေါ-ဟူ
 သော ပါဠိ၌။ နိစ္ဆယော၊ ဆုံးဖြတ်ကြောင်းစကားသည်။ ကော နု ခေါ၊
 နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ သုတ္တန္တံ၊ သုတ္တန်ကို။ (မဟာသတိပဋ္ဌာန-သုတ်
 ကို။) အာဒိတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပရိဝတ္ထေန္တော၊ တဖန်ဖြစ်စေလတ်
 သော်။ ဝါ၊ ရွတ်ဆိုလတ်သော်။ “ယော ဟိ ကောစိ ။ပ။သတ္တဝဿာနီ” တိ၊
 ဟူသော။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤ ပါဠိရပ်၌။ သလ္လက္ခေသိ၊ မှတ်ချက်ချပြီ။
 လောကုတ္တရာမဂ္ဂော၊ သည်။ ဥပ္ပဋိတွာ၊ ၍။ သတ္တ ဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်
 တို့ပတ်လုံး။ တိဋ္ဌမာနော နာမ၊ တည်သောမဂ်မည်သည်။ နတ္ထိ။ မယာ၊
 သည်။ ဝုတ္တော၊ သော။ မိဿကမဂ္ဂေါ၊ ကို။ န လဗ္ဗတိ၊ အပ်။ စူဠ-
 နာဂေန၊ သည်။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်သော။ ပုဗ္ဗဘာဂမဂ္ဂေါဝ၊ လောကုတ္တရာ-
 မဂ်၏ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော မဂ်ကိုသာ။ လဗ္ဗတိ၊ ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဥ တွာ၊
 ၍။ အဋ္ဌမိယံ၊ ရှစ်ရက်မြောက်နေ့၌။ ဓမ္မသဝနေ၊ တရားနာရာအချိန်ကို။
 (တရားနာချိန်ကို။) သဗ္ဗံဋ္ဌေ၊ ကြွေးကြော်အပ်သော်။ အဂမာသိ၊ ပြီ။

၀ ကိရ၊ ခွဲ။ ပေါရာဏကတ္ထေရာ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော ထေရ်တို့သည်။ ပိယ-
 ဓမ္မသဝနာ၊ ချစ်အပ်သော တရားနာခြင်းရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ တရားနာခြင်းကို
 မြတ်နိုးကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ သဒ္ဓါ၊ အသံကို။ သုတွာဝ၊ ကြား၍သာ။
 [သဒ္ဓိ သုတွာဝါတိ “ကာလော ဘန္တေ ဓမ္မသဝနာယာ” တိ ကာလာပေစန-
 သဒ္ဓိ ပစ္စက္ခတော၊ ပရမ္မရာယ စ သုတွာ။-ဋီကာ။] “အဟံ ပဌမံ အဟံ
 ပဌမံ၊ ငါအလျင်ရောက်အံ့၊ ငါအလျင်ရောက်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။
 ဧကပ္ပဟာရေနော၊ တပြိုင်နက်တည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဩသရန္တိ၊ သက်ရောက်

ကြကုန်၏။ စ၊ ဆက်။ တသ္မိံ ဒိဝသေ၊ ခွံ။ စူဠနာဂထွေရဿ၊ ၏။ ဝါရော၊ အလှည့်အကြိမ်တည်း။ တေန၊ ထို စူဠနာဂ-ထေရ်သည်။ ဓမ္မာ- သနေ၊ တရား၏နေရာ၌။ (တရားဟောရာပလ္လင်၌။) နိသီဒိတွာ၊ ၍။ ဗီဇနိံ၊ ယပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ပုဗ္ဗဂါထာသု၊ ရှေးဦးစွာဟောအပ်သော ဂါထာတို့ကို။ ဝုတ္တာသု၊ ရွတ်ဆိုအပ်ကုန်လတ်သော်။ ထေရဿ၊ စူဠနာဂ-ထေရ် ၏။ အာသနပိဋ္ဌိယံ၊ တရားဟောပလ္လင်၏ ကျောဘက်၌။ ဌိတဿ၊ တည်သော စူဠသမ-ထေရ်၏။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ။ (ကို။) “ရဟော၊ မျက်ကွယ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ ၍။ န ဝက္ခာမိ၊ မပြောဆိုအံ့။” ဣတိ၊ ဤ အကြံသည်။ (အဟောသိ။)

ဟိ၊ မှန်။ ပေါရဏကထေရာ၊ တို့သည်။ အနုဿယကာ၊ မငြူစူကြ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ အတ္တနော၊ ၏။ ရုစိမေဝ၊ အလိုကိုသာ။ ဥစ္ဆုဘာရံ၊ ထမ်းဆောင်အပ်သော ကြံစဉ်းကို။ (ဥက္ခိပိတွာ၊ မြောက်၍။ ဝိစရန္တိ) ဝိယ၊ လှည့်လည်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေံ၊ တူ။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ၍။ န ဝိစရန္တိ၊ မလှည့်လည်ကြကုန်။ ကာရဏမေဝ၊ သင့်သောအကြောင်းကိုသာ။ ဂဏန္တိ၊ ယူကြကုန်၏။ အကာရဏံ၊ မသင့်သောအကြောင်းကို။ ဝိဿဇေန္တိ၊ စွန့်ကြ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ထေရော၊ စူဠသမ-ထေရ်သည်။ အာဝုသော စူဠနာဂ၊ ငါ့ရှင်စူဠနာဂ။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သော၊ ထို စူဠနာဂ- ထေရ်သည်။ အာစရိယဿ၊ ၏။ သဒ္ဓေါ ဝိယ၊ အသံကဲ့သို့ပါတကား...။ ဣတိ၊ ဤသို့စဉ်းစား၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ တန့်ထား၍။ “(ကို ဘန္တေတိ၊ ဟူ၍။ (အဘယ်ပါနည်းဘုရားဟူ၍။)” အာဟ၊ လျှောက်ပြီ။ အာဝုသော စူဠနာဂ။ ဂ ။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သော။ မိဿက- မဂ္ဂေါ၊ ကို။ န လဗ္ဘတိ၊ အပ်။ တယာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သော။ ပုဗ္ဗဘာဂ- သတိပဋ္ဌာနမဂ္ဂေါ၊ ကိုသာ။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။

ထေရော၊ စူဠနာဂ-ထေရ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကို။) “အမှာကံ၊ တို့၏။ အာစရိယော၊ သည်။ သဗ္ဗပရိယတ္တိကော၊ အလုံးစုံသောပရိယတ်ကို ဆောင်နိုင်သော။ တေပိဋ္ဌကော၊ ပိဋ္ဌကသုံးပုံရှိသော။ သုတဗုဒ္ဓေါ၊ ကြားနာ အပ်သော ပရိယတ်အားဖြင့် ဘုရားတဆူတည်း။ ဝေရူပဿာပိ၊ ဤသို့ သဘော ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏စိတ်၌။ အယံ ပဉ္စော၊ ဤ ပြဿနာသည်။ အာလုဇ္ဇေတိ နာမ၊ မွှေနှောက် ချောက်ချား ရတုံသေး၏။ အနာဂတော၊ ခွံ။ မမ၊ ၏။ ဘာတိကာ၊ ညီတော် တို့သည်။ ဣမံ ပဉ္စံ၊ ကို။ အာလုဇ္ဇေယန္တိ၊ မွှေနှောက် ချောက်ချားစေ

ကုန်တော့လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ သုတ္တံ၊ ပါဠိတော်ကို။ ဂဟေတွာ၊
၍။ ဣမံ ပဉ္စံ၊ ကို။ နိစ္စလံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိအောင်။ ကရိယာမိ၊ အံ။
ဣတိ၊ သို့။ (စိန္တေသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။) ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂတော၊ ပဋိ-
သမ္ဘိဒါမဂ်မှ။ “ကောယနမဂ္ဂေါ။ ပ။ ဒုက္ခဿန္တံ ကရိယထာ” တိ၊ ဟူသော။
သုတ္တံ၊ ပါဠိကို။ အာဟရိတွံ၊ ဆောင်၍။ ထပေသိ၊ ထားပြီ။

ပုဗ္ဗဘာဂသတိပဋ္ဌာနမဂ္ဂေါ၊ လောကုတ္တရာမဂ်၏ ရှေ့အဖို့၌
ဖြစ်သောမဂ်ကို။ ကောယနမဂ္ဂေါ၊ တကြောင်းတည်း လမ်းဖြစ်သော
မဂ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

မဂ္ဂါနံ၊ တို့တွင်။ အဋ္ဌဂီကော၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါရှိသောမဂ်သည်။
သေဋ္ဌော၊ အမြတ်ဆုံးတည်း။ သစ္စာနံ၊ တို့တွင်။ စတုရော၊ လေးပါး
ကုန်သော။ ပဒါ၊ အဖို့အစုတို့သည်။ (သေဋ္ဌာ။) ဓမ္မာနံ၊ တို့တွင်။
ဝိရာဂေါ၊ မတပ်မက်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ သေဋ္ဌော၊ တည်း။ ဒွိပဒါနဉ္စ၊
အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်၊ လူ၊ ဗြဟ္မာ-တို့တွင်လည်း။ စက္ခုမာ၊
ငါးပါးသောစက္ခုရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ (သေဋ္ဌော၊
တည်း။)

ဒဿနဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်တတ်သော မဂ်ဉာဏ်၏။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊
စင်ကြယ်ခြင်းငှာ။ ဒေသေဝ(ဒေသေ ဝေ)၊ ဤ အရိယ အဋ္ဌဂီက-
မဂ်သည်သာ။ မဂ္ဂေါ၊ လမ်းကြောင်းတည်း။ အညော၊ ဤ အရိယ
အဋ္ဌဂီက-မဂ်မှအခြားသော။ (မဂ္ဂေါ။) နတ္ထိ၊ မရှိတော့။ ဟိ၊
တိုက်တန်းသင့်၏။ တုမ္ပေ၊ တို့သည်။ မာရသေနပ္ပမဒ္ဒနံ၊ မာရ်နတ်၊
မာရ်နတ်၏စစ်တပ်ကို နှိမ်နင်းကြောင်းဖြစ်သော။ ဧတံ၊ ဤ အရိယ
အဋ္ဌဂီက-မဂ်တည်းဟူသော လမ်းကြောင်းကို။ ပဋိပဇ္ဇထ၊ သွားကြ
ကုန်လော့။ ဧတံ၊ ကို။ ပဋိပန္နာ၊ သွားကုန်သော။ တုမ္ပေ၊ တို့သည်။
ဒုက္ခဿ၊ တော့မက-ဝဋ်ဒုက္ခ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။
ကရိယထ၊ မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကုန်လတ္တံ့။”]

မဂ္ဂေါတိ(တ္ထေ)၊ ဤပါဠိ၌။ (ပစ္စာ ဝိသုဇ္ဇနာနယော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ပြင့်။
ဝေဒိတဗ္ဗော။) ကေနဋ္ဌေန၊ အဘယ်အနက်သဘောကြောင့်။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂ-
မည်သနည်း။ နိဗ္ဗာနဂမနဋ္ဌေန၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း၏အဖြစ်ဟူသော

၂၁။ နိဗ္ဗာနဂမနဋ္ဌေန။ ။နိဗ္ဗာန် ဂစ္ဆတိ အဓိဂစ္ဆတိ ဧတေနာတိ နိဗ္ဗာနဂမနံ၊
(နိဗ္ဗာန်သို့သွားကြောင်း၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် နိဗ္ဗာနဂမန-မည်၏။)
သောယေဝ အဝိပရိတသဘာဝတာယ အတ္ထော၊ (ထို နိဗ္ဗာန်သို့သွားကြောင်း၊
ရကြောင်းသည်ပင် မဇောကံပြန်သော သဘော၏အဖြစ်ကြောင့် အတ္ထ-မည်၏။)

အနက်သဘောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝါ။ နိဗ္ဗာန်ကိုရကြောင်း၏အဖြစ်
 ဟူသော အနက်သဘောကြောင့်လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာန်ထွက်ကေဟိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို
 အလိုရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ မဂ္ဂနိယဋ္ဌေန စ၊ ရှာမှီးထိုက်သည်၏
 အဖြစ်ဟူသော အနက်သဘောကြောင့်လည်းကောင်း။ (တနည်း) ဂမနိယ-
 ဋ္ဌေန စ၊ ကပ်ရောက်ထိုက်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အနက်သဘောကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ (မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂ-မည်၏။) သတ္တာနံ ဝိသုဒ္ဓိယာတိ၊ ကား။ ရာဂါဒိဟိ။
 ရာဂ-အစရှိကုန်သော။ မလေဟိ၊ အညစ်အကြေးတို့ဖြင့်။ (ကိလိဋ္ဌစိတ္တာနံ၊
 ညစ်ပေသော စိတ်ရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့၏လည်းကောင်း။) အဘိဇ္ဈာ-
 ဝိသမလောဘာဒိဟိ။ သူ့စည်းစိမ်ကို ရှေးရှုကြံစည်တတ်သောလောဘ၊ မညီ
 မမျှသောလောဘ-အစရှိကုန်သော။ ဥပက္ကိလေသေဟိ၊ ကပ်၍နှိပ်စက်တတ်
 သော ကိလေသာတို့သည်။ ကိလိဋ္ဌစိတ္တာနံ၊ ညစ်ပေစေအပ်သော စိတ်ရှိ
 ကုန်သော။ သတ္တာနံ စ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ ဝိသုဒ္ဓတ္ထာယ၊ စင်ကြယ်ခြင်း
 အကျိုးငှာ။ (ကောယနော-၌စပ်။)

တထာ ဟိ၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ ဣမိနာဝ မဂ္ဂေန၊ ဤ သတိပဋ္ဌာန်
 တည်းဟူသော လမ်းကြောင်းဖြင့်ပင်။ ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ။ သတသဟဿ-
 ကပ္ပာဝိကနံ၊ ကမ္ဘာတသိန်း အလွန်ရှိကုန်သော။ စတုန္ဒံ အသင်္ချေယျာနံ၊
 လေးအသင်္ချေတို့၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဧကသ္မိယေဝ ကပ္ပေ၊ တခုသော
 ကမ္ဘာ၌ပင်။ နိဗ္ဗတ္တေ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်သော။ တဏှင်္ဂရမေဓင်္ဂရသရဏင်္ဂရ

တေန နိဗ္ဗာနဂမနဋ္ဌေန၊ နိဗ္ဗာနာဓိဂမူပါယတာယ (နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်း၏ အကြောင်း၏
 အဖြစ်ကြောင့်တည်း။) ဣတိ အတ္ထော။-ဇီကာ။ ။ ဤအလို “မဂ္ဂတိ အဓိဂစ္ဆတိ တေ-
 နာတိ မဂ္ဂေါ” ဟုပြု။

၁။ မဂ္ဂနိယဋ္ဌေန။ ။ မဂ္ဂနိယဋ္ဌေနာတိ ဂဝေသိတဗ္ဗတာယ။-ဇီကာ။ မဂ္ဂဓာတ်၏
 အန္တေသန-အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းတည်း။ နိဗ္ဗာန်ကို အလိုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် နိဗ္ဗာန်ကို
 ရှာဖွယ်မလို၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ဤတရားကိုရှာရသည်။ ထို့ကြောင့်
 “ဂဝေသိတဗ္ဗတာယ” ဟု ဖွင့်သည်။ (တနည်း) မဂ္ဂနိယ-နေရာဝယ် “ဂမနိယ”
 ဟုလည်း ပါငြိမ့်သေး၏။ ထိုအလို “အလိုရှိသူတို့ ရောက်ထိုက်သောကြောင့်” ဟု
 အနက်ဆိုပါ။ “ဂမနိယဋ္ဌေနာ” တိ ဝါပါဠော၊ ဥပဂန္တဗ္ဗတာယာတိ အတ္ထော။-
 ဇီကာ။ ဤအလို (နိဗ္ဗာန်ထွက်ကေဟိ) မဂ္ဂိယတိ “ဥပဂန္တိယတီတိ မဂ္ဂေါ” ဟုပြု။

၂+၂။ ရာဂါဒိဟိ အဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘာဒိဟိ။ ။ “ရာဂါဒိဟိ” တိ ဣမိနာ
 ရာဂဒေါသမောဟာနံ ယေဝ ဂဟဏိ “ရာဂေါ မလံ၊ ဒေါသော မလံ၊ မောဟော
 မလန္တိ ဝစနတော။ အဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘာဒိဟိ” တိ ပန ဣမိနာ သဗ္ဗေသဗ္ဗိ
 ဥပက္ကိလေသာနံ သင်္ဃက္ခတ္ထံ တေ ဝိသု ဥဒ္ဓဋ္ဌာ။-ဇီကာ။

ဒီပင်္ကရနာမကော၊ တဏှင်္ကရ၊ မေဓင်္ကရ၊ သရဏင်္ကရ၊ ဒီပင်္ကရ-အမည်တော်
 ရှိကြကုန်သော။ ဗုဒ္ဓေ၊ တို့ကို။ အာဒိ၊ ကတော၊ ဤ။ သကျမုနိပံရိယော-
 သာနာ၊ သင်္ကန္တယ်ဖွား၊ ငါတို့ဘုရား အဆုံးရှိကုန်သော။ အနေကော၊
 တဆူမက များစွာကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ တို့လည်းကောင်း။ (ဣတိ-၌
 စပ်။) အနေကသတာ၊ အရာမကများစွာကုန်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ တို့လည်း
 ကောင်း။ ဂဏနပတံ၊ ဂဏန်းလမ်းကို။ ဝိတို့ဝတ္တာ၊ လွန်ကုန်သော။ အရိယ-
 သာဝကာ စ၊ တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေ သတ္တာ၊ ဤ သတ္တဝါ၊
 တို့သည်။ (သာမည။) သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံတို့သည်။ (ဝိသေသ။) စိတ္တမလံ၊
 စိတ်၏အညစ်အကြေးကို။ ပဝါဟေတု၊ မျှော့၍။ ပရမဝိသုဒ္ဓိံ၊ အလွန်
 သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်တော်မူကြကုန်ပြီ။ [“ပတ္တာနံ
 ဝိသုဒ္ဓိယာ” တိ ဝုတ္တဿ အတ္ထဿ ဧကန္တိကတံ (ဧကန်၏အဖြစ်ကို) ဒသေန္တော
 “တထာဟိ” တိ အာဒိမာဟ။-ဋီကာ]

ပန၊ ကား။ ရူပမလဝသေန၊ ရုပ်၏အညစ်အကြေးနှင့် စပ်သဖြင့်။
 သံကိလေသဝေါဒါနုပညတ္တိယေဝ၊ ညစ်ပေခြင်း၊ ဖြူစင်ခြင်း-ဟူသော အမည်
 ပညတ်သည်ပင်။ နတ္ထိံ၊ တထာဟိ၊ ထိုစကားမှန်၏။

သံကိလိဋ္ဌေန၊ ညစ်ပေသော။ ရူပေန၊ ရုပ်အဆင်းကြောင့်။
 မာဏဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သံကိလိဿန္တိ၊ ညစ်ပေကြကုန်၏။
 ရူပေ၊ သည်။ သုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်လတ်သော်။ (မာဏဝါ၊ တို့သည်။)
 ဝိသုဒ္ဓိန္တိ၊ စင်ကြယ်ကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤ အကြောင်းအရာကို။
 မဟေသိနာ၊ မြတ်သေးလှသိ-ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည်။
 အနက္ခာတံ၊ ဟောတော်မမူအပ်။

သံကိလိဋ္ဌေန၊ သော။ စိတ္တေန၊ ကြောင့်။ မာဏဝါ၊ တို့သည်။
 သံကိလိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ စိတ္တေ၊ သည်။ သုဒ္ဓေ၊ လတ်သော်။

၁။ တထာဟိ။ ။ကားမံ “ဝိသုဒ္ဓိယာ”တိ သာမညဇောတနာ၊ (ဝိသုဒ္ဓိယာ-ဟူ
 သောသဒ္ဓါသည် စိတ်၏စင်ကြယ်ခြင်း၊ ရုပ်၏စင်ကြယ်ခြင်းဟူသော သာမည-အနက်ကို
 ထွန်းပြဟတ်သော သဒ္ဓါဖြစ်ပါပေ၏။) စိတ္တသော ပန ဝိသုဒ္ဓိ ဣဓာဓိပ္ပေတာဟိ၊
 ဒသေတုံ “ရူပမလဝသေန ပနာ”တိအာဒိ ဝုတ္တိံ။ န ဧကဝလံ အဋ္ဌကထာဝစံန-
 မေဝ။ (ရူပေန သံကိလိဋ္ဌေန-စသော အဋ္ဌကထာစကားသာ ရှိသည်မဟုတ်သေး။)
 အထ ခေါ် ဣဒမတ္ထ အာဟစ္စာဘာသိတံ၊ (စင်စစ်ကား မြတ်စွာဘုရား တိုက်ရိုက်
 ဟောတော်မူအပ်သော တရားလည်းရှိ၏။) ဣတိ ဒသေန္တော “တထာဟိ”တိအာဒိ-
 မာဟ။-ဋီကာ။

(မာဏဝါ။) ဝိသုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤ အကြောင်းအရာကို။ မဟေသိနာ၊ သည်။ ဝုတ္တိ၊ ပြီ။

ယထာဟ၊ နည်း။ “စိတ္တသံကိလေသာ ဘိက္ခဝေ။ပ။ဝိသုဇ္ဈန္တိ”တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝါ အာဟ။) [ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စိတ္တသံကိလေသာ၊ စိတ်၏ ညစ်ပေခြင်းကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ သံကိလိယန္တိ၊ ညစ်ပေကြကုန်၏။ စိတ္တဝေါဒါနာ၊ စိတ်၏ဖြူစင်ခြင်းကြောင့်။ (သတ္တာ။)ဝိသုဇ္ဈန္တိ၊ စင်ကြယ်ကြကုန်၏။ စ၊ ဆက်။ တံစိတ္တဝေါဒါနံ၊ ထို စိတ်၏ ဖြူစင်ခြင်းသည်။ ဣမိနာ သတိပဋ္ဌာနမဂ္ဂေန၊ ဤ သတိပဋ္ဌာန-မဂ်ကြောင့်။ ဟောတိ၊ တေန၊ ကြောင့်။ “သတ္တာနံ ဝိသုဇ္ဈိယာ”တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝါ။) အာဟ၊ မူပြီ။

သောကပရိဒေဝါနံ ၊ သမတိက္ကမာယာတိ၊ ကား။ သောကဿ စ၊ ဝမ်းနည်းခြင်းကို လည်းကောင်း။ ပရိဒေဝဿ စ၊ ငိုကြွေးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သမတိက္ကမာယ၊ လွန်မြောက်ခြင်းငှာ။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှာ။ (ကောယနော-၌ စပ်။) ဣတိ အတ္ထော။ ဟိ၊ ချဲ့။ အယံ မဂ္ဂေါ၊ ဤ သတိပဋ္ဌာန-မဂ်သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဘာဝိတော၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်စေအပ်သည်။ (သမာနော။) သန္တတိမဟာမတ္တာဒိနံ၊ သန္တတိ-အမတ်ကြီး အစရှိသူတို့၏။ (သောကသမတိက္ကမော၊ သောကကို လွန်မြောက်ခြင်းသည်။ သံဝတ္တတိ) ဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ (တထာ၊ တူ။) သောကသမတိက္ကမာယ၊ သောကကို လွန်မြောက်ခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ပဋ္ဌာစာရာဒိနံ၊ ပဋ္ဌာစာရာ-အစရှိသူတို့၏။ (ပဋ္ဌာစာရိ-အစရှိသူတို့၏။ ပရိဒေဝသမတိက္ကမော၊ ငိုကြွေးခြင်းကို လွန်မြောက်ခြင်းသည်။ သံဝတ္တတိ) ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ (တထာ။) ပရိဒေဝသမတိက္ကမာယ၊ ငှာလည်းကောင်း။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ [သန္တတိအမတ်ကြီး၏ဝတ္ထုကို ဓမ္မပဒ၊ ဒန္တ-ဝဂ်၌လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌာစာရိဝတ္ထုကို သဟဿ-ဝဂ်၌လည်းကောင်း ရှုပါ။] တေန၊ ကြောင့်။ ‘သောကပရိဒေဝါနံ

၁။ သောကပရိဒေဝ။ ။တတ္ထ သောစနံ ဉာတိဗျသနာဒိနိမိတ္တံ စေတသော သန္တာပေါ အန္တောနိဇ္ဈာနံ သောကော။-ဇီကာ။ “သောကကို စိုးရိမ်ခြင်း”ဟု အများအနက်ပေးကြသော်လည်း ဆွေမျိုးတို့၏ ပျက်စီးခြင်း-အစရှိသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဒေါသမူဒွေဉှိရှိသော ဒေါမနုဿဝေဒနာသည် စိုးရိမ်ခြင်း သဘောမဟုတ်။ ဝမ်းနည်းခြင်းသဘောသာတည်း။ ထို့ကြောင့် “သောကဿ စ၊ ဝမ်းနည်းခြင်းကို လည်းကောင်း” ဟု အနက် ပေးသည်။ ဉာတိဗျသနာဒိနိမိတ္တမေဝ သောကာဝ-တိဏ္ဍတော “ကဟံ ဧကပုတ္တကာ၊ ကဟံ ဧကပုတ္တကာ”တိအာဒိနာ ပရိဒေဝနဝသေန ဝါစာဝိပ္ပလာပေါ ပရိဒေဝနံ ပရိဒေဝေါ။-ဇီကာ။

သမတိက္ကမာယာ”တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝါ) အာဟ။ ဟိ၊ ချဲ့။ သန္တတိမဟာ-
မတ္တော၊ သန္တတိ-အမတ်ကြီးသည်။ (ပတ္တော-၌ စပ်။) [အာဂုဿော၊ ငါရှင်။
သန္တတိ အမတ်ကြီးကိုခေါ်သည်။]

ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌ ဖြစ်သော အတိတ် ခန္ဓာ၌။ ယံ၊ အကြင် တဏှာ
သံကိလေသ-သည်။ (အတ္ထိ။) တံ၊ ထို တဏှာသံကိလေသ-ကို။
ဝိသောဓေဟိ၊ သုတ်သင်လော့။ (တနည်း) ဝိသောဿေဟိ၊ ခြောက်
သွေ့စေလော့။ ပစ္စာ၊ နောက်ဖြစ်သော အနာဂတ်ခန္ဓာ၌။ တေ၊
သင်၏။ ကိဉ္ဇနံ၊ ဖိစီး နှိပ်စက်တတ်သော ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ-
ဟူသော သံကိလေသသည်။ မာဟု (မာ+အဟု၊ မဖြစ်ပါစေလင့်။
မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဖြစ်သော ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာ၌။ နော စေ ဂဟေဿသိ၊
အကယ်၍ ငါ၊ ငါ ဥစ္စာဟု မစွဲလမ်းသည်ဖြစ်အံ့။ (ဝေံ သတိ။)
ဥပသန္တော၊ ကိလေသာ အပူဘေးမှ ငြိမ်းအေးသည်။ (ဟုတွာ။)
စရိဿသိ၊ လှည့်လည်နိုင်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။-

ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ သုတွာဝ၊ နာရ၍ပင်။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ တို့နှင့်။ သဟ၊
ကွ။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ကိဉ္ဇာပိ ပတ္တော၊ အကယ်၍ကား ချောက်ပါပေ၏။
[နောက်၌ “ယသ္မာ ပန” လာမည်။]

ပဋ္ဌာစာရာ၊ သည်။ (ပတိဋ္ဌိတာ-၌ စပ်။) (ပဋ္ဌာစာရေ၊ ရာ။)

အန္တကေန၊ တဘဝအဆုံးကို ပြုတတ်သော သေမင်းသည်။ အဓိ-
ပန္နဿ၊ လှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သူ၏။ တာဏာယ၊ သေခြင်းမှ စောင့်
ရှောက်ခြင်းငှာ။ ပုတ္တော၊ တို့သည်။ န သန္တိ၊ မရှိကုန်။ ပိတာ၊
မိဘသည်။ န (အတ္ထိ။) ဗန္ဓဝါပိ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်လည်း။ န
(သန္တိ။) ဉာတိသု၊ ဆွေမျိုးဟူသမျှတို့၌။ တာဏတာ၊ စောင့်ရှောက်
နိုင်သူ၏ အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။-

ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ သုတွာ၍။ သောတာပတ္တိဖလော၌။ (ကိဉ္ဇာပိ)ပတိဋ္ဌိတာ၊
အကယ်၍ကား တည်ပါပေ၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၊
သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပါသော်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကာယဝေဒနာ-
စိတ္တဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ ကဉ္စ ဓမ္မံ၊ တစုံတခုသော တရားကို။ အနာမသိတွာ၊
မသုံးသပ်မှု၍။ ဘာဝနာ နာမ၊ ပညာကို ကြီးပွားစေတတ်သော ဘာဝနာ
မည်သည်။ နတ္ထိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေပိ၊ ထို သန္တတိ-အမတ်ကြီး၊
ပဋ္ဌာစာရာ (ပဋ္ဌာစာရီ) စသူတို့သည်လည်း။ ဣမိနာဝ မဂ္ဂေန၊ ဤ သတိ

ပဋ္ဌာန လမ်းဖြင့်သာလျှင်။ သောကပရိဒေဝေ၊ တို့ကို။ သမတိက္ကန္တာ၊ လွန်မြောက်ကြကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗျာ၊ ကုန်၏။

ဒုက္ခဒေါမနဿာနံ အတ္တင်္ဂမာယာတိ၊ ကား။ ကာယိကဒုက္ခဿ၊ ကာယ ဒွါရ၌ ဖြစ်သော ဒုက္ခလည်းကောင်း။ စေတသိကဒေါမနဿ စ၊ စိတ်၌ ဖြစ်သော ဒေါမနဿလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွိန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ၊ ဤ ဒုက္ခ ဒေါမနဿတို့၏။ အတ္တင်္ဂမာယ၊ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းငှာ။ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှာ။ (ကောယနော-ဌ်စပ်။) ဣတိ အတ္ထော။ ဟိ၊ မှန်။ အယံ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဘာဝိတော၊ သည်။ (သမာနော။) တိဿတ္ထေရာဒိနံ၊ တိဿ-ထေရ် အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ (ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခ၏။ အတ္တင်္ဂမာယ၊ ငှာ။ သံဝတ္တတိ) ဝိယ၊ သို့။ (တထာ၊ တူ။) ဒုက္ခဿ၊ ၏။ အတ္တင်္ဂမာယ၊ ငှာလည်းကောင်း။ သက္ကာဒိနံ၊ သိကြား အစရှိသူတို့၏။ (ဒေါမနဿဿ၊ ၏။ အတ္တင်္ဂမာယ၊ ငှာ။ သံဝတ္တတိ) ဝိယ၊ သို့။ (တထာ။) ဒေါမနဿဿ၊ ၏။ အတ္တင်္ဂမာယ စ၊ ငှာလည်းကောင်း။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။

တဏှ၊ ထို ဒုက္ခဒေါမနဿာနံ အတ္တင်္ဂမာယ-ဟူသော ပါဠိ၌။ (တနည်း) တဏှ၊ ထို တိဿတ္ထေရာဒိနံ ဝိယ-အစရှိသောပါဠိ၌။ အယံ၊ ကား။ အတ္ထ-ဒိပနာ၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ထင်စွာ ပြခြင်းတည်း။-ကိရ၊ ချဲ့။ သာဝတ္တိယံ၊ ၌။ တိဿော နာမ၊ သော။ ကုဋ္ဌုမ္ပိကပုတ္တော၊ သူကြွယ်၏သားသည်။ စတ္တာ-လိသဟိရညကောဋီယော၊ ကုဋ္ဌလေးဆယ်သော ရွှေငွေတို့ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ၍။ အဂါမကေရွာမရှိသော။ အရညေ၊ တော၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထို တိဿ-ထေရ်၏။ ကနိဋ္ဌဘာတု၊ ညီငယ်၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ “ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်။ နံ၊ ထို တိဿ-ထေရ်ကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေထ၊ ခွင်းချေကြကုန်။” ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၍။ ပဉ္စသတေ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ စောရေ၊ ဒမြတို့ကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ် ပြီ။ ထေ၊ ထို ဒမြတို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ထေရံ၊ ကို။ ပရိဝါရေတွာ၊ ပိုင်းရံ ၍။ နိသိဒိ သု၊ ထိုင်ကြကုန်ပြီ။ ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ပြီ။ (ကံ၊ နည်း။) “ဥပါသကာ၊ တို့။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေဿာမ၊ ခွင်းကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ (အာဂတာ၊ ကုန် သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကြကုန်ပြီ။) ဥပါသကာ၊ တို့။ မေ၊ ၏။ ပါဠိဘောဂံ၊ အာမခံကို။ [ဆရာတော်၏နိဿယ-၌ “မပျက် မပျောက် ယုံကြည်လောက်အောင် စောင့်ရှောက်တတ်သောအာမခံကို” ဟု

ပေး၏။] ဂဟေတွာ၊ ချုံ။ အဇ္ဇေကရတ္တိံ၊ ယနေတညဉ်မျှ။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ဒေထ၊ ပေးကြပါကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။

သမဏ၊ ရဟန်း၊ ဣမသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ ဤတောအရပ်၌။ ဧကော၊ အဘယ်သူသည်။ တေ၊ အရှင်၏။ ပါဠိဘောဂေါ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောကြကုန်ပြီ။ ထေရော၊ သည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ပါသဏံ၊ ကျောက်တုံးကို။ ဂဟေတွာ၊ ချုံ။ ဒေ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ ဥရုဋ္ဌိနိ၊ ပေါင်ရိုးတို့ကို။ ဘိန္နိတွာ၊ ချိုးချုံ။ ‘ဥပါသကာ၊ တို့။ ပါဠိဘောဂေါ၊ သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်သည်မဟုတ်လော။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြောပြီ။ တေ၊ ထိုဒမြတ်သည်။ အပက္ကမိတွာ၊ နောက်သို့ပဲ့၍။ စင်္ဂမနသိသေ၊ စကြံဦး၌။ အဂ္ဂိံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ချုံ။ နိပဇ္ဇိံသု၊ အိပ်ကြကုန်ပြီ။ ထေရဿ၊ ၏။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝိက္ခမေတွာ၊ ခွာ၍။ သီလံ၊ ကို။ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်လတ်သော်။ ပရိသုဒ္ဓိံ၊ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သော။ သီလံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ချုံ။ ပီတိပါမောဇ္ဇိံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိံ၊ ပြီ။ တတော၊ ထိုမှနေောက်၌။ အနုက္ကမေန၊ အားဖြင့်။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ ဝဇ္ဇေန္တော၊ တိုးပွားလျက်။ တိယာမရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး။ သမဏဓမ္မံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ချုံ။ အရုဏဂ္ဂမနေ၊ အရုဏ်တက်ချိန်၌။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ (ဟတွာ။) ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်ပြီ။ (ကိ။) ဥဘောပါဒါနိ ဘိန္နိတွာ ။ပ။ အရဟတ္တမပါပုဏိန္ဒိ၊ ဟူ၍။ (ဥဒါနေသိ။)-

ဥဘော၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ ပါဒါနိ၊ မြေတို့ကို။ ဘိန္နိတွာ၊ ချိုးပြီး၍။ အဟံ၊ သည်။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ သညပေဿာမိ၊ အာမ၊ ခံအနေ သိစေပါအံ့။ အဟံ၊ သည်။ သရာဂမရဏံ၊ ရာဂ-နှင့်တကွ သေရခြင်းကို။ အဋ္ဌိယာမိ၊ နှိပ်စက်အပ်သူကဲ့သို့ပြု၏။ ဟရာယာမိ၊ ရွက်၏။

ဝေံ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ စိန္တယိတွာန၊ ချုံ။ ယထာဘူတံ၊ အကြင်အကြင် ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ ဝိပဿိသံ၊ ဝိပဿနာရှုပြီ။ [ဝိပဿိသန္တိ သမ္ပဿိ။ -ဋီကာ] အရုဏဂ္ဂမိ၊ အရုဏ် တက်ခြင်းသည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ အပါပုဏိံ၊ ရောက်ပြီ။

အပရေပိ၊ အခြားလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တိံသ-သုံးကျိပ်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော သန္တိကေ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဂဟေတွာ၊ ချုံ။ အရညဝိဟာရေ၊ တောကျောင်း၌။ ဝဿိ၊ ဝါသို့။ ဥပဂန္နာ၊ ကပ်ရောက်၍။ ‘အာဝုသော၊

ငါ့ရှင်တို့။ တိယာမရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး။ သမဏဓမ္မောဝ၊ ရဟန်းတရားကိုသာ။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုထိုက်၏။ အညမညဿ၊ တပါးတပါး၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ န အာဂန္တဗ္ဗံ၊ မလာထိုက်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ပြော၍။ ဝိဟရိံ သု၊ နေကြကုန်ပြီ။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သမဏဓမ္မံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပစ္စုသသမယေ၊ မိုးသောက်အခါ၌။ ပစလာယန္တာနံ၊ အိပ်ငိုက်ကုန်စဉ်။ ဝါ၊ အိပ်ပျော်ကုန်စဉ်။ [ပစလာယန္တာနန္တိ ပစာလာယိကာနံ နိဗ္ဗိ - ဥပဂတာနံ။ - ဋီကာ။] ဧကော၊ တကောင်သော။ ဗျဠော၊ ကျားသည်။ အာဂန္တော၊ ၍။ ဧကေ၊ တပါးတပါးသော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ၍။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်းသည်။ “မံ၊ တပည့်တော်ကို။ ဗျဠော၊ သည်။ ဂဏိယူပါပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါစမိ၊ စကားကိုလည်း။ န နိစ္ဆာ-ရေသိ၊ မမြှောက်ဆို။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝါ၊ ဤနည်းဖြင့်။ ပဉ္စု၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ သု၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒသသု၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ သု၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ခါဒိတေသု၊ ခဲစားအပ်ကုန်ပြီးလတ်သော်။ ဥပေါ-သထံဒိဝေသ၊ ၌။ “အာဝုသော၊ တို့။ ဣတရေ၊ အခြားသော ရဟန်းတို့သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်၌ နေကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍လည်းကောင်း။ ဥတွာ စ၊ အမှန်ကိုသိ၍လည်းကောင်း။ “ဣဒါနိ၊ ၌။ ဂဟိတေန၊ ကျားကိုက်ယူအပ်သော ရဟန်းသည်။ (အဟံ၊ ကို။) ဂဟိတော၊ ကျားကိုက်ယူအပ်သည်။ အမိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ “ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ပြောဆိုထိုက်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ဝိဟရိံ သု၊ ကုန်ပြီ။

အထ၊ ထိုမှ နောက်၌။ အညတရံ၊ သော။ ဒဟရဘိက္ခု၊ ရဟန်းငယ်ကို။ ပုရိမနယေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဗျဠော၊ သည်။ ဂဏိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုရဟန်းငယ်သည်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဗျဠော၊ ပါတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ကတ္တရဒဏှေ စ၊ တောင်ဝှေးတို့ကို လည်းကောင်း။ ဥက္ကာယော စ၊ မီးရှူးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ မောစေသာမ၊ လွတ်စေကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြ၍။ အနုပန္နိံ သု၊ အစဉ်လိုက်ကြကုန်ပြီ။ ဗျဠော၊ သည်။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ အဂတိံ၊ သွားနိုင်လောက်ရာမဟုတ်သော။ [အဂတိန္တိ အဂေ၊ စရံ။ - ဋီကာ။] ဆိန္နတဋ္ဌဋ္ဌာနံ၊ ကမ်းပါးပြတ်အရပ်သို့။ အာရုယု၊ တက်၍။ တံ၊ ဘိက္ခုကို။ ပါဒဂုဋ္ဌကတော၊ ခြေမမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ခါဒိတံ၊ ခဲစားခြင်းငှာ။ အာရတိ၊ အားထုတ်ပြီ။ ဣတရေပိ၊ အခြားသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ သပ္ပုရိသ၊ သူတော်ကောင်း။ ဣဒါနိ၊ ၌။ အမေဟိ၊ တို့သည်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုထိုက်သော အမှုသည်။ နတ္ထိ၊

မရှိတော့။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ဝိသေသော နာမ၊ တရားထူးသည်။ ဝေဂ္ဂပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဗျုပ္ပမုခေ၊ ကျား၏ ခံတွင်း၌။ နိပန္နောဝ၊ လျောင်းလျက်သာ။ တံ ဝေဒနံ၊ ထိုဝေဒနာကို။ ဝိက္ခမ္ဘေတွာ၊ ခွာ၍။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ ဝဓေန္တော၊ တိုးပွားစေလတ်သော်။ ယာဝ ဂေါပ္ပကာ၊ ဖမျက်တိုင်အောင်။ ခါဒိတသမယေ၊ ခဲစားရာအခါ၌။ သောတာပန္နော၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ရှိလည်းကောင်း။ ယာဝ ဇဏ္ဍကော၊ ပုဆစ် ဒူးဝန်းတိုင်အောင်။ ခါဒိတသမယေ၊ ၌။ သကဒါဂါမိ၊ သည်။ (ဟုတွာ၊ ရှိလည်းကောင်း။) ယာဝ နာဘိကာ၊ ချက်တိုင်အောင်။ ခါဒိတသမယေ၊ ၌။ အနာဂါမိ၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ရှိလည်းကောင်း။ ဟဒယဂ္ဂပေ၊ ဟဒယရုပ်ကို။ အခါဒိတေယေဝ၊ မခဲစားအပ်မိပင်။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ တို့နှင့်။ သဟကန္တု၊ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတွာ၊ ရှိ။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။ (ကိံ၊ နည်း။) သီလဝါ။ ။ပ။ ဝိမုတ္တိယန္တိ၊ ဟူ၍။ (ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။)

သီလဝါ၊ နေတုပါရိသုဒ္ဓိသီလရှိသော။ ဝတသမ္ပန္နော၊ စုတင်ဂုဏ် အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံသော။ [စုတဂုဏသမ္ပန္နော။-ဋီကာ။] ပညဝါ၊ ဝိပဿနာပညာရှိသော။ သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာ အာရုံ၌ထား အပ်သော သမာဓိရှိသော။ မဟုတ္တံ၊ တမ္မဟုတ်မျှ။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ ခြင်းကို။ အန္ဓာယ၊ စွဲ၍။ ဗျုပ္ပေန၊ သည်။ ဩရုဒ္ဓမာနသော၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သော စိတ်ရှိသော။ (အဟံ၊ ကိံ။)

ပဉ္စရသ္မိံ၊ ခန္ဓာကိုယ်တည်းဟူသော ခရိုင်၌။ [ပဉ္စရသ္မိန္တိ သရီရေ။ သရီရဉ္စိ နှာရသမ္ပန္နအဋ္ဌိသင်္ဘာဋီကာယ ဣမံ ‘ပဉ္စရန္တိ’ ဝုတ္တံ။-ဋီကာ။] ဂဟေတွာန၊ ကိုက်ယူ၍။ သိသာယ၊ ကျောက်တုံး၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဝါ၊ ချထားအပ်ပြီ။ ဗျုပ္ပေါ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အဋ္ဌိယာ စ၊ အရိုးကိုလည်းကောင်း။ နှာရဿ စ၊ အကြော ကိုလည်းကောင်း။ ကာမံ ခါဒတု၊ အလိုရှိတိုင်း ခဲစားပါစေတော့။ [ဆရာတော်၏နိဿယ-၌ ‘အဋ္ဌိယာ စ၊ ပြင့်လည်းကောင်း။ နှာရဿ စ၊ ပြင့်လည်းကောင်း။ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိသော။ ဗျုပ္ပေါ၊ သည်။’ ဟု ပေးတော်မူ၏။] ကိလသေ၊ တို့ကို။ ခေပယိဿာမိ၊ ကုန်စေအံ့။ ဝိမုတ္တိယံ၊ ကိလေသာတိုမှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ဗုသိဿာမိ၊ ထိတော့အံ့။ ဝါ၊ ရောက်အောင် အားထုတ်တော့အံ့။]

အပရောပိ၊ အခြားလည်းဖြစ်သော။ ပီတမလ္လတ္ထေရော နာမံ၊ ပီတမလ္လ-
မည်သော ထေရ်သည်။ ဂိဟိကာလေ၊ လူဖြစ်ရာအခါ၌။ တီသု၊ သုံးပြည်
ကုန်သော။ ရဇ္ဇေသု၊ ပဏ္ဍု၊ စောဠ၊ ဂေါဠ-တိုင်းပြည်တို့၌။ ပဋ္ဌာကံ၊ တံခွန်
အလံကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ တမ္ပပဏ္ဍိဒီပံ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့။ အာဂမ္မ၊
လာ၍။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ပသိတွာ၊ ဖူးမြင်၍။ ရညာ၊ သည်။ ကတာနုဂဟော၊
ပြုအပ်ပြီးသော ချီးမြှောက်ခြင်းရှိသည်။ (ဟုတွာ။) ကေဒိဝသံ၊ ၌။ ကိလဉ္ဇ-
ကာပဏသာလဒ္ဓါရေန၊ ကိလဉ္ဇကာပဏ-မည်သော ဇရပ်တံခါးဖြင့်။ (ဗျာတို့
ဖြင့်ကာရံအပ်သော ဇရပ်၏တံခါးဖြင့်။) ဂစ္ဆန္တော၊ သွားလတ်သော်။ “ရူပံ
ဘိက္ခဝေ။ ပ။ သုခါယ ဘဝိဿတိ”တိ၊ ဟူ၍။ န တုမ္မာကဝါကျံ၊ သင်တို့၏
ဥစ္စာမဟုတ်သော စကားကို။ သုတွာ၊ ၍။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကိံ၊ နည်း။)
“ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နေဝ (သန္တကံ) ကိရ၊ ဥစ္စာမဟုတ်
သတတ်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ (အတ္တနော၊ ၏။) န (သန္တကာ) ကိရ၊ ဥစ္စာ
မဟုတ်သတတ်။” ဣတိ (စိန္တေသိ၊ ပြီ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ န တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏ဥစ္စာ
မဟုတ်။ တံ၊ ထိုရုပ်ကို။ ဝါ၊ ထိုရုပ်၌တွယ်တာသော တဏှာကို။
ပဇာထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့။ တံ၊ ထိုရုပ်သည်။ ဝါ၊ ထိုရုပ်၌
တွယ်တာသော တဏှာကို။ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်သည်။ (သမာနံ၊ လတ်
သော်။) ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဒိဃရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ ငှာ။
သုခါယ၊ ငှာ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ [သာကေပါဠိအနက်။]

သော၊ ထို ပီတမလ္လ-ထေရ်သည်။ တံယေဝ၊ ထို န တုမ္မာကံ-ဟူသော
စကားကိုပင်။ အကံသံ၊ ချွန်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ (ထိုစကားက ဆွဲဆောင်
သောကြောင့်-ဟူလို။) နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ မဟာဝိဟာရံ၊ မဟာဝိဟာရ-
ကျောင်းတိုက်သို့။ ဂန္တော၊ ၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ ယာစိတွာ၊ ၍။
ပဗ္ဗဇိတော၊ ရှင်အဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသည်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့
ရောက်ပြီးသည်။ (ဟုတွာ။) ဒွေမာတိကာ၊ တို့ကို။ ပဂဏာ၊ အဝါးဝစွာ
လေ့လာအပ်သည်တို့ကို။ ကတွာ၊ ၍။ တိံ၊ သ၊ သော၊ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊

၁။ ပီတမလ္လတ္ထေရော နာမံ ။ ပီတဝဏ္ဏာယ ပန ပဋ္ဌာကာယ ကာယံ ပရိဟရဏ-
တော၊ (ရွှေသောအဆင်းရှိသော တံခွန် အလံဖြင့် ကိုယ်ကိုဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း။) မလ္လယုဒ္ဓမိတ္တကတယ စ (လက်ငှေ့လှီးသတ်လိုသော စိတ်ရှိ
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။) “ပီတမလ္လော” ဟံ ပညာတော ပဗ္ဗဇိတွာ
ပီတမလ္လတ္ထေရော နာမံ ဇာတော။-ဋီကာ။

၍။ ဂဗလဝါလိယအင်္ဂဏံ၊ ဂဗလဝါလိယ-မည်သောအပြင်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ပြီ။

ပါဒေသု၊ ခြေတို့သည်။ အဝဟန္တေသု၊ မသယ်ဆောင်နိုင်ကုန်လတ်သော်။ [ပါဒေသု အဝဟန္တေသုတိ အတိဝေလံ စက်မနေန အက္ကမိတုံ အသမထေသု။-ဋီကာ။] ဧဏ္ဍုကေဟိ၊ ပုံဆစ်ဗူးတို့ဖြင့်။ စက်မတိ၊ ၍။ (ဧဏ္ဍုကေဟိ စက်မတိ “နိသိန္နန္တံ နိဒ္ဒါယ အဝသရော ဟောတိ” တိ။-ဋီကာ။] တမေနံ၊ ထိုပီတမလ္လ-ထေရ်ကို။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌။ ဧကော၊ တယောက်သော။ မိဂလုဒ္ဒကော၊ သားမုဆိုးသည်။ မိဂေါတိ၊ သားကောင်ဟူ၍။ မညမာနော၊ မှတ်ထင်သည်။ (ဟုတော။) ပဟရိ၊ ပုတ်ခတ်ပြီ။ (ထိုးပြီ။) သတ္ထိ၊ လှံသည်။ ဝိနိဝိဇ္ဇိတော၊ ဖောက်ထွင်း၍။ ဂတာ၊ သွားပြီ။ သော၊ ထိုပီတမလ္လ-ထေရ်သည်။ တံ သတ္ထိံ၊ ကို။ ဟရာပေတွာ၊ ပယ်နှုတ်စေ၍။ ပဟရဏမုခါနိ၊ ပုတ်ခတ်ရာ အပေါက်ဝတို့ကို။ တိဏဝဠိယာ၊ ကျစ်ထားအပ်သော မြက်အလုံးဖြင့်။ ပုရာပေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ (ဆို့၍။) ပါသာဏပိဋိယံ၊ ကျောက်ဖျာအပြင်၌။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ နိသိဒါပေတွာ၊ ထိုင်စေ၍။ ဩကာသံ၊ တရားအားထုတ်ခွင့်ကို။ ကာရေတွာ၊ ၍။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ ဝဇေတွာ၊ တိုးပွားစေ၍။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ တို့နှင့်။ သဟ၊ ကွ။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတွာ၊ ရောက်ပြီး၍။ ဥက္ကာသိတ-သဒ္ဓေန၊ ချေင်းဟန်သံကြောင့်။ အာဂတာနံ၊ ရောက်လာကြကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ဗျာကရိတွာ၊ ဖြေဆို၍။ (ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်းကို ပြောပြ၍။) ဣမံ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ။ (ကို၊ နည်း။)-ဘာသိတံ။ ပ။ သုခေါတိ၊ ဟူ၍။ (ဥဒါနေသိ။) [ဗျာကရိတွာတိ အတ္တနော ဝိရိယာရမ္မဿ သဖလတာ-ပဝေဒနမုခေန သဗြဟ္မစာရိနံ တတ္ထ ဥဿာဟံ ဇနေန္တော အညံ ဗျာကရိ-တွာ။-ဋီကာ။]

ဘိက္ခဝေါ၊ တို့။ ဣဒံ ရူပံ၊ ဤရုပ်သည်။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။ န (သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ တံ၊ ထိုရုပ်ကို။ ဝါ၊ ထို ရုပ်၌တွယ်တာသော ဆန္ဒရာဂကို။ ဇဟေယျာထ၊ ပယ်စွန့်လိုက်ကြကုန်လော့။ (ဣတိ ဤစကားသည်။) သဗ္ဗလောကဂ္ဂဝါဒီနော၊ အလုံးစုံသော လောက၌ အမြတ်ဆုံးတရားကို ဟောတော်မူလေ့ရှိသော။ ဗုဒ္ဓ-သေဋ္ဌဿ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော စကားတော်တည်း။

သင်္ခါရာ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ဝ သင်္ခါရ-တို့သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဥပ္ပာဒယဝဓမ္မိနော၊ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း သဘော

ရှိကုန်၏။ ဥပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထို ရုပ်နာမ်နှစ်ဝ သင်္ခါရ-တို့၏။ ဝုပသမော၊ ငြိမ်းအေးရာနိဗ္ဗာန်သည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာကြောင်းပေတည်း။

ဝေ၊ ဤသို့။ ဝါ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ တာဝ၊ ဒေါမနဿ အတ္တင်္ဂမ-မှ၊ ရှေးဦးစွာ။ အယံ၊ မဂ္ဂေါ၊ ဤ သတိပဋ္ဌာန်တည်းဟူသော လမ်းကြောင်းသည်။ တိဿထွေရာဒိနံ၊ တိဿထေရ် အစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ အတ္တင်္ဂမာယ၊ ငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ (တထာ ဒုက္ခဿ အတ္တင်္ဂမာယ သံဝတ္တတိ။)

ပန၊ ကား။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ပဉ္စဝိဓပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော ပုဗ္ဗနိမိတ်ကို။ [ပန်းညှိုးခြင်းစသော ငါးပါးတည်း။] ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍။ မရဏဘယသန္တိဇ္ဇိ-တော၊ သေခြင်းတေးသည် ပြင်းစွာခြိမ်းခြောက်အပ်သည်။ ဒေါမနဿ-ဇာတော၊ ဖြစ်သောနှလုံးမသာယာခြင်း ရှိသည်။ (ဟုတွာ။) ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဝါ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ပဉ္စံ၊ ကို။ ပုစ္ဆံ၊ ပြီ။ သော၊ ထို သိကြားသည်။ ဥပေက္ခာပုစ္ဆိဿဇ္ဇနာဝသာနေ၊ ဥပေက္ခာပြုထားနားကို ဖြေဆိုခြင်း၏ အဆုံး၌။ အသိတိသဟံသာဟိ၊ ရှစ်ဆောင်းအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဒေဝတာဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌာသိ။ စ၊ ဆက်။ အဿ၊ ထို သိကြား၏။ သာ ဥပပတ္တိံ၊ ထို သိကြားနတ် အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသည်။ ပုန၊ တဖန်။ ပါကတိကာဝ၊ ပင်ကိုသဘောရှိသည်သာ။ အဟောသိ။

သုဗြဟ္မာံ၊ မည်သော။ ဒေဝပုတ္တောပိ၊ သည်လည်း။ အစ္စရာသဟဿပရိ-ဝုတော၊ နတ်သမီးတထောင်၊ ခြံရံအပ်သည်။ (ဟုတွာ။) သဂ္ဂသမ္ပတ္တိံ၊ နတ် စည်းစိမ်ကို။ အနုဘောတိ၊ ခံစား၏။ တတ္ထ၊ ထို တထောင်သော နတ်သမီး တို့တွင်။ ပဉ္စသတ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ အစ္စရာယော၊ တို့သည်။ ရုက္ခတော၊ မှ။ ပုပ္ဖာနိ၊ တို့ကို။ ဩစိနန္တိယော၊ ဆုတ်ခူးကုန်စဉ်။ စဝိတွာ၊ ၍။ နိရယော၊ ၌။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သော၊ ထို နတ်သားသည်။ “ဣမာံ၊ ဤ နတ်သမီးတို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ စိရာယန္တိ၊ ကြားမြင့် မှုကို ပြုကုန်သနည်း။” [ကရ-ဓာတ်၏အနက်၌ အာယ-ပစ္စည်းသက်ထား သည်။] ဣတိ၊ သို့။ ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်လတ်သော်။ တာသံ၊ ထို နတ်သမီးတို့၏။ နိရယော၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တဘာဝံ၊ (နိဗ္ဗတ္တနဘာဝံ)၊ ဖြစ်ကုန် သည်၏အဖြစ်ကို။ [ဤ၌ “န” မပါမှကောင်း၏။] ဥတွာံ၊ ၍။ “မမ၊ ၏။

အာယု သည်။ ကိတ္တကံ န ခေါ၊ အဘယ်မျှအတိုင်းအရှည်ရှိပါလိမ့်မည် နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်လတ်သော်။ အတ္တနော၊ ၏။ အာယုပရိက္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းကို။ ဝိဒိတွာ၊ ၍။ စဝိတွာ၊ ၍။ တတ္ထေဝ နိရယေ၊ ထိုနတ်သမီးတို့ကျရာ ငရဲ၌ပင်။ နိဗ္ဗတ္တနဘာဝံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ၏အဖြစ်ကို။ [ဤ၌ “န” ပါမှကောင်း၏။] ဒိသွာ၊ ၍။ ဘိတော၊ ကြောက် သည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်အကဲသာလျှင်။ ဒေါမနယဇာတော၊ ဖြစ်သော နှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ။ “မေ ၏။ ဣမံ ဒေါမနယံ၊ ကို။ သတ္တာ၊ သည်။ ဝိနယိဿတိ၊ ပယ်ဖျောက်တော်မူလတ္တံ့။ အညော၊ မြတ်စွာ ဘုရားမှတပါး အခြားပုဂ္ဂိုလ်သည်။ န (ဝိနယိဿတိ)၊ ပယ်ဖျောက်နိုင်လိမ့် မည်မဟုတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့သိ၍။ အဝသေသာ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော။ ပဉ္စသတာ၊ ကုန်သော။ အစ္စရာယော၊ တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဘဂဝန္တံ ဥပသကံမိတွာ ပဉ္စံ။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ (ကိံ၊ နည်း။) နိစ္စံ ဥတြဉ္စမိဒံ။ ပ။ ပုစ္ဆိ- တောတိ၊ ဟူ၍။ (ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။)-

(ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။) အနုပုဇ္ဇေသု၊ မဖြစ်ပေါ်သေးကုန် သော။ ကိစ္စေသု၊ ထိုထိုပြုဖွယ် အသွယ်သွယ်သော ကိစ္စတို့ကြောင့် လည်းကောင်း။ (တနည်း) ကိစ္စေသု၊ ဖြစ်မည့်ဆင်းရဲတို့ကြောင့်လည်း ကောင်း။ (မိမိတို့အတွက် ငရဲကျရောက်မည့် ဒုက္ခတို့ကြောင့်လည်း ကောင်း။) အထော၊ ထိုမျှ။ ဥပ္ပတိတေသု၊ ဖြစ်ပေါ်ကျရောက်ပြီး ကုန်သော။ (ကိစ္စေသု) စ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခတို့ကြောင့် လည်းကောင်း။ (ငရဲကျပြီးသော နတ်သမီး ငါးရာတို့၏ ဆင်းရဲတို့ကြောင့် လည်း ကောင်း။) ဣဒံ စိတ္တံ၊ သည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဥတြဉ္စံ၊ ကြောက် လန့်နေပါ၏။ ဣဒံ မနော၊ ဤစိတ်သည်။ နိစ္စံ၊ မြဲ။ ဥပ္ပိဂ္ဂံ၊ ထိတ်လန့်

၁။ အနုပုဇ္ဇေသု-စသည်။ ။အနုပုဇ္ဇေသုတိ အနာဂတေသု။ ကိစ္စေသုတိ တေသု တေသု ဣတိကတ္တဗ္ဗေသု။ “ကိစ္စေသု”တိ ဝါ ပါဠော၊ ဒုက္ခေသုတိ အတ္ထော၊ နိမိတ္တတ္ထေ စေတံ ဘုဗ္ဗိ၊ ဘာဝိဒုက္ခနိမိတ္တန္တိ အတ္ထော။ ဥပ္ပတိတေသုတိ ဥပ္ပဇ္ဇေသု ကိစ္စေသုတိ ယောဇနာ။ တဒါ အတ္တနော ပရိဝါရဿ ဥပ္ပန္တံ ဒုက္ခံ သန္ဓာယ ဝဒတိ။ -ဋီကာ။

၂။ နိစ္စံ ဥတြဉ္စမိဒံ စိတ္တံ။ ။အစ္စရာနံ နိရယူပပတ္တိံ ဒိသွာ တတော ပဘုတိ သတတံ ပဝတ္တမာနံ အတ္တနော စိတ္တုတြာသံ သန္ဓာယာဟ “နိစ္စံ ဥတြဉ္စမိဒံ စိတ္တံ”န္တိအာဒိ။ တတ္ထ ဥတြဉ္စန္တိ သန္တိတ္တံ ဘိတံ။ ဥပ္ပိဂ္ဂန္တိ သံဝိဂ္ဂံ။ ဥတြဉ္စန္တိ ဝါ၊ သံဝိဂ္ဂံ။ ဥပ္ပိဂ္ဂန္တိ တယဝဓေသန သဟ နိဿယေန သဇ္ဇလိတံ။-ဋီကာ။

နေပါ၏။ (တနည်း) ထွန် စိတ္တံ၊ သည်။ နိစ္စံ၊ မြို့။ ဥတြတ္ထံ၊ ထိတ်လန့်
နေပါ၏။ ထွန် မနေဘဲ သည်။ နိစ္စံ၊ မြို့။ ဥဗ္ဗိဂ္ဂံ၊ တုန်လှုပ်ချောက်
ချား၍နေပါ၏။ အနုတြတ္ထံ၊ မကြောက်ရွံ့ မထိတ်လန့်ကြောင်းတရား
သည်။ သစေ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိတော်မူအံ့။ (ဝေ သတိ။) တံ၊
ထို မကြောက်ရွံ့ မထိတ်လန့်ကြောင်း တရားတော်ကို။ ပုစ္ဆိတော၊
မေးအပ်သော။ (တွံ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။) မေးအား။ အက္ခာဟိ၊
ဟောပြုတော်မူပါ။]

တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ နံ၊ ထို သုဗြဟ္မာနတ်သားကို။ ဘဂဝါ၊
သည်။ အာဟ၊ ပြီ။ (ကိ။) -နာညတြ ဗောဇ္ဈာ။ ပ။ ပဿာမိ ပါဏိနန္ဒိ၊
ဟူ၍။ (အာဟ။)

(ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား။) ဗောဇ္ဈာ၊ သစ္စာလေးရပ် 'တရားမြတ်
ကို ဆတ်ဆတ်သိမြင် မဂ္ဂင်ရစ်ပါး မဂ်တရားကို။ အညတြ၊ မိမိ
သန္တာန် ဖြစ်ဖို့ရန်ဟု မှန်မှန်မကြိုးစား ကြဉ်ဖယ်ထား၍။ (ပါဏိနံ၊
စိုးတထိတ်ထိတ် မရှင်စိတ်ဖြင့် လန့်ထိတ်နေရာ သတ္တဝါတို့၏။
သောတ္ထိံ၊ မထိတ်မလန့် စိတ်သန့်သန့်ဖြင့် ခန့်ခန့်မြဲစွာ ချမ်းသာရာ
ချမ်းသာကြောင်း ကောင်းသောအခွင့်အလမ်းကို။) န (ပဿာမိ)၊
ဉာဏ်၌ထင်ထင် မြင်တော်မူ၊ တပသာ၊ ကိလေသာတသိုက် မီးဖြင့်
တိုက်သို့လောင်မြိုက်ဖို့ရန် သံလေခ-အကျင့်ကို။ (အညတြ၊ ၍။ ပါဏိနံ။
သောတ္ထိံ၊ ကို။ န ပဿာမိ။) ဣန္ဒြိယသံဝရာ၊ ဣန္ဒြေခြောက်ပါး
မပေါက်ကြားအောင် တရားသတိ အမြဲရှိသော စောင့်စည်းမှုကို။
ဝါ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရ အမှူးစ၍ လေးဝသောသီလကို။ အညတြ၊ ၍။
(ပါဏိနံ သောတ္ထိံ) န (ပဿာမိ)။ သဗ္ဗနိဿဂ္ဂါ၊ အလုံးစုံသော
ကိလေသာတို့ကို စွန့်လွှတ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို။ အညတြ၊ မိမိသန္တာန် မြင်ဖို့

၁။ ဗောဇ္ဈာ-စသည်။ ။ဗောဇ္ဈာတိ ဗောဓိတော၊ အရိယမဂ္ဂတောတိ အတ္ထော။
“အညတြာ”တိ စပဒံ အပေက္ခိတွာ နိဿက္ကဝစနံ၊ ဗောဓိံ ဌပေတွာတိ အတ္ထော။
ဓသသေသုပိ ဒေသဝနယော။ တပသာတိ တပေါကမ္မတော၊ တေန မဂ္ဂါမိဂမဿ
ဥပါယဘူတံ သလ္လေခပဋိပဒံ ဒဿေတိ။ ဣန္ဒြိယသံဝရာတိ မနုစ္ဆန္တာနံ ဣန္ဒြိယာနံ
သံဝရဏတော၊ တေန သတိသံဝရသီသေန သဗ္ဗမ္ပိ သံဝရသီလံ၊ လက္ခဏာဟာရ-
နယေန ဝါ သဗ္ဗမ္ပိ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလံ ဒဿေတိ။-ဋီကာ။

၂။ သဗ္ဗနိဿဂ္ဂါ သောတ္ထိံ။ ။သဗ္ဗနိဿဂ္ဂါတိ သဗ္ဗသံပိ နိဿန္တေနတော သဗ္ဗ-
ကိလေသပုဟာနတော။ ကိလေသေသု ဟိ နိဿဋ္ဌေသု ကမ္မဝဋံ၊ ပိပါကဝန္တု
နိဿဋ္ဌမေဝ ဟောတိတိ။ သောတ္ထိန္တိ ခေမံ အနုပဒ္ဓဝတံ။-ဋီကာ။

ရန်ဟု မှန်မှန်မကြိုးစား ကြဉ်ဖယ်ထား၍။ ပါဏိနံ၊ တို့၏။ သောတ္ထိံ ၊
ကို။ န ပဿာမိ၊ မမူ။- [ဒေဝပုတ္တသံယုတ်၊ အနာထပိဏ္ဍိကဝဂ်၊
သုဗြဟ္မသုတ်။ (ဂါထာဖြစ်၍ “ပါဏိနံ” ဟု ရသ-ဖြင့်နေသည်။)]

သော၊ ထိုသုဗြဟ္မာနတ်သားသည်။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ခွံ။ ပဉ္စဟိ
အစ္စရာသတေဟိ၊ ငါးရာသောနတ်သမီးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ ၊ က္ခ။ သောတာပတ္တိ-
ဖလေ၊ ခွံ။ ပတိဋ္ဌာယ၊ ၍။ တံ သမ္ပတ္တိံ ၊ ထိုနတ်စည်းစိမ်ကို။ ထာဝရံ၊ ခိုင်မြဲ
သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဒေဝလောကမေဝ၊ နတ်ပြည်သို့သာ။ အဂမာသိ၊ ပြန်
သွားပြီ။ ဣတိ၊ အပြီးတည်း။ ဝေံ၊ သို့။ ဝါဖြင့်။ အယံ မဂ္ဂေါ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်
ဟူသော လမ်းကြောင်းသည်။ ဝါ၊ ကို။ ဘာဝိတော၊ အပ်သည်။ (သမာ-
နော။) သက္ကာဒိနံ၊ တို့၏။ ဒေါမနဿဿ၊ ၎င်း။ အတ္တင်္ဂမာယ၊ ငှာ။
သံဝတ္တတိ ဝိယ၊ သို့။ (တထာ ဒေါမနဿဿ အတ္တင်္ဂမာယ သံဝတ္တတိ။)
ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗျော။

ဉာယဿ အဓိဂမာယာတိ (တ္ထေ) ၊ ခွံ။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌဂီ-
ကော၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါရှိသော။ မဂ္ဂေါ၊ လောကုတ္တရာမဂ်ကို။ ဉာယော၊
ဉာယ - ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ၊ ၎င်း။ တဿ၊ ထိုလောကုတ္တရာ မဂ်ကို။ အဓိ-
ဂမာယ၊ ရခြင်းငှာ။ ပတ္တိယာ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ရောက်ခြင်းငှာ။
(ကောယနော-၌ စပ်။) ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ဟိ၊ မှန်။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊
လောကုတ္တရာမဂ်၏ ရှေ့အဖို့၌။ လောကိယော၊ လောကီဖြစ်သော။ အယံ
သတိပဋ္ဌာန်မဂ္ဂေါ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တည်းဟူသော မဂ်သည်။ ဝါ၊ ကို။
ဘာဝိတော၊ သည်။ (သမာနော။) လောကုတ္တရာမဂ္ဂဿ၊ လောကုတ္တရာမဂ်
ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ၎င်း။ တေန၊ ကြောင့်။ “ဉာယဿ
အဓိဂမာယာ” တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝါ။) အာဟ၊ မူပြီ။ နိဗ္ဗာနဿ သစ္စိ-
ကိရိယာယာတိ၊ ကား။ တဏှာဝါနဝိရဟိတတ္တာ၊ တဏှာတည်းဟူသော

၁။ ဉာယော။ ။ ဉာယာဘိ နိစ္ဆယေန (ဆုံးဖြတ်ခြင်းအားဖြင့်။) ကမတိ နိဗ္ဗာနံ၊
ဤ၌ ဓာတုနံ အနေကတ္တတာ-အရ ဉာဓာတ်သည် ဝမန အနက်ဟောတည်း။ တံ ဝါ
ဉာယတိ ပဋိဝိဇ္ဇိယတိ ဧတေနာတိ ဉာယော၊ အရိယမဂ္ဂေါတိ အာဟ “ဉာယော
ဝုတ္တတိ အရိယော အဋ္ဌဂီကော မဂ္ဂေါ” တိ။-ဋီကာ။

၂။ တဏှာဝါနဝိရဟိတတ္တာ။ ။ တဏှာသင်္ခါတဝါနဝိရဟိတ္တတ္တာ။ တဏှာ ဟိ
ခန္ဓေဟိ ခန္ဓံ၊ ကမ္မုနာ ဖလံ၊ သတ္တေဟိ စ ဒုက္ခံ ဝိနတိ သံသိဗ္ဗတိတိ “ဝါန” ဣ
ဝုတ္တတိ၊ တယိဒံ နတ္ထိ ဧတ္တဝါနံ၊ န ဝါ ဧတသ္မိံ အဓိဂတေ ပုဂ္ဂလဿ ဝါနန္တိ
နိဗ္ဗာနံ၊ အသင်္ခတာ ဓာတု။ ပရပွစ္စယေန ဝိနာ ပစ္စက္ခကရဏံ သန္တိကိရိယာတိ
အာဟ “အတ္တပစ္စက္ခတာယာ” တိ။-ဋီကာ။

ဝါန-မှ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဟူ၍။ လဒ္ဓနာမဿ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော။ အမတဿ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ သတ္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ။ အတ္တပစ္စက္ခတယ၊ မိမိ၏ မျက်မှောက်၏အဖြစ်အကျိုးငှာ။ (ကောယနော-၌ စပ်။) ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတီ။ ဟိ၊ မှန်။ အယံ မဂ္ဂေါ၊ ဤ လောကုတ္တရာမဂ်သည်။ ဘာဝိတော၊ သည်။ (သမာနော။) အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ နိဗ္ဗာနသတ္တိကိရိယံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းကို။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ နိဗ္ဗာနဿ သတ္တိကိရိယာယာ’ တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝါ။) အာဟ၊ မူပြီ။

[နန “ဝိသုဒ္ဓိယာ” တိ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိယာ အဓိပေတတ္တာ ဝိသုဒ္ဓိဂ္ဂဟဏေနေဝေတ္ထ သောကသမတိက္ကမာဒယောပိ ဂဟိတာ ဝေ ဟောန္တိ၊ တေ ပုန ကသ္မာ ဂဟိတာတိ အနုယောဂံ သန္ဓာယ “တတ္ထ ကိဉ္ဇာပီ” တိအာဒိ ဝုတ္တံ။-ဋီကာ။] တတ္ထ၊ ထို သတ္တာနံ ဝိသုဒ္ဓိယာ-အစရှိသော ပါဠိရပ်၌။ (စောဒနာသောဓ-နာနယော ဝေ ဝေဒိတဗ္ဗော။) “သတ္တာနံ ဝိသုဒ္ဓိယာ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော်။ (ဟောတော်မူလိုက်လျှင်။) သောကသမတိက္ကမာဒိနိ၊ သောကကိုလွန်မြောက်ခြင်း အစရှိသည်တို့သည်။ အတ္ထတော၊ အနက်သဘောအားဖြင့်။ သိဒ္ဓါနေဝ၊ ပြီးစီးကုန်သည်သာ။ ကိဉ္ဇာပီ ဟောန္တိ၊ အကယ်၍ မူလည်းဖြစ်ပါပေကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်ပါကုန်သော်လည်း။ သာသနယုတ္တိ-ကောဝိဒေ၊ သာသနာတော်၌ ယှဉ်စပ်ထိုက်သော လေးပါးသောသစ္စာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အစရှိသော ဓမ္မနိတိ၌ ကျွမ်းကျင်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ တပေတွာ၊ ၍။ အညေသံ၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ပါကဋ္ဌာနိ၊ ထင်ရှားကုန်သည်။ န (ဟောန္တိ)။ ဘဂဝါ၊ သည်လည်း။ ပဌမံ၊ စွာ။ သာသနယုတ္တိကောဝိဒေ၊ သော။ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ပစ္စာ၊ ၌။ ဝါ၊ မှ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ န ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူသည်မဟုတ်။ [သာသနယုတ္တိကောဝိဒေတိ သစ္စပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အဓိပ္ပာယ်ဒါလက္ခဏာယံ ဓမ္မနိတိယံ ဆေကေ။-ဋီကာ။] တေန၊ ကြောင့်။ တေနေဝ သုတ္တေန၊ ထို မဟာသတိပဋ္ဌာန-သုတ်ဖြင့်ပင်။ တံ တံ အတ္ထံ၊ ထိုထို အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။ ဉပေတိ၊ သိစေတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမ၊ ဤ မဟာသတိပဋ္ဌာန-သုတ်၌။ ယံ ယံ အတ္ထံ၊ အကြင်အကြင် အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။ ကောယနမဂ္ဂေါ၊ တကြောင်းတည်းသော မဂ်သည်။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေနိုင်၏။ တံ တံ (အတ္ထံ) ကို။ ပါကဋ္ဌံ၊ ထင်ရှားသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဒသေန္တော၊ ကြောင့်။ “သောကပရိဒေဝါနံ သမတိက္ကမာယာ” တိအာဒိ၊ ကို။ (ဘဂဝါ) အာဟ။

ဝါ၊ တနည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ယာ ဝိသုဒ္ဓိ၊ အကြင် စင်ကြယ်ခြင်းသည်။ ကောယနမဂ္ဂေန၊ ကောယန-မဂ်ကြောင့်။ (တခုတည်းသော သတိပဋ္ဌာန်တည်းဟူသော လမ်းကြောင့်။) သံဝတ္တတိ၊ ၏။ သာ၊ ထို စင်ကြယ်ခြင်းသည်။ သောကပရိဒေဝါနံ၊ တို့ကို။ သမ-တိက္ကမေန၊ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ ဟောတိ၊ သောကပရိဒေဝါနံ၊ တို့ကို။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ ဒုက္ခဒေါမနဿာနံ၊ တို့၏။ အတ္တဂံမေန၊ ချုပ်မှု သို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်။ (ဟောတိ။) ဒုက္ခဒေါမနဿာနံ၊ တို့၏။ အတ္တဂံမော၊ သည်။ ဉာယဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အနာဂါမိမဂ်၊ အရဟတ္တ-မဂ်ကို။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသိကြောင်းဖြစ်သော အနာဂါမိမဂ်၊ အရဟတ္တ မဂ်ကို။ အဓိဂမေန၊ ရခြင်းကြောင့်။ (ဟောတိ။) ဉာယဿ၊ ကံ။ အဓိဂမော၊ သည်။ နိဗ္ဗာနဿ၊ ကံ။ သစ္စိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်း ကြောင့်။ (ဟောတိ။) တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမမ္ပိ ကမံ၊ [ဤအစဉ်ကိုလည်း။ ဒဿေန္တော၊ ကြောင့်။ “သတ္တာနံ ဝိသုဒ္ဓိယာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝတှာ၊ မူ၍။ “သောကပရိဒေဝါနံ သမတိက္ကမာယာ”တိအာဒိ။ အစရှိသောစကားရပ် ကို။(ဘဂဝါ) အာဟ။

အပိစ၊ သည့်သာမကသေး။ (သည့်နည်းသာမက အခြားတနည်းလည်း ရှိသေး၏။) တေ၊ ဤ သတ္တာနံ ဝိသုဒ္ဓိယာ- အစရှိသော စကားရပ်သည်။ ကောယနမဂ္ဂဿ၊ တကြောင်းတည်းသော သတိပဋ္ဌာန်လမ်း၏။ ဝဏ္ဏဘဏနံ

၁။ သောကပရိဒေဝါနံ။ပ။ ဟောတိ။ ။ယသ္မာ အနုတိက္ကန္တသောကပရိဒေဝဿ န ကဒါဖိ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ အတ္ထိ သောကပရိဒေဝသမတိက္ကမနမုခေနေဝ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိယာ ဣဇ္ဈနတော၊တသ္မာ အာဟ “သောကပရိဒေဝါနံ သမတိက္ကမေန ဟောတိ”တိ။-ဋီကာ။

၂။ သောကပရိဒေဝါနံ။ပ။ အတ္တဂံမေန။ ။ယသ္မာ ပန ဒေါမနဿပစ္စယေဟိ ဒုက္ခမဗ္ဗေဟိ ဖုဗ္ဗံ ပုထုဇ္ဇနံ သောကာဒယော အဘိဘဝန္တိ၊ ပရိညာတေသု စတေသု တေ န ဟောန္တိ၊ တသ္မာ ဝုတ္တံ “သောကပရိဒေဝါနံ သမတိက္ကမော ဒုက္ခဒေါမန-ဿာနံ အတ္တဂံမေနာ”တိ။-ဋီကာ။

၃။ ဉာယဿ။ ။ဉာယဿာတိ အဂ္ဂမဂ္ဂဿ၊ တတိယမဂ္ဂဿ စ။ (ဒေါမနဿ သည့် အနာဂါမိမဂ်ကြောင့်ချုပ်၏။ ထို့ကြောင့် ဉာယဿ-အရ အနာဂါမိမဂ်ကို လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုလည်းကောင်း- ယူရသည်။) တဒဓိဂမေန ဟိ ယထာက္ကမံ ဒုက္ခဒေါမနဿာနံ အတ္တဂံမော။ သစ္စိကိရိယာဘိသမယသဟဘာဝိပိ ဣတဒုဘိသမယော တဒဓိနာဘာဝတော သစ္စိကိရိယာဘိသမယဟေတုကော ဝိယ ဝုတ္တော။-ဋီကာ။

ဂုဏ်ကိုပြောဆိုကြောင်း စကားရပ်တည်း။ ဝါ၊ ချီးမွမ်းကြောင်း စကားရပ် တည်း။ [ဝဏ္ဏဘဏနန္ဒိ ပံသံသာဝစနံ။-ဋီကာ။] ဟိ၊ ချဲ့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “ဓမ္မံ ဝေါ။ပ။ ဆဆက္ကာနီ” တိ၊ ဟူ၍။ ဆဆက္ကဒေသနာယ၊ ဆဆက္ကဒေသ နာတော်၏။ အဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ပဒေဟိ၊ အာဒိကလျာဏံ-အစရှိသော ပုဒ်တို့ဖြင့်။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ အဘာသိ ယထေဝ၊ ဟောတော်မူသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ ယဒိဒံ (ယာနိ+ဣမာနိ) ဆဆက္ကာနိ၊ အကြင်ခြောက်ပါးသော ဆက္ကတို့သည်။ (သန္တိ။ တံ ဆ ဆက္ကသင်္ခါတံ၊ ထိုခြောက်ပါးသောဆက္က-ဟု ဆိုအပ်သော။ ဓမ္မံ-၌စပ်။) အာဒိ- ကလျာဏံ၊ အစဉ်လည်း ကောင်းသော။ ဝါ၊ ကောင်းသော အစလည်း ရှိသော။ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ်၌လည်း ကောင်းသော။ ဝါ၊ ကောင်း သောအလယ်လည်းရှိသော။ ပရိယောသာနကလျာဏံ၊ အဆုံး၌လည်း ကောင်းသော။ ဝါ၊ ကောင်းသောအဆုံးလည်းရှိသော။ သာတ္ထံ၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်နှင့်လည်းပြည့်စုံသော။ သဗျုဒ္ဓနံ၊ သဒ္ဓါနှင့်လည်းပြည့်စုံ သော။ ဧဝံပရိပုဏ္ဏံ၊ ထည့်သွင်းလောင်းဖွယ် အနက်အဓိပ္ပာယ်မရှိ တော့သဖြင့် အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စွန့်ပယ်ထိုက် သော အနက်အဓိပ္ပာယ် မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ထက်ဝန်းကျင် စင် ကြယ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ (ဧဝံ သို့။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလတ်သော်။ ဝါ၊ ဟောတော်မူယင်း ပင်။) ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ဟူသော သာသနဗြဟ္မစရိယ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ-ကို။ ပကာသေဿာမိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူအံ့။- [ဥပရိ ပဏ္ဏာသ၊ သဋ္ဌာယတနဝဂံ၊ ဆ ဆက္က-သုတ်။]

စ၊ သည်သာ မက၊ သေး။ အရိယဝံသဒေသနာယ၊ ၏။ (ဝဏ္ဏံ-၌ စပ်။) “စတ္တာရော မေ ဘိက္ခဝေ။ပ။ဝိညူဟိ” တိ၊ ဟူသော။ နဝဟိ၊ ကုန်သော။ ပဒေဟိ၊ အဂ္ဂညာ-အစရှိသော ပုဒ်တို့ဖြင့်။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ အဘာသိ ယထာ၊ ကဲ့သို့လည်းကောင်း။

၁။ အာဒိကလျာဏံ-စသည်။ ။တတ္ထ အာဒိပ္ပိ ကုလျာဏံ၊ အာဒိ ဝါကဲလျာဏံ တေဿာတိ အာဒိကလျာဏံ။ သေသပဒေယေပိ ဒေသဝနယော၊ အတ္ထ သမ္ပတ္တိယာ သာတ္ထံ။ ဗျုဒ္ဓန သမ္ပတ္တိယာ သဗျုဒ္ဓနံ။ သီလာဒိပဉ္စမေက္ခန္ဓပါရိပုရိတော၊ ဥပနေ- တဗ္ဗဿ အဘာဝတော စ ဧဝံပရိပုဏ္ဏံ နိပုဏ္ဏိလေသတော၊ အပနေတဗ္ဗဿ စ အဘာဝတော ပရိသုဒ္ဓံ။-ဋီကာ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ အရိယဝံသာ၊ ဤ ဘုရား အစရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အနှယ်တို့ကို။ အဂ္ဂညာ၊ မြတ်သော အနှယ်တို့ဟူ၍ သိအပ်ကုန်၏။ ရတ္တညာ၊ ကြာမြင့်စွာသော ညဉ့်ရှိသော အနှယ်တို့ဟူ၍ သိအပ်ကုန်၏။ ဝံသညာ၊ ဘုရားအစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့၏အနှယ်တို့ဟူ၍ သိအပ်ကုန်၏။ ပေါရာဏာ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်၏။ အသံကိဏ္ဍာ၊ အခြားသော အနှယ်တို့နှင့် မရောပြွမ်းကုန်။ ဝါ၊ မပယ်စွန့်အပ်ကုန်။ အသံကိဏ္ဍပုဗ္ဗာ၊ ရှေး၌လည်း မပယ်စွန့်အပ်ကုန်။ န သင်္ကီယန္တိ၊ ယခုလည်း မပယ်စွန့်အပ်ကုန်ဆဲ။ န သင်္ကီယိယန္တိ၊ နောင်လည်း မပယ်စွန့်အပ်ကုန်လတ္တံ့။ ဝိညဟိ၊ ကုန်သော။ သမဏေဟိ၊ သမဏ-အမည်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ဗြာဟ္မဏ-အမည်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အပ္ပဋိကုဋ္ဌာ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်။ - [စတုက္ကဂ္ဂတ္ထရ၊ ပဌမပဏ္ဍာသက၊ ဥရုဝေလဝဂ်၊ အရိယဝံသ-သုတ်။]

ဝေ၊ တူ။ ဣမဿာပိ ကောယနမဂ္ဂဿ၊ ဤ ကောယန-မဂ်၏လည်း။ သတ္တာနံ ဝိသုဒ္ဓိယာတိအာဒိတိ၊ အစရှိကုန်သော။ သတ္တဟိ၊ ကုန်သော။ ပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့ဖြင့်။ (ဝါကျတို့ဖြင့်။) (တနည်း) ပဒေဟိ၊ တရားအစုတို့ဖြင့်။ [ပဒေဟိတိ ဝါကျေဟိ၊ ဝိသုဒ္ဓိအတ္တတာဒိဘောဒဘိန္ဒေဟိ ဝါ ဓမ္မ-ကောဋ္ဌာသေဟိ။-ဋီကာ။] ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ (သတ္တဟိ ပဒေဟိ ဝဏ္ဏံ၊ အဘာသိ၊ နည်း။) ဣတိ စေ၊ ဤသို့ မေးအံ့။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထို တရားနာသော ရဟန်းတို့၏။ ဥဿာဟဇနနတ္ထံ၊ အားတက်သရောကို ဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝါ၊ အားတက်သရောကို ဖြစ်စေတော်မူလိုခြင်းကြောင့်။ (သတ္တဟိ ပဒေဟိ ဝဏ္ဏံ အဘာသိ။)

ဟိ၊ ချဲ့။ ဝဏ္ဏဘာသနံ၊ ဂုဏ်ကိုပြောဆိုကြောင်း စကားကို။ သုတူာ၊ ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထို တရားနာသော ရဟန်းတို့သည်။ “အယံ မဂ္ဂေါ၊

၁။ အရိယဝံသာ-ဝေသည်။ ။ အရိယဝံသာတိ အရိယာနံ ဗုဒ္ဓါဒိနံ ဝံသာ ပဝေဏိယော။ အဂ္ဂညာတိ အဂ္ဂါတိ ဇာနိတဗ္ဗာ သဗ္ဗဝံသေဟိ သေဋ္ဌဘာဝတော။ ရတ္တညာတိ စိရရတ္တာတိ ဇာနိတဗ္ဗာ။ ဝံသညာတိ ဗုဒ္ဓါဒိနံ ဝံသာတိ ဇာနိတဗ္ဗာ။ ပေါရာဏာတိ ပုံရတနာ အနုရုနာတနတ္ထာ။ အသံကိဏ္ဍာတိ အဝိကိဏ္ဍာ အနုပနိတာ။ အသံကိဏ္ဍပုဗ္ဗာတိ “ကိ ဣမေဟိ”တိ အရိယေဟိ န အပနိတပုံဗ္ဗာ။ န သင်္ကီယန္တိတိ ဣပါနိဝိ တေဟိ န အပနိယန္တိ။ န သင်္ကီယိယန္တိတိ အနာဂတေဝိ တေဟိ န အပနိယိယန္တိ။ အပ္ပဋိကုဋ္ဌာ။ ပ။ ဝိညဟိတိ ယေ လောကေ ဝိည သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တေဟိ အပစ္စက္ခတာ အနိန္ဒိတာ၊ အဂရဟိတာတိ အတ္ထေ။-ဋီကာ။

ဤ ကောယန-မဂ်သည်။ ဟံဒယသန္တာပဘူတံ၊ စိတ်နှလုံးကို ပူပန်စေတတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ သောကံ၊ ဝမ်းနည်းခြင်းလည်းကောင်း။ (ဣတိ-၌ စပ်။) ဝါစာဝိပုလာပဘူတံ၊ စကားကို အထူးသူးအပြားပြား ပြောဆိုတတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ပရိဒေဝံ၊ ငိုကြွေးခြင်းလည်းကောင်း။ ကာယိက-အသာတဘူတံ၊ ကာယဒွါရ-၌ဖြစ်သော မသာယာစေတတ်သည်၊ ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ကာယိက-ဒုက္ခလည်းကောင်း။ စေတသိကအသာတဘူတံ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော မသာယာစေတတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ကုန်သော။ ဥပဒ္ဒဝေ၊ ကပ်၍နှိပ်စက်တတ်သော၊ ဘေးရန်တို့ကို။ (စီးပွားမဲ့တို့ကို။) [ဥပဒ္ဒဝေတိ အနတ္ထေ။-ဋီကာ။] ဟနတိ ကိရ၊ ပယ်သတ်နိုင်သတတ်။ ဝိသုဒ္ဓိံ၊ အထူးသဖြင့် ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်ခြင်းလည်းကောင်း။ [ဝိသုဒ္ဓိန္တိ ဝိသုဇ္ဈန် သံကိလေသပဟာနံ။-ဋီကာ။] ဉာယံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယော၊ ကုန်သော။ ဝိသေသေ၊ တရားထူးတို့ကို။ အာဝဟတိ ကိရ၊ ရွက်ဆောင်နိုင်သတတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဿာဟဇာတာ၊ ဖြစ်သော အားတက်သရော ရှိကုန်သည်။ (ဟုတုာ။) ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤ တရားဒေသနာတော်ကို။ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ နှုတ်တက်ရအောင် သင်ယူထိုက်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပရိယာပုဏိတဗ္ဗံ၊ မေ့ပျောက်မသွားအောင် အဖန်ဖန်လေ့လာထိုက်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ အာဂုံနှုတ်တက် ဆောင်ရွက်ထိုက်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝါစေတဗ္ဗံ၊ တပည့်တို့ကို ဆိုစေထိုက်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ (ပို့ချထိုက်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။) (မညိဿန္တိ၊ မှတ်ထင်ကုန်လတ္တံ့။) စ၊ သည်သာ မက၊ သေး။ ဣမံ မဂ္ဂံ၊ ဤ သတိပဋ္ဌာန်တည်းဟူသော မဂ်ကို။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်စေထိုက်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ မညိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ ကမ္မလဝါဏိဇာဒယော၊ ကမ္မလာကုန်သည် အစရှိသူတို့သည်။ ကမ္မလာဒိနံ၊ ကမ္မလာ-အစရှိသည်တို့၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ (ဘာသန္တိ) ဝိယ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ (တထာ၊ တူ။) ‘တေသံ ဘိက္ခုနံ’ ဥဿာဟ-ဇနနတ္ထံ ဝဏ္ဏံ အဘာသိ။

ဟိ၊ ချဲ့။ သတသဟဿဂ္ဂနိကပဏ္ဍိကမ္မလဝါဏိဇေန၊ အဖိုးတသိန်းထိုက်သော ဖျော့တော့သောအဆင်းရှိသော ကမ္မလာကုန်သည်သည်။ ကမ္မလံ ဂဏှထာတိ၊ ကမ္မလာကို ဝယ်လိုက်ကြဟူ၍။ ဥဋ္ဌောသိတေပိ၊ ကြွေးကြော်အပ်ပါသော်လည်း။ အသုကကမ္မလောတိ၊ ထိုမည်သော ကမ္မလာဟူ၍။ မန-

သာ၊ တို့သည်။ န တာဝ ဇာနန္ဒိ၊ မသိကြကုန်သေး။ ဟိ၊ မှန်။ (မသိကြသည်ကားမှန်၏။) ကေသကမ္မလဝါဠကမ္မလာဒယောပိ၊ ဆံပင်ဖြင့်ပြုအပ်သော ကမ္မလာ၊ သားမြီးဖြင့်ပြုအပ်သော ကမ္မလာတို့ကိုလည်း။ ဒုဂ္ဂန္ဓာ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိကုန်သည်။ ခရသမ္မသာ၊ ကြမ်းသောအတွေ့ရှိကုန်သည်။ (သမာနာ၊ ကုန်လျက်။) ကမ္မလာတွေဝ၊ တို့ဟူ၍သာ။ ဝုစ္စန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုအပ်ကုန်၏။ ပန၊ အနွယ်-ကား။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ တေန၊ ထို ကမ္မလာကုန်သည်သည်။ ဂန္ဓာရကော၊ ဂန္ဓာရ-တိုင်း၌ဖြစ်သော ကမ္မလာခင်ဗျ။ [ဂန္ဓာရဒေသ ဥပ္ပန္နော-ဋီကာ။] ရတ္တကမ္မလော၊ နိသောအဆင်းရှိသော ကမ္မလာခင်ဗျ။ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့သော ကမ္မလာခင်ဗျ။ ဥဇ္ဇလော၊ တောက်ပသော ကမ္မလာခင်ဗျ။ သုခသမ္ပယော၊ ကောင်းသောအတွေ့ရှိသော ကမ္မလာခင်ဗျ။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဇ္ဈေသိတော၊ ဂုဏ်ကိုဖော်၍ ကြွေးကြော်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ တဒါ၊ ၌။ ယေ၊ အကြင် လူကုံထံတို့သည်။ (ဂဏှိတုံ၊ ဝယ်ယူခြင်းငှာ။) ပဟောန္တိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ တေ၊ ထို လူကုံထံတို့သည်။ ဂဏှန္တိ ယထာ၊ ဝယ်ယူကြကုန်သကဲ့သို့။ ယေ၊ အကြင် လူဆင်းရဲတို့သည်။ နပ္ပဟောန္တိ၊ ဝယ်ယူခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြကုန်။ တေပိ၊ ထို လူဆင်းရဲတို့သည်လည်း။ ဒဿနကာမော၊ ကြည့်ခြင်းကို လိုလားကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ “ကောယနော ဘိက္ခဝေ အယံ မဂ္ဂေါ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တေပိ၊ မိန့်တော်မူအပ်ပါသော်လည်း။ အသုကမဂ္ဂေါတိ၊ ထိုမည်သော လမ်းကြောင်းဟူ၍။ ပါကဇ္ဈော၊ ထင်ရှားသည်။ န တာဝ ဟောတိ၊ သေး။ ဟိ၊ မှန်။ နာနပ္ပကာရကာ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော။ အနိယျာနိကမဂ္ဂါပိ၊ နိယျာနိက-မဟုတ်သောမဂ်တို့ကိုလည်း။ မဂ္ဂါ-တွေဝ၊ မဂ်တို့ဟူ၍သာ။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ [အနိယျာနိကမဂ္ဂါတိ မိစ္ဆာ-မဂ္ဂါ၊ မိစ္ဆတ္တနိယတာနိယတမဂ္ဂါပိ ဝါ။-ဋီကာ။]

ပန၊ အနွယ်-ကား။ “သတ္တာနံ ဝိသုဒ္ဓိယာ” တိအာဒိမ္ပိ-အစရှိသောဂုဏ်ကို။ ဝုတ္တေ၊ မူအပ်သော်။ “အယံ မဂ္ဂေါ၊ ဤ သတိပဋ္ဌာန်တည်းဟူသော မဂ်သည်။ စတ္တာရော၊ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ-အားဖြင့် လေးပါးကုန်သော။ ဥပ္ပဒ္ဒဝေ၊ ကပ်၍နှိပ်စက်တတ်သော ဘေးရန်တို့ကို။ ဝါ၊ စီးပွားမဲ့တို့ကို။ ဟနတိ ကိရုန္တိ၊ ပယ်သတ်နိုင်သတတ်။ တယော၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ ဉာယ၊ နိဗ္ဗာန-အားဖြင့် သုံးပါးကုန်သော။ ဝိသေသေ၊ တရားထူးတို့ကို။ အာဝဟတိ (ကိရ)၊ ဆောင်နိုင်သတတ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဥဿာဟ-ဇာတာ၊ ဖြစ်သော အားတက်သရောရှိကုန်သည်။ (ဟုတွာ။) ဣမံ ဓမ္မ-

ဒေသနံ၊ ဤ သတိပဋ္ဌာန်တရားဒေသနာတော်ကို။ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပရိယာပုဏိတဗ္ဗံ၊ ဓာရေတဗ္ဗံ။ ဝါစေတဗ္ဗံ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဣမံ မဂ္ဂံ၊ ဤ သတိပဋ္ဌာန-မဂ်ဟူသော ဘာဝနာကို။ ဘဝေတဗ္ဗံ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ မညိဿန္တိ၊ မှတ်ထင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသန္ဓေ၊ ဟောတော်မူလိုသည်။ (ဟုတူ။) “သတ္တာနံ ဝိသုဒ္ဓိယာ” တိအာဒိ၊ အစရှိသော စကားရပ်ကို။ (ဘဂဝါ။) အာဟ၊ မူပိ။ စ၊ ဆက်။ သတသဟယဂ္ဂန္တိကပဏ္ဍုကမ္မလဝါဏိဇူမမာ၊ အပိုးတသိန်းထိုက်သော ဖျော့တော့သောအဆင်းရှိသော ကမ္မလာကုန်သည်ဥပမာကို။ (အာဟရိတာ) ယထာ၊ ဆောင်ပြအပ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေံ၊ တူ။ ရတ္ထဇမ္ပုနဒသုဝဏ္ဏဥဒက-ပသာဒကမဏိရတနသုဝိသုဒ္ဓမုတ္တရတနပဝါဠာဒိဝါဏိဇူပမာပိ ၊ နိမြန်းသော ဇမ္ပုရစ်ရွှေ၊ ရေနောက်ကိုကြည်လင်စေနိုင်သော ပတ္တမြားရတနာ၊ အလွန်စင်ကြယ်သော ပုလဲရတနာ၊ သန္တာအစရှိသည်တို့၏ ကုန်သည်ဥပမာတို့ကိုလည်း။ ဧထေ၊ ဤ ဂုဏ်တို့ကို မိန့်တော်မူရာ၌။ အာဟရိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ [စာအုပ်တို့၌ “ပဝါဠာဒိဝါဏိဇူပမာဒယော” ဟု ရှိ၏။ ပဝါဠာဒိ-၌ အာဒိ-တပုန်ပါပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ပမာဒယော၌ အာဒိ-ပိုမည်ထင်သည်။]

ယဒိဒန္တိ၊ ယဒိဒိ-ဟူသောသဒ္ဓါသည်။ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း။ ယေ ဣမေ၊ အကြင် သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ (သန္တိ။) ဣတိ ‘အယံ၊ ကား။ အဿ၊ ထို ယဒိဒိ-ဟူသော နိပါတ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ စတ္တာရောတိ၊ ဟူသော သဒ္ဓါသည်။ ဂဏနပရိစ္ဆေဒေ၊ ဂဏန်းအားဖြင့် သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို ပိုင်းခြားကြောင်း သဒ္ဓါတည်း။ တေန၊ ‘ထိုစတ္တာရော-ဟူသော သဒ္ဓါဖြင့်။ တတော ၊ ထိုလေးပါးမှ၊ ဟေဠာ၊ အောက်၌။ န (ဟောန္တိ)၊ မပြစ်ကုန်။ (တတော၊ ထိုလေးပါးထက်။) ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ ဝါ၊ အလွန်။ န (ဟောန္တိ)။ ဣတိ၊ သို့။ သတိပဋ္ဌာန ပရိစ္ဆေဒံ၊ သတိပဋ္ဌာန်အပိုင်းအခြားကို။ ဒီပေတိ၊ ၎င်း။

၁။ သုဝဏ္ဏံ-စသည်။ ။ သုဝဏ္ဏန္တိ ကူရသုဝဏ္ဏမ္ပိ ဝုစ္စတိ။ မဏိဘိ ကာစမဏိဝိ၊ မုတ္တာတိ ဝေဠုဇာဝိ၊ ပဝါဠန္တိ ပလ္လဝေါပိ ဝုစ္စတိတိ ရတ္ထဇမ္ပုနဒဒိပဒေဟိ တေ ဝိသေသိတာ။-ဋီကာ။

၂။ န တတော ဟေဠာ န ဥဒ္ဓံ။ ။ န တတော ဟေဠာတိ ဣမာဒိပွေတကာယာ-ဒိန္နံ ဝေဒနာဒိသဘာဝတ္တဘာဝါ၊ ကာယဝေဒနာစိတ္တဝိမုတ္တဿ တေဘူမကဓမ္မဿ ဝိသု ဝိပလ္လာသဝတ္တန္တရဘာဝေန ဂဟိတတ္တာ စ ဟေဠာဟဏေသု ဝိပလ္လာသ-ဝတ္တန္နံ အနိဋ္ဌာန် သဗ္ဗာယ ဝုတ္တံ၊ ပဉ္စမဿ၊ ပန ‘ဝိပလ္လာသဝတ္တု’ နော အဘာဝါ “န ဥဒ္ဓံ” န္တိ အာဟ။ အာရမ္မဏာပိဘာဝေန ဟေတ္ထ သတိပဋ္ဌာနပိဘာဝေါတိ။-ဋီကာ။

သတိပဋ္ဌာတိ (တ္ထေ)၊ ဟူသော ဤပါဠိ၌။ (လဗ္ဘမာနာ၊ ကုန်သော။) သတိ-
ပဋ္ဌာနာ၊ တို့သည်။ သတိဂေါစရောပိ၊ သတိ၏ကျက်စားရာ အာရုံလည်း
ကောင်း။ တိဓာ၊ သုံးပါးအပြားအားဖြင့်။ ပဋိပဇ္ဇေသု၊ ကျင့်ကုန်သော။
သာဝကေသု၊ တို့၌။ သတ္တုနော၊ ၎င်း။ ပဋိဘာနုနယဝိတိဝတ္တတာပိ၊ မုန်းခြင်း
ချစ်ခြင်းကို လွန်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ သတိပိ၊ သတိလည်းကောင်း။
(ဣတိ၊ သို့။) တယော၊ တို့တည်း။

ဟိ၊ ချဲ့။ “စတုန္ဒံ ဘိက္ခဝေ။ပ။ ကာယဿ သမုဒယော” တိအာဒိသု၊
အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ သတိဂေါစရော၊ သတိ၏ကျက်စားရာ အာရုံ
ဖြစ်သော ကာယ-အစရှိသည်ကို။ သတိပဋ္ဌာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတုန္ဒံ၊ ကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနာနံ၊ တို့၏။ သမု-
ဒယဉ္ဇ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တင်္ဂမဉ္ဇ၊ ချုပ်မှုသို့ရောက်
ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ တံ၊ ထို
တရားတော်ကို။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်းဟူသည်။ ကော စ၊
အဘယ်နည်း။ အာဟာရသမုဒယာ၊ အာဟာရ၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။
ကာယဿ၊ ၎င်း။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ။) [သတိ-
ပဋ္ဌာနသံသုတ်၊ အမတဝဂ်၊ သမုဒယ-သုတ်။]

တထာ၊ ထိုမှတပါး။ “ကာယော ဥပဋ္ဌာနံ။ပ။ သတိစာ” တိအာဒိသုပိ၊
အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌လည်း။ (သတိဂေါစရောကို။ သတိပဋ္ဌာနန္တိ၊ ဟူ၍။
ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။)

ကာယော၊ ကာယ သည်။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ကပ်၍တည်ရာတည်း။
နော သတိ၊ သတိမဟုတ်။ သတိ ပန၊ သတိသည်ကား။ ဥပဋ္ဌာနဉ္ဇေဝ၊
ကပ်၍တည်တတ်သည်လည်းကောင်း။ သတိ စ၊ သည်လည်းကောင်း။
(ဟောတိ။)-[ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်၊ ပညာဝဂ်၊ သတိပဋ္ဌာနကထာ။]

တဿ၊ ထို သတိပဋ္ဌာနံ-အစရှိသောပါဠိရပ်၏။ အတ္ထော၊ ကို။ (ဧဝံ
ဝေဒိတဗျော။)-အသို့၊ ဤ ကာယ-အစရှိသည်၌။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏။

၁။ အာဒိသု ဟိ သတိဂေါစရော။ ။တ္ထေ အာဒိ-သဒ္ဒေန “ဗသသမုဒယာ
ဝေဒနာနံ သမုဒယော၊ နာမဂ္ဂပသမုဒယာ ဖိတ္တဿ သမုဒယော၊ မနသိကာရသမု-
ဒယာ ဓမ္မာနံ သမုဒယော”တိ “သတိပဋ္ဌာနာ” တိ ဝုတ္တနံ သတိဂေါစရေနံ
ပကာသကေ သုတ္တပုံဒေသ သင်္ဂဏာတိ။ ဧဝံ ပဋိသမ္ဘိဒါပါဠိယဉ္ဇိ အဝေသသပါဠိ-
ဒေသဒဿနတ္ထော အာဒိ-သဒ္ဒေါ ဒဋ္ဌဗျော။-ဋီကာ။

ဣတိ၊ ကြောင့်။ (တည်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်။) ပဋ္ဌာနံ၊ မည်၏။ ကာ၊ အဘယ်တရားသည်။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်တတ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။ သတိ၊ သည်။ (ပတိဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤကား အဖြေတည်း။) သတိယာ၊ ၏။ ပဋ္ဌာနံ၊ တည်ရာတည်း။ သတိပဋ္ဌာနံ၊ သတိ၏တည်ရာ။ ဝါ၊ တနည်း။ ပဓာနံ၊ ပြခန်းသော။ ဌာနံ၊ တည်ရာတည်း။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ပဋ္ဌာနံ၊ ပဋ္ဌာန-မည်၏။ (ဟတ္ထိအဿာဒိနံ၊ အစရှိသည်တို့၏။ ဌာနံ၊ တည်ရာအရပ်တို့သည်။) ဟတ္ထိဋ္ဌာနအဿဋ္ဌာနာဒိနံ၊ ဟတ္ထိဋ္ဌာန၊ အဿဋ္ဌာန-မည်ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ)ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ (ဝေ၊-ဣ) သတိယာ၊ ၏။ ပဋ္ဌာနံ၊ ပြခန်းသော တည်ရာသည်။ သတိပဋ္ဌာနံ၊ မည်၏။

“ယံ(ယေ သတိပဋ္ဌာနေ)၊ အကြင် သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ အရိယော၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သေဝတိ၊ မှီဝဲတော်မူ၏။ ယံ(ယေ သတိပဋ္ဌာနေ)၊ တို့ကို။ သေဝေမာနော၊ မှီဝဲတော်မူသော။ သတ္တာ၊ ဆရာသည်။ ဂဏံ၊ ဂိုဏ်းသံဃာကို။ အနုသာသိတံ၊ ဆုံးမခြင်းငှာ။ အရဟတိ၊ ထိုက်တော်မူ၏။ (တေ)သတိပဋ္ဌာနာ၊ တို့သည်။ တယော၊ သုံးပါးတို့တည်း။”
ဣတိ ဣ၊ ဤသုတ်၌။ [ဣတ္ထာတိ တေသ္မိံ (ဥပရိပဏ္ဏာသ) သဋ္ဌာယတနဝိဂံ-သုတ္တေ။-ဇီကာ။] တိဓာ၊ သုံးပါးအပြားအားဖြင့်။ ပဋိပန္နေသု၊ ကျင့်ကုန်သော။ သာဝကေသု၊ တို့၌။ သတ္တုနော၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ ပဋိဗ္ဗာနနယဝိတိဝတ္တတာ၊ မုန်းခြင်း ချစ်ခြင်းကို လွန်တော်မူသည်၏အဖြစ်ကို။ “သတိပဋ္ဌာနံ” ဣ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ အပ်ပြီ။ တဿ၊ ထိုသတိပဋ္ဌာနံ-ဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ ကား။-ပဋ္ဌပေတဗ္ဗတော၊ ဖြစ်စေထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋ္ဌာနံ၊ မည်၏။ ပဝတ္ထယိတဗ္ဗတော၊ ဖြစ်စေထိုက်

၁။ သတိယာ ပဋ္ဌာနံ၊ ပဓာနံ ဌာနံ။ ။သတိယာ ပဋ္ဌာနန္တိ သတိယာ ပတိဋ္ဌာ-တဗ္ဗဋ္ဌာနံ။ ဒါနာဒိနိ ကရောန္တယ ရူပါဒိနိ သတိယာ ဌာနံ ဟောန္တိတိ တံနိဝါရ-ဏာတ္ထမာဟ “ပဓာနံ-ဌာနံ” ဣ။ ပ-သဒ္ဓေါ ဟိ ဣဓ “ပဏီတာ မေဃာ” တိအာဒိသုဝိယ ပဓာနတ္ထဒိပကောတိ အဓိပ္ပာယော။-ဇီကာ။ [“ပဏီတာ၌ ပ-သည် ပဓာန-အနက်ကိုဟောသကဲ့သို့၊ ဤ ပဋ္ဌာန-၌ ပ-သဒ္ဓါလည်း ပဓာန-အနက်ကိုဟောသည်”-ဟူလို။ “ပဏီတာ၊ ပြခန်းသည်၏အဖြစ်သို့ ဆောင်အပ်ကုန်သော။ မေဃာ၊ တရားထို”-ဟုပေးပါ။]

၂။ ပဝတ္ထယိတဗ္ဗတောတိ အတ္ထော။ ။ဗုဒ္ဓါနိယေဝ ဟိ နိစ္စံ ဥပဋ္ဌိတဿတိတာ-ကောတိ အာဝေဏိကဓမ္မဘာဝတော၊ န ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဒိနံ။ ပ-သဒ္ဓေါ အာရမ္မန္တဇောတေတိ၊ အာရမ္မော ၈ ပဝတ္ထိတိ ကတွာ အာဟ “ပဝတ္ထယိတဗ္ဗတောတိ အဗျာ” တိ။ သတိယာ ကရဏာဘူတယ ပဋ္ဌာနံ ပဋ္ဌပေတဗ္ဗံ သတိပဋ္ဌာနံ။-ဇီကာ။

သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။(ပဋ္ဌာနံ။)ဣတိ အတ္ထော၊နက်။[“ပဋ္ဌပီယတေ ပဝတ္ထ-
ယီယတေတိ ပဋ္ဌာနံ” ဟုပြု။]ကေန၊ အဘယ်ဖြင့်။ ပဋ္ဌပေတဗ္ဗတော၊ ကြောင့်။
(ပဋ္ဌာနံ၊ မည်သနည်း။)ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။ သတိယာ၊ ဖြင့်။(ပဋ္ဌ-
ပေတဗ္ဗတော။ ပဋ္ဌာနံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤကား အဖြေတည်း။)သတိယာ၊
ဖြင့်။ ပဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်စေထိုက်သော တရားသည်။ သတိပဋ္ဌာနံ၊ သတိပဋ္ဌာန-
မည်၏။

ပန၊ ကား။“စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ တို့ကို။ ဘာဝိတာ၊
ကုန်သည်။ ဗဟုလိကတာ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ အလေ့အလာပြုအပ်ကုန်သည်။
(သမာနာ၊ ကုန်လတ်သော်။)သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။
ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေနိုင်ကုန်၏။” ဣတိအာဒိသ၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်
တို့၌။ သတိယေဝ၊ သတိကိုပင်။ “သတိပဋ္ဌာနံ” နှီး ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏။ တဿ၊ ထို သတိပဋ္ဌာနံ-ဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ ကား။-
ပဋ္ဌာတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ပဋ္ဌာနံ၊ မည်၏။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ကပ်၍
တည်တတ်၏။ ဩက္ကမိတွာ၊ သက်ဝင်၍။ ပက္ခန္ဓိတွာ၊ ပြေးဝင်၍။ ပတ္ထရိတွာ၊
ဖြန့်၍။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ [စာအုပ်တို့၌
“ဩက္ကန္ဓိတွာ” ဟုရှိ၏။ ပက္ခန္ဓိတွာနှင့် အဓိပ္ပာယ်တူအောင် “ဩက္ကမိတွာ”
ဟု ရှိသင့်မည်ထင်သည်။ သမ္မောဟဝိနောဒနိအဋ္ဌကထာ၌ “ဩက္ကန္ဓိတွာ” ဟု
ရှိ၏။ အဓိပ္ပာယ်ကို ထိုဘာသာဋီကာ၌ ပြထားသည်။] သတိယေဝ၊ သတိ
သည်ပင်။ သတိပဋ္ဌာနံ၊ မည်၏။ [“သတိယေဝ၊ ပဋ္ဌာနံ သတိပဋ္ဌာနံ” ဟု အရတူ
ကမ္မဓာရည်းပြုစေလို၏။ ပဋ္ဌာနံကို “အနက်မရှိ” ဟုမဆိုလို။] အထ ဝါ၊ ကား။
သရဏဋ္ဌေန၊ အမှတ်ရခြင်းဟူသောအနက်ကြောင့်။ သတိ၊ သတိမည်၏။
[သရဏဋ္ဌေနာတိ စိရကတဿ၊ စိရဘာသိတဿ စ အနုဿရဏဋ္ဌေန။-ဋီကာ။]
ဥပဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ ကပ်၍တည်ခြင်းဟူသော အနက်ကြောင့်။ ပဋ္ဌာနံ၊ မည်၏။
ဣတိ၊ ကြောင့်။ သတိ စ၊ အမှတ်ရခြင်း သဘောတရားလည်း ဟုတ်၏။
သ၊ ထိုအမှတ်ရခြင်း သဘောတရားဟူသည်။ ပဋ္ဌာနဉ္စ၊ အာရုံ၌ ကပ်၍

၁။ ပဋ္ဌာတိတိ ပဋ္ဌာနံ။ ။တထာဿ ကတ္တုအတ္ထောဝိ လက္ခတိတိ“ပဋ္ဌာတိတိ
ပဋ္ဌာနံ” နှီး ဝုတ္တံ။ ပဋ္ဌာတိတိ ဣ ပ-သဒ္ဓေါ ဘုသတ္တဝိသိဋ္ဌံ ပက္ခန္ဓနံ ဒီပေတိတိ
“ဩက္ကန္ဓိတွာ ပက္ခန္ဓိတွာ ပတ္ထရိတွာ ပဝတ္တတိတိ အတ္ထော”တိ အာဟ။-ဋီကာ။
၂။ အထ ဝါ။ ။ပုန ဘာဝတ္တံ သတိ-သဒ္ဓ၊ ပဋ္ဌာန-သဒ္ဓဉ္စ ဝဏ္ဏေန္တော “အထ
ဝါ”တိအာဒိမာဟ၊ တေန ပုရိမဝိကဒ္ဓေ သတိ-သဒ္ဓေါ၊ ပဋ္ဌာန-သဒ္ဓေါ စ ကတ္တု
အတ္ထောဘိ ဝိညာယတိ။-ဋီကာ။

တည်ခြင်း သဘောတရားလည်း ဟုတ်၏။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ သတိပဋ္ဌာနံ၊ မည်၏။ ဣဒံ၊ ဤ သတိယေဝ သတိပဋ္ဌာနံ-ဟူသောအနက်ကို။ ဝါ၊ သတိ ၈ သာ ပဋ္ဌာနဉ္စ-ဟူသောအနက်ကို။ ဣဓ၊ ဤ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ-ဟူသောသုတ်ပုဒ်၌။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၎င်း။ [ဣဓ ဣမသ္မိံ သုတ္တပဒေသေ အဓိပ္ပေတံ။-ဋီကာ။]

(ဣဓ၊ ဤ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ-ဟူသောသုတ်ပုဒ်၌။ ဣဒံ၊ ဤ သတိ-ယေဝသတိပဋ္ဌာနံ-ဟူသောအနက်ကို။) ယဒိ (အဓိပ္ပေတံ)၊ အကယ်၍ အလိုရှိအပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ဝေံ (သတ္တိ)၊ သော်။ (ဤသို့ သတိတပါးတည်းကို “သတိပဋ္ဌာနံ” ဟု အလိုရှိအပ်သည်ရှိသော်။) ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ “သတိပဋ္ဌာနာ” တိ၊ ဟူ၍။ ဗဟုဝစနံ၊ ဗဟုဝစကို။ (ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကတံ၊ မူအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။) သတိဗဟုတ္တာ၊ သတိ၏ များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (သတိပဋ္ဌာနာတိ ဗဟုဝစနံ ဘဂဝတာ။ ကတံ၊ မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား အဖြေတည်း။) ဟိ၊ ချဲ့။ အာရမ္မဏဘေဒေန၊ အာရုံတို့၏ အပြားအားဖြင့်။ တော သတိယော၊ တို့သည်။ ဗဟုကာ၊ များကုန်၏။ (အာရမ္မဏဘေဒေန၊ ဖြင့်။ တော သတိယော၊ တို့သည်။ ဗဟုကာ၊ ကုန်သည်။ ယဒိ ဟောန္တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့။) အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက်။ (ထိုသို့ အာရုံ၏ အပြားအားဖြင့် သတိအများဖြစ်လျှင်။) ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဂ္ဂေါတိ၊ ဟူ၍။ ဧကဝစနံ၊ ဧကဝစကို။ (ဘဂဝတာ။ ကတံ၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။) [ယဒိ ဗဟုကာ တာ သတိယော၊ အထ ကသ္မာ “မဂ္ဂေါ” တိ ဧကဝစနန္တိ ယောဇနာ။-ဋီကာ။] မဂ္ဂဋ္ဌေန၊ လမ်းကြောင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဧကတ္တာ၊ တစ်တည်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ (မဂ္ဂေါတိ ဧကဝစနံ ဘဂဝတာ။ ကတံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား အဖြေတည်း။)

ဟိ၊ ချဲ့။ စတဿောပိ၊ ကုန်သော။ တော သတိယော၊ တို့သည်။ မဂ္ဂဋ္ဌေန၊ လမ်းကြောင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဧကတ္တံ၊ တပါးတည်း၏ အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဟိ၊ သာဓက-ကား။ “မဂ္ဂေါတိ။ပ။မဂ္ဂနိယဋ္ဌေန-စာ” တိ၊ ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ (ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ မယာ၊ သည်။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ စ၊ ဆက်။ စတဿောပိ၊ ကုန်သော။ တော၊ ဤသတိတို့သည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့ဖြစ်သော အရိယမဂ်ခဏ၌။ [အပရဘာဂေတိ အရိယမဂ္ဂက္ခဏေ။-ဋီကာ။] ကာယာဒိသု၊ ကာယ-အစရှိကုန်သော။ အာရမ္မဏေသု၊ တို့၌။ ကိစ္စံ၊ ပဟာန-ကိစ္စကို။ သုဒယမာနာ၊

ပြီးစေကုန်လျက်။ နိဗ္ဗာန်၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်တတ်ကုန်၏။ စ၊ ကား။ (နိဗ္ဗာန်ဂမနဋ္ဌေန-၏ အဖို့မှတစ်ပါး၊ နိဗ္ဗာန်ထွက်ကေဟိ မဂ္ဂနိယဋ္ဌေန-၏အဖို့ ကား။) အာဒိတော၊ အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ နိဗ္ဗာန်ထွက်ကေဟိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို အလိုရှိသူတို့သည်။ မဂ္ဂိယန္တိ၊ ရှာမှီးအပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စတ-
 သောပိ၊ ကုန်သော။ တော၊ ဤသတိတို့ကို။ မဂ္ဂေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ တကြောင်းတည်းသော လမ်းဟူ၍။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ [စာအုပ်တို့၌ “ကော မဂ္ဂေါ” ဟုရှိသော်လည်း စတသောပိ-ကို ထောက်၍ “တော မဂ္ဂေါ” ဟု ရှိသင့်၏။ ဆရာတော်၏ နိဿယ၌လည်း “တော” ဟုပင် ရှိသည်။] စ၊ ဆက်။
 ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်လတ်သော်။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်သည်။ ဝစနာနုသန္နိနာ၊^၂၊ ကေဝုဉ် ဗဟုဝုဉ်ဟူသော အဆက်အစပ်အားဖြင့်။ သာနု-
 သန္နိကာဝ၊ အနုသန္ဓေနှင့် တကွဖြစ်သည်သာလျှင်။ ဝါ၊ ရှေ့နောက် စကား အဆက်အစပ်နှင့်တကွ ဖြစ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ (ကေသု ဝိယ၊ အဘယ် ပါဠိရုပ်တို့၌ကဲ့သို့နည်း။) “မာရသေနပုမဒ္ဒနံ။ ပ။ သတ္တ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ” တိအာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ မာရသေနပုမဒ္ဒနံ၊ မာရ်နတ်၊ မာရ်နတ်၏စစ်တပ်ကို နှိမ်နင်းကြောင်း ဖြစ်သော။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို။ ဒေသေသာမိ၊ မူအံ့။ တံ၊ ထို မဂ်တရားကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာရသေနပုမဒ္ဒနော၊ နိုင်သော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ဟူသည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်နည်း။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ယဒိဒံ (ယေ ဣမေ) ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ တို့သည်။ (သန္တိ။) - [ဗောဇ္ဈင်္ဂံသံယုတ်၊ မာရသုတ်။]

မာရသေနပုမဒ္ဒနောတိ စ၊ ဟူသော ကေဝုဉ်သဒ္ဓါသည် လည်းကောင်း။ သတ္တ ဗောဇ္ဈင်္ဂါတိ စ၊ ဟူသော ဗဟုဝုဉ်သဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထ-

၁။ ဧဝေ သတိ။ ။ ဧဝေ သတိတိ ဧဝံ မဂ္ဂဋ္ဌေန (မဂ္ဂ၏အနက်အားဖြင့်) ကေတ္တံ ဥပါဒါယ (တခုတည်း၏အဖြစ်ကိုစွဲ၍) “မဂ္ဂေါ” တိ ကေဝစန္နေန, (မဂ္ဂေါ-ဟူသော ကေဝုဉ်ဖြင့်။ ဝတ္ထုဗ္ဗတာယ-၌ စပ်။) အာရမ္မဏဘေဒေန စတုဗ္ဗိတေ ဥပါ-ဒါယ “စတ္တာရော” တိ စ ဝတ္ထုဗ္ဗိတာယ (ဟောတော်မူထိုက်သည်၏ အဖြစ်သည်) သတိ ပိဋ္ဌမာနတ္ထာ။-ဋီကာ။

၂။ ဝစနာနုသန္နိနာ။ ။ “ကောယနော အယ” မှိ အာဒိကာရ၊ ကောယနော အယ-အစရှိသော။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်သည်။ သာနုသန္နိကာဝ၊ ကေဝုဉ် ဗဟု-ဝုဉ်ဟူသော ဝစန-အဆက်အစပ်အားဖြင့် ရှေ့နောက် အဆက်ရှိသည်သာလျှင်။ (ဟောတိ။) ဧဝ-ဖြင့် “အနုသန္ဓေ-မရှိမဟုတ်” ဟုပြုသည်။ န အနုသန္နိကာတိ အဓိပ္ပာယော။-ဋီကာ။

တော၊ တရားကိုယ် အနက်အားဖြင့်။ ဧကံ၊ တူသည်။ (ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။) ဧထေ၊ ဤ မာရသေနပုဗ္ဗဒ္ဓေနော၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါ-ဟူသောပါဠိရုပ်၌။ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သဒ္ဓါသည်သာ။ နာနံ၊ ထူးသည်။ (ဟောတိ) ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ “ကောယနမဂ္ဂေါ”တိ စ၊ ဟူသော ကေဝုဇ်သဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း။ “စတ္တာရောသတိပဋ္ဌာနာ”တိ စ၊ ဟူသောဗဟုဝုဇ်သဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထတော၊ အားဖြင့်။ ဧကံ၊ တူ၏။ ဧထေ၊ ဤ ကောယနမဂ္ဂေါ၊ စတ္တာရောသတိပဋ္ဌာနာ-ဟူသော ပါဠိရုပ်၌။ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သည်သာ။ နာနံ၊ ထူးသည်။ (ဟောတိ။) မဂ္ဂဋ္ဌေန၊ လမ်းကြောင်း၏အဖြစ် ဟူသော အနက်အားဖြင့်။ တသ္မာ၊ ကေတ္တာ၊ ထိုသို့ တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧကဝစနံ၊ ကေဝုဇ်ကိုလည်းကောင်း။ အာရမ္မဏဘေဒေန၊ အားဖြင့်။ (တသ္မာ) သတိဗဟုတ္တာ၊ ထိုသို့ သတိ၏များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဗဟုဝစနံ၊ ဗဟုဝုဇ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပန၊ ပရိဟာရ။ ပ။ အံ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနုနာ၊ လေးပါးအောက်လည်း မယုတ်လျော့ကုန်သော။ အနုဓိကာ၊ လေးပါးထက်လည်း မပိုလွန်ကုန်သော။ စတ္တာရောဝ၊ လေးပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ပါကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။ (စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနာနံ၊ တို့၏။) ဝေနေယျဟိတတ္တာ၊ ဝေနေယျတို့၏ အစီးအပွားတို့၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (အနုနာ အနုဓိကာ စတ္တာရောဝ သတိပဋ္ဌာနာ ဘဂဝတာ ဝုတ္တာ။ ဣတိ၊ ဤကား အဖြေတည်း။) ဟိ၊ ချဲ့။ တဏှာစရိတဒိဋ္ဌိစရိတသမထယာနိက-ဝိပဿနာယာနိကေသု၊ တဏှာစရိတ်ရှိကုန်၊ ဒိဋ္ဌိစရိတ်ရှိကုန်၊ သမထ ယာနိက ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝိပဿနာ ယာနိကပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ မန္တတိက္ခဝသေန၊ မန္တ တိက္ခတို့၏ အပြားအားဖြင့်။ ဒေဝာ၊ ဒေဝာ၊ နှစ်ပါးစီ နှစ်ပါးစီ အပြားအားဖြင့်။ ပဝတ္ထေသု၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေနေယျေသု၊ ဝေနေယျတို့တွင်။ မန္တဿ၊ နံ့သော ပညာရှိသော။ တဏှာစရိတဿ၊ တဏှာစရိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဩဋ္ဌာရိကံ၊ ပေါ်လွင်ထင်ရှားသော။ (“ရှုန့်ရင်းသော” ဟု ရှေးက ပေးကြ၏။) ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ စင်ကြယ်ခြင်း၏ လမ်းကြောင်းသည်။ (ဟောတိ။) တိက္ခဿ၊ ထက်သော ပညာရှိသော။ (တဏှာစရိတဿ၊ ၏။) သုဗုဓံ၊ သိမ်မွေ့သော။ ဝေဒနာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာနံ၊ သည်။ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ ဟောတိ။) မန္တဿ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိစရိတဿပိ၊ ဒိဋ္ဌိစရိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း။ နာတိပုဘေဒဂတံ၊ အလွန်ကြံ့ပြားခြင်းသို့ မရောက်သော။

စိတ္တာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ (ဟောတီ။) တိက္ခဿ၊ ထက်သောပညာရှိသော။ (ဒိဋ္ဌိစရိတဿပိ၊ ၏လည်း။) အတိပ္ပဘေဒဂတံ၊ အလွန်မကွဲပြားသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော။ ဓမ္မာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ (ဟောတီ)။

စ၊ ကား။ မန္တဿ၊ သော။ သမထယာနိကဿ၊ သမထယာဉ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့သွားကြောင်း သမထရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အကိစ္ဆေန၊ မငြိုငြင် မပင်ပန်းသဖြင့်။ အဓိဂန္ထဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ရထိုက်သော နိမိတ်ရှိသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ သတိပဋ္ဌာနံ၊ ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်သည်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ (ဟောတီ)။ တိက္ခဿ၊ သော။ (သမထယာနိကဿ၊ ၏။ ဝါ၊ ၏။) ဩဋ္ဌာရိကာရမ္ပဏေ၊ ပေါ်လွင်ထင်ရှားသော အချိဉ်။ အသက္ကဟနတော၊ စိတ်မတည်ခြင်းကြောင့်။ ဒုတိယံ၊ သော။ (သတိပဋ္ဌာနံ၊ ဝေဒနာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်သည်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ ဟောတီ။) မန္တဿ၊ သော။ ဝိပဿနာယ နိကဿပိ၊ ဝိပဿနာယာဉ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားကြောင်း ဝိပဿနာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း။ နာတိပ္ပဘေဒဂတာရမ္ပဏံ၊ အလွန်မကွဲပြားသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော အာရုံရှိသော။ တတိယံ၊ (သတိပဋ္ဌာနံ၊ စိတ္တာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်သည်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ ဟောတီ။) တိက္ခဿ၊ သော။ (ဝိပဿနာ ယာနိကဿပိ၊ ၏လည်း။ ဝါ၊ ၏လည်း။) အတိပ္ပဘေဒဂတာရမ္ပဏံ၊ အလွန်မကွဲပြားသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သောအာရုံရှိသော။ စတုတ္ထံ၊ သော။ (သတိပဋ္ဌာနံ၊ "ဓမ္မာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်သည်။" ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ ဟောတီ။) ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ အနူနာ၊ ကုန်သော။ အနုဓိကာ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရောဝ၊ ကုန်သော။ (သတိပဋ္ဌာနာ၊ တို့ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။) ဝုတ္တာ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား အကျယ်အဖြေတည်း။

ဝါ၊ တနည်း။ သုဘသုခနိစ္စအတ္တဘာဝဝိပလ္လာသပပ္ပဟာနတ္ထံ၊ သုဘ၏ အဖြစ်၊ သုခ၏အဖြစ်၊ နိစ္စ၏အဖြစ်၊ အတ္တ၏အဖြစ်ဟူသော ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ဖြစ်ခြင်းကို ပယ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝါ၊ သုဘ၏အဖြစ်၊ ပ။ အတ္တ၏အဖြစ်အားဖြင့် ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန်ဖြစ်ခြင်းကို ပယ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ (အနူနာ အနုဓိကာ စတ္တာရောဝ သတိပဋ္ဌာနာ ဝုတ္တာ။) ဟိ၊ ချဲ့။ ကာယော၊ ကာယသည်။ အသုဘော၊ မတင်တယ်။ တတ္ထ စ၊ ထို အသုဘကာယ-၌လည်း။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ သုဘဝိပလ္လာသဝိပလ္လာတ္တာ၊ သုဘဟူ၍၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းအားဖြင့် ဖောက်ပြန်ကြကုန်၏။ (ဝိပလ္လာတ္တံ ဝိ+ပရိ+အသဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်း။) တေသံ၊ ထို သတ္တဝါတို့၏။ တတ္ထ၊ ထို ကာယ၌။ (ပဟာနတ္ထံ-၌ စပ်။)

အသုဘဘာဝဒဿနေန၊ အသုဘ၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းအားဖြင့်။ တဿ ဝိပလ္လာသဿ၊ ထိုသုဘ၏အဖြစ်ဟူသော ဖောက်ပြန်ခြင်းကို။ ပဟာနတ္ထံ၊ ပယ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ပဋ္ဌမံ၊ သော။ သတိပဋ္ဌာနံ၊ ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ကို။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

စ၊ ဝိကား။ သုခံ၊ သုခ။ နိစုံ၊ နိစုံ။ အတ္တာ၊ အတ္တ။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဟိတေသုဝါ၊ ယူအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာဒိသု၊ အစရှိသည်တို့တွင်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခ။ စိတ္တံ၊ သည်။ အနိစုံ၊ အနိစုံ။ ဓမ္မာ၊ သညာသင်္ခါရ-တရားတို့သည်။ အနတ္တာ၊ အနတ္တ-တို့တည်း။ စ၊ ဆက်။ တေသု၊ ထို ဝေဒနာ စိတ္တ ဓမ္မ-တို့၌။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ သုခနိစုံအတ္တဝိပလ္လာသ-ဝိပလ္လာတာ၊ သုခ-ဟူ၍ဖောက်ပြန်ခြင်း၊ နိစုံ-ဟူ၍ဖောက်ပြန်ခြင်း၊ အတ္တ-ဟူ၍ဖောက်ပြန်ခြင်းအားဖြင့် ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန်ဖြစ်ကြကုန်၏။ တေသု၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏။ တတ္ထ၊ ထို ဝေဒနာ-အစရှိသည်၌။ ဒုက္ခာဒိဘာဝဒဿနေန၊ ဒုက္ခ-အစရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းအားဖြင့်။ တေသု၊ ဝိပလ္လာသနံ၊ ထိုဝိပလ္လာသ-တို့ကို။ ပဟာနတ္ထံ၊ ငှာ။ သေသာနိ၊ ကာယာနုပဿနာမှ ကြွင်းကုန်သော။ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော ဝေဒနာနုပဿနာ၊ စိတ္တာနုပဿနာ၊ ဓမ္မာနုပဿနာ-သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ သုဘသုခနိစုံအတ္တဘာဝဝိပလ္လာသပဟာနတ္ထံ၊ ငှာ။ [ဤနေရာဝယ် စာအုပ်တို့၌ “ဝါ” ပါ၏မလို။] အနန္တာ အနဓိကာ စတ္တာရောဝ(သတိပဋ္ဌာနာ)ဝုတ္တာ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗျာ၊ ကုန်၏။

စ၊ ဆက်။ ဧဝံ၊ လေးပါးသော ဩဃ-စသည်ကို ပယ်ခြင်းမဖက်သက်သက်။ ဝိပလ္လာသပဟာနတ္ထမေဝ၊ ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ဖြစ်ခြင်းကို ပယ်ခြင်းအကျိုးငှာသာ။ (စတ္တာရောဝ သတိပဋ္ဌာနာ။) န(ဝုတ္တာ)၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သည်မဟုတ်သေး။ အထ ခေါ၊ အဟုတ်ကား။ စတုရောဃယောဂါ-သဝဂန္ထပုဒါဒါနအဂတိပဟာနတ္ထမိ၊ လေးပါးသောဩဃ၊ လေးပါးသောယောဂ၊ လေးပါးသောအာသဝ၊ လေးပါးသောဂန္ထ၊ လေးပါးသောဥပါဒါနံ၊ လေးပါးသောအဂတိတို့ကို ပယ်ခြင်းအကျိုးငှာလည်း။ (စတ္တာရောဝ သတိပဋ္ဌာနာ ဝုတ္တာ။) စ၊ သည်သာ မက သေး။ စတုဗ္ဗိဇောဟာရပရိညတ္ထံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော အာဟာရကို ပိုင်းခြား၍သိခြင်းအကျိုးငှာ။ စတ္တာရောဝ(သတိပဋ္ဌာနာ)ဝုတ္တာ ဣတိ ဝေဒိတဗျာ။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးကား။ တာဝ၊ အဋ္ဌကထာနည်းမှ ရှေးဦးစွာ။ ပကရဏနယော၊ နေတ္တိကျမ်းနှင့် ပေါ်သဖြင့် ဖွင့်ပြအပ်သောသုတ္တန်သံဝဏ္ဏနာ 'နည်းတည်း။ [ပကရဏနယောတိ နေတ္တိပကရဏဝသေန သုတ္တန္တသံဝဏ္ဏနာနယော။-ဋီကာ။]

ပန၊ ဝါဒန္တရကား။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌံ။ (ဝုတ္တံ-ဌံ စပ်။) သရဏဝသေနာ
 စေဝ၊ ကာယ-အစရှိသောတရား၊ ကုသလ-အစရှိသောတရားတို့ကို ဆောင်
 ရွက်မှတ်သားခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ကေတ္တံသမောသရဏ-
 ဝသေနာ ၁။ တမျိုးတည်းသောသဘောရှိသော နိဗ္ဗာန်၌ ပေါင်းဆုံသက်ရောက်
 ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ 'တူသောသဘောရှိသော သတိ
 ပဋ္ဌာန်သဘော၌ ပေါင်းဆုံသက်ရောက်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။
 ကေမေဝ၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော။ သတိပဋ္ဌာန်၊ သည်။ အာရမ္မဏဝသေန၊
 အာရုံတို့၏ အပြားအားဖြင့်။ စတ္တာရော၊ တို့သည်။ (ဟောန္တိ။) ဣတိ၊ သို့။
 တေဒေဝ၊ ဤစကားကိုသာ။ ဝုတ္တံ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီ။ ဟိ၊ ချဲ့။ စတုဒ္ဒါရေ၊ လေးခု
 သော တံခါးပေါက်ရှိသော။ နဂရေ၊ ဌံ။ ပါစိနတော၊ အရှေ့အရပ်မှ။ အာ-
 ဂစ္ဆန္တ၊ လာသူတို့သည်။ ပါစိနဒိသာယ၊ ဌံ။ ဥဋ္ဌာနကံ၊ ထွက်သော။ ဘဏ္ဍံ၊
 ကို။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ ပါစိနဒ္ဒါရေန၊ အရှေ့တံခါးဖြင့်။ နဂရမေဝ၊ သို့သာ။
 ပဝိသန္တိ ယထာ၊ ဝင်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဒက္ခိဏတော၊ တောင်အရပ်
 မှ။ ပ။ ပစ္စိမတော၊ အနောက်အရပ်မှ ။ ပ။ ဥတ္တရတော၊ မြောက်အရပ်မှ။
 အာဂစ္ဆန္တ၊ တို့သည်။ ဥတ္တရဒိသာယ၊ ဌံ။ ဥဋ္ဌာနကံ၊ သော။ ဘဏ္ဍံ၊ ကို။

၁။ သရဏ။ ပ။ ကေတ္တံသမောသရဏံ။ ။ သရဏဝသေနာတိ ကာယာဒိနံ၊ ကုသလာဒိ-
 'ဓမ္မာနဉ္စ ဥပဓာရဏဝသေန။ (ဆောင်ရွက်မှတ်သားခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။
 ကေမေဝ သတိပဋ္ဌာန်-ဌံ စပ်။) သရန္တိ ဂစ္ဆန္တိ နိဗ္ဗာန် တောယာတိ သတိ။ (နိဗ္ဗာန်
 သို့သွားကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်သတိ။) ဣတိ ဣမသ္မိ အတ္ထေ ကေတ္တေ ကေသဘာဝေ
 (တမျိုးတည်းသော သဘောရှိသော။) နိဗ္ဗာနေ သမောသရဏံ သမာဂမော ကေတ္တ-
 သုမောသရဏံ။ တေဒေဝ ဟိ ဒဿေတုံ "ယထာ ဟိ" တိအာဒိ ဝုတ္တံ။-ဋီကာ။

တနည်း။ ။ ကေနိဗ္ဗာနပဝေသဟေတုဘူတော ဝါ သမာနတာယ (တူသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။) ကော သတိပဋ္ဌာနသဘာဝေါ ကေတ္တံ၊ တတ္ထ သမောသရဏံ ကေတ္တ-
 သမောသရဏံ၊ တံသဘာဝတာဝ။ (ထိုသဘောတူသည်၏ အဖြစ်ပင်တည်း။) က-
 နိဗ္ဗာနပဝေသဟေတုဘာဝံ ပန ဒဿေတုံ "ယထာ ဟိ" တိအာဒိမာဟ။ တေသ္မိ
 အတ္ထေ သရဏေကတ္တသမောသရဏာနိ သဟေဝ သတိပဋ္ဌာနေကဘာဝဿ ကာရ-
 ဏက္ကေန ဝုတ္တာနိတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗာနိ၊ ပုရိမသ္မိ ဝိသုံ။-ဋီကာ။

တနည်း။ ။ သရဏဝသေနာတိ ဝါ ဂမနဝသေနာတိ အတ္ထေ သတိ တဒေဝ
 ဂမနံ သမောသရဏန္တိ၊ သမောသရဏေ ဝါ သတိ-သဒ္ဓတ္တဝသေန အဝုစ္စမာနေ
 ဓာရဏတာဝ သတိတိ သတိ-သဒ္ဓတ္တန္တရာဘာဝါ ပုရိမံ သတိတာဝဿ ကာရဏံ။
 ပစ္စိမံ ဧဘာဝဿာတိ နိဗ္ဗာနသမောသရဏေဝိ သဟိတာနေဝ တာနိ သတိပဋ္ဌာ-
 နေကဘာဝဿ ကာရဏာနိ ဝုတ္တာနိ ဟောန္တိ။-ဋီကာ။

ဂဟေတွာ၊ ဤ။ ဥတ္တရဒ္ဓါရေန၊ ဖြင့်။ နဂရမေဝ၊ သို့သာ။ ပဝိသန္တိ(ယထာ)၊ သို့လည်းကောင်း။ ဝေံ၊ တူ။ ဣဒံ သမ္ပဒံ၊ ဤ မချွတ်မယွင်း ပြီးစီးခြင်း ရှိသော ဥပမေယျကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ဟိ၊ မှန်။ နဂရံ၊ ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗံ) ဝိယ၊ သကဲ့သို့။ (ဝေံ၊ တူ။) နိဗ္ဗာနမဟာနဂရံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော မြို့တော် ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗံ) ဒွါရံ၊ ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗံ) ဝိယ၊ သို့။ အဋ္ဌဂိကော၊ သော။ လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ၊ လောကုတ္တရမဂ်ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗော) ပါစိနဒိသာ- ဒယော၊ အရှေ့အရပ်အစရှိသော အရပ်တို့ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗာ) ဝိယ၊ ကုန် သကဲ့သို့။ (ဝေံ။) ကာယာဒယော၊ ကာယ-အစရှိသော တရားတို့ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။)

ပါစိနတော၊ အရှေ့အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆန္တာ၊ တို့သည်။ ပါစိနဒိသာယ၊ ဌံ။ ဥဋ္ဌာနကံ၊ သော။ ဘတ္တံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ ပါစိနဒ္ဓါရေန၊ ဖြင့်။ နဂရမေဝ၊ သို့သာ။ ပဝိသန္တိ ယထာ၊ ဝင်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေံ၊ တူ။ ကာယာနုပဿနာမုခေန၊ ကာယာနုပဿနာ - ဟူသော အဦးပစာနဖြင့်။ အာဂစ္ဆန္တာ၊ လာသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ စုဒ္ဓသဝိခေန၊ တဆယ့် လေးပါး အပြားအားဖြင့်။ ကာယာနုပဿနံ၊ ကို။ ဘာဝေတွာ၊ မိမိ သန္တာန်၌ ဖြစ်စေ၍။ ဝါ၊ ပွားများစေ၍။ ကာယာနုပဿနာဘာဝနာ- နုဘာဝနိဗ္ဗတ္တေန၊ ကာယာနုပဿနာဘာဝနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်ဖြစ်သော။ အရိယမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဧကံ၊ တမျိုးတည်းသော။ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ သာ။ ဩသရန္တိ၊ သက်ဝင်ကြကုန်၏။ ဒက္ခိဏတော၊ မှ။ အာဂစ္ဆန္တာ။ ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ၊ ၌။ ပ။ ပဝိသန္တိ ယထာ၊ သို့။ ဝေံ၊ တူ။ ဝေဒနာ- နုပဿနာမုခေန၊ ဖြင့်။ အာဂစ္ဆန္တာ၊ တို့သည်။ နဝဝိခေန၊ ကိုးပါး အပြား အားဖြင့်။ ပ။ ဩသရန္တိ၊ ကုန်၏။ ပစ္စိမတော၊ မှ။ ပ။ ပဝိသန္တိ ယထာ၊ သို့။ ဝေံ၊ တူ။ စိတ္တာနုပဿနာမုခေန၊ ဖြင့်။ အာဂစ္ဆန္တာ၊ တို့သည်။ သောဠသ- ဝိခေန၊ တဆယ့်ခြောက်ပါးအပြားအားဖြင့်။ ပ။ ဩသရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥတ္တရ- တော၊ မှ။ အာဂစ္ဆန္တာ။ ဥတ္တရဒိသာယ၊ ၌။ ပ။ ပဝိသန္တိ ယထာ၊ သို့။ ဝေံ၊ တူ။ ဓမ္မာနုပဿနာမုခေန၊ ဖြင့်။ ပ။ ဩသရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့ လျှင်။ သရဏဝသေန စေဝ၊ အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဧကတ္ထသမော- သရဏဝသေန စ၊ အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဧကမေဝ၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ် သော။ သတိပဋ္ဌာနံ၊ ကို။ အာရမ္မဏဝသေန၊ အာရုံတို့၏ အပြားအားဖြင့်။ စတ္တာရောဝ၊ လေးပါးတို့ဟူ၍သာ။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တာ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

ကတမေ စတ္တာရေတိ၊ ဟူသောပုစ္ဆာသည်။ ကထေတကမ္ပတာပုစ္ဆာ၊
 ဖြေခြင်ငှာအလိုရှိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ဟူသော ဆန္ဒတော်ကြောင့် မေးအပ်
 သောပုစ္ဆာတည်း။ [ဤပုဒ်၏အနက်ကို ဝိဂ္ဂဟ-နှင့်တကွ ဋီကာကျော်နိဿယ၊
 စေတသိက်ပိုင်း၌ ပြခဲ့ပြီ။] ဣဓာတိ၊ ကား။ ဣမသ္မိံသာသနေ၊ ၌။ (ဘိက္ခု-
 ၌ စပ်။) ဘိက္ခဝေတိ၊ တေ၊ ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ ဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟက-
 ပုဂ္ဂလာလပနံ၊ တရားတော်ကို နာယူမည့်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ခေါ်ဝေါ်ကြောင်း
 သဒ္ဒါတည်း။ ဘိက္ခုတိ၊ တေ၊ သည်။ ပဋိပတ္တိသမ္မာဒကပုဂ္ဂလနိဒ္ဒယနံ၊
 သတိပဋ္ဌာန်အကျင့်ကို ကောင်းစွာပြီးစေတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ညွှန်ပြကြောင်း
 သဒ္ဒါတည်း။ အညေပိ၊ ဘိက္ခု-မှတပါး အခြားလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝ-
 မနုဿာ စ၊ တို့သည်လည်း။ ပဋိပတ္တိံ၊ ကိ။ သမ္မာဒေန္တိယေဝ၊ ပြီးစေနိုင်
 ကုန်သည်သာ။ ပန၊ ထိုသို့ ပြီးစေနိုင်ပါကုန်သော်လည်း။ သေဋ္ဌတ္တာ၊
 ရဟန်း၏ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပဋိပတ္တိယာ၊ အကျင့်
 အားဖြင့်။ ဘိက္ခုဘာဝဒဿနတော စ၊ ဘိက္ခု၏အဖြစ်ကို ပြနိုင်ခြင်းကြောင့်
 လည်းကောင်း။ “ဘိက္ခု”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဟိ၊ ချဲ့။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အနုသာသနိံ၊ အဆုံးအမတော်ကို။
 သမ္မုဒ္ဓန္တန္တေ၊ လက်ခံသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သေဋ္ဌော၊
 အမြတ်ဆုံးတည်း။ (ကသ္မာ၊ ကြောင့်နည်း။) သဗ္ဗပ္ပကာရာယ၊ အလုံးစုံသော
 အပြားရှိသော။ အနုသာသနိယာ၊ ၏။ ဘာဇနဘာဝတော၊ တည်ရာ၏
 အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ သေဋ္ဌတ္တာ၊ ထိုသို့ ဘိက္ခု၏မြတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ “ဘိက္ခု”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ ပန၊ ဆက်။ ရုဇာ-
 ဂမနာဒိသု၊ မင်း၏လာခြင်း အစရှိသောကိစ္စတို့၌။ ရုဇဂ္ဂဟဏေန၊ ရုဇ-
 သဒ္ဒါဖြင့်။ သေသပရိသာ၊ မင်းမှကြွင်းသော ပရိသတ်တို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။
 (ဂဟိတာဝ၊ ယူအပ်ကုန်သည်သာ။) ဟောန္တိ ဝိယ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ (တထာ၊
 တူ။) တသ္မိံ၊ ထို ဘိက္ခုကို။ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်သော်။ (သသာ၊ ဘိက္ခု-
 မှကြွင်းသော နတ်လူတို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဂဟိတာဝ၊ ကုန်သည်သာ။
 ဟောန္တိ။ [စာအုပ်တို့၌ “ရုဇဂမနာဒိသု”ဟု ရှိ၏။ “ရာဇာဂမနာဒိသု”ဟု
 ရှိမှ “ရာဇာ+အာဂတော” ဟူသော သုံးစွဲရိုးနှင့် လျော်မည်။] စ၊ ကား။
 (သေဋ္ဌတ္တာ-၏အကျယ်မှတပါး ပဋိပတ္တိယာ ဘိက္ခုဘာဝဒဿနတော-၏
 အကျယ်ကား။) ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣပံ ပဋိပတ္တိံ၊ ဤအကျင့်ကို။
 ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဋိပတ္တိယာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊
 နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ(တသ္မာ)ဘိက္ခုဘာဝဒဿနတောပိ၊

ထိုသို့ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို ပြနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ “ဘိက္ခု” တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ မူပြီ။ ဟိ၊ မှန်။ ပဋိပန္နကော၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒေဝေါ ဝါ၊ နတ်သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပစေ။ မနုဿော ဝါ၊ မူလည်း။ ဟောတု၊ ဘိက္ခုတိ၊ ဟူ၍။ သင်္ခံ၊ ခေါ်ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတိယေဝ၊ ရောက်သည်သာ။ ယထာဟ၊ အဘယ်ကဲ့သို့၊ ဟောတော်မူသနည်း။ “အလင်္ကတော ။ပ။ ဘိက္ခု” တိ၊ ဟူ၍။ (အာဟ၊ ပြီ)။-

“(ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။) အလင်္ကတော၊ ဝတ်စားတန်ဆာ တို့ဖြင့် ဆင်ပြင်အပ်သည်။ စေပိ(ဟောတိ)၊ အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်စေ ဦးတော့။ (ဝိ-သဒ္ဓါ ဂရဟာဇောတက။ ဧဝံ သတိပိ၊ သော်လည်း။) သဗ္ဗေသု၊ ကုန်သော။ ဘူတေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ဒဏှံ၊ ကိုယ်ဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်း စသောဒဏ်ကို။ နိဗ္ဗာယ၊ ချထား၍။ သန္တော၊ ရာဂ-အစရှိသည်တို့မှ ငြိမ်းအေးပြီးသည်။ ဒန္တော၊ ဣန္ဒြေတို့ကိုဆုံးမခြင်း ကြောင့် ယဉ်ကျေးပြီးသည်။ နိယတော၊ မဂ္ဂနိယာမဖြင့် မြဲသည်။ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသည်။ (ဟုတူ။) သမံ၊ ကိုယ်နှုတ်စိတ်တို့ဖြင့် ညီညွတ်သောအကျင့်ကို။ စေ စရေယျ၊ အံ့။ (ဧဝံ သတိ။) သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗြာဟ္မဏော၊ မကောင်းမှုတို့ကို မျှောပြီး၏အဖြစ်ကြောင့် ဗြာဟ္မဏ-လည်းမည်၏။ သော၊ သည်။ သမဏော၊ မကောင်းမှုတို့ကို ငြိမ်းစေပြီး၏အဖြစ်ကြောင့် သမဏ-လည်းမည်၏။ သ(သော)၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီး ပြီး၏အဖြစ်ကြောင့် ဘိက္ခုလည်းမည်၏။ [ဓမ္မပဒ၊ ဒဏှဝဂ်၊ သန္တတိ-မဟာမတ္ထဝတ္ထု။]

ကာယေတိ၊ ကား။ ရူပကာယေ၊ ရူပကာယ၌။ (ကာယာနုပဿိ ဝိဟရတိ-၌ စပ်။) ဟိ၊ ချဲ့။ ဣဓ၊ ဤ ကာယေ ကာယာနုပဿိ-အစရှိသော ပါဠိ၌။ ကာယော၊ ရူပကာယ-ကို။ အဂ်ပစွဂ်နံ၊ အဂ်ါကြီး အဂ်ါငယ် တို့၏လည်းကောင်း။ ကေသာဒီနံ၊ ဆံ အစရှိသော ကောဋ္ဌာသ-ဟု ဆိုအပ် ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ စ၊ ဘူတရုပ် ဥပါဒါရုပ် တရားတို့၏လည်းကောင်း။ [ကေသာဒီနဉ္စ ဓမ္မာနန္တိ ကေသာဒိသညိတာနံ ဘူတုပါဒါဓမ္မာနံ။-ဋီကာ။] သမူဟဋ္ဌေန၊ အပေါင်း၏ အဖြစ်ဟူသော အနက်ကြောင့်။ ဟတ္ထိကာယရထ-ကာယာဒယော ဝိယ၊ ဆင်အပေါင်း၊ ရထားအပေါင်း အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့။ ကာယောတိ၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော၊ ၎င်း။ [ဤနည်း၌ ကာယ-သဒ္ဓါသည်

သမ္မဟတ္တဝါစိ-ရူဠိ-အနိပ္ပန္နပုဗ္ဗိပဒိက-ပုဒ်တည်း။] စ၊ တနည်းကား။ သမ္မ-
ဟဋ္ဌေန၊ ကြောင့်။ (ကာယောတိ၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော) ယုထာ၊ အလိုရှိ
အပ်သကဲ့သို့။ ဝေ၊ တူ။ ကုစ္ဆိတာနံ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော ဆံ အစရှိသော
ကောဋ္ဌာသ-တို့၏။ အာယဋ္ဌေန၊ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရာ၏ အဖြစ် ဟူသော အနက်
ကြောင့်။ (ကာယောတိ၊ ၍။ အဓိပ္ပေတော၊ ၍။)

ဟိ၊ မှန်။ သော၊ ထို ရူပကာယသည်။ ကုစ္ဆိတာနံ၊ ကုန်သော။
ပရမဇေဂုစ္ဆာနံ၊ အလွန်စက်ဆုပ်အပ်ကုန်သော ဆံ အစရှိသော ကောဋ္ဌာသ
တို့၏။ အာယော၊ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရာတည်း။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ ကာယော၊
ကာယ-မည်၏။ အာယောတိ၊ ကား။ ဥပ္ပတ္တိဒေသော၊ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရာ အရပ်
တည်း။ တတ္ထ၊ ထို ကာယော-ဟူသော ပါဠိ၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့
ကား။ ဝစနတ္တော၊ သဒ္ဓါနက်တည်း။ တတော၊ ထို ရူပကာယမှ။ အာယန္တိ၊
ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာယော၊
အာယ-မည်၏။ ဧကေ၊ အဘယ်တို့သည်။ အာယန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သနည်း။
(ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။) ကုစ္ဆိတာ၊ ကုန်သော။ ဧကသာဒယော၊
ဆံ အစရှိသော ကောဋ္ဌာသ-တို့သည်။ (အာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤကား
အဖြေတည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ ကုစ္ဆိတာနံ၊ စက်ဆုပ်အပ်ကုန်သော ဆံ
အစရှိသော ကောဋ္ဌာသ-တို့၏။ အာယော၊ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရာ အရပ်တည်း။
ဣတိ၊ ဤ အနက်ကြောင့်။ ကာယော၊ မည်၏။ [ဤနည်း၌ကား-ကု-
အာယ-နှစ်ပုဒ်ပေါင်း၍ “ကာယော”ဟု ဖြစ်ပေါ်လာသော ဆဋ္ဌိတပျူရိသ်
သမာသ်တည်း။ အာယ-ကို စာရှိအတိုင်း အပါဒါနသာဓန-ပြုပြီးမှ ဆဋ္ဌိ-
တပျူရိသ်တွဲပါ။]

ကာယာနုပဿိတိ၊ ကား။ ကာယေ၊ ရူပကာယ၌။ အနုပဿနသီလော၊
အဖန်ဖန်ရှုခြင်း အလေ့ရှိသည်။ (ဟုတွာ ဝိဟရတိ။) ဝါ၊ တနည်း။ ကာယံ၊
ကို။ အနုပဿမာနော၊ အဖန်ဖန် ရှုတတ်သည်။ (ဟုတွာ ဝိဟရတိ။) [ပထမ-
နည်း၌ အနုပဿိဝယ် တဿိလတ္ထ၊ ဣ-ပစ္စည်း။ ဒုတိယ-နည်း၌ကား
တဿိလတ္ထ မပါသော ကတ္တားဟောသာ။] စ၊ ဆက်။ ကာယောတိ၊ ဟူ၍။
ဝတူပိ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍လည်း။ ပုန၊ ဖန်။ ကာယာနုပဿိတိ၊ ဟူသော
ပါဠိ၌။ ဒုတိယကာယဂုဟဏံ၊ ဒုတိယ ကာယ-သဒ္ဓါကို ယူခြင်းကို။ (ကတံ-
၌ စပ်။) အသမ္ဘိဿတော၊ ဝေဒနာ-အစရှိသည်တို့နှင့် မရောသည်၏ အဖြစ်
အားဖြင့်။ ဝဝတ္ထာနုဆနဝိနိဗ္ဗောဂါဒိဒဿနတ္ထံ၊ ပိုင်းခြား မှတ်သားခြင်း၊

တခဲနက်ကို အသီးအသီး ခွဲခြားဝေဖန်ခြင်း၊ အစရှိသည်ကို ပြုခြင်းအကျိုးငှာ ကတံ၊ အပ်ပြီ။ ဣတိ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗိ ။ ။ ဝပတ္ထာနုဿနဝိနိဗ္ဗောဂါဒိ-
 ဒဿနတ္ထံ-ပုဒ်၏အဓိပ္ပာယ်ကို သမ္မောဟဝိနောဒနိဘာသာဋီကာ၊ သတိပဋ္ဌာန
 'ဝိဘင်္ဂံ၊ 'ကာယာနုပဿနာဥဒ္ဓိသ-အဖွင့်၌၊ ပြခဲ့ပြီ။] တေန၊ ထို ဒုတိယ-
 ကာယသဒ္ဓါဖြင့်။ (ဒဿနေန ဒဿိတံ-၌ စပ်။) 'ကာယေ၊ ရူပကာယ၌။
 ဝေဒနာနုပဿိ၊ ဝေဒနာကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတွာ) ဝါ၊ ရှိ
 သော်လည်းကောင်း။ စိတ္တာနုပဿိ၊ စိတ်ကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတွာ
 ဝါ၊ လည်းကောင်း။) [စိတ္တ-နောင် ပေယျာလ ခြုပ်ထားသည်။] ဓမ္မာ-
 နုပဿိ၊ ဓမ္မ-ကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတွာ) ဝါ၊ ရှိသော်လည်း
 ကောင်း။ (န ဝိဟရတိ၊ နေသည်မဟုတ်။) အထ ခေါ၊ မဟုတ်ကား။
 ကာယာနုပဿိယေဝ၊ ကာယ-ကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်သာ။ (ဟုတွာ
 ဝိဟရတိ။) ဣတိ သို့။ ကာယသင်္ခါတေ၊ ဆိုအပ်သော။ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ အနု-
 ပဿနာဉာဏ်၏ တည်ရာဝတ္ထု၌။ ကာယာနုပဿနာကာရံသေဝ၊ ကာယ-ကို
 အဖန်ဖန် ရှုပုံ အခြင်းအရာကိုသာ။ ဒဿနေန၊ ပြခြင်းအားဖြင့်။ (တနည်း)
 ဒဿနေန၊ ပြကြောင်းဖြစ်သော။ (တေန၊ ထို ကာယ-သဒ္ဓါဖြင့်။) အသမ္ဘိသ-
 တော၊ ဝေဒနာ-အစရှိသည်တို့နှင့် မရောသည်၏ အဖြစ်အားဖြင့်။ ဝပတ္ထာနံ၊
 'အသီးအသီး ပိုင်းခြား၍ တည်ခြင်းသည်။' ဝါ၊ ကို။ ဒဿိတံ၊ ပြတော်မူအပ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ။ ။

တထာ၊ ထိုမှ တပါး။ ကာယေ ၌။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂဝိနိမုတ္တကေဓမ္မာနုပဿိ၊
 အင်္ဂါကြီးငယ်တို့မှ လွတ်သော တမျိုးသော တရားကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်။
 (ဟုတွာ။) န (ဝိဟရတိ)။ ကေသလောမာဒိဝိနိမုတ္တဣတ္ထိပုရိသာနုပဿိ၊
 ဆံပင်၊ မွေးညင်း-အစရှိသော ကောဋ္ဌာသတို့မှ လွတ်သော မိန်းမ၊ ယောက်ျား
 ကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတွာ) ပိ၊ လည်း။ န (ဝိဟရတိ)။ စ၊ သည်
 သာမကသေး။ ဣ၊ ဤ ရူပကာယ၌။ ကေသလောမာဒိကော၊ ဆံပင်၊
 မွေးညင်း-အစရှိသော။ ဘူတုပါဒါယသမ္မဟသင်္ခါတော၊ ဘူတရုပ်၊ ဥပါဒါ
 ရုပ်တို့၏ အပေါင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ယောပိ ကာယော၊ အကြင် ရူပကာယ-
 သည်လည်း။ (အတ္ထိ။) တတ္ထမိ၊ ထို ရူပကာယ၌လည်း။ ဘူတုပါဒါယ-
 ဝိနိမုတ္တကေဓမ္မာနုပဿိ၊ ဘူတရုပ်၊ ဥပါဒါရုပ်တို့မှ လွတ်သော တမျိုးသော
 တရားကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတွာ) န (ဝိဟရတိ)။ အထ ခေါ၊
 အဟုတ်ကား။ ရထသမ္ဘာရာနုပဿကော၊ ရထား၏ အဆောက်အဦ ဖြစ်သော
 အစိတ် အစိတ်ကို အဖန်ဖန်ရှုသော။ (ပုရိသော) 'ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂ-

သမ္မဟာနုပဿိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်အပေါင်းကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတွာဝိဟရတိ။) နဂရာဝံယဝါနုပဿကော၊ မြို့၏ အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်သော အိမ်အစရှိသည်ကို အဖန်ဖန်ရှုသော။ (ပုရိသော) ဝိယ၊ သို့။ ကေသလောမာဒိ-သမ္မဟာနုပဿိ၊ ဆံပင်၊ မွေးညင်း-အစရှိသော ကောဋ္ဌာသ အပေါင်းကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတွာ ဝိဟရတိ။) ကဒလိက္ခန္ဓပတ္တဝဋ္ဌိဝိနိဘူဇကော၊ ငှက်ပျော်တုံး၏ အရွက်၊ ရွက်ဖူးတို့ကို အသီးအသီး ခွဲခြားသော။ (ပုရိသော) ဝိယ၊ ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ရိတ္တမုတ္တိဝိနိဝေဋ္ဌကော၊ အချည်းနှီးသော လက်ဆုပ်ကို ဖြေသော။ (ပုရိသော) ဝိယ စ၊ လည်းကောင်း။ ဘူတုပါဒါယ-သမ္မဟာနုပဿိယေဝ၊ ဘူတရုပ်၊ ဥပါဒါရုပ်တို့၏ အပေါင်းကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်သာလျှင်။ (ဟုတွာ ဝိဟရတိ။) နာနပ္ပကာရတော၊ အမျိုးမျိုးသော အပြားအားဖြင့်။ သမ္မဟဝသေနေဝ၊ အပေါင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်သာ။ ကာယသင်္ခါတဿ၊ သော။ ဝတ္ထုနော၊ တည်ရာကို။ ဒဿနေန၊ ပြတော်မူခြင်း အားဖြင့်။ ဝါ၊ ပြကြောင်းဖြစ်သော ဒုတိယကာယ-သဒ္ဓါဖြင့်။ ဘနဝိနိဗ္ဗောဂေါ၊ တခွဲနက်ကို အသီးအသီး ခွဲစိတ် ဝေဖန်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ကို။ ဒုဿိတော၊ အပ်သည်။ ဟောတီ။

တိ၊ မှန်။ ဣ၊ ဤ ရူပကာယ၌။ ယထာပုတ္တသမ္မဟဝိနိမုတ္တော၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏ အပေါင်းမှ လွတ်သော။ ဝါ၊ အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ဆံပင်၊ မွေးညင်း-အစရှိသော ကောဋ္ဌာသ-အပေါင်းမှလွတ်သော။ ကာယော ဝါ၊ ကိုယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဣတ္ထိ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပုရိသော ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အညော၊ သော။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ ဓမ္မော ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ န ဒိဿတိ၊ မတွေ့မမြင်အပ်။ ပုန၊ စင်စစ်ကား။ ယထာပုတ္တဓမ္မသမ္မဟမတ္တေယေဝ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော တရားအပေါင်းမျှ၌သာ။ (အင်္ဂါ ကြီးငယ် တို့၏ အပေါင်း- ကေသ လောမ-စသည်တို့၏အပေါင်း၊ ဘူတရုပ် ဥပါဒါရုပ်တို့၏ အပေါင်းမျှ၌သာ။) တထာ တထာ၊ ထိုထို အခြင်းအရာအားဖြင့်။ (ကာယ-ဟူသောအခြင်းအရာ၊ ဣတ္ထိ ပုရိသ-ဟူသောအခြင်းအရာ၊ ဘူတရုပ် ဥပါဒါရုပ်မှတစ်ပါး တမျိုးတခြားသော တရားဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။) သတ္တာ၊ ထိုသည်။ မိစ္ဆာဘိနိဝေသံ၊ မှားသောအားဖြင့် စွဲမြဲစွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ဝါ၊ မှားမှားယွင်းယွင်း နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝတန၊ ကြောင့်။ ပေါရာဏာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ပေါ် ဆရာတော်တို့သည်။ “ယံ ပဿတိ။ပ။ န မုစ္စတိ” တိ၊ ဟူ၍။ အာဟု၊ ကုန်ပြီ။-

“(ဇနော၊ များစွာသောလူအပေါင်းသည်။) ယံ၊ အကြင်မိန်းမကို။ ဝါ၊ အကြင်ယောက်ျားကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏ဟု သညာဖြင့် မှတ်ထင်နေ၏။ ဝါ၊ မြင်၏ဟု ဒိဋ္ဌိဖြင့် အသိမှားနေ၏။ တံ၊ ထို မြင်၏ဟု မှတ်ထင်အပ် ထင်မှားအပ်သော မိန်းမသည်။ ဝါ၊ ယောက်ျားသည်။ ဒိဋ္ဌိ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် မြင်ထိုက်သော ရူပါရုံသည်။ န၊ မဟုတ်။ (တနည်း) တံ၊ ထို မိန်းမ ယောက်ျားအစရှိသော အရာဝတ္ထုသည်။ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်သော ဆံပင်အစရှိသော ဘူတရုပ် ဥပါဒါရုပ်အပေါင်းသည်။ န၊ မဟုတ်။ (တနည်း) ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်သော ရူပါရုံသည်။ တံ၊ ထို မိန်းမ ယောက်ျား အစရှိသော အရာဝတ္ထုသည်။ ဝါ၊ ထို ဆံပင် အစရှိသော ဘူတရုပ် ဥပါဒါရုပ်အပေါင်းသည်။ န၊ မဟုတ်။ ယံ၊ အကြင် ရူပါရုံကို။ ဝါ၊ အကြင် ဆံပင်အစရှိသော ဘူတရုပ် ဥပါဒါရုပ်အပေါင်းကို။ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်ပြီ။ တံ၊ ထို မြင်အပ်သော ရူပါရုံကို။ ဝါ၊ ထို မြင်အပ်သော ဆံပင်။ ပ။ အပေါင်းကို။ န ပဿတိ၊ ပညာမျက်စိဖြင့် ဟုတ်မှန်စွာမမြင်။ အပဿိ၊ ပညာမျက်စိဖြင့် ဟုတ်မှန်စွာမမြင်သော။ မူဠော၊ တွေဝေသူကို။ ဗဗ္ဗတေ၊ ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ့အတ္တ-ဟု တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ-ကိလေသာ အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်၏။ ဗဗ္ဗမာနော၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ-ကိလေသာ အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်သော တွေဝေသူသည်။ န

၁။ ယံ ပဿတိ။ ။ ယံ ဣတ္ထိ၊ ပုရိသံ၊ ဝါ ပဿတိ။ နန္ဒ စက္ခုနာ ဣတ္ထိပုရိသဒဿနံ နတ္ထိတိ? သစ္စမေတံ၊ “ဣတ္ထိ ပဿာမိ၊ ပုရိသံ ပဿာမိ” တိ ပန ပဝတ္ထသညာယ ဝသေန “ယံ ပဿတိ” တိ ပုတ္တံ၊ မိစ္ဆာဒဿေနေန ဝါ ဒိဋ္ဌိယာ ယံ ပဿတိ။ - ဇီကာ။ ဤသို့နှစ်နည်းဖွင့်ထားသောကြောင့် ပဿတိကိုနှစ်နက်ပေးရသည်။

၂။ န တံ ဒိဋ္ဌိ။ ။ တံ ရူပါယတနံ န ဟောတီတိ အတ္ထော ဝိပနိတဂ္ဂါဟဝသေန မိစ္ဆာပရိကပ္ပိတရူပတ္တာ။ အထ ဝါ တံ ကေသာဒိဘူတုပါဒါယသမူဟသင်္ခါတံ ဒိဋ္ဌိန ဟောတိ။ အစက္ခုဝိညာဏဝိညေယျတ္တာ ဒိဋ္ဌိ ဝါ တံ န ဟောတိ။ - ဇီကာ။ ဤသို့ “အထ ဝါ” ဟု လည်းကောင်း။ “ဝါ” ဟု လည်းကောင်း နှစ်နည်း ဖွင့်သောကြောင့် န တံ ဒိဋ္ဌိ-ကို မူလအနက်နှင့်တကွ သုံးနည်းပေးရသည်။

၃။ ယံ ဒိဋ္ဌိ တံ န ပဿတိ။ ။ ယံ ရူပါယတနံ ကေသာဒိဘူတုပါဒါယသမူဟသင်္ခါတံ (ဝါ) ဒိဋ္ဌိ၊ တံ ပညာစက္ခုနာ ဘူတံတော န ပဿတီတိ အတ္ထော။ - ဇီကာ။

၄။ အပဿံ ဗဗ္ဗတေ။ ။ ဣမံ အတ္တဘာဝံ ယထာဘူတံ ပညာစက္ခုနာ အပ-ဿန္တော “ဧတံ မမ (တဏှာစွဲပုံ)၊ ဧသောဟ မသ္မိ (မာနစွဲပုံ)၊ ဧသော မေ အတ္တာ (ဒိဋ္ဌိဖြင့် အတ္တစွဲပုံ)။” ဣတိ ကိလေသ ဗန္ဓုနေန ဗဗ္ဗတိ။ - ဇီကာ။

မုစ္ဆတိ၊ ကိလေသာမှ မလွတ်မြောက်နိုင်။ ဝါ၊ သံသရာမှ မလွတ်မြောက်နိုင်။

၈။ဆက်။ ဘနဝိနိဗ္ဗောဂါဒိဒဿနတ္တန္တိ၊ ဟူသော။ (ယံ၊ အကြင်စကားကို။ မယာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဧတ္တံ၊ ဤ ဘနဝိနိဗ္ဗောဂါဒိဒဿနတ္တံ-ဟူသော စကားရပ်၌။ အာဒိသဒ္ဓေန၊ ဖြင့်။ အယမ္ပိ အတ္ထော၊ ကိုလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။-ဟိ၊ ချဲ့။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ တေသ္မိံ ကာယေ၊ ဤ ရူပကာယ-၌။ ကာယာနုပဿိယေဝ၊ ကာယကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်သာလျှင်။ (ဟုတွာ ဝိဟရတိ။) အညဗ္ဗောနုပဿိ၊ အသုဘ-စသော အခြင်းအရာမှ တပါးသော သုဘ-စသော အခြင်းအရာကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတွာ) န (ဝိဟရတိ)။ ကိံ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဟောတိံ၊ နည်း။ အနုဒကဘူတာယ၊ ရေ မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ မရိစိယာပိ၊ တံလျှပ်၌လည်း။ ဥဒက-နုပဿိနော၊ ရေဟု အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေ၊ တူ။ အနိစ္စဒုက္ခာနတ္တအသုဘဘူတေယေဝ၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ အသုဘ-ဖြစ်၍သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ၌။ နိစ္စသုခအတ္တသုဘတာဝါနုပဿိ၊ နိစ္စ၏ အဖြစ်၊ သုခ၏အဖြစ်၊ အတ္တ၏အဖြစ်၊ သုဘ၏အဖြစ်ကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတွာ။)-န (ဝိဟရတိ)၊ နေသည်မဟုတ်။ အထ ခေါ၊ အဟုတ်ကား။ ကာယနုပဿိ၊ ရူပကာယ-ကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ အနိစ္စ-ဒုက္ခာနတ္တ အသုဘကာရသမ္မဟာနုပဿိယေဝ၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ အသုဘအခြင်းအရာအပေါင်းကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်သာလျှင်။ (ဟုတွာ ဝိဟရတိ။) ဣတိ၊ ဝုတ္တံ ဟောတိံ။

အထ ဝါ၊ ကား။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမ၊ ဤ၊ သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အရညဂတော၊ တော၌ရောက်သည်။ (ဟုတွာ) ဝါ၊ ၍ လည်းကောင်း။ ပ။ သော၊ ထို ရဟန်းသည်။ သတော၊ ထွက်သက်အာရုံကို မှတ်သားသည်။ (ဟုတွာ) ဝ၊ ၍သာ။ အဿသတိ၊ ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေ၏။

၁။ ကိံ ဝုတ္တံ ဟောတိံ။ ။ စာအုပ်တို့၌ “န၊ အညဗ္ဗော နုပဿိတိ” ဟုရှိ၏။ ဇီကာ၌ “န၊ အညဗ္ဗောနုပဿိတိ န အညသဘာဝါနုပဿိ၊ အသုဘာဒိတော အညာကာရာ-နုပဿိ န ဟောတိတိ အတ္ထော။ “ကိံ ဝုတ္တံ ဟောတိံ” တိအာဒိနာ တမေဝတ္ထိ ပါကဋကဓောတိ” ဟု ဖွင့်သောကြောင့် “အညဗ္ဗောနုပဿိ၊ ကိံ ဝုတ္တံ ဟောတိံ” ဟု ပုစ္ဆာဝါကျရှိမှ ဇီကာနှင့်လည်းညီ၊ နောက်၌ “ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိံ” ဟူသော စကားနှင့်လည်း ညီ၏။ ဆရာတော်၏ နိဿယ-၌လည်း ဤအတိုင်းပင် ပြင်ထားတော်မူသည်။

ဝါ၊ ရှိုက်၏။” ဣတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ အသာသပသာသာဒိ-
 စုဏ္ဍိတဇာတအဋ္ဌိကပရိယောသာနော၊ အသာသ၊ ပသာသ-အစရှိသော
 မှန်မှန်ညက်ညက်ဖြစ်သော အရိုးစုအပိုင်းအခြားရှိသော။ ယှာယံ (ယော
 အယ်) ကာယော၊ အကြင်ကာယ-ကို။ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တော၊ ပြီ။ စ၊ သည်
 သာ မက၊ သေး။ “ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကေစောံ၊ သည်။ ပထဝီ-
 ကာယံ၊ ကေသ၊ လောမ-အစရှိသော သသမ္ဘာရ ပထဝီဓာတ် အပေါင်း
 ကို။ ဝါ၊ အဆက်မပြတ်ဖြစ်သော ပထဝီဓာတ်အပေါင်းကို။ အနိစ္စတော၊
 အားဖြင့်။ အနုပဿတိ၊ အဖန်ဖန်ရှု၏။ အာပေဝါကဒယံ၊ သည်းခြေ အစရှိ
 သော သသမ္ဘာရ အာပေဝါဓာတ်အပေါင်းကို။ ဝါ၊ ကို။ ပ။ တေဇောကာယံ၊
 ဇီရဏတေဇော-အစရှိသော သသမ္ဘာရ တေဇောဓာတ်အပေါင်းကို။ ဝါ၊ ကို
 ။ ပ။ ဝါယောကာယံ၊ ဥဒ္ဓန်မဝါတ အစရှိသော ဝါယောဓာတ် အပေါင်းကို
 ။ ပ။ ကေသကာယံ၊ ဆံပင်အပေါင်းကို ။ ပ။ လောမကာယံ၊ မွေးညင်း
 အပေါင်းကို ။ ပ။ ဆဝိကာယံ၊ အရေပါးအပေါင်းကို ။ ပ။ စမ္မကာယံ၊
 အရေထူအပေါင်းကို ။ ပ။ မံသကာယံ၊ အသားအပေါင်းကို ။ ပ။ ရူမိရကာယံ၊
 အသွေးအပေါင်းကို ။ ပ။ နှာရူကာယံ၊ အကြောအပေါင်းကို ။ ပ။ အဋ္ဌိကာယံ၊
 အရိုးအပေါင်းကို ။ ပ။ အဋ္ဌိမိဉ္ဇူကာယံ၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီ အပေါင်းကို။ (အနိစ္စ-
 တော အနုပဿတိ။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိသမ္ဘိဒါယံ၊ ၌။ ယော ကာယော၊
 ကို။ (ဓမ္မသေနာပတိနာ။) ဝုတ္တော၊ ပြီ။ တဿ သဗ္ဗဿ၊ ထို အလုံးစုံသော
 ကာယ-ကို။ ဣမသ္မိံ ယေဝ ကာယေ၊ ဤ ရူပကာယ-၌ပင်။ အနုပဿတော၊
 ကြောင့်။ ကာယေ ကာယာနုပဿီ၊ မည်၏။ ဣတိ ဝေပိ၊ ဤသို့လည်း။
 အတ္တော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။

အထ ဝါ၊ ထို့ပြင်တနည်းကား။ ကာယေ ၌။ အဟန္တိ ဝါ၊ ငါဟူ၍
 လည်းကောင်း။ မမန္တိ ဝါ၊ ငါ့ဥစ္စာဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝေ၊ သို့။ ဂဟေ-
 တဗ္ဗဿ၊ ဟူထိုက်သော။ ယဿ ကဿစိ၊ အမှတ်မထား တပါးပေါင်းသော
 အရာဝတ္ထုကို။ အနုပဿတော၊ မရှုခြင်းကြောင့်။ ပန၊ အနွယ်-ကား။
 ကေသလောမဒိကဿ၊ ဆံပင် မွေးညင်းအစရှိသော။ တဿ-တဿေဝ နာနာ
 ဓမ္မသမူဟဿ၊ ထိုထိုအမျိုးမျိုးသော တရားအပေါင်းကိုသာ။ အနုပဿန-
 တော၊ ခြင်းကြောင့်။ ကာယေ ၌။ ကေသာဒိဓမ္မသမူဟသင်္ခါတကာယာ-
 နုပဿီ၊ ဆံပင် အစရှိသော ဘူတရုပ် ပြုပါဒါရုပ်-တရား အပေါင်းဟု
 ဆိုအပ်သော ကာယ-ကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုက္ခာဝိဟရတိ။) ဣတိ
 ဝေ၊ သို့။ အတ္တော ဓဋ္ဌဗျော။

အပိ စ၊ သည်သာ မက-ဒေး။ “ဣမသ္မိံ ကာယောဋ္ဌံ။ အနိစ္စတော၊ အားဖြင့်။ အနုပဿတိ၊ နိစ္စတော၊ အားဖြင့်။ နော (အနုပဿတိ)။” ဣတိ အာဒိနာ၊ သော။ အနုက္ကမန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ပဋိသမ္ဘိဒါယံ၊ အာဂတနယဿ၊ လာသောနည်းဖြစ်သော။ [ဆရာတော်၏နိဿယ-၌ “လာသောနည်းရှိသော” ဟု ပေး၏။] သဗ္ဗဿေဝ၊ သော။ အနိစ္စလက္ခဏာဒိနော၊ အနိစ္စလက္ခဏာ-အစရှိသော။ အာကာရသမူဟသင်္ခါတဿ၊ အခြင်းအရာအပေါင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ကာယဿ၊ အပေါင်းကို။ အနုပဿနတောပိ၊ ကြောင့်လည်း။ ကာယေ ကာယာနုပဿိ၊ မည်၏။ ဣတိ ဝေဓိ၊ သို့လည်း။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

တထာ ဟိ၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ ကာယေ ကာယာနုပဿနာပဋိပဒံ၊ ကာယေ ကာယာနုပဿနာ-အကျင့်ကို။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣမံ ကာယံ၊ ဤ ရူပကာယ-ကို။ အနိစ္စာနုပဿနာဒိနံ၊ အနိစ္စာနုပဿနာ-အစရှိကုန်သော။ သတ္တန္တံ၊ ကုန်သော။ အနုပဿနာနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ အပြားအားဖြင့်။ ဝါ၊ စပ်သဖြင့်။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စအားဖြင့်သာ။ [နော နိစ္စတော-ကိုကြည့်၍ ဝေ-သဒ္ဓါ၏အနက် ထည့်၍ပေးရသည်။] (တနည်း) အနိစ္စတော၊ အနိစ္စ-ဟူ၍သာ။ [တော-ပစ္စည်း ပထမအနက်၌သက်၊ ဣတိ-တလုံးအကျေကြ။] အနုပဿတိ၊ အဖန်ဖန်ရှု၏။ နိစ္စတော၊ အားဖြင့်။ ဝါ၊ ဟူ၍။ နော (အနုပဿတိ)၊ အဖန်ဖန်မရှု။ ဒုက္ခတော၊ အားဖြင့်သာ။ ဝါ၊ ဟူ၍သာ။ (အနုပဿတိ)။ သုခတော၊ အားဖြင့်။ ဝါ၊ ဟူ၍။ နော (အနုပဿတိ)။ အနတ္တတော၊ အားဖြင့်သာ။ ဝါ၊ ဟူ၍သာ။ (အနုပဿတိ)။ အတ္တတော နော (အနုပဿတိ)။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ (နိဗ္ဗိဒါ-နုပဿနာ ဖြစ်၏။) နော နန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ စက်ဆုပ်၏။ (ဝိရာဂါ-နုပဿနာဉာဏ်ဖြစ်၏။) [“တပ်ခြင်းကင်း၏” ဟုလည်း ဆရာတို့ပေးကြ၏။] နော ရဇ္ဇတိ၊ ရာဂ-ဖြင့်မတပ်ပက်။ နိရောဓတိ၊ ရာဂ-ကိုချုပ်စေ၏။ (နိရောဓာနုပဿနာဉာဏ်ဖြစ်၏။) နော သမုဒေတိ၊ တဏှာသမုဒယကိုမဖြစ်စေ။ ပဋိနိဿဇ္ဇတိ၊ ခန္ဓာဘိသင်္ခါရ-မာရ်တို့နှင့်တကွ ကိလေသာမာရ်ကို တဒဂ်-ပဟာန်အားဖြင့် စွန့်လွှတ်၏။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်၌ ညွတ်ကင်းသောအားဖြင့်စိတ်ကို နိဗ္ဗာန်သို့လွှတ်၏။ နော အာဒိယတိ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖြစ်စေသောအား

၁။ ပဋိနိဿဇ္ဇတိ၊ နော အာဒိယတိ။ အယဉ္စိ အနိစ္စာဒိအနုပဿနာ တဒဂ်-ဝဒသန သဉ္စိ ကာယံ တန္တိဿသခန္ဓာဘိသင်္ခါရေဟိ (ထိုကာယကိုမှီသော ခန္ဓာဘိသင်္ခါရတို့နှင့်တကွ) ကိလေသာနံ ပရိစ္စုဇနတော၊ (ကိလေသာတို့ကိုစွန့်လွှတ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိစ္စာဂပဋိနိဿဂ္ဂေါစေဝ။ သင်္ခတဒေါသဒဿနေန၊ သင်္ခတ၏

ဖြင့် မယူ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တံ။ ထို ရူပကာယ-ကို။ အနိစ္စတော။ အနုပဿန္တော၊ လတ်သော်။ နိစ္စသညိ၊ နိစ္စဟု မှတ်မှုသည်ကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဒုက္ခတော။ အနုပဿန္တော၊ လတ်သော်။ သုခသည်၊ သုခဟု မှတ်ထင်မှုသည်ကို။ ပဇဟတိ။ အနတ္တတော အနုပဿန္တော။ အတ္တသည်၊ အတ္တဟု မှတ်ထင်မှုသည်ကို။ ပဇဟတိ။ နိဗ္ဗိန္ဒန္တော၊ ငြီးငွေ့လတ်သော်။ နန္ဒိ၊ သပ္ပိတိက-တဏှာဖြင့် နှစ်သက်ခြင်းကို။ ပဇဟတိ။ ဝိရဇ္ဇန္တော၊ စက်ဆုပ်လတ်သော်။ ရာဂံ၊ တပ်မက်ခြင်းကို။ ပဇဟတိ။ နိရောဓေန္တော၊ ရာဂကို ချုပ်စေလတ်သော်။ သမုဒယံ၊ တဏှာသမုဒယကို။ ပဇဟတိ။ ပဋိနိဿဇ္ဇန္တော၊ ခန္ဓာတိသင်္ခါရ-မာရ်တို့နှင့်တကွ ကိလေသာမာရ်ကို တဒဂ်ပဟာန်အားဖြင့် စွန့်လွှတ်လတ်သော်။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်၌ညွတ်ကင်းသောအားဖြင့် စိတ်ကိုနိဗ္ဗာန်သို့ လွှတ်လတ်သော်။ အာဒါနံ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖြစ်စေသောအားဖြင့် ယူခြင်းကို။ ပဇဟတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဝိဟရတိတိ၊ ကား။ ဣရိယတိ၊ သွားရပ်ထိုင်လျောင်း၊ လိုရာပြောင်း၍၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ၊ ဣရိယာပုတ်ကိုဖြစ်စေ၏။ [ဝိဟရတိတိ ဣမိနာ ကာယာနုပဿနာသမဂ္ဂိနော၊ ဣရိယာပထဝိဟာရော ဝုတ္တောတိ အာဟံ “ဣရိယတိ” တိ၊ ဣရိယာပထ ပဝတ္တေတိတိအတ္ထော။-ဋီကာ။] အာတာပီတိ၊ ကား။ တီသု၊ ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပ-ဟု သုံးပါးကုန်သော။ ဘဝေသု၊ တိ၌။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ အာတာပေတိ၊ လွန်စွာလောင်မြိုက်တတ်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့် (ထိုသို့ ကိလေသာတသိုက် မီးဖြင့်တိုက်သို့ လွန်စွာ လောင်မြိုက်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) အာတာပေါ၊ အာတာပ-မည်၏။ ဧတံ၊ ဤ အာတာပ-

အပြစ်ကို မြင်ခြင်းအားဖြင့်၊ တဗ္ဗိပရိတေ နိဗ္ဗာနန၊ ထို သင်္ခါတ၏ ပြောင်းပြန်ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌။ တန္တိန္ဒတာယ ပက္ခန္ဓနတော၊ ထို နိဗ္ဗာန်သို့ ညွတ်ကင်းသောအားဖြင့် ပြေးဝင် တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပက္ခန္ဓနပဋိနိဿဂ္ဂေါ စ၊ ဣတိ - ဝုစ္စတိ။ တသ္မာ တာယ သမန္တာဂတော ဘိက္ခု ဝုတ္တနယေန၊ ကိလေသေ ပရိဂ္ဂဇတိ၊ နိဗ္ဗာနေ စ ပက္ခန္ဓတိ၊ တထာဘူတော စ နိဗ္ဗတ္တနဝသေန ကိလေသေ န အာဒိယတိ၊ နာပိ အဒေါသ-ဒဿိတာဝသေန သင်္ခါတာရမ္မဏံ၊ တေန ဝုတ္တံ “ပဋိနိဿဇ္ဇဘိနော အာဒိယတိ” တိ။ -ဋီကာ။

၁။ နိစ္စသည်။ ။တတ္ထ နိစ္စသညန္တိ “သင်္ခါရာ နိစ္စာ” တိ ဧဝံ ပဝတ္တဝိပရိဘ-သညံ။ ဒိဗ္ဗိစိတ္တဝိပလ္လာသဝ္ဗဟာနမုခေနေဝ သညာဝိပလ္လာသပ္ပဟာနန္တိ သညာဂ္ဂဟဏံ၊ သညာသိသေန ဝါ တေသဗ္ဗိ ဂဟဏံ ဒဗ္ဗဗ္ဗိ။-ဋီကာ။

ဟူသော အမည်သည်။ ဝိရိယဿ^၁ ။ ။ နာမံ၊ တည်း။ အဿ၊ ထို ရဟန်း၏။ အာတာပေါ၊ ကိလေသာတို့ကို လွန်စွာလောင်မြိုက်တတ်သော သမ္ပပ္ပဓာန် လုံ့လ ဝိရိယ-သည်။ (အတ္ထိ။) ဣတိ၊ ကြောင့်။ (ထိုသို့ ကိလေသာတို့ကို လွန်စွာ လောင်မြိုက်တတ်သော သမ္ပပ္ပဓာန် လုံ့လ ဝိရိယ-ရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ သော၊ ထို-ရဟန်းသည်။) အာတာပိ၊ မည်၏။

သမ္ပဇာနော^၂တိ၊ ကား။ သမ္ပဇညသင်္ခါတေန၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် သိတတ်သူ၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဉာဏေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ [“သမန္နာဂတော” ဟု ဖွင့်သော်လည်း တဒ္ဓိတံမဟုတ်၊ “သမ္ပဇာ-နာတိတိသမ္ပဇာနော” ဟု ပြုရသော ကိတ်ပုဒ်သာ။ သံ+ပ+ဉာ-ဓာတ်၊ ကိယာဒိ နာ-ပစ္စည်း၊ အ-ပစ္စည်း။] သတိမာတိ၊ ကား။ ကာယပရိဂ္ဂါဟိကာယ၊

၁။ ဝိရိယဿ ဇေတံ နာမံ။ ။ အာရမ္မဏကရဏဝသေန အဘိဗျာပနတော (အာရုံ ပြုခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် ဘုံ ၃-ပါးတို့၌ ပျံ့နှံ့နိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်) “တိသု ဘဝေ-သု” တိ ဝုတ္တံ၊ ဥပ္ပဇ္ဇနဝသေန ပန ကိလေသာ ပရိတ္တဘူမကာ ဧဝံတိ။ (ကိလေသာ တို့ကအကုသိုလ်ကာမာဝစရ-ဖြစ်သောကြောင့် “ပရိတ္တဘူမကာ ဧဝံ” ဟုဆိုသည်။) ယဒိပိ ကိလေသာနံ ပဟာနံ - အာတာပနန္တိ တံ သမ္ပာဒိဒ္ဓိအာဒိနဋ္ဌိ အတ္ထေဝ၊ အာတပ္ပ-သဒ္ဓေါ ပိယ ပန အာတာပ-သဒ္ဓေါ ဝိရိယေယေဝ နိရုဇ္ဈော (အထင်ရှဋ္ဌိ အားဖြင့် ဝိရိယကို “အာတာပ” ဟုခေါ်ရသည်။) ဣတိ ဝုတ္တံ “ဝိရိယသေတံ နာမ” န္တိ။ -ဋီကာ။

၂။ တနည်း။ အထ ဝါ၊ ပဋိပက္ခပ္ပဟာနေ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံ အတ္ထိဿဟနဝသေန ပဝတ္တမာနဿ ဝိရိယဿ သာတိသယံ တဒါတာပနံ (ထိုကိလေသာတို့ကို လောင်မြိုက်ခြင်းကိစ္စသည်) ဣတိ ဝိရိယမေဝ တထာ ဝုစ္စတိ၊ န အညေ ဓမ္မာ။ အာတာပိတိ စာယဒိကာရော ပသံသာယ၊ - အတိသယဿ ဝါ ဒီပကော (“ပဟုတေ စ ပသံသာယံ၊ နိန္ဒာယံ စာတိသယနေ” အစရှိသော အနက်တို့တွင်-ပသံသာအနက်။ သို့မဟုတ် အတိသယ-အနက်ကို ပြတတ်၏။) ဣတိ အာတာပိဂဟဏေန သမ္ပပ္ပဓာန-သမဂ္ဂိတံ ဒေသေတိ။ -ဋီကာ။

၂။ သမ္ပဇာနော။ ။ “သမ္ပာ၊ သမန္တတော၊ သမဉ္စိ ပဇာနန္တော သမ္ပဇာနော” ဟု ဋီကာ ဖွင့်သောကြောင့် - “ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိ၊ ပတ်ဝန်းကျင်မှ အပြားအားဖြင့်သိ၊ အညီအညွတ် အပြားအားဖြင့် သိ” ဟု သုံးနက်ပေးပါ။ စာအုပ်တို့၌ “သာမဉ္စ” ဟု ရှိသော်လည်း ဆရာတော်၏ နိဿယ-၌ သမံ-အတွက် အနက်ပေးတော်မူသည်။ အသမ္ပိဿတော ဝဝတ္ထာနေ အညဓမ္မာနိပသိတာဘာဝေန သမ္ပာ-အဝိပရိတံ သမ္ပာကာရပဇာနနေန သမန္တတော၊ ဥပရူပရိ ပိသေသာဝဟဘာဝေန (အထူးကို ဆောင်နိုင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်) ပဝတ္ထိယာ (ဖြစ်ခြင်းကြောင့်) သမံ ပဇာနန္တောတိ အတ္ထော။ -ဋီကာ။

ရူပကာယ-ကို ပိုင်းခြား၍ယူတတ်သော။ သတိယာ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ (ဟုဝှော ဝိဟရတိ-ဋီပေ။) ပန၊ ခက်။ အဟံ၊ ဤ ရဟန်းသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတိယာ၊ ဖြင့်။ အာရမ္မဏံ၊ ရူပကာယ-ဟူသော အာရုံကို။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ပိုင်းခြားကာ ယူ၍။ ဝါ၊ သိမ်းဆည်း၍။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ အနုပဿတိ၊ အဖန်ဖန်ရှု၏။ ဟိ၊ မှန်။ သတိဝိရဟိတဿ၊ သတိမှ ကင်းသော ရဟန်း၏။ အနုပဿနာ နာမ၊ အဖန်ဖန်ရှုတတ်သော ဉာဏ်မည်သည်။ န အတ္ထိ။ တေနောံ၊ ကြောင့်ပင်။ “သတိဉ္စ ဟံ။ ဝဒါမိ” တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝါ။) အာဟ၊ ပြီ။

“ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ သတိံ စ၊ သတိကိုကား။ သဗ္ဗတ္ထိကံ၊ အလုံးစုံသော တွန့်ဆုတ်သောစိတ် ပြန့်လွင့်သောစိတ်၌ ဖြစ်သော တရားဟူ၍။ ဝါ၊ အလုံးစုံ တွန့်ဆုတ်သောစိတ် ပြန့်လွင့်သောစိတ်၌ အလို ရှိထိုက်သော တရားဟူ၍။ (တနည်း) သဗ္ဗတ္ထိကံ၊ တွန့်ဆုတ်သောစိတ်ဖြစ်ရာအခါ၊ ပြန့်လွင့်သောစိတ်ဖြစ်ရာ အခါဝယ် ပွားစေထိုက်ကုန်သော အလုံးစုံသော ဗောဇ္ဈင်တို့၏ အကျိုး ရှိကြောင်းတရားဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ မှ၏။”-[မဟာဝဂ္ဂ ဗောဇ္ဈင်သံယုတ်၊ သာကစ္ဆဝဂ်၊ အဂ္ဂိ-သုတ်။ သဗ္ဗတ္ထိကပုဒ်၏အဖွင့်ကို သမ္မောဘာသာ-ဇီကာ၊ ကာယာနုပဿနာ-အဖွင့်၌ ပြထားပြီ။]

၁။ သဗ္ဗတ္ထိကံ။ ။ သဗ္ဗတ္ထိကန္တိ သဗ္ဗတ္ထ ဘဝံ သဗ္ဗတ္ထ လီနေ၊ ဥဒ္ဓတေ စ ဝိတ္တေ ဣတ္ထိတဗ္ဗတ္တာ။ [ဤတြိကာဖွင့်အတိုင်း ပထမအနက် ပေးရသည်။ “သဗ္ဗတ္ထ+ဘဝါ= သဗ္ဗတ္ထိကာ (သတိ)” ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု၍ သတိကို အရကောက်ပါ။ ဣတ္ထိတဗ္ဗတ္တာ-ကား အကြောင်းပြု ဟိတ်တည်း။] (တနည်း) သဗ္ဗေ ဝါ လီနေ၊ ဥဒ္ဓတေ စ ဘာဝေတဗ္ဗာ ဗောဇ္ဈင်၊ အတ္ထိကာ တောယာတိ သဗ္ဗတ္ထိကာ။ တောယ၊ ဤ သတိဖြင့်။ လီနေ (ဝိဒတ္တ)၊ တွန့်ဆုတ်သောစိတ်၌လည်းကောင်း။ ဝါ၊ တွန့်ဆုတ်သော စိတ်ဖြစ်ရာ အခါ၌လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓတေ (ဝိတ္တေ) စ၊ ပြန့်လွင့်သော စိတ်၌လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပြန့်လွင့်သော စိတ်ဖြစ်ရာအခါ၌လည်းကောင်း။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ဖြစ်စေထိုက်ကုန်သော။ ဝါ၊ ပွားစေထိုက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ဗောဇ္ဈင်၊ တို့သည်။ အတ္ထိကာံ၊ အကျိုးရှိကုန်၏။ ဣတိ သဗ္ဗတ္ထိကာ။ ဤ အတိုင်း တတိယအနက်ပေးထားသည်။ [သတိသည် ဟင်းချက်ရာ၌ ဆားနှင့်တူ၏။ ဆားမပါလျှင် ဟင်းမကောင်း၊ ဆားပါမှ ဟင်းကောင်းသကဲ့သို့ တွန့်ဆုတ် သောအခါ ပွားစေထိုက်သောဗောဇ္ဈင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပြန့်လွင့်သောအခါ ပွား စေထိုက်သော ဗောဇ္ဈင်တို့သည်လည်းကောင်း သတိ အကူအညီပါမှ သာ၍ အကျိုးရှိ သည်။ ထို့ကြောင့်-သတိ ကို “ဟင်းချက်ရာ၌ ဆားနှင့်တူ၏” ဟု သမ္မောဟပိနောဒနီ အဋ္ဌကထာ၌ ဥပမာ ပြုသည်။]

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌။ “ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟ-
ရတီ” တိ၊ ဟူသော။ ဧတ္ထာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်
ဖြင့်။ ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဟောတိ။

အထ ဝါ၊ ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနာတပိနော၊ ကိလေသာ
တို့ကို လွန်စွာလောင်မြိုက်တတ်သော သမ္ပပ္ပဓာန ဝီရိယ-မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။
အန္တောသင်္ခေပေါ၊ စိတ်ကို အတွင်းသို့ ကျုံးဝင်တတ်သော ကောသဇ္ဇ-သည်။
ဝါ၊ စိတ်၏အတွင်း၌ ကျုံးဝင်ကြောင်းဖြစ်သော ကောသဇ္ဇ-သည်။ [အန္တော-
သင်္ခေပေါ အန္တောဩလိယနော၊ ကောသဇ္ဇန္တိ အတ္ထော။-ဇီကာ။] အန္တရာယ-
ကရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အန္တရာယ်ကို ပြုနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသမ္ပ-
ဇာနော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် မသိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဥပါယ-
ပရိဂ္ဂဟေ၊ အကြောင်းကိုပိုင်းခြားကာယုခြင်း၌လည်းကောင်း။ ဝါ၊ အကြောင်း
ကို သိမ်းဆည်းခြင်း၌ လည်းကောင်း။ အနုပါယ ပရိဝဇ္ဇနေ စ၊ အကြောင်း
မဟုတ်သည်ကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၌လည်းကောင်း။ သမ္ပယုတိ၊ ပြင်းစွာ တွေ
ဝေ၏။ မုဋ္ဌထာတိ၊ ပျောက်ကင်းသော သတိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဥပါယာ-
ပရိစ္စာဂေ၊ အကြောင်းတို့ကို မစွန့်ခြင်း၌လည်းကောင်း။ အနုပါယာပရိဂ္ဂဟေ
စ၊ အကြောင်းမဟုတ်သော တရားတို့ကို ပိုင်းခြားကာ မယူခြင်း၌ လည်း
ကောင်း။ ဝါ၊ မသိမ်းဆည်းခြင်း၌လည်းကောင်း။ အသမတ္ထော၊ မစွမ်း
နိုင်သည်။ ဟောတိ။ တေန၊ ကြောင့်။ (ထိုသို့ အကြောင်းကို သိမ်း
ဆည်းခြင်း၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်ကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ အကြောင်းတို့ကို
မစွန့်ခြင်း၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်တို့ကို မသိမ်းဆည်းခြင်းတို့၌ မစွမ်းနိုင်
ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) [တေနာတိ ဥပါယာနုပါယာနံ ပရိဂ္ဂဟပရိ-
ဝဇ္ဇနေသု ပရိစ္စာဂါပရိဂ္ဂဟေသု စ အသမတ္တဘာဝေန။-ဇီကာ။ သမ္မောဟ-
ဝိနောဒနိ အဋ္ဌကထာဝယ် “ဥပါယပရိစ္စာဂေ အနုပါယပရိဂ္ဂဟေ စ အသ-
မတ္ထောဝ ဟောတိ” ဟု ပါဠိတမျိုးရှိ၏။ ကောင်းမည်မထင်။] အဿ၊ ထို
ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ တံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ န သမ္ပဇ္ဇတိ၊ မပြီးစီး။ ဝါ၊

၁။ ဥပါယပရိဂ္ဂဟေ အနုပါယပရိဝဇ္ဇနေ။ ။ ဥပါယပရိဂ္ဂဟေတိ ဧတ္ထ သီလဝိသော
နောဒိ၊ ဂဏနာဒိ၊ ဥဂ္ဂဟကောသလ္လာဒိ စ ဥပါယော (သီလကို သုတ်သင်ခြင်း
အစရှိသောအကြောင်း၊ အာနာပါနစသည်ကို ရေတွက်ခြင်း အစရှိသော အကြောင်း၊
သင်ယူခြင်း၌ ကျွမ်းကျင်သောဉာဏ် အစရှိသော အကြောင်းတည်း)။ တဗ္ဗိပရိယာ-
ယတော အနုပါယော ဝေဒိတဗ္ဗော (ထို ဥပါယတရားတို့၏ ပြောင်းပြန်အားဖြင့်
အနုပါယကို သိထိုက်၏)။-ဇီကာ။

မပြည့်စုံ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယေသံ ဓမ္မာနံ၊ အကြင် ဝီရိယ-စသော တရားတို့၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနံ့ဘော်ကြောင့်။ တံ၊ ထို ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ၏။ တေသံ၊ ထို ပြည့်စုံကြောင်း ဝီရိယ-အစရှိသော တရားတို့ကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှာ။ “အာတာပိ သမ္ပဇာနော သတိမာ” တိ ဣဒံ၊ ဟူသော ဤ စကားတော်ကို။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ မူအပ်ပြီ။ ဣတိ ဝေဒိတဗျံ။

ဣတိ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ကံယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာနံ၊ ကို လည်းကောင်း။ [ကာယေ ယာယာနုပဿိ ဝိဟံရတိ-ကို ရည်ရွယ်သည်။] အဿ၊ ထို ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာနံ၏။ [သမ္မောဟဝိနောဒနိ အဋ္ဌကထာ-၌ “အဿ” ဟု မပါ။] သမ္ပယောဂဂံဂ္ဂ၊ သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော အင်္ဂါကို လည်း ကောင်း။ [အာတာပိ သမ္ပဇာနော သတိမာ-ကို ရည်ရွယ်သည်။] ဒဿေတွာ၊ ရှိ။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ပဟာနဂံ၊ ပယ်ထိုက်သော အင်္ဂါကို။ ဒဿေတံ၊ ငှာ။ ဝိနေယျ လောကေ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို ဝိနေယျ ။ပ။ ဒေါမနဿံ - ဟူသောပါ၌။ ဝိနေယျာတိ၊ ကား။ တဒဂံ- ဝိနယေန ဝါ၊ တဒဂံဝိနယ-ဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ (ထိုထို ကုသိုလ်အစိတ် အပိုင်းဖြင့် ထိုထို အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿ အစိတ်အပိုင်းတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း ဟူသော ဝိနယ-ဖြင့်သော်လည်းကောင်း။) ဝိက္ခမ္ဘနဝိနယေန ဝါ၊ ဝိက္ခမ္ဘန- ဝိနယ-ဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ (အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿ-တို့ကို အလွန်ကြာ မြင့်စွာ ပယ်ခွာခြင်းဟူသော ဝိနယ-ဖြင့်သော်လည်းကောင်း။) ဝိနိယံတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ (ဝိဟရတိ-၌ စပ်။) လောကေတိ၊ ကား။ တသ္မိံ ယေဝ ကာယေ၊ ထို ရူပကာယ-၌ပင်။ (အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ ဝိနေယျ ဝိဟရတိ- ၌ စပ်။) ဟိ၊ မှန်။ ကာယော၊ ရူပကာယ-ကို။ ဣဓ၊ ဤ ဝိနေယျ။ပ။ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿံ-ဟူသောပါ၌။ လုဇ္ဇနပလုဇ္ဇနဋ္ဌေန၊ ပျက်စီးတတ် ပရမ်းပတာ ပျက်စီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အနက်သဘောကြောင့်။ လောကောတိ၊ ဟူ၍။ အဓိပေတော၊ အပ်၏။ ပန၊ ဆက်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ကာယမတ္ထေယေဝ၊ ရူပကာယ-မျှ၌သာ။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ ကို။ န ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်သည်မဟုတ်သေး။ ဝေဒနာ- ဒီသပိ၊ ဝေဒနာ-အစရှိသည်တို့၌လည်း။ (အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿံ၊ ကို။) ပဟိယတိယေဝ၊ ပယ်အပ်သည်သာ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဉ္စပိ၊ ပ။ လော- ကောတိ၊ ဟူ၍။ ဝိဘင်္ဂေ၊ သတိပဋ္ဌာန်ဝိဘင်းပါဠိတော်၌။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ဝါ၊ တနည်း။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ ထို ဝေဒနာ၊ စိတ္တ၊ ဓမ္မ-ဟူသောတရား တို့၏။ လောကသင်္ခါတတ္ထာ၊ လောက-ဟုဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။

အတ္ထုဒ္ဓါရနယေန၊ ရထိုက်သောအနက်တို့ကို ထုတ်ပြကြောင်းနည်းအားဖြင့်။
 တေ။ ပုဉ္ဇပိ။ပ။လောကော-ဟူသော ဤစကားရပ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ပန၊
 ဆက်။ “တတ္ထံ။ပ။လောကော” တိ-ဟူသော။ ယံ၊ အကြင်အနက်ကို။
 အာဟ၊ ဝိဘင်းပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူပြီ။ ဣ၊ ဝိနေယျ။ပ။အဘိဇ္ဈာ-
 ဒေါမနဿံ-ဟူသော ဤပါဠိ၌။ အယမေဝ၊ ဤအနက်သည်သာ။ အတ္ထော၊
 တည်း။ တသ္မိံ လောကော ထို ရူပကာယ-ဟူသော လောက၌။ အဘိဇ္ဈာ-
 ဒေါမနဿံ၊ ကို။ ဝိနေယျ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ (ဝိဟရတိ-၌ စပ်။) ဣတိ
 ဝေ၊ ဤသို့။ သမ္ပန္နော၊ ပုဒ်၏စပ်ခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၎င်း။ ပန၊ ဆက်။
 ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣ၊ ဝိနေယျ။ပ။အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ-ဟူသော ဤ
 ပါဠိ၌။ အဘိဇ္ဈာဂူဟဏေန၊ အဘိဇ္ဈာ-သဒ္ဓါဖြင့်။ ကာမစ္ဆန္နော၊ ကာမစ္ဆန္န
 သည်။ ဝါ၊ ကို။ (သင်္ဂဟံ၊ သိမ်းယူအပ်သည်၏အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်
 ၎င်း။) ဒေါမနဿဂူဟဏေန၊ ဖြင့်။ ဗျာပါဒေါ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ သင်္ဂဟံ၊
 သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိဝရဏပရိယာပန္နဗလဝဓမ္မဒ္ဓယ-
 ဒဿနေန၊ နိဝရဏ၌အကြူးဝင်သော အားရှိသောအဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿ-
 တရားနှစ်ပါးအပေါင်းကို ပြတော်မူခြင်းအားဖြင့်။ နိဝရဏပုဟာနံ၊ နိဝရဏ-
 အားလုံးကို ပယ်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ နိဝရဏ-အားလုံးကို ပယ်ကြောင်းစကား
 ကို။ ဝုတ္တံ၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။

စ၊ ဆက်။ ဝိသေသေန၊ အထူးအားဖြင့်။ ဣ၊ ဤ အဘိဇ္ဈာ ဒေါ
 မနဿ-တို့တွင်။ အဘိဇ္ဈာဝိနယေန၊ အဘိဇ္ဈာကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းဖြင့်။
 (ပဟာနံ ဝုတ္တံ-၌ စပ်။) ကာယသမ္ပတ္တိမူလကဿံ၊ ရူပကာယ-၏ ပြည့်စုံ
 ခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော။ အနုရောဓဿ၊ ချစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။
 ဒေါမနဿဝိနယေန၊ ဒေါမနဿ-ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းဖြင့်။ ကာယဝိပတ္တိ-
 မူလကဿ၊ ရူပကာယ-၏ ပျက်စီးခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော။ ဝိရော-
 ဓဿ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မုန်းခြင်းကိုလည်းကောင်း။
 (ပဟာနံ ဝုတ္တံ။) စ၊ သေး။ အဘိဇ္ဈာဝိနယေန၊ ဖြင့်။ ကာယေ၊ ရူပကာယ-
 ၌။ အဘိရတိယာ၊ အလွန်မွေ့လျော်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဒေါမနဿ-

၁။ ကာယသမ္ပတ္တိ။ပ။အနုရောဓဿ။ ။ရူပဗလယောဗ္ဗနာရောဂျာဒိသရိရသမ္ပဒါ-
 နိဒိတ္တဿ၊ ရုပ်အဆင်း၏ လှပခြင်း၊ ခွန်အားဗလ၏ ပြည့်စုံခြင်း၊ အရှယ်၏ရူပီခြင်း၊
 အနာကင်းခြင်း-အာရိသော ကိုယ်၏ ပြည့်စုံခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော။ (အနု
 ရောဓဿ-၌ စပ်။) ဝုတ္တံဝိပရိယာယဒတာ၊ ကာယဝိပတ္တိမူလကော ဝိရောဓော ဝေဒိ-
 တဗ္ဗော။-ဋီကာ။

ဝိနယေန၊ ဖြင့်။ ကာယဘာဝနာယ၊ ကာယာနုပဿနာ ဘာဝနာ၌။ အနတိ-
 ရတိယာ၊ မမ္မေလျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ (ပဟာနံ ဝုတ္တံ။) အဘိဇ္ဈာ-
 ဝိနယေန၊ ဖြင့်။ ကာယေ၊ ရူပကာယ-၌။ အဘူတာနံ၊ ထင်ရှားမရှိ ကုန်
 သော။ သုဘသုခဘာဝါဒိနံ၊ တင်တယ်သည်၏အဖြစ်၊ ချမ်းသာ သည်၏
 အဖြစ်-အစရှိသည်တို့ကို။ [အာဒိ-ဖြင့် မနုည၊ နိစ္စတာ-အစရှိသည်တို့ကိုယူ။]
 ပက္ခေပဿ စ၊ ထည့်သွင်းခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဒေါမနဿဝိနယေန၊ ဖြင့်။
 ကာယေ၊ ၌။ ဘူတာနံ၊ ထင်ရှားရှိကုန်သော။ အသုဘာသုခဘာဝါဒိနံ၊
 မတင်တယ်သည်၏အဖြစ်၊ မချမ်းသာသည်၏ အဖြစ်-အစရှိသည်တို့ကို။ [အာဒိ
 ဖြင့် အမနုည၊ အနိစ္စတာ-အစရှိသည်တို့ကို ယူပါ။] အပနယနဿ စ၊ ဖယ်
 ထုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပဟာနံ ဝုတ္တံ။ တေန၊ ထို အနုရောဓ ဝိရောဓ-
 အစရှိသည်ကို ပယ်ခြင်းကို ဆိုကြောင်းဖြစ်သော အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿ ဝိနယယု
 လောကေ-ဟူသော စကားဖြင့်။ (ဒီပိတာ ဟောတိ-၌ စပ်။) ယောဂါ-
 ဝစရဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်မှု၌ သက်ဝင်၍ဖြစ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။
 ယောဂါနုဘာဝေါ (စ)၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခြင်း၏ အာနုဘော်သည်
 လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ယောဂသမတ္တဏာ စ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို
 အားထုတ်ခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဒီပိတာ၊ ပြတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ။

ဟိ၊ မှန်။ ယံ (ယေန အာနုဘာဝေန)၊ အကြင် အာနုဘော်ကြောင့်။
 အယံ၊ ဤ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနုရောဓဝိရောဓဝိပုပ္ဖတ္ထော (စ)၊ ချစ်
 ခြင်း မုန်းခြင်းမှ လွတ်မြောက်သည်လည်းကောင်း။ အရတိရတိသဟော
 (စ)၊ ကာယဘာဝနာ၌ မမ္မေလျော်ခြင်း၊ ကာယ၌ မမ္မေလျော်ခြင်းကို လွှမ်း
 မိုးနိုင်သည်လည်းကောင်း။ အဘူတပက္ခေပဘူတာပနယနဝိရဟိတော စ၊ ထင်
 ရှားမရှိသော သုဘ၏အဖြစ်၊ သုခ၏အဖြစ်-အစရှိသည်တို့ကို ထည့်သွင်းခြင်း၊
 ထင်ရှားရှိသော အသုဘ၏အဖြစ်၊ အသုခ၏အဖြစ်-အစရှိသည် တို့ကို ဖယ်
 ထုတ်ခြင်းမှ ကင်းသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ။ သေ(သော)၊ ဤ အာ

၁။ ယဒိဒံ။ ။ ဤ ယဒိဒံ-နေရာဝယ် သမ္မောဟဝိနောဒနိအဋ္ဌကထာယောဇနာ၌
 “ယဒယံ” ဟု ပါရှိရှိ၍ “ယဒယန္တိ ယံ အယန္တိ ဘေဒေါ၊ ယန္တိ ယေနာတိ အတ္ထော”
 ဟုဖွင့်၏။ သမ္မောဟဝိနောဒနိအဋ္ဌကထာနိဿယ-၌ကား ယောဇနာကိုမကြည့်ပဲ
 ယဒိဒံ (ယော+အယံ) အနုရောဓဝိရောဓဝိပုပ္ဖတ္ထော၊ အကြင် ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်းမှ
 လွတ်မြောက်သည်၏ အဖြစ်သည်။-စသည်ဖြင့် ပေးခဲ့သည်။ ဤနိဿယ-၌ကား ထို
 ယောဇနာအတိုင်း ပေးထားပါသည်။

နုဘော်သည်။ ယောဂါနုဘာဝေါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခြင်း၏ အာနုဘော်တည်း။ ဝါ၊ အားထုတ်အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အာနုဘော်တည်း။ စ၊ ဆက်။ သေ (သေသော)၊ ဤ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနုရောဓဝိရောဓဝိပုမုတ္တော၊ သည်။ (ဟုတ္တာ စ၊ လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။) အရတိရတိသဟော၊ သည်။ (ဟုတ္တာ စ။) အဘူတံ၊ ထင်ရှားမရှိသော သုဘ၏အဖြစ်၊ သုခ၏အဖြစ်-အစရှိသည်ကို။ အပက္ခိပန္နော၊ မထည့်သွင်းသည်။ (ဟုတ္တာ စ။) ဘူတံ၊ ထင်ရှားရှိသော အသုဘ၏အဖြစ်၊ အသုခ၏အဖြစ်-အစရှိသည်ကို။ အနုပနယန္တော၊ မဖယ်ထုတ်သည်။ (ဟုတ္တာ) စ၊ လည်းကောင်း။ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ယောဂသမတ္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သည်။ ဟေတိ။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

အပရော နယော၊ အခြားတနည်းကား။ “ကာယေ ကာယာနုပဿီ” တိ ဣတ္ထိ၊ ဤပါ၍၌။ (လဗ္ဘမာနာယ၊ သော။) အနုပဿနာယံ၊ အနုပဿနာကို ထွန်းပြသောစကားဖြင့်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ (နောက်နောက်သော ဘာဝနာအလုပ်၏ တည်ရာဖြစ်သော ရှေးရှေးသော ဘာဝနာအလုပ်ကို။) ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ “ဝိဟရတိ” တိ ဣတ္ထိ၊ ဤပါ၍၌။ ဝုတ္တဝိဟာရေန၊ ဟောတော်မူအပ်သော ဝိဟာရ-သဒ္ဓါဖြင့်။ ကမ္မဋ္ဌာနိကဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကာယပရိဟရဏံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို

၁။ အနုပဿနာယ ကမ္မဋ္ဌာနံ။ ။ကာယေ ကာယာနုပဿီ-၌ အနုပဿီ-သဒ္ဓါသည်။ အနုပဿနာ-သဒ္ဓါကို ထွန်းပြသောသဒ္ဓါတည်း။ ထို့ကြောင့်-အနုပဿနာယကို “အနုပဿနာ ဇောတနာယ” ဟု ဋီကာ ဖွင့်သည်။ “အနုပဿနာ” ဟူသည်လည်း “ကာယ” ဟူသောအာရုံကို အဖန်ဖန်ရှုတတ်သော (အဖန်ဖန်ရှုနေသော) ကမ္မဋ္ဌာန်းပင်တည်း။ ကမ္မဋ္ဌာနံ-၌လည်း ကမ္မဿ၊ ဋ္ဌာနံ-နှင့်အညီ နောက်နောက်သော ဘာဝနာအလုပ်၏ တည်ရာဖြစ်သော ရှေးရှေးသော ဘာဝနာအလုပ်တည်း။ “ထို့ဘာဝနာ-အလုပ်ဟူသည်” ကာယ-ကို အဖန်ဖန်ရှုနေသော အနုပဿနာပင်တည်း။ ထို့ကြောင့်-အနုပဿနာနှင့် ကမ္မဋ္ဌာနံ-သည် အရ-မပြားချေ။ ထိုသို့ အရ-မပြားသောကြောင့် အရ-ပြားအောင် အနုပဿနာယကို “အနုပဿနာဇောတနာယ” ဟု ကမ္မဋ္ဌာန်းမရပဲ သဒ္ဓါရအောင် ဋီကာ ဖွင့်သည်။

ဋီကာ။ ။အနုပဿီတိ ဣတိ “အနုပဿီ” တိ ဧတသ္မိံ ပဒေ လဗ္ဘိမာနာယ အနုပဿနာယ (အနုပဿီ၌ အနုပဿနာဖြင့်။) အနုပဿနာဇောတနာယ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဝုတ္တန္တိ ဝေမတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ အညထာ “အနုပဿနာယာ” တိ ကရဏဝစနံ န ယုဇ္ဇေယျ။ အနုပဿနာ ဝေ ဟိ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ (အာရမ္မဏိက-ကမ္မဋ္ဌာန်းပင်တည်း။) န ဣတ္ထိ အာရမ္မဏံ (အာရုံကမ္မဋ္ဌာန်းကို။) အဓိပ္ပေတံ၊ ယုဇ္ဇတိ ဝါ (န ယုဇ္ဇတိ ဝါ)။

ရွက်ဆောင်ခြင်းကို။ (ဝုတ္တံ။) ပန၊ ကား။ “အာတာပီ” တိအာဒိသု၊ အစရှိသော စကားရပ်တို့၌။ အာတာပေန၊ ရထိုက်သော အာတာပ-သဒ္ဓါဖြင့်။ သမ္ပပ္ပဓာနံ၊ သမ္ပပ္ပဓာနံ ဝိရိယ-ကို။ (ဝုတ္တံ။) သတိသမ္ပဇညေန၊ သတိသမ္ပဇည-သဒ္ဓါဖြင့်။ သဗ္ဗတ္ထကကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သဗ္ဗတ္ထကကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဝါ၊ အလုံးစုံသော ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ပါဝင်နိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ (ဝုတ္တံ။) ဝါ၊ တနည်း။ (သတိသမ္ပဇညေန၊ ဖြင့်။) ကမ္မဋ္ဌာနပရိယာရဏူပါယော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဆောင်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ (ဝုတ္တော။) ဝါ၊ တနည်း။ သတိယာ၊ ဖြင့်။ ကာယာနုပဿနာ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ပဋိလဒ္ဓသမထော၊ ရအပ်သော သမထကို။ (ဝုတ္တော။) သမ္ပဇညေန၊ ဖြင့်။ (ကာယာနုပဿနာဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဋိလဒ္ဓါ၊ ရအပ်သော။) ဝိပဿနာ၊ ကို။ (ဝုတ္တော။) အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿဝိနယေန၊ ဖြင့်။ (အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿကို ပယ်ကြောင်းဖြစ်သောစကားဖြင့်။) ဘာဝနာဗလံ၊ ဘာဝနာ၏ အစွမ်းသတ္တိကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

ပန၊ ကား။ ဝိဘဂေါ၊ သတိပဋ္ဌာနဝိဘင်း၌။ (နောက်၌ “အတ္ထော ဝုတ္တော” ဟုရှိ၏။ ထို၌ “လှမ်းစပ်ပါ။ ဝိဘဂေါ ပန အတ္ထော ဝုတ္တောတိ ယောဇနာ။-ဋီကာ။) အနုပဿတိ၊ ဟူသော။ တတ္ထ၊ ထိုမာတိကာပုဒ်၌။ (လဗ္ဗမာနာ၊ သော။) အနုပဿနာ၊ အနုပဿနာ ဟူသည်။ ကတမာ၊ နည်း။ ယာ ပညာ၊ အကြင် ထိုထို အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို ထင်ရှားစေတတ်သော သဘောသည်။ (တနည်း) ယာ ပညာ၊ အကြင် ရုပ်နာမ်တရားတို့ကို အနိစ္စ-စသော အပြားအားဖြင့် သိတတ်သော သဘောသည်။ (ယာ) ပဇာနနာ၊ အကြင် အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသဘောသည်။ (အတ္ထိ။) ပပ။ (ယာ) သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ အကြင် မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်စွာ မြင်တတ်သော သဘောသည်။

၁။ သဗ္ဗတ္ထကကမ္မဋ္ဌာနံ။ ။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ မေတ္တာ၊ မရဏဿတိ၊ အသုဘဘာဝနာ စ။ ဗုဒ္ဓဗြိ စတုတ္ထိ ယောဂိနာ ပရိဟရိယမာနံ “သဗ္ဗတ္ထက ကမ္မဋ္ဌာနံ” န္တိ ဝုစ္စတိ။ (ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလေးမျိုးကို သွားလေရာအရပ်၌ ဆောင်ထိုက်သောကြောင့် “သဗ္ဗတ္ထက-ကမ္မဋ္ဌာန်း” ဟု ဆိုအပ်၏။) မည်သည့်ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပင် အားထုတ် အားထုတ် ဗုဒ္ဓါနုဿတိ-စသော လေးပါးကိုကား အခြေအရံအဖြစ်ဖြင့် အားထုတ်ရသည်။ သဗ္ဗတ္ထ ကမ္မဋ္ဌာနာနုယောဂဝဿာရက္ခဘူတတ္တာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခြင်း၏ အစောင့်အရှောက် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သတိသမ္ပဇညဗလေန အဝိဒ္ဓိန္ဒဿ၊ မမြတ်သောကမ္မဋ္ဌာန်း၏။ ဝါ။ ကို။ ပရိဟရိတဗ္ဗတ္တာ၊ ဆောင်ရွက်ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သတိသမ္ပဇညဂ္ဂဟဏေန၊ တဿ၊ ထို သဗ္ဗတ္ထက-ကမ္မဋ္ဌာန်း၏။ ဝါ။ ကို။ ဝုတ္တတာ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝုတ္တော။-ဋီကာ။

(အတ္ထိ။) အယံ၊ ဤ ဉာဏ်ပညာကို။ အနုပဿနာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ငါ။ ဣမာယ အနုပဿနာယ၊ ဤ အဖန်ဖန်ရှုတတ်သော ဉာဏ်ပညာသည်။ ဝါ၊ နှင့်။ ဥပေတော၊ အာသေဝန-၏အဖြစ်ဖြင့် ကပ်ရောက်အပ်သည်။ ဝါ၊ ပြည့်စုံသည်။ သမုပေတော၊ ဘာဝနာ၏ အဖြစ်ဖြင့် ကောင်းစွာ ကပ်ရောက်အပ်သည်။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ ပြည့်စုံသည်။ ဥပဂတော၊ အာသေဝန-၏ အဖြစ်ဖြင့် ကပ်ရောက်အပ်သည်။ သမုပ-ဂတော၊ ဘာဝနာ၏ အဖြစ်ဖြင့် ကောင်းစွာ ကပ်ရောက်အပ်သည်။ ဥပပန္နော၊ အာသေဝန-၏ အဖြစ်ဖြင့် ကပ်ရောက်အပ်သည်။ သမန္နာ-ဂတော၊ ဘာဝနာ၏အဖြစ်ဖြင့် ကောင်းစွာ အစဉ်ရောက်အပ်သည်။ ဝါ၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ။ တေန၊ ကြောင့်။ အနုပဿတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ငါ။ ဝိဟရတိတိ၊ ကား။ ဣရိယတိ၊ ဣရိယာပုထ်ကို ဖြစ်စေ၏။ ပဝတ္တတိ၊ ဣရိယာပုထ် လေးပါး အပြားအားဖြင့် ဖြစ်၏။ ပါလေတိ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကိုစောင့်ရှောက်၏။ ယပေတိ ယာပေတိ၊ ရှည်သော အခွန်သို့ ရောက်စေ၏။ ဝါ၊ မျှတ ၏။ စရတိ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး ဖြစ်စေသောအားဖြင့် လှည့်လည်၏။ ဝိဟရတိ၊ ဣရိယာတပါးညောင်းညာများကို တပါးဖြင့်ဖြတ် မကျလတ်အောင် အသက်ကိုဆောင်၏။ ဝါ၊ နေ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဝိဟရတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

အာတာပိတိ၊ ဟူသော။ တတ္ထ၊ ထိုမာတိကာပုဒ်၌။ (လဗ္ဗ-မာနော။) အာတာပေါ၊ ဟူသည်။ ကတမော၊ နည်း။ [ဝိဘင်းပါဠိတော်၌ “ကတမော အာတာပေါ”ဟု ရှိ၏။ ထိုသို့ရှိမှ အာ+တပ-ဓာတ်+ဏ-ပစ္စည်းဖြစ်၍ သဒ္ဒါနည်းမှန်သည်။] စေတသိကော၊ စိတ်၌ဖြစ်သော။ ယော ဝိရိယာရမ္ဘော၊ အကြင် အားထုတ်ကြောင်း သဘောသည်။ ပ။ ယော သမ္မာဝါယာမော၊ အကြင် မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်စွာ အားထုတ်ကြောင်းသဘောသည်။ (အတ္ထိ။) အယံ၊ ဤ အားထုတ်ကြောင်း သဘောကို။ အာတာပေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ [ဝိဘင်းပါဠိတော်၌ “အယံ၊ ဝုစ္စတိ အာတာပေါ”ဟု ရှိသည်။] ဣမိနာ အာတာပေန၊ ဤ အာတာပ-သည်။ ဝါ၊ နှင့်။ ဥပေတော၊ သည်။ ပ။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ။ တေန အာတာပိတိ ဝုစ္စတိ။ သမ္မဇာနောတိ၊ ဟူသော။ တတ္ထ၊ ၌။ သမ္ပဇညံ၊ ဟူသည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ယာ ပညာ၊ သည်။ (ယာ) ပဇာနနာ၊ သည်။ ပ။ (ယာ) သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ (အတ္ထိ။) ဣဒံ၊ ကို။ သမ္ပဇညံ၊ ဟူ၍။

ဝုစ္စတိ။ ဣမိနာ သမ္ပဇညေန၊ သည့်။ ဝါ၊ နှင့်။ ဥပေတော၊ သည့်။
 သမန္နာဂတော၊ သည့်။ ဟောတိ။ တေန သမ္ပဇာနောတိ ဝုစ္စတိ။
 သတိမာတိ၊ ဟူသော။ တတ္ထ၊ ခွဲ။ (လဗ္ဘမာနာ။) သတိ၊ ဟူသည်။
 ကတမာ၊ နည်း။ 'ယာ သတိ၊ အကြင် အမှတ်ရခြင်း သဘောသည်။
 (ယာ) အနုဿတိ၊ အကြင် အဖန်ဖန် အမှတ်ရခြင်း သဘောသည်။ပ။
 (ယာ) သမ္မာသတိ၊ အကြင် မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်စွာ အမှတ်ရခြင်း
 သဘောသည်။ (အတ္ထိ။) အယံ ဤ အမှတ်ရခြင်း သဘောကို။
 သတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ ဣမာယ သတိယာ၊ သည့်။ ဝါ၊ နှင့်။
 ဥပေတော၊ သည့်။ ပ။ သမန္နာဂတော၊ သည့်။ ဟောတိ၊ တေန
 သတိမာတိ ဝုစ္စတိ။

ဝိနေယျ လောကေ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿန္တိ၊ ဟူသော။ တတ္ထ၊
 ထို မာတိကာပုဒ်၌။ (လဗ္ဘမာနော။) လောကော၊ သည့်။ ကတမော၊
 နည်း။ သေဝ ကာယော၊ ထို ရူပကာယ-သည့်ပင်။ လောကော၊
 မည်၏။ ပဉ္စပိ၊ ငါးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါ-
 ဒါန်၏အာရုံဖြစ်သော လောကီခန္ဓာတို့သည်။ လောကော၊ မည်၏။
 အယံ ဤ လောကီခန္ဓာငါးပါးကို။ လောကော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊
 ၏။ တတ္ထ၊ ထို မာတိကာပုဒ်၌။ အဘိဇ္ဈာ၊ ဟူသည်။ ကတမာ၊
 နည်း။ ယော ရာဂေါ၊ အကြင် တပ်မက်ခြင်းသဘောသည်။ (ယော)
 သာရာဂေါ၊ အကြင် ပြင်းစွာတပ်မက်ခြင်း သဘောသည်။ (ယော)
 အနုနယော၊ အကြင် စိတ်ကို ဆွဲဆောင်တတ်သော သဘောသည်။
 (ယော) အနုရောဓော၊ အကြင် မဆန့်ကျင်သော သဘောသည်။
 ဝါ၊ အကြင် ချစ်တတ်သော သဘောသည်။ (ယာ) နန္ဒိ၊ အကြင်
 နှစ်သက်ခြင်း သဘောသည်။ (ယော) နန္ဒိရာဂေါ၊ အကြင် နှစ်
 သက်ခြင်း၊ တပ်မက်ခြင်း သဘောသည်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ သာရာဂေါ၊
 ပြင်းစွာတပ်မက်တတ်သော သဘောသည်။ (အတ္ထိ။) အယံ ဤ
 သဘောကို။ အဘိဇ္ဈာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို မာတိကာ၌။
 (လဗ္ဘမာနံ။) ဒေါမနဿံ၊ ဟူသည်။ ကတမံ၊ နည်း။ စေတသိကံ၊
 စိတ်၌ဖြစ်သော။ ယံ အသာတံ၊ အကြင် မသာယာ တတ်သော
 သဘောသည်။ စေတသိကံ၊ သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊ အကြင် ဆင်းရဲ
 ခြင်း သဘောသည်။ စေတောသမ္ပဿဇာ၊ စိတ်၌မှီခိုသော သမ္ပဿကြောင့်
 ဖြစ်သော။ အသာတာ၊ မသာယာ တတ်သော။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ

စေတတ်သော။ (ယာ) ဝေဒနာ၊ သည်။ (အတ္ထိ။) ဣဒံ၊ ဤ သဘောကို။ ဒေ၊ မနဿံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။

ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ အယဉ္ဇ အဘိဇ္ဈာ၊ ဤ အဘိဇ္ဈာသည်လည်း ကောင်း။ ဣဒဉ္ဇ ဒေ၊ မနဿံ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဣမိဉ္ဇိ လောကေ၊ ဤ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ-ဟူသော လောက၌။ ဝိနိတာ၊ ပယ်ဖျောက်အပ် ပြီးကုန်သည်။ ပဋိဝိနိတာ၊ တဖန် ပယ်ဖျောက်အပ်ပြီးကုန်သည်။ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ပြီးကုန်သည်။ သမိတာ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းသို့ ရောက် ပြီးကုန်သည်။ ဝုပသမိတာ၊ အထူးသဖြင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသို့ ရောက် ပြီးကုန်သည်။ အတ္တင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီးကုန်သည်။ အဗ္ဗတ္တင်္ဂတာ၊ အလွန်ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီးကုန်သည်။ အပ္ပိတာ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဗျပ္ပိတာ၊ အထူးသဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေအပ်ပြီးကုန်သည်။ သေသိတာ၊ ခြောက် သွေ့စေအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဝိသေသိတာ၊ အထူးသဖြင့် ခြောက် သွေ့စေအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဗျန္တိကတာ၊ ကင်းသောအကြွင်းအကျန် ရှိအောင် ပြုအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဝါ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိအောင် ပြု အပ်ပြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ [ဤသို့အနက်ပေးရပုံနှင့် အဓိပ္ပာယ် ကို သာမညဗလ-သုတ်၊ နိဝရဏပ္ပဟာနကထာ-အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။] တေန၊ ကြောင့်။ “ဝိနေယျ လောကေ အဘိဇ္ဈာဒေ၊ မနဿံ” ။ ဣ၍။ ဝုစ္စတိ။- [သတိပဋ္ဌာနဝိဘင်းပါဠိတော်၊ ကာယာနုပဿနာနိဒ္ဒေသ။]

ဝေ၊ သို့။ ဇေတသံ ပဒါနံ၊ ဤ အနုပဿီ-အစရှိသော ပုဒ်တို့၏။ အတ္ထော၊ ကို။ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္ထော။ တေန၊ ထို ဝိဘင်းပါဠိတော်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အယံ အဋ္ဌကထာနယော၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်း အရာအားဖြင့် သိအပ်သော်။ သံသန္တတိ၊ ရောနှော၏။ ဝေ၊ ဤသို့ ရော နှောနိုင်လောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။ [တေနာတိ သဒ္ဓတ္ထိ အနာဒိယိတာ ဘာဝတ္ထိယေဝ ဝိဘဇနဝသေန ပဝတ္ထေန ဝိဘင်္ဂပါဠေန သဟ။-ဋီကာ။] အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးကား။ တာဝ၊ ဝေဒနာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာနဥဒ္ဒေသ-စသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ။ (နိဒ္ဒိဋ္ဌဿ၊ သော။) ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာနုဒ္ဒေသဿ၊ ၎င်း။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက် အဖွင့်တည်း။

ဣဒါနိ၊ ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာနုဒ္ဒေသ-၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုသိပြီးရာ ယခုအခါ၌။ (ဝေဒိတဗ္ဗံ-ဗပ်။) ဝေဒနာသု။ စိတ္ထေ။ ပ။ ဓမ္မေသု ဓမ္မာ-

နုပဿိ ဝိဟရတိ။ပ။ဝိနေယျလောကေ အတိဇ္ဈာဒေါမနဿန္တိ တွေ၊ဤပါဠိ၌။
 ဝေဒနာသု ဝေဒနာနုပဿိတိ ဝေမာဒိသု-ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။
 ဝေဒနာဒိနံ၊ ဝေဒနာ-အစရှိသည်တို့ကို။ ပုန၊ ဖန်။ ဝစနေ၊ ဟောတော်
 မူခြင်း၌။ ပယောဇနံ၊ အကျိုးကို။ ကာယာနုပဿနာယံ၊ ကာယာနုပဿနာ
 ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်ပင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ပန၊
 အထူးကား။ ဝေဒနာသု ဝေဒနာနုပဿိ။ စိတ္တေ စိတ္တာနုပဿိ။ ဓမ္မေသု
 ဓမ္မာနုပဿိတိ တွေ၊ ဤပါဠိ၌။ ဝေဒနာတိ၊ ကား။ တိဿော၊ ကုန်
 သော။ ဝေဒနာ၊ သုခ၊ ဒုက္ခ၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ တို့တည်း။ စ၊ ဆက်။
 တာ၊ ထိုဝေဒနာတို့သည်။ လောကီယာ ဝေ၊ လောကီဝေဒနာ-တို့ချည်း
 သာတည်း။ စိတ္တဓိ၊ သည်လည်း။ လောကီယံ (ဝေ)၊ သာတည်း။ ဓမ္မာ၊
 တို့သည်။ တထာ၊ ထိုအတူ လောကီတို့သာတည်း။ တေသံ၊ ထို ဝေဒနာ၊
 စိတ္တ၊ ဓမ္မ တို့၏။ ဝိဘာဂေါ၊ ဝေဖန်အပ်သော အထူးအပြားသည်။ နိဗ္ဗေသ-
 ဝါရေ၊ နိဗ္ဗေသ-ဝါရ၌။ ပါကဇ္ဈော၊ ထင်ရှားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။

ပန၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ် ဆိုဖွယ်အထူးကား။ ဣ၊ ဤ ဥဗ္ဗေသ-
 ဝါရ၌။ ဧဝလံ၊ ဝိဘာဂ-မဖက် သက်သက်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း
 အရာအားဖြင့်။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ အနုပဿိတဗ္ဗာ၊ အဖန်ဖန် ရှုထိုက်ကုန်၏။
 တထာ၊ အားဖြင့်။ တာ၊ ထို ဝေဒနာတို့ကို။ အနုပဿန္တော၊ အဖန်ဖန်
 ရှုသောရဟန်းကို။ “ဝေဒနာသု ဝေဒနာနုပဿိ”တိ၊ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။
 စိတ္တဓမ္မေသုပ၊ တို့၌လည်း။ သေ(သော)၊ သည်။ နယော၊ တည်း။
 ကထု၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ အနုပဿိတဗ္ဗာ၊ ကုန်သနည်း။
 ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။ တာဝ၊ ဒုက္ခ၊ အဒုက္ခမသုခ-တို့မှ ရှေးဦးစွာ။
 (နိဗ္ဗိဒ္ဓော၊ သော။) သုခါ၊ သုခ ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ကို။ ဒုက္ခတော၊
 ဒုက္ခ-သဘောအားဖြင့်။ ဝါ၊ ဒုက္ခ-ဟူ၍။ (အနုပဿိတဗ္ဗာ၊ ၎င်း။) [ဒုက္ခ-
 တောတိ ဒုက္ခသဘာဝတော၊ ဒုက္ခန္တိ အနုပဿိတဗ္ဗာတိ အတ္ထော။ သေသ-
 ပဒဒ္ဓယေပိ သေဝနယော။-ဋီကာ။] ဒုက္ခာ (ဝေဒနာ)၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို။
 သလ္လတော၊ မြားငြောင့်နှင့် တူသည်၏အဖြစ်ဟူသော သဘောအားဖြင့်။
 ဝါ၊ မြားငြောင့်နှင့် တူ၏ဟူ၍။ (အနုပဿိတဗ္ဗာ။) အဒုက္ခမသုခါ(ဝေဒနာ)၊
 ကို။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စ-သဘောအားဖြင့်။ ဝါ၊ အနိစ္စ-ဟူ၍။ (အနု-
 ပဿိတဗ္ဗာ။) ယထာဟ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း။ “ယော
 သုခံ ဒုက္ခတော အဒ္ဓ။ပ။ ဥပသန္တော စရိဿတိ”တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝါ။)
 အာဟ၊ မူပြီ။

“ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ သုခံ၊ သုခ ဝေဒနာကို။ ဒုက္ခ-
 တော၊ ဒုက္ခ-သဘောအားဖြင့်။ ဝါ၊ ဟူ၍။ အဒ္ဓ၊ ရှုမြင်ပြီ။
 ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ-ဝေဒနာကို။ သလ္လတော၊ မြားငြောင့်နှင့် တူသည်၏
 အဖြစ်ဟူသော သဘောအားဖြင့်။” ဝါ၊ ဟူ၍။ အဒက္ခိ၊ ရှုမြင်
 ပြီ။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော။ အဒုက္ခမသုခံ၊ အဒုက္ခမသုခ ဖြစ်သော။
 နံ၊ ထို ဝေဒနာကို။ အနိစ္စတော၊ အားဖြင့်။ ဝါ၊ ဟူ၍။ အဒ္ဓက္ခိ၊
 ပြီ။ ဝေ၊ စင်စစ်။ သမ္ပဒ္ဓသော၊ မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်စွာ
 ရှုမြင်နိုင်သော။ သ(သော)ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥပသန္တော၊ ကိလေသာအပူ
 ဝေး၍ ငြိမ်းအေးသည်။ (ဟုတော။) စရိယတိ၊ လှည့်လည်ရလတ္တံ့။”-
 [သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ္တပါဠိ၊ ဝေဒနာသံယုတ်၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗ-သုတ်။]

၈၊ ဆက်။ သဗ္ဗာ ဝေ၊ ကုန်သော။ တော၊ ဤ ဝေဒနာတို့ကို။ ဒုက္ခာ-
 တံပိ၊ တို့ဟူ၍လည်း။ အနုပဿိတဗျာ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ သာဓက-ကား။ “ယံ
 ကိဉ္စိ ဝေဒယိတံ၊ တံ ဒုက္ခသ္မိန္တိ ဝဒါမိ”တိ၊ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကား
 တော်ကို။ (ဘဂဝတာ)ဝုတ္တံ။

“ယံ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိကြွင်းမဲ့ဥသ္မံ အလုံးစုံသော။ ဝေဒယိတံ၊
 ဝေဒနာသည်။ (အတ္ထိ။) တံ၊ ထို၊ အလုံးစုံသော ဝေဒနာကို။
 ဒုက္ခသ္မိ၊ ဒုက္ခ-၌။ (ပရိယာပန္နံ၊ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍။) ဝဒါမိ၊ မှု၏။-
 [သဠာယတနသံယုတ္တ၊ ဝေဒနာသံယုတ်၊ ရဟောဂတ-သုတ်။- “တံ
 ဒုက္ခသ္မိန္တိ သဗ္ဗံ တံ ဝေဒယိတံ ဒုက္ခသ္မိ အန္တောဂဓံ ပရိယာပန္နံ
 ဝဒါမိ သင်္ခါရဒုက္ခတာနတိဝတ္တနတော” ဟူသော ဇီကာဖွင့်အတိုင်း
 “ဒုက္ခသ္မိ” ဟု ရှိစေရမည်။ ဣတိ-သဒ္ဓါ မပါစေရ။]

၈၊ သေး။ (သဗ္ဗာ ဝေ၊ ကုန်သော။ တော၊ တို့ကို။) သုခဒုက္ခ-
 တောပိ၊ သုခဒုက္ခနှစ်မျိုးအားဖြင့်လည်း။ အနုပဿိတဗျာ၊ ကုန်၏။ ယထာဟ၊
 နည်း။ [“သုခါ ဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာသည်။ ဌိတိသုခါ၊ တည်ရာဓဏ္ဍိ
 ချမ်းသာ၏။ ဝိပရိဏာမဒုက္ခာ၊ ဖောက်ပြန်လတ်သော် ဆင်းရဲ၏။” ဣတိ၊
 သို့။ (ဓမ္မဒိန္နာ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ အာဟ၊ ပြီ။)-မူလပဏ္ဏာသ၊
 စူဠယမကဝဂ်၊ စူဠဝေဒလ္လ-သုတ်။] (ဣတိ၊ ဤသို့အစရှိသော။) သဗ္ဗံ၊ အလုံး
 စုံသောစကားကို။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗိ၊ ချဲ့ထိုက်၏။ အပိစ၊ သေး။ အနိစ္စာဒိ-
 သတ္တအနုပဿနာဝဂ္ဂေနပိ၊ အနိစ္စာနုပဿနာအစရှိသော ခုနစ်ပါးသော အနု-
 ပဿနာတို့၏ အပြားအားဖြင့်လည်း။ (သဗ္ဗာ ဝေ တော ဝေဒနာ) အနုပဿိ-

တဗျာ။ သေသံ၊ ကြွင်းသောအစီအရင်သည်။ နိဇ္ဈေသဝဂ်ရေယေဝ၊ ဌိပင်။ ပါကဋ္ဌိ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။

စိတ္တဓမ္မေသုပိ၊ တို့တွင်လည်း။ တာဝ၊ ဓမ္မမှရှေးဦးစွာ။ စိတ္တံ၊ ကို။ (အနုပဿိတဗ္ဗိ-၌ စပ်။) အာရမ္မဏာဝိပတိသဟဇာတဘုမ္မိကမ္ပဝိပါကကိရိယာဒိ နာနတ္ထဘေဒါနံ(၈)၊ ရူပါရုံအစရှိသော အာရုံတို့၏ မတူထူးခြားသည်၏ အဖြစ်၊ တပါးတပါးလျှင် နီလ-အစရှိသော အာရုံ၏ကွဲပြားခြင်း၊ ဆန္ဒအစရှိ သော အဓိပတိ၏ မတူထူးခြားသည်၏ အဖြစ်၊ တပါးတပါးလျှင် ဟိန်-အစ ရှိသောအားဖြင့် ကွဲပြားခြင်း၊ ဉာဏ-ဈာန်-အစရှိသော သဟဇာတ တရား တို့၏ မတူထူးခြားသည်၏အဖြစ်၊ တပါးတပါးလျှင် သသင်္ခါရိက အသင်္ခါရိက သဝိတက္က-အစရှိသောအားဖြင့် ကွဲပြားခြင်း၊ ကာမဝစရဘုံ အစရှိသောဘုံ၏ မတူထူးခြားသည်၏အဖြစ်၊ တပါးတပါးလျှင် ဥက္ကဋ္ဌ မဇ္ဈိမ-အစရှိသော အားဖြင့် ကွဲပြားခြင်း၊ ကုသိုလ် အစရှိသောကံ၏ မတူထူးခြားသည်၏အဖြစ်၊ တပါးတပါးလျှင် ဒေဝဂတိသံဝတ္တနိယတာ-အစရှိသော အားဖြင့် ကွဲပြား ခြင်း၊ အကုသိုလ်ကျိုး ကုသိုလ်ကျိုးတို့၏ မတူထူးခြားသည်၏အဖြစ်၊ တပါး တပါးလျှင် ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယတာ-အစရှိသောအားဖြင့် ကွဲပြားခြင်း၊ ပရိတ္တ- ဘူမိက-အစရှိသော ကိရိယာ၏ မတူထူးခြားသည်၏အဖြစ်၊ တပါးတပါးလျှင် တိယေတုက-အစရှိသောအားဖြင့် ကွဲပြားခြင်းတို့၏လည်းကောင်း။ အနိစ္စာ- ဒိနုပဿနာနံ(၉)၊ အနိစ္စ-အစရှိသောအနုပဿနာတို့၏လည်းကောင်း။ နိဇ္ဈေသ- ဝဂ်ရေ၊ ဌိပင်။ အာဂတသာရာဂါဒိဘေဒါနဉ္စ၊ လာသော သရာဂ-အစရှိ သော အပြားတို့၏လည်းကောင်း။ ဝသေန၊ ပြင့်။ အနုပဿိတဗ္ဗိ။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မတို့ကို။ သလက္ခဏသာမညလက္ခဏာနံ (၁)၊ ဖုသုန-အစရှိသော မိမိ၏ သဘောလက္ခဏာ၊ အနိစ္စတာ - အစရှိသော သာမည လက္ခဏာတို့၏လည်း ကောင်း။ (ဝသေန-၌ စပ်။) [ဖုသုနာဒိတံလက္ခဏာနဉ္စေဝ အနိစ္စတာ- ဒိသာမညလက္ခဏာနဉ္စ ဝသေနာတိ ယောဇနာ။-၌ကား။] သုညဓမ္မဿ(၁)။

၁။ အာရမ္မဏာ။ပ။ဘေဒါနံ။ ။ရူပါဒိအာရမ္မဏ နာနတ္ထဿ နီလာဒိတဗ္ဗေဒဿ၊ ဆန္ဒာဒိအဓိပတိနာနတ္ထဿ ဟိန်ဒိတဗ္ဗေဒဿ၊ ဉာဏဈာနာဒိသဟဇာတနာနတ္ထဿ သသင်္ခါရိကာသင်္ခါရိကသဝိတက္ကဒိတဗ္ဗေဒဿ၊ ကာမဝစရာဒိ ဘူမိနာနတ္ထဿ ဥက္ကဋ္ဌမဇ္ဈိမဒိတဗ္ဗေဒဿ၊ ကုသလာဒိ ကမ္မနာနတ္ထဿ ဒေဝဂတိ သံဝတ္တနိယတာဒိ- တဗ္ဗေဒဿ၊ ကဏသုတ္တ ဝိပါကနာနတ္ထဿ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယတာဒိတဗ္ဗေဒဿ၊ ပရိတ္တ- ဘူမိကာဒိ ကိရိယာနာနတ္ထဿ တိယေတုကာဒိတဗ္ဗေဒဿ ဝသေန အနုပဿိတဗ္ဗန္တိ ယောဇနာ။ အာဒိ-သဋ္ဌေန သဝတ္ထုကာဝတ္ထုကာဒိနာနတ္ထဿ ပုဂ္ဂလတ္တယ သာဓာ- ရဏာဒိတဗ္ဗေဒဿ စ သင်္ဂဟော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။-၌ကား။

သုညတ-သဘော၏လည်းကောင်း။ [သုညတဓမ္မဿာတိ အနတ္တတာသင်္ခါတ-
သုညတာသဘာဝဿ။-ဓိကာ။] အနိစ္စာဒိသတ္တာနုပဿနာနံ (၈)။ တို့၏
လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗေသဝါရေ ခြံ။ အာဂတသန္တာဒိဘေဒါနဉ္စ၊ လာ
သော သန္တ-အစရှိသော အပြားတို့၏လည်းကောင်း။ ဝသေန၊ ဖြင့်။
အနုပဿိတဗ္ဗာ။ သေသံ၊ ကြွင်းသောအစီအရင်သည်။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ကာယာ-
နုပဿနာ၌ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း ရှိသည်သာ။

၈။ ဆက်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ကာယ-အစရှိသည်တို့တွင်။ ယဿ၊ အကြင်
ရဟန်းသည်။ ကာယသင်္ခါတေ၊ ကာယ-ဟု ဆိုအပ်သော။ လောကေ၊
ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ-ဟူသော လောက၌။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ ကို။ ပဟိနံ၊
ပယ်အပ်ပေပြီ။ တဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝေဒနာဒိသုပိ၊ တို့တွင်လည်း။ တံ၊
ထို အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿကို။ ကာမံ ပဟိနမေဝ၊ အကယ်၍ကား ပယ်အပ်ပြီးသည်
သာ။ ပန၊ ထိုသို့ ပယ်အပ်ပြီးပါသော်လည်း။ နာနာပုဂ္ဂလဝသေန (၈)။ အမျိုး
မျိုးသောပုဂ္ဂိုလ်နှင့် စပ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ နာနာစိတ္တက္ခဏိက သတိပဋ္ဌာန-
ဘာဝနာဝသေန ၈။ အမျိုးမျိုးသော စိတ္တက္ခဏ၌ဖြစ်သော သတိပဋ္ဌာန်ဘာဝနာ
နှင့် စပ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ကာယ-စသည်တို့၌။
(အဘိဇ္ဈာ-ဒေါမနဿံ၊ ကို။ ပဟိနံ၊ ကို။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဝါ၊ တနည်း။ ယတော၊
အကြင့်ကြောင့်။ ဧကတ္ထံ၊ တခုသောတရား၌။ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော
အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿသည်။ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသောတရားတို့၌လည်း။ ပဟိနံ၊
သည်။ ဟောတိ။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်ပင်။ အဿ၊ ထို အဘိဇ္ဈာ
ဒေါမနဿကို။ တတ္ထ၊ ထို ကြွင်းသောတရားတို့၌။ ပဟာနဒဿနတ္ထမ္ပိ၊ ပယ်ခြင်း
ကို ပြုခြင်းငှာလည်း။ တေံ၊ ဤ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿကို။ (သေသေသုပိ၊ တို့၌
လည်း။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဣတိ၊ ဥဒ္ဓေသဝါရ-အပြီးတည်း။

ဥဒ္ဓေသဝါရကထာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ကာယာနုပဿနာ အာနာပါနပဗ္ဗအဖွင့်

၃၇၄။ ဣဒါနိ၊ ဥဒ္ဓေသဝါရ-ကို ဟောတော်မူပြီးရာ ယခုအခါ၌။
(ဝိဘဇန္တော ဝတ္ထုမာရဇ္ဇေ-၌ စပ်။) သေယျထာပိ နာမ၊ ကား။ ဆေကော၊

၁။ ဧကတ္ထံ။ပ။ ဟောတိ။ ။လောကုတ္တရသတိပဋ္ဌာနဘာဝနံ၊ လောကီယဘာ-
ဝနာယ ဝါ သဗ္ဗတ္ထ အပ္ပဝတ္ထိမတ္တံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။ “ပဉ္စပိ ခန္ဓာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ
လောခကာ”တိ ဟိ ဝိဘဇံ စတူသုပိ ဌာနေသု ဝုတ္တန္တိ-ဓိကာ။

ကျမ်းကျင်သော။ ဝိလိဝကရာဇော(ဝိလိဝကရာဇော)၊ နိဒ္ဒါသမားသည်။ ထူလက်လဉ္စသဏှကိလဉ္စစင်္ကောဋ္ဌကပေဋ္ဌာပုဋ္ဌာဒိနိ၊ ကြမ်းသောဖျာ၊ သိမ်မွေ့သောဖျာ၊ ပန်းတောင်း၊ ပေဋ္ဌုပ်၊ ပချုပ်အဖုံးအစရှိကုန်သော။ ဥပကရဏာနိ၊ အဆောက်အဦးတို့ကို။ ဣတ္ထုကာမော၊ ပြုလိုသည်။ (ဟုတွာ။) ဧကံ၊ တလုံးသော။ မဟာဝေဏံ၊ ကြီးစွာသော ဝါးကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ စတုဓာ၊ လေးပါးအပြားအားဖြင့်။ ဝါ၊ လေးပိုင်းအားဖြင့်။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ တတော၊ ထိုလေးပိုင်းမှ။ ဝါ၊ တွင်။ ဧကေကံ၊ တခုတခုသော။ ဝေဏုခတ္ထံ၊ ဝါးပိုင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဖာလေတွံ၊ ခွဲ၍။ တံ တံ ဥပကရဏံ၊ ထိုထို အဆောက်အဦးကို။ ကရေယျ သေယျထာပိ၊ ပြုရာသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သတိပဋ္ဌာနဒေသနာယ၊ သတိပဋ္ဌာနဒေသနာတော်ဖြင့်။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ (အဓိဂမံ-၌ စပ်။) အနေကပ္ပကာရံ၊ ကပါးမက များသောအပြားရှိသော။ ဝိသသာဓိဂမံ၊ တရားထူးကို ရခြင်းကို။ ကတ္ထုကာမော၊ ပြုတော်မူလိုသည်။ (ဟုတွာ။) ဧကမေဝ၊ တမျိုးသာလျှင်ဖြစ်သော။ သမ္မာသတိံ၊ ကို။ “စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ။ပ။ ကာယာနုပဿိ ဝိဟရတိ”တိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ အာရမ္မဏဝသေန၊ အဖန်ဖန်ရှုထိုက်သော ကာယ-အစရှိသော အာရုံ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝါ၊ နှင့်စပ်သဖြင့်။ စတုဓာ၊ လေးဖို့အားဖြင့်။ ဝါ၊ လေးစု။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ၍။ တတော၊ ထို လေးပါးသောသတိပဋ္ဌာန်မှ။ ဝါ၊ တွင်။ ဧကေကံ၊ တမျိုးတမျိုးသော။ သတိပဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ကာယံ၊ ကို။ ဝိဘဇန္တော၊ ဝေဖန်တော်မူလိုသည်။ (ဟုတွာ။) “ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ”တိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ နိဒ္ဒေသဝါရံ၊ ကို။ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူခြင်းငှာ။ အာရဒ္ဒေါ၊ အားထုတ်တော်မူပြီ။ ဝါ၊ ၎င်း။ [ရှေးကအားထုတ်တော်မူခဲ့သည်ကို ရည်ရွယ်၍ “ပြ” ဟု အတိတ်နက်၊ ဣဒါနိနှင့်တွဲသောကြောင့် “၏” ဟု ပစ္စုပ္ပန်အနက်လည်း ပေးကြသည်။]

တတ္ထ၊ ထို နိဒ္ဒေသဝါရ၍။ ကထဉ္စာတိအာဒိ၊ ကထဉ္စ-အစရှိသောစကားသည်။ ဝိတ္တာရေတကမုတာပုစ္ဆာ၊ ချဲ့တော်မူခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် မေးတော်မူအပ်သော ပုစ္ဆာတည်း။ ပန၊ ဆက်။ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့ ကား။ ဣတ္ထု၊ ဤ ကထဉ္စ-အစရှိသော စကားရပ်၌။ သင်္ခေပတ္တော၊ တည်း။-ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကေန စ ပကာရေန၊ အဘယ် အပြားအားဖြင့်လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယေ၊ ရူပကာယ၌။ ကာယာနုပဿိ၊ ရူပကာယကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ ရူပကာယကို အဖန်ဖန်ရှုသည်။ (ဟုတွာ။) ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဣတိ (အယံ)၊ ကား။ (သင်္ခေပတ္တော။) သဗ္ဗပုစ္ဆာဝါရေသု၊

ကြွင်းသော ပုစ္ဆာဝါရတို့၌။ သေ နယော၊တည်း။ ဣဓ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုတိ၊ ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမသ္မိံ သာသာသနေ၊ ဌံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (ဝိဟရတိ-၌ စပ်။) ဟိ၊ မှန်။ ဣ၊ ဤ ဣဓ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု-အစရှိ သောပါင့်၌။ အယံ ဣဓ-သဒ္ဓေါ၊ သည်။ သဗ္ဗပ္ပကာရကာယာနုပဿနာ- နိဗ္ဗတ္တကဿ၊ အလုံးစုံသောအပြားအားဖြင့် ကာယာနုပဿနာကို ဖြစ်စေ တတ်သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ သဒ္ဓိဿယဘူတသာသနပရိဒီပနော၊ ကောင်းစွာ မှီရာဖြစ်၍ဖြစ်သော သာသနာတော်ကို ထင်ရှားပြုကြောင်း သဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း။ အညသာသနဿ၊ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်မှတစ်ပါး အခြားသောတိတ္ထိသာသနာ၏။ တထာဘာဝပဋိသေဓနော စ၊ ထို အလုံးစုံ သောအပြားအားဖြင့် ကာယာနုပဿနာကို ဖြစ်စေတတ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် ၏ မှီရာ၏အဖြစ်ကို တားမြစ်ကြောင်း သဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း။ (ဟောတိ။)

ဟိ၊သမက-ကား။ “ဣဓေဝ ဘိက္ခဝေ သမဏော။ပ။သုညာပရပ္ပဝါဒါ သမဏေတိ အညေဟိ”တိ-ဟူသော။ ဧတံ (သုတ္တံ)၊ ကိ။ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ။

“ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓေဝ၊ ဤ သာသနာတော်၌သာ။ သမဏော၊ ပထမတန်း သောတာပန်ရဟန်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်နိုင်၏။ ဝါ၊ ရနိုင်၏။ပ။ ပရပ္ပဝါဒါ၊ တပါးသောတိတ္ထိတို့သည် အပြားအားဖြင့် ပြောဆိုကြောင်း မိစ္ဆာအယူတို့သည်။ ဝါ၊ သာသနာတို့သည်။ အညေဟိ၊သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်သော။ သမဏေတိ၊ တို့မှ။သုညာ၊ ကင်းကုန်၏။ (တနည်း) အညေ၊ ငါဘုရား၏သာသနာတော်၏ဝါဒမှ တပါးကုန်သော။ ပရပ္ပဝါဒါ၊ တို့သည်။ ဝါ၊ တို့သည်။ သမဏေဟိ၊ သောတာပန်အစရှိသော ရဟန်းတို့မှ။သုညာ-ကုန်၏။”- [မူလပဏ္ဏာသ ပါဠိ၊ သိဟနာဒဝဂ်၊ စူဠသိဟနာဒ-သုတ်။ အညေဟိ အညေနှင့်စပ်၍ စိစစ်ပုံကို သမ္မောဟဝိနောဒနိ ဘာသာဋီကာ၊ သတိပဋ္ဌာနဝိဘင်္ဂ၊ ကာယာနုပဿနာနိဒ္ဒေသ-အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။]

တေန၊ကြောင့်။ ဣမသ္မိံ သာသနေ။ဘိက္ခုတိ၊ ဟူ၍။(မယာ။)ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

အရညဂတောဝါ ။ပ။ သုညာဂါရဂတောဝါတိ ဣဒံ၊ ဟူသော ဤပုဒ် အပေါင်းသည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သတိပဋ္ဌာနဘာဝနာနုရူပသေနာသန- ပရိဂ္ဂဟပရိဒီပနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်ဘာဝနာအား လျှောက်ပတ်သော ကျောင်းကို သိမ်းယူခြင်းကို ထင်ရှားကြောင်း ပုဒ်အပေါင်းတည်း။ ဟိ၊ ချဲ့။ ဣမဿ

ဘိက္ခုနော၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်ဘာဝနာကို အားထုတ်သောရဟန်း၏။ (စိတ္တံ-
 ဌံ စပံ။) ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ညဉ့်ဘက်လုံး။ ရူပါဒိသု၊ ရူပါရုံ အစရှိ
 ကုန်သော။ အာရမ္မဏေသု၊ တို့၌။ အနုဝိသဋ္ဌိ၊ အစဉ်ပျံ့နှံ့ခဲ့သော။ စိတ္တံ၊
 သည်။ ကမ္မဋ္ဌာနဝိထိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းလမ်းစဉ်သို့။ ဩတရိတုံ၊ သက်ရောက်
 ခြင်းငှာ။ န ဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။ ကုဋ္ဌဒဂါဏယုတ္တရထော၊ ကောက်ကျစ်
 သောနှွားဖြင့် ကပ်ယှဉ်အပ်သော ရထားသည်။ ဥပ္ပထမေဝ၊ မမှန်သော
 လမ်းကိုသာ။ ဓာဝတိ ဝိယ၊ ပြေးသွားသကဲ့သို့တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 သေယျထာပိ နာမ၊ ကား။ ဂေါပေါ၊ နွားကျောင်းသားသည်။ ကုဋ္ဌဓေနယာ၊
 ကောက်ကျစ်သော နွားမ၏။ သပ္ပံ၊ သော။ ဒိရံ၊ နို့ရည်ကို။ ပိဝိတွာ၊
 သောက်၍။ ဝစိုတံ၊ ကြီးပွားသော။ ကုဋ္ဌဝစ္စံ၊ ကောက်ကျစ်သော နွားငယ်
 ကို။ ဒမေတုကာမော၊ ဆုံးမလိုသည်။ (သမာနော၊ သော်။) ဓေနုတော၊
 နွားမမှ။ အပနေတွာ၊ ဖယ်ရှား၍။ ဧမန္တေ၊ တခုသော အရပ်စွန်၌။ ဝါ၊
 သင့်တော်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ မဟန္တံ၊ သော။ ထမ္ဘံ၊ တိုင်ကို။
 နိခဏိတွာ၊ တူးမြှုပ်၍။ (စိုက်၍။) ယောတ္တေန၊ ကြီးဖြင့်။ ဗန္ဓေယျ
 (သေယျထာပိ)၊ ဖွဲ့ချည်ရာသကဲ့သို့။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထို နွားကျောင်းသား၏။ သောဝစ္ဆော၊ ထို
 နွားကလေးသည်။ ဣတော စိတော စ၊ ဤမှ ဤမှလည်း။ ဝိပ္ပန္နိတွာ၊ လှုပ်ရှား
 ၍။ ပလာယိတုံ၊ ပြေးခြင်းငှာ။ အသက္ခောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်လတ်သော်။
 တမေဝ ထမ္ဘံ၊ ကိုပင်။ ဥပနိသိဒေယျ (သေယျထာပိ) ဝါ၊ ကပ်၍သော်
 လည်း တည်နေရသကဲ့သို့။ ဥပနိပဇ္ဇေယျ (သေယျထာပိ) ဝါ၊ ကပ်၍သော်
 လည်း အိပ်နေရသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ဣမိနာပိ ဘိက္ခုနာ၊ သည်
 လည်း။ ဒီဃရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။ ရူပါရမ္မဏာဒိရသပါနဝစိုတံ၊ ရူပါရုံ-အစရှိ
 သော အာရုံတို့၏ အရသာကို သေ့က်ခြင်းဖြင့် ကြီးပွားသော။ ဒုဋ္ဌစိတ္တံ၊
 ပျက်သောစိတ်ကို။ ဒမေတုကာမေန၊ ဆုံးမခြင်းငှာ လိုလားသည်။ (သမာ-
 နေန၊ သော်။) ရူပါဒိအာရမ္မဏတော၊ ရူပါရုံ-အစရှိသော အာရုံမှ။ အပ-
 နေတွာ၊ ၍။ အရညံ ဝါ၊ တောသို့သော်လည်းကောင်း။ ရုက္ခမူလံ ဝါ၊
 သစ်ပင်၏ အနီးအောက်သို့သော်လည်းကောင်း။ သုညာဂါရံ ဝါ၊ ဆိတ်
 ငြိမ်သော ကျောင်းသို့သော်လည်းကောင်း။ ပဝေသေတွာ၊ ဝင်စေပြီး၍။
 ဝါ၊ သွင်းပြီး၍။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ သတိပဋ္ဌာနာရမ္မဏတ္ထမ္ဘေ၊ သတိ-
 ပဋ္ဌာန်၏ အာရုံဖြစ်သော တိုင်၌။ သတိယောတ္တေန၊ သတိ-တည်းဟူသော
 ကြီးဖြင့်။ ဗန္ဓိတပ္ပံ၊ ဖွဲ့ချည်ရာ၏။

ဝေ၊ ဤသို့ သတိ-တည်းဟူသောကြိုးဖြင့် ချည်တားလတ်သော်။ အဿ၊ တိုရဟန်း၏။ တံ စိတ္တံ၊ ထိုစိတ်ရိုင်းသည်။ ဣတောစိတော၊ စ၊ လည်း။ ဝိပန္နိတံ၊ လှုပ်ရှား၍လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အာစိဏ္ဏာရမ္မဏံ၊ လေ့ကျက်အပ်သော ကာမဂုဏ်အာရုံကို။ အသဘမာနံ၊ မရသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ သတိယောတ္တံ၊ ကို။ ဆိန္နိတွာ၊ ဖြတ်၍။ ပလာယိတံ၊ ပြေးခြင်းငှာ။ အသက္ကာန္တံ၊ လတ်သော်။ တမေဝါရမ္မဏံ၊ ထိုသတိပဋ္ဌာန်အာရုံကိုပင်။ ဥပစာရပုနာဝသေန၊ ဥပစာရဘာဝနာ အပုနာဘာဝနာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပနိသိဒတိ စေဝ၊ ကပ်၍လည်း ထိုင်ရတော့၏။ [ဥပစာရ ဘာဝနာဖြင့် ကပ်၍လည်း ထိုင်ရတော့၏-ဟူလို။] ဥပနိပဇ္ဇတိ စ၊ ကပ်၍လည်း အိပ်ရတော့၏။ [အပုနာဘာဝနာဖြင့် ကပ်၍ အိပ်ရတော့၏ - ဟူလို။] တေန၊ ကြောင့်။ ပေါရာဏာ၊ တို့သည်။ “ယထာ တမ္မေ။ပ။ဒဠ” န္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟု၊ ပြီ။-

“ဝတ္ထံ ရိုင်းသော နွားငယ်ကို။ ဒမံ (ဒမန္တော)၊ ဆုံးမလိုသော။ နရော၊ နွားကျောင်းသား ယောက်ျားသည်။ တမ္မေ၊ ထိုင်၌။ နိဗန္ဓေယျ ယထာ၊ ဖွဲ့ချည်ရာသကဲ့သို့။ ဝေ၊ ဤအတူ။ ဣ၊ ဤဘာသာနာတော်၌။ သကံ စိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို။ သတိယာ၊ သတိ-တည်းဟူသော ကြိုးဖြင့်။ အာရမ္မဏေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံဟူသော ချည်တိုင်၌။ ဒဠံ၊ ခိုင်မြဲစွာ။ ဗန္ဓေယျ၊ ဖွဲ့ချည်ရာ၏။”

ဝေ၊ ဤသို့လျှင်။ အဿ၊ တိုရဟန်း၏။ ဧတံ သေနာသနံ၊ ထို အရည-စသော ကျောင်းသည်။ ဘာဝနာနုပံ၊ ဘာဝနာအား လျှောက်ပတ်သည်။ ဟောတိ။ တေန၊ ကြောင့်။ “ဣဒမဿ။ပ။ပရိဒီပန” န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ။

အပိစ၊ ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကာယာနုပဿနာယ၊ ကာယာ-နုပဿနာ ဘာဝနာ၏။ မုဒ္ဒဘူတံ၊ ဦးထိပ်သဖွယ် ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဝါ၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော။ [သန္တပဏိတ-စသော ဂုဏ်ထူးရှိသည့်အတွက် ဘုရားအစရှိသော အရိယာတို့ မှီရဲအပ်သောကြောင့်-မုဒ္ဒသဒိသံ၊ ဥတ္တမန္တိ အတ္ထော။] သဗ္ဗဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓသာဝကာနံ၊ အလုံးစုံသော ဘုရားရှင်၊ အချို့သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ အချို့သော ဗုဒ္ဓသာဝကတို့၏။ [သဗ္ဗေသံ ဗုဒ္ဓါနံ ကေစွာနံ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ဗုဒ္ဓသာဝကာနုဉ္စ-ဋီကာ။] ဝိသေသာဓိဂမဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရ-ပဒဋ္ဌာနံ၊ တရားထူးကိုရခြင်း၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်း၏ နီးစွာသော အကြောင်းဖြစ်သော။ ဣဒံ အာနာပါနသတိကမ္မဋ္ဌာနံ၊

ကို။ (န သုကရံ-၌ စပ်။) ဣတ္ထိပုရိသဟတ္ထိအဿာဒိသဒ္ဓသမာကုလံ၊ မိန်းမသံ၊ ယောကျ်ားသံ၊ ဆင်သံ၊ မြင်းသံ၊ အစရှိသည်တို့ဖြင့် ရောပြွမ်းသော။ ဂါမန္တံ၊ ရွာကို။ [အန္တ-သဒ္ဓါ အနက်မဲ။] ဝါ၊ ရွာနီး ကျောင်းကို။ [အန္တ-သဒ္ဓါ အနက်ရှိ။] အပရိစ္စဇိတွာ၊ မစွန့်မူ၍။ သမ္မာဒေတုံ၊ ပြီးစေခြင်းငှာ။ န သုကရံ၊ လွယ်ကူစွာမပြုအပ်။ ဝါ၊ မလွယ်ကူ။ (ကသ္မာ။) ဈာနဿ၊ ၎င်း။ သဒ္ဓကဏုကတ္တာ၊ အသံဟူသော ဆူးငြောင့်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ပန၊ အန္တယ-ကား။ အဂါမကော၊ ရွာမရှိသော။ အရညော၊ ၌။ ယောဂါ-ဝစရေန၊ အားထုတ်အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ လှည့်လည် ကျက်စားသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣဒံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤ အာနာပါနဿတိ-ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍။ အာနာပါနစတုတ္ထဇ္ဈာနံ၊ အာနာပါန-စတုတ္ထဈာန်ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တဒေဝ ဈာနံ၊ ထို အာနာပါန-စတုတ္ထဈာန်ကိုပင်။ ပါဒကံ၊ အခြေခံကို။ ကတွာ၊ ၍။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရ-တရားတို့ကို။ သမ္ပသိတွာ၊ သုံးသပ်၍။ အဂ္ဂလံ၊ မြတ်သောဖိုလ်ဟူသော။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏ်တုံ၊ ရောက်ခြင်းငှာ။ သုကရံ၊ လွယ်ကူစွာ ပြုအပ်၏။ ဝါ၊ လွယ်ကူ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဝါ၊ အား။ အနုရူပသေနာသနံ၊ ကို။ ဒသောန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “အရညဂတော ဝါ” တိ အာဒိ၊ ပါဠိရပ်ကို။ အာဟ၊ မူပြီ။

ဟိ၊ ဆက်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာစရိယော ဝိယံ၊ မြေကြွန်အတတ်ကိုတတ်သော ဆရာနှင့်တူတော်မူ၏။ ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာစရိယော၊ မြေကြွန်အတတ်ကို တတ်သော ဆရာသည်။ နဂရဘူမိံ၊ မြို့ရာမြေကို။ ပဿိတွာ၊ တွေ့မြင်၍။ သုဠ၊ ကောင်းစွာ။ ဥပပရိက္ခိတွာ၊ စူးစမ်းပြီး၍။ “တ္ထေ ဤနေရာ၌။ နဂရံ၊ ကို။ မာပေထ၊ ဖန်ဆင်းကြကုန်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပဒိသတိ ယထာ၊ ညွှန်ပြသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ နဂရေ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတေ၊ ပြီးဆုံးလတ်သော်။ ရာဇကုလတော၊ မင်းမျိုးမှ။ မဟာသက္ကာရံ၊ ကြီးစွာသော ပူဇော်သက္ကာရကို။ လဘတိ (ယထာ) စ၊ ရသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝေ-မေဝ၊ တူပင်။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား

၁။ ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာစရိယော ဝိယံ။ ။မြေ၏ကြွန်အင်လက္ခဏာ (မြေကောင်း မကောင်း) ကို သိသူကို “မြေကြွန်အတတ်ကိုသိသူ” ဟု ခေါ်သည်။ ယောဂီတို့အား လျောက်ပတ်သော နေရာဌာနကို ညွှန်ပြတော်မူခြင်းကြောင့် ဘုရားရှင်သည် ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာဆရာနှင့် တူတော်မူသည်-ဟူလို။ [ယောဂီနိ အနုရူပနိဝါသဋ္ဌာနပဒိသနတော။-ဋီကာ။]

သည်။ [“သော ယထာ” မှ “သော” ကို ဤနေရာ၌ ယူပေး၊ ပြုပဒိသတိ၊ လဘတိ-တို့၌ စပ်။] ယောဂါဝစရဿ၊ အား။ အနုရူပသေနာသနံ၊ သင့်လျော်သောကျောင်းကို။ ဥပပရိက္ခိဘွာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်တော်မူပြီး၍။ “တ္ထေ၊ ဤကျောင်း၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ အနုယုဉ္စိတဗ္ဗံ၊ အားထုတ်ထိုက်၏။ ဝါ၊ အားထုတ်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဥပပဒိသတိ၊ ညွှန်ပြတော်မူ၏။ တတော၊ ထိုသို့ ညွှန်ပြတော်မူခြင်းကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ အနုယုဉ္စိန္တေန၊ အားထုတ်သော။ ယောဂိနာ၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ အရဟတ္ထေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္ထေ၊ ရောက်အပ်ပြီးသော်။ “သော ဘဂဝါ၊ သည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝတ၊ မဖောက်မပြန် အမှန်ကိုယ်တိုင် သိမြင်တော်မူနိုင်ပါပေစွတကား။” ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ သက္ကာရံ၊ ကောင်းစွာပြုခြင်း ရှိသေခြင်းကို။ လဘတိ၊ ၏။

အယံ ပန ဘိက္ခု၊ ကိုကား။ ဒီပိသဒိသော တိ၊ သစ်မင်းနှင့် တူ၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ [တောထံ၌ တပါးတည်း နေ၍ တရားထူးကို ယူနိုင်ခြင်းကြောင့် ယောဂီရဟန်းသည် သစ်မင်းနှင့်တူ၏-ဟူလို။] ဟိ၊ ချဲ့။ မဟာဒီပိရာဇာ၊ ကြီးမားသော ကျားသစ်မင်းသည်။ အရဒည၊ ၌။ တိဏဂဟနံ ဝါ၊ ရှုပ်ထွေးသော မြက်ကိုသော်လည်းကောင်း။ ဝနဂဟနံ ဝါ၊ ရှုပ်ထွေးသောတောကို သော်လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗတဂဟနံ ဝါ၊ ရှုပ်ထွေးသော တောင်ကိုသော်လည်းကောင်း။ နိဿာယ၊ ၍။ နိလိယိတွာ၊ ပုန်းအောင်း၍။ ဝနမဟိ သဂေါကဏ္ဍသူကရာဇယော၊ တေ ကျွဲ၊ စိုင့်၊ ဝက်-အစရှိကုန်သော။ မိဂေ၊ သားကောင်တို့ကို။ ဂဏှာတိ ယထာ၊ ဖမ်းယူသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဝင်။ အရညာဒိသု၊ တောအစရှိကုန်သော အရပ်တို့၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ အနုယုဉ္စိန္တေန၊ အဖန်ဖန် အားထုတ်သော။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယထာက္ကမေန၊ အကြင်အကြင် အစဉ်အားဖြင့်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ မဂ္ဂေ စေဝ၊ မဂ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ အရိယဖလောနိ စ၊ အရိယဖိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂဏှာတိ၊ ယူနိုင်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ပေါရာဏာ၊ တို့သည်။ “ယထာပိ။ပ။ ဖလမုတ္တမ” န္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ။-

“ဒီပိကော နာမ၊ သစ်မင်းမည်သည်။ နိလိယိတွာ၊ တောထဲဝယ် ပုန်းအောင်း၍။ မိဂေ သားကောင်းတို့ကို။ ဂဏှာတိ ယထာ၊ ဖမ်းယူသကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူပင်။ ဗုဒ္ဓပုတ္တော၊ ဘုရားသားတော်ဖြစ်သော။ ယုတ္တယောဂေါ၊ အားထုတ်အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသော ယောဂီသော။ ဝိပဿကော၊ အထူးထူး အပြားပြား

ရှုတတ်သော။ အယံ (ဘိက္ခု)၊ သည်။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်ပြီး၍။ ဥတ္တမံ ဖလံ၊ မြတ်သောဖိုလ်လေးပါးကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူနိုင်၏။ [ဖလမုတ္တမန္တိ သာမညဖလံ (သမဏ၏ဖြစ်ကြောင်းဖိုလ်လေး ပါးကို)သန္တာယ ဝဒတိ။-ဋီကာ။]

တေန၊ ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပရက္ကမဇဝယောဂ္ဂဘူမိံ၊ လုံ့လ ဝီရိယ-အဟုန်အား လျှောက်ပတ်သော မြေအရပ်ဖြစ်သော။ [ဘာဝနုဿာဟ- ဇဝဿ၊ (သစ်မင်း၏အဟုန်ကဲ့သို့) ဘာဝနာကို အားထုတ်ခြင်းအဟုန်အား။ ယောဂ္ဂကရုဏဘူမိဘူတံ၊ လျှောက်ပတ်အောင်ပြုတတ်သော မြေဖြစ်၍ဖြစ် သော။ -ဋီကာ။] အရညသေနာသနံ၊ တောကျောင်းကို။ ဒဿေန္တော၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အရညဂတောဝါတိအာဒိံ၊ ပါဠိရပ်ကို။ အာဟ၊ မူပြီ။

ဣတော၊ ဤအရညဂတော ဝါ-အစရှိသောပါဠိမှ။ ပရံ၊ ဌံ။ ဣမသ္မိံ အာနာပါနပဗ္ဗေ၊ ဤ အာနာပါန-အပိုင်းအခန်း၌။ ယံ၊ အကြင် အကြောင်း အရာကို။ ဝတ္တမ္ပိ၊ ဆိုထိုက်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုအကြောင်း အရာကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဌံ။ (မယာ။) ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာ။ ဟိ၊ မှန်။ သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ ဒက္ခော ဘမကာရေ ဝါတိ၊ အစရှိ သော။ ဣဒံ ဥပမာမတ္ထမေဝ၊ ဤ ဥပမာမျှသည်သာလျှင်လည်းကောင်း။ ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ကာယေတိ၊ အစရှိသော။ ဣဒံ အပ္ပနာမတ္ထမေဝ စ၊ ဤ အပ္ပနာ-စကားမျှသည်သာလျှင်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဤနိဂုံးစကားမျှသည် သာလျှင်လည်းကောင်း။ တတ္ထ၊ ထို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌။ အနာဂတံ၊ မလာ။ သေသံ၊ ကြွင်းသောပုဒ်အပေါင်းသည်။ (တတ္ထ၊ ဌံ။) အာဂတမေဝ၊ လာသည် သာတည်း။

ပန၊ ဆက်။ ယံ၊ အကြင် ဥပမာဝါကျ၊ နိဂုံးဝါကျသည်။ အနာဂတံ၊ မလာ။ တတ္ထ၊ ထို မလာသော ဥပမာဝါကျ နိဂုံးဝါကျတို့၌။ ဒက္ခောတိ၊ ကား။ ဆေကော၊ ကျွမ်းကျင်သော။ (ဘမကာရေ ဝါ၊ ပန်းပွတ်ဆရာသည်လည်း ကောင်း။ ဘပကာရန္တေ ဝါ သိ ဝါ၊ ပန်းပွတ်ဆရာ၏အနီးနေ တပ်ည့်သည်လည်း ကောင်း။ ပဇာနာတိ၊ ။၏။-၌ စပ်။) ဒီဗံ ဝါ၊ အဉ္စန္တောတိ၊ ကား။ မဟန္တာနံ၊ ကြီးကုန်သော။ ဘေရီပေါက္ခရာဒိနံ၊ စည်ကြီး စောင်းခွက် အစရှိ သည်တို့ကို။ လိခနကာလေ၊ ခြစ်ရာအခါ၌။ ဝါ၊ ပွတ်ခံရာအခါ၌။ ဟတ္ထေ စ၊ လက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပါဒေ စ၊ ခြေတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဿာ- ရေတွာ၊ ဆန်တန်း၍။ ဒီဗံ၊ ရှည်စွာ။ ကခုန္တော၊ ဆွဲငင်လတ်သော်။ (ပဇာ-

နံဘိဝံသီ စပ်။) ရသံ ဝါ အဉ္စန္ဒာတိ၊ ကား။ ခုဒ္ဒကနံ၊ ငယ်ကုန်သော။ ဒန္တသုစိဝေကောဒိနံ၊ ဆင်စွယ် အပ်ထွင်းစူး-အစရှိသည်တို့ကို။ (အပ်နဖားကို ဖောက်သော စူးအစရှိသည်တို့ကို။) [ဆရာတော်၏နိဿယ-၌ “ဆင်စွယ်၊ ဆံထိုး၊ အပ်ကျည်-အစရှိသည်တို့ကို” ဟု ပေးတော်မူ၏။] လိခနကာလေ။ ။ ။ မံန္တမန္တံ၊ သာသာညင်းညင်း။ ရသံ၊ တိုစွာ။ ကံစုန္တော၊ လတ်သော်၊ (ပဇာနာတိ-၌ စပ်။)

၁. ဝေမေဝ ခေါတိ၊ ကား။ ဝေံ၊ ဤ၊ အတူ။ အယမ္ပိ ဘိက္ခု၊ သည်လည်း။ အဒ္ဓါနဝသေနံ၊ ရှည်သောကာလ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတ္ထရဝသေနံ စ၊ တိုသောကာလ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဝတ္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ အဿာသပဿာသာနံ၊ တို့၏။ (ဝင်သက်ထွက်သက်တို့၏။) ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒိဗံ ဝါ၊ ရှည်စွာမူလည်း။ အဿသန္တော၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေလတ်သော်။ ဒိဗံ၊ စွာ။ အဿသာမိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ ရှု၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ။ ။ ရသံ ဝါ၊ မူလည်း။ အဿသန္တော၊ လတ်သော်။ ရသံ၊ တိုစွာ။ အဿသာမိ၊ ။ ။ ဝါ၊ ။ ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ။ ။ ပ။ [ဋီကာဖွင့်အတိုင်း အနက်ပေးသည်။ ပေယျာလ မြုပ်ထားသော ပါဠိများကို ပါဠိတော်ကြည့်၍ ဖော်ပေးပါ။ ဆရာတော်၏နိဿယ-၌ကား ဖော်၍ပေးထားသည်။] ပဿသိဿာမိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့။ ဝါ၊ ရှုက်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိထိုက်၏။ ဝေံ၊ သို့။ သိက္ခတော၊ ကျင့်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အဿာသပဿာသနိမိတ္တော၊ ဝင်သက်ထွက်သက်ကိုမှီ၍ ထင်လာသော ပဋိဘာဂ-နိမိတ်၌။ [အဿာသပဿာသသန္တိဿယေန ဥပဋ္ဌိတပဋိဘာဂ-နိမိတ္တော။-ဋီကာ။] စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဈာနာနိ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဈာနာ၊ မှ။ ။ ။ ဝုဠတိတော၊ ထ၍။ အဿာသပဿာသေ ဝါ၊ တို့ကိုသော်လည်း။ ပရိဂ္ဂဏာတိ၊ ပိုင်းခြားကာယူ၏။ ဝါ၊ သိမ်းဆည်း၏။ ဈာနဂါနိ ဝါ၊ ဈာန်အင်္ဂါတို့ကို သော်လည်း။ (ပရိဂ္ဂဏာတိ၊ ။ ။ ဝါ၊ ။ ။)

၁။ အဒ္ဓါနဝသေန ဣတ္ထရဝသေန။ ။ အဒ္ဓါနဝသေန ပဝတ္တာနံ အဿာသပဿာသ-လာနံ ဝသေန ဒိဗံ ဝါ အဿသန္တော၊ ဣတ္ထရဝသေန ပဝတ္တာနံ အဿာသပဿာသာနံ ဝသေန ရသံ ဝါ အဿသန္တောတိ ယောဇနာ။-ဋီကာ။

၂။ အဿာသပဿာသေ ။ ပ။ ပရိဂ္ဂဏာတိ ။ ။ ရူပမုခေန (ရုပ်ကိုအစဉ်းပမာနပြုသဖြင့်) ဝိပဿနံ အဘိနိဝိသန္တော (နှလုံးသွင်းသူတည်း)၊ ယော (ယင်းပုံပျိုလ်ကို) “အဿာသပဿာသကမ္ပိကော” တိ ဝုတ္တော။ ဈာနဂါနိ ပရိဂ္ဂဏာတိ အရူပမုခေန ဝိပဿနံ အဘိနိဝိသန္တော။-ဋီကာ။

တတ္ထ၊ ထို အသာသပဿာသ-ကို သိမ်းဆည်းသောရဟန်း၊ ဈာန်အင်္ဂါ
 တို့ကို သိမ်းဆည်းသောရဟန်းတို့တွင်။ အသာသပဿာသကမ္မိကော၊ ဝင်
 သက် ထွက်သက်အလုပ်၌ ယှဉ်သောရဟန်းသည်။ ‘‘ဣမေ၊ အသာသပဿာသာ၊
 ဤ ဝင်သက် ထွက်သက်တို့သည်။ ကိနိဿိတခ၊ အဘယ်ကို မှီပါကုန်လိမ့်
 မည်နည်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့ စဉ်းစားလတ်သော်။ ဣမေ အသာသပဿာသာ။)
 ဝတ္ထုနိဿိတခ၊ မှီကုန်၏။ (ဣတိ ပဇာနာတိ။) ဝတ္ထု နာမ၊ ဝတ္ထုမည်
 သည်။ ကရဇကောယော၊ ကရဇကောယ-တည်း။ ကရဇကောယော နာမ၊
 မည်သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတာနိ၊ ထို့လည်းကောင်း။
 ဥပါဒါရူပဉ္စ၊ လည်းကောင်းတည်း။’’ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။
 ပုရိဂ္ဂဏှာတိ၊ သိမ်းဆည်း၏။ [ဝတ္ထု နာမ ကရဇကောယော၊ စိတ္တစေတသိကာနံ၊
 ပဝတ္ထိဋ္ဌာနဘာဝံတော (စိတ်၊ စေတသိက်တို့၏ ဖြစ်တည်ရာ၏ ၊ အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း။-ဋီကာ။] တတော၊ ထိုမှ နောက်၌။ တဒါရမ္မဇကော၊ ထို ရုပ်
 ဟူသော အာရုံရှိကုန်သော။ ဖဿပဉ္စမကော၊ ဖဿလျှင် ငါးခုမြောက်ရှိသော
 တရားတို့ကို။ နာမန္တိ၊ နာမ်ဟူ၍။ (ပရိဂ္ဂဏှာတိ။)

ဝေ၊ သို့။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတုာ၊ ၍။ တဿ၊ ထိုနာမ်၊
 ရုပ်၏။ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းကို။ ပရိယေသန္တော၊ ရှာမှီးလတ်သော်။ အဝိဇ္ဇာဒိ-
 ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ အဝိဇ္ဇာ-အစရှိသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ‘‘ဝေ၊
 ဤ နာမ်ရုပ်သည်။ ပစ္စယ ပစ္စယုပ္ပန္နံ ဓမ္မမတ္တမေဝ၊ ပစ္စည်း ပစ္စယုပ္ပန်-တရား၊
 မျှသာတည်း။ အညော၊ ပစ္စည်း ပစ္စယုပ္ပန်-တရားမှ အခြားသော။ သတ္တော
 ဝါ၊ သတ္တဝါသည်လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ န
 နတ္ထိ။’’ ဣတိ၊ သို့။ ဝိတိဏ္ဏကင်္ခေါ၊ လှန်မြောက်အပ်ပြီးသော ယုံမှားခြင်း
 ရှိသည်။ (ဟုတော။) [‘‘တယိဒံ ဓမ္မမတ္တံ၊ န အဟေတုကံ၊ နာပိ ဣဿာဒိ-
 ဝိသမဟေတုကံ၊ အထ ခေါ အဝိဇ္ဇာဒိဟေတုကံ’’ နှိ အဒ္ဓါတ္တုပေပိ ကင်္ခါ-
 ဝိတရဏေန ဝိတိဏ္ဏကင်္ခေါ။-ဋီကာ။] သပ္ပစ္စယနာမရူပေ၊ အကြောင်းနှင့်
 တကွဖြစ်သော နာမ်ရုပ်၌။ တိလက္ခဏံ၊ သုံးပါးသောလက္ခဏာကို။ အာရော
 ဖေတော၊ တင်၍။ [‘‘ယံ ကိဉ္စိ ဘိက္ခု၊ ရူပ’’ နှိ အာဒိနာ နယေန ကလာပ-
 သမ္ပသနဝသေန တိလက္ခဏံ အာရောပေတော။-ဋီကာ။] ဝိပဿနံ၊ ကို။
 ဝဇ္ဇေန္တော၊ တိုးပွားစေလတ်သော်။ အနုက္ကမေန၊ မဂ်အစဉ်အားဖြင့်။ အရ-
 ဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်နိုင်၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ကေဿ၊
 တပါးသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၍။ ယာဝံ အရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ် တိုင်
 အောင်။ နိယျာနမုခံ၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက်ခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။ ပ

ဈာန်ကမ္မိကောပိ၊ ဈာန်အလုပ်၌ ယှဉ်သောရဟန်းသည်လည်း။ “ဣမာနိ ဈာန်ဂါနိ၊ တို့သည်။ ကိ နိဿိတာနိ၊ မည်နည်း။ (ဣတိ၊ လတ်သော်။ ဣမာနိ ဈာန်ဂါနိ၊ တို့သည်။) ဝတ္ထုနိဿိတာနိ၊ ဝတ္ထုကို မှီကုန်၏။ (ဣတိ ပဇာနာတိ။) ဝတ္ထု နာမ၊ မည်သည်။ ကရဇကောယော၊ တည်း။ ဈာန်ဂါနိ၊ တို့သည်။ နာမံ၊ တည်း။ ကရဇကောယော၊ သည်။ ရူပံ၊ တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ နာမရူပံ၊ ကို။ ဝတ္ထုပေတွာ၊ အသီးအသီး ပိုင်းခြား၍။ တဿ၊ ထို နာမ်ရုပ်၏။ ပစ္စယံ၊ ကို။ ပရိယေသန္တော၊ လတ်သော်။ အဝိဇ္ဇာဒိပစ္စယာကာရံ၊ အဝိဇ္ဇာ-အစရှိသော ကျေးဇူးပြုပုံ အခြင်းအရာရှိသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ “တေ၊” ဤ နာမ်ရုပ်သည်။ ပစ္စယ ပစ္စယုပ္ပန္နမေမတ္တမေဝ၊ မျှသာတည်း။ အညော၊ သော။ သတ္တော ဝါ ပုဂ္ဂလော ဝါ နတ္ထိ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝိတိတ္ထကခေါ၊ သည်။ (ဟုတွာ။) သပ္ပစ္စယနာမရူပေ၊ ၌။ တိလက္ခဏံ၊ ကို။ အာရောပေတွာ၊ ၍။ ဝိပဿနံ ဝဇေန္တော အနုက္ကမေန အရဟတ္တံ ပါပုဏာတိ။ ဣဒံ၊ ကား။ ကေဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ယာဝ အရဟတ္တာ၊ တိုင်အောင်။ နိယျာန-မုခံ၊ တည်း။

ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါတိ၊ ကား။ ဧဝံ၊ သို့။ အတ္တနော ဝါ၊ မိမိ၏ မူလည်း။ အဿာသ ပဿာသကာယေ၊ ဝင်သက် ထွက်သက်-အပေါင်း၌။ ကာယာနုပဿိ၊ ဝင်သက် ထွက်သက်-အပေါင်းကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ ရှိသည်။ (ဟုတွာ။) ဝိဟရတိ။ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါတိ၊ ကား။ ပရဿ ဝါ၊ သူတပါး၏ မူလည်း။ အဿာသပဿာသကာယေ၊ ၌။ (ကာယာနုပဿိ ဟုတွာ ဝိဟရတိ။) အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ ဝါတိ၊ ကား။ ကာလေန၊ ရံဖန်ရံခါ။ အတ္တနော ဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။ ကာလေန၊ ခါ။ ပရဿ ဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။ အဿာသပဿာသကာယေ၊ ၌။ (ကာယာနုပဿိ ဝိဟရတိ။) တေေန၊ ဤ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ ဝါ-အစရှိသောပါ၌ဖြင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပဂုဏကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အဝါးဝစွာ လေ့လာအပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အဋ္ဌပေတွာ၊ အကြားအကြား၌ မတန်ရပ်စေမူ၍။ [အဋ္ဌပေတွာတိ အန္တရန္တရာ န ဌပေတွာ-ဒီကာ။] အပရာပရံ၊ အဇ္ဈတ္တ၊ ဗဟိဒ္ဓ-တရားတို့၌ တပါးပြီးတပါး။ ဝါ၊ အဆက်မပြတ်။ သုဉ္စရဏကာလော၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်ရာအခါကို။ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ [အပရာပရံ သုဉ္စရဏကာလောတိ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါဓမ္မေသုပိ နိရန္တရံ ဝါ ဘာဝနာယ ပဝတ္တနကာလော ကထိတော။-ဒီကာ။] ပန၊ ထိုသို့ပင် အပြန်အလှန် လှည့်လည်ရာအခါကို ဟောတော်မူ

အပ်ပါသော်လည်း။ ကေသို့ ကာလေ၊ တခုတည်းသော အခါ၌။ ဣဒံ ဥဘယံ၊ ဤ အဇ္ဈတ္တ၊ ဗဟိဒ္ဓ-နှစ်ပါးစုံကို။ န-လဲဗ္ဗတိ၊ မရအပ်။ [“အဇ္ဈတ္တ၊ ဗဟိဒ္ဓါ” တိ စ ဝုတ္တံ ဣဒံ ဓမ္မဒ္ဓယသင်္ဂီတံ ကေသို့ ကာလေ ကေတော အာရမ္မဏဘာဝေန န လဗ္ဗတိ၊ ကေဇ္ဈံ အာလမ္ဘိတံ န သက္ကာတိ အတ္ထော။- ဋီကာ။]

သမုဒယဓမ္မာနုပဿိံ ဝါတိ၊ ကား။ ယထာ နာမ၊ ဥပမာ-မည်သည် ကား။ ကမ္မာရဿ၊ ပန်းပဲသံမား၏။ ဘတ္ထု၊ သားရေဖားဖိုကိုလည်းကောင်း။ ဂဂ္ဂရနာဠိယ၊ မီးရှူးပြန်ဝကိုလည်းကောင်း။ [ဗြဟ္မ ဘတ္ထန္တိ ရုတ္တိ။ ဂဂ္ဂရ- နာဠိန္တိ ဥက္ကာပနာဠိ။-ဋီကာ။] တဇ္ဇံ၊ ထို လေဖြစ်ခြင်းအားလျော်သော။ ဝါယာမံ စ၊ လုံ့လကိုလည်းကောင်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဝါတော၊ လေသည်။ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ။ ဝါ၊ တပြောင်းပြန်ပြန်။ သဉ္ဇရတိ ယထာ၊ ကောင်း စွာဖြစ်သကဲ့သို့။ ဝေ၊ တူ။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ကရဇကာယဉ္ဇ၊ မိဘတို့၏ သုက်သွေးကြောင့်ဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်ကို လည်းကောင်း။ နာသပုဋ္ဌဉ္ဇ၊ နှာခေါင်းဖိုကို လည်းကောင်း။ စိတ္တဉ္ဇ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အသာသပဿာသကာယော၊ သည်။ အပရာပရံ၊ မှ။ ဝါ၊ ပြန်၊ သဉ္ဇရတိ၊ ၏။ ကာယာဒယော၊ ကာယ-အစရှိကုန်သော။ [အာဒိပြင့် နာသပုဋ္ဌံ၊ စိတ္တ- တို့ကိုယူ။] ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သမုဒယဓမ္မာ၊ အသာသပဿာသတို့၏ ဖြစ်ခဲ့ရာ အကြောင်းတို့တည်း။ တေ၊ ထို ကရဇကာယ-အစရှိသည်တို့ကို။ [တေတိ ကရဇကာယာဒိကေ။-ဋီကာ။] ပဿန္တော၊ ရှုမြင်သော်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ “သမုဒယ- ဓမ္မာနုပဿိံ ဝါ ကာယသို့ ဝိဟရတိ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဝယဓမ္မာနုပဿိံ ဝါတိ၊ ကား။ ဘတ္ထာယ၊ သားရေဖားဖိုကို။ အပနိတာယ၊ ဖယ်အပ်ပြီးသော်လည်းကောင်း။ ဂဂ္ဂရနာဠိယာ၊ မီးရှူးပြန်ဝ

၁။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿိံ။ ။သမုဒေတိ တေသ္မာတိ သမုဒယော၊ သော ဝေ ကာရဏဋ္ဌေန ဓမ္မောတိ သမုဒယဓမ္မော၊ (ဤ၌ဓမ္မ-သဒ္ဓါသည်ကာရဏ-အနက်ဟော။) အုဿာသပဿာသနံ ဥပ္ပတ္တိဟေတု ကရဇကာယာဒိ၊ တဿ အနုပဿနသီလော သမုဒယဓမ္မာနုပဿိံ၊ တံ ပန သမုဒယဓမ္မံ ဥပမာယ ဒဿေန္တော “ယထာ နာမာ” တိအာဒိမဟာ။-ဋီကာ။

၂။ ဝယဓမ္မာ နုပဿိံ။ ။ဝယဓမ္မာနုပဿိံ ဧတ္ထ အဟေတုကတ္ထေဝိ ဝိနာသဿ (ပျက်ခြင်း၏အကြောင်း မရှိပါသော်လည်း။) ဖေယံ ဟေတုဓမ္မာနံ အတာဝေ ယံ န ဟောတိ။ တဒဘာဝေါ (ထိုအကြောင်းတရားတို့၏ မရှိခြင်းကို) တဿ အတာဝဿ၊ (ထို ဝယ-မဖြစ်ခြင်း၏) ဟေတု ဝိယံ ဝေါဟရိယတိ (အကြောင်း ကဲ့သို့၊ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုအပ်၏။) ဣတိ ဥပစာရတော (အကြောင်းအစစ် မဟုတ်

ကို။ ဘိန္နာယ၊ ဖျက်အပ်သော်လည်းကောင်း။ တဇ္ဇေ၊ ထိုလေဖြစ်ခြင်းအားလျော်သော။ ဝါယာမေ၊ သည်။ အသတိ စ၊ သော်လည်းကောင်း။ သော ဝါတော၊ သည်။ နပ္ပဝတ္တတိ ယထာ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ ကာယေ၊ ကရဇကာယ-သည်။ ဘိန္နေ၊ ပျက်သော်လည်းကောင်း။ နာသပုဇ္ဈေ၊ နှာခေါင်းဖုကို။ ဝိဒ္ဓိသ္မေ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သော်လည်းကောင်း။ စိတ္တေ၊ သည်။ နိရုဒ္ဓေ စ၊ ချုပ်သော်လည်းကောင်း။ အဿာသပဿာသ-ကာယော နာမ၊ မည်သည်။ နပ္ပဝတ္တတိ။ ဣတိ၊ သို့။ ကာယာဒိနိရောဓာ၊ ကာယ-အစရှိသည်တို့၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဿာသပဿာသနိရောဓော၊ သည်။ (ဟောတိ။) ဝေ၊ သို့။ ပဿသန္တော၊ ကို။ “ဝယဓမ္မာနုပဿိ ဝါကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

သမုဒယဝယဓမ္မာနုပဿိ ဝါတိ၊ ကား။ ကာလေန၊ ရံဖန်ရံခါ။ သမုဒယံ၊ အဿာသပဿာသ-တို့၏ ဖြစ်ခဲ့ရာအကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ကာလေန၊ ခါ။ ဝယံ၊ ပျက်ခဲ့ရာအကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ အနုပဿန္တော၊ အဖန်ဖန်ရှုသော ရဟန်းကို။ (“သမုဒယဝယဓမ္မာနုပဿိ ဝါကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။) [ပါဠိတော်ကြည့်၍ ထည့်ပေးသည်။] အတ္တိကာယောတိ ဝါ ပနဿာတိ၊ ကား။ ကာယောဝ၊ ဝင်သက် ထွက်သက် အပေါင်းသည်သာ။ အတ္တိ။ သတ္တော၊ သည်။ န (အတ္တိ)။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ န (အတ္တိ)။ ဣတ္တိ၊ သည်။ န(အတ္တိ)။ ပုရိသော၊ သည်။ န(အတ္တိ)။ အတ္တာ၊ အတ္တ-သည်။ န(အတ္တိ)။ အတ္တနိယံ၊ အတ္တ၏ ဥစ္စာသည်။ န (အတ္တိ)။ အဟံ၊ သည်။ န (အတ္တိ)။ မမံ၊ ငါ့ဥစ္စာသည်။ န (အတ္တိ)။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သည်။ န (အတ္တိ)။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်၏ ဥစ္စာသည်။ န (အတ္တိ)။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ အဿ၊ ထို ယောဂီရဟန်း၏။ သတိ၊ သတိသည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိ-တာ၊ ရှေးရှုကပ်၍တည်သည်။ ဟောတိ။

ယာဝဇေဝါတိ ဧတံ ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ ပယောဇနပရိစ္ဆေဒ-ဝဝတ္ထာပနံ၊ အကျိုး၏ အပိုင်းအခြားကို ပိုင်းခြားမှတ်သားကြောင်း သဒ္ဓါ

သော်လည်း အကြောင်းအစစ်ကဲ့သို့ တင်စားသောအားဖြင့်၊) 'ကရဇကာယာဒိ-အဘာဝေါ အဿာသပဿာသကာယဿ ဝယကာရဏံ ဝုတ္တော။ တေနာဟ 'ယထာ ဘည္ဇာယာ' တိ အာဒိ။ အယံ တာဝေတ္ထ ပဋ္ဌ-ဂိကပ္ပဝသေန အတ္တ-ဝိဘာဝနာ။ ဒုတိယဂိကပ္ပဝသေန ဥပစာရေန ဝိနာယေဝ အတ္တော ဝေဒိတဗ္ဗော။ -ဋီကာ။ [ဋီကာအလို 'ဝယဓမ္မာ နုပဿိ-အတွက် နှစ်နည်းနှာနတူသည်။ ယခု အဋ္ဌ-ကထာများ၌ကား ဋီကာဖွင့်အပ်သော ပထမ-နည်းသာရှိ၏။ ဒုတိယနည်းကိုမတွေ့ရ။]

တည်း။ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ (ကိံ ဝုတ္တံ ဟောတိ။) ယာ သာ သတိ၊ အကြင် သတိသည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ၊ အာရုံ၌ ကပ်၍တည်သည်။ ဟောတိ။ သာ၊ ထို သတိ-သည်။ အညဒတ္တာယ၊ သတိသမ္ပဇဉ-မှတစ်ပါး အခြားအကျိုးငှာ။ န (ဟောတိ)။ အထ ခေါ၊ အဟုတ်ကား။ ယာဝဇေဝ ဉာဏမတ္တာယ၊ အကြင် ဉာဏ်ဟူသော အလွန်ဆုံး အတိုင်းအရှည် အကျိုးငှာသာလျှင်လည်းကောင်း။ အပရာပရံ၊ အဆင့်ဆင့်။ (ယာဝဇေဝ) ဥတ္တရုတ္တရံ ဉာဏပမာဏတ္တာယ^၁ စေဝ၊ အကြင် အထက်အထက် ဉာဏ်ဟူသော အလွန်ဆုံး အတိုင်းအရှည် အကျိုးငှာသာလျှင်လည်းကောင်း။ [ဉာဏမတ္တာယ-ကို ထပ်ဖွင့်သည်။] (ယာဝဇေဝ) သတိပမာဏတ္တာယ စ၊ အကြင် သတိဟူသော အလွန်ဆုံး အတိုင်းအရှည် အကျိုးငှာသာလျှင်လည်းကောင်း။ (သတိ၊ သည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိ- တာ ဟောတိ။) သတိသမ္ပဇဉာနံ၊ တို့၏။ (ယာဝဇေဝ) ဝုဇုတ္တာယ၊ တိုး ပွားခြင်း ဟူသော အလွန်ဆုံးအတိုင်းအရှည် အကျိုးငှာသာလျှင်။ (သတိ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ ဟောတိ။) ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။

အနိဿိတော စ ဝိဟရတိတိ၊ ကား။ တဏှာနိဿယ ဒိဋ္ဌိနိဿယာနံ၊ မှီရာဖြစ်သောတဏှာ၊ မှီရာဖြစ်သောဒိဋ္ဌိကို၏။ ဝါ၊ တို့နှင့်။ ဝသေန၊ စပ် သဖြင့်။ အနိဿိတောဝ၊ မမှီသည်သာ။ (ဟုတွာ) ဝိဟရတိ။ န စ ကိဉ္စိ လောကေ ဥပါဒိယတိတိ၊ ကား။ လောကသို့၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ဟူသော လောက၌။ ဝါ၊ တွင်။ ကိဉ္စိ၊ တစ်တခုသော။ ရူပံ ဝါ၊ ရုပ် ကိုလည်းကောင်း။ ကံစိ၊ သော။ ဝေဒနံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ကံစိ၊ သော။ သညံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဧကစိ၊ ကုန်သော။ သင်္ခါရေ ဝါ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ဝိညာဏံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ “အယံ ဤရုပ်သည်။ ဝါ၊ ဤ ဝေဒနာ-သည်။ ဝါ၊ ဤ သညာ-သည်။ ဝါ၊ ဤ သင်္ခါရ-သည်။ ဝါ၊ ဤ ဝိညာဉ်သည်။ မေ ဤ။ အတ္တာ၊ အတ္တတည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ [ဒိဋ္ဌိစုံ။] (အယံ မေ။) အတ္တနိယံ၊ အတ္တ၏ ဥစ္စာတည်း။” ဣတိ ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ [တဏှာစုံ။]

၁။ ဉာဏပမာဏတ္တာယ-စသည်။ ။ဉာဏပမာဏတ္တာယာတိ ကာယာနုပဿနာ- ဉာဏ် ပရံ ပမာဏံ ပါပနတ္တာယ။ သတိပမာဏတ္တာယာတိ ကာယပ ဂ္ဂါဟိကံ သတိ^၁ ပဝတ္တနသတိ^၂ ပရံ ပမာဏံ ပါပနတ္တာယ။ ဣဿေ ဟိ ဝုတ္တနယေန “အတ္ထိ ကာ- ယော”တိ အပရာပရုပ္ပတ္တိဝသေန ပစ္စုပဋ္ဌိတာ သတိ ဘိယျောသော မတ္တာယ တတ္ထ ဉာဏဿ သတိယာ စ ပရိမြူဟနာယ ဟောတိ။ တေနာဟ “သတိသမ္ပဇဉာနံ ဝုဇုတ္တာယာ”တိ။-ဇီကာ။

န ဂက္ခာတိ၊ မယူ။ ဝေဓိတိ (တ္ထေ)၊ ဤပါဠိ၌။ ပိကာရော၊ ပိ-အက္ခရာ
သည်။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ အတ္ထံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော 'ဣရိယာပထပဗ္ဗ-အစ
ရှိသော အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ကပ်ယူ၍။ ဝါ၊ 'ထောက်
၍။ သမ္ပိဏ္ဏနတ္ထော၊ သမ္ပိဏ္ဏန-အနက်ရှိ၏။ ပန၊ 'ဆက်။ ဣမိနာ ပဒေန၊
ဤ ဝေဓိ-ဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာနာပါနပဗ္ဗဒေသနံ၊ အာနာ
ပါနပဗ္ဗ-ဒေသနာတော်ကို။ နိယျာတေတွာ၊ နိဂုံးအုပ်တော်မူ၍။ ဒဿေတိ၊
မူ၏။

[“စတုသစ္စဝိနိမုတ္တော ဂေယျော နာမ နတ္ထိ” ဟူသည်နှင့်အညီ
သစ္စာလေးပါးဖြင့် ခွဲခြား၍ ပြလိုသောကြောင့် တတ္ထ-အစရှိသည်
ကိုမိန့်။]

တတ္ထ၊ ထို အာနာပါနပဗ္ဗ-ဒေသနာတော်၌။ အဿာသပဿာသပရိဂ္ဂါ
ဟိကာ၊ အဿာသပဿာသကို ပိုင်းခြား၍ ယူတတ်သော။ သတ္တိ၊ သတိ
သည်။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာ-တည်း။ တဿ၊ ထိုသတိကို။ သမုဒ္ဓာပိကာ၊
ဖြစ်စေတတ်သော။ ပုရိမတဏှာ၊ ရှေးဘဝ၌ဖြစ်သော တဏှာသည်။ သမုဒယ
သစ္စံ၊ သမုဒယသစ္စာ-တည်း။ ဥဘိန္နံ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ-နှစ်ပါး
တို့၏။ အပ္ပဝတ္တိ^၂၊ မဖြစ်ကြောင်းတရားသည်။ ဝါ၊ မဖြစ်ရာတရားသည်။
နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာ-တည်း။ ဒုက္ခပရိဇာနနေော၊ ဒုက္ခသစ္စာ-ကို ပိုင်း
ခြား၍ သိတတ်သော။ သမုဒယပဇဟုနေော၊ သမုဒယသစ္စာ-ကို ပယ်တတ်
သော။ နိရောဓာရမ္မဏော၊ နိရောဓသစ္စာ-ဟူသော အာရုံရှိသော။ အရိယ-
မဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်-သည်။ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂသစ္စာ-တည်း။ ဧဝံ သို့။

၁။ ဝေဓိ။ ။ဝေဓိတိ ဧတ္ထ ပိ-သဒ္ဓေါ ဟေဋ္ဌာ နိဗ္ဗိဋ္ဌဿ တာဒိသဿအတ္တဿ
အဘာဝတော အရတ္တသမုဗ္ဗယတ္ထောတိ ဒဿေန္တော “ဥပရိ အတ္ထံ ဥပါဒါယာ”တိ
အာဟယတော “အန္တမသော တိရစ္ဆာနဂတယပိ၊ အယဗ္ဗိ ပါရာဇိကော ဟောတိ”
တိ။ ဝေဋ္ဌိ ပန နိဗ္ဗိဋ္ဌာကာရဿ ပစ္စာမသနံ နိဂမနဝေသန ကတန္တိ အာဟ “ဣမိနာ
ပန။ပ။ဒေသတိ”တိ။-ဇီကာ။

၂။ အပ္ပဝတ္တိ။ ။ပဝတ္တတိ ယာယာတိ ပဝတ္တိ။ န+ပဝတ္တိ အပ္ပဝတ္တိ-မဖြစ်ကြောင်း။
အပ္ပဝတ္တိတိ အပ္ပဝတ္တိနိမိတ္တံ၊ ဥဘိန္နံ (ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ-နှစ်ပါးတို့၏။)
အပ္ပဝတ္တိယာ နိမိတ္တဘူတော (မဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်၍ဖြစ်သော နိရောဓသစ္စာ-
တည်း။) ဣတိ အတ္ထော။ န ပဝတ္တတိ ဧတ္ထာတိ ဝါ အပ္ပဝတ္တိ (မဖြစ်ရာ)။-ဇီကာ။

စတုသစ္စဝသေန၊ လေးပါးသော သစ္စာနှင့် စပ်သဖြင့်။ ဥဿက္ကိတွာ ။ အားထုတ်၍။ နိဗ္ဗုတိံ ။ သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်နိုင်၏။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးကား။ ဧကဿ၊ တပါးသော။ (ဘိက္ခုနော - ဥ ဝံ)၊ အသာသပဿာသဝသေန၊ နှင့် စပ်သဖြင့်။ အဘိနိဝိဋ္ဌဿ၊ နှလုံး သွင်း သော။ ဘိက္ခုနော၊ ။ ယာဝ အရဟတ္တာ၊ တိုင်အောင်။ နိယျာနမ္ဗန္ဓံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။ [ဝဋ်ကွေ့တော့ နိဿရဏူပါယော။ - ဋီကာ။] ဣတိ၊ အပြီးတည်း။

အာနာပါနပဗ္ဗံသညံ။ နိဋ္ဌိတံပြီ။

ဣရိယာပထပဗ္ဗအဖွင့်

၃၇၅။ ဝေံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ အသာသပဿာသဝသေန။ နှင့်စပ်သဖြင့်။ ကာယာနုပဿနံ၊ ကို။ ဝိဘဇိတွာ၊ အကျယ်ဝေဖန် တော်မူပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ဤ။ ဣရိယာပထဝသေန၊ ဣရိယာပုထ်၏အပြားအား ဖြင့်။ (ကာယာနုပဿနံ)ဝိဘဇိတုံ၊ ဝေဖန်ခြင်းငှား။ ပုန စပရန္တိအာဒိ။

၁။ ဥဿက္ကိတွာ။ ။ သက္က-ဓာတ်သည် ဝတီ-အနက်ဟောတည်း။ “ဥ-အထက် သို့သက္က-တက်သွားခြင်း”ဟူသည်။ ဤနေရာ၌ ဝိသုဒ္ဓိ-အစဉ်အားဖြင့် တက်သွား ခြင်းတည်း။ ထို့ကြောင့် “ဥဿက္ကိတွာတိ ဝိသုဒ္ဓိပရမ္မရာယ၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ-စသော အစဉ် အားဖြင့်။ အာရဟိတွာ၊ တက်၍။” ဟု ဇီကာဖွင့်သည်။ ထိုသို့တက်ခြင်းကိုပင် “ဥဿ- က္ကိတွာ-အားထုတ်၍”ဟု အဓိပ္ပာယ်ထွ ပေးကြသည်။

၂။ ဣရိယာပထဝသေန။ -။ ဣရိယနံ-ဖြစ်ခြင်း။ ဣရိယာ၊ ခြင်း။ ကိရိယာ၊ ကိုယ် အမှုအရာတည်း။ ဣမ ပန၊ ဤနေရာ၌ကား။ ကာယိကပယောဂေါ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော ပယောဂ-ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဣရိယာပထ-ဟုသိထိုက်၏။ ဣရိယာနံ၊ ကိုယ်အမှုအရာ တို့၏။ ပထော၊ အကြောင်းတည်း။ ပဝတ္တိမဂ္ဂေါ၊ ဖြစ်ခြင်း၏ လမ်းကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဣရိယာပထော၊ မည်၏။ ဝမနာဒိဝသေန၊ သွားခြင်း အစရှိသည်တို့ ၏ အပြားအားဖြင့်။ သရိရာဝတ္ထာ၊ ကိုယ်၏ အခိုက်အတန့်တည်း။ ဝစ္ဆန္တော ဝါ ဟိ၊ သတ္တော ကာယေန ကာတဗ္ဗကိရိယံ (ပြုထိုက်သော အမှုအရာကို) ကရောတိ ဝိတော ဝါ နိသိန္နော ဝါ နိပဇ္ဇော ဝါ (ရပ်စဉ်လည်းကောင်း၊ ထိုင်စဉ်လည်းကောင်း၊ လျောင်းစဉ်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုထိုက်သော အမှုအရာကို ပြု၏။) ဣတိ၊ တေသံ ဣရိယာပထာနံ ဝသေန၊ ဣရိယာပထဝိဘာဝေန (ဣရိယာပုထ်တို့၏ အပြားအားဖြင့်။) ဣတိ အတ္ထော။ -ဋီကာ။

ကို။ အာဟာ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဝါ၊ ၏။ တတ္ထံ၊ ထို ပုဒ် စပရံ-အစရှိသော စကားရပ်၌။ သောဏသိင်္ဂါလာဒယောပိ၊ အိမ်ခွေး၊ တောခွေး-အစရှိသော သတ္တဝါတို့သော်မှလည်း။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန်လတ်သော်။ ဝါ၊ ကုန်စဉ်။ “ဂစ္ဆာမ၊ ငါတို့သွားကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ကာမံ ဇာနန္တိ၊ အကယ်၍ကား သိကြပေကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ သိကြပါကုန်သော်လည်း။ ဝေရူပံ၊ ရှိသော။ တေ ဇာနနံ၊ ဤ၊ အသိမျိုးကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ (ဘဂဝတာ။)န ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်မဟုတ်။ ဟိ၊ မှန်။ ဝေရူပံ၊ သော။ ဇာနနံ၊ သိခြင်း သည်။ သတ္တုပလဒ္ဓိံ၊ သတ္တဝါဟူသော အယူကို။ န ပဇဟတိ၊ မစွန့်နိုင်။ အတ္တသည်၊ အတ္တ-ဟူသော အမှတ်သည်ကို။ န ဥပ္ပါဋေတိ၊ မခွါနိုင်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်လည်းကောင်း။ သတိပဋ္ဌာနဘာဝနာ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ န ဟောတိ။ ပန၊ အနုယ-ကား။ ဣမဿ ဘိက္ခုနော၊ ဤ ဟောဂီရဟန်း၏။ ဇာနနံ၊ သည်။ သတ္တုပလဒ္ဓိံ၊ ကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ အတ္တသည်၊ ကို။ ဥပ္ပါဋေတိ၊ ခွါနိုင်၏။ ကမ္မဋ္ဌာနဉ္စေ၊ သည်လည်းကောင်း။ သတိပဋ္ဌာနဘာဝနာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ တတ္ထ ကာမံ-စသည်ဆိုပုံ။ ။ “ဂစ္ဆန္တော ဝါ” တိအာဒိ၊ အစရှိသော စကား သည်။ ဂမနာဒိမတ္တဇာနနဿ၊ သွားခြင်း အစရှိသော သာမဗျူကို သိခြင်း၏လည်း ကောင်း။ ဝါ၊ သိခြင်းနှင့်လည်းကောင်း။ ဂမနာဒိဂတဝိသေသဇာနနဿ စ၊ သွား ခြင်း အစရှိသည်၌ ဖြစ်သော ရုပ်တို့၏အထူးကို သိခြင်း၏လည်းကောင်း။ ဝါ၊ နှင့် လည်းကောင်း။ သာဓာရဏဝစနံ၊ ဆက်ဆံသောစကားတည်း။ တတ္ထ ဂမနာဒိမတ္တ- ဇာနနံ ဣမ နာမိပ္ပေတံ၊ ဂမနာဒိဂတဝိသေသဇာနနံ ပန အမိပ္ပေတံ။ (သွားခြင်း အစရှိသည်၌ ဖြစ်သော ရုပ်တို့၏ အထူးကိုကား အလိုရှိအပ်၏။) ဣတိ တံ ဝိဘဇိတွာ ဒေဿတုံ “တတ္ထ ကာမံ” ဣအာဒိ ဝုတ္တံ။-ဋီကာ။

၂။ သတ္တုပလဒ္ဓိံ။ ။ သတ္တုပလဒ္ဓိန္တိ “သဇတ္တာ အတ္တိ” (သတ္တဝါရှိ၏။) ဣတိ ဥပလဒ္ဓိံ (အယူကို) သတ္တဂါဟံ (သတ္တဝါဟု စွဲလမ်းခြင်းကို)။ န ပဇဟတိ န ပရိစ္စဇေတိ “အဟံ ဂစ္ဆာမိ၊ မမ ဂမနံ” ဣတိ ဝါဟသဗ္ဘာဝတော (ဤသို့ စွဲလမ်းခြင်း၏ ထင်ရှား ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။-ဋီကာ။

၃။ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဝါ။ ပန ဟောတိ။ ။ တတော ဝေ အတ္တသည် “အတ္တိ အတ္တိ ကာရကော ဝေဒကော” တိ ဧဝံ ပဝုတ္တံ ဝိပရိတသည် န ဥပ္ပါဋေတိ နာပနေတိ အပ္ပဋိပက္ခဘာဝတော၊ အနန္တမြူဟနံတော ဝါ။ ဧဝံဘူတဿ စဿ ကုတော ကမ္မဋ္ဌာနာဒိဘာဝေတိ အာဟ “ကမ္မဋ္ဌာနံ ဝါ သတိပဋ္ဌာနဘာဝနာ ဝါ န ဟောတိ” တိ။-ဋီကာ။

[တမေဝ. ဟိ အတ္ထံ ဝိဝရိတုံ “ဣဒဉ္စိ”တိ အာဒိ ဝုတ္တံ-ဋီကာ။] ဟိ၊ ချဲ့၊ ဣဒံ၊ ဤ ဂစ္ဆန္တောဝါ၊ ဂစ္ဆာမိ-အစရှိသော စကားတော်ကို။ ကော-အဘယ်သူသည်။ ဂစ္ဆတိ၊ နည်း။ ကဿ၊ ၎င်း။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းနည်း။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ နည်း။ ဣတိ ဝေဝံ၊ သို့။ သမ္ပဇာနနံ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ပြီး။ ဌာနာဒီသုပိ၊ ရပ်ခြင်းအစရှိသော ဣရိယာပုထ်တို့လည်း။ ဝေဝေဝ နယော၊ တည်း။

၁။ ကော ဂစ္ဆတိ။ ။တတ္ထ ကော ဂစ္ဆတိတိ (ဟူ၍)၊ သာဓနံ၊ (ကတ္ထု-သာဓန-ကိုလည်းကောင်း။) ကိရိယဉ္စ (ဂမန-ကိရိယာကိုလည်းကောင်း) အဝိ-နိန္ဒာတ္ထံ ကတော (အသီးအသီး မခွဲခြားအပ်သည်ကို ပြု၍) ဂမနကိရိယာယ ကတ္ထုပုစ္ဆာ၊ (သွားခြင်းကြိယာ၏ ကတ္တားကို မေးကြောင်း ပုစ္ဆာတည်း) သံ ကတ္ထုဘာဝဝိသိဋ္ဌအတ္ထပဋိက္ခေပတ္ထာ (ထိုပုစ္ဆာသည် ကတ္တားအဖြစ်ဖြင့် အထူးပြုအပ်သော အတ္ထ-ကို ဂယ်ရှားခြင်း အနက်ရှိ၏။ ကသ္မာ) ဓမ္မမတ္တဿေဝ ဂမနသိဒ္ဓိဒဿနတော။-ဋီကာ။

၂။ ကဿ ဂမနံ။ ။ကဿ ဂမနန္တိ တမေဝတ္ထံ ပရိယာယန္တရေန ဝဒတိ သာဓနံ၊ (ကတ္ထုသာဓန-ကိုလည်းကောင်း) ကိရိယဉ္စ ဝိနိန္ဒာတ္ထံ ကတော (အသီးအသီး ခွဲခြားအပ်သည်ကို ပြု၍) ဂမနကိရိယာယ အကတ္ထုသမ္ပန္နိဘာဝဝိဘာဝနတော (ဂမနကိရိယာ၏ ကတ္တားနှင့်စပ်ခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကို ထင်ရှားပြခြင်းကြောင့်တည်း)။ ပဋိက္ခေပတ္ထဉ္စိ အန္တောနိတံ ကတော (မှန်၏-ပဋိက္ခေပ-အနက်ကို အတွင်း၌ ဆောင်အပ်သည်ကို ပြု၍) ဥဘယတ္ထ (ကော ဂစ္ဆတိ၊ ကဿ ဂမနံ-နှစ်ဝါကျ၌) ကိံ-သဒ္ဓေါ ပဝတ္ထော။-ဋီကာ။ [ကော၊ ကဿ-တို့၌ ကိံ-သဒ္ဓါသည် ပဋိက္ခေပ-အနက်ကို အတွင်းပြု၍ဖြစ်၏။ ကော ဂစ္ဆတိ-ဘယ်သူသွားသနည်း။ “ဘယ်သူမှ မသွား”-ဟူလို။ ကဿ ဂမနံ-ဘယ်သူ၏ သွားခြင်းနည်း။ “ဘယ်သူ၏ သွားခြင်းမှမဟုတ်-ဟူလို။]

၃။ ကိံ ကာရဏာ။ ။ကိံ ကာရဏာတိ ပန ပဋိက္ခိတ္တ ကတ္ထုကာယ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ကတ္တားရှိသော။ ဂမန ကိရိယာယ၊ ၎င်း။ အဝိပရိတကာရဏပုစ္ဆာ၊ မမောက် မပြန်သော အကြောင်းကို မေးကြောင်းပုစ္ဆာတည်း။ ဣဒဉ္စိ၊ ဂမနံ၊ နာမ အတ္တာမနသာ သံယုဇ္ဇတိ၊ (အတ္တ-ကို စိတ်ဖြင့် ယှဉ်စပ်အပ်၏) မနော ဣန္ဒြိယေဟိ၊ (သံယုဇ္ဇတိ။) ဣန္ဒြိယာနိ အတ္တေဟိ (သံယုဇ္ဇတိ။) ဣတိ ဝေမာဒိဗိစ္စာကာရဏ ဝိနိမုတ္တ အနုရူပပစ္စယဟေတုကော (ဤသို့ အစရှိသော ဝိစ္စာအကြောင်းမှ လွတ်သော လျော်သောပစ္စယဟူသော အကြောင်းရှိသော) ဓမ္မာနံ ပဝတ္ထိအာကာရ-ဝိသေသော။ (ဖြစ်ပုံ အခြင်းအရာအထူးတည်း) ဟေနံ ဟ “တတ္ထာ”တိ အာဒိ။-ဋီကာ။

တတ္ထ၊ ထိုကော ဂစ္ဆတိ၊ ကဿ ဂမနံ-အစရှိသော စကားရပ်၌။
 ကော ဂစ္ဆတိတိ၊ ကား။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ သတ္တော
 ဝါ၊ သတ္တဝါသည်လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။
 န ဂစ္ဆတိ၊ သွားသည့် မဟုတ်။ ကဿ ဂမနန္တိ၊ ကား။ ကဿစိ၊
 သော။ သတ္တဿ ဝါ၊ ၎င်းလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလဿ ဝါ၊ ၎င်းလည်း
 ကောင်း။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်။ န၊ မဟုတ်။ ကိံ ကာရဏံ
 ဂစ္ဆတိတိ၊ ကား။ စိတ္တကိရိယဝါယောဓာတု ဝိပ္ပာရေနံ၊ စိတ်သည်
 ပြုအပ်သော ဝါယောဓာတ်၏ လှုပ်ရှားခြင်းကြောင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၎င်း၊
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သေ (ဧသေ)၊ ဤ ယောဂီရဟန်းသည်။ ဝေ၊ သို့။
 ပဇာနာတိ၊ ၎င်း။ (ကိံ)။ “ဂစ္ဆမိ၊ ငါသွားအံ့။” ဣတိ၊ သို့။ စိတ္တံ၊ သည်။
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ တံ၊ ထိုစိတ်သည်။ [တန္တိ ဂန္တုကာမတာဝသေန ပဝတ္တစိတ္တံ-
 ဋီကာ။] ဝါယံ၊ ဝါယောဓာတ်ကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယော၊ သည်။
 ဝိညတ္တိံ၊ ကာယဝိညတ်ကို။ ဇနေတိ၊ ၎င်း။ စိတ္တကိရိယဝါယောဓာတုဝိပ္ပာရေနံ၊
 ကြောင့်။ သကလကာယဿ၊ အလုံးစုံသော ရူပကာယ၏။ ပုရတော၊ ရှေ့သို့။

၁။ ဝါယံ ။ ဇနေတိ။ ။ ဝါယောဓာတုအမှိကံ (လွန်ကဲသော ဝါယောဓာတ်
 ရှိသော) ရူပကလာပံ ဥပ္ပါဒေတိ၊ အဓိကတာ စေတ္တ သာမတ္ထိယတော၊ န ပမာဏ
 တော။ (လွန်ကဲသောလည်း သတ္တိအားဖြင့် လွန်ကဲခြင်းတည်း၊ အရာဝတ္ထုလွန်ကဲ
 သည်မဟုတ်။) ဂမနစိတ္တသမုဋ္ဌိတံ၊ သွားလိုသောစိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော (ဝါယောဓာ-
 တုံ-၌ စပ်။) သဟဇာတရူပကာယဿ၊ ဝါယောဓာတ်နှင့်တကွဖြစ်သော ရုပ်အပေါင်း
 ၎င်း။ ထမ္ပနသန္တာရဏစလနာနံ၊ တောက်ပူခြင်း၊ ကောင်းစွာဆေးငံခြင်း၊ လှုပ်ရှားခြင်း
 တို့၏။ ပစ္စယဘူတေန အာကာရဝိသေသေန ပဝတ္တမာနံ ဝါယောဓာတုံ သန္တာယာဟ
 “ဝါဒ ဟာ ဝိညတ္တိံ ဇနေတိ” တိ။-ဋီကာ။

၂။ စိတ္တကိရိယာဝါယောဓာတုဝိပ္ပာရေနံ။ ။ ဣဒါနိ ဓမ္မမတ္တဿေဝ ဂမနသိဒ္ဓိံ
 ဒဿေတုံ “စိတ္တကိရိယာဝါယောဓာတု ဝိပ္ပာရေနာ” တိအာဒိ ဝုတ္တံ။ တတ္ထစိတ္တကိရိယာ
 ပ (စိတ်၏ အမူအရာလည်းဟုတ်၏) သာ ဝါယောဓာတုယာ ဝိပ္ပါရော ဝိပ္ပန္နနဉ္စ
 (ယှဉ်ရှားခြင်းလည်းဟုတ်၏) ဣတိ စိတ္တကိရိယာဝါယောဓာတုဝိပ္ပာရော၊ တေန။ ဧတ္ထ
 စ စိတ္တကိရိယာဂ္ဂဟဏေန အနိန္ဒြိယမဒ္ဓိဝါယောဓာတုဝိပ္ပာရံ နိဝတ္တေတိ၊ ဝါယောဓာ-
 တုဝိပ္ပာရဂ္ဂဟဏေန စေတနာ ဝစိဝိညတ္တိဘေဒံ စိတ္တကိရိယံ နိဝတ္တေတိ၊ ဂုဏယေန
 ပန ကာယဝိညတ္တိံ ဝိဘာဝေတိ။ သာမညဇလ-သုတ်၌ကား “စိတ္တကိရိယာဝါယောဓာ-
 တုဝိပ္ပာရဝသန၊ စိတ်၏အမူအရာဖြစ်သော အလိုဆန္ဒကြောင့် ဝါယောဓာတ်၏ လှုပ်
 ရှားခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်” ဟုပေးခဲ့သည်။ သူ့နည်းနှင့်သူ မှန်သည်သာ၊ ထိုသို့ပေးရပုံကို
 သာမညဇလ-သုတ် သတိသမ္ပိဇဉာကထာ-အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။]

အဘိနိဟာရော၊ ရှေးရှုဆောင်ခြင်းကို။ ဂမနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ ဌာနာ-
ဒိသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဝေသေဝနယော၊ တည်း။

ဟိ၊ ချဲ့။ တကြာပိ၊ ထို ဌာန-အစရှိသည်တို့၌လည်း။ “တိဋ္ဌာမိ၊ ရပ်
အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ တံ၊ ထို ရပ်လိုသောစိတ်
သည်။ ဝါယံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ၎င်း။ ဝါယော၊ သည်။ ဝိညတ္တိံ၊ ...ကယဝိညတ်
ကို။ ဇနေတိ။ စိတ္တကိရိယဝါယောဓာတုဝိပွာရေန၊ ကြောင့်။ (တနည်း)
ဖြင့်။ သကလကာယဿ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်၏။ ကောဠိတော၊ အောက်
အစွန်ဖြစ်သော ခြေဖဝါးအပြင်မှ။ ပဋ္ဌာယံ၊ ၍။ ဥဿိတဘာဝေါ၊
ထောင်မတ်နေသည်၏အဖြစ်ကို။ ဌာနန္တိ၊ ရပ်ခြင်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ “နိသီဒါမိ၊
ထိုင်အံ့။” ဣတိ စိတ္တံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ တံ ဝါယံ ဇနေတိ။ ဝါယော ဝိညတ္တိံ ဇနေတိ။
စိတ္တကိရိယဝါယောဓာတုဝိပွာရေန။ ဟေဠိမကာယဿ၊ အောက်၌ဖြစ်သော
ကိုယ်၏။ ဝါ၊ အောက်ပိုင်းကိုယ်၏။ သမိဉ္ဇနံ၊ ကျေးခြင်းကိုလည်းကောင်း။
ဥပရိမကာယဿ၊ အထက်၌ဖြစ်သောကိုယ်၏။ ဝါ၊ အထက်ပိုင်းကိုယ်၏။
ဥဿိတဘာဝေါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နိသဇ္ဇာတိ၊ ထိုင်ခြင်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။
“သယာမိ၊ လဲလျောင်းအံ့။” ဣတိ စိတ္တံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ တံ ဝါယံ ဇနေတိ။
ဝါယော ဝိညတ္တိံ ဇနေတိ၊ စိတ္တကိရိယဝါယောဓာတုဝိပွာရေန။ သကလသရီ-
ရဿ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်ကို။ တိရိယတော၊ ဖီလာအားဖြင့်။ ပသာရဏံ၊ ဆန့်
ခြင်းကို။ သယနန္တိ၊ လဲလျောင်းခြင်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ ဣတိ၊ သို့။ (ပဇာနာတိ။)

ဝေ၊ သို့။ ပဇာနတော၊ သော။ တဿ၊ ထို ယောဂီရဟန်း၏။ ဝေ၊
ဤ အသိညဏ်သည်။ ဟောတိ။ (ကိံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။) “သတ္ထော
ဂစ္ဆတိ၊ သတ္ထော တိဋ္ဌတိ” တိ၊ သတ္တဝါသွား၏၊ သတ္တဝါရပ်၏-ဟူ၍။
ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ ပန၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်ပါသော်လည်း။ အတ္ထတော၊ အနက်

၁။ အတ္ထတော ပန၊ အတ္ထိ ပန။ ။ စာအုပ်တို့၌ “အတ္ထတော ပန၊ ပ။ နတ္ထိ” ဟု ရှိ၏။
ဋီကာ၌ကား- “အတ္ထိ ပနာတိ အတ္ထနော (ကို) ဝေ ဝိမိသနံ ဝေသေန ပုစ္ဆာဝစနံ” ဟု
စွင့်သောကြောင့် “အတ္ထိ ပန ကောမိ သတ္ထော ဂစ္ဆန္တော ဝါ ဌိတော ဝါ” ဟု ဝါ-
နောင် ပိုင်းခတ်လျက် ထိုဝါကျကို “ပုစ္ဆာဝါကျ” ဟု ဆိုလိုသည်။ “နတ္ထိတိ နိစ္ဆယ-
ဝေသေန သတ္တဿ ပဋိက္ခေပဝစနံ” ဟု စွင့်သောကြောင့် နတ္ထိကား သီးခြားတဝါကျ၊
(ဆုံးဖြတ်သောအားဖြင့် သတ္တဝါကိုပယ်ကြောင်းဝါကျ) တည်း။ [ထို့ကြောင့်ဋီကာ
အလို- “ကောမိ၊ တစုတယောက်သော။ ဂစ္ဆန္တော ဝါ၊ သွားသည်မူလည်းဖြစ်သော။
ဌိတော ဝါ၊ ရပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော။ သတ္ထော၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိသေးသလော။
(ကောမိ၊ သော။ ဂစ္ဆန္တော ဝါ၊ သော။ ဌိတော ဝါ၊ သော။ သတ္ထော၊ သည်)။
နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဟု အနက်ပေးပါ။

သဘောအားဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တော ဝါ၊ သွားတတ်သည်မူလည်းဖြစ်သော။ ဌိတော ဝါ၊ ရပ်တတ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ သတ္တော၊ သည်။ နတ္ထိ။ [ဤသို့ ယခုစာရှိအတိုင်းလည်း မဆိုးလှပါ။ ဌိကာအလိုကို အောက်၌ပြုပါအံ့။] ပန၊ ထင်ရှားမောင် ပြဦးအံ့။ “သကဋ္ဌံ ဂစ္ဆတိ၊ သကဋ္ဌံ တိဋ္ဌတိ”တိ၊ လှည်းသွား၏၊ လှည်းရပ်၏-ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ။ စ၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်ပါသော်လည်း။ ဂစ္ဆန္တိ ဝါ၊ သွားသည်မူလည်းဖြစ်သော။ ဌိတံ ဝါ၊ ရပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော။ ကံဋ္ဌိ၊ တစုံတခုသော။ သကဋ္ဌံ နာမ၊ လှည်းမည်သည်။ န အတ္ထိ။ ပန၊ စင်စစ်ကား။ စတ္တာရော၊ လေးကောင် ကုန်သော။ ဂေါဏော၊ တို့ကို။ ယောဇေတွာ၊ ကပ်ယှဉ်စေ၍။ ဆေကမ္ပိ၊ ကျွမ်းကျင်သော။ သာရထိမ္ပိ၊ လှည်းကိုသွားစေတတ်သော လှည်းသမား သည်။ ပါဇေန္တေ၊ မောင်းနှင်လတ်သော်။ “သကဋ္ဌံ ဂစ္ဆတိ၊ သကဋ္ဌံ တိဋ္ဌတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝေါဟာရမတ္ထမေဝ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်း မျှသည်သာ။ ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ အဇာနနဋ္ဌေန၊ မသိတတ် သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အနက်သဘောအားဖြင့်။ (မသိတတ်ချင်း တူသော အားဖြင့်။) သကဋ္ဌံ ဝိယ၊ လှည်းသည်ကဲ့သို့။ ကာယော၊ ရူပကာယ-သည်။ (ဟောတိ။) ဂေါဏာ ဝိယ၊ နှားတို့သည်ကဲ့သို့။ စိတ္တဇဝါတာ၊ စိတ္တဇ- ဝါယောဓာတ်တို့သည်။ (ဟောန္တိ။) သာရထိ ဝိယ၊ လှည်းသမားသည် ကဲ့သို့။ စိတ္တံ၊ သည်။ (ဟောတိ။)

“ဂစ္ဆာမိ၊ အံ့။ တိဋ္ဌာမိ၊ အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ စိတ္တော၊ သွားလို ရပ်လိုသော စိတ်သည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဝါယောဓာတု၊ သည်။ ဝိညတ္တိံ၊ ကို။ ဇနယမာနာ၊ ဖြစ်စေလျက်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စိတ္တကိရိယဝါယော- ဓာတုဝိပ္ပာရေန၊ ကြောင့်။ ဂမနာဒီနိ၊ သွားခြင်းအစရှိသော ဣရိယာပုထ် တို့သည်။ ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒေတာ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ “သတ္တော ဂစ္ဆတိ။ ပ။ အဟံ တိဋ္ဌာမိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝေါဟာရမတ္ထံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းမျှသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ “နာဝါ မာလုတဝေဂေန”ပ။ တိဋ္ဌေ ဝါယဒိ ဝါ ဝဇေ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ရှေးအဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုပြီ။

၁။ နာဝါ မာလုတဝေဂေန-စသည်။ ။ယထာ အစေတနာ နာဝါ ဝါတ- ဝေဂေန ဒေသန္တရံ ယာတိ၊ ယထာ စ အစေတနော တေဇနံ ကဏ္ဍော ဇိယာ- ဝေဂေန ဒေသန္တရံ ယာတိ၊ တထာ အစေတနော ကာယော ဝါတာဟတော ယထာဝုတ္တဝါယနာ နိတော ဒေသန္တရံ ယာတိတိ ဝေ ဥပမာသံသန္တနံ ဝေဒိတမ္ပံ။ -ဋီကာ။ [ဤ ဋီကာဖွင့်အတိုင်း ထည့်၍ ဆရာတို့ အနက်ပေးတော်မူကြသည်။]

(“အစေတနာ၊ စိတ်စေတနာ မရှိသော။) နာဝါ၊ လောသည။ မာလုတဝေဂေန၊ လေအဟုန်ကြောင့်။ (ဒေသန္တရံ၊ အရပ်တပါးသို့။) ယာတိ ယထာ၊ ရောက်နိုင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ (အစေတနံ၊ သော။ တေဇနံ၊ မြူးသည်။ ဗိယာဝေဂေန၊ လေးညို့၏ အဟုန်ကြောင့်။ (ဒေသန္တရံ၊ သို့။) ယာတိ ယထာ၊ သို့လည်းကောင်း။ တထာ၊ တူ။ (အစေတနော၊ သော။) အယံ ကာယော။ ဤ ရူပကာယသည်။ ဝါတာဟတော၊ စိတ္တဇ-ဝါယောဓာတ်သည်။ ဆောင်အပ်သည်။ (ဟုတွာ၊ ရှိ။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဒေသန္တရံ၊ သို့။) ယာတိ၊ ၏။

ယန္တံ၊ ရုပ်သေး ယန္တရားရုပ်သည်။ သုတ္တဝသေန၊ အရုပ်ကြီးတို့၏ အစွမ်းကြောင့်။ (ယာတိ) ဣဝ၊ သွားနိုင်သကဲ့သို့။ (ဌာတိ) ဣဝ၊ ရုပ်နိုင်သကဲ့သို့။ (နိသီဒတိ) ဣဝ၊ ထိုင်နိုင်သကဲ့သို့။ (တထာ၊ တူ။) ပယုတ္တံ၊ သွားခြင်းအစရှိသည်တို့၏ အကြောင်းတို့သည် ယှဉ်စေအပ်သော။ ဣဒံ ကာယယန္တမ္ပိ၊ ဤ ရူပကာယ-တည်းဟူသော ယန္တရား ရုပ်သည်လည်း။ စိတ္တသုတ္တဝသေန၊ စိတ်တည်းဟူသော ကြီး၏အစွမ်းကြောင့်။ ယာတိ၊ ၏။ ဌာတိ၊ ၏။ နိသီဒတိ၊ ၏။

ယော သတ္တော၊ သည်။ ဟေတုပစ္စယေ၊ သွားလိုသောစိတ်၊ ထိုစိတ်ကြောင့် ဖြစ်သော ဝါယောဓာတ် အစရှိသော ဇနက-အကြောင်း၊ ဥပထမ္မက- အကြောင်းတို့ကို။ ဝိနာ၊ ရှိ။ အတ္တနော၊ ၏။ အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ တိဋ္ဌေ ဝါ၊ ရပ်မူလည်းရပ်နိုင်ရာ၏။ ယဒိ၊ ထိုမြို့။ ဝဇေ ဝါ၊ သွားမူလည်း သွားနိုင်ရာ၏။ ဧတေ၊ ဤလောက၌။ သော (သတ္တော)၊ သည်။ ကော နာမ၊ အဘယ်မည်သည့် သတ္တဝါ တွဲနည်း။ (နတ္ထိ ဝေ၊ ထိုသတ္တဝါ မရှိသည်သာ။)”

တထာ၊ ကြောင့်။ ဝေ၊ သို့။ ဟေတုပစ္စယဝသေနော၊ သွားလိုသော စိတ်၊ ထိုစိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဝါယောဓာတ်အစရှိသော ဇနက-အကြောင်း၊ ဥပထမ္မက-အကြောင်းတို့ကြောင့်သာလျှင်။ ပဂတ္တာနိ၊ ကုန်သော။ ဂမနာ-ဒိနိ၊ တို့ကို။ သလ္လကေစ္ဆော၊ ကောင်းစွာမှတ်သားသော။ သေ (သော)၊

၁။ ပယုတ္တံ-စသည်။ ။ တတ္ထ ပယုတ္တန္တိ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တနယေန ဂမနာဒိကိရိယာ-ဝသေန ပစ္စယေဟိ ပယောဇိတံ။ ဌာတိတိ တိဋ္ဌတိ။ ဧတောတိ တေသ္မိံ လောကေ။ ဝိနာ ဟေတုပစ္စယေ တိ ဂန္တိကာမတာစိတ္တတံသမုဋ္ဌာနဝါယောဓာတုအာဒိဟေတု-ပစ္စယေဟိ ဝိနာ။ တိဋ္ဌတိ တိဋ္ဌယျ။ ဝဇေတိ ဝဇေယျ ဂစ္ဆေယျ ကောနာမာဟိ သမ္ပန္နော။-ဇိကာ။

ဤ ယောဂီရဟန်းကို။ (ဝေဒိတဗျော-၌ စပ်။) ‘‘ဂစ္ဆန္တော ဝါဂစ္ဆာမိတိ ပဇာနာတိ၊ ဌိတော ဝါ ပ။ သယာနော ဝါ သယာနောမှိတိ ပဇာနာတိ’’ တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။

ယထာ ယထာ ဝါ။ပ။ပဇာနာတိတိ ဧတံ၊ ဟူသော ဤစကားသည်။ သဗ္ဗသင်္ဂါဟကဝစနံ၊ အလုံးစုံသော ဣရိယာပုထ်လေးပါးတို့ကို သိမ်းယူကြောင်း စကားတည်း။ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ (ကံ ဝုတ္တံ ဟောတိ။) အဿ၊ ထို ယောဂီရဟန်း၏။ ယေန ယေန အာကာရေန၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ကာယော၊ ရူပကာယ-သည်။ ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန တေန ဝါ (အာကာရေန)၊ ထိုထို တည်တိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် မူလည်း။ [ဝါ-သဒ္ဓါကို နိယမ-ပုဒ်နေောင် ပေးသည်။] နံ၊ ထို ရူပကာယ-ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဂမနာကာရေန၊ ရွှေ့သွားပုံ အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဌိတံ၊ တည်သော ရူပကာယ-ကို။ ဂစ္ဆတိ-တိ၊ သွား၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ။ [ဌာနာကာရေန-စသည်ဖြင့် ဆိုလိုလျက် ပေယျာလ - မြှုပ်ထားသည်။ ဖော်၍ပေးမည်။] ဌာနာကာရေန၊ ရုပ်ပုံ အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဌိတံ၊ တည်သော ရူပကာယ-ကို။ ဌိတောတိ၊ ရပ်၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ။ နိသဇ္ဇာကာရေန၊ ထိုင်ပုံ အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဌိတံ၊ ကို။ နိသိန္နောတိ၊ ထိုင်၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ။ သယနာကာရေန၊ လျောင်းပုံ အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဌိတံ၊ ကို။ သယာနောတိ၊ လျောင်း၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိ (ဝုတ္တံ ဟောတိ။) ။

ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါတိ၊ ကား။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝါ၊ ဖြင့်။ အတ္တနော ဝါ၊ မိမိ၏မူလည်း။ စတုဣရိယာပထပရိဂ္ဂဏနေန၊ လေးပါးသော ဣရိယာပုထ်ကို ပိုင်းခြား၍ ယူခြင်းဖြင့်။ ကာယေ၊ ၌။ ကာယာနုပဿီ (ဟုတွာ) ဝိဟရတိ။ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါတိ၊ ကား။ ပရဿ ဝါ၊ သူတပါး၏မူလည်း။ စတုဣရိယာပထပရိဂ္ဂဏနေန၊ ဖြင့်။ (ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဟုတွာ ဝိဟရတိ။) အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ ဝါတိ၊ ကား။ ကာလေန အတ္တနော ကာ-လေန ပရဿ။ စတုဣရိယာပထပရိဂ္ဂဏနေန၊ ဖြင့်။ ကာယေ ကာယာ-

၁။ သဗ္ဗသင်္ဂါဟကဝစနံ ။သဗ္ဗေသမ္ဘိ စတုန္ဒံ ဣရိယာပထာနံ ဧကန္တံ သင်္ဂဟေန ဝစနံ။ ဤအဖွင့်ကိုထောက်၍ ‘‘သဗ္ဗသင်္ဂါဟကဝစနံ’’ဟုရှိလျှင် ကောင်းမည်ထင်သည်။ [သဗ္ဗေသံ+သင်္ဂါဟကံ-သဗ္ဗသင်္ဂါဟကံ။ ဝစနံ-နှင့် ကမ္မဓာရယ် တွဲ။] ပုဗ္ဗေ ဝိသု ဝိသု ဣရိယာပထာနံ ဝုတ္တတ္တာ ဣဒံ နေသံ ဧကန္တံ ဂဟေတွာ ဝစနန္တိ အတ္ထော။-ဋီကာ။

နုပဿီ (ဟုတော) ဝိဟရတိ။ ပန၊ ကား။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿီ ဝါတိ-
 အာဒိသု၊ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ အဝိဇ္ဇာသမုဒယာ ရူပသမုဒယောတိ
 အာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊
 တို့ဖြင့်။ ရူပက္ခန္ဓာ၊ ၏။ သမုဒယော စ၊ ဖြစ်ခဲ့ရာ အကြောင်းကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝယော စ၊ ပျက်ခဲ့ရာ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ နိဟရိ-
 တဗ္ဗော၊ ထုတ်ဆောင် ထိုက်၏။ [“အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ကမ်၊ အာဟာ-
 ဖဿာ၊ ဝိညာဉ်များ”ဟူသော အကြောင်းတို့တွင် ရူပကာယအတွက် ဖဿမူ-
 တပါး ကျန်အကြောင်းတို့ကို ပဉ္စာဟာကာရေဟိ-အရ ယူပါ။] ဟိ၊ မှန်။
 တံ၊ ထို ငါးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ရူပက္ခန္ဓာ၏ သမုဒယ၊ ဝယ
 ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဣဓ၊ ဤ ဣရိယာပထပဗ္ဗ-၌။ “သမုဒယဓမ္မာနုပဿီ
 ဝါ”တိ အာဒိ၊ ကို။ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ။ အတ္ထိ၊ ကာယောတိ ဝါ
 ပနဿာတိအာဒိ၊ အစရှိသော စကားရပ်သည်။ ဝုတ္တသဒိသမေဝ၊ ဆိုအပ်
 ပြီးသော စကားရပ်နှင့်တူသည်။

ဣဓာပိ၊ ဤ ဣရိယာပထပဗ္ဗ-၌လည်း။ စတုဣရိယာပထပရိဂ္ဂဟိကာ၊
 လေးပါးသော ဣရိယာပုတ်တို့ကို ပိုင်းခြား၍ယူတတ်သော။ သတိ၊ သည်။
 ဒုက္ခသစ္စံ၊ တည်း။ တဿာ၊ ထိုသတိကို။ သမုဋ္ဌာပိကာ၊ ဖြစ်စေတတ်
 သော။ ပုရိမတဏှာ။ ပ။ နိယျာနမုခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ခြင်း၏
 အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ အပြီးတည်း။

ဣရိယာပထပဗ္ဗံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

စတုသမ္ပဇညပဗ္ဗ အဖွင့်

၃၇၆။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ဣရိယာပထဝသေန၊ သဖြင့်။ ကာယာနုပဿနံ၊
 ကို။ ဝိဘဇိတော၊ ၍။ ဣဒါနိ၊ ၌။ စတုသမ္ပဇညဝသေန၊ လေးပါး
 သော သမ္ပဇဉ်တို့၏ အပြားအားဖြင့်။ (ကာယာနုပဿနံ၊ ကို။) ဝိဘဇိတံ၊
 ငှာ။ ပုန စပရန္တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟာ၊ တတ္ထံ၊ ၌။ အတိက္ကန္ဓေတိ-
 အာဒိနိ၊ အစရှိသော စကားရပ်တို့ကို။ သာမညဖလေ၊ သာမညဖလ-
 သုတ်၌။ (မယာ။) ဝဏ္ဏိတာနိ၊ ဖွင့်အပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါတိ၊
 ကား။ ဧဝံ၊ သို့။ စတုသမ္ပဇညပရိဂ္ဂဏှနေန၊ လေးပါးသော သမ္ပဇဉ်ကို
 ပိုင်းခြား၍ယူခြင်းဖြင့်။ အတ္တနော ဝါ၊ မူလည်း။ ကာယေ၊ ၌။ (ကာယာ-
 နုပဿီ ဟုတော ဝိဟရတိ။) ပရဿ ဝါ၊ မူလည်း။ ကာယေ၊ ၌။
 (ကာယာနုပဿီ ဟုတော ဝိဟရတိ။) ကာလေန၊ ခါ။ အတ္တနော ဝါ၊ လည်း။

(ကာယေ ကာယာနုပဿိ ဟုတွံ ဝိဟရတိ။) ကာလေန၊ ခါ။ ပရဿ ဝါ။ လည်း။ ကာယေ ကာယာနုပဿိ (ဟုတွံ) ဝိဟရတိ။ ဣဓာပိ၊ ဤ စတုသမ္ပဇည-ပဗ္ဗ-၌လည်း။ သမုဒယဝယဓမ္မာနုပဿိတိအာဒိသု၊ တို့၌။ ရူပက္ခန္ဓသေဝ၊ ဧသံ။ သမုဒယော စ ဝယော စ နိဟရိတဗ္ဗော။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်။ ဝုတ္တသဒိသမေဝ၊ သည်သာ။

ဣဓ၊ ဤ စတုသမ္ပဇညပဗ္ဗ-၌။ စတုသမ္ပဇညပရိဂ္ဂါဟိကာ၊ လေးပါးသော သမ္ပဇညတို့ကို ပိုင်းခြား၍ ယူတတ်သော။ သတိ၊ သည်။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ တည်း။ ပ။ နိယျာနမုခံ၊ တံည်း။ ဣတိ၊ အပြီးတံည်း။

စတုသမ္ပဇညပဗ္ဗံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ပဋိကူလမနသိကာရပဗ္ဗအဖွင့်

၃၇၇။ ဝေ၊ ပြင့်။ စတုသမ္ပဇညဝသေန၊ သပြင့်။ ကာယာနုပဿနံ၊ ကို။ ဝိဘဇိတွံ၊ ၍။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ပဋိကူလမနသိကာရဝသေန၊ စက် ဆုပ်ရှ်ရှာဖွယ်ကို နှလုံးသွင်းခြင်း၏ အစွမ်းပြင့်။ ဝိဘဇိတွံ၊ ပုန စပရန္တိအာဒိ။ ကို။ (ဘဂဝါ)အာဟ။ တတ္ထ၊ ထို ပုန စပရ-အစရှိသော စကားရပ်၌။ ဣမမေဝ ကာယန္တိအာဒိသု၊ တို့၌။ ယံ(ဝိဓာနံ)၊ အကြင် အစီအရင်သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဝုတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၍။ တံ၊ ထို အစီအရင်ကို။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ (တနည်း)သဗ္ဗံ၊ သော၊ တံ၊ ထို အစီအရင်ကို။ သဗ္ဗာကာရေန၊ အလုံးစုံသော။ အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ၌။ (မယာ)ဝုတ္တံ။ ဥဘတော မုခါတိ၊ ကား။ ဟေဋ္ဌာ၊ စ၊ အောက်၌လည်းကောင်း။ ဥပရိ၊ စ၊ အထက်၌ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွိဟိ၊ ကုန်သော။ မုခေဟိ၊ အဝတို့နှင့်။ ယုတ္တာ၊

၁။ ပဋိကူလမနသိကာရဝသေန။ ။ ဇိဂ္ဂန္တိယတာယ ပဋိကူလမေဝ ပဋိကူလံ၊ ပဋိကူလသဘာဝေ၊ [“ပဋိကူလဘာဝေါ”ဟုရှိလျှင် ကောင်းမည်ထင်သည်။ “စက် ဆုပ်ရှ်ရှာဖွယ်၏ ‘ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာသည်’ ဟုပေး။] ယော ပဋိကူလာကာရော၊ အကြင်စက်ဆုပ်ရှ်ရှာဖွယ်အခြင်းအရာသည်။ (အတ္ထိ) တဿ၊ ထို စက်ဆုပ်ရှ်ရှာဖွယ် အခြင်းအရာကို။ မနသိကာရဏဝသေန၊ ဖြင့်။ (ဝိဘဇိတွံ-၌ စပ်။) [ဋီကာအလို “ပဋိကူလ”ဟုရှိရမည်။] အန္တရေနာပိဟိ ဘာဝဝါစိနံ (ဘောအနက်ကို ဟောသော) သဒ္ဓိ ဘာဝဓတ္ထာ ဝိညာယဓိ ယထာ “ပဋိသ သုက္ကံ” (မြို့သည်၏အဖြစ်) ဣတိ (ဝိညာယဓိ)။-ဋီကာ။

ယှဉ်သော။(ပုတောဠိ-၌ စပ်။)နာနာဝိဟိတဿာတိ။ ကား။ နာနာဝိဇ္ဇာ၊ အမျိုးမျိုးသော အပြားရှိသော။ (ဓညဿ-၌။ စပ်။)

ပန၊ ဆက်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ပဋိကူလမနသိကာရပဗ္ဗ-၌။ ဣဒံ၊ ကား။ သြပမ္ပ- သံသန္ဓနံ၊ ဥပမာန-၏ ဥပမေယျ-နှင့် နီးနှောကြောင်းစကားတည်း။ ဟိ၊ ချဲ့။ ဥဘတော မုခါ၊ အောက်အထက်၌နှစ်ခုသောအဝရှိသော။ ပုတောဠိ။ အိတ်ကို။ [ဆရာတော်၏နိဿယ-၌ “ပန်းရံအိတ်” ဟုပေး၏။ ဝတ္ထာဒိဟိ သိပ္ပ- ကာကာရေန (အိတ်၏အခြင်းအရာအားဖြင့်) ဗန္ဓိတွာ (ဖွဲ့ချည်၍) ကတံ အာဝါ- ဇ္ဇနံ၊ (အိတ်သည်) ပုတောဠိ။-ဇွိကာ။] (ဝေဒိတဗျာ)ဝိယ၊ သို့။ (တထာ၊ တူ။) စာတုမဟာဘူတိကော၊ လေးပါးသော မဟာဘူတရှိသော။ ကာယော၊ ကို။ (ဝေဒိတဗျာ။) တတ္ထ၊ ထိုအိတ်၌။ မိဿေတွာ၊ ရောနှော၍။ ပက္ခိတ္တ- နာနာဝိဇ္ဇာ၊ ထည့်အပ်သော အမျိုးမျိုးသော စပါး၊ ဆန်၊ ပဲ၊ နှမ်း၊ ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗ) ဝိယ၊ သို့။ (တထာ။) ကေသာဒယော၊ ဆံ-အစရှိကုန်သော။ ဒုတ္တိံ သာကာရာ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ကို။ ဝါ၊ သုံးဆယ့် နှစ်ပါးသော ကောဠာသ-တို့တို့။ (ဝေဒိတဗျာ၊ ကုန်၏။) [နေဿ ဟိတံ ဓညံ အရ ဥစ္စာ၏အစီးအပွားဖြစ်သော စပါး၊ ဆန်၊ နှမ်း၊ ပဲ-တို့ကို “ဓည”ဟု ခေါ် နိုင်သည်။] စက္ခုမာ၊ ကောင်းသောမျက်စိရှိသော။ ပုရိသော၊ ကို။ (ဝေဒိတဗျာ) ဝိယ၊ သို့။ (တထာ။) ယောဂါဝစရော၊ ယောဂါဝစရ-ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ (ဝေဒိ- တဗျာ။) တဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ တံ ပုတောဠိ။ ထိုအိတ်ကို။ မုဒ္ဓိတွာ၊ ပြေ၍။ ပစ္စဝေက္ခကော၊ ဆင်ခြင်လတ်သော်။ နာနာဝိဇ္ဇာဿ၊ အမျိုးမျိုး သောအပြားရှိသော စပါး၊ ဆန်၊ ပဲ၊ နှမ်း-၏။ ပါကဠကာလော၊ ထင်ရှားရာ အခါကို။ (ဝေဒိတဗျာ) ဝိယ၊ သို့။ (တထာ။) ယောဂိနော၊ ၏။ ဒုတ္တိံ သာ- ကာရဿ၊ ၏။ ဝိဘူတကာလော၊ ထင်ရှားရာအခါကို။ ဝေဒိတဗျာ။ ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါတိ၊ ကား။ ဝေံ၊ ဖြင့်။ ကေသာဒိပရိဂ္ဂဏှနေန၊ ဆံ-အစရှိ သည်တို့ကိုပိုင်းခြား၍ယူခြင်းဖြင့်။ အတ္တနော ဝါ ကာယေ၊ ပရဿ ဝါ ကာယေ၊ ကာလေန ဝါ အတ္တနော၊ ကာလေန ဝါ ပရဿ ကာယေ ကာယာနုပဿိ ဝိဟရတိ။ ဣတော၊ ဤ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ-အစရှိသော ပုဒ်အပေါင်းမှ။ ပရံ၊ နောက် ဖြစ်သော ပုဒ်အပေါင်းသည်။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ သည်သာ။ ဟိ၊ စိုးစဉ်းအနည်း ငယ်၊ ဆိုဖွယ်အထူးကား။ ဧကဝလံ၊ သမုဒိယ-စသည်မပက် သက်သက်။ ဣဓ၊ ဤ ပဋိကူလမနသိကာရပဗ္ဗ-၌။ ဒုတ္တိံ သာကာရပရိဂ္ဂါဟိကာ၊ သုံးဆယ့် နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာကို ပိုင်းခြား၍ ယူတတ်သော။ သတိ၊ သည်။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ တည်း။ ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ ယောဇနံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ နိယျာန-

မုခံ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ ၏။ သေသံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမှကြွင်းသော သစ္စာ ၃-ပါး
သည်။ ပုရိမသဒိသမေဝ၊ ရှေး၌ဆိုအပ်ပြီးသောသစ္စာတို့နှင့် တူသည်သာ။
ဣတိ၊ အပြီးတည်း။

ပဋိကူလမနသိကာရပဗ္ဗံ သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီ။

ဓာတုမနသိကာရပဗ္ဗအဖွင့်

၃၇၈။ ဝေ၊ ဖြင့်။ ပဋိကူလမနသိကာရဝသေန၊ ဖြင့်။ ကာယာနုပဿနံ၊
ကို။ ဝိဘဇိတွာ၊ ၍။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ဓာတုမနသိကာရဝသေန၊ ဓာတ်လေးပါး
တို့ကို နှလုံးသွင်းခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝိဘဇိတုံ၊ ငှာ။ ပုန စပရန္တိအာဒိ၊
ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို ပုန စပရံ-အစရှိသော စကားရပ်၌။ အယံ၊
ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့ကား။ ဩပမ္မသံသန္ဓနေန၊ ဥပမာန-ကို ဥပမေယျ-နှင့် နှီး
နှောခြင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်ကို ဖွင့်ကြောင်းဖွင့်ရာ
အဋ္ဌကထာတည်း။-ကောစိ၊ တစုံတခုယောက်သော။ ဂေါဃာတကော
ဝါ၊ နွားသတ်သမားသည် သော်လည်းကောင်း။ တဿေဝ၊ ထို နွားသတ်
သမား၏ပင်။ ဘတ္တဝေတနဘတော၊ ထမင်းရိက္ခာဖြင့် မွေးထားအပ်သော။
အန္ဓေဝါသိကော ဝါ၊ အနီးနေတပည့်သည် သော်လည်းကောင်း။ ဂါဝိံ၊
နွားမကို။ ဝဓိတွာ၊ သတ်ပြီး၍။ ဝိနိဝိဇ္ဇိတွာ၊ ထုတ်ချင်း ထိုးဖောက်၍။
(ဂတာနံ-၌ စပံ။) စတဿော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဒိသာ၊ အရပ်
တို့သို့။ ဂတာနံ၊ သွားကုန်သော။ ဝါ၊ ရောက်ကုန်သော။ မဟာ-
ပထာနံ၊ လမ်းမကြီးတို့၏။ ဝေမဗ္ဗိဋ္ဌာနသင်္ခါတေ၊ အလယ် အရပ်ဟု
ဆိုအပ်သော။ စတုမဟာပထေ၊ လမ်းဆုံးလမ်းမ လမ်းလေးခု၌၊ ကောဋ္ဌာသံ၊
ကောဋ္ဌာသံ၊ တစုစီ တစုစီ။ ဝါ၊ တတို့စီ တတို့စီ။ ကတွာ၊ ၍။ နိသိန္နော၊
ထိုင်နေသည်။ အဿ ယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။
ဘိက္ခု၊ သည်။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣရိယာပထာနံ၊ တို့တွင်။ ယေန
ကေနစိ၊ အမှတ်မထား တပါးပါးသော။ အာကာရေန၊ အခြင်းအဆု
အားဖြင့်။ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယထာဌိတံ (စ)၊
အကြင်အကြင် တည်နေသည်လည်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ အကြင်အကြင် တည်မြဲ
တိုင်းလည်းဖြစ်သော။ ယထာဌိတတ္တာ၊ အကြင်အကြင် တည်နေသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ အကြင်အကြင် တည်မြဲတိုင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။
ယထာပဏိဟိတံ စ၊ အကြင်အကြင် ရှေးရှုထားအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။

ဝါ၊ အကြင်အကြင် ရှေးရှုထားမြဲတိုင်းလည်း ဖြစ်သော။ ကာယံ၊ ကို။ အတ္ထိ။ပ။ဝါယောဓေတူ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ပစ္စဝေကွတိ၊ ၎င်း။

ကိံ ဝုတ္တံ ဟေတတိ။-ဂေါဃာတကဿ၊ ၎င်း။ (သညာ-၌၊ စပ်။) ဝါ၊ သည်။ (ပေါသေန္တဿာပိ-စသည်၌၊ စပ်။) ဂါဝိံ၊ ကို။ ပေါသေန္တဿာပိ၊ ကျေးမွေးစဉ်လည်းကောင်း။ အာဘ-တနံ၊ နွားသတ်ရာ သင်္ချိုင်းသို့။ အာဟရန္တဿာပိ၊ ဆောင်ယူစဉ်လည်းကောင်း။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထိုနွားသတ်သင်္ချိုင်း၌။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့ချည်၍။ ဝုပေန္တဿပိ၊ တားစဉ်လည်းကောင်း။ ဝဓေန္တဿာပိ၊ သတ်စဉ်လည်းကောင်း။ ဝဓိတံ၊ သတ်အပ်ပြီးသော။ မတံ၊ သေပြီးသော နွားကို။ ပိဿန္တဿာပိ၊ ကြည့်နေစဉ်လည်းကောင်း။ ယာဝံ၊ အကြင်မျှလောက်။ နံ၊ ထို သေပြီးသော နွားမကို။ ပဒါလေတွာ၊ ဖောက်ခွဲ၍။ ဝါ၊ ဖျက်၍။ ဗိလသော၊ အစုအစုအားဖြင့်။ ဝါ၊ အတွဲအတွဲ။ န ဝိဘဇတိ၊ မဝေဖန်ရသေး။ [ဝိလိယန္တိ ဘိဇ္ဇန္တိ ဝိဘုဇန္တိတိ ဗိလာ၊ ဘာဂါ ဝ-ကာရဿ ဗ-ကရံ၊ ဣကာရဿ စ ဤ ကာရံ ကံတွာ။ ဗိလံသောတိ ဗိလံ၊ ဗိလံ ကတွာ။-ဋီကာ၊] တာဝေဒဝ၊ ထို မဝေဖန်ရသေးမိသာလျှင်။ ဂါဝိတိ၊ ဟူ၍။ သညာ၊ အမှတ် သညာသည်။ န အန္တရဓာယတိ၊ မကွယ်ပျောက်သေး။ ပန၊ အန္တယ-ကား။ ဝိဘဇိတွာ၊ ၍။ နိသိန္ဓဿ၊ သော။ အဿ၊ ထို နွားသတ်သမား၏။ ဝါ၊ ထို နွားသတ်သမား တပည့်၏။ ဂါဝိတိသညာ၊ နွားမ-ဟူသော အမှတ် သညာသည်။ အန္တရဓာယတိ၊ ၎င်း။ မံသသညာ၊ အသားဟူသော အမှတ် သညာသည်။ ပဝတ္တတိ၊ ၎င်း။

အဿ၊ ၎င်း။ ဝါ၊ ၎င်း။ နေံ၊ ဤအကြံသည်။ နှ ဟေတတိ၊ မဖြစ်။ (ကိံ၊ နည်း။) “အဟံ၊ သည်။ ဂါဝိံ၊ ကို။ ဝိက္ခိဏာမိ၊ ရောင်းနေ ၎င်း။ ဣမေ ဤ ဝယ်သူတို့သည်။ ဂါဝိံ၊ ကို။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ယူ ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤအကြံသည်။ (နှ ဟေတတိ။) အထ ခေါ၊ စင်စစ် ကား။ အဿ၊ ၎င်း။ ဝါ၊ ၎င်း။ “အဟံ၊ သည်။ မံသံ၊ ကို။ ဝိက္ခိဏာမိ၊ ၎င်း။ ဣမေ တို့သည်။ မံသံ၊ ကို။ ဟရန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣစ္စေဝ၊ ဤသို့ သော သညာသည်သာ။ ဟေတတိ ယထာ၊ သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ဣမဿပိ ဘိက္ခုနော၊ ၎င်းလည်း။ ဝါ၊ သည်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ကာယာ နုပဿနာကို အားမထုတ်မိရှေး၌။ ဗာလပုထုဇ္ဇနကာလေ၊ မိုက်သော ပုထုဇဉ် ဖြစ်ရာအခါ၌။ ဂိဟံဘူတံဿပိ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်စဉ်လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇိ-တဿပိ၊ ရဟန်းဖြစ်စဉ်လည်းကောင်း။ ယာဝ၊ လောက်။ ဣမမေဝကာယံ၊

ကိုပင်။ ယထာဠိတံ၊ အကြင်အကြင် တည်မြဲတိုင်းသော ကာယကို။ ယထာ
ပဏိဟိတံ၊ အကြင်အကြင် ရှေးရှုထားမြဲတိုင်းသော ကာယကို။ သန-
ဝိနိဗ္ဗောဂံ၊ တခဲနက်ကို အသီးအသီး ခွဲခြားဝေဖန်မှုကို။ ကတွာ၊ ၍။
ဓာတုသော၊ အားဖြင့်။ န ပစ္စဝေက္ခတိ၊ မဆင်ခြင်ရသေး။ တာဝဒေဝ၊
ထို မဆင်ခြင်ရသေးမီ သာလျှင်။ သတ္တောတိ ဝါ၊ သတ္တဝါဟူ၍သော်လည်း
ဖြစ်သော။ ပုဂ္ဂလောတိ ဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍သော်လည်း ဖြစ်သော။ သညာ၊
သည်။ န အန္တရဓာယတိ၊ သေး။

ပန၊ အန္တယ-ကား။ ဓာတုသော။ အားဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခတော၊ လတ်
သော်။ ဝါ၊ သော။ အဿ၊ ထို ယောဂီရဟန်း၏။ သတ္တသညာ၊ သည်။
အန္တရဓာယတိ၊ ၍။ ဓာတုဝသေနေဝ၊ ဓာတ်၏အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်။ စိတ္တံ၊
သည်။ သန္တိဋ္ဌတိ၊ ကောင်းစွာတည်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊
သည်။ “ဣမေဝ ကာယံ။ပ။ဝါယောဓာတူ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ မူပြီ။
တိ၊ ‘ဥပမာနု’ ဥပမေယျ-ရောနှော၍ ပြဦးအံ့။ ဂေါဃာတကော၊ ကို။
(ဝေဒိတဗ္ဗော) ဝိယ၊ သို့။ (တထာ၊ တူ။) ယောဂီ၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ကို။
(ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၍။) ဂါဝိတိ၊ ဟူ၍ဖြစ်သော။ သညာ၊ ကို။ (ဝေဒိ-
တဗ္ဗော) ဝိယ၊ သို့။ သတ္တသညာ၊ ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ စတုမဟာပထော၊
ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗော) ဝိယ။ စတုဣရိယာပထော၊ ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗော။)
ဗိလသော၊ အစုအစု အားဖြင့်။ ဝါ၊ အတွဲအတွဲအားဖြင့်။ ဝိဘဇိတွာ၊
၍။ နိသိန္နတာဝေါ၊ ထိုင်နေသည်၏ အဖြစ်ကို။ (ဝေဒိ တဗ္ဗော) ဝိယ။
ဓာတုသော၊ အားဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခဏံ၊ ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗံ) ဣတိ အယံ၊
ဤဆိုအပ်ပြီးကား။ ဧတ္ထံ၊ ဤ ဣမေဝ ကာယံ-အစရှိသော စကားရပ်၌။
ပါဠိဝဏ္ဏနာ၊ ပါဠိတော်၏ အဖွင့်တည်း။ ပန၊ ကား။ ကမ္မဋ္ဌာနကထာ၊
ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဝိတ္ထာရိတာ၊ ချဲ့အပ်ပြီ။

ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါတိ၊ ကား။ ဝေ။ စတုဓာတုပရိဂ္ဂဏှနေန၊ လေး
ပါးသော ဓာတ်တို့ကို ပိုင်းခြား၍ ယူခြင်းဖြင့်။ အတ္တနော ဝါ ကာယေ၊
ပရဿ ဝါ ကာယေ၊ ကာလေန ဝါ အတ္တနော၊ ကာလေန ဝါ ပရဿ
ကာယေ ကာယာနုပဿိ (ဟုတွာ) ဝိဟရတိ။ ဣတော၊ ဤ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ-
အစရှိသော ပုဒ်အပေါင်းမှ။ ပရံ၊ နောက်ဖြစ်သော ပုဒ်အပေါင်းသည်။
ဝုတ္တနယမေဝ၊ ရှိသည်သာ။ ဟိ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ် ဆိုဖွယ်အထူးကား။
ကေဝလံ၊ သမုဒယသစ္စာ-စလည်မဖက် သက်သက်။ ဣဒ၊ ဤ ဓာတုမနသိ
ကာရပဗ္ဗ၌။ ဓာတုပရိဂ္ဂါဟိကာ၊ ဓာတ်တို့ကို ပိုင်းခြား၍ ယူတတ်သော။

သတိ၊ သည်။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ တည်း။ ပ။ သေသံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမှ ကြွင်းသော သစ္စာသုံးပါးအပေါင်းသည်။ ပုရိမသဒိသမေဝ၊ ရှေး၌ဆိုအပ်ပြီးသော ပဗ္ဗ တို့နှင့် တူသည်။ ဣတိ၊ အပြီးတည်း။

ဓာတုမနသိကာရပဗ္ဗံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

နဝသိဝထိကပဗ္ဗအဖွင့်

၃၇၉။ ဝေံ၊ သို့။ ဝါ၊ ဖြင့်။ ဓာတုမနသိကာရဝသေန၊ ဖြင့်။ ကာယာနုပဿနံ ဝိဘဇိတွာ။ ဣဒါနိ၊ ၌။ နဝဟိ၊ ကုန်သော။ သိဝထိက ပဗ္ဗေဟိ။ သင်္ချိုင်း၌တည်သော ဥဗ္ဗုမာတက-အစရှိသော အသုဘတို့ကို ဆိုရာအပိုင်းအခန်းတို့ဖြင့်။ ဝိဘဇိတုံ၊ ငှာ။ ပုန စ ပရန္တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ။ တတ္ထ၊ ၌။ သေယျထာပိ ပသေယျာတိ၊ ကား။ ပသေယျ ယထာ၊ မြင် ရာသကဲ့သို့။ သရီရန္တိ၊ ကား။ မတသရီရံ၊ သေပြီးသော အလောင်းကောင် ကို။ (ပသေယျ-၌ စပ်။) သိဝထိကာယ ဆဉ္စိတန္တိ၊ ကား။ သုသာနေ၊ ၌။ အပဝိဒ္ဓံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော။ (သရီရံ-၌ စပ်။) မတဿ၊ သေပြီးသော။ အဿ၊ ထို အလောင်းကောင်၏။ ကောဟံ၊ တရက်သည်။ (အတ္ထိ။) ဣတိ၊ ထိုသို့ သေပြီးသည်ဖြစ်၍ တရက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (တံ၊ ထို အလောင်း ကောင်သည်။) ကောဟမတံ၊ မည်၏။ မတဿ၊ သော။ အဿ၊ ၏။ ဒ္ဓိဟံ၊ နှစ်ရက်သည်။ (အတ္ထိ။) ဣတိ၊ ထိုသို့ သေပြီးသည်ဖြစ်၍ နှစ်ရက်ရှိ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (တံ၊ သည်။) ဒ္ဓိဟမတံ၊ မည်၏။ မတဿ အဿ။ တိဟံ၊ သုံးရက်သည်။ (အတ္ထိ။) ဣတိ၊ ကြောင့်။ (တံ၊ သည်။) တိဟမတံ၊ မည်၏။

ဝါယုနာ၊ ကြောင့်။ (သမုဂ္ဂတော၊ ကောင်းစွာတက်သော။ ဝါ၊ ဖောင်း ပူသော။) ကမ္မာရဘဿာ ဝိယ၊ ပန်းပဲသမားတို့၏ ဖားဖိုကဲ့သို့။ ဇိဝိတ- ပရိယာဒါနာ၊ အသက်၏ ကုန်ရာအခါမှ။ (သေခြင်းမှ။) ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဖြစ်

၁။ သိဝထိကပဗ္ဗေဟိ။ ။သိဝထိကာယ အပဝိဒ္ဓဥဗ္ဗုမာတကာဒိပဋိသံယုတ္တာနံ (သင်္ချိုင်း၌ စွန့်ပစ်အပ်သော ဥဗ္ဗုမာတက-အစရှိသော အသုဘတို့နှင့် စပ်ယှဉ်ကုန် သော။) ဩဓိသော (အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။) ပဝတ္တာနံ ကထာနံ (ဖြစ်သော တရား စကားတို့၏လည်းကောင်း။) တဒဘိဓေယျာနံ ဥဗ္ဗုမာတကာဒိအသုဘဘာဂါနံ စ (ထို တရားစကားသည် ဟောအပ်ကုန်သော ဥဗ္ဗုမာတက-အစရှိသော အသုဘအဖို့ တို့၏လည်းကောင်း။) သိဝထိကပဗ္ဗာနိတိ၊ ဟူ၍။ သံဂိတိကာရေဟိ။ ဂဟိတသမညာ၊ ယူအပ်သောအမည်တည်း။ တေနာဟံ “သိဝထိကပဗ္ဗေဟိ ဝိဘဇိတု” န္တိ။-နိကာ။

သောနောက်ကာလ၌။ ယထာနန္တမံ၊ အကြင်အကြင် အစဉ်အတိုင်း။ (တဖြည်းဖြည်း။) သမုဂ္ဂတေန၊ ကောင်းစွာတက်သော။ ဝါ၊ ဖောင်းပူသော။ သူန-
 တာဝေန၊ ဖူးဖူးရောင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ [ဤပုဒ်၏အဓိပ္ပာယ်ကို အဋ္ဌသာလိနီ-
 ဘာသာဋီကာ၊ အသုဘကထာ-အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။] ဥဒ္ဓါမာတတ္တာ၊ သေသည်မှ
 အထက် နှစ်ရက်သုံးရက်ကူးသဖြင့် ဖူးရောင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥဒ္ဓါမာတံ၊
 မည်၏။ ဥဒ္ဓါမာတမေဝ၊ သေသည်မှအထက် နှစ်ရက်သုံးရက်ကူးသဖြင့် ဖူးဖူး
 ရောင်သော အလောင်းကောင်သည်ပင်။ ဥဒ္ဓါမာတကံ၊ ဥဒ္ဓါမာတက-မည်၏။
 [ဤအလို က-ပစ္စည်း အနက်မရှိ။] ဝါ၊ တနည်း။ ပဋိကူလတ္တာ၊ ရွံရွာ
 ဖွယ်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကုစ္ဆိတံ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော။ ဥဒ္ဓါမာတံ၊ သေသည်မှ
 အထက် နှစ်ရက်သုံးရက်ကူးသဖြင့် ဖူးဖူးရောင်သော အလောင်းကောင်
 တည်း။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဥဒ္ဓါမာတကံ၊ မည်၏။ [ဤအလို က-ပစ္စည်း
 ကုစ္ဆိတ-အနက်ဟော။]

ဝိပရိဘိန္ဒဝဏ္ဏံ၊ အဖြူအနီတို့ဖြင့် အထူးအားဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ရောပြွမ်း
 သော ညိုသောအဆင်းရှိသော အလောင်းကောင်ကို။ ဝါ၊ မူလအဆင်းမှ
 ကွဲပြားသော ညိုသောအဆင်းရှိသော အလောင်းကောင်ကို။ ဝိနီလံ၊ ဟူ၍။
 ဝုစ္စတိ။ [သေတရတ္ထေဟိ ဝိပရိဘိန္ဒံ ဝိမိဿိတံ နီလံ ဝိနီလံ၊ ပုရိမဝဏ္ဏဝိပရိ-
 ဏာမဘူတံ ဝါ ဝိနီလံ-ဋီကာ။ အဓိပ္ပာယ်အကျဉ်းကို အဋ္ဌသာလိနီဘာသာ
 ဋီကာ၊ အသုဘကထာ-အဖွင့်၌ပင် ပြခဲ့ပြီ။] ဝိနီလမေဝ၊ ဖြူနီသဘော
 ရောနှောစပ်တွဲ ညိုမဲမဲပုပ်သော အလောင်းကောင်သည်ပင်။ ဝါ၊ မူလ
 အဆင်းမှကွဲပြားသော ညိုသောအဆင်းရှိသော အလောင်းကောင်သည်ပင်။
 ဝိနီလကံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ တနည်း။ ပဋိကူလတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကုစ္ဆိတံ၊
 သော။ ဝိနီလံ၊ ဖြူနီသဘော ရောနှောစပ်တွဲ ညိုမဲမဲပုပ်သော အလောင်း
 ကောင်တည်း။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဝိနီလကံ၊ မည်။ ဧတံ၊ ဤ ဝိနီလကံ-
 ဟူသောအမည်သည်။ မံသုဿဒဋ္ဌာနေသု၊ များသောအသားရှိရာအရပ်တို့၌။
 ရတ္ထဝဏ္ဏဿ၊ နီသောအဆင်းရှိသော။ ပုဗ္ဗသန္တိစယဋ္ဌာနေသု၊ ပြည်တို၏စုဝေး
 ရာ အရပ်တို့၌။ သေတဝဏ္ဏဿ၊ ဖြူသောအဆင်းရှိသော။ နီလဋ္ဌာနေသု၊
 ညိုသောအရပ်တို့၌။ နီလသာဋကပါရုတဿေဝ၊ ညိုသောအဝတ်ဖြင့် ခြုံအပ်
 သကဲ့သို့။ ယေဘုယျေန၊ အားဖြင့်။ နီလဝဏ္ဏဿ စ၊ ညိုသောအဆင်းရှိသည်
 လည်းဖြစ်သော။ ဆဝသရီရဿ၊ သူသေကောင်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။
 [မသေမိ ဖောရောင်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ဥဒ္ဓါမာတက-သဘောရှိ
 သောကြောင့် ထိုအသက်ရှင်ဆဲကိုယ်ကို ယူမည်စိုး၍ 'အထင်ရှေ့အားဖြင့်

အသေကောင်ကို ယုံရကြောင်း သိစေဖို့ရန် “ဆဝသရိရသေတံ အဓိဝစနံ” ဟု အဓိဝစနံ-သဒ္ဒါဖြင့် ဖွင့်သည်။]

ပရိဘိန္ဒုဋ္ဌာနေဟိ (၀၁)၊ ထက်ဝန်းကျင် ပေါက်ကွဲရာအရပ်တို့မှလည်း ကောင်း။ နဝဟိ၊ ကုန်သော။ ဝဏမုခေဟိ ဝါ၊ အမာဝ-တို့မှလည်း ကောင်း။ ဝိဿန္ဓုမာနပုဗ္ဗံ၊ ယိုစီးသော ပြည်ရှိသော အလောင်းကောင် သည်။ ဝိပုဗ္ဗံ၊ မည်၏။ ဝိပုဗ္ဗမေဝ၊ ယိုစီးသော ပြည်ရှိသော အလောင်း ကောင်သည်ပင်။ ဝိပုဗ္ဗကံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ တနည်း။ ပဋိကူလတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကုစ္ဆိတံ၊ သော။ ဝိပုဗ္ဗံ၊ ယိုစီးသော ပြည်ရှိသော အလောင်းကောင်တည်း။ ဣတိကြောင့်။ ဝိပုဗ္ဗကံ၊ မည်၏။ ဝိပုဗ္ဗကံ၊ ယိုစီးသော ပြည်ရှိသည်။ (ဟုတွာ။) ဇာတံ၊ ဖြစ်သော အလောင်းကောင်တည်း။ တထာဘာဝံ၊ ထို ယိုစီးသော ပြည်ရှိသည်၏အဖြစ်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်သော အလောင်းကောင်တည်း။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဝိပုဗ္ဗကဇာတံ၊ မည်၏။

သော ဣမံမေဝ ကာယန္တိ၊ ကား။ သော တိက္ခ၊ သည်။ အတ္တ- နော၊ ၎င်း။ ဣမံ ကာယံ၊ ဤ ရူပကာယ-ကို။ တေန ကာယေန၊ ထို အလောင်းကောင် ကာယနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဉဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်။ ဥပသ- ဟရတိ၊ ကပ်ဆောင်၏။ ဥပနေတိ၊ ကပ်ဆောင်၏။ ကံတံ၊ အဘယ်သို့ကပ် ဆောင်သနည်း။ အယမ္ပိ ကာယော၊ သည်လည်း။ ဝေဝေမ္မော၊ ဤသို့ သဘော ရှိ၏။ ဝေဘာဝီ၊ ဤသို့ ဖြစ်လတ္တံ့ဖြစ်၏။ ဝေအနတိတော၊ ဤသို့သော သဘောကို မလွန်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကပ်ဆောင်၏။ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ (ကိံ ဝုတ္တံ ဟောတိ။) -အာယု၊ ရူပဇီဝိတိန္ဒြေ-ဟူသော အသက်လည်း ကောင်း။ ဥသ္မာ၊ ကမ္မဇတေဇော-ဟူသော အငွေ့လည်းကောင်း။ ဝိညာဏံ၊ ဝိပါကံစိတ်ဟူသော ဝိညာဉ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တိဏ္ဍံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အတ္တိတာယ၊ ရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အယံ

၁။ ပရိဘိန္ဒုဋ္ဌာနေဟိ-စသည်။ ။ ပရိဘိန္ဒုဋ္ဌာနေဟိ ကာကံကင်္ကာဒိတိ။ ဝိဿန္ဓုမာန ပုဗ္ဗန္တိ ဝိဿဝန္တပုဗ္ဗံ၊ တဟံ တဟံ ပဋိရန္တပုဗ္ဗန္တိ အတ္ထော။ တထာဘာဝန္တိ ဝိဿန္တ- မာနပုဗ္ဗဘာဝံ။-ဋီကာ။

၂။ အာယု၊ ဥသ္မာ-စသည်။ ။ အာယုတိ၊ ရူပဇီဝိတိန္ဒြေယံ၊ အရူပဇီဝိတိန္ဒြေယံ ပနေတ္ထ ဝိညာဏဂတိကမေဝ။ ဥသ္မာတိ ကမ္မဇတေဇော။ ဝေဝေသုတိကသဘာဝေါယေဝါတိ ဝေဝေ အတိဝိယ ဒုဂ္ဂန္ဓဇေဂုစ္ဆ ပဋိက္ကုလပူတိက သဘာဝေါ ဝေဝေ န အာယုအာဒိနံ၊ အဝိဂမေ ဝိယ မတ္တဇသောတိ အဓိပ္ပာယော။-ဋီကာ။

ကာယော၊ သည်။ ဌာနဂမနာဒိခမော၊ ရပ်ခြင်း၊ သွားခြင်း-အစရှိသော အမှု
 အရာကို ခုံသည်။ ဟောတိ။ ပန၊ ဆက်။ ဣမေသံ၊ ဤ အာယု၊ ဥသ္မာ၊
 ဝိညာဉ်-တို့၏။ ဝိဂမာ၊ ကင်းခြင်းကြောင်း။ အယမ္ပိ ကာယော၊ ဤ
 အလောင်းကောင် ကာယ-သည်လည်း။ ဧဝံ ခမ္မော၊ ရှိ၏။ ဧဝံပူတိက-
 သဘာဝေါ ယေဝ၊ ဤသို့ ပုပ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိသည်သာ။
 ဧဝံဘာဝိ၊ ဤသို့ဖြစ်လတ္တံ့သည်။ [ဘာဝိ-၌ ထီ-ပစ္စည်းသည် အနာဂတ်
 အနက်ဟော၊ ဘဝိဿတိ ဂမာဒိတိ ထီ-ဗိဏ်-သုတ်ဖြင့် သက်။] ဧဝံ
 ဥဒ္ဓါမာတာဒိဘေဒေါ၊ ဤသို့ ဥဒ္ဓါမာတ-အစရှိသော အပြားရှိသည်။
 ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဧဝံ အနတိတော၊ နိုင်။ ဧဝံ ဥဒ္ဓါမာတာဒိဘာဝံ၊
 ဤသို့ ဥဒ္ဓါမာတ-အစရှိသည် တို့၏ အဖြစ်ကို။ အနတိက္ကန္တော၊ မလွန်
 မြောက်နိုင်။ ဣတိ (ဝုတ္တံ ဟောတိ။) ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါတိ၊ ကား။
 ဧဝံ သို့။ ဝါ၊ ဖြင့်။ ဥဒ္ဓါမာတာဒိပရိဂ္ဂဏှနေန၊ ဥဒ္ဓါမာတ-အစရှိသော
 အသုဘတို့ကို ပိုင်းခြား၍ ယူခြင်းဖြင့်။ အတ္တနော ဝါ ကာယေ။ ပ။
 ကာယေ ကာယာနုပဿိ ဝိဟရတိ။

ခဗ္ဗမာနန္တိ၊ ကား။ ဥဒရာဒိသု၊ ဝမ်းဗိုက် အစရှိသော အရပ်တို့၌။
 နိသိဒိတွာ၊ နေ၍။ ဝါ၊ နား၍။ ဥဒရမံသဩဋ္ဌမံသအက္ခိက္ကုဋ္ဌာဒိနိ၊ ဝမ်း
 ဗိုက်သား၊ နှုတ်ခမ်းသား၊ မျက်စိတွင်း-အစရှိသည်တို့ကို။ လုဉ္ဇိတွာ လုဉ္ဇိတွာ၊
 နှုတ်၍ နှုတ်၍။ [လုဉ္ဇိတွာ လုဉ္ဇိတွာတိ ဥပ္ပာဇေတွာ ဥပ္ပာဇေတွာ။-ဋီကာ။]
 ခါဒိယမာန၊ ခစားအပ်သော။ (သရီရံ-၌ စပ်။) သမံသလောဟိတန္တိ၊
 ကား။ သာဝသေသမံသလောဟိတယုတ္တံ၊ အကြွင်းအကျန်နှင့်တကွ ဖြစ်
 သော အသားအသွေးတို့နှင့် ယှဉ်သော။ (သရီရံ-၌ စပ်။) နိမံသလောဟိတ-
 မက္ခိတန္တိ၊ ကား။ (ယဿ၊ အကြင် အလောင်းကောင်၏။) မံသေ၊
 သည်။ ဒီဏေပိ၊ ကုန်ပြီးပါသော်လည်း။ လောဟိတံ၊ သွေးသည်။ န
 သုဿတိ၊ မခြောက်သေး။ တံ၊ ထို အလောင်းကောင်ကို။ သန္ဓာယ၊
 ၍။ “နိမံသလောဟိတမက္ခိတ”န္တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ။ အညေ-
 နာတိ၊ ကား။ အညေန၊ အခြားသော။ ဒိသာဘာဂေန၊ အရပ်အဖို့၌။
 (ဟတ္ထဋ္ဌိကံ-၌ စပ်။) ဟတ္ထဋ္ဌိကန္တိ၊ ကား။ ပါဠိယေက္ကံ ပါဠိယေက္ကံ၊ အသီး
 အသီး။ ဝိပုကိဏ္ဏံ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရောပြွမ်းသော။ စတုသဋ္ဌိဘေဒမ္ပိ၊
 ခြောက်ဆယ့်လေးပါး အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဟတ္ထဋ္ဌိကံ၊ လက်
 အရိုးကို။ (ပဿေယျ-၌ စပ်။) ပါဒဋ္ဌိကာဒိသုပိ၊ ခြေရိုး အစရှိသည်
 တို့၌လည်း။ ဒေဝေဝနယော။

တေရောဝဿိကာနိတိ၊ ကား။ အတိက္ကန္တသံဝစ္ဆရာနိ၊ တနှစ်ကို လွန်
 ပြီးကုန်သော။ (အဋ္ဌိကာနိ-၌ စပ်။) ပူတိနိတိ၊ ကား။ အဗျောကာသေ၊
 လွင်တီးခေါင်၌။ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်သော အရိုးတိုသည်။ ဝါတာတပ-
 ဝုဋ္ဌိသမ္ပယေန၊ လေ နေပူ မိုးရေတို့၏ အတွေ့ဖြင့်။ တေရောဝဿိကာ
 နေဝ၊ နှစ်၏တဘက်သို့ ရောက်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဝါ၊ တနှစ်ကုန်လွန်သည်
 သာလျှင်။ (ဟုတွာ။) ပူတိနိ၊ ပုပ်ခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ပန၊
 ကား။ အန္တောဘူမိဂတာနိ၊ မြေအတွင်း၌ ရောက်ကုန်သော အရိုးတိုသည်။
 စိရတရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်၏။ စုဏ္ဏကဇာတာနိတိ၊ ကား။
 စုဏ္ဏံ စုဏ္ဏံ မုန့်မုန့်ညက်ညက်။ ဟုတွာ။ ဝိပုဂ္ဂိဏ္ဏာနိ၊ အထူးထူး အပြား
 ပြား ရောပြွမ်းကုန်သော။ (အဋ္ဌိကာနိ-၌ စပ်။) သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော
 ပါဠိရပ်တို့၌။ သော၊ ဣမမေဝါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တနယေန၊ ဟောတော်
 မူအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ ခဇ္ဇမာနာဒိနိ၊ ခဲစားအပ်သော အလောင်း
 ကောင် အစရှိသည်တို့၏ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ယောဇနာ၊ အနက်ကို ယှဉ်စေ
 ခြင်းကို။ ကာတဗျာ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါတိ၊ ကား။ ဝေံ၊ ခဇ္ဇမာနာဒိ-
 ပရိဂုဏ္ဏနေန၊ ခဲစားအပ်သော အလောင်းကောင် အစရှိသည်တို့ကို ပိုင်းခြား
 ၍ယူခြင်းဖြင့်။ ယာဝ စုဏ္ဏကဘာဝါ၊ မုန့်မုန့်ညက်ညက် အလောင်းကောင်၏
 အဖြစ်တိုင်အောင်။ အတ္ထနော ဝါ၊ မူလည်း။ ကာယေ၊ ၌လည်းကောင်း။
 ။ပ။ ကာယေ ကာယာနုပဿိ ဝိဟရတိ။

ပန၊ ဆက်။ ဣမ၊ ဤ စုဏ္ဏကဇာတာနိ-ဟူသောပါဠိ၌။ ဌတွာ၊ ရပ်တန့်
 ၍။ နဝသိဝထိကာ၊ ကိုးပါးသော သင်္ချိုင်း၌တည်သော အလောင်းနှင့်စပ်
 သော စကားတို့ကို။ သမောဓာနေတဗျာ၊ ပေါင်းထိုက်ကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့။
 ကောဟမတံ ဝါတိအာဒိနာ-အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟော
 တော်မူအပ်သော။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံသော သိဝထိက-သည်လည်း။ ကော၊
 တမျိုးသော သိဝထိက-တည်း။ ကာကေဟိ ဝါ ခဇ္ဇမာနန္တိအာဒိကာ-အစ
 ရှိသော သိဝထိက-သည်။ ကော၊ တမျိုးသော သိဝထိက-တည်း။ အဋ္ဌိက-
 သင်္ခလိကံ သမံသလောဟိတံ နှာရူသမ္ပန္နန္တိ၊ ဟူသော သိဝထိက-သည်။ ကော၊
 တည်း။ နိမံသလောဟိတမက္ခိတံ နှာရူသမ္ပန္နန္တိ၊ ဟူသော သိဝထိက-သည်။
 ကော၊ တည်း။ အပဂတမံသလောဟိတံ နှာရူသမ္ပန္နန္တိ၊ ဟူသော သိဝထိက-

၁။ တေရောဝဿိကာနိ။ ။တိရောဝသံ၊ တနှစ်၏ ထိုမှာဘက်၌။ ဝတာနိ၊
 ရောက်ပြီးကုန်သော အလောင်းကောင်ထိုတည်း။ (ဝတ်-အနက်၌ ဣက-ပစ္စည်း။)
 တာနိ ပန သံဝစ္ဆရံ ဝီတိဝတ္တာနိ ဟောန္တိ။ “နှစ်၏ ထိုမှာဘက်၌ ရောက်ကုန်”
 ဟူသည် တနှစ်လွန်ခြင်းတည်း။ ဣတိ အာဟ “အတိက္ကန္တသံဝစ္ဆရာနိ” တိ-ဋီကာ။

သည်။ ကော၊ တည်း။ အဋ္ဌိကာနိ အပဂတသမ္ပန္နာနိတိအာဒိကာ၊-အစရှိ
သော သိဝထိက-သည်။ ကော၊ တည်း။ အဋ္ဌိကာနိ သေတာနိ သင်္ခေတ-
ပဋိဘာဂါနိတိ၊ ဟူသော သိဝထိက-သည်။ ကော၊ တည်း။ ပုဂ္ဂကိတာနိ
တေရောဝသိကာနိတိ၊ ဟူသော သိဝထိက-သည်။ ကော၊ တည်း။ ပူတိနိ
စုဏ္ဏကဇာတာနိတိ၊ ဟူသော သိဝထိက-သည်။ ကော၊ တည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ (သမောဓာနေတဗျာ၊ ကုန်၏။)

ဝေ ခေါ် ဘိက္ခဝေတိ ဣဒံ၊ ဟူသော ဤစကားကို။ နဝသိဝထိကာ၊
ကိုးပါးသော သင်္ချိုင်း၌တည်သော အလောင်းကောင်နှင့်စပ်သော စကား
တို့ကို။ ဒဿေတု၊ ရှိ။ ကာယာနုပဿနံ၊ ကို။ နိဋ္ဌပေန္တော၊ ပြီးဆုံးစေ
တော်မူလိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ဘဂဝါ။) အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို
သိဝထိကပဗ္ဗ-၌။ နဝသိဝထိကပရိဂ္ဂါဟိ၊ ကာ၊ ကိုးပါးသောသင်္ချိုင်း၌တည်သော
အလောင်းကောင်တို့ကို ပိုင်းခြား၍ယူတတ်သော။ သံတိ၊ သည်။ ဒုက္ခသစ္စံ၊
တည်း။ ပ။ နိယျာနမုခန္တိ။

နဝသိဝထိကပဗ္ဗံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

စ၊ ဆက်။ (တနည်း) စ၊ နိဂုံးကို ဆိုဦးအံ့။ တောဝတာ၊ ဤမျှ
အတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ အာနာပါနပဗ္ဗံ၊ ကိုလည်းကောင်း။
ဣရိယာပထပဗ္ဗံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ စတုသမ္ပဇညပဗ္ဗံ၊ ကိုလည်းကောင်း။
ပဋိကူလမနသိကာရပဗ္ဗံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဓာတုမနသိကာရပဗ္ဗံ၊ ကိုလည်း
ကောင်း။ နဝသိဝထိကပဗ္ဗာနိ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စုဒ္ဓသပဗ္ဗာ၊
တဆယ့်လေးပါး အပိုင်းအခန်းရှိသော။ ကာယာနုပဿနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊
သည်။ ဟောတိ၊ တတ္ထ၊ ထို တဆယ့်လေးပါးသော ပဗ္ဗတို့တွင်။ အာနာပါန-
ပဗ္ဗံ၊ လည်းကောင်း။ ပဋိကူလမနသိကာရပဗ္ဗံ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဇ္ဇေ၊ ကုန်သော။ ဣမာနေဝ၊ ဤ ပဗ္ဗ - တို့သည်သာ။ အပ္ပနာကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊
အပ္ပနာကိုဆောင်နိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်။ (ဟောန္တိ။) ပန၊ ကား။
သိဝထိကာနံ၊ တို့၏။ အာဒိနဝါနုပဿနဝသေန၊ ကာယ၏အပြစ်ကို အဖန်
ဖန်ရှုခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဟော်တော်မူအပ်ကုန်သည်၏၊ အပြစ်
ကြောင့်။ သေသာနိ၊ အာနာပါနပဗ္ဗံ၊ ပဋိကူလမနသိကာရပဗ္ဗံ-တို့မှ ကြွင်း
ကုန်သော။ ဒွါဒသာပိ၊ တဆယ့်နှစ်ပါးသော ပဗ္ဗတို့သည်လည်း။ ဥပစာရ-
ကမ္မဋ္ဌာနာနေဝ၊ ဥပစာသမာဓိ-ကို ဆောင်နိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ သည်
သာ။ (ဟောန္တိ။)

ကာယာနုပဿနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဝေဒနာနိပဿနာအဖွင့်

၃၀၀။ ဝေံ၊ သို့။ ဝါ၊ ဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ။ ကထု၊ ဘိက္ခုဝေ-
 တိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ။ တတ္ထ၊ ထိုကထု၊ ဘိက္ခုဝေ-အစရှိသော
 စကားရပ်၌။ သုခံ ဝေဒနန္တိ၊ ကား။ ကာယိကံ ဝါ၊ ကိုယ်၌မူလည်း
 ဖြစ်သော။ စေတသိကံ ဝါ၊ စိတ်၌မူလည်း ဖြစ်သော။ သုခံ ဝေဒနံ၊
 သုခဝေဒနာကို။ ဝေဒယမာနော၊ ခံစားလတ်သော်။ “အဟံ၊ သည်။
 သုခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယာမိ၊ ဧ။” ဣတိ ပဇာနာတိ၊ ဣတိ အတ္ထော။
 တတ္ထ၊ ထို သုခံ ဝါ ဝေဒနံ ဝေဒယမာနော-အစရှိသော စကားတော်၌။
 ဥတ္တာနသေယျကာ၊ ပက်လက်အိပ်ရကုန်သော။ ဒါရကာပိ၊ ကလေးတို့သည်
 သော်မှလည်း။ ထညပိဝနာဒိကလေ၊ နို့စို့ရာ အစရှိသောအခါ၌။ သုခံ၊
 သုခဝေဒနာကို။ ဝေဒယမာနော၊ ကုန်လတ်သော်။ (မယံ။) “သုခံ ဝေဒနံ၊
 ကို။ ဝေဒယာမ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ကာမံ ပဇာနန္တိ၊ အကယ်၍ကား
 သိကြပါပေကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့သိကြပါကုန်သော်လည်း။ ဝေရူပံ၊ သော။
 တေံ ဇာနနံ၊ ဤသိခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 သည်မဟုတ်။ ဟိ၊ မှန်။ ဝေရူပံ၊ သော။ ဇာနနံ၊ သည်။ သတ္တုပလဒ္ဓိံ၊
 ကို။ န ဇဟတိ၊ အတ္တသည် န ဥဂ္ဂာဇေတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဝါ သတိပဋ္ဌာန-
 ဘာဝနာ ဝါ န ဟောတိ။ ပန၊ အနွယ-ကား။ ပံ။ ဟောတိ။ ဟိ၊ ၍။
 ဣဒံ၊ ဤ သုခံ ဝါ ဝေဒနံ ဝေဒယမာနော-အစရှိသော စကားတော်ကို။
 (ဝုတ္တံ-၌ စပ်။) “ကော၊ သည်။ ဝေဒယတိ၊ ခံစားသေး သနည်း။
 (ကောစိ၊ တစုံတယောက်မျှ။ န ဝေဒယတိ၊ မခံစား။) ကဿ၊ ဧ။
 ဝေဒနာ၊ ခံစားခြင်းနည်း။ (ကဿစိ၊ ဧ။ ဝေဒနာ၊ သည်။ န ဟောတိ။)
 ကိံ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ နည်း။)” ဣတိ
 ဝေံ၊ သို့။ သမ္ပဇာနဝေဒိယနံ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိလျက်
 ခံစားခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ။ [ရူပသိဒ္ဓိအလို “ဝေဒယနံ” ရှိရမည်။]

တတ္ထ၊ ထိုကော ဝေဒယတိ၊ ကဿ ဝေဒနာ-အစရှိသော စကားရပ်၌။
 ကော ဝေဒယတိတိ၊ ကား။ ကောစိ၊ သော။ သတ္ထော ဝါ၊ သည်
 လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ န ဝေဒယတိ၊ သည်
 မဟုတ်။ ကဿ ဝေဒနာတိ၊ ကား။ ကဿစိ သတ္ထဿ ဝါ ပုဂ္ဂလဿ ဝါ၊
 ဝေဒနာ န(ဟောတိ)။ ပန၊ ကား။ ကိံ ကာရဏာ ဝေဒနာတိ၊ ဟူသော
 အမေး၌။ (ဝိဿဇ္ဇနံ၊ အဖြေကား။) ဝတ္ထုအာရုံဗ္ဗဏာဝ၊ ဝေဒနာ၏တည်ရာ
 ရူပါရုံ အစရှိသော အာရုံကြောင့်သာ။ ဝေဒနာ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။

[ဝတ္ထုအာရမ္မဏာတိ ရူပါဒိအာရမ္မဏာ၊ ရူပါဒိအာရမ္မဏဉ္စေတ္ထ ဝေဒနာယ ပဝတ္တိဋ္ဌာနတယ “ဝတ္ထု” တိ အဓိပေတံ။ အဿာတိ ဘဝေယျ။ -ဋီကာ။] တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သေ (သေဝေ)၊ ဤ ရဟန်းသည်။ ဝေံ၊ သို့။ ပဇာနာတိ။ (ကိံ။) “သုခါဒိနံ၊ သုခ-အစရှိသော ဝေဒနာတို့၏။ တံ တံ ဝတ္ထု၊ ထိုထို မှီရာဖြစ်သော ရူပါရုံအစရှိသော အာရုံကို။ အာရမ္မဏံ ကတော၊ အာရုံပြု၍။ ဝေဒနာဝ၊ သည်သာ။ ဝေဒယတိ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ တံ ပဝတ္တိံ၊ ထိုဖြစ်ခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ယူ၍။ ဝါ၊ စွဲ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဝေဒယာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဝေါဟာရမတ္ထံ၊ အခေါ်အဝေါ်မျှသည်။ ဟောတိ။” ဣတိ (ပဇာနာတိ)။ ဝေံ၊ သို့။ ဝတ္ထု၊ မှီရာဖြစ်သော ရူပါရုံအစရှိသော အာရုံကို။ အာရမ္မဏံ ကတော၊ ၍။ ဝေဒနာဝ၊ သည်သာ။ ဝေဒယတိ။ ဣတိ၊ သို့။ သလ္လက္ခေန္တော၊ မှတ်သားသော။ သေ (သေဝေ)၊ ဤ ရဟန်းကို။ “သုခံ ဝေဒနံ ဝေဒယာမိတံ ပဇာနာတိ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ကော ဝိယ၊ အဘယ် ထေရ်ကဲ့သို့နည်း။) စိတ္တလပဗ္ဗတေ၊ ဌ်။ အညတရတ္ထေရော ဝိယ၊ အမျိုးအမည်အားဖြင့် မထင်ရှားသော တပါးသောထေရ်ကဲ့သို့တည်း။

ကိရ၊ ချဲ့။ ထေရော၊ သည်။ အဖာသုကကာလေ၊ မကျန်းမာသူ၏ အခါ ဌ်။ (မကျန်းမာရာ အခါ၌။) ဗလဝေဒနာယ၊ အားကြီးသော ဝေဒနာ ကြောင့်။ နိတ္ထုနန္တော၊ ဉာဏ်လျက်။ အပရာပရံ၊ ထိုမှ ဤမှ။ ဝါ၊ တပြောင်းပြန်ပြန်။ ပရိဝတ္တတိ၊ လူးလို့မ့်၏။ တံ၊ ထိုထေရ်ကို။ ဧကော၊ သော။ ဒဟရော၊ ရဟန်းငယ်သည်။ အာဟ၊ လျှောက်ပြီ။ (ကိံ။) “ဘန္တေ ရား။ ဝေါ၊ ထို့၏။ ကတရံ ဌာနံ၊ အဘယ်အရပ်သည်။ ရုဇ္ဇတိ၊ နာကျင် ပါသနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊ ရှင်။ ပါဒိယေက္ကံ၊ အသီးအခြား။ ရုဇ္ဇနဋ္ဌာနံ နာမ၊ နာကျင်သောအရပ်မည်သည်။ နတ္ထိံ၊ ဝတ္ထု၊ မှီရာဖြစ်သော ရူပါရုံအစရှိသော အာရုံကို။ အာရမ္မဏံ ကတော၊ ၍။ ဝေဒနာဝ၊ သည်သာ။ ဝေဒယတိ၊ ၏။ ဝါ၊ နာကျင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။ ဘန္တေ ရား။ ဝေံ၊ သို့။ ဝါ၊ ဝတ္ထုကိုအာရုံပြု၍ ဝေဒနာ သည်သာ ခံစား၏ဟူ၍။ ဇာနနကာလတော၊ သိရာအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အဓိဝါသေတံ၊ မိမိအထက်၌ ဝင်သက်တည်နေစေခြင်းငှာ။ ဝါ၊ သည်းခံ ခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ နော၊ သင့်သည်မဟုတ်ပါလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက် ပြီ။ အာဝုသော၊ အဓိဝါသေမိ၊ သည်းခံအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။ ဘန္တေ၊ အဓိဝါသနာ၊ သည်းခံခြင်းသည်။ သေယျော၊ ကောင်းမြတ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ပြီ။ ထေရော၊ အဓိဝါသေသိ၊ ပြီ။ ဝါတော၊ လေသည်။ ယာဝ

ဟဒယာ၊ နှလုံးသားတိုင်အောင်။ ဖာလေသိ၊ ကွဲစေပြီ။ ဝါ၊ ခွဲပြီ။ မဉ္ဇကော၊ ခွံ။ အန္တာနိ၊ အူတို့သည်။ ရာသိကတာနိ၊ အစူပြုအပ်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ထေရော၊ ဒဟရဿ၊ အား။ ဒဿေသိ၊ ပြုပြီ။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့ပြော၍ ပြသနည်း။) “အာဂုသော၊ တွေ့ကာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အဓိဝါသနာ၊ သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်သည်မဟုတ်လော။” ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၍။ (ဒဿေသိ။) ဒိဟရေ၊ တုဏှိ၊ အဟောသိ၊ ထေရော။ ဝိရိယသမထံ၊ ဝိရိယသမာဓိကို။ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်စေ၍။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ တို့နှင့်။ သဟ၊ ကွ။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏှိတွာ၊ ၍။ သမသိသိ၊ တူမျှသော သီသရှိသော ရဟန္တာသည်။ ဟုတွာ။ (တနည်း) သမသိသိ ဟုတွာ၊ သမသိသိရဟန္တာ-အဖြစ်ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီ။ [သမသိသိတံ ဝါရသမသိသိ ဟုတွာ၊ ပစ္စဝေက္ခဏဝါရဿ အနန္တရဝါရေ ပရိနိဗ္ဗာယံတိ အတ္ထော။ -ဋီကာ။ အဓိပ္ပာယ်အကျယ်ကို ဝီထိနှင့်သုံးချက်စုဘာသာဋီကာ၊ မရဏာသန္ဓဝီထိအခန်း၌ ရှုပါ။]

စ၊ ဆက်။ သုခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယမာနော၊ လတ်သော်။ အဟံ၊ သည်။ သုခံ၊ ကို။ ဝေဒယာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ ယထာ၊ သို့။ ဝေ၊ တူ။ ဒုက္ခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယမာနော၊ သော်။ အဟံ ဒုက္ခံ ဝေဒနံ ဝေဒယာမိ၊ ဣတိ ပဇာနာတိ ။ပ။ [သာမိသ-စသည်ကို ပေယျာလမြှုပ်ထားသည်။] နိရာမိသံ-ကာမဂုဏ်ဟူသော အာမိသမရှိသော၊ အဒုက္ခမသုခံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယမာနော၊ သော်။ (အဟံ။) “နိရာမိသံ အဒုက္ခမသုခံ ဝေဒနံ ဝေဒယာမိ။” ဣတိ ပဇာနာတိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရူပကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ကထေတွာ၊ မူပြီး၍။ အရူပကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ကထေန္တော၊ မူလတ်သော်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဖဿဝသေန၊ ဖဿနှင့် စပ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ စိတ္တဝသေန၊ ဝါ၊ စိတ်နှင့်

၁။ ဝိရိယသမထံ ယောဇေတွာ။ ။အဓိဝါသနာဝိရိယဿ အဓိမတ္တတ္တာ (လွန်ကဲသော အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်) တဿ၊ ထိုဝိရိယကို။ ဟာပန-ဝသေန၊ လျော့စေခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမာဓိနာ၊ နှင့်။ (ယောဇေတွာ-၌ စပ်) သမရသတာပါဒနေန၊ တူမျှသော ကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်စေခြင်းအားဖြင့်။ ဝိရိယသမထံ (ဝိရိယနှင့် သမာဓိကို) ယောဇေတွာ။-ဋီကာ။ နွားတရည်း ကပ်ယှဉ်အပ်သောလှည်းတွင် တကောင်က လွန်နေလျှင် အသွားမမှန်သကဲ့သို့ ထိုအတူ ဝိရိယလွန်နေသော် တရားနှလုံးသွင်းမှု မမှန်ရကား ဝိရိယကို လျော့စေ၍ သမာဓိနှင့် တူမျှအောင် ယှဉ်စေခြင်းကို “ဝိရိယသမထံ ယောဇေတွာ” ဟု ဆိုသည်။ ဤဋီကာ ဖွင့်အတိုင်း “ဝိရိယသမထံ” ဟု ဒုတိယကွရာ ထ-ဖြင့် ပါဌ်ရှိစေရမည်။

စပ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ကထိယမာနံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော်။ ဝါ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ ပါကဋ္ဌံ၊ ထင်ရှားသည်။ န ဟောတိ။ အန္တကာရံ ဝိယ၊ အမှိုက်မှောင်ကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ထင်ရ၏။ ပန၊ အန္တယ-ကား။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပတ္တိပါကဋ္ဌတာယ၊ ဖြစ်ခြင်း၏ ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝေဒနာဝသေန၊ ဖြင့်။ (ကထိယမာနံ။) ပါကဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သက္ကပဉ္ဇေ ဝိယ၊ သက္ကပဉ္ဇ-သုတ်၌ ကဲ့သို့။ ဣဓာပိ၊ ဤ မဟာသတိပဋ္ဌာန - သုတ်၌လည်း။ ဝေဒနာဝသေန၊ ဖြင့်။ အရူပကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို အရူပကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ “ဒုဝိဓဉ္စိ။ပ။အရူပကမ္မဋ္ဌာနဉ္စာ”တိ အာဒိ-အစရှိသော။ ကထာမဂ္ဂေါ၊ စကားအစဉ်ကို။ သက္ကပဉ္ဇေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သော နည်းဖြင့်ပင်။ ဝေဒိတဗျော။

တတ္ထ၊ ထို သုခံ ဝါ ဝေဒနံ ဝေဒယမာနော - အစရှိသော စကား ရပ်၌။ သုခံ ဝေဒနန္တိအာဒိသု၊ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ အယံ၊ ဤဆို အပ်လတ္တံ့ကား။ အပရောပိ၊ အခြားလည်းဖြစ်သော။ပဇာနနပရိယာယော၊ သိပုံ ပရိယာယ်တည်း။ သုခံ ဝေဒနံ ဝေဒယာမိတိ ပဇာနာတိတိ၊ ကား။ သုခဝေဒနာက္ခဏေ၊ သုခဝေဒနာ-ခဏ၌။ ဒုက္ခဝေဒနာယ၊ ၏။ အဘာဝ-တော၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ သုခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယမာနေော၊ လတ်သော်။ (အဟံ၊ သည်။) “သုခံ၊ ဝေဒနံယေဝ၊ ကိံသာ။ ဝေဒယာမိ၊ ၏။”ဣတိ ပဇာနာတိ။ တေန၊ ထိုသို့ သိခြင်းဖြင့်။ (ထိုသို့ သုခဝေဒနာ-

၁။ အယံ အပရောပိ ။ပ။အဘာဝတော။ ။ပုဗ္ဗေ “ဝတ္ထု အာရမ္မဏံ ကတွာ ဝေဒနာဝ ဝေဒယတိ”တိ ဝေဒနာယ အာရမ္မဏာမိနုဂုတ္တိတာယ စ အနတ္တတာယ စ ပဇာနနံ ဝုတ္တံ၊ ဣဒါနိ တဿာ အနိစ္စတာဒိပဇာနနံ ဒဿေန္တော “အယံ အပရောပိ ပဇာနနပရိယာယော”တိ အာဟ။ ယထာ ဧကေသိ ခဏေ စိတ္တန္တယဿ အသမ္ပဇေ၊ ဧကန္တံ အနက္ခပစ္စယာဘာဝတော၊ ဧဝံ ဝေဒနာဒယဿ ဝိသိဋ္ဌာရမ္မဏဂုတ္တိတော စာတိ အာဟ “သုခဝေဒနာက္ခဏေ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊ အဘာဝတော”တိ။ နိဒဿနမက္ကဉ္ဇေတံ (“သုခဝေဒနာဖြစ်ရာ ခဏ၌ ဒုက္ခဝေဒနာ၏ မရှိခြင်းကြောင့်” ဟူသော ဤစကားသည် နိဒဿန-မျှသာတည်း။) တဒါ ဥပေက္ခာဝေဒနာယပိ အဘာဝတော (သုခဝေဒနာဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏လည်း မရှိခြင်းကြောင့်) “သုခဝေဒနာခံစားလတ်သော် ငါသည် သုခဝေဒနာကိုသာ ခံစား၏”ဟု အပြားအားဖြင့် သိသည်။-ဋီကာ။

၂။ တေန။ပ။အဘာဝတော။ ။တေန သုခဝေဒနာက္ခဏေ (သုခဝေဒနာဖြစ်ရာ ခဏ-၌) ဘူတပုဗ္ဗာနံ ဣတရဝေဒနာနံ (ရှေးဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော တပါးသော ဝေဒနာ ကို၏) ဟုတွာ အဘာဝပဇာနနေန (ဖြစ်ပြီး၍ မရှိခြင်းကို အပြားအားဖြင့် သိခြင်း

ခဏ၌ ရှေးဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော တပါးသောဝေဒနာတို့၏ ဖြစ်ပြီး၍မရှိခြင်းကို အပြားအားဖြင့် သိခြင်းဖြင့်။) ပုဗ္ဗေ၊ ဌံ။ ဘူတပုဗ္ဗာ၊ ဖြစ်ဖူးသော။ ယာ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ သည်။ (အတ္ထိ။) တဿာ၊ ထိုရှေး၌ဖြစ်ဖူးသော ဒုက္ခဝေဒနာ၏။ ဣဒါနိ၊ သုခဝေဒနာဖြစ်ရာ ယခုအခါ၌။ အဘာဝတော၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣမိဿာ စ သုခါယ ဝေဒနာယ၊ ၏လည်း။ ဣတော၊ ဤအခါမှ။ ပဌမံ၊ ရှေး၌။ အဘာဝတော၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝေဒနာ နာမံ မည်သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ အဓဝါ၊ မခိုင်ခံ့။ ဝိပရိဏာမဓမ္မာ၊ ဇရာမရဏ-ဟူသော နှစ်ပါးသော အပြားအားဖြင့် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တတ္ထ၊ ထိုဝေဒနာတို့၌။ သမ္ပဇာနော၊ သည်။ ဟောတိ။

၈။ သာဓက-ကား။ “ယသ္မိံ အဂ္ဂိဝေဿန သမယေ။ပ။ ပဇာနာတီ” တိ၊ ဟူသော။ တေံ (သုတ္တံ)၊ ဤပါဠိတော်ကို။ ဘဂဝတာ ပိ၊ သည်လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။-

“အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ဌံ။ သုခံ ဝေဒနံ၊ ကိ။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ သုခဝေဒနာကို ခံစားရာ ထိုအခါ၌။ ဒုက္ခံ ဝေဒနံ၊ ကိ။ နေဝ ဝေဒေတိ၊ မခံစား။ အဒုက္ခမသုခံ ဝေဒနံ၊ ကိ။ န ဝေဒေတိ။ တသ္မိံ သမယေ၊ ဌံ။ သုခံယေဝ ဝေဒနံ၊ ကိသာ။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ပ။ အဒုက္ခမသုခံယေဝ ဝေဒနံ၊ ကိသာ။ ဝေဒေတိ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သုခါ၊ သုခဖြစ်သော။

အားဖြင့်) သုခဝေဒနာယပိ ဟုတွာအဘာဝေါ ဤတော ဧဝ ဟောတီတိ တဿာ ပါကဋ္ဌဘာဝမေဝ ဒဿေန္တော “ဣမိဿာ စ သုခါယ ဝေဒနာယ ဣတော ပဌမံ အဘာဝတော”တိ ဧဟဟ၊ ဧတေနေဝ စ တာသမ္ပိ ဝေဒနာနံ ပါကဋ္ဌဘာဝေါ ဒဿိတောတိ ဒဋ္ဌမ္ပံ။-ဋီကာ။

၁။ အနိစ္စာ။ပ။သမ္ပဇာနော ဟောတိ။ ။အနိစ္စဂ္ဂဟဏေန တိ ဝေဒနာနံ ဝိဒ္ဓိ-သနဘာဝေါ ဒဿိတော ဝိဒ္ဓိဿေ အနိစ္စတယ သုဝိညေယျတ္တာ။ အဓဝဂ္ဂဟဏေန ပါကဋ္ဌဘာဝေါ တဿ အသဒါဘာဝိတာဒိဘာဝနတော။ ဝိပရိဏာမဂ္ဂဟဏေန ဒုက္ခဘာဝေါ တဿ အညထတ္တဒိပနတော၊ တေန သုခါပိ ဝေဒနာ ဒုက္ခာ၊ ပဂေဝ ဣတရာတိ တိဿန္တမ္ပိ ဝေဒနာနံ ဒုက္ခတာ ဒဿိတာ ဟောတိ။ ဣတိ “ယဒနိစ္စံ ဒုက္ခံ၊ တံ ဧကန္တတော အနတ္တာ”တိ တီသုပိ ဝေဒနာသု လက္ခဏတ္ထံယပဇာနနာ ဇောတိတာတိ ဒဋ္ဌမ္ပံ။ တေနာဟု “ဣတိဟ တတ္ထ သမ္ပဇာနော ဣတောတိ”တိ။ -ဋီကာ။

ဝေဒနာပိ သည်လည်း။ အနိစ္စာ ၊ မမြဲ။ သင်္ခတာ၊ အကြောင်း
 တရားတို့သည် ကောင်းစွာရောက်၍ ပြုအပ်၏။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ၊ ဝတ္ထု၊
 အာရုံ-အစရှိသော အကြောင်းကိုစွဲ၍ ကောင်းစွာဖြစ်၏။ ခယဓမ္မာ၊
 ကုန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝယဓမ္မာ၊ ပျက်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝိရာဂ-
 ဓမ္မာ၊ မတပ်မက်ဖွယ် သဘောရှိ၏။ ဝါ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ် သဘော
 ရှိ၏။ နိရောဓဓမ္မာ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ဝေဒနာပိ၊
 သည်လည်း ။ပ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ အဒုက္ခမသုခ၊ ဝေဒနာပိ၊ သည်
 လည်း ။ပ။ နိရောဓဓမ္မာ၊ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဝေ၊ သို့။ ပဿိ၊
 ရှုမြင်သော။ သုတ ဝါ၊ ကြားနာအပ်ပြီးသော အာဂမ၊ အဓိဂမ-
 ရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သော သာဝက-သည်။
 သုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယပိ၊ ခွဲလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။
 ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယပိ
 နိဗ္ဗိန္ဒတိ။ နိဗ္ဗိန္ဒ၊ ငြီးငွေ့လတ်သော်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်တော့။
 (မတပ်မက်ကြောင်းဖြစ်သော အရိယမဂ်ကိုရ၏။) ဝိရာဂါ၊ မတပ်
 မက်ခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ (ကိလေသာ
 တို့မှ လွတ်ကြောင်း ဖြစ်သော ဖိုလ်ကိုရ၏။ စိတ္တော၊ သည်။)
 ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ သော်။ (မေ့၏။ စိတ္တံ၊ သည်။) ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ
 လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဉာဏံ၊ သိတတ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်။
 ဟောတိ။ 'ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေ-နေရခြင်းသည်။ ခိဏာ၊ ကုန်ပြီ။
 (ဣတိ ပဇာနာတိ- ခွဲ စပ်။) ပြဟ္မစရိယံ၊ မဂ္ဂပြဟ္မစရိယ-ကို။
 ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏိယံ၊ ပြုသင့် ပြုထိုက်သော မဂ်ကိစ္စကို။
 ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါး ဤသို့ ပြား
 သော မဂ်ကိစ္စအပေါင်း၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ နောက်ထပ် မဂ်ကိစ္စ
 အကျိုးငှာ။ အပရံ၊ တပါးသောမဂ်ကို ပွားစေဖွယ်ကိစ္စသည်။ န၊
 မရှိတော့။ 'ဣတိ ပဇာနာတိ။'- [မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ၊ ပရိပ္ပာဇကဝဂ်၊
 ဒိဿနခ-သုတ်။]

သာမိသံ ဝါ သုခန္ဓိအာဒိသု၊ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ သာမိသော
 သုခါ နာမ၊ မည်သည်။ ပဉ္စကာမဂုဏာမိသ သန္ဓိသိတာ၊ ကိလေသာဖြင့်သုံး

၁။ အနိစ္စာ သင်္ခတာ-စသည်။ ။သက္ကိစ္စက္ခဏမတ္တာဝဋ္ဋာနတော အနိစ္စာ။သမေဇ္ဇ
 သမ္ပယုတ္တံ ပစ္စယေဟိ ကတတ္တာ သင်္ခတာ။ ဝတ္ထာရမ္ပဏာဒိပစ္စယံ ပဋိစ္စ ဥပ္ပန္နက္ကာ
 ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ။ ခယဝယပလုဇ္ဇနနိရုဇ္ဈနပကတိတာယ ခယဓမ္မာ။ပ။ နိရောဓဓမ္မာစာ
 ဒဋ္ဌဗ္ဗာ။-ဋီကာ။

သပ်အပ်သော ငါးပါးသော်ကာမဂုဏ် အာမိသ-ကို မှီသော။ ဆ ဂေဟသိတ-
 သောမနဿဝေဒနာ၊ ခြောက်ပါးသော ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အိမ်၌
 မှီသော သောမနဿဝေဒနာတည်း။ နိရုမိသာ သုခါ နာမ၊ မည်သည်။ ဆ
 နေက္ခမ္မသိတသောမနဿ ဝေဒနာ၊ ခြောက်ပါးသော ကာမမူ ထွက်မြောက်
 ကြောင်းဖြစ်သော နေက္ခမ္မ-၌မှီသော သောမနဿဝေဒနာတည်း။ သာမိသာ
 ဒုက္ခာ နာမ၊ မည်သည်။ ဆ ဂေဟသိတဒေါမနဿဝေဒနာ၊ ခြောက်ပါး
 သော ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အိမ်၌မှီသော ဒေါမနဿဝေဒနာတည်း။
 နိရုမိသာ ဒုက္ခာ နာမ၊ မည်သည်။ ဆ နေက္ခမ္မသိတဒေါမနဿဝေဒနာ၊
 ခြောက်ပါးသော ကာမမူထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော နေက္ခမ္မ-၌မှီသော
 ဒေါမနဿဝေဒနာတည်း။ သာမိသာ အဒုက္ခမသုခါ နာမ၊ မည်သည်။ ဆ
 ဂေဟသိတဥပေက္ခာဝေဒနာ၊ ခြောက်ပါးသော ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော
 အိမ်၌မှီသော ဥပေက္ခာဝေဒနာတည်း။ နိရုမိသာ အဒုက္ခမသုခါ နာမ၊
 မည်သည်။ ဆ နေက္ခမ္မသိတဥပေက္ခာဝေဒနာ၊ ခြောက်ပါးသော ကာမမူ
 ထွက်မြောက်ကြောင်း နေက္ခမ္မ၌မှီသော ဥပေက္ခာဝေဒနာတည်း။ တာသံ၊
 ထို ဝေဒနာတို့၏။ ဝိဘာဂေါ၊ ဝေဖန်အပ်သော အထူးအပြားကို။ သက္က-
 ပဉ္စေ၊ သက္ကပဉ္စ-သုတ်၌။ (မဟာ။) ဝုတ္တော၊ ယေဝ၊ ပြီးသည်သာ။

ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါတိ၊ ကား။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ သုခဝေဒနာဒိပရိဂ္ဂဟုနေန၊
 သုခဝေဒနာ-အစရှိသည်တို့ကို ပိုင်းခြား၍ယူခြင်းဖြင့်။ အတ္တနော ဝါ။ပ။
 ဝိဟရတိ။ ပန၊ ကား။ သမုဒယဝယဓမ္မာနုပဿိ ဝါတိ ဣ၊ ဟူသော
 ဤပါဠိ၌။ အဝိဇ္ဇာသမုဒယာ ဝေဒနာသမုဒယောတိအာဒိတိ၊ အစရှိကုန်
 သော။ ပဉ္စဟိ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။
 သမုဒယဉ္စ ဝယဉ္စ၊ ပဿန္တော၊ ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗော-၌ စပ်။)
 “သမုဒယ ဓမ္မာနုပဿိ ဝါ။ပ။ဝိဟရတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။
 ဣတော၊ ဤ ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ-အစရှိသော စကားရပ်မှ။ ပရံ၊ နောက်
 ဖြစ်သော စကားရပ်သည်။ ကာယာနုပဿနာယံ၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ သည်သာ။
 ဟိ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ် ဆိုဖွယ်အထူးကား။ ဧဝံလံ၊ သက်သက်။ ဣ၊
 ဤ ဝေဒနာနုပဿနာ၌။ ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟိကာ၊ ဝေဒနာကို ပိုင်းခြား၍
 ယူတတ်သော။ သတိ ဒုက္ခသစ္စံ။ပ။ဝေဒိတံဗ္ဗံ၊ သေသံ၊ ကို။ တာဒိသမေဝ၊
 ထို ကာယာနုပဿနာ-၌ သစ္စာတို့ကဲ့သို့ ရှုအပ်သည်သာ။ ဣတိ၊ တည်း။

ဝေဒနာနုပဿနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

စိတ္တာနုပဿနာအဖွင့်

၃၀၁။ စေ။ နဝဝိဓေန ဝေဒနာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာနံ ကထေတွာ၊
 ဣဒါနိ သောဠသဝိဓေန စိတ္တာနုပဿနံ ကထေတွံ ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေတိ-
 အာဒိ အာဟ။ တတ္ထ၊ ထိုကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ-အစရှိသော ပါဠိရပ်၌။
 သရာဂန္တိ။ ကား။ အဋ္ဌဝိဓလောဘသဟဂတံ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသော လောဘ
 နှင့်တက္ကဖြစ်သော။ (စိတ္တံ ဝါ-၌ စပ်။) ဝိတရာဂန္တိ။ ကား။ လောကိယ-
 ကုသလာဗျာကတံ၊ လောကီကုသိုလ် အဗျာကတဖြစ်သော။ (စိတ္တံ ဝါ။)
 ပန၊ ဆက်။ ဣဒံ၊ ဤ သရာဂံ ဝိတရာဂံ-ဟူသောဒုက်သည်။ ဝါ၊ ဤ
 စိတ္တာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မသနံ၊ အနိစ္စဒုက္ခ၊
 အနတ္တ-ဟု စိတ်ကိုသုံးသပ်ကြောင်း ဝိပဿနာကိုပြသော ဒုက်တည်း။ ဝါ၊
 သုံးသပ်ကြောင်း သတိပဋ္ဌာန်တည်း။ ဓမ္မသမောဓာနံ၊ ရထိုက်သောတရားတို့
 ကို ပေါင်းစုကြောင်းဒုက်သည်။ န၊ မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊
 ဤ သရာဂံ ဝိတရာဂံ-ဟူသောဒုက်၌။ ဝါ၊ စိတ္တာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်၌။
 ဧကပဒေပိ၊ တခုသောပုဒ်၌ လည်း။ လောကုတ္တရံ၊ ကို။ န လဗ္ဗတိ၊ မရအပ်။
 [ဤသို့ လောကုတ္တရာကို မရနိုင်သောကြောင့် သာမညဖလ-သုတ် စေတော
 ပရိယတ္တဏကထာ-နှင့် အရကောက်ချင်း မတူပုံကို သတိပြုပါ။] သေသာနိ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသော လောဘမူ၊ လောကီကုသိုလ်၊ အဗျာကတ-မှ ကြွင်းကုန်သော။
 စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ အကုသလစိတ္တာနိ၊ ဒေါသမူ၊ မောဟမူ-ဟူသော
 အကုသိုလ်စိတ်တို့သည်။ ပုရိမပဒံ၊ သရာဂံ-ဟူသော ရှေ့ပုဒ်သို့။ နေဝ(ဘဇန္တိ)၊
 မကပ်ဝင်ကုန်။ ပစ္ဆိမပဒံ၊ ဝိတရာဂံ-ဟူသော နောက်ပုဒ်သို့။ န ဘဇန္တိ။

သဒေါသန္တိ။ ဒုဝိဓဒေါမနဿသဟဂတံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော ဒေါမန-
 ဿနှင့်တက္ကဖြစ်သော။ (စိတ္တံ ဝါ။) ဝိတဒေါသန္တိ။ လောကိယကုသလာ-
 ဗျာကတံ၊ လောကီကုသိုလ် အဗျာကတံ-ဖြစ်သော။ (စိတ္တံ ဝါ။) သေသာနိ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသော ဒေါသမူ၊ လောကီကုသိုလ်၊ အဗျာကတ-မှကြွင်းကုန်သော။
 ဒသ၊ ကုန်သော။ အကုသလစိတ္တာနိ၊ လောဘမူ၊ မောဟမူ-အကုသိုလ်စိတ်

၁။ သေသာနိ။ပ။ဘဇန္တိ။ ။သေသာနိ ဧဒေါသမူလာနိ၊ဧဒေါမောဟမူလာနိတိ
 စတ္တာရိ အကုသလစိတ္တာနိ။ စေတသဉ္စိ ရာဂေန သမ္မယောဂါဘာဝတော နတ္ထေဝ
 သရာဂတာ၊ တံနိဗိတ္တကတယ ပန သိယာ တံဆဟိတံကာလေ သောတိ နုတ္ထော
 ဝိတရာဂတာပိတိ၊ ဒုကပိနိမုတ္တတာ၊ ဧဝေတ္ထ လဗ္ဗတိတိ အာဟ “နေဝ ပုရိမပဒံ
 နပစ္ဆိမပဒံ ဘဇန္တိ” တိ။-ဋီကာ။

တို့သည်။ ပုရိမပဒံ၊ သဒေါသံ-ဟူသော ရှေ့ပုဒ်သို့။ နေဝ (ဘဇန္တိ)။ ပစ္ဆိမပဒံ၊ ဝိတဒေါသံ-ဟူသော နောက်ပုဒ်သို့။ န ဘဇန္တိ။ သမောဟန္တိ။ ဝိစိကိစ္ဆာသဟဂတဉ္စေ၊ ဝိစိကိစ္ဆာသဟဂုတ်စိတ်လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂတစိတ္တဉ္စ၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂုတ်စိတ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိခံ၊ ရှိသော။ (စိတ္တံ ဝါ။) ပန၊ ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ မောဟော၊ သည်။ သဗ္ဗာကုသလေသု၊ တို့၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဓာသ္မာ၊ ကြောင့်။ သေသာနိပိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာသဟဂုတ်စိတ်၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂုတ်စိတ်မူကြွင်းသော အကုသိုလ်စိတ်တို့သည်လည်း။ ဣဓ၊ ဤ သမောဟံ-ဟူသောပုဒ်၌။ ဝဋ္ဋန္တိယေဝ၊ သင့်ကုန်သည်သာ။ ဟိ၊ မှန်။ ဣမသ္မိံယေဝ ဒုကေ၊ ဤ သမောဟ-ဒုက်၌သာ။ ဒွါဒသ၊ ကုန်သော။ အကုသလစိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ပရိယာဓိန္နာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပိုင်းခြား၍ ယူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ ဝိတမောဟန္တိ။ လောကံယကုသလာဗျာကတံ၊ ဖြစ်သော။ (စိတ္တံ ဝါ။) သံခိတ္တန္တိ။ ထိနမိဒ္ဓါနုပတိတံ၊ ထိနမိဒ္ဓ-သည် ကျရောက်အပ်သော။ (စိတ္တံ ဝါ။) ဟိ၊ မှန်။ ဧတံ၊ ဤ ထိနမိဒ္ဓ-သည် ကျရောက်အပ်သော သသင်္ခါရိက-စိတ်ငါးပါးသည်။ သင်္ကဋ္ဌစိတ္တံ နာမ၊ တွန့်ဆုတ်သော စိတ်မည်၏။ ဝိက္ခိတ္တန္တိ။ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂတံ၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂုတ်ဖြစ်သော။ (စိတ္တံ ဝါ။) ဟိ၊ မှန်။ ဧတံ၊ ဤ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂုတ်-စိတ်သည်။ ပသဋ္ဌစိတ္တံ နာမ၊ ပြန့်လွင့်သော စိတ်မည်၏။

မဟဂ္ဂတန္တိ။ ရူပါရူပါဝစရံ၊ ရူပါဝစရ အရူပါဝစရ-ဖြစ်သော။ (စိတ္တံ ဝါ။) အမဟဂ္ဂတန္တိ။ ကာမာဝစရံ၊ ဖြစ်သော။ (စိတ္တံ ဝါ။) အနတ္တရန္တိ။ ရူပါဝစရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အရူပါဝစရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ (စိတ္တံ ဝါ။) တကြာပိ၊ ထို ရူပါဝစရ အရူပါဝစရ-စိတ်တို့တွင်လည်း။ သဉ္စတ္တရံ၊ သဉ္စတ္တရစိတ်ဟူသည်။ ရူပါဝစရံ၊ ရူပါဝစရ-စိတ်တည်း။ အနတ္တရံ၊ အနတ္တရ-စိတ် ဟူသည်။ အရူပါဝစရမေဝ၊ အရူပါဝစရ-စိတ်သာတည်း။ [ဝေ-ဖြင့် လောကုတ္တရာစိတ်ကို ကန့်သည်။] သုမာဟိတန္တိ။ ယသ၊ အကြင်စိတ်၏။ အပ္ပနာသမာဓိ (ဝါ)၊ အပ္ပနာသမာဓိသည်သော်လည်းကောင်း။ ဥပစာရသမာဓိ ဝါ၊ သည်သော်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (ယုဉ်၏။ တံ စိတ္တံ ဝါ) အသမာဟိတန္တိ။ ဥဘယသမာဓိဝိရဟိတံ၊ ဥပစာရသမာဓိ၊ အပ္ပနာသမာဓိ-နှစ်ပါးမှ ကင်းသော။ (စိတ္တံ ဝါ။) ဝိမုတ္တန္တိ။ တဒဂ်ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိဟိ၊ တဒဂ်ဝိမုတ္တိ၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိ-တို့ဖြင့်။ ဝိမုတ္တိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော။ (စိတ္တံ ဝါ။) အဝိမုတ္တန္တိ။ ဥဘယဝိမုတ္တိ ဝိရဟိတံ၊ တဒဂ်ဝိမုတ္တိ၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိ-နှစ်ပါးတို့မှကင်းသော။ (စိတ္တံ ဝါ။) ပန၊ ဆက်။ သမုဒ္ဓစ္စဒ-

ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိနိဿရဏ ဝိမုတ္တိနိ၊ တို့၏။ ဣဓ၊ ဤ စိတ္တာနုပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း အရာ၌။ ဩကာသောဝ၊ အခွင့်သည်ပင်။ နတ္ထိ။

ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါတိ ဝေ။ သရာဂါဒိပရိဂ္ဂဏှနေန၊ သရာဂ-အစရှိ သော စိတ်တို့ကိုပိုင်းခြား၍ ယူခြင်းဖြင့်။ ယသ္မိံ ယသ္မိံ ခဏေ၊ အကြင် အကြင် ခဏ၌။ ယံ ယံ စိတ္တံ၊ သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ တံ တံ၊ ထိုထို ခဏ၌ ထိုထိုစိတ်ကို။ သလ္လက္ခေန္တော၊ မှတ်သားသော ရဟန်းသည်။ အတ္တ- နော ဝါ စိတ္တော။ ပ။ ဝိဟရတိ။ ပန၊ ကား။ သမုဒယဝယဓမ္မာနုပဿတိ တ္ထေ၊ ၌။ အဝိဇ္ဇာသမုဒယာ ဝိညာဏသမုဒယောတံ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ပဉ္စဟိ ပဉ္စဟိ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ သမုဒယော စ ဝယော စ နိဟရိတဗ္ဗော။ ဣတော၊ မှ။ ပရံ၊ သည်။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ သာ။ ဟိ၊ စိုးစဉ်း။ ပ။ အံ။ ဧဝံလံ၊ သက်။ ဣဓ၊ ဤ စိတ္တာနုပဿနာ၌။ စိတ္တပရိဂ္ဂါဟံကာ၊ စိတ်ကိုပိုင်းခြား၍ ယူတတ်သော။ သတိ၊ သည်။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ တည်း။ ဣတိ ဝေ။ ပ။ တာဒိသမေဝ၊ ထို ကာယာနုပဿနာ၌ သစ္စာတို့ကဲ့သို့ ရှုအပ်သည်သာ။ ဣတိ၊ အပြီးတည်း။

စိတ္တာနုပဿနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဓမ္မာနုပဿနာ နိဝရဏပဗ္ဗအဖွင့်

၃၀၂။ ဝေ၊ သို့။ ဝါ၊ ဖြင့်။ သောဠသဝိဓေန။ ပ။ ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေတိ- အာဒိမာဟ။ အပိစ၊ သည့်သာမက-သေး။ (အခြားအနုသန္ဓေ တနည်း ကား။) ဘဂဝတော၊ သည်။ ကာယာနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ သုဒ္ဓရူပပရိဂ္ဂ- ဟော၊ နာမ်နှင့်မဖက် သက်သက်သောရုပ်ကို ပိုင်းခြား၍ယူပုံကို။ ကထိ တော၊ မှုအပ်ပြီ။ ဝေဒနာစိတ္တာနုပဿနာဟိ၊ ဝေဒနာနုပဿနာ၊ စိတ္တာ နုပဿနာ-တို့ဖြင့်။ သုဒ္ဓအရူပပရိဂ္ဂဟော၊ ရုပ်နှင့်မဖက် သက်သက်သော နာမ်ကို ပိုင်းခြား၍ယူပုံကို။ (ကထိတော။) ဣဒါနိ၊ ၌။ ရူပါရူပမိဿက- ပရိဂ္ဂဟိ၊ ရုပ်နာမ်ရောသော တရားတို့ကို ပိုင်းခြား၍ယူပုံကို။ ကထေတုံ၊ ငှာ။ “ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ”တိ အာဒိ မာဟ။ ဝါ၊ တနည်း။ ကာယာ- နုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ ရူပက္ခန္ဓပရိဂ္ဂဟောဝ၊ ရူပက္ခန္ဓာကို ပိုင်းခြား၍ယူပုံကို သာ။ ကထိတော။ ဝေဒနာနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ ဝေဒနာက္ခန္ဓပရိဂ္ဂဟောဝ (ကထိတော)။ စိတ္တာနုပဿနာယ ဝိညာဏက္ခန္ဓပရိဂ္ဂဟောဝ (ကထိတော)။ ဣဒါနိ၊ ၌။ သညာသင်္ခါရက္ခန္ဓပရိဂ္ဂဟမ္ပိ၊ သညာက္ခန္ဓာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ-တို့ကို

ပိုင်းခြား၍ ယူပုံကိုလည်း။ ကထေတုံ၊ ၄၁။ “ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ” တိအာဒိ-
မာဟ။ [သညာသင်္ခါရက္ခန္ဓပရိဂ္ဂဟမ္ပိတိ ပိ-သဓ္ဓေန သကလပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓ-
ပရိဂ္ဂဟံ သမ္ပိဏ္ဍေတိ ဣတရေသံ တဒန္တောဂတ္ထော။-ဋီကာ။]

တတ္ထ၊ ထို ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ-အစရှိသော ပါဠိရပ်၌။ သန္တန္တိ၊ ကား။
အဘိဏ္ဍသမုဒါစာရဝသေန၊ မပြတ်မပြတ် ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ သံဝိဇ္ဇ-
မာနံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ (မိမိသန္တာန်၌ ရအပ်သော။) (ကာမစ္ဆန္တံ ဝါ
ပဇာနာတိ-၌ စပ်။) [“ကဏှသုက္ကဓမ္မာနံ ယုဂနန္တတာ နတ္ထိ” တိ ပဇာနန-
ကာလေ အဘာဝါ “အဘိဏ္ဍသမုဒါစာရဝသေနာ” တိ ဝုတ္တံ။ သံဝိဇ္ဇမာနန္တိ
အတ္တနော သန္တာနေ ဥပလဗ္ဘမာနံ။-ဋီကာ။] အသန္တန္တိ၊ ကား။ အသမုဒါ-
စာရဝသေန ဝါ၊ အတော်ကြာအောင် မဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း
ကောင်း။ ပဟိနတ္ထာ ဝါ၊ မဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း။ အသံဝိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်ရှားမရှိသော။ (ကာမစ္ဆန္တံ ဝါ ပဇာနာတိ။)
ယထာ စာတိ၊ ကား။ ယေန ကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။
ကာမစ္ဆန္တဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ တဉ္စ ပဇာနာတိတိ၊
ကား။ တဉ္စ ကာရဏံ၊ ကာမစ္ဆန္တ-ဖြစ်ခြင်း၏ ထိုအကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာ-
နာတိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗပဒေသု၊ ဗျာပါဒနိဝရဏ-
စသော အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထို ယထာစ-အစရှိသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော ပုဒ်အပေါင်း၌။
[တတ္ထာတိ “ယထာ စာ” တိအာဒိနာ ဝုတ္တပဒေ။-ဋီကာ။] သုဘနိမိတ္တေ၊ သုဘ
နိမိတ်၌။ အယောနိသော မနသိကာရေန၊ မသင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်
စိတ်၌ပြုခြင်း (နှလုံးသွင်းခြင်း) ကြောင့်။ ကာမစ္ဆန္တဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ သည်။
ဟောတိ။ သုဘနိမိတ္တံ နာမ၊ သုဘနိမိတ် မည်သည်ကို။ (ဝေံ၊ ဖြင့်။
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။) သုဘမ္ပိ၊ တင့်တယ်၏ဟု မှတ်ယူတတ်သော ရှေးရှေးသော
ကာမစ္ဆန္တ-သည်လည်း။ သုဘနိမိတ္တံ၊ တင့်တယ်၏ဟု မှတ်ယူတတ်သော
နောက်နောက်သော ကာမစ္ဆန္တ-၏ အကြောင်းဖြစ်သော သုဘနိမိတ်တည်း။
သုဘာရမ္မဏမ္ပိ၊ ဧကန်တင့်တယ်သော သဘာဝဣဋ္ဌာရုံ၊ တင့်တယ်၏ဟု မှတ်

၁။ သုဘမ္ပိ။ပ။သုဘာရမ္မဏံ။ ။သုဘမ္ပိတိ ကာမစ္ဆန္တောပိ။ သော ဟိ အတ္တနော
ဂဟဏာကာရေန “သုဘ” နှီး၊ သုတ္တော၊ တေနာကာရေန ပဝတ္တနကဿ အညဿ
ကာမစ္ဆန္တဿ နိမိတ္တတ္ထာ “နိမိတ္တ” နှီး စ။ ဣဋ္ဌံ၊ ဣဋ္ဌာကာရေန ဝါ ဂယမာနံ ရူပါဒိ-
သုဘာရမ္မဏံ။-ဋီကာ။

ယူအပ်သော ပရိကပ္ပဏုဋ္ဌာရုံသည်လည်း။ သုဘနိမိတ္တံ၊ တင့်တယ်၏ဟု မှတ်ယူ တတ်သော ကာမစ္ဆန္ဒ၏ အကြောင်းတည်း။

အယောနိသောမနသိကာရော နာမ၊ မည်သည်။ အနုပါယမနသိကာရော၊ အလိုရှိအပ်သော စီးပွားချမ်းသာကို ရခြင်း၏အကြောင်းမဟုတ်သောအားဖြင့် စိတ်၌ပြုခြင်း (နှလုံးသွင်းခြင်း) တည်း။ [အာကခိတဿ ဟိတသုခဿ ပတ္တိယာ အနုပါယဘူတော မနသိကာရော အနုပါယမနသိကာရော။-ဋီကာ။] ဥပ္ပထမနသိကာရော၊ လမ်းရိုးလမ်းမှန် မဟုတ်သောအားဖြင့် စိတ်၌ပြုခြင်း (နှလုံးသွင်းခြင်း) တည်း။ အနိစ္စေ၊ အနိစ္စဖြစ်သော လောကီခန္ဓာငါးပါး၌။ နိစ္စန္တိဝါ၊ နိစ္စဟူ၍လည်းကောင်း။ ဒုက္ခေ၊ ဒုက္ခဖြစ်သောလောကီခန္ဓာငါးပါး၌။ သုခန္တိဝါ၊ လည်းကောင်း။ အနတ္တနိ၊ အတ္တ-မဟုတ်သော လောကီခန္ဓာငါးပါး၌။ အတ္တာတိ ဝါ၊ အသုဘော၊ သုဘ-မဟုတ်သော လောကီခန္ဓာငါးပါး၌။ သုဘန္တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ မနသိကာရော၊ စိတ်၌ပြုခြင်း (နှလုံးသွင်းခြင်း) တည်း။ တံ၊ ထို အယောနိသောမနသိကာရ-ကို။ တတ္ထ၊ ထို သုဘနိမိတ်၌။ ဗဟုလံ၊ များစွာ။ ပဝတ္တယတော၊ ဖြစ်စေသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌။ ကာမစ္ဆန္ဒော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ တေန၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ ဝေပုလ္လာယာ” တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ မူပြီ။

“ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုဘနိမိတ္တံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို သုဘနိမိတ်၌။ အယောနိသော မနသိကာရမဟုတ်ကာရော၊ စီးပွားချမ်းသာကို ရခြင်း၏အကြောင်း မဟုတ်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို ကြိမ်ဖန်များစွာ အလေ့အလာပြုခြင်းသည်။ (အတ္ထိ။) အယံ၊ ဤ စီးပွားချမ်းသာကို ရခြင်း၏ အကြောင်းမဟုတ်သော အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို ကြိမ်ဖန်များစွာ အလေ့အလာ ပြုခြင်းသည်။ အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်သေးသော။ ကာမစ္ဆန္ဒဿ ဝါ၊ ၏မူလည်း။ ဥပ္ပာဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ ကာမစ္ဆန္ဒဿ ဝါ၊ ၏မူလည်း။ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာဖြစ်ခြင်း ငှာလည်းကောင်း။ ဝါ၊ တီးပွားခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန်ပြောသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကျိုးငှာ လည်းကောင်း။ အာဟာရော၊ အကြောင်းတည်း။” (အာဟာရေတိ ပစ္စယော အတ္တနော ဖလံ အာဟာရတိတိ-ကတွာ။-ဋီကာ။)-[မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ်၊ သာကစ္ဆဝဂ်၊ အာဟာရ-သုတ်။]

ပန၊ ကား အသုဘနိမိတ္တေ အသုဘနိမိတ်၌။ ယောနိသောမနသိကာ-
 ရေန၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့် စိတ်၌ထားခြင်း နှလုံးသွင်းခြင်း
 ကြောင့်။ အထ၊ ထို ကာမစ္ဆန္ဒ-ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။
 အသုဘနိမိတ္တံ နာမ၊ မည်သည်ကို။ (ဝေ၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတပွံ၊ ၏။) အသုဘမ္ပိ၊
 အသုဘအာရုံရှိသော ပဌမဈာန်သည် လည်းကောင်း။ အသုဘာရမ္မဏမ္ပိ၊
 အသုဘအာရုံသည်လည်းကောင်း။ အသုဘနိမိတ္တံ နာမ၊ မည်၏။ [အသုဘန္တိ
 အသုဘဇ္ဈာန် ဥတ္တရပဒလောပေန၊ တံ ပန ဒသယု-အဝိညာဏက အသု-
 ဘေသု စ ကေသာဒိသု သဝိညာဏကအသုဘေသံ သံ ပဝတ္တိ ဒဋ္ဌပွံ။-ဋီကာ။]-
 ယောနိသော မနသိကာရော နာမ၊ မည်သည်။ ဥပါယမနသိကာရော၊ အလို
 ရှိအပ်သော စီးပွားချမ်းသာကို ရခြင်း၏ အကြောင်းအားဖြင့် စိတ်၌ထား
 ခြင်း (နှလုံးသွင်းခြင်း) တည်း။ ပထမနသိကာရော၊ လမ်းရိုး လမ်းမှန်အား
 ဖြင့် စိတ်၌ထားခြင်း (နှလုံးသွင်းခြင်း) တည်း။ အနိစ္စေ၊ ၌။ အနိစ္စန္တိ ဝါ၊
 ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဒုက္ခေ၊ ၌။ ဒုက္ခန္တိ ဝါ၊ အနတ္တနိ အနတ္တာတိ ဝါ။
 အသုဘေ အသုဘန္တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ မနသိကာရော၊ စိတ်၌ထား
 ခြင်း (နှလုံးသွင်းခြင်း) တည်း။ တံ၊ ထို ယောနိသောမနသိကာရ-ကို။ တတ္ထ၊
 ထို အသုဘနိမိတ်၌။ ဗဟုလံ၊ များစွာ။ ပဝတ္တယတော၊ ဖြစ်စေသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာမစ္ဆန္ဒော၊ ကို။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ တေန၊ ကြောင့်။
 ဘဂဝါ၊ သည်။ “အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ ပဟာနာယာ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟံ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ သည်။ အတ္ထိ။ တတ္ထ၊ ထို အသုဘ
 နိမိတ်၌။ ယောနိသောမနသိကာရဗဟုလိကာရော၊ စီးပွားချမ်းသာကို
 ရခြင်း၏ အကြောင်းအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို ကြိမ်ဖန်များစွာ
 အလေ့အလာပြုခြင်းသည်။ (အတ္ထိ။) အယံ၊ ဤ ယောနိသောမနသိ
 ကာရ၊ ဗဟုလိကာရ-သည်။ အနုပ္ပန္နဿ၊ သော။ ကာမစ္ဆန္ဒဿ ဝါ၊
 ၏မူလည်း။ အနုပ္ပာဒါယ၊ မဖြစ်ခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်
 ပြီးသော။ ဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသော ကာမစ္ဆန္ဒ-နှင့်တူသော။ ကာမစ္ဆန္ဒဿ
 ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ မဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှာ လည်းကောင်း။
 အာဟာရော၊ အကြောင်းတည်း။”- [မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်၊
 ဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ်၊ သာကစ္ဆဝဂ်၊ အာဟာရ-သုတ်။]

အံပိစ၊ သည်သာမက-သေး။ (ပုဂ္ဂိုလ်တော်နည်းမှတစ်ပါး အဋ္ဌကထာနည်း
 ကား။) အသုဘနိမိတ္တဿ၊ တဆယံတပါးသော၊ အသုဘတို့၌ စက်ဆုပ်ဖွယ်

အခြင်းအရာဟူသော အာရုံကို။ ဥဂ္ဂဟော၊ သင်ယူခြင်း လည်းကောင်း။ (တနည်း) အသုဘနိမိတ္တဿ၊ အသုဘအာရုံကို။ ဥဂ္ဂဟော၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ် တိုင်အောင် သင်ယူခြင်း ကျင့်ခြင်းလည်းကောင်း။ [ကောဒေသသု အသုဘေသု ပဋိက္ကုလကာရဿ ဥဂ္ဂဏှနံ၊ ယထာ ဝါ တတ္ထ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ တထာ ပဋိပတ္တိ အသုဘနိမိတ္တဿ ဥဂ္ဂဟော။-ဋီကာ။] အသုဘဘာဝနာ- နုယောဂေါ၊ ဥပစာရ-အပ္ပနာတိုင်အောင် ဘာဝနာကို အဖန်ဖန် အား ထုတ်ခြင်းလည်းကောင်း။ [ဥပစာရပ္ပနာဝဟာယ အသုဘဘာဝနာယ အနု- ယုဉ္ဇနာ အသုဘဘာဝနာနုယောဂေါ။-ဋီကာ။] ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသား ခြောက်ပါးသော ဣန္ဒြိယတို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဓါရတာ၊ စောင့်ရှောက် အပ်သော ဒွါရရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ မတ္တညူတာ၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ကလျာဏမိတ္တတာ၊ ကောင်း သောမိတ်ဆွေ ရှိသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ သပ္ပာယကထာ၊ လျှောက်ပတ် သော စကားကို ပြောဆိုခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကာမစ္ဆန္တဿ၊ ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှာ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။

ဟိ၊ မှန်။ ဒသဝိဓံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော။ [“ကောဒေသဝိဓံ” ရှိလျှင် ရွှေနေောက်ညီ၏။] အသုဘနိမိတ္တံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဏှန္တဿာပိ၊ သင်ယူသော ပုဂ္ဂိုလ် သည်လည်းကောင်း။ (ပဟိယတိ-၌ စပ်။) ဘာဝေန္တဿာပိ၊ ပွားစေ သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ပိဟိတဒွါရဿာပိ၊ ပိတ်အပ်သော တံခါးရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း။ စတုန္နံ၊ လေး လုတ်ကုန်သော။ (အာလောပါနံ၊ ဆွမ်းလုတ်တို့၏ လည်းကောင်း။) ပဉ္စန္နံ၊ ကုန်သော။ အာလောပါနံ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ ဩကာသေ၊ တည် လောက်ရာအရပ်သည်။ (ဝမ်းတွင်း၌ တည်ရာအရပ်သည်။) သတိ၊ လတ် သော်။ ဥဒကံ၊ ကို။ ပိဝိတွာ၊ ရှိ။ (လေးငါးလုတ်ကို မစားတော့ပဲ ရေကိုသောက်၍။) ယာပနသီလတာယ၊ မျှတခြင်းအလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဘောဇနမတ္တညူနောပိ၊ ဘောဇဉ်၌ အတိုင်းအရှည်ကို သိသောပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းကောင်း။ ကာမစ္ဆန္တော၊ ကို။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ တေနော၊ ကြောင့်ပင်။ စတ္တာရော ပဉ္စ အာလောပေ။ပ။ဘိက္ခုနောတိ၊ ဟူ၍။ (ဓမ္မ သေနာပတိနာ၊ သည်။) ဝုတ္တံ၊ မဟာနိဗ္ဗေသ-၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

စတ္တာရော အာလောပေ၊ လေးလုတ်သော ဆွမ်းလုတ်တို့ကိုသော် လည်းကောင်း။ ပဉ္စ အာလောပေ၊ တို့ကိုသော် လည်းကောင်း။

အဘူတော၊ မစားမူ၍။ (မစားပဲ ချန်ထား၍။) ဥဒကံ၊ ကို။
 ပိဝေ၊ သောက်ရာ၏။ (တေ၊ ဤ လေးလုတ်ငါးလုတ် မစားပဲချန်၍
 ရေကိုသောက်ခြင်းသည်။) ပဟိတတ္တဿ၊ ကိုယ်နှင့်အသက် မငဲ့ကွက်ပဲ
 နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ယောဂီ
 ရဟန်း၏။ ဖာသုဝိဟာရာယ၊ ချမ်းသာစွာ နေနိုင်ခြင်းငှာ။ အလံ၊
 စွမ်းနိုင်၏။

အသုဘကမ္ပိကတိဿတ္ထေရသဒိသေ၊ အသုဘကမ္ပဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်သော
 တိဿ-ထေရ်နှင့်တူကုန်သော။ အသုဘဘာဝနာရတေ၊ အသုဘဘာဝနာ၌
 မွေ့လျော်ကုန်သော။ ကလျာဏမိတ္တေ၊ ကောင်းသော သိတင်းသုံးဖော်
 တို့ကို။ သေဝန္တဿာပိ၊ မှီဝဲသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ကာမစ္ဆန္ဒော၊ ပဟိ-
 ယတိ၊ ၏။ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ ရပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်းအစရှိသော ဣရိယာပုထ်
 တို့၌။ ဒသအသုဘနိဿိတ သပ္ပာယကထာယ၊ ဆယ်ပါးသော အသုဘ၌
 မှီသော လျှောက်ပတ်သော စကားဖြင့်။ (ကာမစ္ဆန္ဒော) ပဟိယတိ။
 တေန၊ ကြောင့်။ “ဆ ဓမ္မာပ။သံဝတ္တန္တိ”တိ၊ ဟူ၍။ (မယာ။) ဝုတ္တံ၊
 ပြီ။ ပန၊ ဆက်။ ဆဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤ အကြောင်း
 တို့ဖြင့်။ ပဟိနကာမစ္ဆန္ဒဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ကာမစ္ဆန္ဒ-ရှိသော ရဟန်း
 ၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပာဒေ၊
 မဖြစ် ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ [တိဿ-
 ထေရ်၏ ဝတ္ထုကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ပါဠိတော်၊ သီလနိဒ္ဒေသ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ-
 အခန်း၌ ရှုပါ။]

ပန၊ ကား။ ပဋိဘနိမိတ္တေ၊ ၌။ အယောနိသောမနသိကာရေန၊ ကြောင့်။
 ပျာပါဒဿ၊ ၏။ ဥပ္ပာဒေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ တတ္ထ၊ ထို ပဋိဘနိမိတ္တေ-
 အစရှိသောပါဠိ၌။ ပဋိဘမ္ပိ၊ စိတ်ကိုထိပါးတတ်သော ရှေးရှေးသောဒေါသ-
 သည်လည်း။ ပဋိဘနိမိတ္တံ၊ နောက်နောက်သော ဒေါသ-၏အကြောင်း
 ဖြစ်သောကြောင့် ပဋိဘနိမိတ်တည်း။ ပဋိဘာရမ္မဏမ္ပိ၊ ဒေါသ၏အကြောင်း
 ဖြစ်သော အာရုံသည်လည်း။ ပဋိဘနိမိတ္တံ၊ တည်း။ အယောနိသောမနသိ-
 ကာရော၊ သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောနိဝရဏ-တို့၌။ ဧကလက္ခဏောဝ၊
 တူသောလက္ခဏာရှိသည်သာ။ [အယောနိသော မနသိကာရော နာမ အနုပါ-
 ယမနသိကာရော ဥပ္ပထမနသိကာရော-စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော တူသော
 လက္ခဏာရှိသည်သာ။] တံ၊ ထို အယောနိသော မနသိကာရ-ကို။ တသ္မိံ

နိမိတ္တော၊ ထို ပဋိသမ္ဘိ၊ ပဋိဘာရမ္မဏမ္ဘိ-ဟုဆိုအပ်ပြီးသော နှစ်မျိုးသောပဋိသ-
နိမိတ်၌။ ဗဟုံ၊ စွာ။ ပဝတ္တယတော၊ သန္တာန်၌။ ဗျာပါဒေါ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။
တေန၊ ကြောင့်။ “အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ ပဋိသနိမိတ္တံ။ပ။ ဝေပုလ္လာယာ”တိ၊
ဟူ၍။ ဘဂဝါ အာဟ။ [အနက် ရှေးနည်းမှီး၍ ပေးပါ။]

ပန၊ ကား။ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာရှိသော။ ဝါ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော။
[မေဇ္ဇတိ သိနိယုတိတိ မိတ္တော၊ ဟိတေသိ ပုဂ္ဂလော။ တသ္မိံ မိတ္တေ ဘဝါ၊
မိတ္တဿ ဝါ သောတိ မေတ္တာ၊ ဟိတေသိတာ။ တဿာ မေတ္တာယ။-ဋီကာ။]
စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ စိတ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် နိဝရဏဝိပဿနာ လွတ်ကြောင်းဖြစ်
သော သမာဓိ၌။ ယောနိသောမနသိကာရေန၊ကြောင့်။ အဿ၊ ထို ဗျာပါဒ
ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ တတ္ထ၊ ထို မေတ္တာယ စေတော-
ဝိမုတ္တိယာ-ဟူသောပါဠိ၌။ မေတ္တာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော်။ ဝါ၊
ဆိုအပ်ရာ၌။ အပ္ပနာပိ၊ အပ္ပနာ-မေတ္တာ သည်လည်းကောင်း။ ဥပစာရေပိ၊
ဥပစာရ-မေတ္တာ သည်လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ စေတောဝိမုတ္တိတိ၊ ဟူ၍။
(ဝုတ္တော သော်။ ဝါ၊ ၌။)အပ္ပနာဝ၊ အပ္ပနာ-မေတ္တာသည်သာ။ (ဝဇ္ဇတိ။)
ယောနိသောမနသိကာရော၊ သည်။ ဝုတ္တလက္ခဏောဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
လက္ခဏာရှိသည်သာ။ [“ယောနိသောမနသိကာရော နာမ ဥပါယမနသိကာ-
ရော၊ ပထမနသိကာရော” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာရှိသည်သာ။]
တိ၊ ထိုယောနိသောမနသိကာရကို။ တတ္ထ၊ ထို အပ္ပနာမေတ္တာ၊ ဥပစာရ-
မေတ္တာ၌။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ ပဝတ္တယတော၊ သည်။ ဗျာပါဒေါ၊ ကို။ ပဟိ-
ယတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ “အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ မေတ္တာ စေတောဝိမုတ္တိံ။ပ။
ပဟာနာယာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝါ အာဟ။ [အနက်လွယ်ပြီ။]

အပိစ၊ သေး။ မေတ္တာနိမိတ္တဿ၊ နောက်နောက်သော မနသိကာရ၏
အကြောင်းဖြစ်သော ရှေးရှေးသောမေတ္တာ မနသိကာရကို။ ဥဂ္ဂဟော၊
သတ္တဝါတို့၌ စီးပွား ချမ်းသာကို ဆောင်ခြင်းကို ဖြစ်စေပုံ ဖြစ်စေနည်း
ကို သင်ယူခြင်းလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဥဂ္ဂဟာနိမိတ်တိုင်အောင် သင်ယူခြင်း
လည်းကောင်း။ [သတ္တေသုမေတ္တာယနဿ ဟိတူပသံဟာရဿ ဥပ္ပာဒနံ (ဝတ္တနံ
မေတ္တာနိမိတ္တဿ ဥဂ္ဂဟော ပဌမုပ္ပဇ္ဇာ မေတ္တာမနသိကာရော ပရတော
ဥပ္ပဇ္ဇနကဿ ကာရဏဘာဝတော မေတ္တာမနသိကာရောဝ မေတ္တာနိမိတ္တံ။-
ဋီကာ။] မေတ္တာဘာဝနာနုယောဂေါ၊ ဥပစာရသမာဓိ၊ အပ္ပနာသမာဓိ-
ဟူသော မေတ္တာဘာဝနာကို အဖန်ဖန်အားထုတ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ကမ္မဿ-
ကတာပစ္စေကဏာ၊ ကံသာလျှင် မိမိဥစ္စာ ဝှိုသည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း

လည်းကောင်း။ ပဋိသင်္ခါနုဗဟုလတာ၊ ဒေါသ၏အပြစ် မေတ္တာ၏အကျိုးကို ဟုတ်မှန်စွာ စဉ်းစားဆင်ခြင်တတ်သော ဉာဏ်ပညာ၏ များသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း။ [ဒေါသမေတ္တာသု ယာထာဝတော အာဒီနဝါနိသံသာနံ ပဋိသင်္ခါနံ ဝိမိသာ ဣဓ ပဋိသင်္ခါနံ။ - ဋီကာ။] ကလျာဏ မိတ္တတာ၊ မေတ္တာဖြင့် နေလေ့ရှိသော ကောင်းသောမိတ်ဆွေရှိသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ [မေတ္တာဝိ ဟာရိကလျာဏမိတ္တဝန္တတာ ဣဓ ကလျာဏမိတ္တတာ။-ဋီကာ။] သပ္ပယကထာ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဆ ဓမ္မာ ဗျာပါဒဿ ပဟာနာယ သံဝတ္တန္တိ။

ဟိ၊ ချဲ့။ ဩဒိဿက အနောဒိဿကဒိသာဖရဏာနံ၊ အတ္တ၊ အတိပိယ သဟာယ၊ မဇ္ဈတ္တ၊ ဝေရီ-ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အပြားအားဖြင့် ရည်ညွှန်းခြင်းရှိသော

၁။ ဩဒိဿက။ပ။ဖရဏံ။ ။ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်ညွှန်း၍+ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော ဖြန့်ခြင်း တည်း။ ဩဒိဿ၊ ခြင်း။ပဝတ္တ-အနက်၌ ဣ-ပစ္စည်း၊ ဥ-ကို ဩဝုဒ္ဓိပြု၊ ဒ-တလုံးကို ချေ။ ဩဒိဿာယေဝ ဩဒိဿကာ။ ဖရဏာနှင့် ကမ္မဓာရယ်တွဲ။ မိမိကို ရည်ညွှန်း၍ ဖြန့်ခြင်း၊ မိမိ၏ “အလွန်ချစ်အပ်သူ” ဟူသော အတိပိယ-ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရည်ညွှန်း၍ ဖြန့်ခြင်း၊ ချစ် မချစ်-နှစ်မျိုး၏ အလယ်အလတ်၌ဖြစ်သော မဇ္ဈတ္တပုဂ္ဂိုလ်ကို ရည်ညွှန်း၍ ဖြန့်ခြင်း၊ ရန်သူပုဂ္ဂိုလ်ကို ရည်ညွှန်း၍ ဖြန့်ခြင်း-အားဖြင့် ရည်ညွှန်း၍ မေတ္တာဖြန့်ခြင်းကို “ဩဒိဿကမေတ္တာဖရဏ” ဟု ဆိုသည်။ ထိုသို့ မရည်ညွှန်းပဲ သဗ္ဗေ သတ္တာ အဝေရာ ဟောန္တ၊-စသည်ဖြင့် ဖြန့်ခြင်းကို “အနောဒိဿကမေတ္တာဖရဏ” ဟု ဆိုသည်။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ အဝေရာ ဟောန္တ၊-စသည်ဖြင့် ဖြန့်ခြင်းကို “ဒိသာဖရဏ” ဟု ဆိုသည်။ ပေတ္တာဖြန့်ပုံကို သင်ယူရာ၌ ဤသုံးမျိုးတွင် တမျိုးမျိုးဖြင့် သင်ယူနိုင်သော ကြောင့် “အညတရဝသေန” ဟု ဆိုသည်။ [ဩဒိဿကအနောဒိဿကဒိသာဖရဏာ-နန္တိ အတ္တအတိပိယသဟာယမဇ္ဈတ္တဝေရီဝသေန ဩဒိဿကတာ၊ သိမာသမ္ပေဒေ ကတေ အနောဒိဿကတာ။ ကောဒိဒိသာဖရဏဝသေန ဒိသာဖရဏတာ မေတ္တာယ ဥဂ္ဂဟဏေ ဝေဒိတမ္ပံ။-ဋီကာ။]

တနည်း။ ။မည်သည့် ကျောင်းတိုက်၌ရှိသော သတ္တဝါတို့သည် စသည်ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ မည်သည့်လမ်း၏ ပဲယာ၌ရှိသော သတ္တဝါတို့သည် စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မည်သည့်ရွာ၌ ရှိသော သတ္တဝါတို့သည် စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း-ဤသို့ ညွှန်ပြ၍ ဖြစ်သော မေတ္တာဖြန့်ခြင်းကို “ဩဒိဿကဒိသာဖရဏ (ညွှန်ပြအပ်သော ဝိဟာရ-စသော အရပ်တို့၌ ဖြန့်ခြင်း)” ဟု ဆိုသည်။ ဝိဟာရ-အစရှိသော အရပ်တို့ကို သီးခြား ညွှန်ပြမှုမရှိပဲ “ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ အဝေရာ ဟောန္တ၊” စသည်ဖြင့် ဖြန့်ခြင်းကို “အနောဒိဿကဒိသာဖရဏ” ဟု ဆိုသည်။ ဤနည်း၌ကား သုံးမျိုးမခွဲပဲ နှစ်မျိုးသာ ခွဲသည်။ [ဝိဟာရရစ္ဆာဂါမာဒိဝသေန ဝါ ဩဒိဿကဒိသာဖရဏံ။ဝိဟာရာဒိဥဒ္ဓေသ-ရဟိတံ ပုရတ္ထိမာဒိဒိသာဝသေန အနောဒိဿကဒိသာဖရဏန္တိ ဧဝံ ဒိဓေ ဥဂ္ဂဟဏံ သန္ဓာယ ဩဒိဿကအနောဒိဿကဒိသာဖရဏာနံ” န္တိ ဝုတ္တံ။-ဋီကာ။]

မေတ္တာဖြန့်ခြင်း၊ အတ္တ အတိပိယသဟာယ-စသည်ဖြင့် ရည်ညွှန်းခြင်း မရှိ
 သော မေတ္တာဖြန့်ခြင်း၊ အရှေ့အရပ်အစရှိသော အရပ်မျက်နှာတို့၌ မေတ္တာ
 ဖြန့်ခြင်းတို့တွင်။ [ဋီကာ၌ နောက်တနည်း ဖွင့်ထားသည်ကို အဓိပ္ပာယ်၌
 ကြည့်ပါ။] အညတရဝသေန၊ အမှတ်မထား တပါးပါးသော ဖြန့်ခြင်း၏
 အစွမ်းဖြင့်။ မေတ္တာ ကို။ ဥဂ္ဂဏန္တဿာပိ၊ သင်ယူသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။
 ဗျာပါဒေါ၊ ကို။ ပဟိယတိ၊ ၏။ ဩဓိသော အနောဓိသော ဖရဏ-
 ဝသေန၊ ဣတ္ထိ ပုရိသ-အစရှိသော အပိုင်းအခြားအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ဣတ္ထိ ပုရိသ-အစရှိသော အပိုင်းအခြား မဟုတ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း
 ဖြန့်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ မေတ္တာ ကို။ ဘာဝေန္တဿာပိ၊ ပွားစေသောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်လည်း။ (ဗျာပါဒေါ ပဟိယတိ။)

“တံ၊ သည်။ တေဿ၊ ဤသူအား။ ကုဇ္ဈေါ၊ စိတ်ဆိုးသည်။ (သမာ
 နော၊ သော။) ကိံ ကရိဿသိ၊ အဘယ်ကို ပြုနိုင်လိမ့်မည်နည်း။ ဝါ၊
 ဘာလုပ်နိုင်လိမ့်မည်နည်း။ အဿ၊ ထို သူတပါး၏။ သီလာဒီနိ၊ သီလ-
 အစရှိသော ဂုဏ်တို့ကို။ ဝိနာသေတုံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ။ သက္ခိဿသိ ကိံ၊
 စွမ်းနိုင်လိမ့်မည်လော။ တံ၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ကမ္မေန၊ ကြောင့်။
 အာဂန္တာ၊ ဤဘဝသို့ ရောက်လာ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ကမ္မေနဝ၊
 ကြောင့်ပင်။ ဂမိဿသိ နန၊ နောက်ဘဝသို့ သွားရလိမ့်မည်မဟုတ်လော။
 ပရဿိ၊ သူတပါးအား။ ဝါ၊ ကို။ ကုဇ္ဈနံ နာမ၊ စိတ်ဆိုးခြင်းမည်သည်။
 ဝိတစ္စိတင်္ဂါရ တတ္တအယသလာကဂူထာဒီနိ၊ ကင်းသောအလျှံရှိသော မီးကျိုး၊
 အလွန်ပူသောသံချောင်း၊ မစင်-အစရှိသည်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။
 ပရံ၊ ကို။ ပဟရိတုကာမတာသဒိသံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းငှာ အလိုရှိသူ၏ အဖြစ်နှင့်

၁။ ဩဓိသော မေတ္တာ ဖရဏ။ ။တတ္ထ သဗ္ဗေ သတ္တာ၊ ပါဏာ၊ ဘူတာ၊ ပုဂ္ဂလာ၊
 အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာတိ ဧတေသံ ဝသေန ပဉ္စဝိစာ၊ ဧကေကသ္မိံ အဝေရာ ဟောန္တ၊
 အဗျာဗဇ္ဈာ၊ အနိဿာ၊ သုခိ အတ္တာနံ ပရိဟရန္တ၊ တိ စတုဓာ ပဝတ္ထိတော ဝိသတိဝိစာ
 အဒနာဒိဿကဖရဏာ မေတ္တာ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော၊ ပုရိသာ၊ အရိယာ၊ အနရိယာ၊
 ဒေဝါ၊ မနုဿာ၊ ဝိနိပါတိကာတိ သတ္တောမိကရဏဝသေန ပဝတ္တာ သတ္တဝိစာ၊
 အဠာဝိသတိ ဝိစာ ဝါ၊ (သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော-စသော ခုနစ်ပါးတည်း အဝေရာ
 ဟောန္တ-စသည် လေးပါးဖြင့်မြောက်၊ နှစ်ဆယ်ရှစ် ဖြစ်၏။) ဒသဟိ ဒိသာဟိ
 ဒိသောမိကရဏဝသေန ပဝတ္တာ ဒသဝိစာ၊ ဧကေကာယ ဝါ ဒိသာယ သတ္တာဒိ
 ဣတ္တာဒိ အဝေရာဒိဘေဒေန အသီတာမိက စတုသတပွဘေဒါ စ ဩဓိသော ဖရဏာ
 ဝေဒိတဗ္ဗာ။-ဋီကာ။

တူသည်။ ဟောတိ (နန)၊ လော။ ဒေသောပိ၊ ဤ သူတပါးသည်လည်း။ တဝ၊ သင်အား။ ကုဒ္ဓေါ၊ သည်။ (သမာနော။) ကိံ ကရိယတိ၊ နည်း။ တေ၊ သင်၏။ သီလာဒိနိ၊ တို့ကို။ ဝိနာသေတံ၊ ငှာ။ သက္ခိယတိ ကိံ၊ မည်လော။ သေ (ဒေသော)၊ ဤ သူတပါးသည်။ အတ္တနော ကမ္မေန အာဂန္ဓာ အတ္တနော ကမ္မေနော ဂမိယတိ။

အပ္ပဋိစ္စိတပဟေဏကံ ဝိယ၊ လက်မခံအပ်သော လက်ဆောင်သည် ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ (လက်မခံအပ်သော လက်ဆောင်ကို ပေးတဲ့သူပြန်ရသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။) ပဋိဝါကံ၊ လေညာသို့။ ခိတ္တရဇောမ္ပဋိံ ဝိယ စ၊ ပစ်လွှင့်အပ်သော မြို့မှန်ဆုပ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ (မြို့မှန်ကို လက်ဖြင့် ဆုပ်၍ လေညာသို့ ပစ်လွှင့်သောအခါ ကိုယ့်အပေါ်သို့ ပြန်ရောက်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။) တေဿေဝ၊ ဤ သူတပါး၏သာ။ သေ (ဒေသော) ကောဓော၊ သည်။ မုတ္တကေ၊ အထက်၌။ ပတိယတိ၊ ကျလတ္တံ့။” ဣတိ ဝေ၊ သို့။ အတ္တနော စ၊ ၎င်းလည်းကောင်း။ ပရဿ စ၊ ၎င်းလည်းကောင်း။ ကမ္မဿကတံ၊ ကံသာလျှင် မိမိဥစ္စာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခတောပိ၊ ဆင်ခြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ (ဗျာပါဒေါ ပဟိယတိ။) ဥဘယကမ္မဿကတံ၊ နှစ်ယောက်လုံး၏ ကံသာလျှင် မိမိဥစ္စာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခိတော၊ ဆင်ခြင်၍။ ပဋိသင်္ခါနေ၊ အသင့်အားဖြင့် ရှုတတ်သော ဉာဏ်၌။ ဌိတဿာပိ၊ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ (ဗျာပါဒေါ ပဟိယတိ။) အဿဂုတ္တေရသဒိသေ၊ အဿဂုတ္တ - ထေရ်နှင့် တူကုန်သော။ မေတ္တာဘာဝနာရတေ၊ မေတ္တာဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်ကုန်သော။ ကလျာဏမိတ္တေ၊ တို့ကို။ သေဝန္တဿာပိ၊ သည်လည်း။ ဗျာပါဒေါ ပဟိယတိ။ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ ရပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်း အစရှိသော ဣရိယာပုတ်တို့၌။ မေတ္တာနိသိတသပ္ပာယကထာယပိ၊ မေတ္တာ၌မှီသော လျှောက်ပတ်သော စကားဖြင့်လည်း။ (ဗျာပါဒေါ) ပဟိယတိ။ တေန၊ ကြောင့်။ “ဆ ဓမ္မာဗျာပါဒဿ ပဟာနာယ သံဝတ္တန္တိ”တိ၊ ဟူ၍။ (မယာ) ဝုတ္တံ။ ပန၊ ဆက်။ ဆဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဇေမ္မဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဟိနဿ၊ သော။ ဗျာပါဒဿ၊ ၎င်း။ အနာဂါမိမဂ္ဂန၊ ဖြင့်။ အာယတိံ၊ ၌။ အနုပ္ပာဒေါ ဟောတိ၊ ဣတိ ပဇာနာတိ။ အယောနိသောမနသိကာရေန၊

၁။ အယောနိသော မနသိကာရေန။ ။ယေန အယောနိသောမနသိကာရေန အရတိအာဒိကာနိ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ သော အရတိအာဒိသု အယောနိသောမသိကာရော။ တေန နိပ္ပာဒေတဗ္ဗေ ဟိ ဣဒိ ဘုမ္မံ။ [အယောနိသောမနသိကာရ-သဏ္ဍိအကြောင်း၊ အရတိ

ကြောင့်။ (ဥပ္ပန္နေသု၊ ကုန်သော။) အရတိအာဒီသု၊ အစရှိသော တရား
 တို့ကြောင့်။ ထိန်မိဒ္ဓဿ၊ ၏။ ဥပ္ပာဒေါ ဟောတိ။ [ဤနေရာ၌ “အရတိ
 နာမ ဥက္ကဏ္ဍိတတာ” ဟု ဝါကျတခု ကျနေသည်။ သူတို့ပဋ္ဌာနဝိဘင်း
 အစရှိသည်တို့၌ ဤဝါကျပါ၏။] အရတိ နာမ၊ မည်သည်။ ဥက္ကဏ္ဍိတတာ၊
 ပျင်းရိသူ၏အဖြစ်တည်း။ (အထက်၌တည်သော လည်ရုံသူ၏ အဖြစ်တည်း။
 ဝါ၊ လည်တမော့မော့ ရုံသူ၏ အဖြစ်တည်း။) တန္နိ နာမ၊ မည်သည်။
 ကာယာလသိယတာ၊ ကိုယ်၏ ပျင်းရိသည်၏အဖြစ်တည်း။ ဝိဇမ္ဘိတာ နာမ။
 ကာယဝိနမနာ၊ ကိုယ်ကို ဖောက်ဖောက် ပြန်ပြန် ညွတ်စေ ခြင်းတည်း။
 ဘတ္တသမ္ပဒေါ၊ နာမ။ ဘတ္တမုစ္ဆာ၊ ထမင်းကြောင့်ဖြစ်သော တေ့ဝေခြင်း
 တည်း။ ဘတ္တပရိဋ္ဌာယော၊ ထမင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပူလောင်ခြင်းတည်း။
 ဧတသော၊ လိနတ္ထံ နာမ။ စိတ္တဿ၊ ၏။ လိနာကာရော၊ တွန့်ဆုတ်
 သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အခြင်းအရာတည်း။ ဣမေသု အရတိ အာဒီသု၊
 ဤ ပြီးစေထိုက်သော အရတိ-အစရှိသော တရားတို့ကြောင့်။ အယောနိ-
 သောမနသိကာရံ၊ ကို။ ဗဟုလံ၊ စွဲ။ ပဝတ္တယတော၊ သန္တာန်၌။
 ထိန်မိဒ္ဓံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ တေန၊ ကြောင့်။ “အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ ဝေပုလ္လာယာ”
 တိ။ -ဟူ၍။ (ဘဂဝါ) အာဟ။

“ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရတိ၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌ မမ္မေလျော် ခြင်းသည်။
 တန္နိ၊ ကိုယ်၏ ပျင်းရိခြင်းသည်။ ဝိဇမ္ဘိတာ၊ ကိုယ်လက် ဆန့်တန်းခြင်း
 သည်။ ဘတ္တသမ္ပဒေါ၊ ထမင်းဆီ ယစ်ခြင်းသည်။ ဧတလော၊ စိတ်
 ၏။ လိနတ္ထံ၊ တွန့်ဆုတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ထတ္ထ၊ ထို ဖြစ်စေ
 ထိုက်သော အရတိ-အစရှိသော တရားတို့ကြောင့်။ အယောနိသောမနသိ-
 ကာရဗဟုလီကာရော၊ သည်။ (အတ္ထိ)။ ပ။ အာဟာရော၊ တည်း။

ပန၊ ကား။ ယောနိသော မနသိကာရေန၊ ကြောင့်။ (ဥပ္ပန္နေသု။)
 အာရမ္မဓာတုအာဒီသု၊ အာရမ္မဓာတု- အစရှိသည်တို့ကြောင့်။ အဿ၊ ထို
 ထိန်မိဒ္ဓ-ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ အာရမ္မဓာတု နာမ၊ မည်

အစရှိသည်တို့ကား အကျိုးတည်း။ ထို အရတိ-အစရှိသည်တို့သည်လည်း ထိန်မိဒ္ဓ
 အစရှိသည်တို့၏ အကြောင်းတည်း။ ထို့ကြောင့် ဤအတိုင်း နိဿယ-ပေးထား
 သည်။] သေနယော ဣတော ပရေသုပိ၊ ဥက္ကဏ္ဍိတာ ပန္နသေနာသနေသု အဓိ-
 ကုသလဓမ္မေသု စ ဥပ္ပဇ္ဇနတာဝရိန္ဒနာ-ဋီကာ။

သည်။ ပဌမာ ရမ္မဝီရိယံ^၁၊ ပထမ-အားထုတ်ကြောင်း ဝီရိယ-တည်း။ နိက္ကမ-
 ဓာတု နာမ၊ မည်သည်။ ကောသဇ္ဇတော၊ ပျင်းသူ၏အဖြစ်မှ။ နိက္ခန္တ-
 တာယ၊ ထွက်မြောက်သည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တတော၊ ထို အာရမ္မဓာတု-
 ဝီရိယ-ထက်။ ဗလဝတရံ၊ သာ၍အားရှိသော ဝီရိယ-တည်း။ ပရက္ကမဓာတု
 နာမ၊ မည်သည်။ ပရံ ပရံ၊ ထိုနောက် ထိုနောက်ဖြစ်သော။ ဝါ၊ အဆင့်
 ဆင့်ဖြစ်သော။ ဌာနံ၊ မြတ်သောအရာကို။ အက္ကမနတော၊ ရောက်တတ်
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တတောပိ၊ ထိုနိက္ကမဓာတုဝီရိယ-ထက်လည်း။
 ဗလဝတရံ၊ တည်း။ တိပ္ပဘေဒေ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ ဣမသ္မိံ ဝီရိယေ၊
 ကို။ (နိပ္ပာဒေတဗ္ဗေ၊ ပြီးစေထိုက်သော်။) ယောနိသော မနသိကာရံ၊ ကို။
 ဗဟုလံ၊ စွာ။ ပဝတ္တယတော၊ သည်။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ကို။ ပဟိယတိ၊ အပ်၏။
 တေန၊ ကြောင့်။ “အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ ပဟာနာယာ” တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ။

“ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာရမ္မဓာတု၊ အစရွေ့ဖျား သတိထား၍ ကြီးစား
 မပြတ် အာရမ္မဓာတ်ဟူသော ဝီရိယ-သည် လည်းကောင်း။ နိက္ကမဓာတု၊
 ကောသဇ္ဇမှ ထွက်မြောက်ရအောင် လုံ့လမပြတ် နိက္ကမ-ဓာတ် ဟူသော
 ဝီရိယ-သည်လည်းကောင်း။ ပရက္ကမဓာတု၊ တဆင့်တဆင့် မြင့်ထက်မြင့်သို့
 အသင့်ရောက်တတ် ပရက္ကမ-ဓာတ်ဟူသော ဝီရိယ-သည် လည်းကောင်း။
 အတ္ထိ၊ တတ္ထ၊ ထို ဖြစ်စေထိုက်သော အာရမ္မ-ဓာတ် အစရှိသောတရားတို့ကို။
 (နိပ္ပာဒေတဗ္ဗေ၊ ကုန်လတ်သော်) ။ပ။ အာဟာရော။

အပိစ၊ သေး။ (ပါဠိတော်နည်းမှတစ်ပါး အဋ္ဌကထာနည်းကား။) အတိ-
 တောဇနေ၊ အလွန်စားခြင်း၌။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ ထိနမိဒ္ဓ-၏အကြောင်းဟု မှတ်
 ယူခြင်းလည်းကောင်း။ ဣရိယာပထသမ္ပရိဝတ္တနတော၊ ဣရိယာပုထိကို ပြောင်းလဲ
 ခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ အာလောကသညာမနသိကာရော၊ အရောင်
 အလင်း၌ဖြစ်သော သညာနှင့်ယှဉ်သော နှလုံးသွင်းခြင်း လည်းကောင်း။
 အပ္ပောကာသဝါသော၊ လွင်တီးခေါင်၌ နေခြင်းလည်းကောင်း။ ကလျာဏ-

၁။ ပဌမာရမ္မဝီရိယံ-စသည်။ ။ကုသလဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ပဌပနသဘာဝတာယ၊ တပွဲဋီ-
 ပက္ခာနံ ဝိသောသနသဘာဝတာယ စ အာရမ္မဓာတုအာဒိတော ပဝတ္တဝီရိယန္တိ
 အာဟ “ပဌမာရမ္မဝီရိယ”န္တိ။ ယသံသံ ပဌမာရမ္မဓတ္ထယ ကောသဇ္ဇဝိဓေနံ၊ ထာမဂ-
 မနန္တံ နတ္ထိ၊ တသ္မာ ဝုတ္တံ “ကောသဇ္ဇတော နိက္ခန္တတာယ တတော ဗလဝတရံ”
 န္တိ။ ယသံသံ ပန အပရာပရူပတ္တိယာ လဒ္ဓါသေဝနံ ဥပရူပရိ ဝိသေသံ အာဝဟန္တံ
 အတိဝိယ ထာမဂတမေဝ ဟောတိ၊ တသ္မာ ဝုတ္တံ “ပရံ ပရံ ဌာနံ အက္ကမနတော
 တတောပိ ဗလဝတရံ”န္တိ။-ဇီကာ။

မိတ္တတာ၊ လည်းကောင်း။ သပ္ပာယကထာ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဆ ဓမ္မာ ထိန်မိဒ္ဓဿ ပဟာနာယ သံဝတ္တန္တိ။ ဟိ၊ ချဲ့။ အာဟရဟတ္တက။ ပ။ ဘော-
 ဇနံ၊ အာဟရဟတ္တက-ပုဏ္ဏား၏စားခြင်း၊ ဘုတ္တဝမိတက-ပုဏ္ဏား၏စားခြင်း၊
 တတြဝန္တက-ပုဏ္ဏား၏စားခြင်း၊ အလံသာဇ္ဇက-ပုဏ္ဏား၏စားခြင်း၊ ကာက-
 မာသက-ပုဏ္ဏား၏ စားခြင်းမျိုးကို။ ဘူဠိတွာ၊ စားပြီး၍။ ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါ-
 ဋ္ဌာနေ၊ ညဉ့်နေရာအရပ် နေ့နေရာအရပ်၌။ နိသိန္ဓဿ၊ ထိုင်လျက်။ သမဏဓမ္မံ၊
 ရဟန်းတရားကို။ ကရောတော၊ ပြုသောရဟန်း၏။ ထိန်မိဒ္ဓံ၊ သည်။ မဟာ
 ဟတ္ထိ ဝိယ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးသည်ကဲ့သို့။ သြတ္တရန္တံ၊ လှမ်းမိုးလျက်။ အာဂ-
 ဋ္ဌတိ၊ လာတတ်၏။ [အာဟရဟတ္တက-စသူတို့၏ စားနည်းနှင့်တကွ ပုဒ်ပြီး
 ပုံကို အဋ္ဌသာလိနိဘာသာဋီကာ၊ နိက္ခေပကဏ္ဍ၊ သုတ္တန္တိကဗျာ၊ ဘောဇ-
 နေမတ္တညူ-ပုဒ်အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။] ပန၊ အနွယ်-ကား။ စတုပဉ္စအာလောပ-
 သြကာသံ၊ လေးလုတ်ငါးလုတ်သော ဆွမ်း၏တည်ရာအရပ်ကို။ (လေးလုတ်ငါး
 လုတ်သော ဆွမ်းလုတ်၏ ဆန့်လောက်ရာအရပ်ကို။) ထပေတွာ၊ ချန်ထား၍။
 ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို။ ပဝိတွာ၊ သောက်၍။ ယာပနသိလဿ၊ မျှတခြင်း
 အလေ့ရှိသော။ ဘိက္ခူနော၊ ၏။ ဝါ၊ မှာ။ တံ၊ ထို ထိန်မိဒ္ဓ-သည်။
 န ဟောတိ။ ဣတိ၊ သို့။ အတိဘောဇနေံ၊ ၌။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဂဏန္တဿာပိ၊
 ယူသောရဟန်းသည်လည်း။ ထိန်မိဒ္ဓံ ပဟိယတိ။

ယသ္မိံ ဣရိယာပထေ ၌။ ထိန်မိဒ္ဓံ၊ သည်။ သြက္ကမတိ၊ သက်ရောက်
 ၏။ တတော၊ ထို ထိန်မိဒ္ဓ-သက်ရောက်ရာ ဣရိယာပုထ်မှ။ အညံ၊ အခြား
 သော ဣရိယာပုထ်ကို။ ပရိဝတ္တန္တဿာပိ၊ ပြောင်းလဲသော ရဟန်းသည်
 လည်း။ (ထိန်မိဒ္ဓံ ပဟိယတိ။) [လျောင်း၍နေစဉ် ထိန်မိဒ္ဓ-သက်ရောက်
 လာလျှင် ထိုင်လိုက်သောအခါ ထိန်မိဒ္ဓ-ပျောက်၏။ ထိုင်၍နေစဉ် ထိန်မိဒ္ဓ-
 သက်ရောက်လာလျှင် ထလိုက်သောအခါ ထိန်မိဒ္ဓ-ပျောက်၏။ ဤသို့ စသည်
 ဖြင့်သိပါ။] ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌။ စန္ဒာလောကဒိပါလောကဥက္ကာလောကေ၊
 လရောင် ဆီမီးရောင် မီးရှူးရောင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။

၁။ အတိဘောဇနေံ နိမိတ္တဂါဟော။ ။အတိဘောဇနေံ ထိန်မိဒ္ဓဿ နိမိတ္တဂါဟော
 ဧတ္တကေ ဘုတ္တေ တံ ဘောဇနံ ထိန်မိဒ္ဓဿ ကာရဏံ ဟောတိ၊ ဧတ္တကေ န
 ဟောတိတိ ထိန်မိဒ္ဓဿ ကာရဏာကာရဏဂါဟော ဟောတိတိ အတ္ထော။ ဗျတိ-
 ရေကဝသေန စေတံ ဝုတ္တံ၊ တသ္မာ “ဧတ္တကေ ဘုတ္တေ တံ ဘောဇနံ ထိန်မိဒ္ဓဿ
 ကာရဏံ န ဟောတိ” တိ ဘောဇနေမတ္တညူတာ စ အတ္ထတော ဒဿိတာမိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။
 ဓတနာဟ “စတုပဉ္စ။ ပ။ န ဟောတိ” တိ။-ဋီကာ။

သုရိယာလောကံ၊ နေရောင်ကိုလည်းကောင်း။ မနသိကရောက္ခဿာပိ၊ နှလုံး
 သွင်းသောရဟန်းသည်လည်း။ (ထိနမိဒ္ဓံ ပဟိယတိ။) အဗ္ဗေဘံကာသေ၊ ဤ။
 ဝသန္တဿာပိ၊ နေသောရဟန်းသည်လည်း။ (ထိနမိဒ္ဓံ ပဟိယတိ။) မဟာ-
 ကဿပထွေရသဒိသေ၊ အရှင်မဟာကဿပ-ထေရ်နှင့်တူကုန်သော။ ပဟိန-
 ထိနမိဒ္ဓေ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ထိနမိဒ္ဓ ရှိကုန်သော။ ကလျာဏမိတ္တေ၊ တို့ကို။
 သေဝန္တဿာပိ၊ မှီဝဲဆည်းကပ်သော ရဟန်းသည်လည်း။ ထိနမိဒ္ဓံ ပဟိယတိ။
 ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ အစရှိသော ဣရိယာပုထ်တို့၌။ ဓုတင်္ဂနိသိတသပ္ပာယကထာ-
 ယပိ၊ ဓုတင်ကိုမှီသောလျှောက်ပတ်သောစကားဖြင့်လည်း။ (ထိနမိဒ္ဓံ) ပဟိယ-
 တိ၊ တေန ဝုတ္တံ ။ပ။ ပဇာနာတိ။

အယောနိသောမနသိကာရေန၊ ကြောင့်။ စေတသော၊ ၎င်း။ အဝူပသမေ၊
 ပြီးစေထိုက်သော မငြိမ်သက်ခြင်းကြောင့်။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဿ၊ ၎င်း။ ဥပ္ပာဒေ၊
 ဟောတိ။ အဝူပသမော နာမ' မည်သည်။ အဝူပသန္တာကာရော၊ မငြိမ်
 သက်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အခြင်းအရာတည်း။ ဧတံ၊ ဤ စိတ်၏မငြိမ်သက်
 ခြင်းသည်။ အတ္ထတော၊ လိုရင်းအနက်အားဖြင့်။ (တရားကိုယ်အားဖြင့်။)
 ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စမေဝ၊ သာတည်း။ တတ္ထ၊ ထို အဝူပသမ-၌။ အယောနိသော-
 မနသိကာရံ၊ ကို။ပ။ဝေပုလ္လာယာ"တိ။ ပန၊ ကား။ ယောနိသောမနသိ-
 ကာရေန၊ ကြောင့်။ သမာဓိသင်္ခါတေ၊ သမာဓိဟုဆိုအပ်သော။ စေတ-
 သော၊ ၎င်း။ ဝူပသမေ၊ ပြီးစေထိုက်သော ငြိမ်းအေးခြင်းကြောင့်။ အဿ၊
 ထို ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ-ကို။ ပဟာနံ ဟောတိ။ တေနာဟ။ပ။ပဟာနာယာ"တိ။

အပိစ၊ သေး။ (ပါဠိတော်နည်းမှတ်ပါး အဋ္ဌကထာနည်းကား။) ဗဟု-
 သုတတာ၊ များသောသုတ-ရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ပရိပုစ္ဆကတာ၊
 အဖန်ဖန်မေးတတ်သူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်းအရာ၌။
 ပကတညူတာ၊ သဘောကို သိသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဝုဒ္ဓသေဝိတာ၊
 သက်တော်ကြီး ဝါတော်ကြီးတို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ်လေ့ရှိသူ၏ အဖြစ်လည်း
 ကောင်း။ ကလျာဏမိတ္တတာ၊ သပ္ပာယကထာ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ

၁။ အဝူပသမော နာမ။ပ။အတ္ထတော။ ။ကုက္ကုစ္စမိ ကတာကတာနုသောစနဝသေန
 ပဝတ္ထမာနံ စေတသော အဝူပသမာဝဟတာယ ဥဒ္ဓစ္စေန သမာနလက္ခဏမေဝါတိ
 “အဝူပသမော နာမ အဝူပသန္တာကာရော၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စမေဝေတံ အတ္ထတော” တိ
 ဝုတ္တံ။-ဋီကာ။

ဆဓမ္မာ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဿ ပဟာနာယ သံဝတ္တန္တိ။ ဟိ၊ ချဲ့။ ဗာဟုဿဇ္ဇေနိ၊ များသောသုတ-ရှိသူ၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ပဟိယတိ-၌စပ်။) [“ဗာဟုဿဇ္ဇေန-နာပိ”ဟု ပိ-ပါသည်ကား ပိုဟန်တူသည်။] ဧကံ (နိကာယံ) ဝါ၊ နိကာယံ တရပ်ကိုသော်လည်းကောင်း။ ဒွေ (နိကာယေ) ဝါ၊ နိကာယ်နှစ်ရပ်တို့ကို သော်လည်းကောင်း။ တယော (နိကာယေ) ဝါ၊ တို့ကိုသော်လည်းကောင်း။ စတ္တာရော (နိကာယေ) ဝါ၊ တို့ကိုသော်လည်းကောင်း။ ပဉ္စ နိကာယေဝါ၊ တို့ကိုသော်လည်းကောင်း။ ပါဠိဝသေန(စ)၊ ပါဠိတော်၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပါဠိတော်နှင့် စပ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ အတ္ထဝသေန စ၊ အနက်၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ အဋ္ဌကထာနှင့် စပ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂဟန္တဿာပိ၊ သင်ယူသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ [အပိဖြင့် နောက်လာမည့် ပရိပုစ္ဆာဗဟုလဿာပိ-ကိုပေါင်း။] ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ ပဟိယတိ။

ကပ္ပိယာကပ္ပိယပရိပုစ္ဆာဗဟုလဿာပိ၊ အပ်သောအကြောင်းအရာ မအပ်သောအကြောင်းအရာ၌ များစွာအဖန်ဖန် မေးလေ့ရှိသောရဟန်းသည်လည်း။ (ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ ပဟိယတိ။) ဝိနယပညတ္တိယံ၊ ဝိနည်းပညတ်တော်၌။ စိတ္တဝသိဘာဝတယ၊ လေ့လာအပ်ပြီးသော ဝသိဘော်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပကတညုနောပိ၊ သဘောကိုသိသော ရဟန်းသည်လည်း။ (ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ ပဟိယတိ။) ဝုဇ္ဇေမိမိထကံ ဉာဏ်ပညာအားဖြင့်ကြီးရင့်ကုန်သော။ မဟလ္လကတ္ထေရေ၊ သက်တော်ကြီး ဝါတော်ကြီးထေရ်တို့ကို။ ဥပသင်္ကမန္တဿာပိ၊ ဆည်းကပ်သော ရဟန်းသည်လည်း။ (ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ ပဟိယတိ။) [ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ထံမှ ဗဟုသုတကိုရသောကြောင့် ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ-ကို ပယ်နိုင်သည်။] ဥပါလိတ္ထေရသဒိသေ၊ ကုန်သော။ ပ။ ပဟိယတိ။ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ တို့၌။ ကပ္ပိယာကပ္ပိယနိဿိတသပ္ပာယကထာယပိ၊ အပ်သောအကြောင်းအရာ မအပ်သော အကြောင်းအရာကိုမှီသော လျှောက်ပတ်သောတရားစကားဖြင့်လည်း။ (ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ) ပဟိယတိ။ တေန ဝုတ္တံ။ ပ။ ပဇာနာတိ။

အယောနိသောမနသိကာရေန၊ ကြောင့်။ ဝိစိကိစ္ဆာဌာနိယေသု၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၏ တည်ရာအကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ တည်တတ်သော ဝိစိကိစ္ဆာ

၁။ ဗာဟုဿဇ္ဇေနာပိ။ ပ။ ပဟိယတိ။ ။ ဗဟုသုတဿ ဂန္ထတော၊ အတ္ထတော စ သုတ္တာဒီနိ ဝိစာရေန္တဿ တဗ္ဗဟုလဝိဟာရိနော အတ္ထဝေဒါဒိပဋိလောဘသမ္ဘာဝတော ဝိက္ခေပေါ န ဟောတိတိ၊ ယထာဝိဓိပဋိပတ္တိယာ၊ ယထာနုရူပပတိကာရပုဝတ္တိယာ စ ကတာကဟာနုသောစနု န ဟောတိတိ “ဗာဟုဿဇ္ဇေနပိ ။ ပ။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ ပဟိယတိ” တိ အာ။ ယဒဂ္ဂေန ဗာဟုသဇ္ဇေန ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ ပဟိယတိ၊ တဒဂ္ဂေန ပရိပုစ္ဆကတာဝိနယပကတညုတာဟိပိ တံ ပဟိယတိတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ -ဋီကာ။

ရှိကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ ပြီးစေထိုက်သော တရားတို့ကြောင့်။ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ ၎င်း။ ဥပ္ပာဒေါ ဟောတိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာဌာနီယာ။ ဓမ္မာ နာမ၊ တို့မည်သည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ နောက်နောက် ဝိစိကိစ္ဆာ၏။ ကာရုဏတ္တာ၊ အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိစိကိစ္ဆာဝ၊ ရှေးရှေး ဝိစိကိစ္ဆာပင်တည်း။ တတ္ထ၊ ထို ပြီးစေထိုက်သော ဝိစိကိစ္ဆာဌာနီယဓမ္မတို့ကြောင့်။ ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ တေနာဟ “ပ။ ဝေပုလ္လာယာ” တိ။ ပန၊ ကား။ ယောနိ- သောမနသိကာရေန၊ ကြောင့်။ ကုသလာဒိဓမ္မေသု၊ ဖြစ်စေထိုက်သော ကုသိုလ် အစရှိသော တရားတို့ကြောင့်။ အဿာ၊ ထို ဝိစိကိစ္ဆာ-ကို။ ပဟာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ တေနာဟ “ပ။ ဝေပုလ္လာယာ” တိ။

“ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကုသလာကုသလာ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန် သော။ ဓမ္မာ (အတ္ထိ)။ သာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်ရှိကုန် အပြစ်မရှိကုန် သော။ ဓမ္မာ (အတ္ထိ)။ သေဝိတဗ္ဗာသေဝိတဗ္ဗာ၊ မြဲဝဲထိုက်ကုန် မမြဲဝဲထိုက် ကုန်သော။ ဓမ္မာ (အတ္ထိ)။ ဟိနပဏီတာ၊ ယုတ်ညံ့ကုန် မှန်မြတ်ကုန် သော။ ဓမ္မာ (အတ္ထိ)။ ကဏှသုက္ကသပ္ပဋိဘာဂါ၊ မည်းညစ်သောအကု သိုလ်ဖြစ်၍ ပြုစင်သော ကုသိုလ်တရားတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်အဖို့ရှိကုန်၊ ပြုစင်သောကုသိုလ်ဖြစ်၍ မည်းညစ်သောအကုသိုလ်တရားတို့နှင့် ဆန့် ကျင်ဘက်အဖို့ရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ (အတ္ထိ)။ (တနည်း) ကဏှသုက္က- သပ္ပဋိဘာဂါ၊ ဒုက္ခဖြစ်၍ သုခနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်အဖို့ရှိကုန်၊ သုခဖြစ်၍ ဒုက္ခနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်အဖို့ရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ သုခ ဒုက္ခ-တရားတို့ သည်။ အတ္ထိ။ တတ္ထ၊ ထို ပြီးစေထိုက်သောကုသိုလ် အကုသိုလ် အစရှိသောတရားတို့ကြောင့်။ ပ။ အာဟာရော၊ တည်း။”

အပိစ၊ သေး။ (ပါဠိတော်နည်းမှတပါး အဋ္ဌကထာနည်းကား။) ဗဟုဿု- တတာ။ ပ။ ပကတညတာ။ အဓိမောက္ခဗဟုလတာ၊ စွဲစွဲမြဲမြဲသက်ဝင်ယုံ ကြည်သော များသော သဒ္ဓါရှိသူ၏အဖြစ် လည်းကောင်း။ ပ။ သံဝတ္တန္တိ။

၁။ ကဏှသုက္ကသပ္ပဋိဘာဂါ။ ။ကဏှာတိ ကာဠကာ စိတ္တဿ အပဘဿရ- တာဝကရဏာ။ သုက္ကာတိ ဩဒါတာ စိတ္တဿ ပဘဿရဘာဝကရဏာ။ ကဏှာ- ဘိဇာတိဟေတုတော ဝါ ကဏှာ။ သုက္ကာဘိဇာတိဟေတုတော သုက္ကာ။ ဧတ ဝေ သပ္ပဋိဘာဂါ။ ကဏှာ တိ ဥဇုပိပစ္စနိကတာယ သုက္ကသပ္ပဋိဘာဂါ။ တထာ သုက္ကာပိ ဣတရေဟိ။ အထ ဝါ ကဏှသုက္ကာ စ သပ္ပဋိဘာဂါ စ ကဏှသုက္က- သပ္ပဋိဘာဂါ။ သုခါ တိ ဝေဒနာ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ သပ္ပဋိဘာဂါ။ ဒုက္ခာ စ ဝေဒနာ သုခါယ ဝေဒနာယ သပ္ပဋိဘာဂါတိ။-ဋီကာ။

ဟိ၊ ချဲ့။ ဗဟုဿစ္စေန၊ များသောသုတရှိသူ၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကေ
 (နိကာယံ) ဝါ၊ ကိုသော်လည်းကောင်း ။ပ။ ဥဂ္ဂဏန္တဿာပိ ဝိစိကိစ္ဆာ
 ပဟိယတိ။ တီဏိ၊ ကုန်သော။ ရတနာနိ၊ တို့ကို။ အာရပ္ပ၊ အကြောင်း
 ပြု၍။ ပရိပုစ္ဆာဗဟုလဿာပိ၊ များသော အဖန်ဖန် မေးမြန်းခြင်းရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ (ဝိစိကိစ္ဆာ ပဟိယတိ။) ဝိနယေ၊ ဌ်။ စိတ္တဝသီ-
 ဘာဝဿာပိ၊ လေ့လာအပ်ပြီးသော ဝသီဘော်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။
 (ဝိစိကိစ္ဆာ ပဟိယတိ။) တီသု၊ ကုန်သော။ ရတနေသု၊ တို့၌။ ဩကပ္ပနိယ-
 သဒ္ဓါသင်္ခါတအဓိမောက္ခဗဟုလဿာပိ၊ ဩကပ္ပနိယသဒ္ဓါ-ဟု ဆိုအပ်သော
 များသော စွဲစွဲမြဲမြဲ သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ (ဝိစိ
 ကိစ္ဆာ ပဟိယတိ။) သဒ္ဓါမိမုတ္တေ၊ သဒ္ဓါဖြင့် လွန်လွန်ကဲကဲ သက်ဝင်ကုန်
 သော။ (ရတနာသုံးပါး၌ လွန်လွန်ကဲကဲ စွဲမြဲသောသဒ္ဓါ ရှိကုန်သော။)
 ဝက္ကလိတ္တေရသဒ္ဓိသေ၊ ဝက္ကလိထေရ်နှင့် တူကုန်သော။ ကလျာဏမိတ္တေ၊
 တို့ကို။ သေဝန္တဿာပိ၊ သည်လည်း။ ဝိစိကိစ္ဆာ ပဟိယတိ။ ဌာနနိသဇ္ဇာ-
 ဒိသု၊ တို့၌။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ရတနာနိ၊ တို့၏။ ဂုဏနိသိတ သပ္ပာယ-
 ကထာယပိ၊ ဂုဏ်တော်ကိုမှီသော လျောက်ပတ်သော တရားစကား ဖြင့်
 လည်း။ (ဝိစိကိစ္ဆာ) ပဟိယတိ၊ တေန ဝုတ္တံ။ပ။ပဇာနာတိ။

ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါတိ၊ ကား။ ဝေံ၊ သို့။ ဝါ၊ ဖြင့်။ ပဉ္စနိဝရဏ-
 ပရိဂ္ဂဟနေန၊ ငါးပါးသော နိဝရဏတို့ကို ပိုင်းခြား၍ယူခြင်းဖြင့်။ အတ္တ-
 နော၊ ၏။ ဓမ္မေသု ဝါ၊ တို့၌သော်လည်းကောင်း။ ပရဿ၊ ၏။ ဓမ္မေသု
 ဝါ၊ တို့၌သော်လည်းကောင်း။ ကာလေန ဝါ အတ္တနော၊ ကာလေန
 ဝါ ပရဿ။ ဓမ္မေသု၊ ရုပ်နာမ်တို့၌သော်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ သညာ

၁။ ဩကပ္ပနိယ။ပ။ဗဟုလဿ။ ။သဒ္ဓေသုဝုတ္တုနော၊ ယုံကြည်ထိုက်သော ဘုရား
 ဂုဏ်တော် အစရှိသောဝတ္ထုသို့။ အနုပပိသနသဒ္ဓါသင်္ခါတ အဓိမောက္ခေန၊ အစဉ်
 အတိုင်း သက်ဝင်တတ်သော သဒ္ဓါဟုဆိုအပ်သော အဓိမောက္ခဖြင့်။ အဓိမုစ္စန္ဒ-
 ဗဟုလဿ၊ များသော စွဲစွဲမြဲမြဲ သက်ဝင်ခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (ဝိစိကိစ္ဆာ
 ပဟိယတိ။) အဓိမုစ္စန္ဒ အဓိမောက္ခုပ္ပါဒနမေဝ (စွဲစွဲမြဲမြဲ သက်ဝင်ခြင်း ဟူသည့်
 သဒ္ဓါမိမောက္ခကို ဖြစ်စေခြင်းပင်တည်း။) ဣတိ ဒဋ္ဌန္တံ။ (တနည်း။) သဒ္ဓါယ ဝါ
 နိန္ဒပေါဏတာအဓိမုတ္တိ (သဒ္ဓါဖြင့် ညွတ်သည်၏အဖြစ် ကိုင်းသည်၏ အဖြစ်ဟူသော
 စွဲစွဲမြဲမြဲ သက်ဝင်ခြင်းသည်။) အဓိမောက္ခော။-ဋီကာ။ [ရတနာသုံးပါး၏ဂုဏ်တော်
 ကို သက်ဝင် ယုံကြည်တတ်သော သဒ္ဓါကို “ဩကပ္ပနိယသဒ္ဓါ”ဟု ဆိုသည်။ ဤ
 ပိသေသနဖြင့် အဓိမောက္ခစေတသိက်ကို ကန့်သည်။ “သဒ္ဓါမိမောက္ခတို့ ယူပါ”
 ဟုလို။]

သင်္ခါရ-တရားတို့၌လည်းကောင်း။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ ရုပ်နာမ်ဓမ္မကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ သညာ သင်္ခါရ-တရားတို့ကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတော့) ဝိဟရတိ။ ပန၊ ဆက်။ ဧတ္ထ၊ ဤ နိဝရဏပဗ္ဗ-၌။ သုဘနိမိတ္တ အသုဘနိမိတ္တာဒိသု၊ သုဘနိမိတ်အစရှိသည် အသုဘနိမိတ်အစရှိသည် တို့၌။ [“သုဘနိမိတ္တာဒိသု အသုဘနိမိတ္တာဒိသု” တိ အာဒိ - သဒ္ဓေါ၊ ပဇ္ဇေကံ ယောဇေတဗျော။ တတ္ထ ပဌမေန အာဒိသဒ္ဓေန ပုဋိသနိမိတ္တာဒိနံ သင်္ဂဟော၊ ဒုတိယေန မေတ္တာစေတောဝိမုတ္တိအာဒိနံ။-ဋီကာ။] သမုဒယယော၊ သမုဒယ ဝယဓမ္မ-တို့ကို။ [သမုဒယဝယာတိ သမုဒယဝယဓမ္မာ။-ဋီကာ။] အယော- နိသောမနသိကာရယောနိသောမနသိကာရဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္စသု၊ ကုန် သော။ နိဝရဏေသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တာယေဝိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော သမုဒယဝယဓမ္မ- တို့ကိုသာ။ နိဟရိတဗျာ၊ ဆောင်ထိုက်ကုန်၏။ ဣတော၊ ဤ ဣတိ အဇ္ဈတ္တိ ဝါ-အစရှိသော ပါဌ်အပေါင်းမှ။ ပရံ၊ နောက်ဖြစ်သော အတ္ထိဓမ္မာ- အစရှိသော ပါဌ်အပေါင်းသည်။ ဝုတ္တနယမေဝိ၊ ဟိ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ် ဆိုဖွယ်အထူးကား။ ဧကဝလံ၊ အခြားသစ္စာတို့နှင့်မဖက် သက်သက်။ ဣမ၊ ဤ နိဝရဏပဗ္ဗ-၌။ နိဝရဏပရိဂ္ဂါဟိကာ၊ နိဝရဏတို့ကို ပိုင်းခြား၍ ယူတတ် သော ။ပ။ တာဒိသမေဝိ၊ သည်သာ။ ဣတိ၊ အပြီးတည်း။

နိဝရဏပဗ္ဗံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ခန္ဓ ပဗ္ဗ အပ္ပင်

၃၈၃။ ဝေ၊ သို့။ ဝါ၊ ဖြင့် ။ပ။ အာဒိမာဟ။ တတ္ထ၊ ထို ပုနု စ ပရံ- အစရှိသော ပါဌ်ရပ်၌။ ပဉ္စသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသုတိ၊ ကား။ ဥပါဒါနဿ၊ လောဘ ဒိဋ္ဌိ-ဟူသော ဥပါဒါနိတရား၏။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့တည်း။ ဥပါဒါ- နက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါနိ၏ ခန္ဓာတို့။ ဥပါဒါနဿ၊ ။ ပစ္စယဘူတာ၊ အကြောင်း ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မပုဉ္ဇာ၊ တရားအစုတို့တည်း။ ဓမ္မရာသယော၊ တရား အစုတို့တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ မဟာသတ်ပဋ္ဌာန-သုတ်အဋ္ဌကထာ၌။ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္တာ- ရတော ပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား။ ခန္ဓကထာ၊ ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ။ (မယာ) ဝုတ္တာ။

ဣတိ ရူပန္တိ၊ ကား။ ဣဒံ၊ ဤ မဟာဘုတ်လေးပါး၊ ဥပါဒါရုပ်-တရား သည်။ ရူပံ၊ ရုပ်တည်း။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ဧတ္ထကံ၊ ဤ မဟာဘုတ်လေးပါး၊ ဥပါဒါရုပ်-တရားသာ အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ ဣတော၊ ဤ မဟာဘုတ်လေး

ပါး၊ ဥပါဒါရုပ်-တရားမှ။ ဝါ၊ ထက်။ ပရံ၊ တပါးသော။ ဝါ၊ အလွန်
 ဖြစ်သော။ ရူပံ၊ သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိတော့။ ဣတိ၊ သို့။ သဘာဝတော၊
 သဘောအားဖြင့်။ [သဘာဝတောတိ ရူပနသဘာဝတော၊ စက္ခာဒိဝဏ္ဏာဒိ-
 သဘာဝတော စ။-ဋီကာ။] ရူပံ၊ ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၎င်း။ ဝေဒနာဒိသုပိံ၊ တို့၌
 လည်း။ ဒေဝေ နယော။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ မဟာသတိ-
 ပဋ္ဌာန-သုတ် အဋ္ဌကထာ၌။ သင်္ခေပေါ၊ တည်း။ ဝိတ္ထာရေန ပန၊ အကျယ်
 အားဖြင့်ကား။ ရူပါဒိနိ၊ တို့ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ခန္ဓကထာယမေဝ၊ ၌ပင်။
 ဝုတ္တာနိ။ ဣတိ ရူပဿ သမုဒယောတိ၊ ကား။ ဧဝံ၊ သို့။ အဝိဇ္ဇာသမုဒယာဒိ-
 ဝသေန၊ အဝိဇ္ဇာသမုဒယ-အစရှိသည်တို့၏ အပြားအားဖြင့်။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်
 သော။ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ဝါ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ရူပဿ၊
 ၎င်း။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဣတိ ရူပဿ အတ္ထဂံမောတိ၊
 ကား။ ဧဝံ၊ သို့။ အဝိဇ္ဇာနိရောဓဒိဝသေန၊ အဝိဇ္ဇာနိရောဓ-အစရှိသည်
 တို့၏ အပြားအားဖြင့်။ ပဉ္စဟိ အာကာရေဟိ။ ရူပဿ၊ ၎င်း။ အတ္ထဂံမော၊
 သည်။ (ဟောတိ)။ ဝေဒနာဒိသုပိံ ဒေဝေ နယော။ ပ။ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ-
 ကထာယ၊ ၌။ (မယာ) ဝုတ္တာ။

ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါတိ၊ ကား။ ပ။ ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ ပန၊ ဆက်။
 ဧတ္ထ၊ ဤ ခန္ဓပဗ္ဗ-၌။ သမုဒယဝယာ၊ တို့ကို။ “အဝိဇ္ဇာသမုဒယာ ရူပ-
 သမုဒယော”တိ အာဒိနိ၊ အစရှိကုန်သော။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ ခန္ဓေသု၊
 တို့၌။ ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ပြီးကုန်သော။ ပညာသာယ၊ ငါးဆယ်သော။
 လက္ခဏာနိ၊ တို့နှင့်။ ဝသေန၊ စပ်သဖြင့်။ နိဟရိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဣတော၊
 ဤ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ-အစရှိသော ပါဌ်အပေါင်းမှ။ ပရံ၊ နောက်ဖြစ်သော
 အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ-အစရှိသော ပါဌ်အပေါင်းသည်။ ဝုတ္တနယမေဝ။ ဟိ၊
 ကား။ ဧဝံ၊ သက်။ ဣမ၊ ဤ ခန္ဓပဗ္ဗ-၌။ ခန္ဓပရိဂ္ဂဟိကာ၊
 ခန္ဓာတို့ကို ပိုင်းခြား၍ ယူတတ်သော။ သတိ၊ သည်။ ဒုက္ခသစ္စံ။ ပ။ တာဒိသ
 မေဝ၊ သာ။ ဣတိ၊ အပြီးတည်း။

ခန္ဓပဗ္ဗံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁။ ဝေဒနာဒိသုပိံ။ ။ ဝေဒနာဒိသုပိတိ ဧတ္ထ “အယံ ဝေဒနာ၊ ဧတ္ထကာ ဝေဒနာ
 န ဣတော ပရံ ဝေဒနာ အတ္ထိတိ သဘာဝတော ဝေဒနံ ပဇာနာတိ” တိအာဒိနာ၊
 သဘာဝတောတိ စ “အနာဝနသဘာဝတော၊ သာတာဒိသဘာဝတာစာ” တိ
 ဝေမာဒိနာ ယောဇေတမ္ပံ။-ဋီကာ။

အာယတနပဗ္ဗ အဖွင့်

၃၀၄။ ဝေံ။ပ။အာဒိမာဟ။ တတ္ထံ ထို ပုန စ ပရိ-အစရှိသော ပါဠိ
 ရပ်၌။ ဆသု အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရေသု အာယတနေသုတိ၊ ကား။ စက္ခု၊
 စက္ခုပသာဒ-လည်းကောင်း။ ဝါ၊ စက္ခာယတန-လည်းကောင်း။ပ။မနော၊
 စိတ်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မနာယတန -လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။
 အဇ္ဈတ္တိကေသု၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဆသု။ ဣမေသု (အာယ-
 တနေသု)၊ ဤ အာယတန-တို့၌လည်းကောင်း။ ရူပံ၊ ရူပါရုံလည်းကောင်း။
 ဝါ၊ ရူပါယတန-လည်းကောင်း။ပ။ ဓမ္မော၊ ဓမ္မာရုံလည်းကောင်း။ ဝါ၊
 ဓမ္မာယတန -လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဗာဟိရေသု၊ အပသန္တာန်၌
 ဖြစ်ကုန်သော။ ဆသု။ ဣမေသု (အာယတနေသု)၊ တို့၌လည်းကောင်း။
 (ဓမ္မာနုပဿိ ဝိဟရတိ-၌ စပ်။) စက္ခုဉ္စ ပဇာနာတိတိ၊ ကား။ စက္ခု-
 ပသာဒံ၊ ကို။ ယာထာဝသရသလက္ခဏာဝသေန၊ မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်
 သော မိမိ၏သဘောလက္ခဏာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ရူပေ
 စ ပဇာနာတိတိ၊ ကား။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ-၌။ စတုသမုဋ္ဌာနိကရူပဉ္စ၊ လေး
 ပါးသော ဖြစ်ကြောင်းရှိသော ရူပါရုံကိုလည်း။ ယာထာဝသရသလက္ခဏာ-
 ဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဇာနာတိ။ ယဉ္စ တဒုဘယံ ပဋိစ္စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သံယော-
 ဇနန္တိ၊ ကား။ စက္ခုဉ္စေဝ၊ စက္ခုပသာဒ-ကိုလည်းကောင်း။ ရူပေ စ၊
 ရူပါရုံတို့ကိုလည်းကောင်း။ - ဣတိ၊ သို့။ တံ ဥဘယံ၊ ထို နှစ်ပါးစုံကို။
 ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ကာမရာဂသံယောဇနံ၊ ကာမရာဂ-သံယောဇဉ်လည်းကောင်း။
 ပဋိစ္စ (သံယောဇနံ)။ပ။အဝိဇ္ဇာသံယောဇနံ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။
 ဒသဝိဝံ၊ ရှိသော။ ယဉ္စ သံယောဇနံ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ တဉ္စ၊
 ထို သံယောဇဉ်ကိုလည်း။ ယာထာဝသရသလက္ခဏာဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဇာ-
 နာတိ၊ ၏။

ပန၊ ပရိဟာရ။ပ။အံ။ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ တေံ၊ ဤ သံယောဇဉ်
 သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။ တာဝ၊
 သောတဒ္ဓါရ- စသည်မှ ရှေးဦးစွာ။ (နိဒ္ဒိဋ္ဌေ အပ်သော။) စက္ခုဒ္ဓါရေ၊
 ၌။ အာပါထဂတံ၊ ရှေးရှုကျခြင်းသို့ရောက်သော။ ဣဋ္ဌာရမ္မဏံ၊ ဣဋ္ဌာရုံကို။
 ကာမဿာဒဝသေန၊ ကာမ-ကို သာယာခြင်း၏-အစွမ်းဖြင့်။ အဿာဒယ-
 တော၊ လွန်စွာ သာယာသော။ အဘိနန္ဒတော၊ လွန်စွာ နှစ်သက်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌။ ကာမရာဂသံယောဇနံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။
 (စက္ခုဒ္ဓါရေ ၌။ အာပါထဂတေ၊ သော။) အနိဋ္ဌာရမ္မဏေ၊ အနိဋ္ဌာရုံ၌။

ကုဗ္ဗတော၊ စိတ်ဆိုးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌။ ပဋိဆသံယောဇနံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။
 “မံ၊ ငါ့ကို။ ဌပေတော၊ ၍။ တေ အာရမ္မဏံ၊ ဤ ရူပါရုံကို။ ဝိဘာဝေတံ၊
 ထင်စွာဖြစ်စေခြင်းငှာ။ သမထော၊ စွမ်းနိုင်သော။ အညော၊ ငါမှတပါး
 အခြားသော။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 မညတော၊ မှတ်ထင်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌။ မာနသံယောဇနံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။
 တေ ရူပါရမ္မဏံ၊ ဤ ရူပါရုံသည်။ နိစ္စံ၊ မြစ်။ ဓုဝံ၊ ခိုင်ခံ့၏။ ဣတိ၊
 သို့။ ဂဏှတော၊ ယူသောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌။ ဒိဋ္ဌိသံယောဇနံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။
 “တေ ရူပါရမ္မဏံ၊ သည်။ သတ္ထော န ခေါ၊ သတ္တဝါလေလော။ သတ္တဿ၊
 ၏။ (သန္တကံ) န ခေါ၊ ဥစ္စာလေလော။” ဣတိ၊ သို့။ ဝိစိကိစ္ဆတော၊
 ယုံမှားသောပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌။ ဝိစိကိစ္ဆာသံယောဇနံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။

“သမ္ပတ္တိဘဝေ၊ ရူပါရုံ-စသောအာရုံတို့၏ ပြည့်စုံရာဘဝ၌။ နော၊ ငါတို့
 ၏အတွက်။ ဣဒံ၊ ဤ ရူပါရုံသည်။ သုလဘံ၊ လွယ်ကူစွာရအပ်သည်။ ဝါ၊
 ရလွယ်သည်။ ဇာတံ ဝတ၊ ဖြစ်လေစွဲတကား။” ဣတိ၊ သို့။ ဘဝံ၊ ကို။
 ပထေန္တဿ၊ တောင့်တသောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌။ ဘဝရာဂသံယောဇနံ
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ “အာယတိမိံ၊ နောင်အခါ၌လည်း။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော
 ရူပါရုံသည်။ ဝါ၊ ကို။ သီလဗ္ဗတံ၊ နှား ခွေး-တို့၏ အလေ့အကျင့်ကို။
 သမာဒိယိတာ၊ ဆောက်တည်ပြီး၍။ လဒ္ဓါ၊ ရခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။”
 ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ သီလဗ္ဗတံ၊ ကို။ သမာဒိယန္တဿ၊ ဆောက်တည်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌။ သီလဗ္ဗတပရာမာသ သံယောဇနံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ “တံ ရူပါရမ္မဏံ၊
 ကို။ အညော၊ ငါမှတပါး အခြားသူတို့သည်။ န လဘေယျံ၊ မရကုန်မှုကား။
 အဟော ဝတ၊ ဩော်....ကောင်းလေစွ။” ဣတိ၊ သို့။ ဥသူယတော၊ ငြူစူ
 သောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌။ ဣဿာသံယောဇနံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။
 လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ ရူပါရမ္မဏံ၊ ကို။ အညဿ၊ အား။ ဝါ၊ အခြားသူ
 အတွက်။ မစ္ဆရာယတော၊ ဝန်တိုသောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌။ မစ္ဆရိယသံယော-
 ဇနံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ သဗ္ဗေဟေဝ၊ အလုံးစုံသော သံယောဇနံတို့နှင့်သာလျှင်။
 သဟဇာတအညာဏဝသေန၊ တကွဖြစ်သော မသိခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ အဝိဇ္ဇာ-
 သံယောဇနံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။

ယထာ စ အနုပ္ပန္နဿာတိ၊ ကား။ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။
 အသမုဒါစာရဝသေန၊ မပြတ်မလပ် မဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ အနုပ္ပန္နဿ၊
 မဖြစ်သေးသော။ ဒသဝိဿေ၊ ပိ၊ သော။ တဿ သံယောဇနဿ၊ ၏။ ဥပ္ပာ-
 ဓဒါ ဟောတိ။ တဉ္စ ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ။ ပန၊

ကား။ ယထာ စ ဥပ္ပန္နဿာတိ၊ ကား။ အပ္ပဟိန္ဒုဋ္ဌေန၊ မဂ်ဖြင့်မပယ်အပ်သေး
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သော်လည်းကောင်း။ သမုဒါစာရဝသေန၊ ဝါ၊ မပြတ်
 မလပ်ဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော။
 ဒသ ဝိဓေယာပိ၊ သော။ တဿ သံယောဇနဿ၊ ကို။ ယေန ကာရဏေန၊
 ကြောင့်။ ပဟာနံ ဟောတိ၊ တဉ္စ ကာရဏံ ပဇာနာတိ။ ယထာ၊ စ ပဟိန္ဒုဿာ
 တိ၊ ကား။ တဒဂံ ဝိက္ခမ္ဘနုပ္ပဟာနဝသေန၊ တဒဂံပဟာနံ ဝိက္ခမ္ဘနုပ္ပဟာနံ၏
 အစွမ်းဖြင့်။ ပဟိန္ဒုဿာပိ၊ ပယ်အပ်ပြီးလည်းဖြစ်သော။ ဒသဝိဓေယာ သော။
 တဿ သံယောဇနဿ၊ ၏။ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ အာယတိံ၊ ဌံ။
 အနုပ္ပာဒေါ၊ ဟောတိ။ တဉ္စ၊ ထိုအကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ။

ပန၊ ပရိဟာရ။ ပ။ အံ။ တေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ အဿ၊ ထို သံယော
 ဇဉ်၏။ အာယတိံ အနုပ္ပာဒေါ။ ဟောတိ၊ နည်း။ (ဣတိ၊ ဤကား အမေး
 တည်း။) တာဝိ၊ ကာမရာဂသံယောဇဉ်စသည်မှ ရှေးဦးစွာ။ (နိဗ္ဗိဋ္ဌဿ၊
 သော။) ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာသီလဗ္ဗတပရာမာသဣဿာမစ္ဆရိယဘဝဒဿ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိ
 ကိစ္ဆာ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသ၊ ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယ-အပြားရှိသော။ ပဉ္စဝိဓေယာ
 သော။ သံယောဇနဿ၊ ၏။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန၊ ကြောင့်။ အာယတိံ
 အနုပ္ပာဒေါ ဟောတိ။ သြဋ္ဌာရိကဿ၊ ကြမ်းတမ်းသော။ ကာမရာဂပဋိဗ-
 သံယောဇနဒ္ဒယဿ၊ ၏။ သကဒါဂါမိမဂ္ဂေန၊ ကြောင့်။ (အာယတိံ
 အနုပ္ပာဒေါ ဟောတိ။) အဏုသဟဂတဿ၊ သိမ်မွေ့သည်၏အဖြစ်နှင့် တက္ခ
 ဖြစ်သော။ (ကာမရာဂပဋိဗသံယောဇန ဒ္ဒယဿ၊ ၏။) အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊
 ကြောင့်။ (အာယတိံ အနုပ္ပာဒေါ၊ ဟောတိ။) မာနဘဝရာဂါ ဝိဇ္ဇာ-
 သံယောဇနတ္ထယဿ၊ မာန-သံယောဇဉ် ဘဝရာဂ-သံယောဇဉ် အဝိဇ္ဇာ-
 သံယောဇဉ် သုံးပါးအပေါင်း၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ ကြောင့်။ အာယတိံ
 အနုပ္ပာဒေါ ဟောတိ။ သောတာပတ္တိပဇာနာတိ သဒ္ဓေစာတိအာဒိယပိ၊ ထို့၌
 လည်း။ ဒေဝေ နယော။ အပိစ၊ စိုးစဉ်း ။ ပ။ ကား။ ဧတေ၊ ဤ အာယ-
 တနပဗ္ဗ-၌။ အာယတနကထာ၊ ကို။ ဝိတ္ထာရတော၊ အားဖြင့်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ
 ဌံ။ အာယတနနိဒ္ဒေသေ၊ ဌံ။ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗာ။

ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါတိ၊ ကား။ ဝေ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈတ္တိကာယတနပရိဂ္ဂဏှနေန၊
 အဇ္ဈတ္တိကာယတန-ကိုပိုင်းခြား၍ယူခြင်းဖြင့်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဓမ္မေသု ဝါ၊
 အာယတနဓမ္မ-တို့၌လည်း ။ ပ။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ ဝိဟရတိ။ ပန၊ ဆက်။ ဧတေ၊
 ဤ အာယတနပဗ္ဗ-၌။ “ အဝိဇ္ဇာသမုဒယာ၊ စက္ခုသမုဒယာ ” တိ၊
 ဟူ၍။ ရူဂါယတနဿ၊ ၏။ သမုဒယဝယာ၊ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းတို့ကို။

ရူပက္ခန္ဓေ၊ ခြွ်လည်းကောင်း။ အရူပဝါယတနေသု၊ တို့တွင်။ မနာယတနဿ၊
 ၏။ (သမုဒယဝယာ။) ဝိညာဏက္ခန္ဓေ၊ ခြွ်လည်းကောင်း။ ဓမ္မာယတနဿ၊
 ၏။ (သမုဒယဝယာ။) သေသက္ခန္ဓေသု၊ ရူပက္ခန္ဓာ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာမှ ကြွင်း
 သော ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၊ သညာက္ခန္ဓာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ-တို့၌လည်းကောင်း။ ဝုတ္တ-
 နယေန၊ ဖြင့်။ နိဟရိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ လောကုတ္တရဓမ္မာ၊ တို့ကို။ န ဂဟေ-
 တဗ္ဗာ၊ ထိုက်ကုန်။ ဣတော၊ မှ။ ပရိ၊ သည်။ ဝုတ္တနယမေဝ။ ဟိ၊ စိုးစဉ်း
 ။ပ။ ကား။ ကေဝလံ၊ သက်။ ဣ၊ ဤ အာယတနပဗ္ဗ-၌။ အာယတန-
 ပရိဂ္ဂါဟိကာ၊ အာယတန-တို့ကို ပိုင်းခြား၍ယူတတ်သော။ သတိ၊ သည်။
 ဒုက္ခသစ္စံ။ပ။ တံဒိသမေဝ။ သာ။ ဣတိ၊ အပြီးတည်း။

အာယတနပဗ္ဗံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဗောဇ္ဈင်္ဂပဗ္ဗအဖွင့်

၃၈၅။ ဧဝံ ဆ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိဏုယတနဝသေန။ပ။အာဒိမာဟ။ တတ္ထ၊
 ၌။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေသုတိ၊ ကား။ ဗုဇ္ဈနကသတ္တဿ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
 အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးတတ်သော သတ္တဝါ၏။ ဝါ၊ သစ္စာတို့ကို ထိုးထွင်း၍
 သိတတ်သော သတ္တဝါ၏။ အဂ္ဂေသု၊ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊
 အစိတ်ဖြစ်ကုန်သော။ (ဓမ္မေသု-၌ စပ်။) [ကိလေသနိဒ္ဒါယ ပဋိဗုဇ္ဈနက-
 သတ္တဿ၊ အရိယသစ္စာနံ ဝါ ပဋိဝိဇ္ဈနကသတ္တဿ။-ဋီကာ။ ဆရာတော်၏
 နိဿယ-၌ “သိလတ္တံ” ဟု ပေး၏။ နောက်၌-သမ္မုဇ္ဈတိ-ကိုကြည့်၍
 “သိတတ်” ဟု ပေးလိုက်ပါသည်။ အဂ္ဂေသုတိ ကာရဏေသု အဝယဝေသု
 ဝါ။-ဋီကာ။] သန္တန္တိ၊ ကား။ ပဋိလာဘဝသေန၊ ရခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။
 သံဝိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂန္တိ၊ ကား။ သတိသင်္ခါတံ၊
 သော။ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ကို။ (ပဇာနာတိ-၌ စပ်။) ဟိ၊ ထင်ရှားအောင်ပြု
 ဦးအံ့။ ဣ၊ ဤ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ-ဟူသောပုဒ်၌။ (ဝစနတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိ-
 တဗ္ဗာ။) ယောဂါဝစရော၊ ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာရဒ္ဒဝိပဿက-
 တော၊ အားထုတ်အပ်ပြီးသော ဝိပဿနာရှိသူ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ဥဒယ-
 ဝယဉာဏ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ သမ္မုဇ္ဈတိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အိပ်ပျော်
 ခြင်းမှ နိုးတတ်၏။ ဝါ၊ သစ္စာတို့ကို ထိုးထွင်း၍သိတတ်၏။ ဣတိ၊
 ကြောင့်။ (သော၊ ထို ယောဂါဝစရ-ပုဂ္ဂိုလ်သည်။) သမ္မောဓိ၊ မည်၏။

ဝါ၊ တနည်း။သော၊ ထို ယောဂါဝစရ-ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဘိအာဒိကာယ၊
 သတိ-အစရှိသော။ ယာယ သတ္တဓမ္မသာမဂ္ဂိယာ၊ အကြင် ခုနစ်ပါးသော

တရားတို့၏ ပေါင်းဆုံညီညွတ်ခြင်းဖြင့်။ ကိလေသနိဒ္ဒါတော၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ။ ဥဋ္ဌာတိ၊ ထတတ်၏။ သမ္မုဇ္ဈတိ၊ နိုးတတ်၏။ ဝါ၊ တနည်း။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိတတ်၏။ သာ ဓမ္မသာမဂ္ဂီ၊ ထို သတိစသား ခုနစ်ပါးသောတရားတို့၏ ပေါင်းဆုံညီညွတ်ခြင်းသည်။ သမ္မောဓိ၊ မည်၏။ တဿ သမ္မောဓိဿ၊ ထို ကိလေသာ တည်းဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးတတ်သော ယောဂါဝစရ-ပုဂ္ဂိုလ်၏။ (အင်္ဂံ၊ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ၊ မည်၏။) ဝါ၊ နည်း။ တဿာ သမ္မောဓိယာ၊ ထို သစ္စာတို့ကို ထိုးထွင်း၍သိတတ်သော ဓမ္မသာမဂ္ဂီ၏။ အင်္ဂံ၊ အစိတ်တည်း။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ၊ မည်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ “သတိသင်္ခါတံ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ”န္တိ၊ ဟူ၍။ (မယာ) ပုံတ္ထံ။ သေသသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေသုပိ၊ သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂမှကြွင်းသော ဓမ္မဝိစယ-သမ္မောဇ္ဈင်္ဂအစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဣမိနာဝ နယေန ဝစနတ္ထော ဝေဒိတဗော။

အသန္တန္တိ၊ ကား။ အပ္ပဋိလာဘဝသေန၊ မရခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ အဝိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်ရှားမရှိသော။ (သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂ-၌ စပ်။) ပန၊ ဆက်။ ယထာ စ အနုပ္ပန္နဿာတိအာဒိသု၊ အစရှိသော ပါဠိရုပ်တို့၌။ တာဝ၊ ဓမ္မဝိစယ-သမ္မောဇ္ဈင်္ဂ-စသည်တို့မှရှေးဦးစွာ။ (နိဒ္ဒိဋ္ဌဿ၊ သော။) သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ၏။ (ဥပ္ပာဒေါ ဟောတိ-၌စပ်။) “အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ ပါရိပူရိယာ သံဝတ္ထတီ”တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ ဥပ္ပာဒေါ ဟောတိ။

“ဘိက္ခဝေ တို့။ သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဋ္ဌာနီယာ၊ သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂ၏ တည်ရာအကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ တည်တတ်သော သတိ-သမ္မောဇ္ဈင်္ဂရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ အတ္ထိ၊ တတ္ထ၊ ထို တရားတို့၌။ ပ။ အာဟာရော။ ဘာဝနာယ၊ ၏။ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်စုံ လုံလောက်ခြင်းငှာ။ အာဟာရော၊ တည်း။”

၁။ ဥပ္ပန္နဿဝါ။ ပ။ ပါရိပူရိယာ။ ။ “အယ မာဟာရော။ ပ။ ဥပ္ပန္နဿ ဝါ သတိ-သမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ ဘာဝနာယ ပါရိပူရိယာ” ဟု မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ သံယုတ်၊ ပဗ္ဗက-ဝဂ်၊ ကာယ-သုတ်၌လည်းကောင်း။ သာကစ္ဆ-ဝဂ်၊ အာဟာရ-သုတ်၌လည်းကောင်း လာ၏။ ဘိယျောဘာဝါယ၊ ဝေပုလ္လာယ၊ သံဝတ္ထတီ-သုံးပုဒ် မပါ။ လိုသို့မပါမှ “အယမာဟာရော”ကို လှည့်၍ စပ်ရသောကြောင့် စာ သွားမြောင့်၏။ ဘိယျောဘာဝါယ၊ ဝေပုလ္လာယ - နှစ်ပုဒ်ကား သဘောအားဖြင့် သင့်လျော်ပေ၏။ သံဝတ္ထတီ-ကား အာဟာရော-ဖြင့် ကိစ္စပြီးသောကြောင့် အပို သက်သက်သာတည်း။ ရှေး၌ပြုအပ်ပြီးသော သာဓက-တို့၌လည်း မပါ။ ဤသို့ ဆရာ ဧတံ၏ နိဿယ-၌ ဆုံးဖြတ်တော်မူသည်။

တတ္ထ၊ ထိုသတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဋ္ဌာနီယာ ဓမ္မာ-ဟူသောပါဌ်၌။ သတိယေဝ၊ ရှေးရှေး သတိသည်ပင်။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဋ္ဌာနီယာ၊ နောက်နောက်သတိ သမ္ပောဇ္ဈင်၏ တည်ရာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ တည်တတ်သော သတိ- သမ္ပောဇ္ဈင်ရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ထို့တည်း။ ယောနိသော မနုသိကာရော၊ သည်။ ဝုတ္တလက္ခဏောဝ၊ သာ။ တံ၊ ထို ယောနိသောမနုသိကာရ-ကို။ တတ္ထ၊ ထို သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဋ္ဌာနီယမဗ္ဗ-တို့၌။ ဗဟုလံ ပဝတ္ထယတော သတိ- သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။

အပိစ၊ သေး။ (ပါဠိတော်။ပ။ကား။) သတိသမ္ပဇညံ၊ လည်းကောင်း။ မုဋ္ဌဿတိပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတော၊ ပျောက်ကင်းသော သတိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဋ္ဌိတဿတိပုဂ္ဂလသေဝနတော၊ ကပ်၍တည်သော သတိရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်း ရှိသူ၏ အဖြစ် လည်းကောင်း။ တဒဓိမုတ္တတော၊ ထို သတိသမ္ပောဇ္ဈင်ဖြစ်ခြင်း၌ စွဲစွဲမြဲမြဲ သက် ဝင်သူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣတိ စတ္တာရော ဓမ္မာ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ဥပ္ပာဒါယ သံဝတ္တန္တိ။ ဟိ၊ ချဲ့။ အဘိက္ကန္တာဒိသု၊ အစရှိကုန်သော။ သတ္တသု၊ ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ တို့၌။ [ပဋိက္ကန္တေ အာလောကိတေ ဝိလောကိတေ- စသည်တို့ကို ဆိုသည်။ သီလက္ခန်ပါဠိတော်၊ သာမညဖလသုတ်၊ သတိ- သမ္ပဇည-အခန်းစသည်၌ ကြည့်ပါ။] သတိသမ္ပဇညေန၊ သတိသမ္ပဇည- ကြောင့်။ (သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။) ဘတ္တန္တိက္ခိတ္တကာက သဒိသေ၊ ထမင်း၌ချထားအပ်သော မျက်စိရှိသော ကျီးနှင့်တူကုန်သော။ မုဋ္ဌဿတိ- ပုဂ္ဂလေ၊ ပျောက်ကင်းသော သတိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပရိဝဇ္ဇနေန၊ ရှောင်ကြဉ် ခြင်းကြောင့်။ (သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။) [ထိုကျီးသည် ထမင်း၌ စွဲကပ်နေ၏။ နောက်ကရန်သူကို သတိမထားမိ။] တိဿဒတ္ထေတ္ထေရ- အဘယတ္ထေရသဒိသေ၊ တိဿဒတ္ထ-ထေရ် အဘယ-ထေရ်နှင့် တူကုန်သော။ ဥပ္ပဋ္ဌိတဿတိပုဂ္ဂလေ၊ စွဲမြဲသော သတိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သေဝနေန၊ မှီဝဲ ဆည်းကပ်ခြင်းကြောင့်။ (သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။) ဌာနနိသဇ္ဇနာ- ဒိသု၊ တို့၌။ သတိသမုဋ္ဌာပနတ္ထံ၊ သတိကို ဖြစ်စေ ခြင်းအ ကျိုးငှာ။ နိန္ဒံ၊ ပါဏပဗ္ဗာရစိတ္တတယ စ၊ ညှတ်သောစိတ်၊ ကိုင်းသောစိတ်၊ ရှိုင်း သောစိတ်ရှိသူ၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ပန၊ ဆက်။ ဝေ၊ သို့။ စတုဟိ၊ ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော။ ဒဿ၊ ထို သတိသမ္ပောဇ္ဈင်၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ ကြောင့်။ ဘာဝနာပါရိပုရိ ဟောတိ ဣတိ ပဇာနာတိ။

ပန၊ ကား။ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ဇာ။ “အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ။ပ။ သံဝတ္တတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ဥပ္ပာဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ။ [အနက် လွယ်ပြီ။] အပိစ၊ သေး။ (ပါဠိတော်။ပ။ ကား။) ပရိပုစ္ဆကတာ၊ ခန္ဓာ-အစရှိသည်တို့၌ သက်ဝင်၍ မေးမြန်းတတ်သူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ [ပရိပုစ္ဆကတာတိ ပရိယောဂါဟေတွာ ပုစ္ဆကဘာဝေါ။-ဋီကာ။] ဝတ္ထု-ဝိသဒကရိယာ၊ အဇ္ဈတ် ဗာဟိ နှစ်လီသောဝတ္ထု သန့်ရှင်းမှုကိုပြုခြင်းလည်းကောင်း။ ဣန္ဒြိယသမတ္တပဋိပါဒနာ၊ သဒ္ဓါ စသောဣန္ဒြေတို့၏ ညီမျှကုန်သည်၏အဖြစ်ကို ပြီးစေခြင်းလည်းကောင်း။ ဒုပ္ပညပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနာ၊ ပညာ မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ပညဝန္တပုဂ္ဂလသေဝနာ၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဂမ္ဘိရဉာဏစရိယ-ပစ္စဝေက္ခဏာ၊ နက်နဲသော ခန္ဓာ-အစရှိသည်တို့၌ဖြစ်သော ဉာဏ်၏အထူးအပြားကို ဆင်ခြင်ခြင်းလည်းကောင်း။ တဒဓိမ္မတ္တတာ၊ ထို ဓမ္မဝိစယ-သမ္မောဇ္ဈင် ဖြစ်ခြင်း၌ စွဲမြဲမြဲ သက်ဝင်သူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣတိ သတ္တ ဓမ္မာ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ ဥပ္ပာဒေါ သံဝတ္တန္တိ။ တတ္ထ၊ ထို ခုနစ်ပါးတို့တွင်။ ပရိပုစ္ဆကတာတိ၊ ကား။ ခန္ဓဓာတု။ပ။ ဝိပဿနာနံ၊ ခန္ဓာ၊ ဓာတ်၊ အာယတန၊ ဣန္ဒြေ၊ ဗိုလ်၊ ဗောဇ္ဈင်၊ မဂ္ဂင်၊ ဈာန်၊ သမထ၊ ဝိပဿနာ-တရားတို့၏။ အတ္တသန္တိသီတပရိပုစ္ဆာဗဟုလတာ၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို မှီသော အကြောင်းအရာကို သက်ဝင်၍ မေးမြန်းခြင်း၏ များသည်၏အဖြစ်တည်း။ ဝါ၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုမှီသော အကြောင်းအရာကို များသော သက်ဝင်၍ မေးမြန်းခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်တည်း။ [“ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်”ဟူသည် ခန္ဓာ-ဝသောဓမ္မတို့ကို စိစစ်တတ်သောဉာဏ်ပညာတည်း။ ထို့ကြောင့်-ခန္ဓာ၊ ဓာတ်-စသည်တို့၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုမှီသော အကြောင်းအရာကို သက်ဝင်၍မေးမြန်းခြင်းသည် ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်၏ ‘တိုးပွားကြောင်းဖြစ်၏။]

ဝတ္ထုဝိသဒကရိယာတိ၊ ကား။ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရာနံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်ကုန်ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဝတ္ထုနံ၊ ဝတ္ထုတို့၏။ ဝိသဒဘာဝကရဏံ၊ သန့်ရှင်းကုန်သည်၏အဖြစ်ကို ပြုခြင်းတည်း။ ဟိ၊ ချဲ့။ (တနည်း)ဟိ(ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ ယဒါ၊ ၌။ အဿ၊ ထို ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကေသနခလောမာနိ၊ ဆံပင်လက်သည်း ခြေသည်း၊ အမွှေးတို့သည်။ ဒီဃာနိ၊ ရှည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ သရိရိ ဝါ၊ ကိုယ်သည်မှုလည်း။ ဝါ၊ ကိုယ်ကိုမှုလည်း။ ဥဿန္တ-ဒေါသဇ္ဇေဝ၊ များသော သလိပ်သည်းခြေလေဟူသော အပြစ်ရှိသည်

လည်းကောင်း။ သေဒမလမက္ခိတဉ္စ၊ ချေး အညစ်အကြေးတို့သည် လိမ်းကျံ အပ်သည်လည်းကောင်း။ (ဟောတိ။) တဒါ၊ ဌ။ အဇ္ဈတ္တိကံ၊ ကိုယ်တွင်း သန္တာန်၌ဖြစ်သော။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ အဝိသဒံ၊ မသန့်ရှင်းသည်။ အ- ပရိသုဒ္ဓံ၊ မစင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ။ ပန၊ ကား။ ယဒါ၊ ဌ။ စိဝရံ၊ သည်။ ဇိတ္ထံ၊ ဆွေးမြေ့သည်။ (ဟောင်းနွမ်းသည်။) ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသည်။ ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိသည်။ ဟောတိ။ သေနာသနံ ဝါ၊ ကျောင်း အိပ်ရာနေရာသည် မူလည်း။ ဥက္ကာပံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော အမှိုက်အပေါင်းရှိ သည်။ (အမှိုက်ရှုပ်နေသည်။) ဟောတိ။ တဒါ၊ ဌ။ ဗဟိရံ၊ သော။ ဝတ္ထု၊ သည်။ အဝိသဒံ အပရိသုဒ္ဓံ ဟောတိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကေသာဒိ- ဆေးနေန၊ ဆံပင်အစရှိသည်တို့ကို ရိတ်ဖြတ်ခြင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓံဝိရေစနအဓောဝိရေစနာဒိဟိ၊ အထက်သို့ပျို့ အန်စေခြင်း၊ အောက်သို့သက် လျှောစေခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဝါ၊ အထက်သို့ပျို့ အန်ကြောင်းဆေး၊ အောက်သို့သက်လျှောကြောင်း ဆေးစားခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ သရီရသလ္လ- ဟုက ဘာဝကရဏေန၊ ကိုယ်၏ ပေါ့ပါးသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုခြင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း။ [သလိပ်၊ သည်းခြေ၊ လေ-စသော အပြစ်တို့ကို ကင်းဆိတ် အောင် ပြုခြင်းကို ဆိုလိုသည်။] ဥစ္ဆာဒနနဟာပနေ စ၊ ချေး အစရှိသည် တို့ကိုပွတ်တိုက်ခြင်း၊ ရေချိုးခြင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း။ [နဟာပန၌ ကာရိက် ဝင်၏။ မကောင်း။ “နဟာယန” ဟု ရှိမှ ကောင်းသည်။] အဇ္ဈတ္တိကဝတ္ထု၊ ကိုယ်တွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သော ဝတ္ထုကို။ ဝိသဒံ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်အောင်။ ကာတပ္ပံ၊ ၏။ သူစိကမ္မဓောဝနရဇနပရိတဏှကရဏာဒိဟိ၊ သင်္ကန်းချုပ်ခြင်း ဟူသော အပ်အမှုကိုပြုခြင်း၊ ဖွပ်လျော်မှုကို ပြုခြင်း၊ ဆိုးမှုကို ပြုခြင်း၊ မြေးကြီး စသည်ကို ပြေပြစ်အောင်ပြုခြင်း-အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဗဟိရဝတ္ထု၊ ပြင်ပ သန္တာန်၌ဖြစ်သော ဝတ္ထုကို။ ဝိသဒံ၊ ကာတပ္ပံ၊ ၏။

ဟိ၊ မှန်။ အဇ္ဈတ္တိကဗဟိရဝတ္ထုသ္မိံ၊ သည်။ အဝိသဒေ၊ မသန့် ရှင်းလတ်သော်။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ကုန်သော။ စိတ္တစေတသိကေသု၊ တို့၌။ ဉာဏမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အဝိသဒံ အပရိသုဒ္ဓံ ဟောတိ။ (ကော ဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း။) အပရိသုဒ္ဓါနိ၊ မစင်ကြယ်ကုန်သော။ ဒီပကပလ္လ- ဝဋ္ဋိတေလာနိ၊ ဆီမီးခွက်၊ မီးစာ၊ ဆီ-တို့ကို။ နိဿာယ၊ ရှိ။ ဥပ္ပန္န-

---

၁။ သေဒမလမက္ခိတံ။ ။ သေဒမလမက္ခိတန္တိ သေဒေန စေဝ ဇလိကာသင်္ခါ- တေန သရီရမလေန စ မက္ခိတံ။ စ-သဒ္ဓေန အညဉ္ဇိ သရီရဿ၊ စိတ္တဿ စ ပိဋ္ဌာငဟံ (နှိပ်စက်ခြင်းကို ဆောင်နိုင်သော အပြစ်ကို)။ သင်္ကဏာတိ။-ဋီကာ။

ဒီပသိခါယ၊ ဖြစ်သော ဆီမီးလျှော်၏။ ဩဘာသော၊ အရောင်သည်။ (အဝိသဒေါ အပရိသုဒ္ဓေါ။ ဟောတိ) ဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။ [ဥပမာနဝါကျကို အတွင်းသွင်း၍လည်း ပေးနိုင်သည်။] ပန၊ အနွယ် - ကား။ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရဝတ္ထုမှို၊ သည်။ ဝိသဒေါ လတ်သော်။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ကုန်သော။ စိတ္တစေတသိကေသု၊ တို့၌။ ဉာဏမှို ဝိသဒံ ဟောတိ။ (ကော ဝိယ၊ နည်း။) ပရိသုဒ္ဓါနိ၊ ကုန်သော။ ဒီပကပလ္လဝရိုတေလာနိ၊ တို့ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နဒီပသိခါယ၊ ၏။ ဩဘာသော၊ သည်။ (ဝိသဒေါ ပရိသုဒ္ဓေါ။ ဟောတိ) ဝိယ၊ သို့တည်း။ တေန ဝုတ္တံ “ဝတ္ထုဝိသဒကိရိယာ ဓမ္မဝိစယ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ ဥပ္ပာဒါယ သံဝတ္ထတိ” တိ။

ဣန္ဒြိယသမတ္တပဋိပါဒနာ နာမ၊ မည်သည်။ သဒ္ဓါဒီနံ၊ ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ သဘာဝကရဏံ၊ ညီမျှကုန်သည်၏အဖြစ်ကို ပြုခြင်းတည်း။ ဟိ၊ ချဲ့။ (တနည်း) ဟိ(ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ဗလဝံ၊ အားရှိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဣတရာနိ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေ-မှတပါးသော ဣန္ဒြေတို့သည်။ မန္တာနိ၊ နဲ့ကုန်သည်။ (သစေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။) တတော၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိရိယိန္ဒြိယံ၊ သည်။ (ယှဉ်လျက်ပါသော ဝိရိယိန္ဒြေသည်။) ပဂ္ဂဟကိစ္စံ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ချီးမြှောက်ခြင်းကိစ္စကို။ (ကာတုံ န သက္ကောတိ။) သတိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ဥပဋ္ဌာနကိစ္စံ၊ အာရုံ၌ ကပ်၍တည်ခြင်း ကိစ္စကို။ (ကာတုံ န သက္ကောတိ။) သမာဓိန္ဒြိယံ၊ သည်။ အဝိက္ခေပကိစ္စံ၊ မပျံ့လွင့်ခြင်းကိစ္စကို။ (ကာတုံ န သက္ကောတိ။) ပညိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ဒဿနကိစ္စံ၊ သိမြင်ခြင်းကိစ္စကို။ (ကာတုံ န သက္ကောတိ။) တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုလွန်သောသဒ္ဓါကို။ (ဟာပေတဗ္ဗံ-၌ စပ်။) ဓမ္မသဘာဝပစ္စဝေက္ခဏေန၊ ပစ္စည်းပစ္စယုပ္ပန်တရားသဘောကို ဆင်ခြင်ခြင်း အားဖြင့် သော်လည်းကောင်း။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ မနသိကဗေတော၊ နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ (တံ၊ ထို သဒ္ဓိန္ဒြေသည်။) ဗလဝံ၊ သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထို အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အမနသိကာရေန ဝါ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းအားဖြင့် သော်လည်းကောင်း။ ဟာပေတဗ္ဗံ၊ ယုတ်လျော့စေထိုက်၏။ စ၊ ဆက်။ ဧတ္ထ၊ ဤ လွန်နေသောသဒ္ဓါကို လျော့စေရာ၌။ ဝက္ကလိတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။ နိဒဿနံ၊ ညွှန်ပြကြောင်း ဥဒါဟရုဏ်တည်း။ [ဝက္ကလိတ္ထေရ-ဝတ္ထုသည် ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၊ ဘိက္ခု-ဝဂ်၌ ပါသည်။]

ပန၊ ကား။ ဝိရိယိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ဗလဝံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လတ်သော်။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သည်။ အဓိမောက္ခကိစ္စံ၊ သဒ္ဓါဓိမောက္ခ-

ကိစ္စကို။ ကာတုံ န သက္ကောတိ။ ဣတရာနိ၊ သဒ္ဓါန္တေ-မှတပါးသော ဣန္ဒြေ
 တို့သည်။ ဣတရကိစ္စဒဘဒိ၊ သဒ္ဓါဓိမောက္ခ-ကိစ္စမှတပါးသော ကိစ္စအတူး
 အပြားကို။ ကာတုံ န (သက္ကောန္တိ)။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထို ဝိရိယိန္ဒြေ
 ကို။ ပဿဒ္ဓါဒိဘာဝနာယ၊ ပဿဒ္ဓိ အစရှိသည်တို့ကို ပွားစေခြင်းအားဖြင့်။
 ဟာပေတဗ္ဗံ။ တကြပိ၊ ထိုသို့ လျော့စေရာ၌လည်း။ သောဏတ္ထေရဝတ္ထု၊ ကို။
 ဒဿေတဗ္ဗံ၊ ပြထိုက်၏။ [သောဏတ္ထေရ-ဝတ္ထုသည် ဝိနည်း မဟာဝဂ္ဂ၊
 စမ္ပန္နန္တက-၌ ပါ၏။] ဝေ၊ လျှင်။ သေသေသပိ၊ ကြွင်းသော ဣန္ဒြေတို့တွင်
 လည်း။ ကေဿ၊ တပါးသောဣန္ဒြေ၏။ ဗလဝဘာဝေ၊ အားရှိသည်၏
 အဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဣတရေသံ၊ အခြားသော ဣန္ဒြေတို့၏။ အတ္တ-
 နော၊ မိမိ၏။ ကိစ္စေသု၊ တို့၌။ အသမတ္တတာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သည်၏ အဖြစ်
 ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။

ပန၊ ဆက်။ ဣတ္ထိ၊ ဤ ဣန္ဒြေတို့တွင်။ ဝိသေသတော၊ အားဖြင့်။ သဒ္ဓါ-
 ပညာနံ၊ သဒ္ဓါန္တေ၊ ပညိန္ဒြေ-တို့၏လည်းကောင်း။ သမာဓိဝိရိယာနဉ္စ၊ တို့၏
 လည်းကောင်း။ သမတိ၊ ညီမျှကုန်သည်၏အဖြစ်ကို။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကြ
 ကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့။ (တနည်း)ဟိ(ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ ဗလဝသဒ္ဓေါ၊ အားကြီး
 သောသဒ္ဓါရှိသော၊ မန္တပညော၊ နို့ သော-ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မုဒ္ဒပ္ပ-
 သန္ဓော၊ အချင်းအနှီးအားဖြင့် ကြည်ညိုတတ်သည်။ (ဉာဏ်မရှိသည်ဖြစ်၍
 ကြည်ညိုတတ်သည်)။ ဟောတိ၊ [ယော ဗလဝတိယာ သဒ္ဓါယ သမန္တာ-
 ဂတော အညာဏော (ဉာဏ်ကားမရှိ) သော မုဒ္ဒပ္ပသန္ဓော ဟောတိ၊ န
 အဝေစ္စပ္ပသန္ဓော။ တထာ ဟိ အဝတ္ထုသ္မိံ ပသိဒတိ သေယျထာပိ တိတ္ထိယ
 သာဝကာ။-ဋီကာ။ ဤပုဒ်၏ပုဒ်ပြီးပုံကို ဝိဂ္ဂဟ-နှင့်တကွ သမ္မောဟဝိနော-
 ဒနိဘာသာဋီကာ၊ သတိပဋ္ဌာနဝိဘင်း၊ ဓမ္မာနုပဿနာနိဒ္ဒေသ-အဖွင့်၌ ပြ
 ထားသည်။] အဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကြည်ညိုဖွယ်မဟုတ်သော ဝတ္ထု၌။ ပသိဒတိ၊ ကြည်
 ညိုတတ်၏။ ဗလဝပညော၊ အားကြီးသော ပညာရှိသော။ မန္တသဒ္ဓေါ၊
 နို့ သောသဒ္ဓါရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကေရာဋီကပက္ခံ၊ ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲ
 ခြင်းရှိသူ၏ အဖို့သို့။ ဘဇတိ၊ ကပ်ရောက်တတ်၏။ [ဤပုဒ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို
 လည်း သမ္မောဟဝိနောဒနိဘာသာဋီကာ၊ ဓမ္မာနုပဿနာနိဒ္ဒေသ-အဖွင့်၌ပင်
 ပြခဲ့ပြီ။] (ကော ဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း။) ဘေသဇ္ဇသမုဋ္ဌိတော၊ ဆေးမှား

၁။ ဘေသဇ္ဇသမုဋ္ဌိတော။ပ။ဟောတိ။ ။သဒ္ဓါဟိနာယ ပညာယ (ယုတ်လျော့သော
 သဒ္ဓါရှိသောပညာဖြင့်။) အတိဝေဝန္တော “ဒေယျဝတ္ထုပရိစ္စာဂေန ဝိနာ (လူထိုက်
 သောဝတ္ထုပစ္စည်းနှင့်ကင်း၍။ ဝါ၊ ပစ္စည်းမစွန့်လှူပဲ။)ဝိတ္ထုပ္ပာဒမတ္တေနပိ (လူလိုသော

ကြောင့် တကြွဖြစ်ပေါ်လာသော။ ရောဂေါ၊ ရောဂါသည်။ အတေကိစ္ဆော၊ ဆေးကုခြင်းငှာမထိုက်သည်။ ဝါ၊ ကုစားဖို့ရန် မလွယ်ကူသည်။ (ကုစား၍ မရသည်။) ဟောတိ ဝိယ၊ သို့တည်း။ စိတ္တုပ္ပာဒမထေဇေန၊ စိတ်၏ဖြစ်ကာ မျှဖြင့်ပင်။ ကုသလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဣတိ၊ သို့။ အတိဓာဝိတွာ၊ လွန်အောင်ပြေး သွား၍။ (ရပ်သင့်သောအပိုင်းအခြား၌ မရပ်ပဲ လွန်သွား၍။) ဒါနာဒိနိ၊ ဒါန-အစရှိသော လှူဖွယ်တို့ကို။ အကရောဇ္ဇော၊ မပြုပဲ။ နိရယေ၊ ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏။ ဥဘိန္နံ၊ သဒ္ဓါပညာ နှစ်ဖြာတို့၏။ သမတာယ၊ ညီမျှကုန်သည်၏ အဖြစ်သည်။ (သတိ၊ သော်။) ဝတ္ထုသ္မိံ ယေ၊ ကြည်ညိုထိုက်သော ဝတ္ထု၌ သာ။ ပသိဒတိ၊ ၏။

ပန၊ ကား။ ဗလဝသမာဓိံ၊ အားကြီးသော သမာဓိရှိသော။ မန္ဒဝီရိယံ၊ နဲ့သောဝီရိယ-ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သမာဓိဿ၊ ၏။ ကောသဇ္ဇပက္ခတ္တာ၊ ကောသဇ္ဇ-အဖို့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကောသဇ္ဇံ၊ သည်။ ဝါ၊ က။ အဘိဘဝတိ၊ လွှမ်းမိုး၍ဖြစ်၏။ ဗလဝဝီရိယံ၊ အားကြီးသောဝီရိယ-ရှိသော၊ မန္ဒသမာဓိံ၊ နဲ့သောသမာဓိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝီရိယဿ၊ ၏။ ဥဒ္ဓစ္စ-ပက္ခတ္တာ၊ ဥဒ္ဓစ္စ-အဖို့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ သည်။ အဘိဘဝတိ။ [ဤအဓိပ္ပာယ်ကိုရည်ရွယ်၍ “သမာဓိလွန်တော့ ကောသဇ္ဇ၊ ဝီရိယလွန်တော့ ဥဒ္ဓစ္စ”ဟု ပြောကြသည်။] ပန၊ အနွယ်-ကား။ ဝီရိယေန၊ နှင့်။ သံယောဇိတော၊ ယှဉ်စေအပ်သော။ သမာဓိံ၊ သည်။ ကောသဇ္ဇေ၊ ၌။ ပတိတုံ၊ ကျခြင်းငှာ။ ဝါ၊ ကျခွင့်ကို။ န လဘတိ၊ သမာဓိနာ၊ နှင့်။ သံယောဇိတံ၊ သော။ ဝီရိယံ၊ သည်။ ဥဒ္ဓစ္စေ၊ ၌။ ပတိတုံ၊ ငှာ။ န လဘတိ၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒုဘယံ၊ ထို သဒ္ဓါပညာ၊ သမာဓိဝီရိယ-နှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ [တဒုဘယန္တိ သဒ္ဓါပညာဒွယံ၊ သမာဓိဝီရိယဒ္ဓယဉ္စ-ဋီကာ။] သမံ၊ ညီမျှ အောင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ အကျိုးကား။ ဥဘယသမတာယ၊ သဒ္ဓါ ပညာ၊ ဝီရိယသမာဓိ နှစ်ပါးစုံ၏ ညီမျှသည်၏အဖြစ်သည်။ (သတိ၊ သော်။) အပ္ပနာ၊ အပ္ပနာဈာန်သည်။ ဟောတိ။

စိတ်ဖြစ်ကာမျှဖြင့်လည်း။) ဒါနမယံ ပညံ ဟောတိ” ဣတိအာဒိနိ ပရိကပေတိ ဟေတု-ပတိရူပကေဟိ၊ ဝပိတော (အတုအယောင်ဖြစ်သော အကြောင်းတို့သည် လှည့်ပတ် အပ်သည်ဖြစ်၍ကြိစည်တတ်၏။) ဧဝံဘူတော စ (ဤသို့ဖြစ်သူသည်လည်း။) သုက္ခတက္က-ဝိလုတ္တစိတ္တော (အခြောက်တိုက် ကြိစည်ခြင်းသည် လုယူအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။) ပဏ္ဍိတာနံ ဝစနံ နာဒိယတိ သညတ္တိံ န ဝဇ္ဇတိ။ ဓတနာဟ “ဘေသဇ္ဇသမုဋ္ဌိတော ဝိယ ငှောဒဝါ အတေကိစ္ဆော ဇဟာတိ”တိ။-ဋီကာ။

အပိစ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ် ဆိုဖွယ်ရှိသေး၏။ သမာဓိကမ္မိကဿ၊ သမာဓိ အလုပ်ရှိသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဗလဝတီပိ၊ အားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သဒ္ဓါအားရှိလတ်သော်။ [ဝေန္တိ ဧဝံ သန္တေ၊ သဒ္ဓါယ ထောက် ဗလဝဘာဝေ သတိတိ အတ္ထော။- ဋီကာ။] သဒ္ဓဟန္တော၊ သဒ္ဓါဖြင့် ယုံကြည်သော။ ဩဂပေန္တော၊ သဒ္ဓါ ဖြင့် သက်ဝင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပ္ပနံ၊ လောက်အပ္ပနာသို့။ ပါပုဏိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ပန၊ ဆက်။ သမာဓိပညာသု၊ တို့တွင်။ သမာဓိ- ကမ္မိကဿ၊ ၏။ ဧကဂ္ဂတာ၊ သည်။ ဗလဝတိ၊ အားရှိသည်။ (သမာနာ။) ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဟိ၊ အကျိုးကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကေဂ္ဂတာအားရှိလတ်သော်။ သော၊ ထို သမာဓိ ကမ္မိက ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပ္ပနံ၊ သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ ဝိပဿနာ- ကမ္မိကဿ၊ ဝိပဿနာအလုပ်ရှိသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပညာ၊ သည်။ ဗလဝတိ၊ သည်။ (သမာနာ။) ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဟိ၊ အကျိုးကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ပညာအား ရှိလတ်သော်။ သော၊ ထို ဝိပဿနာကမ္မိက ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လက္ခဏပုဋိဝေဓံ၊ အနိစ္စ-အစရှိသောလက္ခဏာကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက် နိုင်၏။ ပန၊ ဆက်။ ဉတိန္နံ၊ သမာဓိ ပညာ-နှစ်ပါးစုံတို့၏။ သမတယပိ၊ ညီမျှ ကုန်သည်၏အဖြစ်သည်လည်း။ (သတိ။) အပ္ပနာ၊ သည်။ ဟောတိယေဝ၊ ဖြစ်တော့သည်သာ။

ပန၊ ဆက်။ သတိ၊ သတိသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော လိနဥဒ္ဓစ္စ-အဖို့ရှိ သောငါးပါးသောဣန္ဒြေတို့၌။ [သဗ္ဗတ္ထာတိ လိနဥဒ္ဓစ္စပက္ခိကေသု ပဉ္စသု ဣန္ဒြိ- ယေသု။-ဋီကာ။] ဗလဝတိ၊ သည်။ (သမာနာ။) ဝဋ္ဋတိ၊ ဟိ၊ မှန်။ (တနည်း) ဟိ (ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ သတိ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ (ရက္ခတိ- ဌ် စပ်။) ဥဒ္ဓစ္စပက္ခိကာနံ၊ ဥဒ္ဓစ္စ-အဖို့၌ ဖြစ်ကုန်သော။ သဒ္ဓါဝိရိယပညာနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ဥဒ္ဓစ္စပါတတော၊ ဥဒ္ဓစ္စ-၌ ကျရောက်ခြင်းမှ လည်းကောင်း။ ကောသဇ္ဇပက္ခိကေန၊ ကောသဇ္ဇ-အဖို့၌ဖြစ်သော။ သမာဓိနာ၊ ကြောင့်။ ကောသဇ္ဇပါတတော စ၊ ကောသဇ္ဇ-၌ ကျရောက်ခြင်းမှလည်း ကောင်း။ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာ၊ ထို သတိ ကို။ သဗ္ဗဗျူဟေသု၊ အလုံးစုံသော ဟင်းကောင်း ဟင်းလျာတို့၌။

၁။ သဒ္ဓဟန္တော ဩဂပေန္တော။ ။သဒ္ဓဟန္တောတိ “ပထဝီ ပထဝီတိ မနသိ- ကရဏမထွေက ကထံ ဖျာနုပုတ္တိ” တိ အစိန္တေတွာ “အဗ္ဗါ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန ဝုတ္တဝိမိ ဣဇ္ဈိယတိ” တိ သဒ္ဓဟန္တော သဗ္ဗံ ဇနေန္တော။ ဩဂပေန္တောတိ အာရမ္မဏံ အန- ပဝိသိတွာ ဝိယ အဓိမုစ္စနဝသေန အဝကပေန္တော ပက္ခန္ဓန္တော။-ဋီကာ။

လောဏဗူပနံ၊ ဆား၊ ကရဝေး၊ ဇီယာ၊ မဆလာ-စသော အထုံကို။
 (ဣစ္ဆိတဗျာ) ဝိယ၊ အလိုရှိထိုက်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ သဗ္ဗရာဇကိစ္စေသု၊
 အလုံးစုံသော မင်း၏ကိစ္စတို့၌။ သဗ္ဗကမ္မိကအမစ္စော၊ အလုံးစုံသောအမှု၌
 ကျမ်းကျင်သောအမတ်ကို။ (ဣစ္ဆိတဗျာ) ဝိယ စ၊ ကဲ့သို့လည်းကောင်း။
 (တထာ၊ တူ။) သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော လိနုဥဒ္ဒစ္စ-အဖို့ရှိသော ငါးပါးသော
 ဣန္ဒြေတို့၌။ ဣစ္ဆိတဗျာ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ “သတိ စ ပန သဗ္ဗတ္ထိကာ။ပ။
 ဟောတိ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟံ၊ ရှေး အဋ္ဌကထာ၌ဆိုပြီ။

သတိ စ ပန၊ သတိကိုကား။ သဗ္ဗတ္ထိကာ၊ ဟူ၍။ [ဤပုဒ်၏
 အနက်ကို ဥဒ္ဓေသဝါရကထာအဖွင့်၌ အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွ ရေးခဲ့ပြီ။]
 ဘဂဝတာ ဝုတ္တာ။ ကိ၊ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။
 (သဗ္ဗတ္ထိကာ ဘဂဝတာ။ ဝုတ္တာ၊ နည်း။) ဟိ (ယသွာ)၊ ကြောင့်။
 စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ်သည်။ သတိပဋိသရဏံ၊ သတိ-ဟူသော လဲလျောင်း
 ရာရှိ၏။ သတိ စ၊ သည်လည်း။ အာရက္ခပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ စောင့်ရှောက်
 တတ်သောတရားဟု ယောဂီတို့ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်လာ၏။ သတိ-
 ယာ၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ စိတ္တဿ၊ ကို။ ပဂဟနိဂ္ဂဟော၊ ချီးမြှောက်
 ခြင်း နှိပ်ခြင်းသည်။ န ဟောတိ။ (တသွာ သဗ္ဗတ္ထိကာ ဘဂဝတာ
 ဝုတ္တာ။)

ဒုပ္ပညပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနာ နာမ၊ မည်သည်။ ခန္ဓာဒဗ္ဗိဘေဒေ၊ ခန္ဓာ-အစရှိ
 သော အပြား၌။ အနောဂါဠပုညာနံ၊ သက်ဝင်သောပညာ မရှိကုန်သော။
 ဒုမ္မေဓပုဂ္ဂလာနံ၊ ပညာမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အာရကာ၊ ဝေးစွာ။
 ပရိဝဇ္ဇနာ၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းတည်း။ ပညဝန္တပုဂ္ဂလသေဝနာ နာမ၊ မည်သည်။
 သမပညာသလက္ခဏပရိဂ္ဂဟိကာယ၊ အတိကျ ငါးဆယ်သောလက္ခဏာတို့ကို
 ပိုင်းခြား၍ယူတတ်သော။ ဥဒယဗ္ဗယပညာယ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို အပြား
 အားဖြင့်သိတတ်သော ပညာနှင့်။ သမန္နာဂတပုဂ္ဂလသေဝနာ၊ ပြည့်စုံသော
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲခြင်းတည်း။ [ပညာသလက္ခဏာအရ-ကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၊ မဂ္ဂါ-
 မဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိနိဒ္ဓေသ၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏကထာ-၌ကြည့်ပါ။] ဂမ္ဘီရ-
 ဉာဏာစရိယပစ္စဝေက္ခဏာ နာမ၊ ဖြစ်ပုံမည်သည်။ ဂမ္ဘီရေသု၊ နက်နက်
 သော၊ ခန္ဓာဒီသု၊ ခန္ဓာအစရှိသောတရားတို့၌။ ပဂတ္ထာယ၊ ဖြစ်သော။ ဂမ္ဘီရ-
 ပညာယ၊ နက်နဲသောပညာ၏။ ဘေဒပစ္စဝေက္ခဏာ၊ အထူးအပြားကို ဆင်ခြင်
 ခြင်းတည်း။ [ဂမ္ဘီရဉာဏ-ကို “ဂမ္ဘီရပညာ” ဟု ဖွင့်၍၊ စရိယ-ကို “ပဒေဒ”
 ဟု ဖွင့်သည်။] တဒဓိမုတ္တတာ၊ နာမ၊ မည်သည်။ ဌာနနိသဇ္ဇာဒီသု၊ တို့၌။

ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂသမုဋ္ဌာပနတ္ထံ၊ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂကို ဖြစ်စေခြင်းအကျိုး
ငှာ။ နိန္ဒပေါဏပဗ္ဗာရစိတ္တတာ၊ ညွတ်ယိမ်း ကိုင်းရှိုင်းသောစိတ်ရှိသူ၏
အဖြစ်တည်း။ ပန၊ ဆက်။ ဝေံ၊ သို့။ ဥပ္ပန္နဿ၊ သော။ အဿ၊ ထို၊ ဓမ္မဝိစယ-
သမ္မောဇ္ဈင်္ဂ၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ ကြောင့်။ ဘာဝနာပါရိပုရိ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ဣတိ ပဇာနာတိ။

ဝိရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ၏။ “အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ မဝပုလ္လာယ ဘာဝ-
နာယ ပါရိပုရိယာ သံဝတ္တတိ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ဥပ္ပာဒေါ၊ ဟောတိ၊
၏။ [သာဓကပင်္ဂါဏ်အနက်ကို ရှေး ဓမ္မာနုပဿနာ နိဝရဏပဗ္ဗ-အဖွင့်၌ ရေး
ခဲ့ပြီ။] အပိ စ၊ သေး။ အပါယဘယပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ အပါယ်ဘေးကို ဆင်
ခြင်ခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ အာနိသံသဒဿာဝိတာ၊ ဝိရိယသမ္မော
ဇ္ဈင်္ဂ၏အကျိုးကို ရှုလေ့ရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဂမနဝိထိပစ္စဝေက္ခဏ-
တာ၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ မဟာသာဝက-တို့သည် သွားအပ်သောလမ်း
ကို ဆင်ခြင်ခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ပိဏ္ဍပါတာပစာယနတာ၊ ဆွမ်း
ကို အတုံ့ပြန်၍ ပူဇော်ခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဒါယဇမဟတ္တ-
ပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ အမွေခံအဖြစ်၏ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်းရှိသူ၏
အဖြစ်လည်းကောင်း။ သတ္တုမဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော
မြတ်စွာဘုရား၏မြတ်သည်၏အဖြစ်ကိုဆင်ခြင်ခြင်းရှိသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း။
ဇာတိမဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ အမျိုးဇာတ်၏မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်
ခြင်းရှိသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ သဗြဟ္မစာရိမဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ သီတင်း
သုံးဖော်တို့၏ မြတ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်လည်း
ကောင်း။ ကုသိတပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတာ၊ ပျင်းရိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်း
ရှိသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ အာရဒ္ဓဝိရိယ ပုဂ္ဂလသေဝနတာ၊ အားထုတ်အပ်
သော ဝိရိယရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။
တဒဓိမုတ္တတာ၊ ထို ဝိရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂ၌ စွဲစွဲမြဲမြဲ သက်ဝင်သူ၏ အဖြစ်လည်း
ကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ကောဒသဓမ္မာ ဝိရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ ဥပ္ပာဒေါယ
သံဝတ္တန္တိ။

ထတ္ထ၊ ထို တဆဲ့ တပါးတို့တွင်။ (အပါယဘယံ ပစ္စဝေက္ခန္တဿာပိ-စသည်
၌ စပ်။) [ထတ္ထ၊ တို့၌။ (ဝိတ္တာဓော ဝေံ ဝေဒိတဗ္ဗော။) ဟု ဆရာတို့ပေးတော်မူ
ကြ၏။] နိရယေသု၊ ငရဲတို့၌။ ပဉ္စဝိဗေဒန္နနကမ္မကာရဏတော၊ ငါးပါးအပြား
ရှိသောနှောင်ဖွဲ့မှုဟူသော ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ရာအခါမှ။ [ကာရဏ-သဒ္ဓါသည်
ညှဉ်းဆဲခြင်းအနက်ကို ဟော၏။ ပဉ္စဝိဗေဒန္နနကမ္မ-ကို အင်္ဂုတ္တိုရ်၊ တိကနိပါတ်၊

ပဋ္ဌမပဏ္ဍာသကာ၊ ဒေဝဒုတဝဂ်၊ ဒေဝဒုတ-သုတ်၌ ရှုပါ။] ပဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ မဟာ
ဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို။ အနုဘဝနကာလေပိ၊ ခံစားရာအခါ၌လည်း
ကောင်း။ တိရစ္ဆာန်နယောနိယံ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏ပေါင်းစုရာအမျိုး၌။ ဇာလခိပုန-
ကုမိနာဒိဟိ၊ ပိုက်ကွန်ပစ်ခြင်း မြူးချခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဂဟိတကာလေပိ၊
ဖမ်းယူအပ်ရာ အခါ၌လည်းကောင်း။ ပါဇနကဏ္ဍကာဒိပုဟာရတုန္နဿ၊
နှင်တံ သံဆူး အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပုတ်ခတ်အပ် ထိုးဆွဲအပ်သော တိရစ္ဆာန်
၏။ သကဋ္ဌဝဟနာဒိကာလေပိ၊ လှည်းကိုဆောင်ရာရာ အစရှိသောအခါ၌
လည်းကောင်း။ ပေတ္တိဝိသယေ၊ ပြိတ္တာတို့၏ ဖြစ်ရာအရပ်၌။ ဝါ၊ ပြိတ္တာဘုံ
၌။ အနေကာနိပိ ဝဿသဟဿာနိ၊ များစွာသော နှစ်ပေါင်းအထောင်တို့
ပတ်လုံး။ ဧကံ ဗုဒ္ဓန္တရမ္ပိ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့၏ တခုသောအကြား
ပတ်လုံးလည်း။ ခပ္ပိပဝါသဟိ၊ ဆာလောင်ခြင်း မှတ်သိတ်ခြင်းကိုကြောင့်။
အာတုရိတ္တတကာလေပိ၊ နာကျင်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ဖြစ်ရာအခါ၌လည်းကောင်း။
ကာလကဋ္ဌိကအသုရေသု၊ ကာလကဋ္ဌိက-အသုရာတို့၌။ သဋ္ဌိဟတ္ထအသိတိဟတ္ထ-
ပုမာဏေန၊ အတောင်ခြောက်ဆယ် အတောင်ရှစ်ဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။
အဋ္ဌိစမ္မမတ္တေနဝ၊ အရိုး အရေမျှသာရှိသော။ အတ္တဘာဝေန၊ အတ္တဘော
ဖြင့်။ ဝါတာတပါဒိ ဒုက္ခာနုဘဝနကာလေပိ၊ ဇေ နေပူ အစရှိသည်တို့
ကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲကိုခံစားရာ အခါ၌လည်းကောင်း။ ဝီရိယသမ္မော-
ဇ္ဈင်္ဂံ၊ ကို။ ဥပ္ပာဒေတုံ န သက္ကာ၊ ဘိက္ခု၊ အမောင်ရဟန်း။ အယမေဝ၊
ဤ လူစင်စစ်၌ ရဟန်းဖြစ်ခိုက် အခါသည်သာ။ တေ၊ သင်၏။ ဝီရိယ-
ကရဏာယ၊ ဝီရိယ-ကို ပြုခြင်း၏။ ကာလော၊ အခါကောင်းတည်း။ ဣတိ
ဝေ၊ ဤသို့။ အပါယဘယံ၊ ကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တဿာပိ၊ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်
၏လည်း။ ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။

ကုသိတေန၊ စက်ဆုပ်အပ်စွာ အရာရာ၌ ဆုပ်နှစ်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ဝါ၊ ပျင်းရိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နဝလောကုတ္တရဓမ္မံ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။
လဒ္ဓါ၊ ရခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ အာရဒ္ဓဝီရိယေနဝ၊
အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယ-ရှိသော ဂိုလ်သည်သာ။ (နဝလောကုတ္တရဓမ္မံ
လဒ္ဓါ။) သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ အယံ၊ ဤ ကြီးပါးသော လောကုတ္တရာ
တရားကို ရခြင်းသည်။ ဝီရိယဿ၊ ၎င်း။ အာနိသံသော၊ အကျိုးတည်း။
ဣတိ ဝေ၊ သို့။ အာနိသံသဒဿာဝိနောပိ၊ ဝီရိယ-၏အကျိုးကို ရှုလေ့ရှိ
သောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌လည်း။ (ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေါ) ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓ-
ပစ္စေကဗုဒ္ဓမဟာသာဝကေဟိ၊ အလုံးစုံသော သဗ္ဗညုဘုရားရှင်၊ အလုံးစုံသော

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ အလုံးစုံသော မဟာသာဝက-တို့သည်။ ဂတမဂ္ဂေါ၊ သွားအပ် ပြီးသောလမ်းကို။ တေ၊ သင်သည်။ ဂန္ထဗ္ဗော၊ သွားထိုက်၏။ သော စ၊ ထိုလမ်းသည်လည်း။ ဝါ၊ ကိုလည်း။ ကုသိတေန၊ ပျင်းရိသူသည်။ ဂန္တံ၊ သွားခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ ကောင်း။ ဣတိ ဝေံ သို့။ ဂမနဝိထိံ၊ သွား အပ်သွားထိုက်သော လောကုတ္တရာလမ်းခရီးကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တဿာပိ၊ ဆင်ခြင် သောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌လည်း။ (ဝီရိယသမ္မောဇ္ဇင်္ဂေါ)ဥပုဇ္ဇတိ။

ယေ၊ အကြင်လူတို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ပိဏ္ဏပါတာဒီဟိ၊ ဆွမ်းအစ ရှိသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ပြုစု လုပ်ကျွေးကြကုန်၏။ ဣမေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ တေ၊ သင်၏။ နေဝ ဉာတကာ၊ ဆွေမျိုးတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။ န ဒါသကမ္မကာရာ၊ ကျွန်တို့လည်း မဟုတ်ကုန်၊ အလုပ်သမားတို့လည်း မဟုတ် ကုန်။ တံ၊ သင့်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇီဝိဿာမ၊ အသက်မွေးကုန်အံ့။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကြံ၍လည်း။ တေ၊ အား။ ပဏီတာနိ၊ မွန်မြတ်ကုန်သော။ စိဝရာဒီနိ၊ သင်္ကန်းအစရှိသော ဝတ္ထုတို့ကို။ န ဒေန္တိ၊ ပေးလှူကြကုန်သည် မဟုတ်။ အထ ခေါ၊ အဟုတ်ကား။ အတ္တနော၊ ၏။ ကာရာနံ၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုတို့၏။ မဟပူလတံ၊ များသောအကျိုးရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ပစ္စာသီသမာနာ၊ တောင့်တကုန်သည်။ (ဟုတုာ။) ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ သတ္တာရာပိ၊ သည်လည်း။ “အယံ၊ ဤ ငါ၏သားတော်ဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ဣမေ ပစ္စယေ၊ ဤပစ္စည်းတို့ကို။ ဘုဉ္ဇိတုာ၊ ဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်ပြီး၍။ ကာယ-ဒဠိဗဟုလော၊ များသောကိုယ်၏ တောင့်တင်းခိုင်မာအောင် ပြုခြင်းရှိသည်။ ဝါ၊ ကိုယ်၏ တောင့်တင်းခိုင်မာအောင် ပြုခြင်း၌ များသောအလေ့အလာ ရှိသည်။ (ဟုတုာ။) သုခံ၊ စွာ။ ဝိဟရိဿတိ၊ နေနိုင်လိမ့်မည်။” [ကာယ-ဒဠိဗဟုလောတိ ယထာ တထာ ကာယဿ ဒဠိကမ္မပ္ပသုတော။-ဇီကာ။] ဣတိ ဝေံ သို့။ သမ္ပဿတော၊ ကောင်းစွာ မြော်မြင်တော်မူသည်။ (ဟုတုာ။) တုယံ၊ သင့်အား။ ပစ္စယာ၊ တို့ကို။ န အနုညာတော၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန် သည် မဟုတ်။

အထ ခေါ၊ အဟုတ်ကား။ “အယံ၊ ဤ ငါ၏သားတော်ဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ဣမေ၊ ဤပစ္စည်းတို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇမာနော၊ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်

၁။ ဂမနဝိထိံ ။ ။ ဂမနဝိထိန္တိ သပုဗ္ဗတာဂံ (မဂ်၏ရှေ့ အဖို့၌ဖြစ်သော ဝိပဿနာနှင့် တကွဖြစ်သော။) နိဗ္ဗာနဂါမိပဋိပဒံ (နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းအကျင့်။) သဟာဝိပဿနာ-ယ အရိယမဂ္ဂပဋိပဋိ (ဝိပဿနာနှင့်တကွဖြစ်သော အရိယာမဂ်အစဉ်။) သတ္တဝိသုဒ္ဓိ-ပရမ္မရာဝါ၊ သာဟိ ဘိက္ခုနော ဝဋ္ဋနိယျာနာယ (ဝဋ္ဋမှလွတ်မြောက်ခြင်းငှာ။) ဂန္ထဗ္ဗ ပဋိပဒါ (သွားထိုက်သောအကျင့်တည်း။) ဣတိ ကတ္တာ ဂမနဝိထိ နာမ။-ဇီကာ။

လျက်။ သမဏဓမ္မံ၊ ကိ။ ကတော၊ ချံ။ ဝဋ္ဋဒုက္ခတော၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ။ မုစ္ဆိယတိ၊ လွတ်မြောက်လိမ့်မည်။'' ထုတိ၊ ဤသို့။ (သမ္မဿတော၊ ကောင်းစွာမြော်မြင်တော်မူသည်။ ဟုတွာ။) တော၊ သင့်အား။ ပစ္စယာ၊ တို့ကို။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ သော တံ၊ ထိုသင်သည်။ ဒါနိ၊ ဌံ။ ကုသီတော၊ ပျင်းရိသည်။ (ဟုတွာ။) ဝိဟရန္တော၊ နေလတ်သော်။ တံ ပိဏ္ဍံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ ဝါ၊ ထိုဆွမ်းကိုမှတ်သား၍ လေးပါးသောပစ္စည်းကို။ န အပစာယိဿသိ၊ အတုံ့ပြန်၍ ပူဇော်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။ ဟိ၊ မှန်။ အာရဒ္ဓဝိရိယသေဝ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယ-ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏သာ။ ပိဏ္ဍပါတာပစာယနံ နာမ၊ ဆွမ်းကို အတုံ့ပြန်၍ ပူဇော်ခြင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ထုတိ ဝေ၊ သို့။ ပိဏ္ဍပါတာပစာယနံ၊ ဆွမ်းကို အတုံ့ပြန်၍ ပူဇော်ခြင်းကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တဿာပိ၊ ၏လည်း။ (ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေါ) ဥပဇ္ဇတိ။ (ကဿ ဝိယ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ကဲ့သို့နည်း။) အယျမိတ္တတ္ထေရဿ ဝိယ၊ အယျမိတ္တ-ထေရ်၏ကဲ့သို့တည်း။

ကိရ၊ ချဲ့။ ထေရော၊ အယျမိတ္တ-ထေရ်သည်။ ကဿကလေဏေ နာမ၊ ကဿက-လိုက်မည်သောအရပ်၌။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ တဿ စ၊ ထို အယျ-မိတ္တ-ထေရ်၏လည်း။ ဂေါစရဂါမေ၊ ဆွမ်းခံရွာ၌။ ဧကော၊ တယောက်သော။ မဟာဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမကြီးသည်။ ထေရံ၊ ကို။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ကတွာ၊ ချံ။ ပဋိဇဂ္ဂတိ၊ ပြုစုလုပ်ကျွေး၏။ သာ၊ ထို ဥပါသိကာမကြီးသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ အရညံ၊ တောသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားခါနီးလတ်သော်။ မိတရံ၊ သံမီးကိုးအာဟ၊ ပြောပြီ။ (ကိံ၊ နည်း)'' အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ အသုကသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ ထို မည်သော အရပ်၌။ ပုရာဏတဏှုလာ၊ အယောင်းဖြစ်သော ဆန်တို့သည်။ (နှစ်ချိုးဆန်တို့သည်။ အတ္တိ၊ ရှိကုန်၏။) အသုကသ္မိံ (ဌာနေ)၊ ဌံ။ သပ္ပိ၊ ထောပတ်သည်။ (အတ္တိ။) အသုကသ္မိံ (ဌာနေ)၊ ဌံ။ ခိရံ၊ နို့ရည်သည်။ (အတ္တိ။) အသုကသ္မိံ (ဌာနေ)၊ ဌံ။ ဖာဏိတံ၊ တင်လဲသည်။ (အတ္တိ။) တဝ၊ သင်ချစ်သမီး၏။ ဘာတိကဿ၊ မောင်တော်ဖြစ်သော။ အယျမိတ္တဿ၊ အယျမိတ္တ- ထေရ်၏။ အာဂတကာလေ၊ ကြွလာရာအခါ၌။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ပစိတွာ၊ ချက်၍။ ခိရံသပ္ပိဖာဏိတေဟိ၊ နို့ရည်၊ ထောပတ်၊ တင်လဲ-တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဒေဟိ၊ လှူလိုက်လော့။ တုဉ္စ၊ သင်ချစ်သမီးသည်လည်း။ ဘုဉ္စေယျာသိ၊ စားလော့။ အဟံ ပန၊ ငါမိခင်သည်ကား။ ဟိယျော၊ ယမိန်နေက။ (မနေ့ညနေက။) ပက္ကပါရိဝါသိကဘတ္တံ၊ ချက်အပ်ပြီးသော တညဉ့်ပတ်လုံး တည်နေစေအပ်ပြီးသော ထမင်းကြမ်းကို။ ကဉ္စိယေန၊ ပုံးရည်နှင့်

တက္က။ ဘုတ္တော၊ စားပြီးသည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ အမှ၊ မိခင်၊ ဒီဝါ၊ နေ့၌။ ကိ၊ အဘယ်ကို။ ဘုဒ္ဓိဿသိ၊ အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေးပြီ။ အမှ၊ ချစ်သမီး။ သာကပဏ္ဍိ၊ ဟင်းရွက်ကို။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ကဏတဏှ၊ လေဟိ၊ ကျိုးပြတ်သော ဆန်တို့ဖြင့်။ ဝါ၊ ဆန်ကဲ့ တို့ဖြင့်။ အမ္ဗိလယာဂုံ၊ ချဉ်သောယာဂုကို။ ဝါ၊ ပျိုးစပ်ယာဂုကို။ ပစိတွာ၊ ကျိ၍။ ထပေဟိ၊ ထားလိုက်လော့။ ဣတိ၊ ဤ သို့ပြောပြီ။

ထေရော၊ သည်။ စိဝရံ၊ ကို။ ပါရုပိတွာ၊ ရံ၍။ ပတ္တံ၊ ကို။ နိဟရန္တောဝ၊ သပိတ်အိတ်မှ ထုတ်စဉ်ပင်။ တံ သဒ္ဓါ၊ ထိုမှာနေသံကို။ သုတွာ၊ ကြားရ၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကို။ ဩဝဒိ၊ ဆုံးမပြီ။ (ကိ။) “မဟာဥပါသိကာ၊ သည်။ ကဉ္စယေန၊ ပုံးရည်ဖြင့်။ ပါရိဝါသိကဘတ္တံ၊ ကို။ ဘုဒ္ဓိ ကိရ၊ စားသတတ်။ ဒီဝါပိ၊ နေ့အခါ၌လည်း။ ကဏပဏ္ဍိမ္ဗိလယာဂုံ၊ ဆန်ကဲ့၊ ဟင်းရွက်တို့ဖြင့် ကျိချက်အပ်သော ချဉ်သောယာဂုကို။ ဝါ၊ ပျိုးစပ်ယာဂုကို။ ဘုဒ္ဓိဿတိ ကိရ၊ စားလတ္တံ့တဲ့။ တုယံ၊ သင်၏။ အတ္တာယ ပန၊ အကျိုးငှာကား။ ပုရာဏတဏှ၊ လာဒီနိ၊ အဟောင်းဖြစ်သော ဆန်-အစရှိသည်တို့ကို။ ဝါ၊ နှစ်ချို့ဆန် အစရှိသည်တို့ကို။ အာစိက္ခတိ၊ ပြောနေ၏။ တံ၊ သင့်ကို။ နိဿာယ ပန၊ မှီ၍ကား။ သော၊ ဤ ဥပါသိကာမကြီးသည်။ ဓေတ္တံ၊ လယ်ကို။ နေဝ (ပစ္စာသီသတိ)၊ တောင့်တသည် မဟုတ်။ ဝတ္ထု၊ ယာကို။ န (ပစ္စာသီသတိ)။ ဘတ္တံ၊ ထမင်း ကို။ န (ပစ္စာသီသတိ)။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို။ န ပစ္စာသီသတိ။ ပန၊ အဟုတ်ကား။ တိဿော၊ ကုန်သော။ သမ္ပတ္တိယော၊ လူ့စည်းစိမ်၊ နတ်စည်းစိမ်၊ နိဗ္ဗာန်စည်းစိမ် တို့ကို။ ပတ္တယမာနာ၊ တောင့်တလျက်။ ဒေတိ၊ လှူရွာ၏။ တံ၊ သင်သည်။ တေိဿာ၊ ဤ ဥပါသိကာမကြီးအား။ တာ သမ္ပတ္တိယော၊ ထိုစည်းစိမ်တို့ကို။ ဒါတုံ၊ ငှာ။ သက္ခိဿသိ၊ သူမ်းနိုင်လတ္တံ့လော။ န သက္ခိဿသိ၊ စွမ်းနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။

ပန၊ ဆက်။ အယံ ပိဏ္ဏပါတော၊ ဤ ဆွမ်းသည်။ (န သက္ကာ-၌ ပဓာန စပ်။) ဝါ၊ ကို။ (ဂဏှိတုံ-၌ အပဓာန စပ်။) တယာ၊ သင်သည်။ သရာဂေန၊ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သည်။ သဒေါသေန၊ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သည်။ သမောဟေန၊ မောဟနှင့်တကွဖြစ်သည်။ (ဟုတွာ။) ဂဏှိတုံ၊ ခံယူ

၁။ သက္ခိဿသိ ။ဒါတုံ သက္ခိဿသိတိ “တယိ ကတေန ဒါနမယေန၊ ဝေယျာ-ဝစ္စမယေန စ ပုညကမ္မေန ဓေတ္တဝိသေသဘာဝပဂမနေန အပရာပရံ ဒေဝမနုဿ-သမ္ပတ္တိယော၊ အန္တေ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိဉ္စ ဒါတုံ သက္ခိဿသိ” တိ ထေရော အတ္တာနံ ပုစ္ဆတိ။-ဒီကာ။

ခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မဘတ်ကောင်း။ (တနည်း) န သက္ကာ ဂဏီတုံ၊ မခံယူကောင်း။” ဣတိ၊ သို့။ (အတ္တာနံ၊ ကုံ။ ဩဝဒိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆုံးမပြီး၍။) ပတ္တံ၊ ကုံ။ ထဝိကာယ၊ သပိတ်အိတ်၌။ ပက္ခိပိတု၊ ပြန်ထည့်၍။ ဂဏ္ဍိကံ၊ တပ်အပ်ပြီးသော အနားပတ်သီးကို။ မုဉ္ဇိတု၊ ဖြည်၍။ နိဝတ္ထိတု၊ ပြန်နစ်၍။ ကဿကလေဏမေဝ၊ သို့သာ။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ပတ္တံ၊ ကုံ။ ဟေဋ္ဌာမဉ္ဇေ၊ ညောင်စောင်းအောက်၌ လည်းကောင်း။ စိဝရံ၊ ကုံ။ စိဝရဝံသေ၊ သင်္ကန်းတန်း ဝါး၌လည်းကောင်း။ ဌပေတု၊ ထားပြီး၍။ “အရဟတ္တံ၊ သို့။ အပါပုဏိတု၊ မရောက်မူ၍။ ဝါ၊ မရောက်မချင်း။ န နိက္ခမိဿာမိ၊ လိုက်မှမထွက်တော့အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝီရိယံ၊ ကုံ။ အဓိဋ္ဌဟိတု၊ ဆောက်တည်၍။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ ဒိဗရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်။ ဟုတု၊ ၍။ နိဝုတ္တဘိက္ခု၊ နေသောရဟန်းသည်။ ဝိပဿနံ၊ ကုံ။ ဝဇေတု၊ တိုးပွားစေ၍။ ပုရေဘတ္တမေဝ၊ ဆွမ်း၏ ရှေးအဖို့၌ပင်။ ဝါ၊ နံနက်အခါ၌ပင်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတု၊ ၍။ ဝိကသမာနံ၊ ပွင့်သော။ ပဒုမံ ဣဝ၊ ပဒုမ္မာကြာကဲ့သို့။ မဟာခိဏာသဝေါ၊ မြတ်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (ဟုတု။) သိတံ၊ ပြုံးမှုကို။ ကရောန္တောဝ၊ ပြုလျက်သာ။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ [သိတံ ကရောန္တော ဝါတိ “အကိစ္ဆေနေဝ မယာ ဝဋ္ဋဒက္ခံ သမတိက္ကန္တ” န္တိ ပစ္စဝေက္ခဏာဝသာနေ သဉ္စာတပါမောဇ္ဇဝသေန သိတံ ကရောန္တော ဝေ။- ဋီကာ။]

လေဏဒ္ဓါရေ၊ လိုက်တံခါးအနီး၌။ ရုက္ခမ္ပိ၊ သစ်ပင်၌။ အဓိဝတ္တု၊ စိုးအုပ်နေသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ နမော တေ ပုရိသာဇည။ပ။ မာရိသာတိ၊ ဟူ၍။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေတု၊ မြက်ဆို၍။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိဋ္ဌာနံ၊ ဝင်ကုန်သော။ တုမှာဒိသာနံ၊ အရှင်ဘုရားကဲ့သို့ ရှုအပ်ကုန်သော။ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာတို့အား။ ဘိက္ခု၊ ဆွမ်းကို။ ဒတု၊ ပေးလှူ၍။ မဟလ္လကိတ္တိယော၊ ကြီးသော မိန်းမတို့သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲမှု။ မုစ္စိဿန္တိ၊ လွတ်မြောက်ကြပါကုန်လိမ့်မည်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်ပြီ။

မာရိသာ၊ ဒုက္ခကင်းကွာ စိတ်ချမ်းသာသည့် ရဟန္တာသခင် အရှင် မြတ်ဘုရား။ ယဿ တေ၊ အကြင်အရှင်၏။ အာသဝါ၊ အာသဝေါ တရားတို့သည်။ ခိဏာ၊ ကုန်ပါကုန်ပြီ။ (သော တံ၊ ထို အရှင်သည်။) ဒက္ခိဏေဒယျာ၊ အလှူခံခြင်းကိုထိုက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။

ပုရိသာဇည၊ ယောကျ်ားအာဇာနည် ပီသတော်မူသော အရှင်ဘုရား။
တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ ပုရိသုတ္တမ၊ ယောကျ်ား
မြတ်ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ နမော၊
ရှိခိုးပါ၏။ [ဆရာတို့ကား-ယဿကို ရွှေဝါကျ၏ အနိယမအဖြစ်ဖြင့်
ပေးတော်မူကြသည်။]

ထေရော၊ သည်။ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ ဝိဝရိတွာ၊
ပွင့်၍။ ကာလံ၊ အချိန်ကို။ ဩလောကေန္ဓော၊ ကြည့်လတ်သော်။
“ပါတောယေဝ၊ စောသေးသည်သာ။” ဣတိ၊ သို့။ ဥတွာ၊ သိ၍။
ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂါမံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ပြီ။

ဒါရိကာပိ၊ သတို့သမီးသည်လည်း။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ သမ္မာဒေတွာ၊
ပြီးစီးစေ၍။ “ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ဘာတာ၊ မောင်တော်
သည်။ အာဂမိဿတိ၊ လာလိမ့်မည်။ ဣဒါနိ၊ ၌။ မေ၊ ၏။ ဘာတာ။
သည်။ အာဂမိဿတိ၊ မည်။” ဣတိ၊ ဤသို့တွေး၍။ ဒွါရံ၊ ကို။ ဩလော-
ကယမာနာ၊ ကြည့်လျက်။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေပြီ။ သာ၊ ထို သတို့သမီးသည်။
ထေရေ၊ သည်။ ဗရဒွါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်။
ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သပ္ပိဖာဏိတယောဇိတဿ၊ ထောပတ်၊
တင်လဲတို့ဖြင့် ရောစပ်အပ်သော။ ခိရပိဏ္ဍပါတဿ၊ နွားနို့ဆွမ်းဖြင့်။ ပူရေတွာ၊
ပြည့်စေ၍။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ထပေသိ၊ ထားပြီ။ ထေရော၊ သည်။
“သုခံဟောတူ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ ချမ်းသာခြင်း ဖြစ်ပါစေသတည်းဟူ၍။
(ချမ်းသာပါစေဟူ၍) အနုမောဒနံ၊ အနံ့မောဒနာကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊
ဖဲသွားပြီ။ သာပိ၊ ထို သတို့သမီးသည်လည်း။ တံ၊ ထို ထေရ်ကို။
ဩလောကယမာနာ၊ ကြည့်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်ပြီ။ ဟိ၊ ကြည့်သင့်
၏။ ထေရဿ၊ ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အတိဝိယ၊ အလွန်အကဲသာလျှင်။
ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေအဆင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်
သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခု-စသော ဣန္ဒြေတို့သည်။ ဝိပ္ပသန္ဓာနိ၊
အထူးသဖြင့် ကြည်လင်ကုန်ပြီ။ မုခံ၊ မျက်နှာသည်။ ဗန္ဓနာ၊ အညှာမှ။
ပဝုတ္တတာလပက္ကံ ဝိယ၊ ကြွေကျသော ထန်းသီးမှည့်ကဲ့သို့။ အတိဝိယ၊ အလွန်
အကဲသာလျှင်။ ဝိရောစိတ္တ၊ တင့်တယ်ပြီ။

မဟာဥပါသိကာ၊ သည်။ အရညာ၊ တောမှ။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။
“အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ တေ၊ သင်၏။ ဘာတိကော၊ မောင်တော်သည်။
အာဂတော ကိံ၊ လာ၏လော။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေးပြီ။ သာ၊ ထို

သတို့သမီးသည်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တံ ပဝတ္တိံ။ ထို ဖြစ်ပုံကို။ အာရောစေသိ၊ ပြောပြပြီ။ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမသည်။ “အဇ္ဈယနေ။ မေငါ၏။ ပုတ္တဿ၊ ၏။ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စသည်။ မတ္တကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်ပြီ။”
 ဣတိ၊ သို့။ ဥတွာ၊ ၍။ “အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ တေ၊ သင်၏။ ဘာတာ၊ မောင်တော်သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဘုရားသာသနာတော်၌။ အဘိရမတိ၊ အလွန်မွေ့လျော်၏။ န ဥက္ကဏ္ဍတိ၊ မပျင်းရိ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြောပြီ။

[ပိဏ္ဍပါတာ ပစာ ယနတ-၏အကျယ်ကို ပြုပြီး၍ ဒါယဇ္ဇမဟတ္ထ-ပစ္စဝေက္ခဏတာ-စသည်တို့၏ အကျယ်ကို ပြုလိုသောကြောင့် “မဟန္တံ ခေါ ပနေတံ” စသည်ကိုမိန့်။]

ပန၊ ကား။ ယဒိဒံ (ယာနိ+ဣမာနိ) သတ္တအရိယဓနာနိ နာမ၊ ဤ အရိယဥစ္စာ ခုနစ်ဖြာတို့မည်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရိုကုန်၏။) တေ၊ ဤ အရိယ-ဥစ္စာ ခုနစ်ဖြာသည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော။ သတ္ထု၊ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒါယဇ္ဇံ၊ အမွေတော်တည်း။] တံ၊ ထို အရိယ-ဥစ္စာ ခုနစ်ဖြာဟူသော အမွေကို။ ကုသိတေန၊ ပျင်းရိသူသည်။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဟိ၊ ဥပမာဆောင် ထင်အောင် ပြအံ့။ ဝိပုဋ္ဌိပန္နံ၊ ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ကျင့်သော။ ပုတ္တံ၊ ကို။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့သည်။ “အယံ၊ ဤသူသည်။ အမ္မာကံ၊ တို့၏။ အပုတ္တော၊ သားမဟုတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့ ကြေငြာ၍။ ပရိဗာဟိရံ၊ သားအဖြစ်မှ အပ-ကို။ (သုစိမ်း ပြင်ပ-ကို။) ကရေန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထို သားသည်။ တေသံ၊ ထို မိဘတို့၏။ အစ္စယေန၊ ကွယ်လွန်ရာ အခါ၌။ ဒါယဇ္ဇံ၊ အမွေကို။ န လဘတိ ယတာ၊ မရသကဲ့သို့။ ဝေ၊ တူ။ ကုသိ-တောပိ၊ ပျင်းရိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဣဒံ အရိယဓနဒါယဇ္ဇံ၊ ဤ အရိယဥစ္စာ ခုနစ်ဖြာဟူသော အမွေကို။ န လဘတိ၊ မရ။ အာရဒ္ဓဝီရိ-ယောဝ၊ အာထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ။ [(ဣဒံ အရိယဓနဒါယဇ္ဇံ) လဘတိ၊ ဣတိ၊ သို့။ ဒါယဇ္ဇမဟတ္တံ၊ အမွေ၏ မြင့်မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခဏတာပိ၊ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌လည်း။ (ဝိရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေါ) ဥပုဇ္ဇတိ။

ပန၊ ကား။ တေ၊ သင်၏။ သတ္တာ၊ သည်။ မဟာ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ် ၏။ ဟိ၊ ချဲ့။ တေ၊-သင်၏။ သတ္တုနော၊ ၏။ မာတုကုစ္ဆိသ္မိံ၊ မယ်တော် ဝမ်း၌။ ပဋိသန္နိဂ္ဂဏှနကာလေပိ၊ ပဋိသန္ဓေ ယူတော်မူရာ အခါ၌လည်း

ကောင်း။ အဘိနိက္ခမနေပိ၊ တောသို့ ရှေးရှုထွက်တော်မူရာ အခါ၌လည်း
 ကောင်း။ အဘိသမ္မောဓိယမ္ပိ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိုးထွင်း၍သိတော်
 မူရာ အခါ၌လည်းကောင်း။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနယမကပါဠိဟာရိယဒေဝေါ-
 ရောဟနအာယုသင်္ခါရဝေါ၊ သဗ္ဗနေသုပိ၊ ဓမ္မစက္ကာကို လည်စေတော်မူရာအခါ၊
 ရေ မီး-အစုံသော တန်ခိုးပြာဠိဟာကို ပြတော်မူရာအခါ၊ တာဝတိံသာ
 နတ်ပြည်မှ သက်ဆင်းတော်မူရာအခါ၊ အာယုသင်္ခါရကို လွှတ်တော်မူရာ
 အခါတို့၌လည်းကောင်း။ ပရိနိဗ္ဗာနကလေပိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူရာအခါ
 ၌လည်းကောင်း။ ဒသသဟဿိလောကဓာတု၊ တသောင်းအတိုင်းအရှည်ရှိ
 သော လောကဓာတ်သည်။ အကမ္ပိတ္တ၊ တုန်လှုပ်ရလေပြီ။ တေ၊ အား။
 (ယုတ္တံ-၌ စပ်။) ဝါ၊ သည်။ (ဘဝိတံ-၌ စပ်။) ဝေရူပဿ၊ သော။
 သတ္တု၊ ၏။ သာသနေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍။
 ကုသိတေန၊ ပျင်းရိသူသည်။ ဘဝိတံ၊ ငှာ။ ယုတ္တံ န၊ သင့်ပါအံ့လော။
 ဣတိ ဝေ၊ သို့။ သတ္တုမဟတ္တံ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏
 ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခတောပိ၊ ၌လည်း။ (ဝီရိယ-
 သမ္မောဇ္ဈင်္ဂေါ) ဥပုဇ္ဇတိ။

တံ၊ သင်သည်။ ဇာတိယာပိ၊ အမျိုးဇာတ်အားဖြင့်လည်း။ ဣဒါနိ၊
 ရဟန်းပြုပြီးရာ ယခုအခါ၌။ လာမကဇာတိကော၊ ယုတ်ညံ့သူ၏အဖြစ်ဟူသော
 ဇာတ်ရှိသူသည်။ န (အသိ)၊ မဟုတ်တော့။ အသမ္ဘိန္ဒာယ၊ အခြားဇာတ်တို့
 နှင့် မရောမစပ်သော။ မဟာသမ္မတပဝေဏိယာ၊ မဟာသမ္မတမင်း၏ အဆက်
 အားဖြင့်။ အာဂတဥက္ကာကရာဇေသေ၊ လာသော ဥက္ကာက-မင်း၏ အနွယ်
 ၌။ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ သုဒ္ဓေါဒန မဟာရာဇဿ စ၊
 သုဒ္ဓေါဒန မဟာရာဇာ၏လည်းကောင်း။ မဟာမာယာဒေဝိယာ စ၊ မဟာ-
 မာယာဒေဝီ၏လည်းကောင်း။ နတ္တာ၊ မြေးတော်ဖြစ်သော။ ရာဟုလ-
 ဘဒ္ဒဿ၊ ရာဟုလာမင်းသား၏။ ကနိဋ္ဌော၊ ညီတော်တည်း။ တယာ နာမ၊
 အသင်မည်သူသည်။ ဝေရူပေန၊ သော။ ဇိနပုတ္တေန၊ ဘုရားသားတော်
 သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဝါ၊ လျက်။ ကုသိတေန၊ သူသည်။ ဝိဟရိတံ၊ နေ
 ခြင်းငှာ။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ ဇာတိမဟတ္တံ၊ အမျိုးဇာတ်
 ၏ မြင့်မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခတောပိ၊ ၌လည်း။ (ဝီရိယသမ္မော-
 ဇ္ဈင်္ဂေါ) ဥပုဇ္ဇတိ။

သာရိပုတ္တ မဟာမောဂ္ဂုလ္လာနာ စေဝ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မဟာ
 မောဂ္ဂုလ္လာနံတို့သည် လည်းကောင်း။ အသိတိ၊ ရှစ်ကျိပ်သော။ မဟာ

သာဝကော စ၊ မဟာသာဝက-တို့သည် လည်းကောင်း။ ဝီရိယေနဝ၊
 ဖြင့်သာ။ လောကုတ္တရဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိပတ္တိံ သု၊ ထိုးထွင်း၍ သိကြကုန်ပြီ။ တံ၊
 သည်။ ဧတေသံ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ ဤ သီတင်းသုံးဖော်တို့၏။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းကို။
 ပဋိပဇ္ဇသိ၊ သွားသလော။ န ပုဋိပဇ္ဇသိ၊ မသွားသလော။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။
 သဗြဟ္မစာရိမဟတ္တံ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့၏ မြင့်မြတ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကို။
 ပစ္စဝေက္ခတောပိ (ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ)။ ဥပုဇ္ဇတိ၊ ။

ကုစ္ဆိံ၊ ဝမ်းကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဌိတအဇဂရသဒိသေ၊ တည်သော
 စပါးကြီးမြေနှင့်တူကုန်သော။ ဝိဿဋ္ဌကာယိကစေတသိကဝီရိယေ၊ စွန့်လွှတ်
 အပ်သော ကာယိကဝီရိယ၊ စေတသိကဝီရိယ-ရှိကုန်သော။ ကုသိတပုဂ္ဂလေ၊
 ပျင်းရိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပရိဝဇ္ဇန္တဿာပိ၊ ရှောင်ကြဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏
 သန္တာန်၌လည်းကောင်း။ အာရဒ္ဓဝီရိယေ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယ-ရှိကုန်
 သော။ ပဟိတတ္ထေ၊ ကိုယ်နှင့်အသက် မငဲ့ကွက်ပဲ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော
 စိတ်ရှိကုန်သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ တို့ကို။ သေဝန္တဿာပိ၊ မှီဝဲဆည်းကပ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌လည်းကောင်း။ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ တို့၌။ ဝီရိယုပ္ပာဒနတ္ထံ၊
 ဝီရိယကို ဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ နိန္ဒပေါဏပဗ္ဗာရစိတ္တဿာပိ၊ ညွတ်ယိမ်း
 ကိုင်းရှိုင်းသော စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ လည်းကောင်း။ (ဝီရိယ
 သမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ) ဥပုဇ္ဇတိ။ ပန၊ ဆက်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဥပုဇ္ဇဿ၊ သော။ အဿ၊
 ထို ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ ကြောင့်။ ဘာဝနာပါရိပုရိ၊
 သည်။ ဟောတိ ဣတိ ပဇာနာတိ။

ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ။ “အတ္တိ ဘိက္ခဝေ။ပ။ပါရိပုရိယာ သံဝတ္တတိ။”
 ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဥပ္ပာဒေ၊ ဟောတိ။ တတ္ထ၊ ထို အတ္တိ ဘိက္ခဝေ-အစရှိသော
 ပါရိပုရိ။ ပီတိယေဝ၊ ရှေး ရှေး ပီတိသည်ပင်။ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂ ဌာနိယာ၊
 နောက်နောက် ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂ၏ တည်ရာဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ တည်တတ်
 သော ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ နာမ၊ တို့မည်၏။ တဿာ၊ ထိုပီတိကို။
 ဥပ္ပာဒကမနသိကာရော၊ ဖြစ်စေတတ်သော နှလုံးသွင်းခြင်းဟူသော အကျင့်
 သည်။ ယောနိသောမနသိကာရော နာမ၊ မည်၏။ [ယထာ သာ ဥပုဇ္ဇတိ၊
 ဧဝံ ပဋိပတ္တိံ တဿာ ဥပ္ပာဒကမနသိကာရော။-ဋီကာ။]

အပိစ၊ သေး။ ဗုဒ္ဓာနုဿတိ၊ ဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကို အဖန်ဖန်အမှတ်ရခြင်း
 လည်းကောင်း။ ဓမ္မာနုဿတိ၊ တရားတော်၏ဂုဏ်တော်ကို အဖန်ဖန်အမှတ်
 ရခြင်းလည်းကောင်း။ သံဃာနုဿတိ၊ အရိယာသံဃာ၏ဂုဏ်တော်ကိုအဖန်ဖန်
 အမှတ်ရခြင်းလည်းကောင်း။ သီလာနုဿတိ၊ မိမိသီလ၏ အခဏ္ဍ-အစရှိသော

ဂုဏ်ကို အဖန်ဖန်အမှတ်ရခြင်း လည်းကောင်း။ စာဂါနုဿတိ၊ မိမိစွန့်ကြဲခြင်း၏ဂုဏ်ကို အဖန်ဖန်အမှတ်ရခြင်းလည်းကောင်း။ ဒေဝတာနုဿတိ၊ နတ်တို့၏ သဒ္ဓါအစရှိသည်ကို သက်သေအရာ၌ထား၍ မိမိ၏သဒ္ဓါအစရှိသည်ကို အဖန်ဖန်အမှတ်ရခြင်းလည်းကောင်း။ ဥပသမာနုဿတိ၊ နိဗ္ဗာန်၏ငြိမ်းအေးခြင်းဂုဏ်ကို အဖန်ဖန်အမှတ်ရခြင်းလည်းကောင်း။ လူ့ခပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတာ၊ ကြမ်းတမ်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်း ရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ သိနိဒ္ဓိပုဂ္ဂလသေဝနတာ၊ ပြေပြစ်ညက်ညောသောပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ် လည်းကောင်း။ ပသာဒနိယသတ္တန္တပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းသော သတ္တန်တို့ကို ဆင်ခြင်ခြင်းရှိသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ တဒဓိမုတ္တတာ၊ ထို ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်ဖြစ်ဖို့ရန် စွဲစွဲမြဲမြဲ သက်ဝင်သူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ကောဒသ ဓမ္မာ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ ဥပ္ပာဒါယသံဝတ္တန္တိ။

ဟိ၊ ချဲ့။ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်တို့ကို။ အနုဿရန္တဿာပိ၊ အဖန်ဖန် အမှတ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း။ ယာဝ ဥပစာရာ၊ ဥပစာရာဘာဝနာတိုင်အောင်။ သကလသရီရိ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်ကို။ ဖရမာနော၊ ဖြန့်လျက်။ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ [ဗုဒ္ဓါနုဿတိ-စသည်တို့သည် အပ္ပနာတိုင်အောင် မဆောင်နိုင်သောကြောင့် “ယာဝ ဥပစာရာ” ဟု ဆိုသည်။] ဓမ္မသံဃဂုဏေ၊ တရားတော်၏ဂုဏ် အရိယာသံဃာတော်၏ ဂုဏ်တို့ကို။ အနုဿရန္တဿာပိ၊ ၎င်းသန္တာန်၌လည်းကောင်း။ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး။ အက္ခန္တံ၊ မကျိုး မပြတ်သည်ကို။ ကတု၊ ၍။ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ထိန်းအပ်သော။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ ကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တဿာပိ၊ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌လည်းကောင်း။ ဂိဟိနော၊ လူဝတ်ကြောင့် ဖြစ်၍။ (အက္ခန္တံ ကတု ရက္ခိတံ။) ဒသသီလံ၊ ဆယ်ပါးသီလ ကိုသော်လည်းကောင်း။ ပဉ္စသီလံ၊ ကိုသော်လည်းကောင်း။ ပစ္စဝေက္ခန္တဿာပိ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဒုဗ္ဗိက္ခဘယာဒီသု၊ ဒုဗ္ဗိက္ခဘေးဖြစ်ရာ အစရှိသော အခါတို့၌။ ပဏိတံ၊ မွန်မြတ်သော။ ဘောဇနံ၊ ကို။ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့အား။ ဒတု၊ ပေးလှူပြီး၍။ ‘ဝေ နာမ၊ ဤသို့မည်သော ပဏိတဘောဇဉ်ကို။ အဒမ္မာ၊ ပေးလှူခွဲကုန်ပြီ။’ ဣတိ၊ သို့။ စာဂံ၊ စွန့်ကြဲခြင်းကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တဿာပိ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဂိဟိနောပိ၊ လူဝတ်ကြောင့် ဖြစ်၍လည်း။ ဝေဂ္ဂပေ၊ သော။ ကာလေ၊ ဒုဗ္ဗိက္ခ-အခါ၌။ သီလဝန္တာနံ၊ သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဒိန္နဒါနံ၊ လှူအပ်သောအလှူကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တဿာပိ၊ ၌လည်းကောင်း။

ယေဟိ ဂုဏေဟိ၊ အကြင် သဒ္ဓါ-အစရှိသောဂုဏ်တို့နှင့်။ သမန္နာ-
 ဂတာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ဒေဝတ္တိ၊ နတ်၏ အဖြစ်သို့။
 ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ တထာရူပပါနံ၊ ကုန်သော။ ဂုဏာနံ၊ ဂုဏ်တို့၏။
 အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ အတ္တိတံ၊ ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခန္ဓဿာပိ၊
 ၌လည်းကောင်း။ သမာပတ္တိယာ၊ ဈာန်သမာပတ်ဖြင့်။ ဝိက္ခမ္ဘိတာ၊ ခွာအပ်
 ပြီးကုန်သော။ ကိလေသာ၊ တို့သည်။ (သမုဒါစရန္တိ-၌ စပ်။) [သမ္မောဟ-
 ဝိနောဒနိ အဋ္ဌကထာ၊ သတိပဋ္ဌာန-ဝိဘင်း၌ “ဝိက္ခမ္ဘိတေ ကိလေသေ” ဟု
 ရှိ၏။ ပစ္စဝေက္ခန္ဓဿ-၌ စပ်ပါ။] သဠိပိ (ဝဿာနိ)၊ အနှစ်ခြောက်ဆယ်တို့
 ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ သတ္တတိပိ ဝဿာနိ၊ အနှစ်ခုနစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံး
 လည်းကောင်း။ န သမုဒါစရန္တိ၊ ကောင်းစွာ အထက်အထက်၌ မဖြစ်
 ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ပစ္စဝေက္ခန္ဓဿာပိ၊ ၌လည်းကောင်း။ စေတိယ-
 ဒဿနဗောဓိဒဿနထေရဒဿနေသု၊ စေတိတော်ကို ဖူးမြော်ခြင်း၊ ဗောဓိ
 ပင်ကို ဖူးမြော်ခြင်း၊ ထေရ်ကြီးကို ဖူးမြော်ခြင်းတို့၌။ အသက္ကစ္စကိရိယာယ၊
 မရိမသေ မလေးမစားပြုခြင်းသည်။ (သသုစိတ-၌ စပ်။) သသုစိတလူခ-
 ဘာဝေ၊ ထင်စွာပြုအပ်သော ကြမ်းတမ်းသူ၏ အဖြစ်ရှိကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ-
 ဒီသု၊ ဘုရားအစရှိသော ရတနာသုံးပါးတို့၌။ ပသာဒသိနေဟာဘာဝေန၊
 ကြည်ညိုခြင်းတည်းဟူသော အစေး၏မရှိခြင်းကြောင့်။ ဂဒြဘပိဋ္ဌေ၊ မြည်း၏
 ကျောက်ကုန်း၌။ ရဗေဒိသေ၊ မြူမှုန်နှင့်တူကုန်သော။ လူခပုဂ္ဂလေ၊ ခြောက်
 ကပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပရိဝဇ္ဇေန္တဿာပိ၊ ရှောင်ကြဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏
 သန္တာန်၌လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓါဒီသု၊ တို့၌။ ပသာဒဗဟုလေ၊ များသော
 ကြည်ညိုခြင်းရှိကုန်သော။ မုဒုစိတ္တေ၊ နူးညံ့သောစိတ်ရှိကုန်သော။ သိနိဒ္ဓ-
 ပုဂ္ဂလေ၊ ပြေပြစ်ညက်ညောသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ (စိုစိုဖတ်ဖတ် သဒ္ဓါ
 အားစားကပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။) သေဝန္တဿာပိ၊ ၌လည်းကောင်း။ ရတ-
 နတ္တယဂုဏပရိဒီပကေ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်တော်ကို ထင်ရှားပြတတ်
 ကုန်သော။ ပသာဒနိယသုတ္တန္တံ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းသော သုတ္တန်တို့ကို။
 ပစ္စဝေက္ခန္ဓဿာပိ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဌာနနိသဇ္ဇာဒီသု၊ တို့၌။ ပိတိ-
 ဥပ္ပာဒနတ္ထံ၊ ပိတိကို ဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ နန္ဒပေါဏပဗ္ဗာရစိတ္တဿာပိ၊
 ၌လည်းကောင်း။ (ပိတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ) ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဝေံ၊ သို့။ပ။ ပဇာနာတိ။

ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ၏။ “အတ္တိ ဘိက္ခဝေ။ပ။ ပါရိပူရိယာ သံဝတ္တတိ”
 တီ ဝေံ ဥပ္ပာဒေ၊ ဟောတိ။ အပိစ၊ သည်သာမက-သေး။ ပဏီတဘော-
 ဇနသေဝနတာ၊ မွန်မြတ်သောဘောဇဉ်ကို မှီဝဲခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်လည်း

ကောင်း။ ဥတုသုခသေဝနတော၊ မိမိနှင့်လျောက်ပတ်၍ ချမ်းသာစေတတ်သော ဥတုကို မှီဝဲခြင်းရှိသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣရိယာပထသုခသေဝနတော၊ မိမိနှင့်လျောက်ပတ်၍ ချမ်းသာစေတတ်သောဣရိယာပုထ်ကို မှီဝဲခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ မဇ္ဈတ္တပယောဂတော၊ အလယ်အလတ်၌တည်သော သဘောရှိသော ပယောဂ-ရှိသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ သာရဒ္ဒကာယပုဂ္ဂလ-ပရိဝဇ္ဇနတော၊ ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သောကံ့ယံရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်းရှိသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ပဿဒ္ဒကာယပုဂ္ဂလသေဝနတော၊ ငြိမ်းအေးသောကံ့ယံရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲခြင်းရှိသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ တဒဓိမုတ္တတော၊ ထို ပဿဒ္ဒိသမ္မောဇ္ဈင်ဖြစ်ဖို့ရန် စွဲစွဲမြဲမြဲ သက်ဝင်သူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣတိ သတ္တ ဓမ္မာ ပဿဒ္ဒိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ ဥပ္ပာဒါယ သံဝတ္တန္တိ။

ဟိ၊ ချေ။ ပဏီတံ၊ မှန်မြတ်သော။ သိန်ခွံ၊ စေးစေးကပ်ကပ်ဖြစ်သော။ (အဆီအစေးရှိသော။) [သိန်ဟ-ဓာတ်+တ-ပစ္စည်း။] သပ္ပာယဘောဇနံ၊ လျောက်ပတ်သောဘောဇဉ်ကို။ ဘုဉ္ဇန္တဿပိ၊ စားရသောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌လည်းကောင်း။ သီတုဏှေသု၊ အအေးအပူဖြစ်ကုန်သော။ ဥတုသု စ၊ ဥတုတို့တွင်လည်းကောင်း။ ဌာနာဒိသု၊ ကုန်သော။ ဣရိယာပထသု စ၊ တို့တွင်လည်းကောင်း။ သပ္ပာယံ၊ လျောက်ပတ်သော။ ဥတုဉ္စ၊ ဥတုကိုလည်းကောင်း။ [နောက် ဣရိယာပထနှင့်တွဲရအောင် “သပ္ပာယံ” ပါဌ်က ကောင်း၏။ သမ္မောအဋ္ဌကထာ၌လည်း “သပ္ပာယံ” ဟုရှိသည်။] (သပ္ပာယံ၊ သော။) ဣရိယာပထဉ္စ၊ ဣရိယာပုထ်ကိုလည်းကောင်း။ သေဝန္တဿပိ၊ ၌လည်းကောင်း။ ပဿဒ္ဒိ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ပန၊ ဆက်။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မဟာပုရိသဇာတိကော၊ ယောက်ျားမြတ်၏အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိသည်။ (ဟုတွာ။) သဗ္ဗဥတုဣရိယာပထက္ခမောဝ၊ အလုံးစုံသောဥတု အလုံးစုံသောဣရိယာပုထ်၌ ခံနိုင်ရည်ရှိသည်သာ။ ဟောတိ၊ ၏။ [သမ္မောအဋ္ဌကထာ၌ “သဗ္ဗ။ ပ။ က္ခမောဝ” ဟု “ဝ” ပါသည်။ ကောင်း၏။] တံ၊ ထို မဟာပုရိသဇာတိက-ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဧတံ၊ ဤ ဥတုသုခသေဝနတော၊ ဣရိယာပထသုခသေဝနတော-ဟူသော စကားကို။ န ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည် ဟုတ်။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သဘာဂဝိသဘာဂတော၊ သဘာဂ-၏ အဖြစ်၊ ဝိသဘာဂ-၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ တထေဝ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏သာ။ (သာမည။) ဝိသဘာဂေ၊ ဝိသဘာဂ-ဖြစ်ကုန်သော။ ဥတုဣရိယာပထေ၊ တို့ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ရှောင်ကြဉ်၍။ သဘာဂေ၊ သဘာဂ-ဖြစ်ကုန်သော။ (ဥတုဣရိယာပထေ၊ တို့ကို။) သေဝန္တဿပိ၊ ၏သန္တာန်၌လည်းကောင်း။ (ပဿဒ္ဒိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ) ဥပ္ပဇ္ဇတိ။

အတ္တနော စ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း။ ပရဿ စ၊ ၎င်းလည်းကောင်း။ ကမ္မဿကတာပစ္စဝေက္ခဏာ၊ ကံသာလျှင် မိမိဥစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်းကို။ မဇ္ဈတ္တပယောဂေါ၊ မဇ္ဈတ္တပယောဂ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ ဣမိနာ-မဇ္ဈတ္တပယောဂေန၊ ဤ မဇ္ဈတ္တပယောဂ-ကြောင့်။ (ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေါ) ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လေဉ္စ၊ ဗဟ္မာဒိတိ၊ ခဲ၊ တုတ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဝိဟေဋ္ဌယမာနော၊ ညှဉ်းဆဲလျက်။ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်တတ်၏။ ဝေရူပံ၊ သော။ သာရဒ္ဓကယံ၊ ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော ကိုယ်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ပရိဝဇ္ဇေန္တဿာပိ၊ ရှောင်ကြဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌လည်းကောင်း။ သံယတပါဒပါတိံ၊ စောင့်စည်းအပ်သောခြေ လက် ရှိသော။ ပဿဒ္ဓကယံ၊ ငြိမ်သက်သော ကိုယ်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ သေဝန္တဿာပိ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဌာနနိဇ္ဇာဒိသု၊ တို့၌။ ပဿဒ္ဓိဥပ္ပာဒနတ္ထာယ၊ ပဿဒ္ဓိ-ကို ဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ နိန္ဒ-ပေါဏပဋ္ဌာရစိတ္တဿာပိ၊ ၌လည်းကောင်း။ (ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေါ) ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ပန၊ ဆက်။ ဝေ၊ သို့။ ဥပ္ပန္နဿ။ ပ။ ပဇာနာတိ။

သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ၎င်း။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမထနိမိတ္တံ၊ နောက်နောက် သမထ၏အကြောင်းဖြစ်သော ရှေးရှေးသော သမထသည်လည်းကောင်း။ အဗျဂ္ဂနိမိတ္တံ၊ နောက်နောက် အဗျဂ္ဂ-၏အကြောင်းဖြစ်သော ရှေးရှေးသော အဗျဂ္ဂ-သည်လည်းကောင်း။ (နောက်နောက် သမာဓိ၏အကြောင်းဖြစ်သော အထူးထူးအပြားပြား အာရုံမရှိသော ရှေးရှေးသော သမာဓိသည်လည်းကောင်း။) အတ္တိ၊ ၎င်း။ တတ္ထ၊ ထို သမထနိမိတ္တံ၊ အဗျဂ္ဂ-နိမိတ္တံ-၌။ ပ။ အာဟာရော၊ တည်း။” ဣတိ ဝေ၊ ဥပ္ပာဒေါ ဟောတိ။ တတ္ထ၊ ထို အတ္တိ ဘိက္ခဝေ သမထနိမိတ္တံ အဗျဂ္ဂ နိမိတ္တံ-ဟူသောပါဌ်၌။ သမထောဝ။

၁။ အဗျဂ္ဂနိမိတ္တံ။ ။ဗျဂ္ဂ-၌ “ဝိ+အဂ္ဂ” ဟုပုဒ်ဖြတ်။ ဝိဝိဓံ အဂ္ဂံ (အာရမ္မဏံ) ဗျဂ္ဂံ၊ နတ္ထိ ဗျဂ္ဂံ ယဿာတိ အဗျဂ္ဂေါ။ အထူးထူးအပြားပြား အာရုံမရှိသောကြောင့် မပျံ့လွင့်သော သမာဓိ၊ ထို သမာဓိသည်ပင် နောက်နောက်သမာဓိ၏ အကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် အဗျဂ္ဂနိမိတ္တံ-မည်၏။ ထို့ကြောင့်-သမထနိမိတ္တံ အဗျဂ္ဂနိမိတ္တံ-အရ သမာဓိချည်းရသောကြောင့် “ပရိယာယ်” ဟု မှတ်ပါ။ [နာနာရမ္မဏေ ပရိတ္တံမနေန ဝိဝိဓံ အဂ္ဂံ ဧတဿာတိ ဗျဂ္ဂေါ၊ ဝိက္ခေပေါ။ တထာ တိ သော အနဝဋ္ဌာနရသော၊ ဘန္တိတာပစ္စုပ္ပန်နော စ ဝုတ္တော၊ ကေဂ္ဂတာဘာဝတော ဗျဂ္ဂပဋိပက္ခောတိ အဗျဂ္ဂေါ၊ သမာဓိ။ သော ဝေ နိမိတ္တန္တိ ပုဗ္ဗေ ဝိယ ဝတ္တံ။ တေနာဟ “အဝိက္ခေပဋ္ဌေန စ အဗျဂ္ဂနိမိတ္တံ” ဟိ။-ဇီကာ။]

ရှေးရှေး သမထသည်ပင်။ သမထနိမိတ္တံ၊ နောက်နောက်သမထ၏အကြောင်း
၏အဖြစ်ကြောင့် သမထနိမိတ်မည်၏။ (သမထောဝ၊ သည်ပင်။) အဝိက္ခေ-
ပဋ္ဌေန စ၊ အထူးထူးအပြားပြားပစ်လွှင့်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။
အဗျဂ္ဂနိမိတ္တံ၊ မည်၏။ [စာအုပ်တို့၌ “အဗျဂ္ဂနိမိတ္တန္တိ” ဟုရှိ၏။ ဣတိ-သဒ္ဓါ
ပိုဟန်တူသည်။ သမ္မောဒဋ္ဌကထာ-၌လည်း မပါ။]

အပိစ၊ သေး။ ဝတ္ထုဝိသဒကိရိယတာ၊ အဇ္ဈိတ် ဗာဟိ နှစ်လီသော
ဝတ္ထုတို့၏ သန့်ရှင်းမှုကို ပြုခြင်းရှိသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣန္ဒြိယသမတ္တ-
ပဋိပါဒနတာ၊ သဒ္ဓါ-စသောဣန္ဒြေတို့၏ ညီမျှကုန်သည်၏အဖြစ်ကို ပြီးစေ
ခြင်းရှိသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ နိမိတ္တကုသလတာ၊ နိမိတ်၌ကျွမ်းကျင်သူ၏
အဖြစ်လည်းကောင်း။ သမယေ၊ ချီးမြှောက်သင့်ရာအခါ၌။ စိတ္တဿ၊ ကို။
ပဂ္ဂဟဏတာ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ သမယေ၊ နှိပ်သင့်
ရာအခါ၌။ စိတ္တဿ၊ ကို။ နိဂ္ဂဟဏတာ၊ နှိပ်ခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။
သမယေ၊ ရှင်စေသင့်ရာအခါ၌။ (စိတ္တဿ၊ ကို။) သမ္ပယံသနတာ။ ကောင်းစွာ
အပြားအားဖြင့် ရှင်လန်းစေခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ သမယေ၊
လျစ်လျူရှုသင့်ရာ အခါ၌။ (စိတ္တဿ။) အဇ္ဈုပေက္ခနတာ၊ အသင့်အားဖြင့်
ရှုခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ အသမာဟိတပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတာ၊ မတည့်
ကြည်သော စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်လည်း
ကောင်း။ သမာဟိတပုဂ္ဂလသေဝနတာ၊ တည့်ကြည်သော စိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
ကို မှီဝဲခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဈာနဝိမောက္ခပစ္စဝေက္ခဏတာ၊
ဈာနဝိမောက္ခ-တို့ကို ဆင်ခြင်ခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ တဒမိမုတ္တ-
တာ၊ ထို သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်၌ စွဲစွဲမြဲမြဲ သက်ဝင်သူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း။
ဣတိ ကောဒသ ဓမ္မာ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ ဥပ္ပာဒါယ သံဝတ္တန္တိ။ တတ္ထ၊
ထို တဆယ့်တပါးသော တရားတို့တွင်။ ဝတ္ထုဝိသဒကိရိယတာ စ၊ ကိုလည်း
ကောင်း။ ဣန္ဒြိယသမတ္တပဋိပါဒနတာ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊
သာ။ ဝေဒိတဗျာ။

နိမိတ္တကုသလတာ နာမ၊ မည်သည်။ ကသိဏနိမိတ္တဿ၊ ကသိဏ်းနိမိတ်
ကို။ ဥဂ္ဂဟဏကုသလတာ၊ သင်ယူခြင်း၌ ကျွမ်းကျင်သူ၏ အဖြစ်တည်း။
သမယေ စိတ္တဿ ပဂ္ဂဟနတာတိ၊ ကား။ ယသ္မိံ သမယေ ဌံ။ အတိသိထိလ-
ဝိရိယတာဒီဟိ၊ အလွန်လျော့သော ဝိရိယ - ရှိသူ၏အဖြစ် အစရှိသည်တို့
ကြောင့်။ လိနံ၊ တွန့်ဆုတ်သော။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ
သမယေ၊ စိတ်၏တွန့်ဆုတ်ရာ ထိုအခါ၌။ ဓမ္မဝိစယ ဝိရိယ ပီတိ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂ-

သမုဋ္ဌာပနေန၊ ဓမ္မာဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်၊ ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်၊ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်ကို ထကြွဖြစ်ပေါ်စေခြင်းအားဖြင့်။ တဿ၊ ထို တွန့်ဆုတ်သောစိတ်ကို။ ပဂ္ဂဏှန၊ ချီးမြှောက်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ။) သမယေ စိတ္တဿ ပဂ္ဂဏှနတာတိ၊ ကား။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ဌံ။ အစွာရဒ္ဒဝီရိယတာဒီဟိ၊ အလွန်အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယ-ရှိသူ၏အဖြစ် အစရှိသည်တို့ကြောင့်။ [စာအုပ်တို့၌ “အာရဒ္ဒ” ဟုရှိ၏။ သမ္မောအဋ္ဌကထာ၌ “အစွာရဒ္ဒ” ဟုရှိသည်။ ကောင်း၏။] ဥဒ္ဓတံ၊ ပျံ့လွင့်သော။ စိတ္တံ၊ သဉ်။ ဟောတိ။ တသ္မိံ သမယေ၊ စိတ်၏ ပျံ့လွင့်ရာ ထိုအခါ၌။ ပဿဒ္ဓိံ သမာဓိ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင် သမုဋ္ဌာပနေန၊ ပဿဒ္ဓိံသမ္မောဇ္ဈင်၊ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်၊ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်ကို ထူထောင် ထကြွစေခြင်းအားဖြင့်။ တဿ၊ ထိုပျံ့လွင့်သောစိတ်ကို။ နိဂ္ဂဏှန၊ နှိပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ၏။

သမယေ သမ္မဟံသနတာတိ၊ ကား။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ဌံ။ စိတ္တံ၊ သဉ်။ ပညာပယောဂမန္တတယ ဝါ၊ ပညာ လုံ့လ-၏ နဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့် သော်လည်းကောင်း။ - ဥပသမသုခါနဓိဂမေန ဝါ၊ ငြိမ်းအေးခြင်းသုခကို မရခြင်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း။ နိရဿာဒံ၊ မသာယာအပ်သည်။ ဝါ၊ သာယာခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ။ တသ္မိံ သမယေ၊ နိရဿာဒ-စိတ်ဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။ အဋ္ဌ သံဝေဂဝတ္ထုပစ္စဝေက္ခဏေန၊ ရှစ်ပါးသော သံဝေဂဝတ္ထုကို ဆင်ခြင်ခြင်းအားဖြင့်။ သံဝေဇေတိ၊ တိတ်လန့်စေရ၏။ ဇာတိ ဇရာ ဗျာဓိ မရဏာနိ၊ ဟူကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတို့လည်းကောင်း။ ပဉ္စမံ၊ မြောက်သော။ အပါယဒုက္ခံ၊ အပါယ်ဆင်းရဲလည်းကောင်း။ အတိတော၊ အတိတ်၌။ ဝဇ္ဇမူလကံ၊ ဝဋ်လျှင် အရင်းခံရှိသော။ ဒုက္ခံ၊ လည်းကောင်း။ အနာဂတော၊ ဌံ။ ဝဇ္ဇမူလကံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ လည်းကောင်း။ ပစ္စုပ္ပန္နော၊ ဌံ။ အာဟာရပရိယေဋ္ဌိမူလကံ၊ အာဟာရ-ကို ရှာရခြင်းလျှင် အရင်းခံရှိသော။ ဒုက္ခံ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးတို့သည်။ သံဝေဂဝတ္ထုနိ နာမ၊ ထိတ်လန့်ခြင်း၏ တည်ရာအကြောင်းတို့ မည်၏။ ၈၊ အပ္ပိတပါး ကား။ ရတနတ္ထယဂုဏာနုဿရဏေန၊ ရတနာသုံးပါး၏ဂုဏ်ကို အဖန်ဖန် အောက်မေ့ခြင်းဖြင့်။ ပဿဒံ၊ ကြည်လင်ခြင်းကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အယံ၊ ဤ ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကို အဖန်ဖန် အောက်မေ့ခြင်းကို။ “သမယေ သမ္မဟံသနတာ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

သံဝေဂဝတ္ထု ရှစ်ပါး။ ။အဋ္ဌကထာ၌ ပြုအပ်သော ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏ-စသော ဒုက္ခတို့သည် သံသရာ၌ ကျင်လည်နေသူဟူသမျှတို့ မကင်းနိုင်ကြ

သော ထိတ်လန့်ခြင်း၏ အကြောင်းဝတ္ထုများ ဖြစ်ရကား သူတော်ကောင်းများ သတိထားဖွယ် ကောင်းလှ၍ အောက်ပါလင်္ကာကို ပြပါသည်။

[ဆောင်] အမိဝမ်းခေါင်း၊ ဆယ်လညောင်းမျှ၊ အောင်းခွဲရချေ၊ တည်သန္ဓေနှင့်။
လှူပြေလူရွာ၊ ရောက်ပြန်ပါလည်း၊ အိုနာသေရေး၊ ဒုက္ခဘေး
ကြောင့်၊ စိတ်အေးကိုယ်ခိုင်၊ မနေနိုင်ခဲ့။ ဆိုင်ဆိုင်ဒုက္ခ၊ ခံပြီးမှ
လည်း၊ များလှပါယ်ရွာ၊ ရောက်ကြရှာ၏။ အတိတာရှေး၊ ဤဝဋ်
ဘေးနှင့်၊ နောင်ရေးနာဂတ်၊ ဒုက္ခထပ်လိမ့်။ မပြတ်ခခါ၊ ဖြစ်တုန်း
မှာလည်း၊ အစာရှာရ၊ ထိုဒုက္ခကြောင့်၊ နေ့ညမဟု၊ ကိုယ်စိတ်
ပူ၍၊ သူသူငါငါ၊ မသက်သာသည်။...ရှစ်ဖြာသံဝေ ရကြောင်းတည်း။

သမယေ အဇ္ဈပေက္ခနတာ နာမ၊ မည်သည်ကို။ (ဝေ၊ ဤဆိုအပ်
လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။) ယသ္မိံ သမယေ၊ ဌ။ သမ္မာပဋိ-
ပတ္တိံ၊ မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သောအကျင့်ကို။ အာဂမ္မ၊ ရှေးရှုရောက်
၍။ ဝါ၊ စွဲ၍။ အလိနံ၊ တွန့်လည်းမတွန့်ဆုတ်သော။ အနုဒ္ဓဋ္ဌါ၊ ပျံ့
လည်း မပျံ့လွင့်သော။ အနိရဏ္ဍာဒံ၊ နိရဏ္ဍာဒ-လည်း မဟုတ်သော။
(မသာမယာခြင်းရှိသည်လည်း မဟုတ်သော။) အာရမ္မဏေ၊ ဌ။ သမပ္ပ-
ဝတ္တံ၊ အညီအမျှဖြစ်သော။ သမထဝီထိပဋိပန္နံ၊ သမထလမ်းသို့ သွားနေ
သော။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ တဒါ၊ ထို အခါ၌။ အယံ၊ ဤ
ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ [စာအုပ်တို့၌ “တဒါဿ”ဟု ရှိ၏၊ ဥပမာန၌ “သာ
ရထိ”ဟု ပဌမန္တ-ရှိသောကြောင့် “တဒါ ယံ (တဒါ+အယံ)” ဟုရှိသော
သမ္မောအဋ္ဌကထာ-အတိုင်းသာ ကောင်းသည်။] သမပ္ပဝတ္ထေသု၊ အညီအမျှ
ဖြစ်ကုန်သော။ အသေသု၊ မြင်းတို့၌။ သာရထိ၊ ရထားထိမ်းသည်။
ဗျာပါရံ၊ ဗျာပါရသို့။ (လွန်သောမြင်း၏ ကြွီးကိုဆွဲထား၍ နောက်ကျ
သောမြင်းကို “ကြိမ်ဖြင့် တို့ပေးရခြင်း”ဟူသော ဗျာပါရသို့။) န အာ-
ပဇ္ဇတိ ဝိယ၊ မရောက်သကဲ့သို့။ (ဝေ၊ တူ။) ပဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟသံပဟံသနေသု၊
ချီးမြှောက်ခြင်း၊ နှိပ်ခြင်း၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် ရွှင်လန်းစေခြင်း
တို့၌။ ဗျာပါရံ န အာပဇ္ဇတိ၊ အယံ၊ ဤ ပဂ္ဂဟ၊ နိဂ္ဂဟ၊ သံပဟံ-
သန-တို့၌ ဗျာပါရသို့ မရောက်ခြင်းကို။ “သမယေ အဇ္ဈပေက္ခနတာ”
တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ။

ဥပစာရံ ဝါ၊ ဥပစာရ ဈာန်သို့သော်လည်းကောင်း။ အပ္ပနံ ဝါ၊ အပ္ပနာ
ဈာန်သို့သော် လည်းကောင်း။ အပ္ပတ္တာနံ၊ မရောက်ကုန်သော။ ဝိက္ခိတ္တ-
စိတ္တာနံ၊ အထူးထူးအပြားပြား ပစ်လွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊
ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့ကို။ အာရကာ၊ ဝေးစွာ။

ပရိဝဇ္ဇနံ၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်။ အသမာဟိတပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇတာ နာမ၊ မည်၏။ ဥပစာရေန ဝါ၊ ဥပစာရ ဈာန်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ အပ္ပနာယ ဝါ၊ အပ္ပနာ ဈာန်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ သမာဟိတာနံ၊ ကောင်းစွာ အာရုံ၌ထားအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိကုန် သော။ (ပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့ကို။) သေဝနာ၊ မှီဝဲခြင်းသည်။ ဘဇနာ၊ ဆည်းကပ် ခြင်းသည်။ ပယိရူပါသနာ၊ အနီးသို့ ချဉ်းကပ်ခြင်းသည်။ သမာဟိတပုဂ္ဂလ- သေဝနတာ နာမ၊ မည်၏။ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ တို့၌။ သမာဓိဥပ္ပာဒနတ္ထိ ယေဝ၊ သမာဓိကို ဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှာသာလျှင်။ နိန္ဒပေ၊ ဣပဗ္ဗာရစိတ္တတာ၊ ညွတ်ယိမ်း ကင်းရှိုင်းသောစိတ် ရှိသူ၏အဖြစ်သည်။ တဒဓိမုတ္တတာ နာမ၊ မည်၏။ သေ(သော သမာဓိသမ္မောဇ္ဈဂေါ)၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ ဧဝံ သို့။ ပ။ ပဇာနာတိ။

ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ၏။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဌာ- နိယာ၊ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်္ဂ တည်ရာအကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ဝါ၊ တည်တတ်သော ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင် ရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာ အတ္ထိ။ တတ္ထ၊ ထိုတရားတို့၌။ ပ။ အာဟာရော၊ တည်း။” ဣတိ ဧဝံ ဥပ္ပာဒေါ ဟောတိ။ တတ္ထ၊ ထိုအတ္ထိ ဘိက္ခဝေ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဌာနိယာ ဓမ္မာ- ဟူသောပါဌ်၌။ ဥပေက္ခာဝ၊ ရှေးရှေး ဥပေက္ခာသည်ပင်။ ဥပေက္ခာသမ္မော- ဇ္ဈင်္ဂဌာနိယာ၊ နောက်နောက် ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်္ဂ တည်ရာဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ တည်တတ်သော ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင် ရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ နာမ၊ တရားတို့မည်၏။ အပိစ၊ သေး။ သတ္တမဇ္ဈတ္တတာ၊ သတ္တဝါတို့အပေါ်ဝယ် အလယ်အလတ်၌ တည်သောသဘောရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ သတ္တဝါတို့၌ လျစ်လျူရှုတတ်သူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ သင်္ခါရမဇ္ဈတ္တတာ၊ သင်္ခါရတို့အပေါ်ဝယ် အလယ်အလတ်၌တည်သော သဘောရှိသူ၏အဖြစ် လည်းကောင်း။ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ သတ္တသင်္ခါရကေလာယနပုဂ္ဂလပရိ- ဝဇ္ဇနတာ၊ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့ကို မက်မောတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှောင်ကြဉ် ခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ သတ္တသင်္ခါရမဇ္ဈတ္တပုဂ္ဂလသေဝနတာ၊ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့အပေါ်ဝယ် အလယ်အလတ်၌တည်သော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့၌ လျစ်လျူရှုတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်း ရှိသူ၏ အဖြစ်လည်း ကောင်း။ တဒဓိမုတ္တတာ၊ ထို ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်္ဂ၌ စွဲစွဲမြဲမြဲ သက်ဝင်သူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣတိ ပဉ္စ ဓမ္မာ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ ဥပ္ပာဒါယ သံဝတ္တန္တိ။

တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသောတရားတို့တွင်။ “တံ၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၎င်း။ ကမ္မေန၊ ကံကြောင့်။ အာဂန္ဓာ၊ ဤလူ့ဘဝသို့ လာ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏ပင်။ ကမ္မေန၊ ကြောင့်။ ဂမိဿတိ၊ (နောက်ဘဝသို့) သွားရလတ္တံ့။ သောပိ၊ ဤ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ အတ္တနော၊ ပင်။ ကမ္မေန အာဂန္ဓာ အတ္တနော၊ ကမ္မေန ဂမိဿတိ။ တံ၊ သည်။ ကံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ကေလာယသိ၊ မြတ်နိုးသနည်း။” [ကေလေ-ဓာတ်၊ မမာ-ယန-အနက်ဟော။] ဣတိ ဝေ၊ သို့။ ကမ္မဿကတာပစ္စဝေက္ခဏေန စ၊ ကံသာလျှင် မိမိဥစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်းလည်းကောင်း။ (ဣတိ-၌စပ်။) ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်။ သတ္တော ယေ၊ သတ္တဝါသည်ပင်။ နတ္ထိ၊ သော တံ၊ ထိုသင်သည်။ ကံ၊ အဘယ်သူ့ကို။ ကေလာယသိ၊ မြတ်နိုးသနည်း။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ နိဿတ္ထ(တာ)ပစ္စဝေက္ခဏေန စ၊ သတ္တ-မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း လည်းကောင်း။ [“နိဿတ္တတာပစ္စဝေက္ခဏေန” ဟု တာ-သဒ္ဓါပါလျှင် ကောင်း၏။] ဣတိ၊ သို့။ ဒ္ဓိဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ ကမ္မဿကတာပစ္စဝေက္ခဏ၊ နိဿတ္ထ(တာ)ပစ္စဝေက္ခဏ ဟူသော အကြောင်းတို့ကြောင့်။ သတ္တမဇ္ဈတ္တတံ၊ သတ္တဝါတို့၌ လျစ်လျူရှုတတ်သူ၏ အဖြစ်ကို။ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။

“ဣဒံ စိဝရံ၊ သည်။ အနုပဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဝဏ္ဏဝိကာရ-တဉ္ဇေ၊ အဆင်း၏ ဖောက်ပြန်သည်၏ အဖြစ်သို့လည်းကောင်း။ ဇိဏ္ဏ-ဘာဝဉ္ဇ၊ ဟောင်းနွမ်းသည်၏ အဖြစ်သို့လည်းကောင်း။ ဥပဂန္ဓာ၊ ကပ်ရောက်၍။ ပါဒပုဉ္ဇနစောဠကံ၊ ခြေသုတ် အဝတ်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ယဒ္ဓိကောဋိယာ၊ တောင်ငှေးစွန်းဖြင့်။ ဆဒ္ဓနိယံ၊ စွန့်ပစ် ထိုက်သည်။ ဘဝိဿတိ။ ပန၊ ဆက်။ အဿ၊ ထို သင်္ကန်း၏။ သာမိကော၊ သည်။ သစေ ဘဝေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ (ဝေ သတိ၊ သော။) အဿ၊ ထို သင်္ကန်းအား။ ဝေ၊ သို့။ ဝိနဿိတံ၊ ပျက်စီးခြင်းငှာ။ ဝါ၊ ပျက်စီးခွင့်ကို။ န ဒဒေယျ၊ မပေးရာ။” ဣတိ ဝေ၊ သို့။ အဿာမိကဘာဝ-ပစ္စဝေက္ခဏေန စ၊ အရှင်မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်းလည်းကောင်း။ “ဣဒံ၊ ဤသင်္ကန်းသည်။ အနုဒ္ဓနိယံ၊ ရှည်သောအခွန်ကို မခံသည်။ ဝါ၊ ရှည်သောအခွန်သို့ မရောက်သည်။ တာဝကာလိကံ၊ ထို သုံးဆောင်ရာ ကစလမျှသာ ရှိသည်။ ဝါ၊ အခိုက်အတန့်သည်။ (ဟောတိ။)” ဣတိ ဝေ၊ သို့။ တာဝကာလိက ဘာဝပစ္စဝေက္ခဏေန စ၊ တာဝကာလိက၏ အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒ္ဓိဟေ၊ နှစ်ပါးပင်

ဖြစ်ကုန်သော။ အာဏာရေပင်၊ အသာမိကဘာဝပစ္စဝေက္ခဏ၊ တာဝကာ-
 လိကဘာဝပစ္စဝေက္ခဏ-ဟူသော အကြောင်းတို့ကြောင့်။ သင်္ခါရမဇ္ဈတ္တတံ၊
 သင်္ခါရတို့၌ လျစ်လျူရှုတတ်သူ၏ အဖြစ်ကို။ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ၎င်း။ [ရှေး
 အကြောင်းနှင့် နှစ်မျိုးချင်း တူသောကြောင့် “ဒွိဟေဝ”ဟု ဝေ-သဒ္ဓါ၊
 ထည့်သည်။] စ၊ ဆက်။ စိဝရေ၊ ၌။ (ယောဇနာ၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို
 ယှဉ်စေခြင်းကို။ ကတာ) ယထာ၊ ပြုအပ်သကဲ့သို့။ ဝေံ၊ တူ။ ပတ္တာ-
 ဒီသုပိ၊ သပိတ်အစရှိသော ပစ္စည်းတို့၌လည်း။ ယောဇနာ ကာတဗ္ဗာ။

သတ္တသင်္ခါရကေလာယနုပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတတိံ၊ ဧတ္ထေ၊ ၌။ (အတ္တော ဝေံ
 ဝေဒိတဗ္ဗော။) ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ (သာမည-ကတ္တာ။) ဂိဟိံ ဝါ၊
 လူဝတ်ကြောင့်သည်မူလည်း။ (ဝိသေသ-ကတ္တာ။) အတ္တနေော၊ ၎င်း။ ပုတ္တ-
 ဓိတာဒိကေ၊ သားသမီးအစရှိသူတို့ကို။ မမာယတိ၊ ငါ့ဥစ္စာဟုပြု၏။ ဝါ၊
 မြတ်နိုး၏။ ပဗ္ဗဇိတော ဝါ၊ ရဟန်းသည် မူလည်း။ အတ္တနေော၊ ၎င်း။
 အန္တေဝါသိကသမာနုပဇ္ဈာယကာဒိကေ၊ အနီးနေတပည့်၊ တူသောဥပဇ္ဈာယ်
 ရှိသော သီတင်းသုံးဖော် အစရှိသူတို့ကို။ မမာယတိ၊ ၎င်း။ သဟတ္ထေ-
 နေဝ၊ မိမိလက်ဖြင့်သာ။ နေသံ၊ ထို အန္တေဝါသိက၊ သမာနုပဇ္ဈာယက-
 စသူတို့၏။ ကေသစ္စေဒနသုစိကမ္မစိဝရဓောဝနရဇနပတ္တပစာနာဒိနံ၊ ဆံကို
 ရိတ်ဖြတ်မှု၊ အပ်ချုပ်မှု၊ သင်္ကန်းကိုဖွပ်လျှော်မှု၊ သင်္ကန်းဆိုးမှု၊ သပိတ်
 ဖုတ်မှု အစရှိသော အမှုတို့ကို။ ကရောတိ၊ ၎င်း။ မုဟုတ္တမ္ပိ၊ တမုဟုတ်မျှ
 လည်း။ အပဿန္တော၊ မမြင်လတ်သော်။ “အသုကော၊ ထိုမည်သော။
 သာမဏေရော၊ သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ အသုကော၊ သော။
 ဒဟရော၊ ရဟန်းငယ်သည်။ ကုဟိံ၊ နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဘန္တမိဂေါ
 ဝိယ၊ တုန်လှုပ်သော သမင်သည် ကဲ့သို့။ ဣတော စိတော စ၊ ဤမှ ဤမှ
 လည်း။ ဩလောကေတိ၊ ကြည့်ရှု ရှာဖွေ၏။ အညေန၊ အခြားသူသည်။
 ကေသစ္စေဒနာဒိနံ၊ ဆံကိုရိတ်ခြင်း အစရှိသော အမှုတို့၏။ အတ္တာယ၊ ငှာ။
 “မုဟုတ္တံ၊ တမုဟုတ်လောက်။ အသုကံ၊ ထိုမည်သော သာမဏေကို။ ဝါ၊
 ထိုမည်သော ရဟန်းငယ်ကို။ ပေသေထ၊ စေလွှတ်ပါကုန်။” ဣတိ၊ သို့။
 ယာစိယမာနေောပိ၊ တောင်းအပ်ပါသော်လည်း။ “အမ္မေပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။
 ဝါ၊ ငါတို့သော်မူလည်း။ တံ၊ ထို သာမဏေကို။ ဝါ၊ ထို ရဟန်းငယ်ကို။
 အတ္တနေော၊ ၎င်း။ ကမ္ပံ၊ အလုပ်ကို။ န ကာရေမ၊ မပြုစေရက်ပါကုန်။
 တုမေ၊ သင်တို့သည်။ နံ၊ ထို သာမဏေကို။ ဝါ၊ ထို ရဟန်းငယ်ကို။
 ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ကိလမေသထ၊ ပင်ပန်းစေကြကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ၊

ဤသို့ပြော၍။ န ဒေတိ၊ မပပး။ အယံ ဤ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သတ္တကေလာ-
ယနော နာမ၊ သတ္တဝါကို မြတ်နိုးသူမည်၏။

ပန၊ ကား။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စိဝရပတ္တထာလကကတ္တရယဋ္ဌိ-
အာဒိနိ၊ သင်္ကန်း၊ သပိတ်၊ ခွက်၊ တောင်ဈေး အစရှိသော ပစ္စည်းတို့ကို။
မမာယတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ၏။ အညဿ၊ အခြားသူအား။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ပရမသိ-
တုမ္ပိ၊ သုံးသပ်ခြင်းငှာလည်း။ ဝါ၊ သုံးသပ်ခွင့်ကိုလည်း။ န ဒေတိ။ တာဝကာ-
လိကံ၊ ထို သုံးဆောင်ရာကာလပတ်လုံး ယူအပ်သည်မည်လောက်အောင်။ ဝါ၊
အခိုက်အတန့်။ ယာစိတော၊ တောင်းအပ်သည်။ (သမာနော။) “မယမ္ပိ၊ ငါ
တို့သော်မှလည်း။ ဣဒံ၊ ဤပစ္စည်းကို။ မမာယန္တာ၊ မြတ်နိုးကုန်သည်။ (ဟုတွာ။)
န ပရိဘုဉ္ဇာမ၊ မသုံးစွဲရက်ပါကုန်။ တုမ္ပာကံ၊ သင်တို့အား။ ကိံ ဒဿာမ၊
အဘယ်မှာပေးနိုင်ပါကုန်အံ့နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ အယံ ဤ
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သင်္ခါရကေလာယနော နာမ၊ သင်္ခါရကို မြတ်နိုးသူမည်၏။
ယော ပန၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ ဋီသုပိ၊ နှစ်မျိုးလည်းဖြစ်ကုန်သော။
တေသု ဝတ္ထုသု၊ ထို သတ္တဝါသင်္ခါရဟူသော ဝတ္ထုတို့၌။ မဇ္ဈတ္တော၊
အလယ်အလတ်၌တည်သော သဘောရှိသည်။ ဥဒါသီနော၊ လျစ်လျူရှုတတ်
သည်။ (ဟောတိ။) အယံ ဤ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သတ္တသင်္ခါရမဇ္ဈတ္တော နာမ၊
သတ္တဝါသင်္ခါရတို့၌ လျစ်လျူရှုသူမည်၏။ [ဥဒါသီနော-ပုဒ်၏ အဖွင့်ကို
အဋ္ဌသာလိနိဘာသာဋီကာ၊ မူလဋီကာနိာယ၊ ဥပါဒိန္ဒတိက-အဖွင့်၌ ပြ
ထားပြီ။]

ဣတိ ဤသို့။ အယံ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ သည်။ ဝေရူပံ၊ သော။
သတ္တသင်္ခါရကေလာယနပုဂ္ဂလံ၊ သတ္တဝါသင်္ခါရ-တို့ကို မြတ်နိုးတတ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အာရကာ၊ ဝေးစွာ။ ပရိဝဇ္ဇန္တဿာပိ၊ ရှောင်ကြဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်
၏သန္တာန်၌လည်းကောင်း။ သတ္တသင်္ခါရမဇ္ဈတ္တပုဂ္ဂလံ၊ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့ကို
လျစ်လျူရှုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သေဝန္တဿာပိ၊ ၌လည်းကောင်း။
ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ တို့၌။ တဒုပ္ပာဒနတ္ထံ၊ ထို ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်္ဂကို ဖြစ်
စေခြင်းအကျိုးငှာ။ နိန္ဒပေါဏပဟ္တာရစိတ္တဿာပိ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
ဝေံ။ ပ။ ပဇာနာတိ။

ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါတိ၊ ကား။ ဝေံ၊ သို့။ ဝါ၊ ဖြင့်။ အတ္တနော ဝါ၊
၏မူလည်း။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ထို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏိတွာ၊ ပိုင်း
ခြားကာယူ၍၊ ပရဿ ဝါ၊ ၏မူလည်း။ (လတ္တသမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ ပရိဂ္ဂဏိတွာ။)
ကာလေန၊ ခါ။ အတ္တနော ဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။ ကာလေန၊ ခါ။

ပရဏ ဝါ၊ ၎င်းလည်းကောင်း။ သတ္တ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ ပရိဂ္ဂဏိတာ။ ဓမ္မေသု၊ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂတရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂတရားတို့ကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ ရှိသည်။ (ဟုတော့) ဝိဟရတိ။ ပန၊ ဆက်။ ဧတ္ထ၊ ဤ လူတိ အတ္တတ္ထံ ဝါ- အစရှိသော ပါဠိ၌။ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါနံ၊ တို့၏။ သမုဒယဝယာ၊ တို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တိ နိရောဓဝသေန၊ ဖြစ်ခြင်းချုပ်ခြင်းတို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗျာ၊ ကုန်၏။ ဣတော ပရံ ဝုတ္တနယမေဝ။ ဟိ၊ စိုးစဉ်း ။ပ။ ကား။ ကေဝလံ၊ သက်။ ဣဓ၊ ဤ ဗောဇ္ဈင်္ဂပဗ္ဗ၌။ ဗောဇ္ဈင်္ဂပရိဂ္ဂါဟိကာ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂတို့ကို ပိုင်းခြား၍ ယူတတ်သော။ သတိ၊ သည်။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ တည်း ။ပ။ တာဒိသမေဝ၊ သာ။ ဣတိ၊ အပြီးတည်း။

ဗောဇ္ဈင်္ဂပဗ္ဗံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး။

စတုသစ္စပဗ္ဗ အဖွင့်

၃၈၆။ ဝေံ၊ သို့။ ဝါ၊ ဖြင့် ။ပ။ အာဒိမာဟ။ တတ္ထ၊ ထို ပုန် စ ပရံ- အစရှိသော ပါဠိရပ်၌။ ဣဒံ ဒုက္ခန္တိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိတိ၊ ကား။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ ထပေတွာ၊ ၍။ တေဘူမကဓမ္မေ၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သော တရားတို့ကို။ “ဣဒံ၊ ဤ တေဘူမက - တရားသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာ တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ယထာသဘာဝတော၊ အကြင်အကြင် ထင်ရှားရှိ သော ရူပူန-အစရှိသော သဘောအားဖြင့်။ ပဇာနာတိ၊ ၎င်း။ [ယထာ သဘာဝတောတိ အဝိပရိတသဘာဝတော။ ဗဒံဓနက္ခဏတော ယော ယော ဝါ သဘာဝေါ ယထာသဘာဝေါ၊ တတော၊ ရူပူနာဒိကက္ခဏာဒိသဘာဝ တောတိ အတ္ထော။-ဋီကာ။] ပန၊ ကား။ တဿေဝ ဒုက္ခဿ၊ ထို ဒုက္ခ ကိုပင်။ ဇနိကံ၊ ဖြစ်စေတတ်သော။ သမုဋ္ဌာပိကံ၊ ပေါ်လာစေတတ်သော။ ပုရိမတဏှံ၊ ဒုက္ခဖြစ်ရာအခါမှ ရှေး၌ဖြစ်သော တဏှာကို။ “အယံ၊ ဤ တဏှာသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်း သမုဒယသစ္စာတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ (ယထာသဘာဝတော၊ အကြင်အကြင် ထင်ရှားရှိသော ပဟာဝ- လက္ခဏာဟူသော သဘောအားဖြင့်။ ပဇာနာတိ။) ဥဘိန္နံ၊ ဒုက္ခ သမုဒယ- နှစ်ပါးတို့၏။ အပ္ပဝတ္တိနိဗ္ဗာနံ၊ မဖြစ်ကြောင်း နိဗ္ဗာန်ကို။ “အယံ၊ ဤ အသင်္ခတ-ဓာတ် တရားမြတ်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ကြောင်း ချုပ်ရာ နိရောဓသစ္စာတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ (ယထာသဘာဝတော၊ အကြင် အကြင်ထင်ရှားရှိသော သန္တိသုခ-ဟုံသော သဘောအားဖြင့်။ ပဇာနာတိ။)

ဒုက္ခပရိဇာနနံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိတတ်သော။ သမုဒယပဇဟနံ၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်စွန့်တတ်သော။ နိရောဓသစ္စိကရဏံ၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုတတ်သော။ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယ-မဂ်ကို။ “အယံ၊ ဤ မဂ္ဂင် ရှစ်ပါး မြတ်တရားသည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ကြောင်း ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ယထာသဘာဝတော၊ အကြင်အကြင် ထင်ရှားရှိသော နိယျာန-လက္ခဏာ ဟူသော သဘောအားဖြင့်။ ပဇာနာတိ။ ဣတိ အတ္ထော။ အဝသေသာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ကထာမှ ကြွင်းသော။ အရိယသစ္စကထာ၊ အရိယသစ္စာကို ဆိုကြောင်းစကားကို။ ဇာတိအာဒိနံ- အစရှိသည်တို့၏။ ပဒဘာဇနကထံ၊ ပုဒ်ကို အကျယ်ဝေဖန်ကြောင်းစကားကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ [နောက်၌လာမည့် ကတမာ စ ဘိက္ခဝေ ဇာတိတိ-စသည်ကိုဆိုသည်ကို ထား၍။] ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ (မယာ၊ သည်။) ဝိတ္ထာရိတာယေဝ၊ ချဲ့အပ်ပြီးသည်သာ။

ဒုက္ခ သစ္စနိဒ္ဒေသ အဖွင့်

၃၈၈။ ပန၊ ကား။ ပဒဘာဇနေ၊ ပုဒ်တို့ကို အကျယ်ဝေဖန်ရာ ပါဠိ ရပ်၌။ ကတမာ စ ဘိက္ခဝေ ဇာတိတိ၊ ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇာတိပိ ဒုက္ခာတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသော။ ယာ ဇာတိ၊ အကြင် ဇာတိသည်။ (အတ္ထိ။) သာ(ဇာတိ)၊ ထို ဇာတိဟူသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗပုစ္ဆာသု၊ အလုံးစုံသော ပုစ္ဆာတို့၌။ အတ္ထော ဝေဒိတဗျော၊ ယာ တေသံ တေသံ သတ္တာနန္တံ၊ ဣဒံ၊ ဟူသောဤသဒ္ဓါသည်။ “ဣမေသံ နာမာ” တိ၊ ဤမည်သော သတ္တဝါတို့ ဟူ၍။ နိယမာဘာဝတော၊ သတ်မှတ်ခြင်း၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို။ ပရိယာဒါနဝစနံ၊ ကုန်အောင်ယူကြောင်း သဒ္ဓါတည်း။ တမိ တမိ သတ္တနိကာယေတိ၊ ဣဒမ္ပိ၊ ဟူသော ဤသဒ္ဓါ သည်လည်း။ သဗ္ဗသတ္တနိကာယပရိယာဒါနဝစနံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါ အပေါင်းကို ကုန်အောင်ယူကြောင်း သဒ္ဓါတည်း။ ဇနနံ၊ ဖြစ်ခြင်း။ ဇာတိ၊ ခြင်း။ ဧဝံ၊ ဤ ဇာတိဟူသော အမည်သည်။ သဝိကာရာနံ၊ ဝိကာရ-ရုပ်တို့နှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော။ (ဥပစယ၊ ဇရတာ၊ အနိစ္စတာ-ဟူသော ဝိကာရ-ရုပ်တို့နှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော။) ပဌမာဘိနိဗ္ဗတ္တက္ခန္ဓာနံ၊ ရှေးဦးစွာ ဖြစ်သော ခန္ဓာတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

သဉ္ဇာတိတိ ဣဒံ၊ ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ တဿာ ဝေ၊ ထို ဇာတိ၏ပင်။ ဥပသဂ္ဂမဏ္ဍိတဝေဝစနံ၊ သံ-ဥပသာရပုဒ်ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ဝေဝုဇ်ပရိယာယ် စကားလှယ်သဒ္ဓါတည်း။ သာ ဝေ၊ ထို ဇာတိသည်ပင်။ အနုပဝိဋ္ဌာကာရေန၊ အမိဝမ်းသို့ သက်ဝင်ခြင်းဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဩက္ကမနဋ္ဌေန၊ သက်ရောက်ခြင်းဟူသော အနက်သဘောကြောင့်။ ဩက္ကန္တိ၊ မည်၏။ နိဗ္ဗတ္တိသင်္ခါတေန၊ ဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ အဘိနိဗ္ဗတ္တနဋ္ဌေန၊ ရှေးရှုဖြစ်ခြင်းဟူသော အနက်သဘောကြောင့်။ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စတုဗ္ဗိဓာပိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အယံ (ကထာ)၊ ဤကထာသည်။ သမ္ပတိကထာ နာမ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ပညတ်ဖြစ်သောတရားတို့ကို ဟောကြောင်း ကထာမည်၏။ ပန၊ ကား။ ခန္ဓာနံ ပါတုဘာဝေ၊ ဟူသော။ အယံ (ကထာ)၊ သည်။ ပရမတ္ထကထာ၊ ပရမတ်ဖြစ်သော ခန္ဓာတို့ကိုဟောကြောင်း ကထာတည်း။

ကေဝေါကာရဘဝါဒီသု၊ အစရှိသော ဘဝတို့၌။ ကေစတုပဉ္စဘေဒါနံ၊ တပါး လေးပါး ငါးပါးအပြားရှိကုန်သော။ ခန္ဓာနံယေဝ၊ တို့၏သာ။ ပါတုဘာဝေ၊ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ။) ပုဂ္ဂလဿ၊ ။ (ပါတုဘာဝေ၊ သည်။) န၊ မဟုတ်။ ပန၊ ဆက်။ တသ္မိံ၊ ထို ခန္ဓာတို့၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပါတုဘူတော၊ ထင်စွာဖြစ်၍ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေါဟာရမတ္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းမျှသည်။ ဟောတိ။ အာယတနာနံ ပဋိလာဘောတိ၊ ကား။ အာယတနာနိ၊ တို့သည်။ ပါတုဘဝန္တာနေဝ၊ ထင်စွာဖြစ်ကုန်သော်သာ။ ပဋိလဒ္ဓါနိ နာမ၊ ရအပ်သည်တို့မည်သည်။ ဟောန္တိ။ တေသံ၊ ထို ခန္ဓာတို့၏။ ပါတုဘာဝသင်္ခါ-တော၊ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ သော ပဋိလာဘော၊ ထို ရခြင်းသည်။ (အတ္ထိ) ဣတိ အတ္ထော။

၃၈၉။ ဇရာတိ၊ ဇရာ-ဟူသောသဒ္ဓါသည်။ သဘာဝနိဗ္ဗေသော၊ သရုပ်သဘောကို ညွှန်ပြကြောင်းသဒ္ဓါတည်း။ [သဘာဝနိဗ္ဗေသောတိ သရူပနိဗ္ဗေသော။ သရူပဓဇ္ဇေတံ ဇိက္ခတာယ၊ ယဒိဒံ “ဇရာ”တိ၊ “ဝယော-ဟာနိ”တိ ဝါ။-ဋီကာ။] ဇီရဏတာတိ၊ ဟူသောသဒ္ဓါသည်။ အာကာရဘာဝနိဗ္ဗေသော၊ ဇရာ၏ ရင့်ရော်ပုံ အခြင်းအရာအဖြစ်ကို ညွှန်ပြကြောင်းသဒ္ဓါတည်း။ [ရင့်ရော်ပုံ အခြင်းအရာကို ဘာဝ-သဒ္ဓါဖြင့် ညွှန်ပြသည်။] ဇီရဏမေဝ ဇီရဏတာ၊ ဇီရန္တဿ ဝါ အာကာရော တာ-သဒ္ဓေန ဝုတ္တောတိ အာဟ “အာကာရဘာဝနိဗ္ဗေသော”တိ။-ဋီကာ။] ဟိ၊ မှန်။ ဒဟရ-

ကာလသို့၊ ငယ်ရွယ်သူ၏ အခါ၌။ (ငယ်စဉ်အခါ၌။) ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်။
 သမသေတာ၊ အညီအမျှ ဖြူကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေယေဝ၊
 ထို သွားတို့သည်ပင်။ (ဝယေ၊ အရွယ်သည်။) ပရိပစ္စန္ဓေ၊ ရင့်ကျက်လတ်
 သော်။ [“ပရိပစ္စန္ဓာ” ဟု ရှိလျှင်ကောင်း၏။ “ဝယေ” ဟု ထည့်ဖွယ်မလို။
 “ရင့်ကျက်ကုန်လတ်သော်” ဟု ပေးပါ။] အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။
 ဝဏ္ဏဝိကာရိ၊ ဖြူသောအဆင်း၏ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတု၊ ရောက်
 ၍။ တတ္တ တတ္တ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ပတန္တိ၊ ကျကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
 ပတိတဉ္စ၊ ကျသော သွားကိုလည်းကောင်း။ ငြိတဉ္စ၊ တည်ရစ်သော
 သွားကိုလည်းကောင်း။ ဥပါဒါယ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ကပ်ယူ၍။ ခဏ္ဍိတ ဒန္တာ၊
 ကျိုးသော သွားရှိသူတို့သည်။ ခဏ္ဍိတာ နာမ၊ ခဏ္ဍိတ - တို့မည်၏။
 [ခဏ္ဍိတာ၌ “ဒန္တာ” ဟူသော “နောက်ပုဒ် ကျေနေသည်” ဟု ပြုသည်။]
 ခဏ္ဍိတာနံ၊ ကျိုးသော သွားရှိသူတို့၏။ ဘာဝေါ၊ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ
 ကို။ ခဏ္ဍိစ္စန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

အနုက္ကမေန၊ ဖြင့်။ ပဏ္ဏရဘူတာနိ၊ ဖြူသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။
 ကေသလောမာနိ၊ တို့သည်။ ပလိတာနိ နာမ၊ တို့မည်၏။ အဿ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပလိတာနိ၊ ဖြူသော ဆံပင် မွေးညင်းတို့သည်။ သဉ္ဇာ-
 တာနိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ပလိတော၊ မည်၏။
 ပလိတဿ၊ ဖြူသော ဆံပင် မွေးညင်းရှိသူ၏။ ဘာဝေါ၊ ဖြစ်ကြောင်း
 ဖြစ်ရာတည်း။ ပါလိစ္စံ၊ ဖြစ်။ ဇရာဝါတပ္ပဟာရေန၊ ဇရာတည်းဟူသော
 လေ၏ ပုတ်ခတ်ခြင်းကြောင့်။ (ဇရာတည်းဟူသောလေ၏ ပုတ်ခတ်သည့်
 အတွက်။) သောသိတမံသလောဟိတတာယ၊ ခြောက်သွေ့ စေအပ်သော
 အသားအသွေးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဿ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်၏။ တစသ္မိံ၊
 အရေ၌။ ဝလိယော၊ အတုန်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) ဣတိ၊ ကြောင့်။
 (အရေ၌ အတုန်ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) ဝလိတ္တစော၊ မည်၏။ တဿ၊
 ထို အရေ၌ အတုန်ရှိသူ၏။ ဘာဝေါ၊ တည်း။ ဝလိတ္တစတာ၊ ဖြစ်။
 တ္တာဝတာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ ဒန္တကေသ-
 ငလာဖေစေသု၊ သွား၊ ဆံပင်၊ မွေးညင်း၊ အရေတို့၌။ ဝိကာရဒဿန-
 ဝသေန၊ ဖောက်ပြန်ပုံကို ပြခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ပါကဋိဘူတာ၊ ထင်ရှား
 သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ပါကဋုဇရာ၊ ထင်ရှားသော ဇရာကို။ ဒဿိတာ၊
 ပြအပ်ပြီ။

ဟိ၊ ဥပမာဆောင် ထင်အောင်ပြအံ့။ ဥဒကဿ ဝါ၊ ရေ၏သော်
 လည်းကောင်း။ ဝါတဿ ဝါ၊ လေ၏သော်လည်းကောင်း။ အဂ္ဂိနော

ဝါ၊ မီး၏သော်လည်းကောင်း။ တိဏရုက္ခဓဒီနံ၊ သစ်ပင် အစရှိသည်တို့၏။ သံဘဂ္ဂပလိဘဂ္ဂတယ ဝါ၊ လွန်စွာကျိုးပျက်ကုန်သည်၏ အဖြစ် ထက်ဝန်းကျင် ကျိုးပျက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သော်လည်းကောင်း။ [ပရိ-မု၊ ပလိ-ဖြစ်လာသည်။] ဈာမတယ ဝါ၊ မီးလောင်အပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သော်လည်းကောင်း။ ဂတမဂ္ဂေါ၊ သွားအပ်သောလမ်းသည်။ ပါကဇ္ဇော၊ ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ သော ဂတမဂ္ဂေါ၊ ထို သွားအပ်သော လမ်းသည်။ တာနေဝ ဥဒကာဒီနံ၊ ထို ရေ-အစရှိသည် တို့သည်ပင်။ န (ဟောန္တိ) ယထေဝ၊ မဟုတ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဇရာယ၊ ၏။ ဒန္တာဒီနံ၊ သွားအစရှိသည်တို့၏။ ခဏ္ဍိစ္စာဒိဝသေန၊ ကျိုးသော သွားရှိသူ၏ အဖြစ် အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဂတမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ပါကဇ္ဇော၊ ၏။ စက္ခု၊ မျက်စိကို။ ဥမ္မိလေတွာပိ၊ ဖွင့်၍လည်း။ ဂယတိ၊ ယူအပ် ယူနိုင်၏။ စ၊ ဆက်။ ခဏ္ဍိစ္စာဒီနေဝ၊ ကျိုးသော သွားရှိသူ၏အဖြစ် အစရှိသည်တို့သည်ပင်။ ဇရာ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဟိ၊ မှန်။ ဇရာ၊ သည်။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည် သိထိုက်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

ပန၊ ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇရံ၊ ဇရာသို့။ ပတ္တဿ၊ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာယု၊ အသက်သည်။ ဟာဟတိ၊ ယုတ်လျော့၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇရာ၊ ဇရာကို။ “အာယုနော သံဟာနီ”တိ၊ ဟူ၍။ ဖလူပစာရေန၊ ဖလူပစာရ-အားဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ပြီ။ [ဇရာသည် တကယ် ယုတ်လျော့ခြင်း မဟုတ်။ ဇရာသည်အကြောင်း၊ အသက်၏ ယုတ်လျော့ခြင်းသည်အကျိုး။ ယုတ်လျော့ခြင်း အကျိုး၏ အမည်ကို အကြောင်းဖြစ်သော ဇရာပေါ်၌ တင်စား၍ ဖလူပစာရေန-ဟုဆိုသည်။] စ၊ ဆက်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒဟရ-ကာလေ၊ ငယ်ရွယ်သူ၏အခါ၌။ သုပ္ပသန္ဓာနိ၊ အလွန်ကြည်လင်ကုန်သော။ သုခမမ္ပိ၊ သိမ်မွေ့ သည်လည်းဖြစ်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝိသယံ၊ အာရုံကို။ သုခေနေဝ၊ လွယ်ကူစွာသာလျှင်။ ဂဏှနသမတ္တာနိ၊ ယူခြင်း၌ စွမ်းနိုင် ကုန်သော။ စက္ခာဒီနံ၊ စက္ခု-အစရှိကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ ဇရံ သို့၊ ပတ္တဿ၊ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပရိပတ္တာနိ၊ ရင့်ကျက်ကုန်သည်။ အာလုလိတာနိ၊ ချောက်ချားကုန်သည်။ အဝိသဒါနိ၊ မသန်ရှင်းကုန်သည်။ (ဟုတွာ။) ဩဠာရိကမ္ပိ၊ ထင်ရှားသည်လည်းဖြစ်သော။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝိသယံ၊ ကို။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ အသမတ္တာနိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဣန္ဒြိယာနံ ပရိပါကော”တိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ဖလူပစာရေနေဝ၊ ဖြင့်ပင်။ ဝုတ္တာ၊ ပြီ။

၃၉၀။ မရဏနိဒ္ဒေသေ ဌံ။ ယန္တိ ယံ-ဟူသော သဒ္ဓါသည်။ မရဏံ၊ မရဏ-ဟူသော နပုံလင်ကို။ သန္တာယ၊ ဤ။ နပုံသကနိဒ္ဒေသော၊ နပုံလင် သဒ္ဓါဖြင့် ညွှန်ပြခြင်းတည်း။ ယံ မရဏံ၊ ယင်း မရဏ-ကို။ စုတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဤ။ စဝနတာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ ဣတိ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီး ကား။ ဣ၊ ဤ မရဏနိဒ္ဒေသဌံ။ ယောဇနာ။ အနက်ကို ယှဉ်စေခြင်း တည်း။ တတ္ထ၊ ထို မရဏနိဒ္ဒေသဌံ။ စုတိတိ၊ စုတိ-ဟူသော သဒ္ဓါသည်။ သဘာဝနိဒ္ဒေသော၊ သေခြင်း၏ သဘောကိုညွှန်ပြကြောင်း သဒ္ဓါတည်း။ ဝစနတာတိ၊ ဟူသော သဒ္ဓါသည်။ အာကာရဘာဝနိဒ္ဒေသော၊ သေခြင်း၏ အခြင်းအရာဟူသော သဘောကို ညွှန်ပြကြောင်း သဒ္ဓါတည်း။ မရဏံ၊ သေ ခြင်းသို့။ ပတ္တဿ၊ ဤ။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ ဘိဇ္ဇန္တိ စေဝ၊ ပျက်လည်း ပျက်ကုန်၏။ အန္တရဓာယန္တိ စ၊ ကွယ်ပျောက်လည်း ကွယ်ပျောက်ကုန်၏။ အဒဿနံ၊ မမြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထို သေခြင်းကို။ ဘေဒေါ အန္တရဓာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

မစ္စုမရဏန္တိ၊ ကား။ မစ္စုမရဏံ၊ သေခြင်းဟူသော မရဏတည်း။ န ခဏိကမရဏံ၊ ခဏခဏ-၌ဖြစ်သော မရဏ-မဟုတ်။ (ဘင်ခဏ၊ ဘင်ခဏ-၌ ဖြစ်သော ပျက်ခြင်းမဟုတ်။) ကာလကိရိယာတိ၊ ကား။ မရဏကာလကိရိယာ၊ သေချိန်ကာလကို ပြုခြင်းတည်း။ သဗ္ဗာပိ၊ သော။ အယံ (ကထာ)၊ ဤ စုတိ၊ စဝနတာ-အစရှိသော ကထာသည်။ သမ္မုတိကထာဝ၊ သမ္မုတိကထာ သာတည်း။ (လောကပြောရိုးဆိုစဉ်သမုတ်ထားအပ်သည့်အတိုင်း ဟောတော်မူ ကြောင်း တရားစကားသာတည်း။) ခန္ဓာနံ ဘေဒေါတိ၊ ကား။ အယံ ပန (ကထာ)၊ ဤ ခန္ဓာနံ ဥပစ္စေဒေါ-ဟူသော ကထာသည်ကား။ ပရမတ္ထ-ကထာ၊ ခန္ဓာတို့၏ပျက်ခြင်းကို ဟောပြောကြောင်း ပရမတ္ထကထာတည်း။ ဧဝေါကာရဘာဝါဒီ၊ ထို၌။ ဧကစတုပဉ္စဘေဒါနံ၊ ရှိကုန်သော။ ခန္ဓာနံ-ယေဝ၊ တို့၏သာ။ ဘေဒေါ၊ ပျက်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ။) ပုဂ္ဂလဿ၊ ဤ။ (ဘေဒေါ၊ သည်။) န၊ မဟုတ်။ ပန၊ ထိုသို့ မဟုတ်ပါသော်လည်း။ တသ္မိံ၊ ထို ခန္ဓာတို့၏ ပျက်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မတော၊ သေပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေါဟာရမတ္ထံ၊ မျှသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။

၁။ မစ္စုမရဏံ။ မစ္စုမရဏန္တိ မစ္စုသင်္ခါတံ ဧကဘဝပရိယာပန္နဇီဝိတိန္ဒြိယု-ပစ္ဆေဒဘူတံ မရဏံ။ တေနာဟ “န ခဏိကမရဏ”န္တိ။ “မစ္စု မရဏန္တိ သမာသံ အကတော ယော “မစ္စု” တိ ဝုစ္စတိ ဘေဒေါ၊ (ပျက်ခြင်းတည်း။) ယဉ္စ မရဏံ ပါဏစာဂေါ၊ (အသက်ကိုစွန့်ခြင်းတည်း။) ဣဒံ ဝုစ္စတိ မရဏန္တိ ဝိသု သမ္ပန္နော န န ယုဇ္ဇတိ-ဋီကာ။

ကဋ္ဌေဝရဿ နိက္ခေပေါတိ၊ ကား။ အတ္တဘာဝဿ၊ အတ္တဘောကို။ နိက္ခေပေါ၊ ပစ်ချခြင်းတည်း။ ဟိ၊ မှန်။ (တနည်း) ဟိ (ယသွာ)၊ ကြောင့်။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ ပတ္တဿ၊ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ နိရတ္တံ၊ အကျိုးမရှိသော။ ဝါ၊ အသုံးမကျသော။ ကလိဂံရံ ဣဝ၊ ထင်းနုပ် ထင်းဖွဲ ကဲ့သို့။ (ထင်းဆွေးကဲ့သို့။) အတ္တဘာဝေါ၊ သည်။ ပတတိ၊ ကျ၏။ တသွာ၊ ကြောင့်။ တိ၊ ထို သေခြင်းကို။ ကဋ္ဌေဝရဿ နိက္ခေပေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ပန၊ ကား။ ဇီဝိတိန္ဒြိယဿံ၊ ၎င်း။ ဥပစ္ဆေဒေါ၊ ပြတ်ခြင်းသည်။ သဗ္ဗာကာရတော၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ (ဟောတိ။) တေဒေဝ၊ ဤ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏ ပြတ်စဲခြင်းကိုပင်။ သမ္ပုတိမရဏန္တိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဇီဝိတိန္ဒြိယုပစ္ဆေဒမေဝ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏ ပြတ်စဲခြင်း ကိုသာ။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ လောကိယံ၊ လောက၌ဖြစ်သော လူတို့သည်။ “တိဿော မတော၊ ဖုံဿော မတော”တိ၊ တိဿ-သေပြီ၊ ဖုဿ-သေပြီ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၃၉၁။ ဗျသနေနာတိ၊ ကား။ ဉတိဗျသနာဒိသု၊ ဆွေမျိုးတို့၏ ပျက်စီးခြင်း အစရှိသည်တို့တွင်။ ယေန ကေနစိ၊ အမှတ်မထား တပါးပါးသော။ ဗျသနေန၊ ပျက်စီးခြင်းနှင့်။ (သမန္နာဂတဿ-၌ စပ်။) ဒုက္ခဓမ္မေနာတိ၊ ကား။ ဝဓမ္မနာဒိနာ၊ သတ်ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်း အစရှိသော။ [“ဝဓမ္မန-နာဒိနာ” ဟူ၍လျှင် ကောင်း၏။] ဒုက္ခကာရဏေန၊ ဒုက္ခ၏ အကြောင်းသည်။ [ဓမ္မေန-ကို “ကာရဏေန”ဟု ဖွင့်သည်။] ဖုဋ္ဌဿာတိ၊ ကား။ အဇ္ဈောတ္တဋ္ဌဿ၊ လှမ်းမိုး နှိပ်စက်အပ်သူ၏။ အဘိဘူတဿ၊ လှမ်းမိုးအပ်သူ၏။ သောကောတိ၊ ကား။ ဉတိဗျသနာဒိသု ဝါ၊ အစရှိသည်တို့တွင် သော်လည်းကောင်း။ ဝဓမ္မနာဒိသု ဝါ၊ တို့တွင်သော်လည်းကောင်း။ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မထား တပါးပါးသည်။ သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ တေန၊ ထို တပါးပါးသည်။ အဘိဘူတဿ၊ လှမ်းမိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌။ သောစနလက္ခဏော၊ ဝမ်းနည်းခြင်း လက္ခဏာရှိသော။ ယော သောကော၊

၁။ ဇီဝိတိန္ဒြိယဿ ။ပ။ မရဏံ။ ။“ခန္ဓာနံ ဘောဒေါ” တိ ပဗန္ဓဝသေန ပဝတ္တ-မာနဿ ဓမ္မသမူဟဿ (သမူဟ-ပညက်ဖြစ်သော တရားအပေါင်း၏။)ဝိနာသဇော-တနာတိ ဧကဒေသတော ပရမတ္ထကထာ၊ “ဇီဝိတိန္ဒြိယဿ ဥပစ္ဆေဒေါ”တိ ပနေတ္ထန ကောစိ ဝေါဟာရလေသောပီတိ အာဟ “ဇီဝိတိန္ဒြိယဿ ဥပစ္ဆေဒေါ ပန သဗ္ဗာကာရတော ပရမတ္ထတော မရဏံ” န္တိ။-ဝိကာ။

သည်။ ပုပ္ဖတိ၏။ သောစိတတ္တန္တိ။ ကား။ သောစိတဘာဝေါ၊ ဝမ်းနည်းသောပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာသည်။ ဝါ၊ ဝမ်းနည်းသောစိတ်၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာသည်။ (အတ္တိ။) [သောစိတဿ သောစနကဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ စိတ္တဿ ဝါ ဘာဝေါ သောစိတဘာဝေါ။-ဋီကာ။] ပန၊ ဆက်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သေ (ဧဝေ)၊ ဤ သောက-သည်။ အဗ္ဗန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌။ သောသေန္တော၊ ခြောက်သွေ့စေလျက်။ ပရိသောသေန္တော၊ ထက်ဝန်းကျင် ခြောက်သွေ့စေလျက်။ ပုပ္ဖတိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အန္တောသောဂေဝ အန္တောပရိသောဂေဝတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၃၉၂။ ဧတေန၊ ဤ ငိုကြွေးသံဖြင့်။ “မယံ ဓိတာ၊ မယံ ပုတ္တော” တိ၊ ငါ့သမီး၊ ငါ့သားဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဒိဿ အာဒိဿ၊ ညွှန်ပြု၍ ညွှန်ပြု၍။ ဒေဝန္တိ၊ ငိုကြွေးကြကုန်၏။ ပရိဒေဝန္တိ၊ ထက်ဝန်းကျင် ငိုကြွေးကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုသို့ ညွှန်ပြု၍ ညွှန်ပြု၍ငိုကြွေးကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာဒေဝေါ၊ မည်၏။ [အာ-ကို “အာဒိဿ အာဒိဿ” ဟု ဖွင့်သည်။ အာဒိဿ ။ပ။ အာဒေဝေါတိ အာဒေဝနသဒ္ဓံ ကတာ အဿုမောစနာဒိဝိကာရံ အာပဇ္ဇန္တာနံ တဗ္ဗိကာရာပတ္တိယာ သော သဒ္ဓေါ ကာရဏဘာဝေန ဝုတ္တော။-ဋီကာ။] ဧတေန၊ ဤ ငိုကြွေးသံဖြင့်။ တံ တံ ဝဏ္ဏံ၊ ထိုထို ဂုဏ်ကို။ ပရိကိတ္တေတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြောဆို၍။ ဒေဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုသို့ ဂုဏ်ကို ထက်ဝန်းကျင်ပြောဆို၍ ငိုကြွေးကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိဒေဝေါ၊ မည်၏။ [ပရိ-ကို “ပရိကိတ္တေတွာ” ဟု ဖွင့်သည်။] တတော၊ ထို အာဒေဝေါ၊ ပရိဒေဝေါ-ဟူသော သဒ္ဓါမှ။ ပရာ၊ နောက်ဖြစ်ကုန်သော။ ဒွေ၊ အာဒေဝိ-တတ္ထံ၊ ပရိဒေဝိတတ္ထံ-ဟူသော နှစ်မျိုးသောသဒ္ဓါတို့သည်။ တဿေဝ၊ ထို အာဒေဝေါ၊ ပရိဒေဝေါ- သဒ္ဓါ၏ပင်။ ဘာဝနိဒ္ဓေသာ၊ ဘောအနက် ကို ညွှန်ပြုကြောင်း သဒ္ဓါတို့တည်း။ [ပါဠိတော်ဝယ် ပရိဒေဝေါ၏ နောက်၌ “အာဒေဝနာ၊ ပရိဒေဝနာ” ဟု ရှိသေး၏။ ထိုအဖွင့် ကျနေဟန် တူသည်။]

၃၉၃။ ကာယိကန္တိ၊ ကား။ ကာယပသာဒဝတ္ထုကံ၊ ကာယပသာဒ-ဟူသော မှီရာရှိသော။ ဒုက္ခမနဋ္ဌေန၊ သည်းမခံနိုင်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခမည်၏။ [ဒု-ပုပ္ဖ၊ ခမု-ဓာတ်+ ကိ-ပစ္စည်း။] အသာတန္တိ၊ ကား။ အမရရံ၊ ချိုမြိန်ကောင်းမြတ်သော အရသာမရှိသော။ ကာယသမ္မဿဇံ ဒုက္ခန္တိ၊ ကား။ ကာယသမ္မဿတော၊ ကာယဒွါရ-၌ဖြစ် သော သမ္မဿကြောင့်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခတည်း။ အသာတံ

ဝေဒယိတန္တိ၊ ကား။ အမရရံ၊ ချိုမြိန်ကောင်းမြတ်သော အရသာမရှိသော။ (ယံ)ဝေဒယိတံ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ (အတ္ထိ။)

၉၉၄။ စေတသိကန္တိ၊ ကား။ စိတ္တသမ္ပယုတ္တံ၊ စိတ်နှင့် ကေပွာဒတာ အစရှိသော အပြားတို့နှင့်ယှဉ်သော။ [စေတသိ ဘဝန္တိ စေတသိကံ၊ တံ ပန ယသ္မာ စိတ္တေန သမံ ပကာရေဟိ ယုတ္တံ၊ တသ္မာ အာဟ “စိတ္တ-သမ္ပယုတ္တ”န္တိ။-ဋီကာ။] သေသံ၊ ကြွင်းသောပုဒ်အပေါင်းသည်။ ဒုက္ခေ၊ ဒုက္ခ၌။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာ။

၉၉၅။ အာယာသောတိ၊ ကား။ သံသိဒိနဝိသိဒိနာကာရပုတ္တော၊ ထက် ဝန်းကျင် ဆုတ်နစ်ခြင်း၊ အထူးသဖြင့်ဆုတ်နစ်ခြင်း ဟူသော အခြင်းအရာ သို့ရောက်သော။ စိတ္တကိလမထော၊ စိတ်၏ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ (အတ္ထိ။) ဗလဝတရံ၊ သာ၍အားရှိစွာ။ အာယာသော၊ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ ဥပါ-ယာသော၊ မည်၏။ တတော၊ ထို အာယာသော၊ ဥပါယာသော-ဟူသော သဒ္ဓါမှ။ ပရာ၊ ကုန်သော။ ဒွေ၊ အာယာသိတတ္ထံ၊ ဥပါယာသိတတ္ထံ-ဟူသော နှစ်မျိုးသော သဒ္ဓါတို့သည်။ အတ္တတ္တနိယာတာဝဒီပကာ၊ အတ္တ၊ အတ္တနိယ-မရှိခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ဘာဝနိဒ္ဓေသာ၊ ဘောအနက်ကို ညွှန်ကြောင်းသဒ္ဓါတို့တည်း။

၉၉၆။ ဇာတိဓမ္မာနန္တိ၊ ကား။ ဇာတိသဘာဝါနံ၊ ပဋိသန္ဓေ နေရခြင်း သဘော ရှိကုန်သော။ (သတ္တာနံ-၌ စပ်။) ဣစ္ဆာဥပ္ပဇ္ဇတိတိ၊ ကား။ တဏှာ၊ တောင့်တတတ်သော တဏှာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟော ဝတာတိ၊ -ဟူသော သဒ္ဓါသည်။ ပတ္တနာ၊ တောင့်တပုံကိုပြသော စကားတည်း။ န ခေါ်ပနေတံ ဣစ္ဆာယာတိ၊ ကား။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဇာတိယာ၊ ဇာတိ၏။

၁။ ဥပါယာသော။ ။သယံ န ဒုက္ခော ဒေါသတ္တာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓပရိယာပန္န-ဓမ္မန္တရတ္တာ ဝါ။ ယေ ပန ဒေါမနဿမေဝ “ဥပါယာသော”တိ ဝေဒယျ၊ တေ “ဥပါယာသော တိဟိဒ္ဓေဟိ ဧကေနာယတနေန ဧကာယဓာတုယာ သမ္ပယုတ္တော၊ ဧကေန ဒန္ဓေန ဧကေနာယတနေန ဧကာယဓာတုယာ ဧကဟိဝိ သမ္ပယုတ္တော”တိ ဣမာယ ပါဠိယာ ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗာ။ ဥပ-သဒ္ဓေါ ဘုသတ္တောတိ အာဟ “ဗလဝတရံ အာယာသော ဥပါယာသော”တိ။-ဋီကာ။

၂။ အတ္တတ္တနိယာ ။ပ။ ဘာဝနိဒ္ဓေသာ။ ။ဓမ္မမက္ကတာဒီပနော ဘာဝနိဒ္ဓေသော ဓမ္မတော အညဿ ကတ္ထုအဘာဝဇောတနော၊ အသတိ စ ကတ္တရိ တေန ကတ္တဗ္ဗဿ၊ ပရိဂ္ဂဟေတဗ္ဗဿ စ အဘာဝေါ ဇေတိ အာဟ “အတ္တတ္တနိယာတာဝ-ဒီပကာ ဘာဝနိဒ္ဓေသာတိ”။-ဋီကာ။

အနာဂမနံ၊ မလာခြင်းကို။ မဂ္ဂဘာဝနံ၊ မဂ်ကိုဖြစ်စေခြင်းကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။
 ဣစ္ဆာယ၊ လိုချင်ခြင်းဖြင့်။ (လိုလားတောင့်တရုံဖြင့်။) န ပတ္တဗ္ဗံ၊ မရောက်
 အပ် မရောက်နိုင်။ ဣဒမ္ပိတံ၊ ကား။ တေမ္ပိ၊ ဤ ဇာတိသဘောမရှိသည်၏
 အဖြစ်၊ ဇာတိ၏မလာခြင်းကို လိုလားတောင့်တခြင်းသည်လည်း။ (ယံ ပိစ္ဆံ
 န လဘတိ တမ္ပိ ဒုက္ခံ၊ မည်၏။) ဥပရိ၊ အထက်၌။ သေသာနိ၊ ကြွင်းသော
 အငှေရာမမ္ပတ္တ၊ ဇရာ၏မလာခြင်းကို တောင့်တခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ ဥပါဒါယ၊
 ဉာဏ်ဖြင့်ကပ်ယူ၍။ ဝါ၊ စွဲ၍။ ပိကာရော၊ သမ္ပိဏ္ဏနတ္ထ၊ ပိ-အက္ခရာကို။ (ဘဂ-
 ဝတာ ဝုတ္တော။) ယမ္ပိစ္ဆန္တိ၊ ကား။ ယေနပိ ဓမ္မေန၊ အကြင် လောဘတရား
 ဖြင့်လည်း။ အလဗ္ဘနေယျဝတ္ထု၊ မရအပ် မရနိုင်သောဝတ္ထုကို။ ဣစ္ဆန္တော၊
 လိုလားတောင့်တသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ န လဘတိ၊ မရ။ အလဗ္ဘနေယျဝတ္ထုမ္ပိ၊
 မရအပ် မရနိုင်သောဝတ္ထု၌။ တံ ဣစ္ဆနံ၊ ထို လိုလားတောင့်တကြောင်း
 လောဘသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကြောင်းတည်း။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ဇရာဓမ္မာနံ-အစရှိသော
 အလုံးစုံသောဝါရတို့၌။ သေ(သော)၊ ဤအစီအရင်သည်။ နယော၊ တည်း။
 [ယံ ပိစ္ဆံ-ပုဒ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို သမ္မောဟဝိနောဒနိဘာသာဋီကာ၊ သစ္စဝိဘင်း၊
 ဒုက္ခသစ္စနိဒ္ဒေသ-အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။]

၃၉၉။ ခန္ဓနိဒ္ဒေသေ၊ ၌။ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်လည်းဟုတ်၏။ တံ၊ ထိုရုပ်သည်။
 ဥပါဒါနက္ခန္ဓော စ၊ ဥပါဒါန်၏အာရုံဖြစ်သော လောကီခန္ဓာလည်းဟုတ်၏။
 ဣတိ၊ ကြောင့်။ ရူပပါဒါနက္ခန္ဓော၊ မည်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ဝေဒနပါဒါနက္ခန္ဓော-
 အစရှိသော အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌။ ဝေ၊ ဤ၊ အတူတည်း။

သမုဒယသစ္စနိဒ္ဒေသအဖွင့်

၄၀၀။ ယာ ယံ တဏှာတိ၊ ကား။ ယာ အယံ တဏှာ၊ အကြင်
 တဏှာသည်။ (ပုနောဘဝိကာ-စသည်၌ စပ်။) ပေါနောဗ္ဘဝိကာတိ၊ ကား။
 ပုနဘဝကရဏံ၊ တဖန် ဘဝကိုပြုခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဘဝသစ်ကို ပြုခြင်း
 သည်။ ပုနောဗ္ဘဝေါ၊ ပုနဗ္ဘဝ-မည်၏။ [အဋ္ဌကထာပါဌ်ရှိအတိုင်းပေး
 ထားသည်။ ဤ ပုဒ်၏အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်းပုဒ်ပြီးပုံနှင့်တကွ သမ္မောအဋ္ဌကထာ၊
 သစ္စဝိဘင်း၌ပင် ပြခဲ့ပြီ။] အဿာ၊ ထိုတဏှာ၏။ ပုနောဗ္ဘဝေါ၊ တဖန်
 ဘဝကိုပြုခြင်းဟူသော။ ဝါ၊ ဘဝသစ်ကိုပြုခြင်းဟူသော။ သီလံ၊ အလေ့
 သည်။ (အတ္ထိ။) ဣတိ၊ ကြောင့်။ (သံ၊ ထိုတဏှာသည်။) ပေါနောဗ္ဘဝိကာ၊
 မည်၏။ နန္ဒိရာဂေန၊ နှစ်သက်တတ်၊ တပ်မက်တတ်သော ရာဂ-နှင့်။ သဟ
 ဂတာ၊ အတူတကွ တခုတည်း၏ အဖြစ်သို့ရောက်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ နန္ဒိရာဂ-

သဟဂတာ၊ မည်၏။ နန္ဒီရာဂေန၊ နှစ်သက်တတ်၊ တပ်မက်တတ်သော ရာဂ-နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဝါ၊ တရားကိုယ်အားဖြင့်။ ကေတ္တမေဝ၊ တခုတည်း၏ အဖြစ်သို့သာ။ ဂတာ၊ ရောက်၏။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟေတိံ။ တကြတကြာဘိနန္ဒီနီတိ၊ ကား။ ယတြ ယတြ၊ အကြင် အကြင် ဘဝ၌။ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်။ (ဟေတိံ) တတြ တတြ၊ အတ္တဘောဖြစ်ရာ ထိုထိုဘဝ၌။ အဘိနန္ဒီနီ၊ အလွန်နှစ်သက်ခြင်းရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်း။ ရူပါဒိသု၊ ရူပါရုံ-အစရှိကုန်သော။ အာရမ္မဏေသု၊ အာရုံတို့တွင်။ တတြ တတြ၊ ထိုထိုအာရုံ၌။ အဘိနန္ဒီနီ၊ အလွန်နှစ်သက်ခြင်းရှိ၏။ ရူပါဘိနန္ဒီနီ၊ ရူပါရုံကို အလွန်နှစ်သက်ခြင်းရှိ၏။ သဒ္ဓါဘိနန္ဒီနီ၊ ဂန္ဓာဘိနန္ဒီနီ၊ ရသာဘိနန္ဒီနီ၊ ဖောဋ္ဌဗျာဘိနန္ဒီနီ။ ဓမ္မာဘိနန္ဒီနီ၊ ဓမ္မာရုံကို အလွန်နှစ်သက်ခြင်းရှိ၏။ ဣတိ အတ္တော၊ နက်။

သေယျထိဒန္တိ၊ ဟူသောသဒ္ဓါသည်။ နိပါတော၊ တည်း။ တဿ၊ ထို သေယျထိဒံ-ဟူသော နိပါတ်၏။ သာ၊ ထို တဏှာဟူသည်။ ကတမာ၊ ဒာဘယ်နည်း။ ဣတိ စေ၊ ဤသို့မေးအံ့။ ဣတိ အတ္တော၊ နက်။ ကာမေ ငါးပါးအာရုံ ကာမဂုဏ်၌။ (ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော။) တဏှာ၊ တပ်မက်သော တဏှာတည်း။ ကာမတဏှာ၊ ဏှာ။ ဧတံ၊ ဤ ကာမတဏှာ-ဟူသော အမည် သည်။ ပဉ္စကာမဂုဏ်ကရာဂဿ၊ ငါးပါးအာရုံ ကာမဂုဏ်၌ဖြစ်သော ရာဂ-၏။ နာမံ၊ တည်း။ ဘဝေ၊ ကာမဘဝ-၌။ (ပဝတ္တာ။) တဏှာ၊ တည်း။ ဘဝတဏှာ၊ ဏှာ။ [ဘဝပတ္ထနာဝသေန ဥပ္ပန္နဿ-ကို ရည်ရွယ်သည်။] (တနည်း) ဘဝေ၊ မပြတ်မစဲ အမြဲဖြစ်၏ဟူသော သဿံတဒိဋ္ဌိ-၌။ (ပဝတ္တာ။) တဏှာ၊ တည်း။ ဘဝတဏှာ၊ သဿံတဒိဋ္ဌိ-၌ဖြစ်သော တဏှာ။ [သဿံတဒိဋ္ဌိသဟဂတ ကို ရည်ရွယ်သည်။ သဿံတဒိဋ္ဌိ-အယူကိုယူပြီးလျှင် ထိုအယူကိုနှစ်သက်သောတဏှာသည် “ဘဝတဏှာ” မည်၏။] (တနည်း) ဘဝေ၊ ရူပဘဝ၊ အရူပဘဝ-၌။ (ပဝတ္တာ။) တဏှာ၊ တည်း။ ဘဝတဏှာ၊ ဏှာ။ [ရူပါရူပဘဝရာဂဿ-စသည်ကို ရည်ရွယ်သည်။] (တနည်း) ဘဝေ၊ ရူပဘဝ၊ အရူပဘဝ-၏ဖြစ်ကြောင်း ဈာန်၌။ (ပဝတ္တာ။) တဏှာ၊ တည်း။ ဘဝတဏှာ၊ ဏှာ။ [ဈာန်နိကန္တိယာ-စသည်ကို ရည်ရွယ်သည်။ “ဘဝတိ တေသ္မာတိ ဘဝေ” ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြုလျှင် “ရူပဈာန်၊ အရူပဈာန်” ဟူသော ကမ္မ-ဘဝ-ကိုရ၏။ ထိုကမ္မဘဝ-ကို တောင်တခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် ဈာန်ကိုနှစ်သက် တတ်သောတဏှာသည် ဘဝတဏှာမည်၏။] ဧတံ၊ ဤ ဘဝတဏှာ-ဟူသော အမည်သည်။ ဘဝပတ္ထနာဝသေန၊ ကာမဘဝကို တောင်တခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။

ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သောရာဂ၏လည်းကောင်း။ သဿတဒိဋ္ဌိသဟဂတဿ၊ သဿတ-ဒိဋ္ဌိနှင့်တကွဖြစ်သော။ (ရာဂဿ စ၊ ၏လည်းကောင်း။) ရူပါရူပဘဝရာဂဿ စ၊ ရူပဘဝ, အရူပဘဝ-ကို တပ်မက်တတ်သော ရာဂ၏လည်းကောင်း။ ဈာန်နိကန္တိယာ စ၊ ဈာန်ကိုနှစ်သက်သော တဏှာ၏လည်းကောင်း။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဝိဘဝေ၊ အဖြစ်မမြဲ ပြတ်စဲ၏ဟုဖြစ်သော ဥစ္ဆေဒ-အယူ၌။ (ပဝတ္ထာ။) တဏှာ၊ တည်း။ ဝိဘဝတဏှာ၊ ဥစ္ဆေဒ-အယူ၌ဖြစ်သော တဏှာ။ ဧဝံ၊ ဤ ဝိဘဝတဏှာ-ဟူသော အမည်သည်။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ-သဟဂတရာဂဿ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိနှင့်တကွဖြစ်သော ရာဂ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

ဣဒါနိ၊ ၌။ တဿာ တဏှာယ၊ ထိုတဏှာ၏။ ဝတ္ထု၊ တည်ရာ အာရုံကို။ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ သာ ခေါ်ပနေသတ်အာဒိ၊ အစရှိသော စကားတော်ကို။ (ဘဂဝါ) အာဟ။ တတ္ထ၊ ထို သာ ခေါ် ပနေသာ-အစရှိသော စကားရပ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတီတိ၊ ကား။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ [ဥပါဒိသောအားဖြင့် ပထမဖြစ်ခြင်းကို ယူစေလို၍ “ဇာယတိ”ဟု မိန့်သည်။] နိဝိသတီတိ၊ ကား။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ ဝါ၊ ထပ်ခါထပ်ခါ။ ပဝတ္ထိဝသေန၊ ဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပတိဋ္ဌဟတိ၊ တည်၏။ [“တကြိမ်တခါ ဖြစ်ရုံသာမက ထိုအာရုံ၌ သက်ဝင်တည်နေ၏”ဟု သိစေလို၍ “နိဝိသတိ။ပ။ပတိဋ္ဌဟတိ”ဟု ဖွင့်သည်။ ဝိသ-ဓာတ်၏ ပဝိသန-အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းတည်း။] ယံ လောကေ ပိယ-ရူပံ သာတရူပန္တိ၊ ကား။ ယံ၊ အကြင်အာရုံသည်။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ပိယသဘာဝဉ္ဇေဝ၊ ချစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ချစ်ဖွယ် သဘောရှိသည်လည်းကောင်း။ [ရူပကို “သဘာဝ”ဟု ဖွင့်သည်။] မဓုရသဘာဝဉ္ဇ၊ ချိုဆိမ့်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိသည်လည်းကောင်း။ (ဟောတိ။) [သာတ ကို “မဓုရ”ဟု ဖွင့်သည်။ သဒ္ဓတ္ထ-မှာ “သာဒီယတေတိ သာတံ-သာယာအပ်သော သာယာဖွယ်”ဟု အနက်ထွက်၏။]

စက္ခု လောကေတိ အာဒိသု၊ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ (ဂူဇ္ဇတ္ထံ၊ ကို။) ဟိ (ဥဒ္ဓရိတွာ ဒဿေမိ)၊ အံ။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ စက္ခာဒိသု၊ စက္ခုအစရှိသော တရားတို့၌။ မမတ္တေန၊ ငါ့ဥစ္စာ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အဘိ-နိဝိဋ္ဌာ၊ သက်ဝင် တည်နေကုန်သော။ သတ္တာ၊ ထိုသည်။ သမ္ပတ္တိယံ၊ ပြည့်စုံသော မနုဿသောဘဂ္ဂု၊ ဒေဝတ္ထ-၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်။ (သမာနာ၊ ကုန်လတ်သော်။) အတ္တနော၊ ၏။ စက္ခု၊ စက္ခုဒေသက-

ကလာပ်တခုလုံးကို။ ဝါ၊ မျက်လုံးတခုလုံးကို။ အာဒါသတလာဒိသု၊
ကြေးမုံအပြင် အစရှိသည်တို့၌။ (မှန်အပြင်အစရှိသည်တို့၌။) နိမိတ္တဂ္ဂဟဏာ-
နုသာရေန၊ မျက်နှာရိပ်ကို ယူခြင်းကို အစဉ်လိုက်သဖြင့်။ ဝိပ္ပယန္တိ၊ အထူး
သဖြင့် ကြည်လင်သော။ ပဉ္စပသာဒံ၊ ငါးပါးသော အဆင်းရှိသော
ပသာဒ-ရှိ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏဝိမာနေ၊ ရွှေဗိမာန်၌။ ဥဋ္ဌာငိုတ-
မဏိသိဟပဉ္စရံ ဝိယ၊ ဖွင့်လှစ်အပ်သော ခြင်္သေ့ခံသော ပတ္တမြား လေ
သောက်ပြတင်းနှင့် တူ၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ မညန္တိ၊ မှတ်ထင်ကုန်၏။

သောတံ၊ သောတဒသက-ကလာပ်ကို။ ဝါ၊ နားတခုလုံးကို။ ရဇတ-
ပနာငိုကံ ဝိယ၊ ငွေကျည် တောက်နှင့် တူ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ (နား
ခလောင်ကို ရည်ရွယ်သည်။) ပါမင်္ဂသုတ္တံ ဝိယ စ၊ ဆောက်လုံးချည်နှင့်
တူ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဦးညှတ်ချည်ကိုကဲ့သို့ လည်းကောင်း။
မညန္တိ၊ ကုန်၏။ “တုင်္ဂနာသာ” တိ၊ မြင့်ရှည်သော နှာခေါင်းဟူ၍။
လဒ္ဓဝေါဟာရံ၊ ရအပ်သော အခေါ်အဝေါ်ရှိသော။ ဃာနံ၊ ဃာနဒသက-
ကလာပ်ကို။ ဝါ၊ နှာခေါင်းတခုလုံးကို။ ဝဋ္ဋိတော၊ လုံး၍။ ဌပ္ပိတ-
ဟရိတာလဝဋ္ဋံ ဝိယ၊ ထားအပ်သော ဆေးဒန်းမြင်းသီလာလုံးနှင့် တူ၏
ဟူ၍။ မညန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇိဝှာ၊ ဇိဝှာဒသက-ကလာပ်ကို။ ဝါ၊ လျှာတခု
လုံးကို။ ရတ္တကမ္မလပဋ္ဌလံ ဝိယ၊ နီမြန်းသော ကမ္မလာအလွှာနှင့် တူ၏ဟူ၍
လည်းကောင်း။ [ဤစကားဖြင့် လျှာ၏သဏ္ဍာန်ကို ပြသည်။] မုဒုသိနိဒ္ဓ
မရုသဒံ (ဝိယ)၊ နူးညံ့ညက်ညော ချိုဆိမ့်သော အရသာကိုပေးတတ်၏
ဟူ၍လည်းကောင်း။ [ဤစကားဖြင့် လျှာ၏ကိစ္စကို ပြသည်။] မညန္တိ။
ကာယံ၊ ကာယဒသက-ကလာပ်ကို။ ဝါ၊ ကိုယ်တခုလုံးကို။ သာလလဋ္ဌိ-
ဝိယ၊ အင်ကြင်း ဝင်လုံးနှင့် တူ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ [ရှေးနိဿယ-၌
“ကျွန်းတိုင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း” ဟု ပေး၏။] သုဝဏ္ဏတောရဏံ ဝိယ စ၊
ရွှေတုရိဏ်တိုင်နှင့် တူ၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ မညန္တိ။ မနံ၊ ကို။ အညေသံ၊
အခြားသူတို့၏။ မနေန၊ စိတ်နှင့်။ အသဒိသံ၊ မတူဟူ၍လည်းကောင်း။
ဥဋ္ဌာရံ၊ မှန်မြတ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ မညန္တိ၊ ကုန်၏။

[ဒွါရခြောက်ဖုံကိုပြပြီး၍ အာရုံခြောက်ပါးကို ပြလိုသောကြောင့် “ရူပံ”
စသည်ကိုမိန့်။]

ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ (ဝိယရူပ၊ သာတရူပ-ဖြစ်သော ရူပါရုံကို။) သုဝဏ္ဏ
ကဏိကာရပုပ္ဖာဒိဝဏ္ဏံ ဝိယ၊ ရွှေပန်း၊ မဟာလှေကားပန်း-အစရှိသည်တို့၏

အဆင်းနှင့်တူ၏ဟူ၍။ (မညန္တိ။) သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါရုံကို။ (ပိယရူပံ၊ သာတရူပ-
 ဖြစ်သော သဒ္ဓါရုံကို။) မတ္တကရဝိကကောကိလမန္တဓမ္မတမဏိဝံသ နိဋ္ဌေါသံ
 ဝိယ၊ ယစ်မူးသောကရဝိကံဂုဏ်၏အသံ၊ ဥဩ၏အသံ၊ သာသားညင်းညင်း
 မှုတ်အပ်သော ပတ္တမြားပြေ၏အသံနှင့် တူ၏ဟူ၍။ (မညန္တိ။) အတ္တနာ၊ မိမိ
 သည်။ ပဋိလဒ္ဓါနိ၊ ရအပ်ကုန်သော။ စတုသမုဋ္ဌာနိကဂန္ဓာရမ္မဏာဒီနိ၊ ကံ၊
 စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ-ဟူသော လေးပါးသောအကြောင်းရှိသော ဂန္ဓာရုံ
 အစရှိသည်တို့ကို။ “အညဿ၊ ငါမှတပါး အခြားသော။ ကဿ၊ အဘယ်
 သူ၏သန္တာန်၌။ ဝေရူပါနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော ဂန္ဓ၊ ရသ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ-
 တို့သည်။ အတ္တိ၊ ရှိကုန်အံ့နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ မညန္တိ။ [“စတုသမုဋ္ဌာနိက” ဟု
 ဆိုသောကြောင့် ဗဟိဒ္ဓဖြစ်သော ဥတုသမုဋ္ဌာနိက ဂန္ဓ၊ ရသ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ
 တို့ကိုပါ ယူရသည်။]

ဧဝံ၊ သို့။ မညမာနာနံ၊ မှတ်ထင်ကြကုန်သော။ တေသံ၊ ထို သတ္တဝါ
 တို့၏သန္တာန်၌။ တာနိ စက္ခာဒီနိ၊ ထို စက္ခုအစရှိသော ဒွါရ အာရုံတို့သည်။
 ပိယရူပါနိ စေဝ၊ ချစ်အပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိကုန်သည်
 လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ချစ်ဖွယ် သဘောရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ သာတ
 ရူပါနိ စ၊ သာယာအပ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိကုန်သည်လည်း
 ကောင်း။ ဝါ၊ သာယာဖွယ် သဘောရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လတ်သော်။ ဝါ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ နေသံ၊
 ထိုသတ္တဝါတို့၏။ တတ္ထ၊ ထို စက္ခုအစရှိသော ဒွါရ၊ ရူပ-အစရှိသော အာရုံ
 တို့၌။ အနုပ္ပန္နာ၊ မဖြစ်သေးသော။ တဏှာ စေဝ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။
 ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ ဝါ၊ ဖြစ်ပြီးတဏှာနှင့်တူသော။ (တဏှာ စ၊ သည်
 လည်း။ ပုနပုနံ၊ အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်။ ပဝတ္ထိဝသေန၊ ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။
 နိဝိသတိ၊ သက်ဝင်တည်နေ၏။ တဿ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။
 “စက္ခု လောကေ ။ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ” တိ အာဒိ၊ အစရှိသော စကားတော်ကို။
 အာယ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တတ္ထ၊ ထို စက္ခု လောကေ-အစရှိသော ပါဠိ
 ရပ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာတိ၊ ကား။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဣ၊ ဤ စက္ခုပဿာဒ-၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ
 ၏။ ဣတိ အတ္ထော။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော သောတံ လောကေ-အစရှိသော
 ပါဠိတို့၌။ သေ (ဧသော)၊ ဤအစီအရင်သည်။ နယော၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်
 ကို ဆောင်ကြောင်းအစီအရင်တည်း။

နိရောဓသစ္စနိဒ္ဒေသအဖွင့်

၄၀၁။ အသေသဝိရာဂနိရောဓောတိအာဒိနိ၊ အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့သည်။ နိဗ္ဗာနဝေဝစနာနေဝ၊ နိဗ္ဗာန်၏ဝေဝဝစ်ပရိယာယ် စကားလှယ်တို့သာတည်း။ ဟိ၊ ချဲ့။ (တနည်း။) ဟိ (ယသွာ)၊ ကြောင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ သို့။ အာဂမ္မ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ရောက်၍။ ဝါ၊ ရောက်ခြင်းကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ အသေသ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသည်။ (ဟုတော့၍။) ဝိရဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်တော့။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ တသ္မိံ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ ထိုသို့တဏှာ၏ အကြွင်းမရှိ မတပ်မက်ကြောင်း၊ ချုပ်ကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ တံ၊ ထို နိဗ္ဗာန်ကို။ “တဿာယေဝ တဏှာယ အသေသဝိရာဂ-နိရောဓော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ စ၊ သည်သာမက-သေး။ နိဗ္ဗာနံ၊ သို့။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ဝါ၊ ကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ စဇိယတိ၊ စွန့်အပ်၏။ ပဋိနိဿဇ္ဇိယတိ၊ နောက်ထပ်မဖြစ်အောင် စွန့်အပ်၏။ မုစ္စတိ၊ လွှတ်မြောက်၏။ န အလ္လိယတိ၊ မငြိကပ်တော့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ထိုသို့စွန့်ကြောင်း၊ နောက်ထပ်မဖြစ်အောင်စွန့်ကြောင်း၊ လွှတ်မြောက်ကြောင်း၊ မငြိကပ်ကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။) နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ “စာဂေါ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ မုတ္တိ အနာလယော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ [“စဇိယတိ ဣတ္ထာတိ စာဂေါ”စသည်ဖြင့်ပြု၍ “ဣတ္ထ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကြောင့်” ဟုပေးပါ။ ဣတ္ထ နိဗ္ဗာနေတိ နိမိတ္တေ ဘုဗ္ဗံ ဒဿေတိ။-သိ-ဋီသစ်၊ ကေဝဋ္ဌ-သုတ်။]

ဟိ၊ မှန်။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ ကေမေဝ၊ တမျိုးတည်းသာတည်း။ ပန၊ ထိုသို့ပင် တမျိုးတည်းသာ ဖြစ်ပါသော်လည်း။ အဿ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၏။ နာမာနိ၊ နာမည်တို့သည်။ သဗ္ဗဓာန်တာနံ၊ အလုံးစုံသော သင်္ခတ-တရားတို့၏။ နာမ-ပဋိပက္ခဝသေန၊ နာမည်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်အဖြစ်ဖြင့်။ အနေကာနိ၊ တပါးမက များစွာသော နာမည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ သေယျထိဒိ၊ နိဗ္ဗာန်၏ များစွာသောအမည်တို့ဟူသည် အဘယ်နည်း။ အသေသဝိရာဂေါ၊ တဏှာ၏အကြွင်းအကျန်မရှိသည်ဖြစ်၍ မတပ်မက်ကြောင်းနိဗ္ဗာန်။ အသေသနိရောဓော၊ တဏှာ၏ အကြွင်းအကျန်မရှိသည်ဖြစ်၍ ချုပ်ကြောင်းဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်။ စာဂေါ၊ တဏှာကို စွန့်လွှတ်ကြောင်းနိဗ္ဗာန်။ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ တဏှာ၏ နောင်တဖန် မဖြစ်သောအားဖြင့် စွန့်လွှတ်ကြောင်းနိဗ္ဗာန်။ မုတ္တိ၊ တဏှာ၏ လွှတ်ကြောင်း နိဗ္ဗာန်။ အနာလယော၊ ငြိကပ်တယ်တာသော တဏှာ၏မရှိကြောင်း နိဗ္ဗာန်။ ရဂကစ္ဆယော၊ ရဂ-၏ကုန်ကြောင်း နိဗ္ဗာန်။ ဒေါသက္ခယော၊ ဒေါသ-၏

ကုန်ကြောင်း နိဗ္ဗာန်။ မောဟက္ခယော၊ မောဟ-၏ကုန်ကြောင်း နိဗ္ဗာန်။ တဏှာက္ခယော၊ တဏှာ၏ကုန်ကြောင်း နိဗ္ဗာန်။ အနုပ္ပာဒေါ၊ တဏှာ၏ နောက်ထပ်မဖြစ်ကြောင်း နိဗ္ဗာန်။ အပ္ပဝတ္တိံ၊ သင်္ခါရ-တို့၏ မဖြစ်ကြောင်း နိဗ္ဗာန်။ အနိမိတ္တံ၊ သင်္ခါရ-အရိပ်နိမိတ်မရှိသော နိဗ္ဗာန်။ အပ္ပဏိဟိတံ၊ တဏှာ ဖြင့် မတောင့်တအပ်သော နိဗ္ဗာန်။ အနာယူဟနံ၊ ဒုက္ခကို ပေါင်းစုသယ် ယူခြင်း ရရှိကြောင်း နိဗ္ဗာန်။ [“အာယူဟန” ဟူသည် ဝေဒနာ-တည်း၊ ထို ဝေဒနာ-၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို “အနာယူဟန” ဟုခေါ်သည်။] အပ္ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေမရှိသော နိဗ္ဗာန်။ အနုပဝတ္တိံ၊ ကပ်၍ဖြစ်ရာမဟုတ်သော နိဗ္ဗာန်။ အဂတိံ၊ လားရာမဟုတ်သော နိဗ္ဗာန်။ အဇာတံ၊ ဖြစ်ခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်။ အဇရံ၊ အိုခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်။ အဗျာဓိံ၊ နာခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်။ အမတံ၊ သေခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်။ အသောကံ၊ ဝမ်းနည်းရခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်။ အပရိဒေဝံ၊ ငိုကြွေးရခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်။ အနုပါယာသံ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းရ ခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်။ အသံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းရခြင်း မရှိသော နိဗ္ဗာန်။ ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။

ဣဒါနိ၊ ဤ။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်။ ဆိန္နာယ၊ ဖြတ်အပ်သော။ (တဏှာယ စ၊ ၎င်းလည်းကောင်း။) နိဗ္ဗာနံ၊ သို့။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အပ္ပဝတ္တိပတ္တာယပိ၊ နောင်တဖန် မဖြစ်ခြင်းသို့သော်မှ ရောက်ပြီးလည်း ဖြစ် သော။ တဏှာယ စ၊ ၎င်းလည်းကောင်း။ (အဘာဝံ-၌ စပ်။) ယေသု ဝတ္ထုသု၊ အကြင် စက္ခု-အစရှိသော ဝတ္ထုတို့၌။ တဿာ၊ ထိုတဏှာ၏။ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဒဿိတာ၊ ပြတော်မူအပ်ပြီ။ (“စက္ခု လောကေ ပိယရူပံ သာတရူပံ။ ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ” စသည်ဖြင့် ပြတော်မူအပ်ပြီ။) တတ္ထေဝ၊ ထို စက္ခု-အစရှိသော ဝတ္ထုတို့၌ပင်။ အဘာဝံ၊ မဖြစ်ခြင်းကို။ ဒဿေတု၊ ငှာ။ (ယံ လောကေ ပိယရူပံ သာတရူပံ ဧတ္ထေသာ တဏှာ ပဟိယမာနာ ပဟိယတိ” စသည်ဖြင့် ပြတော်မူခြင်းငှာ။) သာ ခေါ် ပနေသာတိအာဒိံ၊ အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို သာ ခေါ် ပနေသာ-အစရှိသော စကားရပ်၌။ ပုရိသော၊ သည်။ ငေဒတ္ထ၊ လယ်၌။ ဇာတံ၊ ပေါက်သော။ တိတ္ထအလာဗုဝလ္လိံ၊ ခါး သော ဗူးနှယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ အဂ္ဂတော၊ အဖျားမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ မူလံ၊ အရင်းကို။ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာမှီး၍။ ဆိန္နေယျ၊ ဖြတ် ရာ၏။ သာ၊ ထို ဗူးခါးနှယ်သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ မိလာ- ယိတွာ၊ ညှိုးနွမ်း၍။ အပညတ္တိံ၊ မထင်ရှားခြင်းသို့။ ဝါ၊ နာမည်ပညတ် ပင် မရှိတော့သည်၏အဖြစ်သို့။ ဝစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ တတော၊ ထိုမှ

နောက်၌။ တသ္မိံ ခေတ္တေ၊ ထိုလယ်၌။ တိတ္ထအလာဗု၊ ခါးသော
 ဗူးပင်ကို။ ဝါ၊ သည်။ နိရုဒ္ဓါတိ၊ ချုပ်ပြီဟူ၍။ ပဟိနာတိ၊ ပယ်
 အပ်ပြီဟူ၍။ ဝုစ္စေယျ ယထာ၊ ဆိုအပ်ရာသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။
 ခေတ္တေ၊ လယ်၌။ တိတ္ထအလာဗု ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ စက္ခာဒိသု၊ စက္ခု
 အစရှိသော ဝတ္ထုတို့၌။ တဏှာ၊ ကို။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ၏။) သာ၊ ထို တဏှာ
 သည်။ အရိယမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ မူလစ္ဆိန္နာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်ရှိသည်။
 (ဟုတော။) နိဗ္ဗာနံ၊ သို့။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အပ္ပဝတ္တံ၊
 နောင်တဖန် မဖြစ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ ဝေ၊ ဤသို့
 နောင်တဖန် မဖြစ်ခြင်းသို့။ ဂတာ၊ ရောက်ပြီးသော တဏှာသည်။ တေသု
 ဝတ္ထုသု၊ ထို စက္ခု-အစရှိသော ဝတ္ထုတို့၌။ (န ပညာယတိ-၌ စပ်။)
 ခေတ္တေ၊ ၌။ တိတ္ထအလာဗု ဝိယ၊ ကိုကဲ့သို့။ န ပညာယတိ၊ မထင်ရှား
 တော့။

စ၊ ဥပမာတနည်းကား။ အဋ္ဌဝိတော၊ တောအုပ်မှ။ စောရေ၊ တော
 ပုန်းခြေတို့ကို။ အာနေတော၊ ဆောင်၍။ နဂရဿ၊ ၏။ ဒက္ခိဏဒွါရေ၊
 တောင်တခါး၏ အနီး၌။ သာတေယျ၊ သတ်ကုန်ရာ၏။ တတော၊ ထိုသို့
 သတ်ပြီးခြင်းကြောင့်။ အဋ္ဌဝိယံ၊ တောအုပ်၌။ စောရာ၊ တို့သည်။ မတာ၊
 သေကုန်ပြီ။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့သော်လည်းကောင်း။ မာရိတာ၊ သတ်အပ်
 ကုန်ပြီ။ ဣတိ ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ ဝုစ္စေယျ၊ ယထာ၊ ဆိုအပ်
 ကုန်ရာသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ အဋ္ဌဝိယံ၊ ၌။ စောရာ၊ တို့သည်။
 (သန္တိ) ဝိယ၊ ရှိကုန်သကဲ့သို့။ (တထာ၊ တူ။) စက္ခာဒိသု၊ တို့၌။ (ယာ)
 တဏှာ၊ သည်။ (အတ္ထိ။) သာ၊ ထို တဏှာသည်။ ဒက္ခိဏဒွါရေ၊ ၌။
 စောရာ၊ တို့ကို။ (မာရိတာ) ဝိယ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ (တထာ။) နိဗ္ဗာနံ၊
 သို့။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ဝါ၊ ကြောင့်။ နိရုဒ္ဓတ္တာ၊ ချုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 နိဗ္ဗာနေ၊ ၌။ နိရုဒ္ဓာ၊ ချုပ်ပြီ။ ပန၊ ဆက်။ ဝေ၊ ဤသို့။ နိရုဒ္ဓာ၊ ချုပ်ပြီး
 သော တဏှာသည်။ တေသု ဝတ္ထုသု၊ ထို စက္ခု-အစရှိသော ဝတ္ထုတို့၌။
 အဋ္ဌဝိယံ၊ ၌။ စောရာ၊ တို့သည်။ (န ပညာယန္တိ) ဝိယ၊ မထင်ရှားကုန်
 သကဲ့သို့။ (တထာ။) န ပညာယတိ၊ မထင်ရှားတော့။ တေန၊ ကြောင့်။
 အဿာ၊ ထို တဏှာ၏။ တတ္ထေဝ၊ ထိုစက္ခု-အစရှိသော ဝတ္ထုတို့၌ပင်။
 နိရောဓံ၊ ချုပ်ခြင်းကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။
 “စက္ခု လောကေ ။ပ။ နိရုဇ္ဈတိ” တိအာဒိ-အစရှိသော စကားကို။ အာဟ၊
 ဟောတော်မူပြီ။

မဂ္ဂသစ္စနိဒ္ဒေသ ဘာသာဋီကာ

၄၀၂။ အယမေဝါတိ၊ ဟူသောသဒ္ဒါသည်။ အညမဂ္ဂပဋိက္ခေပနတ္ထံ၊ အခြားသော တိတ္ထိယပရိကပ္ပိတ-မဂ်၏ နိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါ၏ အဖြစ်ကို ပယ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ (တနည်း) အညမဂ္ဂပဋိက္ခေပနတ္ထံ၊ အခြားသော တိတ္ထိယ-အကျင့်၏ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းမဂ်၏အဖြစ်ကို ပယ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ [“အညမဂ္ဂပဋိက္ခိပနတ္ထံ” ဟုလျှင် ကောင်း၏။] နိယမနံ၊ ပိုင်းခြားသတ်မှတ် ဆုံးဖြတ်ကြောင်း သဒ္ဒါတည်း။ [ဝေ-ပုဒ်၏အနက်ကို ရည်ရွယ်၍ “နိယမနံ” ဟုဆိုသည်။] အရိယာတိ၊ ကား။ တံ တံ မဂ္ဂဝဇ္ဇေဟိ၊ ထိုထိုမဂ်သည် ပယ်သတ်အပ်ကုန်သော။ ကိလေသေဟိ၊ တို့မှ။ အာရကတ္တာ၊ ဝေးကွာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အရိယဘာဝကရတ္တာ၊ စ၊ အရိယာအဖြစ်ကိုပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အရိယော၊ အရိယ-မည်၏။ ဒုက္ခေဉာဏန္တိ-အာဒိနာ၊ ဒုက္ခေ ဉာဏ်-အစရှိသော စကားရပ်ဖြင့်။ စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာနံ၊ လေးပါးသောသစ္စာကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းကို ဆောင်နိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဝါ၊ သစ္စာလေးပါးကို ရည်ညွှန်း၍ဖြစ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ ချမ်းသာအထူး၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဘာဝနာကံတည်းဟူသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ [စတုသစ္စ-ပဋိဝေဓာဝဟံ ကမ္မဋ္ဌာနံ စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာနံ၊ စတုသစ္စံ ဝါ ဥဒ္ဓိဿ ပဝတ္ထံ ဘာဝနာကမ္မံ ယောဂီနော သုခဝိသေသာနံ ဌာနဘူတန္တိ စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာနံ-ဋီကာ။] ဒဿိတံ၊ ပြတော်မူအပ်ပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော သစ္စာတို့တွင်။ ပုရိမာနိ၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ သစ္စာနိ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ တို့သည်။ ဝဋ္ဋံ၊ ဝဋ္ဋိတရားတည်း။ ပစ္စိမာနိ၊ နောက်ဖြစ်ကုန်သော။ (ဒွေ သစ္စာနိ၊ တို့သည်။) ဝိဝဋ္ဋံ၊ ဝဋ္ဋိမှကင်းသော လောကုတ္တရာတရားတည်း။ တေသု၊ ထို ဝဋ္ဋသစ္စာ၊ ဝိဝဋ္ဋသစ္စာတို့တွင်။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဝဋ္ဋေ၊ ဝဋ္ဋသစ္စာ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနာဘိ-နိဝေသော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိဝဋ္ဋေ၊ ဝိဝဋ္ဋသစ္စာ၌။ အဘိနိဝေဘော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ နတ္ထိ။ ဟိ၊ ချဲ့။ ပုရိမာနိ၊ ကုန်သော။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ သစ္စာနိ၊ တို့သည်။ “ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာတည်း။ တဏှာ၊ သည်။ သမုဒယော၊ တည်း။” ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့။ သင်္ခေပေန စ၊ အကျဉ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း။ “ကတမေ ပဉ္စက္ခန္ဓာ ရူပက္ခန္ဓာ” တိ အာဒိနာ၊ အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ ဝိတ္ထာရေန စ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ အာစရိယဿ၊ ၏။ ဂန္တိကေ၊ ၌။ ဥဂ္ဂဏိတွာ၊ သင်ယူ

၍။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်။ ပရိဝတ္တေန္တော၊ ပြန်လည်စေလျက်။ (စာပြန်လျက်။) ယောဂါဝစရော၊ အားထုတ်အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ လှည့်လည်ကျက်စားသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကမ္မံ၊ အားထုတ်မှုကို။ ကရေတိ၊ ၏။ ပန၊ ကား။ ဣတရေသု၊ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာမှ အခြားကုန်သော။ ဒိဋ္ဌိသု၊ ကုန်သော။ သစ္စေသု၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာတို့၌။ (ကမ္မံ ကရေတိ-၌ စပ်။) နိရောဓသစ္စံ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဣဋ္ဌံ၊ လိုလားအပ်၏။ ကန္တံ၊ နှစ်သက်အပ်၏။ မနာပံ၊ စိတ်ကို တိုးပွားစေတတ်၏။ မဂ္ဂသစ္စံ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဣဋ္ဌံ ကန္တံ မနာပံ၊ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သဝနေန၊ ကြားနာခြင်းအားဖြင့်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရေတိ၊ ၏။

သော၊ ထို ရဟန်းသည်။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ကရေန္တော၊ ပြုလတ်သော်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ဧပဋိဝေဓေနေဝ၊ တခုတည်းသော ပဋိဝေဓဉာဏ်ဖြင့်ပင်။ ပဋိဝိဇ္ဇတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၏။ ဧကောဘိ-သမယေန၊ တခုတည်းသော ထိုးထွင်း၍သိတတ်သောဉာဏ်ဖြင့်။ အဘိသမေတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၏။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို။ ပရိညာပရိဝေဓေန၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းဟူသော ထိုးထွင်း၍သိခြင်းဖြင့်။ ပဋိဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ သမုဒယံ၊ ကို။ ပဟာနပဋိဝေဓေန၊ ပယ်ခြင်းဟူသော ထိုးထွင်း၍သိခြင်းဖြင့်။ (ပဋိဝိဇ္ဇတိ။) နိရောဓံ၊ ကို။ သစ္စိကိရိယာပဋိဝေဓေန၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းဟူသော ထိုးထွင်း၍သိခြင်းဖြင့်။ (ပဋိဝိဇ္ဇတိ။) မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဘာဝနာပဋိဝေဓေန၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်စေခြင်းဟူသော ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းဖြင့်။ ပဋိဝိဇ္ဇတိ။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ ပရိညာဘိသမယေန၊ ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းဟူသော ထိုးထွင်း၍သိခြင်းဖြင့်။ သမုဒယံ၊ ကို။ ပဟာနဘိသမယေန၊ ပယ်ခြင်းဟူသော။ ပ။ ဖြင့်။ နိရောဓံ၊ ကို။ သစ္စိကိရိယာ-ဘိသမယေန၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းဟူသော။ ပ။ ဖြင့်။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဘာဝနာ-ဘိသမယေန၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်စေခြင်းဟူသော ထိုးထွင်း၍သိခြင်းဖြင့်။ အဘိသမေတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၏။

ဝေံ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထို ရဟန်း၏။ ပုဗ္ဗဘာဂေါ၊ မင်္ဂါရှေးအဖို့၌။ ဒိဋ္ဌိသု၊ ကုန်သော။ သစ္စေသု၊ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ တို့၌။ ဥဂ္ဂဟ-ပရိပုစ္ဆာဘဝနာရဏသမ္ပသနပဋိဝေဓော၊ သင်ယူခြင်း၊ အဖန်ဖန်မေးမြန်းခြင်း၊ နာယူခြင်း၊ ဆောင်ခြင်း၊ သုံးသပ်ခြင်းဟူသော ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ပန၊ ကား။ ဒိဋ္ဌိသု၊ နှစ်ပါးသော နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂ-သစ္စာ-တို့၌။ သဝနပဋိဝေဓော ယေဝ၊ နာယူခြင်းဟူသော ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်သာ။ (ဟောတိ။) အပရဘာဂေါ၊ ။ တိသု၊ သုံးပါးသော

ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ-တို့၌။ ကိစ္စတော၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်း စသော ကိစ္စအားဖြင့်။ ပဋိဝေဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ နိရောဓေ၊ နိရောဓသစ္စာ၌။ အာရမ္မဏပဋိဝေဓော၊ အာရမ္မပြုခြင်းဟူသော ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ (ဟောတိ။) ပန၊ ကား။ ပစ္စဝေက္ခဏာ၊ သစ္စာတို့ကို ဆင်ခြင်ကြောင်းဉာဏ်သည်။ ပတ္တသစ္စဿ၊ ရောက်အပ် ရအပ်ပြီးသော သစ္စာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌။ ဟောတိ။ အယဉ္ဇ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ် သည် လည်း။ အာဒိကမ္ပိကော၊ အစစွာအားထုတ်မှု၌ ယှဉ်သူတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာ၊ ထို ပစ္စဝေက္ခဏာကို။ ဣမ၊ ဤ စတုသစ္စ-ကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ န ဝုတ္တာ၊ အပ်။

၈။ ဆက်။ ဣမဿ ဘိက္ခုနော၊ ၎င်း။ ပရိဂ္ဂဟတော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို သိမ်းဆည်းရာအခါမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ “ဒုက္ခံ၊ ကိ။ ပရိဇာနာမိ၊ ပိုင်းခြား၍ သိ၏။ သမုဒယံ၊ ကိ။ ပဇဟာမိ၊ ပယ်စွန့်၏။ နိရောဓံ၊ ကိ။ သစ္စိ- ကရောမိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ မဂ္ဂံ၊ ကိ။ ဘာဝေမိ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ် စေ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဘောဂသမန္နာဟာရ မနသိကာရ ပစ္စဝေက္ခဏာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၊ စိတ်ကို ကောင်းစွာဆောင်ခြင်း၊ စိတ်၌ပြုခြင်း၊ ဆင်ခြင် ခြင်းသည်။ နတ္ထိ။ ပရိဂ္ဂဟတော၊ အခါမှ။ ပဋ္ဌာယံ၊ ၍။ (အာဘောဂ- သမန္နာဟာရမနသိကာရ ပစ္စဝေက္ခဏာ၊ သည်။ ဟောတိ။) ပန၊ ကား။ အပရဘာဂေ၊ မဂ်ဖြစ်ရာအခါမှ နောက်၌။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ဝါ၊ ကိ။ ပရိညာတမေဝ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီးသည်သာ။ သမုဒယံ၊ သည်။ ဝါ၊ ကိ။ ပဟိနောဝ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်သာ။ နိရောဓော၊ သည်။ ဝါ၊ ကိ။ သစ္စိကတောဝ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည်သာ။ မဂ္ဂံ၊ သည်။ ဝါ၊ ကိ။ ဘာဝိတောဝ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်စေအပ်ပြီးသည်သာ။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တတ္ထ၊ ထို ၄-ပါးသော သစ္စာတို့တွင်။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ သစ္စာနိ၊ ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာတို့သည်။ ဒုဒ္ဒသတ္တာ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် မြင်အပ် ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ မြင်နိုင်ခဲကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဂမ္ဘိရာနိ၊ နက်နဲကုန်၏။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးသော နိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာတို့ကို။ ဂမ္ဘိရတ္တာ၊ နက်နဲကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုဒ္ဒသာနိ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် မြင်အပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ မြင်နိုင်ခဲကုန်၏။

ဟိ၊ ချဲ့။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ သည်။ ဥပုတ္တိတော၊ ဖြစ်ခြင်းအားဖြင့်။ ပါကဋံ၊ ထင်ရှား၏။ ခါဏုကဏကပဟာရာဒိသု၊ သစ်ငုတ် ဆူးတို့ကို ပုတ်ခတ် မိရာအခါ အစရှိသည်တို့၌။ (သစ်ငုတ်တိုက်မိရာအခါ ဆူးစူးမိရာ အခါ

အစရှိသည်တို့၌။) “အဟော ဒုက္ခ” ၏ ဟူ၍။ ဝတ္ထုဗ္ဗတမ္ပိ၊ ပြောဆို ထိုက်သည်၏ အဖြစ်သို့လည်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သမုဒယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ခါဒိတုကာမတာဘူတုကာမတာဒိဝသေန၊ ခဲခြင်းငှာအလိုရှိသူ၏ အဖြစ်၊ စားခြင်းငှာအလိုရှိသူ၏အဖြစ် အစရှိသည်တို့၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပ္ပတ္တိတော၊ အားဖြင့်။ ပါကဋ္ဌ၊ ၎င်း၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင်-ထင်ရှားပါသော်လည်း။ လက္ခဏပဋိဝေဓတော၊ ဒုက္ခ သမုဒယ-တို့၏ လက္ခဏာတို့ကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းအားဖြင့်။ ဥဘယမ္ပိ၊ နှစ်ပါးသော၊ ဒုက္ခသစ္စာ-သမုဒယသစ္စာ သည်လည်း။ ဂမ္ဘီရံ၊ နက်နဲ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ တာနိ၊ ထိုနှစ်ပါးသော-သစ္စာတို့သည်။ ဒုဒ္ဒသတ္တာ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် မြင်အပ်ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဂမ္ဘီရနိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ကား။ ဣတရေသိ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ-မှ အခြားကုန်သော။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ပါးသော နိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာ-တို့ကို။ ဒဿနတ္ထာယ၊ မြင်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ပယောဂေါ၊ လုံ့လပြုရခြင်းသည်။ ဘဝဂ္ဂဂယဏတ္ထံ၊ ဘဝဂ်ကို ကိုင်ခြင်းအကျိုးငှာ။ (ဘဝ၏အဆုံးဖြစ်သော နေဝသညာနာသညာယတန-ဘုံကိုကိုင်ခြင်းအကျိုးငှာ။) ဟတ္ထပ္ပသာရဏံ၊ ဝိယ၊ လက်ကိုဆန့်တန်းရခြင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အဝီစိဖုသနတ္ထံ၊ အဝီစိကို ထိခြင်းအကျိုးငှာ။ ပါဒပ္ပသာရဏံ၊ ဝိယ၊ ခြေကိုဆန့်တန်းရခြင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ သတဓာ၊ အစိတ်တရာအားဖြင့်။ ဘိန္နဿ၊ ခွဲအပ်ပြီးသော။ ဝါလဿ၊ သားမြီး၏။ ကောဋ္ဌိယာ၊ တခုသောအစွန်ဖြင့်။ ကောဋ္ဌိပါဒနံ၊ ဝိယ၊ စ၊ အစွန်တခုကို ထိစေရခြင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဣတိ၊ ကြောင့်။ တာနိ၊ ထို နိရောဓ၊ မဂ္ဂသစ္စာတို့ကို။ ဂမ္ဘီရတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဒုဒ္ဒသာနိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒုဒ္ဒသတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဂမ္ဘီရေသု၊ နက်နဲသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဂမ္ဘီရတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဒုဒ္ဒသေသု၊ စ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် မြင်အပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ စတုသု၊ ကုန်သော။ သစ္စေသု၊ တို့၌။ ဥဂ္ဂဟာဒိဝသေန၊ သင်ယူခြင်း အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ပုဗ္ဗဘာဂ ဉာဏုပ္ပတ္တိံ၊ ရှေးအဖွင့်ဖြစ်သော ဉာဏ်၏ဖြစ်ခြင်းကို။ သန္နာယ၊ ၍။ ဒုက္ခေ ဉာဏန္တိ၊ အာဒိ၊ အစရှိသော။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ပန၊ ကား။ ပဋိဝေက္ခေဏေ၊ ထိုးထွင်း၍ သိရာခဏ၌။ ဧကမေဝ၊ တခုတည်းသာလျှင်ဖြစ်သော။ တံ ဉာဏံ၊ ထိုသိတတ်သော မဂ်ဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။

နေက္ခမ္ပသင်္ကပ္ပဒယော၊ နေက္ခမ္ပသင်္ကပ္ပ-အစရှိသော သင်္ကပ္ပ-တို့သည်။ [အာဒိဖြင့် အဗျာပါဒသင်္ကပ္ပ၊ အဝီတိ သာသင်္ကပ္ပ-တို့ကိုယူပါ။] ကာမဗျာ-ပါဒ ဝိတိ သာဝီရမဏသညာနံ၊ ကာမသင်္ကပ္ပ၊ ဗျာပါဒသင်္ကပ္ပ၊ ဝိတိ သာ

သင်္ကပ္ပ-တို့မှ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်းသညာတို့၏။ နာနတ္ထာ၊ ထူးကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ မဂ်၏ရှေ့အဖို့၌။ နာနာ၊ မတူထူးခြား ကွဲပြား ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ။) ပန၊ ကား။ မဂ္ဂက္ခန္ဓေ၊ မဂ်ခန္ဓာ၌။ တိသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသုဌာနေသု၊ ကာမသင်္ကပ္ပ၊ ဗျာပါဒသင်္ကပ္ပ၊ ဝိဟိံသာသင်္ကပ္ပ-ဟူသော ဌာနတို့၌။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော။ အကုသလသင်္ကပ္ပဿ၊ ၏။ ပဒပစ္စေဒတော၊ သွားရာလမ်းကြောင်းကို ဖြတ်ခြင်းအားဖြင့်။ အနုပ္ပတ္တိသာဓနဝသေန၊ မဖြစ် ခြင်းကို ပြီးစေခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ မဂ္ဂင်္ဂံ၊ မဂ်၏အင်္ဂါကို။ ပုရယမာနော၊ ပြည့်စေလျက်။ ဧကောဝံ၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော။ ကုသလသင်္ကပ္ပော၊ ကုသလသင်္ကပ္ပ-သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤ ကုသလသင်္ကပ္ပ-သည်။ သမ္မာသင်္ကပ္ပော နာမ၊ မည်၏။

မုသာဝါဒါဝေရမဏိ အာဒယောပိ၊ မုသာဝါဒါဝေရမဏိ-အစရှိသော တရားတို့သည်လည်း။ မုသာဝါဒါဒီဟိ၊ မုသာဝါဒ-အစရှိသော ဝစီဒုစရိုက် တို့မှ။ ဝိရမဏသညာနံ၊ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်းသညာတို့၏။ နာနတ္ထာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗဘာဂေ နာနာ၊ မဂ္ဂက္ခန္ဓေ ပန။ စတူသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ဌာနေသု၊ ဤ မုသာဝါဒ-အစရှိသော ဝစီဒုစရိုက်ဟူသော ဌာနတို့၌။ ဥပ္ပန္နဿ၊ သော။ အကုသလ ဒုဿိလျစေတနာယ၊ အကုသိုလ်ဟူသော ဒုဿိလျစေတနာ၏။ ပဒပစ္စေဒတော အနုပ္ပတ္တိသာဓနဝသေန ၊ မဂ္ဂင်္ဂံ။ ပုရယမာနာ၊ လျက်။ ဧကောဝံ၊ သော။ ကုသလဝေရမဏိ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော ဝိရတိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤ ကုသလဝိရတိသည်။ သမ္မာဝါစာ နာမ၊ မည်၏။

ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိအာဒယောပိ၊ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ- အစရှိသော တရားတို့သည်လည်း။ ပါဏာတိပါတာဒီဟိ၊ အစရှိသော ကာယ ဒုစရိုက်တို့မှ။ ဝိရမဏသညာနံ နာနတ္ထာ။ ပ။ တိသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ဌာနေသု၊ ဤပါဏာတိပါတာ-အစရှိသော ကာယဒုစရိုက်ဟူသော ဌာနတို့ ၌။ ပ။ အင်္ဂရိယတော၊ မပြုခြင်းအားဖြင့်။ ပ။ အယံ၊ သည်။ သမ္မာကမ္မန္တော နာမ။

မိစ္ဆာအာဇီဝန္တိ၊ ကား။ ခါဒနိယဘောဇနိယာဒိနံ၊ ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်- အစရှိသည်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ဌာ။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ ကာယဝစီ- ဒုစရိုက်၊ ကာယဒုစရိုက်၊ ဝစီဒုစရိုက်ကို။ ပဟာယာတိ၊ ကား။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ရှောင်ကြဉ်၍။ သမ္မာအာဇီဝေနာတိ၊ ကား။ ဗုဒ္ဓပသတ္တေန၊ မြတ်စွာဘုရား သည် ချီးမွမ်းတော်မူအပ်သော။ အာဇီဝေန၊ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ဖြင့်။ ဇီဝိတံ ကပေတိတိ၊ ကား။ ဇီဝိတပွဝတ္တိံ၊ အသက်၏ဖြစ်ခြင်းကို။

ဝါ၊ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းကို။ ပဝတ္ထေတိ၊ စေ၏။ သမ္မာအာဇီဝေါပိ၊ သည်လည်း။ ကုဟနာဒီဟိ၊ အံ့ဩဖွယ်ကိုဖြစ်စေခြင်း အစရှိသည်တို့မှ။ ဝိရမဏသညာနံ။ပ။ သတ္တသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ယေဝ ဌာနေသု၊ ဤ ကာယဗုဒ္ဓရိုက်သုံးပါး၊ ဝစီဗုဒ္ဓရိုက်လေးပါးဟူသော ဌာနတို့၌။ ဥပ္ပန္နာယ။ မိစ္ဆာဇီဝဒုဿိလျစေတနာယ၊ မိစ္ဆာဇီဝ-ဟူသော ဒုဿိလျစေတနာ၏။ပ။ အယံ သမ္မာအာဇီဝေါ နာမ။

အနုပ္ပန္နာနန္တိ၊ ကား။ ကေသိံ၊ တခုသော၊ ဘဝေ ဝါ၊ ဘဝ၌သော် လည်းကောင်း။ တထာဂ္ဂပေ၊ ထို အကုသိုလ် ဖြစ်လောက်အောင်သော သဘောရှိသော။ အာရမ္မဏေ ဝါ၊ အာရုံ၌သော်လည်းကောင်း။ အတ္တနော၊ မိမိသန္တာန်၌။ န ဥပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ပေါ်ကုန်သေးသော။ (ပါပကာနံ အကု- သလာနံ-တို့၌ စပ်။)ပန၊ ဆက်။ ပရဿ၊ ၎င်းသန္တာန်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊ ဖြစ် သောအကုသိုလ်တို့ကို။ ဒိသ္မာ။ ရှိ။ “မေ၊ ၎်။ ဝါ၊ မှာ။ ဝေရူပါ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာဓမ္မာ၊ တို့သည်။ န ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ မဖြစ်ပါကုန် မှုကား။ အဟော ဝတ၊ ဩော်....ကောင်းလေစွ။” ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ ဤဘဝ၌ မဖြစ်ပေါ်ကုန်သေးသော။ ဝါ၊ အာရုံသစ်ကြောင့် မဖြစ်ပေါ်ကုန်သေးသော။ ပါပကာနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ အနုပ္ပာဒါယ၊ မဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဆန္တံ ဇနေတိတိ၊ ကား။ တေသံ၊ ထို အနုပ္ပန္န-အကုသိုလ် တို့ကို။ အနုပ္ပာဒကပဋိပတ္တိသာဓကံ၊ မဖြစ်စေတတ်သောအကျင့်ကို ပြီးစေ တတ်သော။ ဝိရိယဆန္တံ၊ ဝိရိယနှင့်ယှဉ်သော ဆန္ဒကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယမတိတိ၊ ကား။ ဝါယာမံ၊ အားထုတ်မှုကို။ ကရေတိ။ ဝိရိယံ အာရတတိတိ၊ ကား။ ဝိရိယံ ကို။ ပဝတ္ထေတိ၊ ၎်။ စိတ္တံ ပဂ္ဂဏာတိတိ၊ ကား။ ဝိရိယေန၊ သည်။ စိတ္တံ ကို။ ပဂ္ဂဟိတံ၊ ချီးမြှောက်အပ်သည်ကို။ ကရေတိ။ ပဒဟတိတိ၊ ကား။ တစော စ၊ အရေသည်လည်းကောင်း။ နှာရူ စ၊ အကြောသည်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌိ စ၊ အရိုးသည်လည်းကောင်း။ ကာမံ အဝသိဿတု၊ အကယ်၍ကား ကြွင်းကျန်ပစေတော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဒဟနံ၊ အားထုတ်ကြောင်း လုံ့လကို။ ပဝတ္ထေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။

ဥပ္ပန္နာနန္တိ၊ ကား။ သမုဒါစာရဝသေန၊ မပြတ်မလပ်ဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်း ဖြင့်။ အတ္တနော၊ ၎် သန္တာန်၌။ ဥပ္ပန္နပုပ္ဖာနံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ဖြစ်ဖူးကုန်သော။ (ပါပကာနံ အကုသလာနံ-တို့၌ စပ်။) ဣဒါနိ၊ ၌။ တာဒိသေ၊ ထိုကဲ့သို့ရှုအပ်သော အကုသိုလ်တို့ကို။ န ဥပ္ပာဒေဿာမိ၊ မဖြစ် စေတော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အဓိဋ္ဌာန်၍။ တေသံ၊ တို့ အကုသိုလ်တရားတို့

ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှာ။ ဆန္ဒ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ၎င်း။ အနုပုန္နာနံ ကုသလာနန္တိ၊ ကား။ အပုဋ္ဌိလဒ္ဓါနံ၊ မရအပ်ကုန်သေးသော။ ပဌမဇ္ဈာနာ- မိနံ၊ ပထမဈာန် အစရှိသောတရားတို့၏။ (ဥပ္ပာဒါယ-၌ စပ်။) ဥပ္ပန္နာနန္တိ၊ ကား။ ပဋ္ဌိလဒ္ဓါနံ၊ ရအပ်ပြီးကုန်သော။ တေသံယေဝ၊ တို့ ပထမဈာန် အစရှိသောကုသိုလ်တရားတို့၏ပင်။ ဌိတိယာတိ၊ ကား။ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန် အထပ်ထပ်။ ဥပ္ပတ္တိပဗန္ဓဝသေန၊ ဖြစ်ခြင်းအစဉ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဌိတတ္ထိ၊ တည်ခြင်းအကျိုးငှာ။ အသမ္မောသာယာတိ၊ ကား။ အဝိနာသနတ္ထိ၊ မပျောက်ပျက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဘိယျောဘာဝါယာတိ၊ ကား။ ဥပရိ- ဘာဝါယ၊ အထက်၌ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဝေပုလ္လာယာတိ၊ ကား။ ဝိပုလဘာဝါယ၊ ပြန်ပြောကုန်သည်၏အဖြစ် အကျိုးငှာ။ ဘာဝနာယပရိပူရိယာတိ၊ ကား။ ဘာဝနာယ၊ ၎င်း။ ပရိပူရဏတ္ထိ၊ ပြည့်ခြင်းအကျိုးငှာ။ (ဆန္ဒ ဇနေတိ- တို့၌ စပ်။) အယမ္ပိ သမ္မာဝါယာမော၊ သည်လည်း။ အနုပုန္နာနံ၊ ဤ ဘဝ၌ မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ဝါ၊ အာရုံသစ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်သေးသော။ အကုသလာနံ၊ တို့ကို။ အနုပုာဒနာဒိစိတ္တာနံ၊ မဖြစ်စေကြောင်းစိတ်တို့၏၊ နာနတ္တာ။ပ။စတူသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ယေဝ ဌာနေသု၊ ဤ အနု- ပုန္နပါက-အစရှိသော ဌာနတို့၌ပင်။ ကိစ္စသာဓနဝသေန၊ ကိစ္စကိုပြီးစေခြင်း ၎င်း အစွမ်းဖြင့်။ပ။အယံ သမ္မာဝါယာမော နာမ။

သမ္မာသတိပိ၊ သည်လည်း။ ကာယာဒိပရိဂ္ဂါဟကစိတ္တာနံ၊ ကာယ-အစ ရှိသည်ကို သိမ်းဆည်းတတ်သော စိတ်တို့၏။ နာနတ္တာ။ပ။စတူသု၊ ကုန် သော။ ဌာနေသု၊ ကာယ၊ ဝေဒနာ၊ စိတ္တ၊ ဓမ္မ-ဟူသော ဌာနတို့၌။ ကိစ္စသာဓနဝသေန။ပ။ အယံ၊ ဤ သတိသည်။ သမ္မာသတိ နာမ။

ဈာနာနိ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗဘာဂေပိ၊ မဂ်၏ ရှေ့အဖို့၌ လည်းကောင်း။ မဂ္ဂက္ခဏေပိ၊ မဂ်ခဏ၌လည်းကောင်း။ နာနာ၊ မတူထူးခြား ကွဲပြားကုန် သည်။ (ဟောန္တိ။) ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ၌။ သမာပတ္တိဝသေန၊ သမာပတ်၏အစွမ်း ဖြင့်။ နာနာ (ဟောန္တိ။) မဂ္ဂက္ခဏေ၊ ၌။ နာနာမဂ္ဂဝသေန၊ အမျိုး မျိုးသောမဂ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ (နာနာ ဟောန္တိ။) ဟိ၊ ချဲ့။ ကေသ၊ တယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပဌမမဂ္ဂေါ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော သောတာပတ္တိ မဂ်သည်။ ပဌမဇ္ဈာနိကော၊ ပဌမဈာန်နှင့်ယှဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဒုတိယ- မဂ္ဂါဒယောပိ၊ ဒုတိယမဂ် အစရှိသော မဂ်တို့သည်လည်း။ ပဌမဇ္ဈာနိကာ ဝါ၊ ပဌမဈာန်နှင့် ယှဉ်ကုန်သည်သော်လည်းကောင်း။ ဒုတိယဇ္ဈာနာဒိသု၊ ဒုတိယဈာန် အစရှိသောဈာန်တို့တွင်။ အညတရဈာနိကာ ဝါ၊ အမှတ်

မထား တပါးပါးသော ဈာန်နှင့် ယှဉ်ကုန်သည်သော် လည်းကောင်း။
 (ဟောန္တိ။) ကေဿပိ၊ ဇာလည်း။ ပဌမမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဒုတိယာဒိနံ၊
 ဒုတိယဈာန် အစရှိသော ဈာန်တို့တွင်။ အညတရဈာန်ကော၊ အမှတ်
 ထေး တပါးပါးသော ဈာန်နှင့် ယှဉ်သည်။ ဟောတိ။ ဒုတိယာဒယောပိ၊
 ဒုတိယ-အစရှိသော မဂ်တို့သည်လည်း။ ဒုတိယာဒိနံ၊ ဒုတိယ-အစရှိသော
 ဈာန်တို့တွင်။ အညတရဈာန်ကော ဝါ၊ ကုန် သည် သော် လည်း ကောင်း။
 ပဌမဇ္ဈာန်ကော ဝါ၊ ကုန်သည်သော်လည်းကောင်း။ (ဟောန္တိ။) ဝေံ၊
 ဤသို့။ စတ္တာဓောပိ၊ လေးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မဂ္ဂါ၊ တို့သည်။
 ဈာနဝသေန၊ ဈာန်နှင့်စပ်သဖြင့်။ သဒိသာ ဝါ၊ အလုံးစုံ တူကုန်သည်
 သော်လည်းကောင်း။ အသဒိသာ ဝါ၊ အလုံးစုံ မတူကုန်သည်သော်
 လည်းကောင်း။ ကေစွသဒိသာ ဝါ၊ အချို့ တူကုန် သည်သော်လည်း
 ကောင်း။ ဟောန္တိ။ ပန၊ ကား။ အဿ၊ ထိုမဂ်၏။ အယံ ဝိသေ-
 သော၊ ဤအထူးသည်။ (အလုံးစုံတူကုန်၊ အလုံးစုံမတူကုန်၊ အချို့တူကုန်
 သည်ဟူသော အထူးသည်။) ပါဒကဇ္ဈာနနိယမေန၊ ပါဒက-ဈာန်၏
 အမှတ်အသားကြောင့်။ ဝါ၊ မှတ်သားကြောင်း ပါဒက-ဈာန်ကြောင့်။
 ဟောတိ။

တာဝ၊ သမ္မသိတဇ္ဈာန-စသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ။ (နိဒ္ဒိဋ္ဌေန၊ သော။)
 ပါဒကဇ္ဈာနနိယမေန၊ ကြောင့်။ (ဝိသေသော၊ ထူးပုံကို။ ဝေံ ဝေဒိ-
 တဗ္ဗော။) ပဌမဇ္ဈာနလာဘိနော၊ ပဌမဈာန်ကို ရခြင်းရှိသော ယောဂီ
 ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝါ၊ သည်။ [“ပဌမဇ္ဈာနလာဘိနော” နေရာဝယ် “ပဌမ
 ဇ္ဈာနာဒိလာဘိနော”ဟု ရှိလျှင် ကောင်းမည်ထင်သည်၊ ဘာကြောင့်နည်း-
 နောက်၌ “ဒုတိယဇ္ဈာနတော ဝုဋ္ဌာယ ဝိပဿန္တဿ” စသည်ဖြင့် ဆိုလတ္တံ့
 ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။] ပဌမဇ္ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ ဝိပဿန္တဿ၊ ဝိပဿနာ
 ရှုလတ်သော်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ပဌမဇ္ဈာန်ကော၊ သည်။
 ဟောတိ။ ပန၊ ဆက်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ပဌမဇ္ဈာန်က-မဂ်၌။ မဂ္ဂံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနိ၊ မဂ္ဂင်
 မောဇ္ဈင်တို့သည်။ ပရိပုဏ္ဏာနေဝ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်သာ။ (အပြည့်အစုံပါသည်
 ဟူလို။) ဟောန္တိ။ ဒုတိယဇ္ဈာနတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ ဝိပဿန္တဿ၊ လတ်သော်။
 ဥပ္ပန္နော၊ သော။ (မဂ္ဂေါ၊ သည်။) ဒုတိယဇ္ဈာန်ကော၊ သည်။ ဟောတိ။ ပန၊
 ဆက်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဒုတိယဇ္ဈာန်က-မဂ်၌။ မဂ္ဂံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ သတ္ထု၊
 တို့သည်။ ဟောန္တိ။ (သမ္မာသင်္ကပ္ပ-မပါ။) တတိယဇ္ဈာနတော ဝုဋ္ဌာယ
 ဝိပဿန္တဿ ဥပ္ပန္နော (မဂ္ဂေါ) တတိယဇ္ဈာန်ကော (ဟောတိ)။ ပန၊ ဆက်။

တ္ထေ၊ ဤ တတိယဇ္ဇာနိက-မဂ်၌။ မဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ သတ္တ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ ခာ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ။ (ပီတိသံဓမ္မာဇ္ဈင်-မပါ။) စတုတ္ထဇ္ဇာနတော ဝုဋ္ဌာယ။ ယာဝ နေဝသညာ-နာသညာယတနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတန - ဈာန်တိုင်အောင်။ သေ (သော) နယော၊ တည်း။ (သတ္တ၊ ဆ-တို့ကိုညွှန်းသည်။)

အာရုပ္ပေ၊ အရူပ-ဘုံ၌။ စတုက္ကပဉ္စကဇ္ဈာနံ၊ စတုက္က-ဈာန် ပဉ္စက-ဈာန်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ တဉ္စ၊ ထိုစတုက္ကပဉ္စက-ဈာန်သည်လည်း။ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာဈာန်တည်း။ လောကီယံ၊ လောကီဈာန်သည်။ နော၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ အဋ္ဌသာလိနိ၌ ဆိုအပ်ပြီ။ တ္ထေ၊ ဤ စကားရပ်၌။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ (ဟောတိ၊ နည်း။) ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။ တ္ထောပိ၊ ဤစကား၌လည်း။ (တနည်း) တ္ထောပိ၊ ဤအာရုပ္ပဘုံ၌လည်း။ ပဌမဇ္ဈာနာဒိသု၊ ပဌမဈာန် အစရှိသည်တို့တွင်။ ယတော၊ အကြင်ဈာန်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံကို။ ပဋိလဘိတွာ၊ ၍။ အရူပသမာပတ္တိံ၊ ကို။ ဘာဝေတွာ၊ ၍။ သော၊ ထို ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာရုပ္ပေ၊ ဘုံ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇော(ဟောတိ)။ တတ္ထ၊ ထို အရူပဘုံ၌။ အဿ၊ ထို ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ တံဈာန်ကာဝ၊ ထို ပါဒက-ဈာန်နှင့်တူသော ဈာန်ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ တယော၊ ကုန်သော။ မဂ္ဂါ၊ အထက်မဂ်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ပါဒကဇ္ဈာန-မေဝ၊ ပါဒက-ဈာန်သည်သာ။ နိယမတိ၊ မှတ်သား၏။ (ဣတိ၊ ဤကား အဖြေတည်း။)

ပန၊ ဝါဒန္တရ-ကား။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ထေရာ၊ တို့သည်။ “ဝိပဿနာယ၊ ၎်။ အာရမ္မဏဘူတာ၊ အာရုံဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ နိယမေန္တိ၊ မှတ်သားကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ [ဤဝါဒ-ကို သုံးသပ်သောအာရုံ၏ ဈာန်နှင့်တူသောကြောင့် “သမ္ပသိတဈာနဝါဒ” ဟုခေါ်သည်။] ကေစိ(ထေရာ)။ “ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဇ္ဈာသယ-သည်။ နိယမေတိ၊ ၎်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစိ(ထေရာ)။ “ဝုဋ္ဌာန-ဂါမိနိဝိပဿနာ၊ သည်။ နိယမေတိ” ဣတိ ဝဒန္တိ။ တေသံ၊ ထို ထေရ်တို့၏။ ဝါဒဝိနိစ္စယော၊ ဝါဒ-အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၌။ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိ-ဝိပဿနာဓိကာရေ၊ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာ-အရာ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ သာ။ ဝေဒိတဗ္ဗော။

အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ သမ္မာသမာဓိတိ၊ ကား။ ပုဗ္ဗဘာဂေ ၌။ လောကီ-ယော၊ လောကီဖြစ်သော။ အပရဘာဂေ၊ မဂ်၏နေောက်အဖို့၌။ လောကုတ္တရော၊ သော။ အယံ၊ ဤသမာဓိကို။ သမ္မာသမာဓိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

ဣတိအဇ္ဈတ္တံ ဝါတိ။ ပ။ စတုန္ဒါ၊ ကုန်သော။ သစ္စာနံ၊ တို့၏။ ယထာသမ္ဘဝ-
တော၊ အကြင်အကြင် ဖြစ်သင့်သောအားဖြင့်။ ဥပ္ပတ္တိနိဝတ္တိဝသေန၊ ဖြစ်
ခြင်းသုတ်နစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗျာ။ ပ။ သေသံ တာဒိသမေဝါတိ။

စတုသစ္စပဗ္ဗံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄၀၄။ တောဝတော၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။
အာနာပါနပဗ္ဗံ၊ လည်းကောင်း။ စတုဣရိယာပထပဗ္ဗံ၊ လည်းကောင်း။ စတု
သမ္မဇညပဗ္ဗံ၊ လည်းကောင်း။ ဒုတ္တိံ သာကာရံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော အဖို့
အစုရှိသော အခန်းလည်းကောင်း။ စတုဓာတုဝဝတ္ထာနံ၊ လည်းကောင်း။
နဝသိဝထိကာ၊ ကိုးပါးသော သိဝထိက-တို့လည်းကောင်း။ ဝေဒနာနုပဿနာ၊
လည်းကောင်း။ ဝိတ္တာနုပဿနာ၊ လည်းကောင်း။ နိဝရဏပရိဂ္ဂဟော၊ နိဝရဏ-
တို့ကိုပိုင်းခြား၍ယူကြောင်း စကားရပ်လည်းကောင်း။ ခန္ဓပရိဂ္ဂဟော၊ လည်း
ကောင်း။ အာယတနပရိဂ္ဂဟော၊ လည်းကောင်း။ ဗောဇ္ဈင်္ဂပရိဂ္ဂဟော၊
လည်းကောင်း။ သစ္စပရိဂ္ဂဟော၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကဝိသတိ၊
သော။ ကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ တို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) တေသု၊ ထို နှစ်ဆယ့်
တပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်။ အာနာပါနံ၊ အာနာပါန-ကမ္မဋ္ဌာန်းလည်း
ကောင်း။ ဒုတ္တိံ သာကာရံ၊ လည်းကောင်း။ နဝသိဝထိကာ၊ တို့လည်းကောင်း။
ဣတိ၊ သို့။ ဧကဝသ၊ တဆယ့်တပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်။ အပ္ပနာ-
ကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ အပ္ပနာကိုဆောင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ပန၊
ဝါဒန္တရ-ကား။ ဒီဃဘာဏက မဟာသိဝတ္ထေရော၊ ဒီဃနိကာယ်ကို ရွတ်အံ
သရဇ္ဈာယ်သော မဟာသိဝ-ထေရ်သည်။ “နဝသိဝထိကာ၊ သင်္ချိုင်း၌
ဖြစ်သော ကိုးခုသောအလောင်းကောင်တို့ကို။ အာဒိနဝါနုပဿနာဝသေန၊-
၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ မိန့်တော်မူအပ်ကုန်ပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟာ၊ ပြီ။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဿ၊ ထို မဟာသိဝ-ထေရ်၏။ မတေန၊ အလိုအား
ဖြင့်။ ဒွေယေဝ၊ နှစ်မျိုးသာလျှင်ဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်သာ။ အပ္ပနာ-
ကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ အပ္ပနာကိုဆောင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်။ (ဟောန္တိ။)
သေသာနိ၊ ကြွင်းသောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်။ ဥပစာရကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ ဥပစာရ
ဈာန်ကိုဆောင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်။ (ဟောန္တိ။)

ပန၊ ပရိဟာရ ။ ပ။ အံ။ သဗ္ဗေသု၊ ကုန်သော။ တေသု၊ ထို ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌။
အဘိနိဝေသော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ဇာယတိ ကိံ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊
ဤကား အမေးတည်း။ (အဘိနိဝေသော၊ သည်။) န ဇာယတိ၊ မဖြစ်။

ဟိ၊ မှန်၊ ဣရိယာပထသမ္ပဇညနီဝရဏဗောဇ္ဈင်္ဂေသု၊ ဣရိယာပထ ပဗ္ဗ၊
 သမ္ပဇညပဗ္ဗ၊ နီဝရဏပဗ္ဗ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂပဗ္ဗ-တို့၌။ အဘိနိဝေသော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို
 နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ န ဇာယတိ။ သေသေသု၊ ကြွင်းသောပဗ္ဗ-တို့၌။
 (အဘိနိဝေသော။) ဇာယတိ။ ဧ။ ဣတိ၊ ဤကား အဖြေတည်း။ မဟာ
 သိဝတ္ထေရော ပန၊ သည်ကား။ အာဟ၊ မိန့်ဆိုပြီ။ (ကို၊ နည်း။) “တေသု-
 ပိ၊ ဤပဗ္ဗတို့၌လည်း။ အဘိနိဝေသော။ ဇာယတိ။ ဧ။ ဟိ၊ မှန်။ အယံ၊
 ဤယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ‘မေ၊ ဧ။ ဝါ၊ မှာ။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။
 ဣရိယာပထာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ န ခေါ၊ ရှိလေကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊
 သို့မဟုတ်။ နတ္ထိ န ခေါ၊ မရှိလေကုန်သလော။ ပ။ စတုသမ္ပဇညံ၊ လေးပါး
 သော သမ္ပဇည-သည်။ ပ။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ နီဝရဏာ၊ တို့သည်။ ပ။ သတ္တ၊
 ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ န ခေါ၊ လေကုန်သလော။
 ဥဒါဟု။ နတ္ထိ န ခေါ၊ လော။’ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ပရိဂ္ဂဏာတိ၊ ပိုင်း
 ခြား၍ယူ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌။
 အဘိနိဝေသော၊ သည်။ ဇာယတိ။ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ပြီ။)

ယော ဟိ ကောစိ ဘိက္ခဝေတိ၊ ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော
 ကောစိ၊ အမှတ်မရှိ တစ်တယောက်သော အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘိက္ခု
 ဝါ၊ သည်သော်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနီ ဝါ၊ သည်သော်လည်းကောင်း။
 ဥပါသကော ဝါ၊ သည်သော်လည်းကောင်း။ ဥပါသိကာ ဝါ၊ မ၊ သည်
 သော်လည်းကောင်း။ (ဘာဝေယျ၊ ဖြစ်စေအံ့။-၌ စပ်။) ဧဝံ ဘာဝေ-
 ယျာတိ၊ ကား။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝုတ္တေန၊ ဟော
 တော်မူအပ်သော။ ဘာဝနာနုက္ကမေန၊ ဘာဝနာအစဉ်အားဖြင့်။ ဘာဝေ-
 ယျ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်စေအံ့။ ဝါ၊ ပွားစေအံ့။ ပါဠိကင်္ခန္တိ၊ ကား။
 ပါဠိကင်္ခိတဗ္ဗံ၊ အလိုရှိထိုက်၏။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ အဝယ်၊ မချွတ် ကေန်။
 ဘာဝီ၊ ဖြစ်လတ္တံ့တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ အညာတိ၊ ကား။
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသော်လည်းကောင်း။ (ပါဠိကင်္ခိတဗ္ဗံ-၌ စပ်။)
 သတိ ဝါ ဥပါဒိသေသေတိ၊ ကား။ ဥပါဒါနသေသေ၊ ဥပါဒါန်
 အကြွင်းအကျန်သည်။ သတိ ဝါ၊ ရှိသော်လည်း။ အပရိက္ခိဏေ၊ မကုန်
 ခန်းလတ်သော်။ အနာဂါမိတာတိ၊ ကား။ အနာဂါမိဘာဝေါ၊ အနာ-
 ဂါမိ၏အဖြစ်ကိုသော်လည်းကောင်း။ (ပါဠိကင်္ခိတဗ္ဗံ-၌ စပ်။)

ဧဝံ ဤသို့။ သတ္တန္တံ ဝဿာနံ၊ ဓုနစ်နှစ်တို့၏။ ဝသေန၊ စပ်သဖြင့်။
 သာသနဿ၊ ဧ။ နိယျာနိကဘာဝံ၊ သံသရာဝင်္ဂမှ ထုတ်ဆောင်တတ်

သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿေတွာ၊ ချုံ။ ပုန၊ ဖန်။ တတော၊ ထိုခုနစ်နှစ်
 ကာလမှ။ အပ္ပတရေပိ၊ သာ၍နည်းသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကာလေ၊
 ကာလတို့ကို။ ဒဿေန္တော၊ ကြောင့်။ တိဋ္ဌန္တ၊ ဘိက္ခဝေတိအာဒိံ၊ ကို။
 အာဟ၊ ပြီ။ ၈၊ ဆက်။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ တေ၊ ဤ
 တိဋ္ဌန္တ၊ ဘိက္ခဝေ-အစရှိသော စကားတော်သည်။ မဇ္ဈိမဿ၊ အလယ်
 အလတ်ဖြစ်သော။ ဝေနေယျပုဂ္ဂလဿ၊ ဆုံးမထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝသေန၊
 အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ပန၊ ဆက်။ တိက္ခပညံ၊ ထက်သောပညာရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ချုံ။ “ပါတောဝါ။ မ။ အဓိဂမိဿတိ”တိ၊ ဟူ၍။
 ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ပါတောဝါ၊ နံနက်စောစော၌ပင်။ အနုသိဋ္ဌော၊ ဆုံးမအပ်သည်။
 (သမာနော၊ လတ်သော်။) သာယံ၊ ညနေချမ်းအချိန်၌။ ဝိသေသံ၊
 တရားထူးကို။ အဓိဂမိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ သာယံ၊ ၌။ အနုသိဋ္ဌော
 (သမာနော)။ ပါတော၊ ၌။ ဝိသေသံ အဓိဂမိဿတိ။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မမ၊ ၏။
 သာသနံ၊ သည်။ ဝေနိယျာနိကံ၊ ဤသို့ ဝဋ်မှထုတ်ဆောင်တတ်၏။
 ဝါ၊ သို့ကလောက် ဝဋ်မှထုတ်ဆောင်တတ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဿေတွာ၊
 ချုံ။ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊ နှစ်ဆယ့်တပါးလည်းဖြစ်သော။ ဌာနေသု၊ အရာ
 ဌာနတို့၌။ အရဟတ္တနိက္ခုဇ္ဇေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော အထွတ်ဖြင့်။
 ဒေသိတိ၊ ဟောတော်မူသော။ ဒေသနံ၊ ကို။ နိယျာတေန္တော၊ နိဂုံးအပ်
 လိုတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “ကောယနော၊ ပ။ ဝုတ္တံ”န္တိ၊ ဟူ၍။
 ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ သေသံ၊ ကြွင်းသော ပုဒ်အပေါင်းသည်။ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊
 ပေါ်လွင်ထင်ရှားသော အနက်ရှိသည်သာ။ ဣတိ၊ အပြီးတည်း။ ပန၊
 ဆက်။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌။ တိ သ ဘိက္ခု
 သဟဿာနိ၊ သုံးသောင်း အတိုင်း အရှည်ရှိသော ရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တေ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိံ သု၊ တည်ကြကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ အပြီးတည်း။

မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၁၀။ ပါယာသိရာဇညသုတ်

၄၀၆။ ဧဝံ မေ သုတန္တိ၊ ဧဝံ မေ သုတံ-အစရှိသော ဤသုတ်သည်။
 ပါယာသိရာဇညသုတ္တံ၊ တည်း။ တကြ၊ ထိုပါယာသိရာဇည-သုတ်၌။ အယံ၊
 ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့ ကား။ အပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာ၊ တည်း။ ဝါ၊ တည်း။ အာယံသ္မာတိ
 ဧဝံ၊ ဟူသော ဤစကားသည်။ ပိယဝစနံ၊ ချစ်အပ်သူကို ခေါ်ဝေါ်ပြော
 ဆိုကြောင်း စကားတည်း။ ကုမာရကဿပေါတိ၊ ကား။ တဿ၊ ထိုထေရ်
 ၏။ နာမံ၊ တည်း။ ပန၊ ဆက်။ ကုမာရကာလေ၊ သတို့သားငယ်ဖြစ်ရာ
 အခါ၌။ ပဗ္ဗဇိတတ္တာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဂ-
 ဝတံ၊ သည်။ “ကဿပံ၊ ကိ၊ ပက္ခောသထ၊ ခေါ်လိုက်ကြကုန်လော့။
 ဣဒံ ဖလံ၊ ဤအသီးကို။ ကဿပဿ၊ အား။ ဒေထ၊ ပေးလိုက်ကြကုန်။ ဣတိ
 ဝါ၊ ဤသို့သော်လည်းကောင်း။ ဣဒံ ခါဒနီယံ၊ ဤခဲဖွယ်ကို။ ကဿပဿ၊
 အား။ ဒေထ၊ ကုန်။ ဣတိ ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။” ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်
 မူအပ်သော်။ “ကတရကဿပဿ၊ အဘယ်ကဿပ-အားပါနည်း။” ဣတိ၊
 သို့။ (ပုစ္ဆံ သု၊ လျှောက်ကြကုန်ပြီ။) “ကုမာရကဿပဿ၊ အား။ (ဒေထ၊
 ကုန်။)” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂဟိတနာမတ္တာ၊ ဟူတော်မူအပ်သော နာမည်
 ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝုဇု-
 ကာလေပိ၊ ကြီးသူ၏အခါ၌လည်း။ “ကုမာရကဿပေါ” တွေဝါ ဟူ၍သာ။
 ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အပိစ၊ သည်သာမက-သေး။ ရညော၊ သည်။ ပေါသာဝနိက-
 ပုတ္တတ္တာပိ၊ ကြီးပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ မွေးစား
 အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ တံ၊ ထို အရှင်ကို။ ကုမာရကဿပေါတိ၊
 ဟူ၍။ သဉ္ဇာနိံ သု၊ သိကြကုန်ပြီ။

ပန၊ ဆက်။ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့ ကား။ အဿ၊ ထို ထေရ်၏။ ပုဗ္ဗ-
 ဘာဂတော၊ ရှေး၌အားထုတ်အပ်သော ကောင်းမှုမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အာဝိဘာဝ-
 ကထာ၊ ထင်စွာပြကြောင်း စကားတည်း။ -ကံရ၊ ချဲ့။ ထေရော၊ သည်။
 ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တိရ်-မည်တော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကာလေ၊
 အခါ၌။ ဝါ၊ လက်ထက်တော်၌။ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သဋ္ဌေးသားသည်။ အဟောသိ၊
 ပြီ။ အထ၊ ထို အခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ စိတြကထိံ၊
 ဆန်းကြယ်သော တရားစကားရှိသော။ ဧကံ၊ တပါးသော။ အတ္တနော၊ ၏။
 သာဝကံ၊ ကို။ တေဒဂ္ဂေ၊ တေဒဂ်-အရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော် မူသည်ကို။
 ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ အား။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဒါနံ၊ ကို။
 ဒတွာ၊ ၍။ “ဘဂဝါ၊ ရား။ အဟမ္မိ၊ ဒကာတော်သည်လည်း။ အနာဂတေ၊

နောင်အခါ၌။ ကေသံ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓံသံ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌။ အယံ
 ထေရော ဝိယ၊ ဤ ထေရ်သည်ကဲ့သို့။ စိတြကထိ၊ ဆန်းကြယ်သော တရား
 စကားရှိသော။ သာဝကော၊ သည်။ ဘဝါမိ၊ ဖြစ်ရပါ လို၏။” ဣတိ၊ ဤ
 သို့။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းမှုကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကရောန္တော၊
 လျက်။ ကဿပဿ၊ သော။ ဘဂဝတော၊ ၍။ သာသနေ၊ ၌။ ပဗ္ဗ-
 ဇိတွာ၊ ၍။ ဝိသေသံ၊ တရားထူးကို။ နိဗ္ဗတ္တေတံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။
 နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ကိရ၊ ချဲ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ပရိနိဗ္ဗာတဿ-
 ပရိနိဗ္ဗာနံ စံတော်မူပြီးသော။ ဘဂဝတော၊ ၍။ သာသနေ၊ သည်။
 ဩသက္ကန္တေ၊ ဆုတ်နစ်လတ်သော်။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။
 နိဿေကိ၊ လှေကားကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ ပဗ္ဗတံ၊ သို့။ အာရယျ၊
 တက်၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ အကံသု၊ ကုန်ပြီ။ [ဤ၌ ငါး
 ပါးဟု ဆိုသော်လည်း ဓမ္မပဒ၊ ဗာဟိယဒါရူစိရိယ-ဝတ္ထု၌ ဓမ္မမလ္လပုတ္တ၊
 သဘိယပရဗိဇ်တို့နှင့်တကွ ခုနစ်ပါးဟုဆိုသည်။] သံသတ္ထေရော၊ သံသထေရ်
 သည်။ တတိယဒိဝေ၊ သုံးရက်မြောက်နေ့၌။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တော၊
 ပြီ။ အနုထေရော၊ အနုထေရ်သည်။ စတုတ္ထဒိဝေ၊ ၌။ အနာဂါမိ၊
 အနာဂါမိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတရေ၊ သံသထေရ်၊ အနုထေရ်-မှ
 အခြားကုန်သော။ တယော၊ သုံးပါးတို့သည်။ ဝိသေသံ၊ ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတံ၊
 ငှာ။ အသက္ကောန္တာ၊ ကုန်သည်။ (ဟုတွာ။) ဒေဝလောကေ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊
 ကုန်ပြီ။

တေသံ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဧကံ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်
 တို့၏ တခုသောအကြားကာလပတ်လုံး။ ဒေဝေသု စ၊ တို့၌လည်းကောင်း။
 မနုဿေသု စ၊ တို့၌လည်းကောင်း။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝန္တာနံ၊
 ခံစားကုန်စဉ်။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ တက္ကသိလ္လာယံ၊ တက္ကသိုလ်
 မြို့၌။ ရုဇကုလေ၊ မင်းမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ၍။ ပက္ကုသုတံ၊ နာမ၊ မည်
 သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ၍။ ပဗ္ဗ-
 ဇိတွာ၊ ၍။ ရုဇကယံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လတ်သော်။ ကမ္မကာရ-
 သာလာယံ၊ အိုးထိမ်းသည် ဇရပ်၌။ ဘဂဝတော၊ ၍။ ဓမ္မဒေသနံ၊
 ကို။ သုတွာ၊ ၍။ အနာဂါမိဖလံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ ပြီ။ ဧကော၊
 သည်။ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော။ သမုဒ္ဒပဋ္ဌနေ၊ သမုဒ္ဒရာဆိပ်ကမ်း၌။ ကုလ-
 စာရေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ၍။ နာဝံ၊ ကို။ အာရယျ၊ တက်စီး၍။
 ဘိန္နနာဝေ၊ ကဲ့သော လှေရှိသည်။ (ဟုတွာ။) ဒါရူစိရိယံ၊ သစ်သားအဝတ်
 တို့ကို။ နိဝိသေတွာ၊ ၍။ လာဘသမ္ပတ္တိံ၊ လာဘ၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့။

ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ (ဟုတော။) “အဟံ၊ သည်။ အရဟတ၊ ရဟန္တာတည်း။”
 ဣတိ၊ သို့။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပ္ပာဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ “တံ၊ သည်။ အရဟတ၊
 သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ သတ္တာရံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။
 ပညံ၊ ကို။ ပုစ္ဆ၊ မေးချေလော့။” ဣတိ၊ သို့။ အတ္တကာမာယ၊ အကျိုးကိုလို
 လားသော။ ဒေဝတံဝံယ၊ နတ်သည်။ (ဗြဟ္မာသည်။) စောဒိတော၊ တိုက်
 တွန်းအပ်သည်။ (ဟုတော။) တထာ၊ ထို တိုက်တွန်းအပ်သည့်အတိုင်း။ ကတွာ၊
 ၍။ အရဟတ္တဖလံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ ပြီ။

ကော၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ဌံ။ ကေိဿာ၊ သော။ ကုလဒါရိကာယ၊
 အမျိုးသမီး၏။ ကုစ္ဆိမ္ပိ၊ ဝမ်း၌။ ဥပ္ပန္နော၊ ပြီ။ သာ စ၊ ထိုအမျိုးသမီး
 သည်လည်း။ ပဌမံ၊ စွဲ။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့ကို။ ယာစိတွာ၊ ခွင့်တောင်း
 ၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အလဘမာနာ၊ မရသည်။ (ဟုတော။)
 ကုလသရံ၊ အမျိုးအိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ လိုက်သွား၍။ ဂဗ္ဘံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို။
 ဂဏီ၊ ယူပြီ။ ဂဗ္ဘသဏ္ဍိတမ္ပိ၊ ကိုယ်ဝန်၏ တည်ခြင်းကိုလည်း။ အဇာနန္တံ၊
 မသိသည်။ (ဟုတော။) သာမိကံ၊ လင်ကို။ အာရာဇေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍။
 တေန၊ ထိုလင်သည်။ အနုညာဘာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်။ (ဟုတော။) ဘိက္ခုနီသု၊
 တို့၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီ။ တဿာ၊ ထို ဘိက္ခုနီ၏။
 ဂဗ္ဘနိမိတ္တံ၊ ကိုယ်ဝန်၏ အမှတ်အသားကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဟိက္ခုနိယော၊
 တို့သည်။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ကို။ ပုစ္ဆံ၊ သု၊ ကုန်ပြီ။ သော၊ ထို ရှင်ဒေဝဒတ်သည်။
 “အဿမဏိ၊ ရဟန်းမ မဟုတ်တော့။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဒသဗလံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို။ ပုစ္ဆံ၊ သု၊ ကုန်ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ ဥပါလိတ္ထေရံ၊ ကို။
 သမ္ပုဋိစ္စာပေသိလက်ခံစေပြီ။ ထေရော၊ အရှင်ဥပါလိ ထေရ်သည်။ သာဝတ္ထိ-
 နဂရဝါသီနိ၊ သာဝတ္ထိမြို့၌ နေလေ့ရှိကုန်သော။ ကုလာနိ၊ အမျိုးတို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝိသာခံ၊ မည်သော။ ဥပါသိကံ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။
 ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ သောဓေန္တော၊ သုတ်သင်လတ်သော်။ “ပုရေ၊
 ဘိက္ခုနီ မပြုမိရှေး၌။ ဂဗ္ဘော၊ ကို။ လဒ္ဒေါ၊ ရအပ်ပါပြီ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ သည်။
 အရောဂါ၊ ရောဂါမရှိပါ။ ဝါ၊ အပြစ်မရှိပါ။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။
 သတ္တာ၊ သည်။ “အဓိကရဏံ၊ အဓိကရုဏ်းကို။ သုဝိနိစ္ဆိတံ၊ ကောင်းစွာ
 ဆုံးဖြတ်အပ်ပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီး၍။ ထေရဿ၊ အား။ သာဓုကာရံ၊
 ကောင်းချီးကို။ အဒါသံ၊ ပြီ။

သာ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ သုဝဏ္ဏဗိမ္မသဒိသံ၊ ရွှေရုပ်နှင့်တူသော။ ပုတ္တံ၊
 ကို။ ဝိဇာယံ၊ မွေးဖွားပြီ။ တံ၊ ထို ကလေးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပသေနဒိ၊
 မည်သော။ ကောသလော၊ ကောသလ-တိုင်းကို အစိုးရသော။ ရာဇာ၊

သည်။ ပေါသာပေသိ၊ မွေးမြူစေပြီ။ အဿ၊ ထိုကလေး၏။ “ကဿပေါ”
 တိ စ၊ ဟူ၍လည်း။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အပရတာဂေ၊ ၌။
 အလင်္ကရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍။ သတ္တု၊ ။ ။ ။ သန္တိကံ၊ သို့။ နေတွာ၊ ၍။
 ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ဖြစ်စေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ နံ၊ ထေရ်ကို။ ရညော၊ ။ ။
 ပေါသာဝနိကပုတ္တတ္ထာပိ၊ မွေးမြူစေအပ်သော သား၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။
 “ကုမာရကဿပေါ” တိ၊ ဟူ၍။ သဇ္ဇာနိံသု၊ သိကြကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤ
 ကား ထင်စွာဖြစ်စေကြောင်း စကားတည်း။ ။ တံ၊ ထို ရှင်ကုမာရကဿပ-
 ကို။ ကေဒိဝသံ၊ ၌။ အန္ဓဝနေ၊ သူကန်းတို့၏ နေရာဖြစ်ပွားသောတော၌။
 သမဏမ္ပံ၊ ကို။ ကရေန္တံ၊ ပြုနေသည်ကို။ အတ္တကာမာ၊ အကျိုးကို
 လိုလားသော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာတို့ကို။ ဥဂ္ဂဟာပေတွာ၊
 သင်ယူစေ၍။ “ဣမေ ပဉ္စေ၊ တို့ကို။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပုစ္ဆ၊ မေးပါဓမ္မ
 ရော။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ထေရော၊ သည်။ ပဉ္စေ၊ တို့ကို။
 ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးပြီး၍။ ပဉ္စဝိသုဇ္ဇနာဝသာနေ၊ ပြဿနာတို့ကို ဖြေဆိုခြင်း၏
 အဆုံး၌။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါပိ၊ သည်လည်း။ တံ၊ ထို
 ရှင်ကုမာရကဿပ-ကို။ စိတြကထိကာနံ၊ ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို
 ပြောဟောတတ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ အမြတ်ဆုံး
 အရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူပြီ။

သေတဗျာတိ၊ ဟူသော အမည်သည်။ တဿ နဂရဿ၊ ။ ။ နာမံ၊
 တည်း။ ဥတ္တရေန သေတဗျန္တိ၊ ကား။ သေတဗျတော၊ သေတဗျမြို့မှ။
 ဥတ္တရဒိသာယ၊ မြောက်အရပ်၌။ ရာဇညောတိ၊ ကား။ အနဘိသိတ္တကရာဇာ၊
 အဘိသိက်မသွန်းအပ်သော မင်းတည်း။ ဒိဋ္ဌိဂတန္တိ၊ ကား။ ဒိဋ္ဌိယေဝ၊ မိစ္ဆာ-
 အယူပင်တည်း။ ဂူထဂတံ မုတ္တဂတန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သော်။ ။ ဝါ၊
 ဆိုအပ်ရာ၌။ ဂူထာဒိတော၊ ကျင်ကြီး အစရှိသော ဝတ္ထုမှ။ အညံ၊ အခြား
 သောဝတ္ထုသည်။ န အတ္တိ ယထာ၊ မရှိသကဲ့သို့။ ဝေ၊ တူ။ ဒိဋ္ဌိယေဝ၊
 မိစ္ဆာ-အယူသည်သာ။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မည်၏။ [“ဂတ” အတွက် အနက်သီးခြား
 မရှိ-ဟူလို။] ဣတိပိ နတ္ထိတိ၊-ဟူသောစကားဖြင့်။ တံ တံ ကာရဏံ၊ ထိုထို

၁။ တံ တံ ကာရဏံ ။ တံ တံ ကာရဏံ အပဒိသိတွာတိ။ တတော၊ ထိုဘဝမှ။
 ဣမံ၊ ဤဘဝသို့။ အာဂစ္ဆနကဿ၊ လာလတ္တံသော သတ္တဝါကိုလည်းကောင်း။
 ဣတော၊ ဤဘဝမှ။ တတ္ထံ၊ ထိုဘဝသို့။ ဂစ္ဆနကဿ စ၊ သွားလတ္တံသော သတ္တဝါ
 ကိုလည်းကောင်း။ အပဒိသနတော၊ ညွှန်ပြခြင်းအားဖြင့်။ တတ္ထ တတ္ထေဝ၊ ထိုထို
 ဘဝ၌ပင်။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဥစ္ဆိဇတော၊ ပြတ်ခြင်းအားဖြင့်။ ဣတိ ဝေမာဒိ 'တံ
 တံ ကာရဏံ' ပဋိရူပကံ၊ အတုအယောင်အကြောင်းကို။ အပဒိသိတွာ။-ဋီကာ။ ။

အကြောင်းကို။ အပဒိသိတွာ၊ ဣတိပိ-ဟုညွှန်ပြု၍။ ဝေမ္ပိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ခ်။ ပုရာ ။ပ။ သညာ-ပေသိတိ၊ ကား။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ န သညာပေသိ၊ နားမလည်စေသေး။ ဝါ၊ နားလည်အောင်မပြောသေး။ (ကာဝ၊ ထိုမျှလောက်။) (ဥပသင်္ကမိဿတိ ကိရ-၌ စပ်။)

စန္ဒိမသူရိယဥပမာအဖွင့်

၄၁၁။ ဣမေ ဘော ကဿပ စန္ဒိမသူရိယာဘိ၊ ကား။ သော၊ ထိုပါယာသိရာဇည-မင်းသည်။ ထေရေန၊ သည်။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သည်။ (သမာနော။) စိန္တေသိ ကိရ၊ အကြံဖြစ်သတဲ့။ (ကိံ၊ နည်း။) “အယံ သမဏော၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ စန္ဒိမသူရိယေ၊ လ၊ နေ-တို့ကို။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်ပြီး။ ပညာယ၊ ပညာအားဖြင့်။ အညေန၊ အခြားသူသည်။ အနဘိဘဝနိယော၊ မလှမ်းမိုးအပ် မလှမ်းမိုးနိုင်သော။ စန္ဒိမသူရိယ-သဒိသော၊ လ၊ နေ-နှင့်တူသူသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပန၊ ဆက်။ အဟံ၊ သည်။ ‘စန္ဒိမသူရိယာ၊ တို့သည်။ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ၌။ (ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။)’ ဣတိ၊ သို့။ သမေ ဘဏိဿာမိ၊ အကယ်ဖြေဆိုအံ့။ (ဝေသတိ။) ‘တေ၊ ဤ လ၊ နေ-တို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ နိဿိတာ၊ မှီကုန်သနည်း။ ကိတ္တကပမာဏာ၊ အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သနည်း။ ကိတ္တကံ၊ အဘယ်မျှလောက်။ ဥစ္စာ၊ မြင့်ကုန်သနည်း။’ ဣတိအာဒိတိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားတို့ဖြင့်။ ပလဂေဝဋ္ဌေဿတိ၊ ရပ်ပတ်လတ္တံ့။ အဟံ ခေါ၊ ပန၊ ငါသည်ကား။ တေ၊ ဤအကြောင်းအရာကို။ နိဗ္ဗေဋ္ဌေတုံ၊ ဖြေရှင်းခြင်းငှာ။ န သက္ခိဿာမိ၊ စွမ်းနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။ ပရသ္မိံ လောကေ၊ တပါးသောလောက၌ပါတည်း။ ဝါ၊ တပါးသောလောက၊ က-ပါတည်း။’ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့သာ။ အဿ၊ ထို အရှင်ကုမာရကဿပ-အား။ ကထေဿာမိ၊ ဖြေဆိုရငတအံ့။” ဣတိ၊ သို့။ (စိန္တေသိ ကိရ။) တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေ၊ ဤသို့ ဣပ ဘော ကဿပ စန္ဒိမသူရိယာ ပရသ္မိံ လောကေ။ န ဣမသ္မိံ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။

ပန၊ ဆက်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ န ဝိရဿေဝ၊ မကြာသေးမီပင်။ သုဓာဓာဇနိယဇာတကံ၊ သုဓာဓာဇနိယ-ဇာတ်တော်ကို။ ကထေသိ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို ဇာတ်တော်၌။ “စန္ဒေ၊ လ၊ မိမာန် ၌။ စန္ဒော၊ စန္ဒ-မည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ (အတ္ထိ။) သူရိယေ၊ နေ

ဗိမာန်၌။ သူရိယော၊ မည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ (အတ္ထိ။) ”ဣတိ၊ သို့။ အာဂတံ၊ လာပြီ။ စ၊ ဆက်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကထိတံ၊ အပ်သော။ ဇာတကံ ဝါ၊ ဇာတ်တော်သည်လည်းကောင်း။ သုတ္တန္တံ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ သကလဗမ္ပုဒိပေ၊ အလုံးစုံသောဗမ္ပုဒိပ်၌။ ပတ္တဋ္ဌံ၊ ပျံ့နှံ့သည်။ ဟောတိ။ တေန၊ ကြောင့်။ သော၊ ထိုပါယာသိရာဇည-မင်းသည်။ “တ္ထေ၊ ဤလှနေ၌။ နိဝါသိနော၊ အမြဲနေလေ့ရှိကုန်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တု၊ ပြောဆိုခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ရှိ။ ဒေဝါ၊ တေ န မနုဿာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။

၄၁၂။ အတ္ထိ ပန ရာဇည ပရိယာယောတိ၊ ဟူသောပါဌ်ဖြင့်။ ကာရကံ၊ အကြောင်းသည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆတိ၊ ဤ။ အာဗာ-မိကာတိ၊ ကား။ ဝိသဘာဂုဝေဒနာသင်္ခါတေန၊ ဝိသဘာဂ-ဖြစ်သော ဝေဒနာဟုဆိုအပ်သော။ အာဗာဓေန၊ လွန်စွာနှိပ်စက်တတ်သော အနာနှင့်။ သမန္နာဂတွာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဒုက္ခိတာတိ၊ ကား။ ဒုက္ခပုတ္တာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ ဗာဠဂိလာနာတိ၊ ကား။ အဓိမတ္တဂိလာနာ၊ လွန်ကဲသော အတိုင်းအရှည်ရှိအောင် မကျန်းမာကုန်။ သဒ္ဓါယိကာတိ၊ ကား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တုမ္ပေ၊ တို့ကို။ သဒ္ဓါယာမိ၊ ယုံကြည်ပါ၏။ တုမ္ပေ၊ တို့သည်။ မယံ၊ ဤ။ သဒ္ဓါယိကာ၊ သဒ္ဓါ၏ ဖြစ်ရာတို့ပါတည်း။ သဒ္ဓါယိတဗ္ဗဝစနာ၊ ယုံကြည်ထိုက်သော စကားရှိသူတို့ပါတည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ ပစ္စယိ-ကာတိ၊ ကား။ အဟံ၊ သည်။ တုမ္ပေ၊ တို့ကို။ ပစ္စယာမိ၊ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ရောက်ပါ၏။ တုမ္ပေ၊ တို့သည်။ မယံ၊ ဤ။ ပစ္စယိကာ၊ ယုံကြည်ထိုက်သူတို့ပါတည်း။ ပစ္စယာယိတဗ္ဗာ၊ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ရောက်ထိုက်သူတို့ပါတည်း။ ဣတိ အတ္ထော။

စောရာဒိဥပမာအဖွင့်

၄၁၃။ ဥဒ္ဓိသိတွာတိ၊ ကား။ တေသံ၊ ထို ဉာတိသာလောဟိတ-တို့အား။ အတ္တာနဉ္စ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်းကောင်း။ ပဒ္ဓိသာမိတဘဏ္ဍာ၊ သိုမှီး သိမ်းဆည်းအပ်သော ဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း။ ဒဿေတွာ၊ ရှိ။ သမ္ပုဒ္ဓိစ္စာပေတွာ၊ အပ်နှင်း၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ ဝိပုလပန္နဿာတိ၊ ကား။ “မေ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သား။ မေ၊ ၏။ ဝိတာ၊ သမီး။ မေ၊ ၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာ။ ” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူး အပြားပြား။ ပလပန္နဿ၊ ပြောဆိုစဉ်ပင်။

(ဆိန္ဒေယျံ -၌ စပ်။) နိရယပါလေသုတိ၊ ကား။ နိရယေ၊ ၌။ ကမ္မကာရဏိကသတ္တေသု၊ နိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုကိုပြုသော သတ္တဝါတို့၌။ (ကိပန လဘိဿန္တိ-၌ စပ်။) ယေ ပန၊ အကြင်သူတို့သည်ကား။ “ကမ္မမေဝ၊ ကံသည်သာ။ ကမ္မကာရဏံ၊ နိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုကို။ ကရေတိ၊ ၎င်း။ နိရယ-ပါလကာ၊ ငရဲထိန်းတို့သည်။ နတ္ထိ၊ ကုန်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ “တမေနံ ဘိက္ခဝေ နိရယပါလာ” တိ-အစရှိသော။ ဒေဝဒ္ဒတသုတ္တံ၊ ကို။ ပဋိဗာဟန္တိ၊ တားမြစ်ကုန်၏။ (တားမြစ်ရာရောက်ကုန်၏။) ဟိ၊ မှန်။ မနုဿလောကေ၊ ၌။ ရာဇကုလေသု၊ မင်းမျိုးတို့၌။ ကာရဏိကမနုဿာ၊ နိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုကို ပြုတတ်သော မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်။ (ဟောန္တိ) ဝိယ၊ ရှိကုန်သကဲ့သို့။ (တထာ၊ တူ။) နိရယေ၊ ၌။ နိရယပါလာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

၄၁၅။ ဝေဠုပေသိကာဟိတိ၊ ကား။ ဝေဠုဝိလိဝေဟိ၊ ဝါးခြမ်းစိတ်တို့ဖြင့်။ သုနိမ္မဇ္ဇထာတိ၊ ကား။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် သုတ်သင်အပ်သော်။ သဠု၊ ကောင်းစွာ။ နိမ္မဇ္ဇိတံ၊ အညစ်အကြေးမရှိအောင် သုတ်သင်အပ်သည်။ ဟောတိ။ ဝေ၊ ဤသို့ အညစ်အကြေးမရှိသည်မည်လောက်အောင် သုတ်သင်ခြင်းအားဖြင့်။ နိမ္မဇ္ဇထ၊ သုတ်သင်ကြကုန်လော့။ အပနေထ၊ ဖယ်ရှားကြကုန်လော့။ ဣတိ အတ္ထော။ အသုစိတိ၊ ကား။ အမနာပါ၊ စိတ်ဖြင့်မရောက်အပ်။ အသုစိသင်္ခါတောတိ၊ ကား။ အသုစိကောဠာသဘူတော၊ မစင်မကြယ်ရှုံစဖွယ် အဖို့အစု ဖြစ်၍ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တနည်း။ အသုစိတိ၊ မစင်မကြယ် ရှုံစဖွယ်ဟူ၍။ ဉာတော၊ သိအပ်၏။ ဒုဂ္ဂန္ဓောတိ၊ ကား။ ကုဏပဂန္ဓော၊ အကောင်ပုပ်အနံ့ရှိ၏။ ဇေဂုစ္ဆောတိ၊ ကား။ ဇိဂုစ္ဆိတဗ္ဗယုတ္ထော၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်အပြစ်နှင့်ယှဉ်၏။ ပဋိကူလောတိ၊ ကား။ ဒဿနေနေဝ၊ မြင်ရခြင်းဖြင့်ပင်။ ပဋိသာဝဟော၊ ဒေါသကိုဆောင်နိုင်၏။ ပဗ္ဗာမတိတိ၊ ကား။ ဒိဝသဿ၊ နေ၏။ ဝါ၊ တနေလျှင်။ ဒွိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်။ နှတော၊ ရေချိုး၍။ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ ပရိဝတ္ထေတွာ၊ လဲလှယ်၍။ အလင်္ကတပဋိမဏ္ဍိတာနံ၊ ဆင်အပ်သော တန်ဆာရှိကုန်သော။ စက္ကဝတ္ထိအာဒိနမ္ပိ၊ စကြဝတေးမင်း အစရှိသူတို့၏သော်မှလည်း။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ ယောဇနသတေ၊ ယူဇနာတရာ၌။ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သော။ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏။ ကဏ္ဍေ၊ လည်ပင်း၌။ အာသတ္တကုဏပံ ဝိယ၊ ငြိကပ်စေအပ်သော အကောင်ပုပ်သည်ကဲ့သို့။ ဗာဓတိ၊ နိပ်စက်၏။

၄၁၆။ ပုန၊ တဖန်။ ပါဏာတိပါတာဒိပဉ္စသီလာနိ၊ ပါဏာတိပါတာ-
 အစရှိသော ငါးပါးသီလတို့ကို။ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာယူ၍။ ဝါ၊
 ဆောက်တည်၍။ ဝတ္ထေန္တာနံ၊ ကျင့်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဝသေန၊
 စပ်သဖြင့်။ ဝဒတိ၊ ၎င်း၏။ တာဝတိံသာနန္တိ၊ ဟူသော။ ဣဒဉ္စ၊ ဤ
 စကားကိုလည်း။ ဒုရေ၊ အဝေးနတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်သော နတ်တို့
 သည်။ တာဝ မာ အာဂစ္ဆန္တိ၊ မလာကြလျှင် ရှိပါစေ ကုန်တော့။
 ဣမေ၊ ဤ အနီးတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်သော နတ်တို့သည်။ ကသွံ၊
 ကြောင့်။ န ဇန္တိ၊ မလာကြကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ၎င်း။

၄၁၇။ ဇစ္စန္တူပမော မညေ ပဋိဘာတိတိ၊ ကား။ ဇစ္စန္တော ဝိယ၊
 ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ကန်းသူကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်ပြီ။ အရညဝနပတ္တာ-
 နိတိ၊ ကား။ အရညကင်္ဂယုတ္တတယ၊ အရညကင်္ဂတင်၏ အင်္ဂါနှင့်
 ယှဉ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အရညာနိ၊ တော်ဖြစ်ကုန်သော။ မဟာ-
 ဝနသဏ္ဍတယ၊ ကြီးစွာသော တောအုပ်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝနပတ္တာနိ၊
 တောအုပ်ဖြစ်ကုန်သော။ ပန္နာနိတိ၊ ကား။ ဒုရာနိ၊ ဝေးကုန်သော။
 (သေနာသနာနိ၊ တို့ကို။ ပဋိသေဝန္တိ၊ ကုန်၏။)

၄၁၉။ ကလျာဏမေဗ္ဗတိ၊ ကား။ တေနေဝ သီလေန၊ ထိုသီလ
 ဖြင့်သာလျှင်။ သုန္နရမေဗ္ဗ၊ ကောင်းသောဂုဏ် အကျင့်သဘော ရှိကုန်
 သော။ ဒုက္ခပဋိကူလေတိ၊ ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အပတ္ထေန္တေ၊
 မတောင့်တကုန်သော။ (သမဏဗြာဟ္မဏေ၊ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ၎င်း။) သေယျော-
 ဘဝိဿတိတိ၊ ကား။ ပရလောကေ၊ တမလွန်လောက၌။ သုဂတိသုခံ၊
 သုဂတိ၌ အကျိုးဝင်သော ချမ်းသာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊
 ကား။ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။

၄၂၀။ ဥပဝိဇ္ဇာတိ၊ ကား။ ဥပဂတဝိဇာယနကာလာ၊ နီးကပ်
 သော သားဖွားရာကာလရှိသည်။ ဝါ၊ သားဖွားချိန် နီးနေသည်။ ပရိ-
 ပက္ကဂဗ္ဗာ၊ ရင့်ကျက်ပြီးသော ကိုယ်ဝန်ရှိသည်။ (ဟုတ္တာ။) န စိရသေဝံ၊
 မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ဝိဇာယိဿတိ၊ ဖွားမြင်လတ္တံ့။ ဣတိ အတ္တော။
 ဩပဘောဂ္ဂါ ဘဝိဿတိတိ၊ ကား။ ပါဒပရိစာရိကာ၊ ခြေရင်း အလုပ်
 အကျွေးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အနယဗျသနန္တိ၊ ကား။ မဟာ-
 ဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲသို့။ (အာပန္နာ၊ ရောက်ပြီ။) သုခံ၊ သည်။
 အယောတိ၊ မည်၏။ အယော၊ ကောင်းမှုကြောင့် ဖြစ်သော သုခ-သည်။
 န၊ မဟုတ်။ အနယော၊ ကောင်းမှုကြောင့်ဖြစ်သော သုခ-မဟုတ်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။

(လဗ္ဗတိ၊ ဧ။) တဒေတံ (တံ+တေ)၊ ထိုဒုက္ခသည်။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ သုခံ၊ ကို။ ဗျသတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဝိက္ခိပတိ၊ အထူးထူး အပြားပြား ပစ်ချတတ်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဗျသနံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါ၊ ဤဆို အပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ အနယောဝ၊ ကောင်းမှုကြောင့်ဖြစ်သော သုခ-မဟုတ်သော ဒုက္ခသည်သာ။ ဗျသနံ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော ဗျသနတည်း။ အနယဗျသနံ၊ ကောင်းမှုကြောင့်ဖြစ်သော သုခ-မဟုတ်သော ဒုက္ခသည် သာလျှင် ဖျက်ဆီးတတ်သောဗျသန။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်ရဲတည်း။ ဣတိ အတ္ထော။ အယောနိသောတိ၊ ကား။ အနံပါယေန၊ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သော အမေ့အနှစ်ကို ရခြင်း၏ အကြောင်းမဟုတ်သောအားဖြင့်။ (ဂဝေသန္တိ-၌ စပ်။) အပက္ကံ န ပရိပါစေန္တိတိ၊ ကား။ အပရိဏတံ၊ မရင့် သေးသော။ အခိဏံ၊ မကုန်သေးသော။ အာယံ၊ အသက်ကို။ [အန္တရာဝ၊ သေချိန်မရောက်မီအကြား၌ပင်။ န ဥပစ္စန္တန္တိ၊ မဖြတ်ကြကုန်။ ပရိပါကံ အာဂမေန္တိတိ၊ ကား။ အာယုပရိပါကကလံ၊ အသက်၏ ရင့်ကျက်ရာအခါ ကို။ အာဂမေန္တိ၊ မျှော်လင့်ဆိုင်းငံ့ကြကုန်၏။ ဓမ္မသေနာပတိနာပိ၊ သည် လည်း။ နာဘိနန္ဒာမိ မရဏံ ။ပ။ ယထာတိ၊ ဟူသော။ တေ၊ ဤသုတ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။-

(အဟံ။) မရဏံ၊ သေခြင်းကို။ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်ပါ။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်နေခြင်းကို။ နာဘိနန္ဒာမိ၊ ပါ။ ဘတကော၊ သခင်ကိုခ၊ စားတတ်သော အလုပ်သမားယောကျ်ားသည်။ (ဂမ္မဖလံ။ မိမိပြုလုပ်အပ်သော အမှု၏အကျိုးကို။) နိဗ္ဗိသံ၊ ရလိုသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အားထုတ်လိုသည်ဖြစ်၍။ (ကာလံ၊ လခထုတ်ရာအခါကို။ ပဋိကံတိ) ယထာ၊ လိုလားတောင့်တသကဲ့သို့။ (တထာ၊ တူ။) ကာလဉ္စ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံရာ အခါကိုသာ။ ပဋိကံခါမိ၊ တောင့်တ လိုလား ပါ၏။ (တနည်း) ဘတကော၊ သည်။ နိဗ္ဗိသံ၊ လ၊ စာ ရိက္ခာကို။ (ပဋိကံန္တေ၊ လိုလားတောင့်တသည်ဖြစ်၍။ ကာလံ၊ လ၊ ခထုတ်ရာ အခါကို။ ပဋိကံတိ) ယထာ၊ သို့။ (တထာ၊ တူ။ အဟံ၊ သည်။) ကာလဉ္စ၊ ကိုသာ။ ပဋိကံခါမိ။ [အဖွင့်ကို ဋီကာမှာ ရှု။]

၄၂၁။ ဥပ္ပိန္နိတူတိ၊ ကား။ မတ္တိကာလေပံ၊ လိမ်းကျံအပ်သော မြေညက်ကို။ ဘိန္နိတူ၊ ဖျက်၍။ (နိလ္လောကေမ-၌ စပ်။)

၄၂၂။ ရာမဏေယျကန္တိ၊ ကား။ ရမဏီယဘာဝံ၊ မေ့လျော့ဖွယ်၏အဖြစ်ကို။ (အဘိဇာနာသိနော၊ သိ၏လော။) ဝေလာသိကာတိ၊ ကား။ ခိဋ္ဌပရာ-

မိကာ၊ မြူးထူး ပျော်ပါးခြင်းဖြင့် နှစ်သက်စေတတ်သော မိန်းမတို့သည် လည်းကောင်း။ ကောမာရိကာတိ၊ ကား။ တရုဏဒါရိကာ၊ နုပျိုသော သတ္တိသမီးတို့သည်လည်းကောင်း။ (ရက္ခန္တိ-၌ စပ်။) တုယံ ဇီဝန္တိ၊ ကား။ သုပိနဒဿနကာလေ၊ အိပ်မက်ကိုမြင်မက်ရာအခါ၌။ နိက္ခန္တိ ဝါ၊ ထွက်သွား သည်သော်လည်းဖြစ်သော။ ပဝိသန္တိ ဝါ၊ ပြန်ဝင်သည်သော်လည်းဖြစ်သော။ ဇီဝံ၊ အသက်ကို။ ပဿန္တိ အပိ န၊ မြင်ကြကုန်၏လော။ ဣဓ၊ ဤ တုယံ ဇီဝံ-အစရှိသော ပါဠိ၌။ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းကို။ “ဇီဝ”န္တိ၊ ယူ၍။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ ဟိ၊ မှန်။ သော။ ထို ရာဇည-မင်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုစိတ်၏ဖြစ်ခြင်း၌။ ဇီဝသညိ၊ အသက်ဟု အမှတ်ရှိသည်။ (ဟောတိ၊ ၎င်း။) ဣတိ၊ သို့။ (ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။)

၄၂၃။ ဇိယာယာတိ၊ ကား။ ဓနုဇိယာယ၊ လေးညို့ဖြင့်။ ဂီဝံ၊ လည်ကို။ ဝေဋ္ဌေတွာ၊ ရစ်ပတ်၍။ (တုလေထ-၌ စပ်။) ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ ပတ္တိန္နတရောတိ၊ ကား။ ထဒ္ဒတရော၊ ကြမ်းတမ်းခိုင်မာသည်။ (ဟောတိ၊ ၎င်း။) ဣမိနာ၊ တဒါ ဂရုတရော စ-အစရှိသော ဤပါဠိဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို။ ဒဿေသိ၊ နည်း။ တုမေ၊ တို့သည်။ ဇီဝကာလေ၊ အသက်ရှင်ရာအခါ၌။ သတ္တဿ၊ သတ္တဝါ၏။ ပဉ္စ၊ ကုန် သော။ ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ။) ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ။ စဝနကာလေ ပန၊ စုတေရာအခါ၌ကား။ ရူပက္ခန္ဓမတ္ထမေဝ၊ ရူပက္ခန္ဓာမျှသည်သာ။ အဝသိ- ယတိ၊ ကြွင်းကျန်၏။ တယော၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၊ သညာက္ခန္ဓာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ - တို့သည်။ အပ္ပဝတ္တာ၊ မဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓော၊ သည်။ ဂစ္ဆတိ၊ ပြောင်းသွား၏။ အဝသိဋ္ဌေန၊ နာမက္ခန္ဓာမျှကြွင်းကျန်သော။ ရူပက္ခန္ဓေန၊ သည်။ လဟုတရေန၊ သာ၍ ပေါသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်သင့်ရာ၏။ (အဝသိဋ္ဌော၊ သော။ ရူပက္ခန္ဓော၊ သည်။) ဩနတရော၊ သာ၍ယုတ်လျော့သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ [စာအုပ် တို့၌ “ဂရုကတရော စ နဟာတိ”ဟု ရှိ၏။ ခရာတော်၏ နိဿယ- ၌ကား “ဩနတရော န ဟောတိ”ဟုရှိသည်။] တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားတတ်သော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သတ္တဝါသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၎င်း။

၄၂၄။ နိဗ္ဗုတန္တိ၊ ကား။ ဝူပသန္တတေဇံ၊ ငြိမ်းအေးပြီးသော အပူ ဓာတ်ရှိသော။ (တမေနံ၊ ထို သံတွေ့ခဲ့ကို။) တုလာယ၊ ဖြင့်။ တုလေယျ၊ ရာ၏။)

၄၂၅။ အနုပဟစ္စာတိ၊ ကား။ အဝိနာသေတွာ၊ မပျက်စီးစေမူ၍။
 ဝါ၊ မပျက်ဆီးမူ၍။ (ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေထ၊ ခွင်းကြကုန်လော့။)
 အာမတော ဟောတိတိ၊ ကား။ အဒ္ဓမတော၊ တဝက်သေသည်။ မရိတုံ-
 သေခြင်းငှာ။ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်နေသည်။ ဟောတိ။ သြဓုနာ-
 ထာတိ၊ ကား။ သြရတော၊ အတွင်း၌။ ဝါ၊ ဤမှာဘက်၌။ (သံပရိ-
 ဝတ္တနံ၊ ပြန်လှန်ခြင်းကို။) ကရောထ၊ ကုန်လော့။ သန္ဓုနာထာတိ၊
 ကား။ ပရတော၊ ပြင်ဘက်၌။ ဝါ၊ ထိုမှာဘက်၌။ (သံပရိဝတ္တနံ၊ ကို။)
 ကရောထ၊ ကုန်လော့။ နိဗ္ဗုနာထာတိ၊ ကား။ အပရာပရံ၊ တပြောင်း
 ပြန်ပြန်။ (သံပရိဝတ္တနံ။) ကရောထ။ တဉ္ဇာယတနံ န ပဋိသံဝေဒေတိတိ၊
 ကား။ တေန စက္ခုနာ၊ ထိုစက္ခုပသားဖြင့်။ တံ ရူပါယတနံ၊ ထို
 ရူပါရုံကို။ န ြဝိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာ မဖြစ်စေနိုင်ပါ။ (မမြင်နိုင်ပါ။)
 သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော တဒေဝ သောတံ ဟောတိ-အစရှိသော ဝါရ
 တို့၌။ သေနယော၊ ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။)

၄၂၆။ သင်္ခမောတိ၊ ကား။ သင်္ခမမကော၊ ခရုသင်းကို မှုတ်တတ်
 သော ယောကျ်ားသည်။ ဝါ၊ ခရုသင်းအသံကို မြည်စေ တတ်သော
 ယောကျ်ားသည်။ (အဂမာသိ-၌ စပ်။) [သင်္ခံ ဓမတိ ဓမာပေတိတိ
 ဝါ သင်္ခမော-ဋီကာ။] ဥပလာပေတွာတိ၊ ကား။ ဓမိတွာ၊ အသံကို
 မြည်စေ၍။ ဝါ၊ မှုတ်၍။ (နိသီဒတိ-၌ စပ်။)

၄၂၇။ အဂ္ဂိကောတိ၊ ကား။ အဂ္ဂိပရိစာရကော၊ မီးကိုလုပ်ကျွေးတတ်သော။
 (ဇဋီလော၊ သည်။ သမ္မတိ၊ နေ၏။) အာပါဒေယန္တိ၊ ကား။ နိပ္ပာဒေယျံ၊
 ပြီးစေရပါမူကား ကောင်းလေစွ။ ဝါ၊ တနည်း။ အာယံ၊ အသက်ရှည်
 သူ၏အဖြစ်သို့။ ပါပုဏာပေယျံ၊ ရောက်စေရပါမူကား ကောင်းလေစွ။
 ပေါသေယန္တိ၊ ကား။ ဘောဇနာဒိတိ၊ တို့ဖြင့်။ ဘရေယျံ၊ မွေးမြူရပါမူ
 ကား ကောင်းလေစွ။ ဝဇေယန္တိ၊ ကား။ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့။
 ဂမေယျံ၊ ရောက်စေရပါမူကား ကောင်းလေစွ။ အရဏီသဟိတန္တိ၊ ကား။
 အရဏီယုဂဋံ၊ ပွတ်ခုံ ပွတ်ကျည်အစုံတည်း။

၄၂၈။ တိရော ရာဇာနောပိတိ၊ ကား။ တိရောရဋ္ဌေ၊ တပါးသော
 တိုင်း၌။ အညသ္မိံ၊ သော။ ဇနပဒေ၊ ၌။ ရာဇာနောပိ၊ တို့သည်လည်း။
 ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ အပျုတ္တာတိ၊ ကား။ အဝိသဒေါ၊ မသန့်ရှင်း မစင်ကြယ်။
 အဆေကော၊ မကျွမ်းကျင်။ ကောပေနပိတိ၊ ကား။ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်။ မံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝါ၊ ဗာလော ပါယာသိရာဇညော-အစရှိသော

အပြားအားဖြင့်။ ဝက္ခန္ဓိ၊ ပြောဆိုကုန်လတ္တံ့။ တေသု၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဥပ္ပဇ္ဇနကေန၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော။ ကောပေနာပိ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကြောင့်လည်း။ တေ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ဤ မိစ္ဆာအယူကို။ ဟရိဿာမိတိ၊ ကား။ ပရိ-ဟရိဿာမိ၊ ဆောင်ရပါလတ္တံ့။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝိစရိဿာမိ၊ လှည့်လည်ရပါလတ္တံ့။ [“ကောပေနာပိတိ ယေ မံ ဝေ ဝက္ခန္ဓိ၊ တေသု ဥပ္ပဇ္ဇနကေန ကောပေနာပိ တေ ဒိဋ္ဌိဂတံ။ ဟရိဿာမိတိ ပရိဟရိဿာမိ၊ ဂဟေတွာ ဝိစရိဿာမိ” ဟု ပါဠိဗျူဟိပါစေ။] မက္ခေနာတိ၊ ကား။ တယာ၊ သည်။ [တယာတိ ထေရံ သန္ဓာယ ဝဒတိ။-ဋီကာ။] ဝုတ္တယုတ္တကာရဏမက္ခလက္ခ-ဏေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော သင့်မြတ်သောအကြောင်းကို ချေဖျက်ခြင်းလက္ခဏာ ရှိသော။ မက္ခေနာပိ၊ ချေဖျက်တတ်သော ဒေါသကြောင့်လည်း။ (ဟရိ-ဿာမိ-၌ စပ်။) ပလာသေနာတိ၊ ကား။ တယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ယုဂဂ္ဂါဟလက္ခဏေန၊ တုပြိုင်ခြင်းဟူသော အစုံကိုယူခြင်း လက္ခဏာရှိသော။ ပလာသေနာပိ၊ အဖျင်းမူ အင်တူပြုခြင်းကြောင့်လည်း။ (ဟရိ-ဿာမိ-၌ စပ်။)

၄၃၀။ ဟရိတကပဏ္ဍန္တိ၊ ကား။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ ကြွင်းမဲ့ဥသ္မံ အလုံးစုံသော။ ဟရိတကံ၊ စိမ်းစိုသောသစ်ရွက်သည်။ (ပရိယာဒိယတိ၊ ကုန်ခန်း၏။) အန္တမသော၊ အားဖြင့်။ အလ္လတိဏပဏ္ဍမိ၊ စိမ်းစိုသော မြက်သစ်ရွက်သည်လည်း။ န ဟောတိ၊ မရှိတော့။ ဣတိ အတ္ထော။ [အဋ္ဌကထာ စာအုပ်တို့၌ “ဟရိတကံ” ဟု ရှိ၏။ ဋီကာ၌ကား-“ဟရိတကပဏ္ဍန္တိ ဟရိ-တဗ္ဗပတ္တံ၊ (ဆောင်ယူထိုက်(ခူးယူထိုက်)သောသစ်ရွက်။) အပ္ပပတ္တန္တိအတ္ထော။ တေနာဟ “အန္တမသော” တိအာဒိ ဟု ဖွင့်သည်။ ဆရာတော်၏နိဿယ-၌လည်း ဤအဖွင့်အတိုင်း ပေးတော်မူသည်။] သန္ဓေဒ္ဓကလာပန္တိ၊ ကား။ သန္ဓေဒ္ဓဓနုကလာပံ၊ ဖွဲ့အပ်သော လေး၊ ဖွဲ့အပ်သော တောင့်-ရှိသည်ဖြစ်၍။ (အာဂစ္ဆန္တိ၊ သော။ ပုရိသံ၊ ကို။ အဒ္ဓသ၊ ပြီ။) အာသိတ္ထောဒကာနိ ဝဋ္ဋုမာနိတိ၊ ကား။ မဂ္ဂါ စ၊ သွားရာလမ်းခရီးတို့သည် လည်းကောင်း။ (ကောင်းသောလမ်းတို့သည် လည်းကောင်း။) ကန္ဓရာ စ၊ တောင်ချောက်ကြားအရပ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ပရိပုဏ္ဏသလိလာ၊ ပြည့်သောရေရှိပါကုန်၏။ ယောဂ္ဂါနိတိ၊ ကား။ ဗလိဗဒ္ဓေ၊ နွားလားတို့ကို။ (မာကိလမိတ္တံ၊ မပင်ပန်းစေပါကုန်လင့်။)

ဗဟုနိက္ခန္ဓရောတိ၊ ကား။ ဗဟုနိက္ခန္ဓော၊ ထွက်သွားပြီး၍ များသော ကာလရှိ၍။ စိရနိက္ခန္ဓော၊ ထွက်သွားပြီး၍ ကြာမြင့်သောကာလရှိ၏။ ဣတိ အတ္ထော။ ယထာဘူတေန ဘဏ္ဍေနာတိ၊ ကား။ ဝေ၊ သင်တို့သည်။ ယံ

တိဏကဋ္ဌောဒကဘဏ္ဍကံ၊ အကြင် မြက်၊ ထင်း၊ ရေ-ဟူသော ဘဏ္ဍာကို။ အာရောပိတံ၊ တင်အပ်ပြီ။ ယထာဘတေန၊ အကြင် အကြင် လှည်းတို့ဖြင့် ဆောင်အပ်ပြီးသော။ [ယထာဘတေနာတိ သကဋ္ဌေသု ယထာ ထပိတေန ယထာ “အမ္မ ဣတော ကရောဟိ”တိ ဝုတ္တေ ထပေသိတိ အတ္ထော၊ ကရဏ ကိရိယာယ ကိရိယာသာမညဝါစိဘာဝတော။-ဒွိကာ။] ယထာ အာရောပိ-တေန၊ အကြင်အကြင် တင်ထားအပ်ပြီးသော။ ယထာ ဂဟိတေန၊ အကြင် အကြင် ယူအပ်ပြီးသော။ တေန၊ ထို မြက်၊ ထင်း၊ ရေဖြင့်၊ (ပယာပေထ၊ သွားစေကြကုန်လော့။ ဝါ၊ မောင်းနှင်ကြကုန်လော့။) ဣတိ အတ္ထော-နက်။

အပ္ပသာရာနိတိ၊ ကား။ အပ္ပတ္တါနိ၊ နည်းသော အဖိုးရှိကုန်သော။ ဝါ၊ အဖိုးမထိုက်ကုန်သော။ ပဏိယာနိတိ၊ ကား။ ဘဏ္ဍာနိ၊ တို့သည်။ (သန္တိ ကုန်၏။

ဂူထဘာရိကာဒိဥပမာအဖွင့်

၄၃၂။ မမ စ သူကရဘတ္တန္တိ၊ ကား။ ဣဒံ၊ ဤ မစင်ခြောက်သည်။ မမ၊ ၏။ သူကရနံ၊ ဝက်တို့၏။ ဘတ္တံ စ၊ အစာသည်လည်း။ (ဟောတိ။) ဥက္ကရန္တန္တိ၊ ကား။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဝါ၊ အထက်က။ သရန္တံ၊ ယိုထွက်နေသော။ ပဂ္ဂရန္တိ၊ ကား။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝါ၊ အောက်က။ ပရိ-ယဝန္တံ၊ ယိုစီးနေသော။ (ဂူထဘာရံ၊ မစင်ထုပ်ကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။ အဂမာသိ၊ ပြီ။) တုမေ ခွေတ္တ ဘဏေတိ၊ ကား။ ဘဏေ၊ အချင်းတို့။ ဧတ္ထေ ဤအရာ၌။ တုမေ ခေါ၊ သင်တို့သည်သာလျှင်။ (ဥမ္မတ္တာ-၌ စပ်။) ဝါ၊ တနည်း။ အယမေဝ ပါဋ္ဌော၊ ဤ တုမေ ခေါ ဧတ္ထ ဘဏေ-ဟူသောပါဋ် သည်ပင်။ (ကတ္တစိ၊ အချို့စာအုပ်၌။ အတ္ထိ။) တထာ ဟိ ပန မေ သူကရ-ဘတ္တန္တိ၊ ကား။ ဟိ (ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ အယံ ဂူထော၊ ဤ မစင်သည်။ မေ၊ ၏။ သူကရနံ၊ တို့၏။ ဘတ္တံ၊ အစာတည်း။ တထာ(တသ္မာ)၊ ကြောင့်။ (“မေ ငါသည်။ အာဟတော၊ ဆောင်ယူအပ်ပြီ။” ဟု ပါဋ္ဌသေသ-ထည့်စပ်။)

၄၃၄။ အာဂတာဂတံ ကလိံ ဂိလတိတိ၊ ကား။ အာဂတာဂတံ၊ လာတိုင်း လာတိုင်းသော၊ ပရဇယဂုဋံ၊ ရှုံးသောအန်စာကို။ ဂိလတိ၊ မျို၏။ ပဇ္ဇောဟိ-သာမိတိ၊ ကား။ ပဇ္ဇောဟနံ၊ အပြားတို့ဖြင့် ပူဇော်မှုကို။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။ ဗလိကမ္ပံ၊ ရှုံးသူတို့ပြုထိုက်သော ပူဇော်မှုကို။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊

နက်။ [ပဇ္ဇောဟနန္တိ ပကာရေဟိ ဇုဟနကမ္ပံ။ တံ ပန ဗလိဒါနဝသေန ကရိယတိတိ အာဟ “ဗလိကမ္ပ”န္တိ။- ဇွိကာ။] အက္ခယံ ဒိဗ္ဗိယာမာတိ၊ ကား။ ဂုဇ္ဇေဟိ၊ အန်စာတို့ဖြင့်။ ကိဋ္ဌိယာမ၊ ကစားကြကုန်စို့။ လိတ္တံ ပရမေန တေဇသာတိ၊ ကား။ ပရမတေဇေန၊ လွန်ကဲသော အစွမ်းရှိသော။ ဝိသေန၊ အဆိပ်ဖြင့်။ လိတ္တံ၊ လိမ်းကျံအပ်သော။ (အကွံ၊ ကြွေအံကို။ ဂိလံ၊ မျိုသော။ ပုရိသော၊ သည်။ န ဗုဇ္ဈတိ၊ အဆိပ်လူးထားမှန်းမသိ။)

၄၃၆။ ဝုဋ္ဌိတဂါမပဒေသော၊ ထကြွသော ရွာဟောင်းအရပ်ကို။ ဝါ၊ ပျက်သော ရွာဟောင်းအရပ်ကို။ ဂါမပဒန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုဇ္ဈတိ၊ ၎င်း။ “ဂါမပဒ”န္တိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ပါဌော၊ သည်။ (အတ္ထိ။) အယမေဝအတ္ထော၊ ဤအနက်ပင်တည်း။ သဏဘာရန္တိ၊ ကား။ သဏဝါကဘာရံ၊ ပိုက်ဆံလျော်ဟူသောဝန်ကို။ (အာဒါယ၊ ရှိ။ ဂမိယာမ၊ စို့။) သုသန္ဓေဒ္ဓါတိ၊ ကား။ သုဗဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာဖွဲ့ချီအပ်ပါပြီ။ တံ ပဇာနာဟိတိ၊ ကား။ တံ၊ သည်။ ဇာန၊ သိပါလော့။ တံ၊ သည်။ ဂဏိတုကာမော၊ ယူလိုသည်။ သစေ အသိ၊ အံ့။ (ဧဝံ သတိ။) ဂဏှာဟိ၊ ယူလော့။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။

ခေါမန္တိ၊ ကား။ ခေါမဝါကံ၊ ခေါမ-တိုင်း၌ဖြစ်သောလျှောက်ကို။ ဝါ၊ ဂုံလျှောက်ကို။ (အဒ္ဓသံသု၊ ကုန်ပြီ။) [ဆရာတော်၏နိဿယ-၌ “ဗိသွာ-ချည်ကို” ဟု တနည်းပေးတော်မူ၏။] အယန္တိ၊ ကား။ ကာဠလောဟံ၊ မည်းနက်သောသံကို။ လောဟန္တိ၊ ကား။ တမ္ဗလောဟံ၊ ကြေးနီကို။ သဇ္ဈန္တိ၊ ကား။ ရဇတံ၊ ငွေကို။ သုဝဏ္ဏန္တိ၊ ကား။ သုဝဏ္ဏမာသကံ၊ ရွှေပစေ့ကို။ (အဒ္ဓသံသု၊ ကုန်ပြီ။) အဘိနန္ဒိ သူတိ၊ ကား။ တုသိ သု၊ နှစ်သက်ကြကုန်ပြီ။

၄၃၇။ အတ္တမနောတိ၊ ကား။ သကမနော၊ မိမိစိတ်ရှိသည်။ တုဋ္ဌစိတ္တော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိ၏။ အဘိရဒ္ဓေါတိ၊ ကား။ အဘိပုသန္ဓော၊ အလွန်ကြည်ညို၏။ ပဉ္စာပဋိဘာနာနိတိ၊ ကား။ ပဉ္စုပဋ္ဌာနာနိ၊ ပြဿနာတို့၌ ထင်လာသောဉာဏ်တို့ကို။ (သောတုကာမော၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ရှိ။ ဧဝံ သိ။ ဘဝန္တံ ကဿပံ၊ ကို။ ပစ္စနိကံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ကဲ့သို့။ ကာတမ္ပံ၊ ပြုထိုက်၏ဟူ၍။ အမညိဿံ၊ မှတ်ထင်ခဲ့ပါပြီ။ [ပဉ္စုပဋ္ဌာနာနိတိ ပဉ္စေသု ဥပဋ္ဌာနာနိ

၁။ ဂါမပတ္တံ။ အယမေဝတ္ထော။ ။ဂါမပတ္တိ ဂါမော ဧဝ ဟုတွာ အာပဇ္ဇိကမ္ပံ၊ သုည ဘာဝေန အနာဝသိတမ္ပံ။ တေနာဟ “ဝုဋ္ဌိတဂါမပဒေသော” တိ။ ဂါမပဒန္တိ ယထာ ပုရိသဿ ပါဒနိက္ခိတ္တဋ္ဌာနံ အဓိဂတပရိစ္ဆေဒံ “ပဒ”န္တိ ဝုဇ္ဈတိ။ ဧဝံ ဂါမဝါသိဟိ အာဝသိတဋ္ဌာနံ အဓိဂတနိဝုတ္တာဂါရိ “ဂါမပဒ”န္တိ ဝုတ္တံ။ တေနာဟ “အယမေဝတ္ထော” တိ။-ဇွိကာ။

မယာ ပုစ္ဆိတတ္ထေသု တုမ္မာကံ ဝိဿဇ္ဇနဝသေန ဉာဏပဋ္ဌာနာနိ။-ဋီကာ။] ပစ္စနိကံ ကတ္တဗုဒ္ဓိ။ ကား။ ပစ္စနိကံ(ဝိယ)၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုကဲ့သို့။ ပဋိဝိရုဒ္ဓိ ဝိယ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုကဲ့သို့။ ကတ္တဗုဒ္ဓိ။ ဟူ၍။ အမည်ထံ။ ပါပြီ။ ပဋိလောမ-ဂါဟံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့် ယူခြင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အဋ္ဌာသိံ၊ တည်ပါပြီ။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။

၄၃၇။ သံဃာတံ အာပဇ္ဇန္တိတိ။ ကား။ ဃာတံ၊ သတ်ဖြတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ [သံဃာတန္တိ သံ-သဒ္ဓေါ ပဒဝစုနမတ္တန္တိ အာဟ“ဃာတ”န္တိ။-ဋီကာ။] ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ရ ကုန်၏။ န မဟာပူလောတိ။ ကား။ ဝိပါကဖလေန၊ ဝိပါကဖြစ်သောအကျိုး ဖြင့်။ ဝါ၊ သဒ္ဓိသ-အကျိုးဖြင့်။ [ဝိပါကဖလေနာတိ သဒ္ဓိသဖလေန။-ဋီကာ။] မဟာပူလော၊ များသော သဒ္ဓိသ-အကျိုးရှိသည်။ န ဟောတိ။ န မဟာနိသံ-သောတိ။ ကား။ ဂုဏာနိသံသေန၊ ဂုဏ် အာနိသင်ဖြင့်။ ဝါ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော ဂုဏ်ဖြင့်။ မဟာနိသံသော၊ များသောအကျိုးဆက်ရှိသည်။ န ဟောတိ။ န မဟာဇုတိကောတိ။ ကား။ အာနုဘာဝဇုတိယာ၊ အာနုဘော်တည်းဟူသော တန်ခိုးဖြင့်။ မဟာဇုတိကော၊ များသော တန်ခိုးရှိသည်။ န ဟောတိ။ [အာနုဘာဝဇုတိယာတိ ပဋိပက္ခဝိဂမနဇနိတေန သဘာဝသင်္ခါတေန တေဇေန။-ဋီကာ။] န မဟာဝိပ္ပာရောတိ။ ကား။ ဝိပါကဝိပ္ပာရတယ၊ သဒ္ဓိသ-အကျိုး၏ ပြန့်ပြောသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ မဟာဝိပ္ပာရော၊ များသော ပြန့်ပြောသော သဒ္ဓိသ-ကျိုးရှိသည်။ န ဟောတိ။ [ဝိပါကဝိပ္ပာရတယာတိ ဝိပါကဖလဿ ဝိပုလတယ၊ ပါရိပူရိယာတိ အတ္ထော။-ဋီကာ။] ဗိဇနင်္ဂလန္တိ။ ကား။ ဗိဇ္ဇာ၊ မျိုးစေ့ကိုလည်းကောင်း။ နင်္ဂလဉ္စ၊ ထွန်တုံးကိုလည်းကောင်း။ (အာဒါယ ပဝိသေယျ-၌ စပ်။) ဒုက္ခေတ္ထေတိ။ ကား။ ဒုဋ္ဌ၊ ခေတ္တေ၊ မကောင်းသောလယ်၌။ (ဆပ်ပြာ-အစရှိသော အပြစ်တို့သည် ဖျက်ဆီးအပ် သောလယ်၌။) နိဿာရက္ခေတ္တေ၊ အနှစ်မရှိသောလယ်၌။ (ပတိဋ္ဌာပေယျ-၌ စပ်။) [ဒုဋ္ဌ၊ ခေတ္တေတိ ဥသာဒိဒေါသေဟိ ဒုသိတခေတ္တေတံ ပန ဝပွာဘာဝ-တော (စိုက်ပျိုးခြင်း၏မရှိခြင်းကြောင့်။) အသာရံ ဟောတိတိ အာဟ“နိဿာ ရက္ခေတ္တေတိ။-ဋီကာ။]

ဒုဗ္ဗုမေတိ။ ကား။ ဝိသမဘူမိဘာဂေ၊ မညီမညွတ်သောမြေအဖို့ရှိသော လယ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေယျာတိ။ ကား။ တပေယျ၊ ထားရာ၏။ ခဏ္ဍာနီတိ။ ကား။ ဆိန္ဒုဘိန္နာနိ၊ ကျိုးကုန် ပြတ်ကုန်သော။ ပူတိနီတိ။ ကား။ နိဿာရာနိ၊ အနှစ် မရှိကုန်သော။ ဝါတာတပဟတာနီတိ။ ကား။ ဝါတေန စ၊ လေသည်

လည်းကောင်း။ အာတပေန စ၊ နေပူသည်လည်းကောင်း။ ဟတာနိ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော။ ပရိယာဓိန္ဒတေဇာနိ၊ ကုန်စေအပ်ပြီးသော တန်ခိုးအစွမ်းသတ္တိရှိကုန်သော။ အသာရာဒါနီတိ၊ ကား။ တဏှုလသာရာဒါနရတိသာနိ၊ ဆန်တည်းဟူသော အနှစ်ကိုယူခြင်းမှ ကင်းကုန်သော။ ပလာလာနိ၊ အပိန်အဖျင်းဖြစ်ကုန်သော။ အသုခသယိတာနီတိ၊ ကား။ ယာနိ၊ အကြင် မျိုးစေ့တို့ကို။ သုက္ခာပေတွာ၊ ခြောက်စေ၍။ ကောဠေ၊ ကျီ၌။ အာကိရိတွာ၊ လောင်းထည့်၍။ ထပိတာနိ၊ ထားအပ်ကုန်ပြီ။ တာနိ၊ ထို မျိုးစေ့တို့သည်။ သုခသယိတာနိ နာမ၊ သုခသယိတ-တို့မည်၏။ ဝါ၊ ကောင်းမွန်စွာ သိမ်းထားအပ်သော မျိုးစေ့တို့မည်၏။ ပန၊ ကား။ တောနိ၊ ဤမျိုးစေ့တို့သည်။ တာဒိသာနိ၊ ထို ကောင်းမွန်စွာ သိမ်းထားအပ်သော မျိုးစေ့ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော သဘောရှိကုန်သည်။ န (ဟောန္တိ)၊ မဖြစ်ကုန်။ အနုပဝေဇ္ဈေယျာတိ၊ ကား။ အနုပဝေသေယျ (န ဥပဝေသေယျ)၊ မဝင်စေရာ။ ဝါ၊ မရွာသွန်းရာ။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ န ဝသေယျ၊ မရွာရာ။ အန္တဒ္ဒမာသံ၊ လခွဲတိုင်း လခွဲတိုင်းလည်းကောင်း။ ဝါ၊ လခွဲတကြိမ်လည်းကောင်း။ အနုဒသာဟံ၊ ဆယ်ရက်တိုင်း ဆယ်ရက်တိုင်းလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဆယ်ရက်တကြိမ်လည်းကောင်း။ အနုပဉ္စဟံ၊ ငါးရက်တိုင်း ငါးရက်တိုင်းလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ငါးရက်တကြိမ်လည်းကောင်း။ န ဝသေယျ၊ မရွာရာ။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။

အပိ နံ တာနီတိ၊ ကား။ ဝေံ သို့။ ဝါ၊ ဖြင့်။ ခေတ္တဗိဇဉ္ဇိဒေါသေ၊ လယ် မျိုးစေ့ မိုးတည်းဟူသော အပြစ်သည်။ သတိ၊ သော။ တာနိ ဗိဇာနိ၊ တို့သည်။ အကုရမ္မလပတ္တာဒီဟိ၊ အညွန့် အမြစ် အရွက်-အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ ဝုဗ္ဗိံ စ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝိရုဠိံ စ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့လည်းကောင်း။ သမန္တတော၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌။ ဝေပုလ္လံ စ၊ ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်သို့လည်းကောင်း။ အာပဇ္ဇေယျံ၊ အပိန၊ ရောက်ကုန်ရာအံ့လော။ ဣတိ (အတ္ထော)။ ဝေရူပေါ ခေါ၊ ရာဇညယညောတိ၊ ကား။ ရာဇည၊ ည။ ဝေရူပံ၊ သော။ ဒါနံ၊ သည်။ ပရူပ-ဃာတေန၊ သူတပါးကို ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်ခြင်းဖြင့်။ ဥပ္ပာဒိတပစ္စယတောပိ၊ ဖြစ်စေအပ်သော ပစ္စည်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒါယကတောပိ၊ အလှူရှင်ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂါ၊ ကတောပိ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ အဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ မစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မဟပ္ပလံ၊ များသောအကျိုးရှိသည်။ န ဟောတိ။

ဝေရူပေါ ခေါ၊ ရာဇညယညောတိ၊ ကား။ ရာဇည၊ ည။ ဝေရူပံ၊ သော။ ဒါနံ၊ သည်။ အပရူပဃာတေန၊ သူတပါးကို မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်ခြင်းဖြင့်။

[အပရူပသာတေနာတိ ပရေသံ ဝိဗာဓနေန။- ဇိကာ။] ဥပ္ပန္နပစ္စယတောပိ၊
 ဖြစ်သော ပစ္စည်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဖြစ်စေအပ်သော အစား၊
 အဝတ်-အစရှိသော လူဖွယ်ဝတ္ထုအားဖြင့်လည်းကောင်း။ [ဥပ္ပန္နပစ္စယတောတိ
 နိဗ္ဗတ္တိတဘာသစ္စာဒနာဒိ ဒေယျဓမ္မတော။-ဇိကာ။] အပရူပသာတိတယ၊
 သူတပါးကို ညှဉ်းဆဲ သတ်ဖြတ်ခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သီလဝန္တ-
 ဒါယကတောပိ၊ သီလရှိသော ဒါယကာအားဖြင့်လည်းကောင်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ-
 အာဒိဂုဏသမ္ပန္နပဋိဂ္ဂါဟကတောပိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ-အစရှိသော ဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံ
 သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ မဟပုလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 ပန၊ သည်သာမက-သေး။ ဂုဏာတိရေကံ၊ သီလ-အစရှိသော လောကုတ္တရာ
 ဂုဏ်တို့ဖြင့် ထူးကဲလွန်မြတ်သော။ [ဂုဏာတိရေကန္တိ ဂုဏာတိရိတ္တံ၊ သီလာဒိ
 လောကုတ္တရာဂုဏေဟိ ဝိသိဋ္ဌန္တိ အတ္ထော။-ဇိကာ။] နိရောဓာ၊ နိရောဓ-သမာ
 ပတ်မှ။ ဝုဠိတံ၊ ထ၊ ကာစ ဖြစ်သော။ ပဋိဂ္ဂါဟကံ၊ အလှူခံဟူသော အနာဂါမ်
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သစေ လဘတိ၊ အံ။ စေတနာ စ၊ သည်လည်း။ ဝိပုလာ၊
 သဒ္ဓါ၏ပြည့်စုံခြင်း အစရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ပြန့်ပြောသည်။ (သစေ) ဟောတိ၊
 အံ။ [ဝိပုလာတိ သဒ္ဓါသမ္ပဒါဒိဝသေန ဥဋ္ဌာရာ။-ဇိကာ။] (ဝေံ သတိံ)၊
 ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင် ရှုမြင်အပ်သော သဘောဟုဆိုအပ်သော
 ပစ္စက္ခအတ္တဘောဉ္စပင်။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဣတိ၊ သို့။
 (ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။)

၄၃၉။ ပန၊ ကား။ ထေရဿ၊ အရှင်ကုမာရကဿပ-ထေရ်၏။ ဣမံ
 ဓမ္မကထံ၊ ဤ တရားစကားကို။ သုတွာ၊ နာရ၍။ ပါယာသိ၊ ပါယာသိ
 မည်သော။ ရာဇညော၊ သည်။ ထေရံ၊ ကို။ နိမန္တေတွာ၊ ၍။ သတ္တာဟံ၊
 ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ထေရဿ၊ အား။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။
 ဒတွာ၊ ၍။ တတော၊ ထို အရှင်ကုမာရ-အား ပေးလှူပြီးရာ ကာလမှ။
 ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ မဟာဇနဿ၊ အား။ ဒါနံ၊ ကို။ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။
 တံ၊ ထို ဒါနကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အထ ခေါ် ပါယာသိရာဇညောတိ-
 အာဒိ၊ အစရှိသောစကားကို။ (အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊
 ထို အထခေါ် ပါယာသိရာဇညော-အစရှိသောပါဠိ၌။ ကဏာဇကန္တိ၊ ကား။
 သက္ကဏကံ၊ ဆန်ကဲ့နှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ဥတ္တဏ္ဍုလဘတ္တံ၊ မနပ်သော
 ထမင်းကို။ (ဒိယတိ၊ ပေးလှူအပ်၏။) ဗိလင်္ဂဒုတိယန္တိ၊ ကား။ ကဠိက-
 ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပအုံးရည်ရှိသော။ ဝါ၊ နှစ်ခု
 တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဆန်၊ ပအုံးရည်ရှိသော။ ဝါ၊ ဆန်၊ ပအုံး

ရည်ဟူသော အဖော်ရှိသော။ (ကဏာဇကံ၊ ဆန်ကဲ့ ထမင်းကို။ ဒီယတိ၊ ဇါ။) ဓောရကန်နိ စ ဝတ္ထာနိတိ၊ ကား။ ထူလာနိ၊ ကြမ်းတမ်း ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ စ၊ တို့ကိုလည်း။ (ဒီယန္တိ၊ ကုန်၏။) ဂုဠဝါလကန်နိတိ၊ ကား။ ဂုဠဒသာနိ၊ ရုပ်ထွေး ထူထဲသော အဆာရိကုန်သော။ ပုဥပုဥဝသေန၊ အစုအစု၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ အပုံအပုံ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဌိတမဟန္တဒသာနိ၊ စည်သောကြီးသော အဆာရိကုန်သော။ (ဝတ္ထာနိ၊ တို့ကို။ ဒီယန္တိ၊ ကုန်၏။) ဣတိ အတ္ထော။ ဧဝံ အနုဒ္ဓိသတိတိ၊ ကား။ ဧဝံ သို့။ ဥပဒိသတိ၊ အဖန်ဖန် မြည်တမ်းပြောဆို၏။ [အနုဒ္ဓိသတိတိ အနု အနု ကထေတိ။-ဋီကာ။] ပါဒါပိတိ၊ ကား။ ပါဒေနပိ၊ ခြေဖြင့်လည်း။ (သမ္မုသိတုံ န ဣစ္ဆေယျ-၌ စပ်။)

၄၄၀။ အသက္ကစ္ဆန္တိ၊ ကား။ သဒ္ဓါဝိရဟိတံ၊ သဒ္ဓါမှကင်းသော။ အသဒ္ဓဒါနံ၊ သဒ္ဓါမရှိသော ဒါနကို။ (ဒတွာ၊ ရှိ။) အသဟတ္ထေနာတိ၊ ကား။ သဟတ္ထေန၊ မိမိလက်ဖြင့်။ န (ဒတွာ)၊ မပေးမူ၍။ အစိတ္တိကတန္တိ၊ ကား။ စိတ္တိကာရဝိရဟိတံ၊ စိတ်၌ထားခြင်းမှကင်းသော။ ဝါ၊ စိတ်ဖြင့် အရိအသေ အလေးအမြတ်ပြုခြင်းမှ ကင်းသော။ (ဒါနံ ဒတွာ ဥပပဇ္ဇိ-၌ စပ်။) စိတ္တိကာရမ္ပိ၊ စိတ်၌ ထားခြင်းကိုလည်း။ ပစ္စုပဋ္ဌာပေတွာ၊ ရှေးရှုဖြစ်စေ၍။ န (အဒါသိ)၊ ပေးသည်မဟုတ်။ ပဏိတစိတ္တံ၊ မြတ်သောစိတ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝါ၊ ထား၍။ န အဒါသိ။ အပဝိဒ္ဓန္တိ၊ ကား။ ဆဉ္စိတံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော ပစ္စည်းကိုကဲ့သို့။ ဝိပုတိတံ၊ ဖောက်ပြန်စွာ ကျရောက်စေ အပ်သော ပစ္စည်းကိုကဲ့သို့။ (ဒါနံ ဒတွာ ဥပပဇ္ဇိ-၌ စပ်။) သုညံ သေရီသကန္တိ၊ ကား။ သေရီသကံ နာမ၊ သေရီသက-မည်သော။ ဧကံ၊ တခုသော။ တုစ္စံ၊ နတ်သားနတ်သမီးတို့မှ အချည်းအနီးသော။ ဂုဠတဝိမာနံ၊ ငွေဗိမာန်သို့။ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်ရပြီ။ တဿ၊ ထို ငွေဗိမာန်၏။ ဒွါရေ၊ တခါးအနီး၌။ မဟာသိရိသရက္ခော၊ ကြီးစွာသော ကုက္ကိုပြင်သည်။ (အတ္ထိ) ကိရ၊ ရှိသတတ်။ တေန၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထို ငွေဗိမာန်ကို။ “သေရီသက”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဇါ။

၄၄၁။ အာယသ္မာ ဂဝံပတိတိ (တ္ထေ)၊ ၌။ ကိရ (ဝိတ္ထာရော)၊ ကို။ (ဧဝံ ဝေဒိတဗျော) ထေရော၊ အရှင် ဂဝမ္ပတိ-ထေရ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။

---

၁၆ အစိတ္တိကတံ။ ။အစိတ္တိကတန္တိ စိတ္တိကာရပစ္စုပဋ္ဌာပနဝသေန န စိတ္တိကတံ။ စတနာဟ “စိတ္တိကာရဝိရဟိတ”န္တိ အာဒိ။ စိတ္တိကာရဟိတံ ဝါ အစိတ္တိကတံ ယထာ ကတံ ပရေသံ ဝိမှယာဝဟံ ဟောတိ၊ တထာ အကတံ။ စိတ္တဿ ဥဋ္ဌာရ-ပဏိတဘာဝေါ ပန အသက္ကစ္ဆဒါနေနေဝ ဗာမိဇတော။-ဋီကာ။

မနုဿကာလေ၊ လူဖြစ်စဉ်အခါ၌။ ဂေါပါလဒါရကာနံ၊ နွားကျောင်းသားသူငယ်တို့၏။ ဇေဋ္ဌကော၊ အကြီးဆုံးသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ မဟတော၊ သော။ သိရိသဿ၊ ကုက္ကိုပင်၏။ မူလံ၊ အနီးဖြစ်သော အောက်အရပ်ကို။ သောဓေတွာ၊ သုတ်သင်ပြီး၍။ ဝါလိကံ၊ သံကို။ ဩကိရိတွာ၊ ဖြန့်ကြဲ၍။ ဧကံ၊ တပါးသော။ ပိဏ္ဍပါတီကတ္ထေရံ၊ ပိဏ္ဍပါတီက-ထေရ်ကို။ ရက္ခ-မူလေ၊ သစ်ပင်၏ အနီးအောက်၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ အတ္တနာ၊ သည်။ လဒ္ဓိံ၊ ရအပ်သော။ အာဟာရံ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ တတော၊ ထို နွားကျောင်းသား အတ္တဘောမှ၊ စုတော၊ သည်။ (သမာနော၊ သော်။) တဿ၊ ထိုဒါနု၏။ အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ တသ္မိံ၊ ရဇတ-ဝိမာနေ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ ပြီ။ သိရိသရက္ခော၊ သည်။ ဝိမာနဒ္ဓါရေ၊ ဝိမာန် တံခါး၏ အနီး၌။ အဋ္ဌာသိံ၊ တည်ပြီ။ သော၊ ထို ကုက္ကိုပင်သည်။ ပညာ-သာယ၊ သော။ ဝဿေဟိံ၊ နှစ်တို့ဖြင့်။ ဖလတိံ၊ သီး၏။ တတော၊ ကြောင့်။ (ထိုသို့ ငွေဗိမာန်တံခါးအနီး၌ ပေါက်သော ကုက္ကိုပင်၏ အနှစ် ငါးဆယ်တကြိမ် သီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) ပညာသ၊ သော။ ဝဿာနိံ၊ တို့သည်။ ဂတာနိံ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ ဝါ၊ လွန်ကုန်ပြီ။ ဣတိံ၊ ကြောင့်။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိံ၊ ရောက်ရ၏။ သော၊ ထိုနတ်သားသည်။ အပရေန၊ သော။ သမယေန၊ ၌။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဘဂဝတော၊ ၍။ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်အခါ၌။ မနုဿေသု၊ တို့၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ၍။ သတ္တု၊ ၍။ ဓမ္မကတံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ၍။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ ပြီ။ ပန၊ ဆက်။ ပုဗ္ဗာစိဏ္ဏဝသေန၊ ရှေးဘဝ၌ လေ့ကျက်အပ်သော အလေ့အကျက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝါ၊ ရှေးဘဝ၌ နေ အပ်ဖူးသော အလေ့အကျက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ [ပုဗ္ဗာစိဏ္ဏဝသေနာတိ ပုရိမဇာတိယံ တတ္ထ နိဝါသပရိစယနဝသေန န ဧကဝလံ ပုဗ္ဗာစိဏ္ဏဝသေနော။-ဋီကာ။] ဒိဝါဝိဟာရတ္ထာယ၊ နေ နေခြင်းအကျိုးငှာ။ တဒေဝ ဝိမာနံ၊ ထို သေရီသက - မည်သော ငွေဗိမာန်သို့ သာလျှင်။ အဘိက္ခံ၊ မပြတ်။ ဂစ္ဆတိံ၊ ၍။ တံ၊ ထို ဝိမာန်သည်။ အဿ၊ ထို အရှင်ဂဝံပတိ ထေရ်၏။ ဥတုသုခံ၊ ချမ်းသာသော ဥတုရှိသည်။ ဟောတိံ ကံရ၊ ဖြစ် သတတ်။ တံ၊ ထို ဝိမာန်သို့ မပြတ်သွားခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ “တန ခေါ ပန။ပ။ဂဝံပတိ” တိ အာဒိ၊ ကို။ (အာယသ္မတော အာနန္ဓေန) ဝုတ္တံ။

သော သက္ကစံ ဒါနံ ဒတွာတိ၊ ကား။ သော၊ ထို ဥတ္တရ-လုလင် သည်။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဒါနမ္ပိ၊ ကိုသော်

လည်း။ သက္ကစုံ၊ ကောင်းစွာပြု၍။ ဝါ၊ ရှိသေစွာ။ ဒတွာ၊ ၍။ ဝါ၊
 ကြောင့်။ (ဥပပန္နော၊ ပြီ။) ဝေမာရောစေသိတိ၊ ကား။ “သက္ကစုံ ဒါနံ
 ဒေထာ”တိ အာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ အာရောစေသိ၊ ပြော
 ဟောပြီ။ စ ပန၊ ထပ်၍ဆက်ဦးအံ့။ ထေရဿ၊ ၏။ တံ အာရောစနံ၊
 ထိုပြောဟောအပ်သော တရားစကားကို။ သုတွာ၊ ၍။ မဟာဇနော၊ သည်။
 သက္ကစုံ ဒါနံ ဒတွာ။ ဒေဝလောကေ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ပြီ။ ပါယာသိဿ၊
 မည်သော။ ရာဇညဿ၊ ၏။ ပရိစာရကာ ပန၊ အလုပ်အကျွေးတို့သည်
 ကား။ သက္ကစုံ ဒါနံ။ ဒတွာပိ၊ ၍လည်း။ (ပေးလှူပင် ပေးလှူပါသော်
 လည်း။) နိကန္တိဝသေန၊ ပါယာသိမင်း၌ တပ်မက်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။
 ဝါ၊ ထိုဘုံ၌ တပ်မက်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ [နိကန္တိဝသေနာတိ ပါယာ-
 သိမိ သာပေက္ခာဝသေန၊ ပုဗ္ဗေပိ ဝါ တတ္ထ နိဂုတ္ထပုဗ္ဗတာယ။-ဋီကာ။]
 ဝန္တော၊ ၍။ တဿေဝ၊ ထိုပါယာသိမင်း၏သာလျှင်။ သန္တိကေ၊ ၌။
 နိဗ္ဗတ္တာ၊ ကုန်ပြီ။ တံ၊ ထို ဗိမာန်သည်။ ဒိသာစာရိကဝိမာနံ၊ ကောင်း
 ကင်၌တည်သည်ဖြစ်၍ အရပ်မျက်နှာတို့၌ လှည့်လည်သွားလာသော ဗိမာန်
 သည်။ (ဟုတွာ။) ဝဇ္ဇနိ အဇ္ဈဝိယံ၊ ဝဇ္ဇနိ-တောအုပ်၌။ ဝါ၊ ဗိမာန်
 လမ်း၌။ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ပါယာသိဒေဝပုတ္တော စ၊ သည်
 လည်း။ ကေဒိဝသံ၊ ၌။ ဝါဏိဇကာနံ၊ ကုန်သည်အပေါင်းတို့အား။ ဒဿေ-
 တွာ၊ ကိုယ်ထင်ပြု၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ကတကမ္ပံ၊ ပြုအပ် ပြီးသော
 ကောင်းမှုကံကို။ ကထေသိ၊ ပြောဟောပြီ။ ဣတိ၊ ပါယာသိရာဇည-
 သုတ် အပြီးတည်း။ .... သုမဂ်လဝိလာသိနိယာ၊ သော။ ဒိဿနိကာယဋ္ဌကထာယ၊
 ၌။ ပါယာသိရာဇညသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

စ၊ စာကိုယ်ပြီးဆုံး ကမ္ပတ်ဖိုးဖို့ နိဂုံးကိုဆိုဦးအံ့။ မဟာဝဂ္ဂဿ၊ မဟာ
 ဝဂ်၏။ အတ္တဝဏ္ဏနာ၊ အနက်ကိုဖွင့်ကြောင်းဖွင့်ရာ အဋ္ဌကထာသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊
 ပြီးပြီ။

သုတ်မဟာဝဂ္ဂ ဘာသာဋီကာပြီး၏။

(၁၃၃၉-ခု၊ နတ်တော်လဆန်း ၁၃-ရက်။)

အရှင်ဇနကာဘိဝံသ

၏

မဟာဝဇ္ဇပရိတြိတေကိန္ဒိဿယ

[အဋ္ဌကထာနှင့်တွဲ၍ပို့ချရန်]

၉-မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ္တ

၃၇၂။ ဘန္ဓေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ (မဟာသတိ-
ပဋ္ဌာနသုတ္တံ၊ မဟာသတိပဋ္ဌာန - သုတ်တော်ကို။) ဝေ၊ ဤသို့။ ဝါ၊ ဤ
လျှောက်အပ်မည့်အတိုင်း။ သုတံ၊ နာယုမ္ပတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။
(ကိံ၊ အဘယ်သို့ နာယုမ္ပတ်သား ဆောင်ထားအပ်သနည်း။) ဤအမေး၏
အဖြေကို သုတ်တော်အဆုံးကျမှ တွေ့ရလိမ့်မည်။ [ကေ၊ တပါးသော။
သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုရူသု၊ ကုရူ-အမည်ရသော
ဇနပုဒ်၌။ ဝါ၊ ကုရူတိုင်း၌။ ကမ္မာသဓမ္မံ နာမ၊ ကမ္မာသဓမ္မ-မည်သော။
(ပြောက်ကျားသောခြေရှိသော ပေါရိသာဒ-ကို ဆုံးမအပ်ရ၏အဖြစ်ကြောင့်
ကမ္မာသဓမ္မ-မည်သော။) ကုရူနံ၊ ကုရူတိုင်းသူ တိုင်းသားတို့၏။ နိဂမော-
နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ တံ၊ ထို ကမ္မာသဓမ္မ-နိဂုံးကို။ ဂေါစရဂါမံ၊ ဆွမ်းခံရွာ
ကို။ ကတူ၊ ပြု၍။) ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ [ဤသို့ အနက်ပေးရပုံကို မဟာ-
နိဒါန-သုတ် ပါဠိတော် နိဿယ-၌ ပြခဲ့ပြီ။]

တတြ၊ ကုရူတိုင်း ကမ္မာသဓမ္မ - နိဂုံးဝယ် နေတော်မူရာ ထို အခါ၌။
ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူပြီ။ (ကိံ၊ အဘယ်
သို့ ခေါ်တော်မူသနည်း။) ဘိက္ခဝေါ၊ ဘိက္ခုတို့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ခေါ်တော်
မူပြီ။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ ဘိက္ခု၊ ထို ရဟန်း
တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ (ဝစနံ၊ စကားတော်ကို။) ပစ္စသောသံ၊
ရှေးရှု နားထောင်ကြကုန်ပြီ။ ဝါ၊ လက်ခံကြကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။
တေ၊ ဤစကားကို။ (နောက်၌လာမည့် ကောယနော အယံ ဘိက္ခဝေ
မဂ္ဂေါ-စသောစကားကို။) အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့
မိန့်တော်မူသနည်း။)

ဥဒ္ဒေသ

၃၇၃။ ဘိက္ခဝေ၊ ဘိက္ခုတို့။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ
(ယေ-ဣမေ) သတိပဋ္ဌာနာ၊ အကြင် သတိ ပဋ္ဌာနတို့သည်။ ဝါ၊ အကြင်
အာရုံသို့ လွန်စွာပြေးဝင်၍ တည်တတ် ဖြစ်တတ်သော သတိ-တရားတို့သည်။
(တနည်း) အကြင် အာရုံကိုမှတ်သားခြင်း အာရုံ၌ကပ်၍ တည်ခြင်း ဖြစ်ခြင်း
သဘောတရားတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) [ပ-သဒ္ဒါသည် ဘုသတ္တ-ဖြင့် အထူး

ပြုအပ်သော ပက္ခန္ဓာ-အနက်ကို ပြန်ဟု ဋီကာဖွင့်၏။ အယံမဂ္ဂေါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ဤ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး မြတ်တရားသည်။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရကြောင်းဖြစ်သော ဤ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး မြတ်တရားသည်။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ကို အလိုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရှာမှီးထိုက် (ပွားများထိုက်သော) ဤ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး မြတ်တရားသည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ-မြို့မွေး ညစ်အကြွေးမှ ကင်းဝေးစင်ကြယ်ခြင်းငှာ။ ဝါ၊ အဘိဇ္ဈာ၊ ဝိသမလောဘ-စသော ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်ခြင်းငှာ။ သောကပရိဒေဝါနံ၊ ဝမ်းနည်းရခြင်း ငိုကြွေးရခြင်းတို့၏။ ဝါ၊ တို့ကို။ သမတိက္ကမာယ၊ ပယ်ခွာလွန်မြောက်ခြင်းငှာ။ ဒုက္ခဒေါမနဿာနံ၊ ကာယိက ဒုက္ခ၊ စေတသိကဒုက္ခ ဒေါမနဿ-တို့၏။ (ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း စိတ်ဆင်းရဲခြင်း တို့၏။) အတ္ထင်္ဂမာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှာ။ [“အတ္ထံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့၊ ဂမ၊ ရောက်ခြင်း”ဟု သဒ္ဓတ္ထ-ဖြစ်၏။] ဉာယဿ၊ ဆုံးဖြတ်သောအားဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ သွားတတ်သော အရိယမဂ်ကို။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ကို ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကြောင်း ဖြစ်သော အရိယမဂ်ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှာ။ [ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှာ ဟု သဒ္ဓတ္ထ-ဖြစ်၏။] နိဗ္ဗာနဿ၊ တဏှာမှထွက်မြောက်တတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ သတ္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ။ ဧကောယနော၊ မမှားမစောင်း တကြောင်းတည်းသော လမ်းပေတည်း။ ဝါ၊ ဝိဝေက-စိတ်ထား ပုဂ္ဂိုလ် များတို့ တပါးတည်းသာ သွားထိုက်သော လမ်းပေတည်း။ [အဋ္ဌကထာ-၌ အခြားအနက်များလည်း ရှိသေး၏။]

ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခု-အမည်ရသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝါ၊ သတိပဋ္ဌာန်အကျင့်မြတ်ကို ပြီးအောင်ကျင့်လျက် ကိလေသာကိုဖျက်ဆီးတတ်သော ရဟန်းသည်။ ကာယေ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်ဟူသော ရုပ်တို့၏အပေါင်း

၁။ အနက် အမျိုးမျိုး။ ။ ကာယေ၊ ဆံပင်-အစရှိသော ကောဋ္ဌာသ-တို့၏ အပေါင်း၌။ ကာယာနုပဿီ၊ ဆံပင်-အစရှိသော ကောဋ္ဌာသ-တို့၏ အပေါင်းကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (တနည်း) ကာယေ၊ ဆံပင်-အစရှိသော ဘူတရုပ်၊ ဥပါဒါရုပ်-တို့၏အပေါင်း၌။ ကာယာနုပဿီ၊ ဆံပင်-အစရှိသော ဘူတရုပ်၊ ဥပါဒါရုပ်-အပေါင်းကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (တနည်း) ကာယေ၊ ဆံပင်-အစရှိသော ကောဋ္ဌာသ-တို့၏ ဖြစ်ရာ ရုပ်ခန္ဓာ၌။ ကာယာနုပဿီ၊ ဆံပင်-အစရှိသော ကောဋ္ဌာသ-တို့၏ဖြစ်ရာ ရုပ်ခန္ဓာကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။

(တနည်း) ကာယေ၊ ဆံပင်-အစရှိသော ပထဝီဓာတ်၊ အာပေါဓာတ်-စသည် တို့၏ အပေါင်း၌။ ကာယာနုပဿီ-ဆံပင် အစရှိသော ပထဝီဓာတ် အာပေါဓာတ်

၌။ ကာယာနုပဿီ။ အင်္ဂါကြီးငယ်ဟူသော ရုပ်အပေါင်းကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်။ အာတာပိ၊ ကိလေသာတို့ကို လွန်စွာ လောင်မြိုက်တတ်သော သမ္ဗုဒ္ဓာန ဝီရိယ-ရှိသည်။ သမ္ဗုဒ္ဓာနော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့်သိသည်။ သတိမာ၊ ကာယ-ကို သိမ်းဆည်းတတ်သော သတိရှိသည်။ (ဟုတော့။) လောကေ၊^၂ ရူပကာယ-ဟူသော လောက၌။ ဝါ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ-ဟူသော လောက၌။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ အဘိဇ္ဈာ၊ ဒေါမနဿ-ကို။ (လောဘ၊ ဒေါသ-ကို။) ဝိနေယျ၊ တဒင်္ဂပဟာန် ဝိက္ခမ္ဘနုပဟာန်ဖြင့် ပယ်ဖျောက်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတိဉ္စိ။ ဝေဒနာနုဿိ၊ ဝေဒနာကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ ရှိသည် ။ပ။ သတိမာ၊ ဝေဒနာကို သိမ်းဆည်းတတ်သော သတိရှိသည်။ ။ပ။ လောကေ၊^၂ ဝေဒနာဟူသော လောက၌။ ဝါ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ-ဟူသော လောက၌။ ။ပ။ စိတ္တေ၊ စိတ်၌။ စိတ္တာနုပဿိ၊ စိတ်ကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ ရှိသည်။ ။ပ။ သတိမာ၊ စိတ်ကိုသိမ်းဆည်းတတ်သော သတိရှိသည် ။ပ။

အာပေါင်းကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (တနည်း) ကာယေ၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ အသုဘ-အခြင်းအရာ အပေါင်း၌။ ကာယာနုပဿိ၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ အသုဘ-အခြင်းအရာအပေါင်းကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။

အမှား။ ။အဓိပ္ပာယ်ကို အဋ္ဌကထာဘာသာဒီကာနှင့် တွဲ၍ကြည့်ပါ။ နားလည်နိုင်အောင် “ပေါ်လွင်သော” အနက်များကို ပေးထားပါသည်။ အဋ္ဌကထာမှာ အခြားနည်းများလည်းရှိသေး၏။

၁။ အနုပဿီ။ ။ကာယာနုပဿနာဘာဝနာ-၌ အလေ့အလာရနေသော ယောဂီအတွက် “အနုပဿိ၊ အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်” ဟု ပေးပါ။ ကာယာနုပဿနာ၌ အလေ့အလာမရစေကာမူ ထိုကဲ့သို့ရှုတတ်သူ ယောဂီအတွက် “အနုပဿိ၊ အဖန်ဖန်ရှုသည်” ဟု ပေးပါ။

၂။ လောကေ။ ။ရုပ်အပေါင်းဖြစ်သော ကာယ-ကိုပင် ပျက်စီးတတ် ပရမ်းပတာ ပျက်စီးတတ်သောကြောင့် “လောက” ဟု ဟောတော်မူသည်။ ဤအတူ ဝေဒနာ-အပေါင်း၊ စိတ်အပေါင်း၊ သညာ သင်္ခရ-ဟူသော တရားအပေါင်းသည်ပင် “လောက” အမည်ရသည်။

အရကောက်။ ။ကာယ-အရ ရူပက္ခန္ဓာဟူသောရုပ်၊ ဝေဒနာ-အရ လောကီ ဝေဒနာစေတသိက်၊ ဓိတ္တ-အရ လောကီစိတ်၊ ဓမ္မ-အရ ဝေဒနာမှတပါး သညာ၊ သင်္ခါရ-ဟူသော စေတသိက် ၅၁-ပါး။ ဤသို့ အာရုံချင်းကွဲပြားအောင် အရကောက်ပါ။

တနည်း။ ။ပါဠိတော် ဓမ္မာနုပဿနာ၏ နိဒ္ဒေသ-ဖြစ်သော ခန္ဓ ပဗ္ဗ (ပုဒ်စဉ်-၃၀၃) ဝယ် “ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿိ ဝိဟရတိ ပဉ္စသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု” ဟု ဟော

လောကေ၊ စိတ်ဟူသော လောက၌။ ဝါ၊ ၌ ။ပ။ ခမ္မေသု၊ သညာ၊ သင်္ခါရ-တရားတို့၌။ (တနည်း) သညာ၊ သင်္ခါရနှင့်တကွ ဓမ္မအမည်ရသောတရားအားလုံးတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ-တရားတို့ကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (တနည်း) ဓမ္မာနုပဿီ၊ ဓမ္မ-အမည်ရသော တရားအားလုံးကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည် ။ပ။ သတိမာ၊ ဓမ္မ-ကို သိမ်းဆည်းတတ်သော သတိရှိသည် ။ပ။ လောကေ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဓမ္မ ဟူသော လောက၌။ ဝါ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ-ဟူသော လောက၌ ။ပ။ [ကြွင်းပုဒ်တို့၏ အနက်ကို ကာယာနုပဿနာ-အတိုင်း ဆိုပါ။]

ဥဇ္ဈေသော၊ ဥဇ္ဈေသ-သည်။ (အကျဉ်းညွှန်ပြကြောင်း စကားသည်။)
 နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ကာယာနုပဿနာအာနာပါနပဋ္ဌ

၃၇၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်အပြားအားဖြင့်။ ဝါ၊ အဘယ်နည်းဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယေ၊ ၌။ 'ကာယာနုပဿီ၊ သည်။ (ဟုတွာ။) ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အရညဂတော၊ ကုပ်လုပ်လေးတာ အပြန်ငါးရာရှိသော တောသို့ ရောက်ပြီးသည်။ (ဟုတွာ) ဝါ၊ ဖြစ်၍သော်လည်းကောင်း။ [လေး အပြန်ငါးရာ ဝေးသော တောကြီးတည်း။ ယခုခေတ်၌ တမိုင်လောက် ခန့်မှန်းကြ၏။] ရုက္ခမူလဂတော၊ ရဟန်းတရား အားထုတ်ဖို့ရာ ရိပ်သာလုံလောက် သစ်ပင်၏အနီးအောက်သို့ ရောက်ပြီးသည်။ (ဟုတွာ) ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ သုညာဂါရဂတော၊ ရဟန်းတရား အားထုတ်ဖို့ကောင်း ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်းသို့ ရောက်ပြီးသည်။ (ဟုတွာ) ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ [အရည၊

တော်မူသောကြောင့် ဓမ္မ-အရ “ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ”ဟု ခေါ်အပ်သော လောကီ စိတ်၊ စေတသိက်-အားလုံးနှင့် ရုပ်-အားလုံးကိုယူပါ။

မှတ်ချက်။ ။ဝိပဿနာ၏ အာရုံဖြစ်သော သိမ်းဆည်းအပ်သော ရုပ်နာမ်ဓမ္မ-ကို ပြသောအရာဖြစ်၍ လောကီခန္ဓာငါးပါးဖြစ်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ဓမ္မ-အရယူထားသည်။ အဋ္ဌကထာ၊ ဓမ္မာနုပဿနာနိဂရဏပဗ္ဗ-အဖွင့် ကျမ်းတက်စကားနှင့် ထို၏ ဇီဘာကို သတိပြုပါ။ ဤစကားအရ ကာယ၊ ဝေဒနာ၊ စိတ္တ-တို့၌ ရှုမှတ်နေသူသည် ကာယေသု ကာယာနုပဿီ-စသည်သာ မက ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ-ဟုလည်း ဆိုနိုင်သည်ဟု မှတ်ပါ။ ကာယ၊ ဝေဒနာ၊ စိတ္တ-၌ ရှုမှတ်နေသူသည် ဓမ္မ-၌လည်း ရှုမှတ်ရာ ရောက်သည်-ဟူလို။

ရုက္ခမူလ-မှ ကြွင်းသမျှ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သည် သုညာဂါရ-မည်၏။] ပလ္လင်္ကံ ၊ ထက်ဝယ်တင်ပလင်ကို။ အာဘူဇိတွာ၊ ဖွဲ့ခွေ၍။ ကာယံ၊ အထက်ပိုင်းကိုယ်ကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်။ (စန့်စန့်။) ပဏိဓောယ၊ တဆယ့်ရှစ်မျိုး ကျောက်ဆူးရိုးတို့ကို အစွန်းချင်းထိအောင်ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု။ သတိံ၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ကပ် တည်နေစေ၍။ ဝါ၊ ထား၍။ (တနည်း) ပရိမုခံ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သော အသမ္မောသ-ရှိသည်ဖြစ်၍ သမ္မောသ-မှ ထွက်မြောက်တတ်သော။ သတိံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ၍။ နိသိဒ္ဓတိ၊ ထိုင်၏။

သော၊ ထို ရဟန်းသည်။ သတော၊ အဆက်မပြတ် အမှတ်ရသည်။ (ဟုတွာ) ဝ၊ ဖြစ်၍သာလျှင်။ အဿသတိံ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ ရှု၏။ သတော၊ သည်။ (ဟုတွာ) ဝ၊ လျှင်။ ပဿသတိံ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ ရှိုက်၏။ ဒီဃံ ဝါ၊ ရှည်စွာမူလည်း။ (ရှည်ရှည်မူလည်း။) အဿသန္ဓော၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေလတ်သော်။ ဝါ၊ ရှုလတ်သော်။ (အဟံ၊ ငါသည်။) “ဒီဃံ၊ စွာ။ အဿသာမိ၊ ဝင်သက်ကို ဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ ရှု၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ ခွဲခွဲခြားခြား အပြားအားဖြင့် သိ၏။ ဒီဃံ ဝါ၊ မူလည်း။ ပဿသန္ဓော၊ ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေလတ်သော်။ ဝါ၊ ရှိုက်လတ်သော်။ (အဟံ။) “ဒီဃံ၊ စွာ။ ပဿသာမိ၊ ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ ရှိုက်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၍။ ရဿံ ဝါ၊ တိုစွာ မူလည်း။ (တိုတိုမူလည်း။) ။ပ။ပဇာနာတိ။

“သဗ္ဗကာယ ပဋိသံဝေဒီ၊ အလုံးစုံသော ဝင်သက်ထွက်သက်အပေါင်း၏ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး-သုံးပါးလုံးကို အသီးအသီးကောင်းစွာသိလေ့ရှိသည်။ (ဟုတွာ။) အဿသိဿာမိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေမည်။ ဝါ၊ ရှုမည်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်ကြံကြီးကုတ် အားထုတ်၏။ ဝါ၊ သိက္ခာသုံးပါးကို ကျင့်၏။ “သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီသည်။ (ဟုတွာ။) ပဿသိဿာမိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေမည်။ ဝါ၊ ရှိုက်မည်။” ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ၍။ [ဤဝါကျ၏

၁။ အဿာသ ပဿာသ ။ ။ “ဝင်သက်” ဟု ခေါ်အပ်သော အတွင်းသို့ရလေသည် “အဿာသ” မည်၏။ “ထွက်သက်” ဟု ခေါ်အပ်သော အပြင်သို့ တဖန် ရှိုက်လေသည် “ပဿာသ” မည်၏။ ဤသို့ သုတ္တန်အဋ္ဌကထာ-အလို မှတ်ပါ။ ပိနည်းအဋ္ဌကထာ-၌မူ “ထွက်သက်ကို-အဿာသ၊ ဝင်သက်ကို-ပဿာသ” ဟု ပြောင်းပြန်ဖွင့်၏။ ဤ စကားကို သတိပြု၍ အဿသတိ၊ အဿသန္ဓော၊ ပဿသတိ၊ ပဿသန္ဓော-စသောပုဒ်တို့ကို အနက်ဆိုပါ။

အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ် ဘာသာဋီကာ၊ တတိယအုပ်၊ ၁၉၇-စသည်၌ ပြထားပြီ။]

“ကာယသင်္ခါရံ၊ ကရဇကောယ-သည် ပြုစီရင်အပ်သော ဝင်သက် ထွက်သက် အပေါင်းကို။ ပုဿမ္မယံ၊ ငြိမ်းအေးစေလျက်။ (ငြိမ်သက်စေလျက်။) အဿသိဏ္ဍာမိ”တိ သိက္ခတိ ။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ-မည်သည်ကား။ (မျက်မှောက်မြင်ရသဘာဝဖြင့်၊ ချိန်ဆဖွယ်ရာ၊ ဥပမာ-မည်သည်ကား။) ဒက္ခော၊ ကျွမ်းကျင်သော။ ဘမကာရော ဝါ၊ ပန်းပွတ် ဆရာသည်သော်လည်းကောင်း။ ဘမကာရန္တေ ဝါသိ ဝါ၊ ပန်းပွတ်ဆရာ၏ တပည့်သည်သော်လည်းကောင်း။ [သစ်သားကို စည်ကြီး၊ စောင်းခွက်စသည် ပြုလုပ်ဖို့ရာ ပွတ်ခံသူသည် ပန်းပွတ်သမားမည်၏။] ဒီသံ ဝါ၊ မူလည်း။ အဉ္စန္တော၊ ဆွဲငင်လတ်သော်။ (အဟံ။) “ဒီသံ၊ စွာ။ အဉ္စာမိ၊ ဆွဲငင်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ မေဝ၊ ဤ အတူပင် ။ပ။ သိက္ခတိ။

ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ၊ မိမိ၏ မူလည်း။ ကာယေ၊ ဝင်သက် ထွက်သက် အပေါင်း၌။ ကာယာနုပဏ္ဍိ၊ ဝင်သက် ထွက်သက်အပေါင်းကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတုာ။) ဝိဟရတိ။ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ၊ သူတပါး၏မူလည်း။ ကာယေ၊ ၌ ။ပ။ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ ဝါ၊ ရံခါ မိမိ၏ ရံခါသူတပါး၏ မူလည်း။ ကာယေ၊ ၌။ ကာယာနုပဏ္ဍိ။ (ဟုတုာ)ဝိဟရတိ။ [အာနာ ပါန-အခန်းနှင့် လျော်အောင် ကာယေ ကာယာနုပဏ္ဍိ-ကို အနက်ပေးရသည်။ ဤ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ ဝါ-ဟူသော စကားတော်ဖြင့် အသားကျစွာ လေ့လာ

၁။ မှတ်ချက်။ ။အာနာပါန (ဝင်လေ ထွက်လေ) ကို အာရုံပြုလျက် သမထဘာဝနာ၊ ဝိပဿနာဘာဝနာ-ပွားနည်း နှစ်မျိုးရှိရာဝယ် ဝိပဿနာ-ပွားသူအတွက် မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော ဝင်လေ ထွက်လေ၊ သူတပါးသန္တာန်၌ဖြစ်သော ဝင်လေ ထွက်လေ-နှစ်မျိုးလုံးကိုပင် အာရုံပြုနိုင်၏။ သမထဘာဝနာ-ပွားသူအတွက်မှာမူ မိမိ၏ ဝင်လေ ထွက်လေကိုသာ အာရုံပြုရသည်။

ဋီကာ။ ။ပရဿ ဝါ အဿာသပဿာသကာယေတိ ဣဒံ (ဤစကားကို) [ဝုတ္တံ-၌ စပ်။] သမ္ပသနဝါရဝသေနာယံ ပါဠိ ပဝတ္တာ (ဤ ပါဠိတော်သည် ဝိပဿနာဖြင့် သုံးသပ်သော ဝါရ-နှင့် စပ်သဖြင့် ဖြစ်၏) ဣတိ ကတွာ (ဤသို့ နှလုံးပြု၍) သမထဝသေန ပန ပရဿ အဿာသ ပဿာသကာယေ (သမထနှင့် စပ်သဖြင့်မူ သူတပါး၏ ဝင်လေ ထွက်လေ၌) အပ္ပနာ နိမိတ္တုပ္ပတ္တိ ဝေ နတ္ထိ (အပ္ပနာ-အာရုံ ဖြစ်ခြင်းမျှသည်ပင် မရှိ)။ အပ္ပနာ၏ အာရုံဖြစ်သော ပဋိဘာဝ-နိမိတ်သည်ပင် မထင်နိုင်၊ အဘယ်မှာ အပ္ပနာဈာန် ဖြစ်နိုင်မည်နည်း။ ထို့ကြောင့် သူတပါး၏ ဝင်လေ ထွက်လေကို အာရုံပြုဖွယ် မလို-ဟူလို။

အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အကြားအကြား၌ မတန်ရပ်စေပဲ အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓ-
တို့၌ အဆက်မပြတ် ကောင်းစွာ ဖြစ်ရာအခါကို ဟောတော်မူအပ်သည်။
အာရုံနှစ်မျိုးကား တပြိုင်နက်မဖြစ်ပါ။]

ကာယသ္မိံ၊ ဝင်သက် ထွက်သက်အပေါင်း၌။ ဝါ၊ ဝင်လေ ထွက်လေ
အပေါင်း၌။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ၊ ဖြစ်ခဲ့ရာ အကြောင်းကို အဖန်ဖန်
ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတော့) ဝါ၊ ရှိလည်း။ ဝိဟရတိ။ ကာယသ္မိံ၊ ။ ။
ဝယဓမ္မာနုပဿီ၊ ပျက်ခဲ့ရာ အကြောင်းကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတော့)
ဝါ ဝိဟရတိ။ ကာယသ္မိံ၊ ။ ။ သမုဒယဝယဓမ္မာ နုပဿီ၊ ရံခါ ဖြစ်ခဲ့ရာ
အကြောင်း၊ ရံခါ ပျက်ခဲ့ရာအကြောင်းကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတော့)
ဝါ ဝိဟရတိ။ [ဤ ဝါကျတို့၏ အဖွင့်ကို အဋ္ဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။]

ဝါ ပန၊ သည်သာမက-သေး။ “ကာယော၊ ဝင်သက် ထွက်သက်
(ဝင်လေ ထွက်လေ) အပေါင်းသည်သာ။ [ဝေ - သဒ္ဓါ လုတ္တန်နိဒ္ဒိဋ္ဌ။]
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။” [ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ-မရှိ၊ မိန်းမ ယောက်ျား-မရှိ၊ အတ္တ-
မရှိ၊ အတ္တ၏ ဥစ္စာ-မရှိ၊ ငါ မဟုတ်၊ ငါ၏ဥစ္စာ-မဟုတ်။-ဟူလို။] ဣတိ၊
ဤသို့။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သတိ၊ သတိသည်။ ယာဝဇေဝ ဉာဏ-
မတ္တာယ၊ အကြင်ဉာဏ်ဟူသော အလွန်ဆုံးအတိုင်းအရှည် အကျိုးငှာသာ။
(ယာဝဇေဝ)ပဋိဿတိမတ္တာယ၊ အကြင် အမှတ်ရတတ်သော သတိဟူသော
အလွန်ဆုံးအတိုင်းအရှည် အကျိုးငှာသာ။ ပစ္စုပဋိတာ၊ အာရုံ၌ ရှေးရှု
ကပ်၍တည်သည်။ ဟောတိ။ [ထို ရဟန်းက ဝင်လေ ထွက်လေကို သတိဖြင့်
စိုက်လျက် ရှုမှတ်နေခြင်းသည် နောက်နောက်ဉာဏ်နှင့်သတိ တိုးပွားဖို့ရာ
ရှုမှတ်နေခြင်းဖြစ်သည်။]

အနိဿိတော၊ တဏှာ၊ ဒိဋ္ဌိ-တို့ဖြင့် တစုံတခုသော အာရုံကို မမှီသည်လည်း။
(ဟုတော့)ဝိဟရတိ။ [ထိုသို့ ဝင်လေ ထွက်လေ၌ သတိဖြင့်စိုက်ဖန်များ၍ သတိ၊
ပညာ-တိုးပွားလာသောအခါ ထိုယောဂီ၏စိတ်၌ တဏှာ၊ ဒိဋ္ဌိ-တို့ ကင်းလျက်
ကင်းလျက်နေသောကြောင့် ယောဂီက တဏှာ၊ ဒိဋ္ဌိ-ကို မမှီတော့။ တဏှာ၊
ဒိဋ္ဌိ-ပါသောစိတ်ဖြင့်လည်း အာရုံကိုမမှီတော့-ဟူလို။] လောကေ၊ ဥပါဒါန-
က္ခန္ဓာ-ဟူသော လောက၌။ ဝါ၊ တွင်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ခန္ဓာကို။
(ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ-ပေါ်လာသမျှ အာရုံကို။) န စ ဥပါဒိယတိ၊
တဏှာ၊ ဒိဋ္ဌိ-ဖြင့်လည်း ကပ်၍မယူတော့။ ဝါ၊ မစွဲလမ်းတော့။ [တဏှာ၊
ဒိဋ္ဌိ-ဖြင့် အာရုံကိုမမှီသောရဟန်းသည် မည်သည့်အာရုံကိုမျှ ငါဟုလည်း

ကောင်း၊ ငါ့ဥစ္စာဟုလည်းကောင်း မစွဲယူတော့။] ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဝေမ္ပိ၊
 ဤအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ (ဤနည်းအားဖြင့်လည်း။) ။ပ။ ဝိဟရတိ။
 အာနာပါနပဗ္ဗံ၊ ဝင်လေ ထွက်လေကိုပြဆိုရာအပိုင်းသည်။
 နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ကဿာနုပဿနာ၊ ဣရိယာပထပဗ္ဗ

၃၇၅။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ပုန စ၊^၁ တဖန်လည်း။ အပရံ၊ တမျိုးကား။
 (တမျိုးသော ကာယာနုပဿနာ-သတိပဋ္ဌာန်ကား။) ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂစ္ဆန္တော
 ဝါ၊ သွားစဉ်မှလည်း။ “ဂစ္ဆာမိ၊ သွား၏။ (သွားသည်၊ သွားတယ်။)”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ ခွဲခွဲခြားခြား အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဌိတော၊
 ရပ်သည်။ (သမာနော) ဝါ၊ ဖြစ်စဉ်မှလည်း။ “ဌိတော၊ ရပ်နေသည်။ အမှီ၊
 ဖြစ်၏။ (ရပ်သည်၊ ရပ်တယ်။)” ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ။ နိသိန္နော၊ ထိုင်သည်။
 (သမာနော) ဝါ၊ ဖြစ်စဉ်လည်း။ “နိသိန္နော၊ ထိုင်သည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။
 (ထိုင်သည်၊ ထိုင်တယ်။)” ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ။ ဌိတော၊ နိသိန္နော-တို့၌
 (တ) ပစ္စည်းက လက္ခဏ- အနက်ကို မဟောနိုင်သောကြောင့် “သမာနော”
 ဟု ထည့်ရသည်။] သယာနော ဝါ၊ လျောင်းစဉ်မှလည်း။ “သယာနော၊
 လျောင်းသည်။ အမှီ။) လျောင်းသည်၊ လျောင်းတယ်။ အိပ်သည်၊ အိပ်
 တယ်။)” ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ။

ဝါ ပန၊ သည်သာ မက-သေး။ (တနည်း) ဝါ ပန၊ ဣရိယာပထ-ကို
 ဆင်ခြင်ပုံမှတစ်ပါး ကာယ-ကို ဆင်ခြင်ပုံကား။ ယထာ ယထာ၊ အကြင်
 အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။
 (ရုပ်အပေါင်းသည်။) ပဏိဟိတော၊ ရှေးရှုထားအပ်သည်။ ဟောတိ။ တထာ
 တထာ၊ ထိုထို ကာယ-ကို ရှေးရှုထားအပ်တိုင်းသော အခြင်းအရာ အား
 ဖြင့်။ နံ၊ ထို ကာယ-ကို။ (ရုပ်အပေါင်းကို။) ပဇာနာတိ။

၁။ ပုန စပရံ။ ။ပုန စ ပရန္တိ ပုန စ အပရံ၊ ယထာဝုတ္တ အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန-
 တော ဘိယျောပိ အညံ ကာယာနုပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာနံ ကထေမိ၊ သုဏာထာတိ ဝါ
 အဓိပ္ပာယော။ (ဘုရားရှင်၏ အလိုတော်တည်း။) အဓိပ္ပာယောဟု ဆိုသောကြောင့်
 အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုသာ သိပါ။ အနက်ပေးရာ၌မှ ထည့်၍ ပေးဖွယ်မလိုပါ။ သို့ရာတွင်
 ထည့်ပေးလင့်လည်း အပြစ်မရှိပါ။ [ယထာ ယထာ ဝါ ပနဿ-နှင့်စပ်၍ မှတ်ဖွယ်ကို
 အဋ္ဌကထာရီကာ-၌ ကြည့်ပါ။]

ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ၊ မိမိ၏မူလည်း။ ကာယော၊ ကိုယ်၌။ (ရုပ် အပေါင်း၌။) ကာယာနုပဿိ၊ ရုပ်အပေါင်းကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတူ) ဝိဟရတိ ။ပ။ ဝါ ပန၊ သည်သာ မက-သေး။ “ကာယော၊ သွားမှု၊ ရုပ်မှု၊ ထိုင်မှု၊ လျောင်းမှု-ကို ပြုသော ရုပ်အပေါင်းမျှသည်သာ။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ၏။ သတိ၊ သည်။ ယာဝ ဧဝ ဉာဏမတ္တာယ၊ ငှာ ။ပ။ ဟောတိ ။ပ။ ကာယော၊ သွားမှု၊ ရုပ်မှု၊ ထိုင်မှု၊ လျောင်းမှု-ကို ပြုသော ရုပ်အပေါင်း၌။ ကာယာနုပဿိ၊ ရုပ်အပေါင်းကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတူ) ဝိဟရတိ။

ဣရိယာပထပဗ္ဗံ၊ ဣရိယာပုထ်ကို ပြဆိုရာအပိုင်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ကာယာနုပဿနာ သမ္မဇာနပဗ္ဗိ

၃၇၆။ ဘိက္ခဝေ၊ ဘိက္ခုတို့။ ပုန စ၊ တဖန်လည်း။ အပရံ၊ တမျိုး ကား။ (တမျိုးသော-ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ကား။) ဘိက္ခု၊ သည်။ အဘိက္ကန္တေ၊ ရွှေသို့သွားခြင်း၌ လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ရွှေတိုးခြင်း၌လည်း ကောင်း။ ပဋိက္ကန္တေ၊ နောက်ဆုတ်ခြင်း၌ လည်းကောင်း။ သမ္မဇာနကာရိ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သော ဉာဏ်ဖြင့် ရွှေသွားမှု၊ နောက်ဆုတ် မှုကိုပြုလေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သောဉာဏ်ကို အသုံးပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အာလောကိတေ၊ ရှေးရှုကြည့်ခြင်း၌ လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ရွှေကိုကြည့် ခြင်း၌လည်းကောင်း။ ဝိလောကိတေ၊ ရှေးရှုမဟုတ်သောဘေးစောင်းအရပ်ကို ကြည့်ခြင်း၌လည်းကောင်း။ ဝါ၊ စောင်း၍ကြည့်ခြင်း၌လည်းကောင်း။ သမ္မ- ဇာနကာရိ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သောဉာဏ်ဖြင့် ရှေးရှု ကြည့်မှု စောင်း၍ကြည့်မှုကို ပြုလေ့ ရှိသည်။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ အပြားအား ဖြင့် သိတတ်သော ဉာဏ်ကို အသုံးပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ။

သမိဋ္ဌိတေ၊ လက်ခြေတို့ကို ကွေးခြင်း၌ လည်းကောင်း။ ပဿာရိတေ၊ လက်ခြေတို့ကို ဆန့်တန်းခြင်း၌လည်းကောင်း။ သမ္မဇာနကာရိ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့်သိဘောဉာဏ်ဖြင့် ကွေးမှု ဆန့်မှုကို ပြုလေ့ ရှိသည်။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သောဉာဏ်ကို အသုံးပြုလေ့ ရှိသည်။ ဟောတိ။

သံဃာဋီပတ္တစိဝရဓာရဏေ။ သင်္ကန်းကြီး၊ သပိတ်၊ ကေသီ၊ သင်းပိုင်-
သင်္ကန်းတို့ကို ဝတ် ရုံ သုံးစွဲခြင်းဟူသော ဆောင်ခြင်း၌။ သမ္မဇာနကာရီ၊
ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် သိသောဉာဏ်ဖြင့် ဝတ် ရုံ သုံးစွဲမှုကို ပြုလေ့ရှိ
သည်။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့်သိတတ်သောဉာဏ်ကို အသုံးပြုလေ့
ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အသိတေ၊ စားဖွယ်ဟူသမျှကို စားခြင်း၌ လည်းကောင်း။ ပီတေ၊
သောက်ဖွယ် ဟူသမျှကို သောက်ခြင်း၌လည်းကောင်း။ ခါယိတေ၊ ခဲဖွယ်
ဟူသမျှကို ခဲခြင်း၌လည်းကောင်း။ (စားခြင်း၌လည်းကောင်း။) သာယိတေ၊
သာယာဖွယ်ဟူသမျှကို သာယာခြင်း၌လည်းကောင်း။ ဝါ၊ လျက်ခြင်း၌လည်း
ကောင်း။ သမ္မဇာနကာရီ၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် သိသောဉာဏ်ဖြင့်
စားမှု၊ သောက်မှု၊ ခဲမှု၊ သာယာမှု-ကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ အပြား
အားဖြင့် သိတတ်သော ဉာဏ်ကိုအသုံးပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ။

ဥစ္စာရပဿာဝကမ္မေ၊ ကျင်ကြီးစွန့်မှု၊ ကျင်ငယ်စွန့်မှု၌။ သမ္မဇာနကာရီ၊
ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိသောဉာဏ်ဖြင့် ကျင်ကြီးစွန့်မှု၊ ကျင်ငယ်စွန့်မှု
ကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သောဉာဏ်
ကို အသုံးပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဂတေ၊ သွားခြင်း၌လည်းကောင်း။ ဒြိတေ၊ ရပ်ခြင်း၌လည်းကောင်း။
နိသိန္ဓေ၊ ထိုင်ခြင်း၌လည်းကောင်း။ သုတ္တေ၊ အိပ်ခြင်း၌ လည်းကောင်း။
(အိပ်ပျော်ခါနီး၌လည်းကောင်း။) ဇာဂရိတေ၊ နိုးခြင်း၌ လည်းကောင်း။
ဘာသိတေ၊ စကားပြောခြင်း၌လည်းကောင်း။ တုဏှိဘာဝေ၊ ဆိတ်ဆိတ်
ဖြစ်ခြင်း၌လည်းကောင်း။ (တိတ်တိတ်နေခြင်း၌လည်းကောင်း။) သမ္မဇာန-
ကာရီ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့်သိသောဉာဏ်ဖြင့် သွားမှု၊ ရပ်မှု၊ ထိုင်မှု၊
အိပ်မှု၊ နိုးမှု၊ ပြောမှု၊ တိတ်တိတ်နေမှုကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ သည်။ ဟောတိ။
။ပ။ ဝါ ပန၊ သည်သာမက-သေး။ ဝါ၊ ကိစ္စမှတပါး ကာယ-ကိုဆင်ခြင်
ပုံကား။ ကာယော၊ ရွှေတိုးမှု၊ နောက်ဆုတ်မှု-စသည်ကိုပြုသော ရုပ်အပေါင်း
မျှသည်သာ။ အတ္တိ၊ ဣတိ ဝါ၊ သော်လည်း။ အဿ၊ ၎င်း။ပ။ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ
ဟောတိ။ပ။ ဝေမှိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝါ၊ ဤ နည်းအားဖြင့်လည်း။ ဘိက္ခု။
ကာယေ၊ ရွှေတိုးမှု၊ နောက်ဆုတ်မှု-စသည်တို့ကိုပြုသော ရုပ်အပေါင်းမျှ၌။
ကာယာနုပဿိ၊ ရုပ်အပေါင်းမျှကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတ္တာ)ဝိဟရတိ။
သမ္မဇာနပဗ္ဗံ၊ သမ္မဇာန-ကိုပြုဆိုရာ အပိုင်းသည်။

နိဋ္ဌိတံ ပြီ။

ကာယာနုပဿနာ ပဋိကူလ မနသိကာရပဗ္ဗါ

၃၇၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စ။ပ။ ပါဒတလာ၊ ခြေ ဖဝါးအပြင်မှ။
ဥဒ္ဓံ၊ အထက် ဆံဖျားတိုင်အောင်လည်းကောင်း။ ကေသမတ္ထကာ၊ ဆံထိပ်မှ။
(ဆံဖျားမှ။) အခေါ၊ အောက် ခြေဖဝါးတိုင်အောင်လည်းကောင်း။ တစ-
ပရိယန္တံ၊ အရေဟူသော အဆုံး အပိုင်းအခြားရှိသော။ နာနပ္ပကာရဿ၊
အထူးထူးသော အပြားရှိသော။ အသုစိနော၊ မစင်မကြယ် ရှုံစဖွယ်ဖြင့်။
ပူရံ၊ ပြည့်သော။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုပင်။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်
ခြင်၏။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့ ဆင်ခြင်သနည်း။)

“ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ဤကိုယ်၌။ ကေသာ၊ ဆံပင်တို့သည်လည်းကောင်း။
လောမာ၊ မွေးညင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ နခါ၊ ခြေသည်း လက်သည်း
တို့သည်လည်းကောင်း။ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်လည်းကောင်း။ တစော၊ အရေ
သည်လည်းကောင်း။ မံသံ၊ အသားသည်လည်းကောင်း။ နာရူ၊ အကြော
သည်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးသည်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ၊ ရိုးတွင်း
ခြင်ဆီသည်လည်းကောင်း။ ဝက္ကံ၊ အညို့သည် လည်းကောင်း။ ဟဒယံ၊
နှလုံးသားသည် လည်းကောင်း။ ယကနံ၊ အသည်းသည် လည်းကောင်း။
ကိလောမကံ၊ အမြှေးသည်လည်းကောင်း။ ပိဟကံ၊ အဖျဉ်းသည်လည်း
ကောင်း။ (သရက်ရွက်ဟု ခေါ်အပ်သော ဝမ်းလျှာအသားတည်း။) ပပ္ဖာသံ၊
အဆုတ်သည်လည်းကောင်း။ အန္တံ၊ အူမ၊ သည်လည်းကောင်း။ အန္တဂုဏံ၊
အူသိမ်သည်လည်းကောင်း။ ဥဒရိယံ၊ အစာသစ်သည်လည်းကောင်း။ ကရိသံ၊
အစာဟောင်းသည်လည်းကောင်း။ (ကျင်ကြီးသည်လည်းကောင်း။) မတ္တ-
လဂံ၊ ဦးနှောက်သည်လည်းကောင်း။ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေသည်လည်းကောင်း။
သေမှံ၊ သလိပ်သည်လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗော၊ ပြည်သည်လည်းကောင်း။
လောဟိတံ၊ သွေးသည်လည်းကောင်း။ သေဒေါ၊ ချွေးသည်လည်းကောင်း။
မေဒေါ၊ အဆီသည်လည်းကောင်း။ အသု၊ မျက်ရည်သည်လည်းကောင်း။
ဝသာ၊ ဆီကျည်သည်လည်းကောင်း။ ခေဋ္ဌော၊ တံတွေးသည်လည်းကောင်း။
သိဗံာဏိကာ၊ နှပ်သည် လည်းကောင်း။ လသိကာ၊ အစေးသည် လည်း
ကောင်း။ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ၊
ငါသူတပါးလားလားမဟုတ် စက်ဆုပ်ဖွယ်သာ ထင်ရှားရှိကုန်သည်တကား။”
ဣတိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်၏။

အမှာ။ ။ဤကောဋ္ဌာသတ္တိနှင့်စပ်၍ သိဖွယ်များကို သမ္မောဟဝိနောဒနီ အဋ္ဌကထာ
၌လည်းကောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ အဋ္ဌကထာ၌လည်းကောင်း ကြည့်ပါ။
ကေသာ-စသည်တို့၏ ဒုနက်ကျယ်ကို ရုပ်ပုံရှင်ကျင့်ဝတ်၌ ပြထားပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဥဘတော မုခါ၊ အထက်
 အောက် နှစ်ဘက်၌ အဝ၊ ရှိသော။ ပုတောဠိ၊ အိတ်သည်။ နာနာ
 ဝိဟိတဿ၊ အထူးထူးသော အပြားရှိသော။ ခညဿ၊ ဥစ္စာ၏ အစီး
 အပွားဖြစ်သော စပါး၊ ဆန်၊ နှမ်း၊ ပဲ-ဖြင့်။ ပူရာ၊ ပြည့်သည်။
 (အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။) [ပရိကပ္ပ-စကားဖြစ်၍ “အဿ”ဟု ထည့်သည်။]
 သေယျထိဒါ၊ အဘယ် ခည-တို့ဖြင့်နည်း။ (အဘယ်ခည-တို့ဖြင့် ပြည့်နေ
 သနည်း-ဟူလို။) သာလိနံ၊ သလေးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိဟိနံ၊ ကောက်
 တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ မုဂ္ဂါနံ၊ ပဲနောက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ မာသာနံ၊
 ပဲကြီးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ တိလာနံ၊ နှမ်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ တဏှု-
 လာနံ၊ ဆန်တို့ဖြင့်လည်းကောင်းတည်း။

တမေနံ၊ ထိုအိတ်ကို။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုပသာဒ-ရှိသော။ (မျက်စိ
 ကောင်းသော။) ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ မုခိတွာ၊ ဖြေ၍။ ပစ္စ-
 ဝေက္ခေယျ၊ ဆင်ခြင်ရာ၏။ (ကို။) “ဣမေ ဤဟာတို့သည်။ သာလိ၊
 သလေးတို့တည်း။ ဣမေ ဤဟာတို့သည်။ ဝိဟိ၊ ကောက်တို့တည်း။ ပ။
 တဏှုလာ၊ တို့တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ပ။ မုတ္တန္တိ။ ပ။

ဝါ ပန၊ သော။ ကာယော၊ ဆံပင်-အစရှိသော ကောဠာသ-
 အပေါင်းသည်သာ။ အတ္ထိ၊ ပ။ ဝေမ္ပိ ခေါ် ဘိက္ခု။ ကာယေ၊ ဆံပင်-
 အစရှိသော ကောဠာသ-အပေါင်း၌။ ကာယာနုပဿိ၊ ဆံပင်-အစရှိသော
 ကောဠာသ-အပေါင်းကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတွာ) ဝိဟရတိ။

ပရိကူလမနသိကာရပဗ္ဗံ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ် အခြင်းအရာကို
 နှလုံးသွင်းပုံ အပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

က ယာ နု ပ သ န နာ ဓ တု မ န သိ ကာ ရ ပ ဗ္ဗံ

၃၇၈။ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုပင်။ ယထာဋ္ဌိတံ၊
 အကြင်အကြင် တည်နေသည့်အတိုင်း။ ယထာပဏိဟိတံ၊ အကြင်အကြင် ရှေးရှု
 ထားအပ်သည့်အတိုင်း။ ဓာတုဒသာ၊ ဓာတ်အားဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခတိ။ (ကို။)
 “ဣမသို့ ကာယေ ၌။ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်သည် လည်းကောင်း။
 အာပေါဓာတု၊ သည်လည်းကောင်း။ တေဇောဓာတု၊ သည်လည်းကောင်း။
 ဝါယောဓာတု၊ သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်

၏။ [ဓာတ်ကြီးလေးပါး၏သဘောနှင့် လက္ခဏာ-စသည်ကို သင်္ဂြိုဟ်ဘာသာ-
ဋီကာ၊ ရုပ်ပိုင်း၌ ပြထားပြီ။]

ဘိက္ခဝေ။ သေယျာထာပိ။ ကား။ ဒက္ခော၊ ကျွမ်းကျင်သော။
ဂေါဗာတကော ဝါ၊ နွားသတ်သမားသည် သော်လည်းကောင်း။ ဂေါ-
ဗာတကန္တေဝါသိ ဝါ၊ နွားသတ်သမား၏ တပည့်သည်သော်လည်းကောင်း။
ဂါဝိံ၊ နွားမကို။ ဝဓိတွာ၊ သတ်၍။ စတုမဟာပထေ၊ လေးခုသော
လမ်းမကြီးတို့၏ ဆုံရာအရပ်၌။ (လမ်းဆုံလမ်းမ လမ်းလေးခု၌။) ဗိလသော^၁၊
အစုအစုအားဖြင့်။ ဝါ၊ အတွဲအတွဲ။ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေဖန်၍။ နိသိန္နော၊
ထိုင်နေသည်။ အဿ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်ရာသက်သို့။ ဝေမေဝ။ပ။ကာယေ၊
ပထဝီဓာတ်၊ အာပေါဓာတ်-အစရှိသော ဓာတ်တို့၏အပေါင်း၌။ ကာယာ-
နုပဿိ၊ ပထဝီဓာတ်၊ အာပေါဓာတ်-စသော ဓာတ်အပေါင်းကို အဖန်ဖန်
ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတွာ။) ဝိဟရတိ။ပ။ကာယော၊ ပထဝီဓာတ်၊ အာပေါ-
ဓာတ်-စသော ဓာတ်အပေါင်းသည်သာ။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ပ။
ဝိဟရတိ။

ဓာတ်မနုသိကာရပဗ္ဗံ၊ ဓာတ်လေးပါးကို နှလုံးသွင်းပုံအပိုင်းသည်။
နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

ကာယာနုပဿနာ နဝသိဝထိကပဗ္ဗ

၃၇၉။ ပုန စ။ပ။သေယျထာပိ။ ကား။ သိဝထိကာယ၊ သင်္ချိုင်း၌။
(သုသာန်၌။) ဆဒ္ဓိတံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော။ (မြေ၌မမြှုပ်ပဲ ပစ်ထားအပ်
သော။) ကောဟမတံ ဝါ၊ သေပြီး၍ တရက်ရှိသည်မူလည်း ဖြစ်သော။
ဒ္ဓိဟမတံ ဝါ၊ သေပြီး၍ နှစ်ရက်ရှိသည်မူလည်း ဖြစ်သော။ တိဟမတံ ဝါ၊
သေပြီး၍ သုံးရက်ရှိသည်မူလည်း ဖြစ်သော။ ဥဒ္ဓါမာတကံ၊ (သေသည်မှ
အထက် -နှစ်ရက်သုံးရက်ကူးသဖြင့်) ဖူးဖူးရောင်ပုပ် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာ မသာ
လောင်းလည်းဖြစ်သော။ ဝိနိလကံ၊ ဖြူနီသဘော ရောနှောစပ်တွဲ ညှိမဲပုပ်
စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာ မသာလောင်းလည်းဖြစ်သော။ ဝိပုဗ္ဗကဇာတံ၊ ပြည်တစ်စုံ
ပေါက်ကွဲယိုလျက် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာ မသာလောင်းလည်းဖြစ်သော။ သရီရံ၊
သုသေကောင်ကို။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။

၁။ ဗိလသော။ ။ဗိလပုဒ်နောင်ဝိစ္စာ “သော” ပစ္စည်းသက်၍ “ဗိလသော”
ဟုဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် “ဗိလံ ဗိလံ ကတွာ” ဟု ဋီကာဖွင့်သည်။ ဗိလ-၌လည်း
ဋီကာအလို “ဗိလံ” ဟု ဗိ-၌ ဌျိ-ဒိဗဖြင့် ရှိရမည်။

သော၊ ထို ရဟန်းသည်။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤ မိမိ၏ခန္ဓာကိုယ်ကို ပင်။ ဥပသံဟရတိ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ကပ်၍ ဆောင်၏။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့ ကပ်၍ဆောင်သနည်း။) “အယမ္ပိ ကာယော၊ ဤ ငါ၏ခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း။ ဧဝံ ဓမ္မော၊ ဤသို့ ဖူးဖူးရောင်ပုပ် စက်ဆုပ်ဖွယ်သဘောရှိ၏။ [ဤ သူသေကောင်းပုံကဲ့သို့ ပုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။] ဧဝံဘာဝိ၊ ဤသို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ [ဤသို့ ဖူးဖူးရောင်ပုပ် စက်ဆုပ်ဖွယ်သဘော ဖြစ်လိမ့်မည်။] ဧဝံအနတိတော၊ ဤစက်ဆုပ်ဖွယ်သဘောကို မလွန်မြောက်နိုင်။ [ဤသို့ ဖူးဖူးရောင်ပုပ် စက်ဆုပ်ဖွယ်သဘောကို မလွန်မြောက်နိုင်။]” ဣတိ၊ ဤသို့ ဉာဏ်ဖြင့်ကပ်ဆောင်၏။ [ဥဒ္ဓါမာတကံ-ကိုကြည့်၍ ဧဝံ ဓမ္မော-စသည်ကို အနက်ပေးပါသည်။ ဝိနီလကံ၊ ဝိပုဗ္ဗကံ-တို့ကိုကြည့်၍လည်း အနက်ဆိုပါဦး။]

ဣတိ။ပ။ကာယေ၊ ဥဒ္ဓါမာတက-စသော အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ အသုဘ-အခြင်းအရာအပေါင်း၌။ ကာယာနုပဿိ၊ ဥဒ္ဓါမာတက စသော အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ အသုဘ-အခြင်းအရာအပေါင်းကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတ္တာ) ဝိဟရတိ။ပ။ကာယော၊ ဥဒ္ဓါမာတက-စသော အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ အသုဘ-အခြင်းအရာအပေါင်းသည်သာ။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ပ။ဝိဟရတိ။

ပုန စ။ပ။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သိဝထိကာယ၊ ၌။ ဆဒ္ဓိတံ၊ အပ်သော။ ကာကေဟိ ဝါ၊ ကျီးတို့သည်သော်လည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ ခဲစားအပ်သော။ ကုလလေဟိ ဝါ၊ စွန့်တို့သည်သော်လည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ဂိဇ္ဈေဟိ ဝါ၊ လင်းတတို့သည်သော်လည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ကကေဟိ ဝါ၊ ငှက်ကြီးတုံးစပ်တို့သည်သော်လည်း။ [ရှေးက ဘုံမတီးငှက်တို့သည်သော်လည်း-ဟု ပေး၏။] ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ သုနဓေဟိ ဝါ၊ ခွေးတို့သည်သော်လည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ဗျဠေဟိ ဝါ၊ ကျားတို့သည်သော်လည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ဒိပီဟိ ဝါ၊ သစ်တို့သည်သော်လည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ သိင်္ဂါလေဟိ ဝါ၊ တောခွေးတို့သည်သော်လည်း။ (မြေခွေးတို့သည်သော်လည်း။) ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ဝိဝိဓေဟိ၊ အထူးထူး အပြားပြား များကုန်သော။ ပါဏက-ဇာတေဟိ ဝါ၊ ပိုးမျိုးတို့သည်သော်လည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ သရီရံ ပဿေယျ။

သော၊ သည်။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ကိုပင်။ ဥပသံဟရတိ။(ကိံ။) “အယမ္ပိ ကာယော၊ ဤ ငါ၏ကိုယ်သည်လည်း။ ဧဝံ ဓမ္မော၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ [ဤ သူသေကောင်းကဲ့သို့ ကျီး စွန့်-စသော သတ္တဝါတို့ ခဲစားခံရခြင်း သဘောရှိ၏။] ဧဝံ ဘာဝိ၊ ဤသို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ (ဤသူသေကောင်းကဲ့သို့ ကျီး စွန့်-စသည်တို့ ခဲစားခံရခြင်းသဘော ဖြစ်လိမ့်မည်။) ဧဝံအနတိတော၊ ဤသဘော

ကို မလွန်မြောက်နိုင်။ (ဤသူသေကောင်ကဲ့သို့ ကျီး စွန်-စသည်တို့ ခဲစားခံ ရခြင်းသဘောကို မလွန်မြောက်နိုင်။)'' ဣတိ ဤသို့ကပ်ဆောင်၏။ပ။

ပုန ၈။ပ။ သိဝထိကာယ၊ ဌံ။ ဆဒ္ဓိတံ၊ သော။ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ၊ သံကွင်းချင်းဆက်သကဲ့သို့ အရိုးချင်းဆက်နေသော အရိုးစုဖြစ်သော။ သမံသ- လောဟိတံ၊ အသားအသွေးနှင့် တကွဖြစ်သော။ (အသားရောအသွေးရော အနည်းငယ်ကြွင်းကျန်နေသေးသော။) နှာရူသမ္ပန္တံ၊ အကြောတို့ဖြင့် ဖွဲ့စပ်အပ် သော။ (အကြောတို့ဖြင့် ဖွဲ့တယ်နေသေးသော။) သရီရံ၊ သူသေကောင်ကို။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ပ။ အယမ္ပိ ကာယော၊ သည်လည်း။ ဧဝံ ဓမ္မော၊ ဤသို့ သဘောရှိ၏။ [အသားအသွေး ကျန်နေသေးလျက် အကြောတို့ဖြင့် ဖွဲ့တယ်နေသော ဤအရိုးစု သူသေကောင်ကဲ့သို့ သဘောရှိ၏။] ပ။ပ။

ပုန ၈။ပ။ သိဝထိကာယ။ ဆဒ္ဓိတံ၊ သော။ အဋ္ဌိက သင်္ခလိကံ၊ သော။ နိ မံသလောဟိတမက္ခိတံ၊ အသားမရှိသည်ဖြစ်၍ သွေးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံ အပ်သော။ (အသားကုန်ပြီး၍၊ သွေးမခြောက်သေးသော။) နှာရူသမ္ပန္တံ၊ သော။ သရီရံ ပဿေယျ။ပ။ [ဧဝံ ဓမ္မော-စသည်ကို ဖော်ဆိုပါ။]

ပုန ၈။ပ။ သိဝထိကာယ၊ ဌံ။ ဆဒ္ဓိတံ၊ သော။ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ၊ သော။ အပဂတမံသလောဟိတံ၊ ကင်းသော အသားအသွေးရှိသော။ (အသား အသွေး ကင်းစင်နေသော။) နှာရူသမ္ပန္တံ၊ သော။ သရီရံ ပဿေယျ။ပ။

ပုန ၈။ပ။ (သိဝထိကာယ၊ ဌံ။ ဆဒ္ဓိတာနိ။ ကုန်သော။ အပဂတ- သမ္ပန္တာနိ၊ ကင်းသော အဆက်ရှိကုန်သော။ (အဆက်ပြုတ်နေကုန်သော။) ဒိသာ ဝိဒိသာ၊ ရှေးရှု ဖြစ်သောအရပ် အထောင့်မျက်နှာ အရပ်တို့၌။ ဝိက္ခိတ္တာနိ၊ အထူးထူးအပြားပြား ပစ်ချထားအပ်ကုန်သော။ [တမင်ပစ်ချ ထားအပ်သည်မဟုတ်၊ “ဖရိုဖရဲ ပြန့်ကျဲနေကုန်သော”ဟု ဆိုလိုသည်။] အဋ္ဌိကာနိ၊ အရိုးတို့ကို။ အညေန၊ တပါးသော အရပ်မျက်နှာ အဖို့၌။ ဟတ္ထဋ္ဌိကံ၊ လက်ရိုးကိုလည်းကောင်း။ အညေန၊ ဌံ။ ပါဒဋ္ဌိကံ၊ ခြေရိုးကို ကိုလည်းကောင်း။ အညေန၊ ဌံ။ ဂေါပုကဋ္ဌိကံ၊ ဖမျက်ရိုးကိုလည်းကောင်း။ (ခြေမျက်စိရိုးကိုလည်းကောင်း။) အညေန၊ ဌံ။ ဇေသိဋ္ဌိကံ၊ ခြေသလုံးရိုးကို လည်းကောင်း။ အညေန၊ ဌံ။ ဥရုဋ္ဌိကံ၊ ပေါင်ရိုးကိုလည်းကောင်း။ အညေန၊ ဌံ။ ကင်္ဂိဋ္ဌိကံ၊ ခါးရိုးကိုလည်းကောင်း။ (တင်ပါးရိုးကိုလည်းကောင်း။) [ခါးဆစ်ရိုးတို့သည် ပိဋ္ဌိဋ္ဌိက-ခေါ် ကျောရိုး၌ ပါဝင်၏။] အညေန၊ ဌံ။ ဖာသုကဋ္ဌိကံ၊ နံရိုးကိုလည်းကောင်း။ အညေန၊ ဌံ။ ပိဋ္ဌိဋ္ဌိကံ၊ ကျောက်ကုန်း

ရိုးကိုလည်းကောင်း။ အညေန၊ ဌ။ ခန္ဓဋ္ဌိကံ၊ ပခုံးရိုးကိုလည်းကောင်း။ အညေန၊ ဌ။ ဂီဝဋ္ဌိကံ၊ လည်ပင်းရိုးကိုလည်းကောင်း။ အညေန၊ ဌ။ ဟန္တကုဋ္ဌိကံ၊ မေးရိုးကိုလည်းကောင်း။ အညေန၊ ဌ။ ဒန္တဋ္ဌိကံ၊ သွားရိုးကိုလည်းကောင်း။ အညေန၊ ဌ။ သီသကဋ္ဌာဟံ၊ ဦးခေါင်းခွံကိုလည်းကောင်း။ ပဿေယျ။ [အဋ္ဌိကာနိ အပဂတသမ္ပန္နာနိ ဒိသာ ဝိဒိသာ ဝိက္ခိတ္တာနိ-ကို “အညေန ဟတ္ထဋ္ဌိကံ။ပ။ အညေန သီသကဋ္ဌာဟံ” ဟု သရုပ်ဖော်၏။] ပ။

ပုန စ။ပ။သိဝထိကာယ၊ ဌ။ ဆဋ္ဌိတံ၊ သော။ သရီရံ၊ ကို။ [ထိုသရီရ-ကို သရုပ်ဖော်လို၍ အဋ္ဌိကာနိ သေတာနိ သင်္ခဝဏ္ဏ ပဋိဘာဂါနိ-စသည်ကို ဟောတော်မူသည်။] သေတာနိ၊ ဖြူကုန်သော။ သင်္ခဝဏ္ဏ-ပဋိဘာဂါနိ၊ ခရုသင်း၏ အဆင်းနှင့် တူသော အဖို့ရှိကုန်သော။ [ခရုသင်း၊ အဆင်းနှင့်တူကုန်သော ခရုသင်းအဆင်းလို ဖြစ်နေကုန်သော-ဟူလို။] အဋ္ဌိကာနိ၊ တို့ကို။ ပဿေယျ။ပ။

ပုဉ္ဇကိတာနိ၊ အစုအပုံအဖြစ်ဖြင့် ရောပြွမ်း အပ်ကုန်သော။ (ဟိုတပုံ ဒီတပုံအားဖြင့် အရိုးစု အရိုးပုံတွေ ဖြစ်နေကုန်သော။) တေရောဝသိကာနိ၊ တနှစ်၏ ဟိုဘက်သို့ ရောက်ပြီးကုန်သော။ ဝါ၊ တနှစ်ကျော် ကုန်သော။ အဋ္ဌိကာနိ။ ပဿေယျ။ပ။ပုတိနိ၊ ပုပ်ဆွေးခြင်း ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ပုပ်ဆွေးကုန်သည်ဖြစ်၍။ စုဏ္ဏက ဇာတာနိ၊ ဖြစ်သော မှုန်မှုန် ညက်ညက်၏ အဖြစ်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ မှုန်မှုန်ညက်ညက် ဖြစ်နေကုန်သော။ တကယ် အမှန်မဖြစ်စေကာမူ အစိတ်စိတ် အမှားမှား ဖြစ်နေကုန်သော-ဟု ဆိုလိုသည်။] အဋ္ဌိကာနိ ပဿေယျ။ပ။ဝိဟရတိ။ [ပေယျာလမြှုပ်ထားသော ပုဒ်တို့၏ အနက်ကို ဖော်ဆိုပါ။]

၁။ ပုဉ္ဇကိတာနိ။ ။ကဏ္ဍကိတာနိ-ပုဒ်ကိုမှီ၍ အနက်ပေးပါသည်။ ကဏ္ဍ-ကိတာနိ-၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ၊ စတုတ္ထအုပ်၊ စာမျက်နှာ ၂၄၃-၅ ပြထားပြီ။

မှတ်ချက်။ ။ဤ ကာယာနုပဿနာ နိဒ္ဒေသ-၌ အာနာပါနပဗ္ဗ-မှ စ၍ ဤနဝသိဝထိက ပဗ္ဗ-တိုင်အောင် ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုးမျိုးရှိရာ အာနာပါန-နှင့် ပဋိကူလ-မနသိကာရ-သည်သာ အပုနာကို ဆောင်နိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြစ်၏။ နဝသိဝထိက-ဟို့ကို ခန္ဓာကိုယ်၏အပြစ်ကို အဖန်ဖန်ရှုမြင်တတ်သော ဉာဏ်ဖြစ်ဖို့ရာ ဟောအပ်၏။ အာနာပါန-နှင့် ပဋိကူလ မနသိကာရ-မှ တပါး ကျန်ကမ္မဋ္ဌာန်း ၁၂-ပါးသည် ဥပစာရ - သမာဓိကိုသာ ဆောင်နိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းများဖြစ်၏ ဟု အဋ္ဌကထာ မိန့်သည်။

နဝသိဝထိကပဗ္ဗံ၊ ကိုးမျိုးသော သင်္ချိုင်း၌တည်သော အလောင်းနှင့်
 စပ်သော အပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။
 စုဒ္ဓဿ၊ တဆယ့်လေးပါးကုန်သော။ ကာယာနုပဿနာ၊ ကိုယ်ကို အဖန်
 ဖန် ရှုပုံတို့သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ကုန်ပြီ။

ဝေဒနာနုပဿနာ

၃၈၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စပန၊ အဘယ် အပြားအားဖြင့်။ (အဘယ်
 နည်းဖြင့်။)ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌။ (ခံစားမှု သဘော-
 တို့၌။)ဝေဒနာနုပဿိ၊ ဝေဒနာကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (ခံစားမှုသဘော-
 ကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ ဟုတွာ။) ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ဣဓ၊
 ဤသာသာနာတော်၌။ ဘိက္ခု။ သုခံ၊ သုခဖြစ်သော။ (ချမ်းသာသော၊
 ကောင်းသော။)ဝေဒနံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဝေဒယမာနော၊ ခံစားလတ်သော်။
 “သုခံ ဝေဒနံ၊ ကိံ၊ ဝေဒယာမိ၊ ခံစား၏။”ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ။
 ဒုက္ခံ၊ သော။ (ဆင်းရဲသော၊ မကောင်းသော။)။ပ။ အဒုက္ခမသုခံ၊ အဒုက္ခ
 မသုခ-ဖြစ်သော။ (မဆင်းရဲမချမ်းသာသော၊ မဆိုးမကောင်းသော။) ။ပ။

နဝသိဝထိက-တို့ကို အပုနာဈာန်ကို ရစေနိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းစာရင်း၌ အဋ္ဌကထာ
 မသွင်းခြင်းမှာ ဤ နေရာ၌ ဥပမာန-အဖြစ်ဖြင့် ပြထားအပ်သောကြောင့် တကယ်ရှုဖွယ်
 မလိုသည့် အတွက် အပဓာနအဖြစ်ဖြင့် ပြထားခြင်းဖြစ်သည်။

သိဝထိက-ရှုကောင်း။ ။ထိုသို့ပြသဖြင့် သိဝထိက-တို့ကို လုံးလုံး မရှုကောင်း
 ဟုကား မမှတ်ထိုက်ပေ။ မှန်၏။ သိဝထိက-ကိုးမျိုးတွင် ပထမ သိဝထိက-သည်
 ဥဒ္ဓါမာတက၊ ဝိနီလက၊ ဝိပုဗ္ဗကဇာတ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ပါဝင်၏။ ဒုတိယ
 သိဝထိက-သည် ဝိက္ခာယိတက အသုဘ-၌ ပါဝင်၏။ ကြွင်းသော သိဝထိက-တို့
 သည် အဋ္ဌက-ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ပါဝင်၏။

ဈာန်လည်းရနိုင်။ ။ထို့ကြောင့် “ဒဿ အသုဘာ ကာယဂတာ သတိ စ
 ပဋ္ဌမဇ္ဈာနိကာ” ဟူသော အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟ စကားအရ “ဈာန် ရနိုင်သော
 ကမ္မဋ္ဌာန်း”ဟု မှတ်ပါ။ အဋ္ဌကထာ၌ “ဥပစာရကမ္မဋ္ဌာနာနိ” ဟု ဆိုထားခြင်းမှာ
 အသက်ရှိသော ဝိပိခန္ဓာကိုယ်၌ အသုဘရှုပွားလျှင် ဈာန်မရနိုင်သည်ကို ရည်ရွယ်၍
 ဆိုထားသည်။

အသုဘပွား၍ တရားထူးရ။ ။ကောဋ္ဌာသ-ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့် တရားထူးရသော ပုဂ္ဂိုလ်
 များ၊ အသုဘ ဘာဝနာဖြင့် တရားထူးရသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ကျမ်းစာတို့၌ ပြထားပုံကို
 သတိပြု၍ စနစ်တကျ ပွားများလျှင် ရာဂ ကို ပယ်ခွာ၍ ကိလေသာ ငြိမ်းအေးနိုင်
 ကြောင်းကို သတိပြုပါ။

သာမိသံ၊ ကိလေသာဖြင့် သုံးသပ်အပ်သော ကာမဂုဏ်နှင့် တကွဖြစ်သော။ သူခံသော။ ဝေဒနံ ဝါ၊ ဂေဟသိတ-သောမနဿ ဝေဒနာကိုမူလည်း။ (ရူပ၊ သဒ္ဓ၊ ဂန္ဓ၊ ရသ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ-စသော ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်၍ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်မှု။) ။ပ။ နိရာမိသံ၊ တဏှာဖြင့်သုံးသပ်အပ်သော ကာမဂုဏ်ဟူသော အာမိသ-မရိသော။ သူခံသော။ ဝေဒနံ ဝါ၊ နေက္ခမ္မသိတ-သောမနဿ ဝေဒနာကိုမူလည်း။ (ကာမဂုဏ်မှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်၌မရှိသော သောမနဿ ဝေဒနာကိုမူလည်း။) ။ပ။

သာမိသံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ သော။ ဝေဒနံ ဝါ၊ ဂေဟသိတ-ဒေါမနဿ ဝေဒနာကိုမူလည်း။ (ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အိမ်၌မရှိသော ဒေါမနဿ ဝေဒနာကိုမူလည်း။) ။ပ။ နိရာမိသံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ သော။ ဝေဒနံ ဝါ၊ နေက္ခမ္မသိတ-ဒေါမနဿ ဝေဒနာကိုမူလည်း။ (ကာမဂုဏ်မှ ထွက်မြောက်ကြောင်း အကျင့်၌မရှိသော ဒေါမနဿ-ဝေဒနာကိုမူလည်း။) ။ပ။ သာမိသံ၊ သော။ အဒုက္ခမသုခံ၊ သော။ ဝေဒနံ ဝါ၊ ဂေဟသိတ-ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုမူလည်း။ (ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အိမ်၌မရှိသော ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုမူလည်း။) ။ပ။ နိရာမိသံ၊ သော။ အဒုက္ခမသုခံ၊ သော။ ဝေဒနံ ဝါ၊ နေက္ခမ္မသိတ-ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုမူလည်း။ (ကာမဂုဏ်မှထွက်မြောက်ကြောင်း အကျင့်၌မရှိသော ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုမူလည်း။) ။ပ။

ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ၊ မိမိ၏မူလည်း။ ဝေဒနာသု၊ တို့၌။ ဝေဒနာနုပဿိ ဝိဟရတိ။ ။ပ။ ဝါ ပန၊ သည်သာမက-သေး။ “ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ သည်သာ။ (ခံစားမှု သဘောမျှသည်သာ။) အတ္ထိ၊ ရှိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထို ရဟန်း၏။ သတိ၊ သတိသည်။ ။ပ။ ဝိဟရတိ။ [ပေယျာလ-မြှုပ်ထားသော ပုဒ်တို့၏အနက်ကို အာနာပါနပဗ္ဗ-အဆုံးနားအတိုင်း ဖော်ဆိုပါ။]

ဝေဒနာ နုပဿနာ၊ ဝေဒနာကို အဖန်ဖန်ရှုပုံသည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

စိတ္တာနိပဿနာ

၃၀၁။ ကထဉ္စ။ ။ပ။ သရာဂံ၊ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သော။ စိတ္တံ ဝါ၊ စိတ်ကို မူလည်း။ [လောဘမူစိတ် ရှစ်ပါးကို ဆိုသည်။] “(မေ၊ ၏။) စိတ္တံ၊ သည်။ သရာဂံ၊ ရာဂ-နှင့်တကွဖြစ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ။ ဝိတရာဂံ။

၁။ သရာဂံ ဝိတရာဂံ။ ။စိတ်ကို “အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ အနတ္တ”ဟု သုံးသပ်ကြောင်း ဝိပဿနာ ပြသောဒုက်ဖြစ်၍ ဝိတရာဂ-အရ လောကုတ္တရာ မရပုံကို သတိပြုပါ။ နောက်၌လည်း နည်းတူ။

ကင်းသော ရာဂ-ရိသော။ (ရာဂ-ကင်းနေသော။) စိတ္တံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။
 [လောကီကုသိုလ် အပျာကတ-စိတ်ကို ဆိုသည်။] “(မေ၊ ဇါ။) စိတ္တံ၊
 သည်။ ဝိတရာဂံ၊ ကင်းသော ရာဂ - ရိ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ။
 သဒေါသံ၊ ဒေါသ-နှင့် တကွဖြစ်သော။ စိတ္တံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ [ဒေါသမူ
 စိတ်ကို ဆိုသည်။]။ပ။ဝိတဒေါသံ၊ ကင်းသော ဒေါသရိသော။ (ဒေါသ-
 ကင်းနေသော။) စိတ္တံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ [လောကီကုသိုလ် အပျာကတ-
 စိတ်ကို ဆိုသည်။]။ပ။သမောဟံ၊ မောဟနှင့် တကွဖြစ်သော။ စိတ္တံ ဝါ၊
 ကိုမူလည်း။ [မောဟမူစိတ်ကို ဆိုသည်။]။ပ။ဝိတမောဟံ၊ သော။ စိတ္တံ
 ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ [လောကီကုသိုလ် အပျာကတ-စိတ်ကို ဆိုသည်။]

သံခိတ္တံ၊ ထိနမိဒ္ဒ-ကြောင့် ကျုံ့ နေသော။ (တုန့်ဆုတ်နေသော။) စိတ္တံ ဝါ၊
 ကိုမူလည်း။ [အကုသိုလ် သသင်္ခါရိက-စိတ် ငါးခု။] “(မေ၊ ငါ၏။)
 စိတ္တံ၊ သည်။ သံခိတ္တံ၊ ပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ။ ဝိက္ခိတ္တံ၊ အထူးထူး
 အပြားပြား ပစ်လွှတ်အပ်သော။ (ပျံ့လွင့်နေသော။) စိတ္တံ ဝါ။ [ဥဒ္ဓစ္စ-
 သဟဂုတ်စိတ်။] ။ပ။ မဟဂုတံ၊ ကာမာဝစရထက် မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့
 ရောက်သော။ စိတ္တံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ (ရူပါဝစရ အရူပါဝစရ-စိတ်ကိုမူ
 လည်း။ မေ၊ ဇါ။) စိတ္တံ၊ သည်။ မဟဂုတံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်
 ပြီ။ပ။အမဟဂုတံ၊ မဟဂုတ်မဟုတ်သော။ (မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ မရောက်
 သော။) စိတ္တံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ [ကာမာဝစရ-စိတ်ကို ဆိုသည်။]

သဉ္စတ္တရံ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သောတရားနှင့် တကွဖြစ်သော။ စိတ္တံ ဝါ၊
 ကိုမူလည်း။ [ကာမာဝစရစိတ်ကိုဆိုသည်။] ။ပ။ အနတ္တရံ၊ မိမိထက် လွန်
 မြတ်သောတရား မရှိသော။ စိတ္တံ ဝါ။ [ရူပါဝစရ အရူပါဝစရ-စိတ်ကို
 ဆိုသည်။] (တနည်း) သဉ္စတ္တရံ စိတ္တံ ဝါ။ [ကာမာဝစရ၊ ရူပါဝစရ-စိတ်။]
 အနတ္တရံ စိတ္တံ ဝါ။ [အရူပါဝစရစိတ်။ (လောကုတ္တရာစိတ်မရပုံကိုသတိပြု။)]

သမာဟိတံ၊ အာရုံ၌ကောင်းစွာထားအပ်သော။ စိတ္တံ ဝါ။ [ဥပစာရ-
 သမာဓိနှင့်ယှဉ်သော ကာမာဝစရ၊ အပ္ပနာသမာဓိနှင့်ယှဉ်သော ရူပ အရူပ-
 စိတ်။] ။ပ။ အသမာဟိတံ၊ အာရုံ၌ ကောင်းစွာမထားအပ်သော။ စိတ္တံ ဝါ။

၁။ သမောဟံ။ ။“သရာဂ၊ သဒေါသ၊ သမောဟ”ဟု သီးခြားဆိုထားသော
 ကြောင့် သမောဟ-အရ မောဟမူဒွေကိုသာယူသည်။ သို့ရာတွင် မောဟ-က အကုသိုလ်
 ဆယ့်နှစ်ပါးလုံး၌ ယှဉ်သောကြောင့် အကုသိုလ်စိတ် ဆယ့်နှစ်ပါးလုံးကိုလည်း ယူနိုင်
 ပါ၏။

[ကြွင်း-လောကီစိတ်အားလုံး။] ဝိမုတ္တံ၊ တဒဂ်ဝိမုတ္တံ၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တံ-တို့ဖြင့် ကိလေသာတို့မှလွတ်သော။ စိတ္တံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ [ကာမာဝစရကုသိုလ် ကြိယာစိတ်၊ မဟဂ္ဂုတ်စိတ်။] အဝိမုတ္တံ၊ တဒဂ်ဝိမုတ္တံ၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တံ-တို့ဖြင့် ကိလေသာတို့မှ မလွတ်သေးသော။ စိတ္တံ ဝါ။ [ကြွင်း-လောကီစိတ်။] ။ပ။ ဝိဟရတိ။

စိတ္တာနုပဿနာ၊ စိတ်ကို အဖန်ဖန်ရှုပုံသည်။

နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ဓမ္မာနုပဿနာ နိဝရဏပဗ္ဗ

၃၀၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ ပန၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခု။ ဓမ္မေသု၊ ရုပ်နာမ် တရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ ရုပ်နာမ်တရားကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတော့။) ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ပ။ ဘိက္ခု။ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော။ နိဝရဏေသု၊ နိဝရဏ-ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ နာမ်တရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ နာမ်တရား ကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတော့) ဝိဟရတိ။ ပ။

ဘိက္ခဝေ။ ပ။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ (မပြတ် မပြတ် ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော။) ကာမတ္ထန္တံ ဝါ၊ ကာမတ္ထန္တံ-ကိုမူလည်း။ “မေ ငါ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ကိုယ်တွင်းသန္တာန်၌။ ကာမတ္ထန္တော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသော။ (အတော်ကြာအောင် မဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်စေ၊ မဂ်ဖြင့်၊ ပယ်အပ်ပြီးသောကြောင့် ဖြစ်စေ-မဖြစ်သော။) ကာမတ္ထန္တံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ “မေ ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ကာမတ္ထန္တော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ။ ယထာ စ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့် လည်း။ (သုဘနိမိတ်၌ မသင့်မလျော်နှလုံးသွင်းခြင်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်လည်း။) အနုပုန္ဓဿ၊ မဖြစ်သေးသော။ ကာမတ္ထန္တဿ၊ ၏။ ဥပ္ပာ- ဒေ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထို ကာမတ္ထန္တံ-ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း။ ‘ပင်’နာတိ။ ယထာ စ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့် လည်း။ (အသုဘနိမိတ်၌ သင့်လျော်အောင် နှလုံးသွင်းမှုကြောင့်လည်း။) ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော။ ကာမတ္ထန္တဿ၊ ကာမတ္ထန္တံ-ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်း သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ [တဒဂ်-ပဟာနံ ဝိက္ခမ္ဘန-ပဟာနံဖြင့် ပယ်ခြင်းကို ယူပါ။] တဉ္စ၊ ထို အကြောင်းကိုလည်း။ (ထို ကာမတ္ထန္တံ-ကို ပယ်ခြင်း၏

အကြောင်းကိုလည်း။) ပဇာနာတိ။ ယထာ စ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်
လည်း။ (အကြင် အရိယမဂ်-ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။) ပဟိနဿ၊
ပယ်အပ်ပြီးသော။ ကာမတ္တန္တဿ၊ ၏။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပာ-
ဒေါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ တဉ္စ၊ ထို အကြောင်းကိုလည်း။ (ထို
ပယ်အပ်ပြီးသောကာမတ္တန္တ-၏ နောင်အခါမဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော
အရိယမဂ်ကိုလည်း။) ပဇာနာတိ။ [နောက်နိဝရဏ-တို့၌ ဤသို့ အပြည့်
အစုံပေးပါ။ ထူးရာ၌သာ ရေးပါမည်။]

သန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ပျာပါဒံ။ပ။ယထာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ (ပဋိစ္စ-
နိမိတ်၌ မသင့်မလျော် နှလုံးသွင်းခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။)
အနုပ္ပန္တဿ ပျာပါဒဿ ဥပ္ပာဒေါ ဟောတိ။ တံ စ၊ ကိုလည်း။ (ထိုပျာပါ
ဒ-၏ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း။)။ပ။ယထာ စ၊ ကြောင့်လည်း။
(မေတ္တာ စေတောဝိမုတ္တိ-၌ သင့်လျော်အောင် နှလုံးသွင်းခြင်း ဟူသော
အကြောင်းကြောင့်လည်း။)။ပ။ပဟာနံ ဟောတိ။ တဉ္စ၊ ထို ပျာပါဒ-ကို
ပယ်ခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း။ပ။ယထာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ (အကြင်
အရိယမဂ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။)။ပ။အနုပ္ပာဒေါ၊ ဟောတိ။
တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ (ပယ်အပ်ပြီးသော ပျာပါဒ-၏ နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်း၏
အကြောင်းကိုလည်း။) ပဇာနာတိ။

သန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ထိနမိဒ္ဒံ။ပ။ယထာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ (မသင့်မလျော်
နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အရတိ၊ တန္တိ-စသော အကြင်အကြောင်း
ကြောင့်လည်း။)။ပ။ ဥပ္ပာဒေါ ဟောတိ။ပ။ယထာ စ၊ ကြောင့်လည်း။
(သင့်လျော်အောင် နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အာရမ္မဓာတ်စသော
အကြင်အကြောင်းကြောင့်လည်း။)။ပ။ပဟာနံ ဟောတိ။ပ။ယထာ စ၊
ကြောင့်လည်း။ (အကြင် အရိယမဂ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။)
။ပ။အနုပ္ပာဒေါ ဟောတိ။ပ။

သန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ဥဒ္ဒစ္စကုက္ကုစ္စံ။ပ။ယထာ စ၊ ကြောင့်လည်း။(မသင့်
မလျော် နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော စိတ်၏ မငြိမ်သက်ခြင်းဟူသော
အကြင်အကြောင်းကြောင့်လည်း။)။ပ။ဥပ္ပာဒေါ ဟောတိ။ပ။ယထာ စ၊
ကြောင့်လည်း။(သင့်လျော်အောင် နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော သမာဓိ
ဟု ဆိုအပ်သော စိတ်၏ ငြိမ်းအေးခြင်းဟူသော အကြင်အကြောင်းကြောင့်
လည်း။)။ပ။ပဟာနံ ဟောတိ။ပ။

သန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ဝိစိကိစ္ဆံ။ပ။ယထာ စာ၊ ကြောင့်လည်း။ (မသင့်
 မလျော် နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဝိစိကိစ္ဆာဌာနီယဓမ္မ - ဟူသော
 အကြင် အကြောင်းကြောင့်လည်း။)။ပ။ဥပ္ပာဒေါ ဟောတိ။ပ။ယထာ စ၊
 ကြောင့်လည်း။ (သင့်လျော်အောင် နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော
 ကုသိုလ်တရားဟူသော အကြင်အကြောင်းကြောင့်လည်း။)။ပ။ပဟာနံ ဟော
 တိ။ပ။

ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ။ပ။ဓမ္မာ၊ သတ္တဝါမဟုတ် အသက်မဟုတ်သော
 သဘောတရားတို့သည်သာ။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သတိ။ပ။နိဝရ-
 ဏေသု။ [ပေယျာလ-မြှုပ်ထားသော ပုဒ်တို့၏အနက်ကို အာနာပါနုပဗ္ဗ
 အဆုံးနားကို နည်းမှီးဆိုပါ။]

နိဝရဏပဗ္ဗံ၊ နိဝရဏကို ပြဆိုရာအပိုင်းသည်။
 နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဓမ္မာနုပဿနာ ခန္ဓပဗ္ဗံ

၃၀၃။ ပုန စ။ပ။ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနိက္ခန္ဓေသု၊
 ဥပါဒါနိ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ခန္ဓာဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ဥပါဒါနိ၏ အာရုံ
 ဖြစ်သော ခန္ဓာဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားအစုတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊
 တရားအစုကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတော့) ဝိဟရတိ။ပ။ ဣတိ၊ ဤ
 တရားအပေါင်းသည်။ (ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိသော ဤ တရားအပေါင်း
 သည်။) ရူပံ၊ ရုပ်တည်း။ ဣတိ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ကမ္မ၊ အာဟာရ-
 ဟူသော ဤ အကြောင်းသည်။ ရူပဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ ကြွင်းသော
 အကြောင်းနှင့် ပေါင်းမိလတ်သော် ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤအဝိဇ္ဇာ၊
 တဏှာ၊ ကမ္မ၊ အာဟာရ-အကြောင်းတို့၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ ရူပဿ၊ ၏။
 အတ္တင်္ဂမော၊ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်းတည်း။ (ချုပ်ကြောင်းတည်း။)

ဣတိ၊ ဤတရားအပေါင်းသည်။ (ခံစားခြင်းသဘောရှိသော ဤတရား
 အပေါင်းသည်။) ဝေဒနာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ကမ္မ၊ ဖဿ-ဟူ
 သော ဤတရားအပေါင်းသည်။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ သမုဒယော၊ တည်း။
 ဣတိ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ကမ္မ၊ ဖဿ-တို့၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဝေဒနာယ၊ ၏။
 အတ္တင်္ဂမော၊ တည်း။

၁။ ယထာ စ။ပ။အနုပ္ပာဒေါ။ ။အဋ္ဌတတာ၌ ဤဝါကျဝယ် ဆိုင်ရာမဂ်ကို
 အတိအကျ ဖွင့်ပြသော်လည်း နိဝရဏ ၅-ပါးကို မဂ်အားလုံးကပင် အပိုင်းအခြား
 အားဖြင့် ပယ်နိုင်သောကြောင့် “အရိယမဂ်” ဟု သာမည-ပေးလိုက်ပါသည်။

ဣတိ၊ ဤတရားအပေါင်းသည်။ (သိမှတ်ခြင်းသဘောရှိသော ဤတရားအပေါင်းသည်။)သည်။ တည်း။ [ဖြစ်ကြောင်း၊ ချုပ်ကြောင်း၊ ဝေဒနာနှင့်တူ၏။]။ပ။ ဣတိ၊ ဤတရားအပေါင်းသည်။ (စေ့ဆော်ပြုလုပ်ခြင်းသဘောရှိသော ဤတရားအပေါင်းသည်။)သင်္ခါရာ၊ တို့တည်း။ [ဖြစ်ကြောင်း၊ ချုပ်ကြောင်းတို့ ဝေဒနာနှင့်တူပြီ။]။ပ။

ဣတိ၊သည်။ (သိခြင်းသဘောရှိသော ဤတရားအပေါင်းသည်။)ဝိညာဏံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ အဝိဇ္ဇာ၊တဏှာ၊ကမ္မ၊နာမရူပ-ဟူသော ဤတရားအပေါင်းသည်။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ အဝိဇ္ဇာ၊တဏှာ၊ကမ္မ၊နာမရူပ-ဟူသော ဤအကြောင်းတို့၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ အတ္တင်္ဂမော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အဖန်ဖန်ရှုလျက်နေ၏။ပ။ “ဓမ္မာ၊ သတ္တဝါ၊မဟုတ် အသက်မဟုတ်သော နာမ်ရုပ်အစုတို့သည်။ အတ္တိ၊ ရှိကုန်၏။”။ပ။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု။

ခန္ဓပဗ္ဗိ၊ ခန္ဓာကိုပြဆိုရာအပိုင်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဓမ္မာနုပဿနာ အာယတနပဗ္ဗိ

၃၀၄။ ပုန စ။ပ။ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရေသု၊ ကိုယ်တွင်းသန္တာန် ကိုယ်ပသန္တာန်၌ဖြစ်ကုန်သော။ အာယတနေသု၊ အာယ-တန-မည်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ ရုပ်တရား နာမ်တရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ ရုပ်တရား နာမ်တရား-ဟု အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတွာ)ဝိဟရတိ။ပ။

စက္ခုဉ္စ၊ စက္ခုပသာဒ-ရုပ်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ (ဟုတ်မှန်သောသဘောအားဖြင့် ခွဲခွဲခြားခြား သိ၏။) ရူပေ စ၊ ဗဟိဒ္ဓ-ရူပါရုံတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ တဒုဘယံ၊ စက္ခုပသာဒ-နှင့် ရူပါရုံ ထိုနှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ (အကြောင်းပြု၍။) ယဉ္စ သံယောဇနံ၊ အကြင် ဆယ်ပါးသော သံယောဇဉ်သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ တဉ္စ၊ ထိုဆယ်ပါးသော သံယောဇဉ်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်လည်း။ (အကြင်ဣဋ္ဌာရုံ၊ အနိဋ္ဌာရုံ- အစရှိသည်တို့၌ မသင်မလျော် နှလုံးသွင်းခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။)အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်သေးသော။ သံယောဇနဿ၊ ဆယ်ပါးသော သံယောဇဉ်၏။ ဥပ္ပာဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ တဉ္စ၊ ထိုအကြောင်းကိုလည်း။ (ထို သံယောဇဉ် ဆယ်ပါးဖြစ်

ခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း။) ပဇာနာတိ။ ယထာ စ၊ ကြောင့်လည်း။
 (ဣဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံတို့၌ သင့်လျော်အောင် နှလုံးသွင်းခြင်းဟူသော အကြင်
 အကြောင်းကြောင့်လည်း။) ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော။ (မဂ်ဖြင့် မပယ်အပ် သေး
 သောကြောင့်ဖြစ်စေ၊ မပြတ်မလပ်ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းကြောင့်ဖြစ်စေဖြစ်သော။)
 သံယောဇနဿ၊ ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။
 (ထို ဖြစ်သော သံယောဇနကို ပယ်ခြင်း၏အကြောင်းကိုလည်း။) ပဇာနာတိ။
 ယထာ စ၊ အကြင် အရိယမဂ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပဟိနဿ၊
 ပယ်အပ်ပြီးသော။ သံယောဇနဿ၊ ၎င်း။ အာယတိံ၊ ၌။ အနုပ္ပာဒေ၊ မဖြစ်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ (ထို ပယ်အပ်ပြီးသော သံယောဇန
 ၏ နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း။) ပဇာနာတိ။

[အမှာ။ ။ နောက်နောက် ဝါကျများ၌ ဤနည်းမှီ၍ဆိုပါ။ ။ မနဉ္စ၊
 ဘဝင်စိတ်ကိုလည်း။ ဓမ္မေ စ၊ ဓမ္မာရုံတို့ကိုလည်း။ - ဟုဆိုပါ။]

အာယတန ပဗ္ဗံ၊ အာယတနကို ပြဆိုရာ အပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဓမ္မာနုပဿနာ ဗောဇ္ဈင်္ဂပဗ္ဗ

၃၀၅။ ပုန စ။ ပ။ သတ္တသု၊ ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေသု၊ ဗောဇ္ဈင်-
 မည်ကုန်သော။ (သစ္စာလေးပါးကို သိကြောင်း တရားအပေါင်း၏ အစိတ်
 အပိုင်းဖြစ်ကုန်သော။) ဓမ္မေသု၊ နာမ်တရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ(ဟုတွာ)ဝိဟ-
 ရတိ။ ပ။

အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ (ရခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်
 ထင်ရှားရှိသော။) [ရရှိနေသော-ဟူလို။] သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ ဝါ၊ သတိ
 သမ္မောဇ္ဈင်္ဂကိုမူလည်း။ “မေ ငါ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ကိုယ်တွင်းသန္တာန်၌။ သတိ-
 သမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိနေ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ။ အဇ္ဈတ္တံ၊
 ၌။ အသန္တံ၊ သော။ (မရခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့် ထင်ရှားမရှိသော။)
 သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ “မေ၊ ၎င်း။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ သတိသမ္မော-
 ဇ္ဈင်္ဂေ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ။

ယထာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ (အကြင် ယောနိသောမနသိကာရ-ဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း။) ။ ပ။ ဥပ္ပာဒေ၊ ဟောတိ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။
 (ထို မဖြစ်သေးသော သတိသမ္မောဇ္ဈင်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း။)
 ပဇာနာတိ။ ယထာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ (အကြင် အရဟတ္တ-မဂ်ဟူသော

အကြောင်းကြောင့်လည်း။) ဥပ္ပန္နဿ၊ ယော။ သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ကိ။ ဘာဝနာယ၊ ဖြစ်စေခြင်း၏။ ဝါ၊ တိုးပွားစေခြင်း၏။ ပါရိပူရိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ (ထိုဖြစ်ပြီးသော သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂကို တိုးပွားစေခြင်း၏ ထတ်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံဖို့ရန် အကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ။ပ။ [နောက်ဝါကျတို့၌ အနက်လွယ်ပြီ။]

ဗောဇ္ဈင်္ဂပဗ္ဗံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂကိုပြဆိုရာအပိုင်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဓမ္မာနုပဿ နာ သစ္စပဗ္ဗ

၃၈၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စ၊ တဖန်လည်း။ အပရံ၊ တမျိုးသော ဓမ္မာနုပဿနာကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စတူသု၊ ကုန်သော။ အရိယသစ္စေသု၊ အရိယသစ္စာမည်ကုန်သော။ (အရိယာတို့ ထိုးတွင်း၍သိထိုက်သော အမှန်သဘောဖြစ်ကုန်သော။) ဓမ္မေသု၊ ရုပ်တရား နာမ်တရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ (ဟုတွာ)ဝိတရတိ။ပ။

“ဣဒံ၊ ဤတဏှာကြည်ထား တေဘူမက-တရားသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ အကြင်အကြင် ထင်ရှားဖြစ်သည့်အတိုင်း။ ဝါ၊ မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်စွာ။ ပဇာနာတိ။ “အယံ၊ ဤတဏှာသည်။ ဒုက္ခ-သမုဒယော၊ ကြွင်းသောအကြောင်းနှင့် ပေါင်းမိလတ်သော် ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်းတည်း။”ပ။ “အယံ၊ ဤ နိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ ချုပ်ကြောင်းတည်း။”ပ။ “အယံ၊ ဤ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး မြတ်တရားသည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ အာရုံပြုသောအားဖြင့် သွားတတ်သော။ ဝါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တည်း။”ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ။

ပဌမဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဒုက္ခသစ္စ နိဒ္ဒေသ

၃၈၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာ ဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဇာတိပိ၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကြောင်းတည်း။ ဇရာပိ၊ အိုရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ တည်း။ မရဏမ္ပိ၊ သေရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ တည်း။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေမ-

နယူပါယာသာပိ၊ ဝမ်းနည်းရခြင်း၊ ငိုကြွေးရခြင်း၊ ကိုယ်ဆင်းရဲရခြင်း၊ စိတ်-ဆင်းရဲရခြင်း၊ ပြင်းစွာပူပန်ရခြင်းတို့သည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကြောင်းတို့တည်း။ အပ္ပိယေဟိ၊ မချစ်အပ် မနှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ-တို့နှင့်။ သမ္ပယောဂေါပိ၊ အတူမကွဲ ယှဉ်တွဲရခြင်းသည်လည်း။ (ဧဝံဆို ပေါင်းသင်းရခြင်းသည်လည်း။) ဒုက္ခော၊ တည်း။ ပိယေဟိ၊ ချစ်အပ် နှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ-တို့နှင့်။ ဝိပ္ပယောဂေါပိ၊ အစဉ်အမြဲ မယှဉ်တွဲရခြင်းသည်လည်း။ (ကောကွင်း ခွဲခွာရခြင်းသည်လည်း။) ဒုက္ခော၊ တည်း။

ယံ (ယေန)၊ အကြင် လောဘတရားဖြင့်။ [ကရိုဏ်းအနက်၌ ပထမာဝိဘတ်သက်။] ဣစ္ဆံ၊ မရနိုင်သော ဝတ္ထုကို (အရာကို) အလိုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ န လဘတိ၊ မရ။ တမ္ပိ၊ ထိုမရနိုင်သောဝတ္ထုကို အလိုရှိကြောင်းလောဘသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကြောင်းပေတည်း။ (တနည်း) ယမ္ပိစ္ဆံ၊ အကြင် အလိုကိုလည်း။ န လဘတိ၊ မရ။ တမ္ပိ၊ ထို မရအပ်သော အလိုသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ တည်း။ (တနည်း) ဣစ္ဆံ၊ အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထုကို။ ယမ္ပိ န လဘတိ၊ အကြင်လည်း မရ။ တမ္ပိ၊ ထို အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထုကို မရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ တည်း။ [ပုဒ်စဉ် ၃၉၈-၌ အဋ္ဌကထာ ဋီကာ-အဖွင့်ကို ကြည့်၍ အနက်ပေးပါသည်။] သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန်၏အာရုံဖြစ်သော လောကီ ခန္ဓာတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ တို့တည်း။

၃၈၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇာတိ၊ ဇာတိ-ဟူသည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်နည်း။ [ဇာတိပိ ဒုက္ခာ-၌ ဇာတိ-ဟူသည် အဘယ်နည်း-ဟူလို။] တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ ထိုထိုသတ္တဝါတို့သည်။ (ဇာတိ-ဝယ် ဖြစ်ခြင်းကြိယာ-၌ စပ်။) ဝါ၊ ထိုထို သတ္တဝါတို့၏။ တမ္ပိ တမ္ပိ သတ္တနိကာယေ၊ ထိုထို သတ္တဝါအပေါင်း၌။ ယာ ဇာတိ၊ အကြင် ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ယာ) သဉ္စာတိ၊ အကြင် ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်းသည်။ [အဋ္ဌကထာ-နည်း။] (တနည်း) ယာ ဇာတိ၊ အကြင် အာယတန-မစုံခင် ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ယာ) သဉ္စာတိ၊ အကြင် အာယတန-ပြည့်စုံသော ဖြစ်ခြင်းသည်။ [ဋီကာ-နည်း။] (ယာ) ဩက္ကန္တိ၊ အကြင် သက်ရောက်ခြင်းသဘောသည်။ [ဥဒ္ဓံအတိုင်း သားအိမ်အတိုင်းသို့ ဝင်ရောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဤပုဒ်ဖြင့် အဏ္ဏဇ၊ ဇလာဗုဇ-သတ္တဝါတို့၏ ဇာတိကိုရည်ရွယ်သည်။] (ယာ) အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ အကြင် အထင်အရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ [သံသေဒဇ၊ သြပပါတိက-သတ္တဝါတို့ကို ရည်ရွယ်သည်။] ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏။ (ယော) ပါတုဘာဝေါ၊ အကြင် ထင်ရှား

ဖြစ်ခြင်းသည်။ အာယတနာနံ၊ အာယတနတို့ကို။ (ယော) ပဋိလာဘော၊ အကြင်ရခြင်းသည်။ (အတ္ထိ။) ဘိက္ခဝေ။ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောကို။ ဇာတိ၊ ဇာတိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ [ဇာတိ-စသော ၄-ပုဒ်ဖြင့် သမ္ပုတိသဘောကို မိန့်တော်မူသည်။ ခန္ဓာနံ ပါတုဘာဝေါ၊ အာယတနံ ပဋိလာဘော-ဖြင့် ပရမတ္ထသဘောကို မိန့်တော်မူသည်။]

၃၈၉။ ဘိက္ခဝေ။ ဇရာ၊ ဟူသည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ တမိ တမိ သတ္တနိကာယေ၊ ဌံ။ ယာ ဇရာ၊ အကြင် ဆွေးမြေ့ယိုယွင်း အိုမင်းခြင်းသည်။ (ယာ) ဇီရဏတာ၊ အကြင် ဆွေးမြေ့ယိုယွင်း အိုမင်းခြင်း အခြင်းအရာသည်။ ဝါ၊ အကြင် ဆွေးမြေ့ယိုယွင်း အိုမင်းသူ၏ အမူအရာသည်။ (ယံ) ခဏ္ဍိစုံ၊ အကြင် ကျိုးသော သွားရှိသူ၏ အဖြစ်သည်။ (ယံ) ပါလိစုံ၊ အကြင် ဖြူသောဆံပင်ရှိသူ၏ အဖြစ်သည်။ (ယာ) ဝလိတ္တစတာ၊ အကြင် တွန့်သောအရေရှိသူ၏ အဖြစ်သည်။ [ဋီကာနည်း။] (တနည်း) (ယာ) ဝလိတ္တစတာ၊ အကြင် အရေ၌ အတွန့်ရှိသူ၏ အဖြစ်သည်။ [အဋ္ဌကထာနည်း။] အာယုနော၊ အသက်၏။ (ယာ) သံဟာနိ၊ အကြင် ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခု-စသား ငါးပါးသော လူနွဲ့တို့၏။ (ယော) ပရိပါကော၊ အကြင် ရင့်ကျက်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ။) ဘိက္ခဝေ။ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောကို။ ဇရာ၊ ဇရာ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

၃၉၀။ ကတမဉ္စ၊ ပ။ တမ္မာ တမ္မာ သတ္တနိကာယာ၊ မှ။ ယာ စုတိ၊ အကြင် ရွှေ့လျော့ခြင်းသည်။ (ယာ) စဝနတာ၊ အကြင် ရွှေ့လျော့ခြင်း အခြင်းအရာသည်။ ဝါ၊ အကြင် ရွှေ့လျော့သူ၏အမူအရာသည်။ (ယော) ဘေဒေါ၊ အကြင် ပျက်ခြင်းသည်။ (ယံ) အန္တရဓာနံ၊ အကြင် ပျောက်ကွယ်ခြင်းသည်။ (ယော) မဗ္ဗ၊ အကြင်သေခြင်းသည်။ (ယံ) မရဏံ၊ အကြင် အသက်ကိုစွန့်ခြင်းသည်။ [ဋီကာနည်း။] (တနည်း) (ယံ) မဗ္ဗမရဏံ၊ အကြင် သေခြင်းဟူသော မရဏသည်။ (အကြင် သေခြင်းဟုဆိုအပ်သော တဘဝ၌ အကျိုးဝင်သော ဇီဝိတိန္ဒြေ၏ ပြတ်ခြင်းသည်။) [အဋ္ဌကထာနည်း။] (ယာ) ကာလကိရိယာ၊ အကြင် သေချိန်ကိုပြုခြင်းသည်။ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏။ (ယော) ဘေဒေါ၊ အကြင် ပျက်ခြင်းသည်။ ကဋ္ဌေဝရဿ၊ ကိုယ်ကောင်ကို။ (ယော) နိက္ခေပေါ၊ အကြင် ပစ်ချခြင်းသည်။ ဇီဝိတိန္ဒြိယဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ (ယော) ဥပစ္စေဒေါ၊ အကြင် ပြတ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ။) ဘိက္ခဝေ။ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောကို။ မရဏံ၊ မရဏ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

၃၉၁။ ကတမော စ။ပ။အညတရညတရေန၊ အမှတ်မတား၊ တပါး ပါးသော။ ဗျသနေန၊ ပျက်စီးခြင်းသည်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြင်းစွာ အစဉ်လိုက်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အညတရညတရေန၊ သော။ ဒုက္ခဓမ္မေန၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းသည်။ [ဓမ္မ-သဒ္ဓါ ဟေတု-၏ ပရိယာယ်။] ဖွံ့ဿ၊ တွေ့ထိနှိပ်စက်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ယော သောကော၊ အကြင် ဝမ်းနည်းခြင်းသည်။ (ယ) သောစနာ၊ အကြင် ဝမ်းနည်းခြင်း ဟူသော အခြင်းအရာသည်။ (ယံ) သောစိတတ္ထံ၊ အကြင် ဝမ်းနည်းသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ အကြင် ဝမ်းနည်းသော အဖြစ်သည်။ (ယော) အန္တော သောကော၊ အကြင် ကိုယ်တွင်း၌ ဝမ်းနည်းခြင်းသည်။ (ယော) အန္တော ပရိသောကော၊ အကြင် ကိုယ်တွင်း၌ ထက်ဝန်းကျင်ဝမ်းနည်းခြင်းသည်။ (အတ္ထိ) ဘိက္ခဝေ။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော သဘောကို။ သောကော၊ သောက-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

၃၉၂။ ကတမော စ။ပ။ဖုဋ္ဌဿ၊ ၏။ ယော အာဒေဝေါ၊ အကြင် ညွှန်ပြ၍ ညွှန်ပြ၍ ငိုကြွေးကြောင်း အသံသည်။ (ယော) ပရိဒေဝေါ၊ အကြင် ထိုထိုဂုဏ်ကို ပြောဆို၍ ပြောဆို၍ ငိုကြွေးကြောင်းအသံသည်။ (ယ) အာဒေဝနာ၊ အကြင် ညွှန်ပြ၍ ညွှန်ပြ၍ ငိုကြွေးခြင်းဟူသော အခြင်းအရာသည်။ (ယ) ပရိဒေဝနာ၊ အကြင် ထိုထိုဂုဏ်ကို ပြောဆို၍ ပြောဆို၍ ငိုကြွေးခြင်းဟူသော အခြင်းအရာသည်။ (ယံ) အာဒေဝိ-တတ္ထံ၊ အကြင် ညွှန်ပြ၍ ညွှန်ပြ၍ ငိုကြွေးသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်သည်။ (ယံ) ပရိဒေဝိတတ္ထံ၊ အကြင် ထိုထိုဂုဏ်ကို ပြောဆို၍ ပြောဆို၍ ငိုကြွေးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်သည်။ (အတ္ထိ။) ဘိက္ခဝေ။ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ် ပြီးသော သဘောကို။ ပရိဒေဝေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

၃၉၃။ ကတမဉ္စ။ပ။ကာယိကံ၊ ကာယပသာဒ-ဟူသော မှီရာရှိသော။ [နိဿယဘူတော ကာယော တေဿ အတ္ထိတိ ကာယိကံ။] ဝါ၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊ အကြင်ဒုက္ခ-သည်။ (အကြင် သည်းမခံအပ် သည်းမခံ နိုင်သော သဘောသည်။) ကာယိကံ၊ သော။ (ယံ) အသာတံ၊ အကြင် မသာယာအပ်သော သဘောသည်။ ဝါ၊ အကြင် သာယာတတ်သော သုခ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် သဘောသည်။ ကာယသမ္ပဏဇံ၊ ကာယဒ္ဓါရ၌ ဖြစ် နေသော သမ္ပဏ-ကြောင့် ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ- သော။ အသာတံ၊ သော။ (ယံ) ဝေဒယိတံ၊ အကြင် ခံစားတတ်သော သဘောသည်။ (အတ္ထိ။) ဘိက္ခဝေ။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော သဘောကို။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

၃၉၄။ ကတမဉ္စ။ပ။စေတသိကံ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ စေတသိကံ၊ သော။ (ယံ) အသတ်၊ သည်။ မနောသမ္ပယုတံ၊ စိတ်၌ ဖြစ်သော သမ္ပယုတ-ကြောင့် ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ သော။ အသတ်၊ သော။ (ယံ) ဝေဒယိတံ၊ သည်။ (အတ္ထိ။)။ပ။

၃၉၅။ ကတမော၊ စ။ပ။ဒုက္ခမမ္ပေန၊ သည်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ ၏။ ယော အာယာသော၊ အကြင် စိတ်၏ပင်ပန်းခြင်းသည်။ (ယော) ဥပါယာသော၊ အကြင် စိတ်၏လွန်စွာပင်ပန်းခြင်းသည်။ (ယံ) အာယာသိတတ္ထံ၊ အကြင် စိတ်ပင်ပန်းခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်သည်။ (ယံ) ဥပါယာသိတတ္ထံ၊ အကြင် စိတ်၏ လွန်စွာပင်ပန်းခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်သည်။ (အတ္ထိ။)။ပ။

၃၉၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပ္ပိယေဟိ၊ မချစ်မနှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါ သင်္ခါရ-တို့နှင့်။ သမ္ပယောဂေါ၊ အတူမကွဲ ယှဉ်တွဲရခြင်းဟူသော။ (ပေါင်း သင်း နေထိုင်ရခြင်းဟူသော။) ဝါ၊ ပေါင်းသင်းနေထိုင်ရခြင်းကြောင့် ဖြစ် သော။ ဒုက္ခော၊ ဒုက္ခဟူသည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ဣ၊ ဤ လောက၌။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝါ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနိဋ္ဌာ၊ အလို မရှိအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ မရှာမှီးအပ်ကုန်သော။ အကန္တာ၊ စိတ်၌ မဝင် မရောက်ကုန်သော။ (စိတ်မဝင်စား ကုန်သော။) (တနည်း) အကန္တာ၊ မနှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ အမနာပါ၊ စိတ်ဖြင့် မရောက်အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ မမြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ (တနည်း) အမနာပါ၊ စိတ်ကို မတိုးပွားစေ တတ်ကုန်သော။ ယေ၊ တေ ရူပါ၊ အကြင် ရူပါရုံတို့သည် လည်းကောင်း။ ။ပ။ (ယေ တေ) ဓမ္မာ၊ အကြင် ဓမ္မာရုံတို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

ဝါ ပန၊ သည်သာမက-သေး။ အဿ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အနတ္ထကာမာ၊ ကြီးပွားခြင်း၏ဆန့်ကျင်ဘက် ပျက်စီးခြင်းကိုလိုလားကုန်သော။ ဝါ၊ မကြီးပွား ခြင်းကို လိုလားကုန်သော။ အဟိတကာမာ၊ စီးပွားမဲ့ကိုလိုလားကုန်သော။ ဝါ၊ စီးပွားကို မလိုလားကုန်သော။ အဖာသုကကာမာ၊ မချမ်းသာခြင်းကို လိုလားကုန်သော။ ဝါ၊ ချမ်းသာခြင်းကို မလိုလားကုန်သော။ အယော- ဂက္ခေမကာမာ၊ ယောဂလေးပါးတို့ဖြင့် ဘေးတို့၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်ကို မလိုလား ကုန်သော။ ဝါ၊ ယောဂလေးပါးတို့ဖြင့် ဘေးတို့၏မကုန်ခြင်းကို လိုလား ကုန်သော။ ယေ တေ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

တေဟိ၊ ထို သတ္တဝါသင်္ခါရ-တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူ။ ယာ သင်္ဂတိ၊ အကြင် သွား၍ပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ (ယော) သမာဂမော၊ အကြင် လာသူတို့နှင့်

ပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ (ယံ)သမောဓာနံ၊ အကြင် ထိုင်ခြင်းရပ်ခြင်း-စသော
ဣရိယာပုထ်တို့၌ ပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ (ယော) မိဿိဘာဝေါ၊ အကြင်
အလုံးစုံသောကိစ္စတို့၌ ရောနှောသည်၏အဖြစ်သည်။ (အတ္ထိံ) အယံ၊ ဤသို့
ပေါင်းဆုံခြင်း စသည်ကို။ အပ္ပိယေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမ္ပယောဂေါ၊ သော။
ဒုက္ခော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

၃၉၇။ ပိယေဟိ၊ ချစ်အပ် နှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ-တို့နှင့်။
ဝိပ္ပယောဂေါ၊ ကွေ့ကွင်းရခြင်းဟူသော။ ဝါ၊ ကွေ့ကွင်းရခြင်းကြောင့်ဖြစ်
သော။ ဒုက္ခော၊ ဒုက္ခဟူသည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ၌။ အဿ၊ ၎်။
ဝါ၊ သည်။ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ရှာမှီးအပ်ကုန်သော။
ကန္တာ၊ စိတ်၌ ဝင်ရောက်ကုန်သော။ (တနည်း) ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်
သော။ မနာပါ၊ စိတ်ဖြင့်ရောက်အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။
(တနည်း) မနာပါ၊ စိတ်ကို တိုးပွားစေတတ်ကုန်သော။ ယေ တေ ရူပါ၊
တို့သည်လည်ကောင်း။ပ။ ဟောန္တိ။

ဝါ ပန၊ သေး။ အဿ၊ ၎်။ အတ္တကာမာ၊ ကြီးပွားခြင်းကို လိုလား
ကုန်သော။ ဟိတကာမာ၊ စီးပွားကိုလိုလားကုန်သော။ ဗာသုကကာမာ၊
ချမ်းသာကိုလိုလားကုန်သော။ ယောဂက္ခေမကာမာ၊ ယောဂ-လေးပါးတို့
ဖြင့် ဘေးတို့၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်ကို လိုလားကုန်သော။ ဝါ၊ ယောဂ-လေးပါး
တို့ဖြင့် ဘေးတို့၏ကုန်ခြင်းကို လိုလားကုန်သော။ မာတာ ဝါ၊ အမိသော်
လည်း ဖြစ်သော။ ပိတာ ဝါ၊ အဖ-သော်လည်းဖြစ်သော။ ဘာတာ ဝါ၊
ညီအစ်ကိုသော်လည်းဖြစ်သော။ ဘဂိနိ ဝါ၊ အမ နှမ-သော်လည်းဖြစ်
သော။ မိတ္တာ ဝါ၊ မိတ်ဆွေသော်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အမစ္စာ ဝါ၊
ထိုထိုပြုဖွယ်ကိစ္စတို့၌ တကွဖြစ်ဖက် အဖော်သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဉာတိ
ဝါ၊ ဆွေမျိုးသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သာလောဟိတာ ဝါ၊ သွေးသား
စပ်သူသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ [သစ္စ-ဝိဘင်းအတိုင်း ပေးလိုက်ပါသည်။
ဤပါဠိတော်၌-ဉာတိသာလောဟိတာ ဝါ၊ ဆွေမျိုး သွေးသားစပ်သူသော်
လည်း ဖြစ်ကုန်သော။-ဟု သမာသိရှိ၏။]ယေ တေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
ဟောန္တိ။

တေဟိ၊ ထိုသတ္တဝါ သင်္ခါရ-တို့နှင့်။ ယာ အသင်္ဂတိ၊ အကြင် သွား၍
မပေါင်းဆုံရခြင်းသည်။ (ယော) အသမာဂမော၊ အကြင် လာသူတို့နှင့်
မပေါင်းဆုံရခြင်းသည်။ (ယံ)အသမောဓာနံ၊ အကြင်ရပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်း-
အစရှိသော ဣရိယာပုထ်တို့၌ မပေါင်းဆုံရခြင်းသည်။ (ယော) အမိဿိ-

ဘာဝေါ၊ အကြင် အလုံးစုံသောကိစ္စတို့၌ မရောနှောသည်၏အဖြစ်သည်။ (မရောနှောခြင်းသည်။ အတ္ထိ။) အယံ၊ ဤ မပေါင်းဆုံခြင်း-စသည်ကို။ ပိယေဟိ၊ တို့နှင့်။ ဝိပုယောဂေါ၊ သော၊ ဒုက္ခော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

၃၉၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယမ္ပိစ္ဆံ န လဘတိ တမ္ပိ ဒုက္ခံ၊ ယမ္ပိစ္ဆံ န လဘတိ တမ္ပိ ဒုက္ခ-ဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ။ ဇာတိဓမ္မာနံ၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း သဘောရှိကုန်သော။ [ဓမ္မ-သဒ္ဓါ သဘာဝ-ဝါစက။] သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣစ္ဆာ၊ အလိုသည်။ ဝါ၊ လိုလား တောင့်တတတ်သော တဏှာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ (ကိံ၊ အဘယ် သို့ဖြစ်သနည်း။) “မယံ၊ တို့သည်။ ဇာတိဓမ္မာ၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း သဘော ရှိကုန်သည်။ န အဿာမ၊ မဖြစ်ကြပါမူ။ အဟောဝတ၊ ဪ... ကောင်းလေစွ။ (ကောင်းမှုာပဲနော်။) နော၊ ငါတို့၏ (အထံသို့)။ ဇာတိ စ၊ ပဋိသန္ဓေ နေရခြင်းသည်လည်း။ န အာဂစ္ဆေယျံ၊ မလာပါကုန်မူ။ (အဟော) ဝတ၊ စွ။” ဣတိ၊ ဤသို့ လိုလားတောင့်တမှု ဖြစ်ရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤဇာတိ သဘောမရှိခြင်း၊ ဇာတိ၏မလာခြင်းကို။ ဣစ္ဆာယ၊ လိုလားတောင့်တခြင်း ဖြင့်။ န ခေါ ပတ္တဗ္ဗံ၊ မရောက်အပ် မရောက်နိုင်။ ဝါ၊ မရအပ် မရနိုင်။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤ ဇာတိသဘောမရှိခြင်း ဇာတိ၏ မလာခြင်းကို တောင့်တမှု သည် လည်း။ ယမ္ပိစ္ဆံ န လဘတိ တမ္ပိ ဒုက္ခံ၊ ယမ္ပိစ္ဆံ န လဘတိ တမ္ပိ ဒုက္ခ- မည်၏။ ဇရာဓမ္မာနံ၊ အိုရခြင်းသဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပ။ ပျာဓိဓမ္မာနံ၊ မကျန်းမမာ ဖျားနာရခြင်း သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပ။ မရဏဓမ္မာနံ၊ သေရခြင်းသဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပ။

သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသဓမ္မာနံ၊ ဝမ်းနည်းရခြင်း၊ ငိုကြွေးရခြင်း၊ ကိုယ်ဆင်းရဲရခြင်း၊ စိတ်ဆင်းရဲရခြင်း၊ ပြင်းစွာပူပန်ရခြင်း- သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဧဝံ ဣစ္ဆာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ (ကိံ။) “မယံ၊ တို့သည်။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ ရှိကုန် သည်။ န အဿာမ၊ မဖြစ်ကြပါမူ။ အဟော ဝတ၊ စွ။ နော၊ တို့၏ (အထံသို့)။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ စ၊ ဝမ်းနည်း ရခြင်း၊ ငိုကြွေးရခြင်း၊ ကိုယ်ဆင်းရဲရခြင်း၊ စိတ်ဆင်းရဲရခြင်း၊ ပြင်းစွာ ပူပန်ရခြင်း-တို့သည်လည်း။ န အာဂစ္ဆေယျံ၊ မလာပါကုန်မူ။ (အဟော) ဝတ၊ စွ။” ဣတိ၊ ဤသို့ လိုလားတောင့်တမှု ဖြစ်ရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသ-သဘောမရှိခြင်း၊ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသ-တို့၏ မလာခြင်းကို။ ဣစ္ဆာယ၊ ဖြင့်။

န ခေါ ပတ္တဗ္ဗံ၊ နိုင်။ ဣဒ္ဓမ္မိ၊ ဤ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသ-သဘောမရှိခြင်း၊ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသ-တို့၏ မလာခြင်းကို တောင့်တမှုသည်လည်း။ ယမ္ပိစ္ဆံ န လဘတိ တမ္ပိ ဒုက္ခံ၊ ယမ္ပိစ္ဆံ န လဘတိ တမ္ပိ ဒုက္ခ-မည်၏။

၃၉၉။ ဘိက္ခဝေ။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ-ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခ-တို့ဟူသည်။ ကတမေ စ၊ အဘယ်တို့နည်း။ သေယျထိဒံ၊ ထို ပဉ္စဥပါဒါနက္ခန္ဓာ-ဟူသည် အဘယ်နည်း။ ရူပပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ရူပပါဒါနက္ခန္ဓာလည်းကောင်း။ (ရုပ်ဟူသော ဥပါဒါန၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာလည်းကောင်း။)။ ပ။ ဝိညာဏပါဒါနက္ခန္ဓာလည်းကောင်းတည်း။ ဣမေ ဤခန္ဓာတို့ကို။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော ဇာတိ-အစရှိသည်ကို။ ဒုက္ခံ၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

သမုဒယသစ္စ နိဒ္ဒေသ

၄၀၀။ ဘိက္ခဝေ။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ ဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ယာယံ တဏှာ၊ အကြင်တဏှာသည်။ ပေါနောဘဝိကာ၊ တုဖန် ဘဝကိုပြုခြင်း အလေ့ရှိ၏။ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ၊ နှစ်သက်တတ်တပ်မက်တတ်သော ရာဂ-နှင့်တကွ အနက်အားဖြင့် တခုတည်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။ [တဏှာ-အရ လောဘ၊ ရာဂ-အရလည်း လောဘ ဤသို့ အရတူသောကြောင့် “ရာဂ-နှင့် အနက်တူ၏”ဟု ဆိုသည်။] (တနည်း) နန္ဒိရာဂ သဟဂတာ၊ နှစ်သက်ခြင်း တပ်မက်ခြင်း သဘောနှင့် တကွဖြစ်၏။ [တဏှာဖြစ်လျှင် နှစ်သက်ခြင်းသဘော တပ်မက်ခြင်းသဘော ပါလာ၏။-ဟူလို။] တတြတတြာဘိနန္ဒိနိ၊ ထိုထိုအတ္တဘော၏ ဖြစ်ရာဘဝ၌ အလွန် နှစ်သက်တတ်၏။ (တနည်း) တတြတတြာ ဘိနန္ဒိနိ၊ ရူပ၊ သဒ္ဓ-စသော အာရုံတို့တွင် ထိုထိုအာရုံ၌ လွန်စွာနှစ်သက်တတ်၏။ သေယျထိဒံ၊ ထို တဏှာဟူသည် အဘယ်နည်း။ ကာမတဏှာ၊ ငါးဖြာအာရုံ၊ ကာမဂုဏ်၌ တပ်မက်တတ်သော တဏှာလည်းကောင်း။ ဘဝတဏှာ၊ ကာမ ရူပ အရူပ ဘဝ-၌ တပ်မက်တတ်သော တဏှာလည်းကောင်း။ ဝိဘဝတဏှာ၊ အတ္တသည် အဖြစ်မမြဲ သေလျှင် ပြတ်စဲ၏ဟု ယူဆတတ်သော ဥစ္ဆေဒ-ဒိဋ္ဌိ၌ ဖြစ်သော တဏှာလည်းကောင်းတည်း။

ပန၊ ဆက်ဦးအံ့။ ဘိက္ခဝေ။ သာ သော တဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်။ (ပေါ်နော ဘဝိကာ နန္ဒိရာဂ သဟဂတာ-စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်သော ထိုကဲ့သို့ သော ဤတဏှာသည်။) ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ [ထိုတဏှာသည် တကယ်လို့ ဖြစ်မည်ဆိုလျှင် ဘယ် မှာ ဖြစ်သနည်း၊-ဟူလို၊] နိဝိသမာနာ၊ သက်ဝင်တည်နေလတ်သော်။ ကတ္ထ၊ ၌။ နိဝိသတိ၊ သက်ဝင် တည်နေသနည်း။ လောကေ၊ သင်္ခါရလောက၌။ ယံ၊ အကြင်အာရုံသည်။ ပိယရူပံ၊ ချစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော သဘော ရှိ၏။ သာတရူပံ၊ သာယာအပ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိ၏။ သော တဏှာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ လတ်သော်။ ဣ၊ ဤ ပိယရူပ သာတရူပ အာရုံ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ နိဝိသမာနာ၊ လတ်သော်။ ဣ၊ ၌။ နိဝိသတိ၊ ၏။

လောကေ၊ သင်္ခါရလောက၌။ ပိယရူပံ၊ ချစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိသော အာရုံဟူသည်။ သာတရူပံ၊ သာယာအပ်သည်၏အဖြစ်ဟူ သော သဘောရှိသော အာရုံဟူသည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒ-သည်။ (မျက်စိသည်။) လောကေ၊ ၌။ ပိယရူပံ၊ ချစ်အပ် သည်၏အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိ၏။ သာတရူပံ၊ သာယာအပ်သည်၏အဖြစ် ဟူသောသဘောရှိ၏။ သော တဏှာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ လတ်သော်။ ဣ၊ ဤ ပိယရူပ သာတရူပ-ဖြစ်သော စက္ခု၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ နိဝိသမာနာ၊ လတ်သော်။ ဣ၊ ၌။ နိဝိသတိ။

အမှာ။ ။သောတ, ဘံန, ဝိဝာ, ကာယ, မန-တို့ လွယ်ပြီ။ “ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခု ဝိညာဉ်သည်။ စက္ခုသမ္ပယော၊ စက္ခု၌မှီသော သမ္ပယသည်။ စက္ခုသမ္ပယဇော၊ စက္ခု၌မှီသော သမ္ပယ-ကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။”ဟု ဆိုပါ။

ရူပသညာ၊ ရူပါရုံ၌ဖြစ်သော သညာ-သည်။ပ။ဓမ္မသညာ၊ ဓမ္မာရုံ၌ဖြစ် သော သညာ-သည်။ပ။ရူပသဉ္စေတနာ၊ ရူပါရုံ၌ဖြစ်သော သဉ္စေတနာ-သည်။ [ရူပါရုံကိုအာရုံပြုသော စေတနာ - စေတသိက်တည်း။] ပ။ ရူပတဏှာ၊ ရူပါရုံ၌ဖြစ်သော တဏှာသည်။ပ။ရူပဝိတက္ကော၊ ရူပါရုံ၌ဖြစ်သော ဝိတက် သည်။ပ။ရူပဝိစာရော၊ ရူပါရုံ၌ဖြစ်သော ဝိစာရ - သည်။ပ။ဓမ္မဝိစာရော၊ ဓမ္မာရုံဖြစ်သော ဝိစာရ-သည်။ ပိယရူပံ၊ ၏။ သာတရူပံ၊ ၏။ သေဒ္ဒ တဏှာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ လတ်သော်။ ဣ၊ ဤ ပိယရူပ သာတရူပ- ဖြစ်သော ဓမ္မဝိစာရ-၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ပ။ဘိက္ခဝေ။ ဣ၊ ဤ တရားအပေါင်း ကို။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

နိရောဓသစ္စနိဒ္ဒေသ

၄၀၁။ ဘိက္ခုဝေ။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော။ ဝါ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ကြောင်းဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ ဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ တဿာ ယေဝ တဏှာယ၊ ထို တဏှာ၏ပင်။ ယော အသေသဝိရာဂနိရောဓော၊ အကြင် အကြွင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ မတပ်မက်ရာ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ (ယော) စာဂေါ၊ အကြင်စွန့်လွှတ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ (ယော) ပဋိနိဿဂေါ၊ အကြင် နောက်ထပ်မဖြစ်သောအားဖြင့် စွန့်လွှတ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ (ယာ) ဝိမုတ္တိ၊ အကြင် လွတ်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ (ယော) အနာလယော၊ အကြင်မငြိကပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ (အတ္ထိ။) [ဤဝါကျ၏ နိယမ-ကို နောက်၌ “ဣဒံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခုဝေ ဒုက္ခနိရောဓော အရိယသစ္စံ” ဟု ဟောတော်မူလိမ့်မည်။]

ပန၊ ဆက်ဦးအံ့။ ဘိက္ခုဝေ။ သာ သော 'တဏှာ၊ ထို တဏှာကို။ ပဟိယမာနာ၊ ပယ်အပ်သော်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်၌။ (အဘယ်တရား၌။) ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်သနည်း။ နိရုဇ္ဈမာနာ၊ ချုပ်လတ်သော်။ ကတ္ထ၊ ၌။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်သနည်း။ လောကေ၊ ၌။ ယံ၊ အကြင် အာရုံသည်။ ပိယရူပံ၊ ၏။ သာတရူပံ၊ ၏။ သော တဏှာ၊ သည်။ ပဟိယမာနာ၊ အပ်သော်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ပိယရူပ သာတရူပ-ဖြစ်သော အာရုံ၌။ ပဟိယတိ၊ အပ်၏။ နိရုဇ္ဈမာနာ၊ လတ်သော်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ပိယရူပ သာတရူပ-ဖြစ်သော အာရုံ၌။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။

အမှာ။ ။ ကိဉ္စ လောကေ ပိယရူပံ-မှစ၍ ရူပဝိစာရော လောကေ ။ပ။ ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈတိ-တိုင်အောင် သမုဒယသစ္စနိဒ္ဒေသ-အတိုင်းပေးပါ။ ဣဒံ ဤ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

မဂ္ဂသစ္စနိဒ္ဒေသ

၄၀၂။ ဘိက္ခုဝေ။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ ဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ အရိယော၊ ကိလေသာတို့မှဝေးကွာသော။ ဝါ၊ မြင့်မြတ် ဖြူစင်သော။ အဋ္ဌဂီကော၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါရှိသော။ အယမေဝ မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်ပင်တည်း။ သေယျထိဒံ၊ ထို အရိယ အဋ္ဌဂီက-မဂ်ဟူသည် အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ-လည်းကောင်း။ ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိ-လည်းကောင်းတည်း။

ဘိက္ခဝေ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ-ဟူသည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ။ ဒုက္ခေ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌။ ယံ ဉာဏံ၊ အကြင် သိတတ်သောဉာဏ်သည်။ ဒုက္ခ-သမုဒယေ၊ ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်း သမုဒယသစ္စာ၌။ (ယံ) ဉာဏံ၊ သည်။ ဒုက္ခနိရောဓေ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်၌။ (ယံ)ဉာဏံ၊ သည်။ ဒုက္ခနိရောဓ-ဂါမိနိယာ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်၌။ (ယံ) ဉာဏံ (အတ္ထိ)၊ ဘိက္ခဝေ။ အယံ၊ ဤသစ္စာလေးပါး၌ သိတတ်သောဉာဏ်ကို။ (သစ္စာလေးပါး၌ ပါဝင်သောဉာဏ်ကို။) သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

ကတမော စ။ပ။ နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပော၊ ကာမ-မူ ထွက်မြောက်တတ်သော အကြံလည်းကောင်း။ အဗျာပါဒသင်္ကပ္ပော၊ ဗျာပါဒ-၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော အကြံလည်းကောင်း။ (ဗျာပါဒ-မူ ထွက်မြောက်တတ်သော အကြံလည်းကောင်း။) အဝိဟိံ သာသင်္ကပ္ပော၊ ဝိဟိံ သာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ် သော အကြံလည်းကောင်း။ (ဝိဟိံ သာ-မူ ထွက်မြောက်တတ်သော အကြံ လည်းကောင်း။)ဘိက္ခဝေ။ အယံ၊ ဤ သင်္ကပ္ပ-သုံးပါးကို။ သမ္မာသင်္ကပ္ပော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

ကတမာ စ။ပ။ မုသာဝါဒါ၊ မုသာဝါဒ-မူ။ ဝေရမဏီ၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း ဝိရတိလည်းကောင်း။ ပိသုဏာယ၊ ညီညွတ်သူတို့ကိုကွဲပြားအောင် ချေမှုန်းတတ်သော။ ဝါ၊ ကုန်းတိုက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ဝါစာယ၊ မူ။ ဝေရမဏီ၊ လည်းကောင်း။ ဖရူသာယ၊ ကြမ်းတမ်းသော။ ဝါစာယ၊ မူ။ ဝေရမဏီ၊ လည်းကောင်း။ သမ္ပပ္ပလာပါ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ဖျက်ဆီးတတ်သော စကားမူ။ ဝေရမဏီ၊ လည်းကောင်း တည်း။ ဘိက္ခဝေ။ အယံ၊ ဤ ဝစီဒုစရိုက်လေးပါးမူ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းကို။ ဝါ၊ ဤ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း ဝိရတိကို။ သမ္မာဝါစာ ဝုစ္စတိ။

ကတမော စ။ပ။ ပါဏာတိပါတာ၊ မူ။ ဝေရမဏီ၊ လည်းကောင်း။ အဒိန္နာဒါနာ၊ မူ။ ဝေရမဏီ၊ လည်းကောင်း။ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ၊ မူ။ ဝေရမဏီ၊ လည်းကောင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ။ အယံ၊ ဤ ကာယဒုစရိုက် သုံးပါးမူ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းကို ။ပ။

ကတမော စ။ပ။ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ သာဝက-သည်။ မိစ္ဆာအာဇီဝံ၊ ယုတ်ညံ့ သော အသက်မွေးမှုကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ သမ္မာ အာဇီဝေန၊ မြတ် စွာဘုရားသည် ချီးမွမ်းတော်မူအပ်သော ကောင်းသော အသက်မွေးမှုဖြင့်။

ဝါ၊ အပြစ်မရှိသော အသက်မွေးမှုဖြင့်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ (အသက် မွေးမှုကို။) ကပေတိ၊ ပြု၏။ ဘိက္ခဝေ။ အယံ၊ ဤ တရားသဖြင့် အသက် မွေးမှုကို။ပ။

ကတမော စ။ပ။ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ ဤဘဝ၌ မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ဝါ၊ အာရုံအသစ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်သေး သော။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ဝါ၊ မိမိကိန်းရာသတ္တဝါကို အပါယ်လေးပါးသို့ ကျရောက်စေတတ်ကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏။ အနုပ္ပာဒါယ၊ မဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဆန္ဒ၊ ဆန္ဒ-ကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယမတိ၊ အားထုတ်၏။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယ- ကို။ အာရသာတိ၊ အားထုတ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဂ္ဂဏာတိ၊ ချီးမြှောက်၏။ ပဒဟတိ၊ ပြင်းစွာအားထုတ်၏။ (အရိုးကြေကြေ အရေစုတ်စုတ် နောက် မဆုတ်တမ်း အားထုတ်၏။) ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ဖူးကုန်သော။ပ။ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှာ။ပ။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ဖူးကုန်သော။ ကုသလာနံ။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှာ။ အသမ္မောသာယ၊ မပျောက် ပျက်ခြင်းငှာ။ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာဖြစ်ခြင်းငှာ။ (တိုး၍ တိုး၍ ဖြစ်ခြင်းငှာ။) ဝေပုလ္လာယ၊ ကြီးကျယ်ကုန်သည်၏ အဖြစ် အကျိုးငှာ။ (အဆက်မပြတ် ဖြစ်သောအားဖြင့် အသားကျလျက် အားရှိပါးရှိ ဖြစ် ခြင်းငှာ။) ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၏။ (တိုးပွားစေခြင်း၏။) ပါရိပုရိယာ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်စုံခြင်းငှာ။ ဆန္ဒဇနေတိ။ပ။အယံ၊ ဤ ဝီရိယ-ကို။ပ။

ကတမော စ။ပ။အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿံ။ [ပုန်စဉ် ၃၇၃-၌ အနက်ရေး ခဲ့ပြီ။] အယံ၊ ဤ သတိကို။ပ။

ကတမော စ။ပ။စတုတ္ထံ ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ။ [မဟာသုဒဿန သုတ် ပုဒ်စဉ် ၂၆၁-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] အယံ၊ ဤ သမာဓိကို။ပ။ဘိက္ခဝေ။ ဣဒံ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး မြတ်တရားကို။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

၄၀၃။ ဤ နိဂုံးဝါကျ၌ အနက်ထူးမရှိတော့၊ ရှေး၌ပေးခဲ့ပြီ။
သစ္စပဗ္ဗံ၊ သစ္စာကို ပြဆိုရာ အပိုင်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။
ဓမ္မာနုပဿနာ၊ တရားသဘောတို့ကို အဖန်ဖန်ရှုပုံတို့သည်။
နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးကုန်ပြီ။

၄၀၄။ ဘိက္ခဝေ။ ယော ဟိ ဂကာဝိ၊ ဘကြင် အမှတ်မရှိ တင့်
 တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ [ရဟန်းဖြစ်စေ ရဟန်းမ ဖြစ်စေ ဥပါသကာ
 ဖြစ်စေ ဥပါသိကာဖြစ်စေ။] စတ္တာဏေ။ ဣမေ သတိပဋ္ဌာနော၊ တို့ကို။
 ဝေံ၊ ဤ အောက်၌ ဆိုအပ်ပြီးသော ဘာဝနာအခွင့်အားဖြင့်။ (ပွားများပုံ
 ပွားများနည်းအားဖြင့်။) သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဘာဝေယျ၊
 မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်စေအံ့။ ဝါ၊ ပွားစေအံ့။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ခိန္နု၊
 နှင်းမျိုးကုန်သော။ ဖလာနံ၊ ဖိုလ်တို့တွင်။ ဝါ၊ အကျိုးတို့တွင်။ အညတရ၊
 တမျိုးသော။ ဖလံ၊ ကို။ ပါဠိကံ၊ အလိုရှိထိုက်၏။ ဝါ၊ ကေန
 ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင် ရှုမြင်အပ်သော ပစ္စက္ခ-
 အတ္တဘောဉ်ပင်။ (မျက်မှောက် ဘဝဉ်ပင်။) အညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသော်
 လည်းကောင်း။ ဥပါဒိသေသေ၊ ဥပါဒါန် အကြွင်းအကျန်သည်။ သတိ
 ဝါ၊ ရှိသေးလျှင်လည်း။ အနာဂါမိတာ၊ အနာဂါမိ၏ အဖြစ်ကိုသော်
 လည်းကောင်း။ (ပါဠိကံ။)

ဘိက္ခဝေ။ သတ္တဝဿာနိ၊ တို့သည်။ တိဋ္ဌန္တု၊ တည်ရှိပါစေကုန်ဦး။
 (ထားလိုက်ပါဦး။)။ပ။ကေ ဝဿံ၊ တနှစ်ပတ်လုံး။ပ။သတ္တ မာသာနိ၊
 ခုနစ်လတို့ပတ်လုံး။ပ။အဒ္ဓမာသံ၊ တလထက်ဝက် ဆယ့်ငါးရက်ပတ်လုံး။ပ။
 အဒ္ဓမာသော၊ သည်။ တိဋ္ဌတု ။ပ။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ။ပ။
 ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ [ရှေးနိဿယ-၌ “ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုသို့ မျက်
 မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌လျှင် အရဟတ္တဖိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အနာ
 ဂါမိသည်လည်းကောင်း ဤအကျိုး ၂-ပါးတွင် တပါးပါးကို အလိုရှိ
 အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်” ဟု အနက်ပေး၍ နောက်ဝါကျ၌
 ဆက်ထားသည်။]

၄၀၅။ “ကောယနော အယံ ဘိက္ခဝေ မဂ္ဂေါ ။ပ။ ယဒိဒံ စတ္တာဏေ
 သတိပဋ္ဌာနာ” တိ၊ ကောယနော အယံ ဘိက္ခဝေ မဂ္ဂေါ ။ပ။ ယဒိဒံ စတ္တာဏေ
 သတိပဋ္ဌာနာ-ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ယံ တံ၊ ဒေကြင် စကားကို။ မယာ။ ဝုတ္တံ၊
 မိန့်တော်မူအပ်ပြီ။ ဧတံ၊ ဤဝကားကို။ (ဤ ကောယနော၊ ပ။ သတိပဋ္ဌာနာ-
 ဟူသောဝကားကို။ ဝုတ္တံ-၌ ဝပ်။) ဣဒံ၊ ဤအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။ (ကတမေ
 စတ္တာဏေ-သတိပဋ္ဌာနာ-အနာဂါမိတာ-အဆုံးရှိသော ဤအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။)
 ပဋိစ္စံ၊ ရည်ဂုဏ်တော်မူ၍။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်
 မူပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားတော်ကို။ (ဤ ကောယနော-အစ
 ဣဒ မေတံ ပဋိစ္စ မေတံ - အဆိုးရှိသော သတိပဋ္ဌာန-သုတ်တော်ကို။)
 အဝေါစ။ တေ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ အတ္တမနာ၊ မိမိစိတ်ရှိကုန်သည်။
 (နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ ဟုတူ။) ဘဂဝတော၊ ဧ။ ဝါ၊ သည်။
 ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော စကားတော်ကို။ (မဟာသတိပဋ္ဌာန-
 သုတ်တော်ကို။) အဘိနန္ဒု၊ ဝေမေတံ ဘဂဝါ၊ ဝေမေတံ သုဂတ-ဟု ဦးထိပ်
 တင်ထား လွန်လေးစားလျက် နှစ်သက်လက်ခံကြကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။
 (သုတံ၊ နာယုမ္ပုတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။) [ဝေ မေ သုတံ-မှ ကိ-
 ဧ အမေးကို ပြေသည်။] ဣတိ၊ မဟာသတိပဋ္ဌာန-သုတ်တော် အပြီးတည်း။
 [ဣတိ-တလုံး အကျေကြပါ။]

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်ဖြစ်သော။ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ္တံ၊
 သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀-ပါယာသိသုတ္တ

၄၀၆။ ဧဝံ မေ သုတံ-ကေံ သမယံ။ [ရှေးသုတ်များအတိုင်း အနက် ဆိုပါ။ သုတံ-၏ ကံကို “ပါယာသိသုတ္တ” ဟု ထည့်ရုံသာထူး၏။] အာယသ္မာ ကုမာရကဿပေါ။ အရှင်ကုမာရကဿပ-သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလာ တိုင်း၌။ [ကောသလာ-ဟု ဗဟုဝစ်နာမည်ဖြင့် ထင်ရှားသော တိုင်း၌-ဟူလို။] စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကံ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်တော်မူလတ်သော်။ မဟတာ၊ အရေအတွက်အားဖြင့်များသော။ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ နှင့်။ ပဉ္စမတ္ထေဟိ၊ သင်္ချာ- ငါးလီ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ရဟန်းငါးရာတို့နှင့်။ (တနည်း) ပဉ္စမတ္ထေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ရဟန်းငါးရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူ။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ သေတဗျာ နာမ၊ သေတဗျ-မည်သော။ ကော- သလာနံ၊ ကောသလ-တိုင်း၏။ ဝါ၊ ကောသလ-တိုင်းသူ တိုင်းသားတို့၏။ နဂရံ (အတ္ထိံ)။ တံ၊ သေတဗျ-မြို့ရှိရာ ထိုအရပ်သို့။ အဝသရိ၊ ရောက်တော် မူပြီ။ [မဟတာ။ ပ။ ဘိက္ခုသတေဟိ-ကို စာရိကံ စရမာနော-၌ စပ်၍လည်း အနက်ပေးနိုင်၏။] အာယသ္မာ ကုမာရကဿပေါ၊ သည်။ တတြ သေတဗျာ- ယံ၊ ထိုသေတဗျ-မြို့၌။ သေတဗျံ၊ သေတဗျ-မြို့မှ။ ဥတ္တရေန၊ မြောက်အရပ်၌။ သိံသပါဝနေ၊ ရင်းတိုက်တော၌။ ဝိဟရတိ။ [“ဥတ္တရေန သေတဗျံ” ၏ အဖွင့်ကို ခိုကာ၌ကြည့်ပါ။]

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ (အရှင်ကုမာရကဿပ-၏ သေတဗျ- မြို့မြောက်ဘက် ရင်းတိုက်တောဝယ် သီတင်းသုံးတော်မူရာ ထိုအခါ၌။) ရာဇညော၊ မင်းမျိုး မင်းနွယ်ဖြစ်သော။ ပါယာသိ၊ ပါယာသိမြို့စားသည်။ ဝါ၊ ပါယာသိ-ဘုရင်ခံသည်။ သတ္တုဿဒံ၊ တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါ လူသတ္တဝါ တို့ဖြင့် ပေါများသော။ သတိဏကဋ္ဌောဒကံ၊ မြက်၊ ထင်း၊ သစ်သား၊ ရေ-တို့ နှင့် တကွဖြစ်သော။ သဓညံ၊ စားသုံးဖို့ရန် ကောက်ပဲသီးနှံနှင့် တကွဖြစ်သော။ ရာဇဘောဂုံ၊ မင်းအထံမှရအပ်သော စည်းစိမ်ဖြစ်သော။ ပသေနဒိနာ၊

၁။ ရာဇညော။ ။ အနဘိသိတ္တကရာဇာ။-ဋ္ဌ။ ခတ္တိယဇာတိကော အဘိသေကံ အပ္ပတ္တော။-ဋီကာ။ ခတ္တိယဇာတိကော-ကိုထောက်၍ “မင်းမျိုးမင်းနွယ်” ဟု မှတ်ပါ။ သို့ရာတွင်-အဘိသိက်သွန်းအပ်သော မင်းမှာမူ မဟုတ်ပေ။ “ရညာ ပသေနဒိနာ ကောသလေန ဒိန္နံ” ကိုထောက်၍ သေတဗျ-မြို့ကို အပိုင်စားရသော ကောသလမင်း ၏ လက်အောက်ခံဖြစ်သော ဘုရင်ခံဟု မှတ်ပါ။ [စော်ဘွားဟုလည်း ခေါ်ကြ၏။] ပါယာသိကား သူ၏နာမည်တည်း။

ပသေနဒိ-မည်သော။ ကောသလေန၊ ကောသလ-တိုင်း၏ အရှင်ဖြစ်သော။ ရညာ၊ မင်းသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော။ ရုဇဒါယံ၊ မင်း၏အမွေဖြစ်သော။ ပြဟ္မဒေယျံ၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ပေးအပ်သော။ (မြတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပေးအပ်သော။) သေတဗျံ၊ သေတဗျ-မြို့၌။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ လွမ်းမိုးအုပ်စိုး၍ သူတပါးနှင့်မဆက်ဆံသော အပိုင်းအခြားအားဖြင့် နေ၏။ [ဤ ပုဒ်တို့၏အဖွင့်ကို သီလက္ခန္ဓာဘာသာဋီကာ၊ တတိယတွဲ၊ အမ္ပဋ္ဌ-သုတ်၌ ပြထားပြီ။]

ပါယာသိရာဇညဝတ္ထု

၄၀၇။ တေန ခေါ ပန သမယေန ဌံ။ ရုဇညဿ၊ သော။ ပါယာသိဿ၊ ၏။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပါပကံ၊ မကောင်းသော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မိစ္ဆာ-အယူသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်နေသည်။ ဟောတိ။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်နေသနည်း။) “ဣတိ၊ ပိ၊ ဤ အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပရောလောကော၊ နောက်လောက-သည်။ (နောက်ဘဝ-သည်။) နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဩပပါတိကာ၊ ဥပပတ်ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ နတ္ထိ၊ ကုန်။ သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ် မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏။ ဖလံ၊ အကျိုးရင်း အကျိုးဆုက်သည်လည်းကောင်း။ ဝိပါကော၊ တူသောအကျိုးသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ အယူဖြစ်၏။

သေတဗျာ၊ သေတဗျ-မြို့၌ နေကုန်သော။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပြာဟ္မဏ၊ ဂဟပတိက-တို့သည်။ (ပုဏ္ဏား၊ သူကြွယ်-တို့သည်။) အိဿော-သုံ၊ ကြားကုန်ပြီ။ (ကိံ။) “ဘော၊ အရှင်တို့၊ ကုမာရကဿပေါ၊ ကုမာရကဿပ-မည်သော။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ ‘သာဝကော’ တပည့်ဖြစ်သော။ သမဏော၊ ရဟန်းမြတ်သည်။ ‘ကောသလေသု။ပ။’ဘိက္ခု-သတေဟိ သဒ္ဓိံ။ သေတဗျံ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်လာသည်။ (ဟုတွာ) သေတဗျာယံ။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ခလု၊ နေတော်မူသတဲ့။ ‘တံ’ ခေါ ပန ဘဝန္တိ ကုမာရကဿပံ၊ ထို့ အရှင်ကုမာရကဿပ-၏။ ဝေံ၊ သို့။ ကလျာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာပြောဆိုအပ်သော ဂုဏ်သတင်းသည်။ အဗ္ဗဂ္ဂတော၊ ပျံ့နှံ့၍တက်ပြီ။ (ပျံ့နှံ့ပြီ။ ကိံ။) ‘ပဏ္ဍိတော၊ ကြောင်းကျိုးမြင်သိ ပင်ကိုဉာဏ်ရှိ၏။ ဗျတ္တော၊ ထက်မြက်၏။ [သွက်လက်ထက်မြက်၏-ဟူလို။] မေဓာဝီ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ တခဏချင်းဖြစ်ပေါ်လာသော ပညာရှိ၏။ ဗဟုဿုတော၊ များစွာကြားနာအပ်ပြီးသော

ဘုရားစကားတော်ရှိ၏။ စိတ္တကထိ၊ဆန်းကြယ်သော စကားရှိ၏။ ကလျာဏ-
 ပဋိဘာနော၊ ကောင်းသော ရှေးရှုထင်လာသော စကားရှိ၏။ ဝုဒ္ဓေါ
 စေဝ၊ အရွယ်အားဖြင့်လည်း ကြီး၏။ အရဟတ၊ ရဟန္တာလည်းဖြစ်၏။
 (ဣတိ၊ ဤသို့ ပျံ့နှံ့နေ၏။) တထာရူပါနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။
 အရဟတံ၊ ရဟန္တာတို့ကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ သာဓု ခေါ် ပန၊
 စီးပွားချမ်းသာကို ပြီးစေတတ်သဖြင့် ကောင်းမြတ်သည်သာ။ ဟောတိ။
 ဣတိ၊ ဤသို့ ကြားကုန်ပြီ။

အထ ခေါ်၊ ဌ။ပ။သေတဗျာယ၊ မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ သဗ္ဗံသဗ္ဗိ၊
 လူစုလူဝေးဟူသော အပေါင်းအစုရှိကုန်သည်။ ဂဏီဘူတာ၊ အပေါင်းအစု
 ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သည်။ (ဂိုဏ်း အုပ်စုဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်။) ဥတ္တရေန မုခေါ၊
 မြောက်အရပ်ဟူသော မျက်နှာရှိကုန်သည်။ (မြောက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူကုန်
 သည်။ ဟုတွာ။) ယေန၊ ဌ။ သိသပါဝနံ (အတ္ထိ။ တံ၊ ယင်းတိုက်
 တောရှိရာ ထိုအရပ်သို့။) ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားနေကုန်၏။

၄၀၀။ တေန ခေါ် ပန။ပ။ဥပရိပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၏ အထက်ထပ်
 ဌ။ ဒိဝါသေယံ၊ နေအခါဝယ် အိပ်နေရာသို့။ ဝါ၊ နေအခါဝယ် အိပ်
 ခြင်းသို့။ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်သည်။ ဟောတိ။ ပါယာသိရာဇညော၊
 သည်။ သေတဗျေ၊ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကော၊ တို့ကို။ သေတဗျာယ၊
 မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗံသဗ္ဗိ၊ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂဏီဘူတေ၊ ဖြစ်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍။ ဥတ္တရေန မုခေါ၊ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ဌ။ သိသပါ-
 ဝနံ (အတ္ထိ။ တံ၊ သို့။) ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားနေသည်တို့ကို။ အဒ္ဓသာ၊ မြင်ပြီ။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်ခြင်းကြောင့်။ ခတ္ထိ၊ အမတ်ကြီးကို။ အာမန္တေသိ၊ အမိန့်ရှိပြီ။
 [ခေါ်၍မေးပြီ-ဟူလို။] (ကံ) “ဘော ခတ္ထေ၊ အို အမတ်ကြီးကံ နှင့် ခေါ၊
 အဘယံကြောင့်။ပ။ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားနေကြသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ အမိန့်ရှိပြီ။

ဘော၊ အရှင်။ ကုမာရကဿပေါ။ပ။ သာဝကော၊ သော။ သမဏော၊
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ (သော၊ ထို ရဟန်းမြတ်သည်။) ကောသလေသု။ပ။
 ဝိဟရတိ။ သီတင်းသုံးနေပါ၏။ပ။ အပ္ပဂ္ဂတော၊ ပျံ့နှံ့နေပါပြီ။ပ။ တေ၊
 ဤ ပြာဟ္မဏဂဟပတိက-တို့သည်။ တံ ဘဝန္တံ ကုမာရကဿပံ၊ ထို အရှင်
 ကုမာရကဿပ-ကို။ သေနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ (ဖူးမြင်ဖို့ရာ။) ဥပသကံမန္တိ၊
 သွားနေပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ ဘော-ခတ္ထေ၊ အို အမတ်ကြီး။
 တေနတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ (ဒိလိုဆိုလျှင်။) ယေန၊ ဌ။ပ။ ဥပသကံမ-
 သွားပါ။ ဥပသကံမိတွာ၊ သွားပြီး၍။ပ။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ ပြောပါလော့။

(ကိံ၊ အဘယ်သို့ ပြောရမည်နည်း။) “ဘော၊ အရှင်တို့။ ပါယာသိရာဇညောဝေ။ အာဟ၊ ပြောပါပြီ။ (မှာလိုက်ပါသည်။ ကိံ။) ‘ဘဝန္တော၊ - အရှင်တို့သည်။ အာဂမေန္တ၊ ကိရ၊ စောင့်ဆိုင်းကြပါဦးတဲ့။ ပါယာသိရာဇညော၊ သည်လည်း။ ပ။ ဥပသင်္ကမိဿတိ ကိရ၊ သွားပါလိမ့်မည်တဲ့။ (လိုက်ပါလိမ့်မည်တဲ့။) သမဏော ကုမာရကဿပေါ၊ သည်။ သေတဗျေ၊ ကုန်သော။ ဗာလော၊ နားမလည်ကုန်သော။ အဗျတ္တေ၊ မထက်မြက်ကုန်သော။ မြာဟ္မဏဂဟပတိကော၊ တို့ကို။ ဣတိပိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပ။ ဝိပျါကော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဣတိ၊ သို့။ ပုရာ သညာပေတိ၊ မကြာမီ နားလည်စေလိမ့်

’ ဝ။ ပုရာ သညာပေတိ။ ‘ယာဝ န သညာပေတိ။ - အကြင်မျှလောက် မသိစေသေး။ (တာဝ၊ ထို မသိစေသေးမီ။ ဥပသင်္ကမိဿတိ ကိရ၊ လိုက်ပါလိမ့်မည်တဲ့။) ဤသို့ အဋ္ဌကထာ-ဋ္ဌင်၏။ အာပန္နာနမိပ္ပေတတ္ထဝိသယေ အယံ ပုရာ သဒ္ဓပယောဂေါ- ရောက်လာမည့် အလိုမရှိအပ်သော အနက်၏အရာ၌ ဤ ပုရာ-သဒ္ဓါကို သုံးစွဲထားခြင်း ဖြစ်၏ဟု ဣကာလည်းဋ္ဌင်၏။ ဤအဋ္ဌင်များကိုကြည့်၍ ‘ဗာလေ အဗျတ္တေ၊ ကုန်သော၊ မြာဟ္မဏဂဟပတိကော၊ တို့ကို။ ဣတိပိ။ ပ။ အတ္ထိ၊ ဣတိ၊ သို့။ ပုရာ သညာပေတိ၊ နားမလည်စေသေးမီ။ ဝ။ နားလည်အောင် မပြောပြသေးမီ။ ပါယာသိရာဇညော။ ပ။ ဥပသင်္ကမိဿတိ ကိရ၊ လိုက်ပါလိမ့်မည်တဲ့။’ ဤသို့ ရှေ့ဝါကျသို့ ပြန်လှည့်၍ အနက်ပေးရှိ၏။ [သညာပေတိ-၌ ဝတ္တမာန် “တိ” သည် အနာဂတ် အနက်၌ သက်သညာ။]

မိမိအယူ။ ။ မိမိကား စိတ်ရာန် ဥဒ္ဓရထ ပုရာ ဒေဝေါ ဝဿတိ-သင်္ကန်းတွေ ရှုပ်ကြ၊ မကြာခင် မိုးရွာလိမ့်မည်။ ဓမ္မဉ္စ ဝိနယဉ္စ သံဝါယေယျာမ။ ပုရေ အဓမ္မော ဒိပ္ပတိ-ဓမ္မ၊ ဝိနယ-ကို သံဂါယနာ တင်ကြစို့။ မကြာမီ အဓမ္မတွေ ထွန်းကားလိမ့်မည်။ ဤ ဝါကျများကဲ့သို့ ဤ၌လည်း မြန်မာစကားချောအောင် ဝါကျအစဉ်အတိုင်း အနက်ပေးလိုက်ပါသည်။

ဆိုလိုရင်း။ ။ အာဂမေန္တ၊ ကိရ-စသော ၃-ဝါကျ၏ ဆိုလိုရင်းမှာ-အရှင်တို့ စောင့်ကြပါဦးတဲ့။ ပါယာသိရာဇည-လည်း သမဏ ကုမာရ ကဿပ-ကို ဖူးမြင်ရိုရာ လိုက်ပါလိမ့်မတဲ့။ (တော်တော်ကြာ) သမဏ ကုမာရ ကဿပ-က နားမလည်တဲ့ မြာဟ္မဏ ဂဟပတိက-တို့ကို ပုရလောက-ရှိကြောင်း၊ ဩပပါတိက-သတ္တဝါ များရှိကြောင်း၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံ တို့၏ အကျိုး ရှိကြောင်း ပြောနေလိမ့်မည်-ဟူလို။ ဤ ပုရာ-စသော နောက်ဝါကျသည် မိမိသွားသင့်သည့်အကြောင်း အမတ်ကြီးနားလည်အောင် ပြောခြင်းသာဖြစ်၏။ ထိုအမတ်ကြီးက တဆင့်ပြောရမည့် စကား မဟုတ်ပါ။ တကယ်ပြောသောအခါ ထိုစကား မပါပုံကို သတိပြုပါ။ [ပုရာနှင့်စပ်၍ မှတ်ဖွယ်ကို ကစွည်းဘာသာဣကာ၊ ဒုတိယတွဲ၊ ဝတ္တမာနာပစ္စုပ္ပန်-သုတ် အဋ္ဌင်၌လည်းကောင်း၊ ပါရာဇိကဏ်ဘာကာဣကာ၊ ပထမတွဲ၊ သံဂါယနာ တင်ခန်း၌လည်းကောင်း ပြထားပြီ။]

မည်။ ဝါ၊ နားလည်အောင် ပြောပြလိမ့်မည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပါလေ။’ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်ပြီ။ [ဣတိနှစ်လုံးအကျကြံပါ။] ဘော၊ အရှင်။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ။ ဣတိ ခေါ၊ လျှင်။ ပ။ ဥပုဘက်ခံထာတိ”တိ။

၄၀၉။ အထ ခေါ။ ပ။ မြာဟ္မဏဂဟပတိကေဟိ၊ ဘို့သည်။ ပရိဝတော၊ ခြံရံအပ်သည်။ (ဟုတော)။ ပ။ ဥပသက်မိ၊ သွားပြီ။ ပ။ သမ္မောဒိ၊ ခမနီယ-စသည်သဘော မေးမြန်းပြောလျက် ရောနှောမိပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်သင့် ဝမ်းမြောက်ထိုက်သော။ သာရဏီယံ၊ မပြတ် ပြတ် အမှတ်ရထိုက်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိ သာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေပြီး၍။ ကေ-မန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ် တခုသော အရပ်အဖို့၌၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ သေတဗျာ၊ ကုန်သော။ မြာဟ္မဏ ဂဟပတိကာပိ၊ ထိုသည်လည်း။ အပ္ပေ-ကဇ္ဇေ၊ အချို့သူတို့သည်။ ပ။ နိသီဒိ သု။ ပ။ အပ္ပေကဇ္ဇေ၊ ယေန၊ အကြင်ဘက်၌။ အာယသ္မာ ကုမာရကဿပေါ (အတ္ထိ)။ တေန၊ အရှင် ကုမာရ-ကဿပ-ရှိရာ ထိုဘက်သို့။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတွာ၊ ညွတ်စေ၍။ ပ။ နာမ ဂေါတ္ထံ၊ နာမည်နှင့်အနွယ်ကို။ သာဝေတွာ၊ ကြားသိစေ၍။ (ကြားသိအောင် လျှောက်ထား၍)။ ပ။ တုဏှိဘူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်။ (ဟုတော) ကေမန္တံ နိသီဒိ သု။

နတ္ထိကဝါဒ

၄၁၀။ ကေမန္တံ။ ပ။ အဝေါစ။ (ကိံ။) ဘော ကဿပ၊ အရှင်ကဿပ။ “အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ [ဟိ-အနက်မရှိ။] ဧဝံ ဝါဒိ၊ ဤသို့ပြောလေ့ ရှိပါ၏။ (ဤသို့ ဝါဒရှိပါ၏)။ ဧဝံဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့ အယူရှိပါ၏။ (ကိံ၊ အဘယ်အယူဝါဒ-ရှိသနည်း။) ‘ဣတိ ပိ။ ပ။ ဝိပါကော’ တိ။” ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။ ရာဇည၊ မြို့စားမင်း။ [ဘုရင်ခံမင်း-ဟုလည်း ပေးနိုင်၏။] အဟံ။ ဧဝံ ဝါဒိံ၊ ဤသို့ ပြောလေ့ရှိသူကို။ (ဤသို့ ဝါဒ-ရှိသူကို)။ ဧဝံ ဒိဋ္ဌိံ၊ ဤသို့ အယူရှိသူကို။ န အဒ္ဓသံ ဝါ၊ မြင်လည်း မမြင်ဖူးပါ။ (တွေ့လည်း မတွေ့ဖူးပါ။) န အထောသိံ ဝါ၊ ကြားလည်း မကြားဖူးပါ။ ကထံဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ နာမ၊ ပြောရသနည်း။ ပ။ ဝိပါကော”တိ။

(၁) စန္ဒိမ သူရိယ ဥပမာ

၄၁၁။ ရာဇည၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဣ၊ ဤ ပြဿနာ၌။ တညေဝ၊ သင့်ကိုသာ။ ပရိ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ ပြန်မေးပါမည်။ ယထာ၊ အကြင်

အခြင်းအရာအားဖြင့် (ဖြေဆိုလတ်သော်)။ တေ၊ သင်မြို့စားမင်းအား။
 ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထို
 ပြဿနာကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုပါ။ ရာဇည၊ တံ၊ ထို ပြောဆို
 အပ်မည့်စကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ ဣမေ
 စန္ဒိမသုရိယာ၊ ဤ လ၊ နေ-တို့သည်။ ဣမသ္မိံ ဝါ လောကေ၊ ဤလောက-
 ဌ်သော်လည်း။ (ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သလော။) ပရသ္မိံ ဝါ၊ တပါးသော
 လောကဌ်သော်လည်း။ (ဟောန္တိ၊ လော။) တေ၊ ထို လ၊ နေ-တို့သည်။
 ဒေဝါ ဝါ၊ နတ်တို့လော။ မနုဿာ ဝါ၊ လူတို့လော။ [နတ်တွေလား
 လူတွေလား။-ဟူလို] ဣတိ၊ ပြီ။ ဘော ကထပ။ ဣမေ စန္ဒိမသုရိယာ
 တို့သည်။ ပရသ္မိံ လောကေ၊ တပါးသော လောကဌ်ပါတည်း။ (တပါး
 သော လောကက-ပါတည်း။) ဣမသ္မိံ၊ ဤလောကဌ်။ (ဤလောကက။) န၊
 မဟုတ်ပါကုန်။ တေ၊ တို့သည်။ ဒေဝါ၊ တို့ပါတည်း။ မနုဿာ၊ တို့သည်။
 န၊ ကုန်။ ဣတိ၊ ပြီ။ ရာဇည၊ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်
 လည်း။ တေ၊ သင်၏ (အယူသည်)။ ဝေံ၊ သို့။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။
 (ကိံ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်ရမည်နည်း)။ “ဣတိပိ ။ပ။ ဝိပါကော အတ္ထိံ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့ ဖြစ်ပါစေ။” ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၄၁၂။ ဘဝံ ကထပေါ၊ အရှင်ကထပ-သည်။ ဝေံ၊ သို့။ ကိဉ္ဇာပိ အာဟ-
 အကယ်၍ကားပြောပါပေ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ပင်ပြောပါသော်လည်း။ ဣတ္ထ၊
 ဤပြဿနာ၌။ ဝေံ၊ သို့။ မေ၊ ကျွန်ုပ်၏ (အယူသည်)။ ဟောတိ၊ ဖြစ်နေပါ
 ၏။ “ ။ပ။ ဝိပါကော ” တိ။ ရာဇည၊ ယေန ပရိယာယေန၊ အကြင်အကြောင်း
 ကြောင့်။ တေ၊ အသင်၏ (အယူသည်)။ ဝေံ ဟောတိ။ “ ။ပ။ ဝိပါကော ” တိ။
 (သော၊ ထိုအကြောင်းသည်။) အတ္ထိ ပန၊ ရှိပါသလော၊ (ရှိပါသလား)။
 ဣတိ၊ ပြီ။ ဘောကထပ။ ယေန ပရိယာယေန၊ ကြောင့်။ မေံ၊ ၏ (အယူသည်)။
 ဝေံဟောတိ “ ။ပ။ ဝိပါကော ” တိ။ (သော) ပရိယာယော၊ သည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ပြီ။ [ဝါကျထုံးစံအတိုင်း သေသေချာချာ အနက်ပေးပါ။]

ရာဇည။ ယထာ ကထံ ဝိယ၊ အကြောင်း အဘယ်သို့ ရှိသနည်း။
 [အကြောင်း ဘယ်လိုရှိသနည်း။-ဟူလို။] (တနည်း)ယထာ ကထံ ဝိယ၊

၁။ ယထာ ကထံ ဝိယ။ ။ဤပုဒ်၌ ရှေ့ဝါကျတို့ကို လိုက်စေ၍ အနက်ပေးနိုင်
 ၏။ ဥပမာ-ရာဇည။ ယေန ပရိယာယေန၊ ကြောင့်။ တေ၊ ၏ (အယူသည်)။
 ဝေံ ဟောတိ။ (သော) ပရိယာယော၊ သည်။ ယထာ ကထံ၊ အဘယ်နည်းဖြင့်။

အဘယ်ကဲ့သို့ အကြောင်းရှိသနည်း။ [ဘယ်လိုအကြောင်းမျိုး ရှိသနည်း- ဟူလို] ဣတိ၊ ပြီ။ [ယထာ-ကား အနက်မရှိ၊ နိပါတ်။]

ဘော ကဿပ။ ဣဓ၊ ဤ လောက၌။ မေ၊ ဤ။ (ယေ) မိတ္တာမစွာ၊ အကြင် မိတ်ဆွေ တကွဖြစ်ဖက် သူငယ်ချင်းတို့သည်။ (ယေ) ဉာတိသာ- လောဟိတာ၊ အကြင် ဆွေမျိုး သွေးသားစပ်သူတို့သည်။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူတပါးအသက်ကို သတ်လေ့ရှိကုန်၏။ အဒိန္နာဒါယီ၊ မပေးအပ်သောဥစ္စာ ကို ယူလေ့ရှိကုန်၏။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရီ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားမှားယွင်းယွင်း ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏။ မုသာဝါဒီ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို ပြောလေ့ရှိကုန် ၏။ ပိသုဏဝါစာ၊ ကုန်းတိုက်ကြောင်းစကား ရှိကုန်၏။ ဖရုဿဝါစာ၊ ကြမ်းတမ်းသော စကားရှိကုန်၏။ သမ္ပပ္ပလာပီ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ဖျက်ဆီး တတ်သောစကားကို ပြောလေ့ရှိကုန်၏။ အဘိဇ္ဈာလူ၊ များသော အဘိဇ္ဈာ- ရှိကုန်၏။ ဗျာပန္နစိတ္တာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သောစိတ်ရှိကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအယူ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ အာဗာဓိကာ၊ (လွန်စွာနှိပ်စက်တတ် သော ဝိသဘာဝ-ဝေဒနာဟူသော) အနာရောဂါ ရှိကုန်သည်။ ဒုက္ခိတာ၊ လွန်စွာဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ ဒုက္ခသို့ ရောက်ကုန်သည်။ ဗာဠဂါလာနာ၊ ပြင်းထန်စွာ မကျန်းမာကုန်သည်။ ဟောန္တိ။

ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ ဇာနာမိ (ကံ)။ “ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ ဣမမ္မာ အာဗာဓော၊ ဤ အနာရောဂါမှ။ န ဝုဠဟိ- သန္တိ၊ ထနိုင်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့ သိပါ၏။ တေ၊ ထိုသူ တို့ကို။ (ဝဒါမိ-၌ စပ်။) ဝါ၊ ထိုသို့။ အဟံ ဥပသင်္ဂမိတွာ ဧဝံ ဝဒါမိ။ (ကံ။) “ဘော၊ အမောင်တို့။ ဧဝံ ဝါဒိနော၊ ဤသို့ ပြောလေ့ရှိကုန် သော။ ဧဝံ ဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့ အယူရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဘန္တိ။ (ကံ။ အဘယ်အယူဝါဒ-ရှိကုန်သနည်း။) ‘ယေ တေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသည်။ ကာယဿ၊ ဥပါဒိန္နက-ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းဟူသော။ မရဏာ၊ သေခြင်းမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ အပါယံ၊ သုခ-ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းမှုမှ ကင်းသော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုက္ခအပေါင်း၏ လဲလျောင်းရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ ကင်းသော

အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း။ ဤသို့ ပေးရသည်။ အချို့နေရာ၌မူ တွဲဖက်ပုဒ်များအပြည့်အစုံ ပါသည်ကိုလည်း တွေ့ရ၏။ ဝိနယ မဟာဝဂ္ဂ-ပါဠိ၊ နှာ ၂၂၁-စသည်။ နိဿယ- ၌မူ လွယ်ကူအောင်ပေးလိုက်ပါသည်။

အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ နိရယံ၊ သာယာအပ်သော အသာဒ-တရားတို့မရှိရာ ငရဲသို့။ ဥပပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကြပါလိမ့်မည်။” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောလေ့ရှိကုန်၏။

ဘဝန္တော၊ အရှင်တို့သည်။ ပ။ ဓိစ္စာဒိဋ္ဌိ၊ ကုန်၏။ ဘဝတံ၊ အရှင်ဖြစ် ကုန်သော။ တေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်။ သစေ သစ္စံ၊ အကယ်၍ မှန်သည်ဖြစ်အံ့။ (ဧဝံ သတိ) ဘဝန္တော ။ ပ။ ဥပ- ပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကြရပါလိမ့်မည်။ ဘော၊ အမောင်တို့။ ကာယဿ။ ပ။ သစေ ဥပပဇ္ဇေယျာထ၊ အကယ်၍ ကပ်ရောက်ကြရကုန်အံ့။ (ဧဝံ သန္တေသု။) ယေန၊ ယင်းသို့ ကပ်ရောက်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ယင်းသို့ ကပ်ရောက်ရ လျှင်။ မေ၊ အား။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ အာရောစေယျာထ၊ ပြောကြ ပါကုန်။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့ ပြောရမည်နည်း။) ‘ပ။ ဝိပါကော’ တိ။ ဘဝန္တော၊ တို့သည်။ မေ၊ ၏။ သဒ္ဓါယိကာ၊ သဒ္ဓါ၏ ဖြစ်ရာတို့ပါတည်း။ ဝါ၊ ယုံကြည်ခြင်း၏ ဖြစ်ရာတို့ပါတည်း။ ပစ္စယိကာ၊ သဒ္ဓါ၏ ရှေးရှုဖြစ် ခြင်းရှိသူတို့ပါတည်း။ ဝါ၊ ယုံကြည်ထိုက်သူတို့ပါတည်း။ ယံ၊ အကြင် အကြောင်းအရာကို။ (ငရဲ၌ဖြစ်သော အကြောင်းအရာကို) ဘဝန္တေဟိ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌိ၊ တွေ့မြင်အပ်ပြီ။ တေံ၊ ဤ အကြောင်းအရာသည်။ (ငရဲ၌ အရှင်တို့တွေ့မြင်အပ်သော ဤ အကြောင်းအရာသည်။) သာမံ၊ ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင်။ ဒိဋ္ဌိ ယထာ၊ တွေ့မြင်အပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပါ၏။

တေ၊ တို့သည်။ မေ၊ ၏။ (စကားကို။) “သာဓူ”တိ၊ ကောင်းပါပြီ ဟု။ ပဋိဿတော၊ ရှေးရှု နားထောင်၍။ (ဝန်ခံပြီးနောက်။) အာဂန္တော၊ ၍။ နေဝ အာရောစန္တိ၊ မပြောလာကြပါကုန်။ ဒုတံ ပန၊ တမန်ကို လည်း။ န ပဟိဏန္တိ၊ မစေလွှတ်ကြပါကုန်။ ဘော ကဿပ ယေန။ ပ။ ဝိပါကော” တိ။ (သော) ပရိယာယော၊ ထို အကြောင်းသည်။ (ထို ပရ- လောက-မရှိဟု ပြောဆိုခြင်း၏ အကြောင်းသည်။) အယမိ ခေါ၊ ဤသည်ပင် တည်း။ (ဤ ငရဲရောက်သူတို့အား သေသေချောချော မှုာထားပါလျက် ကိုယ်တိုင်လည်းလာမပြောခြင်း၊ တမန်ကိုလည်းမလွှတ်ခြင်းပင်တည်း။) [ပိ- ဖြင့် နောက်၌လာမည့် အကြောင်းပြချက်များကို ပေါင်းပါ။] ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။

(၂) စောရ ဥပမာ

၄၁၃။ တေန ဟိ။ပ။ဣဓ၊ ဤလောကဉ္စ။ တေ၊ သင် မြို့စားမင်း၏။ ပုရိသာ၊ အစေအပါး ယောက်ျားတို့သည်။ အာဂုစာရိံ၊ မကောင်းမှုကို ကျင့်လေ့ရှိသော။ စောရံ၊ သူ့ခိုးကို။ ဂယေတွာ၊ ဖမ်းယူ၍။ ဒဿေယျံ၊ ပြကုန်ရာ၏။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်၍ ပြကုန်သနည်း။) “ဘန္တေ၊ အရှင် မြို့စားမင်း။ အယံ၊ ဤသူသည်။ တေ၊ အရှင်၏။ အာဂုစာရိံ၊ သော။ စောရော၊ ပါတည်း။ ဣမဿ၊ အား။ ဝါ၊ ၏ အပေါ်၌။ ယံ၊ အကြင်ဗဏ်ကို။ ဣစ္ဆသိ၊ ကပ်ဆောင်ခြင်း ပေးခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။ တံ ဒဏ္ဍံ၊ ကို။ ပဏေဟိ၊ ကပ်ဆောင်တော်မူပါ။ (ပေးတော်မူပါ။)” ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၍ ပြကုန်ရာ၏။

တေ၊ တို့ကို။ပ။ဝဒေယျာသိ၊ ပြောရာ၏။ (အမိန့် ပေးရာ၏။ ကိံ။) “ဘော၊ အမောင်တို့။ တေန ဟိ၊ လျှင်။ ဣမံ ပုရိသံ၊ ကို။ ဒဠာယ၊ ခိုင်ခံ့သော။ ရဇ္ဇုယာ၊ ကြီးဖြင့်။ ပစ္စာဗာဟံ၊ နောက်၌ လက်မောင်း ရှိအောင်။ ဝါ၊ လက်မောင်းနောက်ပြန်။ ဂါဠုဗာဓနံ၊ တင်းကြပ်စွာ ဖွဲ့ချည်မှုကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့ချည်၍။ [လက်ပြန်ကြိုးတုပ်၍-ဟူလို။] ခုရမဏ္ဍံ၊ သင်ရန်းဖြင့် ခေါင်းတုံးမှုကို။ ကရိတွာ၊ ခရယဆေး၊ ကြမ်းသောအသံ ရှိသော။ ပဏဝေန၊ ထက်စည်ဖြင့်။ ရထိကာယ၊ ရထားလမ်းတခုဖြင့်။ ရထိကံ၊ သို့။ သိဿံ၊ သိဿံ၊ လမ်းဆုံတခုဖြင့်။ သိဿံ၊ သို့။ ပရိ- နေတွာ၊ လှည့်လည်ဆောင်ယူ၍။ [အခြားသူတို့ ဤ အလုပ်မျိုး မလုပ် ဝံ့အောင် လူများမြင်စေရန် လှည့်လည် ခေါ်ဆောင်၍။] ဒက္ခိဏေန၊ တောင် ဘက်ဖြစ်သော။ ဒွါရေန၊ တံခါးဖြင့်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ (ထုတ်၍။) နဂရဿ၊ ၏။ ဒက္ခိဏတော၊ တောင်အရပ်၌။ အာဗာတနေ၊ သုသာန်၌။ (သူ့ခိုး ဒြပ် သူပုန်တို့ကို ညှဉ်းဆဲ သတ်ဖြတ်ရာ သုသာန်၌။) သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒယ၊ ဖြတ်ကြကုန်။” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောရာ၏။

တေ။ပ။ နိသီဒါပေယျံ၊ ထိုင်နေစေကုန်ရာ၏။ သော စောရော၊ သည်။ စောရဗာတေသု၊ သူ့ခိုးသတ်သမားတို့၌။ “အမုကသ္မိံ ဂါမေ ဝါ၊ ထိုမည်သော ရွာ၌သော်လည်းကောင်း။ (အမုကသ္မိံ) နိဂမေ ဝါ၊ ၌သော် လည်းကောင်း။ မေ၊ ၏။ မိတ္တာ မစ္စာ ဉာတိသာလော ဟိတံ (သန္တိ)။ ယာဝ၊ လောက်။ အဟံ၊ ကျွန်တော်သည်။ တေသံ၊ ထို ဆွေမျိုး မိတ်ဆွေတို့အား။ ဥဒ္ဓိသိတွာ၊ ညွှန်ပြအပ်နှင်း၍။ [မိမိကိုယ်ကို “ကျုပ် သေရပါတော့မယ်” စသည်ဖြင့် နှုတ်ဆက်သော အားဖြင့်လည်းကောင်း။

“မည်သည့် ပစ္စည်းကို မည်သည့်နေရာ၌ သိမ်းထားပါသည်” စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သူတို့၏ အနီးအပါးသို့ ကပ်ရောက်ညွှန်ပြ၍-ဟူလို။] အာဂစ္ဆာမိ၊ ပြန်လာပါ၏။ တာဝ၊ ထို ကျွန်ုပ်ပြန်လာသည့် တိုင်အောင်။ ဘဝန္တော စောရဗာတာ၊ တို့သည်။ အာဂမေန္တု၊ စောင့်ဆိုင်းကြပါဦး။” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုခွင့်ကို။ ဝါ၊ ဤသို့ ပြောဆို စောင့်ဆိုင်း စေ ခွင့်ကို။ လဘေယျ န ခေါ၊ ရနိုင်ရာသလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ ဝိပ္ပလပန္န-ထေဝ၊ အထူးထူး အပြားပြား ပြောဆိုစဉ်ပင်။ (သား သမီး ဇနီး ပစ္စည်း ဥစ္စာတို့ကို ရော်ရမ်းတမ်းတ ပြောဆိုစဉ်ပင်။) စောရဗာတာ၊ သူ့ခိုး သတ်သမားတို့သည်။ သိသံ၊ ကို။ ဆိန္ဓေယျု (န ခေါ)၊ ဖြတ်ကြကုန်ရာ သလော။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဘော ကဿပ။ သော စောရော၊ သည်။ စောရဗာတေသု။ “ပ။ အာဂမေန္တု။” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုခွင့်ကို။ န ဟိ လဘေယျ၊ မရနိုင် ရာပါ။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်ကား။ နံ၊ ထိုသူ့ခိုးကို။ ပ။ ဆိန္ဓေယျု၊ ရာပါ၏။ ဣတိ၊ ပြီ။ ရာဇည၊ သော စောရော။ မနုဿော၊ လူသည်။ (သမာ နော၊ ဖြစ်ပါလျက်။) မနုဿ ဘူတေသု၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ စောရ-ဗာတေသု။ ပ။ န ဟိ လဘိဿတိ နာမ၊ မရနိုင်သေး၏။ ကိ ပန၊ အဘယ့် ကြောင့်။ (လဘိဿန္တိ-၌ စပ်။) တေ ၏၊ မိတ္တာ မစ္စာ၊ တို့သည်။ ပ။ မိစ္စာဒိဋ္ဌိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ပ။ ဥပပန္နာ။ (သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လတ် သော်။) နိရယပါလေသု၊ ငရဲထိန်းတို့၌။ ယာဝ၊ လောက်။ မယံ၊ တို့သည်။ ပါယာသိဿ ရာဇညဿ၊ အား။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ‘ဣတိ ပိ။ ပ။ ဝိပါကော။ အတ္တိ။’ ဣတိ၊ သို့။ အာရောစေမ၊ ပြောပါကုန်၏။ တာဝ၊ ထို ပြောနေ သည့်တိုင်အောင်။ ဘဝန္တော နိရယပါလာ၊ အရှင် ငရဲထိန်း တို့သည်။ အာဂမေန္တု။” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုခွင့်ကို။ လဘိဿန္တိ၊ ရကုန်လိမ့်မည်နည်း။ [ရကြလိမ့်မူလဲ-ဟူလို။] ပ။

၄၁၄။ ကိဉ္ဇာပိ။ ပ။ ဘော ကဿပ၊ ဣမ၊ ၌။ မေ ၏။ (ယေ) မိတ္တာမစ္စာ (ယေ) ဉာတိသာလောဟိတာ။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိ-ဝိရတာ၊ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏။ ပ။ အန ဘိဇ္ဈာလူ၊ များသော အဘိဇ္ဈာ မရှိကုန်။ အပ္ပာပန္နစိတ္တာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သောစိတ် မရှိကုန်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မှန်သော အယူရှိကုန်၏။ ပ။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ သော။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိ၊ သုခ - အပေါင်း၏ လဲလျောင်းရာဖြစ်သော။ သဂံ၊ ရူပါရုံ-စသည်တို့ဖြင့် လွန်စွာကောင်းမြတ်သော။ လောကံ၊ နတ်

ပြည်သို့။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ [ကြွင်းဝါကျတို့၌ အနက်အထူးမရှိ။] ။ပ။ အယမ္ပိ၊ ဤအကြောင်းသည်လည်း။ (နတ်ပြည်သို့ ရောက်သူတို့အား မှာထားပါ လျက် ကိုယ်တိုင်လာ၍ မပြောခြင်း၊ တမန်ကို မစေလွှတ်ခြင်းသည်လည်း။) (သော)ပရိယာယော၊ ထို အကြောင်းသည်။ (ပရလောက-စသည်မရှိဟု ပြော ဆိုဖို့ရန် အကြောင်းသည်။ ဟောတိ။) ဣတိ၊ ပြီ။

(၃) ဂူထကူပုရိသဥပမာ

၄၁၅။ ရာဇည။ တေနဟိ၊ လျှင်။ တေ၊ သင့်အား။ [သမ္ပဒါန်။] ဝါ၊ သင့်အတွက်။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါမည်။ ဥပမာယ၊ ဖြင့်။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ ဝိည၊ ပညာရှိကုန်သော။ ပုရိသ၊ တို့သည်။ ဘာသိတဿ၊ ပြောအပ်သော စကား၏။ အတ္ထိ၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။ အာဇာနန္တိ၊ နားလည်ကုန်၏။ ရာဇည။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားတယောက်သည်။ ဂူထကူပေ၊ မစင်တွင်း၌။ သသိသကံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ နိမုဂ္ဂေါ၊ နစ်မြုပ်နေသည်။ အဿံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ ၌။ တံ၊ ပုရိသေ၊ အစေအပါး ယောက်ျားတို့ကို။ အာဏာပေယျာသိ၊ စေခိုင်းရာ၏။ (ကိ။) “ဘော၊ အမောင်တို့၊ တေန ဟိ၊ လျှင်။ တံ ပုရိသံ၊ ကို။ တမ္မာဂူထကူပိ၊ မှ။ ဥဒ္ဓရဏ၊ ထုတ်ဆယ်ကြကုန်။” ဣတိ၊ ဤသို့ စေခိုင်းရာ၏။ ပ။ ဥဒ္ဓရေယျံ၊ ထုတ်ဆယ်ကုန်ရာ၏။ ပ။ တဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ ကာယာ၊ မှ။ ဂူထံ၊ ကို။ ဝေဠုပေသိကာဟိ၊ ဝါးခြမ်းစိတ်တို့ဖြင့်။ (တုတ်တံတို့ဖြင့်။) ဂူထံ၊ မစင်ကို။ သုနိမ္မဇ္ဇိတံ၊ ကောင်းစွာပွတ်တိုက်အပ် ခြစ်ပစ်အပ်သည် မည်လောက်အောင်။ နိမ္မဇ္ဇထ၊ မကျန်ရအောင် ပွတ်တိုက် ခြစ်ပစ်ကြ။ ဝါ၊ သုတ်သင်ကြ။ ပ။ နိမ္မဇ္ဇေယျံ။

တေ၊ တို့ကို ။ပ။ တဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ ကာယံ၊ ကို။ ပဏ္ဍုမတ္ထိကာယ၊ ဖျော့တော့ဝါဝင်းသောမြေဖြင့်။ (မြေဝါဖြင့်။) တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်။ သုဗ္ဗ-
ရိတံ၊ ကောင်းစွာပွတ်တိုက်အပ်သည် မည်လောက်အောင်။ ဥဗ္ဗန္ဓေထ၊ ပွတ်
တိုက်ကြကုန်။ ပ။ တံ ပုရိသံ၊ ကို။ တေလေန၊ ဆီဖြင့်။ အဗ္ဗုဉ္ဇိတာ၊ သုတ်လိမ်း
၍။ သုဗ္ဗမေန၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော။ စုဏ္ဏေန၊ နံ့သာမှုန့်ဖြင့်။ တိက္ခတ္ထံ။ သုဗ္ဗ-
ဓောတံ၊ ကောင်းစွာဆေးအပ်သည်ကို။ ကရေထ၊ ကုန် ။ပ။ “တဿ
ပုရိသဿ၊ ၏။ ကေသမဿံ၊ ဆီ မုတ်ဆိတ် ကျင်စွယ်ကို။ ကပေထ၊
ရိတ်ဖြတ်ပြုပြင်ကြကုန်” ။ပ။ “တဿ ပုရိသဿ၊ အား။ ဝါ၊ ၏ (ကိုယ်သို့။)

မဟာဂ္ဂံ၊ များသော အဖိုးရှိသော။ မာလံ စ၊ 'ပန်းကိုလည်းကောင်း။ မဟာဂ္ဂံ၊
 ဝိလေပနံ စ၊ နံသာအပျစ်ကိုလည်းကောင်း။ (သနပ်ခါးရည်အပျစ် စသည်ကို
 လည်းကောင်း။) မဟာဂ္ဂာနိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ စ၊ အဝတ်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဥပဟရထ၊ ကပ်ဆောင်ကြကုန်။" [ပန်ဆင် လိမ်းကျံ၊ ဝတ်ဆင်
 ပေးကြကုန်။] ။ပ။ ပါသာဒံ၊ သို့။ အာရောပေတွာ၊ တက်ရောက်စေ၍။
 ပဉ္စ ကာမဂုဏာနိ၊ တို့ကို။ ဥပဋ္ဌာပေထ၊ အနီး၌ တည်စေကြကုန်။ပ။ ဥပဋ္ဌာ-
 ပေယျံ။

ရာဇည။ တံ၊ ထို ပြောအပ်မည့်စကားကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ [အပိ
 နံ-ကို နောက်ကြိယာနှင့် တွဲမည်။] တဿ ပုရိသဿ၊ ၎င်း။ (နိမုဇ္ဇိတုကာမတာ-
 ၌ စပ်။) ဝါ၊ သည်။ (ပရိစာရယမာနဿ-၌ စပ်။) သုန္ဒာတဿ၊ ကောင်းစွာ
 ရေချိုးပြီးသည်ဖြစ်၍။ သုဝိလိတ္တဿ၊ ကောင်းစွာ နံသာလိမ်းပြီးသည်ဖြစ်၍။
 သုကပ္ပိတကေသမဿဿ၊ ကောင်းစွာရိတ်ဖြတ် ပြုပြင်အပ်ပြီးသောဆံ မုတ်ဆိတ်
 ကျင်စွယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အာမုက္ကမာလာဘရဏဿ၊ စွပ်အပ်၊ ဝတ်ဆင်အပ်ပြီး
 သော ပန်းဟူသော တန်ဆာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဩဒါတဝတ္ထဝသနဿ၊ ဖြူစင်
 သန့်ရှင်းသောအဝတ်ကို ဝတ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ဖြူစင်သန့်ရှင်းသော အဝတ်ကို
 ဝတ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပရိပါသာဒဝရဂတဿ၊ မြတ်သောပြာသာဒ်၏
 အထက်ထပ်၌ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ပဉ္စဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ (သမဂီ-
 ဘူတဿ-၌ စပ်။) ဝါ၊ သည်။ သမပိတဿ၊ ကောင်းစွာ ရောက်အပ်သည်
 ဖြစ်၍။ သမဂီဘူတဿ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရယမာနဿ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို
 ထိုထို၍ လှည့်လည်နေစဉ်။ ဝါ၊ ပျော်ပျော်ပါးပါး ခံစား နေစဉ်။
 ပုနဒေဝ၊ တဖန်သာလျှင်။ တသ္မိံ ဂူထကူပေ၊ ၌။ နိမုဇ္ဇိတုကာမတာ၊
 နှစ်မြှုပ်လိုသူ၏ အဖြစ်သည်။ အဿ အပိ န၊ ဖြစ်ရာသေးသလော။ ဣတိ၊
 ဤသို့ မေးပြီ။

ဘော ကဿပ။ ဣဒံ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ (မစင်တုင်းမှ တက်
 လာ၍ သန့်သန့်ရှင်းရှင်း ကာမဂုဏ်တို့ကို ပျော်ပျော်ပါးပါး ခံစားနေစဉ်
 မစင်တုင်း၌ နောက်ထပ် နှစ်မြှုပ်လိုခြင်းသည်။) နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ [မဖြစ်
 နိုင်ပါ-ဟူလို။] တံ၊ ထိုသို့ မသင့်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်
 အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘော ကဿပ။ အသုစိ၊ မစင်ကြယ်သော။ ဂူထ
 ကူပေ၊ ကို။ (သင်္ခါတာ ဇေဂုစ္ဆော-ဟူသော ကံ-ဟော ပုဒ်တို့၌ စပ်။)
 ဝါ၊ သည်။ (အသုစိ ဒုဂ္ဂန္ဓော-စသော ပုဒ်တို့၌ စပ်။) အသုစိစေဝ၊
 တကယ်လည်း မစင်ကြယ်ပါ။ အသုစိသင်္ခါတော စ၊ မစင်ကြယ်သော အဖို့

အစုလည်းဖြစ်ပါ၏။ [သင်္ခါတ-သဒ္ဓါ ကောဋ္ဌာသ - အနက်ဟော။] ဝါ၊
 မစင်မကြယ်ဟုလည်း ပြောဆိုအပ်ပါ၏။ [သံ - ရှေးရှိသော+ခါ-ဓာတ်+
 ကထာ-အနက်ဟော။] ဒုဂ္ဂန္ဓော စ၊ မကောင်းသော အနံ့လည်း ရှိပါ၏။
 ဒုဂ္ဂန္ဓသင်္ခါတော စ၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိသော အဖို့အစုလည်း ဖြစ်ပါ
 ၏။ ဝါ၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိ၏ဟုလည်း ပြောဆိုအပ်ပါ၏။ ဇေဂုဇ္ဈော
 စ၊ စက်ဆုပ်စရာလည်း ဖြစ်ပါ၏။ ဇေဂုဇ္ဈသင်္ခါတော စ၊ စက်ဆုပ်စရာဟု
 လည်း ပြောဆိုအပ်ပါ၏။ ပဋိကူလော စ၊ ရှုံ့စရာလည်း ဖြစ်ပါ၏။ ပဋိကူလ-
 သင်္ခါတော စ၊ ရှုံ့စရာဟုလည်း ပြောဆိုအပ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်ပင်
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ [ဣတိ-တလုံး အကျေကြပ်ပါ။]

ရာဇည။ ဝေ မေဝ၊ ဤအတူပင်။ မနုဿာ၊ ထိုကို။ ဝါ၊ ထို့သည်။
 ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့က။ ဝါ၊ နတ်တို့၏အတွက်။ [နတ်များအဖို့ - ဟူလို။]
 အသုစိ စေဝ၊ မစင်လည်း မစင်ကြယ်ကုန်။ အသုစိ သင်္ခါတာ စ၊ မစင်
 ကြယ်သော အဖို့အစုလည်း ဖြစ်ကုန်၏။ပ။ရာဇည။ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာ
 တရာတိုင်အောင်။ မနုဿဂန္ဓော၊ လူတို့၏ အနံ့သည်။ ဒေဝေ၊ ထိုကို။
 ဥဗ္ဗာဓတိ၊ အထက်အထက်၌ နှိပ်စက်၏။ ကိံ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်။
 (အာရောစေယန္တိ-၌ စပ်။) ငံတ၊ ၏။ (ယေ) မိတ္တာမစွာ။ပ။အာဂန္ဓာ
 ဤ။ အာရောဗေယန္တိ၊ ပြောကြလိမ့်မည်နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ [“ကိံ ပန
 အာရောစေယန္တိ၊ အဘယ်မှာ ပြေ-ကြလိမ့်မည်နည်း”ဟု တွဲ၍လည်း ပေး
 နိုင်၏။] ပ။

၎ာဇိ။ ကိဉ္ဇာပိ။ပ။သဂုံ၊ သော။ လောကံ၊ သို့။ တာဝတိံသာနံ၊
 တာဝတိံသာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတံ၊ အတူ
 တကွ ဖြစ်သူ၏ အဖြစ်သို့။ ဝါ၊ အဖော်၏ အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇန္တိ။[ကြွင်း
 ဝါကျတို့၌ အနက်လွယ်ပြီ။] ယေန ပရိယာယေန၊ ကြောင့်။ပ။ဝေံ ဟောတိ။
 အယံ ပိ၊ ဤ အကြောင်းသည်လည်း။ (တာဝတိံသာသို့ ရောက်နေသူတို့
 အား သေသေချာချာ မှာထားပါလျက် ကိုယ်တိုင်လာ၍ မပြောခြင်း
 တမန်ကို မစေလွှတ်ခြင်းဟူသော ဤ အကြောင်းသည်လည်း။) (သော)
 ပရိယာယော၊ သည်။ (ပရလောက-စသည်မရှိဟု ပြောဆိုဖို့ရန် အကြောင်း
 သည်။ ဟောတိ။) ဣတိ၊ ပြီ။

(၄) တာဝတိံသဒေဝဥပမာ

၄၁၇။ တေန ဟိ။ပ။မာနုဿကံ၊ လူ၌ ဖြစ်သော။ ယံ ဝဿသတံ၊ အကြင် အနှစ်တရာသည်။ (အတ္ထိ။) ယော၊ ဤ လူ့ပြည်၌ အနှစ်တရာသည်။ တာဝတိံသနံ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဧကော၊ တခုသော။ ရတ္တိန္ဒြေဝေါ၊ ညဉ့်နေ့တည်း။ (တရက်တည်း။) တာယံ ရတ္တိယာ၊ ထို ညဉ့်ဖြင့်။ တိံသရတ္တိယော၊ ညဉ့်ပေါင်းသုံးဆယ်တို့သည်။ မာသော၊ တလတည်း။ တေန မာသေန၊ ဖြင့်။ ဒွါဒသ မာသိယော၊ တဆယ်နှစ်လ အပေါင်းသည်။ ဝါ၊ တဆယ်နှစ်လရှိသော ရက်အပေါင်းသည်။ သံဝစ္ဆရော၊ တနှစ်တည်း။ တေန သံဝစ္ဆရေန၊ ထိုနှစ်ဖြင့်။ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ ဝဿ သဟဿံ၊ အနှစ်တထောင်သည်။ တာဝတိံသနံ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ အာယုပ္ပမာဏံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်တည်း။

တေ၊ ၏။ ယေ မိတ္တာမစွာ၊ တို့သည်။ (ယေ) ဉာတိသလောဟိတာ။ပ။ဥပပန္နာ။ တေသံ၊ ထို ဆွေမျိုး မိတ်ဆွေဖြစ်သော နတ်တို့၏။ ဝေ၊ ဤ အကြံသည်။ သစေ ဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်နည်း။) “ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက် အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ဧဒ္ဒေါ၊ နှစ်ညဉ့်သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။တိဏိ ဝါ၊ သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ရတ္တိဒိဝေါ၊ ညဉ့်နေ့တို့ပတ်လုံး။ ဒိဗ္ဗေဟိ ပဉ္စဟိ ကာမီဂုဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ (သမဂီဘူတာ-၌ စပ်။) ဝါ၊ တို့သည်။ သမပ္ပိတာ၊ ကောင်းစွာ ရောက်အပ်ကုန်သည်။ သမဂီဘူတာ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်။ (ဟုတွာ။) ပရိစာရေမ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို ထိုထိုကြံ၍ လှည့်လည်စေကြကုန်စို့။ ဝါ၊ ပျော်ပျော်ပါးပါး ခံစားကြကုန်စို့။ အထ၊ ထိုမှနောက်၌။ (နှစ်ရက်သုံးရက် နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားပြီးရာအခါမှ နောက်၌။) မယံ။ပ။အာရောစေယျာမ၊ ပြောကြကုန်စို့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်အံ့။ တေ၊ ထိုဆွေမျိုး မိတ်ဆွေ နတ်တို့သည်။ အာဂန္ဓာ၊ ဣတိပိ။ပ။အာရောစေယျ၊ အပီ န၊ ပြောကုန်ရာအံ့လော။ (ပြောကြပါမလား။) ဣတိ၊ ပြီ။

ဘော ကဿပ။ ဣဒံ၊ ဤသို့ ပြောခြင်းသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ [လာမပြောတော့-ဟု မဆိုလို။ နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားနေသေးသဖြင့် လောလောဆယ် လာပြောနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ နောက်မှလာပြောလျှင်လည်း မိမိက ကွယ်လွန်ပြီးဖြစ်စရာရှိ၍ မဖြစ်နိုင်တော့ပါဟု-ဆိုလို၏။ ထို့ကြောင့် “အပီဟိ မယံ” စသောစကားကို ဆက်၍လျှောက်သည်။] ဘော ကဿပ။ ဟိ။

မုန်ပါ၏။ မယံ။ ဝိရံ၊ ကြာရှည်စွာက။ ကာလကံတာပိ၊ သေခြင်းကို ပြု
 ပြီးကုန်သည်လည်း။ ဝါ၊ သေပြီးကုန်သည်လည်း။ ဘဝေယျာမ အပိ၊
 ဖြစ်ကုန်တန်ဆာပါ၏။ ဝါ၊ ဖြစ်ကုန်မည်လည်း မသိပါ။ [သူတို့လာပြောတဲ့
 အချိန်မှာ ကျွန်ုပ်တို့သေလို့ အကြာကြီးတောင် ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေပါလိမ့်မည်-
 ဟူလို့။] “ဒေဝါ တာဝတိံသာ၊ တို့သည်၊ ဒေတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။” ဣတိ
 ဝါ၊ ဤသို့သော်လည်းကောင်း။ “ဒေဝါ တာဝတိံသာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ
 ဒီဃာယုကာ၊ ဤသို့ ရှည်သောအသက် ရှိကုန်၏။ (သို့ကလောက် အသက်
 ရှည်ကုန်၏။)” ဣတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ ဤ အကြောင်းကို။
 ကော၊ သည်။ ဘောတော ကဿပဿ၊ အား။ အာရောစေတိ၊ ပြောပါ
 သနည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ “ဒေတ္ထိ ဒေဝါတာဝတိံသာ” တိ ဝါ၊ အတ္ထိ
 ဒေဝါ တာဝတိံသာ-ဟူသည်လည်းဖြစ်သော။ ဧဝံဒီဃာယုကာ ဒေဝါ
 တာဝတိံသာတိ ဝါ၊ ဧဝံဒီဃာယုကာ ဒေဝါ တာဝတိံသာ-ဟူသည်
 လည်းဖြစ်သော။ ဘောတော ကဿပဿ၊ ၏ (စကားကို)။ န သဒ္ဓဟာမ၊
 မယုံကြည်ပါကုန်။ ဣတိ၊ ပြီ။

(၅) ဇေယျဥပမာ

၄၁၀။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဇေယျော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ကုန်သော။
 ပုရိသော၊ သည်။ ကဏှသုက္ကာနိ၊ အမည်းအဖြူ ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါနိ၊
 ရူပါရုံတို့ကို။ န ပဿေယျ၊ မမြင်ရာ။ နီလကာနိ၊ ညိုသောအဆင်းရှိကုန်
 သော။ ပ။ ပိတကာနိ၊ ရွှေသောအဆင်းရှိကုန်သော။ (ဝါဝင်းသောအဆင်းရှိ
 ကုန်သော။) ။ ပ။ လောဟိတကာနိ၊ နီသောအဆင်း ရှိကုန်သော။ ပ။ မဋ္ဌိဋ္ဌ-
 ကာနိ၊ ထန်းကျင့် နီပဆေး ပန်းရောင်သွေးသို့ ဝါတွေးလွင်လွင် နီကျင်
 ကျင်လောင်း မောင်းသောအဆင်းရှိကုန်သော။ ပ။ သမဝိသမာ၊ ညီညွတ်သော
 အရာ မညီညွတ်သောအရာတို့ကို။ ပ။ တာရကာနိ၊ ကြယ်တာရာဖြစ်ကုန်သော။
 ရူပါနိ၊ အဆင်းတို့ကို။ ပ။ စန္ဒိမသုရိယေ၊ လ၊ နေတို့ကို။ ပ။

သော ဧဝံ ဝဒေယျ။ (ကိ။) “ကဏှသုက္ကာနိ။ ရူပါနိ၊ တို့သည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ကဏှသုက္ကာနိ။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝိ၊ မြင်သူသည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပ။ အဟံ။ ဧဝံ၊ ဤ အရာအားလုံးကို။ န ဇာနာမိ၊ မသိ။ ပ။
 န ပဿာမိ၊ မမြင်။ တသ္မာ။ တံ၊ ထို အရာအားလုံးသည်။ နတ္ထိ။” ဣတိ၊
 ဤသို့ ပြောရာ၏။ ရာဇညေ။ သော၊ ထို ယောက်ျားသည်။ ဝဒေယျော၊
 ပြောလတ်လား။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ (ဟုတ်မှန်စွာ။) ဝဒေယျ န ခေါ၊

ပြောရာသလော။ [သူက အထက်ပါအတိုင်းပြောလျှင် အမှန်အတိုင်း ပြော
ဆိုရာရောက်သလား-ဟူလို။] ဣတိ၊ ပြီ။ ဘော ကဿပ။ ဣဒံ၊ ဤသို့
ဟုတ်မှန်စွာပြောဆိုခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ (မဖြစ်နိုင်ပါ။) ။ပ။
သော ဝဒမာနော သမ္မာ။ န ဟိ ဝဒေယျ၊ မပြောရာပါ။ (ပြောဆို
ရာမရောက်ပါ။) ဣတိ၊ ပြီ။

ရာဇည။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူပင်။ ယံ တံ၊ အကြင်သင်သည်။ မံ၊
ငါ့ကို။ ဝေံ၊ သို့။ (တာဝတိံသာနတ်များရှိသည်။ ဤမျှလောက်အသက်
ရှည်သည်ဟု အရှင်အား ဘယ်သူပြောသနည်း။ အရှင်၏စကားကို ကျွန်ုပ်
တို့မယုံကြည်နိုင်ပါ-ဟူ၍။) ဝဒေသိ၊ ပြော၏။ (သော) တံ၊ ထိုသင်သည်။
ဇစ္စန္ဒူပမော မညေ၊ သူကန်းဥပမာ ရှိ၏ဟူ၍။ ဝါ သူကန်းနှင့်တူ၏ဟူ၍။
ဝါ၊ သူကန်းကဲ့သို့။ ပဋိဘာသိ၊ (ငါ၏ စိတ်၌) ထင်လာပြီ။

ကော ပနေတံ။ပ။ရာဇည။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာ အားဖြင့်။
တံ၊ ဣမိနာ မံသ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ မညတိ။ (ဤလောကကို) မြင်သိ၏။
ဝေံ၊ ဤ အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပရောလောကော၊ ကို။ န ခေါ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
မသိမမြင်ထိုက်။ ဝါ၊ မမှတ်ထိုက်။ (တနည်း) တံ၊ ဣမိနာ မံသစက္ခုနာ။
မညသိ ယထာ၊ မြင်သိသကဲ့သို့။ ဝေံ၊ တူ။ ပရော လောကော။ န ခေါ
ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ထိုက်။

ရာဇည။ ယေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တော
ကြီးထဲက တောအုပ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အရည-ဖြစ်သော တောမြိုင်
ထဲက ကျောင်းဖြစ် ကုန်သော။ ပန္နာနိ၊ အစွန်အဖျား ဖြစ်ကုန်သော။
သေနာသနာနိ၊ တို့ကို။ ပဋိသေဝန္တိ၊ မှီဝဲ နေထိုင်ကြ ကုန်၏။ တေ၊
တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထို တောကျောင်းတို့၌။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ ကုန်

၁။ ယံ မံ တံ ဝေံ ဝဒေသိ။ ။ရှေးနိဿယ-၌ ဤ ဝါကျကို ရှေ့ဝါကျနှင့် ဆက်
သွယ်၍ အနက်ပေးထား၏။ ဓိဒိကား ယံ-ကို လိင်္ဂဝိပလ္လာသ၊ သို့မဟုတ် နိပါတ်-ဟု
လည်းကောင်း၊ ရှေ့ဝါကျ၏ အနိယမ -ဟုလည်းကောင်း ယူဆ၍ အနက်ပေး
ပါသည်။

၂။ တံ။ပ။ပဋိဘာသိ။ ။ပဋိဘာသိ-၏ ကတ္တားသည် တွံ-တည်း။ ဇစ္စန္ဒူပမော-
ကား တွံ-နှင့် အရတူတည်း။ ပဋိ+ဘာ-ဓာတ်သည် သမ္ပဒါနံ၊ သို့မဟုတ် အာ
ဓာရ-ကို ငဲ့သောကြောင့် (ငါ၏ စိတ်၌) ဟု အလိုထည့်ပါ။ “ဌိတေ မဇ္ဈန္ဒိကေ
ကာလေ၊ သန္ဓိသိဝေသု ပက္ခိသု၊ သဏတေဝ မြဟာရညံ၊ တံ ဘယံ ပဋိဘာတိ
မံ”-သည်ဖြင့် ပဋိဘာ-ကြိယာပါသော ဝါကျနှင့် ထို၏အဖွင့်များကို သတိပြု။

သည်ဖြစ်၍။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာတို့ကို လွန်စွာလောင်မြိုက် တတ်
သော။ သမ္ပပုဓာန ဝိရိယ-ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တာ၊ ကိုယ်နှင့်အသက်
မငဲ့ကွက်ပဲ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးသို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိ ကုန်
သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တာ၊ နေကုန်လျက်။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု-အဘိညာဉ်ကို။
ဝိသောဓေန္တိ၊ စင်ကြယ်စေကုန်၏။

ထေ၊ တို့သည်။ ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော ပသာဒ - စက္ခုနှင့်တူသော။
ဝိသုဒ္ဓေန၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ၊ နဝသတ္တပါတုဘာဝ ဒိဋ္ဌိ-တို့၏ စင်ကြယ်ကြောင်း
ဖြစ်သော။ အတိက္ကန္တ မာနုသကေန၊ လူတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ပသာဒ-
စက္ခုကို လွန်သော။ စက္ခုနာ၊ အဘိညာဉ် စက္ခုဖြင့်။ ဣမဉ္ဇေဝ လောကံ၊
ကိုလည်းကောင်း။ ပရဉ္စ၊ နောက်လောကကိုလည်းကောင်း။ ဩပံပါတိကေ။
သုတ္တေ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဿန္တိ၊ မြင်နိုင်ကုန်၏။ ရာဇည၊ ဝေဉ္ဇ၊
ဤ အခြင်းအရာ အားဖြင့်သာ။ ဝါ၊ ဤနည်းဖြင့်သာ။ ပရောလောကော
ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တံ၊ ဣမိနာ မံသ-
စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ မညသိ၊ (တထာ)။ န တွေဝ (ဒဋ္ဌဗ္ဗော)၊ မသိမမြင်
ထိုက်သည်သာ။ ဝါ၊ မမှတ်ထိုက်သည်သာ။ပ။

၄၁၉။ ကိဉ္စာပိ။ပ။ဘော ကဿပ။ ဣဓ၊ ဤ လောက၌။ အဟံ။
သီလဝန္တေ၊ သီလရှိပါကုန်လျက်။ ကလျာဏဓမ္မေ၊ ကောင်းသော အကျင့်
သဘော ရှိပါကုန်လျက်။ ဝါ၊ ကောင်းသော ကိုယ်ကျင့်တရား ရှိပါ
ကုန်လျက်။ ဇီဝိတုကာမေ၊ အသက်ရှင်ခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သော။ အမရိတု-
ကာမေ၊ သေခြင်းငှာ အလိုမရှိကုန်သော။ (မသေလို ကုန်သော။)
သုခကာမေ၊ ချမ်းသာကို လိုလားကုန်သော။ ဒုက္ခပဋိကူလေ၊ ဆင်းရဲကို
ရှုံ့မုန်းကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏေ၊ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ တွေ့ရပါ၏။ ဘော
ကဿပ။ တဿ မယံ၊ ၏။ ဝေံ၊ ဤ အကြံသည်။ ဟောတိ။ (ကိ။)
ဘောန္တော၊ အရှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သီလဝန္တော၊ ကုန်သော။ ကလျာဏ-
ဓမ္မာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဝေံ၊ သို့။ သေစ
ဇာနေယျံ၊ အကယ်၍ သိကုန်အံ့။ (ကိ။ အဘယ်သို့ သိကုန်ရာသနည်း။)
“ဣတော၊ ဤ အသက်ရှင်နေခြင်းထက်။ မတာနံ၊ သေကုန်သော။ နော၊
ငါတို့၏။ သေယျော၊ မြတ်သည်။ (နောက်ဘဝ၌ မြတ်သည်။) ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်လိမ့်မည်။” ဣတိ၊ ဤသို့ သိကုန်အံ့။

ဣဒါနိ၊ ဤ။ ဘောန္တော။ပ။ ဝိသံ ဝါ၊ အဆိပ်ကိုသော်လည်း။ ခါဒေယျံ၊
ခဲစားကုန်ရာ၏။ သတ္ထံ ဝါ၊ လက်နက်ကိုသော်လည်း။ အာဟရေယျံ၊

သတ်ဖို့ရာ ဆောင်ယူကုန်ရာ၏။ ဥဗ္ဗန္တိတော ဝါ၊ ကြီးဖြင့် ဖွဲ့ချည်၍သော်လည်း။ ကာလကံရေယျ၊ သေခြင်းကို ပြုကုန်ရာ၏။ (ကြီးဆွဲချ၍ သေကုန်ရာ၏။) ပပါတေ ဝါ၊ ချောက်ကမ္ဘား၌သော်လည်း။ ပပတေယျ၊ ခုန်ချကုန်ရာ၏။

ယသ္မာ စ၊ အကြင်ကြောင့်ကား ။ပ။ န ဇာနန္တိ။ပ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘောန္တော။ ဣမေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သီလဝန္တော။ ကလျာဏ-ဓမ္မာ၊ ကုန်သည်။ (သမာနာ၊ ဖြစ်ပါကုန်လျက်။) ဇီဝိတကာမာ။ပ။ ဒုက္ခ-ပဋိက္ခလာ(ဟုတွာ)။ အတ္တာနံ၊ ကို။ န မာရေန္တိ၊ မသေစေကြပါကုန်။ [ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်မသေကြပါကုန်-ဟူလို။] ယေန။ပ။ ဟောတိ။ အယမ္ပိ၊ ဤ အကြောင်းသည်လည်း။ (သီလရှိသော သမဏ၊ဗြာဟ္မဏ-တို့ မိမိကိုယ်ကို မသေစေခြင်းဟူသော ဤအကြောင်းသည်လည်း။ သော) ပရိယာယော၊ သည်။ (ပရလောက စသည်မရှိဟု ပြောဆိုဖို့ရန် ထိုအကြောင်းသည်။ ဟောတိ။) ဣတိ၊ ပြီ။

(၆) ဂဗ္ဘိနိဥပမာ

၄၂၀။ တေန ဟိ ။ပ။ ရာဇည၊ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသော အကြောင်းကား။ အညတရဿ၊ တယောက်သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၎င်း။ ဒွေ။ ပဇာပတိယော၊ ဇနီးတို့သည်။ အဟေသံ၊ ရှိကုန်ပြီ။ ဧကိဏ္ဍာ၊ တယောက်သော ဇနီး၏။ ဒသဝဿုဒ္ဓေသိကော ဝါ၊ ဆယ်နှစ်ရှိ၏ဟု ညွှန်ပြထိုက်သည် သော်လည်း ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ဆယ်နှစ်အရွယ်ရှိသည်သော်လည်း ဖြစ်သော။ ဒွါဒသ ဝဿုဒ္ဓေသိကော ဝါ၊ တဆယ်နှစ်နှစ်ရှိ၏ဟု ညွှန်ပြထိုက်သည်သော် လည်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ တဆယ်နှစ်နှစ်အရွယ် ရှိသည်သော်လည်းဖြစ်သော။ ပုတ္တော အဟောသိ၊ ကော၊ သည်။ ဂဗ္ဘိနိ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိ၏။ ဥပဝိဇ္ဇညာ၊ နိုးကပ်သော ဖွားရာကာလရှိ၏။ ဝါ၊ ဖွားခါနီးဖြစ်၏။ပ။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ဝါ၊ သေချိန်ကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော မာဏ-ဝကော၊ ထိုလုလင်ငယ်သည်။ မာတုသပတ္တိံ၊ အမိနှင့် လင်တူမိန်းမကို။ ဝါ၊ အမိ ၎င်း ရန်သူမိန်းမကို။ တေဒဝေါစ။(ကိ။) ဘောတိ၊ အရှင်မ။ ယံ ဣဒံ ဓနံ ဝါ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်သော်လည်းကောင်း။ (ယံ ဣဒံ) ဓညံ ဝါ၊ အကြင် စပါး ပဲ-သည်သော်လည်းကောင်း။ (ယံ ဣဒံ) ရဇတံ ဝါ၊ အကြင် ငွေသည်သော်လည်းကောင်း။ (ယံ ဣဒံ) ဇာတဂူပံ ဝါ၊ အကြင် ရွှေသည်သော်လည်းကောင်း။ (အတ္ထိ။) သဗ္ဗံ၊ သော။ တံ၊ ထို ဓန-စသည် သည်။ မယံ၊ ကျွန်ုပ်၏(အတွက်တည်း။) ဝါ၊ ကျွန်ုပ်၏ဥစ္စာတည်း။ ဣ။

ဤ ပစ္စည်းအားလုံး၌။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခုမျှ။ (တခုတလေမျှ။) တုယံ၊ သင်၏ အတွက်။ နတ္ထိ၊ ဘောတိ။ မေ၊ ၎င်း။ ပိတု၊ ၎င်း။ ဒါယဇ္ဇံ၊ အမွေကို။ နိယျာ- ဒေဟိ၊ အပ်နှင်းပါ။” ဣတိ၊ ပြီ။

ဧဝံ ဝုတ္တေ။ပံ။ “တာတာ၊ အမောင်။ ယာဝ၊ လောက်။ (အဟံ၊ ဝိဇာ- ယာမိ၊ သား သမီး ဖွားမြင်၏။ တာဝ၊ ထို သားသမီး ဖွားမြင်သည့် တိုင်အောင်။ အာဂမေဟိ၊ စောင့်ဆိုင်းပါဦး။ ကုမာရကော၊ သတို့သား သည်။ သစေ ဘဝိဿတိ၊ အံ့။ (ဧဝံ သတိ။) တဿပိ၊ ထိုသတို့သား၏ (အတွက်)လည်း။ ဧကေသေ၊ တစိတ် တဖို့သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါ လိမ့်မည်။ ကုမာရိကာ သစေ ဘဝိဿတိ။ သာပိ၊ သည်လည်း။ တေ၊ ၎င်း။ ဩပဘောဂ္ဂါ၊ အနီးအပါး၌ သုံးဆောင်အပ်သူမသည်။ ဝါ၊ ခြေရင်းအလုပ် အကျွေးသည်။ ဘဝိဿတိ။” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော ပြီ။ပ။

အထ ခေါ။ပ။ သတ္ထိ၊ ဓားကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဩဝရကံ၊ အခန်း ထဲသို့။ ပဝီသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဥဒရံ၊ ဝမ်းကို။ ဩပါဒေသိ၊ ခဲ့ဖြတ်ပြီ။ [“ဥဒရံ သိ။ ဩပါဒေသိ၊ မကောင်းသဖြင့် ထိရောက်စေပြီ။” ဟု သဒ္ဓတ္ထ- ကြံပါ။] (ကိ၊ အဘယ်သို့ ကြံ၍ ခဲ့ဖြတ်သနည်း။) ယာဝ၊ အကြင် အပိုင်း အခြားအားဖြင့်။ ဝိဇာယာမိ၊ ဖွားမြင်၏။ (တာဝ၊ ထိုအပိုင်းအခြား အား ဖြင့်။) သေ၊ ထို ကလေးသည်။) ယဒိ ဝါ ကုမာရကော၊ သတို့သားကလေး လေလော။ ယဒိ ဝါ ကုမာရိကာ၊ သတို့သမီးကလေးလေလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍ ခဲ့ဖြတ်ပြီ။ သာ၊ ထို သူမသည်။ အတ္တာနုဉ္ဇေဝ၊ မိမိကို လည်း ကောင်း။ ဇီဝိတဉ္ဇ၊ အသက်ကိုလည်းကောင်း။ ဂဗ္ဘဉ္ဇ၊ ကိုယ်ဝန်သူငယ်ကို လည်းကောင်း။ သာပံတေယျဉ္ဇ၊ ဥစ္စာနှစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝိနာသေသိ၊ ပျက်စီးစေပြီ။ (ဖျက်ဆီးပြီ)။

[ယထာ တံ-၌ တံ-အနက်မရှိ။ ယထာကို ကြိယာနှင့်တွဲပေးပါ။] ဗာလာ၊ နားမလည်သော အမျိုးသမီးသည်။ အဗျတ္တာ၊ မကျွမ်းကျင် မလိမ္မာသော အမျိုးသမီးသည်။ အယောနိသော၊ မသင့်သော အကြောင်း အားဖြင့်။ (အမွေအနှစ်ကို ရခြင်း၏အကြောင်း မဟုတ်သောအားဖြင့်။) ဒါယဇ္ဇံ၊ အမွေကို။ ဂုဝေသန္တိ၊ ရှာလျက်။ အနယဗျသနံ၊ ကြီးပွားမဲ့ ပျက်စီး ခြင်းသို့။ ဝါ၊ ချမ်းသာကင်းသော ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပန္နာ ယထာ၊ ရောက်ရသကဲ့သို့တည်း။ ရာဇည၊ ဧဝ မေဝ၊ ပင်။ ဗာလော၊ သော။ အဗျတ္တာ၊ သော။ တံ၊ အယောနိသော၊ ဖြင့်။ ပရလောကံ၊ ကို။

ဂဝေသန္တော၊ လျက်။ အနယဗျသနံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိဿသိ၊ ရောက်ရလိမ့်မည်။ ဗာလာ။ အဗျတ္တာ၊ သော။ သာ ပြာဟ္မဏီ။ ပ။ အာပန္နာ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့တည်း။

ရာဇည၊ သီလဝန္တော။ ပ။ သမဏပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အပက္ကံ၊ မရင့်ကျက်သေးသော အသက်ကို။ ဝါ၊ သေချိန်မကျသေးသော အသက်ကို။ န ပရိပါစေန္တိ၊ မရင့်ကျက်စေကြကုန်။ (မဖြတ်ကြကုန်။) အပိစ၊ စင်စစ်ကား။ ပရိပါကံ၊ အသက်၏ရင့်ကျက်ခြင်းကို။ ဝါ၊ အသက်၏ရင့်ကျက်ရာ အချိန်ကို။ အာဂမေန္တိ၊ စောင့်ဆိုင်းကုန်၏။ ရာဇည။ ဟိ၊ မှန်။ ပက္ခိတာနံ၊ ပညာရှိကုန်သော။ သီလဝန္တာနံ။ ပ။ သမဏပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ဇီဝိတေန၊ အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့်။ အတ္ထော၊ အကျိုးရှိ၏။ ရာဇည။ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ စိရံ၊ ကြာရှည်စွာ။ ဒိဿံ၊ ရှည်စွာသော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလပတ်လုံး။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ တထာတထာ၊ ဖြင့်။ ဗဟံ၊ များစွာ။ ပုညံ၊ ကို။ ပသန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ စ၊ ကောင်းမှုဖြစ်စေရုံသာ။ မက-သေး။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ များစွာသော လူအပေါင်း၏ စီးပွားအလို့ငှာ။ ဗဟုဇန သုခါယ၊ များစွာသော လူအပေါင်း၏ ချမ်းသာအလို့ငှာ။ လောကာနုကမ္မာယ၊ သတ္တလောကကို သနားစောင့်ရှောက် ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ဟိတာယ၊ စီးပွားအလို့ငှာ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှာ။ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ကျင့်ကြ၏။ ပ။

၄၂၁။ ကိဉ္ဇာပိ။ ပ။ “ဣမံ၊ ပရိသံ၊ ကံ။ ဇီဝန္တံ၊ ယေဝ၊ အသက်ရှင်စဉ်ပင်။ ကုမ္မိယာ၊ အိုးကြီး၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ မုခံ၊ အိုးဝကို။ (အိုးအပေါက်ကို)။ ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်၍။ အလ္လေန၊ စိုသော။ (ပျော့ပျောင်းသော။) စမေဓု၊ သားရေဖြင့်။ ဩနန္တိတွာ၊ ဖွဲ့ကြက်၍။ အလ္လာယ၊ စိုစွတ်သော။ မတ္တိကာယ၊ မြေညက်ဖြင့်။ ဗဟလာဝလေပနံ၊ တူအောင် လမ်းကျုံးကို။ ကရိတွာ၊ ၍။ ဥဒ္ဓန္တံ၊ ဖိခုံလောက်သို့။ (မီးဖိုပေါ်သို့။) အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ အဝံ၊ မီးကို။ ဒေထ၊ ပေးကြကုန်။ (မီးရှို့ကြကုန်။)” ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။ ပ။ ယဒါ မယံ ဇာနာမ (ကံ)။ သော ပရိသော၊ သည်။ ကာလကံတော၊ ပြုအပ်ပြီးသော။ သေခြင်းရှိပြီ။ ဝါ၊ သေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့သိကုန်၏။ အထ၊ ၍။ နံ၊ ကုမ္မိ၊ ထိုအိုးကြီးကို။ ဩရောပေတွာ၊ မီးဖိုပေါ်က ချ၍။ ဥဒ္ဓန္တိတွာ၊ လမ်းကျံထားအပ်သော မြေညက်ကိုဖျက်၍။ (ခွာ၍။) မုခံ၊ အိုးဝကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ ဘဏိကံ၊ ပြေးပြေး။ နိဇ္ဈောကေမ၊ သေချာစွာ ကြည့်ပါကုန်၏။ (ကံ၊ အဘယ်သို့

ကြံ၍ ကြည့်ဆနည်း။) “အဿ၊ ဤသု၏။ ဇီဝံ၊ အသက်ကို။ နိက္ခမန္တံ၊ ထွက်သည်ကို။ အပ္ပေဝ နာမ ပုဿေယျာမ၊ မြင်နိုင်ကုန်တန်ရာ၏။” ထုတိ၊ ဤသို့ကြံ၍ ကြည့်ပါကုန်၏။ ပ။ န ပဿာမ၊ မမြင်ပါကုန်။ ပ။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ (အသက်ထွက်သည်ကို မမြင်ရခြင်းဟူသော ဤအကြောင်း သည်လည်း။) ။ပ။

(၇) သုပိနက ဥပမာ

၄၂၂။ တေန ဟိ။ ပ။ တံ။ သည်။ ဒိဝါ၊ နေလည်၌။ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းသို့။ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်သည်။ (သမာနေဝ၊ စဉ်။) သုပိနကံ၊ အိပ်မက်၌ဖြစ်သော။ အာရာမရာမဏေယျကံ၊ အရံ၏ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝနရာမဏေယျကံ၊ တော၏ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဘူမိရာမဏေယျကံ၊ မြေ၏ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ပေါက္ခရဏီရာမဏေယျကံ၊ ရေကန်၏ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ပဿိတံ၊ မြင်မက်ဖူးသည်။ (ဟုတော။) အဘိဇာနာသိ နော၊ သိသလော။ ထုတိ၊ ပြီ။ ပ။ အဘိဇာနာမိ၊ ပါ၏။ ထုတိ၊ ပြီ။

တံ၊ သင့်ကို။ တမ္ပိ သမယေ၊ ထိုအိပ်မက် မက်နေချိန်၌။ ခုဇ္ဇာပိ၊ ခါးကုန်းသမတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝါမနကာပိ၊ ပုက္ကသုမတို့သည်လည်းကောင်း။ [ခုဇ္ဇာပိ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော မိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝါမနကာပိ၊ ခြံရံသော မိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း။ ဤသို့လည်း ရှေးနိဿယ-၌ ပေးသေး၏။] ဝေလာသိကာပိ၊ ပျော်ရွှင်စေတတ်သော မိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပျော်တော်ဆက် မိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း။ ကောမာရိကာပိ၊ အပျိုတော်ငယ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်၏လော။ ပ။ ရက္ခန္တိ၊ ပါကုန်၏။ ပ။ တာ၊ ထိုသူမတို့သည်။ တုယံ၊ ၏။ ဇီဝံ၊ ကို။ ပဝိသန္တံ ဝါ၊ ကိုယ်တွင်းသို့ ပြန်ဝင်လာသည်ကို လည်းကောင်း။ နိက္ခမန္တံ ဝါ၊ ပြင်ပသို့ ထွက်သွားသည်ကိုလည်းကောင်း။ ပဿန္တိ အပိ န၊ မြင်များမြင်ကုန်၏လော။ ပ။ ထုဒံ၊ ဤသို့ မြင်ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်

၁။ နိက္ခမန္တံ ဝါ ပဝိသန္တံ ဝါ ဇီဝံ။ ။ဤစကားကို ပါယာသိရာဇဉာ၏ အဇ္ဈာသယ-ဓာတ်ခံအတိုင်းပင် အရှင်ကုမာရကဿပက ပြောသည်။ မှန်၏- “သတ္တဝါတို့ အိပ်မက်မက်သောအခါ ခန္ဓာကိုယ်မှ ဇီဝခေါ်သော အသက်က ပြင်ပသို့ထွက်၍ ထိုထို အရံ၊ တော၊ တောင်-စသော ပျော်စရာများကို ကြည့်ရှုလျက် ဟိုဟိုဒီဒီ လှည့်လည်ပြီးနောက် ဝိဝိခန္ဓာကိုယ်တွင်းသို့ ပြန်ဝင်၏” ဟု ပါယာသိရာဇဉာ-က မှားမှားယွင်းယွင်း

ပါ။ (မဖြစ်နိုင်ပါ။) ရာဇည။ တာ၊ တို့သည်။ [“ဟိ” အနက်မရှိ။] ဇိဝန္တိယော၊ အသက်ရှင်ဆဲ ဖြစ်ပါကုန်လျက်။ တုယံ၊ ၏။ (ဇိဝံ-၌ စပ်။) ဝါ၊ သည်။ ဇိဝန္တိယ၊ အသက်ရှင်စဉ်။ ဇိဝံ၊ ကို။ ပဝိသန္တိ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နိက္ခမန္တိ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ န ပဿိသန္တိ နာမ၊ မမြင်နိုင်ကြပါပေ။ [နာမ-သည် ဂရဟာ-ဇောတက။] ကိံ ပန၊ ကြောင့်။ (ပဿိသသိ-၌ စပ်။) တံ၊ ကာလက်တထာ၊ ၏။ ဇိဝံ၊ ကို။ ပဝိသန္တိ ဝါ နိက္ခမန္တိ ဝါ၊ ပဿိသသိ၊ မြင်လိမ့်မည်နည်း ။ ပ။

၄၂၃။ ကိဉ္ဇာပိ ။ ပ။ ဣမံ ပုရိသံ၊ ကို။ ပ။ ဇိဝန္တိ ယေဝ၊ ပင်။ တုလာယ၊ ချိန်ဖြင့်။ (ချိန်စရာဖြင့်။) တုလေတု၊ ချိန်၍။ ‘ဇိယာယ၊ လေးညို့ဖြင့်။ အနုဿာသကံ၊ ထွက်သက် ဝင်သက် မရှိအောင်။ မာရေတု၊ လည်ပင်းကို ရစ်ပတ်သတ်၍။ ပုန ဒေဝ၊ ပင်။ (နောက်ထပ်ပြီး။) တုလာယ၊ ဖြင့်။ တုလေထ၊ ချိန်ကြကုန်။ ။ ပ။ တုလေန္တိ၊ ချိန်ကုန်၏။ ယဒါ၊ ၌။ သော။ ဇိဝတိ၊ အသက်ရှင်၏။ တဒါ၊ ၌။ လဟုတရော စ၊ ပေါ့ပါးသည် လည်းကောင်း။ မုဒု တရော စ၊ နူးညံ့ ပျော့ပျောင်းသည်လည်းကောင်း။ ကမ္မည-တရော စ၊ ထိုထို အမှု၌ ခံသည်လည်းကောင်း။ (ထိုထို အမှု၌ ပြုစုမ်းနိုင်သည် လည်းကောင်း။) ဟောတိ။ [တရ-ပစ္စည်း အနက်မရှိ။] ယဒါ ပန၊ ၌ကား။ သော ကာလက်တော ဟောတိ၊ တဒါ ဂရုတရော စ ၊ လေးသည်လည်း

ယူဆလေသည်။ [ဤနေရာဝယ် စိတ်၏ဖြစ်ပုံကိုပင် “အသက်”ဟု သူက ယူဆ ထား၏။]

ထို့ကြောင့်-မထေရ်က စို့ငယ်ကလေးဖြင့် စို့ကြီးကိုရိုက်နှက်ကာ နတ်သကဲ့သို့ ဇိဝ-အမည်ကို ပဓာန-ပြုသဖြင့် သူ၏ ဥစ္စေဒ-ဒိဋ္ဌိကို နတ်ပယ်လို၍ “အပိ န တာ တုယံ ဇိဝ ပဿန္တိ ပဝိသန္တိ ဝါ နိက္ခမန္တိ ဝါ” ဟု မေးတော်မူသည်။

၁။ တဒါ ဂရုတရော စ-သည်။ ။ သတ္တဝါတွေမှာ မသေခင် ခန္ဓာငါးပါးရှိသည် ဟု ဆိုကြရာ သေလျှင် ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ-တို့ မဖြစ်တော့ပဲ ချုပ်၏။ ဝိညာ-ဏက္ခန္ဓာက-ပူ တနေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့သွား၏။ ရူပက္ခန္ဓာသာ ကျန်တော့၏။ သို့ဖြစ်၍ ပသေခင်ထက် သေပြီးနောက် သာ၍ပေါ့စရာရှိ၏-ဟု ယူဆလေသည်။ ယခုတော့ သေပြီးနောက် ခန္ဓာကိုယ်ကြီး၏ ပို၍လေးနေပုံကို ထောက်လျှင် ဘဝတပါးသို့ပြောင်း သွားနိုင်သည့် သတ္တဝါ တယောက်မှ မရှိပဲ သေပြီးနောက် ဘဝပြတ်သည်ဟု ပါယာသိ ရာဇည-က ဆိုလိုပေသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ပါယာသိရာဇည ပြောသလို ဘဝတပါးသို့ ပြောင်းသွားသော သတ္တဝါမရှိသည်မှာ မှန်၏။ သို့ရာတွင် အနန္တရ-ပစ္စည်း နာနက္ခဏိက-ကမ္မပစ္စည်းတို့ ဖြင့် ရုပ်နာမ်အစဉ်အဆက် ကျေးဇူးပြုလျက် ဤဘဝ-က ကံကြောင့် နောက်ဘဝဝယ် ရုပ်သစ်၊ နာမ်သစ်-ဖြစ်ပုံကို အဘိဓမ္မာသဘောအရ သတိပြုပါလေ။

ကောင်း။ ပတ္တိန္နတရော စ၊ ခိုင်မာတောင့်တင်းသည်လည်းကောင်း။ အကမ္မည-
တရော စ၊ ထိုထိုအမှု၌ မခံသည်လည်းကောင်း။ ပ။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။
(အသက်ရှင်စဉ် ပေါ်၍ သေပြီးနောက် လေးနေခြင်းဟူသော ဤအကြောင်း
သည်လည်း။) ။ပ။

(ဂ) သန္တတအယောဂုဋ္ဌဥပမာ

၄၂၄။ တေန ဟိ။ ပ။ ဒိဝသံ၊ တံနေလုံးလုံး။ သန္တတ္ထံ၊ လွန်စွာ
ပူလောင်အပ်သော။ အာဒိတ္ထံ၊ လွန်စွာ တောက်ပသော၊ (နိနိရိရံ မီးစွဲနေ
သော။) သမ္ပဇ္ဇလိတံ၊ ထက်ဝန်းကျင် တောက်လောင်နေသော။ ဝါ၊ အလျှ-
တပြောင်ပြောင် တောက်လောင်နေသော။ သဇောတိဘူတံ၊ အရောင်
အလင်းနှင့် တကွဖြစ်သော။ အယောဂုဋ္ဌံ၊ သံတွေ့ခဲ့ကို။ (သံတုံး သံလုံး
ကို။) ။ပ။ တမေနံ၊ ထို သံလုံးကို။ အပရေန သမယေန၊ ခွံ။ သီတံ၊ အေးနေ
သည်။ နိဗ္ဗုတံ၊ မီးငြိမ်းနေသည်။ (သမာနံ၊ ဖြစ်စဉ်။) ။ပ။ ကဒါ၊ ခွံ။ သော
အယောဂုဋ္ဌော၊ သည်။ လဟုတရော ဝါ၊ ပေါ်သည်သော်လည်းကောင်း။
။ပ။ ကမ္မညတရော ဝါ၊ သည်သော်လည်းကောင်း။ ဟောတိ န ခေါ၊
ဖြစ်သနည်း။ ယဒါ၊ ခွံ။ အာဒိတ္တော၊ ဧ။ သမ္ပဇ္ဇလိတော၊ ဧ။ သဇောတိ-
ဘူတော၊ ဧ။ (ဟဒါ) ဝါ၊ ခွံသော်လည်း။ (လဟုတရော ဝါ မုဒုတရော
ဝါ ကမ္မညတရော ဝါ၊ ဟောတိ န ခေါ၊ လော။) ယဒါ၊ သီတေ၊ ဧ။
နိဗ္ဗုတော၊ ဧ။ (တဒါ) ဝါ၊ ခွံသော်လည်း။ (လဟုတရော ဝါ မုဒုတရော
ဝါ ကမ္မညတရော ဝါ၊ ဟောတိ န ခေါ၊ လော။) ဣတိ၊ ပြီ။

ဘော ကဿပ ယဒါ။ သော အယောဂုဋ္ဌော၊ သည်။ တေဇောသဟ-
ဂတော စ၊ အပူဟူသော တေဇောဓာတ်နှင့် တကွဖြစ်သည်လည်းကောင်း။
ဝါယောသဟဂတော စ၊ လေဟူသော ဝါယောဓာတ်နှင့် တကွဖြစ်သည်
လည်းကောင်း။ (ဟုတွာ။) အာဒိတ္တော၊ သည်။ ပ။ သဇောတိဘူတော၊
သည်။ ဟောတိ၊ တဒါ။ လဟုတရော စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပ။ ကမ္မည
တရော စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ယဒါ၊ ပန၊ ခွံကား။
သော အယောဂုဋ္ဌော၊ သည်။ နေဝ တေဇောသဟဂတော၊ တေဇောဓာတ်
နှင့်လည်း တကွဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ န ဝါယောသဟဂတော၊ ဝါယော
ဓာတ်နှင့်လည်း တကွဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ (ဟုတွာ။) သီတော၊ သည်။
နိဗ္ဗုတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ တဒါ။ ပ။ အကမ္မညတရော စ၊ သည်လည်း
ကောင်း။ ဟောတိ၊ ပါ၏။ ဣတိ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

ရဇည။ ဝေမေဝ၊ ပင်။ တဒါ၊ ဌ။ အယံ ကံယော၊ သည်။ အာယု-
 သဟဂတော စ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ-ဟူသော အသက်နှင့် တကွဖြစ်သည်လည်းကောင်း။
 ဥသ္မာသဟဂတော စ၊ တေဇောဓာတ်ဟူသော ကိုယ်ငွေ့နှင့် တကွဖြစ်သည်
 လည်းကောင်း။ ဝိညာဏသဟဂတော စ၊ စိတ်ဝိညာဉ်နှင့် တကွဖြစ်သည်
 လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ တဒါ။ ပ။ ကမ္မညတရော စ ဟောတိ။ ယဒါ ပန
 အယံ ကာယော။ နေဝံ အာယုသဟဂတော၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ-ဟူသော အသက်
 နှင့် တကွဖြစ်သည်လည်းကောင်း ။ ပ။ န ဝိညာဏသဟဂတော၊ သည်လည်း
 ကောင်း။ ဟောတိ။ ပ။ အကမ္မညတရော စ။ ပ။

၄၂၅။ ကိဉ္ဇာပိ။ ပ။ ဣမံ ပုရိသံ ကိ။ ဆဝိဉ္ဇ၊ အရေပါးကိုလည်း
 ကောင်း။ (အပေါ်ရေကိုလည်းကောင်း။) စမ္ပဉ္ဇ၊ အရေထူကိုလည်းကောင်း။
 (အတွင်းရေကိုလည်းကောင်း။) မံသဉ္ဇ၊ အသားကိုလည်းကောင်း။ နှာရုံ၊ စ။
 အကြောကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌိဉ္ဇ၊ အရိုးကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌိမိဉ္ဇဉ္ဇ၊
 ရိုးတွင်းချဉ်ဆီကိုလည်းကောင်း။ အနုပဟစ၊ မထိခိုက်မှု၍။ (မထိခိုက်စေပဲ။)
 ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေထ၊ ခွဲကြကုန်။ ပ။ ယဒါ။ သော၊ သည်။ အာမတော၊
 တဝက်သေနေသည်။ [အာ-သဒ္ဓါ ဥပခု-အနက်ဟော။] ဝါ၊ အနည်းငယ်
 ကိုယ်ငွေ့နှင့်ယှဉ်လျက် သေနေဆဲသည်။ [သေခါနီး ဖြစ်နေသည်-ဟူလို။]
 ဟောတိ (တဒါ။) တေ၊ ထို မင်းမှုထမ်းယောက်ျားတို့ကို။ အဟံ ဝေ
 ဝဒါမိ (ကိ။) ဘော၊ တို့။ တေန ဟိ၊ လျှင်။ ဣမံ ပုရိသံ ကိ။
 ဥတ္တာနံ၊ ပက်လက်။ နိပါတေထ၊ အိပ်စေကြကုန်။ ပ။ အဝံကုဉ္ဇံ၊ မှောက်
 လျက်။ (မှောက်ရက်။) နိပါတေထ။ ပဿေန၊ နံပါးဖြင့်။ ပ။ ဒုတိယေန
 ပဿေန။ နှစ်ခုမြောက် နံပါးဖြင့်။ နိပါတေထ။

ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌ (ဦးခေါင်းရှိအောင်)။ ဝါ၊ မတ်မတ်။ ဌပေထ၊ တည်စေ
 ကြကုန်။ ဝါ၊ ထားကြကုန်။ [ရှေးနိဿယ-၌ “ဥဒ္ဓံ၊ ခြေမိုးမြောက်” ဟု
 ပေး၏။ ခြေထောက် မိုးမြောက်လျှင် ဦးခေါင်းစောက်ထိုးဖြစ်၍ ဩမုဒ္ဓကံ-
 နှင့် ရောထွေးနေလိမ့်မည်။] ဩမုဒ္ဓကံ၊ အောက်၌ ဦးခေါင်းရှိအောင်။
 ဝါ၊ ဦးခေါင်းစောက်ထိုး။ ဌပေထ။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ အာကောဇ္ဇေထ၊
 ခေါက်ကြကုန်။ လေခွန်နာ၊ ခဲဖြင့်။ ပ။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်ဖြင့်။ ပ။ သဏ္ဍေန၊ ဓား-
 စသောလက်နက်ဖြင့် ။ ပ။ ဩဓုနာထ၊ အတွင်းဘက်၌ လှုပ်ခါကြကုန်။
 (အတွင်းဘက်က ပြန်လှန်ကြကုန်။) သန္ဓုနာထ၊ အပြင်ဘက်၌ လှုပ်ခါကြ
 ကုန်။ ဝါ၊ အပြင်ဘက်က ပြန်လှန်ကြကုန်။ နိဒ္ဓါနာထ၊ ထိုမှ၊ ဤမှ
 လှုပ်ခါကြကုန်။ ဝါ၊ အတွင်းအပ မကျန်ရအောင် ပြန်လှန်ကြကုန်။ ပ။

တဿ၊ ဇါ။ တဒေဝ စက္ခု^၁၊ ထို မျက်စိသည်ပင်။ ဟောတိ၊ ရှိနေ၏။
 [ထို မသေမိက မျက်စိပင် ရှိနေ၏-ဟူလို။] တေ ရူပါ၊ ထို အဆင်းတို့သည်။
 (ဟောန္တိ။) စ၊ ထိုသို့ပင် မျက်စိနှင့် အဆင်း ရှိပါသော်လည်း။ တံ
 အာယတနံ၊ ထို ရူပါယတန-ကို။ (ထို ရူပါရုံကို။) န ပဋိသံဝေဒေတိ၊ မခံ
 စားနိုင်။ (မမြင်နိုင်။) [နောက်၌ သောတ-စသည်တို့ကိုကြည့်၍ “န ပဋိ-
 သံဝေဒေတိ၊ မခံစားနိုင်။ ဝါ၊ မကြားနိုင်။” ဤသို့ လျော်အောင်ပေးပါ။]
 ။ပ။ အယဗ္ဗိ၊ သည်လည်း။ (အသက်ထွက်သွားသည်ကို မမြင်ရခြင်း၊ မျက်စိ-
 စသည်တို့ရှိပါလျက် အာရုံကို မခံစားနိုင်ခြင်း ဟူသော ဤ အကြောင်း
 သည်လည်း။) ။ပ။

(၉) သင်္ခမ ဥပမာ

၄၂၆။ တေန ဟိ။ပ။ အညတဏှော၊ တယောက်သော။ သင်္ခမော၊
 ခရုသင်းကို မှတ်တတ်သူသည်။ ဝါ၊ ခရုသင်းသံကို မြည်စေတတ်သူ
 သည်။ သင်္ခံ၊ ခရုသင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပစ္စန္တိမံ၊ တိုင်းပြည်၏
 အစွန်အဖျား၌ဖြစ်သော။ [“ပစ္စန္တရစ်၌ဖြစ်သော” ဟု ရှေးကပေးကြ၏။]
 ဇနပဒါ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။ သော၊ ထိုသူသည်။ ။ပ။ ဂါမဿ၊
 ၎င်း၊ မဇ္ဈေ၊ ၌။ ဝိတော၊ တည်သည်။ (ဟုတွာ။) တိက္ခတ္ထံ၊ သင်္ခံ၊ ကို။
 ဥပလာပေတွာ၊ အသံမြည်စေ၍။ (မှတ်၍။) သင်္ခံ၊ ကို။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။
 (တည်ရာအပြင်၌။) နိက္ခိပိတွာ၊ ချထား၍။ ကေမန္တံ နိသီဒိ ။ပ။ ပစ္စန္တ-
 ဇနပဒါနံ၊ အစွန်ဖြစ်သော ဇနပုဒ်၌ နေကုန်သော။ တေသံ မနု-
 သာနံ တေဒဟောသိ၊ (ကို။) “အမ္မော၊ အမောင်တို့။ ဧဝံရဇနိယော၊
 ဤသို့ တတ်မက်စေတတ်သော။ ဝါ၊ သို့ကလောက် တတ်မက်စရာကောင်း
 သော။ ဧဝံကမနိယော၊ ဤသို့နှစ်သက်စေတတ်သော။ ဝါ၊ သို့ကလောက်
 နှစ်သက်စရာကောင်းသော။ ဧဝံ မဒနိယော၊ ဤသို့ ယစ်မူးစေတတ်သော။
 ဝါ၊ သို့ကလောက် ယစ်မူးစရာကောင်းသော။ ဧဝံ ဗန္ဓနိယော၊ ဤသို့ ဖွဲ့ငြိ

၁။ တဒေဝ စက္ခု။ ။ “မသေမိက ထို စက္ခုပသာဒ-ပင် ရှိ၏ဟု ပြောခြင်းမှာ
 သူ၏အယူသာ ဖြစ်၏။ အမှန်မှာ-မျက်လုံးရှိသေးသော်လည်း ကမ္မဇရုပ်များ ချုပ်ပြီးဖြစ်၍
 စက္ခုပသာဒ-မရှိတော့ပါ။ သို့အတွက် မခံစားနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူကမူ “စက္ခုပသာဒ
 တို့ မပျက်စီးပဲ ဆက်လက်တည်နေ၏” ဟု ယူဆပြီး “န ပဋိသံဝေဒေတိ” ဟု ပြော၏။
 ဆိုလိုရင်းမှာ-စက္ခုပသာဒ-စသည်တို့ မပျက်စီးသေးသောကြောင့် အာရုံကိုခံစားနိုင်ရုံ
 မည်ဖြစ်၏။ ယခုလို မခံစားနိုင်ပုံကိုထောက်လျှင် သေလျှင်ပြတ်တော့၏-ဟု မခံမဆိုင်
 အကြောင်းပြလေသည်။

စေတတ်သော။ ဝါ၊ သို့ကလောက် စွဲငြိစရာကောင်းသော။ ဧဝံ မုစ္ဆနိယော၊ ဤသို့ တွေဝေ မေ့လျော့စေတတ်သော။ ဝါ၊ သို့ကလောက် မေ့စရာကောင်းသော။ ဧသော၊ ဤ အသံသည်။ ကဿ၊ အဘယ်အရာဝတ္ထု၏။ သဒ္ဓေါ န ခေါ၊ အသံပေးနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံပြီး၍။ [ဣတိ-တလုံးအကျေကြပါ။] သန္နိပတိတာ စည်းဝေး၍။ တံ သင်္ခမေ၊ ကို ။ပ။ ဧဝံ မုစ္ဆနိယောတိ။

ဘော၊ အမောင်တို့။ ယဿ၊ အကြင် အရာဝတ္ထု၏။ ဧသော သဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဧဝံရဇနိယော၊ ။ပ။ ဧသော၊ ဤ အရာဝတ္ထုသည်။ သင်္ခေါ နာမ၊ ခရုသင်းမည်၏။ ဣတိ၊ ပြီ ။ပ။ ဥတ္တာနံ၊ ပက်လက်။ နိပါတေသံ၊ လဲစေကြကုန်ပြီ။ (လှန်ကြကုန်ပြီ။ ကိ၊ အဘယ်သို့ ပြော၍ လှန်ကြသနည်း။) ဘော သင်္ခံ၊ အို ..ခရုသင်း။ ဝဒေဟိ၊ မည်ပါ။ ဘော သင်္ခံ ဝဒေဟိ။” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၍ လှန်ကုန်ပြီ။ သော သင်္ခေါ သဒ္ဓံ၊ နေဝ အကသိ၊ မပြု။ [ကြွင်းပုဒ်တို့ကို ပုဒ်စဉ် ၄၂၅-အတိုင်း ဆိုပါ။]

အံတ ခေါ ။ပ။ “ပစ္စန္ဒဇနပဒါ။ ဣမေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ယာဝ၊ အလွန်ပင်။ ဗာလာ၊ မိုက်ပ ပေကုန်စ။ ကထံ ဟိ၊ ကြောင့်။ အယောနိသော၊ အားဖြင့်။ (အသံမြည်ခြင်း၏ အကြောင်းမဟုတ်သောအားဖြင့်။) သင်္ခံသဒ္ဓံ၊ ကို။ ဂဝေသိဿန္နိ နာမ၊ ရွာကြရသနည်း။ (ရွာကြပါလိမ့်။)” ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံပြီး၍။ တေသံ၊ ထိုလူတို့သည်။ ပေက္ခမာနာနံ၊ ကြည့်နေကုန်စဉ်။ သင်္ခံ ။ ဂဟေဇာ၊ ကိုင်ယူ၍ ။ပ။ ပက္ခမိ ။ပ။ ဘော၊ တို့။ ယဒါ၊ ဌံ။ အယံ သင်္ခေါ နာမ၊ မည်သည်။ ပုရိသ သဟဂတော စ၊ မှုတ်တတ်သော ယောကျ်ားနှင့် တကွ ဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဝါယာမ-သဟဂတော စ၊ မှုတ်ခြင်း လှုံ့လှုံ့နှင့် တကွ ဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဝါယုသဟဂတော စ၊ မှုတ်ကြောင်းလေနှင့် တကွဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ ။ပ။ အဘိက္ကမတိ ပိ၊ ရှေ့သို့လည်းသွား၏။ ပင်္ဂက္ကမတိ ပိ၊ နောက်သို့လည်း ပြန်၏။ တိဋ္ဌတိ ပိ၊ ရပ်လည်းရပ်၏။ နိသိဒ္ဓတိ ပိ၊ ထိုင်လည်းထိုင်၏။ သေယျမ္ပိ၊ အိပ်ခြင်းကိုလည်း။ ကပေတိ၊ ပြု၏ ။ပ။ [လွယ်ပြီ။]

၄၂၇။ ကိဉ္ဇာပိ ။ပ။ ဣမဿ ပုရိသဿ၊ ။ပ။ ဆဝိံ၊ အရေပါးကို။ (အပေါ်ရေကို။) ဆိန္ဒုဿ၊ ဖြတ်ကြကုန်။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ဇီဝံ၊ အသက်ကို။ အပေဝ နာမ၊ ပဿေယျာမ၊ တွေ့မြင်ကုန်တုန်ရာ၏။ [စမ္ပ-စသည်တို့၏ အနက်ကိုပုဒ်စဉ် ၄၂၅-အတိုင်းဆိုပါ။] ။ပ။

(၁၆) အဂ္ဂိကဇဠိလ ဥပမာ

၄၂၈။ တေန ဟိ။ပ။ အညတရော၊ သော။ အဂ္ဂိကော၊ ပူဇော်ထား
 အပ်သောမီးရှိသော။ ဝါ၊ မီးနတ်ကို ပြုစုလုပ်ကျွေးသော။ ဇဠိလော၊
 ရသေ့သည်။ အရညာယတနေ၊ တောကြီးထဲ၌။ ပဏ္ဍကုဒ္ဓိယာ၊ သစ်ရွက်
 အမိုးအကာရှိသော ကျောင်းငယ်၌။ (သစ်ရွက်ကျောင်းငယ်၌။) သမ္ပတိ၊
 နေ၏။ပ။ ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ်၌။ (ဇနပုဒ်က။) သတ္တော၊ လှည်းကုန်သည်
 အပေါင်းသည်။ ဝုဠာသိ၊ ထပြီ။ ဝါ၊ ပြောင်းရွှေ့လာပြီ။ပ။ တဿ
 ဇဠိလဿ၊ ၏။ အဿမဿ၊ ကျောင်းသစ်မီး၏။ သာမန္တာ၊ အနီး၌။
 ကေရတ္တိံ၊ တညဉ်မျှ။ပ။ “ယေန၊ ၌။ သော သတ္တဝါသော၊ ထို လှည်း
 အပေါင်း၏ နေရာသည်။ ဝါ၊ ထို လှည်းစခန်းချရာ အရပ်သည်။ (အတ္ထိ။)
 တေန၊ သို့။ ယံ နူန ဥပသင်္ကမေယျံ၊ အကယ်၍ချဉ်းကပ်ရပါမူ ကောင်းလေစွ။
 တေ၊ ဤ လှည်းစခန်းချရာ အရပ်၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ဥပကရဏံ၊
 အဆောက်အဦသည်။ အပ္ပေဝ နာမ အဓိဂစ္ဆေယျံ၊ ရနိုင်တန်ရာ၏။” ဣတိ၊
 ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။ပ။ ကာလဿေဝ၊ စောစော၌ပင်။ (စောစောက-ပင်။)
 ဝုဠာယ၊ ထ၍။ပ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ တသ္မိံ သတ္တဝါသေ၊ ၌။ ဒဟရံ၊
 ငယ်သော။ မန္ဒ၊ နံ့သော။ (မသွားမလာနိုင်သေးသော။) ဥတ္တာနသေယျကံ၊
 ပက်လက်အိပ်တတ်ကာမျှဖြစ်သော။ ကုမာရံ၊ ယောက်ျားကလေးကို။ ဆဒ္ဓိတံ၊
 စွန့်ပစ်ထားအပ်သည်ကို။ (စွန့်ပစ်ထားခဲ့သည်ကို။) အဒ္ဓဿ၊ မြင်ပြီ။

ဒိသ္မာန၊ ကြောင့်။ အဿ၊ ထို ရသေ့၏။ပ။ “မေ၊ သည်။ ပေက္ခမာနဿ၊
 ကြည့်နေစဉ်။ (ငါ့မျက်စိအောက်၌ပင်။) မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်သူသည်။
 ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ယံ ကရေယျ၊ အကြင်ပြုရာ၏။ တေ၊ ဤသို့ ပြုခြင်း
 သည်။ မေ၊ အား။ ဝါ၊ ၏အတွက်။ န ခေါ ပတိဂ္ဂပံ၊ မသင့်လျော်ချေ။
 အဟံ၊ ဣမံ ဒါရကံ၊ ကို။ အဿမံ၊ သို့။ နေတွာ၊ ဆောင်ယူ၍။ ယံ
 နူန အာပါဒေယျံ၊ အကယ်၍ အသက်ရှည်ခြင်းသို့ ရောက်စေရပါမူ ကောင်း
 လေစွ။ (ယံ နူန) ပေါသေယျံ၊ အကယ်၍ နှိုရည် ထမင်း-စသည်ဒက္ခားလျက်
 မွေးမြူရပါမူ ကောင်းလေစွ။ (ယံ နူန) ဝဇ္ဇေယျံ၊ အကယ်၍ ကိုယ်ရော
 ဂုဏ်ပါ ကြီးပွားစေရပါမူ ကောင်းလေစွ။ [ကိုယ် လက် စသောအင်္ဂါတို့
 ကြီးပွားလာအောင်လည်းကောင်း၊ အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာ တိုးပွားလာ
 အောင်လည်းကောင်း ပြုရလျှင် ကောင်းလေစွ-ဟူလို။]” ဣတိ ဤသို့ အကြံ
 ဖြစ်ပြီ။ပ။ ဝဇ္ဇေသိ။

ယဒါ။ သော ဒါရကော၊ သည်။ ဒသဝဿုဒ္ဓေသိကော ဝါ၊ ဆယ်နှစ် ရှိ၏ဟု ညွှန်ပြထိုက်သည်သော်လည်းကောင်း။ ဒွါဒသဝဿုဒ္ဓေသိကော ဝါ၊ သည်သော်လည်းကောင်း။ ဟောတိ။ပ။ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင်ဖြစ် သော။ ကရုဏိယံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ဖြစ်ပြီ။ပ။ “တာတ၊ ချစ်သား။ အဟံ ဇနပဒံ ဂန္တံ၊ ဣစ္ဆာမိ၊ တာတ အဂ္ဂိ။” ပရိစရေယျာသိ၊ ပြုစုလုပ်ကျွေး လော့။ တေ၊ သင်၏။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ မာ စ နိဗ္ဗာယံ၊ ငြိမ်းလည်း မငြိမ်း စေနှင့်။ တေ၊ ၏။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ သစေ စ နိဗ္ဗာယေယျ၊ အကယ်၍ ငြိမ်းသွား အံ့။ (ဝေံ သတိ။ အဂ္ဂိံ နိဗ္ဗတ္တေတွာ-၌ စပံ။) အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝါသိ၊ ပဲခုပ်တည်း။ (ဓားတည်း။) ဣမာနိ၊ တို့ကား။ ကဋ္ဌာနိ၊ ထင်းတို့ တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ အရုဏိသဟိတံ၊ တကွဖြစ်သော ပွတ်ခုံ ပွတ်ကျည် တည်း။ ဝါ၊ ပွတ်ခုံ ပွတ်ကျည် အစုံတည်း။ အဂ္ဂိံ။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ ၍။” ပ။အနုသာသိတွာ၊ သွန်သင်နည်းပေး၍။ပ။ တဿ၊ ထို ကလေးသည်။ ခိဉ္စာပသုတဿ၊ မြူးတူးပျော်ပါး ကစားမှု၌ အားထုတ်စဉ်။ အဂ္ဂိ နိဗ္ဗာယံ။

အထ ခေါ။ပ။ ‘ယံ နန္ဒ’ ပရိစရေယျ၊ အကယ်၍ ပြုစုလုပ်ကျွေးရပါမူ ကောင်းလေစွ။ပ။ အရုဏိသဟိတံ၊ ကို။ ဝါသိယာ၊ ဖြင့်။ တစ္ဆိ၊ ရှေ့ပြီ။ (ခုတ်ပြီ။ ကိံ၊ အဘယ်သို့ကြံ၍ ခုတ်သနည်း။) “အဂ္ဂိံ၊ ကိံ၊ အပေဝ နာမ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ရနိုင်တန်ရာ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍ ခုတ်ပြီ။ပ။

နေဝ အဓိဂစ္ဆိ၊ မရသည်သာ။ အရုဏိသဟိတံ၊ ကို။ ဒွိဓာ၊ နှစ်ပိုင်း။ (နှစ်ခြမ်း။) ဖာလေသိ၊ ကွဲစေပြီ။ (ခွဲပြီ။) ပ။ သတဓာ၊ တရာသော အဖို့အားဖြင့်။ပ။ သကလိကံ သကလိကံ၊ အစိတ်စိတ် အမွှာမွှာ ဖြစ်အောင် ။ပ။ ဥဒုက္ခလော၊ ဆိုင်ငယ်၌။ ကောနေသိ၊ ထောင်းပြီ ။ပ။ မဟာဝါတေ၊ ကြီးစွာသောလေ၌။ သြပုနံ၊ ကြဲဖြန့်ပြီ။ ဝါ၊ လွှင့်ပြီ ။ပ။ တိရေတွာ၊ ပြီးဆုံး စေ၍။ ယေန၊ ၌။ သကော၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ အဿမော (အတ္တိ) ။ပ။ တာတ၊ သား။ ကစ္စိ၊ နည်း။ တေ၊ ၏။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ န နိဗ္ဗုတော၊ မငြိမ်း သွားလော့။ ဣတိ၊ ပြီ။ တာတ၊ ဖခင်။ ဣဓ၊ ယခု။ ဝါ၊ ဤအရပ်၌။ ။ပ။ မေ၊ သည်။ ခိဉ္စာပသုတဿ၊ စဉ်။ပ။ အဓိဂစ္ဆိန္တိ။

အထ ခေါ။ပ။ “အယံ ဒါရကော၊ သည်။ ယာဝ၊ အလွန်ပင်။ ဗာလော၊ မသိနားမလည်လေစွ။ အဗျတ္တော၊ မကျွမ်းကျင်လေစွ။ ကထံ ဟိ၊ ကြောင့်။ အယောနိသော၊ မသင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ (မီးကို ရခြင်း၏ အကြောင်းမဟုတ်သောအားဖြင့်။ (အဂ္ဂိံ ဂဝေသိဿတိ နာမ၊ ရှာရသနည်း။ (ရှာရပါလိမ့်။)”) ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့

ကြံပြီး၍။ [ဣတိ-တလုံး အကျေကြံ။] တဿ၊ ထို ကလေးသည်။ ပေက္ခ-
 မာနဿ၊ ကြည့်နေစဉ်။ပ။ “တတ။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤ အခြင်းအရာအားဖြင့်
 သာ။ ဝါ၊ ဤနည်းဖြင့်သာ။ အင်္ဂိ၊ ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတဗ္ဗော။ ယထာ၊ ဖြင့်။
 တံ၊ သည်။ ဗာလော အဗျတ္တော(ဟုတွာ)။ အယောနိသော၊ ဖြင့်။ အင်္ဂိ။
 ဂဝေသိ၊ ၎င်း။ (တထာ) န တေဝ(နိဗ္ဗတ္တေတဗ္ဗော)”။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။
 ရုဇည။ ဧဝ မေဝ။ တံ၊ သည်။ ဗာလော အဗျတ္တော (ဟုတွာ)။ အယော-
 နိသော၊ အားဖြင့်။ (ပရလောက-ကို တွေ့မြင်ရခြင်း၏အကြောင်း မဟုတ်
 သောအားဖြင့်။)ပရလောကံ၊ ဂဝေသိဿသိ၊ ရှာရသနည်း။ ရုဇည။ ပါပကံ၊
 မကောင်းသော။ ဧတံ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ဤ မိစ္ဆာအယူကို။ ပဋိနိဿဇ္ဇ၊ စွန့်လွှတ်
 ပါ။ပ။ တေ၊ ၎င်း။ ဒီဗရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောညှိပတ်လုံး။ (ရက်ပတ်လုံး။)
 အဟိတာယ၊ စီးပွားမဲ့အလိုငှာ။ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှာ။ မာ အဟောသိ။
 မဖြစ်ပါစေနှင့်။ (မဖြစ်စေချင်ပါ။)

၄၂၉။ ဘဝံ ကဿပေါ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ကိဉ္ဇာပိ အာဟ၊ အကယ်
 ၍ကား ပြောပါပေ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ပင် ပြောပါသော်လည်း။ အဟံ၊
 ပါပကံ၊ သော။ ဣဒံ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ကို။ ပဋိနိဿဇ္ဇိတံ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းငှာ။ နေဝ
 သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ မံ၊ ကို။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော၊ သော။
 ရုဇာပိ ဇာနာတိ။ တိရော ရုဇာနောပိ၊ တိုင်းတပါး မင်းတို့သည်လည်း။
 (ဇာနန္ဒိ။ ကံ၊ အဘယ်သို့ သိနေကြသနည်း။) “ပါယာသိ။ပ။ ဝိပါ-
 ကော”တိ။ ဘောကဿပ။ပ။သစေ ပဋိနိဿဇ္ဇိဿာမိ၊ အကယ်၍ စွန့်လွှတ်
 လိုက်အံ့။ (ဧဝံ သတိ။) မေ၊ ကျွန်ုပ်အား။ ဝါ၊ ကို။ ဝတ္ထာရော၊
 ပြောဆိုမည့်သူတို့သည်။ (ကဲ့ရဲ့မည့်သူတို့သည်။) ဘဝိဿန္တိ၊ ရှိကြပါလိမ့်
 မည်။ (ကံ၊ အဘယ်သို့ ကဲ့ရဲ့ကြလိမ့်မည်နည်း။) “ပါယာသိ ရုဇညော၊
 သည်။ ယာဝ၊ လျှင်။ ဗာလော၊ စူ။ အဗျတ္တော၊ စူ။ ဒုဂ္ဂဟိတဂါဟိ၊
 မကောင်းသဖြင့် ယူအပ်သော အယူကို ယူလေ့ရှိပါပေစူ။ ဝါ၊ မကောင်း
 သဖြင့် ယူအပ်သည် မည်လောက်အောင် ယူလေ့ရှိပါပေစူ။ [ဟိုအယူပြောင်း
 ယူ ဒီအယူပြောင်းယူဖြင့် ဘာမှ တည်တည် တုံ့တုံ့မရှိပဲ တွေ့ကရလျှောက်ယူ
 နေသူဟု ပြောကြလိမ့်မည်-ဟူလို။]” ကောပေနပိ။ စိတ်ဆိုးခြင်း ဟူသော

၁။ ကောပေနပိ။ ။မိမိက အယူပြောင်းလိုက်လျှင် “ယာဝ မာလော။ပ။
 ဒုဂ္ဂဟိတဂါဟိ”ဟု ပြောကြပါလိမ့်မည်။ ထိုသို့ပြောလျှင် မိမိကစိတ်ဆိုးရပါလိမ့်မည်။
 ထိုကဲ့သို့ မိမိအား ပြောမည့်သူတို့အပေါ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော စိတ်ဆိုးမှုကြောင့်လည်း
 ထို အယူကို ဆက်လက် ယူရပါလိမ့်မည်-ဟူလို။ “မိမိအား ထိုသို့ အပြောမခံနိုင်မှု
 ကြောင့် ဆက်ယူရပါလိမ့်မည်”ဟု ဆိုလိုသည်။

ဒေါသကြောင့်လည်း။ နံ၊ ထိုအယူကို။ (ပရလောက-မရှိဟူသော ထိုအယူကို။) ဟရိဿာမိ၊ ဆောင်ယူရပါလိမ့်မည်။ မက္ခေနပိ၊ ဂုဏ်ကို ချေဖျက် တတ်သော ဒေါသကြောင့်လည်း။ ပ။ ပလာသေနပိ၊ သူတပါးဂုဏ်ကို ကိုက်ဖြတ် တတ်သော ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင် ပြုခြင်းဟူသော ပလာသ-ကြောင့်လည်း။ နံ ပရိဟရိဿာမိ။ ဣတိ၊ ပြီ။

(၁၁) ခွေသတ္တဝါဟဉ္စပမာ

၄၃၀။ တေန ဟိ။ ပ။ မဟာသကဋ္ဌသတ္တော၊ များစွာသောလှည်းကုန်သည်အပေါင်းသည်။ သကဋ္ဌသဟဿံ၊ လှည်းပေါင်းတထောင်သည်။ [မဟာသကဋ္ဌ-ကို သရုပ်ဖော်သည်။] ပုရတ္ထိမာ၊ အရှေ့အရပ်၌ဖြစ်သော။ ဇနပဒါ၊ မှ။ ပစ္စိမံ၊ ဇနပဒံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။ သော၊ ထိုလှည်းကုန်သည်အပေါင်းသည်။ ယေန ယေန၊ အကြင်အကြင် အရပ်ဖြင့်။ ဝါ၊ သို့။ ဂစ္စိ၊ ပြီ။ (တတ္ထ တတ္ထ၊ ၌။) တိဏကဋ္ဌောဒကံ၊ မြက်၊ ထင်း၊ ရေ-သည်လည်းကောင်း။ ဟရိတကပဏ္ဏံ၊ စိမ်းစိုသော သစ်ရွက်သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ သစ်ရွက်နုသည် လည်းကောင်း။ ခိပ္ပညေဝ၊ သာလျှင်။ ပရိယာဒိယတိ၊ ကုန်ခန်း၏။ တသ္မိံ ခေါ ပန သတ္ထေ၊ ထို လှည်းကုန်သည်အပေါင်း၌။ [ခွေ သတ္တဝါဟာ-၌ အပေါင်းအာဓာရ၊ အစိတ်အာဓာယ် စပ်။] ခွေ၊

၁။ မက္ခေနပိ။ ။ အရှင်ဘုရားပြုအပ်သော အကြောင်းများသည် သင့်မြတ်မှန်ကန်ပါ၏။ သို့ရာတွင်-အခြားသူများ၏ ကဲ့ရဲ့မှုကို မခံနိုင်သောကြောင့် ထိုအကြောင်းများကို ချေဖျက်ဆီးပြီးလည်း “ပရလောကမရှိ” ဟူသောအယူကို ဆက်ပြီးယူရပါလိမ့်မည်-ဟူလို။

၂။ ပလာသေနပိ။ ။ အရှင်ဘုရားသည် တပည့်တော်ထက် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ-ဂုဏ်အားဖြင့် သာလွန်ပါ၏။ တပည့်တော်အား နားလည်အောင်ပြောပေးသည့်အတွက် ကျေးဇူးလည်းတင်ပါ၏။ သို့ရာတွင်-အရှင်ဘုရားနှင့် ဂုဏ်တု ဂုဏ်ပြိုင်ပြု၍လည်း ထိုအယူကို ဆက်ပြီးယူရပါလိမ့်မည်။ အကြောင်းမှာ အများ၏ကဲ့ရဲ့မှု မခံလိုသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်-ဟူလို။

၃။ ဟရိတကပဏ္ဏံ။ ။ “ဟရိတဗ္ဗ ပဏ္ဏံ၊ ဆောင်ယူထိုက် ခူးယူထိုက်သော သစ်ရွက်ဟု ဦးကာဖွင့်၏။ ထိုသစ်ရွက်သည် အရွက်မထင်ရှားလောက်အောင်ပင် နုနေသောကြောင့် “အပ္ပပတ္တံ၊ ငယ်သောအရွက်ရှိသော။ ဝါ၊ အရွက်မထွက်သေးသော။” ဟု သရုပ်ဖော်သည်။ “အလွန်နုသော သစ်ရွက်” ဟု ဆိုလိုသည်။ ထို ဦးကာအလို “ဟရိတ-ပဏ္ဏံ” ဟု ပါဠိတော်၌ ပါဠိရှိသင့်၏။ ဟရိတ-၌ တ-ပစ္စည်းကို “ဟရိတဗ္ဗ” ဟု တဗ္ဗ ပစ္စည်းဖြင့် ဖွင့်ထားသည်။

နှစ်ယောက်ကုန်သော။ သတ္တဝါဟာ၊ ကုန်သည်မှူးတို့သည်။ ဝါ၊ ကုန်သည် ခေါင်းဆောင်တို့သည်။ အဟေသုံ။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ ပဉ္စန္ဒ သကဋ- သတာနံ၊ ငါးရာသော လှည်းတို့၏။ (သတ္တဝါဟော၊ ကုန်သည်မှူးတည်း။) ဧကော ပဉ္စန္ဒ သကဋသတာနံ (သတ္တဝါဟော)။

အထ ခေါ်။ပ။ “အယံ သကဋသတ္တော၊ ဤ လှည်းအပေါင်းသည်။ မဟာ၊ များလှစွာ၏။ သကဋသဟယံ၊ လှည်းပေါင်း တထောင်ဖြစ်၏။ တေ မယံ၊ ထို ငါတို့သည်။ပ။မယံ။ ဣမံ သတ္တံ၊ ဤ လှည်းအပေါင်းကို။ ဧကေတော၊ တဘက်၌။ ပဉ္စ သကဋသတာနံ၊ လှည်း ငါးရာတို့ကို လှည်း ကောင်း။ ဧကေတော၊ ၌။ ပဉ္စ သကဋသတာနံ၊ တို့ကိုလှည်းကောင်း။ ဒို့ဒု၊ နှစ်ဖွဲ့။ ယံ နန္တ ဝိတဇေယျာမ၊ အကယ်၍ ခွဲကြရပါမူ ကောင်း လေစူ။”ပ။ဧကော။ သတ္တဝါဟော၊ လှည်းမှူးသည်။ ဗဟံ တိဏဉ္စ၊ပ။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ သတ္တံ၊ လှည်းအပေါင်းကို။ ပယာပေသိ၊ သွား စေပြီ။ ဝါ၊ မောင်းနှင့်ပြီ။ ဒို့ဟတိဟ ပယာတော၊ နှစ်ရက် သုံးရက် သွား ပြီးသော။ ဝါ၊ မောင်းနှင့်ပြီးသော။ သော သတ္တော၊ ထို လှည်းအပေါင်း သည်။ ပုရိသံ၊ ကို။ (သာမည-ကံ။) ကာဠံ၊ မည်းနက်သော အဆင်းရှိ သည်ဖြစ်၍။ လောဟိတက္ခံ၊ နီသော မျက်လုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ သန္တဒ္ဓကလာပံ၊ ဖွဲ့အပ် လွယ်အပ်သော လေး၊ မြား၊ ပုံး-ရှိသည်ဖြစ်၍။ [မြားတံထည့်စရာ ပုံးကို “ကလာပ”ဟု ခေါ်၏။ “တောင့်”ဟု ရှေးက မြန်မာပြန်ကြသည်။] ကုမုဒမာလိံ၊ ကြည့်ပန်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အလ္လဝတ္ထံ၊ စိုသောအဝတ် ရှိသည် ဖြစ်၍။ အလ္လကေသံ၊ စိုသောဆံပင် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကဒ္ဓမမက္ခိတေဟိ၊ ရွှံ့ညွန့် တို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်ကုန်သော။ (ရွှံ့ညွန့် အလိမ်းအလိမ်း ကပ်နေကုန်သော။) စက္ကေဟိ၊ လှည်းဘီးတို့ဖြင့်။ ဘဒြေန၊ ကောင်းသော။ (လှပသော။) ရထေန၊ ဖြင့်။ ပဋိပထံ၊ ဈေးရှုဖြစ်သော ခရီးကို။ ဝါ၊ခရီးရင်ဆိုင်။အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာနေသည်ကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်ပြီ။

ဒိသ္မာ၊ ကြောင့်။ပ။ “ဘော၊ အို...မိတ်ဆွေ။ ကုတော၊ အဘယ်မှ။ (ဘယ်က။) အာဂစ္ဆသိ၊ လာခဲ့သနည်း။”ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အမုကာ ဇနပဒမ္မာ၊ မှ။ (အာဂစ္ဆာမိ။) ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေပြီ။ “ကုဟိံ၊ သို့။ ဂမိဿသိ၊ သွားမလို နည်း။”ဣတိ၊ ပြီ။ အမုကံ နာမ ဇနပဒံ(ဂမိဿာမိ။) ဣတိ၊ ပြီ။ “ကစ္စိံ၊ နည်း။ ပုရတော၊ ၌။ ကန္တာရေ၊ ကန္တာရ-၌။ (ရေ မရှိသော ခရီးခဲ၌။) မဟာမေဆော၊ မိုးကြိုးသည်။ အဘိပ္ပဝုဠော၊ အလွန် ရွာသလော။ (သံသဲမဲ ရွာသလော။)”ဣတိ၊ ပြီ။ ဘော၊ အို...မိတ်ဆွေ

တို့။ ဝေ၊ အေး...မှန်၏။ပ။အဘိပုဂ္ဂဋ္ဌော၊ ပြီ။ ဝဋ္ဌမာနိ၊ လမ်းတို့သည်။
 (လှည်းလမ်းနှင့် ချောက်ကြို့ ချောက်ကြား အားလုံးတို့သည်။)အာသိတ္တော-
 ဒကာနိ၊ သွန်းလောင်းအပ်သော ရေရှိကုန်၏။ (ရေတွေ လောင်းထားသလို
 ပြည့်နေကုန်၏။) တိဏာ၊ သည်လည်းကောင်း။ပ။ဗဟု၊ ပေါများ၏။ ဘော၊
 တို့။ ပုရာဏာနိ၊ အဟောင်းဖြစ်ကုန်သော။ (လှည်းပေါ် ပါလာကုန်
 သော။) တိဏာနိ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ပ။ဆဇ္ဇေထ၊ စွန့်ပစ်လိုက်ကြကုန်။
 လဟဘာရေဟိ၊ ပေါ့သောဝန် ရှိကုန်သော။ သကဋ္ဌေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သိဃံ
 သိဃံ၊ လျင်စွာ လျင်စွာ။ ဂစ္ဆေထ၊ သွားကြကုန်။ ယောဂ္ဂါနိ၊ နွား
 တို့ကို။ မာ ကိလမိတ္ထ၊ မပင်ပန်းကြပါစေနှင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။

အထ ခေါ။ပ။သတ္တိကော၊ နောက်လိုက်ငယ်သား ကုန်သည်အများ
 တို့ကို။ ဝါ၊ နောက်လိုက်ငယ်သား လှည်းသမားတို့ကို။ အာမန္တေသိ
 (ကိ)။ “ဘော၊ အမောင်တို့။ အယံ ပုရိသော ဝေ မာဟ (ကိ)။
 ‘ပုရတော။ပ။မာ ကိလမိတ္ထ။’ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။” ဘော၊ တို့။ ပုရာ-
 ဏာနိ။ပ။ဆဇ္ဇေထ။ပ။သတ္တိ၊ ကို။ ပယာပေထ၊ သွားစေကြကုန်။ ဝါ၊
 မောင်းနှင်းကြကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီ။ပ။ပယာပေသံ။ တေ၊ ထိုလှည်း
 ကုန်သည်တို့သည်။ ပဌမေပိ သတ္တဝါသေ၊ ပထမ-လှည်းအပေါင်း၏ နေရာ
 အရပ်၌လည်း။ ဝါ၊ ပထမ-လှည်းစခန်းချရာ အရပ်၌လည်း။ တိဏံ ဝါ၊
 ကိုသော်လည်းကောင်း။ပ။န အဒ္ဓသံသု၊ မတွေ့ မမြင်ကြကုန်။ပ။သဗ္ဗေဝ၊
 အားလုံးသော လူတို့သည်ပင်။ အနယဗျသနံ၊ ကြီးပွားမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့။
 အာပဇ္ဇိံ သု။ တသ္မိံ သတ္ထေ၊ ထိုလှည်းအပေါင်း၌။ မနုဿာ ဝါ၊ လူတို့
 သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပသ္မ ဝါ၊ နွား-စသော သားကောင်တို့
 သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေ စ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်လည်း။ အဟေသံ၊
 ရှိကုန်ပြီ။ သဗ္ဗေ။ (တေ၊ တို့ကို။) အမနုဿော၊ လူနှင့်တူသော။ ဝါ၊
 လူယောင်ဆောင်လာသော။ သေ ယက္ခော၊ ထိုဘီလူးသည်။ ဘက္ခေသိ၊
 စားပြီ။ အဋ္ဌိကာနေဝ၊ အရိုးတို့သည်သာ။ သေသာနိ၊ ကြွင်းကုန်ပြီ။

ယဒါ၊ ၌။ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်ဖြစ်သော။ သတ္တဝါဟော၊
 အညာသိ၊ သိပြီ။ (ကိ)။ “ဒါနိ၊ ၌။ သော သတ္တော၊ သည်။ ဗဟုနိက္ခန္ဓော
 ခေါ ဘော၊ ထွက်သွားပြီး၍ များသော ကာလရှိပြီ။ ဝါ၊ထွက်သွားတာကြာ
 ပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့ သိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိခြင်းကြောင့်။ပ။ ကိလမိတ္တာတိ။

အထ ခေါ။ပ။ ကိလမိတ္တာတိ။ ဘော၊ တို့။ အယံ ပုရိသော။ အမ္မာကံ၊
 တို့၏။ နေဝ မိတ္တော၊ မိတ်ဆွေလည်းမဟုတ်။ န ဉာတိသာလောဟိတော၊

ဆွေမျိုး သွေးသားတော်စပ်သူလည်း မဟုတ်။ ကထံ၊ ကြောင့်။ မယံ။ ဣမဿ၊ ဤသူ၏ (စကားကို)။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်၍။ ဂမိဿာမ၊ သွားနိုင် ကုန်အံ့နည်း။ (သွားနိုင်ပါမလဲ။) ဝေါ၊ တို့သည်။ ပုရာဏာနိ ။ပ။ ဥဒကာနိ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ န ခန္ဓေတဗ္ဗာနိ၊ မစွန့်ထိုက်ကုန်။ ယထာ- ဘတေန၊ အကြင် အကြင် လှည်းတို့ဖြင့်ဆောင်ယူအပ်သော။ (အကြင် အကြင် လှည်းတို့၌ တင်ဆောင် ထားအပ်သော။) ဘဏ္ဍေန၊ မျက်၊ ထင်း၊ ရေ- ဟူသော ဘဏ္ဍာဖြင့်။ သတ္တံ ပယာပေထ။ နော၊ တို့၏။ ပုရာဏံ၊ အဟောင်း ဖြစ်သော ဘဏ္ဍာကို။ န ခန္ဓေဿာမ၊ မစွန့်ကြကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီ ။ပ။ တဉ္စ သတ္တံ၊ ထို လှည်းအပေါင်းကိုသာ။ အနယဗျသနံ၊ သို့။ အာပန္နံ၊ ရောက်နေသည်ကို။ အဒ္ဓသံသု။ တသ္မိံ သတ္တဝပိ၊ ၌လည်း။ ။ပ။ အဟေသံ။ အမနုဿေန၊ သော။ တေန ယက္ခေန၊ သည်။ ဘက္ခိတာနံ၊ စားအပ်ကုန်သော။ တေသဉ္စ၊ ထို သတ္တဝါတို့၏လည်း။ အဋ္ဌိကာနေဝ၊ တို့ကိုသာ။ အဒ္ဓသံသု။

အထ ဝေါ။ပ။ “ဘော၊ တို့။ အယံ သတ္တော၊ သည်။ ဗာလေန၊ မိုက် သော။ ပရိဏာယကေန၊ ရွှေဆောင်လမ်းပြဖြစ်သော။ တေန သတ္တဝါဟေန၊ ထို ကုန်သည်မူးကြောင့်။ အနယဗျသနံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ပြီ။ [ရွေးနိဿယ- ၌ “အယံ သတ္တော အနယဗျသနံ။ အာပန္နော၊ ပြီ။ ယထာ၊ အဘယ်သူ ကြောင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သနည်းဟူမူကား။ ဗာလေန၊ သော။ ပရိဏာယကေန၊ အကြီးဖြစ်သော။ သတ္တဝါဟေန၊ လှည်းမူးကြောင့်။ အနယဗျသနံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ပြီ။” ဤသို့ ယထာ-ကို ပုစ္ဆာဝါစက- နိပါတ်ကြံ၍ အနက်ပေး၏။ မိမိကား “ယထာ၊ တံ-နှစ်ပုဒ်လုံးကိုပင် အနက် မရှိသော နိပါတ်”ဟု ကြံလိုက်ပါသည်။]

ဘော၊ တို့။ တေန ဟိ၊ ငါတို့ကံတန်း၏။ အမှာကံ၊ တို့၏။ သတ္တော လှည်း၌။ ယာနိ ပဏိယာနိ၊ အကြင် ရောင်းထိုက်သော ကုန်တို့သည်။ (ရောင်းကုန်တို့သည်။) အပ္ပသာရာနိ၊ နည်းသော အနှစ်သာရရှိကုန်၏။ ဝါ၊ နည်းသော အဖိုးရှိကုန်၏။ ဝါ၊ မကောင်းမြတ်ကုန်။ [သာရ-သဒ္ဓါ ဥတ္တမ အနက်ဟော။] တာနိ၊ ထို ရောင်းကုန်တို့ကို။ ခန္ဓေတွာ၊ စွန့်၍။ ဣမသ္မိံ သတ္တော၊ ဤ လှည်းအပေါင်း၌။ (ဘိလူးစားခံရ၍ ပျက်စီးနေသော လှည်း အပေါင်း၌။) ယာနိ ပဏိယာနိ၊ တို့သည်။ မဟာသာရာနိ၊ များသော အနှစ်သာရရှိကုန်၏။ ဝါ၊ များသောအဖိုးရှိကုန်၏။ တာနိ၊ တို့ကို။ အာဒိယထ၊ ယူခဲ့ကြကုန်။” ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။ပ။သကသ္မိံ သတ္တော မိမိဥစ္စာဖြစ်သော လှည်း၌။ (မိမိလှည်း၌။)။ပ။အာဒိယိတွာ၊ ယူ၍။ ပဏိ-

တေန၊ သော။ ပရိဏာယကေန၊ သော။ သတ္တဝါဟေန၊ ကြောင့်။
သောတ္တိနာ၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ တံ ကန္တာရံ၊ ထို ခရီးခဲကို။ နိတ္တရိံ သု၊
လွန်မြောက်ကုန်ပြီ။

ရာဇည ဝေမေဝ။ တံ၊ သည်။ ဗာလော အပ္ပတ္တော (ဟုတွာ)
အယောနိသော ပရလောကံ။ ဂဝေသန္တော၊ ရွာလျက်။ ပုရိမော၊ ရှေး
ဖြစ်သော။ သော သတ္တဝါဟော သေယျထာပီ၊ ထို ကုန်သည်မှူးကဲ့သို့။
အနယပ္ပသနံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိဿသိ၊ ရောက်လိမ့်မည်။ ယေပိ၊ တို့သည်
လည်း။ တဝ၊ ၏ (စကားကို)။ သေတဗ္ဗံ၊ နားထောင်ထိုက်၏ဟူ၍။
သဒ္ဓါတဗ္ဗံ၊ ယုံကြည်ထိုက်၏ဟူ၍။ မညိဿန္တိ၊ မှတ်ထင်ကြလိမ့်မည်။ တေပိ၊
တို့သည်လည်း။ တေ သတ္တိကာ သေယျထာပိ၊ ထို ဘီလူးစားခံရသော နောက်
လိုက်ငယ်သား ကုန်သည်အများတို့ကဲ့သို့။ အနယပ္ပသနံ အာပဇ္ဇိဿန္တိ။ပ။
၄၃၁။ လွယ်ပြီ။

(၁) ဂူထဘာရိက ဥပမာ

၄၃၂။ တေန ဟိ ။ပ။ အညတရော၊ တယောက်သော။ သူကရ-
ပေါတကော၊ ဝက်မွေးသော။ ပုရိသော၊ သည် ။ပ။ တုတ္ထ၊ ထိုရွာ၌။
ပဟူတံ၊ များစွာသော။ သုက္ခ ဂူထံ၊ မစင်ခြောက်ကို။ (ခြောက်နေသော
မစင်ကို။) ဆဒ္ဓိတံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သည်ကို။ (စွန့်ထားသည်ကို။) အဒ္ဓသ ။ပ။
“ပဟူတော၊ သော။ အယံ သုက္ခ ဂူထော၊ ကို။ ဆဒ္ဓိတော၊ အပ်ပြီ။ မမ၊
၏။ သူကရ ဘတ္တံ စ၊ ဝက်တို့၏ အစာသည်လည်း။ ဟောတိ။အဟံ။ ဣတော၊
ဤများစွာသော မစင်ခြောက်ပုံမှ။ သုက္ခဂူထံ၊ ကို။ ယံ နန္ဒန ဟရေယံ၊
အကယ်၍ ဆောင်ယူရပါမူ ကောင်းလေစွ။ ။ပ။ ဥတ္တရာသဂံ၊ အပေါ်ခြံ
အဝတ်ကို။ ပတ္တရိတွာ၊ ဖြန့်၍။ ပဟူတံ။ သုက္ခဂူထံ၊ ကို။ အာကိရိတွာ၊
လောင်းထည့်၍။ ဘဏ္ဍိကံ၊ ဘဏ္ဍာရှိသော အထုပ်ကို။ ဘဏ္ဍိတွာ၊ ဖွဲ့ချည်၍။
သိသေ၊ ၌။ ဥဗ္ဗာဟေတွာ၊ ဆောင်ယူ၍။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။

တဿ၊ ၏။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးကြား၌။ မဟာ၊ ကြီးစွာသော။ အကာ-
လမေသော၊ အခါမဲ့၌ ရွာသောမိုးသည်။ (မိုးအခါ မဟုတ်ပဲ ရွာသောမိုး
သည်။) ပါဝဿိ၊ ရွာပြီ။ သော၊ သည်။ ဥက္ကရန္တံ၊ အထက်၌လည်း ယိုထွက်
နေသော။ (အထက်ကလည်း ယိုထွက်နေသော။) ပက္ကရန္တံ၊ အောက်၌လည်း
ယိုထွက်နေသော။ (ဂူထဘာရိ-၌ စပ်။) ယာဝ အဂ္ဂနာ၊ လက်သည်းဖျား

ခြေသည်းများတိုင်အောင်။ ဂူထေန၊ သည်။ မက္ခိတော၊ လိမ်းကျအပ်သည်။
 (ဟုတော။) ဂူထဘာရံ၊ မစင်တည်းဟူသောဝန်ကို။ အာဒါယ အဂမာသိ။
 တမေန၊ ထိုယောက်ျားကို။ ပ။ “ဘဏေ၊ အမောင်။ ကစ္စိ၊ အဘယ်သို့နည်း။
 (ဘယ်လိုလဲ။) တံ၊ သည်။ ဥပ္ပတ္တော နော၊ ရှူးနေသလော။ ကစ္စိ၊ နည်း။
 ဝိစေတော(နော)၊ ဖောက်ပြန်သောစိတ်ရှိနေသလော။ (စိတ်ဖောက်ပြန်နေသ
 လော။) [နော-သည် န-နှင့် အနက်တူသော ပုစ္ဆာဝါစက-နိပါတ်။] ကသံ
 ဟိ၊ ကြောင့်။ ပ။ ဟိရိယသိ နာမ၊ ဆောင်ယူရသနည်း။ (ဆောင်ယူလာပါ
 လိမ့်။)” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။

ဘဏေ၊ တို့။ ဣ၊ ဤအရာ၌။ (ဤ ကိစ္စ၌။) တုမေ ခေါ၊ သင်တို့
 သည်သာ။ ဥပ္ပတ္တာ၊ ရှူးကုန်၏။ တုမေ၊ ဝိစေတော၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ အကြံ
 ကြောင့်။ (ဣဒံ၊ ဤ မစင်ခြောက်သည်။) မေ၊ ၏။ သူကရတတ္တံ၊ တည်း။
 တထာ၊ ထို့ကြောင့်။ (မေ၊ ငါသည်။ အာဟတော၊ ဆောင်ယူအပ်ပြီ။)
 [ဟိ-သည် ယသ္မာ-နှင့် အနက်တူသော ကာရဏဝါစက-နိပါတ်။ တထာ-
 သည် တသ္မာ-နှင့် အနက်တူသော ကာရဏဝါစက-နိပါတ်။] (တနည်း)
 (ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤမစင်ခြောက်သည်။) မေ၊ ၏။ သူကရတတ္တံ၊
 တည်း။ တထာ ဟိ(တတော ဝေ)၊ ထို့ကြောင့်ပင်။ ဟရိ၊ ဆောင်ယူခဲ့ပြီ။
 [ဤသို့လည်း ပေးပါ။ တထာ-သည် တသ္မာ-အနက်ဟော နိပါတ်။ ဟိ-သည်
 ဝေ-အနက်ဟော နိပါတ်။] ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။ ရာဇဉ္စ၊ တံ၊ သည်။
 ဂူထဘာရိကုပမေ၊ မညေ၊ မစင်တည်း ဟူသော ဝန်ကို ဆောင်သော
 ယောက်ျားဟူသော ဥပမာရှိ၏ဟူ၍။ ဝါ၊ မစင်တည်းဟူသော ဝန်ကိုဆောင်
 သော ယောက်ျားနှင့်တူ၏ဟူ၍။ ပဋိဘာသိ၊ ငါ၏စိတ်၌ ထင်လာပြီ။ ပ။
 ၄၃၃။-ရှေး၌ ရေးခဲ့ပြီ။

(၁၃) အက္ခရာဇာတ်ဥပမာ

၄၃၄။ တေန ဟိ။ ပ။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ အက္ခရာဇာတ်
 (ကြောအန်၌ ကြူးသူတို့သည်။) (ကြောအန်အကစား ဝါသနာပါသူတို့သည်။)
 အက္ခေဟိ၊ အန်စာတို့ဖြင့်။ ဒိဗ္ဗိ သု၊ ကစားကုန်ပြီ။ [ဒိဗ္ဗ-ဓာတ် ကိဇ္ဇာ-အနက်
 ဟော။] ဧကော အက္ခရာဇာတ်။ အာဂတံ၊ လာတိုင်းလာတိုင်းသော။
 ကလိ၊ ရှူးသောအန်စာကို။ ဂိလတိ၊ မျို၏။ (ခံတွင်းဖြင့် ငိုထား၏။)
 ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်ဖြစ်သော။ အက္ခရာဇာတ်၊ သည်။ တံ

အကွဲတို့ကို။ အာဂတာဂတံ၊ သော။ ကလိံ၊ ကို။ ဂိလန္တံ၊ ငိုထားသည်
 ကို။ အဒ္ဓသာ၊ မြင်ပြီ။ပ။ “သမ္မ၊ မိတ်ဆွေ။ တံ။ ကေန္တိကေန၊ တခုသော
 အဖို့အားဖြင့်။ (စင်စစ်အားဖြင့်။) ဇိနာသိ၊ နိုင်၏။ သမ္မ၊ မေ၊ အား။ အက္ခေ၊
 တို့ကို။ ဒေဟိ၊ ပြန်ပေးပါ။ ပဇောဟိဿာမိ၊ အပြားအားဖြင့် ပူဇော်ပါ
 မည်။ [ရုံးသူတို့ ပြုထိုက်သော ပူဇော်မှုကို ပြုပါမည်-ဟူလို]” ဣတိ၊ ဤသို့
 ပြောပြီ။ “သမ္မ၊ ဝေ၊ ကောင်းပါပြီ။” ဣတိ ခေါ၊ လျှင်။ပ။ ပါဒါသိ၊
 ပြန်ပေးပြီ။ပ။ အက္ခေ၊ တို့ကို။ ဝိသေန၊ အဆိပ်ဖြင့်။ ပရိဘာဝေတွာ၊
 ထုံမွမ်း၍။ပ။ သမ္မ၊ ဟေ၊ လာပါ။ အက္ခေဟိ၊ ကို့ဖြင့်။ ဒိဗ္ဗိဿာမ၊ ပြန်
 ကစားကြကုန်စို့။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ပ။ .

ဂါထာအနက်။ ။ “ပရမေန၊ လွန်ကဲသော။ တေဇသာ၊
 အစွမ်းထက်သော အဆိပ်ဖြင့်။ လိတ္တံ၊ လိမ်းကျံအပ်သော။ အက္ခေ၊
 အန်စာကို။ ဂိလံ၊ မျိုသော။ (ငိုထားသော။) ပုရိသော၊ သည်။
 န ဗုဇ္ဈတိ၊ အဆိပ်လူးထားမှန်း မသိ။ ရေ၊ ဟယ်...မကောင်း
 သော အန်ကစားသမား ယောက်ျား။ ဂိလ၊ ငိုပါလေ။ ပါပဇ္ဇတက၊
 ဟယ် .... မကောင်းသော အန်ကစားသမား ယောက်ျား။ ဂိလ၊
 ငိုပါလေ။ (တံ၊ ထို ငိုထားအပ်သော အန်စာသည်။) ပစ္စာ၊ ခွံ။
 တေ၊ ၎င်း။ ကဇ္ဈကံ၊ ခါးစပ်သော ဆင်းရဲသည်။ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်လိမ့်မည်။”

ရာဇည၊ ပ။ အက္ခေတုက္ကပမော မညေ၊ အန်ကစားသမား ယောက်ျား
 ဟူသော ဥပမာရှိ၏ဟူ၍။ ဝါ၊ အန်ကစားသမားယောက်ျားနှင့် တူ၏ဟူ၍။
 ပဋိဘာသိ၊ ပြီ။ [၄၃၅။ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။]

(၅၄) သာဏဘာရိက ဥပမာ

၄၃၆။ တေန ဟိ။ပ။ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်သည်။ ဝုဋ္ဌာသိ၊ ပြောင်း
 ရွှေ့ပြီ။ အထ ခေါ၊ သဟာယကော၊ သူငယ်ချင်း တယောက်သည်။
 သဟာယကံ၊ ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ပြောပြီ။ (တိုင်ပင်ပြီ။ ကိံ။)
 “သမ္မ၊ မိတ်ဆွေ။ အာယာမ၊ လာ-သွားကြစို့။ပ။ ဥပသကံမိဿာမ၊ ချဉ်း
 ကပ်ကြစို့။ ဧထေ၊ ဤ ဇနပုဒ်၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ခနံ၊ ကို။
 အပေဝ နာမ အဓိဂစ္ဆေယျာမ၊ ရနိုင်ကုန် တန်ရာ၏။” ဣတိ၊ ပြီ ။ပ။ တေ၊
 ထို သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်တို့သည်။ ယေန၊ ခွံ။ သော ဇနပဒေါ (အတ္တိံ)။

ယေန၊ ဌံ။ အညတရံ၊ တခုသော။ ဂါမပဋိံ၊ ရွာဟောင်းအရပ်သည်။ ဝါ၊ ရွာပျက် အရပ်သည်။ (အတ္ထိံ)။ တေန၊ ဇနပုဒ်ဝယ် ရွာပျက်ရှိရာ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသက်မိံ သု။ တတ္ထ၊ ထို ရွာဟောင်း၌။ ပဟူတံ၊ သော။ သာဏံ၊ ပိုက်ဆံ လျှော်ကို။ ဆဒ္ဓိတံ၊ စွန့်ပစ်ထားအပ်သည်ကို။ အဒ္ဓသံသု။

ဒိသ္မာ။ ပ။ “သမ္ပ ပဟူတံ။ ဣဒံ သာဏံ ကို။ ဆဒ္ဓိတံ၊ အပ်ပြီ။ သမ္ပ။ တေန ဟိ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ တံ ၈၊ မိတ်ဆွေ သည်လည်း။ သာဏဘာရံ၊ ပိုက်ဆံလျှော်ဟူသော ဝန်ကို။ ဗန္ဓ၊ ဖွဲ့ချည်ပါ။ အဟဉ္ဇ၊ ကျွန်ုပ်လဲပဲ။ သာဏဘာရံ၊ ကို။ ဗန္ဓိဿာမိ၊ ဖွဲ့ချည်ပါမည်။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့သည်။ သာဏဘာရံ အာဒါယ။ ဂမိဿာမ၊ သွားကြ ပါစို့။” ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ ။ပ။ ပဟူတံ။ သာဏသုတ္တံ၊ ပိုက်ဆံ လျှော်ချည်ကို။ ဆဒ္ဓိတံ၊ ကို။ အဒ္ဓသံသု။ ပ။ သမ္ပ။ ယဿ၊ အကြင် ပိုက်ဆံ လျှော်ချည်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ သာဏံ၊ ပိုက်ဆံလျှော်ကို။ ဣစ္ဆေ-ယျာမ၊ အလိုရှိကုန်ရာပါ၏။ ပဟူတံ။ ဣဒံ သာဏသုတ္တံ၊ ကို။ (ကျွန်ုပ်တို့ အလိုရှိအပ်သော ဤပိုက်ဆံလျှော်ချည်ကို။) ဆဒ္ဓိတံ။ သမ္ပ။ တေန ဟိ၊ ပါ၏။ တံ ၈၊ သည်လည်း။ သာဏဘာရံ၊ ကို။ ဆဇ္ဇဟိ၊ စွန့်ပစ်ပါ။ အဟံ ၈၊ လဲပဲ။ သာဏဘာရံ ဆဇ္ဇဿာမိ၊ စွန့်ပစ်ပါမည်။ ဥဘော။ သာဏသုတ္တဘာရံ၊ ပိုက်ဆံ လျှော်ချည် ဟူသော ဝန်ကို။ အာဒါယ။ ဂမိဿာမ၊ စို့။ ဣတိ၊ ပြီ။ သမ္ပ။ မေ၊ ၎င်း။ အယံ သာဏဘာရော၊

၁။ ဂါမပဋိံ ။ ဂါမ-ပုဒ်+ပတ္တ-ပုဒ်၊ ပတ္တ-၌ ပဒ-ဓာတ်+တ-ပစ္စည်း။ ပဇ္ဇိ-တဗ္ဗံ (အာပဇ္ဇိတဗ္ဗ) ၌ ပတ္တံ၊ ရောက်ထိုက်သောအရပ်။ ဂါမော+ဝေ+ဟုတုာ+ပတ္တံ ဂါမပတ္တံ၊ ရွာသည်ပင် ရောက်ထိုက်သော အရပ်။ ထိုရွာက လူများ တခြားသို့ ပြောင်းသွားသဖြင့် လူများကို မရောက်ထိုက် မတွေ့ထိုက်တော့။ ရွာကိုသာ ရောက် ထိုက် တွေ့ထိုက် (ရောက်ရ တွေ့ရ) တော့သည်။ “ဂါမပတ္တံ၊ ရောက်ထိုက် တွေ့ ထိုက်သော ရွာအရပ်ကို”ဟု သဒ္ဓတ္ထ-ပေးပါ။ “လူများ မရှိသဖြင့် မနေထိုက်သော ရွာအရပ်။ ဝါ၊ ရွာဟောင်း ရွာပျက်”ဟု အဓိပ္ပာယ်မှတ်ပါ။ (ထို ပတ္တ-မှ တွ-တို့ ခွဲ-မြဲ၍ “ဂါမပဋိံ”ဟု ဖြစ်သည်။

ဂါမပဒံ။ ။ ဤပါဠိ၌ ‘ပဒ’ သဒ္ဓါသည် ‘မြေရာ’ အနက်ဟောတည်း။ ယောက်ျား တယောက်၏ မြေချရာအရပ်ဖြစ်သော ထင်နေသော အပိုင်းအခြား အမှတ်အသား ကို ‘ပဒ’ဟု ဆိုရသကဲ့သို့၊ ထိုအတူ-ရွာသူရွာသားတို့ နေအပ်သော အရပ်ဖြစ် သော ရအပ်နေအပ်ခဲ့ဖူးသော အိမ် အဆောက်အအုံ အပေါင်းကို ‘ဂါမပဒ’ဟု ခေါ်သည်။ [ဂါမဿ+ပဒံ ဂါမပဒံ၊ ရွာသူရွာသားတို့၏ နေရာဟောင်း။ ဝါ၊ ရွာဟောင်းနေရာ။]

ဤ ပိုက်ဆံလျှော်ဟူသော ဝန်ကို။ ဒုရတတော စ၊ အဝေးမှလည်း ဆောင်ယူအပ်ပါ၏။ [အဝေးကြီးကလည်း ဆောင်ယူလာရပါ၏-ဟူလို။] သုသန္ဓေဒွါ စ၊ ကောင်းစွာလည်း ဖွဲ့ချည်အပ်ပါ၏။ [လွယ်လွယ် ကူကူဖြင့် ယူ၍သွားနိုင်လောက်အောင် သေသေချာချာလည်း ချည်ထားအပ်ပါ၏။ သို့အတွက် မဖြည့်လိုတော့ပါ-ဟူလို။] မေ၊ အား။ အလံ၊ တော်ပါပြီ။ တံ၊ ပဇာနာဟိ၊ သိပါ။ [ယူလိုလျှင် ယူခဲ့ပါ-ဟူလို။] ။ပ။ အာဒိယိ၊ ယူပြီ။ [နောက်ဝါကျများ၌ ဤသို့ အပြည့်အစုံ ပေးပါ။]

တေ။ပ။ ပဟူတာ၊ များစွာကုန်သော။ သာဏိယော၊ ပိုက်ဆံလျှော်ချည်ဖြင့် ရက်အပ်သော အဝတ်တို့ကို။ ဆဒ္ဓိတာ၊ စွန့်ပစ်ထားအပ်ကုန်သည်တို့ကို။ပ။ ယဿ၊ အကြင် ပိုက်ဆံလျှော်ချည်ဖြင့် ရက်အပ်သောအဝတ်၏။ အတ္ထာယ။ပ။ ပဟူတံ။ ခေါမံ၊ ခါမတိုင်း၌ဖြစ်သော လျှော်ကို။ ဝါ၊ ခုမ်လျှော်ကို။ [ချည်မဖြစ်သော ခုမ်လျှော်ပင်။ သို့မဟုတ် ခုမ်လျှော်ပင်မှ ခွာယူထားအပ်သော လျှော်များတည်း။ ယခုခေတ်၌ “ဂုံလျှော်” ဟုပင် ခေါ်ကြသောအရာ ဖြစ်ဟန်တူ၏။] ။ပ။ ခေါမသုတ္တံ၊ ခေါမတိုင်း၌ ဖြစ်သော ချည်ကို။ ဝါ၊ ဂုံလျှော်ချည်ကို။ပ။ ခေါမဒုဿံ၊ ခေါမတိုင်း၌ ဖြစ်သောချည်ဖြင့် ရက်အပ်သောအဝတ်ကို။ ဝါ၊ ဂုံလျှော်ချည်ဖြင့် ရက်အပ်သော အဝတ်ကို။ပ။ ကပ္ပာသံ၊ ဝါကို။ပ။ ကပ္ပာသိကသုတ္တံ၊ ဝါမှဖြစ်သောချည်ကို။ပ။ ကပ္ပာသိကဒုဿံ၊ ဝါမှဖြစ်သောချည်ဖြင့် ရက်အပ်သောအဝတ်ကို ။ပ။

အယံ၊ သံကို။ပ။ လောဟံ၊ ကြေးနီကို။ [လောဟ-သဒ္ဓါသည် တမ္ဗလောဟ-အနက်ကိုဟောသော ရဋ္ဌိ-တည်း။] တိပုံ၊ သလ္လံဖြူကို။ (ခဲဖြူ-သလ္လံစင်ကို။) ။ပ။ သိသံ၊ သလ္လံမည်းကို။ (ခဲနက်ကို။) ။ပ။ သဇ္ဈံ၊ ငွေကို ။ပ။ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေကို ။ပ။ ယဿ၊ အကြင် ရွှေရတနာ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ သာဏံ ဝါ၊ ကိုသော်လည်းကောင်း ။ပ။ သဇ္ဈံ ဝါ၊ ကိုသော်လည်းကောင်း။ ဣစ္ဆေယျာမ ပဟူတံ။ ဣဒံ သုဝဏ္ဏံ၊ ဤ ဝါတို့အလိုရှိအပ်သော ရွှေကို။ ဆဒ္ဓိတံ ။ပ။ သုဝဏ္ဏဘာရံ၊ ရွှေတည်း ဟူသောဝန်ကို ။ပ။ အာဒိယိ။

တေ၊ ထိုသူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ သကော ဂါမော၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော ရွာသည်။ (မိမိရွာသည်။ အတ္ထိ။) တေန၊ မိမိတို့ရွာရှိရာ

၁။ တိပု သိသံ။ ။တိပုတိ ဧသတတိပု။ သိသန္တိ ကာဠတိပု။-ပဏ္ဍာသ-၂က၊ မူလပရိယာယ-ဝဂ်၊ ၁-သုတ်၊ ၇၀-ကိုထောက်၍ အနက်ပေးလိုက်ပါသည်။ ရှေးဆရာတော်များကား “တိပု၊ သလ္လံမည်း။ သိသံ၊ သလ္လံ (သလ္လံစင်)” ဟု ပေးတော်မူကြ၏။

ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ သွားကွန်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုရွာ၌။ ဝါ၊ ထိုသူငယ်
 ချင်း နှစ်ယောက်တို့တွင်။ ယော သော သဟာယကော၊ အကြင် သူငယ်
 ချင်းသည်။ သာဏဘာရံ အာဒါယံ။ အဂမာသိ၊ လာပြီ။ (ပြန်လာပြီ။)
 တဿ၊ ၏။ (ပိုက်ဆံလျှော်တည်းဟူသော ဝန်ကိုယူ၍ ပြန်လာသော ထို
 သူငယ်ချင်း၏။) မာတာပိတရော၊ မိဘတို့သည်။ နေဝ အဘိနန္ဒိံသု၊ မနှစ်
 သက်ကြကုန်။ (မကျေနပ်ကြကုန်။) ပုတ္တဒါရာ၊ သား သမီး ဇနီးတို့သည်
 ။ပ။ မိတ္တာမစ္စာ၊ မိတ်ဆွေ တကွဖြစ်ဖက်သူငယ်ချင်းတို့သည်။ ပ။ တတောနိဒါနံ၊
 ထို ပိုက်ဆံလျှော်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သုခံ၊ ကိုလည်းကောင်း။
 သောမနဿံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ န စ အဓိဂစ္ဆိ၊ ရလည်းမရ။ ယော
 ပန သော သဟာယကော၊ အကြင်သူငယ်ချင်းသည်ကား။ (သူငယ်ချင်း
 ကတော့။) သုဝဏ္ဏဘာရံ အာဒါယ အဂမာသိ။ ပ။ အဓိဂစ္ဆိ၊ ရံဇည။
 ဝေ မေဝ၊ ဤ အတူပင်။ တံ၊ သည်။ သာဏဘာရိကူပမော မညေ၊
 ပိုက်ဆံလျှော်တည်းဟူသော ဝန်ကိုဆောင်ယူသော ယောကျ်ား ဟူသော
 ဥပမာရှိ၏ ဟူ၍။ ဝါ၊ ပိုက်ဆံလျှော်တည်းဟူသော ဝန်ကိုဆောင်ယူလာ
 သော ယောကျ်ားနှင့်တူ၏ဟူ၍။ ပဋိဘာသိ၊ ငါ၏စိတ်၌ ထင်လာပြီ။ ပ။

သရဏဂမန

၄၃၇။ အဟံ။ ပုရိမေနေဝ၊ ရှေးဖြစ်သည် သာ လျှင် ဖြစ်သော။
 ဩပမ္ပေန၊ ဥပမာကြောင့်။ ဘောတော ကဿပဿ၊ အား။ ဝါ၊
 ၏အပေါ်၌။ အတ္တမနေော၊ မိမိစိတ်ရှိပါ၏။ ဝါ၊ နှစ်သက်ပါ၏။ အဘိ-
 ရဒ္ဓေါ၊ အလွန်နှစ်သက်ပါ၏။ ဝါ၊ အလွန်ကြည်ညိုပါ၏။ အပိံ စ၊
 ထိုသို့ပင် နှစ်သက် ကြည်ညိုပါသော်လည်း။ အဟံ၊ ဝိစိတြာနိ၊ ဆန်း
 ကြယ်ကုန်သော။ ဣမာနိ ပဉ္စာပဋိဘာနာနိ၊ ဤ ပြဿနာတို့၌ ရှေးရှု
 ထင်လာသော ဉာဏ်တို့ကို။ သောတုကာမော၊ နာလိုသည်။ (ဟုတွာ။)
 ဝေ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ ဘဝန္တိ ကဿပံ၊ အရှင်ကဿပ-ကို။ ပစ္စနိကံ၊
 ဆန်ကျင်ဘက်ကိုကဲ့သို့။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုထိုက်၏ဟူ၍။ အမညိဿံ၊ မှတ်ထင်
 မိပါပြီ။ [စောစောက မိန့်အပ်သော ဥပမာစကားဖြင့်ပင် အရှင်ဘုရား
 အား ကြည်ညိုပါ၏။ သို့ရာတွင်-အရှင်၏ ဆန်းကြယ်သော စကားတို့ကို
 ကြားလို၍ ဆန်ကျင်ဘက်လို ပြုလုပ်မိပါသည်-ဟူလို။]

ဘော ကဿပ။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်ပါပေစွ။ ဝါ၊ အလွန်
 ကောင်းပါပေစွ။ ဘော ကဿပ။ အဘိက္ကန္တံ၊ စူ။ ဘော ကဿပ။

သေယျထာပိ၊ ကား။ နိက္ခန္တိတံ၊ တစုံတယောက် မျောက်ထားအပ်သော အိုးခွက်ကို။ ဝါ၊ အလိုအလျောက် မျောက်နေသော အိုးခွက်ကို။ ဥက္ကုဋ္ဌေယျ (သေယျထာပိ) ဝါ၊ လှန်ပြလိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပဋိစ္စန္ဒံ၊ မြက် သစ်ရွက်-စသည်ဖြင့် ဖုံးကွယ်အပ်သော အရာဝတ္ထုကို။ ဝိဝရေယျ (သေယျထာပိ) ဝါ၊ ဖွင့်ပြလိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ မူဠဿ၊ အရပ်မျက်နှာ၌ တွေ့ဝေနေသူအား။ ဝါ၊ မျက်စိလည် လမ်းမှားနေသူအား။ မဂ္ဂံ၊ လမ်း ဖြောင့် လမ်းမှန်ကို။ အာစိက္ခေယျ (သေယျထာပိ) ဝါ၊ ပြောပြလိုက်သကဲ့ သို့ လည်းကောင်း။ 'စက္ခုမဒန္တာ၊ ပသာဒစက္ခု ရှိသူတို့သည်။ (မျက်စိ ကောင်းသူတို့သည်။) ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ဒက္ခန္တိ၊ မြင်နိုင်ကြလိမ့်မည်။' ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အန္တကာရေ၊ အမှိုက်မှောင်၌။ တေလ ပဇ္ဇောတံ၊ ဆီဟူသော မှိုရာရှိသော အလင်းရောင်ကို။ ဝါ၊ ဆီမီးအလင်းရောင်ကို။ ဓာရေယျ (သေယျထာပိ) ဝါ၊ ညိုထွန်း ဆောင်ပြလိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။

ဝေမေဝံ၊ ဤအတူပင်။ ဘောတာ ကဿပေန၊ သည်။ အနေက- ပရိယာယေန၊ တပါးမက များစွာသော အကြောင်းဖြင့်။ (ပရိယာယ် အမျိုးမျိုးဖြင့်။) ဓမ္မော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ ထင်ရှားပြအပ်ပါပေပြီ။ ဘော ကဿပ၊ သောဟံ (သော+အဟံ)၊ ထို တပည့်တော်သည်။ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ထို အသင်တို့ဆရာ အရှင်ဂေါတမ-ကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဘဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဝါ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သိမှတ် ပါ၏။ ဘဝံ ကဿပေါ၊ သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်တို့ဖြင့် ဆည်းကပ်တတ်သော။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဥပါ- သကာဟူ၍။ ဓာရေတု၊ စိတ်၌ဆောင်တော်မူပါ။ ဝါ၊ မှတ်တော်မူပါ။

ဘော ကဿပ။ စ၊ ဆက်၍ လျှောက်ပါဦးမည်။ အဟံ။ မဟာ- ယညံ၊ ကြီးကျယ်သော ယဇ်ကို။ ဝါ၊ ကြီးကျယ်သော အလှူကို။ ယဇိတံ၊ ပေးလှူပူဇော်ခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိပါ၏။ မံ၊ ကို။ ဘဝံ ကဿပေါ၊ သည်။ အနုသာသတု၊ သွန်သင်ဆုံးမ လမ်းပြပါ။ ဟံ၊ ယင်းသို့ သွန် သင်ဆုံးမ လမ်းပြခြင်းသည်။ မမ၊ ၏။ ဒီသရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ် လုံး။ (ရက်ပေါင်းများစွာ။) ဟိတာယ၊ စီးပွားအလိုငှာ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှာ။ အဿ၊ ဖြစ်ရာပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

ယညကထာ

၄၃၈။ ရာဇည။ ယထာ ရူပေ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ ယညေ၊ ယဇ်၌။ (အလှူ၌။) ဝါဝေါ ဝါ၊ နွားတို့ကိုသော်လည်း။ ဟညန္တိ၊ သတ်အပ်ကုန်၏။ (အသတ်ခံရကုန်၏။) အဇေဋကော ဝါ၊ ဆိုတ်၊ သိုး-တို့ကိုသော်လည်း။ ပ။ ကုက္ကုဒုသုကရာ ဝါ၊ ကြက်၊ ဝက်-တို့ကိုသော်လည်း။ ။ပ။ ဝိဝိဓော၊ အထူးထူးသော အပြားရှိကုန်သော။ (အထူးထူး အပြားပြား များကုန်သော။) ပါဏာ ဝါ၊ အခြား သတ္တဝါတို့သည်သော်လည်း။ သံဃာတံ၊ သတ်ဖြတ်အပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်သို့။ (သတ်ဖြတ်ခံရခြင်း သေရခြင်းသို့။) အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ပဋိဂ္ဂါဟကာ စ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသော အယူရှိသူတို့သည်။ ပ။ ဟောန္တိ။ ရာဇည။ ဇေ ရူပေါ။ ယညော၊ သည်။ မဟပ္ပလော၊ များသော တူသော-အကျိုးရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ မဟာနိသံသော၊ များသော အာနိသင်ရှိသည်။ (များသော အကျိုးဆက်ရှိသည်။) န (ဟောတိ)။ မဟာဇုတိကော၊ များသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်။ န (ဟောတိ)။ မဟာ ဝိပ္ပာရာ၊ များသော ကျယ်ပြန့်သော အကျိုးရှိသည်။ န (ဟောတိ)။

ရာဇည။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ကဿကော၊ လယ်သမားသည်။ ဗီဇ-နင်္ဂလံ၊ မျိုးစေ့နှင့် ထွန်တုံးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝနံ၊ တောသို့။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရာ၏။ သော၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုတော၌။ ဒုဗ္ဗုမေ၊ မကောင်းသောမြေ အဖို့ရှိသော။ အဝိဟတခါဏု ကဏုကေ၊ မဖျက်ဆီးအပ် (မရှင်းလင်းအပ်) သော သစ်ငုတ်၊ ဆူးရှိသော။ ဒုက္ခေတ္ထေ၊ မကောင်းသော လယ်၌။ (ဆပ်ပြာ-အစရှိသော အပြစ်တို့သည် ဖျက်ဆီးအပ်သော လယ်၌။) ခဏ္ဍာနိ၊ ကျိုးကုန် ပြတ်ကုန်သော။ ပူတီနိ၊ ပုပ်ဆွေးကုန်သော။ ဝါတာ တပ ပဟတာနိ၊ လေ၊ နေပူတို့သည် ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော။ အသာရဒါနိ၊ အနှစ်အဆံကို မယူကုန်သော။ [အနှစ်အဆံ မပါပဲ အပိန် အဖျင်း ဖြစ်ကုန်သော။-ဟူလို။] အသုခ သယံ-တာနိ၊ ကောင်းမွန်စွာ သိမ်း မထားအပ်ကုန်သော။ ဗီဇာနိ၊ တို့ကို။ ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ တည်စေရာ၏။ (စိုက်ပျိုး ကြံ့ချ ရာ၏။) ဒေဝေါ စ၊ မိုးသည်လည်း။ ကာလေန ကာလံ၊ သင့်လျော်ရာ အခါတိုင်း အခါတိုင်း၌။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဓာရံ၊ ရေအလျဉ်ကို။ န အနုပ္ပဝေစ္ဆေယျ၊ မဝင်စေရာ။ (မရွာသွန်းရာ။) [“န အနုပ္ပဝေစ္ဆေယျ၊ မပေးရာ။” ဟုလည်း အနက်ပေး

နိုင်၏။] တာနိ ဗီဇာနိ၊ တို့သည်။ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့။ ဝိရူဠိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန်ပြောကြီးကျယ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇေယျံ၊ အပိ န၊ ရောက်နိုင်ကုန်ရာ အံ့လော။ (ရောက်နိုင်ပါမလား။) ကဿကော ဝါ၊ သည်သော်လည်း။ ဝိပုလံ၊ ကြီးကျယ်သော။ ဖလံ၊ အကျိုးကို။ အခိဂစ္ဆေယျ (အပိ န)၊ ရနိုင်ရာအံ့လော။ (ရနိုင်ပါမလား။) ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ ဘော ကဿပ။ ဣဒံ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ဤသို့ မျိုးစေ့တို့၏ ကြီးပွားစည်ပင်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း၊ လယ်သမား၏ ကြီးမားသော အကျိုးကို ရနိုင်ခြင်းသည်။) နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ (မဖြစ်နိုင်ပါ။)

အမှာ။ ။ “ဝေမေဝ ခေါ ရာဇည” စသော ဝါကျများ တူပြီ။ “ယထာဂ္ဂပေ စ ခေါ” စသော သုက္ကပက္ခန္ဓိလည်း အနက်ထူး မရှိ၊ လွယ်ပြီ။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ သွန်သင်လမ်းပြ ဆုံးမပြီ။

ဥတ္တရမာဏံ ဝတ္ထု

၄၃၉။ အထ ခေါ၊ ဌ။ (အရှင် ကုမာရကဿပ-၏ တရားကို ကြားနာပြီးရာ ထို အခါ၌။) ပါယာသိရာဇညော။ သမဏဗြာဟ္မဏကပဏဒ္ဓိက-ဝဏိဗ္ဗကယာစကာနံ၊ ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏား၊ အထီးကျန်မဲ့ ဆင်းရဲသူ၊ ခရီးသွားသူ၊ ဂုဏ်ကို ပြော၍ တောင်းသူ၊ ဂုဏ်ကိုမပြောပဲတောင်းသူ တို့အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။ တသ္မိံ၊ ခေါ ပုန ဒါနေ၊ ထို အလှူဝတ်၌။ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဘောဇနံ၊ ကို။ ဒီယတိ၊ ပေးလှူအပ်၏။ ဗိလင်္ဂ-ဒုတိယံ၊ ပအံ့ရည်ဟင်းဟူသော နှစ်ခွက်မြောက် ရှိသော။ ကဏာဇကံ၊ ဆန်ကွဲထမင်းကို။ (ဒီယတိ။) ဓောရကာနိ၊ ဖွပ်လျှော်အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ထူထဲ ကြမ်းတမ်းကုန်သော။ ဂုဠဝါလကာနိ၊ ရှုပ်ထွေးထူထဲသော အမြိတ်အဆာ ရှိကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ စ၊ တို့ကိုလည်း။ ဒီယန္တိ။ ပ။ ဝါ ဝဠော (ဗျာ ဝဠော)၊ အားထုတ်သူသည်။ ဝါ၊ ကြောင့်ကြစိုက်သူသည်။ အဟောသိ။ ။ ပ။ အနုဒ္ဓိသတိ၊ အဖန်ဖန် မြည်တင်း ပြောဆို၏။ (ကိ။) “အဟံ၊ ဣမိနာ ဒါနေန၊ ကြောင့်။ ပါယာသိ။ ရာဇညံ၊ ကို။ [ဝေ-ကို နောက်ပုဒ်နှင့် တွဲမည်။] ဣမသ္မိံ လောကေ ဝေ၊ ဌိသာ။ သမာဂစ္ဆိံ၊ ပေါင်းဆုံ တွေ့မြင်ရပါလို၏။ ပရသ္မိံ၊ နောက်လောက၌၊ (နောက်ဘဝ၌။) မာ (သမာဂစ္ဆိံ)၊ မပေါင်းဆုံ မတွေ့မြင်လို။” ဣတိ၊ ဤသို့ အဖန်ဖန် မြည်တမ်း ပြောဆို၏။ ပ။

အထ ခေါ်ပ။ အာမန္တာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ပ။ “တတ ဥတ္တရ၊ အမောင်-ဥတ္တရ။ တံ။ ပ။ အနန္တသင်္ခါရ၊ အဖန်ဖန် မြည်တမ်းပြောဆိုသတံ-ဟု ကြားရသည်မှာ။ သစ္စံ၊ မှန်သလော။” ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ ဘော၊ အရှင်။ ဝေ၊ မှန်ပါ။ တတ ဥတ္တရ။ ကိဿ၊ ကြောင့်။ တံ။ ပ။ အနန္တသင်္ခါရ၊ သနည်း။ တတ ဥတ္တရ မယံ၊ ပုညတ္တိကာ၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ ကောင်းမှုဖြင့် အလိုရှိကုန်သည်။ (ဟုတွာ။) ဒါနုဿေဝ၊ ၏ပင်။ ဖလံ၊ ကို။ ပါဠိကဒိနော နန၊ အလိုရှိကြသည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ပြီ။ ယံ၊ အကြင်ဘောဇဉ်ကို။ ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ ပါဒါပိ၊ ခြေဖြင့်လည်း။ သံဗုသိတုံ၊ ထိခြင်းငှာ။ န ဣစ္ဆေယျ၊ အလိုမရှိရာ။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှာ။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ အလိုရှိပါအံ့နည်း။ ဘောတော၊ ၏။ ဒါနေ၊ ဤ။ ဝေ ရူပံ၊ သော။ (အရှင်မင်းမြတ်ကိုယ်တိုင် စားဖို့မဆိုထားဘိ ခြေထောက်ဖြင့်သော်မှ ထိခြင်းငှာ အလိုမရှိသော) ။ပ။ ဒီယတိ။ ယာနိ၊ အကြင်အဝတ်တို့ကို။ ဘဝံ။ ။ပ။ န ဣစ္ဆေယျ။ ပရိဒဟိတုံ၊ ဝတ်ရုံ သုံးစွဲခြင်းငှာ။ ကုတော၊ အဘယ် မှာ အလိုရှိအံ့နည်း။ ဓောရကာနိ ။ပ။ (ဒီယန္တိ။) ဘဝံ ခေါ် ပန၊ ကိကား။ အမှာကံ၊ တို့သည်။ ပိယော၊ ချစ်အပ်ပါ၏။ မနာပေါ၊ မြတ်နိုးအပ်ပါ၏။ (တနည်း) ဘဝံ၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သူပါသည်။ မနာပေါ၊ တည်း။ ကထံ၊ လျှင်။ မယံ၊ မနာပံ၊ မြတ်နိုးအပ်သူကို။ အမနာပေန၊ မမြတ်နိုးအပ်သော အရာနှင့်။ (အမူနှင့်။) သံယောဇဇမံ၊ ယှဉ်စေကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ တတ ဥတ္တရ၊ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျှင်။ (ဒီလိုဆိုလျှင်၊ တနည်း) တေန ဟိ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ တံ၊ သည်။ ယာဒိသံ၊ အကြင်ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော။ ဘောဇနံ အဟံ ဘုဉ္ဇာမိ ။ပ။ ပဋ္ဌပေဟိ၊ ဖြစ်စေလော့။ (လူလော့။) ။ပ။ ပရိဒဟာမိ၊ ဝတ်၏ ။ပ။ ပဋ္ဌပေသိ။

၄၄၀။ အထ ခေါ်ပ။ အသက္ကစ္စံ၊ ကောင်းစွာ မပြုမူ၍။ ဝါ၊ မရှိ မသေ။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ပေးရွှေ့ပြီး၍။ အသဟတ္တာ၊ မိမိလက် မှတပါး သောလက်ဖြင့်။ ဒါနံ၊ ဒတွာ၊ ၍။ (တနည်း) သဟတ္တာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ ဒါနံ။ န ဒတွာ၊ မပေးလှူမူ၍။ အစိတ္တိကတံ၊ စိတ်၌ မထားအပ်သော။ ဝါ၊ စိတ်ဖြင့် အရိုအသေ မပြုအပ်သော။ ဒါနံ ဒတွာ၊ (တနည်း) အစိတ္တိကတံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်နှင့် လှူဖွယ်ဝတ္ထု၌ အရိုအသေ မပြုမူ၍ ။ပ။ အပဝိဒ္ဓံ၊ စွန့်ပစ် အပ်သကဲ့သို့။ (အသုံးမဝင်တော့၍ လှူပစ်လိုက်သကဲ့သို့။) ။ပ။ စာတုမဟာ- ရာဇိကာနံ၊ စဟမဟာရာဇ်ဘု၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတံ၊

အတူတကွ ဖြစ်သူ၏ အဖြစ်သို့။ ဝါ၊ အဖော်၏ အဖြစ်သို့။ သည်၊ နတ်သား နတ်သမီးတို့မှ ကင်းဆိတ်သော။ သေရိသကံ၊ သေရိသက- မည်သော။ (ဗိမာန်၏ တံခါးအနီး၌ ကုက္ကိုပင်ကြီး ရှိသောကြောင့် သေရိသက-မည် သော။) ဗိမာန်၊ ငွေ ဗိမာန်သို့။ ဥပပဇ္ဇိ၊ ကပ်ရောက်ရပြီ။ တဿ၊ ၏။ ဒါနေ၊ ၌။ ဝါဝဇ္ဇော၊ သော။ ဥတ္တရော၊ နာမ၊ သော။ ယော မာဏဝေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ရှိပြီ။ သော ။ပ။ သုဂတိံ၊ သုခ အပေါင်း၏ လဲလျောင်း ရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ၊ ရူပါရုံစသည်တို့ဖြင့် လွန်စွာမြတ်သော။ လောကံ၊ နတ် ပြည်သို့။ တာဝတိံသာနံ၊ ဧဝါနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇိ၊ ကပ် ရောက်ရပြီ။

ပါယာသိ ဒေဝပုတ္တ

၄၄၁။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ ဂဝမ္ပတိ၊ အရှင် ဂဝမ္ပတိ-သည်။ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ် ။ပ။ ဝိမာန်၊ သို့။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ၌နေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ [ဤ ဗိမာန်သည် အရှင် ဂဝမ္ပတိ- ထေရ် နတ်သားဘဝက နေအပ်ခဲ့သော ဗိမာန်တည်း။ ထို့ကြောင့် မကြာ မကြာ ထိုဗိမာန်သို့ ကြွသည်။] ။ပ။ “အာဝုသေခ၊ ဒါယကာ-နတ်သား။ တံ။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။” ဣတိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ အဟံ၊ သည်။ ပါယာသိရာဇညော၊ ပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက် ပြီ။ အာဝုသော တံ “ဣတိပိ ။ပ။ ဝိပါကော” တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ ဒိဋ္ဌိကော၊ ဤသို့ အယူရှိသူသည်။ အဟောသိ နနု၊ ဖြစ်ခဲ့သည် မဟုတ်လော။ ဘန္တေ၊ သစ္စံ၊ မှန်ပါ၏။ အဟံ “ဣတိပိ ။ပ။ ဝိပါကော” တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ ဒိဋ္ဌိကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။ အပိ စ၊ ထိုသို့ပင် ဖြစ်ပါသော်လည်း။

အဟံ၊ ကို။ အယျေန ကုမာရကဿပေန၊ သည်။ ပါပကာ၊ သော။ တေသ္မာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ ဤ မိစ္ဆာအယူမှ။ ဝိဝေစိတော၊ ကင်းစေအပ်ပါပြီ။ (ကင်းကွာသွားအောင် ပြုအပ်ပါပြီ။) ဣတိ၊ ပြီ။

အာဝုသော ။ပ။ ယော မာဏဝေါ အဟောသိ၊ သော။ ကုဟိံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇော၊ ကပ်ရောက်နေသနည်း ။ပ။ မနုဿလောကံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက် ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာရောဓေဟိ၊ ဟောတော်မူပါ။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့ ဟောရ မည်နည်း။) “သက္ကစ္စံ၊ ကောင်းစွာပြု၍။ ဝါ၊ ရှိရှိသေသေ။ ဒါနံ၊ ကို။ ဧဝေ၊ ပေးလှူကြကုန်။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့် ။ပ။ စိတ္တိကတံ၊ စိတ်၌

ထားအပ်သော။ ဝါ။ စိတ်ဖြင့် အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော။ (တနည်း) စိတ္တိကတံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်နှင့် လှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့၌ အရိုအသေပြု၍ ။ပ။ အန-ပဝိဒ္ဓံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သကဲ့သို့ မဟုတ်မှု၍ ။ပ။ ဒေထ ။ပ။ ဥပပန္နော၊ ပြီ။”

ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ [အထ ခေါ်-စသောဝါကျများ လွယ်ပြီ။] ။ပ။ အာရောစေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ (သုတံ၊ ပြီ။) [ဝေံ မေ သုတံ-မုံ သုတံ-သို့ ပြန်လှည့်ပါ။]

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်ဖြစ်သော။ ပါယာသိ သုတ္တံ၊ သည်။
 နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

မဟာဝဂ္ဂေါ၊ သုတ်မဟာဝဂ္ဂ-သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တထံ၊ ထို သုတ်မဟာဝဂ္ဂ၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနိကား။ (အကျဉ်းချုပ် ခေါင်းစဉ်ကား)-

မဟာပဒါန နိဒါနံ၊ မဟာပဒါန-သုတ်၊ မဟာနိဒါန-သုတ်တော်သည် လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာန-သုတ်တော်သည် လည်းကောင်း။ သုဒဿနံ၊ မဟာသုဒဿန - သုတ်တော်သည် လည်းကောင်း။ ဇနဝသဘ-ဂေါဝိန္ဒံ၊ ဇနဝသဘ-သုတ်၊ မဟာဂေါဝိန္ဒ-သုတ်တော်သည်လည်းကောင်း။ သမယံ၊ မဟာသမယ-သုတ်တော်သည်လည်းကောင်း။ သက္ကပဉ္စကံ၊ သက္က-ပဉ္စ-သုတ်တော်သည်လည်းကောင်း။ မဟာသတိပဋ္ဌာနဉ္စ၊ မဟာသတိပဋ္ဌာန သုတ်တော်သည်လည်းကောင်း။ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်ဖြစ်သော။ ပါယာသိ၊ ပါယာသိရာဇည-သုတ်တော်သည်လည်းကောင်း။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ (ဣတိ၊ တထာဒွါန-စကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။)

မဟာဝဂ္ဂပါဠိ၊ မဟာဝဂ္ဂပါဠိတော်သည်။
 နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။
 မဟာဝဂ္ဂပါဠိ